

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

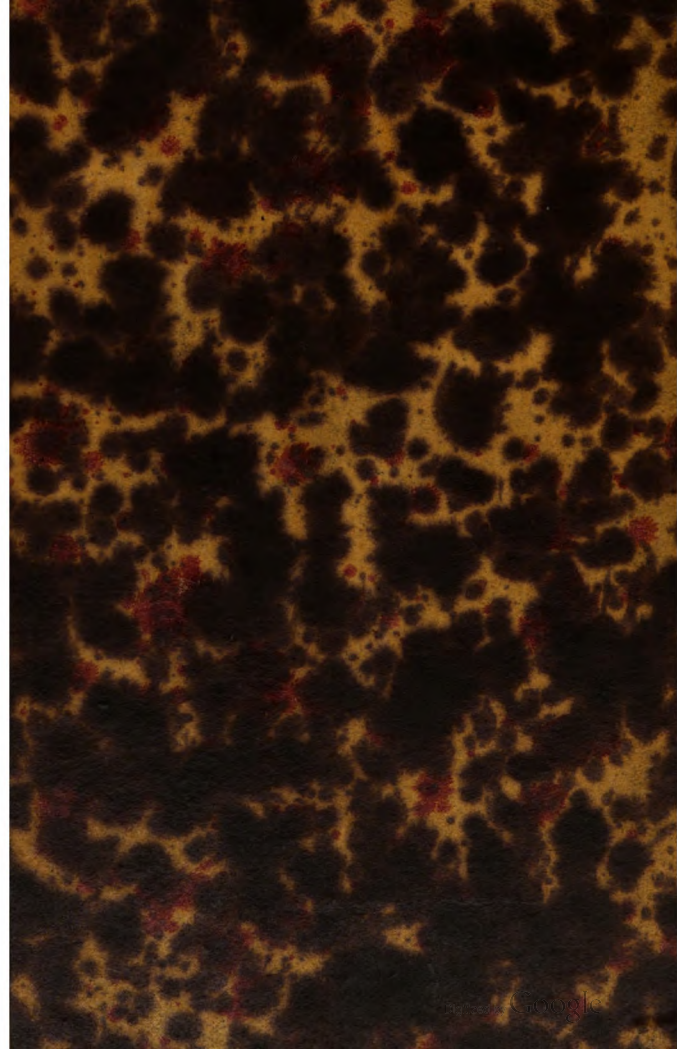
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

EEK GENT

Digitized by Google

R ě ě n i k

němačkoga i ilirskoga jezika,

s a s t a v i o

g a

Rud. V. Veselić.

Drugi ili ti němačko-ilirski dio.

U Beču 1854.

Troškom A. A. Venedikta, slavenskoga knjigara.

Handwörterbuch

der

deutschen und ilirischen Sprache.

Verfaßt von

Rud. A. Fröhlich.

Zweiter oder deutsch - ilirischer Theil.

Wien 1854.

Verlag von Alb. A. Wenedikt.

Seiner Durchlaucht

dem Fürsten

Michael M. Obrenović

ehrfurchtsvoll gewidmet

vom

Verfasser.

Euer Durchlaucht!

Es gereicht mir zur besonderen Ehre, dieses Werk schmücken zu dürfen mit dem ruhmreichen Namen Obrenović, dem Euer Durchlaucht durch seltene Eigenschaften des Geistes und Herzens, welche die Menschenwürde überall und zu allen Zeiten erheben und ehren, neuen und unvergänglichen Glanz verleihen.

Der Gnade Euer Durchlaucht verdanken viele serbische Jünglinge ihre wissenschaftliche oder künstlerische Ausbildung; die Wissenschaft und insbesondere das slavische Element findet in Euer Durchlaucht den freigebigsten Mäcen; das sind bekannte Thatsachen,

aber im Stillen schafft Ihre segensreiche Hand des Guten und Schönen noch viel mehr; möge sie wirken zum Ruhm und Gedeihen des Serbenthums bis in die spätesten Zeiten.

In tiefster Ehrfurcht

Zuer Durchlaucht

unterthäniger Diener

Rudolf A. Fröhlich.

Deutsch-ilirisches

W ö r t e r b u c h.

Erklärung der Abkürzungen.

(Izjasnjenje kraticah.)

- acc. accusativus*, tužiteljni (padež), Accusativ.
act. activum, tšätig.
adj. adjectivum, pridavno (ime), Beiwort.
adv. adverbium, prislovje, Nebenwort.
aug. augmentativum, povečavajuće (ime), Vergrößerungswort.
Bergb. Bergbau, rudarstvo.
coll. collectivum, skupno (ime), Sammelname.
comp. comparativus, prispodobni (stupanj), Comparativ.
čech. čechice, česki, čechisch (böhmisch).
conj. conjunctio, veznik, Bindewort.
čern. černogorski, cernagorisch.
croat. croatišč, hěrvatski.
dat. dativus, dateljni (padež), Dativ.
dim. diminutivum, pomanjuće (ime), Verkleinerungswort.
Epith. Epitheton, nadimak.
f. femininum, žensko, weiblich.
fam. familiar, priateljski, prosto.
fig. figurative, prenosno, figürlich.
fr. francezki, franžöfisch.
gem. gemein, prosto.
gr. griechisch, gerěki.
gen. genitivus, roditeljni (padež), Genitiv.
herc. hercegovački, herzegowinisch.
hyp. hypocoristicum, schmeichelndes oder beschönigendes Verkleinerungswort.
impers. impersona'e verbum.
indecl. indeclinabile, nesklonjiv, unabänderlich.
instrum. instrumentalis, tvoriteljni, Instrumentalendung.
interj. interjectio, medjumetak, Zwischenwort.
it. talianski, italienisch.
i t. d. i tako dalje, und so weiter.
krsl. kirchenslavisch, cěrkveno-slavjanski.

küstenländisch, primorski.

L. Litne.

loc. locativus, městiteljni (padež), Locativ.

m. masculinum, mužko, männlich.

n. neutrum, střednje, sächlich.

n. p. na primér, zum Beispiel.

v. ober, ili.

öfterr. öfsterreichisch, austrianski.

part. participium, pridév, Mittelwort.

pass. passivum, leidend.

pl. pluralis, množtveni broj, Mehrzahl.

poet. poetisch, in feierlicher Rede gebräuchlich, stajade.

praep. praepositio, predlog, Vorwort.

praepos. praepositionalis (localis).

pron. pronomen, zaima, Fürwort.

rag. ragusanisch, dubrovački.

russ. russice, ruski, russisch.

f. siehe, vidi.

f. b. siehe dieses, vidi tu rěč.

sěrb. sěrbски, serbisch.

sing. singularis, jedinstveni broj, Einzahl.

sirm. sirmisch, sřemski.

slav. slavonisch, slavonski.

(t.) znači, da se rěč, pred kojom *(t.)* stoji, nalazi u terminolo-
giškim rěčniku, heb., daß das Wort, vor welchem *(t.)* steht,
sich im Terminologischen Wörterbuche findet.

t. f. to jest, das ist.

v. von, od.

vgl. vergleiche, prispodobi.

v. impers. verbum impersonale, unpersönliches Zeitwort.

v. r. verbum reciprocum.

Vuk, Vukov rěčnik, Dr. Vuk Stef. Karadžić's serbisch-deutsch-lateini-
sches Wörterbuch (Wien 1852).

z. B. zum Beispiel, na primér.

A.

A, n. a, prvo slovo od azbuke né-macke; wer **A** sagt muß auch **B** sagen, tko počne, tréba da i svérši; wder **A** noch **B**, ni be ni me; **A** und **O** (**Alfa** und **Omega**), početak i svérha.

Aal, m. jegulja; wenn er schwerer als ein Pfund ist, ugor; — baum, m. vaije groždje, pasje groždje; — beere, f. cèrni ribiz, cèrna ribizla (plod); — beerstrauch, m. cèrni ribiz (stablo); — eibeckse, f. jeguljasti gušter; — en, v. a. loviti, hvatati jegulje; nahvatati jeguljah; — fang, m. hvatanje, lov jeguljah; — fänger, m. jeguljar; — fœrmig, adj. jeguljast, ugorast; — adv. jeguljasto, ugorasto; * — frau, f. jeguljarica; (ein Fisch), balavica (riba); — gabel, f. osti, ostve, f. pl.; — hœlter, m. jegulnjak, ugornjak; — haut, f. koža od jegulje; — fâsten, m. garda, zagrada za lovit jegulje; — forb, m. vèrša za hvatat jegulje; — lege, f. f. **Aalwehr**; — mutter, f. balavica (riba); — pricke, f. f. **Aalgabel**; — puppe, f. vabilo za lovit jegulje, — quappe, f. f. **Aalraupe**; — quast, m. smotak na šibi za lovit jegulje; — raupe, f. menjak, manié (riba); — reufe, f.

f. **Aalforb**; — stecher, m. f. **Aal** gabel; — streif, m. cèrna pruga konju na ledjih; — streifen, — strich, f. **Aalstreif**; — suppe, f. juha, čorba od jegulje; — teich, m. jegulnjak ugornjak, ribnjak za jegulje; — wehr, n. u. f. preteg, pregrada, zagrada za jegulje.

Aar, m. oró, orao, oral; — beere, — firsche, f. brekinja.

Aaß, n. stèrv, stèrvina, mèrcina, leš; žder, mamac, meka, mama, namama; — blatter, f. gnojna krasta.

Aafen, v. n. mekn, mamac, stèrvinu metati; mezdriti, strugati meso s kože, omezdriti, ostrugati.

Aaßfliege, f. zlatnica, mesna muha; — freßtig, — freßend, adj. mèrcinojedan, stèrvinojedan; tko se mèrcinom hrani; — getier, m. lešinar (oró); — geruch, — gestank, m. smrad, smèrdež stèrvinski; — giertig, adj. stèrvinoželjan, željan stèrvine, dèrt na mèrcinu; — grube, — kuhle, f. Schindgrube; — haßt, — ig, adj. stèrvinast, stèrvan; mèrcinski; gadan, gnjusan; adv. po stèrvini; kao stèrvina; gadno, gnjusno; — fâßer, m. mèrtvenjak, govnovalj, govna, mèrcinski, stèrvinski gundevalj; — kopf, m. (Bauf.), ovnujska glava; —

frähe, *f.* vrana; — pošte, *f.* Maßblätter; — seite, *f.* mezdra (od kože); — vogel, *m.* stěrvinska, měrcinska ptica, ptica stěrvinojedna.

Maß, *f.* Maß.

Maß, *adv.* od; drei Schritte vom Weg —, tri koraka od puta; die Spitze ist —, odkinuo se, odkěrhnuo se ert; der Kopf ist —, ode glava, poletěla glava; Kopf —, dolě s glavom, dolě glavu; vom Wege — gehen, zabluditi, zabasati, izlaziti s puta; Hut —, dolě šešir, dolě sa šeširom (klobukom); Fluß —, něz vodu, niz rěku; Berg —, niz běrdo, pod nogu; auf und — gehen, šetati, icip gorě dolě; einen Schulden auf ober —, jedna sorinta više il manje; — und zu gehen, dolaziti i odlaziti.

Maßchen, *stch.* *v. r.* iztrošit se od velika stenjanja, uzdisanja.

Maßern, *v. a.* orati, odorati, odoravati, oruč razdvojiti, razbrazditi. Maßmen, *v. a.* odbiti, odbijati (děte od sise).

Maßänderlich, *adj.* proměnjiv, měnjav; (Sprachl.) sklanjjav; —n, *v. a.* preinačiti, měnjati, podrugáčiti; (Sprachl.) sklanjati; — den Vorsetz, odumiti; —ung, *f.* měnjanje, proměnjivanje, preinaka, preinačenje; proměna; (Sprachl.) sklanjjanje.

Maßangst-en, —igen, *v. a.* mučiti, kiniti, uznemiriti, izmučiti; cinem etwas —, plašnjom, strašenjem što od koga dobiti; sich —, *v. r.* mučiti se, moriti se, ginuti, izmučiti se, skončati se, poginuti od straha, od muke; —igung, *f.* skončavanje; těskoća, muka, kina, strah.

Maßarbeiten, *v. a.* cinen Stein —, odvaliti, odmaknuti kamen, izraditi,

izdělát ga; die Unebenheiten —, gladiti, poravnati, ugladiti; ein Schiff vom Strande —, odtisnuti brod, ladju; Kleiber —, izderati haljine poslujući; seine Schulden —, odradivati dugove, oduživati se radnjom; abgearbeitetes Pferd, umoran, utrudjen konj; (zu Ende arbeiten), svěrsiti, dověrsiti, svěrsivati; sich —, *v. r.* moriti se, ubiti se poslom.

Maßgern, *v. a.* mučiti, jěditi, ljutiti, sěrditi, namučiti, najěditi, razjěditi, naljutiti, rászěrditi.

Maßrnten, *v. a.* žeti, požeti, nažeti. Maßart, *f.* věrsta, raznost, razlikost; —en, *f.* Ausarten; —ig, *adj.* odrodjen, odrodan.

Maßschern, *v. a.* vaditi, těrti, čistiti, očistiti vrućim pepelom.

Maßßen, *v. a.* jěsti, pásti, běrstiti, pojěsti.

Maßsperrn, *f.* Maßschern sich, *v. r.*

Maßst-en, *v. a.* kresati, okresati (granje), ohaštřiti, oklaštřiti; —ung, *f.* kresanje (granja), ohaštřenje, oklaštřenje; das was bei der — abfällt, okresine, *f. pl.*

Maßst-m-en, *v. a.* cinen Schmelztiegel —, usiati, usiavati topionicu; —ung, *f.* usiavanje (topionice).

Maßt-en, *v. a.* vaditi, izvaditi jědkom vodom il jědkim srědstvom.

Maßaugeln, *v. a.* izgledati, tražiti trag (očima bez pseta).

Maßäuser-n, *v. a.* těrtati; iztěrtati (kmeta sa svoga selišta); —ung, *f.* iztěranje, těranje sa selišta.

Maßäcken, *v. a.* peći, izpeći; — *v. n.* prepeći se, prepicati se; abgebackenes Brot, prepečen kruh, hlěb.

Maßaben, *v. a.* kupati, okupati; — *v. n.* okupati se.

Maßäh-en, *v. a.* pěržiti, pražiti, izpěržiti

Abbalgen, v. a. oderati, odréti, oguliti; **ſich** — v. r. kiniti se, truditi se, umoriti se, namučiti se hërvanjem, natezanjem.

Abbmifen, v. a. prašiti, izprašiti (kožu).

Abbarieren, v. a. briati, brišiti; obriati, obričiti.

Abbaſen, v. a. (einen Baum), guliti oguliti liko s derveťa, likati dërvo.

Abbanen, v. a. rušiti, valjati, razgradjivati, razvëršivati, porušiti, razrušiti, razgraditi, razvërći; **fig.** er kann —, sad može da se nosi; die Zeit —, zasuti, zarušiti, ostaviti rudnicu; die zuſſieſenden Lagerwaſer —, dohodeću izvansjku vodu odvoditi, odvratjati od rude; den Recef —, platiti, izplatiti proizvod, dohodci od rude.

Abbänmen, v. a. odviati, odviti, skinuti (s vratila).

Abberren, v. a. brati, pipati, obrati, opipati (zërnje).

Abbeſehen, f. Abbeſtellen.

Abbegehren, v. a. (abbegehrt), einem etwas —, pitati, iskati, tražiti što od koga.

Abbehalten, v. a. den Hut —, dëržati, zadëržati ſešir u ruci.

Abbeißen, v. a. grizti, odgrizti.

Abbeizen, v. a. vaditi, izvaditi jädkim srédstvom ili paklenim kamenom; Selle —, limati, linjati, oliniti krećem, vapnom kožu, izvaditi klakom dlaku; abgebeizte Wolle, Beizwolle, krećem linjana, vapnom, klakom izvadjena vuna.

Abbeſommen, v. a. dobiti, zadobiti.

Abbellen, **ſich**, v. r. izlajati se, nalajati se, izmoriti se, utruditi se lajanjem.

Abberſten, v. a. odcépiti se, odcépjivati se.

Abberufen, v. a. odazvati, odazivati, pozvati, pozivati, zvati natrag; —ung, f. odazvanje, odziv; —ungſchreiben, a. odzivni list, odzivno pismo.

Abbeſemen, f. Abbeſehen.

Abbeſtellen, v. a. (abbeſtellt), poreći, oporeći, poricati (zapovéd itd.); —ung, f. protu-zapovéd, poreka, oporeka naručka, zapovédi.

Abbeten, v. a. moliti, odmaljati, izmoliti, odmoliti; ſeine Sünden —, molit se za oproštenje gréhah svojih; das Gewitter — wollen, htět ukloniti, odvratiti, odvèrnuti oluju (nepogodu) molitvom.

Abbetteln, v. a. prošiti, eiganiti, izprošiti, izciganiti.

Abbetten, **ſich**, v. r. von der Wand —, odmaknuti, odmicati krevet, poſtelju od zida; **ſich** von ſeiner Frau —, razdružit se od žene svoje, nespavati s njome.

Abbeugen, v. a. die Augen —, odvèrnuti, odvratjati oči od česa, f. Abbiegen.

Abbezeichnen, v. a. platiti, izplatiti, izplatjivati, platjati.

Abbiegen, v. a. (einen Ast), saviti, sagnuti, savijati, sagibati na stran granu; einen Zweig —, položiti, povaliti, polagati, valjati mladicu, ogranak.

Abbieten, v. a. dati, ponuditi, davati, nuditi više nego drugi; napovéditi, napovéditi, proglašiti; napovédati, proglašivati.

Abbild, a. kopia, ikona; slika, prilika, kip, obraz; —en, v. a. slikovati, obraziti, obrazovati, izobraziti, risati; malati, namalati, izmalati; —ung, f. obraz, kip, ikona, slika, prilika, obrazovanje, slikovanje.

Abbmifen, v. a. tèrti, gladiti, ugla-

diti, izgladiti plovućim kame-
nom.

Abbinden, v. a. odvezati, odrěšiti, oprostiti, odveživati, odrěšivati, opraštati; ein Raß —, odbiti, zalučiti tele; eine Warze —, podvezati bradavicu; ein Faß —, nabiti bačvu, lagav, bure; ein Gebäude —, povezati svekoliko po sgradi (što je trebalo povezati); —ung, f. (bei den Wundärztten), podvez; podvezanje, podveživanje.

Abbiß, m. odgrizak, ugrizak, grizotina; (eine Pflanze), zakusak (rastje), *Scabiosa succisa*, Linn.

Abbitte, f. izpričanje, izpričavanje, odpros, moljenje.

Abbitten, v. a. moliti, prosit za opraštenje, izpričat se, izpričavat se; dobiti silom od molitve; die Leistung einer Schulbigkeit —, prositi, moliti tko, da se od dužnosti kakove odrěši; sich etwas —, f. Verbitten.

Abbittlich, adj. proshiv, oprostiv.

Abblänken, v. a. (Silbergeschirr), světlati, osvětlati, čistiti, očistiti.

Abblasen, v. a. duvati, puhati, dnuti, odduvati, odpuhati, odpuhnuti; trubljom, rogom glasiti, oglasivati, razglasivati, oglasiti, razglasiti, na věstiti, trubiti, raztrubiti, odtrubiti; ein Lieb —, svirati, igrati, izasvirati, izigrati pěsmu; der Wächter bläst die Stunden ab, stražar navěšta trubljom, rogom ure; ein Feß —, raztrubiti, razglasiti, trubljom svetkovinu.

Abblasen, f. Abschießen, Verschießen.

Abblatten, v. a. komiti, okomiti, brati, obrati, pobirati, obrati, pobrati listje; (vom Rothwilde), bēstiti, pobēstiti.

Abblättern, v. a. f. Abblatten; sich —, v. r. gubiti, izgubiti listje; listat

se, razlistat se, cěpat se, kolit se, rzcěpat se na listove.

Abblattung, **Abblätterung**, f. listanje, koljenje, cěpkanje.

Abblauen, v. n. pustiti, puštat modrilo.

Abbläuen, v. a. (die Wäsche), modriti, pomodriti (rubje); (durchprügeln), mlatiti, biti, lupati, izmlatiti, izbiti, izlupati do modricah, izlēmati.

Abbleichen, v. a. (Leinwand), bēliti, obēliti (platno); (von Farben), blēditi, prolaziti, poblēditi, proci (boja).

Abblühen, v. n. ocvasti, gubiti, izgubiti cvětje.

Abblühen, n. ocvatnja.

Abblüthen, v. a. kidati, tērgati, brati, pokidati, potērgati, obrati cvětje.

Abbohen, f. Bohnen.

Abbohren, v. a. vērtati, bušiti, izvērtati, probušiti, provērtati.

Abborgen, v. a. uzajmiti, posuditi, uzajmljivati, posudjivati, zaimō uzeti, na vėru uzeti, uzimati što u koga.

Abboffeln, v. a. napraviti, naćiniti, kalup, tvorilo od čega.

Abbrand, m. (in den Schmelzhütten), požeg.

Abbrändler, m. pogorėlac.

Abbrassen, v. a. bracati pod vėtar, okrenuti, obērnuti, okretati, obratjati pod vėtar (jadra).

Abbraten, v. a. pečti, izpeći, popeći.

Abbrauchen, f. Abnügen.

Abbrauen, v. a. variti, izvariti, dovariti, povariti (pivo).

Abbraunen, v. n. pustiti, puštat ugašitu boju.

Abbräunen, v. a. pēřkiti, izpēřkiti, pri-
pēřkiti.

Abbrausen, v. n. kipěti, vrěti, oki-

péti, ovréti; izkipét se, izavrét se.

Abbrechen, *v. a.* (Blumen, Obst), tèrgati, brati, otèrgnuti, odtèrgati, ubrati, potèrgati, pobrati; einen Zahn —, lomiti, kèršiti, slomiti zub; ein Schloß —, odbiti, odbiati bravu; einer Flasche den Hals —, lomiti, slomiti vrat ploski; einem Pferde die Eisen —, razkovati, razkivati konja; die Spitze von einem Messer —, odkinuti, odlomiti, odkèrhnuti èrt od noža; ein Lager —, dizati, dignuti tabor; ein Feld —, dignuti, pokupiti, dizati, kùpiti šator; den Flachs —, tući, tèrti, iztući lan; die Hunde —, razstaviti, razstavljati pse; sich etwas —, uzkratiti, kratiti što sebi; einem etwas am Lohne —, odkinuti, odtèrgnuti, odkidati što komu od platje; sich etwas am Munde, an seiner Nahrung —, štediti, prištediti na ustih, odtèrgnuti, odkinuti što sebi od ustih; die Unterhandlungen, ein Gespräch —, prešèci, pretèrgnuti, prekinuti, prekidati dogovore, razgovor, pogadjanje; wir wollen hiervon —, nemojmo, nećemo o tom više govoriti; laßt uns jetzt hier —, stanimo sad tù; kurz —, u kratko prekinuti, pretèrgnuti; abgebrochene Seufzer, Worte —, presèceni, prekinjeni uzdasi, réči; *fig.* ein vom Saune abgebrochener Streit, gotova kavga, nenadana svadja; eine Brücke —, rušiti, porušiti, razoriti, razvréti most; ein Haus —, valjati, rušiti, obarati, razvaliti, porušiti, razrušiti, razoriti, oboriti kuću; — *v. n.* razbiti se, razbijat se; odlomiti se, odkèrhnuti se, lomiti se, kèršiti se, odbiti se, odbijati se; mitten in der

-Rebe —, stati, prestati, zapeti, stajati, prestajati, zapinjati u sréd govora.

Abbrechung, *f.* Abbrechen, *n.* rasvaljivanje, razgradjivanje, razorenje, razgrada, razor.

Abbreiten, *v. a.* (das Kupferblech), razbiti, razbijati, protegnuti, protezati.

Abbrennen, *v. a.* paliti, žgati, sažgati, opaliti, popaliti, sažgati, u pepeo obratiti, obratjati; eine Kanone —, paliti, žgati, izbaciti, opaliti, izpaliti, užgati, užditi top; die Blegel —, peći, izpeći opeke; — *v. n.* goréti, izgoréti, sagoréti, opalit se, užgat se, uždit se, pogoréti, obratit se, obratjat se u pepeo; das Gewehr brennt schnell ab, puška dobro pali; das Zündpulver ist abgebrannt, planula je tavica od puške; dieses Holz brennt schnell ab, ovo drvo berzo gori, berzo izgara; das Feuer — lassen, pustiti, puštat, da izgori oganj; ein Abgebrannter, *f.* Abbrändler.

Abbreiatur, **Abbreiuren**, *f.* Abfürzung, Abfürzen.

Abbringen, *v. a.* skinuti, skidati; vaditi, izvaditi; snimati, snimiti; dotèrgnuti; einen vom rechten Wege —, kvariti, pokvariti, zavesti, zavoditi koga s dobra puta; einen von seinem Vorsatze —, odvèrnuti, odvratiti, odgovoriti, odvratjati, odgovarati koga od nakanjenja njegova; einen von einer irrigen Meinung —, izbity, izbijati komu iz glave bludnu kakovu misel; —ung, *f.* dotèrgnutje.

Abbröckeln, *v. a.* kèršiti, odkèrnjivati, mèrviti, drobiti, odkèrhnuti, razmèrviti, razdrobiti.

Abbruch, *m. f.* Abbrechung, Abbrechen; odkinutje, odtèrgnutje, odlomak,

okérnjak, ušterb, šteta, krivo; aufsen — verlaufen, prodati, prodavati na razor, da se razori; einem — thun, krivo komu činiti, učiniti, škoditi komu; an der Gesundheit — thun, uditi, škoditi, nauditi, naškoditi zdravlju; sich — thun, uzkratiti, kratiti što sebi, krivo si činiti; ich muß ohne — bejahlt werden, treba me izplatiti bez ušterba.

Abbrüchig, *adj.* kërck; štetan, vrédonosan.

Abbrühen, *v. a.* pariti, popariti.

Abbrüllen, *v. a.* (ein Sieb), rikati, izrikati (pěsmu).

Abbrunsten, *v. n.* izgoniti se, ispuđjati se, prestaj goniti se, puđjati se (od zvěradí).

Abbuben, *v. a.* dignuti, diei, dizati šatru.

Abbügeln, *v. a.* tiglati, potiglati.

Abbußlen, *v. a.* izljubiti, ljubeš izdvoriti, ljubeš zadobiti, dobivati; sich — *v. r.* trošiti se, istrošiti se od velika bluda.

Abbürben, *v. a.* raztovariti, rozpěrtiti, raztovarati, rozpěrtjivati.

Abbürsten, *v. a.* kefati, okefati, izkefati, četkom očistiti.

Abbüß-en, *v. a.* platiti, platjati, těpěti, činiti, učiniti pokora radi čega; prati, oprati (grěh); — durch Krankheit, odbolovati; — durch Siegen, odležavati; — *ung.* *f.* pokora.

Abb, *n.* azbuka, alfabet, abeceda; *fig.* početak; — buch, *n.* abecedar, bukvar; — schüler, — schüze, *m.* abecedarac, bukvarac; — tafel, *f.* abecedna tabula, azbučna daska.

Abconterfeien, *f.* Abmalen.

Abcopiren, *f.* Abzeichnen, Abschreiben.

Abdach, *n.* (in der Baukunst), strěšica.

Abdachen, *v. a.* razkriti, odkriti; skučiti, nagnuti, skučivati, nagibati;

škerpati, eine Mauer —, praviti, napraviti krovak na zid, pokrivati zid; sich —, (von einer Gegenb), visěti, pod nogu, niz bërdo iti, nagibat se, obrat se, skučena biti (od okolinah).

Abdachung, *f.* krutost, naklonost; (in der Bau), nagib; škarap.

Abdämmen, *v. a.* zagatiti, pregraditi, odbiti, gatiti, pregradjivati, odbijati vodu (naspom).

Abdampfen, *v. a.* odpajivati; — *v. n.* pušit se, kadit se, izpušiti se, izkaditi se; japiti, va-piti, la-piti, větriti, izvětriti; — *ung.* *f.* izjapljenje, izvapljenje, izvětjenje, japljenje, vapljenje, větjenje.

Abdanken, *v. a.* odpustiti, odpraviti (koga iz službe); ein Schiff Alters halber —, ostaviti, ostavljati star brod; — *v. n.* ostaviti službu, zahvalit se na službi, odrešit se dostojanstva; — *ung.* *f.* ostavka, odpust, odpuštenje, odpravljenje, zahvala; — *ung.* *gr.* *f.* zahvala; — *ung.* *š.* *m.* odpust, ostavka.

Abbarben, *v. a.* štediti, přistediti na čem; ich habe es mir an meinem Munde abgearbt, přistědilo sam si od ustah; — *v. n.* slabiti, lošaviti, oslabiti od velike pataje.

Abbarren, *v. a.* sušiti, osušiti; vaditi, izvaditi voće, žito iz pušnice (sušionice).

Abbedeln, *v. a.* odkriti, odkrivati.

Abbeden, *v. a.* (ein Haus), odkriti, odkrivati (kuću); (den Tisch) —, spremati, spremiti, pospremiti, kupiti, pokupiti stol, těrpezu; ein Thier —, derati, galiti, odrěti, oderati, oguliti živině.

Abbecker, *m.* živoder, derač, derenčin; — *ei*, *f.* živoderstvo, živoderaki,

derački zanat; živodernica, živoderska, deračka kuća.

Abbeichen, f. Abdämmen.

Abbiciren, v. a. odpraviti koga, odpustiti koga, ostaviti, zahvaliti, odreći se (šega).

Abbilden, v. a. einen Saft —, skrutiti, skrutjivati, sgustiti, sgustjivati sok; — v. n. sgusunuti, sgunjivati, skrutnuti.

Abbieien, v. a. tiniti, pretiniti; obiti, objiti daskama; den Fußboden —, patosati, poditi, podpoditi.

Abbienen, v. a. služiti, odslužiti.

Abbingen, v. a. odkinuti, odkidati što na čeni; najmiti, najmljivati što u koga.

Abbisputiren, f. Abstreiten.

Abbocken, v. a. odsakati, odsukivati.

Abborren, v. n. venuti, sušiti se, uvenuti, sahnuti, osušiti se i pasti.

Abbrören, v. a. sušiti, sasušiti, f. Abbarren.

Abbraht, m. (bei den Jünglern), točine, strugotine, f. pl.

Abdrängen, f. Abdringen, Wegdrängen.

Abbrecheln, v. a. strugati, točiti, ostrugati, zastrugati, otočiti, stočiti.

Abbrechen, v. a. sukati, vèrtèti, odsukati, odvèrtèti, zasukati, zavèrtèti; vèrtee odkinuti, okidati; einem Vogel den Kopf —, zakrenuti, zakretati vratom ptici; den Schlüssel —, slomiti, prelomiti bradu od ključa, f. Abbrecheln.

Abbreichen, v. a. mlatiti, vèršiti, omlatiti, pomlatiti, overšiti; mlatèc, vèrècè plattiti, zaslužiti; (abprügen), mlatiti, lupati, izmlatiti, kalupati; abgebrochenes Stroh, prazna slama; das haben sie längst mit einander abgebrochen, o tom su se oni već odavna dogovorili, razumeli.

Abbring-en, v. a. izvući, izvlačiti što iz koga, oteti, otimati što komu prètnjami, strahom itd; — etwas, ein Geständniß, Versprechen, natèrati koga na što, da što izpovèdi, obeća; —ung, f. otetje, oti-manje; sila, nasilje.

Abbrohen, v. a. dobiti, dobiti što prètnjami od koga.

Abbrud, m. odtisak, štampa; kalup, utisak, kopia, prilika, slika; — eines Gewehres, okres; (an den Schießgewehren), oponac, obaraća; gornji zub; (bei den Buchdruckern), otisak, pritisk, tisk, primèrak; (Exemplar), iztisak, prokus, eksemplar; preštampa; (in der Naturgeschichte), tiskokamen.

Abbrucken, v. a. štampati; tiskati, tèsiti, utèsiti; nàštampati, preštampati.

Abbrücken, v. a. odtisnuti, odtiskivati; (ein Gewehr), paliti, ukigati, odapinjati, obarati, okidati, opaliti, ukigati, ukidati, odapeti, oboriti, okrenati, okinuti (pušku); (einen Pfeil), odapeti, pustiti (strèlu); das Herz —, cèpati, razcèpati, parati, razparati serce; — v. n. vom Lande —, odtisnuti se, odtiskivati se od kraja.

Abbruschregister, n. kazalo mlatnje.

Abbuneln, v. a. mèrèti, omèrèti.

Abbunfen, f. Abdampfen.

Abbünfen, v. a. činiti, pustiti, dati da izvapi, izvètri itogod.

Abbunnen, v. a. ravnati, poravnati, izravnati; ujednačiti; —ung, f. ravnanje, poravnjvanje; izravnanje.

Abbeien, v. a. na ugle, na čoaiko napravljati, graditi, napraviti, sagraditi.

Abfeiern, sich, v. r. trošiti se, moriti se, prekidati se, izmoriti se, pre-

kinut se vičuó, sérdeó se na íto.

Abreisen, *v. a.* vaditi, izvaditi led; — *v. n.* popustiti, odkráviti se, ojužiti se led.

Abend, *m.* večer, veče; (*Westen*), zapad, zahod; dießen —, večeras; zu — essen, večerati; es wird —, smérknjiva se, mrak se hvata; gegen —, pred večer, pod večer; (*gegen Westen*), prema zapadu, na zapad, od zapada; der heilige —, badnjak, badnji (večer); es ist noch nicht aller Tage —, doó ée sunce i pred moja (tvoja itd.) vra'a.

Abend-andacht, *f.* pobožnost, molitva večernja; — arbeit, *f.* večernji posó; — besuch, *m.* večernji pohod, pošet; — brot, — essen, *n.* večera; — dämmerung, *f.* prvi večernji mrak, večernji sumrak, sumrače, suton; in der —, mrakom, po mraku; — falter, *m.* véstica, večernji leptir; — gebet, *n.* večernja molitva; — gegen, *f.* zapad, zapadnja strana; — gesellschaft, *f.* večernje društvo; — glóck, *f.* zdrava maria; — land, *n.* zapadnja zemlja, dèriava, strana, zapadni kraj; — lánd, *m.* stanovnik zapada; — pl. zapadnjani, narodi, puci zapadnji, narodi od zapada; — lándlich, *adj.* zapadni; — *adv.* zapadni, po zapadni, na zapadnu; — lich, *adj.* večernji, zapadni; — lich, *n. fig.* večernjica (zvezda); večer; — lich, *n.* večernja pásma; — lust, *f.* večernji zrak; — lust, *f.* večernja zabava, radost, razkoí; — mah!, *n.* poslédnja, tajna večera; priéest; zum — gehen, priéestiti se, priéestjivati se, íe se priéestiti; einem das — geben, priéestiti koga; — mah!sbrot, *n.* ostia, po-

skura; — mah!zeit, *f.* večera; — messe, — mette, *f.* večernja; — musik, *f.* večernja muzika, večernjica (muzika); — opfer, *n.* žertva večernja, posvetilište večernje; — punkt, *m.* (*Astron.*) zapadnja piknja, zapadnja točka; — regen, *m.* večernja kiša, daíd večernji; — roth, *n.* — rúth, *f.* večernje rumenilo, večernja rumen, večernji iar.

Abends, *adv.* u večer, pod večer, na večer; gestern —, sinoó; heute —, večeras; vorgestern —, preksinoó; morgen und —, u jutro i u večer, jutrom i večerom.

Abend-schein, *m. f.* — dämmerung; — seggen, *m. f.* — gebet; — seit, *f.* zapadnja strana, zapadni kraj; — sonne, *f.* zalazeóe, zapadajuóe, zahodeóe, poóivajuóe sunce; — stúndchen, *n. f.* — musik; — stern, *m.* večernjica (zvezda), zvezda večernja; — stillstand, *m.* (*Astron.*) večernji stan; — stunde, *f.* večernja ura, večernje vréme, večer; thau, *m.* večernja rosa; — tisch, *m.* večera; — uhr, *f.* zapadnja sunčanica (ura); — vogel, *f.* — falter; — vólf, *n. pl. f.* — lánd, *pl.*; — wúrt, *adv.* na zapad, prema zapadu, k zapadu; od zapada; — weite, *f.* (*Astron.*) zapadnja širina; — wind, *m.* večernji vétar, večernjak, zahodnik, *f.* Westwind; — zeit, *f.* večer, večernje vréme.

Abenteuer, *n.* neobiéna, éudna sgoda, sluóaj, prigoda; auf — ausgehen, skitati se po svetu, sluóaje trážiti; — ret, *m.* prigodnjak, sluóajnik; levanta, protuha, klatež; — lich, *adj.* éudan, éudnovit, osobit; — lichkeit, *f.* osobitost, éudnovitost; éudo.

Aber, *conj.* all, nu, ma; a; pak,

opet; pako, paka; eš iſt ein Aber
babei, niſe eiſt poſo; tauſend umb
— tauſend, tiſuėa i tiſuėa.

Aberacht, *f.* Oberacht.

Aberben, *f.* Erben.

Aberglaube, *m.* praznovėrſtvo, prazno-
vėrje.

Aberglaubig, *adj.* praznovėran.

Abertennen, *v. a.* (aberkannt), odosu-
diti, odpresuditi, odosudjivati, op-
presudjivati ſto komu, *f.* Abſprechen.

Abermal, *adv.* opet, opeta, pak; još
jedanput, po drugi put, s nova.

Abermalig, *adj.* opetaſnji, drugi, nov,
ponovljen.

Abernten, *f.* Abärnten.

Aberraute, *f.* Stabwurj.

Aberwiš, *m.* ludost, bezumnost; ne-
razum; — ešn, *v. n.* ludovati; — ig,
adj. lud, bezuman.

Abſchern, *f.* Abäſchern.

Abefſen, *v. a.* j'eti, pojeſti.

Abfaſchen, *v. a.* tiniti, pretiniti.

Abfärmen, *v. a.* trėbiti, otrėbiti (ma-
hane od paſulja itd.)

Abfähren, *v. a.* odkinuti, odbiti, od-
kidati, odbijati; derati, razderati;
truditi, moriti, utruditi, izmoriti;
oddužit se, odduživat se vojnjom;
voziti, izvesti; — *v. n.* odvezti
se, odvoziti se, poći, polaziti, kre-
nuti; omicat se, omaknut se;
(ſerben), umrėti, preminuti; oda-
peti, odapinjati, otići, odlaziti, iz-
micati.

Abfäht, *f.* polazak, odlazak; smėrt;
— ſtaggt, *f.* polazna zaſtava, ſtėg,
barjak, horugva; — ſgelb, *n.* odlaz-
nina; — recht, *f.* Abzugrecht; —
ſchoß, *m. f.* Abzugsgelb; — ſchuß,
m. polazni puškomet, polazni o-
kres, polazno pucanje (pušakah,
topovah).

Abfall, *m.* padanje, padnutje; razlika,

raznica; (veš Waſſers), opadanje,
opad; (Spreu), plėva; (Schutt),
razvaline, *f. pl.*; (von der Religion
ic.), odmet, opad, odbėg; (bei den
Fleiſchhädern), drobno, *n.*; Abfälle,
pl. odpadci, *m. pl.* tarotine; strugot-
ne, trine, okujine, *f. pl.*; opiljci; od-
lomci; ustrižci, *m. pl.*; trėštje;
(von der Landwirthſchaft) dohodak
poljskoga kućanſtva; (Abbaſchung),
nagib; (in der Schifffahrt), zahod,
zabas; in — kommen, gubiti, izgubiti
cėnu, vėrdnoću; doći u ne-
volju, naći se u nevolji.

Abfallen, *v. n.* paſti, padati; opadati,
sušit se, mėrišaviti, opasti, osušit
se, omėrišaviti; (von der Religion
ic.), odpasti, odmetnut se, odbėg-
nuti, odpadati, odmetat se, odbėg-
gavati; odreći se, ostaviti, odr-
cat se, ostavljati; (von Farben),
razlikovat se; (vom Waſſer), pa-
dati, opadati, paſti; (in der Schifff-
fahrt), zabasati, zaćl, zahoditi, za-
laziti; — *n.* padanje, odpadanje,
opadanje; (eines Schifſes), zahod,
zabas, basanje, zalaženje.

Abfällig, *adj.* padajuć, odpadajuć;
opadajuć; odpadan, odmetan,

Abfangen, *v. a.* loviti, hvatati, uloviti;
preoteti, preotimati; ein milbeš
Schwein —, ubiti vepra jataganom.

Abfärben, *v. a.* dati, davati poſlėdnju
boju, poſlėdnje maſtilo, — *v. n.*
puſtiti; pnašati, gubiti boju.

Abfaſeln, Abfaſern, *v. n.* ćimkat se,
sipat se, osut se.

Abfaſſen, *v. a.* ſastaviti, spisati,
uėrediti; — baš Urtheil, naćiniti,
ſastaviti presudu; — ung, *f.* ſasta-
vak, spis; uėreda; — er, *m.* ſasta-
vitelj, spisatelj; uėrednik.

Abfaſten, *v. a.* poſtiti za ſto, poſtom
platiti, odpoſtiti, odpašati.

Abfaulen, v. n. sagnjiti i pasti, iztrunuti i odpasti.

Abfaumen, v. a. pëniti, opëniti, vaditi, izvaditi pënu; ein abgefäumer (abgefäimter) Schurke, previjan lupek, lopov.

Abfedern, f. Kuppen; — v. n. gubiti, izgubiti perje.

Abfegen, v. a. mesti, omesti, pomesti.

Abfeil-en, v. a. izlimati, odlimati, turpiom terti, izterti; — icht, n. tarotine, f. pl.

Abfeilschen, f. Abhanbeln.

Abfertigen, v. a. odpraviti, poslati, odaslati; fig. neuslišiti; —ung, f. odprava, odpravljenje, odaslanje, poslanje; pošiljka; pošiljanje, odpravljanje; odgovor; fig. neusluh, neuslišanje.

Abfuchten, v. a. vlažiti, močiti, kvasiti, namočiti, nakvasiti, poškropiti.

Abfuern, v. a. paliti, opaliti, okresati, izbaciti, užditi, užgati (pušku), pucati, pukaati; —ung, f. okres; pucanje; unter — bet Kanonen, pri pucnjavi, gromu topovah.

Abfuehn, v. a. gudeći, izgudeći.

Abfin-en, v. a. namiriti, platiti; sich — v. r. pogoditi se, nagoditi se, s kime; —ung, f. platež, namirenje, platjenje; nagodba, pogodba, ugovor; —ungsbetrag, m. nagodni iznosak; —ungsfchein, m. nagodnica.

Abfingern, v. a. brojiti, izbrojiti na perste.

Abfischen, v. a. svëršiti, doveršivati lovitvu ribah; das Beste —, kupiti, pokupiti skorup.

Abfischen, f. Abbachen.

Abflattern, v. n. odpëršiti, odlepëršati; sich — v. r. përsëc, lepëršëc se izmuëiti, umoriti.

Abfaunen, v. a. prati, oprati.

Abfeisch-en, v. a. strugati, ostrugati, vaditi, izvaditi meso; —messer, n. strugalo.

Abfliegen, v. n. odletëti, poletëti, odlëtati, polëtati, letëti.

Abfließen, v. n. oteçol, odcicati, teçi.

Abflößen, v. a. splaviti, splavljivati.

Abfluß, m. odtok; odticanje.

Abfolgen, f. Verabfolgen.

Abfoltern, v. a. muëiti, izmuëiti, namuëiti.

Abfordern, v. a. zaktëvati, iskati, pitati, tražiti; odazvati, zvati, pozvati natrag; —ung, f. zaktëvanje; odazivanje, odziv.

Abform-en, v. a. slikovati, obraziti, izobraziti, napraviti, napravljati kalup, tvorilo od čega; —ung, f. slikovanje, obrazovanje; kalup, tvorilo.

Abforschen, f. Abfragen.

Abfragen, v. a. pitati, izpitivati, izpitati.

Abfressen, v. a. žderati, požderati, grizti, sgrizati.

Abfrieren, v. n. smërznuti i pasti, padati, pasti od zime, od mraza.

Abfuhr, f. voñnja, prevoz; — bet Steuer, platjanje, odpravljanje poreze.

Abfuhr-en, v. a. (zu Wagen ic.) odvezti, odvoziti, voziti, voditi, odvesti; den Leib —, čistiti, očistiti; einen vom rechten Wege —, zavesti koga s pravoga puta; eine Schuld —, oddušiti se; die Wache —, promëniti stražu; — einen Prozeß (weiter führen) nastaviti parnicu; (zu Ende führen) doveršiti; — das Heiratsgut, predati miraz; — die Steuer, platiti porezu; — zum Militär, dati, opraviti u vojnike; —end, adj. èstiv; —ung; f. pro-

čist; odveženje, odvoženje; — ungs-
mittel, *n.* pročist, čistiv lek.

Abfüllen, *v. a.* odošiti, odtakati (iz
bačve); odliti; odsuti, odsipati (iz
vrče).

Abfurchen, *v. a.* braditi, potezati
bradu.

Abfüttern, *v. a.* nahraniti, nakèr-
mati.

Abgabe, *f.* predaja, prodanje, izru-
čenje; (Steuer), danak, daća, na
met, porez, štriba; carina; taksa;
— vom Keller, obrok.

Abgärren, *v. n.* vréti, kipéti, povréti,
pokipéti.

Abgang, *m.* polazak, odlazak; pro-
daja, prodja; gubitak, manjkanje;
nedostatak; gänzlich —, nesta-
šica; — (Abtretung), ustup, ustup-
ljenje, — eines Erben, kad neima
naslednika — der Leibesfrucht, po-
vergnutje, pometnutje; — aus die-
sem Leben, smért; aus — rechtlicher
Beweise, što neima pravnih doka-
zah; in — kommen, gubiti cènu,
propadati.

Abgängig, *adj.* manjkajuć.

Abgänglich, *adj.* dobre prodaje, pro-
lazan.

Abgärben, *v. a.* strojiti, ostrojiti;
fig. lupati, biti, izlupati, izbiti.

Abgeben, *v. a.* izručati, izručiti, pre-
davati, predati; platjati, platiti
daća; einen Kaufmann —, tór-
govati; sich mit etwas —, zani-
mati se, zabavljati se čime; sich
mit einem —, družiti se, drugovati
s kime — ein Zeugnis, svédočiti;
— einen Ausspruch, izreći presuda
— eine Erklärung, očitovati se.

Abgebrannt, *adj.* izgoren, popaljen; ein
— er, pogorelac.

Abgedroschen, *adj.* overšen, umlatjen;
fig. preveć poznat.

Abgestimmt, *adj.* opénjen; *fig.* prevl-
jan, lukav, šn.

Abgehen, *v. n.* odlaziti, otići; ukèr-
cati se; uzmicati, uzmaknuti; manj-
kati, saliti; udaljiti se; prolaziti
(od robe itd.); mit Liebe —, um-
réti, preminuti, predstaviti se; von
einem Ante —, stupiti iz slesbe;
von seiner Forderung —, odreći se
svojev prava; von seiner Meinung
—, misao proméniti, odumiti; —
von seinem Rechte, odreći se svo-
ga prava; — lassen, odpraviti, po-
slati; izpustiti, nerađunati; es
geht ihm nichts ab, dobro mu
je; es wird nicht ohne Streit —,
neće bit ništa bez inata, neće proć
bez svadje.

Abgeigen, *f.* Abhebeln.

Abgeissen, *v. a.* bičevati, bičem stući,
derati, izderati.

Abgeizen, *v. a. f.* Abbarben.

Abgelien, *v. n.* puestiti, puštat šutilo.

Abgelebt, *adj.* star, mator, ostario;
fig. istrošen.

Abgeleget, *adj.* zabitan, udaljen;
od ruke; — er Wein, staro vino;
— heit, *f.* zabit, udaljenost; daljina,
dalečina.

Abgemattet, *adj.* trüdan, utrudjen,
amoran.

Abgeneigt, *adj.* protivan, nepriklonjen;
nepriatelj; — heit, *f.* nepriklonstvo;
nepriateljstvo.

Abgenutzt, *adj.* iznošen; izderan, po-
deran.

Abgeordnete, *m.* odaslanik, poslanik,
poklisar.

Abgerebeter Maßen, *adv.* polag dogo-
vora, po dogovoru.

Abgerichtet, *adj.* priviknut, naučen;
biran.

Abgesagt, *adj.* ein abgesagter Feind, očit,
glavan nepriatelj.

Abgesandt-e, *m.* odaslanik, poslanik, poklisar; — *in, f.* poklisarka.

Abgeschieden, *adj.* razlučen, razdružen, usamljen; — *e* Seelen, pokojne duše; — *heit, f.* samoća, zabit.

Abgeschliffen, *adj.* izbrušen; ugladjen; *fig.* uljudan, dvoran.

Abgeschmacht, *adj.* neslan, netečan, suhoparan, bljutav; — *heit, f.* netečnost, netek; *fig.* budalaština, ludoria.

Abgewinnen, *v. a.* einem etwas —, dobiti, dobiti što od koga; dem Feinde eine Schlacht —, nadvladati, pobéditi neprijatelja; einem den Vorgesprung —, preteći, preticati koga; einer Sache Geschmack —, naći, nalaziti teka u čem.

Abgemöhen-en, *v. a.* odučiti; sich etwas —, odučiti se, odviknuti se od čega; — *ung, f.* oduka.

Abgezäumt, *adj.* razuzdan, bez uzde.

Abgezehrt, *adj.* mérišav, nevoljan, iztrošen, lošav.

Abgezogenheit, *f. f.* Abgeschiedenheit.

Abgleißen-en, *v. a.* odliti, odlévati; in eine Form —, saliti, salévati; — *ung, f.* odlévanje; salévanje; odlitje, salitje.

Abglanz, *m.* odsiv.

Abglätten, *v. a.* gladiti, ugladiti, izgladiti.

Abglättung, *f.* gladjenje.

Abgleich-en, *v. a.* jednačiti, sjednačiti; *fig.* ravnati, sravnati, poravnati, naravnati; — *ung, f.* jednačenje, ravnanje.

Abgleiten, *v. n.* omicati se, omaknuti se, puzati se, popuznuti se, sklizati se, poskliznuti.

Abglitschen, *f.* Abzuleiten.

Abglimmen, *v. n.* gasnuti, ugasiti se.

Abglüh-en, *v. a.* usiati, razbéliti, usiavati.

Abgott, *m.* nebog, idol, kumir, holvan, krivi bog; *fig.* (Siebling), razkošje, drago, duša; er macht einen — aus ihm, čuva, gleda ga kao oči u glavi.

Abgötter, *m.* krivobožac; — *in, f.* krivobožica; — *ei, f.* krivobožstvo.

Abgöttisch, *adj.* krivobožan; — *adv.* krivobožno; einen — verehren, koga preko mere štovati.

Abgraben, *v. a.* kopati, odkopati; odrézati, razstaviti jamom; obkopati, obkopati; einen Fluß —, odbiti, odbijati vodu; einen Teich —, izsušiti mlaku, izvesti vodu iz bare.

Abgrämen, *sich, v. r.* žalovati, jadovati, ginuti od jada, poginuti, skončat se od tuge.

Abgränzen-en, *v. a.* ograničiti; — *ung, f.* ograničenje.

Abgrafen, *v. a.* kositi, pokositi; zeti, pokiet; (abweiben), pásti, popásti.

Abgreifen, *v. a.* opipati; terti, oterti, glodati, oglodati čestim pipanjem.

Abgrenzen, *v. a.* razlučiti, razstaviti medjašem, graničiti, medjašiti, ograničiti; — *ung, f.* ograničenje.

Abgrund, *m.* bezdno, bezdan, propast, jaz, ponor.

Abgrünen, *v. n.* pustiti, puštati zelenilo.

Abgucken, *f.* Absehen.

Abgunst, *f.* nenavidost, zavist, nenavist; zlohotnost.

Abgünstig, *adj.* nenavidan; zlohotan.

Abgürten, *v. a.* odpasati, odpašivati.

Abgurten, *v. a.* odkopčati, odkopčavati podpragu.

Abguß, *m.* odlévanje; prelévanje; odtok, curak; (geöffnete Figur), slév.

Abgüten, *f.* Abfinden.

Abhaaren, *v. n.* ćelaviti, gubiti, po-

- gubiti dlaku; — *v. a.* ostrugati, gultiti dlaku.
- Abhađen, *v. a.* sěci, odsěci, posěci; rězati, odrězati.
- Abhāfēn, *v. a.* odkopěati, razkopěati, odpūtiti, odkopěavati, razkopěavati, odpūtjivati.
- Abhāgen, *v. a.* pregraditi (šumu, livadu), zagajiti, pregradjivati, zagajivati.
- Abhageln, *v. i.* prestati, prestajati (krupa, tuća, grād).
- Abhafen, *v. a. f.* Abhāfeln.
- Abhāfeln, *v. a.* odkučiti, odkučivati.
- Abhāfērn, *v. a.* razoglavati, skinuti, skidati ular, oglav.
- Abhalt-en, *v. a.* zaustavljati, zaustaviti, nepripuštati, nepripustiti; einen von etwas —, nedati komu što činiti, nedat komu k čemu; — eine Tagfahrt, děržati ročište; — das Standrecht über jemanden, suditi překim sudom; — ung, *f.* přečenje, zapřeka.
- Abhandeln, *v. a.* pogoditi se, pogadjati se; kupovati, kupiti; odkidati, odkinuti što na čini; mündlich oder schriftlich —, ustmeno ili pismeno štogod razpraviti; — die Verlassenschaft, razpraviti zaostavštinu.
- Abhanden kommen, *v. n.* gubiti se, izgubiti se, nestajati, nestanuti.
- Abhandlung, *f.* razprava, razpravljanje, govorenje, razgovor; — Geschäfte, *n.* razpravni posao; — Tagfahrt, *f.* ročište za razpravni posao.
- Abhang, *m.* (eines Berges), bók, stěrměn, stěrmělna, obrónak, nadol, odlagost, brěg.
- Abhängen, *v. n.* visěti; (von einer Gegend, Berg, Wald), moriti; von einem ober etwas —, visěti, zavisěti od koga, stojati u čem.
- Abhäng-en, *v. a.* odvěsiti, odvěšivati;

— *ig, adj.* stěrm, skušen, nagnjen; zavisan; — machen, podvěri pod vlast čiju; — sein, *f.* nagib; skruťost, naklonost; stěrměn, stěrměnitost; *fig.* (eines Volkes &c.), zavisnost.

Abhären, *f.* Abhären.

Abhärmen, *sič, f.* Abgrämen.

Abhärren, *v. a.* čekati, dočekati.

Abhärten, *v. a.* (das Eisen), kaliti; *sič* —, *v. r.* tvěrdnuti, otvěrdnutl, priviknuti svakoj nevolji.

Abhärzen, *v. a.* brati, obrati, pobrati smolu.

Abhäßeln, *v. a.* odmatati, odmotati; smotati.

Abhauen, *v. a.* sěci, odsěci, posěci; odvrakati (glavu); (Graß &c.), kositi, pokositi.

Abhäufeln, *v. a.* na kupce, hěrpice metati, pometati.

Abhauung, *f.* sěćenje, odsěćenje; odsěcanje; košenje, košnja, kositba.

Abhäuten, *v. a.* derati, oderati, gulliti, oguliti (kožu).

Abheben, *v. a.* dignuti, dizati; odmaknuti, odmicati; die Karten —, presěci, predignuti; snimiti, snimati.

Abheften, *v. a.* odkučiti, odkučivati.

Abheilen, *v. n.* lěčiti se, zalěčiti se; ozdraviti, ozdravljati.

Abhelf-en, *v. a.* (Her—), pomoći, pomagati postaviti dolě; einer Sache —, pomoći, pomagati čemu; — den Gebrechen, ukloniti mane, doskočiti manama; — er, *m.* pomagač, pomoćnik; popravitelj; — *sič, adj.* pomozljiv, čemu se pomoći može.

Abhellen, *f.* Abflären.

Abherzen, *v. a.* ljubiti, izljubiti, gěriliti, izgěriliti, čělivati, dragovati.

Abhezen, *v. a.* moriti, umoriti goneč, hajkom.

Abheucheln, *v. a.* licumerstvom do-
biti, zadobiti, izmamiti.

Abheuern, *f.* Abmiethen.

Abheulen, *siĉ*, *v. r.* izrikati se, izkri-
ĉati se.

Abhilfe, *f.* pomoć, lek.

Abhinken, *v. n.* šepati, hramati, od-
šepati, odhramati.

Abhobeln, *v. a.* blanjati, oblanjati;
strugati, ostrugati; einen Menschen
—, izobraziti, izobraživati koga.

Abhold, *f.* Abgeneigt.

Abholen, *v. a.* doći, poći, dolaziti,
polaziti, ići po što; odneti itogod;
— lassen, poslati, slati, pošiljati
po što.

Abholzen, *v. a.* seći, poseći, poraziti
šumu.

Abhorchen, *v. a.* čuti, začuti, saslu-
šati od koga, prisluhivanjem saznati.

Abhören, *v. a.* pitati, izpitati, izpitki-
vati, saslušati, preslušati (svědoke);
učiti se, naučiti se ito slušajući;
eine Rechnung —, pregledati, pre-
gledavati račune; —ung, *f.* slu-
šanje, poslušanje; izpit.

Abhub, *m.* mēve, ostanci; (im Kar-
tenspiel), predignute karte.

Abhülfe, *f. f.* Abhilfe.

Abhülfen, *v. a.* ljuštiti, oljuštiti,
komiti, okomiti, trēbiti, otrēbiti,
lūpiti, olūpiti.

Abhungern, *siĉ*, *v. r.* izgладovati se,
trošiti se, iztrošiti se, moriti se,
umoriti se gladom.

Abhüten, *v. a.* dati, činiti pásti, po-
pásti.

Abirren, *v. n.* bluditi, zabluditi, zalći,
basati, zabasati; — ung, *f.* zabas,
bludnja, bludjenje.

Abjagen, *v. a.* otimati, oteti; moriti,
umoriti tērajūci; *siĉ* —, *v. r.* iz-
mućiti se, utraditi se (lovem ili
tērkom).

Abjochen, *v. a.* odprezati, odpregnuti,
snimiti, snimati jaram, odjarmiti.

Ablassen, *v. n.* teliti se, oteliti se.

Abstimmen, *v. a.* čelĉjati, oćelĉjati,
snimiti ćelĉjem.

Abtanzeln, *v. a.* glasiti, razglasiti s
predikaonice; *fig.* karati, poka-
rati.

Abtappen, *v. a.* vaditi, izvaditi kapu
s glave; seći, poseći, odsēci (si-
drenjak); obrēzati vērhe (na dērvju);
fig. izkarati.

Abtargen, *v. a.* lišiti lakomostju, sku-
postju koga; *siĉ* etwas —, samomu
sebi itogod od lakomosti, skuposti
odkinuti.

Abtarten, *v. a.* (eine Sache), kovati,
sakovati kakovo nakanjenje; osno-
vati itogod u potaji.

Abvakuen, *v. a.* ivakati, odivakati, poiv-
vakati.

Abkauf, *m.* odkup; kupovina; — en,
v. a. kúpti, kupovati; ito od koga;
eine Strafe —, izkupiti, odkupiti,
izkupljivati, odkupljivati.

Abkäufer, *m.* kúpac, — in, *f.* kupova-
lica.

Abkehlen, *v. a.* klati, zaklati.

Abkehr, *f.* odvratjenje; — en, *v. a.*
(mit dem Besen), mesti, izmesti,
pomesti; (wegwenden), obērnuti,
odvratiti, odvratjati na stran; —
icht, *n.* smet, smetje; — ung, *f.*
izmet; pometanje; odvratjanje.

Abfeltern, *v. a.* ošēti, ožimati (u pre-
š); isprešati.

Abflippen, *v. a.* (die Feder), vērĉak od
pera odrēzati; posklĉnuti se, po-
sērnuti.

Abfließen, *v. n.* absteĉen, nicht gut
schließen (von Thüren), zijati.

Abflappen, *v. a.* spustiti, spuštati,
sniziti.

Abflastern, *v. a.* mēriti, izmēriti,

složit, slagati na sežanj, sat (bvat).

Abflären, v. a. histriti; razbistriti; razvedriti; procéditi; čistiti, očistiti.

Abflauben, v. a. brati, obrati; cinen sročen —, glodati, ogroditi.

Abfleiden, v. a. svući, svlačiti.

Abflemmen, v. a. odkinuti, stisnutjem razstaviti.

Abflettern, v. n. sídi, silaziti.

Abfließen, v. a. sklatiti, smlatiti; izprašiti; cinen berb —, biti, izbiti, tući, iztvći koga.

Abfneipen, r. a. odštipnuti, odštipati; odkinuti, odkidati.

Abfnifen, v. a. odkidati, odkinuti; od-; niti; odnći.

Abfnöpfen, v. a. odpūtiti, odkopćiti.

Abfnüpfen, f. Abbinben.

Abfoch-en, v. a. kuhati, skuhati, variti, ovariti, svariti; —ung, f. skuhanje.

Abkommen, v. n. síci, saći, silaziti; vom Wege —, basati, zabasati; (außer Gebrauch kommen), prestati; es hat von etwas abzukommen, ima prestati; nicht — können, nemoć doći; von einem Geschlechte —, proizlaziti, proizvoditi od koga; an Kräften —, gubiti snagu.

Abkommen, n. ostaranje (kojega običaja); ein gültliches —, prijateljsko pomirenje, pogodba, f. Abkunft.

Abkömmling, m. omladak, potomak; —, pl. potomstvo, unuci.

Abköpfen, v. a. sćci, rezati vćrke (od ćervja).

Abkneipen, v. a. (die Hunde), rešiti, razrešiti, raskopćati hćrte.

Abkrahen, v. a. grebsti, ogrebsti.

Abkriechen, v. n. mlćti, odmlćti.

Abkriegen, v. a. ratom osvojiti, oteti; otimati; snimati; zadobiti dio; eine Strafe —, pedepsu podnći.

Abkrümmen, v. a. ódmćrviti, razmćrviti.

Abkrümmen, f. Krümmen.

Abkruschen, v. a. lupiti, odlupiti, koru (s hlćba).

Abkühlen, v. a. hladiti, razhladiti, ohladiti; —end, adj. hladiv; hladan; —faß, n. hladionica; —ung, f. nablada, razhlada.

Abkründig-en, v. n. glasiti, razglasiti, proglasiti, navćstiti, objaviti; —ung, f. oglas, proglas, objavljenje.

Abkunft, f. rod, kolćno, pleme, podrćt, podrćtlo; eine — treffen; pogoditi se.

Abkürz-en, v. a. kratiti, skratiti, pokratiti; (im Schreiben) skraćivati, nadmetati title, titlom pisati; cinem etwas am Sohne —, odkinuti, odkidati, odtćrgnuti komu što od platje; —ung, f. kratica; skratjenje, pokratjenje; ukinutje.

Abküssen, v. a. izljubiti, izććlivati.

Ablab-en, v. a. stovariti, raztovariti, razpćrtiti; —er, m. stovarnik, stovaratelj; —ung, f. stovarenje, raztovarenje, razpćrtjivanje.

Ablager, n. konak; —halten, noćiti, prenoćiti, konaćiti.

Abläuben, v. n. odjćdriti; dignuti, dizati sidro.

Ablangen, v. a. dos-gnuti, dokućiti, dosizati, dokućivati.

Ablass, m. oproštenje; vollkommener —, oproštenje podpuno, obilno, obilato; — des Wassers, izpuštenje vode; (der Ort, wodurch das Wasser abgelassen wird), jarak; ohne —, bez prestanka; —brief, m. list, pismo od oproštenja; —kram, m. tćrgovina, pazar od oproštenja.

Ablassen, v. a. (her—), spustiti, spuštati; odpraviti, poslati (list); Wasser —, izpuštiti vodu; cinem

etwas —, ustupiti, pripustiti komu što; am Preise —, popustiti na ceni; den Wein —, odtočiti, odtkati vino; den Bogen —, odapeti luk; — v. n. prestati; von etwas —, odustati, odstupiti od čega; etwas fahren —, ostaviti što, proći se čega; — ung, f. spuštanje, izpuštenje (vode); ustupljenje; odtakanje; poslanje (lista); odapetje; prestanak; odstup; — ungsbeschluss, m. odustajni zaključak.

Ablativ, m. (in der Sprachlehre), ablativ, šesti padež (u slovnici latinskoj), tvoriteljni padež.

Ablatten, v. a. vaditi, izvaditi, povaditi izoke ili letve.

Ablauben, f. Ablatten.

Ablauern, v. a. vrebati, dovrebati, izvrebati, prežati; die Gelegenheit —, dočekivati prigodu.

Ablauf, m. odtok; — des Jahres, konac godišta; — einer Frist, prošaošje roka; nach — eines Monats, nakon jednoga mjeseca; — en, v. n. teći dolje; proći, prolaziti, izići; den Brief — lassen, odpraviti; der Termin ist abgelaufen, minuo je rok; die Uhr ist abgelaufen, iztekla je ura; einem den Weg —, preteći koga; sich die Hörner —, glavom o zid ili o duvar udariti; wie wird das ablaufen? što će bit iz toga?

Ablaugen, v. a. lužiti, olužiti, polužiti.

Abblaugn-en, v. a. zatajiti, tajiti; odreći se, nekati, zanekati, protivosloviti; — ung, zatajenje, tajeenje; odrećenje; nekaje, zanekanje; — ungsgeb, m. očistna zakletva.

Abblauschen, f. Ablauern.

Abblausen, v. a. poiskati, trébiti, iztré-

biti (uši); einem etwas —, izlagati što od koga, izmamiti lukavštinom, izvarati.

Abbläuter-n, bistriti, f. Abbläuren; — ung, f. razbistrenje; čedjenje, pročed.

Ableben, n. smert, preminutje.

Ablecken, v. a. lizati, polizati, oblizati.

Ablebern, v. a. derati, oderati kožu, guliti, oguliti.

Ableeren, v. a. prazniti, izprazniti izpraznjivati; den Tisch —, spremiti, pospremiti, pokupiti stol, tέρpezu.

Abblegen, v. a. snimati, snimiti, skidati, skinuti; Kleider —, svući se; den Degen —, odpasati špadu; Reben —, saditi vinograd; Rechnung —, položiti račun; Zeugniß —, svédočiti; eine Aussage —, izpovédati, kazati što na sudu; einen Eid —, zaklet se, priseći; ein Gelübde —, zavétovati se; eine Prüfung —, položiti izpit; das Gestcht legt ihm ab, ostavljaju ga oči; — er, (Seßling), m. položnica, razklad; povalja, grebenica; — ung, f. položenje; skinutje; — des Eides, zakletje, prisizanje, prisega; — des Gelübdes, zavétovanje; — der Schuld, oduženje; — des Zeugnisses, svédočanstvo.

Ablehnen, f. Ableihen.

Abblehnen-en, v. a. odmicati, odmaknuti; oprovérgnuti; einen Antrag, ein Amt —, odbaciti, neprimiti predlog, ured; etwas von sich —, neprimiti, kratiti se učiniti štogod; — ung, f. izgovor, opravdanje, oprovérgnutje; — ungsrecht, n. pravo odbaćenja.

Abblehren, v. a. odučiti, odućavati.

Abbleihen, v. a. uzajmiti, uzeti, uzimati u zajam.

Ableinnungseid, f. Ablügnungseid.
Ableit-en, v. a. Wasser, odvratiti; den Blüß —, odvoditi trškovce, gromove; proizvoditi, izvoditi, izvesti (rod ili reč kakovu); —cz, f. Blüßableiter; —ung, f. jarak; odvodjenje; proizvodjenje; izvod; izvodjenje; —ungshülfe, f. izvodna slova.
Ablenk-en, v. a. svěrnuti, odvěrnuti, odvratiti, odvratjati; —ung, f. svratjenje, odvratjenje, svratjanje, odvratjanje.
Ablernen, v. a. cinem etwas —, naučiti se što od koga.
Ables-en, v. a. čitati; pročítati; die Raupen von den Bäumen —, trčbiti gusenice; die Weintrauben —, tčrgati, brati grozdje; einen Acker —, čistiti, očistiti njivu od kamenja; —ung, f. čitanje; pročítanje; obiranje; trčbljenje.
Ablengnen, f. Ablüugnen.
Abliefer-en, v. a. izručiti, predati, predavati; —ung, f. izručenje, predaja, predanje, predavanje.
Abliegen, v. n. biti daleko; daß Bier muß —, pivo trčba da se ustoji.
Abließen, v. a. dobiti na prevaru.
Ablöden, v. a. mamiti, izmamiti.
Ablösen, v. a. izplatiti; odpraviti, odpustiti.
Ablöschen, v. a. gasiti, ugasiti, utěrnuti; izbrisati, otěrti.
Ablösbar, adj. odkupljiv.
Ablösen, v. a. razrčšiti, razvezati; osloboditi; eine Schulbligfeit —, odkupiti kakvu dužnost; razstaviti; odkúpiti; eine Schilbwache —, izmėniti stražu; Kanonen —, užgati, paliti topove; ein Olieb —, sčėci, rčzati, odsčėci, odrčzati (udo); —ung, f. odrčšenje, odvezanje; oslobodjenje, odkup kakve činitbe; izmč-

na (strake); odrčzanje, odsčk, od sčcanje (uda); —ung, (in Zu sammenf.) odkupni,
Ablügen, v. a. izlagati, lažu zadobiti, zadobivati.
Abmachen, v. a. snimati; odvezati, skidati, skinuti; eine Sache —, dokončati stvar koju; gotoviti, dogotoviti (komad platna ili jšlo).
Abmāhen, v. a. kositi, pokositi; žeti, početi.
Abmahlen, v. a. (Getreibe), mlčti, samlčti.
Abmalen, v. a. slikovati, malati, izmalati.
Abmahnen-en, v. a. odgovoriti, odgovarati koga od čega, odvratiti, odvratjati; —ung, f. odgovaranje, odvratjanje.
Abmārgel-n, v. a. slabiti, trošiti, oslabiti, iztrošiti; —ung, f. iztrošenje, oslabljenje.
Abmarfen, v. a. graničiti, ograničiti, sčėci, zasčėci medjaše.
Abmarsch, m. polazak, odlazak, marš; —iren, v. n. otlčti, odlaziti, polaziti, odmarširati.
Abmartern, v. a. izmučiti, mučiti; sich —, v. r. mučiti se, izmučiti se.
Abmaß, n. mčra.
Abmatt-en, v. a. truditi, utruditi, umoriti; —ung, f. trud, utrudjenje, umor.
Abmeißeln, v. a. dlčtisati, odlčtisati, odbiti, odbijati dlčtom.
Abmergeln, f. Abmārgeln.
Abmerken, v. a. paziti, zapaziti, naučiti se što od koga pazeđi.
Abmessen, v. a. izmčriti, mčriti; fig. suditi, razsuditi; —ung, f. izmčrenje, mčrenje; fig. razsuda, razsudjenje.
Abmieten-en, v. a. uzimati, uzeti il

dati u najam; najmitti, najmljivati;
—er, *m.* najamnik; —ung, *f.* naj-
jam.

Abmisten, *v. a.* čistiti, očistiti, ki-
dati, okidati gnoj.

Abmobeſen, *v. a.* praviti, napraviti
kalup.

Abmüben, *v. a.* moriti, truditi, umo-
riti, utruditi.

Abmüſſigen, *ſich, v. r.* imati kad,
biti lazno, imati vrémena; *ſich von*
einer Arbeit —, odmaknuti posao;
—ung, *f.* vréme, lazno, kad; plan-
dovanje.

Abnagen, *v. a.* ogrizti, odgrizti,
grizti, oglodati.

Abnähen, *v. a.* ſiti, saſiti, podſiti,
obſiti; odsluſiti ſivnjom, ſivelom.

Abnahme, *f.* propadanje, nestajanje,
nestatak, pomanjkivanje; nazadak;
odnimanje; prodaja; — einer Rech-
nung, račun.

Abnehm-en, *v. a.* odnirati, odnirati;
snirati, snirati; ein Glied —, od-
rézati udo; ein Kind von der Bruſt
—, odbiti od sise; den Hut —,
odkriti se, skinuti kapu; (abſau-
fen) kupovati, kúpti, prekupiti;
Früchte —, brati, pobrati voće;
den Bart —, brijati, obrjati; die
Milch —, skinuti, pokúpti sko-
rup s mléka; den Sattel —, od-
sedlati; den Fiſch —, pospremiti
térpezu; *fig.* suditi, scéniti, sum-
njati; — *v. n.* pomanjkivati, ne-
stajati; propadati; slabiti, mérſa-
viti, opadati; na nazadak léci;
(vom Waſſer) —, odsécati se; —
er, *m.* kúpac, kupovnik, muſte-
rija; —en, *n.* —ung, *f.* — des
Mondes, padaње, nestajanje mé-
seca; — der Kräfte, slabljenje;
ihre Schönheit iſt im —, prolazi
joj lépota; das Fieber iſt im —,

popuſta groznica; (Kaufung), ku-
povanje.

Abneigung, *f.* neaklonost, neljubav,
nepriklonstvo; mérſnja; nepria-
teljstvo.

Abndthig-en, *v. a.* oteti, otirati;
—ung, *f.* otimanje.

Abnüt-en, *v. a.* derati, izderati; tro-
ſiti, introſiti; nositi, iznositi; li-
zati, izlizati; tupiti, stupiti; gló-
dati; —ung, *f.* izder; troſenje;
noſenje; lizanje; tupljenje.

Abſſen, *v. a.* zapuſtati, zapuſtiti;
opuſtiti, puſtoſiti, opuſtoſiti.

Abſſeigen, *v. a.* pljuskati, izpljus-
kati, izéušhati.

Abſoliren, *v. a.* odkupiti.

Abſolution, *f.* odkup, *f.* Ablöſung, —ſver-
trag, *m.* odkupna pogodba.

Abſonnet, *m.* dionik; predbrojnik.

Abſorb-en, *v. a.* Semant zur Com-
miſſion; slati, poslati, odaslati ko-
ga na povérenstvo; — ung, *f.*
slanje, poslanje, odaslanje (pokli-
sara).

Abſortiren, *v. a.* pobaciti, pobacivati,
pométnuti, izvèri, izvèrgnuti (dſte
il plod od utrobe); (von Kühen)
izjaloviti se.

Abpacht-en, *v. a.* uzirati, uzeti u
najam, najmiti; —ung, *f.* najm-
ljenje; najam; —er, *f.* Pächter.

Abpaſſ-en, *v. a.* stovariti, raztova-
riti, raztovarati, razpértiti, raz-
pértjivati; —ung, *f.* stovaranje;
stovarenje; razpértjivanje.

Abpaſſen, *v. a.* mériti, izmériti; *fig.*
die Zeit, die Gelegenheit —, vre-
bati vréme, prigodu dovrebati.

Abpaufen, *f.* Abbrügeln.

Abpeinigen, *f.* Abmartern.

Abpeitschen, *v. a.* biti, izbiti bičem.

Abpfäh-en, *v. a.* biti, obijati, obiti
koljem; —ung, *f.* kolje.

Abpfeifen, *v. a.* zviždati, izzviždati.
Abpfeifen, *f.* Abfneipen.
Abpföden, *v. a.* obiti, obijati pritkama.
Abpfüch-en, *v. a.* odtèrgnuti, ubrati; brati, tèrgati (cvèt il voèe); — ung, *f.* branje; ubranje, odtèrgnutje.
Abpflügen, *f.* Abachern.
Abplagen, *f.* Abmartern.
Abplatten, *v. a.* razplosniti, sploskati; ploskati, plosniti.
Abplagen, *v. n.* skočiti, odskočiti, odskakivati.
Abpochen, *v. a.* odkèrhnuti, odbiti, odkèrnjivati, odbijati kucanjem; cinem etnas —, prètnjom što od koga zadobiti.
Abprall-en, **Abpreßen**, *v. n.* odskočiti; odbiti se; — winkel, *m.* odbojni kut.
Abpressen, *v. a.* ožeti; izažeti; *fig.* na silu oteti, otimati.
Abpropfen, *v. a.* snimiti, skinuti top s kolah.
Abprügeln, *v. a.* bitti, tući, lupati, izlupati, izbiti, izbatinati.
Abpuffen, *v. a.* derati, guliti, oderati, oguliti (kožu); šakom, pesnicom lupati, izlupati.
Abpugen, *v. a.* čistiti, izčistiti, očistiti; das Licht —, useknuti svèću; *fig.* karati, pokarati.
Abquälen, *f.* Abmartern.
Abquittiren, *v. a.* Jemandem über etwas, dati komu namirnicu vèrhu èga.
Abrahmen, *v. a.* poküpiti, vaditi skorup ili vèrhnje s mlèka.
Abrauben, *v. a.* abränbeln, izvaditi, dignuti okrajak; die Rünzen —, rubiti, porubiti, obrubiti novce.
Abraunen, *f.* Abmartern.
Abraupfen, *v. a.* odrašpati; poraşpati, ostrugati rašpom.

Abruhnen, *v. a.* odgovarati koga od èga; — ung, *f.* odgovaranje.
Abrauchen, *v. n.* japiti, vapiti, lapiti izvapiti, pušiti se, izkaditi se, izpušiti se.
Abraufen, *v. a.* ugrabiti; sich — *v. r.* hèrvati se; nahèrvati se.
Abraum, *m.* strugotine, tarotine, pilotine, iverje, granje itd.; odpadeč, sve što odpada, kad se što radl.
Abräumen, *v. a.* čistiti, počistiti; kùpiti, pokùpiti; spremati; ukloniti.
Abraupen, *v. a.* (einen Baum), trèbiti, iztrèbiti gusenice.
Abrechn-en, *v. a.* odračunati, odkinuti, ukinuti na računu; sračunati; mit cinem —, proračunati se, učiniti račun, razlog; — ung, *f.* odkinutje, odbitak, sračunanje; račun.
Abrechten, *v. a.* pravdom zadobiti, izpravdati.
Abrede, *f.* dogovor, ugovor; — nehmen, dogovoriti se, pogadjati se; in — stellen, tajiti, nekati, zankati.
Abreden, *a. a.* uročiti, dogovoriti se; odgovarati koga.
Abregeln, *v. a.* mèriti, izmèriti, upravljati.
Abregeln, sich, *v. r. i.* es hat sich abgerechnet, nadaždèlo se je; prestala je kiša.
Abreiben-en, *v. a.* tèrti, otèrti, ribati, izribati; — ung, *f.* trenje, otèrtje, izribanje.
Abreiben, *v. a.* dokučiti, doseći, dosizati; pružiti, pružati.
Abreisen, *v. a.* skinuti, skidati obruèe.
Abreiben, *v. a.* redati, naredati, nizati, nanizati, snizati.
Abreise, *f.* odlazak, polazak; — en, *v. n.* poći, polaziti, otići; krenuti se na put.

Abreißen, *v. a.* odkidati, odkinuti, tērgati, lomiti, odlomiti; risati, izrisati; ein Schloß —, odbiti bravu; ein Gebäude —, porušiti, razoriti, razgraditi; — *v. n.* odkinuti se, pretērgnuti se, pokidati se; — *ung, f.* porušenje; razor; izrisanje.

Abreiten, *v. a.* (ein Pferd), objahati, objahivati konja; odjahati, odjediti; umoriti jahanjem.

Abrennen, *v. a.* preticati, preteći, pre-stignuti; — *v. n.* odtērcati, pōbēgnuti.

Abriecht-en, *v. a.* obučavati; — ein Pferd, birati konja; einen zum Kriege —, priviknuti koga k ratu; — *ung, f.* priučanje, naučanje, biranje; — *ungstreglement*, *n.* obučni pravilnik.

Abriegeln, *f.* Verriegeln.

Abriefeln, *v. n.* rošiti.

Abriofe, *f.* kaisla, *f.* Aprifofe.

Abriinden, *v. a.* lupiti; olupiti.

Abriindig, *adj.* abriindiges Brot, *f.* Abgebakenes Brot.

Abriinnen, *v. n.* teći, odticati, iz-teći.

Abriß, *m.* oris, osnova; plan.

Abritt, *m.* odlazak, polazan (na konju), odjah; zahod.

Abrollen, *v. n.* koturati se; valjati se; obaliti se; skoturati se; odsukati, odmotati.

Abrosen, *v. n.* razjēsti se, razstaviti se, odpadati, odpasti od hērdje.

Abrotzen, *v. n.* pustiti, puštat čerljenilo.

Abrüden, *v. a.* odmicati, odmaknuti, odrivati, odrinuti, odturati; — *v. n.* odmaknuti se.

Abrubern, *v. n.* odvoziti se, odveziti se (na vesla).

Abruf, *m.* — *ung, f.* proglaš; oda-

zvanje, odziv; — *en, v. a.* oglasiti, proglasiti, navēstiti; odazvati; die Stunden —, glasiti, vikati vrēme; — *ungschreiben*, *n.* odzivno pismo.

Abrüden, *v. a.* zaobliti; obliti, okrugliti; — *ung, f.* zaobljenje; obljenje, oblina, okruglina.

Abrupfen, *v. a.* čupati, očupati, oguliti, perušati, skubsti; — *ung, f.* očupanje; perušanje.

Abrüsten, *v. a.* razmetati, razgraditi, razvērgnuti (most il odar zidarski itd).

Abwärtschen, *f.* Abgleiten.

Abwärtseln, *v. a.* sēći, posēći sabljom.

Abwärtsen, *v. a.* stovariti vrēce, razpērtiti.

Abwärts, — *ung, f.* oporeka; odmet; — *en, v. a.* oporicati, oporeći, odazivati, odazvati; — eine Frist, odkazati kome rok; einen Besuch —, odazvati obećani pohod; — *v. n.* seinem Rechte —, odreći se prava svoga.

Abwärtsen, *v. a.* piliti, odpiliti.

Abwärtseln, *v. n.* odsedlati, odsedlati.

Abwärts, *m.* stanka, pauza; odsēk; paragraf, članak, postojka; strofa; (an Pflanzen), kolēnce; (an Schuhen), peta; (Verkauf), prodja, prodaja, prolazak; ohne — na dušak, bez prestanka; — *postamt, n.* odloč-na pošta.

Abwärtsig, *adj.* abwärtsiger Ort, krāsa kērē.

Abwärtsern, *f.* Säubern.

Abwärtsen, *v. a.* piti, lokati, popiti, polokati; sich —, *v. r.* skončati se lokanjem.

Abwärtsen, *v. a.* sisati; izsisati, posisati.

Abwärtsen, *v. a.* dojtiti; nadojtiti.

Abwärts, *m.* čir, čiraj.

Abſchafel, *n.* strugotine; — *en*, *v. a.* strugati, ostrugati.
Abſchafern, *v. a.* cinem etwaſ —, kú-
 piti, kupovati što od koga.
Abſchafeln, *v. a.* gladiti, ugliediti.
Abſchaff-en, *v. a.* (cinem Bebieuten),
 odpraviti, odpustiti; — aus cinem
 Orte, odpraviti koga iz mésta;
 (Gefen), uniſtiti, odzavati, ukinuti
 zakon; — *ung, f.* odpravljenje, od-
 past; uništenje, odazvanje, pomet-
 anje, ukinutje, dotergnutje.
Abſchaffen, *v. a.* bacati, baciti na
 stran, éistiti, oéistiti lopatom.
Abſchägen, *f.* Schägen.
Abſchaum, *m.* péna; *fig.* izvériak,
 smet, pomet, izmet.
Abſchaum-en, *v. a.* snimati, snimiti,
 kúpiti, pokúpiti pénu, opéniti;
 — *ung, f.* opénjenje, opéna, snima-
 nje péne.
Abſcheln-en, *v. a.* luéiti, razluéiti, raz-
 staviti; — *v. n.* umréti, preminuti;
 — *n.* smért, preminutje, umor;
 — *ung, f.* luéenje, razstavljenje;
 razstanak.
Abſchein, *f.* Abglanz.
Abſchern, *v. a.* oſtréti, oéiſtati; obri-
 jati.
Abſchen, *m.* jeznja, groza, mérzost;
 cinen — haben vor etwaſ, mérzéti
 na što.
Abſcheuen, *f.* Verſcheuen.
Abſchern, *v. a.* oéistiti, oribati (po-
 sadje).
Abſcheulich, *adj.* oduran; gadan; ru-
 ban, gérđ; grozan; grozovit; —
 kü, *f.* odurnost; gadnost; gérđoba;
 ngota; grozovitost.
Abſchichten, *v. a.* luéiti, razluéiti, odlú-
 éiti.
Abſchid-en, *v. a.* slati, odaslati, po-
 slati, odpraviti; — *ung, f.* alanje,
 odaslanje, poslanje, odpravljenje.

Abſchieben, *v. a.* odmicati, odmaknuti,
 ukloniti; odtisnuti, odturiti; odva-
 liti; etwaſ von ſich —, pravdati
 se, opravdati se; — Jemand von
 Ort zu Ort, goniti koga od mésta
 do mésta; — *ling, m.* odagnanac
 gonjenac; — *ung, f.* odgon.
Abſchieb, *m.* oproſtaj, razstanak; odla-
 zak, polazak; (Entlaſſung), odpust
 gerichtlicher —, odluka, osuda, do-
 suda; — nehmen, oprostiti se; den
 — geben, odpraviti, odpustiti;
 — ſchrieb, *m.* ostavka, odpust, list
 od oproſtaja; — der Soldaten, (—
 urkunde, *f.*) odpustnica; — ſtehen,
n. ostavka, moljba, prošnja od
 odpusta.
Abſchiefern, *ſich, v. r.* pléniti se, lá-
 piti se na ploſe, olúpiti se.
Abſchieſen (cinem Weil ꝛc.), *v. a.* pu-
 ſtiti, puſtiti, odapeti, baciti strú-
 ſchieſgewehre —, puknuti, opa-
 liti, uégati pušku; cinen —, nad-
 niſaniti, nadstréjati koga; — *v.*
n. stérmo padati; odticati; gubiti
 (boju).
Abſchiſſen, *v. n.* zájédriti, odjédriti;
v. a. prevezti, odvezti, poslati
 (na brodu), prevoziti; — *ung, f.*
 polazak, odlazak (na brodu); pre-
 voz, odvoženje (po vodi).
Abſchilber-n, *v. a.* orisati, opisati;
 — *ung, f.* oris, opis, risovanje.
Abſchinden, *v. a.* derati, oderati,
 guliti, oguliti; *ſich* —, ubiti se,
 ubijati se poslom.
Abſchirren, *v. a.* ein Pferd —, raz-
 praviti konja.
Abſchlaſchten, *v. a.* ubijati, ubiti;
 poklati, zaklati.
Abſchlaſſen, *v. n.* odapeti se, odap-
 njati se.
Abſchlag, *m.* (abgeſchlagene Zweige),
 okresi, ovéršine; odboj, orbitak;

odkinutje (od čene); auf —, na račun; das ist ein großer —, to je velika razluka; in — kommen, gubiti čenu; padati čemu čena; — en, v. a. odbiti; smlatiti; odséci; einen Stoß —, odvèrnuti, ukloniti od sebe udarac; sein Wasser —, pustiti vodu, pišati, pomokriti se; ein Zelt —, dignuti šator; einen Angriff —, odbiti, uzbiti navalu; (versagen), uzkratiti, nedati; — ein Besuch, odreći, ne primiti molbu; prošnju; — eine Frist, nepristati na rok; ein Geschäft als abgeschlossen vormerken, naznačiti, da molba nije primljena; — v. n. (von Waaren), gubiti, padati; popuštati (zima).

Abschlägig, *adj.* — e Antwort, ukračenje; eine — e Antwort erhalten, nezadobiti, nesteći ništa.

Abschläglich, *adj* u. *adv.* na račun.

Abschlagzahlung, *f.* plaćanje na odbitak; — ung, *f.* odbijanje, odsécenje itd.; *fig.* uzkračenje.

Abschlamm, *v. a.* plaviti, izplaviti, čistiti, izplakati.

Abschleichen, *v. n.* krasiti se, ukrasiti se, otléi izpod kita.

Abschleifen, *v. a.* brusiti, izbrusiti, nabrusiti; einen jungen Menschen —, izobraziti; —, *v. a.* (Reiber), derati, izderati odčeu; odvezti na saonah; — *v. n.* odsankati se.

Abschleimen, *v. a.* snimati, snimiti slinu; čistiti, očistiti.

Abschleudern, *v. n.* šemetati, odšemetati.

Abschlenken, *v. a.* (gem.) baciti, odbaciti; razbacati; trestiti, otestiti.

Abschleppen, *v. a.* oglodati, oderati; smucati.

Abschleubern, *v. a.* metati, baciti praćom.

Abschließen, *v. a.* (einen Gefangenen) razkovati, razkivati; zatvoriti, zaključati; eine Rechnung —, završiti, zaključiti, dovršiti, namiriti račun; die Handlungsbücher —, uređiti knjige trgovačke; — eine Anleihe, ugovoriti zajam; einen Handel —, pazariti; Frieden —, pomiriti se, napraviti, sklopiti mir; — eine Ehe, sklopiti, zaključiti ženitbu.

Abschlüpfen, *f.* Entschließen.

Abschlürfen, *v. a.* sèrkati, posèrkati.

Abschluss, *m.* svèrha, konac; — bei Caffè, zaključ pèneznice; — bei Contractes, sklopljenje pogodbe.

Abschmähen, *v. a.* gèrditi, izgèrditi.

Abschmagen, *v. a.* cmoknuti, cmokati, izcmokati.

Abschmecken, *adj.* pokvaren.

Abschmeicheln, *v. a.* izlagati, izmamljivati, izlagivati.

Abschmeißen, *f.* Abwerfen.

Abschmelzen, *v. a.* topiti, rastopiti, otopiti, taliti, raztaliti.

Abschmieren, *f.* Aus schmieren.

Abschmugen, *v. n.* mazati, omazati, izpèrljati.

Abschnallen, *v. a.* odkopèati, odpùtiti, razpàtiti.

Abschnappen, *v. a.* eine Feder, ein Schloß —, odapeti, odapinjati; *v. n.* odskoknuti, odskoćiti.

Abschnäuzen, *v. a.* useknuti; okresati.

Abschneiden, *v. a.* odrézati; odséci; die Kehle, den Hals —, klati, zaklati; einem die Ehre —, ogovarati, ogovoriti koga; unten —, podrézati; podséci; Getreide —, kèti, pošèti; die Zufuhr einer Festung —, obsédati, obsèsti gladom tverdju; — ung, *f.* odrézanje, odsécenje, itd.; *fig.* — bei Ehre, Klevetanje, ogovaranje, opadanje.

Abschnitt, *m.* odsék, odséak; komad;
— in Büchern, odsék, presék, dio,
članak; — einer geometrischen Fi-
gur, odsék, — eines Berges, od-
mer; — sel, *n.* strigotine, tréske,
odrézine, overšine, obrézotine.

Abschnüren, *v. a.* odvezati, odréšiti.
Abschneiden, *v. a.* děliti, razděliti na
šestdesetke.

Abschöpfen, *v. a.* snimati, snimiti;
čerpiti.

Abschoß, *m.* polazina, danak od po-
lazka.

Abschrauben, *v. a.* odvinuti, odšara-
šiti.

Abschrecken, *v. a.* plašiti, poplašiti,
strašiti, prestrašiti, prepadati, pre-
panuti; einen Fisch —, politi, po-
lěvati ribu octom; — ung, *f.* upla-
šenje; prepadanje, strašenje; strah.

Abschreiben, *v. a.* prepisati, prepisati;
(Lösungen) pismeno oporešiti,
izpisati nepokretnost iz zemljišni-
ce; sich fast die Finger —, malo
ne polomit prste od velika pi-
sanja; — gebühr, *f.* pisarina; iz-
pisana, — r, *m.* prepisivalac, pre-
pisalac.

Abschreiten, *v. a.* korakom, ili na ko-
rak mēriti, izmēriti; otšeti, odla-
ziti, ukloniti se.

Abschreien, sich, *v. r.* derati se, vikati
navikati se.

Abschrift, *f.* prepis, kopia, dvopis;
— sich, *adj.* prepisan, kopiran; —
adv. u prepisu, u kopli.

Abschrote, *f.* šekac.

Abschultern, *v. a.* svaliti, svaljivati,
snimiti, snimati s leđjah.

Abschuppen, *v. a.* strugati, sastrugati
ljske.

Abschürzen, *v. a.* odpasati, razpaš-
vati.

Abschuß, *m.* (des Wassers) padanje,

odticanje vode; — des Berges,
bok, stěrina, obronak, rivina,
urvina; — der Farbe, blédjenje,
potamjenje boje.

Abschüssig, *adj.* stěrm, nizbėrdit, stěr-
menit, vėrletan, kom, komast;
— leit, *f.* stěrmien, stěrmina, stěr-
menitost, nizbėrdica, komac.

Abschütteln, *v. a.* dermati, uzdermati,
tresti, potresti.

Abschütten, *v. a.* odlěvati, odliti;
odsipati, odsuti.

Abschützen, *v. a.* odustaviti, odustav-
ljati.

Abschwächen, *f.* Entfräften.

Abschwären, *v. n.* gnojiti se, ogno-
jiti se i odpasti.

Abschwärmen, *v. n.* rojiti se.

Abschwärzen, *v. n.* gubiti, izgubiti
boju černu; — *v. a.* čėrniti, po-
čėrniti.

Abschwagen, *v. a.* izmamiti, izlagati.

Abschweifen, *v. n.* ukloniti se, ukla-
njati se; odvratjati se, odvratiti
se; zabasati; — ung, *f.* zabas; tu-
maranje.

Abschwemmen, *v. a.* prati, oprati;
plaviti, izplaviti, izplakati.

Abschwimmen, *v. n.* plivati, odplivati;
sich —, *v. r.* umoriti se plivajući.

Abschwinden, *f.* Abzehren.

Abschwören, *v. a.* die Religion —, od-
metati se, odmetnuti se, odricati se,
odreći se vére; (beeiden) zakleti se;
(eidlich widerrufen) odkleti se, za-
kletvom odreći se čega; — ung, *f.*
odmetnutje; odricanje; nekhanje,
zanėkanje.

Absiegel, *n.* *v. n.* jėdriti, odjėdriti;
— ung, *f.* odjėdrenje, odlazak, po-
lazak (broda).

Abscheu, *v. a.* (erschēn); viděti, pog-
znati po čem; von einem etwas —,
naučiti se što od koga gledajući.

es iſt auf dich abgeſehen, tebi je namenjeno, na tebe ide.

Abſehen, *n.* nakana, nakanjenje, naméra, biljega, zamérak.

Abſeiſen, *v. a.* sapunati, osapunati.

Abſeißen, *v. v.* procéditi, céditi.

Abſeite, *f.* krilo od kuće; — eines Dacheſ, stréha; — einer Münze, plismo.

Abſeits, *adv.* na strani, u prikrajkju.

Abſend-en, *v. a.* slati, poslati, odpraviti; — *er, m.* poſiljač; — *ung, f.* odaslanje, poslanje, odpravljenje.

Abſeng-en, *v. a.* paliti, opaliti, popaliti; — *ung, f.* paljenje, popala.

Abſent-en, *v. a.* (herunterſenden), prignuti, prigibati, skućiti; polagati, položiti, valjati, povaliti (lozu, dèrve itd.); spustiti, spuštati u dubljina; — *er, m.* položnica, razklad, grebenica (od loze itd.)

Abſent, *adj.* nepritomni; — *tabelle, f.* skrižaljka nepritomnih.

Abſetzen, *v. a.* dolé postaviti, položiti na tle; *Gewehr* —, spustiti, snimliti od obraza pušku; *den Reiter* —, baciti sa sedla; *Waaren* —, prodavati; razpaćati; — *vom Amte*, izbaciti koga iz ureda; *vom Dienſt* —, izvéri iz službe; *im Schreiben* —, počimat od čela; *Külber, Kämmer* —, odbiti, zalućiti; *vom Lande* —, odmaknuti se od kraja; *im Reben* —, oduhnuti; *ohne abzusehen*, na dušak, bez prestanka; *es wird Schläge* —, bit ée batinah; — *ung, f.* položenje; izvérgnutje; snétje, prolazak, prodja; prestanak.

Abſein, *v. n.* nebiti tu, biti daleko, odsutan biti; —, *n.* nebitje, odsutje.

Abſicht, *f.* cilj, zamérak, nakanjenje, namisao, naméra, naména; *in der* —, poradi, radi, cčéa; *in* — *mei-*

ner, porad mene; **Abſichten** haben auf etwas, kaniti, smérati; kućati, imati misao na što.

Abſiechen, *v. a.* sijati, proſijati.

Abſichtlich, *adv.* navlašni, namišljen; — *adv.* hotoma, hotomice, naročito, navlaš; — *ſcit, f.* navlašnost, navaličnost.

Abſieben, *v. n.* variti, svariti, skuhati, odvariti.

Abſingen, *v. a.* pèvati, odpèvati, izpèvati.

Abſitzen, *v. n.* odsédati, odsésti; — *v. a.* eine *Schulb*, den *Arrest*, odséditi dug, zatvor.

Abſolut, *adj.* podpun, savérén; — *e Stimmenmehrheit, f.* nadpolovična većina glasovah.

Abſolviren, *v. a.* oprostiti; odréšiti, odréšivati; (*die Stubien*) svéršiti nauke, izučiti škole; *abſolvirter Schüler*, izučeni djak.

Abſolven, *v. a.* platiti i odpraviti, platjati i odpravljati.

Abſonder-bar, *adj.* razlučiv; — *lich, f.* *Besondere*; — *n, v. a.* razlućiti; razstaviti, odvojiti; *sich von Andern* —, odlučiti se, lućiti se od drugih; — *ung, f.* razlućenje; razstavljenje; odlućenje; razluka.

Abſpalten, *v. a.* odcépiti, razcépiti.

Abſpánen, *f.* *Entwáhnén*.

Abſpann-en, *v. a.* (*Pferde*), izpregnuti, odprezati, popustiti, odapeti (*ſich u ſe*); na pedalj méríti, izméríti; — *ung, f.* odpreg, odprezanje; izpregnutje, — *der Kräfte*, odapetje, slabost u tčlu.

Abſpánſtig, *adj.* tudj. protivan, nepriklonjen, neprignut; — *machen*, odtudjiti, svaditi, svadjati; — *werben*, odtudjiti se.

Abſparen, *v. a.* štediti, prištediti na čem.

Abspießen, *v. a.* nahraniti, hraniti; pojesti; einen Kranken —, priēstiti bolestnika; einen mit leeren Worten —, hraniti, pitati koga praznimi rēčmi, usanjem, obećivanjem.

Abspielen, *v. a.* odigrati; izigrati, igrati.

Abspiegeln, *v. a.* odsiati, odsiavati.

Abspannen, *v. a.* (eine Schubl) odpresti, platiti prelom.

Abspießen, *v. a.* isiliti, zašiliti, zaoštriti, zadēlati.

Abplittern, *v. a.* razčepkati; — *v. n.* čepati se, razčepati se.

Absprache, *f.* Abrede.

Absprechen, *v. a.* (einem etwas) liāiti osudom sudbenom; obsuditi, presuditi da tko što izgubi; einem das Leben —, na smert obsuditi; einem die gesunde Vernunft —, kazati o kom, da neima mozga; einem Kranken das Leben —, bezusati o zdravju bolestnika; — *v. n.* ūber etwas —, izreći presudu o čemu; darūber ist bereits in erster Instanz abgesprochen, veē je ta stvar presudjena u 1. stupnju (sudištu).

Abspreiben, *v. a.* poduprēti, podupirati.

Absprenge, *v. a.* odkidati, odkinuti; odkērhnuti.

Absprießen, *f.* Abstammen.

Abpringen, *v. n.* skoēiti, odskoēiti; pucati, puknuti (zica); lūpiti se, čepkati se; von jemanbes Partei —, odpadnuti, odmetnuti se od koga.

Abrossen, *f.* Abstammen.

Abtrübsling, *f.* Abstammling.

Abtprung, *m.* skok; odskok; pukotina; odmet, odpad; das ist ein großer —, velika je razluka.

Abwälen, *v. a.* odmotati, odviti.

Abwälen, *v. a.* splaviti, prati, oprati,

pomiti; odroniti, izplākati (voda obalu).

Abwäler, *m.* odmatalac; — *in, f.* odmatalica.

Abwammen, *v. n.* proizlaziti, dolaziti.

Abwämmen, *v. a.* kresati, okresati; dlētom odbiti.

Abwammung, *f.* rod; proizvodjenje; podrēt, podrētlo, kolēno, potomstvo.

Abwand, *m.* daljina; raznost, razlika; odstupjenje, odstup; razstojanje.

Abwändig, *adj.* različan, razan; suh, mērtav.

Abstatt-en, *v. a.* Danf —, hvaliti, zahvaliti; Besuch —, posētiti, pohoditi, polaziti; einen Gruß —, učiniti naklon, pozdraviti; seinen Glückwunsch —, čestitati; — *ung, f.* des Dankes, hvala, zahvaljenje; polaz, pohod, pošet; (Abfuhr) odpravljanje; (Abzahlung) izplata.

Abstäuben, *v. a.* prašiti, izprašiti, oprašiti, tērti, otērti il izbiti prah.

Abstäuben, *v. a.* šibati, izšibati.

Abstechen, *v. a.* (schachten) klati, zaklati; eine Karte —, ubiti; einen vom Pferde —, sturiti koga sa sedla; einen Fluß —, odvratiti rēku; ein Lager —, obilještiti tabor; den Wein —, otočiti vino; — *v. n.* razlikovati se; nepristajati jedno k drugomu.

Abstechen, *v. a.* (das Angestechte), skinuti, snimiti, izvaditi; einen Garten —, obilježit koljem medjaše od vērtla.

Absteifen, *v. n.* razstojati, biti daleko, biti udaljen; von einem Vorhaben —, odstupiti, odustati od svoje namēre; osušiti se (dērvo); poginuti (riba); ustojati se (vino).

Absteifen, *v. a.* krasti, ukrasti; *fig.* naušiti se kradom.

Abstreifen, *v. a.* ukočiti; poduprėti.
Absteigen, *v. n.* sići; silaziti; od-
 sesti, svratiti se; absteigende Linie,
 nizhodna loza; —quartier, *n.* svra-
 tište, konak.
Absteinen, *v. n.* medjaše stavljati,
 postaviti.
Abstell-en, *v. a.* Mißbräuche, Gebre-
 chen —, ukloniti, ukinuti zle obi-
 čaje, mane; —zum Militär, dati
 u vojnike; —ung, *f.* ukinutje; —
 zum Militär, odpravljanje u voj-
 nike.
Abstimmen, *f.* Abstimmen.
Absterben, *v. n.* umrėti; poginuti;
 pomrėti; ugasnuti; —, *n.* smert,
 preminutje.
Absteuern, *f.* Ablanden.
Abstücken, *v. a.* vezti, prevezti.
Abstich, *m.* kopia (od kalupa ili mē-
 doreza); *fig.* razlika, raznost.
Abstiften, *v. a.* Jemand von der Wirth-
 schaft, razseliti koga od kućanstva.
Abstimmen, *v. a.* odapeti, popustiti
 (štcu); glasovati; — *v. n.* neskla-
 dati se, neslagati se; —ung, *f.*
 glasovanje.
Abstoßen, *v. a.* odrivati, odrinuti;
 odbiti; sbaciti, porinuti; strugati,
 blanjati; eine Schuß —, oddužiti
 se; sich —, izlizati se turanjem;
 — *v. n.* odjédriti, krenuti se.
Abstract, *adj.* razstavljen; —*adv.* raz-
 stavljeno; —ion, *f.* razstavnost.
Abstraf-en, *v. a.* pedepsati, kaštigati,
 kazniti; —ung, *f.* pedepsa, kaštiga;
 pedepsanje, kašnjenje.
Abstrahiren, *v. a.* razstaviti; razstav-
 ljati; — *v. n.* razstavno misliti.
Abstreichen, *v. a.* sraziti; odtegnuti
 raz; obrisati; sgladiti; izlúbati;
 naoštřiti, nabrusiti; izbrisati.
Abstreifen, *v. a.* die Haut —, odliniti,
 odlupiti kožu; das Laub —, brati,

obrati listje; die Handschuhe, —
 svući rukavice.
Abstreiten, *v. a.* (inem etwas) izprav-
 dati, zadobiti pravdom; durch
 Worte —, nedopuštati, protivoslo-
 viti.
Abstuf-en, *v. a.* lomiti, odlomiti ko-
 mad po komad; razrediti na stup-
 nje; stupovati; —ung, *f.* stu-
 povnost.
Abstühlen, *v. a.* (den Hut) spustiti
 obod, krila na šeširu.
Abstumpf-en, *v. a.* tupiti, zaguliti,
 obtupiti; —ung, *f.* tupost; spa-
 vačivost (silah duhovnih).
Absturz, *m.* propast, jaz; stěrmēn,
 vćrlet.
Abstußen, *v. a.* seći, odsěci, řezati,
 odrězati; osakatiti; tupiti, zatupiti;
 kratiti, pokratiti.
Absuchen, *v. a.* poiskati (uši il buhe);
 die Raupen —, brati, obrati, trě-
 biti gusenice.
Abtub, *m.* yvarak.
Abtűßen, *v. a.* sladiti, osladiti.
Abt, *m.* opat.
Abtűfel-n, *v. a.* poditi, podpoditi, pa-
 tosati, obiti, daskama.
Abtafel-n, *v. a.* razpraviti, razoru-
 žati, razpremiti brod; —ung, *f.*
 razoružanje broda, razprema.
Abtanzen, *v. a.* otancati, odigrati;
 otancati; sich —, iztancati se, na-
 tancati se, naplesati se, naigrati se.
Abtei, *f.* opatia; —přrűbe, *f.* opato-
 vina; —lich, *adj.* opatov; opatski,
 opatovski.
Abtheil, *m.* dio; —en, *v. a.* dćliti,
 razdćliti; (mit einer Wańb) pretli-
 niti, pregraditi; — in zwei Theile,
 razpoloviti; —ung, *f.* razdćljenje,
 razdio.
Abthun, *v. a.* (j. B. einen Mantel)
 skidati, skinuti, odgěrnuti kaba-

nica; — die Verlassenschaft, odpravitni zaostavština, einen Wittethäter —, pogubititi (zločinca); dokončati, dovršiti; izplatiti (račun).

Nestiffin, *f.* opatica.

Nstlich, *adj.* opatov; opatski, opatovski.

Nstbten, *v. a.* trapiti, iztrapiti (telo).

Nstoben, *v. n.* kasati, odkasati.

Nstrag, *m.* platjenje, platež; einen — thun, nadoknaditi, nadomestiti; —en, *v. a.* (ein Gebäude ꝛc.) razoriti, rušiti, porušiti zgradu, razgraditi; (eine Schulb) platiti (dug); nositi, iznositi, poderati, izlizati (odčeu); —ung, *f.* razorenje, porušenje; platjenje, odpušenje.

Nsträusen, *f.* Abtriefen.

Nstreiben, *v. a.* odtérati, odagnati, odgoniti; Gewalt mit Gewalt, uzbitu silu silom; die Leibesfrucht —, usmertiti utrobu, plod iz utrobe; ein Pferd —, moriti, umoriti konja; das Silber —, čistiti, očistiti srebro; —ung, *f.* odtéranje; usmertjenje, pobačenje ploda iz utrobe.

Nstrennen, *v. a.* poriti, odporiti; lučiti, odlučiti; —ung, *f.* porenje, odporenje; lačenje, razluka.

Nstretten, *v. a.* gaziti, agaziti; einem etwas —, ustupiti, prepustiti; —, *v. n.* otići, izstupiti, izići; bei einem — svratiti se k komu; von etwas —, proći se, okaniti se, odustati od čega; —ung, *f.* ustup, ustupljenje, prepustjenje; odstupljenje, izastje; —ungs-, ustupni; —ungsurkunde, *f.* ustupnica.

Ntrieb, *m.* séenje dervlja.

Ntriefen, *v. n.* kapati, skapati, izkapati; *fig.* biti od koristi.

Nstinken, *v. a.* ispititi, ispijati; ein Outhaben —, popiti, zapiti dug.

Nstritt, *m.* izastje, odstupljenje;

(heimliches Gemäch), izhod, prohod, zahod; feinen — nehmen, izići, otići.

Abtrochnen, *v. a.* sušiti, osušiti, isušiti; tèrti, otèrti; — *v. n.* sušiti se, osušiti se, sahnuti, usahnuti, uvehnuti.

Abtröpfeln, **Abtropfen**, *v. n.* kapati, iskapati; skapati.

Abtrogen, *v. a.* dobiti, zadobiti, stići po prètnji, sèrdi.

Abtrumpfen, *v. a.* ubiti, ubijati (u igri); valjano odgovoriti.

Abtrünnig, *adj.* odpadan, odmetan; — werden, odpasti, odmetnuti se; odricati se, odreći se; — machen, učiniti, uzrok biti, da se tko odmetne; —e, *m.* odmetnik, odpadnik; —, *f.* odmetnica, odpadnica; —keit, *f.* nevèra, odmetnost, odpadnost.

Aburtheilen, *v. a.* suditi, osuditi, presuditi koga; —ung, *f.* osuda.

Abverbienen, *v. a.* odlučiti; seine Sünden durch Fasten —, oprati grèhe svoje postom, odpaštati.

Abverfübigen, *v. a.* napovédati, navèštiti (ženitbu).

Abvierern, *v. a.* četveriti, učetveriti.

Abwiegen, *v. a.* mériti, izmériti (vlesinu).

Abwage, *f.* raznica, raznost visine (od dva mesta).

Ab- und zugehen, *v. n.* dolaziti i odlaziti; odhoditi i dohoditi.

Abwägen, *v. a.* mériti, izmériti, vagnuti, vagati; etwas von einer größeren Menge —, odmériti; *fig.* razsuditi, promisliti.

Abwalfen, *v. a.* valjati, ovaljati.

Abwälzen, *v. a.* valjati, avaliti, koturati, odvaliti; *fig.* etwas von sich —, oprati se, opravdati se.

Abwandelbar, *adj.* spreasav (glagolj)

—n, v. a. sprežati; —ung, f. sprežanje.

Abwärmen, v. a. grijati, ugrijati.

Abwart-en, v. a. čekati, počekati; nastojati, slušiti, poslušivati, dvoriti; sich —, čuvati se, paziti se; —ung, f. čekanje; nastojanje, dvorba, posluža.

Abwärts, adv. niz; dolje, pod nogu; — sitzen, sediti u prikrajku.

Abwaschen, v. a. oprati, umiti; —faß, n. umivaonica, pomijara; —wasser, n. pomije; —ung, f. pranje, opranje; umivanje.

Abwässern, f. Wässern.

Abwechsel-n, v. a. mjenjati; promjeniti; — mit Beamten, — premjštati urednike; — v. n. mjenjati se, izmjeniti se; —nb, adj. mjenjajući; izmjeničan, izmjenit; popuštajući; — adv. na izmjenu, izmjenice; popuštajući; —ung, f. mjenjanje; izmjena.

Abweg, m. stranputica; auf —e gerathen, sabluditi, zabasati.

Abwegē, adv. s puta, od puta, izvan puta, stranputice.

Abwehen, v. a. oddahnuti, odduvati, spuhnati, spuhati, nositi, odnositi, odneti, tresti, oklatiti, otrresti (vetar).

Abwehren, v. a. ukloniti, uklanjati, prečiti, nedati; braniti, zabraniti, prepovjedati; odgoniti, odbijati, odagnati, odbiti.

Abweichen, v. a. mošiti, namošiti, smošiti, razstaviti mošeć; — v. n. odlupiti se, razstati se od vlage, razkvasiti se.

Abweichen, v. n. uklanjati se, odvratiti se, odstupiti, odustati; proci, prolaziti; razlikovati se; — von der Meinung Anderer, neslagati se

sudarati se s drugima u mnócnju; im abgewichenen Jahre, lani, prošaste godine; —ung, f. uklanjanje, uklon; —ungszirkel, m. uklono šestilo; —ungsinstrument, n. uklonik.

Abweiben, v. a. pásti, popásti.

Abweifen, v. a. motati, smotati, odmotati.

Abweinen, v. a. plakati, plačem zadobiti.

Abweisen, v. a. odbaciti, odreći, neprimiti, odbiti (n. p. tužbu šija); odpraviti; Jemanden vom Vermögen, izključiti koga od imovine; —ung, f. uskratjenje, odpravljenje.

Abwischen, v. n. gubiti boju bólu; — v. a. bëliti; pobëliti.

Abwelsen, v. n. uvehnuti, usahnuti.

Abwenden, v. a. odvratjati, odvratiti; prečiti, prepreštati; odgovoriti, ukloniti; —ig, adj. tudj, nepriklonjen; — machen, odvratjati, odvrnuti; die Gemüther — machen, odtudjiti, svaditi, zavaditi; —ung, f. odvratjenje, odvrnutje i t. d.

Abwerfen, v. a. sbaciti, svėrići, svėrgnuti; razgraditi, razvėrići (most); svaliti (dėrvo); viel —, mnogo donositi (korist, probitak); baß Loch —, oprostiti se jarma; — v. n. kotiti, okotiti, lėći, izlėći.

Abwehen-b, adj. odsutan, neprisutan, nepritoman, nenazočan, nepribitan; — sein, nebiti u mjestu; —heit, f. odsutstvo, odsutnost, nepritomnost, nepribitnost, nebitje, nenazočnost; — vom Banbe, kad nije bio u zemlji.

Abwehen, v. a. lizati, lizavati; brusiti, izbrusiti; gledati, ogledati.

Abwichfen, v. a. voštiti, navoštiti; biti, lupati, izbiti, izlupati.

Abwideln, *v. a.* odmatati, odmotati; odvijati, odviti; razvijati, razviti.
Abwiegen, *f.* Abwägen.
Abwinde, *f.* motovilo, vitao; — *en*, *v. a.* odmatati, odmotati; odvijati, odviti; motati; spustiti na vitao.
Abwirten, *v. a.* derati, oderati (*prase*); tkati, sathkati.
Abwischen, *v. a.* terti, oterti; brisati, obrisati; čistiti, očístiti.
Abwuchern, *v. a.* dobaviti kamatujući.
Abwürbigen, *v. a.* sniziti, poniziti.
Abwürfen, *v. a.* nadkockati.
Abwurf, *m.* proizvod, dohodak, prihod.
Abwürgen, *v. a.* gušiti, zagušiti, zadržati, zadušiti, zagutiti.
Abwürzen, *v. a.* začiniti, začinjati.
Abzahlen, *f.* Bezahlen.
Abzähl-en, *v. a.* brojiti, izbrojiti, odbrojiti; — *ung*, *f.* brojenje, izbroj, račun.
Abzanken, *v. a.* karom zadobiti.
Abzapfen, *v. a.* odčepiti; otočiti; Blut —, kerv pustiti; — *ung*, *f.* otakanje; puštanje kervi.
Abzäumen, *v. a.* razuzdati, snimiti uzdu.
Abzännen, *v. a.* ogradjivati, graditi, ograditi, pregraditi (*plotom*).
Abzansen, *v. a.* šupati, razšupati, očupati.
Abzehr-en, *v. a.* trošiti, potrošiti; sich —, gubiti se, sušiti se, trošiti se; — *ung*, *f.* suha nemoć, jektika, tišika.
Abzeichnen, *n.* znamenje.
Abzeichnen-en, *v. a.* risati, narisati, orisati, nacertati; — *ung*, *f.* risanje; oris, nacert, osnova.
Abzerren, *v. a.* potezati, potegnuti.
Abzetteln, *v. a.* razsnovati, razasnivati.

Abziehen, *v. a.* skidati, skinuti; svlačiti, svući; den Hut —, odkriti se; von der Summe —, odbiti; — vom Lohne, odkinuti, odkornjiti što od plaće; Wein —, otočiti, pretočiti; die Haut —, derati, oderati, gulliti, ogulliti; ein Messer —, natezati, nategnuti britvu, oštriti; die Hand von einem —, pomoć komu usteognuti; (abbrufen), naštampati, snimiti; (in der Rechenkunst), oduzeti, odnimati; — *v. n.* otići, odstupiti; uzmaknuti, ustupiti; von der Wache —, izmēniti se; aus der Wohnung —, odseliti se; — *ung* *f.* Abziehen, *n.* odnimanje, snimanje; otakanje; deranje; destiliranje; — *ungsvermögen*, *n.* razstavna moć.

Abzielen, *v. n.* ciljati, gadjati, smērati; zamērati, nišaniti; das Ziel auf nichts Gutes ab, to neslati na dobro.

Abzirkeln, *v. a.* izčestiliti, čestilom mēriti, izmēriti, okružiti.

Abzüchtigen, *v. a.* pedepsati, kazniti, kaštigovati.

Abzug, *m.* odlazak, polazak; uzmak; odbitak (na računu); snimak (u štampi); jarak; — flügge, *f.* stēg od polazka, polazna zastava; — gelb, *n.* polazina; — post, *f.* odbitna stavka; — schmaus, *m.* sobet od polazka, polazni sobet, polazna gostba, čast.

Abzupfen, *v. a.* epipati, očupati, počupati; očinkati.

Abzwecken, *v. a.* odštipnuti.

Abzwecken, *v. a.* nakaniti.

Abzwickeln, *v. a.* odštipnuti.

Abzwingen, *v. a.* silom oteti, otimati silovati.

Acacie, *f.* Schotenborn.

Academie, *f.* akademja.

Accent, *m.* akcent, naglasak; glas, prigras, udarac glasa; veränderter (falscher) —, zanos; mit falschem oder verändertem Accent sprechen, zanositi.

Accentuiren, *v. a.* akcentirati.

Acceptant, *m.* akceptant, primilac, prihvatnik; — **ation**, *f.* akceptacija, primljenje, prihvati; — *per l'onor di lettera*, po pošasti podpisa; — **provision**, *f.* prihvatnina; — **iren**, *v. a.* akceptirati, primiti, primati, prihvatiti ménicu.

Accessorisch, *adj.* pristupan, uzgredan; — *adv.* pristupno.

Access, *f.* Zutritt.

Accidens, *f.* pridohodak, pripadak.

Accise, *f.* potrošnina, akciza, daća; — **bar**, *adj.* potrošnini, daći podvržen; — **cinnesmer**, *m.* primalac od potrošninae; — **frei**, *adj.* prost, slobodan od potrošnine; — **freiheit**, *f.* sloboda od potrošnine; — **stube**, *f.* daćnica, potrošnica.

Acclamation, *f.* uzklik; (**Wahl**) izbor uzklikom.

Accompagniren, *v. a.* sprovoditi, sprovesti.

Accord, *m.* akord, glas, soglasje; pogodba; — **iren**, *v. a.* udesiti, ugoditi, složiti, udešavati, slagati (kice); pogadjati se; dopustiti; — *v. n.* sudarati se; dogovoriti se.

Accreditiren, *v. a.* Semanden, poveriti koga.

Accouch-eur, *f.* Geburtshelfer; — **iren**, *v. n.* primati (dēte pri porodu).

Accurat, *adj.* prav, točan, izvrstan; — **esse**, *f.* točnost.

Accusativ, *m.* tužiteljaj, četvrti padež.

Ach, *i.* ah, vajme, o, ojme, jao.

Achat, *m.* akat (kamen dragi).

Achse, **Axe**, *f.* os, osovina; auf der

—, na kolih, po kopnu, kopnom, po suhu.

Achsel, *f.* rame; pleće; pazuha, pazuh; die — **juden**, stilsnuti s pleći; es auf die Achseln — nehmen, nebrinuti se mlogo; unter die — nehmen, uzet pod pazuhu; — **aber**, *f.* ramená žila; — **banb**, *n.* ramenik; — **bein**, *n.* kost od ramena, ramená kost; — **feld**, *m.* ramenica; — **höhle**, *f.* pazuha, pazuh; — **riemen**, *m.* ramenica, ramen (za upertit torbu); — **juden**, *n.* stiskanje s pleći.

Achsenegel, *m.* čivja, lunjak, klinac od osovine.

Acht, *num.* osam.

Acht, *f.* pazka, opaz, pomnja; (**Achtung**), progon, prognanje, propis; — haben auf jemanden, paziti na koga; sich in — nehmen, evati se, uzeti se na um; aus der — lassen, zanemariti, zapustiti; in die — erklären, izagnati, prognati, propisati.

Achtbar, *adj.* častan, pošten, vrđan poštovanja; — **keit**, *f.* poštenje, čast.

Acht, *f.* Čcht.

Achte, *adj.* osmi.

Achted, *n.* osmerokutje; — **ig**, *adj.* osmerouglat, osmerokutan.

Achtel, *n.* osmina, osmi dio, osmica.

Achten, *v. a.* častiti, štovati, počtovati, poštovati; imati obzir, paziti; motriti; mañeti, suditi, misliti; für gut — dērfat za dobro; wornach ihr euch zu — habet, po čem se vladat imate.

Achten, *v. a.* izagnati, prognati, propisati, prognoniti.

Achtes, *adv.* osmo.

Achter, *m.* osmica; — **lei**, *adj.* osmeroverstan.

Acht-fach, — štúfíg, *adj.* osmerogub; osmerostruk; — fúfíg, *adj.* osmeronog; — groščenštúf, *n.* osmak, novac od osam grošćah.

Achtfeit, *f.* Četvrtit.

Achthalb, *adj.* sedam i pol.

Achtjährlig, *adj.* osmogodac, od osam godinah.

Achtlos, *adj.* nepazljiv, neopazan, nemaran, nemarljiv; — flgfeit, *f.* nepazljivost, neopaznost, nemarnost, nemarljivost.

Achtmal, *adv.* osamkrat, osam putah; — monatlich, *adj.* od osam mēsecih; — pfündig, *adj.* od osam funtih.

Achtam, *adj.* pomnjliv, pazljiv, opazan, marljiv; — feit, *f.* pomnja, pazljivost, opaznost, marljivost.

Achtseitig, *adj.* osmerostran, od osam stranah.

Achtserklärung, *f.* prognanje; propisanje.

Achtspännig, *adj.* u. *adv.* s osmericom (konjah), na osam, od osam konjah.

Achttagig, *adj.* od osam danah.

Achtung, *f.* poštovanje, čast, — vor dem Geseze, poštovanje, poštovanje zakona; pazka, opaz, pomnja; — swoll, *adj.* u. *adv.* s poštovanjem.

Achtung, *f.* Achtserklärung.

Achtwinklig, *f.* Achteckig; — wöchentlich, *adj.* od osam nedēljah; — zeh'n, *num.* osamnaest; — zehnte, *adj.* osamnaesti; — zig, *num.* osamdeset; — ziger, *m.* — zigjährlig, *adj.* od osamdeset godinah; — zigste, *adj.* osamdeseti.

Achzen, *v.* *n.* jecati, jeknuti; — *n.* jecanje, jek.

Acker, *m.* njiva, oranica; — hau, *m.* teg, poljodēlatvo, težanje poljsko; — feib, *n.* oranica, njiva; — frohne,

f. rabota, tlaka; — furchē, *f.* brazda; — gaul, *m.* težački, orači konj; — geräthe, *n.* sprava od poljodēlatva, težačko orudje; — mann, *m.* orač, ratar, rataj, orataj; — männchen, *n.* (Wachstelsze); pliska, pastērica (ptica); ovčarica, govadarica; — münze, *f.* poljska metva (trava); — n, *v.* *a.* orati, uzorati; — pferd, *n.* *f.* Acker Gaul; — pflugflechte, *f.* gužva oračica; — rettig, *m.* rotkva poljska (korēn); — scholle, *f.* Erbscholle; — winde, *f.* poponac, slak; — zins, *m.* danak, daća, porēza od njivah.

Act, *m.* (im Schauspiele), čin, akt; — gerichtlicher, činjenje sudno.

Acten, *pl. f.* akta, spisi, pisma; Prozeß —, pamični spisi; Acten (in Zuf.) što se tiče spisah, spisni; — außzug, *m.* izvadak iz spisah; — maßig, *adj.* po spisima; — stück, *n.* spis; — verzeichniß, *n.* kazalo spisah.

Actie, *f.* akcija, dēlnica; — ngesellschaft, *f.* dēlničko društvo; — nhandel, *m.* tērgovina s akcijama; — inhaber, *m.* akcionar.

Action, *f.* bitka, boj.

Activ, *adj.* čineći; — es Wahlrecht, *n.* pravo izbirati.

Activ-Forderung, *f.* (t.) dēlatno iskanje.

Activschulb, *f.* dug čineći; — en haben, imati na dugu; Passivschulden haben, biti dužan, imati duga.

Activirung, *f.* (t.) uvedenje u dēlatnost.

Actoriſche Caution, *f.* (t.) tužiteljska sigurnica.

Aktuar, *m.* aktuar, (t.) spisnik, spsilac.

Abamsapfel, *m.* lumia, jabučica (u gerlu).

Aoptirung, f. prilagodjenje, prispo-
dobljenje, preradjenje prema po-
tršbi.

Adirren, v. a. adirati, pridavati, abra-
jati, skupiti.

Addition, f. adicia, pridavanje, abra-
janje; — *al, adj.* dodatni.

Adresse, f. napis, adresa, dopis.

Aedel, m. plemstvo, plemenština; vla-
stela, plemići; — *herrschafft, f.* ari-
stokracija, plemovladarstvo; — *hof,*
f. dvor; — *ig, adj.* plemenit;
vlasteoski; — *ige, m.* plemić, vla-
stelin; — *n, v. a.* plemeniti, po-
vlasteliti, učiniti plemićem, dati
plemenštinu; — *sbrief, m.* list,
pismo plemstveno; — *schaft, f.* —
stand, m. plemstvo, stalež plem-
stva.

Ader, f. žila; (im Gestein), žica; bie
gošene —, zlatna žila, žulj; —
lassen, kerv pustiti, otvoriti žilu;
— *ig, adj.* žilav, pun žilah; — *laß,*
m. puštanje kervi; — *laßbüschchen,*
n. koktalić (pri puštanju kervi);
— *laßeisen, n.* backavica, lanceta;
— *lassen, v. a.* kerv pustiti, otvo-
riti žilu; — *laßzeug, n.* sprava za
puštanje kervi.

Adjectiv, n. adjektiv, pridavno (ime).

Adjudiciren, v. a. prisuditi, dosuditi.

Adjunct, m. pristav.

Adjungiren, v. a. dati, odrediti (komu
koga u pomoć), pridružiti.

Adjutant, m. adjutant, pomoćnik;
(t.) pobočnik.

Adjutum, n. (t.) pomoćka.

Ader, m. orao; — *flauen, f. pl.* or-
lovi nokti, pandje; — *nase, f.* nos
orlov, orlovski, od orla.

Administration, f. uprava; — *scheurde,*
f. upravna oblast; — *szweig, m.*
grana struka uprave.

Admiral, m. admiral, vojvoda po-

morski; — *in, f.* admiralica, admi-
ralovica; — *ität, — schaft, f.* admi-
ralstvo; — *flagge, f.* steg, admi-
ralski; — *galcere, f.* galia admi-
ralska; — *schiff, n.* brod, korablja
admiralska.

Aoptiren, v. a. siniti, posiniti.

Aoption, f. posinstvo, posinj enje.

Aoptivkind, n. posinče (posinak, po-
čerka); — *mutter, f.* pomajka; —
vater, m. počim.

Abvent, m. prišastje, došastje (gospo-
dinovo).

Adverb, Adverbium, n. adverbij, pri-
slov.

Advalidität, f. dosmertje.

Advaliditätsrecht, n. dosmerno uči-
vanje.

Advocat, m. advokat, parac, odvčtnik.

Advocaten-, adj. odvčtnički.

Advocatur, odvčtničtvo.

Advociren, v. n. parčiti.

Affe, m. majmun, opica, muna, mu-
nica.

Affsen, v. a. porugivati se, rugati se;
varati, prevariti.

Affect, m. afekt, strast, vatrenost; —
ation, f. prenavljanje, prešinj anje;
— *iren, v. a.* prenavljati se, pre-
činjati se, pretvarati se; — *irt,*
adj. prenavljan, prešinj an, pre-
tvaran.

Affengesicht, n. obraz, lice od majmu-
na, majmunov obraz; — *liebe, f.*
bezumna, slėpa ljubav; — *nase, f.*
tup, majmunov nos.

Afferci, — ung, f. ruga, porugivanje,
ruga nje; — *in, f.* majmunica, žensko
od opice.

Aster, m. zadnjica, stražnjica; *gem.*
guzica, dupe, pėrkno, rit; *in Zu-*
sammenf. pod-, pa-, nadri-, lažni; —
alabaster, m. alabastrit; — *arzt, m.*
nadrilėkar; — *berchsamkeit, f.* nadri-

rečitost; —beřkanb, *m.* podnajam, (t.) podporaba; —beřkanbgeber, *m.* (t.) podporabodavac, podnajmodavac; —neřmer, *m.* podnajmopri-
mac; —bürge, *m.* paporuk, pajemac; —chriřtenthum, *n.* nadriker-
stjanstvo; —barun, *m.* guzo cręvo, gušnjak; —erbe, *m.* pabařtnik, pa-
nashćdnik; —geburť, *f.* pometina;
—gelehrte, *m.* nadriknjięevnik; —
heu, *n.* otava; —horn, *n.* parog,
parošak, parořćie; —legel, *m.* pa-
cun; —finb, *n.* posmęrtęe, po-
smęrtnik; kopile, kopilan; —fö-
nig, *m.* lařokralj, kralj bezzakoniti;
—leber, *n.* okrajci od kořie; —
mehl, *n.* izsęvci; —michter, *m.*
podnajmitelj; —pfand, *n.* podzalog;
—rebe, *f.* ogovor, klevetanje; —
reben, *v. n.* ogovarati, klevetati,
zloglasiti, ozloglasiti; —rebnec, *m.*
ogovaratelj, klevetalac, klevetnik,
zloglasitelj, zloglasilac; —silber,
n. nećisto srebro; —topas, *m.* la-
živ topas, nadritopas; —verpřun-
bung, *f.* podzaloženje; —welt, *f.*
potomstvo.

Agath, *f.* Achat.

Agan, *pl.* plęva; —vom Klachse, po-
zderje.

Agende, *f.* običajnik, trębnik (knjiga).

Agent, *m.* agent, opravnik; —schaft,
f. agencia, opravniętvo.

Aggressiv, *adj.* napadni.

Agio, *n.* prid; —tage, *f.* pridovanje.

Agiren, *v. a.* igrati (na teatru).

Agut, *m.* rodjak po otcu.

Agwin, *f.* Bernstein.

Ahle, *f.* šilo; —nmacher, *m.* šilar.

Ahlische, *f.* vařęje (pasje) grođdje;
krušina.

Ahm, *f.* Dhm.

Ahn-en, *v. n.* (besser ahnen), slutiti,
predvidęti; — *v. a.* kazniti, pe-

depsati; —ung, *f.* slutnja; (Strafe)
pedepsa, kařtiga, kazna, *f.* bei son-
stiger —; inaće bit će kařnja.

Ahneln, *v. n.* nalliciti, malo nalik
biti.

Ahnen, *pl.* praotci, dędi; pleme, ko-
lęno; —floř, *m.* ponositost s ple-
menom; —tafel, *f.* tabla (daska)
rodoslovná.

Ahnfrau, *f.* pramati, paroditeljica; —
herr, *m.* praotac, pradęd.

Ahnlich, *adj.* slićan, spodoban, na-
lik; —keit, *f.* spodoba, slika, spo-
dobnost, slićnost, nalika.

Ahnen, *v. n.* slutiti.

Ahnung, *f.* slutna.

Ahorn, *m.* javor; —en, *adj.* javorov.
—holz, *n.* javorovina.

Ahre, *f.* klas, vlat, vlatje.

Ahren, *v. n.* klasati, klasati se; —
lese, *f.* pabiroćenje, paletkovanje;
—spige, *f.* os, osina, osje.

Aichen, *f.* Eichen.

Akademie, *f.* akademija; —iker, *m.*
akademik; —isch, *adj.* akademićki,
akademićan.

Akatholisch, *adj.* nekatolićan.

Akelei, *f.* popina kapica.

Alabaster, *m.* alabastar; —n, *adj.*
alabastren, od alabastra.

Alant, *m.* oman; —beere, *f.* černi
ribiz (plod).

Alarm, *m.* uzbuna, ř. Lärm.

Alarmiren, *f.* Beunruhigen, Schrecken.

Alaun, *m.* stipsa, alum, jelun; —
artig, —haltig, *adj.* stipsen; —bad,
n. toplice stipsene; —bergwerk, *n.*
ruda od stipse; —en, *v. a.* stipsa-
ti, nastipsati; —hütte, *f.* —werk,
n. stipsarnica, stipsána, fabrika
od stipse; —steuer, *m.* stipsar;
—wasser, *n.* stipsena voda, voda
od stipse.

Albern, *adj.* bedast, lud, bezuman;

—, v. n. budaliti, ludovati; —heit, f. budalaština, ludost, bezumnost.

Alchymie, f. alkimia, zlatotvorstvo; —mist, m. alkimista, zlatotvorac; —mistlich, adj. zlatotvoran.

Alfabet, n. azbuka, abeceda; —isch, adj. azbučni; —, adv. po abecedi, po azbuci.

Alfanzerei, f. ludoria, budalaština.

Algebra, f. algebra; —isch, adj. algebraički, algebraičan; —ist, m. algebraista.

Aliment, f. hrana; —ation, f. hranjenje.

Aliquote, adj. odlomni.

Alforan, f. Koran.

Alfowen, m. alkov, postelja, spaonica, ložnica.

All, aller, alle, alles, adj. vās, sav; svi; alle sein, nestati; alle machen, potrošiti, poharčiti, iztratiti, potratiti.

All, n. sve, svost.

Allbereits, adv. jur. jurve, već.

Allda, adv. ovdé, tū.

Allee, f. alea, ulica od drvlje.

Allegorie, f. alegoria; —isch, adj. alegorički; alegoričan.

Allein, conj. nu, ali, no, ma.

Allein, adj. sám, jedin, bez druga; —bestig, m. (t.) samoposéd; —gemalt, —herrschafft, f. samoderžtvo, samosila, samovladstvo; —handel, m. samoteržtvo, samoprodaja; —händler, m. samotergovac, samoteržac; —herrscher, m. samoderžac, samovladac; —ig, adj. jedin, sám; —verkauf, m. monopol, samoteržtvo.

Allemal, adv. svagda, svedj, svedjer, svigdar, uvék, navék, véke, vékom.

Allenfalls, adv. pod svaki način, svakako; —thalben, adv. posvuda, svagde, svigde, svudar.

Allerbings, adv. da kako, dà, nego, svakako.

Allerburchlauchtigst, adj. svétao; —er Rönig, svétli kralju!

Allererst, adv. najprije, najprvo, prije svega, nada sve; —getreucht, adj. najvèrni; prevèran; —gnädigst, adj. najmilostivij, premilostiv; —hand, —lei, adv. svakojak, svakakov, svake vèrsti; —heiligen, pl. svi sveti (blagdan); —heiligst, adj. pre-svet, najsvetiji; —heiligste, n. svetotajstvo, —höchst, adj. previsok; najvišji, previšnji; —höchsthieselben, njegovo veličanstvo; —höchste, m. (Gott), višnji (bog); —liebste, adj. premio, preljubezan; —, adv. krasno, vèrlo lépo; —meist, adv. osobito, nada sve, najviše, vèrh svega; —meisten, pl. najveći dio, najveća strana; —nächest, adj. najbliži; —, adv. najbliže; —seits, adv. sa svih strana, odasvakud; svikolici; —unterthänig, adj. najpokorniji; —wärts, —wegen, f. Allenthalben.

Alles, adj. sve; svaki; vās svés; —in Allem sein, bit svè u svem; in Allem, u svem, svega skupa, ukupno.

Alle-sammt, adv. svikolici, listom svi, ukupno svikolici; —wege, adv. svudar; svigdir; svakako; —weile, adv. sad, uprav sad, baš sadar; —zeit, adv. svagda, svagdar, uvék, vazda.

All-fällig, adj. ako je tko ili što; —gegenwart, f. sveprisutnost, sveprisutnost; —gegenwärtig, adj. sveprisutan; —gemach, f. Allmächtig; —gemein, adj. obćenit, obćinski; ukupan; —gemeinheit, f. obćenitost, ukupnost; —gewalt, f. svemogućstvo, svemogućnost; —gewaltig-

adj. svemoguć, svemogućan; —
gütig, *adj.* sveblag, predobar, neiz-
merno dobar; —gütigkeit, *f.* svebla-
gost; —heit, *f.* ukupnost, svost;
—hier, *adv.* ovdě, tu.

Allianz, f. savez.

Allir-en, v. a. savezati se, sjediniti
se; —te, *m.* saveznic.

Alljährlich, adj. svakogodišnji; —,
adv. svake godine, na godinu, na
lito; —macht, *f.* svemogućost,
svemogućnost; —mächtig, *adj.* sve-
moguć; —mäßig, *adj.* lagan, po-
lagan; —, *adv.* lagano, malo po
malo.

Allmend, f. zajednica, skupno dobro.

Allonge, f. prodiljka (mėnična).

All-sehnd, adj. svevideć; —seitig,
adj. svestran; od sviju; —stünd-
lich, *f.* Stündlich; —tag, *m.*
poslen dan; —täglich, —täglich, *adj.*
svakidanski, svagdanji; *fig.* nava-
dan, običan; —, *adv.* svaki dan,
po svaki dan; —tagesfrist, *n.*
obično lice; —tageszeit, *n.* oděca,
haljina svakdanja.

Allusion, f. naplav, kėri.

Allwaisend, adj. svevladan; —weis,
adj. premudar; —weisheit, *f.* pre-
mudrost; —wissend, *adj.* sveznan,
sveznajuć; —wissenheit, *f.* sve-
znanje, sveznanstvo, sveznanost;
—wo, *f.* Wo; —zeit, *f.* Alle-
zeit; —zu, —zuviel, *adv.* pre-
već, previše, odveć, odviše; —zu-
mal, —zugleich, *adv.* svekoliko.

Allwaisend, m. almanak; kalendar;
zabavnik.

Allweiser, n. milostinja; lemozina,
poděla, uděla, dar, zadušbina; —amt,
n. —pflege, *f.* milostinjstvo; lemo-
zinarstvo, zadušbinstvo; —büchse,
f. lemoznica, kutia za lemozinu;
—irr, —pfleger, *m.* lemozinar, za-

dušbenik; —taften, *m.* škrinja za
lemozinu, lemoznica; —sammlung,
f. sabiranje, kùpljenje lemozine.

Aloe, f. aloa; —holz, *n.* aloevina.

Alose, f. šepa (riba).

Alp, m. mōra, mūra; —en, *f. pl.*
planine; Alpe (bėrda švajcarska);
—fuß, *m.* salamunovo slovo.

Alphabet, n. azbuka, *f.* Alfabet.

Als, conj. kad, kada; kao, kako;
nego, od; na priliku; —ob, —
wie, —wenn, kao da; —bald,
neg, nego da.

Alsbald, conj. odmah, udlij, taki,
skoro.

Alsbann, adv. onda; tad, tada.

Also, adv. tako; dakle, dake.

Aelter, f. svraka (ptica).

Alt, adj. (im Gegensatz zu neu) star;
vet (veth), vegd; doban; davan;
na dobi, pri dobi, pri godinah;
in —en Zeiten, u staro doba; (alt-
väterisch), starinski, starostavan;
er ist 20 Jahre —, ima dvaest go-
dinah, ima mu dvaest godinah; wie
— ist er? koliko mu ima godinah?

Alt, m. alt (glas).

Altan, m. doksat; balkun, londja.

Altar, m. oltar, žertvenik; —blatt,
n. kip od oltara; —bede, *f.* po-
krivaš od oltara; —leben, *n.* cėr-
veni feud (dar); —leuchter, *m.*
svėtnjak od altara; —stück, *f.*
—blatt; —tuch, *n.* obrus od oltara.

Altbacken, adj. (Brot) star, bajat
(kruh).

Altdeutsch, adj. staronėmački.

Alten, pl. f. Aeltern.

Alter, n. starost; vrėme; davnina;
doba, starina; vėk; von —her, op
starine.

Aelterlich, adj. roditeljski.

Aeltermann, m. starešina.

Aeltermutter, f. pramati, prababa.

Nelttern, *pl.* roditelj.
Nelttern, *altern*, *v. n.* starati, ostaréti.
Neltternlos, *adj.* sirota, bez roditellah.
Neltternschwach, *adj.* slab od starosti ;
 —*klasse*, *f.* razred pojedinama.
Neltterthum, *n.* starina, davnost ; —*s*
forſcher, *kundiger*, *m.* staroznanac ;
 —*kunbe*, *f.* staroznanstvo, davnost-
 znanstvo.
Nelttervater, *m.* pradéd, praotac.
Neltteſte, *m.* starešina ; najstarij.
Neltfrántſch, *adj.* starofranački ; sta-
 rinski.
Neltgeige, *f.* Bratsche.
Neltgeſell, *m.* pèrvi dètió (u zanatu) ;
 —*gläubig*, *adj.* starovéran ; —*gläu-*
big, *m.* starovérac.
Neltift, *m.* altista.
Neltflug, *adj.* mudar, pametan ; pèr-
 pošan ; — *thun*, pèrpošiti.
Neltlich, *adj.* postar, starahan.
Neltmeiſter, *f.* Altermann.
Neltmobiſch, *adj.* starinski ; —*mutter*,
f. baba ; —*vater*, *m.* déd ; praotac,
 praroditelj ; —*väterlich*, *adj.* sta-
 rinski ; —*vorberrn*, *m. pl.* praotci,
 pradèdi, stari ; —*weibermährchen*,
n. babja prišica, pripovést.
Nlunmaticum, *n.* pitoméovina.
Nlunnuß, *m.* pitomac.
Nm (an dem), *prp.* na ; vérh.
Nmalgamiren, *f.* Berquiden.
Nmarant, *m.* trator, strator (cvét) ;
 —*en*, *adj.* tratorov, stratorov ;
 —*enfarbe*, *f.* tratorova boja ; —*en-*
farbig, *adj.* tratorast, stratorast.
Nmarelle, *f.* kajsia ; tréšnja.
Nmarellenbaum, *m.* kajsia ; tréšnja
 (dèrvo).
Nmajone, *f.* amazonka ; —*nſeid*, *n.*
 haljina amazonska.
Nmboß, *m.* nakovanj, nakovalo ;
 —*ſchmied*, *m.* kovač.
Nmbra, *m.* ambra ; —*holz*, *n.* dèrvo

ambrom dišúe ; —*traut*, *n.* am-
 brina (trava).
Nmbrosia, *f.* ambrosia, jestivo, jestoj-
 ska nebeska, pitja bogovah.
Nmeiſe, *f.* mrav, mravinac.
Nmeiſen-bär, *m.* mravožder ; —*ei*, *n.*
 jace od mrava ; —*haufe*, *m.* mra-
 vinjak ; —*löwe*, *m.* mravolav, ska-
 rambež mravožderni.
Nmeiſehl, *n.* inkaša, štirka.
Nmen, *n.* amen, amin ; tako budi.
Nmethyſt, *m.* ametist (dragi kamen).
Nmiant, *m.* amiant, asbest (kamen).
Nmme, *f.* dojkinja, dojka.
Nmmenmährchen, *f.* Altweibermährchen.
Nmmer, *f.* stèrnadica, stèrnadka, šutka
 (ptica).
Nmmer, *f.* tréšnja.
Nmneſtie, *f.* amnestia, (t.) odréšba,
 oprostnica.
Nmneſtirung, *f.* odrešenje, oprostjenje.
Nmortiſt-en ; *v. a.* eine Urkunde, u-
 smèrtiti izpravu ; —*ung*, *f.* usmèr-
 tjenje.
Nmpfer, *f.* Sauerampfer.
Nmphibium, (*pl.* —ien), *n.* amfibia,
 živo vodokopno, t. j. živoúe na
 kopnu i u vodi.
Nmpthheater, *n.* amfiteatar.
Nmſel, *f.* kos (ptica).
Nmt, *n.* cin, slušba, (t.) ured ; dužnost,
 dèžianstvo ; (Hochamt), velika misa ;
 (Gilde) ceh ; (District) kotar, okruž-
 je, srez, područje ; —*ei*, *f.* —*haus*,
n. sudnica, (t.) uredionica ; —*frau*,
f. čaštnica ; čaštnikovica ; —*loß*,
adj. bez slušbe.
Nmtlich, *adj.* uredovni.
Nmt-mann, sudac, sudija ; čaštnik ;
 —*männin*, *f.* sudinja ; čaštnica ;
 čaštnikovica ; —*mannſchaft*, *f.* sud-
 čia ; kotar, područje.
Nmts, *adj.* što se tiče ureda ;
 uredski ; —*abſchrift*, *f.* uredski pre-

pis; —*bezirf*, *m.* uredski kotar; —*blatt*, *n.* uredski list; —*bote*, *m.* pristav službeni; —*bruber*, *m.* kolega, sudrug, drug; *drušbenik* (u službi); —*diener*, *m.* sluga, službenik; —*eid*, *m.* službena prisega, zakletva; —*eifer*, *m.* službena revnost; —*gehülfe*, *genosß*, *m.* f. *Amisbruder*; —*hanlung*, *f.* uredovanje; *die* — *hat statt zu finden*, ured ima postupati, (t.) uredsko činjenje ima se preduzeti; —*kleid*, *n.* službena, činovna haljina; —*loftn*, *pl.* službeni troškovi; —*pflicht*, *f.* službena dužnost; —*pfege*, *f.* *Amisverrichtung*; —*platz*, *m.* uredište; —*schöffner*, *m.* haznadar, blagajnik službeni; —*schreiber*, *m.* službeni pisar; —*stegel*, *n.* službeni, uredski pečat; —*sorge*, *f.* službena skerb; —*stube*, *f.* sudnica, uredionica; —*verrichtung*, *f.* služba, uredsko opravljjenje; —*verwalter*, *m.* naměstnik službeni; —*vogt*, *m.* nastojnik službe; —*vogtei*, *f.* nastojništvo službeno; —*wirtschaft*, *f.* uredska dèlatnost.

Amulet, *n.* prilèk, amajlija, zapis, moći.

An, *prp.* na; k, ka; pri; vèrh; kod; do; u.

Anachoret, *m.* pustinjak, samoživac.

Analog-ic, *f.* analogia, spodobnost, nalika; —*isch*, *adj.* analogièki, spodoban; nalik.

Analyse, *f.* *Bergleiberung*.

Ananas, *f.* ananas.

Anarchie, *f.* (t.) bezvladnost, f. *Gesetzlosigkeit*.

Anatom-ic, *f.* anatomia; —*ister*, *m.* anatom, razudnik; —*iren*, *v. a.* anatomirati, razuditi; —*isch*, *adj.* anatiomièki, razudan.

Anbau, *m.* teg; usèv; obdèlavanje,

tekanje (zemlje); sijanje žita; dozidanje; —*en*, *v. a.* dèlati, tekatl (zemlju), sijati (žito); dozidati; — *v. r.* naseliti se, nastaniti se; —*er*, *m.* tečak, tečatelj.

Anbefehlen, *v. a.* zapovèdati, zapovèditi, narediti; priporuèiti.

Anbeginn, *m.* poèetak, poèelo, postanak.

Anbehalten, *v. a.* zadržati na sebi (haljinu itd.).

Anbeißen, *v. a.* zagrizti; ugrizti; *die Fische beißen nicht an*, ribe neòe da hvataju.

Anbelangen, *f.* *Anfragen*, *Betreffen*.

Anbellen, *v. a.* lajati na koga.

Anberaumen, *v. a.* obiljeèiti; odrediti, ureèi, uricati; —*ung*, *f.* obilježenje; odredjenje, urećenje.

Anbethen, *v. a.* klanjati, štovati; —*er*, *m.* poklonik, klanjalac; štovalac; —*ung*, *f.* poklon, klanjanje; štovanje, poklonstvo; —*ungswürdig*, *adj.* vrèdan poklonstva.

Anbetracht, *in* — *gleden*, u obziru.

Anbetreffen, *f.* *Anfragen*.

Anbetteln, *v. a.* navaliti na koga prošnjom.

Anbei, *adv.* pored toga; u isto doba, vèrh toga.

Anbiegen, *v. a.* prigibati, prignuti; prilagati, priložiti, pridavati, pridati.

Anbieten, *v. a.* nuditi, ponuditi koga èime, priporuèiti; *sich* — *v. r.* nuditi se, ponuditi se; — *v. n.* ponuditi, obećati; —*ung*, *f.* ponuda.

Anbinden, *v. a.* privezati; *fig.* *einen* —, darovat koga na dan godovni; *mit einem* —, uhvatiti se s kojim: *kurz angebunden sein*, naprasiti biti.

Anbiß, *m.* ugrizak, ujedina, namama mekà, *fig.* ruèak, doruèak.

Anblasen, *v. a.* puhati, duvati, *fig.* poticati, potaknuti.
 Anbliesen, *v. a.* kesiti se, okesiti se na koga.
 Anblick, *m.* pozor, pogled; beim er-
 ften —, na prvi pogled; —en,
v. a. gledati, pogledati.
 Anblöhen, *v. a.* blejati, blejnuti na
 koga.
 Anbohren, *v. a.* bušiti, probušiti, vēr-
 tati, provértati, navértati; ein Faß
 —, načeti, otvoriti bačvu.
 Anbrechen, *v. a.* (Wein, Käse), načeti;
 — *v. n.* der Tag bricht an, svitje,
 svanjiva; die Nacht bricht an, smēr-
 njiva, mrak se hvata.
 Anbrennen, *v. a.* užgati, zagorėti; pa-
 liti; upaliti (trud); udariti žig;
 — *v. n.* užgati se.
 Anbringen, *v. a.* donėti, postaviti,
 metnuti, vėrói, položiti; predlo-
 žiti; (Reiber), navući; (ansuchen)
 moliti, tražiti; eine Klage —, po-
 tužiti se; Waaren —, prodati;
 (anwenden), uporaviti, upotřebiti;
 jemanden —, naméstiti koga; sein
 Geld —, potrošiti; seine Beweise
 —, razložiti svoje dokaze; — *n.*
 predlog; objavljenje; donos, po-
 sao; —er, *m.* izvéstnik; predlož-
 nik; tužitelj; donositelj.
 Anbruch, *m.* načetje; početak; — des
 Tages, osvitak, sudanje, svitanje,
 zora; (Fäulniß), gnjilost, trulost.
 Anbrüchig, *adj.* (faulend) natruo, nag-
 njio; —er Zahn, izjeden zub; kiseo
 (od voća, vina itd.)
 Anbrühen, *v. a.* opariti, popariti, pa-
 riti.
 Anbrüllen, *v. a.* rikati na koga.
 Anbrummen, *v. a.* mērmljati, zamērm-
 ljati.
 Anbrüten, *v. a.* počēt sēditi na jajih;
 ein angebrütetes Ei, izleženo jaje.

Anbacht, *f.* pobožnost, bogoljubnost;
 molitva.
 Andächt-elei, *f.* licumérstvo, bogomolj-
 stvo; —ig, *adj.* pobožan, bogo-
 ljuban, bogaboječ; —er, *m.* licu-
 mérac, bogomoljac.
 Andenken, *n.* uspomena, spomen; mein
 Mann seligen —, moj pokojni muž;
 zum —, za uspomenu; behalte mich
 im —, spomeni se o meni; (Denk-
 mal), spomenik, pametnik.
 Ander, *adj.* drugi; ini; ostali.
 Andern, *v. a.* proméniti; mēnjati;
 popraviti; podugraćiti.
 Andernfalls, *adv.* inako, drugčie; —
 theils, *adv.* s druge strane; dru-
 gako.
 Anders, *adv.* inako, inače, drugčie;
 —denkend, *adj.* drugčie misleć.
 Anderseits, *adj.* drugostran.
 Andersgläubig, *adj.* inovėran.
 Anderseits, *adv.* s druge strane; ina-
 ko; usuprot.
 Anderst, *f.* Anders.
 Anderswo, Anderwärts, *adv.* drugdē,
 na drugom mēstu; —woburch, *adv.*
 drugod, druguda, drugudar; —
 woher, *adv.* od druguda; —wohin,
adv. drugamo, na drugo mēsto.
 Anderthalb, *adv.* jedan i pol, pol-
 drugi.
 Aenderung, *f.* promēna.
 Anderweitig, *adj.* ini, drugi, ostali.
 Andeut-en, *v. a.* navēstiti, dati na
 znanje, pokazati, oglasiti, javiti;
 — in der Malerei, načertati, na-
 znaćiti; —ung, *f.* navēstenje, jav-
 ljenje, obznanjenje; naznaćenje.
 Anbicht-en, *v. a.* izmisliti što o kom,
 potvoriti na koga što, obēditi koga;
 —ung, *f.* laž, obēda.
 Anborn, *m.* tetėrljan.
 Anbrang, *m.* nagon, navala, navalica,
 tiska, naloga.

Anbrängen, *v. a.* tiskati, natérati, nagnati, nagoniti.
Andreaskreuz, *n.* križ, kèrst sv. Andrie.
Anbreßen, *v. a.* sukati, nasukati; dodati.
Anbringen, *v. n.* natanuti se, navali, nagnati se, turati se, nagoniti se, tiskati se.
Anbrochen, *v. a.* prètiti, groziti se.
Anbruden, *v. a.* prištampati, štampati.
Anbrüden, *v. a.* pritisnuti, pritisnati.
Ancefern, *v. a.* poticati.
Ancegnen, *f.* Zueignen.
Aneinander, *adv.* skupa, zajedno; upored; jedno k drugomu.
Anecdote, *f.* anekdota, prièica, pripovèdka, kazalica.
Anceßn, *v. a.* omèrznuti, dosaditi.
Anemometer (Windmesser), *m.* vètromèr.
Anemone, *f.* sasa (cvèt).
Anempfehlen, *f.* Empfehlen.
Anerbe, *f.* Erbe.
Anerven, *v. a.* zadobiti po rodu; ostaviti u baština, naslèdstvo; angeerbte Güter, dèdovina; angeerbte Baurtheile, prirodjeni predsudi.
Anerbieten, *f.* Anbieten.
Anerbieten, *n.* ponuda, ponudjenje.
Anerkennung, *f.* priznanje, izpovèdanje; (volle Würdigung), podpuno cènjenje.
Anerschaffen, *adj.* prirodjen.
Anfachen, *v. a.* podpiriti; potaknuti, poticati, pobuditi.
Anfächeln, **Anfächern**, *v. a.* hladiti.
Anfäbeln, *v. a.* nizati, nanizati.
Anfahen (veralt.), *f.* Anfahren.
Anfahren, *v. a.* privesti, dovesti, navesti; *fig.* einen —, navali na koga, osèsi se na koga; — *v. n.* približiti se, pristati; an etwas

—, tnuti, udariti o što; übel —, namèriti se na zlo; angefahren kommen, privesti se, doći na kolih.
Anfahrt, *f.* pristanak (broda); (Anfurt), pristaja, mèsto gdè se pristaje sa skelom; (im Bergwerke), početak dèla.
Anfall, *m.* napad, navala, nasèrnutje; padnutje; zapadak, pripadak imanja, baština, naslèdstvo; (einer Krankheit), nastup; — *en*, *v. a.* navali, nasèrnuti, udariti; pripadati; angefallene Güter, starina.
Anfang, *m.* početak, počelo, naèetak; vrèlo, vir; uzrok; — *en*, *v. a.* početi, započeti, počimati; (etwas unternehmen), podhvatiti se, latiti se; — *v. n.* početi, prièeti.
Anfänger, *m.* početnik, novak; — eines Streites, èelovodja, zametnik, zaèetnik bune.
Anfangs, **Anfänglich**, *adv.* od početka, s počela, u početku, s početka; — *buchstabe*, *m.* slovo, pisme početno, veliko; — *grünbe*, *pl.* početi, prvi temelji.
Anfassen, *v. a.* uhvatiti rukom; mit Gewalt —, spodbiti, pograbit; (anreifen), nanizati; — *ang*, *f.* spodbijte, pograbljenje, uhvatjenje.
Anfaulen, *v. n.* zagnjiliti, zatrunuti, gnjiliti.
Anfechten, *v. a.* navali, nasèrnuti, udariti; podkušavati, napastovati, tentati; eine Meinung —, protiviti se, (t.) naskočiti, pobijati, osporiti; ich lasse mich das nicht —, nehajem za to; was sicut ihn denn an? što mu je? — *er*, *m.* protivnik; nepriatelj, napastnik; — *ung*, *f.* navala, nasèrnutje; bèda, nevolja, tuga; napast.
Anfeind-en, *v. a.* mèržiti, nenavidèti; ocèrniti, opasti, opadati, cèrniti;

—ung, *f.* nenavist; zavist, mëržnja, neprijateljstvo.
Anfertigen, *f.* Verfertigen.
Anfessel-n, *f.* Fesseln; —ung, *f.* prikov, prikivanje.
Anfeucht-en, *v. a.* nakvasiti, namočiti, vlažiti; —ung, *f.* kvašenje, močenje, vlaženje.
Anfeuer-n, *v. a.* podažgati, podpaliti; *fig.* potaknuti, osloboditi, poticati, sloboditi; —ung, *f.* podpaljenje, podpala, podžiganje.
Anflammen, *v. a.* pripaliti, opaliti; *fig.* podpaliti, potaknuti, osloboditi, poticati.
Anflehen, *v. a.* priplesti, doplesti, naplesti.
Anflehen, *v. a.* moliti, prositi; zaprositi; zvati, zazivati; —ung, *f.* molba, ponizna prošnja.
Anfletschen, *v. a.* kesiti se, okesiti se na koga.
Anfliegen, *v. a.* prikèrpiti, prišiti.
Anfliegen, *v. n.* priletèti, doletèti; proniknuti; an etwas —, leteé nasèrnuti.
Anfließen, *v. n.* teéi pored éega; nateéi.
Anflößen, *v. a.* izplaviti, splaviti (*n. p.* na kraj); das angeflößte Stück Land, naplovina, naplav.
Anflug, *m.* mlado dèrvlje; ein — von Rötze, slabo, tanko rumenilo.
Anfluß, *m.* naplov, naplovina.
Anforder-n, *f.* Forbern; —ung, *f.* zahtevanje, pitanje.
Anfrage, *f.* pitanje, propitivanje; — fangelt, *f.* (t.) razpitnica; —n, *v. a.* pitati, propitivati, razpitkivati.
Anfress-en, *v. a.* grizti, nagrizzti; jèsti, izjèdati (hèrdja); sich —, *v. r.* najèsti se, ugojiti se, nažderati se; —end, *adj.* jèdak, grizak; —ung, *f.* ogrizanje, griznja.

Anfrieren, *v. n.* mèrsnuti; primèrsnuti.
Anfrißchen, *v. a.* razfriškati, razbladiti; *fig.* podbosti, osloboditi, potaknuti, podbadati, sloboditi, poticati.
Anfügen, *v. a.* pridati, prilèpiti, slèpiti; spriljubiti; —ung, *f.* pridanje, prilèpljenje; spriljubljenje.
Anfühlen, *v. a.* pipati; opipati; —ung, *f.* pipanje.
Anfuhr, *f.* privoz, dovoz.
Anfuhr-en, *v. a.* (zu Wagen), navezti, navoziti, privoziti, dovoziti; (anleiten), voditi, rukovoditi; (t.) predvoditi, zapovèdati, bit na èelu (od vojske); aus Schriften —, navesti; Urkunden —, navesti, predložiti; (hintergehen), prevariti, varati; Worte —, izgovore dovoditi, izprècavati se; —er, *m.* vodja, èelovodja, èeonik, zapovèdnik, ravnatelj, poglavica, glava; —erin, *f.* vodja, èelovodja, zapovèdnica, glava; —ung, *f.* privoz, dovoz; ravnanje, upravljanje, zapovèdanje; navod, dovod; prevara; —ungsgèitche, *n.* znamenje navodno, dovodno.
Anfüll-en, *v. a.* napuniti, nabiti; —ung, *f.* napunjenje, napunjivanje.
Anfurt, *f.* pristaja, pristanište.
Angabe, *f.* prid; kapara, zapogod, uvèra; osnova; tužba; račun; prokaz, očitovanje; vèst; izvèstje.
Angaff-en, *v. a.* buljiti (na koga); gledati otvorenimi usti, zjati; —er, *m.* zjalo.
Angähnen, *v. n.* zèvati, zèvnuti (na koga).
Angebäude, *n.* dosgrada, prisgrada.
Angeb-en, *v. a.* dati na račun; dati prida, pridati; oznaniti, javiti; tukiti; etwas —, dati osnovu od

lega; den Ton —, biti želodnja ;
 — v. n. izigrati, početi igrati (u
 kartah); — cr, m. tužitelj, (t.) pro-
 kazalac; (Denunciant), (t.) opo-
 vědnik.

Angebinde, n. godovni poklon.

Angeblich, adj. tako nazvan, tako re-
 čen; — adv. kako što kažu, kako
 se govori.

Angebogen, adj. priklopljen, dodat.

Angeboren, adj. prirodjen.

Angebot, n. ponuda.

Angebrannt, adj. zagoren, ogoren,
 (von Speisem), zagoren, prismudjen.

Angebunden, adj. privezan, furz —,
 napravit.

Angebung, f. očitovanje, tužba, osnova,
 savjet.

Angebehen lassen, v. a. Erlasse —,
 dati, dozvoliti pomoć komu.

Angebenten, f. Andenten.

Angegangen, adj. truo, gnjlo, pokva-
 ren.

Angegriffener, m. naskočnik, napa-
 den.

Angehängt, adj. privezan, pridan,
 dodan.

Angehänge, Angehenfte, n. privezka,
 povraz; prilék, moći.

Angehäufte, n. nabërpa, namet, na-
 nos.

Angehen, v. a. (einen), prositi, zamo-
 liti koga za što, navaliiti, napasti ;
 — v. n. ticati se koga; (erträglich
 sein), proći; početi, počimati; tru-
 mati, gnjiliti, baß wird nicht mehr
 —, neće bit više moguće, die Zin-
 ken gehen vom heutigen Tage an,
 od današnjega dana počima teći
 kamata, was geht baß dich an? što
 je tebe za to briga? baß geht noch
 an, može podnći, baß Feuer will
 nicht —, neće vatra da se uže.

Angehend, adj. nov, novak, budući,

mlad, — adv. u obziru toga, gle-
 deći na to, što se toga tiče.

Angehören, v. n. pripadležati, biti
 šiji, dieß Kind gehört mir an, ovo
 dšete je moje.

Angehörig, adj. pripadležeci, — cr, m.
 pripadležnik, meine Angehörigen,
 moji rođaci, moji ljudi.

Angeflagte, m. tuženik.

Angel, m. petica, kanjol, stožer (od
 vratih itd.), baglama.

Angel, f. (zum Fischefang) udica.

Angeld, n. kapara, zapogod, uvěra.

Angelegen, adj. (anstoßend), obližnji,
 susjedan; sich etwas — sein lassen,
 brinuti se, starati se zašto; (woran
 einem liegt), vašan; — heit, f. posao,
 prebitak, —lich, adj. vašan, na-
 prešan, — adv. vašno, pomno,
 naprešno, brišno.

Angelegt, adj. osnovan, uredjen, pod-
 metnut, položen, sagradjen.

Angel-cr, m. ribar na udicu; —für-
 mig, adj. udičast, — adv. udičasto,
 —haben, m. kuka od udice; —icht,
 adj. udičav; —macher, m. udičar;
 —n, v. a. loviti na udicu, pecati;
 fig. noch etwas —, šuditi, tražiti,
 iskati.

Angelob-en, v. a. obećati, zavěćati,
 zagovoriti, zareći; —ung, f. obe-
 ćanje, zavěćanje, zagovor.

Angelruthe, f. prut ribolovni; —schnur,
 f. odmetac, povraz; —stern, m.
 polarna zvězda; —weit, adv. širom.

Angemacht, adj. začinjjen, načinjjen.

Angemerkt, adj. ubilježen, zabilježen,
 — baß, budući da, videći da.

Angemessen, adj. priměran, pristojan,
 — adv. priměрно, pristojno; —heit,
 f. priměrnost.

Angenehm, adj. ugodan, prijatan, mlo,
 ljubezan, — adv. ugodno, prijatno,
 mlo, ljubežno.

Anger, *m.* pašnik, pašinac, livada;
—blume, *f.* krasuljak, ovčica, is-
krica (cvét).

Angeschossen, *part.* nastreljan, ranjen,
zaljubljen, zatravljen.

Angesehen, *adj.* poštovan, znatan, od-
ličan, ugledan.

Angesehen, *comj.* buduć da, jerbo, vi-
deć da.

Angeseffen, *adj.* naseljen, nastanjen;
—sein, imat nepomićnih dobarah.

Angelicht, *m.* lice, obraz, obličje, im
—e der ganzen Welt, svéta na
očigled, preda svim svetom.

Angesichts, *adv.* pred, preda, na oči-
gled.

Angestammt, *adj.* dēdovski, prirodjen.

Angesteckt, *adj.* ukažen, zaražen.

Angewandt, *adj.* uporavljen.

Angewöhnen, *v. a.* priučiti, priviknuti,
obiknuti; sich etwas —, priučiti se.

Angewohnheit, *f.* običaj, navada, nauka.

Angewöhnt, *adj.* priučen, priviknjen,
obikao.

Angießen, *v. a.* politi, naliti, priliti,
pokvasiti, poskropiti, namočiti, fig.
opasti, ocerniti, ogovoriti; wie an-
gegossen stehen, stojati kao sliveno.

Anglimmen, *v. n.* užgati se, užgati se.

Anglizieren, *v. a.* ingleziti, polagleziti
(konja).

Anglohen, *v. a.* buljiti, izbuljiti oči
(u koga).

Angrenzen, *v. n.* medjiti, graničiti.

Angrenz- end, *adj.* susēdan, pograni-
čan; —ung, *f.* susēdstvo, grant-
čenje.

Angreifen, *v. a.* pipati; ticati, tak-
nuti; uhvatiti, spodbiti, pograbititi;
(gewaltthätig) —, navaliti, nasēr-
nuti, udariti na koga, popasti;
(enträften), terti, alabiti; eine Ar-
beit —, primiti se, latiti se posla;
einen mit Worten —; ružiti koga,

napasti, naskočiti na koga; einen
bei der Ehre —, u poštenje koga
dirnuti; das Herz —, ganuti sērcce;
der Koff greift das Eisen an, hērdja
izjēda gvođdje; sich — v. r. siliti
se, naprezati se; —b, *adj.* nava-
ljivajuć, nasērtajuć, udarajuć; —er,
m. nasērtalac, napadnik; —lich,
adj. dokućiv, dosežljiv, taknjiv.

Angriff, *m.* (mit Worten) napad (rē-
čita); (mit Waffen) nasērnutje;
navala, dirnutje, taknutje; — der
Ehre, diranje u poštenje; — an
Werkzeugen, dēričalo, dēričak; —er,
ručica; —sbündniß, *n.* udarni savez;
—krieg, *m.* udarni rat; —weise,
adv. udarno; —werk, *n.* udarna
tvērdja.

Angrinsen, *v. a.* cēriti se, ocērati se,
ocēriti se na koga.

Angst, *f.* tēskoća, skērb, stiska, muka,
nemir; —machen, plašiti, strašiti;
es wird mir —, bojim se, strah
me je; —geschrei, *n.* vapaj, jank
od straha.

Angstlich-en, *v. a.* plašiti, strašiti,
mućiti, zadati, zadavati skērbli;
—ung, *f.* mućenje, plašenje, stra-
šenje.

Angstlich, *adj.* strašljiv, skērbam,
brižan, nemiran; —felt, *f.* nemir,
skērb, skērbljivost, briga, stiska;
staranje, tēskoća, tēskoča.

Angstschweiß, *m.* hladan, studen znoj
(od muke); der — brach ihm aus,
polio ga hladni znoj; —voll, *adj.*
pun tēskoće, straha, muke itd.

Angucken, *v. a.* viriti, poviriti, za-
viriti, zavirivati, gledati, pogle-
dati.

Angürten, *v. a.* pripasati, pasati,
pripasivati.

Anguß, *m.* prilēv.

Anhaben, *n. n.* imat na sobi, nositi;

Ščupe und Strümpfe —, biti obuven; einem nichts — können, nemoó nãsta za kazat o kom, nemoó mu do iiva ni blizu.

Anhaften, *f.* Anhängen, Anleben.

Anhaften, *v. a.* zakućiti, prikućiti, zakvaćiti; na kuku oběsiti; — *v. n.* zakvaćiti se, zakućiti se.

Anhalten, *v. a.* (fēšhalten), ustaviti, zastaviti, sustaviti, uloviti, obustaviti; (wberstehen), protiviti se; *fig.* (zwingen) natěrati, priisliti, isiliti, siliti; einen gerichtlich —, sustaviti, zatvoriti; Waaren —, zastaviti; einen zu etwas —, nagovoriti, potaknuti koga na što; — *v. n.* um ein Mädchen —, prosit dēvojku; bei einem auf der Reise —, navěrnuti se; (fortfahren), trajati, obstojati; (aufhören), prestati; sich an etwas —, uhvatiti se, prihiti se čega; —*end*, *adj.* marljiv; neprestan, trajué; eine —t Kälte, zima dugotrajna, postojana; eine —t Krankheit, bolest duga, eine —t Arznei, lěk stezav, stežući; —*adv.* bez prestanka, neprestano; —*er*, *m.* ustavilac, sustavilac; *podpor*; —*spunkt*, *m.* pravilo; —*zur Nachforschung*, uzrok za iztraživanje; —*sam*, *f.* Beharrlich; —*ung*, *f.* ustavljenje, uzdržanje, uhvatjenje, pitanje, prośba, tražba, nagovaranja; trajanje, stavnost, dugotěrpnost; prestanak.

Anhängern, *v. a.* pribiti, pribijati.

Anhang, *m.* prilog, dodatak; (Partei), privěrenstvo, stranka, slėdba; — (Rebenlage) priklop; eines Testaments, priloziak od testamenta; der Teufel und sein —, vrag i njegova mati.

Anhängen, *v. n.* višěti, prijonuti, pri-

janjati, děrjati se, uhvatiti se čega; einem —, biti s kim, děrjati s kim; einer Meinung —, biti mišli koje, slėdit ju.

Anhängen, *v. a.* privěsiti, pridati, dodati, oběsiti, věšati; einem etwas —, prihiti komu što; sich — *v. r.* prilěpiti se, prijonuti; —*er*, *m.* slėdbenik, slėdnik, stranac, stranjanin; —*erin*, *f.* slėdbenica, slėdnica; —*ig*, *adj.* prilěpljen, pridán, dodán, prijonut, nagnut, viseć, zametnut, započet; eine Untersuchung gegen Jemand — machen, staviti koga pod iztraživanje; — werden, doći pred sud; einen Proceß — machen, podići, dignuti pravdu na koga; —*igkeit*, *f.* privěrenost, nagnutje, prignutje; —*lich*, *adj.* privěren, prijonut, prignut, nagnut.

Anhauch, *m.* dah, hak.

Anhauchen, *v. a.* zahahnuti, zahaknuti, dihati (na što).

Anhäuf-en, *v. a.* kúpiti, nakúpiti, nagěrnuti, nositi, naněti; *fig.* umnožiti; sich —, nakupiti se, nabrati se; —*ung*, *f.* nakupljenje, nagěrnutje, nanos, namet; *fig.* umnoženje, skup, sastanak.

Anheben, *v. a.* pridignuti, dodignuti, dizati; — *v. n.* poćeti, poćimati, stati; er hub also an zu reben, stade, poće govoriti ovako.

Anheften, *v. a.* prikopěati, prihiti, prilěpiti, privezati, pristaviti, pribiti.

Anheilen, *v. n.* zalěćiti se, srasti se; zarast; — *v. a.* lěćiti, zalěćiti, izvidati.

Anheim, *adv.* doma.

Anheimfassen, *v. n.* pripašti, zapasti, dopasti, doći, pripadati, zapadati, dolaziti na dio.

Anheimstellen, *v. a.* dati, pustiti na volju.

Anšeiſchig machen, ſich, v. r. podhvattiti se, obreći se; obećati; ponuditi se.

Anſelſen, v. a. pomoći komu namegnuti, dignuti ſtogod.

Anſenken, f. Anſhngen.

Anſer, adv. amo, ovamo, simo.

Anſerkunſt, f. Ankunſt.

Anſeß-en, v. a. naučkati, dražiti, nadržiti; naurkati, nagovoriti, poticati; —er, m. uckalo, uckalac; —ung, f. uckanje, draženje; urkanje, potaknutje.

Anſeut, f. Heute.

Anſöhe, f. visina, visost; bržuljak, berdašce, glavica; vèrh.

Anſhör-en, v. a. slušati, poslušati, sa-
slušati (svédoke); —er, m. slišalac,
poslušatelj; —ung, f. slušanje,
poslušanje, posluh; posluhnutje (svédokah); nach —, čuši.

Anſhüpfen, v. n. doskočiti, doskakati,
doskakivati; skočiti, skakati na
što.

Aniſ, m. aniš, onliz (sème); —brannt-
wein, m. aniševica; —holz, n. aniševina.

Anſeßt, f. Seßt.

Anſtauf, m. nabava, pribava; kupljenje,
kupovanje; kapara; —en, v. a.
kupovati, kupiti; pribaviti, naba-
viti; ſich — v. r. naseliti se, na-
staniti se.

Anſäufer, m. kupac.

Anſer, m. sidro, lenger; ſich vor —
legen, baciti sidro, usidrati se; vor
— liegen, počivat o sidra; den —
lichten, dignuti, izvući sidro; den
— kappen, preséti sidrenjak; —
(ein Maß), védro, bario, barilo;
—arm, m. zub od sidra; —boje,
f. buja, znamenje od sidra; —feß,
adj. sidrovan, usidran, zasidran;
—fliege, f. lopata od sidra; —gelb,

n. sidrovina; —grund, m. mésto
za sidro, sidrište; —haken, m. si-
drena kuka; —haſſel, m. sidreni
vitao; —holz, f. —ſtoč; —kreuz,
n. križ, kèrst od sidra; —lugel, f.
račvasto zèrno (u vatrodéljah); —
loch, n. sidrena rupa, oko; —loß,
adj. bez sidra; baß Schiff iſt —,
brod je pogubio sidra; —n, v. n.
usidrati se, spustiti, baciti, baciti
sidro; nach etwas —, imati što na
misli, iskati, tražiti ſtogod; —
platz, m. sidrište; —recht, n. pravo
od usidranja; sidrovina; —ring,
m. kolobar od sidra; —ruthe,
—ſtange, f. cèv, deblo od sidra; —
ſchaufel, f. lopata od sidra; —
ſchmib, m. sidrar, kovač od sidrah;
—ſeil, —tau, n. sidrenjak, konop
sidreni; —ſtoč, m. dèrvo, panj si-
dreni; —zeichen, n. f. Anſerboje;
—zoll, m. f. Anſergelb.

Anſetti-en, v. a. kovati, prikivati veri;
gom, vezati, privezati na lanac —
—ung, f. prikov, prikovanje, pri-
kivanje.

Anſtitten, v. a. lépiti, prilépiti, slé-
piti.

Anſlage, f. tužba, žaoba, obtuženje,
korba, ukor; (in Zuſamm.) tužbeni;
—ſammer, f. tužbena komora; —
ſchrift, f. tužbenica; —ſtand, m.
tužbeno ſtanje; im — ſein, pod
tužbom biti; in — verſeßen, sta-
viti pod tužba; —en, v. a. tužiti,
obtužiti; koriti, ukoriti.

Anſläger, m. tužbenik, tužitelj; —in,
f. tužiteljka, tužiteljica, tužbe-
nica.

Anſklammern, v. a. priskobiti, pripeti
skobami; ſich —, v. r. uhvatiti
se, sgrabiti se za što.

Anſlang, m. suglas, odziv.

Anſleben, v. a. lépiti, prilépiti, slé-

piti; — *v. n.* prijonuti, uloviti se, prilépiri se.

Anfleiben, *f.* Anfleiben.

Anfleiben-en, *v. a.* oblačíti, obući, odévati, odénuti; *sich* —, *v. r.* obući se, odénuti se, oblačíti se, odévati se; —*ung, f.* odéla, ruho, odora; oblačenje, obuka.

Anfleißern, *v. a.* keljiti, lépiti, prikeljiti.

Anflingeln, *v. n.* zvoniti, pozvoniti.

Anflingen, *v. n.* složiti se, slagati se; odavzati se; mit den Gläsern —, kucati čašami.

Anflopf-en, *v. a.* kucati, pokucati; tséi, iztséi, biti, nabiti; —*er, m.* kucalo, kolut, alka, biočug (na vratih).

Anknüpfen, *v. a.* zaputiti, priputiti, prikopčati, zakopčati.

Anknüpfen, *v. a.* privezati, svezati; *fig.* početi.

Ankündern, *v. a.* mečiti, namečiti.

Ankommen, *v. n.* doći, dospěti, sti-gnuti; zur unrechten Zeit —, doći u nevréme; übel —, namériti se na zlo; darauf kommt alles an, o tom visi svekoliko; es kommt mir auf eine solche Kleinigkeit nicht an, ja negledam za tako malene stvari; darauf kommt es eben nicht an, nezavisi baš od toga; es auf's Aeu-ferste — lassen, pustiti vodu do ustah; es kommt mir der Schlaf an, san me hvata; was kommt euch an, isto vam je? ich wäre schön ange-kommen, lépo bi se bio namério k'po bi nagraisao; es auf den Aus-spruch eines — lassen, pustiti, dati komu da osudi; es darauf — las-sen, dati, pustiti do toga; wenn es nur darauf ankommt, ako bude samo do toga; bei allen Unterneh-mungen kommt es viel auf das Glück

an, u svakom poslu se hoće sréca; es kommt mich eine Furcht, eine Lust an, strah me je, volja me je; es kam mich hart an bis..., mnogo me stolajo, dok... *f.* Anwandeln; Ankümmeling, *m.* prihodnik, došastnik, došalac.

Ankuppeln, *v. a.* vezati, savezati, pri-vezati.

Ankürnen, *v. a.* namamiti, namečiti; mamiti, mečiti.

Ankraben, *v. a.* grebsti, nagrebsti.

Ankriechen, *v. n.* puziti, dopuziti, do-milěti.

Ankündigen, *v. a.* ozvati, oglasiti, objaviti, oznaniti, navěstiti; —*ung, f.* oglas, objavlj enje, oznanjenje, navěst enje, ozlv.

Ankunft, *f.* došastje, prišastje, do-lazak.

Ankuppeln, *v. a.* vezati, privezati (pse); dobaviti, priskerbiti (ienu komugodir), oženiti ga.

Ankütten, *f.* Ankütten.

Anklächeln, *v. a.* směšiti se, posměnuti se (na koga).

Anlachen, *v. a.* smijati se, nasimijati se (komu).

Anlage, *f.* plan, osnova; (das Ange-fügte), prilog, dodatak, pridavak; (Errichtung), zametnutje, ustav; (natürliche —), sposobnost, talent; (Vertheilung einer Abgabe), poreza; (Abgabe), poreza, namet; (Kapital), glavnica, kapitó; (am Ufer), naplov.

Anlände, *f.* pristaja, pristanište.

Anlanb-en, *v. n.* pristati, pristanuti, doći, dolaziti, stupiti na kopno; —*ung, f.* pristanak, došastje, pri-šastje.

Anlangen, *v. n.* dospěti, doći; um eine Tagelohnung, moliti za ročište; was mich anlangt, što se mene t'be.

Anlängen, *v. a.* duljiti, produljiti, produljivati.

Anlangend, *adv.* u obziru, u pogledu, glede, što se tiče.

Anlaß, *m.* uzrok, povod; prilika, prigoda; slika, prikaz.

Anlassen, *v. a.* (einen Reich), napuniti vode; Klebungsfüße —, ostavit na kome haljine; pustiti (pse na koga); einen übel —, osramotiti, opsovati; eine Mühle —, otvoriti mlin; den Stahl —, modriti, pomodriti nado, čelik; sich — *v. r.* ukazivati se, kazati se; imati lice; wie läßt sich der Knabe an? kako se kaže dčete?

Anlauf, *m.* (zum Springen), zagon, nagon; (Anfall), navala, nasernutje; (Zubrang), naloga.

Anlaufen, *v. n.* (anschwellen), oteći, naduti se; nateći, priteći, nagoniti se, zateći se, zaletiti se; turnuti udariti o što; (als Glas), navaei se, nablaciti se, znojiti se; (als Wein), zaplēsiviti; übel —, namēriti se na zlo; ein Wildschwein — lassen, nadražit na se, probosti vepa; (vom Eisen), zahērdjati; ein Gewehr blau — lassen, pomodriti puška.

Anläuten, *v. n.* zvoniti, pozvoniti.

Anleg-en, *v. a.* postaviti, postaviti, primaknuti, metnuti, vērēi; ein Gewehr —, namēriti, pritisnuti (puška k obrazu); Klebung —, obući se; (anwenden) upotrēbiti; (errichten), zametnuti, zavesti, ustaviti; — einen Bau, Garten, ic. zasnovati; einen Hund —, privezati psa; ein Faß —, nabiti, obruđati bačvu; Feuer —, podmetnuti vatru; ein Kapital —, dati novce na pribitak, na kamate, uložiti novce; es war darauf angelegt, to su kanili;

sich mit dem Rücken —, nasloniti se s pleći; sich — (Kost ic.), zahērdjati itd.; den amtlichen Verschluß —, metnuti što pod uredovni pečat; — *v. n.* wieder —, oporaviti se, pomoći se, ugojiti se; (von Schiffen), pristati, pristanuti, pristajati; — erschloß, *n.* katanac, lokot, čilit; — ungsart, *f.* (ber Capitalien), naēin ulaganja.

Anlehen, *n.* zajam; — Sversuch, *m.* pokušaj zajma.

Anlehne, *f.* naslon, prilon.

Anlehn-en, *v. a.* nasloniti, priloniti; eine Thür —, privoriti, priprēti vrata; — ung, *f.* naslon, prilon.

Anlehen, *v. a.* uēiti, nauēiti.

Anlehen-e, *f.* zajam, *f.* Anlehen; — en, *v. a.* uzajmiti, uzajmljivati; — er, zajmoprimac.

Anleimen, *v. a.* prilēpiti, prikeljiti, lēpiti, keljiti.

Anleit-en, *v. a.* voditi, vesti, rukovoditi, uēiti, ravnati, uputiti; — ung, *f.* vodjenje, učenje, ravnanje, uprava, rukovodstvo, naputak, uputa; prigoda, prilika.

Anleiten, *v. a.* ravnati, upravljati, upraviti.

Anleuchten, *v. a.* obasjati, obasjavati.

Anliegen, *v. n.* ticati se, tikom ležati; zaklapati, stojati dobro (od haljnah); einem um etwas —, moliti, prošiti; *fig.* brinuti se, ležati na sērdcu.

Anliegen, *n.* skērb, briga, brinutje.

Anliegen, *adj.* priklopljen, priložen, primetnut; pograničan, tikom ležēci, susēdan; — er Ort, susēdstvo, mēsto obliknje.

Anloben, *f.* Anpreisen.

Anlöpfeln, *v. a.* šaptati, prišaptati komu.

Anlöden, *v. a.* privabiti, navabiti;

vabiti, mamiti; —ung, *f.* vabljenje, mamljenje; namama.

Anlötthen, *v. a.* pripojiti; pripojavati; —ung, *f.* pripojavanje; pripoj.

Anlägen, *v. a.* lagati, slagati.

Anmachen, *v. a.* pridati, nadodati, pristaviti, privezati; Wein, Obst *ic.* —, začinjati vino, voće itd; Feuer —, naložiti vatru; sich an etwas machen, podhvatiti se čega; sich an etwas machen, vérci ruke na koga.

Anmahnen, *f.* Ermahnen; —ungschreiben, *n.* opomena; list, pismo od opomene.

Anmalen, *v. a.* namalati, pengati, namalengati.

Anmarsch, *m.* približavanje, približenje, dohod, dolazak.

Anmarschiren, *v. n.* približati se, doći, dolaziti.

Anmassen, sich, *v. r.* usloboditi se, osuditi se; prisvojiti što sebi, zaktévati, ugrabiti; —end, *adj.* preuzetan, zaktévan; —adv. ponosito, nepravedno, preuzetno; —sich, *adj.* posvojen, otét, ugrabljen; —adv. po grabežu, po nepravdi; —ung, *f.* zaktév, zaktévanje; ugrabljenje, otmamanje, grabež.

Anmassern, *v. a.* dozidati; zazidati.

Anmelden, *v. a.* javiti, objaviti, prijaviti; —er, *m.* (t.) prijavilac; —ung, *f.* javljenje, objavljenje, prijava; —ungsb., prijavni.

Anmengen, *v. a.* méšati, sméšati.

Anmerkcn, *v. a.* zabilježiti, ubilježiti, bilježiti; pamtiti, zapamtiti, zapaziti; —ung, *f.* bilježka, pazka, opazka, bilježenje, zapazjenje; —ungswert, *adj.* znamenit, vrédan pameti, pametodostojan.

Anmessen, *v. a.* uzimati, uzeti méru; fig. upodobiti, primériti.

Anmischen, *f.* Anmengen.

Anmuth, *f.* milina, milota, milost; priyatnost, dragost, krasost, uljudmost, razkošá; —en, *f.* Zumuthen; —ig, *adj. adj.* mio, milen, prijatan, drag, udvoran; razbludan; —reich, —svoll, *adj.* milostan, pun miline, milote; —ung, *f.* Zumuthung.

Annabehn, *v. a.* pribosti, pribadati, priticati iglom.

Annageln, *v. a.* prikovati, pribiti, prigvozđiti, prikivati čavlom; —ung, *f.* prikivanje (čavlom).

Annagen, *v. a.* nagrizti, oglodati, nagrizati, glodati.

Annahen, **Annähern**, *v. n.* približiti se, pristupiti, nastupiti, približati se, pristupati.

Annähern, *v. a.* prišiti, prišivati.

Annähernd, *adj.* približajuć; približiv; —ung, *f.* približenje, približivanje; —ungsweise, bližu, od prilike, okolo.

Annahme, *f.* prijatje; primljenje; namjam (stuge); die — sei (Voraussetzung), uzevši; —an Sohnesstatt, posinovljenje, posinjenje.

Annalen, *pl. f.* létopisi.

Annalist, *m.* létopisac, létopisalac.

Annebst, *f.* Pierbei.

Annehmbar, *adj.* prihvanat.

Annehm-en, *v. a.* primiti, primati, uzeti na se; eiten in Dienst —, uzeti koga u službu; (voraussetzen), staviti, postaviti; an Sohnesstatt —, posiniti, uzeti pod svoje; sich jemandes —, uzet se za koga; eine Meinung —, prigériliti misao; sich um etwas —, podhvatiti se čega; —er, *m.* primilac, akceptant; —sich, *adj.* prijatan; ugodan; udvoran, uljudan; adv. prijatno, ugodno, udvorno, uljudno;

—sichkeit, *f.* prijetnost, milina; ugodnost, dragost; —ung, *f.* prijetje, primljenje; najam; —ung an Sohneßstatt, posinovljenje, posinjenje.

Anneigen, *v. a.* nagnuti, nagibati.

Annehen, *f.* Benehen.

Annieten, *v. a.* zaglaviti, zavèrnuti, priudariti (čavó).

Annoch, *f.* Noch.

Anomalie, *f.* nepravilnost.

Anonym, *adj.* bezimen.

Anorbn-en, *v. a.* narediti, urediti, rediti; razrediti, prirediti; dati zapovéd, zapovéditi; —ung, *f.* naredba, uredba, red, razredjenje.

Anpachen, *v. a.* grabiti, pograbiti, popasti; hvatati, uloviti, loviti; tovariti; navaliti.

Anpappen, *v. a.* keljiti, prilèpiti (tèstom).

Anpassen, *v. a.* upodobiti, pripodobiti; primèriti; —b, *adj.* pristojan, prilican, primèran.

Anpfeischen, *v. a.* bičevati, šinuti, ošinuti, šibati.

Anpfählen, *v. a.* privezati, privezovati, vezati o kolac.

Anpflanzen-en, *v. a.* saditi, nasaditi, sèch wo —, nastaniti se, naseliti se; —er, *m.* naselac, naselnik; —ung, *f.* sadjenje; nasada, saseobina.

Anpflöcken, *v. a.* pribiti (klinom).

Anpflügen, *v. a.* doorati, poorati; orati.

Anpfechen, *v. a.* smoliti, zasmoliti, nasmoliti.

Anpiffen, *v. a.* pišati, popišati.

Anplären, *v. a.* kriviti se, derati se.

Anpochen, *v. a.* kucati, pokucati.

Anpofsauen, *v. a.* trubiti, raztrubiti.

Anprägen, *v. a.* udariti znamenje, biljegu na što.

Anprallen, *v. n.* udarati, udariti o što.

Anpreisen, *v. a.* slaviti, dičiti, hvalliti, pohvaliti.

Anprellen, *v. a.* baciti, rinuti, turnuti o što; *fig.* varati, prevariti.

Anprobiren, *v. a.* ogledati.

Anpuß, *m.* ures, nakit, naprava; —en, *v. a.* resiti, uresiti, kititi, nakititi.

Anrainer, *m.* medjar.

Anranfen, *sich, v. r.* penjati se, popeti se, poviti se.

Anrath-en, *v. a.* svétovati, nagovarati, nagovoriti, naputiti; —ung, *f.* savét, nagovaranje, nagovor, naputa.

Anrauchen, *v. a.* pušiti, zapušiti, zadržati; zakuriti.

Anräuchern, *v. a.* kaditi, okaditi, nakaditi.

Anrechn-en, *v. a.* računati, naračunati, priračunati, zarézati, staviti na račun; *fig.* primèniti, pripisati, okriviti; obaditi; —ung, *f.* priračunjanje, zaréz; primèna, okrivljenje, obada.

Anrebe, *f.* govor, beséda; govorenje; —fall, *m.* zovni padež, peti padež, vokativ (u slovnici).

Anreben, *v. a.* govoriti s kime; (eine —e halten), besèditi, govoriti komu.

Anregen, *v. a.* buditi, pobuditi, uzbuditi, potaknuti, poticati, uzpiriti; (erwähnen), pomenuti, spomenuti, spominjati.

Anregnen, *v. n.* udarati, biti, udariti dažd, kiša.

Anregung, *f.* pobudjenje, potaknutje; etwas in — bringen, pobuditi što; (Erwähnung), pomen, spomenutje.

Anreihen, *v. n.* tèrti, naribati, nartèrti.

Anreihen, *v. a.* nanizati, nizati; *sich*

—, *v. r.* pristati, pristajati; an diesen Satz lassen sich zahlreiche Folgerungen —, *iz ove zasade* (izrečbe) dade se izvesti mnogo poslédicah.

Anreißer, *v. a.* nadreti, nadirati, počét derati; narisati, risati.

Anreiten, *v. n.* (an etwas), najahati, turnuti o što jašué; bei einem —, dojahati, prijezditi.

Anreiz, *m. f.* Anreizung; —*en, v. a.* nadražiti, podbosti, podražgati; dražiti, podbadati, podžigati; —*enb, f.* Reizend; —*ung, f.* draženje, podbadanje, nagon, podpala, podžig, podžiganje.

Anreunen, *v. n.* natèreati, nasèrnuti; dotèreati; *fig.* úbel —, zlo proéi, na zlo se namèriti, nagrasisati.

Anricht-e, *f.* Anrichttisch, *m.* kuhinjska tèrpeza, gotovni stol; —*en, v. a.* gotoviti, ugotoviti, sgotoviti, dogotoviti; zametnuti, zavesti, ustaviti; uzroéiti, učiniti; Speisen —, pripraviti, služiti, gotoviti; —*löf-fel, m.* gotovna ilica; —*schüssel, f.* gotovna zdéla; —*ung, f.* (ber Speisen), gotovljenje, pripravljanje, služenje (jestiva).

Anriechen, *v. a.* mirisati, pomirisati, njušiti, onjušiti; es einer Sache —, poznati po duhi, njušiti, nanjušiti.

Anriechen, *v. a.* ogrebat, zaderati.

Anrollen, *v. a.* váljati, navaliti, navaljati; — *v. n.* valjati se, dovaljati se, koturati se, dokoturati se.

Anrollen, *v. n.* zahèrdjati, hèrdjati.

Anrúchtig, *f.* Berúchtig.

Anrúden, *v. n.* približiti se, približivati se; — *v. a.* primaknuti; primicati.

Anrúden, *n.* primak, primicanje, približivanje.

Anrubern, *v. n.* voziti se, dovesti se; udariti, udarati (veslom o što).

Anruf, *m. f.* Anrufung; —*en, v. a.* zvati, zazvati, zazivati; (ansehen), prositi, moliti; (heranrufen), dozvati, prizvati, dozivati, prizivati; —*ung, f.* zaziv, zazivanje; molba, prošnja; dozivanje; apelacia; —*ungsgericht, n.* apelacia, pozovni sud.

Anrúhmen, *v. a.* hvaliti, slaviti, diéiti.

Anrúhren, *v. a.* dirnuti, taknuti, dotaknuti; pomenuti; méšati; —*ung, f.* taknutje, dirnutje; pomen.

Ansä-en, *v. a.* sijati, nasijati, posijati; —*ung, f.* usév; sijanje.

Ansag-e, Ansagung, *f.* oglas, objavljenje, narúčenje, navèštenje; oznanjenje; ošitovanje; (in Zusamm.) narúéni, najavni; —*en, v. a.* naréci, naricati, objaviti, navèstiti, oglasiti; oznaniti; ošitovati; dati na znanje.

Ansagen, *v. a.* piliti, napiliti, zapiliti.

Ansammeln, *v. a.* brati, kúpti, nabrati.

Ansäffig, *adj.* nastanjen, naseljen; pribivajuéi; — werden, — gemacht werden, nastaniti se; —*keit, f.* nastanjenost.

Ansag, *m.* (Anfall, Angriff), navala, nasèrnutje, postup, nastup; — eines Tisches, pridavak, nadometak; (in der Rechnung), stavka u računu; — zum Laufe, nagon, zagon, mah; — bei Blasinstrumenten, pisak, pisk; (angespültes Land), naplov, naplovina; *fig.* sklonost, prignutje, nagnutje; ber — dieser Waare ist zu niebrig, ova je roba odveé malo, preveé ještino uéénjena.

Ansaugen, *v. n.* sasnuti, sisati; sích

— v. r. hvatati, uhvatiti se po pijavicah).

Anschaben, v. a. strugati, nastrugati.

Anschaff-en, v. a. nabaviti, dobaviti, pribaviti, naručiti; kupiti, priiskrbiti; —ung, f. nabava, dobavljanje, kupovanje, previdjivanje.

Anschäften, v. a. (eine Flinte ꝛc.), kundačiti, okundačiti, okasiti (pušku); Stiefeln —, preglaviti, naglaviti.

Anschälen, v. a. počet lupiti.

Anschau-en, v. a. gledati, pogledati, smatrati, —, n. —ung, f. gledanje, smatranje; —end, adj. gledajući, motreći.

Anschaueln v. a. lopatom gèrnuti, nagèrnuti.

Anschaulich, adj. vidiv, vidljiv, očevidan, očit, javan; —keit, f. očevidnost.

Anschauungs-vermögen, n. motreća moć, sila; —würdig, adj. dostojan, vrédan da se vidi.

Anschein, m. vid, lice, slika, prilika, obraz; dem — nach, kako se vidi, kako se čini; —en, v. a. razsvétliti, obasjati, osijati; — v. n. činiti se, viditi se; —end, adj. prikazan; —end, adj. prikazno, polag izvanjskoga lica.

Anschere, f. osnova, osnutak (u tkalacah); —n, v. a. nastroći, nastrižati, snovati, osnovati (u tkalacah).

Anschicken, v. a. gotoviti, sgotoviti, prigotoviti, pripraviti, pripravljati; sich — v. r. spremati se, spremiti se, pripravljati se, pripraviti se, spraviti se.

Anschieben, v. a. primaknuti, turnuti stvar jednu prema drugoj, primicati.

Anschielen, v. a. škiljiti (na koga), razroko koga pogledati.

Anschiesen, v. a. raniti (iz puške);

izkušati, izkusiti (pušku); angeschossen sein, bit udaren; eine Flinte —, pèrvi put izbaciti pušku; ein Stück an ein anderes —, dodati, pridati, nastaviti, jedan komad k drugomu; — v. n. dobaciti, dohititi, (iz puške); dotèrèati, doteći, doletèti, udariti o što tèrèući;

(von Salzen und anderen Krystallen), kristalizirati se, slediti se, smèrznuti; (vom Schimmel, Fäulniß), hvatati se, uhvatiti se (plèsan itd.).

Anschiffen, v. n. pristati, približiti se (s brodom).

Anschimmeln, v. n. plèsniviti, splèsniviti.

Anschirren, v. a. opremiti (konja).

Anschlag, m. udar, udarac, udarenje, prubitje, lupa, lupanje; — an die Glocke, udarac, zvonjenje; — der Flinte, pritisnutje puške k licu; kundak; (Rechnung), račun, učèna; (Entwurf), osnova, namèra, misao, nakanjenje; (Zettel), cedulja, oglas, priboj; —en, v. a. udariti, pribiti, zvoniti, lajati, zalajati; etwas an eine Wand —, pribiti, prilèpiti; die Flinte —, pritisnuti k licu pušku; Feuer —, ukresati; (berèchnen), cèniti, procèniti; einen Strumpf —, počèti; — v. n. udariti se o što; fig. koristiti, hasniti, dèlovati, prudit, podnositi, prijati.

Anschlagig, adj. demijšljat, uman.

Anschlag-sbeitrag, m. iznesak učène; —zettel, m. proglas, oglas, pribojna cedulja.

Anschlammern, v. a. napuniti, nasuti blatom, grezom; nanèti, nanositi gliba.

Anschleichen, v. n. angeschlichen kommen, doplaziti, dopuziti, dovući se, prikrasti se.

Anschleifen, v. a. zabrusiti, zaoštriti;

doverti na saonicah; pripeljati, privezati.
 Anschlndern, v. n. šemetati, došemetati.
 Anschlern, v. a. baciti (na što ili o što).
 Anschleppen, v. a. navući, nasmucati.
 Anschlendern, f. Anschlendern.
 Anschließen, v. a. prikovati, okovati, verigom; zatvoriti lokotom, spriljubiti, priložiti, pridati, priklopiti; sich an einen —, pridružiti se, prionuti; sich dem Strafverfahren — pristati na kazneno postopanje; — v. n. pristati, sljubiti se,
 Anschlügen, v. a. naporiti, zaporiti, začepiti.
 Anschluß, m. prilog, list ili komad priložen, priklopljen.
 Anschmauchen, f. Anrauchen.
 Anschmeden, v. a. poznati po teku, po ukusu.
 Anschmeißeln, sich, v. r. udvoriti se, ulagati se, umiliti se,
 Anschmeißen, f. Anwerfen.
 Anschmieben, v. a. prikivati, svariti, privariti.
 Anschmiegen, sich, v. r. privijati se, priljubiti se.
 Anschmieren, v. a. mazati, namazati, omazati; varati, prevariti; nagovarati (da tko što kupi itd.); Wein —, načinjati, kvariti vino.
 Anschmußen, f. Beschmußen.
 Anschnallen, v. a. prikopčati, zakopčati.
 Anschmarzen, v. a. derati, proderati se na koga.
 Anschmauben, f. Anschhren.
 Anschneiben, v. a. prorézati, otvoriti, načeti, zarézati.
 Anschnitt, m. proréz, zaréz, réz; (Kerbbolz), raboš, rovaš.
 Anschnuffeln, f. Beschmauben.

Anschühren, v. a. privezati, savezati, vezati gajtanom, nanizati, nizati.
 Anschnurren, f. Anschhren.
 Anschöpfen, v. a. nagrabititi, čerptiti.
 Anschove, f. gërma, sardéla (riba).
 Anschrauben, v. a. prišarafiti, zašarafiti.
 Anschreiben, v. a. zapisati, ubilježiti, staviti na račun, an die Gewühr —, upisati na posédstvo, an die Steuer —, upisati koga za porez.
 Anschreiten, v. n. koraciti, kraknuti, koracati.
 Anschreien, v. a. kriknuti, kričati, vikati, zvati, kliknuti, zavapiti.
 Anschreite, f. dizga, krajac, obšava (od sukna).
 Anschrotten, v. a. dovaliti, valjati, navaliti; praviti, napraviti krajac na sukno.
 Anschub, m. prvi udarac (na kuglanj).
 Anschußen, v. a. naglaviti, preglaviti, (éizme); Pfähle —, okivati kolje.
 Anschulbigen, f. Beschulbigen.
 Anschür-en, v. a. potaknuti, poticati (vatru); —er, m. potikač.
 Anschuß, m. prvi hitac; kristalizacija.
 Anschütten, v. a. nasuti, naliti, posuti, politi.
 Anschwängern, v. a. obréméniti, otegotiti, napuniti.
 Anschwärzen, v. a. čèrniti, pocèrniti; fig. čèrniti, ocèrniti, ogovoriti, opasti; —er, m. čèrritelj, klevetnik, ogovaralac, ogovornik; —ung, f. pocèrnjenje, ogovaranje, klevetanje, opadanje.
 Anschwaßen, v. a. (einen etwas), nagovoriti; nagovarati koga, da uzme štogod.
 Anschweßeln, v. a. sumporiti, nasumporiti.
 Anschweif, m. osnova, osnutak (u poja-sarah).

Anschweif-en, *v. a.* snovati, osnovati ;
— *rahmen*, *m.* snovača.

Anschweifen, *v. a.* variti, privariti,
svariti (šeljezo na ognju).

Anschwellen, *v. u.* nadimati, naduti ;
— *v. n.* oticati, dignuti se, rasti
(od vode).

Anschwemm-en, *v. a.* plaviti, priplavi-
viti, naploviti ; ein angeschwemm-
tes Stück Land, naplov, naplovina ;
— *ung*, *f.* naplitje, naplov, naplo-
vina.

Anschwimmen, *v. n.* plivati, pripli-
vati, doplivati, naplivati.

Anschwöben, *v. a.* klačiti, krečiti, okre-
šiti, ovapniti koku (u strojbarah).

Ansegehn, *v. n.* jédriti, dojdédriti, pri-
jédriti, udariti, udarati o što (s
brodom).

Ansehen, *v. a.* vidéti, gledati, pogle-
dati, smatrati, razmišljati, suditi ;
etwas für einen Beweis —, dèržati
što za dokaz ; das Geld nicht —,
nežaliti novacah ; einen für dumm
—, dèržati koga za luda ; an den
Augen —, poznat po očima ; dar-
auf ist es eben angesehen, o tom se
baš i radi ; Sie haben mich für
einen andern angesehen, vi ste me
uzeli za drugoga ; ein angesehener
Mann, otmen, znatan, ugledan
čovék.

Anseh-en, *n.* gledanje, pogled, vid ;
lice, obraz, slika, smatranje, pro-
mišljanje, sud, poštenje, znatnost,
važnost, ugled, čast, dostojanstvo,
vlast, slava ; ohne — der Person,
bez razlike ; — *nlich*, *adj.* vidjen,
znatan, glavan, ugledan, znamenit,
važan, odličan ; lép, pristao, skladi-
čan ; — *nlichkeit*, *f.* vid, slika, lépota,
sklad, skladnost, pristalost, zname-
nitost, znatnost, odličnost, ugled,
uglednost ; — *ung*, *f.* in —, u po-

gledu, u obziru, glede, radi, po-
radi, čéča, zbog.

Anseilen, *v. a.* hvatati, vezati, uhva-
titi, svezati (psa).

Anfengen, *v. a.* périliti, izpériliti, opèr-
liti, paliti, opaliti, napaliti.

Anseffig, *f.* Anšéffig.

Ansetzen, *v. a.* staviti, pristaviti, pri-
maknuti, primetnuti, prilóžiti, pri-
šiti, zaračunati, staviti na račun ;
céniti, ucéniti ; eine Frist —, ugla-
viti, odrediti rok ; — bis Gebüh-
ren, odrediti pristojbine ; eine Flin-
te —, pritisnuti pušku ; Einwoh-
ner —, naseliti, nastaniti ; sich —
v. r. prijoniti, uhvatiti se ; —
v. n. navaliti, nasèrnuti, zagnati
se, zatèrcati se ; zaçi u bréme, za-
nosečati, zatrudniti.

Ansiht, *f.* vid, pogled, pozor, misao,
mjenje ; — *ig*, *adj.* — *werben*,
ugledati, spaziti.

Ansteb-eln, *v. a.* naseliti, nastaniti ;
— *sich*, *v. r.* naseliti se, nast-
niti se ; — *ler*, *m.* naselac, naseo-
nik ; — *lung*, *f.* naseobina, nase-
ljenje, naselje.

Anstiegehn, *v. a.* pečatiti, pripečatiti.

Ansinnen, *f.* Zumúhen.

Ansiintern, *sich*, *v. r.* hvatati se, uhva-
titi se kapljuć.

Ansthen, *v. n.* sidéti, sèditi pored čega
il na čem ; prilépiti se, prijonuti,
dèržati se.

Anspann, *m.* sprega ; — *en*, *v. a.* upre-
gnuti, zapregnuti, hvatati, uhva-
titi i natezati, nategnuti ; alle seine
Kräfte —, napinjati se iz svih kí-
lah, naprezati se.

Anspanner, *m.* sprežnik.

Anspeien, *v. a.* pljuvati, popljuvati,
pljunuti.

Anspicken, *v. a.* nadènuti, nadévatí ;
nabiti.

Anspielen, v. n. (auf etwas), prigroravati, ciljati; (im Spiel), igrati, početi igrati, dati, imati ruku; — ung, f. nalgra, nalgrica; nalgravanje; prva ruka (u igri).

Anspiecen, v. a. nabosti, nataknuti (na ražanj); einen Verbrecher — nabiti, udariti na kolac; einen Ober —, probosti.

Anspinnen, v. a. zapresti, početi presti; fig. snovati, kovati (kakovo zločinstvo); sich —, postati, napraviti se malo po malo.

Anspitzen, v. a. šiljiti, zašiljiti, zadelati, zaostriiti.

Ansporn-en, v. a. bosti, biti, bodati (ostrugom); fig. podbosti, potaknuti, nagovoriti; — ung, f. podbadanje, poticanje, nagovaranje.

Ansprache, f. besédjenje; govor (na obéinstvo); prošnja; iskanje, zaktévanje; tužba.

Ansprechen, v. a. zametati, zametnuti s kime rée, govor, početi govoriti; einen um etwas —, zamoliti koga za što; tražiti, iskati; dirati, žicati; dopadati se.

Ansprenge, v. a. mit dem Wasser —, oškropiti, poskropiti, popèrskati, kropiti; natèrati, éinit skoéiti prema éemu; auf einen —, naletéti, nasèrnuti, naskoéiti.

Anspreiben, v. a. poduprèti, podupirati.

Ansprenge, f. kropljenje; popèrskanje, pokropljenje; pokrop.

Anspringen, v. n. skoéiti, naskoéiti; poskoéiti; doskoéiti, priskoéiti; paknuti, izpucati.

Anspringen, v. a. popèrskati, poskropiti; — v. n. pèrsnuti.

Anspruch, m. prošnje; iskanje, zaktévanje; (Recht), potreba, pravo; — machen, zaktévati; eine Sache

in — nehmen, iskati, tražiti natrag štogodér; seine Ansprüche fahren lassen, odreéi se svojega prava; seine — geltend machen, tražiti, dokazati svoje pravo; etwas in — nehmen, mašiti se, uhvatiti se; diese Frau macht Ansprüche auf Schönheit, ova žena dèrži se za lépu.

Ansprüchig, adj. zaktévan; etwas — machen, dokazati, dokazivati štogod.

Anspruchslos, adj. smèran, smiren, éedan, umiljat; — losigkeit, f. smèrnost, smirenost, éednost, umiljatost; — voll, adj. zaktévan; — wappen, n. zaktévni gèrb.

Ansprung, m. zagon, nagon, zatécenje; (eine Krankheit), lišaj.

Anspucken, f. Anspèien.

Anspülen, v. n. plákati, prati, teéi mimo, il pored éega (od réke); — v. a. nanéti, nanositi, naplaviti.

Anstalt, f. priprava; uredba, naredba, red, zavod; — treffen, prigotoviti.

Anstammen, f. Anerven.

Anstamm-en, v. a. uprèti, upirati; sich —, v. r. uprèti se, upirati se; — ung f. upor, upiranje.

Anstampfen, v. a. biti, nabiti (zemlja itd.).

Anstand, m. (Aufschub, Zögerung) oklevanje, kèrzmanje, kašnjenje; (Würde), dostojanstvo, vašnost; (Zweifel), zapreka, sumnja, dvojba, teškoća; — nehmen, kèrmati; ne vati se; kratiti se, smetati kome u éemu; (Anständigheit), pristojnost, dvornost, uljudnost; (bei den Sägem), éekalica; auf den — gehen, poéi, ió éekati (zvéri).

Anständig, adj. pristojan; uljudan, dvoran; ugodan, prijatan; — leit, f. pristojnost, uljudnost, dvornost.

Anstaltsanstalt, *f.* obći prohod; —*loß*, *adj.* bezoklevno, bez smetnje, bez zapreke.

Anstarrten, *v. a.* uprėti, ukočiti oči u što; *fig.* diviti se, čuditi se.

Anstatt, *praep.* mit *gen.* mēsto, mēste, na mēsto, u mēsto.

Anstaunen, *v. a.* gledati, motrit za-čudjeno; diviti se, čuditi se.

Anstechen, *v. a.* bosti, podbadati; ein *Faß* *Wein* —, načeti bačvu.

Anstechen, *v. a.* nataknuti; mit *Nadeln* —, pridēnuti, pribosti; (anzünden), upaliti, užgati, užeći; (von *Krankheiten*), zaraziti; ein *Faß* —, načeti bačvu; —*b*, *adj.* zarazan; *kuhan*; pošastan; —*ung*, *f.* natik, naticanje, pošast; *zaraz*; —*ungestoff*, *m.* zarazna materia.

Anstehen, *v. n.* (an etwas), stojati pored čega ili uza što; *wohl* —, pristojati, ličiti, dolikovati; (gefallen), dopadati se, sviknuti se; (aufgeschoben sein), vući se, protezati se; (im Zweifel sein), dvojit, sumnjati, kēzmati, kasniti, oklevati; die *Sache* kann *wohl* ein paar *Tage* —, ta stvar se baš može odgodit za dva tri dana.

Anstellen, *v. a.* postaviti, metnuti, pristaviti, primaknuti; einen in eine *Stelle* —, namēstiti, postaviti koga za —, staviti u službu; (anordnen), narediti, razrediti, razporediti; etwas mit einem —, dogovoriti se; (Bemerkstelligen), uzročiti, učiniti; *Betrachtungen* —, razmišljati, promatrati; nicht wissen wie man es soll, neznači čemu ni repa ni glave; einen *Vergleich* —, prispodobiti, uzporediti; sich — *v. r.* pretvarati se, činiti se; —*crei*, *f.* pretvornost, pretvaranje; —*ung*, *f.* (Verstellung), pretvaranje; (An-

ordnung), uredjenje, naredjenje, razredjenje; — *zu* einem *Amte*, ober auch *das Amt* selbst, namēštenje, služba; —*ungssecret*, *n.* postavnica.

Anstemmen, *f.* Anstāmmen.

Ansterben, *v. n.* pripasti, zapasti po naslēdstvu.

Ansteuern, *v. a.* timuniti, kormanjiti.

Anstiften, *v. a.* vezti, navezati, dovezti.

Anstiefeln, *v. a.* obuti u čizme, škornje.

Anstift-en, *v. a.* uzročiti; podpiriti, podčeti, podpaliti; potaknuti, nagovoriti; —*er*, *m.* potutkač, podžigalac, potikalac, nagovaralac, uzrok; —*erin*, *f.* podžigalica, nagovaralica, uzrok; —*ung*, *f.* podžiganje, nagovaranje, poticanje.

Anstimm-en, *v. a.* pēvati, zapēvati; *Klagen* —, tužiti se, lelekat, jaukati, jadikovati; —*ung*, *f.* zapēvanje, pēvanje; zapēv.

Anstinken, *v. n.* sasmerđeti; *fig.* gaditi se, ogaditi se, omerznuti.

Austolpern, *v. n.* spotaknuti se, spoticati se što.

Anstören, *f.* Anreizen.

Anstopfen, *v. a.* nabiti, nagnjesti, napuniti.

Anstoß, *m.* turnutje, smutaja, spotaknutje, posērnutje, zapreka; *Stein* *bei* —*es*, kamen smetnje; (*Wet-schen*), pogrēska, pomanjkanje; — mit *der Zunge*, mucanje; ohne — lesen, čitati dobro, bez šalinge; (*Anfall* von *Krankheiten*), nastup, navala; — von *Unglück*, nezgoda, nesrēca; (*Zusatz*, *Verbindung*), tjk.

Anstoßen, *v. a.* einen —, turnuti, rinuti koga; an etwas stoßen, prituriti, primaknuti, dorinuti; *v. n.* an einen *Stein* —, spotaknuti se o kamen; mit *der Zunge* —, mu-

cati; mider die Geseze —, preker-
 ſiti, preſtupiti zakon; (ſich berüh-
 ren), tikom stojati, ticati se; (an-
 grenzen), medjaſiti, graničiti; (be-
 fallen), nastupiti, navaliti; mit den
 Beingläſern —, kucnuti, kucati
 čaſami.

Anſtoßend, *adj.* ticajući se, obližaji,
 tikom leieći, stojeći.

Anſtößig, *adj.* ſpotičan, ſablaznjiv,
 uvredljiv; —e Lebensart, zao, opak
 izgled od života; —ſeit, *f.* smut-
 noſt.

Anſtrahlen, *v. a.* ogranuti, obaſjati.

Anſträngen, *v. a.* privezati, prihvatiti
 konopcem.

Anſtranden, *f.* Stranden.

Anſtreben, *v. n.* napeti se, napregnuti
 se, oprėti se.

Anſtrecken, *f.* Anſtrengen.

Anſtreichen, *v. a.* mazati, namazati;
 eine Stelle im Buche —, zabilježiti;
 — *v. n.* taknuti se, dirnuti; —er,
m. mazalac; —erei, *f.* mazanje;
 —pinſel, *m.* ščetka, ščetica, mazaći
 kiſt, peneo.

Anſtreifen, *v. a.* taknuti, zaděnuti, za-
 dirnuti.

Anſtreiten, *f.* Streiten.

Anſtreng-en, *v. a.* nategnuti, napeti,
 napreći; natezati, napinjati, na-
 prezati; ſich —, ſilliti se, napi-
 njati se; die Pferde —, mučiti, iz-
 mučiti konje; den Kopf —, razbi-
 jati si glavu; — eine Klage, dati
 taſbu; — einen Prozeß, zametnuti
 parnicu; —ung, *f.* napinjanje, na-
 preg, nateg, napor, trud, muka.

Anſtrich, *m.* mazanje; namaz; po-
 ſlata; malaria; (Schminke), rume-
 nilo, bělilo; (Anſchein), vid, lice.

Anſtrichen, *v. a.* dopleſti, nadopleſti.

Anſtrömen, *v. n.* (vom Waſſer), nati-
 cati, nateći; navaliti, sěrnuti, vēr-

věti; — *v. a.* ploviti, naněti
 zemlju.

Anſtück-en, *v. a.* nastaviti, nadodati,
 pridati; —ung, *f.* nastava, nado-
 datak, pridatak.

Anſtürmen, *f.* Stürmen.

Anſuch-en, *v. a.* (um etwas), proſiti,
 moliti, ſkati, tražiti; —ung, *f.* (—
 en, *n.*) proſnja, proſba, molba, mó-
 ba, iſkanje.

Anſummen, *v. n.* rasti, narasti, umno-
 žiti se.

Antagoniſt, *m.* protivnik.

Antake-l-n, *v. a.* oružavati, oružati,
 opremati, opremiti (korabju); —
 ung, *f.* oprema; opremanje (ko-
 rablje).

Antaſten, *v. a.* taknuti, dotaknuti, dir-
 nuti; einen —, napasti, navaliti na
 koga; einen an ſeiner Ehre —, uvre-
 diti koga, dirnuti ga u poſtenje.

Ante, *f.* Gnte.

Antheil, *m.* dio, diónieſtvo; — an et-
 was nehmen, biti diónik čega.

Anthun, *v. a.* (anziehen), navući, obući;
fig. ušiniti, uzročiti.

Antichriſt, *m.* laſokórst.

Antik, *adj.* ſtarinski.

Antike, *f.* ſpomenik, dělo ſtarinsko.

Antipathie, *f.* protuſtraſtje.

Antiquarius, *m.* (Alterthumsſenner),
 ſtarinik, ſtaroznanac; (Bücherhänd-
 ler) antikvar, ſtarinar.

Antiquität, *f.* (Alterthum), ſtarina,
 davnost; —en, *pl. f.* ſtaretime.

Antliß, *n.* lice, obraz, obliže.

Antoniuſfeuer, *n.* *f.* Roßlauf.

Antoniuſkreuz, *n.* križ Antunov, slo-
 vo T (u heraldici).

Antrag *m.* ponuda, predlog; den —
 machen, annehmen, ponuditi, primiti
 ponudu; —en, *v. n.* (herantragen),
 priněti, doněti, naněti; einem et-
 was —, ponuditi; predložiti što;

auf etwas —, iskati, tražiti što-god, smérati; —*stellung*, *f.* predloženje.

Antrauen, *v. a.* věnčati, privenčati; *sich* ein Mädchen — lassen, uzeti koju dēvojkū; —*ung*, *f.* věnčanje.

Antreffen, *v. a.* naći; srěti, sukobiti; (anbetreffen), ticati se; *v. n.* naći se, nalaziti se, dogoditi se, sbiti se.

Antreib-en, *v. a.* (Reise), nabiti, nabijati obruče; (herbeijagen), tērati, dotērati; ein Pferd —, goniti, bosti, biti (mamuzom) konja; einen Nagel —, zabiti čavao; *fig.* zu etwas —, siliti, goniti, podbadati, sloboditi; *v. n.* udariti o što plivajući; —*er*, *m.* podbadalac, nukalac, poticalac; —*ung*, *f.* podbadanje, podžiganje, nukanje, poticanje.

Antrei-en, *v. a.* (anfangen), stupiti, nastupiti, početi, počimati; eine Reise —, krenuti se na put; die Erbschaft —, naslěditi, stupit u dio baštinstva; ein Amt —, stupit u službu; das Jahr —, početi godište, stupit u godinu; — *v. n.* pristupiti, doći bliže; —*ung*, *f.* einer Erbschaft, posvojenje baštinstva; — eines Amtes, primljenje, stupljenje u službu.

Antrieb, *m.* nagom, nukanje, poticanje; aus eigenem —, sam od sebe, od svoje volje.

Antritt, *m.* početak, nastanak; stupljenje, nastup; — eines Pferdes, korak, hod konjski; —*saubienz*, *f.* perva, nastupna, početna audienca; —*prebigt*, *f.* perva predika, nastupna, početna predika; —*rebe*, *f.* govor pervi, besěda nastupna; —*schmaus*, *m.* sobet početni; *gostba* nastupna.

Antrocnen, *v. n.* sušiti se, osušiti se na čem.

Antwort, *f.* odgovor; Rede und — geben, odgovarati, dati razlog; einem die — schulbig bleiben, neodgovarati; —*en*, *v. a.* odgovoriti, odgovarati; odvėrnati, odvratjati; odpisati, odpisivati; —*schreiben*, *m.* pismeni odgovor, odpis.

Anversuchen, *f.* Anprobiren.

Anvertrauen, *v. a.* zavėriti, povėriti, pouzdati; riporučiti; *sich* einem —, pouzdati se u koga, povėriti se komu.

Anverwand-t, *adj.* srodan, u rodu; rodjak, svoj; —*te*, *m.* rodjak; — *f.* rodjakinja; —*tschaft*, *f.* rodbina, rod, svojta.

Anwach-s, *m.* naraštaj; (beš Wilbes), plodjenje, pomnoženje; naspor; —*ten*, *v. n.* prirasti; srasti; narasti; rasti, ploditi, pomnožati se, nasporit se.

Anwalt, *m.* odvėtnik, zagovornik, branitelj; (einer Gemeinde Vermögensverwalter), nastojnik občine; —*schaft*, *f.* zavėtništvo, zastupništvo, advokacija.

Anwalzen, *v. n.* valjati se, navaliti se.

Anwälzen, *v. a.* valjati, navaljati.

Anwand, *f.* Grenze.

Anwandeln, *v. n.* es wandelt mich eine Lust an, ide mi volja, želja me je, volja me hvata, želja me nuka.

Anwarten, *v. n.* čekati.

Anwärter, *m.* čekalac.

Anwartschaft, *f.* (t.) čekanje, ufanje, nadanje, očekivanje.

Anwässern, *v. a.* vodniti, navodniti.

Anwehen, *v. a.* tkati, natkati, do tkati, pritkati.

Anwehen, *v. a.* davati na što, puhati prema čemu, nositi, nanći.

Anweisen, *v. a.* napatiti; uputiti; pokazati, naučiti, učiti; odlučiti, odrediti, naložiti, zapovéditi.

Anweis-er, *m.* učitelj; uputitelj; uputnik, naputnik; —ung, *f.* uputjenje, uputa, naputjenje, naputa; **Gehalt** —, uputa na plaću, naputak; odluka, odlučenje, odredjenje; učenje, naučanje.

Anwendbar, *adj.* uporabljiv; uloživ; koristan; prikladan; —heit, *f.* uporabljivost, obratljivost, uloživost; korist; prikladnost.

Anwend-en, *v. a.* uporabiti, uložiti, upotrebiti, služiti se čim, obratiti; —ung, *f.* obrata, uloženje, upotrebljenje, uporavljenje.

Anwerb-en, *v. a.* **Soldaten** — pisati, kupiti vojsku, uzimati u vojnici; **sich** — lassen, poći u soldate; (**bewegen**, einladen), nagovarati, ganuti, pozvati; (bingen), najmiti; (bestellen), naračiti; um etwas —, prositi, iskati, tražiti; —er, *f.* **Freiwerber**; —ung, *f.* kupljenje (vojske); nagovaranje; naručivanje; najam; prošenje, iskanje (dêvojke).

Anwerben, *v. n.* (loß werden), prodati, razpačati; eine Tochter —, udati kćer.

Anwerfen, *v. a.* baciti na što; nabačati; eine Leiter an die Mauer —, prisloniti listve uza zid; mit Kalk —, okrećiti, oklaćiti, ovapniti.

Anwesen-b, *adj.* prisutan, nazočan, pritoman; die —ben, okolo stojeći; im Lande — sein, biti u zemlji; —heit, *f.* prisutnost, pritomnost, nazočnost.

Anwischen, *v. a.* hërzati, zahërzati, vjismuti na koga.

Anwischen, *v. a.* tkati, dotkati, nadotkati, pritkati.

Anwischen, *v. a.* mazati, zamazati; primazati; namazati.

Anwohnen-en, *v. n.* stanovati, pribivati kod, blizu čega; —er, *m.* stanovnik; — der Alpen, alpljanin; — der Donau, podunavac; — der Save, posavac; — der Drau, podravac.

Anwuchern, *v. n.* razmnožiti se, razploditi se, množiti se, ploditi se.

Anwuchs, *m.* prirast; rastnja; polonica.

Anwünsch-en, *v. a.* željeti, poželjeti, žuditi; —ung, *f.* **Anwünsch**, *m.* željenje.

Anwurf, *m.* namet; — des Kaffes, krečenje, klačenje, ovapnjenje; — des Wassers, naplovina; (**Vorleseschloß**), katanac, lokot, čilit.

Anwurzeln, *v. n.* pustiti korenje, ukoreniti se, zakoreniti se.

Anzahl, *f.* broj; množina; kolicina, kolikoća; eine große — Menschen, mnogo ljudih, mnoš, mnoštvo svéta; —en, *v. a.* platiti, izplatiti; platiti na račun.

Anzapfen, *v. a.* načeti, načimati (bačvu), udariti slavinu, pipu; *fig.* einen —, rugati se, porugivati se s kim.

Anzäumen, *v. a.* uzdati, zauzdati, obuzdati konja, metnuti mu uzdu.

Anzeichen, *n.* znamen, znak, znamenje, biljega; kob; slutnja.

Anzeichen-en, *v. a.* zaznačiti, zabilježiti; —ung, *f.* zaznačenje, zabilježenje.

Anzeige, *f.* oglas, oglašenje, objavljenje, vèst; znak, znamenje; proglas; tužba; slutnja; obznana, objava, odanje, pokaz, prokaz; —amt, *n.* objavnica; —blatt, *n.* objavni list; —tafel, *f.* objavna pisařna; —n, *v. a.* javiti, objaviti; tužiti, obtužiti; odati, prokazati,

pokazati; naznačiti; kobiti, proro kovati, slutiti; —*nb*, *adj.* pokazan; —*r*, *m.* objavitelj (t.) javilac, odajnik; pokazatelj; (Angeber), tužnik, tužitelj, prokaznik, (t.) opovédnik; —*rin*, *f.* tužbenica, tužiteljka, prokaznica, opovédnica; —*ung*, *f.* (Anzicht), znak.

Anzettel, *m.* (bei den Webern), osnova, osnutak; —*n*, *v. a.* (bei den Webern), snovati, osnovati; *fig.* snovati, kovati (stogod u potaji); zametnuti (kavgu, raspre); —*ung*, *f.* snovanje; osnovanje; osnutak.

Anziehen, *v. a.* (spannen), napeti; nategnuti; (heranziehen), pritegnuti, privlačiti; (festziehen), utegnuti, stegnuti; Kleider —, obući; Stiefel —, obuti; Vieh —, odgojiti, odhraniti; (ansühren), navesti; —*v. n.* približati se; in den Dienst —, stupit u službu; sich —, *v. r.* oblačiti se, obući se; obuti se.

Anziehend, *adj. fig.* ugodan, prijatan; vabljiv, mamljiv; privlačan, pritezan; —*ung*, *f.* natezanje, pritezanje; navod, navodjenje; —*ungskraft*, *f.* pritezna, privlačna sila.

Anzischen, *v. a.* ciknuti, cikati, piswati.

Anzug, *m.* približanje, približavanje; nastup; došastje; stupljenje (u službu); odéca, odélo, haljine.

Anzüglich, *adj.* okosan; zadévan; —*keit*, *f.* okosnost, zadévnost.

Anzugsbreigt, *f. s.* Antrittsbreigt.

Anzünd-en, *v. a.* užgati, zapaliti, upaliti; razljutiti, razjariti, najéditi; —*ung*, *f.* užganje, zapaljenje, upaljenje.

Anzupfen, *v. a.* kosati, kosnuti.

Anzwaschen, *v. a.* bockati, pecati, ugrizati (récmi).

Anzwecken, *v. a.* pribiti (čavličima).

Anzwitschern, *v. a.* žuberiti.

Apanage, *f.* (t.) učest; —*iren*, dati komu učest.

Apfel, *m.* jabuka (voće); *ber* — fällt nicht weit vom Stamme, neée voćka izpod d-bla; -baum, *m.* jabuka (stablo); (in Zusamm.) jabukov; Stoc vom —, jabukovac; —baumgarten, *m.* jabučik, jabučar; —bein, *f.* Bardenbein; —brei, *f.* Apfelmusß.

Apfelschen, *n.* jabučica, mala jabuka.

Apfel-grau, *adj.* čičast, zelenkast (od konja); —grün, *adj.* zeleno-žut;

—häuschen, *n.* sèrce od jabuke;

—fern, *m.* koštica od jabuke;

—fuchsen, *m.* pita od jabukah, jabučnjača;

—liebhaber, *m.* jabučar;

—most, *m.* jabukovača; —muß, *m.* kaša jabukova;

—schale, *f.* ljuska od jabuke;

—n, *v. n.* ein gepfele-

tes Pferd, čičast, zelenkast konj;

—rund, *adj.* jabukast; —

ad, jabukasto; —schimmel, *m.* čičak,

zelenko (konj); —schnitt, —schnitt,

m. odsék, četvèrt od jabuke;

—sine, *f.* naranča kinezka; —stiel,

m. dèriak od jabuke; —torte, *f.* torta

od jabukah, jabukova;

—ver-

käufer, *m.* jabučar, koj prodaje jabuke;

—wein, *m.* jabukovača.

Apostel, *m.* apostol, apostó; —amt,

n. apostolstvo; —brief, *m.* list,

pismo apostolsko; —geschichte, *f.* čini

apostolski; —tag, *m.* apostolski dan.

Apostolisch, *adj.* apostolski; —adv.

apostolski.

Apothek-e, *f.* apoteka, lékarnica; —

er, *m.* apotekar, lékarnik; —er-

buch, *n.* apotekarska, lékarnička

knjiga; —erbüchse, *f.* škatulja, kutia

apotekarska, lékarska; —ergarten,

m. vèrt apotekarski; —erghilfe,

m. kalsa, dètié apotekarski lé-

karmički pomoćnik; — *ergewerbe*, *n.* — i oběrt; — *ergewicht*, *n.* — a vaga; — *ergremium*, *n.* — i zbor; — *erin*, *f.* lékarica, apotekarica; — *erfunst*, *f.* farmacia, lékarstvo; — *eritare*, *f.* — a odredbina; — *erwissenſchaft*, *f.* farmakologia, lékoslovje.

Appell, *m.* apelacia, pozov, nadazvanje; (bei den Soldaten), apel, zov; — *abilität*, *f.* pozovljivost; — *ant*, *m.* pozovnik; — *at*, *m.* apelat, podzvanik; — *ation*, *f.* pozov; — *ationsgericht*, *n.* pozovno sudište; — *ations-Präſidium*, predsedništvo pozovnoga suda; — *ationsſchrift*, *f.* pozovka; — *ationswerber*, *m.* pozovnik; — *ationszug*, *m.* pozovni put; — *iren*, *v. a.* pozvati se.

Appetit, *m.* slast, tek; — *iſch*, *adj.* tešan, smašan; *adv.* — tečno, smašno.

Appich, *f.* Gypich.

Appianiren, *v. n.* pljeskati, pljesnuti.

Applauß, *m.* pljesak, pljeskanje.

Application, *f.* Anwendung, Aufſegung.

Appliciren, *f.* Anwenden, Aufſegen.

Aprifoc, *f.* kajsia, natipérka (voće); — *nbaum*, *m.* kajsia, natipérka (stablo), *Prunus armeniaca* Linn; — *akern*, *m.* zérno, koštica od kajsie.

April, *m.* travanj, aprilj (mėsec); — *cimen in ben* — ſchiden, poslat n aprilj; — *narr*, *m.* apriljska luda, budala; — *glück*, *n.* nestalna, nepostojana sréća; — *wetter*, *n.* vrėme apriljako, vrėme nestalno.

Apröbiren, *v. a.* odobriti, potvėrditi.

Aquator, *m.* ekvator, jednačitelj, krug jednakoćni.

Aquavit, *m.* rakia, žganica.

Aquamarin, *m.* akvamarin (dragi kamen).

Aquivalent, *n.* (von Preis) jednaka

ćena; (als Sache) jednaćak; — für etwas — Geld geben, dati tolike u novcu, što stvar stoji.

Arack, *m.* arak, vėrsta od rakie.

Arerar, *n.* blagajnica (dėriavna), — *ial*, *adj.* blagajni; (Staats-) dėriavni; — *ialgebühr*, *f.* blagajnina, pristojbina za dėriavnu blagajnicu; — *ialgebäude*, *n.* dėriavna kuća.

Arbeit, *f.* radnja, rabota, trud, teg, poslovanje, dėlo, posao; — *en*, *v. a.* raditi, dėlati, truditi, tešati, poslovati; — *er*, *m.* radnik, rabotnik, trudnik, tešak, poslenik, težnik, nadničar — (in Zusamm.), radnički; — *erclasse*, *f.* radnički razred; — *erfamilie*, *f.* radnićka porodica; — *erin*, *f.* težakinja, trudnica, poslenica, težnica, nadničarka; — *ſam*, *adj.* raden, poslen, prometan; — *ſamkeit*, *f.* radenost, poslenost, prometnost; — *ſbetitel*, *m.* poslovna kesa, — *ſbezug* (Geſpann), *m.* jaram volovah ili dvoje konja za radnju; — *ſſchig*, *adj.* sposoban za radnju; — *ſhaus*, *n.* poslovna kuća, rabotalište; — *ſleistung*, *f.* obava radnje; — *ſlute*, *pl.* težaci, nadničari, poslenici; — *ſlohn*, *m.* platja radnićka, nadnica; — *ſloß*, *adj.* bezposlen, bez posla; — *ſloßigkeit*, *f.* bezposlenost, danguba; — *ſmann*, *f.* Arbeiter; — *ort*, *m.* mėsto od posla; — *ſtube*, *f.* — *zimmer*, *m.* dėlarnica, soba od radnje; — *tag*, *m.* dėlatnik, težatnik, dan posleni, svaki dan, radni dan; — *iſch*, *m.* poslovaći stol; — *zeug*, *n.* orudje, alat.

Arbitrage, *f.* (Wechſel), mėnićna procėna.

Arcade, *f.* arkada, svodovje, shod.

Arche, *f.* arka; ikrinja; korablja.

Archiv, *n.* arkiv, pismoshrana, pismara, listovnica; — *arius*, *m.* arkivar, (t.) pismar, listovnik.

Area, *f.* prostor.

Arg, *adj.* zao, hud, loš, hêrdjav, zlo-
čest; zloban, opak; *fig.* žestok;
(arglistig), lukav, šegav.

Argcr, *comp.* gorji; *fig.* keštji; —
adv. gorje.

Argcr, *m.* jéd, gnjév, sêrêba, lju-
tost; —*isch*, *adj.* doждан, dosadan;
(zum Born geneigt), sêrdit, ljut,
gnjévan; (ansthfig), smutan; —*n.*
v. a. (Argerniß geben), smutiti,
smutjivati; (erzürnen), razljutiti,
najéditi; *isch* — *v. r.* (über etwas),
ljutiti se, jéditi se, sêrditi se; —
niš, *n.* jéd, gnjév, sêrdnja, sêrêba,
smutnja, sablazan, *g.* —zni, *f.*

Arglist, *f.* lukavština, lukavstvo, še-
gavost; —*ig*, *adj.* lukav, šegav.

Argloš, *adj.* bezazlen, bezzloban, kro-
tak; —*losigkeit*, *f.* bezazlenost
bezzlobnost, krotkoća.

Argste, *superl.* najgorji, najhudji.

Argument, *n.* dokaz, *f.* Deweis.

Argwohn, *m.* sumnja, sumnjivost; —
en, *v. n.* sumnjati, sumnjiti, imati
sumnju.

Argwôhnisch, *adj.* suman, sumnjiv.

Arie, *f.* aria, pênka, napév.

Aristarch, *m.* aristarka, kritik, pro-
tresalac.

Aristokrat, *m.* aristokrata, (t.) plemovla-
dnik; —*ic*, *f.* aristokracija, ple-
movladarstvo; —*isch*, *adj.* aristo-
kratan, aristokratski, plemovladan,
plemovladarski.

Arithmetik, *f.* Rechenkunst; —*isch*, *adj.*
aritmétičan, aritmétički; — *adv.*
aritmétično, aritmétički.

Arlesbeere, *f.* oskoruša; brekinja
(voće); —baum, *m.* oskoruša; bre-
kinja (stablo).

Arm, *adj.* ubog; bédan, siromah;
sirota, siromaški.

Arm, *m.* ruka, mišica; — eines Huf-

sch, rukavac, trak od rêke; —*voll*,
naručaj; —band, *n.* narukvica; —
bein, *n.* gornja cêv, surla od mi-
šice; —binde, *f.* vez, novež; —
bruch, *m.* ulomljenje ruke, ruko-
lom; —brust, *f.* lúk, samostrêl;
—brustmacher, *m.* lučar, samostrê-
ljar; —brustschütze, *m.* lučar, sa-
mostrêljac.

Arme, *m.* siromah, ubogi, ubogac.

Armee, *f.* armada, vojska, vojnica,
ordia; —befehl, *m.* zapovéd vojsci.

Armel, *m.* rukav.

Armen- (in Zusamm.) siromaški, uboži-
ki; —anstalt, *f.* Armenhaus; —
büchse, *f.* lemoznica, skrinjica za
uboge; —geld, *n.* ubožki novci, pè-
nezi ubogih, milostinja; —haus, *n.*
spitalj, kuća za uboge, ubožka ku-
ća, sirotište; —kassé, *f.* kasa ubož-
ka; —kasten, *m.* skrinja za mило-
stinju; —ordnung, *f.* ubožki red,
uredba u pogledu ubogih; —pfle-
ger, *m.* ubožki otac, lemozinar, mi-
lostinjar; —postgei, *f.* siromaško
redarstvo; —schule, *f.* škola, učio-
nica za uboge; —sekel, *m.* lemoz-
nica; —steuer, *f.* ubožki namet,
ubožka porez, štibra; —stuch, *f.*
Armentasten; —water, *f.* Armen-
pfleger; —versorgung, *f.* oskôrb-
ljenje siromah.

Armgeschmeibe, *n.* narukvice; —geige,
f. gusle od mišice; —handschuh, *m.*
dugačka rukavica; —hut, *m.* plos-
nati šešir, klobuk; —korb, *m.* ko-
tarica s proveslom; —schne, *f.*
naslon (od stolice); —schüter, *m.*
kerostat, lustar, kandila; —mäus-
chen, *n.* Armmustel *Ar.* mišé od
mišice; —ring, *f.* Armband; —
bid, *adj.* debeo kao mišica; —
schiene, *f.* bolčak, oklop od mišice;
—schalle, *f.* kopća od narukvice.

Armselig, *adj.* siromah, ubog; nevo-
ljan; — *seligkeit*, *f.* siromaštvo,
uboštvo; nevolja, nevoljnost.

Armsessel, *m.* naslanjač, stolica s na-
slonom, s ručicami; — *spange*, *f.*
narukvica; — *stuhl*, *f.* Armsessel.

Armut, *f.* sirotinja, siromaštvo, ubo-
štvo, nevolja; — *szugniß*, *n.* své-
doča, svédočanstvo od uboštva.

Arnswoll, *m.* naručaj; — *zwidel*, *m.*
latice.

Arnte, *f.* Ornte.

Aromatisch, *adj.* aromatan, blagodu-
han, mirišav.

Aronwurzel, *f.* natragulja, kozalac,
zminac (trava).

Arrest, *m.* aps, arest; apsana, uza,
uznica; tamnica, zatvor; (in *Zuf.*)
zavorni; — *halten*, biti za-
tvoren; in — *bringen*, nešmen,
zavtoriti, metnuti pod stražu; *den*
— *verwilligen gegen Jemanden*, do-
pustiti da koga zavore; *wer den*
gewöhnlichen — *vermeiden will*, tko
hoće da se ukloni običnom zatvo-
ru; — *ant*, *m.* uznik, tamničnik,
apsenik, arestant, zavtorenik; —
irender, *m.* zavtoritelj; *der zu arre-*
stirende, *kol* se ima zavtoriti.

Arrestiren, *v. a.* zavtoriti, apsiti, usta-
viti, uloviti, uhvatiti, metnuti pod
stražu; *uzeti*, *uzimati* pod zatvor;
— *ung*, *f.* zavtorenje.

Arriegarde, *f.* zadnja vojska, straža.

Arz, *m.* (gem.) guzica, dupe, pèrkno,
rit; — *hade*, *f.* guz; — *ferbe*, *f.*
pakotina od guzice; — *leber*, *n.*
stranji zaslon (u rudarah); —
ling, *adv.* natraške, naguzičke; —
loch, *n.* šupak; — *pauker*, *m.* deri-
guzica; — *preller*, *Arzspiegel*, *m.*
batina po guzici; — *wisch*, *m.* (gem.)
utirak, pèrnja za otèrt guzicu, guž
nik, peškir.

Arsenal, *n.* arsenal, oružnica.

Arsenik, *n.* sićan, mišomor.

Arsenikalisch, *adj.* sićanski, mišomorani.

Art, *f.* (Gattung), vèrsta, rod, plemo;
(Eigenschaft, Form), vlastitost, ka-
kovost, značaj, éud, naćin; (Sitte),
navada, obićaj; (Anständigkeit), pri-
stojnost, uljudnost; *daß ist keine* —,
nepristoji se; *auf diese* —, tim na-
ćinom, tako; *auch der* — (schlagen,
izopašiti se, izroditi se, izmetati se;
auf keine —, pod nikoji naćin, ni-
pošto; *einem Ader die zweite* —
geben, preorati, po drugi put orati
njivu; — *ader*, *m.* oranica, oraća
zemlja; — *bar*; *adj.* orać, oratan,
plužan; — *en*, *v. n.* nalik biti, sli-
ćiti, umetnuti se na koga; *uspèti*,
uspèvati; *ein wohl geartetes Kind*,
dète dobro, dobre éudi; *udati se*;
udavati se; — *fels*, *n. f.* Artader;
— *haft*, *f.* Artbar.

Artig, *adj.* učtiv, uljudan, krasan, mio,
dvoran, ugodan, prijatan, vèšt; —
keit, *f.* prijatnost, milina, ugodnost,
uljudnost, dvornost, učtivost.

Artifel, *m.* ćlan, ćlanak, ćkljan.

Artillerie, *f.* artileria, topništvo, oganj
velji; — *ist*, *m.* artiljer, topnik.

Artischocke, *f.* artićok.

Artist, *m.* uměćnik; — *isch*, *adj.* uměć-
nićki.

Artlanb, *n. f.* Artader.

Arzenei, *f.* lèk, pomoć, lèkaria; — *be-*
reiter, *f.* Apotheker; — *bereitung*, *f.*
pripravlanje lèkah; — *buch*, *n.*
lèćna knjiga; — *büchse*, *f.* lèćna
kutia; — *en*, *v. n.* lèćiti se, uzimati
lèke; — *gelehrsamkeit*, — *kunde*,
— *kunst*, *f.* lèćiteljstvo; — *geruch*,
m. miris od lèkarie; — *glas*, *n.*
(Arzneigläschen), staklo lèkarako,
od lèkarie; — *mittel*, *n.* lèkaria,
pomoć, lèk; — *taxe*, *f.* lèćna taksa.

odredbina za lekove; —trant, *m.* napitak, pitje lekarsko; —verständnis, *adj.* věst lekarii, věst léčitelstvu; —wissenschaft, *f.* léčitelstvo —zettel, *m.* recept, cedulja za lek.

Arzt, *m.* léčnik, léčitelj, lekar.

Arztlich, *adj.* léčiteljan, léčiteljski, lekarski; —e Gebühren, lekarska plata; —(wundärztliche Gebühren) vidarska plata, pristojbina ranarika; —es Gutachten, *n.* (Parere) lekarsko mněnje.

Arztlohn, *m.* lekarina.

Asbest, *m.* asbest (kamen),

Ascendenten, *pl.* predci.

Aisch, *m.* lonac, gěrnac; —blei, *n.* bismut.

Aische, *f.* pepeo, lůg, glimmerbe —(Koberasche), pěrhavka.

Aesche, *f.* Esche.

Aeschbrenner, *m.* pepelar, pepeljar; —brödel, *n.* pepeljuha, pepeljuša, pepeljušnica; —brod, *n.* pogaća; —farbe, Aischfarbe, *f.* boja pepeljasta; —faß, Aischgefäß, *n.* pepeonica; —grube, *f.* pepeljinak; —händler, *m.* pepelar; —frug, *m.* pepeonik, žara měrtacka; —tuchen, *m.* pogaća; —salz, *n.* potaša, lužna sol; —topf, *f.* Aischkrug; —tuch, *n.* pepeljuga, lužnjaka.

Aescher, Aischer, *m.* lužnjak.

Aeschericht, *adj.* pepeljav.

Aeschermittwoch, *f.* čista srěda.

Aeschern, *v. a.* opepeliti, pepeliti, pepeljaviti; obratiti, obratjati u pepeo.

Aischfarbe, *f.* Aischfarbe; —grau, aischfarbig, *adj.* pepeljast; —ischt, *adj.* pepeljav, pepeljaća.

Aispe, Aespe, *f.* Espe.

Aspecten, *pl.* stališ zvězdah; kob, slutnja, znamenja, znaci.

Asphalt, *m.* asfalt.

Asper, *m.* jasptra ((novac turski).

As, *n.* (in der Karte), kec, as; (ein Gewicht), gran; (Geschwür), čir.

Affekurant, *m.* osiguratelj.

Affekurang, *f.* osiguranje, sigurnost; —(in Zus.) osigurani; —anstalt, *f.* osiguraonica; —gebühr, —prämie, *f.* osigurnina; —polizze, *f.* osigurnica.

Affekuriren, *v. a.* osigurati, osiguravati.

Affel, *f.* mokrica, babica, babura (zareznik).

Affentir-en, *v. a.* primiti u vojnike; —ung, *f.* primanje u vojnike; —unge, što se tiče primanja u vojnike.

Affessor, *m.* prisědnik.

Affignant, *m.* uputnik.

Affignat, *m.* uputjenik.

Affignatar, *m.* uputovnik.

Affignation, *f.* asignacia, uputa, *f.* Anweisung.

Affigniren, *v. a.* asignovati, asignati, *f.* Anweisen.

Affisenhof, *m.* porotno sudište.

Affistent, *m.* pomoćnik; asistent.

Affistenz, *f.* pomoć.

Affistiren, *f.* Weisthen, Beimohnen.

Affociation, *f.* druženje; (Verein), družtvo; —e, družtveni, što se tiče družnja.

Ast, *m.* odvoda, grana, svěří; član, čvor u děrvu.

Astchen, *n.* grančica, ogranak.

Astereich, *f.* Esterich.

Asthet-ist, *f.* estetika, léposlovje; —isch, *adj.* estetički, léposlovski; estetičan, léposlovan.

Astig, *adj.* gránat.

Astling, *m.* poletarac (ptić).

Astloch, *n.* rupa od svěří u děrvu.

Astrolabium, *m.* astrolab, zvězdogled, zvězdoozor.

Astrolog, *m.* astrolog, zvézdoslovac;
 —*ie*, *f.* astrologia, zvézdoslovje;
 —*isch*, *adj.* astrologiéki, zvézdo-
 slovski; astrolozan, zvézdoslovan.
Astronom, *m.* astronom, zvézdoznanac;
 —*ik*, *f.* astronomia, zvézdoznan-
 stvo; —*isch*, *adj.* astronomski,
 zvézdoznanski.
Astwert, *n.* grane, granje.
Ast, *n.* utocište.
Atheist, *m.* bezbožnik; —*in*, *f.* bez-
 božica; —*erei*, *f.* Atheismus, *n.*
 bezbožanstvo; —*isch*, *adj.* bezbo-
 žanski; bezbožan.
Athem, *m.* duh, oduha, dihanje; du-
 šak, dah; —*holen*, dihati, odisati;
aus dem — kommen, zapéhati se;
einem — zug thun, dahnuti; *zu —*
kommen, odahnuti; *in einem —*, na
 dušak; —*los*, *adj.* zapéhan, lapéué,
 bez duše; —*losigkeit*, *f.* neduh,
 sipnja; —*zug*, *m.* dahnutje.
Athmen, *v. n.* dihati, odisati; dah-
 nuti.
Athmen, **Athemholen**, *n.* dihanje, odi-
 sanje, duh.
Athet, *m.* etar, povétarce, zrak naj-
 tanji; nebo; —*isch*, *adj.* etarski,
 povétaraki; nebeski.
Atlas, *m.* (Zeug), atlas, raz; (Land-
 farten[sammlung]), atlas (zemljopi-
 sni); —*band*, *n.* pantlika, vérpca
 od atlasa, od raza.
Atlassen, *adj.* od atlasa, od raza, atla-
 san, razan.
Atmosphäre, *f.* atmosfera, dahokrug,
 parokrug.
Atom, *m.* atom, nesék.
Ataque, *f.* nasért, navala.
Attentat, *n.* napad na koga.
Attestat, *n.* svédočba, svédočanstvo,
 atestat; —*iren*, *v. a.* svédočiti, po-
 svédočiti, biti svédok.
Atsch, *m.* apta, burjan; *in Zus.* ap-

toy, *adj.*; —*stengel*, *m.* aptika; —
strauch, *m.* aptik, aptovina.

Atz, *f.* hrana, meka, namama; tain.

Atzbar, *adj.* grizak, jédak.

Atzel, *f.* Elster, Afzel.

Atzen, *v. a.* projésti, projédati; (*zu*
essen geben), hraniti, pitati, kër-
 miti; (*locken*), vabiti, mamiti; (*bei*
den Kupferstern), uséci, rézati,
 urézati, utvoriti, vajati; —*end*, *adj.*
 jédak, grizak; —*kraft*, *f.* jédka
 sila, grizka moé; —*kunft*, *f.* utva-
 ranje, vajanje jédkom vodom; —
pulver, *n.* jédki, grizki prašak;
—stein, *m.* jédki grizki kamen;
—ung, *f.* pitanje, hranjenje; hrana,
 prehrana, prepit, kërma; —*ung-
 gebühr*, *f.* prehranina, prepitnarina;
—wasser, *n.* jédka, grizka voda.

Au, *i.* vaj, avaj, jao, o, vajme!

Auch, *conj.* i, takodjer; *wie auch*, ka-
 kogod; *wenn auch* baš wàre, baš,
 kad bi i to bilo.

Auction, *f.* liéba, dražba.

Audienz, *f.* predpust, poslušanje, po-
 sluh; —*saal*, *m.* dvorana od au-
 diencie, slušáca, predpustna dvo-
 rana; —*zimmer*, *n.* soba od au-
 diencie, slušáca soba.

Auditor, *m.* auditor, saslušnik, voj-
 niéki sudac; —*iat*, *n.* saslušniéctvo;
—iatsprache, *f.* véžba za sasluš-
 niéctvo.

Aue, *f.* livada, livadia, pašinac;
 lúka.

Auerhahn, *m.* tetréb (ptica); —*henne*,
f. ženka od tetréba; —*ochs*, *m.*
 tur, bik divji.

Auf, *praep.* na; za; po; s; sa; uz;
 raz; od; — *ber Reise*, na putu;
 — *einen Ort reisen*, putovati kamo;
 — *dem Schlosse*, u kastelu; *es geht*
 — *neun*, prošlo je osam; — *den*
 Mittag, o pódne; — *immer*, za

wék; von Jugend —, od mladosti; Berg — gehen, ísí uz bérdo; —! —! hajde, hajde! na noge! — lateinisch, griechisch ꝛ. , latinski, gèrèki, po latinski, na latinsku itd.; — meine Art, po mojemu običaju; — keine Art, na nikaki način; — der Stelle, taki, odmah; — den Kreuzer ausgeben, platiti do kraj-care; — ober ab, okolo, više il manje; — sein, biti na noguh; ist euer Herr schon auf? jel vaš gospodin već ustao? — und ab gehen, šetati se goré i dolé; — daß, da, neka, za, da.

Aufackern, v. a. orati, uzorati, preorati.

Aufarbeiten, v. a. poraditi, potratiti u radnju; baß Eis —, prošéi, prošécati led.

Aufatmen, v. n. dahnuti, odahnuti.

Aufbeigen, f. Aufbeizen.

Aufbacken, v. a. popeći, prepeći.

Aufbahren, v. a. tovariti, natovariti, staviti, položiti na nosila, na odar (mértaški).

Aufbanzen, v. a. nahèrpiti, postaviti na hèrpu, složiti, slagati (snopje).

Aufbau-en, v. a. sazidati, sagraditi, zidati, graditi; —ung, f. sagra-djenje, sazidanje, gradja.

Aufblumen, v. a. naviti osnutak (na vratilo); sich —, v. r. napre-gnuti se, naprezati se na zadnje noge (od konja).

Aufbestinden, sich, v. r. biti na noguh, neležati; biti, nalaziti se.

Aufbestinden, n. zdravje.

Aufbehalt-en, v. a. (aufbewahren), hraniti, sahraniti, čuvati, sačuvati; zurückbehalten) zadèriati; (niederlegen) položiti, ostaviti; den Hut —, neodkriti se, stojati pokrit, neskinuti, neskidati šeíra; —ung,

f. hranjenje, čuvanje, uzdèrianje.

Aufbeißen, v. a. progizti, razgizti, sgrizti.

Aufbeizen, v. a. proj'sti, progizti (vodom jèdkom).

Aufbellèn, v. n. zalajati, lajati, zalajivati.

Aufbersten, f. Bersten.

Aufbetten, v. a. staviti, položiti na postelju; napraviti, popraviti postelju.

Aufbewahren, f. Aufbehalten.

Aufbewahrer, m. čuvalac.

Aufbiegen, v. a. uzkućiti, uzvijati, uzvinuti; prikućiti, privinuti.

Aufbiet-en, v. a. (Truppen ꝛ.), sabrati, kùpiti, okupiti, sakupiti, sazvati; Verlobte —, navèstiti, napovidèti zaručnike; alleß —, učiniti sve moguće, upotřebiti sva srédstva; —ung, f. sabranje, kùpljenje; sa-ziv, poziv, sazvanje; navèštenje, napovèst.

Aufbinden, v. a. vezati, svezati, pri-vezati, podvezati; (lösen), razve-zati, razrèšiti, odvezati, oprostiti; einem etwas —, prevariti koga.

Aufblàsen, v. a. naduhnuti, nadimiti, napuhnuti; sich — v. r. oholiti se, naduvati se, ponositi se; nadimati se, naduti se.

Aufblasen, v. n. naduhnuti, napuhnuti; nadimati; otvoriti puhanjem; ein Feuer —, uzpiriti, podpuhati; mit der Trompete —, zatrubiti, duhnut u trublju; sich — v. r. nadimati se, oholiti se.

Aufblàttern, v. a. prevèrnuti, prevra-tjati (knjigu).

Aufbleiben, v. n. budan biti, bđiti; (offen bleiben) ostati otvoren.

Aufblick, m. pogled; uzdignutje očuh; —en, v. a. dignuti, podignuti oči, pogledati.

Aufbliſen, *v. n.* sinuti, sčvati (od munje).
Aufbliſen, *v. n.* procvasti, procvčtati; cvasti.
Aufbohren, *v. a.* bušiti, včrtati, probušiti, prebušiti.
Aufborgen, *v. a.* uzajmiti, uzeti zaimo.
Aufbraten, *v. a.* popeći, prepeći.
Aufbrauchen, *v. a.* trošiti, potrošiti, potratiti, poharčiti.
Aufbrauen, *v. a.* variti, povariti.
Aufbrausen, *v. n.* uzklpěti, uzavrěti; *fig.* razljutiti se, razjariti se, uzplamtiti, buknuti; — *enb*, *adj. fig.* ljut, naprasit.
Aufbrechen, *v. a.* otvoriti, razbiti, razlupati silom; *Briefe, Siegel* —, raspečatiti, odpečatiti; — *v. n.* otvoriti se, puknuti; otlěi, krenuti se, tčrnuti, otkisnuti se, maći, maknuti; — *en*, *n.* — *ung*, *f.* otvor, otvorenje, razboj, razbitje, raspečatjenje; polazak.
Aufbreiten, *v. a.* razastěrti, prostěrti.
Aufbrennen, *v. a.* počėi, pogorěti, popaliti, pripaliti; udariti žig; — *v. n.* uzbuktati, uzplamtiti, planuti; izgorěti.
Aufbringen, *v. a.* (aufziehen), hraniti, odhraniti, gojiti, odgojiti; (zusammenbringen, *z. B.* eine Summe), sastaviti, pribaviti (svotu, skupu); ein Schiff —, uloviti, uhvatiti; eine Bute —, uvesti, postaviti u običaj, iznaći; (einen emporbringen), pomoći; einen Kranken —, izlěčiti; (erzählen), razljutiti, rassěrditi, naljutiti; (aufmachen), otvoriti, otvarati; — *ung*, *f.* odhranjenje, odgojenje; pribavljenje; ulovljenje, uvedenje; izlěčenje; rassěrdjenje.
Aufbruch, *m.* (das Bersten), pucanje,

puknutje, otvorenje; (Abreise, Abmarsch), polazak; zum — blasen, udariti marš, dati znamenje od polazka.
Aufbrüsten, *v. a.* otvoriti grudi, razgaliti persa.
Aufbuben, *v. a.* napraviti, praviti, načiniti šatru.
Aufbügeln, *v. a.* utijati, tiglati, preći tiglom, utijom.
Aufbürden, *v. a.* natovariti, napěrtiti; einem etwas —, nateretiti koga šlm, včrěi krivnju na koga, kriviti ga, okriviti ga; sich etwas —, podhvattiti se čega.
Aufbürsten, *v. a.* uzkefati, prekefati, kefati u vis.
Aufdamen *v. a.* (im Damenspiel) damati, vući, napraviti damu.
Aufdämmen, *v. a.* zajaziti, prejaziti, pregraditi.
Aufdämmern, *v. n.* svitati, pucati (zora); vedriti se, razvedriti se.
Aufdämpfen, *v. n.* izvčtriti, izlapiti, izjapiti, izvapiti; — *v. a.* popušiti.
Auf daß, *conj.* neka, da, za da.
Aufdecken, *v. a.* (bebeden), pokriti; das Bebedte, das Verborgene —, odkriti, razkriti; den Tisch —, prostěrti tčrpezu, stol; — *ung*, *f.* pokrov, pokrivanje; odkrivanje, odkrov.
Aufdingen, *v. a.* pogoditi, najmiti, uzeti, najmiti na zanat momka, šegerta, ugovoriti (javno pred čehom); — *ung*, *f.* pogodba, najam, uzetje na zanat, ugovor, uvčt.
Aufdrren, *v. a.* sušiti, osušiti, posušiti.
Aufdrängen, *v. a.* otvoriti silom; sich — *v. r.* nametnuti se, nametati se komu.
Aufdrehen, *v. a.* razsukati, odsukati,

- odvinuti, odviti, navinuti, privinuti, prisukati, pridati; —ung, *f.* razsukanje, odsukanje, odvinjenje, odvitje, navinjenje, privinjenje.
- Ausereichen**, *v. a.* omlatiti, pomlatiti, overšiti, mlatiti, veršiti.
- Ausering-en**, *v. a.* nametati, nametnuti silom, prisiliti koga da uzme; *sich einem* —, nametati se, nametnuti se komu; —ung, *f.* prisiljenje, usiljenje, nametanje.
- Ausbruch-en**, *v. a.* (ein Siegel) pritisnuti, udariti (pečat); —ung, *f.* (des Siegels) pritisnutje, udarenje (pečata).
- Ausbrüden**, *v. a.* otvoriti tiskom, razgnječiti; eine Nuß —, gnječiti, razgnječiti, sherstati, razbiti, stući, stucati, razmecati orah; —ung, *f.* otvorenje, razstavljenje, sherstanje, sgnječenje, stucanje, zamecaenje.
- Ausbunfen**, *v. n.* podbuti, podbunuti.
- Ausbunfen**, *v. n.* izvétriti, izlapiti, lajapiti, izvapiti.
- Aufeggen**, *v. a.* podèrljati, predèrljati, pozubiti.
- Aufeinander**, *adv.* jedan za drugim, zapored.
- Aufeinander**, *adv.* na jedan put, na jedan mah, na jednoè.
- Aufeisen**, *v. a.* probiti, prosèci, proderati led; — *v. n.* raztopiti se, topiti se.
- Aufenthalt**, *m.* boravljenje, pribivanje, stanovanje, pribivalište; (Böderung), oklev, oklewanje, kerzanje, kaenje, odmicanje; —*ort*, *m.* boravilište, pribivalište, mesto pribivanja, stan; —*schein*, *m.* boravnica; —*steuer* (der Juden), *f.* boravnina.
- Auferebauu**, *f.* Erbauen.
- Auferleg-en**, *v. a.* naložiti, narešiti, zapovèditi, narediti; gerichtlich →
- dosuditi, nametnuti sudbeno; —ung, *f.* nalog, zapovèd, naredba.
- Auferstanden**, *adj.* uskèrsnuvi.
- Aufersteh-en**, *v. n.* uskèrsnuti; —ung, *f.* uskèrsnutje, uskèrs; —*fest*, *v.* uskèrs, vazam; —*tag*, *m.* dan uskèrsnutja.
- Auferwachen**, *v. n.* buditi se, probuditi se.
- Auferwech-en**, *v. a.* uskrisiti, buditi, probuditi; —ung, *f.* uzkrisenje, probudjenje.
- Auferzieh-en**, *v. a.* gojiti, odgojiti, hraniti, odhraniti; —ung, *f.* odgojenje, odhranjenje.
- Aufessen**, *v. a.* pojesti, izjesti.
- Auffädeln**, *v. a.* nizati, nanizati, èinkati, oèinkati.
- Auffahren**, *v. n.* uzići, uzlaziti, otvoriti se iz nenada; auß dem Schlafe —, prenuti se, tèrgnuti se iza sna; vor Schreden —, streptèti od straha; im Borne —, planuti, razjariti se; mit dem Schiffe —, nasešti; vom Stuhle —, skoèiti sa stolice; — *v. a.* otvoriti s koli, zapeti.
- Auffahrt**, *f.* uzlazak, uzberdica; die — Christi, uzašastje gospodinovo, spasoivo.
- Auffallen**, *v. n.* pasti, panuti na što; sich den Kopf, Arm —, razbiti glavu ili ruku padnuvi; *fig.* pasti, padati, udariti, udarati u oko.
- Auffallend**, *adj.* velik, zatočan, èudan, èudnovat, što pada, udara u oči; —*e Gebrechen*, osobite, vidne, zapazne mane.
- Auffalten**, *v. a.* razstaviti, razstavljati nabor.
- Auffang-en**, *v. a.* uhvatiti, uloviti, hvatati, kùpiti, razumèti, doknùti; —ung, *f.* uhvatjenje, ulovljenje, hvatanje.

Auffärben, *v. a.* prefarbati, premastiti, prefarbivati, premaštivati.
Auffärseln, **Auffärsen**, *v. a.* očinkati se, osipati se.
Auffärsen, *v. a.* uhvatiti, uloviti, hvatati, sakupljati; (begreifen), razuměti, dokućiti, dohititi, domašiti; —ung, *f.* hvatanje, sakupljanje, razumljenje, dokućenje, domašenje, domah; —ungskraft, *f.* —ungsgabe, *f.* —ungsvermögen, *n.* domah, dar domašenja, domašenje.
Auffäulen, *v. a.* piliti, prepiliti, uzpiliti, limati.
Auffeuchten, *v. a.* vlažiti, kvasiti, prevlažiti.
Auffinden, *v. a.* naći, iznaći, nahoditi, nalaziti.
Auffischen, *v. a.* loviti, uloviti; vaditi, izvaditi iz vode.
Aufflammen, *v. a.* podpaliti; — *v. n.* baknuti, uzplamtiti.
Aufflattern, *v. n.* uzletěti, uzpěriti.
Aufflechten, *v. a.* splesti, razplesti, splitati, razplitati.
Auffliegen, *v. n.* uzletěti, odletěti, otvoriti se naglo; (durch Pulver), poletěti, skoćiti u zrak.
Aufflösen, *v. a.* ploviti, naploviti.
Aufflug, *m.* uzlet, polet.
Aufforderen, *v. a.* pozivati, pozvati, nakati, ponuditi; eine Festung —, pozvati tvěrdju, da se preda; —er, *m.* zazvalac; —ung, *f.* poziv, pozov, pozvanje, nukanje, opomena; —ungsb. zazovni, *adj.*
Auffressen, *v. a.* požderati, pozobati, pojesti, pojeděti.
Auffrieren, *v. n.* topiti se, taliti se; rztopotiti se, rztaliti se.
Auffrischen, *v. a.* razhladiti, ponoviti, obnoviti, obnavljati; (aufmuntern), podbuditi, usbuditi, osloboditi, sloboditi; —ung, *f.* ponavljanje,

obnovljenje, podbudjenje, slobodjenje.
Aufführen, *v. a.* voziti; (bauen), graditi, zidati, sagraditi, sazidati; Schauspiele —, igrati, skazati; eine Musik —, igrati, izversivati; im Triumph —, povesti, voditi u triumph, u slavju; sich — *v. r.* vladati se, držati se; —ung, *f.* gradja, zidanje; igranje, skaz; izversivanje; držanje, vladanje.
Auffüllen, *v. a.* dopuniti, napuniti, dopunjivati, napunjivati; —ung, *f.* dopunjenje, napunjenje.
Auffüttern, *v. a.* pojeděti, potražiti kėrmu, odhraniti, hraniti, gojiti, odgojiti.
Aufgabe, *f.* (Bestimmung), nalog, zadaća, pitanje; (Uebergabe), predavanje, predaja.
Aufgaben, *v. a.* nabosti, nataknuti na vile; *fig.* iznaći, pronaći.
Aufgang, *m.* uzhod, uzlaz; — der Sonne, izhod, iztok; vom — bis zum Niedergang, od iztoka do zapada; (Aufwand, Kosten), troškovi, tratuja.
Aufgattern, *v. a.* naći sumice, posrći, nasumce.
Aufgeben, *v. a.* dati, zadati, predložiti (pitanje itd.); einen Brief —, predati, izručiti; den Geist —, izdahnuti, umrěti; ein Amt —, ostaviti službu; die Hoffnung —, gubiti, izgubiti ufanje, bezufati; einen Patienten —, ostaviti bolestnika.
Aufgeblasen, *adj.* podbuo, naduven; *fig.* ohol, nadut, ponosit, bahat; —heit, *f.* podbulost, nadutost, oholost, ponosnost, nadutost, bahatost.
Aufgebot, *n.* napověst, navěštaj, proglas, poziv; (Sambsturm) podignutje.

Aufgebunfen, *adj.* podbuo; —heit, *f.* podbulost.

Aufgehen, *v. n.* (z. B. die Sonne ꝛc.), izlaziti, iziéli, ogranuti; (aufsteigen), uzieti, uzlaziti; (als Pflanzen), nicati, pronicati; (sich öffnen), otvoriti se, otvarati se; (als Eid), taliti se, topiti se; (sich aufstrennen), poriti se; (als eine Schleife), razvezati se; (von Knospen), pucati, puknuti; (aufgewendet werden), trošiti se, tratiti se; es geht auf (in der Rechenkunst), neostaje ništa; ješt geht mir ein Licht auf, sad vidim, sad poznam; — lassen, potrošiti, potratiti; sich die Füße —, oraniti, ozlediti noge od velika hoda.

Aufgeigen, *v. a.* guděti, zaguděti.

Aufgeklärt, *adj.* prosvětjen, učen, vedar, bistar.

Aufgeiß, *n.* kapara, zapogod, uvěra, prid, namet.

Aufgelegt, *adj.* razpoložen, od volje; gut ober schlecht — sein, biti dobre ili zle volje.

Aufgeräumt, *adj.* dobre volje, veseo, šaljiv, radostan; —heit, *f.* dobra volja, veselost, šaljivost,

Aufgeschaut! *i.* na stran, s puta, oko! pozor!

Aufgewärmt, *adj.* pogrijan.

Aufgewekt, *adj.* veseo, živ; živahan, budan, bodar, badar; —heit, *f.* živahnost duha, badrost.

Aufgeworfen, *adj.* —t Nase, uzkučen, uzbijen, uzvinjen nos; —t Lippen, debele, nabubrene ustne.

Aufgieß-en, *v. a.* liti, izliti na što, naliti; —er, *m.* lěvač; —löffel, *m.* lěvača (šlica).

Aufglätten, *v. a.* gladiti, izgladiti, pregladiti.

Aufgraben, *v. a.* kopati, izkopati,

izkopati, prekopati; —ung, *f.* izkop, prekop.

Aufgrasen, *v. a.* pásti, popásti.

Aufgrünen, *v. n.* zeleněti, pozele-
něti.

Aufgürt-en, *v. a.* podpasati, podvezati; (Loßgürten), odpasati, razpasati; —ung, *f.* pasanje, razpasanje.

Aufguß, *m.* nalěv.

Aufhaben, *v. n.* imat na sebi; — ein Amt, imati uredovnu dužnost; ein aufhabender Eid, položena zakletva; er hat den Mund auf, zja, zija.

Aufhaften, *v. a.* prosěci; prokopati; mit dem Schnabel —, prokljuvati; (alles haften), posěci, pokopati.

Aufhästeln, *v. a.* razkopěati, razpučiti, razpetljati; priděnuti, prikopěati, pripučiti, pripetljati.

Aufhäkeln, **Aufhafen**, *v. a.* odkučiti, razkučiti; dignuti, potegnuti kukom u vláak.

Aufhalt-en, *v. a.* ustaviti, zaustaviti; zaprěčiti, preprěčiti; (in die Länge ziehen), odvući, odmaknuti; (offen halten), držati otvoreno; sich an einem Ort —, boraviti, baviti se u kakvom městu; *fig.* sich über etwas —, rugati se čemu, porugivati se; ljutiti se; zaměriti; —ung, *f.* Aufhalt, *m.* zaustavljenje; zaprěka; kěrzmanje, kašnjenje; odmicanje, oklev, oklevanje.

Aufhänge-n, *v. a.* věšati, oběsiti; *fig.* einem etwas —, nametnuti što komu; prevariti ga, činiti mu věrovati štogoděr; —stange, *f.* sěrg, lěnka.

Aufhaspeln, *v. a.* namotati, smotati, naviti; potezati, potegnut u vis na vitě.

Aufhäuen, *v. a.* posěci, razčepati.

Aufhäufeln, *v. a.* praviti hěrpice;

Erbe um die Weinstöcke —, zagèrnjivati tèrsje.

Aufhäuf-en, v. n. nagèrnuti, nakupiti, snesti na hèrpu; *fig.* povekšati; —ung, *f.* nagèrnjivanje; povekšanje.

Aufheben, v. a. dignuti, dići, podignuti, uzdignuti; einen Verbrecher —, zatvoriti, metnuti pod stražu; (als Rath), sahraniti, čuvati; (Wesche, Untersuchung ꝛc.), dignuti, skinuti; (enbigen), dovèršiti, svèršiti; die Belagerung —, dignut obsadu; — die Gerichtshung, raspustiti sudnu sèdnicu; die Tafel —, ustat od stola; die Freundschaft —, pretèrgnuti prijateljstvo; eines mit dem andern, eins gegen das andere —, jedno s drugim nadoknaditi.

Aufheben, n. Aufhebung, *f.* dizanje, dignutje, podignutje, uzdignutje; uništenje, ukinutje; hranjenje, čuvanje; dotèrgnutje, uzvišenje; viel Aufhebens machen von etwas, u zvèzde kovati, preveć dići; — muskel, — nber Muskel, *m.* dizać, dizaći mišić.

Aufheften, v. a. odkopèati, razkopèati.

Aufheften, v. a. prikopèati; zakopèati, pridènuti; einem etwas —, prišiti komu što, dat mu razumèti.

Aufheiter-n, v. a. razvedriti, razbitriti; *fig.* razveseliti; sich — v. r. razvedriti se, razgaliti se; *fig.* razveseliti se; —ung, *f.* razvedrenje, vedrina, razveseljenje.

Aufhelfen, v. a. pomoći; *fig.* uzdigauti, na noge postaviti.

Aufhellen, *f.* Aufklären.

Auffensken, v. a. obèšiti, vèšati.

Auffensken, n. obèšenje, vèšanje; vèšala.

Auffeß-en, v. a. drašiti, nadrašiti, uckati, nauckati; *fig.* (aufbringen, erzürnen), ljutiti, naljutiti, razljutiti, razdrašiti; jemanden gegen einen —, poticati koga proti komu; — er, *m.* uckalo, uckalac; podbatalac; —ung, *f.* uckanje; poticanje.

Auffhissen, v. a. povući, potegnuti na vitò, isati; — n. isanje.

Auffhoden, v. a. natovariti, napèrtiti na ledja; opèrtiti; er muß alles —, sve mora on da nosi; — v. n. einem —, sèsti komu na kèrkaču.

Auffhorden, v. n. slušati, prisluhnuti; prisluškivati.

Auffhören, v. n. prestati, dovèršiti se; — v. a. posluhnuti; slušati; —ung, *f.* prestanak, svèrha, svèršetak; ohne —, bez prestanka.

Auffhüllen, v. a. odkriti, razkriti.

Auffhüpfen, v. n. poskočiti, skoknuti; zalgrati.

Auffjagen, v. a. kretati, krenuti, plašiti, uzplašiti, dignuti (zvèr).

Auffjammern, v. n. lelekati.

Auffjauchzen, v. n. kliknuti, klicati od radosti.

Auffjochen, v. a. odpregnuti, odprezati volove.

Auffkammen, v. a. uzèeljati, èeljati u vis.

Auffkauf, *m.* Auffaufung, *f.* kupnja, kupovina, kupovanje.

Auffkaufen, v. a. kùpiti, kupovati, pokupovati.

Auffkäufer, *m.* prekupac, preprodavalac; —in, *f.* prekupica, preprodavalica.

Aufflegen, v. a. složiti, slagati na hèrpu.

Auffkehr-en, v. a. mesti, pomesti; — icht, *n.* smet, smetje.

Auffsteimen, v. n. niknuti, proniknuti; nicati; klicati, poklicati.

Aufsitten, *v. a.* lepiti, prilépiti, prikeljiti.

Aufklastern, *v. a.* slagati, složit u hvatove (klastre).

Aufklappen, *v. a.* otvarati, otvoriti klapu; dizati, uzdignuti (obod, kreljute od šesira).

Aufklär-en, *v. a.* razbistriti, razsvětiti, prosvětiti, — Semanden, izjasniti kome što; sich — (vom Wetter), razvedriti se, razgaliti se; (deutsch werden), izjasniti se; — er, *m.* razsvětitelj, prosvětitelj; — ung, *f.* razsvětjenje, prosvětjenje, prosvět; izjasnjenje; nähre — bekommen, dobiti o čemu bliže izjasnjenje; — ungsucht, — erci, *f.* bés, pomama od prosvěte, prosvětaria.

Aufklauben, *v. a.* kúpiti, pokúpiti; brati, pobrati, obrati.

Aufleben, **Aufkleiben**, **Aufkleistern**, *v. a.* keljiti, lepiti, prikeljiti, prilépiti.

Aufklettern, **Aufklimmen**, *f.* Klettern, Klimmen.

Aufklopfen, *v. a.* razbiti, razlupati.

Aufknacken, *v. a.* shérstati, sgrizti, grizti.

Aufknöpfen, *v. a.* odputiti, razputiti, odkopčati, razkopčati.

Aufknüpfen, *v. a.* odvezati, razvezati; obésiti, vésati; — ung, *f.* odvezanje, razvezanje; vésanje; vésala.

Aufkochen, *v. a.* učinit da zavré; svariiti; — *v. n.* uzavréti.

Aufkommen, *v. n.* dizati se, dignuti se, uzdignuti se, podignuti se, ustati na noge; — mit bem Beweise, uspěti s dokazom, dokazati što; von einer Krankheit —, ozdraitvi, oporavitvi se, pridignuti se; (von Gewächsen), primiti se, uhvatiti se, uspěti; (ein Gebrauch), doći u običaj; (empferkommen), uzići, po-

peti se do vlasti; man kann vor ihm nicht —, nemože se čověk pred njim pomoći; im Reden Niemand — lassen, nedati komu do besěde; solche Zweifel darf man nicht — lassen, nevalja se puštat u takove sumnje; — *n.* ozdravljenje, oporavljenje; uspěh, uspětak; uzašastje, popetje (na vlast), srěca.

Aufkönnen, *v. n.* moći podignuti se, moći ustati.

Aufkrämpfen, *v. a.* uzvinuti, uzdignuti (obod od šesira).

Aufkragen, *v. a.* česati, razčesati, grebsti, ogrebsti.

Aufkräufeln, *v. a.* zaruditi, naruditi (kosu).

Aufkreischen, *v. n.* dreknuti, drečati.

Aufkrümmen, *v. a.* uzvinuti, uzvijati.

Aufkündig-en, *v. a.* oporeći, odkazati, opovėditi; — ung, *f.* odkaz, opovėd, oporeka; — ungsbrief, *m.* — schreiben, *n.* dokaznica, opovėd, oporeka, odkazno pismo; — ungszeit, *f.* odkazni rok, opovėd, oporeka.

Aufkunft, *f. f.* Aufkommen.

Auftütten, *f.* Aufsitten.

Auflachen, *v. n.* nasmijati se, nasměhnuti se, smijati se.

Auflachen, *v. a.* (einen Baum), gulliti, nagulliti, nadrěti.

Auflad-en, *v. a.* tovariti, natovariti, pėrtiti, napėrtiti, nametati, nakladati; — er, *m.* tovarnik, nosač, bastaž; — ung, *f.* tovarenje, tovar, teret.

Auflage, *f.* (ber Zahlung) namet, porerza; zapovėd; (eines Werkes) štampa, izdanje (od knjige); (ber Listen zur Einsicht) položenje listovah na ugled.

Aufslangen, *v. a.* pružiti, pružati u vis.

Auslassen, *v. a.* pustiti koga gore; ostaviti otvoreno; zapustiti (rudnik).

Auslassen, *v. a.* vrebati, prežati, séditi u hásti; — *cr, m.* vrebalac, prečalac, zasédnik; — *ung, f.* vrebance, prežanje, zaséda.

Auslan, *m.* navala; těrka, tiska; (Aufrubr), huha, steka; — *en, v. n.* (von Sámereien), klicati, nicati; (ausfchwellen), oteći, naduti se, narasti; (sich häufen), umnožiti, nakupiti se, nabrati se, sticati se; — *v. a.* otvorit těrčući; die Füße —, ozlediti noge; (Stranden), nasésti (s brodom); — *n.* — *ung, f.* umnoženje; nadutje, naraštenje, naraštaj.

Auslaufen, *f.* Ausfließen.

Ausleben, *v. n.* oživěti.

Auslecken, *v. a.* lizati, slizati, izlizati, oblizati, polizati, prolizati.

Auslegen, *v. a.* staviti, metati, metnati na što, nametnuti; cinemetwas —, naložiti; naučiti; zapovédati; ein Buch —, štampati, izdati; — *v. n.* (fett werden), otustiti, odebljati; — *v. r.* nasloniti se; uprěti se; sich wider einen —, uzprotiviti se; aufgelegt sein, biti od dobre volje; — *ung, f.* postavljenje, privitje, nalaganje, polaganje; štampanje, izdavanje.

Auslehn, *v. a.* nasloniti, pristoniti; sich — *v. r.* nasloniti se, prisloniti se; *fig.* uzprotiviti se, opirati se (proti zakonu); — *ung, f.* naslonjenje, prislonjenje; opor; protimba, protivnost; uzbunjenje, uzbuna.

Ausleihen, *v. a.* posuditi, uzajmiti.

Ausleimen, *v. a.* prikeljiti, pritutkajiti, prilěpti; — *ung, f.* prikeljenje, prituckaljenje, prilěpljenje.

Ausleinen, *v. a.* vėšati, obėšiti, povėšati po konopu.

Auslesen, *v. a.* pobirati, zabirati, kùpti, pobrati; sabrati, pokùpti, sakùpti; — *ung, f.* pobiranje, sabiranje, kùpljenje.

Ausliegen, *v. n.* nadležati; ležati, poživati na čem; *fig.* biti bez gospodara, bez službe; sich — *v. r.* osadniti se, oranjaviti.

Auslobern, *v. a.* razvoziti, razvoškati, uzdėrmati; die Erde —, prekopati, preorati.

Auslobern, *v. n.* uzplamtiti, uzbuktati, buknuti.

Auslösen, *v. a.* (aufbinden), razvezati, razrėšiti; odvezati, odrėšiti; razplesti, odplesti; (schmelzen), raztopiti, stopiti; (zertheilen), razstaviti, razděliti, razdrėšiti; (zerstören), razoriti, razrušiti; — einen Vertrag, uništiti pogodbu; — eine Ehe, razkeniti; — eine Gesellschaft, razpustiti društvo, razdrušiti; die Gesellschaft löst sich auf, društvo prestaje, ukida se; (Lanbtag &c.), razpustiti (sabor itd.); aufgelöst werden, umrěti; — *end, adj.* odrėšujuć, razrėšujuć; odvezujuć, razvezujuć; raztapajuć, razstavljajuć; (Bedingung), uništiti, razpustiti (uvět); — *sich, —bar, adj.* odrėšiv, razrėšiv; odveziv, razveziv; raztopljev; — *sichheit, —barkeit, f.* odrėšivost, razrėšivost; razvezivost; raztopljevost; — *ung, f.* razvezanje, razrėšenje; odvezanje, odrėšenje; razpletanje, raztopljenje, razděljenje, razstavljenje, razrastanje, razorenje, razrušenje; — *angestraft, f.* razstavna, razrėšna sila; — *ungemittel, n.* razrėšilo, razstavilo.

Auslötheten, *v. a.* pripojiti, razpojiti; — *ung, f.* pripoj; razpoj.

Aufmachen, *v. a.* otvoriti, odprěti; odkriti, razkriti; staviti, metnati

na što; (austbinben), odvezati, razvezati; einen Brief —, otvoriti, razpečatiti; eine Aush —, razbiti, stući; sich —, v. r. otvoriti se, dignuti se, podignuti se; krenuti se, otići, odpraviti se; spremiti se; wir müssen uns früh —, moramo uraniti.

Aufmahlen, v. a. (Getreide), mlėti, samlėti.

Aufmalen, v. a. (Gemälde), malati, namalati; obnoviti, ponapraviti kip; potrošiti (malajući).

Aufmarsch, m. povèstanje, povèrst; —iren, v. n. vèrstati se, povèrstati se.

Aufmaß, n. vèrh (u mère).

Aufmauern, v. a. zidati, sazidati, pozidati; podzidati, dignuti, dizati.

Aufmerk-en, v. n. paziti, slušati; — v. a. zabilježiti, ubilježiti, upisati, zapisati; —er, m. motrilac; uroda; —sam, adj. poman, pomnjiv, pazljiv, pozoran; —samkeit, f. pomnja, pomnjivost, pozor, pozornost, pazljivost; pažnja.

Aufmischen, v. a. mēšati, smēšati.

Aufmunter-n, v. a. (munter machen), buditi, probuditi, razbuditi; einen zu etwas —, uzbuditi, pobuditi, obodriti; (aufheitern), razveseliti, obradovati; utēšiti, tēšiti; —ung, f. budjenje, podbadaње, poticanje, obodranje; tēšenje, radovanje, veseljenje, utēha.

Aufnageln, v. a. prikovati, pribiti (čavli).

Aufnagen, v. a. progriziti; proglogdati.

Aufnähen, v. a. šiti, prišiti, pošiti.

Aufnahm-e, f. doček, dočekanje; prijetje, primanje; umnoženje, nabraње; — an Sohnes Statt, posinovanje; — bei Eibes, prise-

ganje, zakletje; — bei Verhör, preduzetje sasluška; Schriftliche — einer mündlichen Klage zu Protokoll, stavljenje ustmene tužbe u napisnik; — der Stubirenden, upis djakah; — eines Protestes vom Notar, prosvèdovanje po bilježniku; Geld —, uzajmljenje; in — sein, cvasti, biti u običaju, navadi; in — bringen, uvesti, staviti u običaj; —sbogen, m. upisni list, tabak; —sgebühr, f. upisna; —scheine, m. primitnica, upisnica; —sfähig, adj. sposoban za prijetje, tko je za prijetje.

Aufnachten, v. a. pojest u poslaštich.

Aufnehmen, v. a. primiti, dočekati; von der Erde —, dignuti, uzdignuti; pomnožati, nakupiti; ein Capital —, uzet zaimo, u zajam; an Sohnes Statt —, posiniti, posinoviti; einen Eid —, zakleti koga; Rechnungen —, preduzeti, načiniti račune; (anhören) saslušati (parniške govore); bei Verhör —, napisati saslušak; eine Gegenb —, izrisati, narisati; es mit einem —, ogledati se s kim; für Scherz —, uzeti, primiti za šalu; übel —, zamēriti kome što; etwas auf sich nehmen, uzeti na se, podhvatiti se.

Aufnehmen, n. in — kommen, doć u običaj.

Aufnieten, v. a. pribiti (čavlići).

Aufnöthigen, v. a. nametnuti, name-tati, nagovoriti, usiliti koga da uzme.

Aufopfer-n, v. a. posvetiti, zèrtvovati, prinēti; sich —, v. r. zèrtvovati se; —ung, f. posvetjenje, zèrtvovanje; zèrtva, posvetilište.

Aufpassen, v. a. tovariti, natovariti, pèrtiti, napèrtiti; (bei Gepackte öffnen), razvezati, razpèrtljati.

Aufpappen, *f.* Aufkleben.

Aufpassen, *v. a.* primériti, pripodobiti; *v. n.* paziti, bit na opazu; vrebati, prežiati; — *er, m.* uhoda, uhodnik; zasédnik; — *an* bei Stadthoren, vratar, stražar od grada.

Aufpflanzen, *v. a.* (als eine Fahne, *ic.*) naperiti, nasaditi, pobiti; die Kanonen —, naperiti, naméstiti topove; mit aufgeschpangtem Bajonett, a naperenom bajunetom.

Aufspüngen, *f.* Aufspühen.

Aufspüpfen, *v. a.* kalamiti, nakalamiti, cépiti, ucépiti; eine Flasche —, otvoriti, odcépiti plosku.

Aufspüpfen, *v. a.* smoliti, prismoliti, nasmoliti.

Aufspüpfen, *v. a.* zobati, pozobati; prokljavati.

Aufspüpfen, *v. a.* puknuti, pući, razpuknuti se.

Aufspüpfen, *v. a.* nagovoriti koga na što.

Aufspüpfen, *v. n.* pljusnuti, pljuscati.

Aufspüpfen, *v. a.* kucnuti, udariti, kucati.

Aufspüpfen, *v. a.* pritisenuti, pritisakati, utéštiti, téštiti.

Aufspüpfen, *v. n.* odskakivati, odskočiti, uzbíti se.

Aufspüpfen, *v. a.* nastaviti, navaliti (top).

Aufspüpfen, *f.* Blasen.

Aufspüpfen, *m.* urea, nakit, nakitjenje, naprava; — *en*, *v. a.* resiti, urešiti, narešiti, kititi, nakititi, okititi; počistiti, čistiti.

Aufspüpfen, *v. n.* izvirati, izticati; nabubriti se, naduti se, razkvasiti se; — *v. a.* namočiti, nakvasiti, močiti, kvasiti.

Aufspüpfen, *v. a.* gnječiti, sgječiti.

Aufspüpfen, *v. a.* pokúpiti, pograbit; sich —, *v. r.* ustati, uzdignuti se naglo; *fig.* oporaviti se, oporavljati se.

Aufspüpfen, *v. n.* penjati se, popeti se.

Aufspüpfen, *v. n.* dimiti se, kaditi se, pušiti se; — *v. a.* popušiti.

Aufspüpfen, *v. a.* spremati, spremiti, pospremami, pospraviti; počistiti; prostora napraviti; aufgeräumt sein, bit dobre volje, biti od volje; — *ung, f.* spremljenje, pospravljenje; red; čišenje.

Aufspüpfen, *v. a.* računati, uračunati; zaračunati, staviti na račun.

Aufspüpfen, *adj.* osovljen; ravan, jednak; — *ada* uprav, ravno, jednako; osovljeno; — blieben, ostati u moći, sili, kréposti, valjanosti; — halten, *v. a.* uzdržati, čuvati, sačuvati; — haltung, *f.* uzdržanje, čuvanje.

Aufspüpfen, *v. a.* pružati, pružiti, spružiti; dizati, dignuti, uzdignuti u vis.

Aufspüpfen, *f.* Aufrühren.

Aufspüpfen, *v. a.* otérsti; stérsti; térsti; oglodati, glodati, očešati, našuljiti; natérsti; (vertilgen, ausrotten), iztrébiti, izkorépiti; pobiti, potući.

Aufspüpfen, *v. a.* nizati, nanizati.

Aufspüpfen, *v. a.* derati, razderati, dérpati, razdérpati, kidati, razkinuti; eine Thür —, otvoriti naglo; das Maul —, die Augen —, zinuti, izbuljiti, izvaliti oči; (zeichnen), narisati, načertati; — *v. n.* puknuti, razcépati se, razkinuti se, razderati se; razporiti se.

Aufspüpfen, *v. a.* osadniti (konja); sich —, *v. r.* ozlediti se, dobit vuka jasući; — *v. n.* usjahati, posésti konja.

Aufspüpfen, *v. a.* dražiti, razdražiti,

uckati, nauckati; —be Reben, razdražni govori.

Aufrennen, *v. a.* otvoriti (vrata tēr-čúci); razbiti čelo; — *v. n.* naterčati.

Aufrichten, *v. a.* (Säule, Denkmal), dizati, uzdignuti, nastaviti; einen Lebenden —, těšiti, razgovoriti; Freundschaft —, zaverčel, učiniti prijateljstvo; Bündniß —, udariti uvčt; ein Regiment —, podignuti regementu; sich —, *v. r.* ustati, dignuti se, izpraviti se; utěšiti se.

Aufrichtig, *adj.* iskren, istinit, pravodušan, otvoren, prav; ein —er Wein, vino čelo, naravsko; — *adv.* iskreno, istinito, pravo, otvoreno; — *feit*, *f.* iskrenost, istinitost, pravodušnost, otvorenost, pravota.

Aufrichtung, *f.* dignutje; podignutje; napravljenje; razgovor, utěha, utěšenje.

Aufriegeln, *v. a.* odsunuti, odkrakunati.

Aufriegeln, *v. n.* ruditi se, naruditi se, uvijati se, kovčerčiti se.

Aufriß, *m.* oris, osnova, plan.

Aufriß-en, *v. a.* zadirati, zaderati, prodrati, proderati, ogrebsti; — *ung*, *f.* ogreb,

Aufrollen, *v. a.* (zusammenrollen), saviti, smotati; (aus einander rollen), razviti, razmotati.

Aufrüden, *v. a.* uzbíti u vis, pomicati, pomaknuti u višak; (vermerken), spočitati, prebaciti, baciti u oči, spočitavati, prebacivati, bacati u oči.

Aufrudern, *v. n.* udariti, udarati veslom o što.

Aufruf, *m.* doziv, poziv, pozov.

Aufrufen, *v. a.* klicati, kliknuti; zvati, pozvati, dozvati, zazvati, zovnuti.

Aufrühr, *m.* buna, uzbunjenje; punta, odmetnutje, smutnja; — predigen, pobudjivati na bunu.

Aufrühren, *v. a.* mčšati, razmčšati, smčšati, pomčšati; buniti, uzbuniti, spuntati; *fig.* krenuti, kretati; obnoviti, ponoviti; — *er*, *m.* bunovnik, puntar, hunitelj; odmetnik, odpadnik; — *sich*, *adj.* bunovan, puntarski, uzbunjen, odmetan, odpadan; — *ung*, *f.* razmčšanje, mčšanje.

Aufrüsten, *v. a.* graditi, sagraditi, dizati, podignuti (odar).

Aufrütteln, *v. a.* dčermati, uzdčermati, prodčermati, promučkati, mučkati.

Aufß, (auf baß), — *Geiß* gehen, na led ići; — *neue*, *s* nova, na novo; — *höchste*, najviše; — *länge* ste, najdulje, najduže, najdalje.

Aussagen, *v. a.* kazati, reći, govoriti lekciju, (absagen), odkazati, opoređi, opogovoriti; die Freundschaft —, dotčergnuti, pretčergnuti prijateljstvo, omraziti se.

Aussägen, *v. a.* propilliti; razpilliti; odpilliti.

Aussammel-n, *v. a.* kčpiti, sbirati, pobirati, brati; — *ung*, *f.* sabiranje, kčpljenje.

Aussanbung, *f.* dopuštenje za upis na posčedstvo (pritežanje).

Aussatteln, *v. a.* sedlati, osedlati.

Aussatz, *m.* nakit; (Kopfsatz), utes, naprava od glave; schriftlicher —, sastavak; razprava; osnova, osnovaње, plan; pismčo; pomenak; račun.

Aussäsig, *adj.* neprijatelj; tvčrdoglav, uporan, nepokoran, odpadan; einem — *sein*, mčrčiti na koga; — *feit*, *f.* neprijateljstvo.

Aussaugen, *v. a.* sisati, posisati; piti, popiti; prosisati.

Auffaugen, v. a. došiti, nadojiti, odojiti.

Auffhaben, v. a. strugati, nastrugati; prostrugati.

Auffhauzen, v. a. šanac napraviti.

Auffhärten, f. Aufrißen.

Auffharrten, v. a. izkopati, čepèrkati, izčepèrkati.

Auffhauen, v. n. dignut oči, pogledati; uzviriti.

Auffhänmen, v. n. pèniti se, zapèniti se, uzpèniti se.

Auffheuchen, v. a. izplašiti, uzbuciti, krenuti (zvérad); poplašiti (ptice).

Auffheuern, v. a. počistiti, pobrisati, otèrti, oribati.

Auffhichten, v. a. složiti; slagati, naslagati jedno na drugo.

Auffhieben, v. a. otvarati, otvoriti; (hinauffchieben), tiskati, potisnuti uzgor; (verschieben), odmaknuti, odložiti, zanositi, odgoditi; —ling, m. mladica, ogranak; (in der Baukunst), kuka od žleba.

Auffhießen, v. n. (von Pflanzen), zebati, téراتи, rasti naglo; (emporschießen), skakati (iz vode riba); — v. a. otvoriti, razbiti, prohibiti iz topa il puške; popncati, potratiti.

Auffhieffen, v. n. udariti, udarati o što brodom.

Auffschlag, m. udaranje (takta); zavrtak, okrajak (na haljini); — des Sutes. krilo od šesira; — des Preises, poskupljenje, podražanje dražba; (Erhöhung der Abgabe), povećanje danka, poreze, pridavak; warme Aufschläge, topli oblii.

Auffschlagen, v. a. probiti, razbiti, prolomiti; udariti, udarati; ein Kleid —, posuvratiti, zavèrnuti;

(öfnen, aufdecken), otvoriti, odkriti, razkriti; ein Zelt —, razpeti šator; (entzwei schlagen), prebiti, prelomiti, pretèrgnuti; (verwunden), udariti, ràniti; etwas in einem Buche —, potražiti štogod u knjizi; eine Wohnung —, nastaniti se, naseliti se; ein Gelächter —, udariti u smèh; die Augen —, otvoriti oči, progledati; — v. n. podražati, poskupiti.

Auffschleifen, v. a. smucati, vući, navući.

Auffschleifen, v. a. derati, razderati, proderati, poderati.

Auffschlichten, f. Aufschichten.

Auffschließen, v. a. otvoriti, odprèti, odključati; fig. odkriti; iznaći; razrèšiti, raztumačiti, razbistriti; sich —, v. r. otvarati se, otvoriti se, pucati, puknuti; procvasti, cvasti, cvatiti; —er, m. ključar; —in, f. ključarica; —ung, f. otvaranje; odključavanje; odpiranje.

Auffschließen, v. a. poriti, razporiti, proporiti, parati; prorézati; —ung, f. porenje, razpor, propor, razparanje; paranje; proréz.

Auffschludzen, v. n. jeknuti, jecati.

Auffschürfen, v. a. sèrkati, posèrkati.

Auffschuß, m. otvor, otvorenje, otvaranje; fig. tumačenje, objasnjenje; — geben, izvéstiti, ubavèstiti, razjasniti.

Auffschmausen, v. a. jèsti, pojèsti.

Auffschmeißen, f. Aufwerfen, Aufschlagen.

Auffschmelzen, v. a. topiti, taliti, otopiti, raztopiti; pritopiti, pricvèrljiti; — v. n. otopiti se, raztopiti se, raztaliti se.

Auffschmierben, v. a. prikivati, prikovati.

Auffschmieren, v. a. mazati, prmazati

- namazati; pomazati, potratiti ma-
žući.
- Aufschmücken**, *f.* Aufpußen.
- Aufschmallen**, *v. a.* prikopčati, razkop-
čati, odkopčati.
- Aufschnappen**, *v. a.* hlapiti, ulovit u
usta (od pseta, itd.), hlapnuti;
ein Wort —, uloviti, čuti po sreći
reč kakovu; — *v. n.* skoknuti,
skakati.
- Aufschneiben**, *v. a.* načeti (kruh);
razrězati; prorězati; (alles schnei-
ben), porězati; — *v. n.* hvaliti se,
hvastati; lagati; — *er, m.* hvali-
sav, hvastalo, hvastalac; laža; —
erei, f. hvastanje, hvastavost; la-
ganje; — *erlich*, hvalisav, hvastav.
- Aufschnellern**, *v. a.* činit skoknuti; —
v. n. skoknuti, skakati.
- Aufschnitt**, *m.* rez, prorěz; prosěk.
- Aufschnüren**, *v. a.* odvezati, odpet-
ljati, odrěšiti; privezati; nanizati.
- Aufschobern**, *v. a.* složiti u plast, u
stog.
- Aufschöbling**, *m.* (Traufbalen), kuka
od iléba.
- Aufschöpfen**, *v. a.* kúpiti, brati, po-
kúpiti, obrati (ilicom).
- Aufschossen**, *f.* Aufschießen.
- Aufschöbling**, *m.* mladica, rozgva;
fig. dugonja, dugajlia.
- Aufschrauben**, *v. a.* prišarasti; odša-
rašti.
- Aufschrecken**, *v. a.* poplašiti; uzbu-
điti; — *v. n.* prenuti se, těrgnu-
ti se.
- Aufschreiben**, *v. a.* napisati; zapi-
sati, ubilježiti; — *ung, f.* pisanje;
zapisanje, ubilježenje, zapisivanje;
bilježenje.
- Aufschreien**, *v. n.* viknuti, kliknuti;
— *v. a.* vikom probuditi.
- Aufschrift**, *f.* napis, nadpis; naslov,
titao.
- Aufschrotten**, *v. a.* váljati, turati, ma-
valiti; požderati.
- Aufschub**, *m.* odgoda, oklev; odga-
djanje, oklevanje, kėrzmanje, od-
vlaka, odlaganje, kašnjenje, zate-
zanje, otezanje; die Sache läßt kei-
nen Aufschub zu, stvar se neda od-
goditi.
- Aufschüren**, *f.* Anschüren.
- Aufschürzen**, *v. a.* posuvratiti, za-
věrnuti, prěvěrnuti, zasukati, uzvi-
nuti; — *zung, f.* posuvratjenje, za-
věnutje, zasukanje.
- Aufschütteln**, *v. a.* tresti, protresti,
dermati, prodermati.
- Aufschütten**, *v. a.* nasipati, sipati;
naliti; kúpiti; — *ung, f.* sipanje,
sutje; nalivanje.
- Aufschützen**, *v. a.* ustaviti vodu.
- Aufschwämmen**, *v. a.* naduti, nakva-
sati; bad Holz —, hvatati đerva
po vodi.
- Aufschwätzen**, Aufschweifen, *v. a.* pod-
vezati (rep konju).
- Aufschwärzen**, *v. a.* černiti, pocěr-
niti; precěrniti.
- Aufschwägen**; *v. a.* nagovoriti da
uzme; probuditi herbljanjem.
- Aufschweben**, *v. n.* dizati se, dignuti
se u zrak.
- Aufschweißen**, *v. a.* cvěrljiti, pricvěr-
ljiti, pojiti, pripojiti.
- Aufschwelgen**, *v. a.* raztočiti, potra-
titi, razsuti.
- Aufschwellen**, *v. a.* naduti, nadimati;
— *v. n.* oteći, oticati, narasti,
naduti se, nabučiti se, napregnuti
se; nasporiti se, umnožiti se; —
n. — *ung, f.* nadutje; otok, oti-
canje, naticanje; umnoženje.
- Aufschwemmen**, *v. a.* plaviti đerva,
hvatati je iz vode; (ausblähen),
naduti, raztegnuti.
- Aufschwingen**, *sich, v. r.* dizati se,

podignuti se, uzvisiti se, uzletěti, popeti se; —ung, *f.* Aufschwung, *m.* uzgon, uzlet, uzletenje.

Auffsch-en, v. n. (aufbliden), pogledati, podignuti oči; *fig.* paziti, pripaziti, prigledati, nastojati; — *n. fig.* buka, treska; —machen, padati u oči, pozornost pobuditi; —er, *m.* nadglednik, nadziratelj; nastojnik; —erin, *f.* nadzirateljka; prigledateljka; nastojkinja.

Auffsch-en, v. a. staviti, metnuti, položiti na što; den Kopfputz —, nakititi glavu; den Hut —, pokriti se; (aufnähen), prišiti; (schriftlich), sastaviti, napisati; (aufrecht stellen), nastaviti, izpraviti; die Speisen —, naněti na tēpezu; seinen Kopf —, bit svoje glave; die Kosten —, sračunati troškove; Hdrer —, nakititi rogovima, dēlati rogove; sich —, usěsti na konja, uzjahati; sich wider einen —, opřeti se komu; — *v. n.* pušćati rogove (od jelena); grizti jaslā (od konja); —er, *m.* nastavljāš; slagač od dērvah; —ung, *f.* nastavljenje, nastavljanje; slaganje.

Auffsein, v. n. biti na noguh, biti budan; er ist schon auf, on je već ustao; (offen sein), biti otvoren, zjati; früh —, uraniti, ustati rano; (verzehrt sein), biti potrošen, izjedan, potratjen; — *n.* java, bdenje.

Auffseigen, v. n. uzdahnuti, uzdisati. *Aus höchste, adv.* najviše, najveć.

Aufsicht, f. nadgled, nadzor, prigledanje, nastojanje, ravnanje, čuvanje; es sieht unter seiner —, njemu je povereno, pod rukom; —personale, *n.* nadgledno osoblje.

Auffsehen, v. n. uzavřěti, uzbuđati; — *v. a.* prekupati, prevāriti.

Auffsegen, v. a. odpećatiti, razpećatiti.

Auffsit, m. usěd, usědanje, posěd, posědanje; uzjah, uzjahanje; ustanje, ustanak.

Auffsitzen, v. n. (die Nacht), sěditi, bditi; usěsti, posěsti konja, uzjahati; (zu Pferde dienen), ustati, podić se na vojsku; sich —, *v. r.* oranjaviti od duga sēda.

Auffsorten, v. a. die Sägmatten —, dizati, dignuti krevete mornarske.

Auffspähen, f. Auspähen.

Auffspalten, v. a. kalati, razkoliti, razkalati; — *v. n.* cěpati se, kalati se.

Auffspannen, v. a. razpeti, raztegnuti, razviti, napeti; alle Segel —, otvoriti jědra svakolika; gelindere Saiten —, popustiti; —ung, *f.* razpetje, raztegnutje, razvitje, napetje.

Auffsparen, v. a. prišćediti, saćuvati; *fig.* odmaknuti, odložiti, odvući, saćuvati, odgoditi.

Auffspeichern, v. a. metnuti, metati u žitnicu.

Auffspeisen, f. Aussen.

Auffsperr-en, v. a. otvorati, otvoriti, odpirati, odpřeti; die Augen —, izbuljiti, provaliti oči; das Maul —, zinuti, zjati; —ung, *f.* otvor, otvorenje; odpiranje.

Auffspielen, v. a. igrati, zaigrati.

Auffspießen, v. a. naticati, nataknuti, nabosti; nabiti, udariti na kolac.

Auffspindeln, v. a. metnuti, metati na vreteno.

Auffspinnen, v. a. presti, popresti, izpresti.

Auffspigen, v. a. die Ohren —, dizati, dignuti, ćaliti, naćaliti uši.

Auffsprengen, v. a. raspeti, rastvoriti. **Auffsprengen-en, v. a.** prolomiti, probi-

- ti; (aufjagen), krenuti (zvr̃); —
ung, *f.* prolom, prolomljenje.
- Aufsprießen**, *f.* Aufsprossen.
- Aufspringen**, *v. n.* (in die Höhe springen), skočiti, poskočiti; (die Thür), otvoriti se; (ausplätzen), puknuti, popucati, pucati.
- Aufsprossen**, *v. n.* niknuti, proniknuti, nicati; térti (mladice), zebati.
- Aufsprößling**, *m.* mladica, ogranak.
- Aufsprubeln**, *v. n.* klokokati, kipéti, vréti; zaklokokati, uzkipéti, uzavréti; *fig.* uzplamtiti, razjariti se, buknuti.
- Aufsprung**, *m.* skok.
- Aufspulen**, *v. a.* naviti, namotati, smotati.
- Aufspülen**, *v. a.* izprati, izpirati, pomiti, izplákati.
- Aufspünden**, *v. a.* odtapunati, vaditi, izvaditi vranj ili tapun, otvoriti, odčepiti.
- Aufspüren**, *v. a.* (bei den Jägern vom Spürhunde), nanjušiti; *fig.* tražiti, iskati, naći.
- Aufstämmen**, *v. a.* podupréti, nasloniti.
- Aufstampfen**, *v. a.* gaziti, nagaziti, nabiti; kopati, razkopati (nogom).
- Aufstand**, *m.* ustanak, *f.* Aufruhr.
- Aufstapeln**, *v. a.* snéti, snositi na hérpu, gèrnuti, nagèrnuti.
- Aufstäuben**, *v. n.* prašiti se, izprašiti se.
- Aufstäubern**, *f.* Aufjagen.
- Aufstehen**, *v. a.* probosti, izbosti, nabosti; (bei den Kupferstchern), prevajati, rézati s nova; *fig.* éuti, dočuti, saznati po sréci (réč kakovu).
- Aufsteden**, *v. a.* (als ein Kleid u.), zavr̃nuti, posvr̃tatiti, zavèrnuti, zasakati; (auf etwas steden), na-

- taknuti, nabosti; eine Sahe — naperiti barjak, stég; es ist nichts dabei aufzusteden, neima pri tom nikakove koristi.
- Aufstehen**, *v. n.* (offen stehen), bit otvoren, zijati; (auf etwas stehen), stojati na čem; vom Sitzen, Liegen —, ustati, podići se, dignuti se; vom Kranenlager —, ozdraviti, oporaviti se, pridići se, ustanuti; gegen einen —, uzprotiviti se, opréti se, uzbunuti se proti komu; (erscheinen, kommen), pojaviti se, doći; in Masse —, dignuti se, podignuti se listom (na oružje).
- Aufsteyen**, *v. a.* štirkati, preštirkati, krépiti, pokrépiti s nova (rubje); dizati, podignuti krila od šešira.
- Aufsteigen**, *v. n.* penjati se, uzpeti se, popeti se, uzići; podignuti se, posésti (konja); (von Dünsten aus dem Magen), podrigivati se; (von Gefirnen), pojaviti se, izići, izteći, pomoliti se; —*enb*, *adj.* uzlazeć, uzlazan, uzhodan; —*e* Linie, uzhodno koléno; —*ung*, *f.* uzašastje (telesah nebeskih).
- Aufstell-en**, *v. a.* nastavljati, nastaviti, dizati, podignuti, izpraviti; (j. B. einen Vertreter), postaviti, metnuti; Zeugen —, dovesti svédoke; Nege —, razpeti mréžu; wegen, (nach) etwas —, razpitkivati, tražiti; —*ung*, *f.* nastavljenje, podignutje, izpravljenje; postavljenje, metnutje; dovodjenje (svédokah); iztraživanje.
- Aufstieben**, *v. n.* dignuti se, uzletéti, uzpèrhauti.
- Aufstobern**, *f.* Aufjagen.
- Aufstöpseln**, *v. a.* odčepiti, odčepljivati.
- Aufstören**, *v. a.* buditi, probuditi, bukom; buniti, uzbuniti.

Aufstoßen, *v. a.* protisnuti, odrinuti; razbiti, prolomiti; die Haut —, oguliti kožu; — *v. a.* (von Speisfen), podrigivati se; (auf etwas stoßen), udarit o što; (begegnen), sastreći, sukobiti, nameriti se; susrećati, namerati se; — *en, n.* — *ung, f.* razbijanje, probijanje; sastanak, susret; podrigivanje.

Aufstößig, *adj.* kiseo, pokvaren, skvaren; jogunast; bolealjiv.

Aufstreben, *v. n.* tirsiti se, siliti se podigavati, teiiti.

Aufstrecken, *v. a.* pružiti, pružati u vis.

Aufstreichen, *v. a.* mazati, namazati; gladiti u vis; — *v. n.* omicati se, puzati se, omaknuti se.

Aufstreifen, *v. a.* zasukati, zavěrnuti, posuvratiti; die Haut —, oguliti kožu; — *v. n.* taknuti se, dirati.

Aufstreuen, *v. a.* nasipati, posipati, nasuti, posuti.

Aufstreich, *m.* uzgud, udarac gudala ozdo gore.

Aufstülpen, *v. a.* zavěrnuti, uzvěrnuti; poklopiti (lonac itd.); eine kleine aufgestülpte Nase, malen zaferknjen nos.

Aufstürmen, *v. a.* uzbuniti; otvoriti, razbiti (na jurii).

Aufstürzen, *v. a.* poklopiti, zaklopiti; pokriti; — *v. n.* skočiti, poserěnuti, skakati, sěrnuti.

Aufstupsen, *v. a.* kititi, nakititi, resiti, neresiti; den Gut —, *f.* Aufsträumen.

Aufstupsen, *v. a.* naslanjati, nasloniti; sich — *v. r.* nasloniti se, prisloniti se, naslanjati se, prislanjati se.

Aufsuchen, *v. a.* tražiti, lakati, potražiti, poiskati; — *ung, f.* traženje, iskanje.

Aufsummen, *v. a.* nagertati, gěrnuti,

nagěrnuti, kćpiti, nakćpiti; sich — *v. r.* nakćpiti se, umnožiti se, nabrati se.

Aufstafeln, *f.* Aufstischen.

Aufstafeln, *v. a.* spremati, spremiti, oružavati, oružati (brod).

Aufstaumeln, *v. n.* dizati se, ustati smušen.

Aufstauen, *v. a.* raztaliti, raztopiti, otopiti; — *v. n.* raztaliti se, raztopiti se, otopiti se, odkraviti se, okopniti; — *n.* — *ung, f.* otop, topljenje, taljenje; odkravljenje, okopljenje; — *ungspunkt, n.* otopna točka, piknja od topa.

Aufstheifen, *v. a.* die Entschćbung, razrězati naknadu.

Aufstun, *v. a.* otvoriti, odprěti; odkriti, razkriti; sich — *v. r.* otvoriti se, odkriti se; der Himmel thut sich auf, vedri se.

Aufstürmen, *v. a.* nagěrnuti, nahěrpiti, nagertati, gěrnuti, hěrpiti, těrpiti.

Aufstischen, *v. a.* doněti na stol; dat jěsti; počastiti, pogostiti.

Auftrag, *m.* naruka, narućak, narućbina, narućenje, nalog; zapověd, povlastjenje; namaz, primaz; — geben, narućiti; zapovieděti.

Auftrag-en, *v. a.* nositi, naněti, doněti (na těrpezu); Gold —, pozlatiti; Farben —, posfarbati, nasfarbati, mastiti, pomastiti; einem ein Geschćft —, narućiti, naložiti, zapoviedati; — dem Gegenthěil den Eid, zalakati, da se protivnik zukune na što; — *geber, m.* narućitelj; — *händler, m.* narućna těrgovina.

Auftraufeln, *v. a.* toćiti, liti, izliti; kapati, nakapati.

Auftraufen, *v. n.* kapati, izkapati, nakapati.

Aufreiben, *v. a.* (Reife), nabiti; (Bild —), krenuti, iztérati; Gels —, naći, nabaviti novacah; (mit Gewalt aufsprengen), silom otvoriti; (aufblasen), naduti, nadunuti, nadimati.

Auftrenn-en, *v. a.* parati, poriti, razporiti, oporiti; —ung, *f.* porenje; razpor.

Auftreten, *v. a.* probiti, razbiti nogom; — *v. n.* stupiti, stati; (auf der Bühne), pojaviti se, pokazati se, igrati; wider jemand —, dignuti se, ustati proti komu; mit etwas —, početi, pokazati se, pojaviti se; energisch —, krépkó postupati; — *n. f.* Austritt.

Auftriefen, *f.* Aufträufeln.

Auftrinken, *v. a.* popiti, izpiti.

Auftritt, *m.* hod, korak, stup; stupanj, skalin; (auf der Bühne), pojavjenje, pokazanje, igranje; (im Schauspiel), prizor, scena; dogadjaj, prigoda, sgoda, slučaj.

Auftrocknen, *v. a.* sušiti, osušiti; posušiti; — *v. n.* osušiti se, posušiti se; usahnuti, sahnuti.

Auftröpfeln, *v. a.* nakàpiti, kàpiti.

Auf und ab, *adv.* goré i dolé.

Aufwachen, *v. n.* probuditi se, buditi se; — *n.* probudjenje.

Aufwachsen, *v. n.* rasti, narasti, uzrasti; miteinander —, zajedno odrasti.

Aufwägen, *f.* Aufwiegen.

Aufwählen, *v. a.* (eine Karte), převérnuti.

Aufwall-en, *v. n.* ključati, kipéti, izkipéti, uzavréti; im Born —, razjariti se, razsèrditi se, razgnévití se, uzplamtiti; —ung, *f.* kipljenje, uzavrenje; — beš Bornes, sèrdnja, sèrèba, gujév, jarost.

Aufwälzen, *v. a.* navaliti, valjati uzgor, uzvaljivati.

Aufwand, *m.* trošak; tratnja, potrata.

Aufwärmen, *v. a.* grijati, pogrijati; *fig.* ponoviti, obnoviti.

Aufwarten, *v. n.* služiti, dvoriti; pohoditi, polaziti, učinit svoj poklon; jemand mit einer Speise —, poslužít koga kakovom jéstvinom; Jhnen aufzuwarten, na službu; (von Hunden), služiti.

Aufwärter, *m.* momak, sluga, službenik, dvorilac, dvornik; —in, *f.* momica, služkinja, službenica, dvorkinja.

Aufwärts, *adv.* uz, goré, uzgor, uzvis; uz bérdo; den Fluß —, uz vodu.

Aufwartsam, *adj. f.* Dienstfertig.

Aufwartung, *f.* Aufwarten, *n.* posluga, dvorba; pohod, polaz; einem seine — machen, učiniti komu svoj poklon, dvoriti ga.

Aufwaschen, *v. a.* oprati, pomiti, prati, pomivati.

Aufwäscherin, *f.* sudoperka, pomivalica.

Aufwaschwasser, *n.* pomije.

Aufweben, *v. a.* tkati, satkati, potkati; (lošweben), razatkati.

Aufwechsel, *m.* prid (agio); —n, *v. a.* proméniti, razméniti, ménjati, razbiti (novac); pridariti.

Aufwechsler, *m.* ménjalac; pridar; —selung, *f.* ménjanje; pridarenje.

Aufwecken, *v. a.* a. buditi, probuditi, razbuditi; *fig.* razveseliti; einen Todten —, uzkrisiti; —er, *m.* budnik, buditelj; —ung, *f.* budjenje, *f.* Auferweckung.

Aufwehen, *v. a.* (empornehen), uzpuhnuti, azduhnuti; (öffnen), otvoriti vètrom; razduvati, razpuhati.

Aufweich-en, *v. a.* razkvasiti; namoštiti; — *v. n.* raskvasiti se; na-

mošiti se; —ung, *f.* razkvašenje, namočenje.

Aufweisen, *v. a.* namotati, naviti.

Aufweisen, *v. a.* kazati, pokazati, pokazivati; dovesti; —ung, *f.* kazanje; pokazanje; dovod.

Aufweisen, *f.* Weissen.

Aufwenden, *v. a.* trošiti, potrošiti, tritati, potratiti, poharčiti.

Aufwersen, *v. a.* otvoriti, probiti, razbiti (bacanjem); nabaciti; baciti u zrak; **Blasen**, **Schaum** —, ključati, pristiti se; peniti se; einen **Damm** —, načiniti, podignuti nasap; aufgeworfene Lippen, ustne debele, nabubrene; eine Frage —, zametnuti pitanje; sich — (von Brettern), sgerbiti se, skriviti se; sich zum Lehrer —, nametati se, nametnuti se za učitelja; sich wider jemand —, dignuti se proti komu, uzprotiviti se.

Aufwischen, *v. a.* sukati, zasukati; mazati, namazati berkove.

Aufwickeln, *v. a.* namotati, naviti; saviti, smotati; (Loßwickeln), razmotati, odmotati; razviti, odviti; ein **Kind** —, razviti dčete; —ung, *f.* namotanje; svijanje, razvijanje, odmatanje.

Aufwiegeln, *v. a.* podbuniti, uzbuniti; buniti, puntati; —ung, *f.* (auch —ci, *f.*) buna, punta; bunjenje, puntanje.

Aufwiegen, *v. a.* izmčeriti, vagnuti, utegnuti; *fig.* nadilaziti, pretežati.

Aufwiegler, *m.* puntar, bunitelj, bušnovnik, smutljivac; —isch, *adj.* puntarski, odmetnički.

Aufwindeln, *v. a.* ein **Kind** —, razviti dčete.

Aufwinden, *v. a.* potegnuti, uzdignuti na vito; isati, povući uzgor; die

Unter —, povaditi, dignuti sidro; **Zwirn** —, namotati, naviti.

Aufwirken, *v. a.* razakati; potkati; (bei den Bäckern), razdčeliti tčesto; razparati (u lovca).

Aufwirren, *v. a.* razrčesiti, razmotati, razmčersiti.

Aufwisch-en, *v. a.* tčerti, otčerti, brisati, obrisati; —er, —haber, *m.* otirač, kčerpina za brisat, ubrus.

Aufwoggen, *v. n.* dizati se, dignuti se na valove.

Aufwölben, *f.* Wölben.

Aufwollen, *v. n.* htčet u vis.

Aufwühl-en, *v. a.* razrovati, razriti; uzrovati, uzriti; — die öffentliche Ordnung, podkopavati javni red; —ung, *f.* podkopavanje.

Aufwurf, *m.* nasip, namet, nanos.

Aufzähl-en, *v. a.* brojiti, nabrojiti, izbrojiti; —ung, *f.* brojenje; nabrojenje; izbrojenje.

Aufzäumen, *v. a.* zauzdati, metnuti uzdu; —ung, *f.* zauzdanje.

Aufzehen, *v. a.* zapiti i zajčesti, popiti i pojęsti.

Aufzehr-en, *v. a.* potrošiti, potratiti, poharčiti; —er, *m.* razmetnik, razzipnik, razpikuća.

Aufzeichnen, *v. a.* naznačiti, zabilježiti, ubilježiti; zarovačiti; upisati; —er, *m.* bilježnik, upisač; —ung, *f.* naznačenje, ubilježenje; upisanje, zapisanje; —ungsbuch, *n.* bilježna, upisna, zapisna knjiga.

Aufzeigen, *f.* Aufweisen.

Aufzerren, *f.* Aufreißen.

Aufziehbrüde, *f.* diživ most.

Aufziehen, *v. a.* (öffnen), otvoriti, odprčeti; (in die Höhe), vući, potegnuti, potezati gorč, dizati; eine Uhr —, naviti, navući, navlačiti uru; Saiten —, napeti, napinjati strune; (bei den Webern),

snovati; Kinder —, odgojiti, odhraniti; den Zahn am Gewehre —, napeti pušku; einen —, zbijati šale s kim, dražiti ga; (hinhalten), odmicati, zanositi; zum Lanze —, pozvati na tanac; gelindere Saiten —, popustiti; eine Brücke —, dignuti most; die Segel —, raspeti jedra; — v. n. (einher ziehen), ići, stupati u redu; (auf die Wache ziehen), izmëniti stražu; prächtig —, gizdati se; (aufgezogen kommen mit Neben u.), izustiti; sich —, v. r. podignuti se; es zieht sich ein Gewitter auf, nevrême se spravlja; —haken, m. kuka od vitla; —loch, n. rupa za zadënuti; —seil, n. konop od vitla.

Aufzug, m. potezanje, dizanje; (Aufschub), odlaganje, odgod, zatezanje, zanošenje; (bei den Webern), osnova; (im Schauspiele), čin, dio; feierlicher —, svečanost, svečani obhod, velikolepnost; (Begleitung), sprovodjenje, sprovod; procesia, litija, provod; (Krahn, Lasten aufzugziehen), argan, vito; —brücke, f. diživ most, s. Zugbrücke.

Aufzwingen, v. a. otvoriti, odprëti silom; nabiti.

Aufzwecken, v. a. pribijati, pribiti čavlići.

Aufzwickeln, v. a. odštipnuti; razštipnuti.

Aufzwingen, s. Aufnöthigen.

Augafel, m. zënica,

Auge, n. oko; vid; (in der Karte), oko; (an Pflanzen), pup, pupak, pupoljak; große Augen machen —, diviti se, čaditi se; ein — auf etwas haben, oko imati, žuditi; ein wachsameß — haben auf Jemanden, paziti na koga; gehe mir aus den Augen, idl mi izprëd o-

čuh; das liegt vor Augen, očevidno je; die Augen nieberschlagen, poniknuti; aus den Augen, aus dem Sinn, koga nevidimo, lako i zaboravimo; ein — zubrücken, kroz përste glodati; zum — gehörig, oćinji.

Augeln, v. a. ucëpiti; (liebäugeln), namigavati.

Augen, adj. in Zusammens. oćni, od očuh; —aber, f. žila od oka, očna žila; —arzt, m. okulista, oćar, lćënik od očuh; —arznei, f. pomoć za oći, lćk za oći; —beschreibung, f. oftalmografija, okopi-sje; —binde, f. povez, vez od očuh; —blick, m. čas, mah, híp, trenutje od oka, par; —blisslich, adj. časan, ućasan, časoviti; —adv. odmah, u čas, udilj, s męsta; —blinzeln, n. miganje; —bogen, m. (die Regenbogenhaut), dęga (od oka); —braune, f. oberva; —but-ter, f. kërvaelj; —cur, f. lććenje bolesti oćinje; —deckel, m. poklo-pac od očuh; —fell, n. naoćnjak, opalca 'od oka; —diener, m. u-dvorica, priljalac, licumërac; —dienst, m. prilživanje, licumërstvo; —fluß, m. suzenje oćuh; —glas, n. oćali, naoćari; —häutchen, n. opnica od oka, naoćnjak; —höhle, f. jamica od oka; —krantbett, f. bolest oćinja; —kraut, n. roso-pas (trava); —leder, n. naoćnjak; —licht, n. vid oćinji; —lieb, n. —lieber, pl. vedja; —lust, f. ma-slada oku, oćinja radost; —maß, n. męra od oka; nach dem — ur-theilen, suditi na 'oko, po oku; das — nehmen, okom izmëriti; —mert, n. zamërak, cilj, svërha; nakanjenje; —mittel, n. f. —ar-nei; —pulver, n. prašek za oći;

—punkt, *m.* gledašte; —salbe, *f.* mast za oči; —schnee, *m.* očinja bolest; —schein, *m.* vid, razgled, pogled, pozor; in —nehmen, razgledati, progledati, razviděti; ben — vornehmen lassen, učiniti da se što razgleda; —scheinlich, *adj.* očevidan, javan, očiti; — *adv.* očevidno, javno, očito, belodano; —scheinlichkeit, *f.* očevidnost, javnost, očitost, belodanost; —scheins, (in Zusammenf.) razgledni; —scheinprotokoll, *n.* razgledni napisnik; —scheinstagfagung, razgledno ročište; —spiel, *n.* namigivanje; —sprache, *f.* očinji jezik; oči; —staar, *f.* Staar; —triefen, *n.* kermeljivost; —stern, *m.* zénica; —trost, *m.* 1) (Pflanze), didak, vidac, zorvica (trava); 2) — *f.* —luft; —verblendung, *f.* obsěna; —wasser, *n.* voda za oči; —weibe, *f.* páša za oči; —weh, *n.* bolest očinja, okobolja; —wimper, *f.* trepavica; —winkel, *m.* mignutje, namignutje, trenutje, trenutak; —winkel, *m.* kraj, kut od oka; —zahn, *m.* podočnjak, srđnji zub; —zeuge, *m.* očevidac.

Auglein, *n.* okašce, malo oko.

Augig, *adj.* okat.

Augur, *m.* augur, koboslovac, vrah, v. štac.

August, *m.* august, kolovoz (měsac).

Augustiner, *m.* augustinac (kaludjer); — *f.* augustinka.

Aufirsch, *m.* poljski jelen.

Auripigment, *n.* orpiment, žuti sićaa, žuti mišomor.

Aurore-a, *f.* s. Morgenröthe; —farbe, *f.* farba od zore, rujna boja.

Aus, *prp.* iz; od; po; raz; sa, s; — *adv.* dokončano, dovršeno, prošlo.

Ausadern, *v. a.* uzorati; poorati.

Ausübern, *v. a.* vaditi, povaditi file iz mesa.

Ausantworten, *f.* Ausliefern.

Ausarbeit-en, *v. a.* načiniti, izraditi, izdělati; (abfassen), sastaviti, spisati, (beendigen), svršiti, dovršiti; einen Döfen —, oguliti, o-derati; —ung, *f.* izradjenje, izradak; sastavak, razprava, pismo; dšlo.

Ausart-en, *v. n.* izopačiti se, izroditi se, odroditi se, izverći se; —ung, *f.* izopačenje, izrodjenje, odrodjenje, izvergnutje.

Ausästen, *v. a.* kresati, okresati, ohaštriti, oklaštriti (dërvo).

Ausathmen, *v. n.* dihati, oddahnuti; — *v. a.* die Seele —, izdahnuti, izdisati, umrěti, dušu izpustiti.

Ausbacken, *v. a.* peći, izpeći; — *v. n.* izpeći se, peći se.

Ausbaben, *v. a.* kupati, okupati, prati, oprati; *fig.* etwas — müssen, platiti, těrpeti za drugoga.

Ausbähen, *v. a.* pěržiti, izpěržiti.

Ausballen, *v. a.* razvezati, razpraviti.

Ausbannen, *f.* Verbannen.

Ausbauen, *v. a.* sazidati; sagraditi.

Ausbebing-en, *v. a.* ugovoriti, ureći, pogoditi, uvětovati; sich etwas —, priuzděržati si štogod; —ung, *f.* ugovor, pogodba, uvět, priuzděržanje.

Ausbedungen, *adv.* osim, izvan, razmi.

Ausberren, *v. a.* opipati, obrati (Jagode).

Ausbeichten, *v. a.* izpoviděti; *fig.* priznati.

Ausbeinen, *v. a.* vaditi, povaditi kosti.

Ausbeissen, *v. a.* (einen Zahn), slomiti, izkěrhnuti zub; odgrizti, od-

griznuti; einen aus einer Stelle —, izagnati, odtérati.

Ausbeigen, *v. a.* snimiti, izvaditi krépkom vodom.

Ausbesser-n, *v. a.* popraviti; prena- praviti; pokèrpiti, izkèrpiti; — *er*, *m:* popravljalac; kèrpilac; — *ung*, *f.* popravak, popravljenje, prena- pravljenje; pokèrpjenje.

Ausbeten, *v. a.* moliti, izmoliti.

Ausbetten, *v. n.* prenéti postelju.

Ausbeugen, *f.* Ausbiegen.

Ausbeute, *f.* plod, korist, dobit, do- bitak, plén, dohodak, prohibitak; dio.

Ausbeuteln, *v. a.* izvaditi, iztresti iz kese; Mehl —, proséati brašno; *fig.* einen —, oglobiti koga.

Ausbezahlen, *f.* Auszahlen.

Ausbiegen, *v. a.* izvèrnati, izvinuti; — *v. n.* vor einem —, ukloniti se pred kim il komu.

Ausbieten, *v. a.* nuditi, prodavati; einen —, pozvati koga (na mej- dan); odpustiti iz službe.

Ausbild-en, *v. a.* izdèlati, napraviti; Semanden —, izučiti koga; den Geist —, izobraziti, obrazovati; — *ung*, *f.* izdèlanje, napravljenje; — *bes* Geistes, izobrajenje, izo- braženost, obrazovanje.

Ausbinden, *v. a.* razvezati, razrèšiti

Ausbitten, *v. a.* izmoliti, izprositi; iskati, tražiti; *bas* bitte ich mir aus, prosim, ja toga netèrpim; ich bitte es mir zu Gnaden aus, prosim tu milost.

Ausblasen, *v. a.* izpuhnuti; izduhnu- ti; ugasiti, utèrnuti; *fig.* (aus- trompeten), raztrubiti, trubiti.

Ausbleiben, *v. n.* izostati, nedoći; (nicht zurückkehren), ne vratiti se; *bas* Fieber ist ausgeblieben, ostavila ga groznica; *die* Strafe wird nicht

—, neće ga mimoići kázan, ka- štiga; —, *n.* (von der Tagsetzung), izostanak od ročista.

Ausbleichen, *v. a.* izbèliti, pobèliti bèliti; — *v. n.* poblèditi, oblè- diti, blèditi.

Ausbleien, *v. a.* puniti, napuniti, za- liti olovom.

Ausblühen, *v. n.* ocvasti, prolaziti cvét.

Ausbluten, *v. n.* izgubiti kèrv svu- koliku, izteći komu kèrv; (auf- hören zu bluten), prestat teći; — lassen, pustit da teče kèrv (dok prestane).

Ausböden, *v. a.* zadniti (bačvu, bure).

Ausbohlen, *v. a.* obiti daskama.

Ausbohren, *v. a.* provèrtati, probušiti.

Ausborgen, *v. a.* (einem Andern), uzaj- miti, posuditi, dati na poček, na veresiu; (von Semanden etwas), uzeti na poček.

Ausbraten, *v. a.* (als Fett), topiti stopiti, raztopiti; (einen Braten), peći, izpeći; — *v. n.* izpeći se.

Ausbrauchen, *f.* Verbrauchen.

Ausbrauen, *v. a.* variti, izvariti; do- variti (pivo).

Ausbrausen, *v. n.* okipèti; prestat žumiti.

Ausbrechen, *v. a.* izlomiti, polomiti, odlomiti, izbiti; (durch Speien von sich geben), izbljuvati, izrigati, iz- bacati, izmetati; *die* Wienen —, ubiti pèele; einen Zahn —, iz- tèrgnuti zub; — *v. n.* izaći; pro- lomiti se, protisnuti se; (als Feuer), projaviti se, nastati; uka- zati se, polèći se; in ein Gefäß, ter, in Thranen —, udariti u smèh, u plač; in Schwähworte —, psovati, opsovati, udarit psovati; (vom Concurse), nastati; aus einem Arreste —, provaliti iz zátvora.

Ausbreit-en, *v. a.* razširiti; razastèrti, prostèrti, razprostraniti; ein **Ge-richt** —, razsuti glas; die **Arme** —, ruke širiti; sich — *v. r.* širiti se; ploditi se; sich über etwas —, obširno o čem besèditi; —ung, *f.* razširenje; prostiranje, razastiranje.

Ausbrennen, *v. a.* izpaliti; izgorèti; pogorèti; progoreti; **Biegel** —, izpeci opeke; — *v. n.* izgorèti, pogorèti.

Ausbringen, *v. a.* (als **Flecken** &c.), vaditi, izvaditi; (unter die Leute bringen), razglasiti, pronèti, razsuti; eine **Gesundheit** —, napit u zdravje; **Junge** —, izléci, poléci; (im Bergbaue), raztopiti, topiti.

Ausbruch, *m.* ukazanje, pojavljenje, nastanak; — des **Krieges**, početak, postanak rata; — der **Freude**, des **Entzückens**, veselje, radost; (des **Concurres**), nastanak (tedajaja); (des **Feuers**), buknotje (vatre); (aus einem **Gefängnisse**), provala; (der **Unruhen**), pojava, početak nemira; (**Wein**), samotok.

Ausbrüchig, *adj.* znan, javan, ošit.

Ausbrühen, *v. a.* popariti, pariti.

Ausbrüllen, *v. n.* izrikati se; (vom **Donner**), izgèrmèti se.

Ausbrummen, *v. a.* izmèrmljati.

Ausbrüsten, *v. a.* izvaditi pèrsnu kost.

Ausbrüt-en, *v. a.* izléci, poléci, izvesti; *fig.* iznaèi, izmisliti, izmorgati, skovati, osnovati; —ung, *f.* izleženje, poleženje; izleg, poleg; *fig.* iznašastje, kov, osnova

Ausbrügeln, *v. a.* tiglati, potiglati, iztiglati, izgladiti tiglom, utijom.

Ausbund, *m.* čudo; izgled; stvar izverstna; — von **Schönheit**, uzor lepota, uzor lepote; ein —

aller **Schöne**, lupek svih lupek.

Ausbündig, *adj.* izverstan; odličan; osobit; — *adv.* izverstno; odlično; osobito.

Ausbürsten, *v. a.* kefati, izkefati, okefati.

Ausbüschen, *v. a.* izkorèniti, izkorèpiti, izguliti.

Ausbüßen, *f.* Büßen.

Auscultant, *m. (t.)* prislušnik.

Auscuriren, *v. a.* léèiti, izléèiti, vidati, izvidati.

Ausbampfen, *v. n.* izlapiti, izjapiti, izvapiti, izvétriti, lapiti, japiti, vapiti, vétriti.

Ausbämpfen, *v. a.* učiniti da izlapi, izvapi, da izvétiri; (erstlich ein Feuer), potušiti, ugasiti, utèrnuti.

Ausbärmen, *v. a.* vaditi, izvaditi crèva.

Ausbauer, *f.* postojanstvo, uztèrpljivost; —n, *v. a.* odèržiati, stèrpèti, snositi; — *v. n.* durati, trajati, obstati do svèrhe; —n, *n.* trajanje, postojanstvo, uztèrpljivost; —nd, *adj.* postojan, tèrpljiv.

Ausbehnbar, *adj.* pruživ; —keit, *f.* pruživost.

Ausbehn-en, *v. a.* pružiti, pružati, otegnuti; raztegnuti, protegnuti, raztanjiti; razprostraniti; — (eine **Verordnung**), protegnuti, razprostrèti naredbu; (anwenden) obratiti, uporabiti što na što; —end, *adj.* pružan, otezan; —ung, *f.* pružanje; raztegnutje, protegnutje; (**Weitläufigkeit**) obširnost; (**Anwendung**) obrata, uporava; (**Raum**) prostor.

Ausbeichen, *v. a.* pregraditi naspom, jaziti, zajaziti.

Ausdenken, *v. a.* izmisliti, iznaèi.

Ausbeuten, *v. a.* tumaèiti, iztuma-

điti, protumađiti, izjasniti; —*cr*, *m.* tumač, tumačnik; —*ung*, *f.* tumačenje; protumačenje.
Ausbichten, *v. a.* izmisliti; kašafatati, kerpiti, izkerpiti (brod).
Ausbielen, *v. a.* objijati, obiti da-skama.
Ausbienen, *v. a.* doslušiti; odslušiti.
Ausbingen, *v. a.* ugovoriti, pogoditi, uvétovati.
Ausdonnern, *v. n.* izgèrmèti se.
Ausdorren, *v. n.* sušiti se, osušiti se, sahnuti, usahnuti.
Ausdörren, *v. a.* sušiti, osušiti, posušiti.
Ausdrängen, *f.* Verdrängen.
Ausdreheln, *v. a.* točiti, obočiti.
Ausdrehen, *v. a.* izvinuti, izvijati.
Ausdreschen, *v. a.* mlatiti, omlatiti, veršiti, overšiti.
Ausdruck, *m.* (im Reden), reč, izraz; govor, besèda; izraženje, život, izraz; ein Bild, baš sehr viel — hat, jako izrazan kip, kip pun izraza.
Ausdrucken, *v. a.* (ein Stempel, eine Schrift), prtisnuti, udariti, naštampati; (mit Worten), izraziti, izraživati, izreći; — im Bescheide die Ursache, naznačiti uzrok.
Ausdrück-en, *v. a.* ošimati, ožeti, cèđiti, izcèđiti; (mit Worten), *f.* Ausdrucken; —lich, *adj.* naročit; — *adv.* baš, upravo, naročito, izričkom, izrično.
Ausdruck-sam, *adj.* izrazan, pun izraza; —sarm, *adj.* bezizrazan; —sart, *f.* reč, naćin od izraza; —sleer, —sloš, *f.* Ausdrucksarm; —svoll, *f.* Ausdrucksam; —brückung, *f.* prtisnutje; naštampanje, udarenje.
Ausbruch, *m.* mlatnja, žito omlatjeno.

Ausbusten, *v. n.* izlapiti, izjapiti, izvapiti, izvēriti.
Ausbüsten, *v. a.* dihati, mirisati, davat miris od sebe.
Ausbullen, *v. a.* prepatiti, pretèpèti.
Ausbunsten, *v. n.* izlapiti, izjapiti, izvapiti, izvēriti.
Ausbunsten, *v. a.* davati paru od sebe, pušiti se, kaditi se; —*ung*, *f.* para, sapa; vētrenje, izjapljenje; kadnja; —ungemeſſer, *m.* dahomèr.
Ausebnen, *v. a.* ravnati, poravnati.
Ausecken, *v. a.* izrezati na ugle.
Ausseggen, *v. a.* uzderljati.
Auseinander, *adv.* ob sebi; (in Zus.) raz, od; —bringen, *v. a.* razstavljati, razstaviti, lućiti, razlućiti; —fahren, *v. n.* razstati se, razići se; —gehen, *v. n.* razići se, razminuti se, razdvojiti se; razstaviti se, razpasti se; —legen, *v. a.* razstaviti, protumaćiti; —nehmen, *v. a.* raznimati, razstaviti, razbirati, razabrati; —sehen, *v. a.* razstaviti; protumaćiti, izjasniti; —setzung, *f.* razbranje; razstavljanje, tumačenje; —thun, *v. a.* razstaviti; —ziehen, *v. a.* raztezati, raztegnuti; tanjiti, raztanjiti.
Auseisen, *v. a.* otopiti, oškinuti od leđa.
Auseitern, *v. n.* gnojiti se, ogrojiti se.
Auserlesen, **Auserkoren**, *f.* Auslesen, Erwählen.
Auserkoren, *adj.* izabran, po izboru.
Auserlesen, *f.* Auserkoren.
Ausersehen, *v. a.* izbirati, izabrati; odrediti, preodrediti.
Auserinnen, *f.* Erfinden.
Auserwählen, *v. a.* izabrati, izbirati; —te, *m.* izbrani, odabrani; —*ung*,

f. izabranje, odabranje; izabiranje, odabiranje.

Auserschließen, v. a. izkazati, svéršiti pripovédku.

Ausessen, v. a. pojediti.

Ausfachen, v. a. praviti, napraviti pretine.

Ausfächern, v. a. valjati, povaliti loze.

Ausföheln, v. a. óinkati, odinkati; sich — v. r. osuti se, osipati se.

Ausfahren, v. a. (einen Weg), derati, izderati put vojnjom; izvesti; — v. n. izvesti se; otići; izaći; *fig.* izmaknuti se; am Leibe —, osuti se po životu; (ausfeilen), omaknuti se, poakliznauti se.

Ausfahrt, f. izvoz, odlazak, izlazak; trim.

Ausfall, m. prosernutje, proripljenje; navala; vrata potajna; (Abgang) manjak (n. p. u porezi); (Ausmaß) izméra, što komu zapade.

Ausfallen, v. n. izpasti; (einen Ausfall thun), prosernuti, proripiti; navaliti; (ausarten), izopačiti se, izroditi se; den Fuß —, uganuti, uvinuti nogu (padši); gut aber schlecht —, tagnuti il netognuti za rukom; (wie die Haare), padati, paziti; (zufallen) zapasti komu; die Stimmen fallen auf Jemanden aus, glasovi su za koga; der Beweis fällt nicht rechtsbeständig aus, nije dokaz po zakonu.

Ausfallen, v. a. raspustiti nabor.

Ausfangen, v. a. poloviti.

Ausfassen, v. a. óinkati, odinkati; — v. n. osuti se, osipati se.

Ausfassen, v. n. iztruniti, sagnjiliti, spèrhnuti.

Ausfächten, v. a. rasigrati na sablje; (mit Worten), razpraviti, razpravljati.

Ausfeigen, v. a. óistiti, odistiti, mešt, pomesti; prazniti, izprazniti.

Ausfeiger, m. pometalac; — in, f. pometalica.

Ausfeigsel, n. smet, izmet.

Ausfeilen, v. a. pliliti, limati, opiliti; *fig.* popraviti, pogladiti.

Ausfenstern, f. Ausflizen.

Ausfertig-en, v. a. dati, izdati, opraviti; sastaviti; dati pismo o čemu; rasglasiti, oglasiti; — ung, f. opravak, sastavljenje, opravljenje, izdanje.

Ausfeuern, v. a. grijati, ugrijati (sobu); paliti, izpaliti (bašvu); — v. n. izpucati se, napucati se.

Ausflizen, v. a. napuniti, nabiti dlakom; *fig.* einen —, izpsovati, izgèrditi koga.

Ausflinden, v. a. iznaći; domisliti se, sètiti se.

Ausfindig machen (Jemanden oder etwas), v. a. naći koga ili što, iznaći, istražiti.

Ausflischen, v. a. poloviti ribe, opustiti ribnjak; iztegnuti, izvaditi iz vode.

Ausflattern, f. Ausfliegen.

Ausflechten, v. a. rasplesti, razplitati.

Ausfleischen, v. a. strugati, ostrugati meso; — messer, n. strugač, strugalo.

Ausfließen, v. a. kèrpiti, izkèrpiti, pokèrpiti; popraviti, popravljati; — er, m. kèrpilac; — in, f. kèrpilica; — ung, f. kèrpanje, kèrpljenje, kèrpeš.

Ausfliegen, v. n. ialetèti, poletèti; *fig.* poći prvi krat u svèt; (ausgehen), izići, izlaziti.

Ausfließen, v. n. izteći, izticati; — ung, f. Ausfluß.

Ausflöhen, v. a. loviti, hvatati buhe.

Ausflucht, *f.* izgovor, izbég, izbég-nutje; **Ausflüchte machen**, izgovarati se, uklanjati se čemu, izbégavati što.

Ausflug, *m.* izlet, izletenje, poletenje, izasastje, izlazak.

Ausfluß, *m.* iztok, izticanje; — eines Flusses, utok, ušje.

Ausfolgen, *v. a.* predati, predavati, izručiti.

Ausforbern, *v. a.* (zum Zweikampf), pozvati, pozivati, zazvati na dvojboj, na mejdan.

Ausförbern, *v. a.* (in Bergbau), vaditi, izvaditi, vući, izvući na svétlo.

Ausforberung, *f.* pozivanje; pozov (na mejdan).

Ausförderung, *f.* vadjenje.

Ausförderungsbrief, *m.* poziv, pozov, pozovno pismo.

Ausforsch-en, *v. a.* obiskati, iztražiti; uhoditi; das Innere eines Andern —, podkušati, izkušati koga; —er, *m.* izpitkivalac, podkušalac; uhoda, uvoda, uhodnik; —ung, *f.* obiskivanje, iztraživanje; podkušanje, izkušanje.

Ausfragen, *v. a.* pitati, upitati; izpitati; razpitati; napitati.

Auspressen, *v. a.* izjésti; izgrizti; požderati; sich —, *v. r.* ugojiti se, gojiti se, podkožiti se.

Ausfrieren, *f.* Durchfrieren.

Ausfuchtein, *v. a.* izpljeskati sabljom; izbiti batinom.

Ausfuhr, *f.* izvoz, izvojnja; izvoženje; (in Zusammenf.) izvozni, *adj.*

Ausführbar, *adj.* izvodiv; —keit, *f.* izvodivost.

Ausfuhrhandel, *m.* izvozna trgovina.

Ausführen, *v. a.* (aus dem Lande), izvezti, izvoziti; ein Verbrechen —, učiniti zločinstvo; einen Beweis —,

dokazati, razložiti; (zu Starbe bringen), svéršiti, dovršiti; (in Anwendung bringen), izvršiti, uvesti sto u život; einen Bau —, dozidati; ein Vorhaben glücklich —, prokopsati, za rukom poći; Unreinigkeiten aus dem Leibe —, čistiti; jemanden —, povesti na šetnju.

Ausführend, *adj.* pročišćeč.

Ausführlich, *adj.* obširan, obilan; razložit; ausführliche Grammatik, savršena slovnica; —, *adv.* obširno, obilno, u dugo, po tanko; — erzählen, na tanko pripovédati.

Ausführlichkeit, *f.* obširnost, obilatost u govoru.

Ausfuhrprämie, *f.* izvozna nagrada.

Ausfuhrs-, *adj.* (in Zusammenf.) izvozni.

Ausfuhrschein, *m.* izvozna teskera, izvozno pismo, cedulja od izvoza.

Ausfuhrung, *f.* (einer Waare, die Ausfuhr), izvoz, izvoznja, iznos; (eines Beweises), dokaz, razprava; in — bringen, izvršiti.

Ausfuhrverbot, *n.* zabrana izvoza.

Ausfuhrzoll, *m.* izvozna carina, izvoznina.

Ausfüll-en, *v. a.* napuniti, izpuniti, dopuniti; mit Erde —, zasuti; —ung, *f.* dopunjenje, napunjenje, izpunjenje; zasutje.

Ausföndig machen, *v. a.* naći, obnaći, iznaći; iztražiti, iznalaziti.

Ausfütter-n, *v. a.* (nähren), hrániti, nahraniti, kermíti, nakermíti; ein Kleid —, podstaviti, podstavljati; —ung, *f.* (eines Kleides), podstava, podstavljenje; (Nahrung), kërma, hrána; nahranjenje, nakermljenje.

Ausgabe, *f.* izdatak; (vom Gelde), trošak, tratnja, razhodak; — der Briefe auf der Post, izdavanje pi-

samah na pošti; in Ausgabe bringen, proračunati za trošak, uračunati što u razhodak; — cineš Buch, izdanje, štampanje, štampa.

Ausgabe, *adj.* razhodni.

Ausgähren, *v. n.* okipěti, nakipěti se.

Ausgang, *m.* izhod, izlazak; (Ausfuhr), izvoz robe; (Ende), svērha, dopětak, konac; (Erfolg), poslědak; — cineš Wortes, okončanje, svēršetak reči; — *s.*, (in Zusamm.) izvozni; — *sg*ebühr, *f.* izvoznina; — *verbot*, *n.* zabrana izvoza; — *zoll*, *m.* izvozna carina, izvoznina.

Ausgärben, *v. a.* strojiti, ostrojiti; *fig.* izderati, izlupati.

Ausgäten, *v. a.* oplěti, oplěviti, plěti, plěviti.

Ausgäten, *n.* plětva; — *er*, *m.* plětvar; — *rin*, *f.* plětvarica; — *cifen*, *n.* plěvača.

Ausgattern, *f.* Ausfundschäften.

Ausgebegeh, *n.* novci, pėnezi za trošak svakdanji, sitni, drobni novci.

Ausgeben, *v. a.* dati, razdati; Geld —, trošiti; ein Buch —, izdati, štampati; eine Karte —, naigrati, nabaciti; děliti; für etwas —, prodavati za . . . ; —, *v. n.* iznositi, donositi; sich —, *v. r.* iztrošiti se; sich für etwas —, nazivati se čim, graditi se; — *er*, *m.* ključar, razpremitelj; — *erin*, *f.* ključarica, razpremiteljka.

Ausgebene, *n.* izostatak; — *Partei*, *f.* izostavša stranka.

Ausgebreitet, *adj.* razširen; — *e* Weltreichthum, veliko poznanstvo; — *er* Leppich, prostirač, prostirača.

Ausgeben, *n.* predavanje, lišba.

Ausgeburrt, *f. fig.* prozvod.

Ausgehört, *adj.* odslušivši, odslušio.

Ausgehinge, *n.* uvět, pogodba; pri-

děrkaj, ugovor; —, *m.* priuzděrnik.

Ausgehen, *v. n.* izlěti, izlaziti; (die Haare), opadati, puziti; (Geld, Getreibe, Wein *ic.*), nestajati, nestati; (Farbe), gubiti se; (Trauer), gasnuti, utěrnuti se; mein Traum geht mir aus, san mi se sblija; auf etwas —, kaniti, nakaniti, imati na misli; leer —, nedobiti ništa; ungestraft ausgehen, bez kazni osloboditi se, oprostiti se kazni; einen Befehl — lassen, razglasiti zapověd; auf Abenteuer —, klatiti se, skitati se po světu; (sich embigen), okončavati, svěršivati se; —, *n.* nestajanje, nestadak.

Ausgehen, *v. a.* kidati, pokidati, komiti, okomiti zaliho listje (od duhana *itd.*).

Ausgeferbt, *adj.* nazubljen, zubat.

Ausgelassen, *adj.* razuzdan, razpušten; — *adv.* razuzdano, razpušteno; — *heit*, *f.* razuzdanost, razpuštenost.

Ausgelaugt, *adj.* izlužen.

Ausgelegte Arbeit, *f.* izkladano dēlo, teg.

Ausgelernt, *adj.* izučen.

Ausgemacht, *adj.* dověršen, svěršen; sėguran, stanoviti, bez dvojbe, nedvojben.

Ausgenommen, *adv.* osim, izvan, razmi, do.

Ausgepeitscht, *adj. fig.* poznat; izmlatjen.

Ausgerben, *f.* Ausgärben.

Ausgeschlagen, *adj.* osut, krastav.

Ausgewachsen, *adj.* gėrbav.

Ausgiebig, *f.* Ergiebig.

Ausgießen, *v. a.* izlěti; ugasiti, utěrnuti vodom; mit Wei —, zaliti olovom; sein Herz —, izlěti, otvoriti, odkriti sėrce; seinen Lohn

über Jemand —, izrigati jéd svoj na koga.

Ausgießung, *f.* izliti; izlív.

Ausglätten, *v. a.* gladiti, izgladiti.

Ausgleichen, *v. a.* jednačiti, sjednačiti, poravnati; *fig.* načiniti se, pogoditi se, poravnati se, nagoditi se; —ung, *f.* poravnanje, nagodba.

Ausgleiten, **Ausglitschen**, *v. n.* omaknuti se, poskliznuti se.

Ausglimmen, *v. n.* tinjati, iztinjati.

Ausglühen, *v. a.* biliti, razbiliti (gvozdje u ognju).

Ausgraben, *v. a.* kopati, izkopati; uzrovati; (von Flüssen), zadirati, roniti; (in Kupfer, Stein), uděljati, urězati.

Ausgräten, *v. a.* vaditi, povaditi kosti iz ribe.

Ausgrollen, *v. n.* sěrditi se, nasěrditi se.

Ausgrübeln, *v. a.* izmozgati, mozgati.

Ausgründen, *f.* Ergründen.

Ausguß, *m.* izlěvanje; izliti; izlív.

Ausgypsen, *v. a.* mazati, namazati sadrom, iesom.

Aushaaren, **Aushären**, *v. n.* llnjati se, gubiti dlaku.

Aushaden, *v. a.* kopati, izkopati; kljuvati, izkljuvati; odsěci, odměriti (mesa); izdubsti; otesati, iztesati.

Aushädeln, **Aushafen**, *v. a.* dignuti, izvaditi, izstaviti (vrata).

Aushälftern, *v. a.* razoglavati, skinuti ular.

Aushalten, *v. a.* děrkati; oděrkati; těrpěti; pretěrpěti; iztrajati, dotrajati; trajati; im Singen —, dopěvati; an einem Orte —, obastati gděgod; die Lehrzeit —, do-sluziti vrěme od nauka; ich kann

es nicht mehr —, nemogu više podnositi.

Aushämmern, *v. a.* odbiti; izbiti; napraviti (šekićem, gladiocem).

Aushändig-en, *v. a.* izručiti, izručati, izručivati; —ung, *f.* izručenje, izruka.

Aushang, *m.* muštra (na dućanu); —en, *v. n.* visěti izvana.

Aushängen, *v. a.* oběsiti nadvor, van; —schilb, *n.* cimer, zaamenje (na dućanu).

Ausharr-en, *v. n.* iztrajati, dotrajati, obastati; —end, *adj.* postojan, uztěrpljiv; —ung, *f.* dotrajanje; obastanje; postojanstvo; uztěrpnost, uztěrpljivost.

Aushärten, *f.* Abhärten.

Aushauch, *m.* para, dah; izdah, izdahnutje; odisanje; odahnutje; odah; —en, *v. n.* dihati, odisati; dahnuti; Wohlgerüche —, mirisati, davati miris; die Seele —, izdahnuti, izpustiti duh, umřěti.

Aushau-en, *v. a.* sěci, lasěci, posěci; kopati, izkopati, dubati, izdubati; iztesati, otesati, tesati; in Stein —, usěci, uděljati u kama; (auspreußen), izbiti, izšibati; (behaun), okresati, obsěci; —eisen, *n.* ertáč, dlěto.

Ausheben, *v. a.* vaditi, izvaditi, skinuti, snimati; izkopati; izstaviti; dignuti; Solbaten —, kćipiti, pisati, popisivati novake, vojnike; Wein —, vaditi vino na teglicu; ein Glas —, uganuti, uvinuti do koje; den Schutzen —, kćipiti desetinu, desetak; (ausheben), izabrati, razabrati; —ung, *f.* izvadjenje; izkopanje; dignutje; kupljenje, popis, popisivanje (vojnika).

Aushecheln, *f.* Hecheln.

Aushecken, *f.* Ausbrüten.

Ausheilen, *v. a.* izlěčiti; izvidati; — *v. n.* ozdraviti; izlěčiti se; zalěčiti se.

Ausheimisch, *adj.* tuđi, inostrán.

Ausheitern, **Aushellen**, *v. a.* razvedriti, razjasniti, razbistriti; *sich* —, *v. r.* razvedriti se, razgaliti se; razvrěmeniti se; *fig.* razvėselitise.

Ausheizen, *v. a.* ugrijati; razkurliti.

Aushelfen, *v. a.* pomoći, priteći na pomoć; — *ung, f.* pomoć, pomaganje.

Ausheimmen, *v. a.* otvorati, otvoriti (kolo).

Aushängen, *f.* Aushängen.

Aushobeln, *v. a.* izblanjati; poblanjati.

Aushöhlen, *v. a.* dubsti, izdubsti; nailěbiti, ilěbiti; — *ung, f.* izdubljenje; šupljina; *die* — *einer Stüle*, ilěbi od stupa.

Aushöhlen, *f.* Höhlen.

Aushöfeln, *v. a.* piljariti, preprodavati na malo.

Ausholen, *v. n.* (zum Springen), zaterćati se, zagnati se; (zum Hebe), mahnuti, zamahnuti; *fig.* weit —, počēt iz daleka; — *v. a.* einen —, izkušati, podkušati koga.

Ausholzen, *v. a.* sěći, posěći; lupati, biti, izlupati, izbiti.

Aushorchen, *f.* Ausforschen.

Aushören, *v. a.* poslušati; doslušati.

Aushub, *m.* popis, kupljenje (vojni-kah).

Aushülfe, *f.* pomoć, podpomoć; — *s.* (in Zusammenf.) pomoćni; — *Särbeiter*, *m.* pomagać, pomoćni radnik; — *Stag*, *m.* pomoćni dan.

Aushälzen, *v. a.* trěbiti, otrěbiti, lupiti, olupiti, ljućiti, oljućiti.

Aushungern, *v. a.* moriti, umoriti adom.

Aushunzen, *v. a.* psovati, opsovati, izpsovati.

Aushunfen, *v. a.* izkailjati; — *v. n.* izkailjati se.

Aushjagen, *v. a.* istěratı, protěratı; einem einen Angstschweiß —, u strah nagnati.

Ausjäten, *f.* Ausgäten.

Ausjochen, *v. a.* odpresati, odpregnuti, odpreći (volove).

Ausfasben, *v. n.* neteliti se više, ojaloviti.

Ausfämm-en, *v. a.* češljati, očešljati, počešljati; — *fämm*, *m.* rědki češalj; — *ung, f.* češljanje, očešljanje, počešljanje.

Ausfämpfen, *f.* Ausfechten.

Ausflauen, *v. a.* švakati, ošvakati.

Auskaufen, *v. a.* pokupovati; einen —, prekupiti što komogoděr; kupiti, izkupiti, odkupiti; — *ung, f.* pokupovanje; izkup, pokup.

Auskehren, *v. a.* izilěbiti, nailěbiti, šlěbiti; — *ung, f.* izilěbljenje, nailěbljenje.

Auskehr-en, *v. a.* izmesti; pomesti; oěstiti; — *er*, *m.* pometalac, pometać; — *erin*, *f.* pometalica, pometaćica; — *lg*, — *icht*, *n.* smet, smetje.

Auskeifen, *v. a.* opsovati, obrušiti koga.

Auskeilen, *v. a.* pribiti klinom, zaglaviti.

Auskeimen, *v. a.* klicati, proklicati, nicati, proniknuti.

Auskeitern, *v. a.* ošimati, ošeti, prešati, izprešati.

Auskennen, *v. a.* poznaati; *sich* — *v. r.* znati, razuměti se u što.

Auskerben, *v. a.* narězkati, nazubiti, zubiti, narězkivati.

Auskern, *v. a.* iztrěbiti, trěbiti kořtice.

Ausfeßeln, *v. a.* dat sliku od kotla.
Ausfiesen, *f.* Auswählen.
Ausfitten, *v. a.* izmazati, namazati (kljijem).
Ausflastern, *v. a.* izmériťi, procéniti (na hvat, na seianj, na klastar).
Ausflagbar, *adj.* izpravdiv, što se izpravdat može.
Ausflagen, *v. n.* iztužiti se, natužiti se; — *v. a.* izpravdati, dobiti po pravdi.
Ausflären, *v. a.* bistriti, izbistriti, razbistriti.
Ausflatschen, *v. a.* ružiti, obružiti, bérbljati, izbérbljati, raztepsti, raztrubiti, ogovoriti.
Ausflauben, *v. a.* izabrati; eine Ruß —, izvaditi jezgru iz oraha; *fig.* (erfennen), izmozgati, izmudriti.
Ausfleben, **Ausfleiben**, *v. a.* mazati, izmazati, zamazati, namazati.
Ausfleiben, *v. a.* svlačiti, svući, razpraviti; sich — *v. r.* svući se, razpraviti se; —*ezimmer*, *n.* riznica; —*ung*, *f.* svlačenje.
Ausfleinen, *v. a.* drobiti, razdrobiti.
Ausfleistern, *v. a.* mazati, izmazati, namazati (těstom).
Ausflopfen, *v. a.* lupati, izlupati, biti, izbiti; tepsti, iztepsti.
Ausflügel-n, *v. a.* izmudriti, izmudrovati; —*ung*, *f.* izmudrenje, mudrovanje.
Ausfneßeln, *v. a.* vaditi, snimati, skidati, izvaditi, snimiti, skinuti proćep ili lanac.
Ausfneten, *v. a.* omésiti, mésiti.
Ausfochen, *v. a.* kuhati, skuhati, variti, ovariti; ein Gefäß —, izpariti, popariti.
Auskommen, *v. n.* izići, izlaziti; ni knuti, proniknuti; *fig.* razglasiti se, razzuti se; (vom Feuer) pojaviti se, pokazati se; (genug haben),

izlaziti, izhoditi; gut mit einem —, slagati se, pogadjati se; mit seiner Rechnung nicht —, kvarovati, štetovati, kvaran biti.
Auskommen, *n.* potrebština, život, življenje, hrana, uzdržanje; sein — haben, imat odkuda živěti; sein reichliches — haben, imati se dobro; es ist kein — mit ihm, nije moguće s njim na kraj izići; (Ausfunbsmittel), put, srédstvo, način.
Auskörnen, *v. a.* pipati, opipati zérnje; *fig.* izabrati.
Auskosten, *v. a.* izabrat kušajući.
Ausköthen, *sich*, *v. r.* (vom Pferd), uganuti, uvinuti (nogu).
Austrähen, *v. a.* kukurěkati na što; — *v. n.* izkukurěkati se, nakukurěkati se.
Austramen, *v. a.* iznėti, iznositi, izločiti na prodaju; seine Gelehrsamkeit —, pokazati svoju ućenost, dićiti se znanjem svojim.
Austrämpeln, *v. a.* mikati, grebenjati, omikati; ogrebenjati.
Austramung, *f.* iznošenje, izlaganje (robe na prodaju).
Austrafen, *v. a.* izgrebsti, izkopati, ogrebsti; —*ung*, *f.* izgrebenje, izgreb, ogreb, izkopanje, izkop.
Austrauten, *f.* Ausgäten.
Austreiben, *v. a.* hvatati, pohvatati rake.
Austriecken, *v. n.* izpuziti, izmilėti; aus dem Ei —, izlėzti iz jaja.
Austühlen, *v. a.* hladiti, ohladiti, razhladiti.
Austrümeln, *v. a.* mėrviti, razmėrviti.
Ausfunbschaft-en, *v. a.* razaznati za koga ili što, uhoditi; einen Menschen —, razpitati za koga; Land —, obilaziti, obhoditi zemlju; —*er*, *m.* uhoda, uvoda, uhodnik; —*ung*, *f.* uhodjenje, obhodjenje, obilaženje.

Auskunft, *f.* srédstvo, put, naèin, obznanjenje, ubavést, napatuk; *cinem* — úber etwas geben; ubavéstiti koga o èem, uvédomiti koga; **Auskünfte** *cinholen*, ubavéstiti se; *konac, svèrha*; — *s.* (in *Zusamm.*) ubavéstni; — *Bureau*, *n.* ubavéstnica; — *Mittel*, *n.* (**Auskunft**) srédstvo, put, naèin.

Auskünfein, *v. a.* izmisliti, proiznaèi, izhitríti, izmudriti, izmajstoriti, izumiti.

Auslachen, *v. a.* smijati se, rugati se komu, osmijati, osmijavati; — *v. n.* nasmijati se; — *en*, *n.* — *ung*, *f.* poruga, osmèhavanje, osmèha; — *enswerth*, *adj.* smèšan, vrèdan smèha.

Auslaben, *v. a.* stovariti, razstovariti; *ein Gewehr* —, izprazniti pušku; — *er*, *m.* stovarnik, tešak, konduktor, odvodnik, (elektrièki); — *ung*, *f.* stovarenje, raztovarenje.

Auslage, *f.* trošak, tratnja, harè.

Auslagern, *v. n.* ustojati se, uležati se.

Ausland, *n.* tudjina, zemlja inostrana, tudja zemlja, (t.) inozemstvo, inostranstvo.

Ausländer, *m.* inostranac, tudjanin inozemac; — *erin*, *f.* inostranka, tudjanka; — *isch*, *adj.* inostran, tudj, inostranski, inozemski.

Auslangen, *v. n.* doticati, doteèi, biti doèta.

Auslängen, *v. a.* duljiti, produljiti.

Auslassen, *v. a.* izpustiti, izostaviti, popustiti, razpustiti; raztopiti, razcvèrljiti; *sich gegen einen* —, uzprotiviti se; *seine Gedanken über etwas* —, odkriti misao svoju o èem; *seinen Zorn* —, izrigati gnjèv; *ein Befehl* —, dati, razglasiti zapovèd; *sich unbesonnen* —, ludo štogod izustiti; — *ung*, *f.* izpust, iz-

puštenje, popuštenje, razpuštenje, raztopljenje; izrganje (gnjèva); davanje, razglašenje (zapovèdi); — *s.* zeichen, *n.* apostrof, znak, znamenje od izpusta.

Auslauern, *v. a.* dopreèkati, dovrebati, doèekati.

Auslauf, *m.* (bei *Wassern*), odtok; iztok, izticanje, odticanje; — *der Flotte*, odlazak, polazak, odjèdrenje flote; — *in der Rede*, stranputica, izviotina u govoru; — *en*, *v. n.* izteèi, iztèrècati, otièi, polaziti, krenuti se; *aus dem Hafen* —, iziè iz luke, odjèdriti; (vom *GefäÙe*), teèi, puštati, curiti; (in *der Baukunst*), viriti, gledati nadvor; *sich* —, umoriti se tèrèuèi, natèrèati se.

Ausläufer, *m.* sluga, momak, deèko; (bei *Pflanzen*) mladica; — *isch*, *adj.* izteèan.

Auslaugen, *v. a.* lužiti, olužiti, polužiti.

Auslaufen, *v. a.* iskati, poiskati, biskati, pobiskati uši; *eine Kette* —, razmèrsiti, razmèrsivati verige; *ich bin rein ausgelauft*, ogullèe me, ogloblèe me baš do gola.

Ausläuten, *v. a.* zvoniti, odzvoniti, razglasiti, oglasiti zvonom.

Ausleben, *v. n.* doživèti, prestat živèti, derati se, izderati se; *ausgeliebter Mann*, izdèrt, iztrošèen èovèk.

Auslecken, *v. a.* lizati, izlizati, oblizati.

Auslebern, *v. a.* kožom podstaviti, podstavljati.

Ausleeren, *v. a.* izprazniti, izèistiti, izprašjavati, èistiti; — *ung*, *f.* prašjenje, izprašjenje, izèištenje.

Auslegen, *v. a.* (als *Waaren* &c.), iznèti, izlošiti na prodaju; *Geld für einen* —, platiti, trošiti za dru

- goga; (bei Tischarbeiten), izkladati, obložiti; (erklären), izjasniti, tumačiti, protumačiti; gut oder schlecht —, primiti za zlo il dobro; es einem zur Schande —, deržat komu što za nepoštenje; —er, m. tumač, tumačnik; jeder ist der beste — seiner Worte, svaki sebe najbolje razumie; —ung, f. tumačenje, protumačenje; — der Waaren, izlaganje, iznošenje na prodaju; —kunst, f. hermenovtika, tumačnica.
- Ausleiden**, v. a. tērpēti, patiti, pre-tērpēti, prepatiti.
- Ausleihen**, (Ausleihen), v. a. uzaj-miti, posuditi, zalmo dati, davati; —er, m. zajmitelj, věrovitelj; — auf Bücher, kamatnik.
- Auslesen**, v. n. ukloniti se, uklanjati se s puta.
- Auslernen**, v. a. izučiti; einen Men-schen —, spoznati čovēka.
- Auslesen**, v. a. izčítati, pročítati, do-čítati, izabrati, pobrati; —ung, f. izčítanje, prošítanje, izbiranje, po-biranje.
- Auslicht-en**, v. a. kērcēti, razkērcēti (šumu); —ung, f. kērcenje.
- Ausliefer-en**, v. a. predati, izručiti, povratiti; —ung, f. predatba, pre-davanje; izručenje, povratjenje; —ungsvertrag, m. predatbena po-godba.
- Auslieg-en**, v. n. ustojati se (od vina itd.); —er, m. brod od straže.
- Ausleihen**, v. a. prošupiti, šupiti, prošupljivati.
- Auslock-en**, v. a. mamiti, izmamiti, vabiti, izvabiti, lāgati, izlāgati.
- Auslösen**, v. a. izčēci, isaigati, isa-igati.
- Auslösen**, v. a. platiti, izplatiti nadnicu.

- Ausloosen**, v. a. izabrati, razigrati na kēbe.
- Auslösb-ar**, adj. odkupljiv.
- Auslösch-en**, v. n. ugasiti, utērnuti; eine Schrift —, utērti, izbrisati; — v. n. ugasiti se, utērnuti; — lich, adj. ugasiv, izbriljiv, otariv; —ung, f. ugašenje, pogašenje, bri-sanje, izbrisanje.
- Auslösh-en**, v. a. odkupiti, (n. p. za-loženu stvar); — einen Gefange-nen, izmēniti, odkupiti uhvatjenika; — einen Schuldbrief, izvaditi za-dužnicu; —ung, f. odkup, odkup-ljenje; —ungsvertrag, m. odkupna pogodba.
- Auslüft-en**, v. a. vētriti, razvētriti, provētriti, metnuti na zrak; —ung, f. razvētjenje, vētjenje.
- Ausmachen**, v. a. (Müſſe ic.), lupiti, olupiti, trēbiti, iztrēbiti; flecke —, izvaditi, iztegnuti; ein Kleid —, zarubiti, obrubiti; (einem etwas ver-schaffen) naći, dobiti; eine Sache —, dovērsiti, dokončati; nagoditi se o stvari; (bewirken) činiti (n. p. polovinu dokaza); (festsetzen), uglavi-ti, odlučiti, odrediti; einen —, opsovati, obružiti; eine Summe —, činiti; sie mögen es mit einander —, nek se pogadjaju medju sobom; etwas —, iznaći, naći; ein ausge-machter Narr, prava budala; es macht nicht viel aus, nije mnogo; das macht nichts aus, zato nije stalo, to neima ništa.
- Ausmahlen**, v. a. (auf der Mühle), samlēti, pomlēti, izamlēti.
- Ausmal-en**, v. a. namalati, napengati, izmalati, pomalati, popengati; —ung, f. malanje, penganje, poma-lanje, popenganje.
- Ausmürgel-en**, v. a. slabiti, razslabiti, iztrošiti, izderati, trošiti, derati;

- ung, *f.* razslabljenje, slabost, iztrošenje.
- Ausmarſen, *v. a.* omedjašiti, ograničiti.
- Ausmarſch, *m.* marš, polazak, izlazak.
- Ausmarſchiren, *v. n.* izmarširati, poći, oći, polaziti, izići, izlaziti.
- Ausmaß, *n.* mēra, izmēra.
- Ausmaß-en, *v. a.* gojiti, toвити, ugojiti, utoviti; —ung, *f.* hranjenje, hrana, gojenje, tovljenje.
- Ausmauern, *v. a.* obzidati, obzidivati, zazidati, zazidjivati.
- Ausmaßein, *v. a.* dlētsati; izdlētsati, kopati, izkopati ertačem.
- Ausmaßen, *v. a.* pomuzti, izmuzti.
- Ausmergeln, *f.* Ausmārgeln.
- Ausmerzen, *v. a.* trēbiti, iztrēbiti, izčistiti.
- Ausmessen, *v. a.* mēriti, izmēriti, promēriti; Wein, Bier, Korn —, prodavati, točiti; — die auf Je manden entfallende Summe, porezati koliko novacah na koga pada; —er, *m.* mērcin; mērtuk; mērilac, mērioc; —ung, *f.* mēra, mērenje.
- Ausnehmen, *v. a.* uzeti, uzimati ujam.
- Ausniesen, *v. a.* iznēti djubre; počistiti štalu; *fig.* popraviti, popravljati.
- Ausmitteln, *v. a.* naći, proiznaći, odkriti, dokučiti.
- Ausmontiren, *v. a.* opraviti, opravljati, obući, oblačiti.
- Ausmünzen, *v. a.* kovati, sakovati novac.
- Ausmuster-n, *v. a.* iztrēbiti, razlučiti, odvėri; odpustiti, odpraviti; —ung, *f.* istrēbljenje, odvėrgnutje; odpust, odpravljenje; — der Aften, pėbor spisah.
- Ausnagen, *v. a.* izglodati; oglodati; proglodati.

- Ausnāhen, *v. a.* vezti, izvezti; prošiti, prošivati.
- Ausnahm-e, *f.* izjam, izjatje, iznimka; mit gewissen —en, s nekojimi pogodbami; mit — von drei Fällen, izuzevši tri slučaja; —weise, *adv.* iznimice; —zustand, *m.* iznimno stanje.
- Ausnehmen-en, *v. a.* izvaditi, povaditi; Federvieh, Fische ic. —, očistiti, izvaditi crēva; — für sich etwas (bedingen) priuzdržati, ugovoriti što za sebe; (ausgeschlossen), iznimiti, izuzeti; Vögel —, izvaditi iz gnjezda; Waaren —, uzeti, kupiti na poček, na vėru; (sehen, erkennen), vidēti, razaznati, razabrati; sich — *v. r.* odlikovati se; er nimmt sich gut aus, lėpo ga je vidēti, pogledati; —end, *adj.* osobit, odličan, neobičan; — *adv.* osobito, neobično, vėrlo.
- Ausnutzen, *f.* Abnutzen.
- Ausöden, *v. a.* pustiti, pustošiti, opustiti, opustošiti.
- Auspad-en, *v. a.* raspravljati, razpraviti; izprazniti, povaditi, vaditi; —ung, *f.* raspravljanje; izpraznjenje, povadjenje.
- Auspariren, *v. a.* odbiti, odvėrauti, odvratiti.
- Auspauſen, *v. a.* razglasiti, udariti na bubanj.
- Auspeitsch-en, *v. a.* izbičevati, izbiti, izšibati; prognati, iztėrati; —ung, *f.* bičevanje, šibanje.
- Auspfehlen, *v. a.* obijati, obiti ko-ljem.
- Auspfinden, *v. a.* uzimati, uzeti pod zalog, uzeti pod eksekuciju.
- Auspfeifen, *v. a.* zvišdati komu, ozvišdati koga.
- Auspflaſtern, *v. a.* taracati, potaracati, kaldėrmiti, pokaldėrmiti.

Auspfügen, f. Ausadern.
 Auspichen, v. a. smoliti, osmoliti, mazati, omazati smolom.
 Ausplappern, f. Ausplaubern.
 Ausplatten, Ausplätten, f. Ausbügeln.
 Ausplagen, v. n. pèrsnuti, puknuti; in ein lautes Geräusch —, udarit u smèh, nasmijati se grohotom.
 Ausplaubern, v. a. izbèrbijati, raztepstì.
 Ausplünder-n, v. a. opléniti, porobiti, ogoliti; —er, m. plénitelj, robitelj, razbojnik; —ung, f. plén, plénjenje, porobljenje.
 Auspochen, v. a. kucati, izkucati, mlatiti, izmlatiti; udarajući o zemlju pokazat svoje nezadovoljstvo s kime.
 Auspöfchern, v. a. (ein Kanapee), obložiti, oblagati jastukom, nabijati, nabiti dlakom.
 Ausposaunen, v. a. raztrubiti, razglasiti, raztrubljevati, razglasivati.
 Auspräg-en, v. a. skovati novac; utisnuti, utisitati sliku; —ung, f. kovanje novacah; utiskivanje, utisnutje.
 Auspredigen, v. a. doveršiti prediku.
 Auspreisen, v. a. dičiti, hvaliti, slaviti.
 Auspress-en, v. n. izazimati, izkèti, okèti, izcèditi; fig. izsisati, izmuzti; —ung, f. ošimanje, cèdjenje; fig. gnjetenje.
 Ausprügeln, v. a. izbiti, izderati; iztèrati batinom.
 Auspumpen, v. a. iztezati, iztegnuti, cèrpiti, izcèrpiti na sisaljku, na šmèrk.
 Auspunkfiven, v. a. čarajúc, čarobiom iznaći, dosegnuti, iznahoditi, dostizati.
 Ausputz-en, v. a. čistiti, očistiti, izčistiti; kititi, nakititi, resiti, na-

resiti; das Licht —, utèrnuti; einen —, pokarati, opsovati; —er, m. čistitelj; fig. karanje, ukor.
 Ausquetschen, v. a. izgnječiti, izgnjesti.
 Ausraben, f. Ausreiben.
 Ausrabiren, v. a. strugati, ostrugati s pisma.
 Ausrangiren, f. Ausmustern.
 Ausrasen, v. n. izbèsniti se, nabèsniti se; umiriti se, upokojiti se.
 Ausrasten, f. Ausruhen.
 Ausrauchen, v. a. (eine Pfeife Tabak), popušiti, izpušiti; — v. n. izdimiti se, izkuriti se.
 Ausràuchern, v. a. (mit Weisrauch ꝛc.), okaditi, nakaditi; (als Schinken ꝛc.), sušiti, osušiti.
 Ausrauf-en, v. a. čupati, izčupati, počupati, poguliti, izguliti; —ung, f. čupanje; počupanje.
 Ausràum-en, v. a. iznositi, iznaći, izprašnjivati, izprazniti, čistiti, očistiti; Brunnen —, očistiti studenac; —er, m. čistitelj, praznitelj (bunarah itd.); —ung, f. izprašnjenje, očištenje.
 Ausraupen, v. a. iztèrbiti gusénice.
 Ausràuspèrn, v. a. u. n. izkašljati se, izhèrkati se, izraknuti se.
 Ausràuten, f. Ausrotten.
 Ausrechen, v. a. grabiti, izgrabiti, ograbiti (grabljami).
 Ausrechn-en, v. a. računati, izračunati, proračunati; —ung, f. račun, računanje, izračunanje.
 Ausred-en, v. a. plaziti, izplaziti, pružati, pružiti; —ung, f. izplazjenje, pružanje.
 Ausrede, f. izgovor, izpreka, izbèg; ohne —, bez izgovora; —n, v. a. izgovoriti, izreći, izustiti; doveršiti govorenje, izgovoriti se; einem, etwas —, odgovoriti koga od čega

fiſch — *v. r.* izgovoriti se, izpré-
 éati se, opravdati se.
 Ausregeln, *v. i.* izdazdéli se, pre-
 stati, prestajati dažd, kiša.
 Ausreibeholj, — fnoſſen, *m.* gladilo,
 laštilo.
 Ausreiben, *v. a.* izribati, oribati, po-
 ribati.
 Ausreichen, *v. n.* doticati, doteći, imati,
 biti dosta.
 Ausreifen, *v. n.* dozréliti, dozrijati.
 Ausreimen, *v. n.* izrimati, dorimati.
 Ausreimigen, *v. a.* éistiti, očistiti, iz-
 éistiti.
 Ausreise, *f.* polazak, odlazak.
 Ausreisen, *v. n.* krenuti se, dignuti
 se na put; dovérsiti putovanje, na-
 putovati se.
 Ausreiß-en, *v. a.* iztèrgnuti, izkinuti;
 izéupati, izguliti; prekinuti; po-
 derati, razderati; bic Záhne —, po-
 tergati zube; — *v. n.* raztèrgnuti
 se, razkinuti se; rancépiti se; pu-
 knuti; pobègnuti, uteći, izmaknuti
 se; poderati se; — *er, m.* bègu-
 nac; — *ung, f.* iztèrgnutje; éupa-
 nje, guljenje; bèg, pobègnutje.
 Ausreit-en, *v. n.* izlaziti, izié na ko-
 nju, izjašiti; — *v. a.* projahati
 konja; — *er, m.* katana.
 Ausrenf-en, *v. a.* uganuti, uvinuti;
 — *ung, f.* uganutje, uvinjenje.
 Ausrennen, *f.* Ausrotten.
 Ausrücken, *v. a.* opremiti, oružati,
 opremati, oružavati (brod).
 Ausricht-en, *v. a.* učiniti, opraviti,
 ovéršiti; eine Hochzeit —, ugoto-
 viti pir; eine Wertschaft —, donéti,
 odnéti glas; einen Gruß, Auftrag
 —, pozdraviti, ovéršiti naručbinu;
 er kann mit ihm nichts —, nemože
 s njim na kraj iziéti; *fig.* ogovo-
 riti, oklevetati; sjednašiti, poj d-
 učiti, stravnati, poravnati; — *er,*

m. izvèrištelj, ovéršitelj, naručnik;
 — *ung, f.* ovéršenje, izvèršenje.
 Ausringen, *v. a.* ošimati, ošeti; —
v. n. dovérsiti svoj tečaj.
 Ausrinnen, *v. n.* iztéti, izcuriti.
 Ausritt, *m.* izjah, proéet na konju,
 jahanje.
 Ausroben, *v. a.* kèrèiti, izkèrèiti.
 Ausrollen, *v. a.* razviti; proéetati
 (žito).
 Ausrott-en, *v. a.* izkoréniti, izkoré-
 piti, iztèrbiti, izkèrèiti, prokèrèiti,
 razkèrèiti; — *er, m.* kèrèitelj, iz-
 kèrèitelj; — *ung, f.* izkorénjenje,
 izkorépljenje, iztèrbljenje; — *štrieg,*
m. iztèrbni rat.
 Ausruhen, Ausrúden, *v. n.* iziéti, di-
 gnuti se, podignuti se (vojnici).
 Ausruf, *m.* uzklik; klikovanje; oglas,
 proglas, razglašenje; ličba, licita-
 cia; — *en, v. n.* viknuti, klicati,
 uzkliknuti, povikati; klikovati, vi-
 kati, kričati; (vom Wächter), gla-
 siti, javljati dobu; — *v. a.* ogla-
 siti, razglasiti, proklicati, glasiti,
 ličiti; — *er, m.* glasnik, véstnik,
 ličbar, ličnik; — *špreis, m.* lič-
 bena čena; — *ung, f.* proglas, pro-
 klicanje, proglašenje, *f.* Ausruf;
 — *ungszeychen, n.* znamenje od kli-
 canja, uzklik.
 Ausruhen, *v. n.* odahnuti, opoéinuti,
 poéinuti.
 Ausrúden, *v. a.* zaobliti, obliti.
 Ausrupfen, *v. a.* éupati, izéupati, iz-
 guliti; perutati, operutati.
 Ausrüst-en, *v. a.* (bewaffnen), oruža-
 vati, oružati, spremati, spremiti,
 opravljati, opraviti; (versetzen, ver-
 sorgen), obskèrbiti, providéti, obskèrb-
 livati, providjivati; — *ung, f.*
 oprema, oružanje, oboružanje, spre-
 manje; obskèrbljenje; providjenje.
 Ausruftchen, *f.* Ausgleiten.

Ausrütteln, *v. a.* dèrmati, izdèrmati.

Ausſaat, *f.* sèv, sètba, sètva.

Ausſädeln, *v. a.* globiti, oglobiti koga.

Ausſäen, *v. a.* sijati, posijati, usijati.

Ausſage, *f.* rěč, govor, izpověd; — ber Zeugen, svědočanstvo, izpovėdka svėdokah; nach — ber Kunstverſtändigen, po sudu vėstih ljudih; — en, *v. a.* reći, izreći, izpoviděti; (vor Gericht), izpovėdati (proti kome, istinu), svėdočiti; eiblich —, zakletvom, pod prisegu potvėrditi; frei —, slobodno, bez obsira govoriti.

Ausſagen, *v. a.* odpilliti, izpilliti.

Ausſagewort, *n.* glagolj (u gramatici).

Ausſaß, *m.* (Krankheit), guba.

Ausſaß, *m.* (im Spiele), stavka; (im Billard), početak (igre).

Ausſäsig, *adj.* gubav.

Ausſäubern, *v. a.* čistiti, očistiti, počistiti, izčistiti.

Ausſaufen, *v. a.* lokati, polokati, piti, popiti, izpiti.

Ausſaug-en, *v. a.* sisati, izsisati, posisati; (entfräften), oslabiti, iztrošiti, slabiti, trošiti; —ung, *f.*isanje; posisanje, izsisanje.

Ausſchaben, *v. a.* strugati, ostrugati.

Ausſchaffen, *v. a.* tērati, iztērati, protērati, goniti, izagnati.

Ausſchalen, *v. a.* objiati, obiti, oblagati, obložiti, podstavljati, podstaviti daskami.

Ausſchälen, *v. a.* lupiti, olupiti, gutiti, oguliti; *fig.* plėniti, oplėniti, goliti, ogoliti, globiti, oglobiti.

Ausſchämen, *sich, v. r.* izgubiti stid; die Augen —, propadati od stida.

Ausſchänden, *v. a.* obružiti, opsovati.

Ausſchanf, *m.* kėrmarenje, toćenje, prodaja vina.

Ausſcharr-en, *v. a.* uzėpėrkati, uzri-

ti, uzrovati; mit dem Fuß —, *f.* Šcharren; —ung, *f.* šepėrkanje, uzėpėrkanje.

Ausſcharten, *v. a.* zubiti, nazubiti.

Ausſchattiren, *f.* Šhattiren.

Ausſchäßen, *v. a.* cėniti, ucėniti.

Ausſchauen, *v. n.* nach einem —, izgledati koga.

Ausſchäufeln, *v. a.* gėrnuti, izgėrnuti, bacati, izbacati lopatom.

Ausſchäumen, *v. a.* s pėnom itogod van baciti; — *v. n.* izpėniti se, napėniti se.

Ausſcheren, *v. a.* strići, ostrići.

Ausſcheiden, *v. a.* lučiti, razlučiti; — *v. n.* odlučiti se, razlučiti se, razastati se.

Ausſcheinen, *v. n.* prestatu se sjati.

Ausſchelten, *v. a.* psovati, opsovati, karati, pokarati, izkarati.

Ausſchenten, *v. a.* točiti, iztočiti, kėrměti, kėrměmariti, prodavati.

Ausſcherzen, *v. n.* našaliti se, izšaliti se.

Ausſcheuchen, *v. a.* plašiti, poplašiti.

Ausſcheuern, *v. a.* prati, izprati, pomiti.

Ausſchicken, *v. a.* slati, poslati, razaslati.

Ausſchieb-en, *v. a.* izturati, izrinuti; —er, *m.* iztėrač, izrivač.

Ausſchießen, *v. a.* izbijati, izbiti iz puške, izstrěljati; das Untaugliche —, baciti, metnuti na stran nevaljalo; — *v. n.* proniknuti, nicati; dověraiti pucanje.

Ausſchiff-en, *v. n.* zajėdriti, otići, odvezti se; — *v. a.* izkėrcati, prevezti, prevoziti; —ung, *f.* polazak, odlazak; izkėrcanje; prevoz, prevoženje.

Ausſchimpfen, *v. a.* izružiti, obružiti, opsovati, ružiti, psovati.

Ausſchirren, *v. a.* rasprăviti (konja).

Ausflachten, v. a. klati; prodavati meso.

Ausfladen, v. a. očistiti od izvarakah.

Ausflafen, v. n. naspavati se, prospavati se; — v. a. den Kaufch —, izpavati vino.

Ausflagen, m. pèrvi udarac; — der Wage, premah; pretega, prevaga; konac, svèrha; der Sache den — gebn, prevaga, pretega u kakvoj stvari, prevagnuti, pretegnuti, dokončati stvar; (auf der Haut), asp, osip, kraste; (beß Pferdeß), ritanje, hitanje od konja; —en, v. a. izbíti, razbíti; (mit Tapecken), obložiti, obsteriti sagovima; (etwas Angebotenes), uzkratiti, odkazati, zanèkati, odvèrdi, nepriimiti, nepristati na što; (jurüßschlagen), uzbiti, vèrnuti natrag; ein Ei —, razbiti jaje; den Boden —, probiti, provaliti pod; — v. n. udariti; (von Pferdeß), ritati se, hitati se; (von der Glocke), izbíti; (von der Wage), pretegnuti, premahnuti, prevagnuti; (von Bäumen), tèrati, probijati, pupiti se, puštati; (von Wänden), znojiti se; (auf der Haut), osuti se, osipati se, ovèrci se; (sich enbigen gut, schlacht), dokončati se, dovèraiti se, poè za rukom, isaçi; —, n. (der Bäume ic.), puštanje, probijanje; (beß Pferdeß), ritanje, hitanje od konja; —ung, f. fig. uzkratjenje, nedatje, odkaz.

Ausflammen, v. a. vaditi, izvaditi, povaditi glib.

Ausfleifen, v. a. brusiti, izbrusiti; — v. a. (herausfleipen), izsmucati, izvuçi, izvlaçiti, smucati nadvor.

Ausfleubern, v. a. izbaciti, izbacivati.

Ausfließen, v. a. vrata pred kim zatvoriti; oprostiti, osloboditi od okovah; von einer Gesellschaft —, izkljuçiti, odaljiti od drußtva; (ausstoßen), izbaciti; den Advokaten — von der Advokatur, odvètniku zabraniti odvètovati; fig. iznimati, iznimiti, izuzimati, izuzeti; —en beß Recht, pravo izkljuçno, samovlastito; —lich, adj. izkljuçiv; adv. izkljuçivo; samo, jedino, ciglo; osim, izvan, razma; —ung, f. zatvorenje vratih pred kim; fig. izključenje; iznimka, izjam; —unggrund, m. uzrok, razlog izključenja.

Ausflüchzen, v. n. izjecati se, najecati se.

Ausflummern, v. n. naspati se, prospati se.

Ausflüpfen, v. n. omaknuti se, izmaknuti se, omicati se, izmicati se.

Ausflürfen, v. a. sèrkati, posèrkati.

Ausfluß, m. izključenje; izjatje, izjam; mit —, osim, izvan.

Ausfmälen, **Ausfmählen**, v. a. opsovati, izkarati.

Ausfmachen, f. Ausrauchen.

Ausfmeißern, f. Auswerfen.

Ausfmelzen, v. a. raztopiti, stopiti, otopiti; — v. n. raztopiti se, stopiti se, otopiti se, raztaliti se, okraviti se; —ung, f. raztapanje, otapanje; raztop, raztopljenje, otop, otopljenje.

Ausfmieden, v. a. sakovati; pokovati; odkovati (od verigah tamničara).

Ausfmieren, v. a. mazati, namažati, pomazati, izmazati; —ung, f. mazanje; namaz, namažanje pomaz, pomazanje.

Ausfmollen, f. Ausfmälen.

Auschnüden-en, v. a. kititi, nakititi, resiti, naresiti, krasiti, ukrasiti; —ung, f. kitjenje; nakit, nakitjenje, ures, narejenje.

Auschnallen, v. a. odkopčavati, odkopčati, razkopčavati, razkopčati.

Auschnappen, v. n. skakati, skoknuti; izmaknuti se, popustiti.

Auschnarchen, v. n. izhčrkati se.

Auschnauben, **Auschnäuzen**, v. a. u-seknuti; v. n. odahnuti.

Auschnaid-en, v. a. izrezati; poséci, porézati; odrezati; ostríci; (Bäume), okresati, ohaštriti, oklaštriti; (Waren), prodavati na rif; (Bienenstöcke —, vaditi med iz košnice; (Kästren), uškopiti, uštrojiti; —ung, f. Auschnitt, m. prodavnje na rif; izkorénjenje, posécanje; — eines Kreises, odsék, odséčak; — am Stragen, zarézak, izrézak.

Auschnaiteln, v. a. kresati, okresati, haštriti, odhaštriti, ohaštriti (dervlje).

Auschnitt, m. f. Auschnaidung; —handel, m. f. —handlung; —händler, m. rifnik, tèrgovac na rif. od rézne robe; —handlung, f. tèrgovina na rif, od rézne robe; —ling, m. izrézник, izrézanče; —waare, f. roba strižena.

Auschnitzen, v. a. izdéljati, izrézkati.

Auschnüren, v. a. odvezati, razvezati, razpetljati.

Auschnöpf-en, v. a. grabiti, izgrabiti, cèrpiti, izcèrpiti; pograbititi, pocèrpiti; —ung, f. cèrpljenje, grabljenje; pocèrpljenje, pograbljenje.

Auschnosen, f. Auschnießen.

Auschnoten, v. a. trébiti, komiti, otrébiti, okomiti.

Auschnrauben, v. a. odvnuti, odšarafiti.

Auschnreib-en, v. a. (aus etwas), prepisati, izpisati; (zu Ende schreiben), napisati, popisati; einen Reichstag —, razglasiti, proglasiti sabor, razpisati; eine Steuer, einen Concurr —, razpisati porezu, natečaj; —, n. oglas, proglas; razpis, edikt, zarok; —er, m. izpisar, izpisnik; —ung, f. prepis, izpis; razpisanje, oglasenje, razglasenje.

Auschnreit-en, v. a. razvikati, razkričati, proklicati, proglasiti; — v. a. izkričati se, izderati se, izvikati se; —er, f. Ausrufer.

Auschnreiten, v. a. izmériiti na korak; — v. n. fig. svèrnuti se s puta.

Auschnroten, v. a. izvaljati, izturati; (wie z. B. die Mäuse den Käse), projésti, progrizati, ogrizati.

Auschnuppen, v. a. izuti, izuvati.

Auschnuppen, v. a. strugati, ostrugati ljuške; narézkati u slici od ljušakah.

Auschnürfen, v. a. rovati, riti, uzrovati, kopati, izkopati.

Auschnuß, m. izmet, smet; odbor; — einer Versammlung, deputacia, odbor; — der Gläubiger im Concurr, odbor vérovnikah kod stečaja; (in Zusamm.) odborni, adj. —mann, m. odbornik; —mitglied, n. član od odbora; —sitzung, f. odborna sédnica; —tag, m. odborni dan, dan od odbora.

Auschnüttel-n, v. a. tresti, iztresti, otrestiti; —ung, f. trešnja, iztrešenje.

Auschnütten, v. a. izsuti, odsuti, odsipati, razsuti, prosipati; einen Saft —, izprazniti vréču; sein Herz —, otvoriti srce; —ung, f. prosipanje; odsipanje.

Auschwämmen, f. Auschwemmen.

Auschwänfen, v. a. prati, izprati, plakati, izplakati, pomivati, pomiti.

Auschwären, v. n. gnojiti se, ognojiti se, izgnojiti se.

Auschwärmen, v. n. (von Wienen), rojiti se; (von Menschen), ostaviti se ludovanja, sviděti se, doć k pameti, opametiti se.

Auschwäzen, f. Ausplaubern.

Auschwefeln, v. a. sumporiti, nasumporiti.

Ausweif, m. f. Auschwweifung; —en, v. a. izprati, izplakati, pomiti; ostrugati; iztesati; zakružiti; zakrojiti; — v. n. (im Reden), izrati, basati stranputice u govoru, zabruditi se; (im Leben), živěti bez uzde, bluditi, neuredno, razuzdano živěti; —enb, adj. razpušten, razuzdan; neuredan, nesmotěrn; —ling, m. razuzdanik, razuzdan; —ung, f. izapiranje, pomivanje; struganje; bludjenje, basanje, šarjanje (u govoru); bludnja, neurednost; razpuštenost, razuzdan život.

Auswemmen, v. a. izprati, izplaviti.

Auswenfen, f. Auschwänfen.

Auswing-en, v. n. vijati, izvijati (lito); (den Fluch), tući (lan); —ung, f. vijanje; tućenje.

Auswischen, v. n. znojiti se, potiti se, naznojiti se; bać Gelernte —, zaboraviti; — v. a. iztěrati znojem, potom.

Auswählen, f. Abwählen.

Auswählen, v. a. dogledati, pregledati, van gledati, izgledati; išćetwas —, izabrati, odabrati, baciti oko na što; — v. n. činiti se, viděti se; gut ober schlecht —, lěpa il ruine kože il cere biti; — wie . . . , imati sliku, bit li-

ca, imati obraz, bit ga viděti kao . . . ; nalik biti; wie sieht es aus? kako je; kakovo je? es sieht übel mit ihm aus, zlo se o njem piše; —en, n. vid; lice, slika, obraz; koža, cera; ein kriegerisches —, slika vojnička; die Sache muß bald ein anderes — gewinnen, ta se stvar mora skoro proměniti; —enb, adj. weit —, dug, dugačak, od dalekih posłedicah; weit — Pläne entwerfen, kovati osnove dugačke, od dalekih posłedicah.

Ausweisen, v. a. procediti, izćediti.

Ausweisen, v. a. prostiti, oprostiti (psa).

Ausweisen, v. a. čistiti, ćediti, očistiti, očediti med.

Außen, adv. vani, na dvoru, na polju; von —, iz vana, iz na dvora, iz na polja.

Außenben, v. a. poslati, izaslati, razaslati.

Außenbing, n. predmet izvanjski, tudj.

Außenbung, f. izaslanje, poslanje, razaslanje.

Außenhafen, m. izvanjska, vanjska luka; —linie, f. izvanjaka vērsta linija; —mensch, m. vanjski čověk, tudjanin, inostranac; —wand, f. vanjski zid; —welt, f. vanjski svět; —werf, n. vanjsko dšlo, inostran posao; —seite, f. lice, vid.

Außer, praep. osim, izvan, razma, razmi do; —acht lassen, v. a. eine Verordnng, zanemariti naredbu; —ehelich, adj. nezakonit, naravakl.

Außere, adj. vanjski, izvanjski, nadvornji.

Außergerichtlich, adj. izvansudni, nesudben; —adv. nesudbeno; —halb, praep. vani, na dvoru, na polju, izvan.

Neußerlich, *adj.* izvanjski, vanjski, nadvornji; — *adv.* iz vana, iz na dvora, iz na polja; — *cr.*, *n.* izvanjsko lice, spoljainost.

Außermeßwechſel, *m.* izvansajemna, izvanvairska mënica.

Neußern, *v. a.* pojaviti, pokazati, izpovidëti, objaviti; (entſtehen) nastati.

Außerorbentlich, *adj.* neobičan, nenavadan, izvanredan; — *adv.* osobito jako, vele, preko mëre, izvan načina, izvanredno.

Neußerst, *adj.* zadnji, posljednji, skrajnji; — *adv.* jako; vele; — *cr.*, *adj.* skrajnji, posljednji; — *n.* skrajnje, posljednje, zadnje; — *ung.*, *f.* oëitovanje, izjasnenje, objava, svëdočanstvo.

Ausſet-en, *v. a.* izložiti, izpoložiti; staviti, metnuti van, izkërcati einer Gefahr —, stavit, vëri u pogibel; einen Gehalt —, odluëit, odrediti; uglaviti platju; die Arbeit —, odmaknuti, odložiti, zatezati; (verſchieben) odgoditi; (taſeln), kuditi, koriti, zamërati, Bäume —, presaditi; ſich —, podhvatiti se; poëeti igru; — *ung.*, *f.* izlãganje, izpolaganje, izkërcivanje, presadjivanje, odmicanje, zatezanje, odluëenje, oglavljenje, kudjenje, korenje ukor, prikor, zamëra.

Ausſein, *v. n.* nebiti tû, bit vani; biti dovëræn, dokonëan; bit prazan, nestati; es iſt auß mit ihm, ode, propade, pogibe.

Ausſicht, *f.* vid, vidik, lice, ufanje, nada, nadanje.

Ausſiechen, *v. a.* prosijati, sijati, prosijavati.

Ausſieben-en, *v. n.* izavrëti, okipëti; — *v. a.* skuhati; Silber —, beliti, popariti srebro; das Fett —, oto-

piti, raztopiti, razcvrëti; — *ung.*, *f.* kuhanje, bëljenje, svëtlanje.

Ausſtefern, *v. n.* izkapati, prokapati, procëditi se.

Ausſingen, *v. a.* izpëvati, dopëvati.

Ausſinnen, *v. a.* iznaëi, izmišliti, izmozgati.

Ausſintern, *f.* Ausſtefern.

Ausſinnung, *f.* izmišljenje, izmišlanje.

Ausſitzen, *v. a.* (ſeine Zeit im Gefängniſſe), probaviti, vrëme tamnovanja, podnëti svoju pedesu u tamnici; *v. n.* došëditi, dovërãit šedenje na jaji; mit Waaren —, tërãiti, šëdit na tãrgu.

Ausſöhnen, *adj.* pomiriv, umiriv.

Ausſöhnen-en, *v. a.* pomiriti, umiriti, razpraviti; — *cr.*, *m.* pomiritelj, umiritelj; — *lich*, *f.* Ausſöhnenbar; — *ung.*, *f.* pomirenje, umirenje.

Ausſonder-n, *v. a.* luëiti, razluëiti, odluëiti, razstaviti; — *ung.*, *f.* luëenje, razluëivanje.

Ausſonnen, *v. a.* sunëati, metnuti, vëri na sunce.

Ausſpãhen-en, *v. a.* uhoditi; *fig.* tražiti, iztraživati; — *cr.*, *m.* uhoda, uhodnik, uvoda, uvodnik; — *credi*, *f.* — *ung.*, *f.* uhodjenje, uhod.

Ausſpann, *m.* odpreg, stacia, postaja, gostionica, konak; — *en*, *v. a.* razastrëti, razprostërti, raztegnuti, razpeti, napeti; die Pferde —, odpregnuti, izpregnuti; die Segel —, razpeti jëdra, otvoriti; — *ung.*, *f.* razastiranje, raztezanje, razpetje, napetje, odpregnutje, izpregnutje, odpreg.

Ausſpaßen, *v. n.* izãaliti se.

Ausſpazieren, *v. n.* izãetati, proëi se.

Ausſpeifen, *v. n.* jësti na selu, vani, pojësti.

Ausſpenden-en, *v. a.* razdati, razdavati, podãiljavati, dëliti; — *cr.*, *m.* razda-

vatelj, podéljivatelj; —ung, *f.* razdavanje, déljenje, podéla, podé-
livanje.

Ausferr-en, *v. a.* vrata pred kim
zatvoriti; die Weine —, razkora-
čiti, razpeti noge; —ung, *f.* za-
tvorenje vratah pred kim, razkora-
čenje, razpetje.

Ausfeien, *v. a.* izpljunuti, izpljuvati.
izraknuti, izrakati; Feuer —, ri-
gati vatru, metati oganj, bljuvati,
izbljuvati.

Ausfpielen, *v. a.* eine Karte —, na-
igrati; ein Haus, eine Uhr ic. —,
razigrati, vèréi na lot, na lutriu;
(zu Ende spielen), svèršiti igru,
izigrati.

Ausfpiatifiziren, *f.* Ausgrübeln.

Ausfspinnen, *v. a.* opresti; *fig.* izmi-
sliti, izmudriti.

Ausfpiöniren, *v. a.* uhoditi, izvrebati.

Ausfpett-en, *v. a.* obružiti, rugati se;
—ung, *f.* ruganje, rug, poruga,
pogèrda.

Ausfprache, *f.* progovor, izgovor, iz-
govaranje, izricanje, proiznos, pro-
iznošenje.

Ausfprechen, *v. a.* proiznèti, proizno-
siti, progovoriti, progovarati, izgo-
voriti, izgovarati, izreći, izricati,
progovoriti, izustiti, zametnuti,
zavèréi rée.

Ausfpreiten, *f.* Ausfpreizen.

Ausfpreizen, *v. a.* razpeti, razširiti;
die Flügel —, razkriliti se, raza-
stèrti krila.

Ausfpreng-en, *v. a.* izbiti, razbiti,
odbiti; ein Pferd —, pustiti konja
u galop, u skok; ein Gerächt —,
raznèti, prosuti, razsuti glas; man
hat ausfgesprengt, pukao je glas,
glasa se; —ung, *f.* *fig.* razglašenje.

Ausfpreissen, *f.* Ausfproffen.

Ausfpringen, *v. n.* skočiti, odskočiti,

izakočiti; *fig.* uskočiti, uteći, iz-
skakati se, naskakati se.

Ausfprig-en, *v. n.* pèranuti; — *v. a.*
pèrskati, napèrskati, popèrskati;
—ung, *f.* napèrskivanje, pèrskanje.

Ausfproffen, *v. v.* puštati, tèrati (mła-
dice); niknuti, nicati, klicati, pro-
klicati.

Ausfprößling, *m.* mladica, ogranak,
rozgva.

Ausfpruch, *m.* izreka, osuda, izre-
čenje, odluka, sud; den — thun,
odlučiti, osuditi.

Ausfprubeln, *v. a.* bacati, metati (vo-
du); — *v. n.* klokotati, ključati.

Ausfprühen, *v. a.* rigati, bacati, me-
tati, sipati (vatru); — *v. n.* šer-
cati.

Ausfpußen, *v. a.* pljunuti, pljuvati.

Ausfpül-en, *v. a.* pomiti, izmiti, iz-
plakati, izprati, roniti, zadirati,
podjèdati; —icht, *n.* pomije; —ung,
f. pomivanje, plakanje, ronjenje,
podjèdanje.

Ausfpünben, *v. a.* obiti, obložiti da-
skami.

Ausfpür-en, *v. a.* uhoditi, otkriti,
naći, nanjušiti, nacunjati, nagaziti
na trag; —er, *m.* uhoda, njušilac,
njušilo; —ung, *f.* nanjušenje, na-
šastje traga.

Ausfstaffir-en, *v. a.* opraviti, spremiti,
opremiti, providèti, obkèrbiti, na-
kittiti, izkittiti, uresiti; —ung, *f.*
oprema, oprava, nakitjenje, izki-
tjenje.

Ausfstellen, *v. a.* tèrati, goniti, iztè-
rati, izagnati iz štale.

Ausfstämmen, *v. n.* izdlètsati; iskopati,
izdubati dlètom.

Ausfstand, *m.* dug, novci na dugu, pre-
ostatak, ostanak od duga, ku-
sur.

Ausfständig, *adj.* na dugu, ostavši na

dugu, neizplaćeni; — e Zinsen, preostale kamate.

Ausfäntern, *v. a.* zasměrděti, nanjušiti (trag od zvěri); *fig.* njušiti, cunjati, njuakati.

Ausfätt-en, *v. a.* providěti, obskěrbiti, opremiti; udati kěer, dat joj miraz (pěrciu); — *ung. f.* providjenje, obskěrbljenje, miraz, pėrcia, dota, oprema; *kušere* — von Druckschriften, izvanjski izkit tiskotvorine.

Ausfäuben, *v. a.* izprašiti, prašiti.

Ausfäubern, *f.* Ausföbern.

Ausfäuyen, *v. a.* izšibati, izbiti, izderati, iztepsti.

Ausfechen, *v. a.* izbosti, probosti, izvajati, uděljati, urězati, izkopati (oko); ein Glas Wein —, izpiti, izprazniti; einen —, odtisnuti, uklonit iz puta, nadvladati.

Ausfechen, *v. a.* naperiti, pobiti, oběsiti (stěg na vidik); obilježiti, bilježiti, naznaćiti; — *ben* Zehent, odrediti desetak.

Ausfehen, *v. n.* těršiti; *Gelb* — haben, imati na dugu; — *v. a.* seine Sehjahre —, izučiti, doslužiti godine od nauka; *Schmerzen* —, těrpeći, patiti, podnositi; — *die* Strafe, izděržati, pretěrpati kazan; — *b*, *adj.* — *Schuld*, novci na dugu, neizplaćen.

Ausfehlen, *v. a.* krasti, pokrasti, okrasti.

Ausfehllich, *adj.* snosan, snosiv, podnesljiv.

Ausfeifen, *v. a.* podstaviti plataom krutim.

Ausfeigen, *v. n.* sići, sajti, saći, izići, izkěrcati se.

Ausstellen, *v. a.* izlągati, izlokćiti, metati, metnuti na vidik; *Wachen* —, razrediti, postaviti straže; eine *Quittung* —, dati, napisati, izdati

namiru; — eine Urkunde, opraviti, sastaviti, izdati izpravu; (*ausschreiben*), odmaknuti, odložiti, zatezati; (*tabeln*), kuditi, prikoriti, ukoriti; — Jemanden, staviti koga na sramotište; — *er*, *m.* datelj, izdatelj, izdavalac, trasant; — *ung. f.* izloženje, odmicanje, zatezanje, odlaganje, odlvaka, izdatje (lista od mēne); zastavljenje, opravak; *ku*-*djenje*, ukor, prikor; — *en mach*en, kuditi, prikoriti; — *ungstag*, *m.* dato (od lista mēnbenoga),

Aussterben, *v. n.* pomrěti, izginuti; —, *n.* pomor.

Aussteuer, *f.* miraz, pėrcia, dota; — *n*, *v. a.* dati, davati miraz, pėrciu, dotu; — *ung. f.* miraz, dota, pėrcia.

Ausstich, *m.* cvět.

Ausstichen, *v. a.* vezati, izvezti, navzeti.

Ausstimmen, *v. a.* ugoditi, ugadjati.

Ausstinken, *v. n.* prestati, prestajati směrdeći.

Austöbern, *v. a.* izplašiti, poplašiti, izagnati, prognati; nanjušiti, nacunjati.

Austochern, *v. a.* badati, ćaćkati, proćaćkati (zube).

Austochen, *v. a.* izkěrcěti, izkorepiti, izkoreñiti.

Austopfen, *v. a.* zatisnuti, zapašiti, naděnuti; — *mit* Stroß —, nabiti, napuniti slamom; — *ung. f.* naděvanje, zatisnutje, zapašenje.

Austören, *v. v.* prerovati, prekopati, pretresti, preiskati.

Austoß, *m.* udarac, odbitje, odboj; — *en*, *v. a.* izturati, izrinuti, izagnati, prognati, iztěrati, protěrati; einem *Kaß* *ben* *Boxen* —, razadmiti, izbiti dno; izkopati (oko); *Reben* —, govoriti, metati, rigati bešće;

— v. n. udariti, odbiti; —ung, f. izstranje, izrinutje, prognanje, izstranje, razadnjenje.

Ausstrecken, v. n. pružiti, izplaziti; **sch** — v. r. izvaliti se, razvaliti se; protegnuti se; — **muskel**, m. — **müschchen**, n. pružnik (u anatomii); —ung, f. pruženje; pružanje; protezanje.

Ausstreichen, v. a. (halten), ugladiti, izgladiti; mit der Feder —, izbrisati, izbiti šibom; (loben), hvaliti, pohvaliti, uzvisiti; — v. n. skitati se, potipati se, klatiti se; zu Lage —, pokazati se; —ung, f. glajenje, ugladjivanje; brisanje; šibanje.

Ausstreiten, v. a. izpravdati, pravdom oteti.

Ausstreuen, v. a. razsuti, razsipati; fig. razsijati, razglasiti, razneti, sijati, razglasivati, raznositi.

Austreichen, v. n. izticati, iztèrkivati, èetovati.

Austreich, m. pèrkina od rude.

Austreiden, v. a. plesti, izplesti, oplesti.

Austriegeln, v. a. èešati, izèešati.

Austromen, v. n. izticati, proficati, sticati, izlèvati se, razlèvati, slèvati se.

Austubiren, v. a. izmudriti, izmisliti; einen —, poznati, razpoznati, prouèiti; — v. n. doverèiti nauke, izuèiti se.

Austürmen, v. a. izbèsniti se, nabèsniti se, utèšiti se, umiriti se, upokojiti se, prestati.

Austürzen, v. a. izvèrnuti, prevaliti; ein Glas Wein —, izpiti, popiti na danak kupa vina.

Austürzen, v. a. poduprèti, podupirati.

Auswählen, f. Auswägen.

Auswählen, v. a. izabrati, odabrati; èistiti, poiskati; alles —, premetati svekoliko, razrovati, pretresti, preiskati; —ung, f. izbiranje, izbor; iztraživanje, obiskivanje.

Auswöhnen, f. Auswöhnen.

Auswüß-en, v. a. sladiti, osladiti, usladiti; —ung, f. oslada, osladjenje.

Auswäseln, v. a. obiti, objati, obložit, oblagati daskami.

Auswängen, v. a. iztancati, izplesati.

Auswapejiren, v. a. tapecirati, iztapecirati, obložiti sagovi.

Auswaschen, v. a. pipati, opipati.

Austausch, m. mèna, zamèna, razmèna; —en, v. a. mènjati, zamèniti, izmèniti, promèniti, razmèniti; —er, m. razmènik, mènovnik; —ung, f. f. Austausch.

Austeyppichen, v. a. prostèrti, prostirati, obložiti, oblagati sazi.

Auster, f. ostriga, školjka; —bank, f. —grund, m. mèsto od ostrigah, ostrizište; —behälter, m. ostrinjak; —fänger, —fischer, m. ostrigar; —fischeri, f. lovitva, hvatanje ostrigah; —schale, f. èaška, èašinka, ljuštura od ostrige; —weib, n. ostrigarica.

Austheeren, v. a. opakliti, namazati katranom.

Austheilen, v. a. dèliti; rozdèliti, razdati, podèliti; —ung, f. dioba, dèljenje, razdèljivanje, podèljivanje.

Austhun, v. a. skinuti, svuèi; (auslöschén), ugasiti, utèrnuti; (ausstreichen), izbrisati; (ausgeben), uzajmiti, na kamatu dati.

Austiefen, v. a. izkopati, izrovati, izdubsti, izdubiti, kopati, dubsti, dubiti.

Austüg-en, v. a. izkorèniti, iztrèbiti,

uništiti, zatèrti, utèrti; — *er*, *m.* zatritelj, zatornik; — *ung*, *f.* izkorenjenje, iztrèbljenje, uništjenje. Austoben, *v. n.* izbèsniti se, nabèsniti se; utèrti se, umiriti se, upokojiti se.

Austraben, *v. n.* ein Pferd — lassen, konja u kas pustiti, činit ga kasi.

Austrag, *m.* osuda, odluka, dokončanje, svèrha, konac; dobitak, dohodak, probitak; — *en*, *v. a.* iznèti; raznèti; razsuti, razglasiti, ozloglasiti; — *v. n.* (betragen), činiti, iznositi.

Austräglich, *f.* Einträglich.

Austrauern, *v. n.* dovèržit žalobu, svući cèrninu.

Austräumen, *v. n.* dosanjati; dosniti, san dovèržiti.

Austreich-en, *v. a.* izagnati, iztèrati; prognati, protèrati; — *end*, *adj.* iztèran, goneč.

Austrennen, *v. a.* razporiti, odporiti, razparati, odparati.

Austret-en, *v. a.* sgaziti, pogaziti, ugaziti, overšiti (žito); die Schuhe —, izgaziti, razhoditi; etwas mit dem Fuße —, utèrti, izlizati; — *v. n.* der Fluß ist ausgetreten, izlila se reka; (flüchtig werden), uteći, uskočiti, pobègnuti; (aus dem Dienste treten), izić iz službe, izstupiti iz službe, ostaviti ju; (hinaus treten), izići, stupiti na dvor; — *er*, *m.* uskok, bègunac; — *ung*, *f.* gaženje, ugašivanje; bég; izlitje; poplava, poplavica; vèržitba.

Austriefen, *f.* Auströpfeln.

Austriefeln, *v. a.* einen Strich — razzukati, razplesti uže; — was gewebt ist, razčinkati, ošinkati.

Austrinken, *v. a.* izpiti, popiti.

Austritt, *m.* izaastje; bég, uskočenje,

pobég, pobègnutje; — *ber* Ware, izvoz; — *an* *ber* Treppe, uzhod; (ein Balken), doksat, londja; — *s* (in Zusamm.) izvozni; — *samt*, *n.* izvozni ured; — *sbillete*, *f.* izvozna pokazka; — *szoll*, *m.* izvozna carina.

Austrocknen, *v. a.* osušiti, posušiti, presušiti; — *v. n.* usahnuti, posahnuti, presahnuti; — *end*, *adj.* sušan, osušan; — *ung*, *f.* osušenje, presušenje.

Austrommeln, *v. a.* razbubnjati, podbubanj razglasiti; *fig.* raznèti, proglasiti, prosuti glas.

Austrompeten, *v. a.* raztrubiti.

Auströpfeln, Auströpfeln, *v. n.* kapati, izkapati, prokapati.

Austünchen, *f.* Ausweisen.

Austunfen, *v. a.* izprazniti, potratiti umakajući, poumakati.

Austuschen, *v. a.* natušati, iztušati.

Austüb-en, *v. a.* vèžbati, izvèršivati, činiti; Sache an einem —, svetiti se, osvetiti se komu; eine Kunst, ein Handwerk —, umètnik biti, biti zanatnik, raditina zanatu; — ein Recht, izvèršivati pravo; (begehren), činiti, tvoriti, učiniti, satvoriti; (vervollkommenen), vèžbati, izvèrstiti; — *ung*, *f.* vèžbanje; izpunjenje, izvèršivanje; radnja, vodjenje, dèlo.

Auswachsen, *v. n.* dorasti, uzrasti, odrasti; proizrasti, proniknuti; ausgewachsen sein, gèrjav biti.

Auswagen, sich, *v. r.* smèt izići, usuditi se, ufati se izić.

Auswägen, *v. a.* izmèriti, mèriti, na mèru prodavati, vagnuti, vagati.

Auswahl, *f.* izbor, izbranje, odabranje, izabiranje; die — sieht ihm zu, ima pravo izbirati.

Auswähl-en, *v. a.* izabrati, odabrati; —ung, *f.* Auswähl.

Auswalfen, *v. a.* valjati, ovaljati.

Auswalzen, *v. a.* ovaljati, razvaljati, valjati; *fig.* izbiti, izmlatiti, pročešljati.

Auswander-en, *m.* uskok, odseonik, izseljenik; —n, *v. n.* seliti, odseliti, izseliti se, preseliti se; —ung, *f.* odseljenje, izseljenje, seoba, seobina; —ungsgesetz, *n.* zakon o izseljenju.

Auswärm-en, *v. a.* ugrijati, razgrijati.

Auswarten, *v. a.* dočekati, izčekati.

Auswärtig, *adj.* inostran, tudj.

Auswärts, *adv.* vani, na dvoru, na polju; (in der Fremde), u tudjoj zemlji, u zemljah inostranih.

Auswaschen, *v. a.* izprati, oprati; izplakati, pomiti; zadirati, podkapati, podjédati; (an's Land bringen), izplaviti, baciti, izvući na kraj.

Auswasfern, *v. a.* nakvasiti, namočiti.

Auswechsel-bar, *adj.* razmjenjiv, promjenjiv; —er, *m.* razmjenik, mēnovnik; —n, *v. a.* promēniti, izmēniti, razmēniti, razbiti, mēnjati; —ung, *f.* izmēna, promēna, razmēna, razbitje, razbijanje, mēna; —ungsvertrag, *m.* pogodba od razmēne.

Ausweg, *m.* izlaz, izhod; izgovor; sredstvo, naćin, put, pomoć; *fig.* spasenje.

Auswehen, *v. a.* izpuhnuti, izdunuti.

Ausweichen, *v. a.* umekšati, nakvasiti.

Ausweich-en, *v. n.* einem —, uklanjati se, ukloniti se, ugnuti se, ugibati se; einer Sache —, ubēgnuti, minuti, mimoidi; (von den Fäßen), omaknuti se, poskliznuti

se; —ung, *f.* uklanjanje, ugnutje, ugibanje; ubēgivanje.

Ausweiden, *v. a.* izvaditi drob; popásti; (ausjäten), oplēti, oplēviti.

Ausweinen, *v. n.* izplakati se, naplakati se, nacvilliti se.

Ausweis, *m.* izkaz, dokaz; (Bollete), pokazka; (Berzichniß), kazalo; —gut im Eingange, *n.* izkazna roba na ulazka; —loß, *adv.* bez izkaza; —losigkeit, *f.* bezizkaznost.

Ausweis-en, *v. a.* protérati, prognati, odpraviti, izagnati; *fig.* dokazati, izkazati, zasvėdoćiti; die Ritterben —, samiriti, namiriti subaštinike; es wird sich bald —, vidět će se skoro ureda; sich — *v. r.* dokazati, potvėrdit svėdoćbami; —ung, *f.* Ausweis, *m.* pokaz, dokaz, izkaz, oćitovanje; (Bollete), pokazka; (Zeugniß), svėdoćanstvo; (Berzichniß), kazalo; (aus einem Orte), odprava.

Ausweisen, *v. a.* bēliti, obēliti, pobēliti.

Ausweit-en, *v. a.* razširiti; razprostraniti; raztegnuti; —ung, *f.* razširenje, razprostranjenje; raztegnutje.

Auswendig, *adv.* iz vana, iz na dvora, iz na polja; —lernen, wissen, učiti se, znati na izus', na pamet, iz glave; —adj. vanjski, izvanjski, nadvornji.

Auswerben, *v. n.* svėršiti se, doćeti, kraj biti ćemu.

Auswerf-en, *v. a.* baciti, odbaciti; izbaciti; izrigati, izbljuvati, izmetnuti; izrakati, izraknuti; (verwerfen), pometnuti, zbaciti; (aussehen, bestimmen), odrediti, odlučiti; ein Pferd —, uskopiti, poćistiti, ustrojiti konja; einen Hasen —, izvaditi, drob; —(sich), Auswärtig

—ung, *f.* bacanje; riganje, meta-
nje, itd. *f.* Auswerfen.

Auswerfen, *v. a.* brusiti, nabrusiti;
eine Scharte —, izbrusiti šterbu,
zub; *fig.* pogrěšku, krivdu popra-
viti, oprati.

Auswideln, *v. a.* razviti, razmotati,
razvijati, razmatať.

Auswiegen, *f.* Auswägen.

Auswinden, *v. a.* ožeti, ožimati.

Auswinteren, *v. a.* sačuvati, sahraniti

prěko zime; — *v. n.* směrnuti se.

Auswipfeln, *v. a.* die Bäume —, vėr-
šiti, ovėršiti, okresati vėrhe od
dėrvlja.

Auswirken, *v. a.* satkati; *fig.* izho-
diti, zadobiti, dohaviti, izraditi,
izprositi, dostati; den Teig —,
umėšiti; den Guß —, obrėzati ko-
plito; einen Hirsch —, izvadi i drob;
— *v. n.* dėlovanje dovėršiti, pre-
stati.

Auswirren, *v. a.* razmėrsiti.

Auswischen, *v. a.* otėrti, obrisati, iz-
brisati; — *v. n.* uteći, uskoćiti,
izmaknuti.

Auswittern, *v. a.* provėtriti; (ent-
beden), njušiti, nanjušiti, nacunjati,
naći; — *v. i.* nagėrmėti se, iz,
gėrmėti se.

Auswölben, *v. a.* prevoltati, presvo-
diti.

Auswölfen, *sich, v. r.* razvedriti se,
razgaliti se.

Auswuchs, *m.* klicanje; svoja; kvėr-
ga; gėrba; — auf den Knochen,
mėrtva kost.

Auswühlen, *v. a.* uzriti, uzrovati, iz-
kopati.

Auswurf, *m.* bacanje, metanje, izmet,
smet, slina, bljuvotine; ein — der
Menschheit, ruglo, smet čovėčanstva;
— der Gedärme, smrad; — eines
Bulfans, riganje vulkana.

Auswürfeln, *v. a.* razigrati na kocke.

Auswürfig, *adj.* smetan, izmetan.

Auswürfling, *m.* smet, smrad; izmet,
odbirak, izbirak.

Auswürgen, *v. a.* izrigati, izbljuvati
s mukom; — *v. n.* nadaviti se.

Auswurzeln, *v. a.* izkorėniti, izkorė-
piti, korenom guliti, izguliti, izču-
pati.

Auswütten, *v. n.* izbėsniti se, nabės-
niti se, utėšiti se, umiriti se.

Auszacken, *v. a.* nasėckati, narėzkati,
zubiti, nazubiti.

Auszahlen, *v. a.* platiti, izplatiti,
platjati; —er, *m.* platac, (t.) iz-
platnik; —ung, *f.* izplatjvanje,
platjanje.

Auszählen-en, *v. a.* brojiti, izbrojiti,
prebrojiti, nabrojiti, odbrojiti; —
ung, *f.* brojenje, izbrajanje, pre-
brajanje.

Auszähneln, *v. a.* zubiti, nazubiti.

Auszahnen, *v. n.* imati već zube sve-
kolike.

Auszanken, *v. a.* izpsovati, izkarati;
— *v. n.* naklati se, nasvadjati se.

Auszapfen, *v. a.* toćiti, iztoćiti, toćiti,
prodavati.

Auszauern, *v. n.* naotezati se, nao-
gužati se, naoklėvati se.

Auszäumen, *f.* Abzäumen.

Auszäunen, *v. a.* graditi, ograditi,
ogradjivati plotom.

Auszehen, *f.* Austrinken.

Auszehnt-en, *v. a.* desetkovati, brati,
kupiti, pohrati, pokupiti desetinu;
—er, *m.* desetėar, desetinar.

Auszehr-en, *v. a.* iztrošiti, iztratiti;
— *v. n.* sahnuti, sušiti se; aus-
geehrt sein, okošt, mėršav biti; —
ung, *f.* suha nemoć, jektika.

Auszeichnen-en, *v. a.* ubiljećiti, zabilje-
ćiti —, naznaćiti; (aus einem Buche),
izpisati, prepisati, pobiljećiti iz

knjige; eimen, eber etvaß —, odlikovati koga; sîch —, odlikovati se; —ung, *f.* naznačenje; odlika, odlikovanje.

Auszeigen, *f.* Ausweisen.

Auszerrn, *v. a.* iztèrgnuti, odtèrgnuti, izèupati, izvuéi.

Ausziehen, *v. a.* iztegnuti, iztèrgnuti, potegnuti, izvuéi, razširiti, raztegnuti, razastèrti, prostèrti, protegnuti; *schriftlich* —, izvoditi, izvaditi, izpisati; (ausfleiben), svuéli, razpraviti; den Degen —, tèrgnuti, povaditi špadu; Stiefel —, izuti čizme; jemanden —, oglobiti, ogoliti, svuéli koga; — *v. n.* preseliti se, izseliti se iz stana, odseliti, uteéli, pobègnuti, uskočiti; (vom Wilde), izaéli iz bèrloga; — Streitsachen, *f. pl.* razpre o izseljivanju iz stana; — Tisch, *m.* stol, tèrpeza, koja se izvlaéi, izvlaéna, produéna tèrpeza; — ung, *f.* izvlaéenje, iztezanje, iztèrgnutje, itd. *f.* Ausziehen.

Auszieren, *v. a.* nakriti, ukrasiti, urediti; — er, *m.* kitilac, resilac; — ung, *f.* nakitjenje, izkitjenje, ureenje, ukrašenje.

Auszimmern, *v. a.* obiti, postaviti daskami.

Auszinnen, *f.* Berginnen.

Auszirkeln, *f.* Abzirkeln.

Auszischen, *v. a.* izpiskati koga, piskati komu na sramotu.

Auszug, *m.* izastasje, odlazak, polazak; — aus der Wohnung, preseljenje, odseljenje, seoba; — aus einer Schrift, izvadak, pokratjenje, jezgra; — in einem Schranke, kramica, soka; — smäßig, *adj.* pokratjen; —weise, *adv.* u kratko, pokratjeno u izvodu, u izvadku, u jezgri.

Auszupfen, *v. a.* èupati, izèupati, èinkati, oèinkati.

Außen, **Außer**, *f.* nach Ausseimen.

Authentizität, *f.* istinitost, dostovèrnost; (Gechtheit) *t.* pravota; — isch, *adj.* istinit, dostovèrni.

Autograph, *n.* samopis; — isch, *adj.* samopisan, izvoran.

Autokrat, *m.* samodèriac, samovladalac; — ic, *f.* samodèrijava, samovlast, samovladanje.

Automat, *m.* samokret.

Autonomie, *f.* samouprava.

Autor, *m.* autor, zaèetnik, pisac, pisatelj, pisalac; — istren, *v. a.* povlastiti, vlast podèeliti; — schaft, *f.* autorstvo, spisateljstvo; — ität, *f.* autoritet; ugled, vlast, oblast, èast, poštenje; važnost, zakonita valjanost; sîch eine — anmaßen, prisvajati sebi vlast.

Auwech, *i.* jaoh, ah, vajme, avaj, kuku, lele.

Avail, *m.* (Wechselbürgschaft) menièno poruèanstvo.

Avancement, *n.* povis; — iren, *v. a.* biti povišen.

Avantgarde, *f.* èrtnici (prednja vojska).

Aventurin, *m.* aventurin (vèrsta od stakla).

Avvertiren, *f.* Benachrichtigen.

AVIS, *n.* Avisbrief, *m.* objava, objavno pismo.

Avistiren, *v. a.* objaviti što, dati kome što na znanje.

Axe, *f.* Achse.

Axiom, *n.* aksioma; prazasada, pranaèelo, osnova.

Art, *f.* sèkira.

Artchen, *n.* sèkirica.

Artstein, *m.* uši, ušice od sèkire; — stein, *m.* dèrkalo, toporište od sèkire.

Ägel, *f.* Äffel.

Azur, *m.* lazur (kamen); — en, *adj.* modar, blakitan, lazuran.

B.

Baate, *f.* Bafe.

Baal, *m.* baal (krivi bog); —*sbienet*, *m.* baalovac; —*spaffe*, baalov pop.

Baar, *adj.* gotov, u gotovu; die *anbern* *Beh.* *f.* unter *Bar.*

Baare, *f.* Bähre.

Baccalaur-eus, *m.* bakalaur; —*eat*, *n.* bakalaurstvo.

Bacchanalien, *f. pl.* poklade.

Bacchant, *m.* bakani (bakov pop); —*in*, *f.* bakantica, bakantka (bakova popinja).

Bachus, *m.* bako, bog od vina; —*stab*, *m.* tërs, bakov štap.

Bach, *m.* potok; —*amfel*, *f.* Bachstelze; —*hunge*, *f.* kres (trava). *Veronica beccubunga* Linn.

Bache, *f.* divja prasica.

Bacher, *m.* vepar, prasac divji.

Bach-fisch, *m.* riba potočna, iz potoka; —*holunder*, *m.* udikovina (dërvo); —*fress*, *m.* rak potočni; —*fresse*, *f.* *f.* Gründling; —*münze*, *f.* vodena metvica (trava); —*stall*, *m.* (Wahl) kolje; —*stelze*, *f.* pliska, ovčarica, pastërica (ptica); —*weide*, *f.* iva (dërvo). *Salix helix* Linn.

Bachäpfel, *m.* jabuka za peć, za pecivo, pečena jabuka; —*birn*, *f.* kruška za peć, pečena kruška; —*borb*, *m.* lévi bok (od broda).

Baden, *v. a.* peći (kruh), përkiti (pilée); sušiti (voće); ruditi (kosu); hartgebädenes Brot, prepečen kruh.

Baden, *m.* Baße, *f.* lanita, lice, obraz, kosërica, laloka; —*bart*, *m.* obriz,

brada; —*bein*, *n.* kost od lica; —*grübchen*, *n.* jamica na licu; —*streich*, *m.* zaušnica, zamlatica, šuška, pljnska; —*zahn*, *m.* kutnjak, kutnji zub.

Bäcker, *m.* pekar, pek; —*in*, *f.* pekarica; —*brod*, *n.* pekarski kruh; —*burfch*, *m.* momak, sluga pekarski; —*ci*, *f.* pekarstvo, pekaria; —*handwerk*, *n.* zanat pekarski, pekarstvo; —*fnecht*, *f.* Bäckerburfch; —*laden*, *m.* pekarnica, pekara; —*meister*, *m.* pekar, majstor pekarski; —*scheiber*, *m.* prošivalac pekarski; —*junft*, *f.* cëh pekarski.

Bäcker-fisch, *m.* përzena, prigana riba, riba za prigat; —*geld*, *n.* pećarina, platja od peći; —*haus*, *n.* pekarnica; —*obst*, *n.* ošap, suho, sušeno voće; voće za peć, pečeno voće; —*ofen*, *m.* krušna peć; —*pfanne*, *f.* tava, ponjva, tiganj, tepsla, prosulja; —*schäufel*, *f.* Bäcker-scheiber, *m.* lopata, lopar; —*stein*, *m.* opeka, cigla; —*stube*, *f.* Bäckerhaus; —*trog*, *m.* naćve; —*werk*, *n.* pecivo, pekaria.

Bad, *n.* kupalo, kupelj; warmes —, toplice.

Bade-besen, *m.* —*bürste*, *f.* kupaća metlica, četka u kupalu; —*cur*, *f.* kupalo, kupanje; —*frau*, *f.* (Geb-amme), primalja, babica; —*gaß*, *m.* kupalac, gost, prihodnik u topličah; —*geld*, *n.* platja od kupanja; kupalina; —*haus*, *n.* kupalište; —*hemd*, *n.* kupaća košulja, košulja za kupanje; —*fnecht*, *m.* momak, sluga u kupalu; —*magd*, *f.* služkinja u kupalu; —*mutter*, *f.* Badefrau; —*n*, *v. a.* kupati, okupati; —*v. n.* kupati se; —*quast*, *f.* Babebesen; —*r*, *m.* kupalac, kupeljnik; ranarnik u kupalu; —*rei*,

f. kupalište; kuća gospodara od kupala; — *stube, f. Badstube, f. kupelj, soba u kupalu, kupaća soba*; — *wanne, f. kupeljnica, kupaća kada, kašica*; — *warm, adj. mlak, vruć kao kupaća voda, kao krop*; — *wasser, n. kupalo, kupaća voda*; — *zeit, f. kupaće doba, vréme od kupanja*; — *zeug, n. sprava, pèrtina za kupati se, kupaća sprava*.
Bagage, f. prateći, pèrtljaga; *fig. smet, izmet od ljudi*.
Báhen, v. a. pariti, grijati; *Brod* —, pèrkiti kruh; — *ung, f. parjenje, grijanje; pèrjenje*.
Bahn, f. pèrtina; put, staza; *tèrkalište, kolotek*; — *eines Hammers, eines Ambosses, glava od bata, od nakovnja*; *die — brennen, pèrtiti, probiti, razkèrciti cestu*; *auf die — bringen, dati, zadati, postaviti, položiti*; — *en, v. a. pèrtiti, dèlati, kèrciti stazu, put tèrti*; *ein gebahnter Weg, utrenik, tvèrda cesta*; *sich den Weg zu einem Amte —, proderati put do službe*.
Báhr-e, f. *zu Reichen, nosila; odar mèrtački*; — *zu Lasten, tezger, čivère*; — *tuch, n. plašt, pokrivalo mèrtačko*.
Bai, f. *Bucht*.
Bajonett, n. bajuneta, banganet.
Beizen, f. *Beizen*.
Beiz, f. znamenje od sidra il grebena na moru.
Behd, m. štapić, šibika učiteljska.
Balancir-en, v. n. dèriati se upravo, ravnotežno; — *stange, f. motka ravnotežna*.
Balanž, f. f. *Gleichgewicht*.
Balkon, m. balkun, doksat, londja.
Balb, adv. skoro, u kratko, bèrzo, hitro, odmah; za rana, za dobe, za vrémèna; malo ne, o malu da

ne, tek što ne; lasno; balb so, balb anbers, sad ovako, sad onako.
Balbachin, m. nebo.
Balbig, adj. skor, gotov.
Balbrian, m. odoljen (trava). *Valeriana Linn.*
Balester, m. samostrel.
Balg, m. koža; mèh, mèšina; ljska; (*Vogelscheuche*), strašilo (na njivi); (*verächtlich, ein kleines Kind*), kopile, derište; — *einer Schlange, košuljica od zmije; (Sure), kurva, bludnica*.
Balge, f. čabar, diža.
Balgen, sich, v. r. hèrvati se, potezati se, jakariti se s kim.
Balgentreter, m. duvalac, puhalac (kod orgulah, itd.).
Balger, m. hèrvač; — *ei, f. hèrvanje, jakarenje, potezanje, dèrmanje*.
Balggerüst, n. stan od mèha.
Balken, m. greda, bèrvno, balvan; — *an der Wage, igo od vage; wir sehen den Splitter in unsern Nächsten Auge, aber den — im eigenen Auge werden wir nicht gewahr, u oku iskèrnjega (bližnjega) našega vidimo trunak, a u svojem nevidimo grede*; — *band, n. spoja od grede*; — *keller, m. pivnica nadpodjena gredami*; — *kopf, m. glava, kraj od grede*; — *recht, n. pravo trama, grede*.
Ball, m. lopta, pala; (*Tanz*), bal; *ein großer lederner —, balun*; — *spielen, loptati se, igrati se na palu*.
Ballaß, m. balaš (dragi kamen).
Ballaß, m. savornja; — *einnehmen, savornjati se*; — *schiff, n. brod od savornje, savornjak*.
Bällchen, n. loptica, palica; pol trube platna.
Ballen, m. lopta, pala; *ein — Pa-*

- pier, Waaren, Tuch, bala papira, robe, sukna; (an Hånden und Füßen), debelo izpod palca na ruci i nozi; (eines Kappiers), glavica.
- Ballen**, v. a. smotati, smatati; fič — v. r. skućiti se, svrćeti se; der Schneeball fič, zbija se, lépi se sn'g; mit geballter Faust, haub, péstju, péšnicom.
- Ballenbinder**, m. vezalac od balah; — weife, adv. na bale; balu po balu.
- Ballet**, n. balet.
- Ballei**, f. komenda, komturia, kotar viteza redovničkoga.
- Ballgast**, m. balovnik; — haub, n. loptarnica, kuća za loptanje; — kleid, n. odělo, oděca za bal; — on, m. balun.
- Ballrose**, f. f. Bachholunder; — spiel, n. loptanje, palanje.
- Balsam**, m. balsam, miomiris, dragomast; — apfel, m. jabuka miomirisna; — baum, m. balsam, penjavica, đervo balsamovo; — büchse, f. kutia, škatulja za balsam, dragomastnica; — bucht, Balsamgeruch, m. duh, miris od balsama; — holz, n. balsamovina; — iren, f. lépi čověk (cvět); — iren, v. a. balsamati, balsamirati; nabalsamati, dragomastju namazati; — rung, f. balsamanje, balsamiranje; — isch, adj. miomirisna, dragomastna; — frau, n. f. Balsamine; — öl, n. ulje miomirisno, dragomastno; — pappel, f. topola miomirisna, dragomastna.
- Balz**, f. vrème, u koje se družé poveće ptice, a osobito tetřbi.
- Balzen**, v. n. družiti se (od pticah povećih).
- Bambus**, m. Bambusrohr, n. bambus, těrska indioska.
- Bäume**, f. Butterbäume.

Banco, f. Banf.

Band, n. věrpca, vezanka; pantlika; obruč; (Schlinge), uzica, petlja, zanka; sveza, vez, savez; Bande, pl. vezi, okovi, verige, gvozdje; — von Weiden, gužva; — auf Bunden, zavoj, povoj.

Band, m. (Einband), vez; (Buch, Theil), knjiga, dio, svezak.

Bändchen, n. věrpčica; (Buch) knjižica, svezka.

Bande, f. banda, kraj, okrajak; (Gesellschaft), banda, družtvo; — von Räubern, četa hajdukah.

Bandelier, n. ramenica.

Bandfabrik, f. věrpčana, fabrika od věrpcah, pantlikah, vezankah; — haften, m. stožernica, petica od vratih, baglama; — handel, m. těrgovanje s věrpčami.

Bändig, adj. pitom, krotak; ein ober zweibändige Brüder oder Schwestern, bratja ili sestre samo po otcu ili materi, ili po otcu i materi; — en, v. a. ukrotiti, obuzdati, umiriti; upitomiti, pokoriti; — ung, f. pitomljenje; ukrotjenje, umirenje, obuzdanje.

Bandit, m. lupež, razbojnik, hajduk.

Bandmacher, Bandwirker, m. věrpčar; — masche, f. kokarda; — messer, m. nožac bačvarski; — nabel, m. klin, klinac; — nabeln, f. pl. lazanje, rězanci; — reif, m. obruč; — schleife, f. Banbmache; — stuhl, m. stan, razboj, krosna věrpčarska; — treffe, f. galun; — weberei, Bandwirkererei, f. věrpčarstvo; věrpčana, fabrika od věrpcah; — weibe, f. věrba; žukva; rakita; — wurm, m. glista plosnata (u čověku).

Bange, adj. nemiran; strašljiv, bojazljiv; es ist mir — um ihn, strah me je za njega; dawor ist mir nicht

—, toga se nebojim; — machen, strašiti, plašiti; (vom Wetter), f. Schwül.

Bargigkeit, f. bojazljivost, strah, nemir.

Bänglich, adj. nemiran, u strahu, Banier, f. Panier.

Bank, f. klupa; (Wechselbank), novčara, banka; (in Zusamm.) novčarski; (Saubank), markenta, prud; durch die —, na popreko, osěkom, bez razlike, svekoliko; — anstalt, f. novčarski, banački zavod; — director, m. ravnatelj novčare, banke.

Bänken, n. klupica, skamia.

Bankeisen, n. gvozdjen zub u zidu.

Bänksänger, m. nadripěvač.

Bankerott, adj. propo, pao, poklenuo, postrado; — m. bankrot, postrad; — یر, m. propalica; — یرن, v. n. propasti, pasti, poklenuti, postradati.

Bankert, m. kopile.

Bankett, n. banquet, sobet, štov; — یرن, v. n. častiti, gostiti; častiti se, go-stiti se.

Bankfond, m. novčarska zaklada; — gouverneur, m. nastojnik novčare; — note, f. novčarska bilješka, banka, banknota.

Banbohrer, m. svėrdlo, svėdar, svėrdao.

Banflehne, f. naslon od klupe.

Bann, m. prokletstvo, anatema; izagnanje, progonstvo; einen in den — thun, prokleti koga, prokletstvo na koga udariti; — brief, m. prokletka, progonka; — en, v. a. tērati, izgoniti, zaklinjati; iztērati, protērati, izagnati, zakleti; — er, m. zaklinjalac, izgonitelj; f. Panier; — erherr, m. stěgonoša; zastavnik, barjaktar; — fluch, m. anatema, prokletstvo; — forst, m. branjevina; — gut, n. kuntrabant, zabranjena

roba; — strahl, — fluch, m. prokletje, prokletstvo, anatema; — ung, f. zaklinjanje, izgonjenje (duhovah nečistih); — wald, f. Bannforst; — wasser, n. zabranjena voda.

Banquier, m. mēnar, bankier, saraf; — haus, n. mēnarska, bankierska kuća.

Banse, f. štedanj, štagalj.

Bansen, v. a. složiti, slagati snopje.

Banjen, m. požirak živine preživajuće.

Bar, adj. gol, nag; čist; gotov; — fuß, bos, bosonog; aller Schuld und Mafel bar, čist od svake krivnje i skvrne; — adv. gotov, u gotovu; — zäpfen, v. a. platiti u gotovu, vgl. Baar.

Bär, m. medvėd, medjed; nerast; einen Bären anbinden, prevariti, nasaditi koga; der große, kleine Bär (Gefirn), velika i mala medvėdica (zvězda).

Barafe, f. šatra, kolěba, kućarica, daštara.

Barbar, m. barbar, okrutnik, nečovėk, divjak; (Pferd), konj barbarizki; — ei, f. barbarstvo, okrutnost; fig. divjačina, sirovost; — in, f. barbarka; ljuta, okrutna žena; — isch, adj. barbarski; inostran, tudj; okutan, sirov, nečovėcan.

Barbe, f. mren (riba). *Cyprinus barbatus*. Linn.

Bärbeißig, adj. ljutit, sėrdit.

Barbier, m. berber, berberin, brijač; — becken, n. zdělca, plitica berberska; — en, v. a. brijati, brićiti; obrijati, obrićiti; — gefelle, m. dētić berberski; — junge, m. dečko berberski; — messer, n. britva brijača, brijačica; — ricmen, m. remen berberski; — serviette, f. utirač berberski; — stube, f. berbernica; — zeug, n. sprava berberska.

Barchent, *m.* porket; —*en*, *adj.* porketan, od porketa; —*macher*, *m.* porketar; —*webcr*, *m.* tkalac od porketa.

Bard, *m.* bard, pévač Keltah starinskih.

Bärenbeißer, *m.* psina za lov od medvédah; —*fett*, *n.* salo medvédje, od medvéda; —*führer*, *m.* medjedar; —*haut*, *f.* medjedina, koža od medvéda, medvédja; auf ber —*liegen*, dangubiti, plandovati, lé-niti se; —*häuter*, *m.* léniština, lé-lak; ništalo; —*häuterci*, *f.* ništarija; lénost, plandovanje; —*jagd*, Bärenhege, *f.* lov, hajka na medvéde; —*flau*, *f.* primog (brava). *Acanthus Linn*; —*tage*, šapa medvédja, od medvéda.

Baret, *n.* kapa.

Barfuß, *adv.* bos, bosohog; —*füßer*, *m.* kaludjer bosonog; —*hauptig*, *adj.* gologlav.

Bärin, *f.* medvédica, medjedica, mečka (medjka).

Barte, *f.* barka, plavčica.

Barthauptig, *f.* Barhauptig.

Barlappen, *m.* červotočina (trava). *Lycopodium clavatum Linn*.

Bärme, *f.* s. Gähcht, Gefen.

Barmherzig, *adj.* miloserdan, milostiv; *fig.* nevoljan, bedan, siromah; —*leit*, *f.* miloserdje; milost.

Bärmuff, *m.* koščak; —*mutter*, *f.* materica, utroba.

Barn, *m.* jasje, štedanj, štagalj; mržja, predja (ribarska).

Barometer, *n.* (*m.*) barometar, tegomér.

Baron, *m.* baron; —*esse*, —*in*, *f.* baronesa, baronica, baronka; —*ie*, —*ci*, *f.* baronia, baronstvo.

Barre, *f.* šiba, slitak (zlata il srebra).

Barriere, *f.* pregrada, zagrada.

Barisch, *m.* pitka, okun, bandar, gèrgeš, kostreš (riba). *Perca fluviatilis Linn*; —, *adj.* žestok, osoran, otesit.

Barischaft, *f.* gotovina, gotov krajcar, gotov novac.

Barisheit, *f.* osornost, otesitost.

Bart, *m.* brada; — an der Achse, os, ost, osina, osje, ostje; über des Kaisers Bart streiten, svadjati se, inatiti se za trčice i kućine.

Bartchen, *n.* bradica.

Bartbecken, *f.* Barbierbecken.

Barte, *f.* die Barten, riblja kost.

Bartfaden, *m.* bèrk (od ribe); —*haar*, *n.* dlaka od brade.

Barthe, *f.* bradva.

Bärtig, *adj.* bradat.

Bartlos, *adj.* golobrad; —*schiere*, *f.* škarice za bradu; —*scherer*, *m.* berber, berberin, brijač; —*seife*, *f.* brijaći sapun; —*wachs*, *n.* mast za bèrkove, mustače.

Basalt, *m.* basalt (kamen).

Baje, *f.* teta, tetka, tetična, stri-nična.

Basille, *f.* bosiljak, bosioč; bosilj (cvět).

Basillst, *m.* basilisk.

Basrelief, *f.* Relief.

Bas, *m.* bas, dubok glas; —*singen*, pévatli glasom dubokim.

Bassethorn, *n.* baset; —*stöté*, *f.* flaut od baseta.

Bassgeige, *f.* bas, velike gusle; —*r* *m.* gudac od basa.

Bassist, *m.* basista.

Basson, *m.* sagot.

Bast, *m.* liko, lik, lub.

Bastard, *m.* kopile, koplan, kurvič polutan.

Baste, *f.* basta (u igri od ombre).

Bastei, *f.* bastia, beden.

Bast-en, *adj.* od lika, od luba, likov

labov; —schuße, Bastein, *pl.* cipele, postoli od lika; —fell, *n.* ličina.
 Bataille, *f.* boj, bitka, bitva.
 Bataillon, *n.* batalion, (t.) tisuč-nija.
 Batist, *m.* batista (platno).
 Batterie, *f.* baterija.
 Bazen, *m.* bač (vèrsta od novca); er hat —, bogat je, ima jaspere, novacah.
 Bau, *m.* gradjenje, zidanje, fabrika, zgrada, gradja, obdèlavanje, tezanje (u Zusamm.) gradjevni; —des Körper, uzrast, stas, struk; —der Dache, Dachse, jama, berlog; einen —vorhaben, namèravati graditi, pripravljati se za gradjenje; auf den —kommen, bit osudjen na robiju obèinsku; —amt, *n.* gradjevni ured; —anschlag, *m.* račun od gradje; —art, *f.* naèin zidanja, arhitektura; —aufseher, *m.* gradjevni nastojnik; —bewilligung, *f.* dopuštnje za gradjenje; —capital, *n.* gradjevna glavnica.
 Bauch, *m.* tèrbuh; —eines Schiffes, bok od broda; die Kanone ist auf dem —, top leži na zemlji.
 Bauchdiener, *m.* proždor, pošderuh.
 Bauche, *f.* Beuche.
 Bauchsell, *n.* potèrbušina; —fett, *n.* salo; —fluß, *m.* livajica, sèrdo-bolja; —grimmen, *n.* griza; —gurt, *m.* podpruga; —ig, Bäuchig, *adj.* tèrbasat, tèrbuasat; —frankheit, *f.* tèrbobolja; —redner, *m.* tèrboslovac; —riemen, *m.* podpruga, kolaa; —schmerzen, *pl.* Bauchweh, *n.* tèrbobolja; —sorge, *f.* skèrb za brauu; —wasserfucht, *f.* vodena bolest; —würmer, *pl. m.* gliste u tèrbuhu; —zwang, *f.* Stuhlzwang.
 Baucommission, *f.* gradjevno povèrovanstvo; —departement, *n.* gra-

djevni odšek; —director, *m.* gradjevni ravnatelj.
 Bauen, *v. a.* graditi, zidati, dèlati, tešati, obdèlavati; auf jemand —, oslanjati se na koga; Schliesser in die Luft —, po vètru snovati; Seibe, Wein —, pridèlavati, proizvoditi.
 Bauer, *m.* kmet, seljanin, seljak, težak; (im Schachspiel), pion; *fig.* prostak, sirov, nenauèan èovèk.
 Bauer, *n.* kavez, gajba, kèrletka.
 Bauer-gut, Bauergut, *n.* kmetsko imanje; —haft, *adj.* seoski, prostaèki, prost; —adv. seoski, prostaèki, prosto; —haus, *n.* kuća kmetska; —hof, —nhof, *m.* dvor, kuèište kmetsko, seosko; —hütte, *f.* kolèba, pojata, kućarica seoska.
 Bauer-in, *f.* kmetica, seljanka, seljakinja; —isch, *adj.* kmetski, seoski; *fig.* grub, sirov, nenauèan.
 Bauertleib, *n.* gunjac, odèca kmetska, seoska; —knecht, *m.* sluga, rabotnik; —fittel, *m.* surina, haljina kmetska; —leben, *n.* život, življenje seosko; —lieb, *n.* pèsma seoska; —mädchen, *n.* seljauka mlada, dèvojèica seoska; —magd, *f.* služkinja kmetska.
 Bauern- (*adj.*) seljaèki; —aufstand, *m.* buna kmetovah; —freibe, *f.* tlaka, rabota, kuluk; —hof, *m.* seljaèka kuća; —krieg, *m.* rat na seljane pobunjene; —schinder, *m.* globa, kèrvopilac kmetski; —stand, *m.* kmetia, kmetsstvo; —wirtschaft, *f.* seljaèko pokućanstvo.
 Bauerpferd, *n.* konj kmetski, prosti; —schaft, *f.* kmeti, seljani; —schenke, *f.* kèrèma seoska, prosta; —sprache, *f.* jezik prost, sirov; —emann, *f.* Bauer; —stolz, *m.* oholost, na-

durost seoska, prosta; —tanž, *m.* tanac seoski; —tracht, *f.* nošnja seljanske; —töpel, *m.* prostak; —volk, *n.* Bauersteute, *pl.* kmeti, seljani; —wesen, *n.* gospodarstvo poljsko, seljanstvo.

Baufällig, *adj.* star, slab, loman; baš paus ist —, hoće da se poruši kuća; —feit, *f.* slabost, starost, lomnost.

Baufrohne, *f.* Baubienst, *m.* tlaka, kuluk, rabota iduća gospodaru kad što gradi; —führer, *m.* gradilac.

Baufuß, *m.* mēra zidarska; —gefangene, *m.* robijaš, rob na žancu; —gegenstand, *m.* predmet gradjenja; —geist, *m.* žudnja, pohotnost za graditi; —gerüst, *n.* skele, most, odar zidarski; —herr, *m.* gospodar od gradje; —hof, *m.* gradjevni dvor (dvor, u kom se spravlja i pripravlja les il gradja); —holz, *n.* les, gradja; —kosten, *pl.* troškovi od gradje; —kostenüberschlag, *m.* proračun gradjevnih troškovah; —kunst, *f.* arhitektura, umētnost gradjenja; —last, *f.* teret, dužnost gradjenja; —leute, *pl.* nađničari, težaci; —lich, *adj.* im baulichen Stande, u dobru stanju, itališu; —lichkeit, *f.* gradja; —lust, *f.* s. Baugesist.

Baum, *m.* dervo, stablo; Weberbaum, vratilo; die Bäume am Wagen, am Schlitten, rudo.

Baumaterialien, *pl.* gradja, les, gradivo.

Baumbast, *m.* liko, lub, bombazin.

Baumbeschreibung, *f.* stablopis; —blütze, *f.* cvēt, cvatnja od dervlja.

Baumchen, *n.* dervce, stabaoce.

Baumeister, *m.* arhitekt, neimar, najmar, graditelj, gradilac.

Baumeln, *v.* n. kopercati.

Bäumen, Baumen, *v.* a. naviti, navijati (na vratilo); pritisnuti (sēno motkom); —v. n. skakat s derva na dervo; (von Werben), naprezati se, upinjati se, propinjati se (na stražnje noge).

Baumfall, *m.* cernovac, kraguj (ptica); —flechte, *f.* jetrenjak (trava); —frosch, *f.* Laubfrosch; —frucht, *f.* voće, plod od dervlja; —gang, *m.* red dervlja; —garten, *m.* voćnjak; —gärtner, *m.* sadovnik, vrtljar; —grille, *f.* čverćak, s. Baumhacker; —hacker, *m.* puzavac, kovač (ptica); —harz, *n.* smola od derva ili dervena; —hefte, *f.* živica; —leiter, *m.* stuba, listve vrtlarske; —marber, *m.* kuna gorska; —moos, *n.* mah, mašina gorska; —öhl, *n.* ulje od masline; —reich, *adj.* stablovit; —rinde, *f.* kora od derva; —saft, *m.* mezgra, sok od derva; —säge, *f.* testera, pila vrtlarska; —schere, *f.* škare, nožnice vrtlarske; —schiff, *n.* smertnjak, korito; —schlag, *m.* (in der Zeichnung), listovje; —schnitt, *m.* kresanje, hašćenje dervja; —schröter, *m.* jelen (zarēznik). *Lucanus* Linn.; —schule, *f.* rastlo rastionica; —schulgärtner, *m.* rastionik, rastilar; —schwamm, *m.* trud, guba dervena, gljiva dervena; —seite, *f.* bombazin (materija od lika); —stark, *adj.* jak kao dervo; —stein, *m.* dendrit (vrst od kamena); —stück, *n.* koma voćnjaka; —wache, *n.* vosak vrtlarski; —wagen, *m.* kolica, taljige —wage, *f.* kimak, stēnica pcvētna; —winde, *f.* s. Cypheu.

Baumwolle, *f.* pamuk, bumbak, mavez —n, *adj.* pamučan, od bumbaka —nbaum, *m.* dervo pamukovo

—narn, *n.* predja pamučna, konac od bumbaka; —nstaude, *f.* —nstranč, *m.* germ pamukov; —nzeug, *n.* materia pamučna, bumbak, mater; —jucht, *f.* težanje, obdělavanje dervja.

Sub-object, *n.* gradja, predmet gradjevni; —ornung, *f.* red gradjenja, gradjevni red; —plan, *m.* (crifš), gradjevna osnova; —plaß, *m.* gradionica, gradilište.

Baum-bald, *m.* bučman; —bädig, *adj.* bučnat, naduta, nabubrena obraza.

Baumf. *m.* jastučić, koktalić, kompres (u ranarnika), rešnja, nabor; in —und Bogen, na poprěko, djutur.

Baumf. *n.* koktalić, jastučić.

Baumf. *v.* *n.* nadimati se, napuhivati se; (von Kleibern), rešiti, na birati se.

Baumf. *adj.* nadut, nadmen, nabran.

Baumf. *m.* kupljenje, kupovanje na poprěko, djuturica.

Baumf. *m.* gradjevni pisar; —schule, *f.* gradjevna škola, škola; —schutt, *m.* ostanak od gradje; pudertine, razvaline; —stätte, *f.* gradilište; —te, *f.* sgrada, gradjevina; —unternehmung, *f.* gradjevno predmetje; —verbot, *n.* zabrana, obustava gradjenja; —verständnis, *m.* gradjevni vštak; —verwaltung, *f.* gradjevna uprava; —werber, *m.* traillac dopuštenja za gradjenje; —wesen, *n.* graditeljstvo.

Bavian, *f.* Bavian.

Bayonet, *f.* Bayonett.

Bewußtighen, *v.* *a.* kaniti, směrati, namisliti.

Bewußt-en, *v.* *a.* ozir, obzir imati, obazirati se, ozirnuti se na što, positi; —enswürdig, —enswerth, *adj.* znatan, znamenit; —ung, *f.*

ozir, obzir, obaziranje, ozirnutje.

Beamte, *m.* službenik, častnik, činovnik, urednik.

Beängstigh-en, *v.* *a.* plašiti, strašiti, zadavati strah; —ung, *f.* plašenje, strašenje, strah; tškoća.

Beangstänben etwas, *v.* *a.* pod sumnju staviti što; smetati; (eine Rechnung), nalaziti manah u računu.

Beantwort-en, *v.* *a.* odgovoriti; dati, poslati odgovor, odpisati; —ung, *f.* odgovor, odpis; —ungschreiben, *n.* odpis.

Beanzeig-en, *v.* *a.* Iemanden wegen eines Verbrechens, po znacima okriviti koga radi kakvog zločina; —ung, *f.* pravna okriiva po znacima.

Bearbeit-bar, *adj.* težatan; —en, *v.* *a.* dělati, raditi, težati; izdělati, izraditi; obdělati, obraditi, pridělati; sich — *v.* *r.* tražiti, truditi se, těršiti se; —ung, *f.* teg, radnja, težanje, obdělavanje, obradivanje; izradjenje, izděljenje.

Beaufsichtigen, *v.* *a.* nadgledati.

Beauftrag-en, *v.* *a.* naručiti, naložiti; —t, *adj.* komu je naručeno, naloženo.

Beäugeln, *v.* *a.* žmiriti, zirati, viriti na što.

Beäugenscheinig-en, *v.* *a.* razgledati, pregledati, razviděti, čěšiti; —ung, *f.* razgled, razgledanje, pregled, pregledanje, razvid, razvidjenje.

Bebändern, *v.* *a.* včpcami, vezankami, pantlikami nakriti.

Bebauen, *v.* *a.* obdělati, težati, obraditi; ponagraditi, ponazidati.

Zeben, *v.* *n.* děrhati, děrktati, trepetati, tresti se; — *n.* Zebung, *f.* děrhtanje, děrktanje, trepet, trepetanje, trešnja.

Bebinben, *v. a.* povezati, obvezati, ponavezati.

Beblechen, *v. a.* obložiti, pokriti li-
mom.

Beblümen, *v. a.* nakititi, narešiti
cvétjem.

Bebluten, *v. a.* okérvaviti.

Bebohlen, *v. a.* obiti, objati, oblo-
žiti, oblagati daskami.

Behomben, *v. a.* humbami biti (grad).

Bebrämen, *f.* Verbrämen.

Bebrücken, *v. a.* (einen Fluss), mostiti,
premostiti (reku).

Bebrüten, *v. a.* (Eier), s'điti na jajih.

Becher, *m.* kupa, imuo, čaša; kaleš,
čaša (na cvétu); —glas, *n.* stolo-
vata čaša; —*n.*, *v. n.* (im gem. Be-
ben), piti, pijanéevati.

Becken, *n.* ledjen, plitica, médenica;
—förmig, *adj.* ledjenast, plitičast;
—schläger, *m.* klansar, klepar.

Bedachen, *v. a.* pokriti, pokrivati.

Bedacht, *m.* oprez, opaz, opip; pom-
nja, pomnost; ozir, obzir, pogled;
razmotrenje; —haben, —nehmen
auf etwas, *f.* Berücksichtigen.

Bedacht, Bedächtig, Bedächtlich, Be-
dachtsam, *adj.* oprezan, opazan,
opipan, pažljiv, smotra, pomnan,
pomnjiv; /—*adv.* opazno, oprezno,
opipno, pomno, pomnjivo, s opi-
pom, s opazom, s oprezom; —
samkeit, Bedächtlichkeit, *f.* *f.* Be-
dacht.

Bedanken, *sič*, *v. r.* zahvaliti, zah-
valiti se.

Bedarf, *m.* potreba, *f.* Bedürfnis.

Bedauer-n, Bedauern, *v. a.* (sinnen),
šaliti, pošaliti koga; kajati se,
žao biti, milo biti koga komu;
— Bedauern, *n.* pošaljenje, šalje-
nje; kajanje, pokajanje; —nötür-
dig, *adj.* vrédan pošaljenja, milosti
dostojan.

Bebed-en, *v. a.* pokriti, poklopiti;
sakriti, spraviti; pratiti; braniti,
čuvati; (sicher stellen), osigurati,
zadovoljiti; (begatten), opasti, na-
skošiti, pejahati (od šdróbca); sič
— *v. r.* pokriti se; —ung, *f.*
pokrivanje; krov; poklopac; po-
krovac; straža; pratnja; sakriva-
nje; osiguranje, sigurnost; opa-
šenje, naskošénje, pejahanje.

Beben-en, *v. a.* razmisлити, promis-
liti; razmotriti, promotriti; raz-
suditi, prosuditi; einen —, starati
se, misliti za koga, spomenuti se
o kom (u testamentu); sič — *v. r.*
promisliti se, razmisлити se; sein
Pflicht, sein Gewissen —, pomisliti
na đerianstvo, na dušu; —*n.* raz-
mišljanje, promišljanje, prematra-
nje, razmatranje; (Zweifel), sumnja,
dvojba; (Meinung), misao, šetje-
nje, mnjenje; —tragen, dvojiti,
sumnjati; kratiti se, otezati se,
demišljati se; —sič, *adj.* dvojen,
pogibelan, sumljiv, sumnjiv, opi-
pan, ikakljiv, opastan; ein —er
Mensch, čovik sumnjiv, pun sum-
nje; —machen, werden, zadat mis-
liti, posumnjiti; —lichkeit, *f.* dvo-
benost, teškoća; sumnjivost, ikak-
ljivost, opastanost, pogibel, pogi-
blo; —zeit, *f.* vréme za razmišlit,
promisliti se, za promišljavanje.

Bebeuten, *n. a.* javiti, obznaniiti,
dojaviti, oglasiti, doglasiti, dati
na znanje; razjasniti, protumačiti;
dati razuměti; (sič — lassen), po-
sluhnuti razlog, dati se ubavěstiti;
— *v. n.* znamenovati, značiti, ho-
tět reći; bit vaian; slutiti; es hat
nichts zu —, mišta zato, neima
ništa; das hat viel zu —, to je
vaian posao, to je stvar od velika
utištenja; —end, *adj.* znameniti,

vaian, znatan, utištiv; — *adv.* mnogo, vele, puno; — *lich*, *adv.* razgovétno; — *ung*, *f.* znamenovanje, značenje; važnost, znatnost; znak, znamenje, slutnja, kob; pun —, vaian, znatan, utištiv, od utištenja.

Bedien, *v. a.* obiti, obijati dakami.

Bedien-en, *v. a.* služiti, dvoriti; poslužiti, podvoriiti; ein Amt —, obavljati služba; einem bedient sein, bit advokat il lečnik čiji; sich einer Sache —, služiti se čim; — *feter*, *m.* službenik; — *ung*, *f.* služba; — *er*, *m.* sluga, službenik, momak; — *ung*, *f.* posluga, dvorba; (Amt), ein, način življenja, služba; (sämmliche Bedienten), sluge, služba, družina.

Beding, *m.* — *ung*, *f.* ugovor, uvét, uslovje, pogodba; — *en*, *v. a.* ugovoriti, uvétovati, pogoditi; priuzderžati što za sebe; — *lich*, *adj.* uslovan, pogodben, uvétan; — *t*, *adj.* ugovoren, pogodjen, zavisiv, zavisan, zavisé, — *ungsweiß*, *adv.* pogodbeno, uslovno, uvétno, pod pogodbom, uslovjem itd.

Bedräng-en, *v. a.* tlačiti, mučiti, tlačiti; in bedrängten Umständen, u nevolji; — *niß*, — *ung*, *f.* muka, nevolja, sila, teškoća, stiska.

Bedroh-en, *v. a.* groziti se, pretiti; — *ung*, *f.* prétnja, grožnja.

Bedruden, *v. a.* pritisnuti, nastampati.

Bedrück-en, *v. a.* tlačiti, gaziti, gnjaviti, gnječiti; — *er*, *m.* tlačitelj, stremitelj, okrutnik, karyopilac; — *ung*, *f.* tlačenje, gaženje, potištenje.

Bedräng-en, *v. a.* djubriti, nadjubriti, gnojiti, pognojiti, nagnojiti; —

ung, *f.* djubrenje, gnojenje; djubrenj, gnoj.

Bedünken, *f.* Dünken.

Bedünken, *m.* misao, čutjenje, mnjeenje.

Bedürf-en, *v. a.* trébat, trébovati; pitati, iskati, trašiti, zahtévati, zaktévati; — *niß*, *m.* potreba, potreboća, potrebätina; — *tig*, *adj.* oskudan, siromah, bédan, nevoljan, ubog, potreban; einer Sache — sein, trébovati, bit trébi itogodir; — *tigfeit*, *f.* oskudnost, potreba, ubožtvo, siromaštvo, sila, nevolja.

Beduzen, *v. a.* smutiti, smesti.

Bedür-en, *v. a.* počastiti, udostojiti, učiniti čast, poštenje izkazati; — *ung*, *f.* čast, poštenje.

Bedeid-en, — *igen*, *v. a.* zapriseći, učiniti da položi zakletvu; zakletvom pod prisegu potvérditi; — *er*, — *iget*, *adj.* zaklet, priséjan, prisego; — *igung*, *f.* prisega, zakletva; potvérdjenje pod prisegu, zakletje.

Bediefer-n sich, *v. r.* térsiti se, trašiti, gledati, nastojati, starati se pobrinuti se; — *ung*, *f.* térsenje, nastojanje, skérb, starenje.

Bedieien, *sich*, *v. r.* žuriti se, pošuriti se, paštiti se, popaštiti se, ponačgliti se.

Bedinträchtig-en *v. a.* lišiti; (t.) okérnjiti, kome što učiniti, nanéti štetu, kvar komu nanéti, štetovati; — *ung*, *f.* krivica, nepravda, (t.) okérnja, nauos šte e, štetá, kvar, užérb.

Bedieset, *adj.* zaledjen, zamérnjen, zamérznut.

Bedenk-en, **Bedenigen**, *v. a.* svéršiti, dovršiti, dokončati, dočéti, zaglaviti; — *igung*, *f.* svéršetak, dovršetak, zaglavljenje.

Beengen, *v. a.* stisnuti, stegnuti, sténiti.

Beerb-en, *v. a.* (einen), baštiniti, nasléditi koga, putem naslédstva zadobiti; er ist noch nicht beerbt, neima još dčce; —ung, *f.* naslédjenje.

Beerbig-en, pokopati, zakopati, sahraniti; —ung, *f.* pokop, pogreb, sahranjenje; —ungs-, pogrebni.

Beer, *f.* jagoda; zérno.

Beerhüter, *m.* pudač, strašac od vinogradah; —most, *m.* samotok (mast, must); —wein, *m.* samotok (vino).

Beer, *n.* liha, greda, slog (na njivi).

Beer, *f.* blitva.

Beerweise, *adv.* na lihe, po lihah, od lihe do lihe.

Befähig-en, *sich*, *v. r.* usposobiti se; —t, *adj.* sposoban; —ung, *f.* sposobnost.

Befahr-en, *v. a.* brođiti; voziti, voziti se; eine StraÙe —, ugaziti, utérti put, voziti se po putu, putem kojim; einen Schacht —, spustiti se u rudnik; ein Dach —, popraviti, pokrèpiti krov; (befürchten), bojati se, strašiti se, plašiti se; —ung, *f.* brođjenje; vojnja; strah, propast; uništasje u rudnik.

Befallen, *v. a.* (von Krankheiten &c.), napasti, uhvatiti, popasti; (von Schnee), pasti, zapasti; (vom Schlaf), uhvatiti, priuzeti, obuzeti, oboriti; von Schrecken —, uplašen, poplašen, prepaden, prestrašen.

Befangen, *v. a.* napasti, uhvatiti, popasti, uloviti; zateći; priuzeti, obuzeti; er ist mit darin —, ta stvar se i njega tiče; ein —er Richter, priuzet, pristran sudia; (verlegen), smeten, zabunjen; —heit, *f.* pristranost, priuzetnost; smetenost, zabuna.

Befassen, *sich*, *v. r.* zabavljati se, zanimati se; pačati se, méjati se u što.

Befehd-en, *v. a.* zavojátiti, zarátiti. podić vojsku, udariti s vojskom na koga; oglasiti, navéstiti rat; —ung, *f.* zavojštenje, zaratjenje, navéštjenje rata; rat; neprijateljstvo, razmirica.

Befehl, *m.* naredba, zapovéd, red; (Obergehalt), vlast, zapovédništvo; zu ihrem —, na službu, za poslužit vas; was siehst zu ihrem —e? što zapovédate? —en, *v. a.* zapovéditi, narediti, dati zapovéd; naručiti; vladati, gospodovati; priporučiti; Gott befohlen, s bogom, bog s vami, bog s tobom; —erisch, —schaberisch, *f.* Gebieterisch, —iger, *v. a.* zapovédati, bit vojvoda komu; —shaber, *m.* zapovédnik, vojvoda, načeonik, čeonik, vodja; —weise, *adv.* na način, po put zapovédi; —swort, *n.* zapovéd.

Befehlen, *v. a.* polimiti, opiliti; *fig.* ugladiti, popraviti.

Befehlert, *adj.* tko ima poljah, zemaljah.

Befestig-en, *v. a.* utvrditi, ustanoviti, pribiti, priiiti, pribosti; *fig.* stisnuti, stegnuti; —ung, utvrda, ustanovljenje, obšeguranje, utvrdjenje, tvrdja, meteriz, šanac; —ungskunst, *f.* fortifikacija, arhitektura vojna.

Befeucht-en, *v. a.* navlažiti, ovlažiti, namočiti, nakvasiti; —ung, *f.* vlaženje, kvašenje, močenje.

Befeuern, *f.* Anfeuern.

Befiebern, *v. a.* nakititi perjem; einen Pfeil —, sadénuti pèrce za strél.

Befinden, *v. a.* naći, obnaći; für gut —, obnaći, priznat, suditi za dobro; sich —, nahoditi se, nahadžati se, nalaziti se, biti na kakvom mjestu; wie — Sie sich? kako ste? —en, *n.* stanje zdravja, zdravje, okol-

nost, vid, potrebätina; nach — ber Sache, polag okolnostih, polag potrebätine slučaja; —lich, *adj.* koi jst, koi se nalazi, nahodi gdëgodir, nalazan, nalazeé se; položen.

Befechten, *v. a.* poplesti, poplitati.

Beflech-en, *v. a.* zamazati, omazati, uperljati, omèrljati, okaljati, oskvrnuti; seinen ehrliehen Namen — onepošteniti se, izgubiti poštenje; Schube — kèrpiti, zakèrpiti obuèu; das Ehebett —, oskvrnuti vèrnost ženithenu, preljubno dëlovati, učiniti; —t, *adj.* zamazan, omazan, omèrljan, okaljan, oskvrnjen, oskvrnut; —ung, *f.* zamazanje, omèrljanje, okaljenje, oskvrnutje.

Befleißigen, sich, *v. r.* tèrsiti se, starati se, nastojati, glodati, tražiti; sich einer Sache —, dati se na što, nastojati, prionuti; —ung, *f.* skèrb, staranje, tèrsenje, nastojanje.

Befliffen, *adj.* prionut, podat, marljiv, poman, pomnjiv, priljezan; einer Kunst, Wissenschaft —er, uèenik; —beit, *f.* marljivost, marnost, nastojanje, pomnja, pomnjivost; —lich, *adv.* marljivo, marno, pomno, pomnjivo, prilježno.

Beflügeln, *v. a.* dat krila, uskoriti, pospèšiti.

Beflügelt, *adj.* krilat, bèrz, hitar, pospèšan.

Beflüschen, *v. a.* pokriti, pokrivati granjem.

Befolgen, *v. a.* poslušati, slušati, ovèršiti, dèržati se naredbah; —ung, *f.* posluš, ovèršenje.

Beförder-er, *m.* unaprèditelj, promiènik, promicatelj, zavètnik, zaštititelj, pospèšnik; —lich, *adj.* probitaèan, hasnovit, koristan, uharan, pospèšiv; —n, *v. a.* unaprèditi, promaknuti, pomoèi, podpomoèi,

podpirati, uspèšiti, uskoriti; jemanden zu einem Amte —, promaknuti, povisiti, uznèti koga na èast kakovu; Waaren —, odpravljati robu, odpremiti, posiljat ju naprèd; —ung, *f.* unapredjenje, promak, uskorenje, uspèšenje, pomagaje, podupiranje; (zu einem Amte), promak, povis, uznešenje i — ber Waaren, pošiljanje, odpravljanje, odprema; —ungsmittel, *n.* vozilo, promicalo.

Befracht-en, *v. a.* natovariti, nakèrcati; —er, *m.* tovarilac, kèrcatelj, tovaritelj gospodar od tereta, tovara; —ung, *f.* tovarenje, kèrcanje.

Befrag-en, *v. a.* upitati, zapitati, razpitati; sich — *v. r.* razpitati, ubavèstiti se; bei einem —, svètovati se s kim; —en, *n.* —ung, *f.* pitanje, zapit.

Befrei-en, *v. a.* osloboditi, izbaviti, spasiti, oprostiti; —er, *m.* osloboditelj, izbavitelj, spasilelj, odkupitelj; —te, *m.* slobodnjak; —ung, *f.* oslobodjenje, izbavljenje, spasenje.

Befremd-en, *v. a. f.* vidèti se èudno, èiniti se èudnovito, èuditi se, diviti se èemu; —en, *n.* èudo. začudjenje, udivljenje; —end, —lich, *adj.* èudnovit, neobièan, èudan.

Befressen, *v. a.* ogrizati, oglodati, pojèsti.

Befreund-en, sich, *v. r.* sprijateljiti se, sdružiti se, sklopiti prijateljstvo s kim; —eter, *m.* rodjak, prijatelj, pobratim; —ung, *f.* prijateljstvo, svojta.

Befriedig-er, *v. a.* udovoljiti, uzpokojiti, namiriti, samiriti, zadovoljiti, zagraditi, ograditi; —end, *adj.* dovoljan, dosta dobar, priliean; —ung, *f.* zadovoljenje, na-

- mira, napokojenje, zgradjenje, ogradja.
- Befrohnen, *v. a.* nametnuti tlaku, rabotu, kuluk zahtevati, saktivati.
- Befrucht-en, *v. a.* zaploditi, uploditi, učinit da plodi; —*et, adj.* zaplodjen, uplodjen; —*ung, f.* zaplod, zaplodjenje, uplod, uplodjenje.
- Befug-en, *v. a.* vlast, oblast dati, povlastiti; —*niß, f.* vlast, oblast, pravo, dopuštenje, dozvoljenje; —*t, adj.* povlašten, imajući pravo, oblast, dopuštenje.
- Befühl-en, *v. a.* pipati, opipati, popipati; —*ung, f.* pipanje, popipanje.
- Befund, *m.* (Erachten) mnjenje; (Gutachten) nalaz.
- Befürchten, *v. a.* bojati se, plašiti se, strašiti se.
- Befzen, *v. n.* čekati, iškati.
- Begab-en, *v. a.* obdariti, nadariti, darovati; —*t, adj.* obdaren, nadaren, darovan, providjen, obskerb-ljen; —*ung, f.* obdarenje, nadarenje, darovanje.
- Begaff-en, *v. a.* zijati na što; —*er, m.* zijalo.
- Begängniß, *f.* Leichenbegängniß.
- Begatt-en, *sich, v. r.* terati se, natérati se, vezati se, jahati se, pudjati se, pariti se; —*ung, f.* teranje, vezanje, jahanje, pudjanje, párenje.
- Begaufeln, *v. a.* obséniti, obsénjivati, zaséniti, zasénjivati.
- Begab-en, *sich, v. r.* (an einen Ort), poći, otići kamo; (sich ereignen), sgoditi se, dogoditi se, pripetiti se; einer Sache —, okaniti se, proći se, odstupiti, ostaviti se; —heit, *f.* —niß, *n.* dogodjaj, pripetjenje, slučaj, sgoda, prigoda.

Begegn-en, *v. n.* (einem, einer Sache), srésti, susrésti, sukobiti, namériti se; (sich ereignen), dogoditi se, pripetiti se; einem übel, woßl —, obéiti, obhoditi, postupati s kim zlo ili dobro; der Gefahr —, staviti se, metnuti se, baciti se pogibeli u suprot; —iß, *u.* dogodjaj, slučaj, naméra; —ung, *f.* susrét, susrétanje, srétanje, sukobljenje, naméra, obhod, obćenje, prohodjenje, postupanje.

Begeh-en, *v. a.* obići, obhoditi, obilaziti, razgledati; ein Fest —, svetkovati, slaviti koi blagdan; Fehler —, zaći, zabluditi se, sagréšiti, skriviti; (von Verbrechern), učiniti zločinstvo; —er, učinik, tvorac (zla kakova); —ung, *f.* obašastje, obilaženje, svetkovanje, slavljenje; sagrésenje, učinjenje; —ungsart, *f.* (von Uebertretungen) način prekerja.

Begeh-en, *v. a.* želiti, žuditi) zahtevati, zaktivati, iskati, tražiti; ein Mädchen zur Ehe —, prositi dèvojkju; —en, *n.* pohota, želja, žudnja, požuda, volja, zaktivanje, pitanje, iskanje; —end, *adj.* pohotan, požudan; —lich, *adj.* pohotljiv, požudljiv, zaktivan; sie ist zu —, odveć je zaktivna, ponosita.

Begeistern, *v. a.* obaliti, osliniti, zabaliti; *fig.* ozloglasiti, ogovoriti, klevetati, opasti, očerniti.

Begeister-n, *v. a.* udahnuti, udisati, nadisati, nadahnuti, podpaliti, podpiriti, podbuditi, osloboditi; —ung, *f.* udah, nadahnutie, poticanje, potaknutje, podbudjenje, vzpaljenje.

Bejerieg, *f.* Begehren, Begehren.

Bejerieg, *adj.* željan, pohotan, po-

hlepan, požudan; —feit, Begierlich-
keit, *f.* pohota, pohotnost, pohlepa,
požuda.

Begieß-en, *v. a.* politi, polijati, za-
liti, zalijati; sich die Nase —,
opiti se; —ung, *f.* polivanje, za-
livanje.

Begiften, *v. a.* dotati, miraz, dotu,
pěrciu dati, davati.

Beginn, *m.* početak, počelo, načetak,
načelo; —en, *v. a.* početi, činiti,
nimiti, primiti se čega; —vladati
se, podnositi se, podnimati se.

Begießen, *v. a.* nasadriti, posadriti,
sadrom mazati.

Begütern, *v. a.* postaviti, metnuti
rečtku.

Begläubigen, *v. a.* potvèrditi, posvè-
dočiti, udostovèriti koga; —t, *adj.*
dostovèrni.

Beglaubigung, *f.* svèdočba, posvèdo-
čenje, zasvèdočenje, potvrđjenje,
obsguranje, véra; —schein, *m.* svè-
dočba, atestat; —schreiben, *n.*
list, pismo vérodajno; —surkunde,
f. vérodajna izprava.

Begrü-en, *v. a.* pratiti, sprovoditi,
priviauti, приметnuti, priložiti, pri-
klopiti; —er, *m.* pratilac, spro-
vodnik, drug; —erin, *f.* pratilica,
sprovodkinja, druga, drugarica; —
ung, *f.* pratnja, sprovod, draštvo,
pratjenje, sprovadjanje.

Begrüßern, *v. a.* ošlaniti, pridati, do-
dati; pristaviti ude, člane.

Beglück-en, *v. a.* čestiti, počestiti,
nimiti srčena, čestita, častiti, po-
častiti; —er, *m.* uzrok, početak,
izvor srčee; —t, *adj.* srčean, čes-
tit; —sein mit . . ., blagoslov-
ljen biti s čimodir; —ung, *f.*
srčea, čestitost, blagoslov.

Begnüg-en, *v. a.* pomilovati, podè-
liti milost; (das Leben schenken),

pomilovati, oprostiti život (pre-
stupniku); einen mit etwas —, da-
rovati, obdariti, dati na poklon;
—ung, *f.* oproštenje, milost, po-
štena, pomilovanje; —ungsantrag,
m. predlog za pomilovanje; —ungs-
brief, *m.* list, pismo od oproštenja,
od pomilovanja.

Begnehmigen, *v. a.* odobriti, potvrđi-
diti.

Begnüg-en, sich, *v. r. & i.* sadovo-
ljiti se, zadovoljan biti; —sam, *ff.*
Genüßsam.

Begraben, *v. a.* pokopati, zakopati,
ukopati, sahraniti, pogrebsti.

Begräbniß, *n.* (Leichenbegräbniß) *n.*
pogreb, pokop, ukop; (Grab), grob,
raka; — (in Zusammenhang) pogrební,
ukopni; —feier, *f.* svečanost
ukopna; —gebühr, *f.* ukopina, po-
grebina; —gruft, *f.* grobnica, raka;
—kosten, *pl. f.* pogrebni troškovi;
—ort, *m.* —stätte, *f.* groblje.

Begrabung, *f.* pokop, sahranjenje,
ukop.

Begränzen, *v. a.* omedjašiti, ograni-
čiti, postaviti medju; —ung, *f.*
medja, granica; omedjašenje, ogra-
ničenje.

Begrasen, *v. a.* pokriti travom; po-
pasti, opasti travu; sich — *v. r.*
zarasti, obrasti, odènuti se tra-
vom; najesti se.

Begrauen, *v. n.* ošèditi, osèditi.

Begraut, *adj.* šèd, osèdio.

Begriff-en, *v. a.* primiti, uhvatiti;
taknuti, tegnuti; pipati, opipati;
(in sich fassen), imati, dèriati, sa-
dèriavati u sebi; (einsehen), razu-
mèti, pojmiti, uvidèti, dokučiti,
postignuti; sich —, razabrati se,
doći k sebi; mit darunter begriffen,
zajedno s tim, s otim upored;
mit, über, in etwas begriffen sein,

zabavljati se čim; —lich, *adj.* razumljiv, dokućiv, postiziv; —*adv.* razumljivo, razgovetno; —ung, *f.* razumanje, hvatanje, pipanje, ticanje; —ungskraft, *f.* postig, dohit, sila postišna, dosežna.

Begriff, *m.* (Umfang), obseg, okrug, krug; (Inbegriff), uzdržanje, sadržaj; (Idee), idea, postig, dohit, pojam, ponjatje, ponjat, pomisao; im — sein, bit gotov, hotěti, kaniti; kurzer —, kratka ošnova, izvod, izvadak pokratjenje, jezgra, obseg; begriffen sein (auf der Flucht), biti (u bėšanju).

Begründ-en, *v. a.* utemeljiti, utvėrditi, zavešti, ustanoviti; dokazati, razlozi; —er, *m.* utemeljitelj, ustanovitelj, zaveditelj; —ung, *f.* utemeljenje, ustanovljenje, zavedenje.

Begrüß-en, *v. a.* pozdraviti; cinem um etvaš —, prositi, moliti se komu za što; —ung, *f.* pozdrav, pozdravljenje.

Begut-en, *v. a.* viriti; poviriti; ogleđati, razgledati.

Begünstig-en, *v. a.* pomagati; štiti, braniti; zakriliti; pogodovati koga, davati komě prednost; služiti, poslušiti; naklon, pogodan, prijazan biti; —en, *n.* —ung, *f.* prijaznost, pogodnost; pomaganje, pomoć, pogodovanje, zaštita, obrana, okrilje, krilo; —er, *m.* prijaznik, pogodnik, zaštitnik; —erin, *f.* prijaznica, pogodnica, zaštitnica.

Begüt-en, *v. a.* pasati, opasati.

Begüter-en, *v. a.* obdariti lmanjem, darovati dobra; —t, *adj.* tko ima imanje, dobra, posėdan, bogat, imuć.

Begütigen, *f.* Beshäftigen.

Behaar-en, sich, *v. r.* okosmatiti, zarasti, obrasti dlakom, orunjaviti,

zarutaviti; —t, *adj.* kosmat, runjav, rutav, dlakov, zarašten.

Behaften, *v. a.* otesati; okopati; zagėrnuti (zemljom).

Behaftet, *adj.* mit etvaš —, pun, napertjen, natovaren; podvėrien; mit dem Fieber, der Kräfte — sein, imat groanicu, srab, svrab.

Behagen, *v. a.* tućom, gradom biti, pobiti, tući, potući.

Behag-en, *v. n.* prijati, dopadati se, sviknuti se, ugadjati, biti po volji, u volju; —en, *n.* prijaznost, ugodnost, radost; —lich, *adj.* prijatan, ugodan, povoljan; lastan, lak, sladak; —lichkeit, *f.* last, ugodnost, prijaznost.

Behälstern, *v. a.* oglaviti, zaulariti, oglav, ular nametnuti.

Behältbar, *adj.* pamtiv, koi dobro pamti; —keit, *f.* pamtivost.

Behalten, *v. a.* uzdržati, zadržati; držati; zaustaviti; Recht —, imati pravo, dobiti pravdu; die Oberhand —, nadvladati, obladati, predobiti; fig. etvaš bei sich —, mućati, ćuvati za se tajnu koju godir; im Gedächtnisse —, imat na pameti, zapamtiti, spomenuti se, nezaboraviti; übrig —, ostati, preteći; wohl —, živ i zdrav, u dobru stanju.

Behält-er, *m.* shrana, ormar; Fisch —, barka za ribe; —nis, *n.* shrana, škrinja, ormar, hambar; — der Waaren, magazin; ostava; —milber Thiere, zvěrinjak, ograda za zvěri divje.

Behältsam, *adj.* (Gedächtnis), vėran, dobar.

Behämmern, *v. a.* klepati, oklepati batom, čekićem, kladivcem, kladivom.

Behandeln, *v. a.* pogadjati se, postu-

pati, obhoditi, prohoditi, oběti; — eine Ausfertigung stempelfrei, izdati što bez biljege; — mit Schlägen, izbíti koga; (mit den Händen bearbeiten), baviti se s čim il oko čega; eine Materie —, raditi, pisati, govorit o čem; ärztlich —, lěčiti, nastojati; sich — lassen, nek, mekan biti.

Bešänbigen, f. Einhänbigen.

Bešänkung, f. pogodjanje, pogodba; obhod, postupanje, obćenje; lěčenje.

Bešäng-en, v. a. zavrěsiti, zastěrti, prostěrti, pokriti, nakititi, uresiti sazi, itd.; sich mit etwas —, pačati se, měsati se u što; —t, *adj.* zavřen, zastěrt, prostěrt, pokrit, okitjen sazi itd.

Bešännschön, v. a. oklopiti, oděnuti, oděvati oklopom.

Bešarr-en, v. n. obstojati, obstati, dotrajati, oděržati; nepopustiti; —lich, *adj.* postojan, stalan, tvěrd, stanovit; —lichkeit, f. postojanstvo, stalnost.

Bešarzen, v. a. nasmoliti; die Bäume —, vaditi smolu s děrvja.

Bešauchen, v. a. dahnuti, duhnuti, davati na što.

Bešauen, v. a. otesati, tesati; okretati, ohaštriti, oklaštriti, obsěci.

Bešaupt-bar, *adj.* tvěrdiv; —en, v. a. tvěrditi, potvěrditi, reći, govoriti; braniti; dokazati; oděržati; den Platz —, obladati, zadobiti međan; sich —, uzděržati se, ostati; —ung, f. tvěrdnja, tvěrdjenje, branjenje dokazanje; oděržanje, uzděržanje.

Bešauf-en, f. Bešerbergen; —ung, f. doček, konak; kuća, dom, přebivalište, stan.

Bešäuten, v. a. pokriti, pokrivati košom.

Bešelf, m. izgovor; izlika; sredstvo, pomoć, podpomoć; — (im Prozeß), dokaz (u parnici); —en, sich, v. r. pomoći se; sich kümmerlich —, kuburiti, šivariti, živěti nevoljno; sich mit Lügen —, uteć se k laži; —lich, f. Bešülslich.

Bešellig-en, v. a. uznemiriti, dosađiti, dođaditi, dođijati; —ung, f. neprilika, dosada, dođijanje.

Bešelmen, v. a. pokriti, pokrivati kacigu, kacigom.

Bešen, m. gušavica, od uroka trava.

Bešenb, *adj.* bėrz, hitar, pospěšan, živ, jatoran, okretan; —igkeit, f. jatarnost, okretnost.

Bešerberg-en, v. a. primiti, uzeti na konak; —ung, f. konak, stan.

Bešerrsch-en, v. a. vladati, gospodovati, gospoditi; —er, m. —in, f. gospodar, vladalac, gospodin; gospodarica, vladalica, gospoja; —ung, f. vladanje, gospodovanje.

Bešerzig-en, v. a. primiti, uzeti k sěrcu; razmotriti, promotriti pomno, uvažiti, uvažavati; —ung, f. uzetje, uzimanje k sěrcu; uvaga, uvaženje, uvažavanje.

Bešerzt, *adj.* hrabar, sěrcen, hrabren, smion; —heit, f. hrabrost, hrabrenstvo, smionstvo.

Bešer-en, v. a. ureći, začarati, očarati; —ung, f. uroci, čaranje, čarobia.

Bešindern, v. a. přěčiti, f. Veršindern.

Bešner, m. koš, košara.

Bešolzen, v. a. gojiti, odgojiti, vrěžiti (šuma); udarit kolje (oko napa); posěci, sěci (děrvje); sich — v. r. debljati, razrasti se (od děrvja).

Bešorchen, v. a. prislušivati, poslušivati.

Behörbe, *f.* oblast, poglavarstvo, sudiste prinaldeleće; pristojanje, pristojstvo; einen Brief an die — abgeben, izručiti pismo komu ide.

Behörig, *f.* Behörig.

Behof-en, *v. a.* obući hlače, u hlače; —*et*, *adj.* u hlačah.

Behuf, *m.* potreba, potreboća, korist, pomoć; zu diesem —, toga radi, porad toga, zato.

Behuft, *adj.* kopitast, tko ima kopita.

Behülflich, *adj.* od pomoći, u pomoći, pomoćan, koristan, probitačan; — sein, pomoći, pomagati, pruditi, biti od pomoći, pružiti ruku; —*feit*, *f.* pomoć.

Behüt-en, *v. a.* čuvati, sačuvati, braniti, obraniti; behüte Gott! sačuvaj bože, nedarj bože; sačuvaj bog, nedarj bog; behüt' dich Gott! s bogom, ostaj s bogom; —*er*, *m.* čuvar.

Behutsam, *adj.* opazan, smotren, ostražan; —*feit*, *f.* opaz, smotrenost, ostražnost.

Bei, *praep.* kod, pri, u; uz, pored, blizu, polag; po; na; bei Strafe etwas vornehmen, preduzeti što pod kazan; bei Vermeidung der allerhöchsten Ungnade, inače izgubit će cesarsku milost.

Beian, *adv.* blizu, pored, polag, tu, totu.

Beiarbeiter, *m.* surabotnik, pomoćnik.

Beibehalt-en, *v. a.* zadržati, pridržati, sačuvati; —*ung*, *f.* zadržanje, pridržanje, sačuvanje.

Beibiegen, *v. a.* priklopiti, priviti, pridati, dodati.

Beibinden, *v. a.* privezati, nadostaviti.

Beiblatt, *n.* dodatak, pridatak, pri-log.

Beiboth, *m.* pomoćnik poklisarski.

Beibringen, *v. a.* zadati; doneti, prinaći, privesti, dovesti; dati; mēntni, staviti (melem); eine Wunde —, raniti, ranu zadati; Furcht —, poplašiti, uplašiti, prestrašiti; Gründe —, navesti, navoditi uzroke, razloge; einem etwas —, naučiti, uputiti.

Beicht, **Beichte**, *f.* izpovest, izpovēd; —*en*, *v. a.* izdovidēti, izpovēdati; — *v. n.* izpovēdati se, izpovēdēti se; —*geb*, *n.* izpovēdina, platja od izpovēdi; —*iger*, *m. f.* —*find*, *n.* pokornik; pokornica; —*schein*, *m.* cedulja od izpovēdi; —*spiegel*, *m.* zercalo, ogledalo od izpovēdi; —*stuhl*, *m.* izpovēdaonica; —*vater*, —*iger*, *m.* izpovēdnik, otac duhovni.

Beide, *adj.* oba, obadva, obodvojica, obojica; —*erlei*, *adj.* oba, obadva; oboje; —*erfeitig*, *adj.* s jedne i s druge strane; uzajeman, zamēnit; —*erfeit*, *adv.* s obēdvih stranah, s jedne i druge strane; uzajemno, zamēnito; —*lebig*, *adj.* zemnovoden, dvoživ.

Beidrucken, *v. a.* prištampati, štampati.

Beidrück-en, *v. a.* pritisnati, udariti (pečat); —*ung*, *f.* pritisnutje (pečata).

Beidenschaftig, *adj.* dvošen; —*t*, *m.* dvošenac.

Beieinander, *adv.* skupa, zajedno, upored.

Beieffen, *n.* medjuelo.

Beifall, *m.* privoljenje, odobrenje; pohvala, pljeskanje, zadovoljstvo; —*geben*, privoliti, odobriti; pohvaliti; —*en*, *v. n.* pasti na pamet, na um, doći u pamet, spomenuti se, sētiti se; (Beifall ge-

ben), pohvaliti, odobriti; —gierig, *adj.* željan pohvale; —klatichen, *n.* pohvala, pljesak, pljeskanje; —sztezungung, *f.* pohvala, pljesak, pljeskanje.

Beifrau, *f.* pomoćnica, izmėna.

Beifug-en, *v. a.* priklopiti, pridati, dodati, priviti, priložiti; —ung, *f.* priklopljenje, priloženje.

Beifuß, *m.* komonika (trava).

Beigabe, *f.* dodatak.

Beigeben, *v. a.* Zemanben, pridružiti koga.

Beigehen, *f.* Beifommen.

Beigehend, *adj.* priklopljen, priložen, dodan.

Beigemach, *n.* prisobak.

Beigennant, *adj.* nazvāt, nazvan.

Beigericht, *n.* s. Beiffen.

Beigeruch, *m.* miris tudji, inородni.

Beigefchmack, *m.* s. Beifchmack.

Beigefell, *m.* pomoćnik, drug, drugar, pajdaš; —en, *v. a.* pridružiti.

Beigher, *f.* Nebenher.

Beihilfe, *f.* pomoć, podpomoć.

Beifirche, *f.* kapela.

Beitoch, *m.* pomoćnik kuharski, kuharu izmėna.

Beifommen, *v. n.* približiti se, pristapiti; doći; dosegnuti, dopreći; (gleich), prisposodobiti se, spodoban, sličan biti; feinem Schaben —, nadoknaditi, nadoplatiti štetu; sich — lassen, usloboditi se, podstapiti se, usmėliti se, usuditi se.

Beifommend, *adj.* priklopljen, priložen, privit, pridan.

Beil, *n.* sėkira; bradva,

Beilage, *f.* priloženje, prilog, priklop, dodatak, pravitak; (was aufzuheben gegeben wird), ostava.

Beilager, *n.* pir, svatba, ženitba.

Beilaß, *m.* (bei einer Wirthschaft), kućanska potrebnina.

Beilassen, *f.* Zulassen.

Beilauffer, *m.* dėtie, dečko, prislusnik.

Beilauff, *adv.* mimogred, mimogrede, uzdat; od prilike, okolo, poprilič.

Beilichen, *n.* sėkirica; bradvica.

Beilegen, *v. a.* priložiti, dodati, pridati, priviti, priklopiti; (zuschreiben), vėrići, pripisati; (bei Seite legen), ostaviti, metnuti na stran; einen Streit —, umiriti, dokončati, utaziiti svadju, eine Unruhe —, utaložiti nemir; einen Namen —, dati, nadėnati ime; — *v. n.* (von Schiffen), dėržati se vėtra, Zemanben —, davati komu pravo; —ung, *f.* priloženje, dodanje, pripisanje; utėšenje, umirenje, utazjenje.

Beileid, *n.* pomilovanje, požaljenje, milost.

Beilegen, *v. n.* pridan, priložen, blizu biti, ticati se; skupa ležati, zajedno ležati; —end, *f.* Beifommend.

Beilketafel, *f.* (Billard), nėmački biljar.

Beimeffen, *v. a.* priipsati, privlastiti; Glauben —, vėrovati; Zemanben eine Schuld —, kriviti koga; —ung, *f.* pripisanje; pripisivanje.

Beimischen, *v. a.* primėsati, umėsati; smėšati; —ung, *f.* primėsanje, umėsanje.

Bein, *n.* (Schienbein), gol'n, cėv, surla od noge; (das Bein, der Fuß), noga; (Knochen), kost (an einem Tische), noga, nožica; (Pfote, Tafe), šapa; —ader, *f.* žila od noge, *v. a.*

Beinahe, *adv.* skoro, malo ne, za malo, o malu da ne; blizu.

Beiname, *m.* prezime, pridėvak; prida-vak.

Bein-arbeiter, —brechler, *m.* tokar od kostih; —brecher, *m.* kostolom (orao); —bruch, *m.* nogolom; kostolom; —chen, *n.* koštica; nožica; —bürre, *adj.* suh, mersav kao kost.

Beineben, Beinebst, *adv.* polag, uz, pored, kod, pri, do

Beinern, *adj.* košten, od kosti.

Bein-fracß, *m.* —fäule, *f.* červotočina (a kosti); —gerippe, *n.* skelet, o-kostnica, košelj; —gewächß, *n.* mervta kost; —harnisch, *m.* oklop od noge; —hart, *adj.* tvrd kao kost; —haus, *n.* kosturnica; —icht, *adj.* koštast, podoban kosti; —ig, *adj.* koštat; —fleiber, *pl.* blaće; —los, *adj.* bez kosti; —marf, *n.* mozag; —schellen, *pl.* bukagie, negve, gvozdje, okovi od noguh; —öhl, *n.* košteno ulje; —schient, *f.* oklop (za ulomljene noge); —schwarz, *n.* žežena kost; —spath, *m.* (Ferberkrankheit), napužnica; —weß, *n.* kostobolja, bol od kostih, u kostih.

Beiorbnen, *v. a.* pridati, dodati.

Beipacken, *v. a.* spremati, spremati, natovariti, napertiti uza što.

Beipferd, *n.* logov; jedek, konj u povodu,

Beispflicht-en, *v. a.* privoliti, pristati, složiti se, odobriti, sudarati se (u misli); —ung, *f.* sudaranje, suglasje, privoljenje.

Beirath, *m.* svēt, savēt.

Beirätig, *adj.* cinem — sein, sveto-vati koga.

Beirüden, etwas, *v. a.* primaknuti, priložiti što.

Beisammen, *adv.* skupa, zajedno, u pored.

Beißaß, *m.* žiljer, stanovnik, ugradjanin; ukućanin.

Beißig, *m.* dodatak, nadometak.

Beißchaffen, *v. a.* nabaviti; — *n.* nabava.

Beißchiesen, *v. a.* dati, priložiti, primetnuti.

Beißchiff, *n.* kaicé, barkača.

Beißchlaf, *m.* prileg.

Beißchläfer, *m.* priležnik; drug od postelje; —in, *f.* priležnica; druga od postelje.

Beißschlag, *m.* krivi, lažjivi novci; —en, *v. a.* pridati, dodati, priložiti, priklopiti; — *v. n.* cinem —, bit jedne misli s kimgodir, sudarati se u misli.

Beißschließen, *v. a.* pridati, dodati, priklopiti, primetnuti, priložiti.

Beißschuß, *m.* pridanje, pridatak, priklopljenje, priklop, dodatak, pri-log.

Beißschlüssel, *m.* krivi ključ.

Beißschmaß, *m.* tudji, nečisti ték.

Beißschreib-en, *v. a.* napisati, ubilježiti (na kraju od lista); —er, *m.* pisarski pomoćnik, pisaru izmēna.

Beißschrift, *f.* pripis, bilješka, opazka, nadometak.

Beißegel, *n.* pristavljeno jédro, pri-jédro.

Beißseit, *adv.* na stran, u kraj; na strani, u prikrajku; —erz —, okrom šale, bez šale, zbilja; —schaffen, ukloniti, metnuti, vėri na stran, smaknuti.

Beißeg-en, *v. a.* pristaviti, priložiti, primetnuti, privėri; cine Beißeg —, pokopati, sahraniti; die Segel —, razpeti jédra; —ung, *f.* pristavljenje, priloženje; pokop, pogreb, sahranjenje.

Beißein, *n.* prubitje, nazočnost.

Beißichtig, *f.* Kurzichtig.

Beißig, *m.* prisėd; prisėdstvo; —en, *v. n.* sėditi pri, kod čega.

prisédovati; —er, *m.* prisédnik; —cramt, *n.* prisédništvo.
 Beiforge, *f.* strah, staranje, briga.
 Beispiel, *n.* prilika, primér; izgled; —loß, *adj.* bezpriméran, neúven, nevidjen; —loßigkeit, *f.* bezprimérnost; —weise, *adv.* za primér.
 Beifringen, *v. n.* priskočiti, priteći, pomoći.
 Beifund, *m.* pomoć, podpomoć; pomoćnik, izména, pomagač; *ber rathliche* —, advokat, parac, odvčnik; — bei der Hochzeit, venčani kum; *Amlicher* —, uredovni pomoćnik; —sgelber, *pl.* pomoć (u novcu); novčana pomoć; —leistung, *f.* pomaganje.
 Beifügen, *v. n.* pomoći; pomagati u pomoći biti; nastojati, prigledati; so wahr mir Gott beiftehét, tako mi Boga! tako mi Bog pomagao! —er, *m.* pomoćnik; nastojnik.
 Beifstellen, *v. a.* Führen, davati vožnju; Lokalitáten —, pribaviti prostorijah.
 Beifstener, *f.* pomoć, podpomoć; kolekta, milostinja, prilog; dar, udčljenje; (Nebensteuer) priplatak; nazporezak; —n, *v. a.* priložiti, primetnuti, pomoći novcem.
 Beifstimm-en, *v. n.* složiti se, sudariti se, jedne ili iste misli s kim biti; —ung, *f.* sudaranje, suglasje, slaganje (u misli).
 Beifstich, *m.* koma, čerknja.
 Beifßen, *v. a.* grizti, ugrizti, ugriznuti; ućesti, ućedati; (jucken, stechen) sčrbiti, svčrbiti; die Zähne zusammen —, stisnuti zube; ins Gras —, poginuti, odapeti, ljusnati, otegnuti papke; sich —, svadjeti se, klati se, grizti se; —end, *adj.* grizak, jédak, uštipan,

bodljiv, bockav, pecav; —ig, *adj.* ućedan; svadljiv, bockav; —fer, *m.* piskor, čikov (riba); —foßl, *m.* blitva; —korb, *m. f.* Maulkorb; —zahn, *m.* prednji zub; —zange, *f.* klčata, štíplica.
 Beifisch, *m.* stol posebni, drugi.
 Beitrag, *m.* pomoć, prilog, prinesak; —en, *v. a.* priložiti, primetnuti, privčeri; pomoći, prinostiti, udčeliti, darovati; das Seinige —, nastojati, tražiti sa svoje strane.
 Beitreiben, *v. a.* (Steuer zc.), kupiti, pobirati, tčrati (danak itd.); nagnati (avčri).
 Beitreten, *v. n.* pristupiti, pristati, složiti se.
 Beitritt, *m.* pristupljenje, pristup.
 Beurtheil, *n.* osuda medjurččna, (t.) presuda medjutim.
 Beiwache, *f.* straža izvanredna.
 Beiwagen, *n.* kola posebna, dodana.
 Beiweg, *m.* staza; prččac, prki put; stranputica, zahodište, razputica.
 Beiwirth, *n. f.* Reßweib.
 Bei weitem, *adv.* mnogo, puno; —nicht, pod ništa, pod, na nijedan naćin, nikako, podništo.
 Beiwurfen, *v. a.* pribaciti, privčeri.
 Beiwurf, *f.* Nebenwurf.
 Beiwohn-en, *v. n.* einer Sache —, biti pri čem, biti gđe; fleischlich, obćiti puteno, živiti s kim; —ung, *f.* pribitje, nazoćnost; prilog, obćenje (puteno).
 Beiwort, *n.* prislovak, pridavno ime; epitet.
 Beizählen, *v. a.* pribrojiti, pribrajati.
 Beize, *f.* (Falkenjagd) lov na sokole; lov sa sokolom; (im Wasser), kvaćenje, moćenje; — der Gerber, stroj; (Röder), meka, mama; — der Kupferstecher, jédka, krčpka voda; grizki sok.

Beizeiten, *adv.* za dobe, za vrémena, na vréme, rano.

Beiz-en, *v. a.* loviti sa sokolima; moćiiti, kvasiti; Leber —, strojiti; Metalle —, glodati, grizti krépkom vodom; —*enb*, *adj.* jédak, krépak, grizak.

Beiziehen, *v. a.* privući; Zemanben —, pridružiti koga.

Beizimmer, *f.* Nebenzimmer.

Beizoll, *m.* izvanredna carina.

Bejagen, *v. a.* poloviti.

Bejah-en, *v. a.* potvèrditi; im bejahenben Falle, u slućaju, ako bi potvèrdio, ako huće; —*enb*, *adj.* potvèrdjujúć, poistan; —*ung*, *f.* potvèrdjenje, poistenje.

Bejahrt, *adj.* na dobi, pri dobi, u godinah, pri létih, doban.

Bejammern, *v. a.* plakati, žaliti, tužiti, cvilèti, tugovati, jadikovati; —*swürbig*, *adj.* dostojan, vrédan požaljenja, plaćan, nevoljan, jadan.

Bekämpf-en, *v. a.* biti se, boriti se, tući se, hèrvati; nadhèrvati, nadvladati; —*ung*, *f.* boj, borba, bitva, hèrvanje.

Bekannt, *adj.* poznát, poznan; sich mit einem bekannt machen, spoznati se, upoznati se s kim; —*machen*, *v. a.* objaviti, razglasiti, dati na znanje; upoznati; —*werben*, *v. n.* steći glas, na glas doći; razglasiti se, saznati se; —*t*, *m.* znanac, poznanik; —*f.* znanica, poznanica; —*heit*, *f.* poznatost, poznanje; —*sich*, *adv.* kako se zna, kako je poznato svakomu; —*machung*, *f.* objavljenje, oglas, proglas; —*schaft*, *f.* poznanstvo.

Bekappen, *v. a.* vèrsiti, ovèrsiti (dèrvje).

Befehr-bar, *adj.* obrativ; —*en*, *v. a.* obratiti, obratjati; —*er*, *m.* obra-

titelj; —*te*, *m.* obratjenik; —*j* obratjenica; —*ung*, *f.* obratjenje obratjanja; —*ungswèier*, *m.* —*sucht* *f.* mahnitost od obratjanja, prèko redna i neudobna želja od obratjanja na vèru.

Bekenn-en, *v. n.* izpoviedèti, priznati spoznati; sich zu einer Religion —*biti*, dèriati se koga zakona; au einen —, tužiti, obtužiti koga (im Spiel) Farbe —, dati na farbu, odgovoriti; —*er*, *m.* izpovèdnik, priznalac; slèdbenik, na slèdnic (koga zakona); —*tnis*, *n.* priznanje, spoznanje, izpovèst Religion^s —, vèroizpovedanje; —*brief*, *m.* spoznanica.

Beklag-en, *v. a.* žaliti, pošaliti, iabiti; sich bei einem über etwas —*tužiti* se, potužiti se komu vèrèćega; —*enswürdig*, *adj.* kukav jadan, nevoljan, plaćan; dostojan vrédan požaljenja; —*te*, *m.* & *f.* tuženik, obtuženik; tuženica, obtuženica; —*ung*, *f.* tužba, tuga, žaoba, žaljenje, požaljenje,

Beklammern, *v. a.* stisnuti, stiskati (spojami).

Beklatfchen, *v. a.* (verläumben), ogovoriti, ocèrniti, oklevetati; (ver etwas klatschen), bèrblijati, blebetati; (zur Beifallsbezeugung), pljeskati komu.

Beklauben, *v. a.* obrati; oglodati, **Bekleben**, *v. a.* namazati, omazati oblèpiti, zalèpiti.

Beklecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati omazati, zamazati.

Bekleiden, *v. a.* oblèpiti; —*v. n.* (gebeihen), primiti se, uhvatiti se

Bekleid-en, *v. a.* odèti, odènuti, obući; obuti; Wände —, pokriti, obsteriti, zastèrti zidove; ein Amt — (besser: begleiten), obavljati, biti u

ureda, uredovati; služiti; einen mit einem Amte —, dati službu komagodir, postaviti ga u službu; —ung, *f.* odčvanje; oblačenje; odčea; obuča; zastiranje, zastor; obavljanje, opravljjanje.

Bekleistern, *v. a.* namazati klijem; *fig.* zatušiti, zabušiti, zamazati.

Beklemm-en, *v. a.* stisnati, stegnuti, pritissati (sërce); —t, *adj.* bri-ian, skončan, pečalan; —ung, *f.* stisnutje, stezanje (sërca); *fig.* briga, skončanje, pečal.

Bekommen, *f.* Beklemt.

Beklopfen, *v. a.* kucati; biti, izbiti.

Bekfügeln, *v. a.* mudrovati nad čim.

Bekommen, *v. a.* dobiti, zadobiti, dostati, primiti; er bekommt Zähne, zubi mu rastu; Risse —, pucati, puknuti; eine Krankheit —, razboliti se, obolėti; ein Kind —, roditi dčete; wohl —, u tek poći, ći; schlecht —, presěsti, presědnuti.

Bekommlich, *adj.* lastan.

Bekorfen, *v. a.* začepiti (ploske); ukariti plutu (na mreže).

Bekösig-en, *v. a.* hraniti, hranu davati; —ung, *f.* hrana.

Bekräftig-en, *v. a.* potvrđiti, pokrepi; —end, *adj.* potvrđan, pokrepan, ukrepan; —ung, *f.* potvrđenje; vlast.

Bekrön-en, *v. a.* vėnčati, ovėnčati, vėncem nakittiti; —ung, *f.* vėnčanje, nakitjenje vėncem.

Bekraben, *v. a.* grebsti, ogrebsti; čeati, počešati.

Bekreisen, *v. a.* okružiti, kružiti.

Bekreuzen, *v. a.* prekriziti, prekřstiti.

Bekriechen, *v. a.* laziti, plaziti, milėti (po čem).

Bekriegen, *v. a.* zavojštititi, zaratiti,

dignuti vojskú (na koga); *fig.* vojevati, tući se, biti se, boriti se, ratovati; —er, *m.* neprijatelj, protivnik, zavojštitelj; —ung, *f.* zavojštenje, zaratjenje, zavojevanje, rat.

Bekriepen, *v. a.* graditi, ograditi.

Bekritteln, *v. a.* razsuditi, protresti, prorěšetati.

Bekrön-en, *v. a.* kruniti, okruniti; —ung, *f.* krunjenje.

Bekruften, *v. a.* koriti, okoriti.

Bekümmer-n, *v. a.* žalostiti, mučiti, skončivati; sich —, *v. r.* über etwas —, tugovati, žalostiti se, skončivati se rad čega; um etwas —, briniti se, starati se, skřbiti se, hajati, mariti; —niß, *f.* tuga, žalost, pečal, skončanje, jad, nevolja; —t, *adj.* tužan, žalostan, pečalan.

Beküssen, *v. a.* poljubiti, izljubiti, izčelivati.

Bekücheln, *v. a.* posmėhavati se čemu.

Beküchbar, *adj.* smėšan.

Beküch-en, *v. a.* smijati se, rugati se čemu; —enswerth, *adj.* smėšan, vřđan smėha; —ung, *f.* smėh, poruga.

Beklab-en, *v. a.* napěrtiti, natovariti, nakercati; *fig.* pritissnuti, obćřšiti (poslom); —ung, *f.* tovar, teret.

Belager-er, *m.* obsědnik, obsadnik; —n, *v. a.* oksesti, podsěsti, obsaditi; einen —, dosadjivati komu, nedati mu mira; —te, *m.* obsědjenik, obsadjenik.

Belagerung, *f.* obsėda, obsada, obsėdnutje; —sarmee, *f.* obsadna vojska; —santwurf, *m.* obsadna osnova; —sgefschütz, *n.* obsadni, veliki topovi, obsadni, velji o-

- ganj; —šrone, *f.* obsadna kruna; —štunſt, *f.* obsadstvo; —šrayon, *m.* obsadni okrug; —šftanb, *m.* obsadno stanje, pod obsadom; —šwerſe, *n. pl.* obsadne zabrane.
- Belang**, *m.* važnost, utlištenje; —en, *v. a.* (betreffen), ticati se, spadati; einen gerichtlich —, tužiti, obtužiti, pozvati koga pred sud; —enb, *adj.* ticajuć; — *adv.* u obziru, u pogledu; —ung, *f.* tužba, obtuženje.
- Belangweifen**, *v. a.* dosaditi, dosadjivati, dodijati.
- Belassen**, *v. a.* ostaviti; Jemanben bei einer Sache —, pustiti koga pri čem.
- Belasten**, *v. a.* natovariti, napèrtiti, nakèrcati, obteretiti, obtèrsiti.
- Belàſtig-en**, *v. a.* dodijavati, dosadjivati, uznemirivati, biti na, il od neprilike; —ung, *f.* dosada, dosadjivanje, neprilika, dodijanje.
- Belatten**, *v. a.* obiti, objiati letvama.
- Belaub-en**, *v. a.* pokriti, pokrivati listjem; ſich —, listati, prolistati, odènuti se listom; —t, *adj.* listnat, listovit.
- Belauern**, *v. a.* posluhivati, prisluškivati, motriti, vrebati; prežati.
- Belauſ**, *m.* broj, suma, ukup, iznosak; biſ zum —, do —; —en, *v. a.* obtèrcati, pretèrcati; (von Sunden), vezati se; ſich —, *v. r.* tèrati se, pudjati se, voditi se, jahati se; iznositi, iznašati, činiti; —ung, *f.* tèranje, jahanje, pudjanje (u živine).
- Belauſchen**, *f.* Belauern.
- Belàuten**, *v. a.* zvoniti na što.
- Beleben**, *v. a.* oživèti, uzkrèstiti; podpaliti, podpiriti, podažgati; —enb, *adj.* životvoran; —t, *adj.* živ, veseo; —heit, *f.* živost, živahnost, veselje; —ung, *f.* oživljenje, život; poticanje, podžiganje, razveseljenje.
- Beleben**, *v. a.* lizati, oblizati, polizati; kušati.
- Belebern**, *v. a.* obiti, objiati, obiiti kožom.
- Beleg**, *m.* svèdočba, svèdočanstvo, dokaz, dovod, dokument, pismo; prilog.
- Belege**, *n.* obšava.
- Beleg-en**, *v. a.* zastèrti, pokriti, obložiti; obiiti; pojahati, opasti, natèrati (ždrèbac kobilu); etwas mit Schriften —, dokazati, posvèdočiti; oskèrbiti pismo prilozima; einen mit Strafe —, kazniti, pedepsati; mit Befehlſlag —, uzaptiti što; mit Verbot —, obustaviti što; mit Abgaben —, udariti, nametnuti danak; —en, *adj.* položen, postavljen, ležèc, stojeć; —ung, *f.* obloženje, pokritje, zastèrtje, oskèrba; uzaptjenje; obustava, zabrana.
- Belehn-en**, *v. a.* dati, darovati, pokloniti, (imanje); —er, *m.* gospodar od feuda, feudnik, darovitelj, darovnik; —te, *m.* feudovnik, obdarenik, obdaren imanjem gospodskim; —ung, *f.* darovanje, poklonjenje imanja.
- Belehren**, *v. a.* poučavati koga, naputiti, uputiti, ubavèstiti; ſich — lassen, razpitati, propitati; *fig.* dati se naputiti; —enb, *adj.* naukodajan, poučan; pun nauka; —ung, *f.* nauk, poučavanje, naputak, uputjenje, ubavèštenje.
- Beleibt**, *adj.* debeo, pretio, tust, jedar; —heit, *f.* debljina, pretilost, jedrina.
- Belebigen-en**, *v. a.* uvrèditi, učiniti

krivo; —*enb, adj.* uvrédan; —*er, m.* uvréditelj, uvrédnik; —*te, m.* uvrédjenik; —*ung, f.* uvréda, uvrédjenje; *thätliche* —, uvréda djelom, rukostavna uvréda; *wörtliche* —, uvréda reču.

Beležen, *f.* Beležen.

Belennit, *m.* stréla (vërsta od kamena).

Belén, *v. a.* trébiti, otrébiti, brati, obrati; — *adj.* éitao, ítio; učen; —*heit, f.* éitalost, ítilost.

Belécht-*en, v. a.* osvétiti; razsvétiti, razsvélliti, razjasniti, objasniti, prosvétliti; (*unterfuchen*), razmotriti, prosudit; —*ung, f.* razsvéta, razsvétljenje, prosvéta, prosvétljenje, objasnjenje; *fig.* razmotrenje, prosud, prosudjenje, izjašnjenje.

Belsera, *v. n.* čekati, lajati; *fig.* psovati, vikati na koga.

Belieben, *v. i.* dopadati se, ugodan biti; htéti, izvoléti; *sich etwas lassen*, drago biti, térpéti; — *n.* volja, želja.

Beliebig, *adj.* uvoljan, u volju, polag volje.

Beliebt, *adj.* tražen, ugodan, ljubljen, primljen.

Belisten, *f.* Ueberlisten.

Belten, *v. n.* lajati.

Belletrist, *m.* léposlovac; —*if, f.* léposlovstvo.

Beltsammel, *m.* ovan prevodnik.

Beob-*en, v. a.* hvaliti, pohvaliti; —*t, adj.* hvaljen; rečen, spomenut; —*ung, f.* pohvala, slava; —*ungsbreiben, n.* —ungsbrief, *m.* pohvala, pohvalni list.

Belohn-*en, v. a.* obdariti, nadariti, nagraditi, naplatiti; *fig.* pedepsati; —*er, m.* obdaritelj, nagradnik; —*ung, f.* platja, obdarenje, naplata, nagrada, dar.

Beluchsen, *v. a.* prevariti, varati.

Belügen, *v. a.* lagati (komu).

Belustig-*en, v. a.* zabaviti, razveseliti, arajdati; —*enb, adj.* zabavan; —*ung, f.* zabava, razveseljenje, radost, arajdanje.

Belzen, *f.* Belzen.

Bemächtig-*en, sich, v. r.* osvojiti, zavladatai, prisvojiti, zauzeti, preuzeti, učiniti se gospodarom; uhvatiti, uloviti, zaustaviti; —*ung, f.* zauzetje, osvojenje,

Bemachteln, *f.* Besuchen.

Bemalen, *v. a.* pomalati, popengati, izmalati, izpengati.

Bemängeln, *v. a.* eine Rechnung, zabaviti račun.

Bemann-*en, v. a.* (ein Schiff), oružati, opremiti, spremi (brod); —*ung, f.* opremanje, oružanje; oprema.

Bemäntel-*n, v. a.* sakriti, pokriti, zamazati, zatušiti; —*ung, f.* pokritje, pokrivanje, zamazanje, zatušenje.

Bemasten, *v. a.* napraviti, napravljati jadrilo, jarbuo.

Bemauern, *v. a.* zazidati, obzidati.

Bemauforben, *v. a.* obérnjiti, gubičnjak, bérnjicu metnuti, metati.

Bemaulschellen, *v. a.* pljusnuti, pljuscati, éušnuti, éušcati.

Bemäusen, *f.* Bestehlen.

Bemeistern, *v. a.* nadvladati, zavladatai, obladati, predobiti; *sich einer Sache* —, osvojiti, prisvojiti, učiniti se gospodarom od česa.

Bemelt-*en, v. a.* spomenuti, spominjati; —*t, adj.* hvaljen, rečen, gori rečen, spomenut.

Bemengen, *sich, v. r.* mit etwas —, zanimati se čime, méšati se u što.

Bemerkbar, *adj.* zapazljiv, opazljiv

- vidlon, vidiv, oblióiv; —en, *v. a.* zapaziti, opaziti, obličiti; zabilježiti, ubilježiti; opomenuti; —ung, *f.* zapaženje, opaženje; bilježka, pazka, opazka, oblika, napoména; uvaženje; —ungswürdig, —enswerth, *adj.* vrédan, dostojan opazke; znatan, znamenit.
- Bemühen**, *v. a.* žaliti, požaliti, žalovati; —swertig, *adj.* požaljenja vrédan.
- Bemittelt**, *adj.* imuć, imućan, mogućan.
- Bemorsen**, *v. a.* pokriti, pokrivati, odénuti, odévati mahovinom; star.
- Bemorst**, *adj.* mašan, mahovit, obrašten, zarašten mahovinom.
- Bemörteln**, *v. a.* mortom, meltom nabacati, žbukati, pozbukati.
- Bemühen**, *v. a.* truditi, mućiti; sich —, *v. r.* truditi se, tērsiti se, mućiti se; gledati, nastojati, starati se; sich um ein Amt —, tražiti, iskati službu; sich wohin —, truditi se, potruditi se do kud; —ung, *f.* trud, muka, tērsenje, nastojanje, staranje.
- Bemüßigen**, *v. a.* prisiliti, natérati.
- Benachbart**, *adj.* susédan, obližnji.
- Benachrichtig-en**, *v. a.* objaviti, obznani, oglasiti, dati na znanje, izvéstiti; —ung, *f.* glas, obznajenje, vést, izvéstje, objava; —ungsbrief, *m.* objava, glas, vést, objavno pismo.
- Benachtheilig-en**, *v. a.* štetovati, kvarovati koga, učiniti mu krivo, kvar; štetu uzročiti; —ung, *f.* krivo, šteta, ušterb, kvar.
- Benagen**, *v. a.* obiti čavli.
- Benag-en**, *v. a.* glodati, oglodati, glabati, oglabati; grizti, ogrizti (kost); —ung, *f.* glodanje, oglodanje
- Benähen**, *v. a.* obšiti, obšivati.
- Benamen**, **Benamnen**, *v. a.* nazvati, imenovati, nadénuti ime.
- Benarben**, *v. a.* brazgotinom pokriti.
- Benarbt**, *adj.* ranjav, pun brazgotinah; hrpav.
- Benaschen**, *v. a.* njušiti, ponjušiti, laznuti, oblaznuti, kušati.
- Benässen**, *v. a.* nakvasiti, namočiti; vlažiti, ovlažiti.
- Beneceln**, *v. a.* omagliti, zamagliti, zamračiti; sich —, opiti se, napiti se.
- Benest**, *adv.* pored toga, uza to, vèrh toga.
- Beneceln**, *v. a.* blagosloviti, slaviti, hvaliti.
- Benedictenkraut**, *n.* biskupovo, papino zelje, badelj pitomi (trava), *Geum L.* —, macina trava, *Valeriana offic. L.*
- Benedictiner**, *m.* benediktinac; —in, *f.* benediktinka; —kloster, *n.* benediktinski samostan; —orden, *m.* red benediktinski.
- Benahmen**, *v. a.* uzeti, oteti, preoteti, priuzeti; einem den Schlaf —, raztérati san; einem seinen Zweifel —, izbiti komu sumnju iz glave; daß benimmt der Sache nicht, to ništa neškodi toj stvari; sich —, *v. r.* vladati se, ponašati se, dèržati se; postupati; —, *n.* vladanje, podnašanje; postupanje, obéenje.
- Benid-en**, *v. a.* nenavidéti, zavidéti, nenavidan biti; —enswerth, *adj.* vrédan, dostojan zavisti, nenavisti, nenavidljiv; —ung, *f.* zavist, nenavist, nenavidnost.
- Benenn-en**, *v. a.* nazvati, zvati, imenovati; namentlich —, zvati poimence; einem Zeit und Ort —, u-

ročiti komu mésto i vréme; —ung, *f.* ime, imenovanje, nazvanje, nazivanje.

Benehen, *v. a.* nakvasiti, namočiti, natopiti, poskropiti, popèrskati; —ung, *f.* kvašenje, močenje, natapljanje.

Bengel, *m.* štap, batina, toljaga, kilača; *fig.* (ein grober Mensch), kolac, tokmak, glupan, tikvan, bolvan, bukvan, neotesan, nespretn čovék (natovari pa ošini); —*haft*, *adj.* glup, neotesan, nespretn; — *adv.* glupo, nespretno, neotesano.

Bengeln, *v. a.* mlatiti, klatiti (orabe).

Benicmen, *v. a.* uglaviti, odrediti, naznačiti, ureći.

Beniesen, *v. a.* kihnuti na što, kihnutjem što god potvèrditi.

Benippen, *v. a.* sèrknuti, prisèrknuti, okusiti.

Benne, *f.* koš, košara; jasje; kola.

Benöthig-en, *v. a.* silovati, primorati, prisiliti, usiliti, zagnati, natèrati; —*et*, *adj.* — sein einer Sache, potrebovati, trebati, trábi biti; das Benöthigte, potrebna, potreboća.

Benummern, *v. a.* obrojiti, pisati broje, brojevi pobilježiti, označiti.

Benutzen, **Benützen**, *v. a.* uživati, služiti se, upotrebiti što; —ung, *f.* korist; uživanje, užitak, upotreba, poraba.

Benze, *m.* izmirna (vèrsta od smole).

Benacht-bar, *adj.* vidion; motrion; —*en*, *v. a.* paziti, motriti; imati obzir na što; (als Regeln und Pflichten), ovèršivati, dèržati se čega; —*er*, *m.* pazitelj, motritelj; ovèršivalac; —ung, *f.* paženje, opaživanje, primatranje; ovèršiva-

nje; —ungsbarmet, *f.* motèrna voj-ska; —ungsgabe, *f.* motèrni dar, talent; —ungegeist, *m.* motèrni duh.

Beöhlen, *v. a.* uljiti, nauljiti, pouljiti.

Beohrfeigen, *v. a.* pljuskati, pljusnuti.

Beordern, *v. a.* zapovidèti, odrediti; einen wohin —, poslati, odpraviti; ich bin beordert, dobio sam zapovéd, imam zapovést.

Bepack-en, *v. a.* natovariti, napèrtiti, nakèrcati, nametati, nakladati; —ung, *f.* tovarenje, pèrtjenje, kèrcanje.

Bepanzern, *v. a.* oklopiti, odènutt oklopom, pancierom.

Bepassen, *f.* Bekleistern.

Bepechen, *v. a.* smoliti, osmoliti, nasmoliti.

Bepehlen, *v. a.* obući kožuh, ukožuh.

Beperlen, *v. a.* biserom kititi, nakliti.

Beprühen, *v. a.* obiti, ograditi ko-ljem.

Beprüffern, *f.* Prüffern.

Bepflanzen-en, *v. a.* nasaditi, nasadjivati; —ung, *f.* nasad, sadjenje, nasadjenje.

Beplastern, *v. a.* potaracati, po-kal-dèrmiti; pokriti melemi.

Beprügen, *v. a.* poorati, izorati.

Beprüden, *v. a.* ključati, ključvati.

Beprüchen, *f.* Bepechen.

Beprüfen, *v. a.* popisati, pomižati.

Beplancken, *v. a.* otarabiti, daskami obiti, obijati, ograditi.

Beprüfen, *f.* Prüffern.

Beprüfen, *f.* Prüffern.

Bequem, *adj.* podoban, prilícan, na redan, prikladan; skladan, pristao sgodan, ugodan, narućan, lahak

léniv, lén; udoban; (von Keibern), alvatan, oplovit, prostran; —en, v. a. prisposobiti; sích —, v. r. nach, zu etwas, prilagoditi se čemu; pristati, podati se čemu; —sích, f. Bequem; —síchfeit, f. prilika, narednost, prilíčnost, sgoda, last, podobstvo; lénost; (daß heimliche Gemach), zahod, komornjak, izhod, prohod.

Berainen, v. a. medju potegnuti, potezati.

Beranden, v. a. zarubiti, rubiti, obrubiti.

Berappen, v. a. požbukati, dati zidu prvu ruku melte, morta.

Berafen, v. a. busati, pobusati.

Berapseln, v. a. poraspati, raspati.

Berath-en, v. a. svétovati, pomoći svétom; sích —, v. r. svétovati se, dogovoriti se, pogovoriti se s kim, vécati; —en, adj. wähl, übel berathen sein, bit na dobru il zlu putu; —enb, adj. savétni, savétovni; —er, m. svétnik, savétnik; pomoćnik; Gott ist mein —, Bog je moje uzdanje.

Berathschlag-en, v. n. savétovati se, pogovarati se, vécati; —enb, adj. savétujuć se; savétan; —ung, f. véćanje, savétovanje; pogovor, véće; —ung, f. véćanje; —ungszimmer, n. véćaonica, savétaonica.

Beraub-en, v. a. opléniti, poharati, porobiti; oteti, uzeti, lišiti, uhiliti; ber Mannheit —, uskopiti, ustrojiti; ber Jungerschaft —, oskvèrnuti, osramotiti, siliti, zlostaviti dévojku; er ist seines Verstandes beraubt, on je bez pameti, poludio je; —ung, f. opl'njenje, porobljenje, uhiljenje, lišenje, pohara.

Beräuchern, v. a. nakaditi, okaditi, pokaditi, nadimiti, zadimiti, zapuštiti.

Beraubt, adj. zadimljen, zakadjan, zapušen, napušen.

Beraumen, v. a. uglaviti, ureći, odrediti (vréme).

Berauschen, v. a. opiti, napojiti; sích —, v. r. opiti se, napiti se; —enb, adj. opojan; —t, adj. pijan, opit, opojen; —ung, f. pijanstvo.

Berberis-baum, m. suteka (dèrvo); —beere, Berberisbe, f. suteka, zèrno od suteke.

Berberisensaft, m. sutekov sók.

Berechenbar, adj. razbrojiv, izračunav; nicht —, nerazbrojiv, neizračunav.

Berechn-en, v. a. izračunati, razbrojiti; fig. presuditi, promisliti, razmotriti; sích mit einem —, namiriti se, razlog učiniti; —er, m. računar; —ung, f. račun, razbroj, razlog, proračunanje.

Berechtigen, v. n. povlastiti, pravo dati, poděliti; —t, adj. ovlastjen, imajuć pravo; —ung, f. vlast, ovlastenje, pravo.

Bereben, v. a. nagovoriti; etwas —, beséditi, govoriti, sboriti o čem; einen —, ogovoriti, oklevetati koga; sích mit einem —, pogovoriti se, dogovoriti se s kim; —sam, Beredt, adj. besédan, réčit; razgovoran; —samkeit, f. besédnost, réčitost; razgovornost; govorníctvo; —ung, f. nagovor, nagovaranje; pogover, dogovor; govor, beséda.

Bereggen, v. a. oprati kišom, dařdom natopiti.

Bereiben, v. a. ribati, terti, oribati, otèrti, iztèrti.

Bereichern, v. a. obogatiti; sích —

v. r. obogatiti se; —ung, f. obogatjenje, bogatstvo.

Bereifen, v. a. obručati, naobručati, nabit obruče; pokriti mrazom.

Bereift, adj. mrazan; fig. séd, osé dio.

Bereifen, v. a. polaziti, pohodjati (sajme), voziti se (posajmih); obići, proći, obilaziti, prolaziti (zemlje); —ung, f. obilaz; —unge-, obilazni.

Bereit, adj. gotov, pripravan, spravan, spreman; —adv. gotovo, prigotovljeno; —en, v. a. spremiiti, pripraviti, sgotoviti, prigotoviti; napraviti; den Tisch —, prostèrti tèrpezu; sich zu etwas —, pripraviti se, spremiiti se na što.

Bereit-en, v. a. objahati, projahati, obići na konju; —er, m. katana, lugar, stražac (na konju).

Bereitfertigkeit, f. Bereitwilligkeit.

Bereit, adv. već, veće, jur, jurve.

Bereitschaft, f. gotovost, pripravnost; in — sein, gotov, spravan biti; in — haben, imati gotovo, prigotovljeno.

Bereitigung, f. priprava, spremanje, pripravljanje, gotovljenje; napravljanje.

Bereitwillig, adj. poslušan, gotov, pripravan, spravan, spreman, pospšan na usluge; —adv. drage volje, dragovoljno; —heit, f. pripravnost, poslušnost.

Bereiten, v. a. eine Stadt —, obstupiti, opasati, udariti jurisem na grad.

Bereuen, v. a. pokajati; kajati se, izaó biti, žaliti; —ung, f. pokajanje, pokora.

Berg, m. bérdo, gora, brég, glavica, planina; —ab, adv. niz bérdo, pod nogu; —ader, f. rudna žica;

—afabemie, f. rudarska škola; —alaun, m. kamena stipsa; —älteste, m. starosta, starešina rudarski.

Bergamotte, Bergamottenbirn, f. bergamota (vrsta od krušakah).

Berg-ampfer, m. raved divji (trava); —amsel, f. gorski drozd (ptica);

—amt, n. rudarski ured; (Amtslokal), rudarnica; —amtskanzlei, f. rudarnička pisara; —an, —auf,

adv. uz bérdo; —arbeiter, m. rudar, rudokopac; —art, f. ruda;

freundliche —, ruda bogata; —barte, f. sčkirica rudarska; —bau,

m. rudokopje, rudarstvo; —baukunst, f. rudarstvo (umètnost);

—beamte, m. rudarski činovnik, službenik, častnik od rudah; —be-

schriftung, f. goropisje; —bewohner, m. goranin, gorštak; —be-

wohnerin, f. goranka, goršakinja; —blau, n. blakit gorski; lazur;

—bohrer, m. svèrdlo rudarsko; —buch, n. knjiga rudarska; —

compaß, m. rudarska busula; —dienst, m. gorsko-vinogradski danak;

—dohle, f. gavran gorski (ptica); —dorf, n. bérdojno, gorovno selo; rudarsko selo; —

broffel, f. cipa (ptica).

Bergegel, n. spasitba, odkup, platja za spasenu robu u prigodi brodomlja.

Bergeisen, n. rudarski èrtač.

Bergelehn, m. f. Bergegel.

Bergen, v. a. spasiti (stvari brodomlone); er ist geborgen, providjen je, srštan je, ima odkud živèti;

(verbergen), kriti, krivati, sakriti, sakrivati.

Berg-eule, f. ušata jejina (ptica); —fall, m. provala gore; —fein, adj.

èist (od srebra); —fertig, adj.

jektliĉav, tisiĉav; —festung, *f.* tvrđja na bërdu, bërdozna tvrđjava; —fett, *n.* rudokopni loj; —fint, *m.* gorska zeba (ptica); —flachſ, *m.* amiant, asbest (kamen); —fleden, *m.* mĉsto na bërdu; mĉšto rudarsko; —fleisch, *n.* gorsko meso; —freiheit, *f.* rudokopna slobodina; rudarska sloboda; —gang, *m.* žica rudokopna; —gebäude, *n.* rudarska sgrada; —gebot, *n.* rudarska zapovĉd; —gebrauch, *m.* rudarski obiĉaj; —gegenb, *f.* gorovita okolina, okolica; —geist, *m.* gorski duh, utvora gorska; *f.* Bergnymphē; —geiß, *n.* okra (vĉrsta od ilovaĉe); —gericht, *n.* rudarski sud; —geschworne, *m.* prisežnik, zakletnik rudarski; —geschütz, *n.* rudarski zakon; —gewächſ, *n.* planinsko rastje; —grün, *n.* zlatopoj; —gut, *n.* ruda; —hahn, *f.* Wirtshahn; —haar, *n.* *f.* Bergflachſ; —hart, *adj.* tvrđd, krut kao kamen; —harz, *n.* smola gorska; —hauptmann, *m.* kapitan od rudah, nadzornik rudarki; —hauptmannschaft, *f.* kapitanija, nadzorniĉtvo od rudah; —herr, *m.* gospodar od rude; —hoheitsrecht, *n.* kraljevno rudokopno pravo; —höhle, *f.* gorska peĉina, špilja; —huhn, *n.* skĉrsulja, tĉrĉka gorska (ptica); —icht, —ig, *adj.* brĉgovit, bĉrdovit, gorovit, brĉinat; —kette, *f.* verige, lanac od gorah, od planinah; —kieſel, *m.* goraki kremen; —knappe, —mann, *m.* rudar; —kluft, *f.* propast, ponor; provalia; —kohle, *f.* kameni ugljen, ugalj; —kristall, *m.* goraki kristal; —läufig, *adj.* rudarski; —adv. rudarski, po rudarski, na rudarsku;

—leber, *n.* rudokopna koža; —lehne, *f.* strana, bok (od bĉrda); —leute, *pl.* rudari; gorani; —mann, *f.* Bergsnappe; —männchen, *n.* tintilla, maliĉ, maliĉaĉ (u rudah); —männlich, *adj.* rudarski; —adv. rudarski, po rudarski; na rudarsku; —mannſtreu, *f.* kotĉrljan (trava); —mauſ, *f.* gorski miš; —meister, *m.* rudarski majstor; —nymphē, *f.* ninka gorska, oreada; —öhl, *n.* kameno ulje; —papier, *n.* rudokopni papir; —pech, *n.* asfalt, gorska smola; —predigt, *f.* predika rudarska; besĉda Isusova na gori; —pumpe, *f.* rudarska sisaljka; —rath, *m.* savĉtnik, vĉĉnik rudarski; —recht, *n.* rudarsko pravo; (Wein-) gorno pravo, gornica; —rechtlich, *adj.* rudarskoga prava; —adv. polag rudarskoga prava; —richter, *m.* rudarski sudac; —roth, *n.* ĉĉrveni siĉan; —rüden, *m.* bilo, slĉme od gore; —säbel, *m.* rudarska sablja; —salz, *f.* Steinsalz; —schloß, *n.* kaſteo gorski, na glavici; —schlucht, *f.* jaruga, japaga; —schreiber, *m.* rudarski pisar; —schwaben, *m.* otrovni zrak u rudah; —seggen, *m.* dohodci od rudah; —seife, gorski sapun; —spize, *f.* vis, vĉrh, vĉrhunac od gore; —ſtadt, *f.* grad na gori; grad rudarski; —stufe, *f.* ruda; —sucht, *f.* jektika, tisiĉka, suha nemoĉ; —ſüchtig, *adj.* jektliĉav, tisiĉav; —theer, *m.* pakao, katran rudokopni; —üblich, *f.* Bergläufig.

Bergung, *f.* spasenje, oslobodjenje (stvarih brodolomnih).

Bergunter, *f.* Bergab; —urtheil, *n.* rudarska oquda, rudarski presud;

—verfianblige, *m.* rudoslovac; —
 voff, *n.* gorani, planinski narod,
 puk berdovni, gorski; —wachs, *n.*
 rudokopni vosak; —wasser, *n.*
 planinska voda; —werk, *n.* ruda,
 rudnik; —wesen, *n.* rudarstvo; —
 wetter, *n.* vréme, zrak gorski, ru-
 darski; —wind, *m.* planinski vé-
 tar; —wiffenfchaften, *f. pl.* rudo-
 slojce, rudarstvo, nauci rudarski;
 —zucht, *f.* planinska koza; —zim-
 mermann, *m.* rudarski dervodélja;
 —zinn, *n.* éisti kositer; —zinno-
 ber, *m.* naravni, samorodni keno
 var; —zunder, *m.* *f.* Bergpapier.
Bericht, *m.* glas, vést, objavljenje,
 obznanjenje, izvéstje; (Vortrag),
 predlog; —erflatten, *f.* Berichtén;
 —en, *v. a.* oglasiti, objaviti, ob-
 znaniti, izvéstiti, dati na znanje,
 dati izvéstje, poručiti; —erflatter,
m. izvéstnik; —erflattung, *f.* Bericht.
Berichtig-en, *v. a.* popraviti, izpra-
 viti; porediti, urediti, dovérsiti,
 dokončati; platiti, izplatiti, nami-
 riti; —ung, *f.* popravak, proprav-
 ljanje, izpravak; uredjenje; pla-
 tjenje, namirenje, platja, samira,
 namira.
Berichtlich, *adv.* die Anzeige erflatten,
 objaviti što izvéstjem.
Berichtzettel, *f.* Bericht.
Beriehen, *v. a.* ponjušiti, onjušiti;
 omirisati, podahnuti.
Beriben, *v. a.* koriti, okoriti.
Berjngen, *v. a.* okovati, opasati ko-
 lobarom il obručem.
Beritten, *adj.* ohjahan, projahan; na
 konju, s konjem; —machen, dati
 konja; —sein, imati konja.
Berlan, *m.* klašnja, sukno od ko-
 stréti.
Berlin, *f.* berlina (vésta od putnih
 kolah).

Berlinerblau, *n.* blakit berlinski.
 Berme, *f.* rub od bedena.
 Bernhambiner, *m.* bernardin; —in, *f.*
 bernardinka.
 Bernstein, *m.* burstin, éilibar žuti,
 jantar; —en, *adj.* burstinov, od
 burstina, od éilibara, od jantara.
 Beróhren, *v. a.* pokriti, pokrívati
 térskom.
 Berst, *m.* puč, pukotina.
 Berstbeere, *f.* *f.* Nachtschatten.
 Bersten, *v. n.* pući, puknuti, pucati,
 popucati, raspucati se, cépati se,
 razcépati se.
 Bertram, *m.* targok, zubovac (trava).
 Berúchtig-en, *v. a.* razvikati, razkri-
 čati, ozloglasiti koga; —t, *adj.*
 razvikan, razglašen, zloglasan.
 Berúden, *v. a.* prevariti, zateći, o-
 mesti, uloviti.
 Berúdsichtig-en, *v. a.* obzir uzeti na
 što; obazréti se, ozir imati, gle-
 dati na što; —ung, *f.* ozir, ob-
 zir, pogled.
 Berúdung, *f.* zatećenje, prevarenje,
 ulovljenje.
 Beruf, *m.* zvanje, pozvanje, prignu-
 tje; stanje, stališ, dèriánstvo,
 dužnost; —en, *v. a.* pozvati, sa-
 zvati, sakupiti; *fig.* ureći, obajati,
 občarati; sich auf etwas —, po-
 zvati se, upirati se na što, hrani-
 ti se čim; —enber, *m.* (Appellant),
 pozovnik; —s, zvaníeni; —ar-
 beit, *f.* posó zvanja, stališa, stan-
 nja; zanat; —gescháft, *n.* *f.* Be-
 rufsarbeit; —mäßig, *adj.* pristoj-
 an, priméren stališu, zvanju,
 stanju; —ung, *f.* zvanje, pozvanje,
 sazvanje, sakupljenje, skup, saziv;
f. Appellation; —ungschreiben, *n.*
 pozovka.
 Beruhen, *v. n.* počivati; auf etwas,
 auf einem —, viséti, zaviséti, osni-

vati se na čemu; auf ſich — laſſen, oſtaviti, manuti se čega; auf ſeinem Leben beruht daſ Wohl deſ ganzen Landeſ, na život se nje-gov oſlanja, o životu njegovu vi-si ſpaſenje svekolike deſtave; eſ beruht alleſ darauf, sve se o tom radi.

Beruſig-en, *v. a.* upokojiti, umiriti, utěšiti, utažiti, utaložiti; —ung, *f.* pokoj, mir; utěha; utaženje, utaloženje.

Beruſhm-en, *ſich, v. r.* hvastati se, dičiti se, hvaliti se, zahvaliti se; —t, *adj.* slavan, glasoviti; zna-tan; *ſich* — machen, proſlaviti se, steći glas; — machen, proſlaviti; —heit, *f.* glas, slava, dika; —ung, *f.* hvalisanje, hvastanje, veličanje.

Beruſhr-en, *v. a.* taknuti, dirnuti, tegnuti; popipati; ſpomenuiti, napomenuti; —ung, *f.* dotik, dodir, ticanje; pipanje; in — kommen, sastati se, srěsti se; imati poſla s kime; —ungſlinie, *f.* dodirna linija; —ungſpunkt, *m.* dodirna točka, dotični punkt; —ungſwinkel, *m.* dodirni kut.

Berupfen, *f.* Rupfen.

Beruſſen, *v. a.* omazati čadjami, sadjami, garom.

Beruß, *m.* beril, berio (dragi kamen).

Berußen, *v. a.* poſijati, zasijati; po-suti, poſipati.

Berüſet, *adj.* poſijan, poſút, poſipan, obſút.

Berüſe, *adv.* po, polag; uſléd.

Berüſen, *v. a.* dokazati, reći.

Berüſagt, *adj.* rečen, hvaljen, ſpomenu-t, gori ſpomenuje; berüſagter Maßen, kako je rečeno.

Berüſaiten, *v. a.* napeti, nategnuti ſice.

Berüſalben, *v. a.* pomazati, namazati.

Berüſalzen, *v. a.* ſoliti, oſoliti, poſo-liti.

Berüſamen, *v. a.* poſijati; *ſich* —, *v. r.* ploditi se, umnažati se, mno-žiti se, umnožiti se, razploditi se.

Berüſanftig-en, *v. a.* umiriti, ublažiti, utěšiti, utažiti, utaložiti, upoko-jiti; —ung, *f.* umirenje, umiri-vanje, utaženje.

Berüſanmaſt, *m.* stražnji jarbuo, kěrmovni jambor, jadrilo na kěrmantu; —ſegel, *n.* stražnje, kěrmovno jědro.

Berüſaß, *m.* rub, zarub, obrub, obša-va; —teich, *m.* nasadni ribnjak; —ung, *f.* poſada, gradobrana.

Berüſauen, *v. a.* zamazati, opěrjati, oměrjati, oſvinjiti, zamačkati, za-kaljati.

Berüſaufen, *v. a.* opiti, opojiti, olo-kati; *ſich* —, opiti se, opojiti se, olokati se.

Berüſäumen, *v. a.* rubiti, obšivati, za-rubiti, obrubiti, obšiti.

Berüſchab-en, *v. a.* ogrebsti, oſtrugati.

Berüſchädig-en, *v. a.* oštetiti, pokvari-ti; škoditi; raniti, obraniti, ozle-diti; —er, *m.* oštetilac; —ung, *f.* ošteta, kvar, škoda; rana; —ter, *m.* oštetjenik.

Berüſchaffen, *adj.* er iſt ſo —, takov je, takove čudi, naravi, ſtvora; wie iſt er —, kakov je?; —heit, *f.* ſtvor, narav, čud; vlastitost, ſvojtvo; stanje, ſtališ; kakovost, kakvoća; —deſ Reibeſ, narav.

Berüſchäften, *v. a.* okundačiti, okasiti.

Berüſchäftet, *adj.* okasien, okundačen.

Berüſchäftig-en, *v. a.* zabaviti, zadati poſla; *ſich* mit etwaſ —, zabavlja-ti se čim, ſanimati se; —et, *adj.* zabavljen; —ung, *f.* zabava, zaba-vak, radnja, poſao, dělo; oběrt,

têrgovina; —ungšanftalt, *f.* radionica; —ungšloß, *adj.* bez radnje.
 Besčalen, *v. a.* dèržalo načiniti (na nož); *f.* Bersčalen.
 Besčäl-en, *v. a.* olupiti, oguliti, o-derati; opasti, pojahati kobilu; —er, *m.* ždrèbac, hangir, pastuh;
 Besčäl- und Remontirungs-Gummif-
 ſton, *f.* ergelsko i konjodostavno poverenstvo; —ung, *f.* skok, opasak, pojanhanje (kobile).
 Besčäm-en, *v. a.* zasramiti, posra-
 miti, zastiditi, postiditi; *fig.* u sram natèrati; —enb, *adj.* stidan, sramotan, prikoran; —t, *adj.* o-sramotjen, zasramljen, zastidjen, postidjen; —ung, *f.* sramota, stid, prikor.
 Besčarren, *v. a.* zakopati, zagèr-
 nuti, zagrebsti, pogrebsti.
 Besčarr-en, *v. a.* zasèniti, obsèniti, bacati, metati sènu, zastirati; —
 ung, *f.* sèna.
 Besčau, *f.* *f.* Besčäftigung, Zeichen—
 mèrtvački razgled; —en, *v. a.* gledati; razgledati; razvidèti; razmatrati, promišljati; einen Lob-
 ten —, èsèiti, razgledati; —er,
m. razgledalac, razglednik; —lich,
adj. vidljiv, vidlon; razmišljajuè,
 promatrajuè; —lichkeit, *f.* vidlji-
 vost, vidionost; razmišljanje, pro-
 matranje, motrenje; —ung, *f.* gledanje; razgledanje; razvidje-
 nje; motrenje, razmatranje; —jet-
 zil, *m.* razglednica.
 Besčäumen, *v. a.* zapèniti, opèniti,
 popèniti.
 Besčëib, *m.* odgovor, odpis; odluka,
 dokonèanje; —thun, odpiti, na-
 piti komu u zahvalnost; —wis-
 sen, znati glas, èemugodir, umèti,
 èemu vèšt biti, razumèti se u što;
 bis auf weiteren —, do providje-

nja; keinen — wissen, zapeti, ne-
 znati se pomoè; —en, *v. a.* einem etwas —, dati, podèliti, u-
 èliti; einen wohn —, pozvati
 koga na rošèite; einen eines Besche-
 ren —, obavèstiti koga, pameti
 uèiti; sich — lassen, poslušati, pri-
 mitti razlog, obavèstiti se; ich be-
 scheide mich besseu, dopuštam.
 Bescheiden, *adj.* razboran, razborit;
 èedan, krotak, tih, blag; skro-
 man; —heit, *f.* razbor, razborit-
 tost; èednost, krotkoèa, tihost,
 blagost; skromnost; nepristra-
 nost, smèrenost.
 Bescheinen, *v. a.* objasniti, osijati, o-
 basjati.
 Bescheinig-en, Bescheinen, *v. a.* doka-
 zati, svèdoèiti, posvèdoèiti, pisme-
 no potvèrditi; kvietanciu, namiru
 dati; —ung, *f.* svèdoèba; pismena
 potvrda; namirica, primka.
 Bescheinung, *f.* obasjanje.
 Bescheißen, *v. a.* posrati, opoganiti,
 toriti; *fig.* prevariti, nasaditi.
 Beschellen, *v. a.* pristaviti, pristav-
 ljati praporce.
 Beschen-en, *v. a.* obdariti, darovati
 koga; —ter, *m.* darovanik; —ung,
f. dar, obdarenje, darovanje.
 Bescheren, *v. a.* ostrèièi, ošèiati; o-
 brijati, obrèièiti.
 Bescher-en, *v. a.* dati, udèliti, podè-
 liti, pokloniti, darovati, namèniti
 komu šta; —ung, *f.* udèljenje,
 danje; dar, poklon.
 Beschid-en, *v. a.* poslati koga na—;
 prigotoviti, sgotoviti, prirediti,
 urediti; razrediti; baß Vieß —,
 starati se za marvu; die Erzte —,
 pripravljati rude; —ung, *f.* sla-
 nje, poslanje, pošiljanje na —;
 red, uredjenje; pripravljanje.
 Beschienen, *v. a.* okovati, oklvati

kolo, nabiti, nabijati šinju na točak.

Beschieß-en, *v. a.* pucati, hěrvati, biti iz topovah, lumbaradah; ein Gewehr, einen Harnisch —, provati, probati pušku, oklop; —ung, *f.* pucanje, hěrvanje, bijenje.

Beschiff-en, *v. a.* brodit; ein Land —, pristati, pristajati k kraju; —ung, *f.* brođenje, brodarstvo.

Beschilben, *v. a.* oděti, oděnuti, oděvati štitom; dati, davati cimer.

Beschilfen, *sich*, *v. r.* obrasti, zarasti šašem.

Beschilft, *adj.* šašovit, obrašten šašem.

Beschimmel-n, *v. n.* zaplěsniviti, oplěsniviti; —t, *adj.* plěsniv.

Beschimmern, *v. a.* obasjati, obasjavati.

Beschimpf-en, *v. a.* obružiti, osramotiti, opsovati, poružiti, pogěrditi, nasaditi; *sich* — *v. r.* osramotiti se, onepošteniti se; —ung, *f.* poruga, sramota, prikor, psovka, nasada, pogěrda.

Beschimeln, *v. a.* pokriti, pokrivati šindrom, šindalom.

Beschinden, *v. a.* oguliti, oderati, gulliti, derati.

Beschirm-en, *v. a.* zaštititi, braniti, zakleniti, zakriliti; —er, *m.* zaštitnik; zabrana, obrana, utočiste; —ung, *f.* zaštita, obranba, okrilje, brajenje, zaštitjenje.

Beschlafen, *v. a.* (eine Frau) spavati s ženskom glavom, otegotiti ju; etwas —, zrelo razmisliti, prosuditi, promisliti.

Beschlag, *m.* (von Brettern), ograda, odor; (eines Pferdes), ploča, podkova; (einer Finte), okov; (Arrest, Verbot), zapt, uzapta; zaustava, sustava, zabrana — auf et-

was legen, zaustaviti štogod, za-braniti, usaptiti što; (Schimmel) pl'san; — eines Kruges, poklopac. Beschläge, *n.* okov, ploča, podkova; ograda, obor.

Beschlagen, *v. a.* okovati, podkovati, obiti, ograditi; Bauholz —, ote-sati; (begatten), skočiti, pojahati, ein Stück Zeug —, udariti biljeg na komad platna; die Segel —, sniziti, spustiti jedro; gut in einer Sache — sein, vėst čemu biti, raz-uměti se u što; mit Arrest —, zau-staviti, sustaviti, metnuti pod sek-vestar; — *v. n.* zaplěsniviti, oplěs-niviti; oznojiti se, znojiti se, po-titi se.

Beschlagen, *adj.* ukovan, podkovan, zastěrt, pokrit, ogradjen, obit, plěs-niv; *fig.* vėst, lzkusan.

Beschlaglein, *f.* šusta; konopac od jědra.

Beschlag-nehmung, *f.* zaustava, susta-va; uzaptjenje; —bullet, *f.* uzapt-nica; —tasche, *f.* torbica kovačka.

Beschleichen, *v. a.* dovrebat, uhvatiti, zateći, prikrasti se.

Beschleifen, *v. a.* brusiti, nabrusiti, pobrusiti.

Beschleunig-en, *v. a.* uskoriti, uspě-šiti; —ung, *f.* uspěšenje.

Beschließ-en, *v. a.* zatvoriti, zaglaviti; (umringen), okružiti, opasati, obstu-piti; (enthalten), saděriavati, imati u sebi; (entbigen) svěrsiti, dově-šiti, dokončati, dočeti, zaglaviti; (einen Beschluss fassen), dokončati, zaključiti, odlučiti, nakaniti; —er, *m.* ključar; —erin, *f.* ključarica; —ung, *f.* odluka, nakanjenje, do-končanje, svěra svěrietak, konac. Beschluß, *m.* odluka, nakanjenje, do-končanje, zaključak, svěra, svě-rietak, zaglavak; —fähig, *adj.* spo-

soban, kadar, vlastan zaključiti isto.

Beschmauchen, *v. a.* zadimiti, zapu-
šiti, zakaditi.

Beschmausen, *v. n.* cinen —, jesti,
iivét uz koga makte, badava.

Beschmieren, *v. a.* namazati, poma-
zati, zamazati, omèrljati, opèrljati,
okaljati.

Beschmizen, *v. a.* zagnjusiti, zagaditi;
fig. opasti, očèrniti, ozoglasiti,
klevetati.

Beschmirer, *m.* klevetnik, zlogla-
snik.

Beschmuhen, *v. a.* zamazati, omazati,
oblatiti, opèrljati.

Beschmauben, **Beschmausen**, **Beschmif-
feln**, **Beschmuppenn**, *v. a.* njušiti,
ponjušiti; cunjati.

Beschneid-en, *v. a.* obrézati, obrézo-
vati (u Turakah: sunetiti), podre-
zati, obstrléti, postrléti; einem etwas
—, uzeti, oteti, lišiti, uhiliti; —
er, *m.* obrézovatelj (u Turakah: su-
netzia); —ung, *f.* obrézanje, obstri-
ženje, podrézanje, obrézovanje (u
Turakah: sunet); —ungsbuch, *n.*
knjiga obrezanéh.

Beschneien, *v. a.* zapasti snégom.

Beschnehlen, *v. a.* uloviti, uhvatiti,
zateći.

Beschniffeln, *f.* **Beschmauben**.

Beschnitten, *adj.* obrézovan (u Tura-
kah: sunetjen).

Beschnittene, *m.* obrézovanik.

Beschnippeln, *f.* **Beschniffeln**.

Beschnuffeln, **Beschnuppenn**, *f.* **Besch-
mauben**.

Beschnüren, *v. a.* gajtanom izcifrati,
izkittiti; nacifrati, nakittiti, uresiti.

Beschossen, *v. a.* udariti, nametnuti
porezu, bir.

Beschösnig-en, *v. a.* izgovoriti, izprè-
čati, zatušiti, zamazati; —ung, *f.*

izgovor, izprèka, izgovaranje, iz-
prèčavanje, zatušenje, zamazanje.

Beschranf-en, *v. a.* pregraditi, ogra-
diti; *fig.* ograničiti, omedjašiti,
stegnuti, stiznuti; sich — *v. r.*
stisnuti se; —end, *adj.* stešan,
ograničan. omedjašan; —t, *adj.*
tésan, malen, stegnut, omedjašen,
ograničen, —theit, *f.* téšnoća, ma-
loća, stega, omedjašenost, ograni-
čenost; —ung, *f.* ograničenje, ome-
djašenje, omedjašenost, granica,
medja.

Beschreib-en, *v. a.* opisati; (inventi-
ren) popisati; izpisati, reći, kazati;
—lich, *adj.* opisljiv, izrečen; —ung,
f. opis, popis, izvèstje.

Beschreiten, *v. a.* stupiti, uzléti, ko-
račiti, unéti.

Beschreien, *v. a.* razglasiti, razkri-
čati, razvikati; raztrubiti, plakati,
oplakati, ureći, obćerati.

Beschuhen, *v. a.* (einen **Bschl**) oko-
vati kolac; *f.* Anschuhen.

Beschuldig-en, *v. a.* kriviti, okriviti,
potvoriti, obaditi; obèditi; —er,
m. potvornik, obadnik; —te, *m.*
potvorenik, obadjenik; okrivlje-
nik; —ung, *f.* okrivljenje, okriiva,
potvora, obadjenje.

Beschummeln, (gem.) *f.* Betrügen.

Beschuppen, *f.* Bestehlen.

Beschuppen, *v. a.* ljuskami oblošiti,
providèti.

Beschuppt, *adj.* ljuskav.

Beschürfen, *v. a.* otvoriti, otvarati.

Beschüteln, *v. a.* (mit dem Kopfe),
klinuti, klimati glavom na što.

Beschütten, *v. a.* politi, polijati, po-
suti, posipati.

Beschütz-en, *v. a.* čuvati, braniti, štiti-
titi, krilliti; —er, *m.* čuvar, bran-
itelj, zaštititelj; —in, *f.* čuvarica,
braniteljica; zaštitnica; —ung, *f.*

šuvanje, branjenje, zaštita, obrana, okrilje.

Beschwägern, *siĉ*, *f.* Beschwägern.

Beschwägern, *v. a.* otegotiti, otruhiliti, napuniti.

Beschwägen, *v. a.* nagovoriti, nagovarati.

Beschweifen, *v. a.* repom providěti; —*t*, *adj.* repat; ein lang—er Komet, repatica, zvezda dugaĉka repa.

Beschweifen, *v. a.* oznojiti, spotiti, poperskati kervju od zveri.

Beschwerde, *f.* muka, posao, trud, neprilika, űaoba, tuűba, tegoba; zlo, nemoć, bolest, namet, poreza; —führer, *m.* űalitelj, utoĉnik; —führung, *f.* uteĉaj; —schrift, *f.* űaoba, tuűba, űalbenica; —voll, *adj.* muĉan, trudan, mukovit, trudovit, tegoban; —zug, *m.* vodjenje űaobe.

Beschweren, *v. a.* napertiti, natovariti, nakercati, obtěrsiti, pritisnuti; *fig.* dosaditi, dodijati, dojaditi, od neprilike biti; *siĉ* — *v. r.* űber etwas, tuűiti se, űaliti se na űto, potuűiti se vĉer ĉesa; —lich, *adj.* teűak, tegotan; neprilican, na nepriliku, dosadan, muĉan, trudan, mĉrzak, neugodan; —lichkeit, *f.* teűkoća, tegota, neprilika, dosada, muka, trud, nevolja; —nis, muka, trud; *f.* Beschwerde; —t, *adj.* natovaren, pritisnut; ber —te Theil, tuĉena strana; —ung, *f.* brĉme, teret, tovar; *fig.* neprilika, dosada, zlo, nemoć, bolest.

Beschwichtigen, *v. a.* utěsiti, umiriti, utaloűiti.

Beschwigen, *v. a.* oznojiti, pokvasiti znojem, potom.

Beschwören, *v. a.* (etwas im eigenen Interesse) zakleti, kleti se, priseći; (als Zeuge im Interesse eines An-

bern, posvĉedoiti prisegom, zakletvom űto, pod prisegu potvĉrditi; (Geister) zaklinjati vragove, tĉratĉi duhe neĉiste; —einen —, prositi, moliti, zaklinjati; die Krankheit —, bajati, bahoriti; —*er*, *m.* zaklinjalac, bajalac, bahornik; —ung, *f.* zakletva, prisega, zaklinjanje, tĉranje (duhovah neĉistih), bajanje, bahorenje.

Beseelen, *v. a.* oduševiti, oűivĉeti, űivotvoriti, udahnuti duh; *fig.* uzpaliti, podpaliti, potaknuti, podpiriti; —*er*, *m.* űivotvorac; —ung, *f.* oduševljenje.

Beseelen, *v. a.* jĉdri providěti, obskĉrbiti, broditĉi.

Besehen, *v. v.* viděti, razviděti, razgledati; —swertĉ, *adj.* vrĉdan, dostojan, da se vidi, razgleda.

Beseichen, *f.* Bepiffen.

Beseitigen, *v. a.* ukloniti, ugibati, odmaknuti, metnuti, vĉerĉi na stran.

Beseligem, *v. a.* spasiti, uĉiniti blaűena.

Besen, *m.* metla; —binde, *m.* metlar; —kraut, *n.* metlovina (trava), *Spartium scoparium* L.; boűje dĉrvce. *Artemisia abrotanum* L.; runka, *Art. campestris* L.; —stiel, *m.* dĉrűalo od metle.

Besseßen, *adj.* bĉsan, obsĉdjen; —heit, *f.* bĉs, obsĉdenje, vragoduűje.

Besetzen, *v. a.* metnuti, postaviti, poloűiti, zaporaviti, uzeti, zapaĉati (mĉsto); mit Bäumen —, posaditi zasaditi, nasaditi; mit Bändern, obűiti, obrubiti, nakittiti, naresiti; eine Stadt — zauzeti grad, metnuti posadu, vojsku u grad; ein Amt —, postaviti u sluűbu, popuniti sluűbu; —ung, *f.* obűava, rub, pervaz; nakitjenje, izkitjenje; zauzetje, posada; popunjenje ureda.

Besufzen, *v. a.* uzdisati, plakati, tužiti, cvilěti za čim.

Befichtig-en. *v. a.* gledati, viděti, razgledati, pregledati, razviděti; —*er*, *m.* razgledatelj; —*ung*, *f.* pregledanje, razgled, razvidjenje.

Beflegbar, *adj.* pobědiv, ukrotljiv.

Beflegeln, *v. a.* zapečatiti, udariti pečat.

Befleg-en, *v. a.* poběditi, nadvladati, obladati, predobiti, upokoriti; —*er*, *m.* pobědnik, poběditelj.

Beflegel, *m.* pečatnik.

Beflibern, *f.* Berlibern.

Befing-en, *v. a.* opěvati; pěvati; —*ung*, *f.* pěvanje, opělo.

Befinn-en, *fich*, *v. r.* spomenuti se, sětiti se, opomenuti se, pasti na pamet; (zur Befinnung kommen), osvěstiti se, opametiti se, k sebi doći, razmisliti se, promisliti se; —*ung*, *f.* svěst, razmišljenje; ohne liegen, biti, ležati izvan sebe; —*ungskraft*, *f.* pamet; svěst, poznanje; —*ungsloß*, *adj.* bez duše, izvan sebe, bez poznanja, obeznanjen.

Befippen, *v. a.* sroditi, primiti, stupiti u rod.

Befiß, *m.* Befißung, *f.* posěd, posědstvo, posědovanje; in —*nehmen*, primiti, uzeti pod vlast svoju; —*anfall*, *m.* zapadak posěda; —*anschyreibung*, *f.* upis na posěd; —*en*, *v. a.* posědovati, imati, znati, uměti, razuměti, sěditi na jajih; obeešti; —*er*, *m.* posědnik, vlastnik, gospodar; —*ergreifung*, *f.* nastup posěda; —*erin*, *f.* posědkinja, vlastnica, gospodarica; —*nehmer*, —*ergreifer*, *m.* posvojitelj, osvojitelj; —*nehmung*, —*nahme*, —*ergreifung*, *f.* primljenje, prijetje posědovanja, posvojenje, osvojenje; —*recht*, —*ungsrecht*, *n.* pravo

posěda; —*stand*, *m.* posědnictvo; —*streitigkeit*, *f.* razpre o posědu; —*tum*, *n.* posědovanje, imanje, vlastitost; —*verhältniß*, *n.* razměr u posědu; —*werber*, *m.* tražilac, tražiteļ posěda.

Befoffen, *adj.* pijan, opit, opojen; —*heit*, *f.* pijanost, pijanstvo, vino.

Befohlen, *v. a.* podšiti, udariti, vėrdi, metnuti podplat na obuću.

Befolgen, *v. a.* platiti, platjati; —*ung*, *f.* platja službena; —*ungsabzug*, *m.* odbitak od službene platje; —*ungskategorie*, *f.* red po službenoj platji; —*ungsstand*, *m.* stanje platjanja za službu; —*ungsübergebühr*, *f.* višak službene platje.

Befonder, *adj.* rėdak, osobit, čudan, poseban, izvanredan, različan, drugi, ini; —*heit*, *f.* osobitost, posebnost, izvanrednost; —*s*, *adv.* osobito, najviše, posebno, ob sebi, najvećma. Besonnen, *v. a.* sunčati, osunčati; nie hat ein Strahl dieses tiefe Thal besonnt, nikad nije sunce obasjalo ove duboke doline.

Besonnen, *adj.* smotren, pametan, ostražan, opipan, opazan, razboran, razborit, pri, na pameti; —*adv.* pametno, ustražno, smotreno, opazno, razborno, razborito, s opipom; —*heit*, *f.* razbor, opaznost; smotrenost.

Besorgen, *v. a.* brinuti se, starati se, skėrbiti; imati brigu nad čim; Güter —, upravljati dobra; (verrichten) opraviti; (befürchten), bojati se, strah biti; —*sich*, *adj.* koga se bojat trėba, pogibion, opasan, bojazan; —*sichheit*, —*niß*, *f.* briga, skėrb, strah; —*t sein*, *v. n.* brinuti se, skėrbiti se, starati se; wegen, für einen —, bojati se, bit u strahu, strah biti za koga; —

ung, *f.* skèrb, briga, staranje, strah.

Bespannen, *v. a.* upregnuti, zapregnuti (konje); eine Trommel —, napeti bubanj.

Bespeien, *v. a.* popljuvati, upljuvati, pobljuvati, porigati.

Bespißen, *v. a.* nadévati, nadéti, nabackati (slaninom); sich — *v. r.* obogatiti, obogatiti se, torbu, kesu napuniti.

Bespiegeln, sich, *v. r.* ogledati se; *fig.* ugledati se, izgled uzeti, zimat.

Bespinnen, *v. a.* upresti, opresti, upredati, opredati.

Bespitzen, *v. a.* zadélati, zaoštriti, podoštriti, zašiljiti, zadélavati, zaoštrivati, šiljiti.

Besporren, sich, *v. r.* udariti, udarati ostruge; gestieft unv bespornt, s čizmami i ostrugami; bespornter Hahn, kokot, pétao, pévac ostružati.

Bespotten, *v. a.* rugati se, porugivati se s kim.

Besprechen, *v. a.* (eine Waare) ugovoriti, naručiti robu; (bezaubern), ureči, obéarati, obajati; sich — *v. r.* (mit einem), razgovoriti se, pogovoriti se, dogovoriti se; — ung, *f.* razgovor, pogovor, dogovor.

Besprenge-n, *v. a.* popèrskati, poskropiti, pokropiti, oskropiti; — ung, *f.* pèrskanje, kropljenje, popèrskanje, poskropljenje.

Bespring-en, *v. a.* (als ein Hengst die Stute r.), skočiti; uzjahati, opasti (ídrébac kobilu); skakati, skočiti na što; — er, *f.* Besçüler.

Besprühen, *v. a.* popèrskati, poskropiti, okropiti.

Bespülen, *v. a.* oprati, pomiti, prati,

plákati, oplákati, izplákati, izpláknuti.

Besser, *adj.* bolji; — *adv.* bolje.

Besserlich, *adj.* popravljiv.

Besser-n, *v. a.* popraviti, poboljšati; sich — *v. r.* popraviti se, poboljšati se; (von Kranken), oporavljati se, bolje biti; — ung, *f.* popravak, popravljenje, poboljšanje, ozdravljenje, oporavljenje; — des Alters, djubrenje, gnojenje, djubre, gnoj; — ungehaus, *n.* popravionica, popravna kuća; — ungsmittel, *n.* popravilo, popravno srédstvo, način od popravka.

Bestähen, *v. a.* nadati, obnaditi.

Bestall-en, *v. a.* staviti, metnuti, véreći u službu, podéeliti mu ju, platju davati, platjati; — ung, *f.* služba, platja; (eines Abvoofaten) odvètnina; — sbrief, *m.* diploma, dekret od platje, od službe.

Bestammt, *adj.* stabla; roth mit Gold —, cèrvena, zlatna, pozlatjena stabla.

Bestand, *m.* stalnost, postojanstvo, sa-stojanje, stalnost; (das Uebrigé), ostanak, ostatak; (Wacht, Míethe), najam; — buch, *n.* popis, našast-nica, našastne knjige.

Beständer, Beständer, Bestanbmann, Bestanbinhaber, *m.* najamnik, (t.) porabolmac, najmoimac; — geber, *m.* (t.) porabodavac, najmodavac; — gelb, *n.* najmovina, najam; — gut, *n.* najam, najmeno dobro; — herr, *m.* najmovnik, gospodar, vlast-nik; — jagd, *f.* najmeni lov.

Beständig, *adj.* stalan, stanovit, po-stojan, vazdašnji, svakdašnji, neprestan, vékovit; — *adv.* jednako, vas dan, uvék, neprestano, bez prestanka; — feit, *f.* stalnost, postojanstvo, stanovitost.

Beslaubliste, *f.* popis.

Beslaubnehmer, *m.* poraboprimec, najmoprimec; —*stück*, *n.* porabitina, najmovitina; —*theil*, *m.* stuhaj, element, počelo, početak, dio početni, sastavni dio, sastojalo; —*vertrag*, *m.* najam uporaba; —*wesen*, *n.* bitje, bitnost; —*zeit*, *f.* najamno vréme, vréme od najma.

Besät-en, *v. a.* utvèrditi, ukrepiti, pokrepiti, utemeljiti; —*ung*, *f.* potvrðjenje, pokrèpljenje.

Besätter, *m.* odpravnik, odpravitelj.

Besätig-en, *v. a.* potvrðiti, zasvèdočiti, posvèdočiti; (*genehmigen*) odobriti; —*er*, *m.* potvrðitelj, svèdok; —*ung*, *f.* potvrðjenje, potvrðda; zasvèdočenje, posvèdočenje; —*ungsfchein*, *m.* potvrðnica; —*ungsurtheil*, *n.* potvrðna osuda, presud od potvrðe.

Besatt-en, *v. a.* (zur Erde) pokopati, ukopati, zakopati, sahraniti, pogrebsti; —*ung*, *f.* pokop, pogreb, ukop, sahranjenje.

Besuchen, *v. a.* zaprašiti se, naprašiti se.

Besuch-en, *v. a.* (Besuchen), zaprašiti, naprašiti; —*t*, *adj.* prašan, naprašen, zaprašen.

Besuchen, *sich*, *v. r.* udarit u stablo, tèrati, goniti mladice, razgranati se, granati se.

Besichtigende, *m.* više, najviše obećajuć, obećivajuć.

Beste, (*der, die, das*), *n.* najbolji; *einen zum Besten haben*, rugati se, porugivati se s kim; *vuçi ga za nos*.

Besten, *am* —, *aufs Beste*, *zum Besten*, *adv.* najbolje.

Beste, *n.* najbolje; nagrada, poklon, korist, hasna; *das gen eine* — dobro obèinsko; *etwas zum* — n

geben, *dati*, darovati, pokloniti, kazati, povèdati.

Bestechbar, *f.* Bestechlich.

Bestech-en, *v. a.* prišiti, prihvatiti, prihititi (*iglom*), podmititi, podkupiti; —*er*, *m.* podkupnik, mitilac, podmititelj; —*lich*, *adj.* podmitljiv, podkupljiv; —*lichkeit*, *f.* podmitljivost, podmitnost, podkupljivost.

Bestechung, *f.* mito, podmitjenje, podkupljenje, podkup.

Besteck, *n.* tok; (*zum Essen*) jèstilo, jèstionna sprava, nož i vilice.

Bestecken, *v. a.* pritaknuti, pribosti, prihvatiti, nataknuti, nasaditi; *das Haar mit Blumen* — nakiliti cvètjem glavu; *Erbfen* —, pritèati, pritku udariti, udariti taklje, pritke, prutje uz grašak.

Bestehen, *v. a.* stati, zamèrnuti; (*gerinnen*) skrtnuti, ukrtnuti, ustojati se; (*bauern*) obstojati, trajati; *auf etwas* —, ostati na čemu, nehtèt popustiti; *aus etwas* —, sastajati, sastavljen biti (složen biti), sadèržavati što u sebi, skladati se; — *v. a.* najmiti, u najam uzeti; *ein Abenteuer* —, pripetiti se komu što, dogoditi se, preterpèti, odèržati avanturu; podhvatiti se, primiti se česa; —*end*, *adj.* sastavljen, sastojan, sastojèc; (*bisfertig*) sadašnji, dosadašnji, obstojèc.

Bestehlich, *adj.* pokradljiv, što se da pokrasti.

Bestehl-en, *v. a.* pokrasti, okrasti koga; —*er*, *m.* kradljivac, tat; *der Bestohlene*, pokradjenik.

Besteigen, *v. a.* stupiti, uzići, popeti se, uzpeti se.

Bestell-en, *v. a.* metnuti, staviti, vèrèl, položiti na što; *einen als Vormund bestellen*, staviti koga za tutora; *einen wohn* —, pozvati koga na

ročište; einen zu sich —, poručiti po koga; etwas bei einem —, naručiti što u koga; einen zu etwas —, odrediti, odlučiti koga za što; (dingen) najmiti; einen über etwas —, izručiti, preporučiti, povériti što komugodir; falsche Zeugen —, nabavit krive, lažne svédoke; einen Brief —, predati, izručiti list; einen Acker —, težati, obraditi polje; eine Sache —, overšiti naruku; sein Haus —, urediti, prirediti kuću; *fig.* pripraviti se na smért; (bereiten), ugotoviti, prigotoviti, pripraviti; —er, *m.* naručnik, najmitelj, uradnik; —t, *adj.* naručen najmljen etc.; —t Arbeit, naručbina; —ter Richter, odredjeni sudac; —ter Wort, nagovoreno kervno délo; —te, *m.* naručevnik (zum Amt) odredjenik; —ung, *f.* metnutje, stavljenje, vèrjenje, položenje, itd.; naruka, naručbina, poručak, ročište, težanje, radnja, teg; —ungsbereich, *m.* (einer Briefsammlung) okrug pismobera; —ungsbuch, *n.* naručnica, knjiga od naruke, naručne knjige; —zeit, *f.* vréme, doba od tega.

Befteuern, *v. a.* nametnuti porezu na koga, udariti namet, danak, porezu na što; —ter, *m.* porezka glava; —ung, *f.* udarenje porezu; directe, indirecte — upravo (ravno), neupravo (neravno) udarenje poreza; (Steuern) namet, poreza; danak; —unge, porezni; —ungsausschreibung, *f.* razpis poreze; —ungsumlage, *f.* razredjenje poreze; —ungsovertheilung, *f.* razrez poreze.

Befthaltsch, *adj.* skotan, skotski; marvinski.

Befstie, *f.* skot; bestia; marva, blago.

Befsticlen, *v. a.* nasaditi, nasadjivati (sékiru) itd.

Befstimm-en, *v. a.* označiti, naznačiti, ustanoviti, odrediti, zabilježiti; odlučiti; (bewegen), navesti, navoditi koga; nakaniti; uglativiti; sich zu etwas —, odvažiti se, odlučiti se na što; —end, *adj.* označen; —t, *adj.* naznačen, označen, točan, odkazan, zaznamovan; odredjen, odlučen; uglavljen, urečen; —adv. zaisto, doista, za čelo, u istinu; —heit, *f.* točnost, stanovitost; —ung, naznačenje, naznaka, ustanovljenje, opredeljenje, odredba, odredjenje, odlučenje; udes, osuda, sudbina; svèrha, cilj, konac; —ungsort, *m.* gibalo; uzrok; —ungsort, *m.* odredjeno, opredeljeno mjesto; —ungswort, *n.* ime pridavno (u slovnici).

Befstmoßlichst, *adv.* što bolje, čim bolje.

Befstochen, sich — *v. r.* razrasti se u grane, u šibe, razgranati se, granati se.

Befstocht, *adj.* granat, razgranat, stabilovit.

Befstochener, *m.* pokradenik.

Befstossen, *v. a.* rivati, turati; mit der Feile —, limati, opiliti turpijom; mit dem Sichel —, oblanjati, poblanjati; die Ecken —, obiti sèrhe.

Befstraf-en, *v. a.* kazniti, pedepsati, kaštigovati; mit Worten —, pokazati, ukoriti; —er, *m.* kaznitelj, pedepsatelj; Gott ist der — der Bösen, Bog kaštiguje, Bog pedepsa, kazni, kara zlo; —ung, *f.* kazan, pokora, pedepsa, kaštiga; pedepsanje, kaštigovanje.

Befstrahl-en, *v. a.* granuti, ogranuti;

ozariti; obasjat zrakami; bacati, metati zrake na što; —ung, *f.* ozarenje, ozar, obasjanje, obsoj (zrakami).

Bestreb-en, *ſich*, *v. r.* tērsiti se, gledati, nastojati, tražiti, starati, napinjati se; —nach etwas, težiiti, hlepiti za čim; —en, *n.* —ung, *f.* tērsenje, težnja, nastojanje, staranje; trud, muka, napor.

Bestreichen, *v. a.* namazati, pomazati; mit Rancnen —, stizati, šibati, dosizati (iz topovah).

Bestreift, *adj.* prutast, prugav.

Bestreitbar, *adj.* obořiv, porušiv; primogljiv, smogljiv.

Bestreit-en, *v. a.* biti se, tući se, hērvati se; nadvladati, nadhērvati; boriti se, protiviti se, pobijati, pravdati se, kazivati da nije tako, podléi pravdu proti čemu; eine Ausgabe —, primoći, smoći, smagati trošak kakov; —er, *m.* protivnik, neprijatelj; primagalac, smagalac; —ung, *f.* vojevanje; protivurēđe, protivuslovje, pravdanje proti čemu; smaganje, platanje.

Bestreuen, *v. a.* posuti, posipati; mit Salz —, posoliti, osoliti, soliti.

Bestrich, *f.* Anstrich.

Bestrich-en, *v. a.* oplesti, uplesti; zamērsiti, zaplesti; obmanuti, prevariti, uhvatiti u svoju mrežu.

Beströmen, *v. a.* plākati, prāti, proticati pored . . .

Bestraf-en, *v. a.* rubiti, obrubiti (ruda).

Bestürm-en, *v. a.* podstupiti, udariti, navaliti, nasērnuti jurišem; einen mit Bitten —, navaliti, mučiti, kiniti koga, dosadjivati mu s prošnjom kakovom; —er, *m.* na-

sērtalac, navalilac; —ung, *f.* podstup, juriš, navala; nagon; dosada, dosadjivanje, zabavljanje.

Bestürz-en, *v. a.* pokriti, poklopiti; *ſig.* uplašiti, prepasti, smesti, prestrašiti; —t, *adj.* poplašen, prepaden, smeten, prestrašen, zabunjen; —ung, *f.* strah, trepet, smeća, smetnja, prepast; zabuna.

Besuch, *m.* pohod, polazak, polažaj; pohadjanje; polaženje; svēt, čeljad, ljudi; gosti; —en, *v. a.* pohoditi, polaziti; léi, hoditi; —er, *m.* polaznik, pohodnik, polažajnik; —szugniß, *n.* svēdočanstvo o polazu; —ung, *f.* pohod; pohadjanje.

Besüßel-n, *f.* Beschmüßen; —ung, *f.* zagadjenje, zamazanje, opērljanje, omerljanje, okaljanje, omacenje, zamaškanje.

Besüßler, *m.* mazač, mazalac, mačkalac.

Betäfel-n, *f.* Tafeln.

Betagen, *v. a.* ureći, ugovoriti, uglati vrēme, rok; *ſich* mit einem —, rok s kim ugovoriti, ureći, uglati; die Schulb ist betagt, dug je iztekao, nastupilo je dugu platežno vrēme.

Betagt, *adj.* star, pri léćih, doban, na dohi, u godinah.

Betäfel-n, *v. a.* opremiti, spremiti (brod).

Betast-en, *v. a.* pipati, oplpati; taknuti, tegnuti, dirnuti, dodirnuti.

Betäub-en, *v. a.* oglušiti, zaglušiti; onesvēstiti, omamiti, obamiliti; zabušiti, zapanjiti, zablēnuti; —t, *adj.* omamljen, onesvēšten; zabušen, zapanjen, dērven, odērvenjen; zablēnūt; —ung, *f.* zaglušivanje; nesvēstica, omama, omamljenje; zapanjenje, zabušenje.

Bet-bant, *f.* klecalo; —bruber, *m.* bogomoljac, licumtrac; —buch, *n.* molitvenik, sbornik, knjiga molitvena, molitvarica.

Bete, *f.* platka; platko (u igri).

Beten, *v.* *n.* moliti, moliti se.

Beter, *m.* molitelj; —in, *f.* moliteljica.

Bettfahrt, *f.* Wallfahrt.

Betglocke, *f.* pozdravljenje, zdrava maria; molitveno zvono.

Bethauer, *v.* *a.* obrositi, narositi, porositi.

Bethaus, *n.* crkva; kuća božja, bogomolja dom od molitve, molitveni dom.

Bethaut, *adj.* rosan.

Betheeren, *v.* *a.* pakliti, katramati, opakliti, okatramati.

Betheuer-n, *v.* *a.* kleti se, tvrditi, svjedočiti; —ung, *f.* kletva, prisega.

Bethör-en, *v.* *a.* obmanuti; zaluděti, zaslěpiti; zamamiti, zablěsiti, obsěnuti; —ung, *f.* obsěna, obmana, zaslěpljenje, zamamljenje; ludost, sišpost.

Bethränen, *f.* Beweinen.

Betielen, *v.* *a.* nazvati, imenovati; titulirati, nasloviti, naslov dati, nadpisati.

Betonen, *v.* *a.* akcentuirati; udariti glasom (u rěč, silabu).

Betonie, *f.* sěrpac, cerna bokvica (trava) *Betonica offic. L.*; čistac (trava) *Stacchis recta L.*

Betracht, *m.* pogled, ogled, ozir, uvaga; in —, u oziru, u pogledu, glede.

Betracht-en, *v.* *a.* gledati, motriti; razmišljati, promatrati, smatrati; —tenb, *adj.* baš —e Leben, život promatrajući, razmišljajući.

Beträchtlich, *adj.* znatan, vrėdan,

dostojan uvage, uvažan; —feit, *f.* važnost, veličina, utištenje, uvažnost.

Betrachtung, *f.* gledanje, motrenje; razmišljanje, promatranje, smatranje; ozir, obzir, ogled, uvaženje, uvaga; —swissenschaft, *f.* motěrna znanost.

Betrag, *m.* suma, ukup, svota, skupa, iznesak, iznos; cěna; —en, *v.* *a.* činiti, iznositi, dolaziti; sich —, podnašati se, vladati se, ravnati se; —en, *n.* vladanje, podnašanje, ravnanje.

Betrauern, *v.* *a.* žalovati, žaliti, tugovati; einen Verstorbenen —, zaviti se u cerno za kim; —swürdig, *adj.* žaloban, žalostan, poželjan dostojan.

Beträufen, Beträufeln, *v.* *a.* popěrskati, pokapati, nakapati.

Betreff, *m.* in —, in — einer Sache, o stvari; u oziru, u ogledu, u pogledu, glede na to; (aus Anlaß), povodom; (von Seite), od strane.

Betreffen, *v.* *a.* zateći, uloviti, uhvatiti; dogoditi se, pripetiti se; ticitati se, spadati; es betrifft . . . , radi se o . . .

Betreffend, *adv.* u obziru, glede, u pogledu, glede na to; —, *adj.* dotični.

Betreib-en, *v.* *a.* na pašu těrati, goniti (marvu); eine Sache —, uskorivati, brinuti se, skěrbiti se; ein Handwerk —, raditi, těrati zanat; —er, *m.* gonac; těralach; —ung, *f.* uskorivanje, briga, skěrba, nastajanje; těrhanje (zanata); (Urgenz), skrajna sila.

Betreten, *v.* *a.* stupiti, koračiti na što; unići, stupit u nutra; einen über etwas —, zateći, uhvatiti,

zastati; einen Weg —, udariti putem kojim; den Rechtsweg —, udariti putem pravde.

Betreten, *adj.* smutjen, smeten; ein — er Weg, put uglašen, utert, uterven, përtjen; —heit, *f.* Verlegenheit.

Betreter, *m.* (beß Besetztes), prekršitelj, prestupnik (zakona).

Betretung, *f.* zatečenje, zastanje, uhvatjenje; smetnja, smutnja; —fall, *m. im* —, ako se zateče, ako ga zateku, zastanu, ulove, uhvate, pronadju.

Betrieb, *m.* nastojanje, staranje, skërb; poticanje, podbadaње; (eines Gewerbes), obërtanje; —sam, *adj.* pomnjiv, marljiv, raden, skërban; prometan, obërtan, provërtan; —samkeit, *f.* pomnjivost, radenost, skërbljivost; prometnost, provërtnost, obërtnost; —herr, *m.* gospodar, vlastnik od rude.

Betricgen, **Betrügen**, *v. a.* varati, prevariti, obmanuti; hiniti, prehiniti, omesti; —er, *m.* varalac, varalica, hinac; —erci, *f.* himba, varanje; prevara; —erin, *f.* varalica, himbenica; —crisch, *f.* Betrüglich.

Betrinken, *v. a.* opiti, opojiti; sich — *v. r.* opiti se, napiti se, opojiti se.

Betroffen, *adj.* smutjen, smeten, zabaven.

Betrübseln, *f.* Beträußeln.

Betrüb-en, *v. a.* žalostiti, razcvilëti, ucivilëti, mučiti, žao biti; sich —, *v. r.* žalostiti se, tugovati, jidikovati; —niß, *f.* tuga, žalost, jad; —t, *adj.* tužan, žalostan, jadan, razcviljen, ucviljen.

Betrug, *m.* Betrügerci, *f.* prevara, varka, varanje, himba, obmana; obsëna, zaslëpljenje.

Betrügen, *f.* Betriegen.

Betrüglich, *adj.* varav, prevaran, lažan, lukav; lažljiv, tašt, himben; —keit, *f.* varavost, prevarnost, lukavost; lažljivost, taština, himbenost.

Betrunken, *adj.* pijan, opit, olokan.

Betstüchmeister, *f.* bogomoljka; —stuch, *m.* klecalo; —stunde, *f.* ura od molitve, doba molitveno.

Bett, *n.* postelja, krevet, odar; ometina, lešaj, leža, leže (od zveri); (eines Flusses), lóg, struga.

Bettaq, *m.* prošenje, krišvo.

Bettbezüge, —gehängsel, *n.* zastor od postelje; —boden, *m.* dno od postelje; —brett, *n.* daska od postelje; —decke, *f.* pokrivalo, pokrivač.

Bettel, *m.* trice, ništaria, stvar od ništa; prosjačenje, prosjačtvo; —arm, *adj.* ubog, siromah, prosjak, gol i bos, gol i nag; —brief, *m.* prosnica; —brod, *n.* kruh prosjački, proševina, milostinja; —bruder, *f.* Bettelmündch; —birne, *f.* moma prosjakinja; —ci, *f.* sirotinja, prosjačtvo; bogoradjenje, bogarenje, prosjačenje; —frau, Bettlerin, *f.* Bettelweib, *n.* prosjakinja, uhoga; —geld, *n.* proševina; —gesindel, *n.* prosjaci, prosjačina, prosjačinstvo; —haft, *adj.* siromašan, siromaški, siromah, ubog; —herberge, *f.* prosjački konak; —junge, —bube, —knabe, *m.* dëte prosjačko, ubogo; —leute, *pl.* prosjaci; —lumpen, *pl. m.* përnje, tralje prosjačke; —mädchen, *n.* prosjakinja dëvojčica; —mann, *m.* prosjak, tucak, ubogar, bogac; —mündch, *m.* fratar, kaludjer proševni; —münze, *f.* novčić ubogarski.

Betteln, *v. n.* prositi, prosjačiti, bog-
čariti, bogoraditi, tući se, biti
se; ciganiti.

Bettelorden, *m.* proševni red, red
prosećih (fratarah ili kaludjerah);
—*saß*, *m.* prosjačka torba; —*stab*,
m. prosjački štap; *fig.* ubožtvo;
—*stand*, *m.* prosjačtvo, ubožtvo;
—*stolz*, *m.* ponosnost luda, iz-
prazna; —*vogt*, *m.* prosjački
nadzornik, nastojnik, nadglednik;
—*volf*, *f.* Bettelgesindel; —*weib*, *f.*
Bettelfrau.

Betten, *v. a.* napraviti, spremiti po-
stelju; *sich* *zusammen* —, skupa
spavati; *sich* *wohl* *oder* *übel* —, dobro
ili zlo prostréti; *wie* *man* *sich* *bet-*
tet, *so* *schläft* *man*, kako si tko
prostre tako i spava.

Bettflache, *f. f.* Bettfanne; —*genosse*,
—*gefelle*, *m.* posteljni drug, supo-
stelnik; —*geräthe*, *f.* Bettzeug; —
gestell, *n.* —*sabe*, *f.* dèrvonica,
dèrvo od postelje; —*himmel*, *m.*
nebo nad posteljom; —*kammer*, *f.*
ložnica, spaonica; —*tiffen*, *n.* ja-
stuk, koktao; *uzglavje*; —*sabe*, *f.*
f. Bettgestell; —*lafen*, *f.* Betttuch;
—*lägerig*, *adj.* bolestan, bolan,
bolešljiv, lagodan, nelagodan.

Bettler, *f.* Bettelmann; —*in*, *f.* Bet-
telfrau; —*leben*, *n.* prosjački ži-
vot; životarenje, kuburenje.

Bettmeister, *m.* postelnik; —*pfanne*,
f. —*wärmer*, *m.* grionica (za to
plit postelje); —*pißfen*, *n.* pišanje
u postelju; —*pißer*, *m.* popiša-
nac; —*saß*, *m.* slamnica, slamnja-
ča; —*stange*, *f.* željezni, gvozden
prut (na postelji); —*statt*, *f.* Bett-
gestell; —*tuch*, *n.* ponjava; plahta,
plakta, vilahanj; —*überzug*, *m.* —
züge (—*ziehe*), *f.* navlaka (od ja-
stuka, perine itd); —*umhang*, *m.*

zaklon, zastor od postelje; —
vorhang, *m.* zavěsa od postelje;
—*wanze*, *f.* posteljna stěnica, ki-
mak; —*winkel*, *m.* posteljnica;
—*wärmer*, *f.* Bettfanne; —*zeug*, *n.*
posteljina; —*zwillich*, *m.* cvilik za
navlake i perine.

Betünchen, *v. a.* bëliti, pobëliti, o-
bëliti; oklaćiti, okrećiti.

Beße, *f.* kuja, kučka, psica.

Beuch-e, *f.* lug, lugiša; —*en*, *v. a.*
lužiti, lugišati; —*saß*, *n.* lužnica,
parionica.

Beuge, *f.* zavoj, sagib, prigib, pregib.

Beug-en, *v. a.* prignuti; prikloniti;
sagnuti, pognuti; (bemütßigen), sni-
žiti, poniziti; (fränken, betrüben),
razialostiti, trapiti, mućiti; —
sam, *f.* Biegsam; —*ung*, *f.* prigi-
banje; poklon; prignutje, priklon-
jenje.

Beu-le, *f.* kvèrga, hèrga; prišt, mi-
cina; modrica; —*lig*, *adj.* kvèr-
gav, hèrgav.

Beunruhig-en, *v. a.* uznemiriti, mu-
titi, smetati; mućiti, nedat mira,
pokoja; —*ung*, *f.* uznemirivanje,
mutjenje, smetanje, nemir, nepo-
koj.

Beurfunden, *v. a.* dokazati, potvèr-
diti, posvèdočiti (pismeno).

Beurlaub-en, *v. a.* odpustiti, odpra-
viti koga; *sich* —, *v. r.* oprostiti
se s kim; razastati se; —*ter*, *m.*
privremeni odpuštenik; —*ung*, *f.*
odpust; oproštaj; razastanak; (3.
B. eines Soldaten), privremeno
odpuštenje.

Beurtheil-en, *v. a.* suditi; razsuditi,
prosuditi; protresti; —*er*, *m.* su-
dac; razsudnik; protresalac; —
ung, *f.* sud; razsuda, protres; —
ungstraf, *f.* sud, razsud, razsud-
nost.

Beute, *f.* plén, pljačka, odor, robje; (Badrög), naéve; (Bienenstuck), terna, košnica, ulište.

Beutel, *m.* kesa, mošnja, tobolac; sito, vijača (mlinarska); —förmig, *adj.* mošnjast, kesast, po put mošnje; —kammer, *f.* brašnara, mačnica (soba); —kasten, *m.* sijalo, sijatnica; —meiße, *f.* vèrsta od šenice (ptica); treskavica.

Beutel, *v. a.* tresti, dermati.

Beutelhäute, *f.* vlasulja s mošnjom, mošnjata baroka.

Beuteltier, *f.* Beuteltier, *n.* didelf (svér).

Beutelschloß, *n.* zaklop od kese; —schneider, *m.* kradikesa, rézičesa; —schneider, *f.* lupeštvo, kesor-zanje, —stieb, *n.* sito; —tuch, *n.* struna od sita.

Beuten, *v. a.* pléniti, robiti, harati.

Beutenhaite, *f.* medovita šuma; —honig, *m.* divji med; —zins, *m.* medovina (od divjih pčelah).

Beutler, *m.* kesar; rukavičar; —in, *f.* kesarica; rukavičarica.

Beutner, *m.* nadzornik od divjih pčelah.

Bewölkern, *v. a.* naseliti, napučiti; —ung, *f.* stanovnici, žitelji, puk, ljudstvo, stanovništvo, žiteljstvo; —ungsverhältniß, *n.* razmér stanovništva.

Bewollmächtigten, *v. a.* opunovlastiti, opunomoćiti; (ermächtigen), ovlastiti, povlastiti; —er, *m.* punovlastitelj; —te, *m.* punovlastnik, punomoćnik; poklisar, poslanik; —ung, *f.* opunovlastjenje, opunomoćenje; punovlastje; povlastjenje; —ungs-, opunovlastni, opunomoćni.

Bewor, *adv.* prie, pria.

Bewormunen, *v. a.* tutora, zavétnika dati, davati; *v. n.* biti komu tutor, zakrnilnik.

Beworrechteten, —igen, *v. a.* dati, davati prednost; —igungsbrief, *m.* privilegija, prednost.

Beworstenen, *v. n.* (obliegen), dužan biti; (erwarten), izgledati, čekati, približavati se, ići, nastajati; —b, *adj.* budući, došastan, dođući.

Bewortheilenden, *v. a.* pripraviti, zakinuti, obmanuti, omesti; —ung, *f.* prevarenje, prevara, zakid, obmana; šteta, kvar, škoda.

Beworthun, *v. a.* preteći, preticati.

Beworzugen, *v. a.* Semanten, dati kome prednost.

Bewachen, *v. a.* čuvati, stražiti, bditi nad čim.

Bewachsen, *v. n.* obrasti, zarasti.

Bewachung, *f.* čuvanje, straženje; straža, bdjenje.

Bewaffnen, *v. a.* oboružati, oružati; —ung, *f.* oružanje, oboružanje.

Bewahre, *interj.* nedaž bog, sačuvaj bože, nipošto, nikako, da kako!

Bewahren, *v. a.* čuvati, sačuvati, braniti, hraniti.

Bewähren, *v. a.* uzistiniti, dokazati, potvèrditi; sich —, *v. r.* uzistiniti se, potvèrditi se.

Bewahrer, *m.* čuvar, stražar.

Bewahrheiten, *f.* Bewähren sich.

Bewährt, *adj.* iskušén, stanovit, istinit.

Bewährung, *f.* sahrana, čuvnja, čuvanje; —smittel, *n.* čuvalo.

Bewandert, *adj.* véšt, izkusan, vičan.

Bewandt, *adj.* bei so bewandten Umständen, budući stvar takova, budući da se stvar ima tako; —niß, *f.* okolnost, stanje, stališ.

Bewässern, *v. a.* nakvasiti, okvasiti, moćiti, polititi, polijati; navodniti,

vodniti; —ung, *f.* polivanje; navodnjenje; —ungsanftalt, *f.* navodionica.

Bewegemusfel, *m.* kretnik, gibnik (mišić).

Beweg-en, *v. a.* ganuti; maknuti; gibati, micati; podbosti, potaknuti, nanukati; taknuti, dirnuti (u serce); *sich* —, *v. r.* ganuti se, maknuti se, kretati se; *sich zum Mit-leib* — lassen, smilovati se, smiliti se; —*end*, *adj.* giban, kretan; *ganjiv*, *taknjiv*, *diran*; —*grund*, *m.* uzrok; —*lich*, *adj.* pomičan, pokretan; *gibiv*, *maknjiv*; *okretan*; —*es Gut*, pokretno dobro; (*rührend*), *ganjiv*, *taknjiv*, *diran*; —*lichkeit*, *f.* pomičnost, gibivost, *maknjivost*, *okretnost*; *fig.* nestalnost, vätrenost; —*nerv*, *m.* gibnik, kretnik (nerv); —*t*, *adj.* ganjen, ganut, taknjen, smilovan, dirnut, tronut; —ung, *f.* kretanje, micanje, gibanje; (der Leidenschaften), *uzbudjenje*, *kolebanje*, *strastih*, *duševno ganutje*; (*Antrieb*), *gibalo*, *nagon*; (*Aufbruch*), *kolebanje*, *micanje*, *buna*, *smutnja*; —*ungsfähigkeit*, *f.* kretnost, *gibnost*; —*ungsgesetz*, *n.* zakon od kretanja, od gibanja; —*ungskraft*, *f.* kretnost; *kretalo*; —*ungsur-sache*, *f.* —*unggrund*, *m.* gibalo, *uzrok*, *nagon*.

Bewehren, *v. a.* oružati, oboružati.

Beweiben, *v. a.* ženiti, oženiti.

Beweinen, *v. a.* plakati, oplakati, oplakivati, cviljeti, žaliti; *naricati*, *narikovati*; —*swürdig*, *adj.* tužan, jadan, plačan, nevoljan, požaljenja vrédan.

Beweis, *m.* dokaz, dovod; — (in *Zusamm.*) *dokazni*; —*artikel*, *m.* —*sünde*, *n.* *pl.* *dovodi*, *dokazi*,

pisma svédočanstvena; —*bar*, *f.* *Beweislich*; —*document*, *n.* *dokaznica*.

Beweisen, *v. a.* *dokazati*; *pokazati*; *posvédočiti*, *potverđiti*.

Beweisführ-er, *m.* *dokazivalac*; —ung, *dokaz*, *dokazanje*, *dokazivanje*.

Beweis-grund, *m.* (*Beweisthum*, *n.*) *dokaz*, *razlog*, *uzrok*; —*lich*, *adj.* *dokazljiv*; —*mittel*, *n.* *sredstvo dokazno*, *dokaz. dovod*; —*schrift*, *f.* *dokaz*; —*thum*, *n.* *dokazstvo*.

Beweisung, *f.* *f.* *Beweis*.

Beweisen, *v. a.* *béltiti*, *pobéltiti*, *obéltiti*.

Bewenden, *v. a.* *es dabei* — lassen, *zadovoljiti se s tim*, *dosta biti*; *ostaviti pri tom*; *es soll dabei sein* — haben, *neka ostane tako*, *pri tom*.

Bewerb, *m.* *traženje*, *tražba*; *posao*, *zabava*; *was hast du hier für ein* — ? *što tražiš ovdje?*; *sich einm* — machen, *tražiti izgovor kakov*; —*en*, *sich*, *v. r.* (um etwas), *snubiti*, *tražiti*, *iskati*, *pitati*, *prosit*, *ići*, *težiti za čim*; (um ein Frauenzimmer), *snubiti*, *prosit* *dévojku*; —*er*, *m.* *prosilac*, *tražilac*, *snubok*; —ung, *f.* *traženje*, *tražba*, *iskanje*, *pitanje*; *prositba*, *snubljenje*; —*ungeschrift*, *f.* *rok za traženje*.

Bewerf-en, *v. a.* *bacati*, *hitati* (na što); *eine Wand mit Kalk* —, *požbukati sid*; *mit Lehm* —, *oblé-piti blatom*; —ung, *f.* *žbukanje*, *lépljenje*; *bacanje*, *hitanje*.

Bewerftellig-en, *v. a.* *izpuniti*, *ovéršiti*, *opraviti*, *obaviti*, *učiniti*, *u délo postaviti*; —ung, *f.* *izpunjenje*, *ovéršenje*, *učinjenje*, *opravljenje*, *postavljenje u délo*.

Bewerkthätigen, *v. a.* djelom dokazati.

Bewetteifern, *sich*, *v. r.* *f.* Wettetifern.

Bewichsen, *f.* Wichsen.

Bewickeln, *v. a.* omotati, zamotati, oviti, zaviti.

Bewillig-en, *v. a.* dopustiti, dozvoliti; *privolititi*, dati, podělititi; —*ung*, *f.* dopuštenje, dozvoljenje; *privoljenje*, *odobrenje*, *poděljenje*, *udějenje*.

Bewillkomm-en, *v. a.* primiti, dočekati; *pozdraviti*; —*nung*, *f.* doček, *príček*; *pozdrav*; *dočekanje*; *pozdravljenje*.

Bewimmern, *v. a.* jaukati, plakati, maricati (za kim).

Bewinden, *v. a.* omotati, poviti, zaviti, zamotati.

Bewir-bar, *adj.* opravljiv; učinjiv; —*en*, *v. a.* opraviti, učiniti, izhoditi; *uzročiti*, *uzrokovati*; *zadobiti*, *dobiti*.

Bewirth-en, *v. a.* gostiti, častiti, štovati; —*schaften*, *v. a.* gospodariti; —*ung*, *f.* čast, *goštenje*, *gostba*, *štov*.

Bewohnbar, *adj.* obitalan, pribivalan, za stanovati, za pribivati; —*heit*, *f.* obitaonost, *stanovljivost*, *pribivaonost*.

Bewohn-en, *v. a.* stanovati, pribivati, obitavati; —*er*, *m.* obitalac, *pribivalac*, *stanovnik*; —*erin*, *f.* *pribivalica*, *obitalica*; —*ung*, *f.* *obitavanje*, *stanovanje*, *pribivanje*.

Bewölf-en, *v. a.* oblačiti, naoblačiti; (*verwölfeln*), *potamniti*, *pomračiti*; —*t*, *adj.* *naoblačen*; *oblačan*; *taman*; *mračan*.

Bewunder-er, *m.* zaměrník; —*in*, *f.* *zaměrnica*; —*n*, *v. a.* *čuditi se*, *diviti se*, *zaměratí*; —*nswürdig*, *adj.* *čudnovit*, *čudan*, *zaměran*; —

ung, *f.* *čudo*, *čudjenje*, *začudjenje*, *divljenje*, *udivljenje*.

Bewußt, *adj.* *znan*, *poznán*, *poznat*; *sich einer Sache* — *sein*, *pamtiti štogod*, *sětjati se česa*; *sich seiner nicht mehr* — *sein*, *bit izvan sebe*; —*los*, *adj.* *izvan sebe*, *u nesvěsti*; —*sein*, *n.* *duša*, *svěst*, *savěst*, *duševnost*.

Bezahl-en, *v. a.* *platiti*; *izplatiti*; *namiriti*, *samiriti*; —*er*, *m.* *platitelj*, *platilac*; —*in*, *f.* *platiteljka*, *platilica*; —*ung*, *f.* *platja*; *plattjenje*, *izplattjenje*, *platež*, *namirenje*.

Bezáhmbar, *adj.* *ukrotljiv*; —*heit*, *f.* *ukrotljivost*.

Bezáhm-en, *v. a.* (*Thiere*), *upitomiti*, *pripitomiti*; *krotiti*; *ukrotiti*; *die Leidenschaften* —, *zauzdati*, *obuzdati* *strasti*, *pohotnost*; —*er*, *m.* *ukrotnik*, *ukrotitelj*, *krotilac*.

Bezáhnen, *v. a.* *zubiti*, *nazubiti*.

Bezáuber-n, *v. a.* *občarati*, *záčarati*, *zatraviti*, *ureći*, *obajati*, *občěniti*; —*nb*, *adj.* *občaran*, *zatravan*, *obajan*, *uročan*; —*t*, *adj.* *občaran*, *záčaran*, *zatravljen*, *obajan*, *urečen*, *občěnjen*; —*ung*, *f.* *občaranje*, *zatravljenje*, *uroci*, *obajanje*.

Bezáumen, *f.* *Záumen*.

Bezáunen, *f.* *Umzáunen*

Bezechen, *v. a.* *opiti*, *opojiti*.

Bezecht, *adj.* *pijan*, *opojen*, *olokan*, *opit*.

Bezeichn-en, *v. a.* *zabilježiti*; *známenovati*; *naznačiti* *koga* *po imenu*, *poimence*; *hotět reći*; *opisati*; —*ung*, *f.* *známenovanje*, *naznačenje*; *biljeg*, *známenje*, *znak*; *opisanje*, *opis*.

Bezeigen, *v. a.* *pokazati*, *ukazati*, *izkazati*; *posvědočiti*, *dokazati*;

sich —, *v. r.* podnašati se, postupati, obéiti, pokazati se; —*en*, *n.* podnašanje, postupanje, obéenje; —*ung*, *f.* pokazanje, izkazanje.

Bezeihen, *f.* Besčulbigen.

Bezeug-en, *v. a.* posvédočiti, dokazati, potvérditi; —*ung*, *f.* posvédočenje; svédočanstvo, svédočba, dokaz; —*ungseib*, *m.* potvérdna prisega, zakletva.

Bezichtigen, *f.* Besčulbigen.

Beziehlich, *adj.* uznosit, uznosan.

Bezieh-en, *v. a.* (ein Bett, Stühle &c.), pokriti, prevući, obsteriti; eine Violine mit Saiten —, navezati, napeti strune; ein Haus —, preseliti se u kuću; Waaren von einem Orte —, kupovati, dobaviti, nabaviti, uzimati robu odkuda; die Messen —, pohodjati, polaziti sajme; mit Krieg —, zavojštiti, zaratiti; sich —, *v. r.* auf etwas —, ticati se, kúcati, težiti, potezati se, odnositi se na što; pozivati se; —*end*, *adj.* sich auf etwas —, ticajuć se česa, odnosan, odnosit, kúcajuć; —*ung*, *f.* useljenje; kúcanje, odnosenje, odnos, tešenje; pogled, ozir, obzir; —*ungsbegriff*, *m.* odnosni, odnositi postig, dohit, ponjatje; —*ungsweise*, *adv.* dotično, odnosno; po potrebi.

Bezielen, *v. a.* kaniti, težiti, smérati, ciljati (na što).

Bezeichnen, *v. a.* izraziti, naznačiti što brojem.

Bezinnen, *f.* Bezinnen.

Bezirk, *m.* kotar; podžupanija, srez, okoliš, krug, okrug, okružje.

Bezirken, *f.* Bezirken.

Bezirks-, *adj.* okružni, kotarski, srezki; —*gericht*, *n.* okružni sud; —

insass, *m.* kotaranin, srezki iztelj.

Bezuar, Bezuarstein, *m.* bezuar (kamen).

Bezuarboch, *m.* bezuar (jarac).

Bezogener (eines Wechsels), *m.* (t.) te-zovnik.

Bezüchtigen, *f.* Besčulbigen.

Bezudern, *v. a.* posuti, osladiti šećerom, cukrom.

Bezug, *m.* ogled, pogled, obzir; (Saiten), strune, žice (od instrumenta muzikalnoga); (Ueberzug), navlaka; — eines Einkommens, dizanje, potezanje; (Einkommen), dohodak; — einer Waare, nabava, uzimanje robe (putem prometa).

Bezüglich, *adj.* dotični; — *adv.* radi (kakve stvari), u obziru.

Bezugs-, (in Zusamm.) dotični; —*note*, *f.* nabavnica, —*berechtigter*, *m.* koji ima pravo nabavljati, dobivati što; —*titel*, *m.* naslov potezanja, dobivanja.

Bezwaden, *v. a.* štípiti, oštípiti, oštínuti.

Bezweden, *v. a.* obiti, udariti čavlice; *fig.* hotéti, kaniti, težiti, namisliti, nameravati.

Bezweifeln, *v. a.* dvojititi, sumnjiti, sumnjati.

Bezwing-bar, *f.* Bezwinglich; —*en*, *v. a.* predobiti, pobéditi, nadvladati, nadjačiti, preobladati, pokoriti; —*er*, *m.* pobéditelj, dobitnik; —*lich*, *adj.* pobédiv, predobljiv; osvojitiv; —*ung*, *f.* pobjéda, oblada, dobit; pobjédjenje, obladanje, dobitje.

Bianco, *n.* bélo; etvaš in — lassen, ostaviti što na bélu.

Bibel, *f.* sveto pismo, biblia; —*ausgabe*, *f.* izdanje svetoga pisma; —*ausleger*, *m.* tumačnik, tumačitelj svetoga pisma; —*auslegung*,

f. tumačenje svetoga pisma; — *ausſpruch*, *m.* reč, osuda svetoga pisma; — *feſt*, *adj.* vešt pismu svetomu, tko se razumie u bibliu; — *mäßig*, *adj.* shodan, skladan, podoban pismu svetomu; — *adv.* polag pisma, po pismu svetom; — *werk*, *n.* sveto pismo s protumačenjem.

Biber, *m.* dabar (zvěr); — *balg*, *m.* koža od dabra; — *bau*, *m.* dabrovska sgrada; — *fell*, *f.* Biberbalg; — *gail*, *n.* dabrovina (lěk); — *haat*, *n.* dlaka od dabra; — *humb*, *m.* dabrar (pas); — *hut*, *m.* klobuk, šir, skriliak od dabra; — *jäger*, *m.* dabrar (lovac); — *jagd*, *f.* lov dabrovah; — *neß*, *n.* mreža za lovit dabrove; — *ſchwanz*, *m.* rep od dabra.

Bibliothek, *f.* biblioteka, knjižnica, knjigoshrana; — *ar*, *m.* bibliotekar, čuvar od knjižnice.

Biblich, *adj.* biblički; polag svetoga pisma.

Bißel, *m.* Biše, *f.* pik, terno kop, budak; — *haube*, *f.* kaciga.

Bißen, *v. a.* ključati, kljuvati; (*von Steinmetzen*), sčeti, děljeti, kljesati, tesati.

Bieder, *adj.* pošten, dobar, častan, vrđan; — *adv.* pošteno, vrđno, častno; — *heit*, *keit*, *f.* poštenje, pravodušnost, dobrota; — *mann*, *n.* čověk pošten, vrđan, dobar; — *männlich*, *adv.* pošteno, vrđno; — *frau*, *m.* poštenje, dobrota; — *weib*, *n.* žena poštena, vrđna.

Biege, *f.* sagib, prigib.

Biegefall, *m.* padež (u slovnici).

Biegelein, *f.* Bügelein.

Biegemußel, *m.* prigibnik, sagibnik (mišć).

Biegen, *v. a.* prignuti, sagnuti, po-

gnuti; saviti, priviti; poniziti, sniziti; *ſich* —, *v. r.* priviti se, uviti se, sgerbiti se; *hier biegt ſich* ter Weg rechtß, ovdě se put na desno kretje, obratja; — *sam*, *adj.* gibak; (*lenkſam*), pokoran, poslušian; — *samkeit*, *f.* gibkost; pokornost, poslušnost; — *ung*, *f.* prigib, prigibanje, sagib, sagibanje; *savijanje*, *uvijanje*; — *eines Flüßes*, okuka od rěke.

Biene, *f.* pčela.

Bienen-argenei, *f.* pčelinji lěk, lěk za pčele; — *bau*, *m.* — *zucht*, *f.* pčelovodstvo, hranjenje, gojenje pčelah; — *baum*, *m.* klen (dërvo). *Acer campeſtre* L.; — *beute*, *f.* košnica, ulište, těrka; — *brod*, *n.* voštine, *f. pl.*; — *buch*, *n.* pčelarica (knjiga); — *flug*, *m.* roj pčelah; broj košnicah; — *fresser*, *m.* pčelar, žuna (ptica), *Merops apiaster* L.; — *haube*, *f.* kapa pčelarska; — *haus*, *n.* pčelinjak, uljanik; — *königin*, *f.* — *weiser*, *m.* matiča; — *korb*, *m.* košnica, ulište, těrka; — *kraut*, *n.* pčelarica, pčelinjak, matičnjak (trava), *Melissa officinalis* L.; — *kunst*, *f.* pčelarstvo, pčelovodstvo; — *löchlein*, *n.* *f.* Bienenzelle; — *recht*, *n.* pčelarstvo, pčelarsko pravo; — *schwarm*, *m.* roj; — *specht*, *f.* Bienenfresser; — *stachel*, *m.* žalac, žaoka; — *stock*, *f.* Bienenkorb; — *vater*, *m.* wärter, *m.* pčelar, nastojnik od pčelah; — *wabe*, *f.* sat od meda; — *wald*, *m.* šuma, lug, dubrava za pčele; — *wolf*, *f.* Bienenfresser; — *zelle*, *f.* košica (u sattu od meda); — *zucht*, *f.* *f.* Bienenbau.

Bienenlein, *Bienenchen*, *n.* pčelica.

Bier, *n.* pivo, piva; — *auffschlag*, *m.*

pridavak na pivo, *f.* Biersteuer; — banf, *f.* pivarnica; — bottich, *m.* pivni badanj; — brauer, *m.* pivar, pivovar; — bräuereri, *f.* pivarstvo; pivarnica, pivovarnica, pivara; — effig, *m.* ocat, kvasina od piva; — faß, *n.* bečka, pivno bure, baéva za pivo; — fiebler, *m.* nadrigusla; — flafche, *f.* ploska za pivo, pivna boca; — gäßcht, *m.* péna od piva; — gast, *m.* gost pivarski; pivopija; — gelb, *n.* napojnica, darak na pivo; — haus, *n.* pivarnica, pivara; — hefen, *f.* kvas, droždje od piva; — kanne, *f.* bu-kara pivna; — karren, — wagen, *m.* kola pivarska; — keller, *m.* pivnica za pivo; — kessel, *m.* pivarski, pivovarski kotó; — franz, — feget, *m.* cimer pivarski; — frug, *m.* pivni véré; — maß, *n.* pivarska méra; — rausch, *m.* pijanost, mamurnost od piva; — sauffer, *m.* pivopija; — schant, *m.* prodavanje, toćenje piva, pivara; — schenk, — wirth, *m.* pivar, kérémar od piva; — schenke, *f.* pivarnica, kéréma od piva; — schilb, *f.* Bierfranz; — schlauch, *m.* pivna méšina; — sieber, *f.* Bierbrauer; — schröter, *m.* težak (koi postavlja u pivnicu pivo); — steuer, *f.* pivarina; danak, carina od piva; — suppe, *f.* juha, čorba od piva; — trinser, *m.* pivopija; — zapfer, *m.* konobar (pivarski); — zeichen, *f.* Bierfranz; — zwang, *m.* samoprodaja pivarska; (t.) nametanje piva.

Biestmilch, *f.* kuljada, mlezivo (pérvo mléko od krave kad se oteli).

Bieten, *v. a.* nuditi, ponuditi, obećati; die Hand —, dati, podati ruku, pomoći; einem einen guten Morgen &c. —, nazvati dobro ju-

tro; eine Waare zu hoch —, drago, skupo céniti robu koja; einem die Spitze —, opréti se komu.

Bieß, *m.* (gem.) sisa, dojka.

Bigam-ie, *f.* dvoienstvo, dvoženje; — isch, *adj.* dvoien.

Bigott, *adj.* bogomoljac, licumirac.

Bisanz, *f.* (t.) sominj, zaključni račun; — irung, *f.* sominjanje.

Bischmauß, *f.* puh, puhaé, orašar (zvér), *Myoxus glis* L.

Bild, *n.* figura, kip, podoba, prilika, slika, obraz, ikona; (Person, Sache), osoba, stvar.

Bild-en, *v. a.* napraviti, načiniti; urediti, zametnuti, zavèri; utvoriti, tvoriti, déljati, udéljati; slikovati, obrazovati; — enb, *adj.* stvarajué, tvoreé, tvorán, obrazovan; — e Künste, umétnosti tvorne, obrazovne.

Bilber-anbeter, *m.* ikonoklanjalac, kipoklanjalac, ikonopoklonik; — beschreiber, *m.* kipopisac; — beschreibung, *f.* kipopisje; — bibel, *f.* biblia, sveto pismo s kipovi; — blende, *f.* uložnica; — buch, *n.* knjiga s kipovi; — cabinet, *n.* kiposhrana, kabinet, stirka od kipah; — beuter, *m.* kipslovac; — beutung, *f.* kipslovlje; — dienst, *m.* ikonopoklonstvo; — gallerie, *f.* galeria od kipovah; — feind, *f.* Bilberstürmer; — handel, *m.* térgovina s kipovi, od kipah; — händler, *m.* térgovac s kipi, prodavalac od kipah; — fram, — laben, *m.* dućán, staćun od kipah; — främer, *m.* kipotèriac, prodavalac od kipah; kiponoša; — funde, *f.* kipslovlje; — lehre, *f.* Bilberbeutung; — maler, *m.* (besonders von heiligen Bildern), ikonopisac.

Bibern, *v. n.* premetati, razgledati ikone, kipe u knjizi.

Biber-rahmen, *m.* okvir; — *reich*, *adj.* kipovit, pun figurah; — *saal*, *m.* sala, dvorana od kipah; — *samm-lung*, *f.* sbirka od kipah; — *schrift*, *f.* hieroglifi. kipopis; — *sprache*, *f.* kipovni jezik; — *stuhl*, *m.* podnož-je od kipa; — *stürmer*, *m.* ikonoborac, kipoborac; — *stürmerci*, *f.* ikonoborstvo, kipoborstvo; — *ver-ehrer*, — *verehrung*, *f.* Biberanbeter, — *dienst*; — *wert*, *n.* figure, kipo-vi, ikone.

Bibgießer, *m.* kopolévac; — *ci*, *f.* kopolévje; kopolévarnica.

Bibhauer, *m.* kipošvorac, slikodělja; — *ci*, — *kunst*, *f.* kipotvorstvo, slikodělje.

Biblich, *adj.* obrazovan, upriličen, slikovan, kipovan, utvoren; — *adv.* u figuri, u kipu, u prilici; — *keit*, *f.* kipovnost, obrazovnost.

Bibner, *f.* Bibhauer.

Bibniß, *n.* figura, kip, ikona; slika, prilika, obraz.

Bibstatue, *f.* statua, stup.

Bibstöhn, *adj.* krasan, veoma lep, divan.

Bibseite, *f.* glava (na novcu).

Bibung, *f.* napravlj enje, načinj enje; utvorenje, uděljanje; uredjenje, zametnutje; izobraženje, odgojenje, odbranjenje, obrazovanost; — *skraft*, *f.* tvorna, obrazovna sila.

Bibwert, *n.* slikotvorina.

Bil, *f.* bila (zakoni predlog u Ingleskoj).

Bille, *f.* lopta (od biljara).

Billard, *n.* biljar; — *spielen*, biljariti se, igrati se biljara; — *iren*, *v. n.* biljariti se; — *spiel*, *n.* biljar, biljarenje; — *spieler*, *m.* biljarik, igračbiljara; — *stod*, *m.*

štap (od biljara); — *zimmer*, *n.* biljarnica.

Billet, *n.* biljet, pisamce, pismance, cedulja.

Billig, *adj.* prav, pravedan, pravičan; vrėdan, pristojan, shodan, priličan, umėren, jestin; was recht und — ist, što je pravo i pravično.

Billig, — *ermassen*, *adv.* po pravdi, po pravici, po pravoj pravici; — *en*, *v. a.* odobriti, pohvaliti, primiti za dobro; — *er*, *m.* odobritelj, odobralac; — *erweise*, *adv.* po pravičnosti; — *keit*, *f.* pravica, pravda, shodnosti; jestinoća, priličnost, umėrenost (cėne); — *ung*, *f.* odobrenje, odobravanje.

Billion, *f.* billiun.

Bilse, *f. f.* Bilsefrau.

Bilsefrau, *n.* bunika, mantimėnat (trava); — *bl*, *n.* bunikovo ulje; — *pfaster*, *n.* suštar, melem, obilz bunikov; — *samen*, *m.* bunikovo sėme.

Bilz, *m.* gljiva.

Bimsen, *v. a.* terti, ribati plovuėem kamenom.

Bimsstein, *m.* plovuėac (kamen).

Bindbalken, *m.* glavna greda.

Bindart, *f.* bradva.

Binde, *f.* zavoj, vėrpca; sveza; ovratak; veo, poculica; pojas (vojnički); — *messer*, *n.* nož bačvarski.

Bind-en, *v. a.* vezati; svezati; povezati; privezati; ein *Haß* —, obrućati, nabit obruć na baėvu; er ist an die *Geseße* gebunden, podvržen je zakonima; sich —, *v. r.* an etwas —, dėrićati se čega; — *er*, *m.* vezalac, vezać; bačvar, pintar.

Bindefchlüssel, *m.* ključ svet. Petra.

Bindewort, *n.* (in der Sprachlehre), veznik.
Bindzeichen, *n.* vezac, znamenje, čerknjica od sjedinjenja.
Bindfaden, *m.* kanap, špaga; —rolle, *f.* klupko kanapa.
Bindung, *f.* vezanje, svezanje, privezanje; vez; *fig.* derianstvo, dužnost.
Bindweide, *f.* žukva (dèrvo), *Salix vitellina* L.
Bindkraut, *n.* štir (trava), *Mercurialis* L.
Binnen, *prp.* za, u, do; — heute und morgen, do sutra.
Binnen-beich, *m.* unutarnji nasap; — gewässer, *n.* vode od kopna; — verkehr, *m.* medjuzemki promet; — zoll, *m.* medjuzemska carina.
Binom, *n.* dvoud; —isch, *adj.* dvoud.
Binse, *f.* sit, sita; rogoz; —umatte, *f.* hasura, stura, rogožina, rogoža.
Binzig, *adj.* sitovit; rogozovit.
Biograph, *m.* životopisac; —ie, *f.* životopisje; —isch, *adj.* životopisan.
Biquadrat, *m.* dvočetverka; —isch, *adj.* dvočetveran.
Birke, *f.* bréza (dèrvo).
Birken, *adj.* brézov; —holz, *n.* brézovina; —meier, *m.* kupa, časa brézova; —rinde, *f.* brézova kora; —saft, *m.* buza brézova, sok brézov; —schwamm, *m.* rëbzova gljiva, guba, trud brézov; —stab, —stod, *m.* brézovac, brézovača; —wald, —hain, *m.* brëzik; —wasser, *n.* *f.* Birken-saft.
Birrhahn, *m.* mali tetrëb.
Birkling, *f.* Birken-schwamm.
Birn, *f.* kruška (voće); —baum, *m.* kruška (dèrvo); —baumen, *adj.* kruškov; —baumholz, *n.* kruškovina; —essig, *m.* ocat, kvasina

kruškova; —förmig, *adj.* kruškast; —most, —wein, *m.* kruškovac, kruškovača, vino od krušakah.
Birole, **Birolf**, *f.* Golbamsel.
Birsch, *f.* lov (s puškom); —pulver, *n.* barut, prah za lov; —rohr, *n.* puška lovica.
Biß, *prp.* do; —adv. dok, doklë.
Bisam, *m.* mošak; —apfel, *m.* jabuka moškatnica; —boch, *m.* *f.* Bisamthier; —büchse, *f.* kutia, skatula od moška; —büfter, *m.* gizdelin; —entz, *f.* patka, plovka, raca moškata; —farben, —farbig, *adj.* moškatan; —fäße, *f.* *f.* Zibethfäße; —forn, *n.* moškato žernje; —fugelchen, *n.* moškato žerno; —ratte, *f.* moškati štakor; —rose, *f.* moškata ruža; —thier, *n.* —ziege, *f.* mošak (zvěr).
Bischof, *m.* biskup; (Geistlich) pitje, napitak od naranče.
Bischofslich, *adj.* biskupski; biskupov.
Bischofs-amt, *n.* biskupia, čast biskupska; —hut, *m.* —mütze, *f.* mitra; —kreuz, *n.* biskupski križ; —mantel, *m.* plašt; —stab, *m.* kućma, pastërski štap; —thum, *f.* Bisthum; —würde, *f.* biskupia, čast biskupska.
Bissher, *adv.* dosele, dosad; dovle, do ovdë; —ig, *adj.* dosadanji, dosadašnji.
Bismuth, *f.* Wißmuth.
Bison, *f.* Auerochse.
Biß, *m.* ujedina; ujedanje.
Bisshen, *n.* komadië, zalogaj; (wenig), malo, otogaj.
Bissen, *m.* zalogaj, komad, kus; es gibt hier schmale —, ovdë se tanko jëde; —weise, *adv.* komad po komad.
Bißig, *f.* Weißig.
Bisthum, *n.* biskupia.

Bismelien, adv. kadhak, kadšto, ně-gda i něgda, druga.
Bitt- (in Zusamm.), molbeni, što se tiče molbe.
Bitt-e, f. molba, prošnja, prosba, prositba; —*en, v. a.* moliti, prositi, pitati; einen zu Mittag —, pozvati koga na obed.
Bitter, adj. gorak, žuhak, térpak; (erbittert), sěrdit, ljut, jėdan; (beifend im Neben), bocljiv, jėdak; —*bir, n.* gorko, žuhko pivo, —*bise, adj.* jako, veoma zloban, sěrdit, ljut, jėdan; —*bistel, f.* blaženi čikalj (trava); —*falt, adj.* veoma, vele studen, cičovit; —*feit, f.* gorkost, gorčina, gorkoća, žuhkost; *fig.* sěrditost, ljutost; —*lich, adj.* gorak, ljut; — *adv.* gorko, ljuto; —*salz, n.* gorka sol; —*suß, n.* razhodnik, gorkoslad (rastje); —*wasser, n.* gorka voda (růdkopna); —*wein, m.* pelinkovac (vino).
Bitt-frohne, f. molba, móba; —*leihen, n.* molbena posuda; —*lich, —weise, adv.* na prošnju, molbu, prosee, moleć, prositbeno; —*schrift, f.* molbenica, prositba, prošnja, prosba; —*steller, m.* prositelj, molitelj, molilac; —*weise, adj.* etwas erhaltēn, molbom što god dobiti, izmoliti.
Blach-feld, n. ravan, ravnina, ravnica, poljana; —*frost, m.* suha zima.
Blasßlich, m. sipa (riba).
Blasßen, f. Wellen.
Bläß-en, v. a. naduti, nadimati, napuhati; sich —, *v. r.* nadimati se, napuhivati se, dičiti se, oholititi se, ponositi se; —*end, adj.* nadutan; —*ung, f.* —ungen, *pl.* nadutba, větrovi.
Blau, adj. běl, bio; čist; sjajan,

blistajuć; gol, nag; er ist —, om nema ni krajcare.
Bläuter, m. puškarac; —*n, v. n.* puškarati se, popušcati se.
Blauzett, n. bělica, čisti list.
Blärren, v. n. derati se, kričati.
Bläschen, n. mēhurić, mala beška.
Blase, f. mēhur, beška; prišt, mazol (na rucl); božurak, pėnica (na vodi); — zum Destilliren, kazan, kotao, lambik; —*balg, m.* mēh, mēšina (puhaća); —*instrument, n.* sopila, svirala, puhaći instrument, orudje.
Blasen, v. a. puhati, duvat; die Trompete —, trubiti u trublju; ein Instrument —, sopsti, igrati, svirati.
Blasen-baum, m. pucalina, mēhunėvina, žuta bagrena (dėrvo), *Colutea arborescens* L.; —*bruch, m.* bešikokila; —*grün, n.* pasjakovo zelenilo; pasjakovina (dėrvo), *Rhamnus catharticus* L.; —*haß, m.* vrat od beške; —*hut, m.* kapa, napa od lambika, kazana; —*nuß, f.* Bimpernuß; —*pflaster, n.* prištēnik, melem prištovlaćni; —*stein, m.* kamen (u mēhuru); —*strauch, f.* Blasēnbaum; —*ziehend, adj.* prištovlaćan, bešikovlaćan.
Blaser, m. sopac, svirac.
Bläserohr, n. pušica, puhaljka.
Blasßicht, adj. mēhurast, bešičast.
Blasßig, adj. mēhuran; oprišten.
Blason, m. gėrb, arma; —*iren, v. a.* malati, pengati (cimere vlasteoske); tumačiti znamenja po gėrbih; —*irunst, f.* gėrboslovje; —*ist, m.* gėrboslovac.
Blasß, adj. blėd; —*blau, adj.* blėdo-modar; —*gelb, adj.* blėdožut; —*grün, adj.* blėdozelen; —*roth, adj.* blėdocėrven.

Blässe, f. blédost; — am Pferde, lisa; ein Pferd mit einer —, konj lisast; cvétast, lisac.

Bläß-huhn, n. —ling, *m.* —ente, *f.* sarka, liska (ptica), *Fulica atra* Linn.

Blatt, n. (von Bäumen und Papier), list, liska; Blätter von Bäumen), listje; — von Papier, listi, listovi; — eines Tisches, daska od terpeze; — einer Säge, pila, testera; das — hat sich gewendet, promenila se sréca; die öffentlichen Blätter, novine, javni listovi; sich kein Blatt vor den Mund nehmen, smiono, odperto govoriti; — ähnlich, *adj.* listast, listu spodoban, sličan, nalik na list.

Blatten, v. a. obrati, brati listje, komiti, okomiti.

Blatter, f. prišt, mozol, čir; die Blattern, koze, kozice, ospe, ospice, boginje; eingeimpfte —, u cěpljene koze.

Blätter-bringend, adj. listorodan; — gebäcenes, *n.* pita; — gold, *f.* Blattgold; — ig, *adj.* listat, listan, lisnat; — los, *adj.* bez listja, bezlistan; — magen, *m.* knjižavac, tretji želudac u živine preživajuće.

Blatter-materie, f. —gift, *n.* ospeni otróv, otróv od kozicah; —n, *pl. f.* koze, kozice, boginje, ospe, ospice.

Blättern, v. a. premetati, prevratjati knjigu; ubirati, pobirati listje; sich —, *v. r.* listati, prolistati, cěpati se.

Blatternarbe, —grube, f. rupica, jamica od kozah, boginjah; —narbig, *adj.* kojičav, boginjav, ospičav, hrapav; — einimpfung, *f.* cěpljenje kozah.

Blätter-schwamm, m. pečurka (gljiva); —tabak, *m.* duhan u listu; —trig, *m.* juvka; —weise, *adv.* list po list, od lista do lista, na listóve.

Blatt-gold, n. zlato u listu, listnato zlato; —häutchen, *n.* jezičac (u botanici); —laub, *f.* uš, uženac povértni; —rand, *m.* kraj; okrajak od lista; —sauger, *m.* buhač; —seite, *f.* strana, stranka na listu; —silber, *n.* srebro u listu; —stück, *n.* glavna greda; —wender, *m.* listač, koi listove prevratja; —wischer, *m.* zavijač (zaréz-nik), *Phalaena tortrix* L.; —zinn, *n.* kositer u listu.

Blau, adj. modar, plavetan; —, *n.* modro, modrina, modrilo; —Augig, *adj.* modrook, plavook; —beere, *f.* Heibelbeere.

Bläue, f. modrilo.

Bläuel, m. malj, bat; pračak, pratljača.

Blauen, v. n. modriti, pomodriti.

Bläuen, v. a. tući, biti.

Blau-farbe, f. modrina, modrilo, farba modra; —färber, *m.* modrilac; —holz, *n.* brasiliansko děro; —felchen, *n.* červenorepka (ptica).

Bläulich, adj. modrast, namodar.

Blau-mahl, n. modrica; masnica; —mahlig, *adj.* modar, modričav; masničav; —meise, *f.* modra sěnica, plavič; —säure, *f.* pruska kiselina; —schimmel, *m.* šerav (konj); —specht, *m.* bėrkljoč, pu-zavac (ptica); —strumpf, *m.* glasonoša, donosnik, klevetnik; nadriknjiga (šena); —wasser, *n.* nebeska voda (u kemii); —zicmer, *m.* bravenjak, borovnjak, černo-gaj (ptica).

Blech, m. lim, pleh, lama; —abschnitt,

m. ustrižak od lima; — *bačš, n.* lamen krov, krov od lima; — *en, v. a.* (gem. šo viel wie zählen), platići; — *ern, adj.* od lima, od pleha, od lame, lamen; — *fabrik, f.* limovnica, fabrika od lima; — *hammer, m.* — *hütte, lamarnica, kovačnica* za kovat lim; — *hand-schuh, m.* rukavica gvozdena; — *münze, f.* tanki novčić, brakteat; — *scr, f.* Blechschläger; — *schere, f.* ikare kleparske; — *schläger, — schmiech, m.* klanfar, klepar; — *waare, f.* limovina, roba klanfarska.

Blecken, v. a. kesiti se, očerati se, kazati zube.

Blei, n. olovo; — *aber, f.* žica od olova (u rudah); — *arbeit, f.* olovina; — *arbeiter, m.* olovar; — *arsenik, m.* olovnati sićan; — *artig, — icht, adj.* olovnast; — *arznei, f.* olovna lekaria; — *baum, m.* drvo od olova, olovno stablo.

Bleiben, v. n. ostati, ostanuti; naseliti se, nastaniti se; stanovati, obitavati; trajati, postojati; im Kriege —, poginuti u vojsci; bei etwas —, držati se čega; — *lassen, v. a.* ostaviti; ostaviti se, mahnuti se čega.

Bleibend, adj. stalan, postojan, tvrd; er hat keine — e Stätte, nemože ostati na jednom mestu, on je nemirkovité.

Bläich, adj. bléd; — *e, f.* blédost, blédoća; bélilo, bélijenje; — *en, v. n.* bléditi, pobléditi; — *v. a.* béliti, obéliti (platno); — *er, m.* bélišlac; — *in, f.* bélišlja; — *icht, adj.* nabléd, blédkast; — *platz, m.* bélišilo; — *sucht, f.* bléda bolest, nemoć (u devojakah); — *wand, f.* zid, pleter pozbukan.

Bleiße, f. dèverika (riba). *Cyprinus brama* L.

Blei-ern, adj. od olova, olovan; — *erz, n.* olovna ruda; — *farbe, f.* farba olovna, od olova; — *farbig, adj.* olovan, farbe olovne; — *feder, f.* — *stift; — gang, m. f.* — *ader; — gießer, m.* olovar, olovo-lévac; — *gießerei, f.* olovarnica, olovolévarnica; — *glanz, m.* najprosta olovna ruda; — *glätte, f.* Glätte; — *grau, adj.* siv kao olovo; — *grube, f.* olovna rudnica; — *haltig, adj.* olovnat; — *hütte, f.* olovarnica; — *icht, — haft, adj.* olovnast, spodoban olovu, po put olova, nalik na olovo; — *könig, m.* kraljić od olova; — *kugel, f.* žereno, purak od olova; — *leth, n.* kalamir, slajba; — *öl, n.* ulje od olova; — *platte, f.* olovna ploča; — *recht, adj.* osovani, kalamiran, po kalamiru; — *satz, n.* olovna sol; — *schlacke, f.* okujina od olova; — *schnur, f.* — *loth, n.* — *wurf, m.* kalamir, slajba; — *stegel, n.* olovo; baš — an einen Ballen anlegen, udariti, olovo na balu; — *stift, m.* olovka, plajbas; — *stiftmacher, m.* olovčar; — *stiftrohr, n.* cèvčica od olovke; — *wage, f.* livel; — *weiß, n.* bélilo; — *zeichen, f.* — *stegel; — zucker, m.* šećer, cukar od olova; — *zeug, m.* makina za pripravljat olovo staklarsko.

Blende, f. vrata lažna, pristavljena; prozor lažni; uložnica; zaklon od svéće.

Blend-en, v. a. oslèpiti, izkopati, izvaditi oči; zablèštiti; *fig.* zaslèpiti, obsèniti; — *end, adj.* zablèštán, zaslèpan, oslèpan, obsènit, zasènit; — *fenster, n.* prozor od papira; — *latern, f.* slèpica, tati-

ca (lanterna); —leder, *f.* Augenleder; —ling, *m.* kopilau, kopile; —rahmen, *f.* Blindrahmen; —ung, *f.* oslöp, oslepljenje, zablēštenje; slēpost, slēpilo; zaklon; —wert, *n.* obsēna; zasēna, zaslēp, zaslēpljenje, obmana; ein —vormachen, zaslēpiti, obsēniti.

Bleffiren, *v. a.* raniti.

Bleffur, *f.* rana.

Blēß, *m.* gvozden klin (u rudah); —faß, *n.* kalionca.

Blēß, *m.* pogled, pozor; mah, mig, magnutje, trenutak, trenutje od oka; (Schimmer), sjanje, blesk; —en, *v. a.* gledati, pogledati, baciti oko; sich —lassen, pokazati se, dati se vidēt; —*v. n.* sjati, svētiti se, blistati se; —feuer, *n.* planutak, lažni oganj.

Blind, *adj.* slēp; lažan, lažljiv; (vom Glase), taman, mračan; —laden, samim prahom, bez zērna nabiti; ein —er Darm, buka prazna, ein —er Schuß, hitac u zrak; —es Glück, luda srēca; —er Colbat, Passagier, vojniki, putnik potajni; —darm, *m.* kulen.

Blinde, *m.* slēpac; —*f.* slēpica.

Blindetuh, blinde Ruch, *f.* žmura, slēpi miš.

Blind-geboren, *adj.* slēporodjen, slēp od porodjaja; —heit, *f.* slēpost, slēpilo; tamnilo; —lingē, *adv.* slēpo, ēoravo, tērtimice; —rahmen, *m.* okvir risarski; —schleiche, *f.* slēpić; *fig.* slēpac, varalica; —schuß, *m.* hitac bez zērna.

Blinden, *v. n.* sjati, blistati se, svētiti se; mit den Augen —, migati oćima; namignuti.

Blind-en, Blindeln, *v. n.* žmirati, žmiriti; migati, namigivati; —elud, *adj.* žmirav, migav; —ler, *m.* žmiravac, migavac.

Blitz, *m.* munja, svētica; grom, trēsak, strēla; —ableiter, *m.* gromovod, gromoteg; —en, *v. n.* sjati, blistati se; es blizt, munja sēva; —enb, *adj.* munjevit, sēva-juć, blēskajuć, strēlovit; —feuer, *n.* gromovna, munjevna vatra, o-ganj; —funten, *m.* munjevna, gromovna iskra, varnica; —schlag, *m.* grom, strēla, trēsak; —schnell, *adj.* strēlovit, munjevit; —stoff, *m.* gērmilo; —strahl, *m.* munja; grom, strēla.

Blod, *m.* panj, klada; hrek; derež; komad, kus; —abr, *f.* obstup; —haus, *n.* kladara, kula, tvērdja dērvna; (Gefängniß), stražara, tamnica; —iren, *v. a.* obstupiti; —irung, *f.* Blodabe; —karren, *f.* —wagen; —keller, *f.* Balkenkeller; —mörser, *m.* mužar na kladi, kladovni mužar; —pfeife, *f.* samotvora sopila, svirala ćelokupa; —rab, *n.* kotur; —wagen, *m.* tarnice; dērvna kola; —zinn, *n.* kositier u komadu.

Blöb-auge, *n.* slabovid, kratkovid; —e, *adj.* plah, plašljiv, stidljiv, sramežljiv; lud; slab, tup; —igkeit *f.* stidljivost, sramežljivost; ludost; slabost, tupost; —sichtig, *adj.* slabovid, slaba vida, slabih oćiuh; —sichtige, *m.* slabovid; —sinn, *m.* —sinnigkeit, *f.* slabost, slaboumlje, slaboumstvo, tupost; —sinnig, *adj.* slab, slaboumni, tup.

Blößen, *v. n.* rucati, bucati, mukati; blejati; —*n.* rika, rucanje; blejanje, bleka.

Blond, *adj.* žut, plav; —e, *m.* plavac; —ine, *f.* plavka; —haarig, *adj.* žutokos, plavokos; —kopf, *m.* plavac; plavka.

Blöß, *adj.* (entblößt), gol, go, nag;

zam; čist; (von den Füßen), bos, bosonog; (vom Kopfe), gologlav; (arm), siromah, ubog; mit bloßen Händen, praznima rukama; — *adv.* samo, tek; ciglo; golo, nago; sich der Gefahr — stellen, metnuti se, veréi se u pogibel.

Blöſe, *f.* golota, nagost; slabost, mana, salinga; cine — geben, odkriti se; pokazati svojo slabost.

Blöſ-en, *v.* *n.* cvasti, cvétati, cvéti; *fig.* u navadi, u običaju biti; — *enb*, *adj.* cvatuć.

Blume, *f.* cvét; lisa (u konja).

Blümchen, *n.* cvétak; rep (od zeca).

Blumen-achſ, *m. f.* Blumentopf; — *bau*, *m.* gradja od cvéta; *f.* Blumenzucht; — *beck*, *n.* greda, liha, slog od cvétja; — *binde*, *f.* niz, vénac od cvétja; — *blatt*, *n.* list, pero, perce od cvéta; — *büſchel*, *m.* kita cvétja, kitica od cvéta, bokor, bokorić; — *faden*, *m. f.* Staubfaden; — *flor*, *f.* cvatnja; — *frau*, *f.* vértlarica, cvétarica; — *freund*, *m. f.* — *liebhaber*; — *garten*, *m.* cvétnjak, gradina; — *gärtner*, *m.* cvétar (vértlar); — *gebinde*, *n. f.* — *binde*, — *gehänge*, *n.* niz, vénac od cvétja; — *göttin*, *f.* Flora, Cvéta, boginja od cvétja; — *kelch*, — *becher*, *m.* kaleš, čaša od cvéta; — *kennet*, *m.* cvétar; — *knospe*, *f.* pup, pu pak, pupoljak od cvéta; — *koſl*, *m.* karfiol; — *korb*, *m.* košarica za cvétje; košarica od cvétja; — *kranz*, *m.* vénac od cvétja; — *krone*, *f.* kita na cvétju; kruna, vénac od cvétja; — *lese*, *f.* cvétober, izbor cvétja; — *liebhaber*, *m.* cvétar, cvétoljub, ljubitelj od cvétja; — *maſer*, *m.* cvétar, malar od cvétja; — *monat*, *m.* maj, svibanj; — *reich*, *adj.* cvétorodan, cvétoplo-

dan, cvétonosan; — *ſtaub*, *m.* — *mehl*, *n.* prašak, prah (od cvéta); — *ſtrauß*, *m.* kita cvétja, bokorić; — *ſtück*, *n. f.* — *beck*; — *ſuchrecht*, *n.* (der ehemaligen Obrigkeit), pravo paše po stérnjici i ledini; — *thee*, *m.* tej, čaj carski; — *topf*, *m.* — *ſcherbe*, *f.* grasta; lonac za cvétje; — *werk*, *n.* — *zierath*, *m.* cvétje; — *zeit*, *f.* cvatnja, doba od cvétja; — *zucht*, *f.* gojenje cvétja, cvétovodstvo; — *zwiebel*, *m.* kapula, luk od cvéta.

Blumicht, *adj.* cvétan, cvétorodan, cvétoplodan, cvétonosan.

Blumig, *adj.* (*v.* Zeugstoffen), cvétast, cvétnast.

Blumist, *m.* cvétar.

Blümlin, *n. f.* Blümchen.

Blut, *n.* kèrv; — *lassen*, kèrv puštiti, otvoriti žilu; mit — *besten*, okèrvaviti, kèrvaviti; — *aber*, *f.* žila; — *arm*, *adj.* veoma, vele siromah, ubog, uboga sirota; — *auswurf*, *m.* bacanje, izrganje kèrvi; — *bad*, *n.* prolèvanje, prolitje kèrvi, poraz, krošèvo, sèš; — *bann*, *m. f.* — *gericht*; — *bestekt*, *adj.* kèrvav, okèrvavljjen; — *beschreibung*, *f.* kèrvopisje; — *brechen*, *n.* bljuvanje, metanje kèrvi; — *büſſe*, *f.* kèrvni odar, stratište; — *durft*, *m.* kèrvoložnost; — *dürstig*, *adj.* kèrvoločan, kèrvožudan, kèrvolok, kèrvopija; — *egel*, *m.* pijavka, pijavica; — *en*, *v. n.* kèrv teći, kèrv lèti, kèrvaviti, točiti, cèditi, curiti; sich zu Tode —, izteći komu kèrv; — *enb*, *adj.* kèrvav; — *erzeugend*, *adj.* kèrvotvoran; — *erzeugung*, *f.* kèrvotvorje; — *ſahne*, *f.* cèrljena zastava, cèrljeni atèg; — *farbe*, *f.* boja, farba kèrvava; — *farbig*, *adj.* kèrvav,

cèrljen kao kèrv; —ſinf, *m.* zimovka (ptica); —fluß, —gang, *m.* kèrvotok; ſuljevi, singla; —fremb, *adj.* jako, sasvim tudj; —geſäße, *pl. n.* posudje kèrvonosno, žilovje; —gelb, *n.* kèrvarina; —gericht, *n.* zaglavni sud; —gerüſt, *n.* [—bühne; —geſchwür, *n.* èir, èiraj, poganac; —gier, *f.* kèrvoloènost, okrutnost; —gierig, *adj.* kèrvoloèan, kèrvopija, kèrvolok; —harnen, *n.* kèrvotoèina, pišanje, mižanje kèrvi.

Blütſe, *f.* cvèt; cvatnja; —beß *Alters*, *n.* napon, cvèt od mladosti; —zeit, *f.* cvatnja, cvétanje.

Blut-ſirſe, *f.* surlin (trava), *panicum sanguinale* L.; —hochzeit, *f.* kèrvavi pir; noè sv. Bartola; —*m. fig.* kèrvolok, kèrvopilac, kèrvopija; —ig, *adj.* kèrvav, okèrvavljèn; —igel, *f.* Blutegel; —jung, *adj.* (gem.) mlad kao kaplja, veoma jako mlad; —laſten, *m.* sèrce (u lovacah); —laſſen, *n.* kèrvopust, puštenje kèrvi, otvorenje žile; —lehre, *f.* kèrvoslovje; —loß, *adj.* bez kèrvi; —pſirſche, *f.* brèskva, praskva cèrvena; —raſche, *f.* kèrvna osveta; —regierung, *f.* kèrvovladanje, kèrvovladarstvo, samosilniètvo, kèrvoloètvo; —regen, *n.* kèrvav dažd, kèrvava kiša; —reich, *adj.* pun kèrvi, kèrvat; —reinigend, *adj.* što kèrv èisti, kèrvociſtan; —reinigung, *f.* èistjenje kèrvi; —richter, *m.* zaglavni sudac; —roth, *adj.* cèrljen, cèrvan kao kèrv; —rünſtig, *adj.* kèrvav; do kèrvi; —ſauer, *adj.* veomi težak, gorak, jako muèan, kèrvav; —ſauger, *m.* kèrvopija, kèrvopilac; pijavica, pijavka; vampir, yukodlak, upir,

upirina; —ſchande, *f.* prikèrvje, rodoskèrvnost, (t.) kèrvomešnja; —ſchänder, *m.* prikèrvnik, rodoskèrvnik; —ſchänderiſch, *adj.* prikèrvan, rodoskèrvan; —ſchu, *adj.* kèrvoplach, kèrvobožan, kèrvobojazljiv.

Blut-ſchuld, *f.* kèrv, ubojstvo; —ſchwär, *f.* —geſchwür; —ſchweiß, *m.* kèrvav znoj; —ſtreund, *m.* rodjak, svoj, (t.) rodnik; —ſtreundein, *f.* rođakinja, svoja; —ſtreundſchaft, *f.* rod, svojta, rodstvo, rođbina; —ſpeien, *n.* pljuvanje kèrvi; —ſtein, *m.* kèrvavi kamen; —ſtillend, *adj.* što ustavlja kèrv, kèrvoustavan; —ſtropfen, *m.* kaplja kèrvi; —ſturz, *m.* nagli kèrvotok; —ſverwandte, *f.* —ſtreund; —ſverwandſchaft, *f.* —freundſchaft; —umlauf, *m.* cirkulacia, obticanje kèrvi; —urtheil, *n.* zaglavna obsuda, osuda smèrtna; —vergießen, *n.* prolitje, prolèvanje kèrvi; —verlust, *m.* iztoèenje, gubitak kèrvi; —wenig, *adv.* veomi malo; —wurf, *f.* kèrvavica; —zeuge, *m.* muèenik; —zwang, *m.* sèrdobolja.

Boberelle, *f.* ſ. Zudentiſche.

Bocal, *m.* ſ. Bofal.

Boß, *m.* kozao, jarac, pèrè; (Rutſchboß), bak, koš, sèdalo kočiaševu; (der Zimmerleute, Maurer), konj; (Fehler), ſalinga, mana, pogrèška. **Boßchorn**, *n.* jarcic, kozlic, jare, kozle. **Boßbeinig**, *adj.* kozonog; *fig.* vèrletan.

Woden, *v. n.* (von Ziegen), pèrcati se; (boßicht riechen), smèrdèti, udarati po pèrcèvini; (einen Fehler machen), potèpsti se, potaknuti se, popiknuti se, učiniti ſalingu, pogrèšiti.

Bodfess, *n.* koža od jarca; —fleisch, *n.* pèrčevina (meso); —flöte, *f.* frula, svirala; —gestank, *m.* pèrčevina (smrad); —haar, *n.* kostrèt, har; —icht, —ig, *adj.* pèrčevit; —lamm, *n.* jaganjac; —leber, *n.* jarečja, kozja koža; —pfeife, *f.* dude, gajde, mēšnice, diple; —pfeifer, *m.* gajdar, gajdaš, dudaš, diplar.

Bodsbart, *m.* brada od jarca; kozja brada (trava); —beere, *f.* s. Halberr; —beutel, *m.* starinski običaji; —horn, *n.* kozji rog; einen ins —jagen, uplašiti, prestrašiti koga; —sprung, *m.* poskok, skočnica spletenima nogama.

Boden, *m.* zemlja, zemljište, poveršje zemlje; Grund und —, zemljište i pod (zemlja i njezino poveršje); (Fußboden), tli, pod, patos; (eines Gefäßes), dno; (Oberboden), tavan, sušit; (Kornboden), hambar, žitnica; zu —werfen, obaliti, baciti na tle; zu —brücken, potlačiti, poniziti; —bret, *n.* dno; —fenster, *n.* umino, uminal, somié, okno na krovu; —fried, *m.* (in der Artillerie), ures na repu od topa; —früchte, *f. pl.* létina; —geschoss, *n.* im —wohnen, stanovati, pribivati razi zemlje; —hofs, *n.* dno; —hammer, *f.* soba pod krovom; —loß, *adj.* bez dna, bezdan; —sah, *m.* talog; —schlüssel, *m.* ključ od hambara il tavana; —stüch, —feld, *n.* (in der Artillerie), dno od topa; —teig, *m.* donja kora od tēsta; —zieher, *m.* (in der Artillerie), vadilac, dnoyad; —zins, *m.* bir (od zemlje), (t.) podovina (da će s poveršja zemlje); —zinsvertrag, *m.* pogodba o podovini.

Bodmerci, *f.* bodmeria, zajam novca-

ni gospodaru od broda; —vertrag, *m.* pogodba pomorskoga zajma.

Bofst, *m.* vèrsta od pečurke.

Bogen, *m.* luk; zavo; (eines Gewölbens), svod, bolta, volta; (zum Schießen), lúk; (Violinbogen), lučac, gudalo; (Papier), list, folj, ark, tabak; —bede, *f.* svod, volta, bolta; —er, —macher, *m.* lukotvorac; —seife, *f.* lima, turpia na lučac; —förmig, *adj.* na način, na podobu, po put lúka; —gang, *m.* svodovje, pridvorje, šetnica presvodjena; —größe, list, veličina od lista, tabaka; ein Buch in —, knjiga u listu, u folju; —laube, *f.* baras, brajda, virnica; —runbe, *f.* oblina od lúka; —schuß, *m.* hitac s lúka; lukomet; —schütz, *m.* strélač, stréljač; —stellung, *f.* arkada; svod; —weise, *adv.* u lúku; list po list, tabak po tabak.

Bogpriet, *f.* Bugpriet.

Bohle, *f.* trenica, debela daska.

Bohlen, *v. a.* patosati, podpoditi daskami.

Bohne, *f.* bob; grah, pasulj.

Bohnen, *v. a.* voštiti, ovoštiti, povoštiti, mazati, gladiti, svétlati (voskom); —, *n.* voštenje, mazanje, gladjenje, svétlanje (voskom).

Bohnenacker, *m.* bobište; —frucht, *n.* čuvar (trava); —mehl, *n.* bobova mûka, bobovo brašno; —stange, *f.* prut, taklja; pritka.

Bohner, *m.* gladilac.

Böhhase, *m. f.* Pfuicher.

Bohnlappen, *m.* kèrpa za gladiti, terti.

Bohreisen, *n.* svèrdlo, željezo od svèrdla.

Bohrer, *v. a.* bušiti, vèrtati; —er, *m.* (das Werkzeug), svèrdlo, sviđar; (der Bohrer), bušilac, vèrtalac;

—flippe, *f.* kléšte; kléšta (u rudarah), —früger, *m.* strugalo, strugač (u rudarah); —labe, *f.* vértionik, bušionik; —loch, *n.* luknja, rupa od bušenja; —mehl, *n.* —späne, *pl.* tarotine od vértanja; —schmied, *m.* svérdlar; —spitze, *f.* vérh, ért od svérkla.

Boisfalz, *n.* morska sol.

Boje, *f.* buja, znamenje, znak od sidra.

Bödel, *m.* salamura; —keisch, *n.* f. Bökekeisch.

Böle, *f.* f. Böhle.

Bölle, *m.* vol.

Bölle, *f.* luk, kapula, glavica.

Bollengewächs, *n.* lukovito rastje.

Böller, *m.* mužar.

Böllete, *f.* pokazka.

Böllicht, Böllig, *adj.* (von manchen Wurzeln), lukovit, bobulast.

Bologneser-Hündchen, *n.* psič, psetanec bolonjezko.

Bollwerk, *n.* bastion; branište, podborje.

Bolus, *m.* bolus, bolarna glina.

Bolzen, *m.* stréla, strél, strélika; klin.

Bombard-e, *f.* bumbarda; —ier, *m.* bombardir; —iren, *v. a.* humbami pucati, biti, hervati humbama.

Bombazin, *m.* bombazin.

Bombast, *m.* nadút govor, naduven stil.

Bombe, *f.* bumba.

Bomben-feuer, *n.* humbanje; —gießer, *m.* bumboléalac; —keil, *m.* klin od bumble.

Boot, *n.* šajka, čun, čamac; kalč, barka.

Boots-hafen, *m.* čaklja; —fnecht, *m.* mornar; —mann, *m.* mornar; (auf Flüßen), ladjar.

Borax, *m.* boráč.

Borb, *m.* kraj, okrajak, prikrajak, strana; an —geben, ukèrcati se, léi na brod; über —werfen, baciti u more.

Borbe, *f.* f. Borve.

Börbe, *f.* luka, plodovita zemlja.

Borbell, *n.* bludište, bludionica.

Borbir-en, *v. a.* obáiti, obrubiti, obšívati, rubiti; —ung, *f.* obšava, obšitje, obrub, rub; obrubljenje; gajtan, rojte, rese.

Borg, *m.* bravac, úikopljeno prase.

Borg, *m.* poček, véra, veresia; zadjam; auf —geben, dati na poček, na véru, uzajmiti; —en, *v. a.* uzeti na véru, zaimo uzeti, uzajmiti, posuditi u koga; (cinem etwas leihen), uzajmiti, zaimo dati, posuditi komu; —er, *m.* uzajmitelj; —geber, *m.* davalac napóček, uzajmitelj; —gescháft, *n.* posao na veresiu; —nehmer, *m.* uzimalac na poček, na veresiu; —vertrag, *m.* pogodba počeka, veresie; —weise, *adv.* na véru, na poček.

Borste, *f.* kora, krasta.

Born, *m.* studenac, zdenac, kladenac; vrčlo, vrutak, izvor.

Borrago, Borrager, Borretsch, *m.* lističina, krastavica (trava).

Borsdorfer-Apfel, *m.* borsdorfska jabuka.

Börse, *f.* mošnja, tobolac, kesa; burza, (t.) térgovara, térgovačko stanište; —kurs, *m.* hod burze; —nmäßig, *adv.* po burzi; —zettel, *m.* burznica.

Borst, *m.* puč, pukotina.

Borstbesen, *m.* četka, četica, štetka, štetica.

Borst, *f.* štetinja, čekinja.

Borsten, sch, *v. r.* ježiti se, kostréšiti se, stóršiti.

Vorřtig, adj. šekinjav; naješen, nakostrešen.

Vorřtwiřř, m. f. Keřtwiřř.

Vorte, f. kraj, rub, okrajak; pasaman, pervaz.

Vřbartig, adj. zao, opak, hud, zločest, zločudan, zloban; —feit, *f.* zloba, pakost, opakost, zločudnost.

Vřbchurg, f. nagib, škarap.

Vřře, f. f. Feberfiel.

Vřře, adj. (řřmerzenb), štetan, pogibelan, zao, hud, opak; (řřlečřt), zločest, opak, zao; (řřornig), řerdit, razjaren, gnjevan, ljut, jėdan; cinen — mačřen, razšerditi, razljutiti koga; — werben, razljutiti se, razjariti se.

Vřřewiřřt, m. zločinac, zlotvor.

Vřřhaft, adj. pakostan, pakosni;

Vřřheit, f. pakost.

Vřřfel-kugel, —plāř, f. Regellugel, Regelpłāř.

Vřřfir-en, v. a. napravljati kipe od voska il sadre; —er, *m.* slikotvorac od voska il sadre.

Vřřwillig, adj. zločudan, zle čudi; —feit, *f.* zločudnost.

Vřřweln, f. Regeln.

Botanif, f. botanika, travnica, biljoslovje, bilinarstvo; —er, *m.* botanik, travnik, travar.

Botanifřř, adj. botanički, travarski.

Botanifřřen, v. n. trařiti, kupiti trave, bilja, travariti.

Bot, n. ponuda, obećanje.

Bot, n. f. Boot.

Boter, m. glasnik, glasonořa; vėstnik; poklisar, poslanik; cinen —n um Semanden řřiden, poručiiti, poslati porućak po koga.

Boten, (in Zufamn.) glasnički, što se tiće glassika; —amt, *n.* služba, čast poslanika, glasonoře; —

gang, *m.* glasonořje pėřice; —lořn, *m.* kolać, (u Turakah) mućtuluk, (t.) glassina; —ritt, *m.* glasonořje na konju; —wefen, *n.* glasonostvo, poslanćtvo.

Botmāřig, adj. vlasti podvėřen; —feit, *f.* vlast, oblast, gospodātvo, podrućje.

Botřřchaft, f. porućak, glas, vėst; poklisarřina, veleposlanstvo; —er, *m.* poklisar, poslanik, veliki poslanik; —trin, *f.* poklisarka, poslanica.

Botřřcher, m. baćvar; —arbeit, *f.* baćvarsko dėlo; —řřlegel, *m.* malj (u baćvara); —řange, *f.* vćk (u baćvara); —řirfel, *m.* šestilo, šesta? (u baćvara).

Botřřch, m. kada, kaca, badanj.

Butteille, f. f. Glasře.

Boy, m. baja (vėrsta materie vunenene).

Boyen, adj. od baje.

Brāř, adv. pust, na ugaru; —řřegen, pust biti, stojati, leřati na ugaru; —ařter, *m. —t, f.* —felb, *n.* ugar, ugarnica, prilokina, parlog; —en, *v. a.* ugariti; —en, *n.* ugarenje; —felb, *n. f.* —ařter; —řāřer, *m.* govnovalj, gundevalj; —řorn, *n.* řito od ugaru; —řerře, *f.* gorska řeva; —monat, *m.* jun, lipanj.

Brāřře, f. dėverika (riba). *Cyprinus drama* L.

Brāřřweide, f. pařa po ugarnicama, po ledini.

Brāř, Brāře, m. f. Schweifřhund.

Brāř, n. odbirak.

Brāřen, v. a. odbirati, izbirati; trėbiti.

Brāřendifřel, f. kotėrljan (trava); *f.* Bergmannřtreu.

Brāřter, m. odbirać, izbirać.

Bräme, *f.* s. Verbrämung.
Brämen, *f.* Verbrämen.
Bramine, *m.* bramini (indioski pop).
Brämse, *f.* Bremsa.
Brand, *n.* oganj, vatra; pogor, požar; (Feuerbrand), glavnja, glavnjica, ugarica; ein — Brod i. peć; ber — im Korn, glavnaica, snět; ber —, falte —, mesotrovnica; (Knochenbrand), červotočina u kosti; Brand, (in Zusamm.) požarni; —bettler, *m.* pogorelač; —blase, *f.* prišt; —brief, *m.* pismo pogorelaško; požarna přetnica; —lässe, *f.* pogorelaška peneznica.
Branden, *v.* n. bibati se.
Branden, *m.* Brandschiff, *n.* paljevica (šajka).
Brandfleck, *m.* paljevina; perlotina, rana od oparenja; —ig, *adj.* snětljiv; oparen, opěrljen.
Brandfuchs, *m.* lisica černa tərbuha; ridjan (konj); —geruch, *m.* paljevina; —geschmack, *m.* smud, smudjevina, —glode, *f.* s. Sturmglocke; —icht, *adj.* pripaljen, zagoren, prismudjen; —ig, *adj.* snětljiv, glavničav; —torn, *n.* snětljivo, glavničavo žito; —tugel, *f.* požarno žerno; —leger, *m.* palikuća; tko ognja podmetje; —leiter, *f.* požarna listva.
Brandmal, *n.* perlotina; žig; *fig.* prikor.
Brandmark, *n.* žig; —en, Brandmalen, *n.* a. žigosati, udariti žig; o-sramotiti, prikor učiniti; —ung, *f.* žigosanje.
Brandmauer, *f.* požarni zid, zid suprot ognju; —meise, *f.* Rohlmeise; —ofen, *n.* sažgivo, sveučdivo; —pflaster, *n.* —salbe, *f.* mast, melem za perlotinu; —schaben, *m.* šteta od ognja, vatre; — auf ber:

Saut, perlotina; —schabenverficherungsanstalt, *f.* osiguravnica proti šteti od ognja (vatre); —schaben, *v.* a. udarati, udariti, vėrci nametna grad, učiniti, učinjivati; —schagung, *f.* palježina, očna; —sohle, *f.* drugi poplat; —spritze, *f.* Feuerspritze; —stätte, *f.* garište, pogorelišta.

Brandung, *f.* bibavnica, tərbuljina; grebeni u moru; sterment kraj moraki.

Brandversicherung, *f.* osiguranje proti pogoru, ognju, požaru; —zeugniß, *n.* pogorelaško svėdočanstvo.

Brandwein, *n.* rakia, žganica; —blase, *f.* lambik, kazan, kotao; —brenner, *m.* rakiaš, žganičar; —brennerei, *f.* (die Kunst), zanat rakiaški; (der Ort), rakidjinnica, pećara; —glas, *n.* kupica, čaša rakidjinnica; —regal, *n.* kraljevina od rakije; —trinker, *m.* tko pije rakiju, rakiaš; —zwang, *m.* nametanje rakije.

Brasilienholz, *n.* drvo braziliansko; varzilj.

Bras, *m.* odbrak.

Bratbođ, *m.* konj, koza (na ognjištu).

Braten, *v.* a. peći; pėkiti.

Braten, *m.* pećenja, pećanjka, pećenje, pećivo; —wender, *m.* verti-pećenja, pećar.

Bratmaschine, *f.* sprava za pećivo; —ofen, *m.* peć za pećivo; —pfanne, *f.* tava, ponjva, prosuljatepsia; —röhre, *f.* pećica za pećivo.

Bratsche, *f.* velike, rukovne gusle.

Bratpieß, *m.* razanj.

Bratwurst, *f.* kobasica.

Bräuberrechtigt, *adj.* koji ima pravo variti pivo.

Braubottich, *m.* badanj, kaca pivarska.

Brauch, *m. s.* Gebrauch.

Brauchbar, *adj.* koristan, hasnovit, prudan, sposoban k čemu, za porabu, za upotrebiti, za posao, od koristi; — *feit*, *f.* korist, hasna, prudnost; sposobnost.

Brauchen, *v. a.* trebovati, trébat, biti potrebno, služiti se čim: *Arzenci* —, uzimat lékarie; *sich zu etwas* — lassen, dati se upotrebiti na što; was braucht es der Worte? čemu taj govor? was brauche ich nicht, toga mi netrěba; er braucht es nur zu jagen, samo nek kaše.

Braüchlich, *f.* Gebräuchlich.

Brauer, *v. a.* variti, kuhati (pivo, medica), — *er*, *m.* pivar, pivovar; — *erei*, *f.* pivarnica; pivarstvo; — *gerechtigkeit*, *f.* pivovarstvo; — *haus*, *m.* — *hof*, *m.* pivara, pivarnica, pivovarnica; — *keffel*, *m.* — *pfanne*, *f.* kotao, kazan pivarski; — *meister*, *m.* pivar, majstor pivarski.

Braun, *adj.* (von Luch und Farbe), zagasit, zagasen, ugasen; (von Menschen), černomanjast; (von Pferden), doratast.

Braune, *f.* gerlovica, gronica, krajnici, zadavica (bolest).

Braunen, *v. a.* zagasiti, peći, pèriti; — *v. n.* (reifen), zrèliti; (braun werden), čèrniti, pocèrniti.

Braunfohl, *m.* čèrljeni kupus.

Braunlich, *adj.* čèrnkast; čèrnomanjast.

Braunroth, *adj.* višnjev, višnjikast; — *scheel*, *f.* šarac (konj); — *stein*, *m.* velzin.

Braurecht, *n. s.* Braugerechtigkeit.

Braus, *m.* im Saufe und Brause leben, živěti razkošno, pivovati, ča-

stiti se bez prestanka; bez dok spētká.

Brause, *f.* modrica.

Brause, *f.* kipljenje, vrénje; šum; glava od zalévala.

Brausen, *v. n.* šumiti, vrěti, kipěti; rucati, bésniti, zujlti, péniti se; —, *n.* šum, bésnjenje, zujenje, rucanje.

Brausend, *adj.* bésnlv, žestok.

Brausewind, *m.* vétrogonja, vétrenjak.

Brausicht, *adj.* osoran, nagao, žestok.

Braut, *f.* nevěsta, nevěstica, snaha, snaša; zaručnica, vérenica, mlada; — *bett*, *n.* postelja, krevet, odar zaručui; — *führer*, *m.* ručni déver; — *gerath*, *n.* dar svatbeni, dota, miraz, pèrcia.

Brautigam, *m.* ženik, mladoženja, mladi zaručnik, vérenik.

Braut-tammer, zaručna lošnica; — *hemd*, *n.* vénečana košulja; — *kleid*, *n.* oděca, haljina vénečana; — *kranz*, *m.* kruna, vénac vénečani; — *leude*, *pl.* zaručnici, vérenici, mladenci, mladi i; mlada; — *lieb*, *n.* pèsma svatovska; *pirna*; — *messe*, *f.* maša, misa vénečana; — *nacht*, *f.* noć vénečana; — *ring*, *m.* vénečani pèrcsten; — *schaß*, *m.* blago svatbeno, dota; miraz, pèrcia; — *schnud*, *m.* nevěstinski ures; — *suppe*, *f.* juha, čorba pirna; — *werber*, *m.* prosac, prosilac, uprosnik.

Brauwesen, *m.* pivarstvo, pivovarstvo.

Brav, *adj.* dobar, pošten, vérlí; (täpfer), hrabar, hrabren.

Brechbar, *adj.* kèrk, slab; loman; — *leit*, *f.* kèrkost, kèrkoča, lomnost.

Breche, *f.* těrlica, stupa.

Brech-eisen, *n.* — *stange*, *f.* pralica, dubačka, čuska.

Břečhen, v. a. razbiti, prebiti; slo-
miti, razlomiti, odlomiti; **Flachs**
—, tući, mlatiti, terti lan; (**ver-**
lehen, überretren) , prekéršiti, pre-
stupiti; **das Stillschweigen** —,
presěci mućanje; **das Wort** —,
neděriati rěči, krenuti vérom; **die**
Bahn —, terti, pěrtiti, prosěci,
probiti put; **Blumen** —, odkinuti,
ubrati cvět; **Papier** —, složiti
list; **den Hals** —, vrat slomiti;
den Stab über einen —, obsuditi,
izreći sud; **gebrochene Worte**, rěči
pretěrgnute; **gebrochene Stimme**,
glas slab, polumětav; **die Ehe** —,
oskvěrnuti véru ženitbenu; —, **v.**
n. prebiti se, slomiti se, prelomi
ti se; skěršiti se; (**durchbrechen**
durch die Feinde), proderati, protu-
ći se; **mit einem** —, svaditi se s
kim; (**die Augen eines Sterbenden**),
mutiti se, mraćiti se, navlaćiti se;
der Tag bricht hervor, dan svitje,
svita, svanjiva; **der Wein bricht**,
mati se vino; **sich** —, **v. r.** blju-
vati, rigati, pobljivati se, izrigati
se, izmetati se; **prelomiti se**, raz-
biti se; **proměniti se**, měnjati
se.

Brech-feber, n. groznica s bljuva-
njem; —**hammer, m.** veliki bat,
malj; —**meißel, m.** bravarsko dlě-
to; —**mittel, —pulver, n.** lěk me-
tav, za bljuvanje; —**nuß, f.** otrov-
ni orah; —**punkt, m.** (**der Licht-**
strahlen), piknja, punat, točka od
odblijanja, odbojna točka; —**ung,**
f. lomljenje, přelamanje; —**wein,**
m. vino metavo, za bljuvat; —
weinstein, m. bira, srěš metavi.

Brechzeug, n. orudje, sprava za tre-
nje, lamanje, přeblijanje.

Breč, m. kaša.

Brečbahn, f. Brošbahn.

Brečtig, adj. kašovit, kašan, mek kao
kaša.

Breit, adj. širok; prostran, oplovit;
razširen; **sich** — **machen**, širiti se,
diěti se; —**einen** — **schlagen**, pre-
variti, obmanuti koga; —**beil, n.**
—**art, f.** bradva; —**blättrig, adj.**
široka listja; —**brüßig, adj.** širo-
kih, jakih pěrsuh.

Breite, f. širina; prostor.

Breiten, v. a. širiti, razširiti, raz-
prostěrti, prostěrti.

Breit-nasig, adj. široka plosnata no-
sa; —**schulterig, adj.** plećat, ple-
ćast, širokih plećah.

Breiumschlag, m. meš; obliž kaševni.

Bremse, f. obad; škripalica, klěštice.

Bremsen, v. a. (ein Pferd), uklěštiti
konja; zaustaviti.

Brennbar, adj. upaljiv; suh; —**fest,**
f. upaljivost.

Brenneisen, n. rudilo; žigalo, žig.

Brennen, v. a. keći, žgati, paliti,
pražiti, gorěti; **Haare** —, ruditi
vlase; **Stegel** —, peći opeke; **mit**
cinem glühenden Eisen —, prožeći,
prišeći; **Branntwein** —, žgati, pe-
ći, kuhati rakiu; **Kohlen** —, pa-
lit ugljevje; **fig. keći, paliti, peći,**
grizti; — **v. n.** gorěti; eš brennt!
peće, keće! —**end, adj.** goruć,
plamteć, vatren; —**er, f.** Brannt-
weinbrenner ic.; —**erbe, f. f.** Torf;
—**glas, n.** biljur, užešno staklo;
—**haut, n.** rakidjina, pecara;
—**heiß, adj.** vrěl, vrio, vruć; —
holz, n. dřava; —**kolben, lambik,**
kazan, kotao; —**mittel, n.** prošga,
prošganica (u lěčnikah); —**neffel,**
f. kopriva, žigavica; —**ofen, m.**
peć, šuruna; —**öl, n.** ulje za go-
rět; —**punkt, m.** ognjište; —**spie-**
gel, m. užešno zěrcalo, ogledalo;
—**stoff, m.** gorivo.

Brenzeln, v. n. smérdét, udarati po paljevini.

Bresche, f. prolom, prodor.

Bret, n. daska, trenica; —**chen**, n. daštica; —**ern**, adj. dašten, od dasakah; —**erwerk**, n. daske, trenice; —**geige**, f. male guslice, (u meštarah od plesa); —**mühle**, f. Schneidemühle; —**nagel**, m. daštenjak, dašteni čavao; —**säge**, f. pila, (u Turakah) testera; —**schnيدر**, m. piljač; —**spiel**, n. kocke, kockanje; —**stein**, m. kamen, kocka.

Brezel f. Brezel.

Breve, n. breva (list papinski).

Brevier, n. breviar.

Brezel, f. peretac, perec.

Brief, m. list, pismo, knjiga, poslanica; (Zuschrift), dopis; —**aufgabe**, (Amt), f. pismopredajnica; —**chen**, n. listić, pisamce, knjižica; —**bote**, m. glasnik, glasonoša, vèstnik; —**buch**, n. knjiga od listah, listnica; —**geld**, n. listovina, nositba (od lista); —**lich**, adj. pismen, u slici od lista; —**papier**, n. papir, artia listovna; —**porto**, f. —**geld**; —**post**, f. listovna pošta; —**sammlung**, f. pismober; —**schaften**, pl. pisma, papéri; —**scheiter**, m. listobod, šilo za probadat liste; —**steller**, m. pisar, pisac, pisatelj lista; knjiga pismovna, poslanica, pismovnik; —**tabak**, m. duhan u čomu, u smoku, u kalupu; —**tasche**, f. listnica, karaman; —**taube**, f. golub listonosni; —**träger**, m. listonoša, pismošona; —**umschlag**, m. zavo, zavitek od lista; —**wechsel**, m. dopisnja, dopisivanje; —**wechseln**, v. n. dopisati, dopisivati; —**wechselltr**, m. dopisnik.

Brigab-e, f. brigada; —**ier**, m. brigadér.

Brigantine, f. brigantin (brod).

Brillant, **Brilliant**, m. briljant, sjajac (diamant), alem, dragi kamen; —**iren**, v. a. sjajiti, usjajiti.

Brillen, f. pl. očali, naočari, m. pl. —**futter**, —**futteral**, n. tok od očalah; —**glas**, n. staklo od očalah; —**macher**, m. očalar.

Brilliren, v. n. sjati, sjati se, sèvati.

Bringen, v. a. donéti, donositi, prinéti; dovesti; (hervorbringen), proizvoditi, radjati, ploditi; (verursachen), usročiti, činiti, uzrokovati; etvaš auf einen —, okriviti, obaditi, vèrèi krivnju na koga; einen auf etvaš —, navesti, nagovoriti koga na što; einen um etvaš —, lišiti, uhiliti koga čega, uzeti mu štogod; einen flect aus einem Kleide —, izvaditi maću sa haljine; es weit —, daleko dotèrati, doprèti; etvaš über das Herz —, odlučiti se, odvažiti se, nakaniti; in Erfahrung —, doznati, saznati; Waaren an Mann —, prodati robu; eine Tochter an Mann —, udati kóer; etvaš vor sich —, steći, dobiti, nabaviti, pribaviti; etvaš an den Tag —, proizneti na vidélo; etvaš zu Papier —, napisati što; Geld unter die Leute —, razdati novce; sich um's Leben —, ubiti se, skončati se, stratiti se; einen zum Zorn —, razsèrditi, razsèrditi, razljutiti; zu Stande —, učiniti, napraviti; zu Ende —, dovérsiti, dokončati, dočeti.

Britsche, f. f. Britsche.

Brocat, m. brokat.

Brocatell, m. brokatel, brokatio.

Brückelig, adj. drobitv, kèrhav, kèršiv, mèrviv.

Bröckeln, *v. a.* merviti, drobiti, krušiti, kërhati.

Brocken, *m.* Brocke, *f.* mërva, trunak; *fig.* zalogaj, komadié.

Broden, *v. a.* drobiti, podrobiti, razdrobiti, merviti, smèrviti.

Bröcklich, *adj.* mèrvljiv, krušljiv, (kruh).

Brob (Brot, Brobt), *n.* kruh, hléb, hlébac, —bäcker, *m.* pekar, pek; —banf, *f.* pekarnica; —baum, *m.* kruševina, krušno dèrvo; —beschau, *f.* razgled hléba; —brei, *m.* popara, panada; —dieb, *m.* kruhokradica; *fig.* habikruh, kvarikruh.

Brobem, *m.* para, sapa, vapa; —erwerb, *m.* naèin življenja.

Brobforb, *m.* krošnja, košara; —frume, *f.* sréda, srédina od kruha;

—loß, *adj.* bez kruha, *fig.* bez slušbe; eine —e Kunst, zanat od nekoristi, gladan zanat; —mangel, *m.* nedaèa, glad, pomanjkanje kruha; —marft, *m.* piaca od kruha; —messer, *n.* nož krušni; —neid, *m.* nenavidost, zavéat u za natu; —rinde, *f.* kora od kruha;

—sack, *m.* torba krušna; —schrank, *m.* ormar za kruh; —suppe, *f.* èorba, juha krušna; —torte, *f.* krušna torta, torta od kruha; —wasser, *n.* èorba, juha krušna.

Broihahn, *m.* vèrsta od piva bëloga.

Brombeere, *f.* kupina, èerna jagoda, èretva; —flaube, *f.* kupina, ostruga; —strauch, *m.* germ od kupine.

Bronze, *f.* bruns, méd; —en, *adj.* brunsen, médovit, od brunsa, mèda; —iren, *v. a.* brun sati, obrun sati, mèditi, omèditi, brunsom, mèdom obuèi.

Brosame, *f.* mërva, mèrvica, mèrvoljica, trunak, komadié.

Bröschchen, *n.* mèrvica, *fig.* koliko je èerna pod noptom.

Bruch, *m.* razbitje, prebitje, prelom, prelomlj-nje; (Spalte, Riß), pukotina; (zerbrochene Stüde), èrèpi, komadi, odlomci; (im Leibe), kila, pridor; (im Tuche), fraska, nabor; (des Friedens, Freundschaft), pogajenje, prelom mira, prijateljstva; (in der Arithmetik), drobiš, lomak.

Bruch, *n.* mlaka, bara; èrét, rit.

Bruchband, *n.* pridornol pojasa, pridornjak; —bandmacher, *m.* pridornjaèar.

Brüchig, *adj.* loman, kèrsan; popucan.

Bruchkraut, *n.* kilavica (trava), herniaria L.; —schneiber, —arzt, *m.* pridornik; —silber, *n.* komadi, ulomci od srebra; —stein, *m.* neotesan kamen; —stück, *n.* ulomak, odlomak, ušèrbina, komad.

Brüde, *f.* most, (u Turakoh) èupria.

Brüdehen, *n.* mostié, most'ac.

Brüden, *v. a.* mostiti, premostiti.

Brüdenbogen, *m.* svod, volta od mosta; —joch, *n.* stup, stupovi od mosta; —lehne, *f.* obvod, naslon od mosta; —mauth, *f.* mostovina; —pfeiler, *m.* stup, kolac od mosta; —schanzel, *f.* —kopf, *m.* glava od mosta; —zoll, *m.* —geld, *n.* mostovina; —zolleinnehmer, *m.* mostovinar.

Brückung, *f.* pod (u konjašnici).

Brübel, *m.* para, sapa; izvor; kaluža, kal, kao; —n, *v. n.* klokotati, vrèti.

Bruder, *m.* brat; ein lustiger —, veseljak; (in Zusamm.) bratinski.

Brüderchen, *n.* bratac, brajan, braca.

Brüderkind, *n.* sinovèe, bratié, bratièna; —fuß, *m.* bratinski poljubac, kušac.

Brüderlich, *adj.* bratski, bratinski.
Brüderliebe, *f.* bratinska ljubav; —
 morb, *m.* bratoubojstvo; —mörder,
m. bratoubojica; —schaft, *f.* bra-
 tinstvo; —sohn, *m.* sinovac; bra-
 tić; —tochter, *f.* sinovica, sinov-
 ka, sinovkinja; bratična; —weib,
n. snaba, nevěsta.

Brühahn, *f.* Brojhan.

Brüh-t, *f.* juha, čorba; omaka; —
 en, *v. a.* pariti, popariti, opariti;
 —fah, *n.* —trog, *m.* parionica;
 —fater, *n.* napoj; —heiß, —sie-
 bendheiß, —warm, *adj.* vrel, vrio,
 vruć; —näpfchen, *n.* zdělca za o-
 maku.

Brüllen, *v. a.* (vom Löwen), rikati,
 racati; (vom großen Geräusch),
 gèrmèti, bućiti; (vom Rindvieh),
 mukati, bucati.

Brumm-bär, —bart, —fater, *m.*
 mèrmnjalo, mèrmnjalac; —eisen, *n.*
 drombulja, brunda; *fig.* mèrmnja-
 lo; —en, *v. n.* mèrmnjati; —er,
 —ochs, *m.* bik, bak; —fliege, *f.*
 velika muha, zukavica; —freisfel,
m. zverk, žvèrk.

Brunelle, *f.* brinjola, vèrsta od tor-
 gunjah sušenih).

Brunet, *adj.* cèrnomanjest; —te, *f.*
 cèrnaka.

Brunst, *f.* upala, vrème od tèranja,
 gonjenja, pudjenja; in ber —sein,
 tèrati se, voditi se, puditi se; —
 en, *v. n.* tèrati se, voditi se, pu-
 diti se; —zeit, *f.* doba od tèra-
 nja, pudjenja, vrème od upale.

Brunst-eisen, *n.* —stahl, *m.* gladilo,
 laštilo; —iren, *v. u.* gladiti, svèt-
 lati, laštiti.

Brunnen, *m.* bunar, studenac, zde-
 nac, kladenac; (Quelle), vrèlo, iz-
 vor, vrutak, voda rudokopna; —
 ober, *f.* lica od vode; —becken, *n.*

kamenica od studenca; —cur, *f.*
 ukivanje vodah rudokopnih; —ge-
 länber, *n.* gèrlo, gèrlic od studen-
 ca; —gräber, *m.* studenar; —
 kasten, *m. f.* —gelänber; —meister,
m. majstor studenar; —schwen-
 gel, *m.* djeram; —wasser, *n.* vo-
 da bunarska, iz bunara.

Brunnquelle, *f.* vrutak, vrèlo, izvor.

Brunst, *f. fig.* vatra, plamen, toplo-
 ta, žestina; (Wegattungstrieb der
 Thiere), *f.* Brunst.

Brünstig, *adj.* žarak, goruć, vaten,
 vruć, žestok; —keit, *f.* vrućina,
 žar, žestina; —lich, *adv.* vruće,
 goruće, žarko.

Brunstzeit, *f.* Brunstzeit.

Brünzen, *v. a.* (gem.) pšati, mižati,
 buriti.

Brust, *f.* pèrsi, grudi; (der Frauen),
 sisa, dojka; —aber, *f.* pèrsna ži-
 la; —beerbaum, *m.* čičimak, či-
 čindra, žičula (dèrvo), *rhamnus*
ziziphus L.; —beere, *f.* čičimak,
 čičindra, žičula (voće); —bein, *n.*
 kost od pèrsnih; vilice (od pti-
 cah); —bild, *n.* popèrsje, popèrs-
 nica; —brüste, *f.* pèrsna žlèzda.

Brüsten, *flch.* *v. r.* hvaliti se, slaviti
 se, dićiti se, hvastati se, hrustiti
 se.

Brustfell, *f.* Zwergfell; —fieber, *n.*
 sipljiva groznica; —geschwür, *n.*
 rana u pèrsih; —harnisch, *m.* o-
 klop, trup od oklopa; —fern, *m.*
 grudi, pèrsi; —fette, *f.* popèrsni
 lanac; —krankheit, *f.* bolest pèr-
 sih; —kreuz, *n.* križ, kèrst na
 pèrsih; —fuchen, *m.* pèrsni kola-
 čić; —lag, pèrsluk, koret; —sch-
 ne, *f.* naslon, pèrsobran, parapet;
 rub, ograde; —am Fenster, na-
 slon od prozora; —mittel, *n.* lek
 pèrsni, za pèrsi; —riemen, *m.*

podpersnik; —schilb, *m.* štiti; —
 stüd, *n.* persi, grudi; popersnica,
 popersje; —tset, *m.* persni čaj,
 tej za persi; —trant, *m.* napitak,
 pitje persno; —wammö, —tuch,
n. f. —laß; —warze, *f.* bradavka,
 bradavica (od sise); —wasser, *n.*
 persna voda; —wasserfucht, *f.* persna
 vodena bolest; —weßr, *f.* pers-
 sobran, parapet; —werf, *n.* (gem.)
 persi ženske.

Brut, *f.* čučanje, ležanje na jajih;
 (die Jungen), leglo; skot.

Brutal, *adj.* skotski, marvinski; *fig.*
 divji, grub, neljudski, neotesan;
 —ijiren, *v. n.* grub biti, podna-
 šati se neljudski.

Brüten, *v. a.* leći; sediti, čučati na
 jajih; *fig.* kovati, snovati, moz-
 gati.

Brüt-henne, *f.* kvočka, leika (kokoš);
 —ig, *adj.* nasadjen, kvocav; (Ei),
 uplodjen.

Brutto, (in Zuf.) neočistjen; —Er-
 trag, *m.* neočistjeni dohodak; —
 gewicht, *n.* vaga s darom.

Bube, *m.* Bübchen, *n.* mali, dēte,
 dečko, momčić, dečak; (ein schlech-
 ter Mensch), zloća, tepac; lupež,
 lopov; (im Kartenspiel), dolnjak.

Buben-freich, *m.* —stüd, *n.* Būberei,
f. lupežtina, huncutaria, tepčaria,
 lopovština.

Büb-in, *f.* tepica; —isch, *adj.* zao,
 zločest, lukav; —adv. tepački,
 lupežki, huncutski.

Buch, *n.* knjiga; zu —e tragen, upi-
 sat u knjigu; —adel, *m.* plemstvo
 učenih ljudi.

Buchbaum, *m. f.* Buče.

Buch-binder, *m.* knjigovezalac, knji-
 govezac; —binderkleister, *m.* klija,
 kelj knjigovezaočki; —bruder, *m.*
 štampar, tiskar; —bruderet, *f.*

štamparia, tiskarnica; —bruder
 —kunst, *f.* štamparia, štamparstvo,
 tiskaria, tiskarstvo.

Buče, Būche, *f.* bukva.

Buchweibel, Buchweiser, *f.* bukvice, žir
 od bukve.

Bücheltchen, *n.* knjižica.

Büchen, *adj.* bukov.

Buchenwald, *m.* bukvik, žuma bu-
 kova.

Bücher-auffeher, *m.* bibliotekar, na-
 stojnik od knjižnice, knjižničar;
 —bret, *n.* polica za knjige; —
 dieb, *m.* knjigokradica; —freund,
m. knjigoljub, knjigoljubac; —lich,
adj. (tabular), što se tiče uknjižbe;
 —narr, *m.* izjédikajiga, mahnil
 za knjigami; —saal, *m.* —samml-
 lung, *f.* knjižnica, biblioteka, knji-
 goshrana; —schrank, *m.* ormar za
 knjige; —sprache, *f.* književni je-
 zik; —tröbler, *m.* starinar, anti-
 kvar; —verzeichniß, *n.* popis oi
 knjigah; —wurm, *m.* molj, mo-
 ljac; *fig.* zobljiknjiga.

Buch-efche, *f.* divji jasen (dërro)
 —fink, *m.* zeba, zebac (ptica).

Buch-führer, *f.* Buchhändler, Buchhal-
 ter; —führung, *f.* knjigovodstvo.

Buchhalt-en, *v. n.* voditi knjige o
 računa; —en, *n.* —erei, —ung,
 računovodstvo, vodjenje računah
 —er, *m.* razprednik, knjigovodja
 računovodja; —erci, *f.* računa-
 stvo; —erisch, *adj.* računarski; —
 tung, *f.* računarstvo; einfache, bol-
 pešte ober italienische —, prost
 taljiansko računarstvo.

Buch-handel, *m.* knjigarstvo, terz-
 vina od knjigah; —händler, *m.*
 knjigar, knjižar; —handlung,
 knjigarnica, knjižara; —laden, *m.*
 knjigarnica, stacūn, dućan od knjiga
 Buchmast, *f.* žirenje, žir, žirovina.

Buchsbaum, *m.* zelenika, šimšir (dervo); — **Bäumen**, *adj.* zelenikov, šimširov; — **Baumholz**, *n.* zelenikovina, šimširovina.

Buchse, *f.* kutia, skatula; puška.

Buchsen, *v. a.* puknuti, potegnuti, odapet iz puške.

Büchsenfugel, *f.* purak, tane, zerno od puške, pušeno; — **lauf**, *m.* cev od puške; — **macher**, *m.* puškar; — **meister**, *m.* topnik; — **pfennig**, *m.* (im Bergw.) zaštedjevina; — **pulver**, *n.* barut, prah pušeni; — **schaft**, *m.* kundak, okas; — **schaft**, *m.* puškar; kundačar, okasar; — **schloß**, *n.* oganj od puške; — **schuß**, *m.* hitac; puškomet; — **schütze**, *m.* puškar, streljac; — **spanner**, *m.* puškonoša.

Büchstab, *m.* slovo, pisme; — **enwechsel**, *m.* premetanje slovah, pismenah; — **iren**, *v. a.* sricati, slabikovati.

Büchstäblich, *adj.* slovan; — *adv.* slovno, po slovu, polag slova.

Bucht, *f.* draga, dražica, zatok.

Buchweizen, *m.* hajda, hajdina, helda.

Büchel, *f.* okov.

Büchel, *m.* gerba; ledja, hërbat, pleći; — **ig**, *adj.* gërbav.

Büden sich, *v. r.* prignuti se, pognuti se, poguriti se, sguriti se, sagnuti se; nakloniti se, pokloniti se.

Büding, *m.* naklon, poklon; suha aringa, renga.

Büde, *f.* čatra, daštara; — **njinš**, *m.* žatrovina.

Büdel, *f.* Büdel.

Bügel, *n.* proračun.

Büffel, *m.* bivol; — **haft**, *adj.* bivolski; — **haut**, *f.* — **leder**, *n.* — **roß**, *m.* koža od bivola; — **n**, *v. n.* mučiti se, tèrti se, razbijati si glavu, tupiti si mozag.

Bug, *m.* zavoj, ugib; prigrab, sagib; pleće (u broda).

Bügel, *m.* stremen; — **an Schießgewehren**, branik; — **am Degen**, koš, rukobran; — **über der Wiege**, obluk, obruč; — **eisen**, *n.* utija, tigla; — **n**, *v. a.* ti glati, utijati.

Bugfirer, *v. a.* (ein Schiff), remućiati, voziti brod; — **tau**, *n.* remućiće celo, konop.

Bugsriet, *n.* bonpres (na brodu).

Bugstüd, *n.* pleće, lopatica; top od prove, od pure, oplećni top.

Buß, *m.* & *f.* ljubovnik, ljubovnica, milostnik, milostnica; — **en**, *v. n.* (um ein Frauenzimmer), snubiti, tražiti, iskati ljubav, ići za kojom, ašikovati; mit einer —, ljubav provoditi, ljubav imati s kojom; um etwas —, tražiti, iskati štogod; — **er**, *m.* milostnik; ženar; — **erei**, — **schaft**, *f.* ljubav, ženarstvo; — **erin**, — **schwester**, — **birne**, *f.* namiguša; bludnica; — **erisch**, *adj.* zaljubljen; — **schaft**, *f.* Bußlerei.

Büßne, *f.* igralište, pozorište; teatro, kazalište; podac, odar; mesto, prostor za postaviti robu.

Büßnen, *v. a.* podpoditi, patosati.

Bulle, *f.* bula.

Bulle, *f.* bulloš, *m.* bik, bak.

Bullenbeißer, *m.* samosov, psina; — **kalb**, *n.* telac.

Bulloš, *f.* Bulle.

Bumš, *interj.* tof! lup! pljus!

Bund, *m.* vez; uvët, savez; društvo; ber deutſche —, sbor saveza nemačkoga; türkiſcher —, čalma.

Bund, *n.* snop; smotak; čom, kalup; rukovet; naramak; denjak, svežanj.

Bundbruch, *m.* prekerenje uvëta, vérolomje; — **brüchig**, *adj.* véroloman.

Bündel, *n.* denjak, svežanj.
Bündel, (in *Zuf.*) savezni; —genos̄, *m.* saveznik, uvětnik; —lade, *f.* arka mira, skrinja mira.
Bündig, *adj.* obveziv, valjan, zakonit; temeljit, kratak, čvrst, je dar; —*adv.* obvezivo, valjano, zakonito; temeljito, kratko, čvrsto; —keit, *f.* obvezivost, valjanost, zakonitost; temeljitost, čvrstoća, jedrost, kratkoća.
Bündniß, *n.* uvět, savez; (Vertrag), pogodba.
Bundsteg, *m.* dolnje dĕrvo (u štamparah).
Bunt, *adj.* šaren, šarovit, šar.
Buntspecht, *m.* šareni dĕtelj, dĕteo.
Bürde, *f.* brĕme, teret.
Bürden, *f.* Kufbürden.
Burg, *f.* kasteo; grad, kula, tvĕrdja, tvĕrdjava.
Burg (in *Zuf.*) dvorski,
Bürge, *m.* poruk, jamac, jemac; —en, *v. n.* jemćiti, jemac, poruk biti, stojat dobar za koga; —er, *m.* gradjanin, varošanin, pućanin; — (in *Zuf.*) dĕržavljanjski, gradjanski; —brief, *m.* pismo, list od gradjanstva; —eid, *m.* prisega, zakletva, vĕra gradjanska; —frau, —in, *f.* gradjanka, varošanka, pućanka; —hauptmann, *m.* gradski kapetan; —krieg, *m.* domaći, unutĕrnji, medjusobni rat; —lich, *adj.* gradjanski, pućki, pućanski; ein —es Geschlecht, rod neplemenit; ein Bürgerlicher, pućanin, od puka; —hebe, *f.* —sinn, *m.* domorodnost, ljubav domovine, ćutjenje za otaćbinu; —mädchen, *n.* gradjanska, neplemenita dĕvojka; —meister, *m.* gradski vĕćnik, ćeonik; —pflicht, *f.* dužnost, dĕržanstvo gradjansko, domorodno; —recht, *n.* gradjanstvo,

pravo gradjanstva; pravo gradjansko; —schaft, *f.* gradjanstvo, gradjani; —schaft (Staat-) *f.* dĕr žavljanstvo; (Stadt) gradjanstvo; —stand, *m.* gradjani, gradjanstvo, puk.
Burgfriede, *m.* sĕgurnost občinska, okrug dvora; —graf, *m.* burgrav, nadvornik, kasteoski grof, dvornik, gradski, dvorni sudac; —grafenamnt, *n.* nadvornićtvo; —hauptmann, *m.* kapetan od grada, od tvĕrdje.
Bürgschaft, *f.* poručanstvo, jamstvo.
Burgvogt, *m.* kastelan; —ei, *f.* kastelania.
Bursche, *m.* momak, dĕtić, mladić; dĕćko, sluga.
Bürsch, *f.* lov s puškom.
Bürschjen, *v. a.* pucati, lovit s puškom.
Bürschhund, *m.* vižle, pas od lova.
Bürste, *f.* Bürstjen, *n.* ćetka, ćetica, kefa.
Bürsten, *v. a.* kefati, ćistiti ćetkom; —binder, *m.* kefar, ćetkar.
Bürtig, *f.* Gebürtig.
Bürzel, *m.* gurica, dupe; rep.
Bürzelbaum, *m.* prekobaćenje; einen — machen, prekobaciti se, kobacati se.
Bürzeln, *v. n.* stĕrmoglaviti se, stĕrmoglav posĕrnuti, pasti, smotati se dolĕ.
Busch, *m.* gĕrm, šavar.
Büschen, *n.* gĕrmak, gĕrmlĕ, ševarić.
Büschel, *n.* rukovet, snopak, smotak, šaka, kukma, huhor.
Buschholz, *n.* gĕrmje, ševarik; gĕrmik; —icht, —ig, *adj.* gĕrmovit, gust; —flepper, *m.* šipoder, hajduk; lupež, razbojnik; —werf, *n.* gĕrmje; ševarik.
Busen, *m.* nĕdra, narućaj, pĕrsi, dojke; —freund, *m.* glavni prijatelj.

Duße, *f.* pokora, pokaranje; (Geldstrafe) глоба.

Duß-en, *v. a.* popraviti, nadoknaditi, nadoměstiti, platiti, těrpěti za što; seine Luft —, izpuniti volju, samiriti požudu; — *v. n.* činit pokoru, pokajati se; —er, *m.* pokornik; —erin, *f.* pokornica.

Duß-fertig, *adj.* skrušen, pokajan; —gebeth, *n.* molitva pokorna; —sieb, *n.* pėsma, pėsan pokorna; —predigt, *f.* predika, besěda od pokore; —psalm, *m.* psalam, salam pokorni, pėsma od pokore; —tag, *m.* dan od pokore.

Dutte, Bütte, *f.* putunja, brenta; čabar, kadica.

Dutte, *f.* (Fisch), iverak (riba).

Düttel, *m.* ustavnik, pandur, stražar) —ei, *f.* tamnica, uza, aps.

Dutter, *f.* putar, maslo; —bäume, *f.* —brod, *n.* putreni kruh, hlěb s putrom; —brühe, *f.* omaka putrena; —büchse, *f.* maslenica; —faß, *n.* stepka, čabrica za iztepsti ili izmesti putar, maslo; —fliege, *f. f.* —vogel; —gebädene, *n.* masleni kolačići, masleno těsto; —hose, *f.* čabrica za maslo; —krämer, —händler, —mann, *m.* maslar; —krämerin, —frau, *f.* maslarica; —milch, *f.* stepke, mlaćenice; —n, *v. a.* tepsti, mesti putar, maslo; —teig, *m.* těsto putreno, masleno; —topf, *m.* lonac za putar, maslo; —vogel, *m.* lepir, leptir, metalj; —weck, *m.* luna, lunica, struca maslena.

Duß, Dußen, *m.* pupak od voća; (am Richte), mosur od svěće.

Düttner, *f.* Böttcher.

Durbaum, *f.* Buchsbaum.

Dyrol, Dyrolt, *m. f.* Goldamsel.

C.

Cabal-e, *f.* vuhvenstvo, spletka, zapletka; —en machen, vuhovati, zapletati; —enmacher, *m.* vuhva, vuhvenik, zapletalac, zapletarica; —iren, *v. n.* vuhovati, zapletati, spletati.

Cabbal-a, *f.* kabala, brojogonetka; —ist, *m.* kabalista, brojogonetnik; —istisch, *adj.* kabalistički, brojogonetan.

Cabinet, *n.* kabinet, sobica; sbirka; —eminister, *m.* ministar od kabineta; —ordre, *f.* kabinetna, kabinetna naredba, naredba od kabineta; —stempel, *n.* pečat od kabineta; —stück, *n.* kabinetna rědkost.

Cacao, *m.* kakao; —baum, *m.* kakao, děro kakaovo.

Cadenz, *f.* kadencia, padanje.

Cadet, *m.* kadet; —ten-Corps, *n.* tělo, skup kadetah; —tenschule, *f.* škola, škula, učionica, akademija vojnička.

Caduc, *adj.* (heimfällig) ošastni; (heimgefallen) ošli; —ität, *f.* ošastnost ostavah.

Caffee, *f.* Kaffee.

Castan, *m.* kaštan.

Calamanf, *f.* Kalmank.

Calcant, *f.* Balgtreter.

Calcin-iren, *v. a.* klakovati, krečovati; —ation, *f.* klakovanje, krečovanje.

Calculiren, *v. a.* računati.

Galecut, Galecut-ischer Hahn, *m.* puran, eurak, budac, tukan, tukac. Meleagris gallopavo Linn. —ische Henne, *f.* pura, eurka, tuka, budia.

Gálibat, *n.* (von Männern), bezženstvo; (von Frauenjimmern), neudaja, neudatba.

Gálíber, *m.* kalibar; prostor.

Gálíbermáßig, *adj.* kalibrován.

Gálíbríren, *v. a.* kalibrovati.

Gálumníant, *m.* klevetnik, opadnik, zloglasnik.

Gálvíníst, *m.* kalvin.

Gamaſche, *f.* čarapa.

Gamee, *m.* kamej.

Camelot, *m.* kamelot (materia od koſtréti),

Camerab, *m.* kamarat, drug, drugar, pajdaš; —ſchaft, *f.* kamaratstvo, drugarstvo, drugovanje, družina, pajdaſtvo.

Cameral-iß, *m.* kameralista, financier; —weſen, *n.* financie, kameralstvo; —wiſſenſchaft, *f.* kameralstvo.

Campagne, *f.* vojnica, pohod; vladanje, polje, selo.

Campſter, *m.* kaſtra, kanfor; —baum, *m.* kanfora, dërvo kanforovo; —ſpirituſ, *m.* duh od kanfora.

Campíren, *v. n.* taborovati, biti, ležat u taboru.

Canal, *m.* konao; (Mterenge), tësno, prodor; (Mittel), put, naćin, srédstvo.

Canapee, *n.* kanape, ſofa, ſédalo.

Canarien-baſtard, *m.* polutan, od kanarinca; —heide, *f.* lože od kanarinca, leža za kanarinca; —ſect, *m.* vino kanariansko; —vogel, *m.* kanarinac, kanarinka; —jućter, *m.* ſećer, cuknr kanarianski.

Canaster, *m.* kanastar (duhan).

Cancele, *f.* rešetka.

Candeljucfer, Candíßjucfer, *m.* ſećer, cukur ledoviti.

Candibat, *m.* kandidat; (alß Proponirter) predloženik; (alß Anwärter) čekalac.

Candíren, *v. a.* oſećeriti, ocukriti,

Cannevaß, *m.* kanavac.

Canon, *m.* kanon, pravilo; —icat, *n.* kanonia; —icus, *m.* kanonik; —iſch, *adj.* kanonićki, kanonski; —iſíren, *v. a.* svetiti, posvetiti, učiniti, razglasiti za ſvetca —iſírunq, —iſíation, *f.* posveta, posvetjenje; —iſſin, *f.* kanonica.

Cantate, *f.* kantata, pësma.

Cantille, *f.* kantila, zlatna il srebërna žica.

Canton, *m.* kantun; —íren, *v. n.* kantuniti, ležati, biti na okupu u kraju kojem, krajevati; —írunqequartiere, *n. pl.* krajevni kvartéri, konaci.

Cantor, *m.* kantor, pëvac, pëvać; —ci, *f.* kantoria, kuća, dom pëvaćev.

Cap, *n.* glava, predgorje.

Capacítat, *f.* sposobnost, glava.

Capellan, *m.* kapelan; —ci *f.* kapelania.

Capelle, *f.* kapela.

Capellíren, *v. a.* ćistiti, oćistiti (zlatu il srebro).

Capellmeiſter, *m.* meſtar od kapele.

Capet, *f. s.* Kaper.

Capet, *m.* gusar, lupež, razbojnik morſki; brod gusarski, gusarica, gusar; —ci, *f.* gusarstvo, gusa; —n, *v. a.* uloviti, uhvatiti, zaplëniti (brod).

Capital, *adj.* glaván.

Capital, *n.* glavnica, glavno; — (in Zuf.) glavnićki.

Capital, Capital, *n.* glava (od stupa); —buchſtabe, *m.* veliko, početno slovo (u tiskarnah).

Capitaliſt, *m.* glavnicar.

Capítán, *m.* kapetan, kapitán, glavár.

Capitel, *n.* kaptol, kapitao, glava (od knjige), poglavje; (Gegenſtand der Rede), stvar, predmet; einem das — ſeſen, opsovati, izkarati koga;

—fest, *adj.* évrést, jak; —herr, Capitular, Capitularherr, *m.* kano-
nik.
Capitulation, *f.* kapitulacia, pogodba,
ugovor; vréme vojničke službe;
(einer Festung) predaja tvérdjave;
—iren, *v. n.* predati se, popustiti;
pogoditi se, učiniti pogodbu.
Caporal, *f.* Corporal.
Capriole, *f.* skok, poskok.
Captur, *f.* ustavljenje, ustav, uhva-
tjenje, uhvat; —befehl, *m.* zapo-
véd, povelja od ustavljenja, ustavna,
uhvatna zapovéd.
Capuciner, *m.* kapucin; —in, *f.* ka-
pucinka; —kloster, *n.* manastir,
namastir, samostan kapucinski.
Caput, Caputroß, *m.* kaput, kabat.
Caput gehen, *v. n.* propasti, propa-
dati.
Capuze, *f.* kukulja, kukuljica, kapuc.
Carabin-er, *m.* karabinka (puška); —
ier, *m.* karabinar.
Caraffine, *f.* karafina, posudica (*n. p.*
za ocat i ulje); gostarica, gostara.
Caravane, *f.* karvan, karavana; —n-
thee, *m.* karvanski čaj, čaj ruski.
Carbonade, *f.* peršolica.
Carbunkel, Carfunkel, *m.* karbunac
(kamen dragi); (Geschwür,) prišt.
Carcasse, *f.* karkasa; okostnica.
Carcer, *m.* zatvor (u školah).
Cardamome, *f.* kardamom, rajsko
zérno.
Cardinal, *adj.* stožeran.
Cardinal, *m.* kardinal, stožernik; —
shut, *m.* klobuk kardinalski; —
würde, *f.* kardinalstvo,
Cardinalzahl, *f.* stožerni broj (u slov-
nici).
Cardobenedicten, *m.* čkalj blažen,
(trava). *Centaurea benedicta* Linn.
Carfiol, *f.* Blumentohl.
Carfunkel, *f.* Carbunkel.

Carmeliter, *m.* karmelitan; —orden,
m. karmelitanski red.
Carmen, *n.* péšan, péšma.
Carnesin, *adj.* grimizan.
Carmin, *m.* karmín, boja grimizna.
Carnaval, *m.* poklade, mesopust; —
zeit, *f.* poklade, mesopust, pokladno,
mesopustno doba.
Carneol, *m.* karniola (kamen dragi).
Carneval, *f.* Carnaval,
Caroufess, *f.* Carroufess.
Carpie, *f.* ošinci (od platna).
Carriatur, *f.* karikatura.
Carriole, *f.* dvokolica.
Carroufess, *n.* karosel, igra vitežka.
Cartel, *n.* kartel, pozov, poziv, (na
mejdan).
Carthaune *f.* Karthaune.
Carthause, *f.* Carthäuserkloster, *n.*
manastir, samostan kartuzianski —
Mönch, *m.* kartuzian.
Carton, *m.* kartun
Cartusche, *f.* kartoč.
Casakin, *n.* kazakin (haljina).
Cascabe, *f.* slap, vodopad.
Casematte, *f.* kazamata, zemuniša be-
demška.
Caserne, *f.* kasarna.
Cassa, *f.* péznicica, *f.* Casse; —ab-
schluß, *m.* zaključ péznicice; —an-
weisung, *f.* uputnica, doznaka péz-
nička.
Cassation, *f.* ukid; —gericht, —hof,
m. ukidni sud, ukidno sudište.
Casse, *f.* péznicica, blagajnica.
Cassenbestand, *m.* stališ, stanje od
kase, péznicice; —bießstahl, *m.* o-
krad péznicice; —geld, *n.* péznicica,
novci od péznicice.
Casserolle, *f.* kastrola.
Cassier, Cassierer, *m.* péznik, blagaj-
nik.
Cassiren, *v. a.* kasirati; unišiti,
dotérgnuti, ukinuti, dokinuti.

Gassirung, *f.* kasacia; uništenje, ukid.
Gastell, *n.* kasteo; — *an*, *m.* kastelan,
 — *anci*, *f.* kastelania.
Gasterolle, *f.* Gasterolle.
Gastorhut, *m.* klobuk, šešir dabrovski.
Gastrat, *m.* ukopljenik, škopljenik.
Gastriren, *v. a.* uskopiti, škopiti, skopiti, kopiti.
Gasuar, *m.* kazuar (ptica).
Gasuisf, *m.* slučajnik; — *if*, *f.* slučajnica, slučajlovje.
Gausa, *f.* (Nebengebühren) nuzpristojbine, pobočne pristojbine.
Gausalgericht, *n.* parnički sud.
Gautel, *f.* oprez, opip, opaz; šuvnja.
Gaution, *f.* sigurnica, *f.* Bürgschaft.
Gavalier, *m.* kavalier, konjanik, vitez, plemić.
Cavallerie, *f.* konjadla; konjica; konjaničstvo, vitežtvo; — *ist*, konjik, konjanik.
Cavent, *f.* Bürge.
Caviar, *m.* kaviar, ajvar.
Caviren, *v. n.* *f.* Bürgen.
Cebent, *m.* ustupnik.
Cebiren, *v. a.* ustupiti.
Cedar, *f.* kedar, (dervo); — *holz*, *n.* kedrovina; — *n*, *adj.* kedrov; — *öl*, *n.* kedrovo ulje.
Celebriren, *v. a.* slaviti, dčiti, hvalliti.
Cement, *n.* cement.
Censiren, *v. a.* cenzurati, suditi, razsuditi, protresati, protresti; — *or*, *m.* cenzor, razsudnik, prosudnik, pretresalac; — *ur*, *f.* cenzura, razsuda.
Cent, *m.* sto, stotina.
Centaur, *m.* centaur.
Centner, *m.* centa, cent; — *gewicht*, *n.* centa, cent, teža od cente, od stoh funtih; — *last*, *f.* težina, brème od cente; — *schwer*, *adj. fig.* težak, kao gora.

Central, *adj.* osredan, sredotočan, sredinski; — *isation*, *f.* sredinstvo, posredinjenje; — *ität*, *f.* osrednost, sredotočnost; — *schule*, *f.* sredo-točna škula.
Centrifugal, *adj.* sredoběžan.
Centripetal, *adj.* sredotežan.
Centrum, *n.* *f.* Mittelpunkt.
Centuria, *f.* stotina; centuria (u starih Rimljanah).
Ceremonie, *f.* ceremonija, obred, običaj — *ll*, *n.* ceremonial; — *meister*, *m.* ceremoniar.
Certifikat, *n.* (Begläubigung), vĕrodajnica; (Bestätigung), potvrđnica.
Certiren, *v. n.* spirati se, prepirati se; otimati se, jagmiti se.
Cession, *f.* ustup; — *ar*, *m.* ustupovnik.
Cessus, *m.* ustupljenik.
Chagrin, *m.* šagren (vĕrsta od kože).
Chaise, *f.* čeza (vĕrsta od koče).
Chalcebonia, *m.* kalcedon (kamen).
Challograph, *m.* mĕdopisac; — *ie*, *f.* mĕdopisje; — *isch*, *adj.* mĕdopisan.
Chaluppe, *f.* šalupa (vĕrsta od broda).
Chamäleon, *n.* kameleun (vĕrsta od guštera); promĕnljiv, nestalan čovĕk, farbomĕnja.
Chamille, *f.* Kamille.
Champagnerwein, *m.* šampanjac, šampajusko vino.
Champignon, *m.* varganj.
Champion, *m.* zatočnik.
Chancre, *m.* rak.
Chaos, *n.* kaos, vsesmĕš, smĕša; metež.
Charakter, *m.* (Kennzeichen), biljega, obiljega, obilježje, znamenje, znak; (Eigenschaft), karakter, značaj, narav, kakvoća; (Würde), dostojanstvo; — *istren*, *v. a.* označavati, označiti, opisivati, opisati, bilježi i, obilježiti, karakterovati; — *istrt*, *adj.* označen, opisan, obi-

lježen, karakterovan;—*istich*, *adj.* značajan, karakteran.
 Charfreitag, *m.* veliki petak.
 Charge, *f.* část, stupanj časti, čin, —*n. pl. m.* (Personen), častnici.
 Charlatan, *m.* čaratan, glumac, glamaža;—*erie*, *f.* čaratanstvo glumstvo, glamaštvo.
 Charpie, *f.* š. Carpie.
 Charta bianca, *f.* běla artija.
 Charwoche, *f.* velika nedělja.
 Chatulle, *f.* skrinjica, kovčević.
 Chemie, *f.* kemija, lučba;—*iter*, *m.* kemik, lučbenik;—*isch*, *adj.* kemički, kemičan, lučben.
 Cherub, *m.* kerubin.
 Chitan-e, *f. š.* Rechtsverbrehung;—*iren*, *v. a. & n.* zametati kavgu, pravdu.
 Chimar-e, *f.* kimera, vèrljanje, klapnja, tlapnja;—*isch*, *adj.* kimeran, vèrljav, klapan, tlapan.
 Chinarinde, *f.* kinakina.
 Chitagra, *f.* kiragra, ulozi u rukuh.
 Chirurgie, *f.* kirurgia, ranarstvo, vidarstvo;—*isch*, *adj.* kirurgički, ranarstven, ranarski, vidarski;—*uß*, *m.* kirurg, ranarnik, ranar.
 Chocolate, *f.* čokolada;—*ntasse*, *f.* čaša od čokolade;—*ntopf*, *m.* Chokolatentanne, *f.* ibrik za čokoladu.
 Cholera, *f.* kolera, sèrda, sèrčba;—*isch*, *adj.* koleran; sèrdit, ljut.
 Chor, *m.* kor, sbor;—*al*, *m.*—almusik, *f.* cèrkvena muzika;—*alist*, *m.* koralista, pèvac, pèvač cèrkveni;—*altar*, *m.* veliki oltar;—*amt*, *n.* ure, časi kanonički;—*bischof*, *m.* naměstnik, vikar biskupski;—*buch*, *n.* antifonar;—*hemd*, *n.* misna košalja; kota, kotica;—*herr*, *m.* kanonik;—*ist*, *m.* korista.
 Chorographie, *f.* krajopisje.
 Chor-rod, *m.* plašt;—*schüler*, Chorist, *m.* korista.

Chrisam, *n.* krizma, sveto ulje.
 Christ, *m.* Krist, Isukèrst; kèrstjanim;—*abend*, *m.* badnji (dan), badnjak;—*enheit*, *f.* kèrstjanstvo, kèrstjani;—*enthum*, *n.* kèrstjanstvo, zakon, vèra kèrstjanska;—*fest*, *n.* božić, narodjenje Isusovo;—*geschent*, *f.* Weihnachtsgeschent;—*in*, *f.* kèrstjanka;—*kindlein*, Christkindchen, *n.* dète, dètešce (Isus);—*lich*, *adj.* kèrstjanski;—*messe*, *f.* polnočnica, ponočka;—*mette*, *f.* polnočnica, polnočka;—*monat*, *m.* december, prosinac;—*nacht*, *f.* badnji večer, badnjak;—*schein*, *m.* mlaj, mèna prosinca mèseca;—*tag*, *m.*—*fest*, *f.* božić.
 Christus, *m.* Isukèrst, Krist, Kèrst.
 Chronik, *f.* kronika, lètopis, vrèmenica;—*ensreiber*, *m.* kroničar, lètopisac, vrèmenik.
 Chronolog, *m.* vrèmenoslovac;—*e*, *f.* vrèmenoslovje;—*isch*, *adj.* vrèmenoslovan, vrèmenoslovski.
 Chrysolith, *m.* zlatokamen;—*praß*, *m.* krizopras (kamen).
 Chur, *f.* izbor; elektorat, izborniètvo;—*fürst*, *m.* elektor, izbornik;—*fürstenthum*, *n.* elektorat; izborniètvo, izbornikovina;—*fürstin*, *f.* elektorka, izbornica;—*fürstlich*, *adj.* elektorski, izbornički;—*gelber*, *pl. n.* (Bergw.) rudarina;—*haus*, *n.* kuća, palača elektorska;—*hut*, *m.* klobuk šèšir elektorski;—*prinç*, *m.* princip elektorski;—*schwert*, *n.* mač elèktorski;—*würde*, *f.* elektoria, čast, dostojanstvo elektorsko.
 Chymie, *f.* Chemie.
 Cichorie, *f.* žutjenica (trava), *Cichorium intibus* Linn.
 Ciber, *m.* vino od voća.
 Cirkular, *n.*—*schreiben*, *n.* okružnica, razpis.

Cirkular (in Zus.) okržni.
Cirkulation, *f.* obtok, obticanje, okolo-
vanje.
Cirkuliren, *v. n.* cirkulirati, teći, obi-
laziti, obticati.
Cistern, *f.* bisterna, čatèrnja, gus-
tierna, vodoshrana, nakapnica.
Cisterjenscr, *m.* cistercita; —orden, *m.*
cistercitski red, red cistercitah.
Citabelle, *f.* čitadela, gradić, tvèrdjica.
Citation, *f.* (Eiſt) izrok, zakaz; (Vor-
ladung), poziv, pozov; (Berufung
auf etwas), pozovak.
Citiren, *v. a.* pozvati koga (pred
sud); eine Stelle aus einem Buche
—, dovoditi, navoditi; — ein Ge-
ſetz —, pozvati se na zakon;
Geiſter —, vraga zvati.
Citron-at, *m.* citronata; —t, *f.* li-
mun (voće); —enbaum, *m.* limun
(dèrvo); —enfarbig, *adj.* limunov,
limunove boje; —engelb, *adj.* žut
kao limun; —enkraut, *n. s.* Metiſſe;
—enöl, *n.* limunovo ulje; —ensaft, *m.*
sok limunov, od limuna; —enschale,
f. kora, ljuska, lupina od limuna.
Civil, *adj.* građanski; svètski, svè-
tovni; —beamte, —bediente, *m.* či-
novnik, službenik, častnik gra-
đjanski; —iſiren, *v. a.* civilizirati,
obrazovati, izobraziti, izobražava-
ti; —iſirung, **Civilisation**, *f.* civi-
lizacija, obrazovanje, izobraženje,
izobraženost.
Civiliste, *f.* dvorovina (plata vladar-
skom dvoru).
Clarinet, *n.* klarinet.
Clasſe, *f.* klasa, razred, red; vèr-
sta; —en-, razredni; —enhand-
lung, *f.* jednovèrstna tèrgovina;
—enlehrer, *m.* razredni učitelj; —
enſteuer, *f.* poreza po razredu.
Clasſifi-cation, *f.* razredjivanje; —ci-
ren, *v. a.* redati, razredjivati.

Clasſiker, *m.* klasik, izučnik, izvèr-
stnik.
Clasſiſch, *adj.* klasičan, klasički; iz-
vèrstan, izuč.
Clauſel, *f.* zaporka.
Clauſur, *f.* klauzura, zatvor.
Clavicymbel, *n.* klavicimbal.
Clavier, *n.* klavér; —macher, *m.* kla-
virar, klavirostroj, meſtar od kla-
virah; —ſpieler, *m.* klavèrnik.
Clavis, *f.* ticalo, ključ.
Clariſel, *f.* duhovničvo, duhovnici.
Client, *m.* branjenik.
Clima, *f.* klima.
Clouf, *m.* rov, prohod.
Clubb, *m.* klub, sastanak, shod, sho-
dište; —iſt, *m.* klubnik.
Coadjutor, *m.* spomoćnik.
Cochenille, *f.* koćnilja (vèrsta od
cèrva amerikanskoga).
Cocoſ-baum, *m.* kokos (dèrvo koko-
sovo); —nuß, *f.* kokos (voće).
Codicill, *n.* zapisje, dodatak k opo-
ruci.
Coffee, *f.* Kaffee.
Coitus, *m.* prilæg.
Coſteſtiner, *m.* celestinac; —orden, *m.*
celestinski red.
Colibri, *m.* kolibrić (ptica).
Collationir-en, *v. a.* usporediti, pri-
spodobiti; użinati; večerati na
prin-ſke, obćenite troške; —ung,
f. usporeda, usporedjivanje; —
ungsgèbhùhr, *f.* usporednina.
Collect-e, *f.* kolekta, milostinja, dar,
pobiranje, sabiranje; —iren, *v. a.*
kupiti, sabirati.
College, *m.* drug, drugar u službi;
—ial, *adj.* sborni; —ialiſch, *adv.*
u sboru; —iengelb, *n.* predavnina,
polaznina; —ium, *n.* kolegia, sbor;
(Worleſung), predavanje.
Collet, *m.* kolet; einen beim — neh-
men, uhvatiti koga za vrat.

Collibiren, *v. n.* subijati se.
Collision, *f.* suboj; mlt Zemanben in — gerathen, doći s kime do boja.
Colonie, *f.* naseobina, naselje; — *ifiren*, *v. a.* naseliti; — *ifirung*, *f.* naseljivanje; — *ist*, *m.* naseonik, naselnik.
Colonne, *f.* stupac.
Coleophenium, *n.* kalafonia.
Coloquinte, *f.* kolokvinta, kolokvintina.
Colorit, *n.* boja, farba.
Colonne, *f.* stup, stupac, kelovna.
Comet, *f.* Komet.
Commanbant, *m.* komandant, zapovédnik, čeonik; — *biren*, *v. a.* zapovédati, ravnati, upravljati; — *bo*, *n.* komanda, zapovéd, zapovédništvo.
Comitat, *n.* (Gespannschaft), županija, varmedja; — *st.* (in Zus.) županijaki, varmedjski.
Comité, *n.* odbor.
Commende, *f.* (geistl. Pfründe), cèrkvenština.
Commentar, *m.* tumačnica; — *iren*, *v. a.* tumačiti.
Commenthur, *m.* komentur; — *ei*, *f.* komenturija.
Commercium, *n.* tèrgovina, promet, obćenje, posao.
Commerz-collegium, *n.* kolegija, véće, sud tèrgovački; — *ial*, (in Zusamm.) što se tèrgovine, prometa tiče; — *ialgewerbe*, *n.* tèrgovački obert; — *ialstraße*, *f.* tèrgovinska cesta; — *iall*, *adj.* prometni, tèrgovinski; — *ienrath*, *m.* véćnik, savětnik tèrgovački.
Commis, *m.* tèrgovački kalfa; — *voyageur*, *m.* tèrgovački poslanik.
Commissbrod, *n.* profunta, hléb vojnički.

Commissär, *m.* komisar; punovlastnik, povérenik; naručevnik.
Commission, *f.* komisija; naručbina, povérenstvo; — *är*, *m.* komisio-nar; naručbenik; nastojnik, opravnik, zapostat, povérovnik.
Commissiön, (in Zusamm.) što se tiče povérovanja; — *glieb*, *m.* član povérenstva; — *waare*, *f.* povérovina, povérena roba.
Commode, *f.* ormar.
Communal, (in Zus.) obéinski; — *beamte*, *m.* obéinski urednik; — *wesen*, *n.* obéinstvo.
Commune, *f.* obéina.
Communicant, *m.* pričestnik.
Communication, *f.* komunikacija, obćenje, sveza; (Zu- und Ausgänge), ulazi i izlazi; (Zutritt), pristup.
Communiciren, *v. a.* pričestiti; priobéiti, sobéiti; — *v. n.* pričestiti se.
Communion, *f.* pričest, pričestjenje.
Communistic, *adj.* komunistički.
Communität, *f.* (Gesellschaft), družina, društvo; (Gemeinde), obéina.
Comödie, *f.* Komödie.
Compagnie, *f.* (Militär), kumpania, satnija; (Gesellschaft), ortactvo, društvo, ortakluk; (in Zus.) ortakčki; — *on*, *m.* ortak; drug, drugar.
Compass, *m.* kumpas; — *rose*, *f.* Windrose.
Compendium, *n.* izvod.
Compensation, *f.* preboj; — *srecht*, *n.* prebojno pravo.
Competent, *adj.* nadležni, što kome pristoji; — *m.* (Mitbewerber), sutražilac; (Bewerber), tražilac.
Competenz, *f.* nadležnost; (Mitbewerbung), sutražba.
Complex, *m.* ukup.
Complicit, *adj.* zaméren; — *heit*, *f.* zamérenost.

- Compliment, *n.* naklon, poklon, pozdrav; —*enmacher*, *m.* klanjalo.
- Complot, *n.* dogovor; okletva, urota, kovarstvo; —*stifter*, *m.* zamestnik kovarstva.
- Composition, *f.* (musik.) skladak.
- Compreß, *adj.* stišnjen, tésan, stegnuto, stisuut.
- Compromiß, *n.* pristatak.
- Compromittiren, *v. a.* auf Jemanden, pristati na čiji sud; — *sich*, *v. r.* zaplesti se u što.
- Comptabilität, *f.* računstvo.
- Comptant, *adj.* (baar), u gotovu.
- Comptoir, *n.* računara, pisara.
- Concav, *adj.* duban.
- Concentriren, *v. a.* sbiti, k središtu privući, priterati, sakupiti.
- Concepist, *m.* perovodja.
- Concept, *n.* concept, ponjatje; (Aufsatz), sastavak; (Entwurf), osnova; (Geschäftsstück), perovodstvo; einem das — verrücken, u računu koga pomesti; aus dem — kommen, zaći, zaići s puta, zabuniti se.
- Conception, *f.* (eines Gesetzes), prvo-početni sastavak zakona.
- Concert, *n.* koncert; muzikalna zabava; —*meister*, *m.* direktor od muzike.
- Conchylien, *pl.* školjke, luštare.
- Concilium, *n.* sabor (duhovni).
- Concipiren, *v. a.* koncipovati, sastaviti, sastavljati, složiti, slagati.
- Concorbanz, *f.* sudaranje, slaganje.
- Concubinat, *n.* priležništvo.
- Concubine, *f.* priležnica.
- Concurrenz, *f.* prinesak, pomoć; skupljanje, mnoštvo, nagomilanje; —*wesen*, *n.* prinošanstvo.
- Concurriren, *v. n.* prinositi; skupiti se; tražiti, s drugima sajedno kakvu službu.
- Concurs, *m.* konkurs, steka, natečaj za službu; (über das Vermögen), stečaj, (in Zus.) natečni; stečajni.
- Conditior, *f.* Zuckerbücker.
- Condolenz, *f.* požaljenje, pomilovanje; —*iren*, *v. n.* tješiti, žaliti.
- Conduct, *m.* pratnja, pogreb.
- Conduite, *f.* vladanje.
- Confect, *n.* zasėdki; slašćice, poslastice.
- Confiscation, *f.* konfiskacija, ubeglucenje, ublagarenje, uzetje za državu, globa; —*iren*, *v. a.* konfiskati, uzeti, uglobiti, ubegluciti, ublagariti.
- Conflict, *m.* prepirka.
- Confrontation, *f.* suočtba; —*iren*, *v. a.* suočiti.
- Congreß, *m.* kongres, sastanak.
- Congrua, *n. pl.* (ber Geistlichen), popovina; (ber Lehrer), učevina.
- Conscribiren, *v. a.* popisati.
- Conscription, *f.* popis; —*er*, (in Zusamm.) popisni.
- Consens, *m.* privoljenje, privolja.
- Consequenz, *adj.* doslėdni; —*enz*, *f.* doslėdnost.
- Conservationbrille, *f.* čuvaći očali, naočari.
- Consignation, *f.* naznačivanje, naznaka; (Anweisung), uputa, doznaka; (Ausweis), izkaz; —*iren*, *v. a.* die Acten, naznačiti spise.
- Consistorium, *n.* sud duhovni.
- Consonant, *m.* suglasnik.
- Constabler, *m.* topnik; puškar.
- Constatiren, *v. a.* ustanoviti (sudno dokazati); —*ung*, *f.* ustanovljenje.
- Constitu-ent, *m.* izpitnik; —*iren*, *v. a.* (zusammenstellen), ž. B. eine Gesellschaft, složiti, sastaviti *n. p.* društvo; (ordnen), dati ustav, uređiti; —*irender Reichstag*, ustavodajni sabor; — ein Gericht (be-

fiellen, urediti sud; (verhören), saslušati; —irung, *f.* (der Gemeinde), uredjenje obćine.

Constitut, *m.* saslušanač, saslušnik; — *n.* saslušak; —ion, *f.* (Verfassung), ustav (Beschaffenheit z. B. des Leibes), kakvoća (*n. p.* tila); —ionell, *adj.* ustavni; —ionsart (eines Gebäudes), način gradjenja.

Consul, *m.* konzul; —at, *n.* konzulat (zaklonstvo); —atē, što se tiče konzulata (zaklonstva).

Consumiren, *v. a.* trošiti, potrošiti.

Consumtion, *f.* trošnja, trošitba.

Conterfei, Conterfāt, *m.* kuntrafa, prilika, kip, slika, obraz.

Conterst-iren, *v. a.* etvaš, priznati što; —irung, *f.* priznanje.

Contingent, *n.* pripadak, pripad, dotičak, dotični dēl.

Conto, *n.* račun; —current, tekući račun.

Contor, *n.* pisarnica, kontur.

Contract, *adj.* knjast, sakat; klenit.

Contract, *m.* pogodba.

Contractent, *m.* pogodnik.

Contractiren, *v. a.* pogadjati se, pogoditi se, ugovarati, ugovoriti, sklopiti, učiniti pogodbu.

Contramandiren, *v. a.* etvaš, poreći što.

Contraordre, *f.* poreka.

Contraſignir-en, *v. a.* uzpodpisati; —ung, *f.* uzpodpisak.

Contrast, *m.* protinba; razlika, različnost; —iren, *v. n.* neslagati se, različan, različiti biti, razlikovati se.

Contravenient, *m.* prekērnik.

Contraband, *f.* kuntrabant, branjevina (roba); — *adj.* od kuntrabanta, zabranjen.

Contribu-iren, *v. a.* platjati porezu; —tion, *f.* daća, danak, poreza.

Controll-e, *f.* prigled; —tur, *m.* priglednik; —iren, *v. a.* prigledati; —wesen, *n.* prigledstvo.

Contumaz, *f.* (im Prozeß), okornost, nedolazak pred sud; (Anſtalt), lazaret.

Contuiche, *f.* kontuš (haljina ženska).

Convent, *m.* shod, sabor, spravište.

Convention, *f.* pogodba, ugovor, uvēt.

Conver, *adj.* visan.

Cop-ic, *f.* kopia, prepis; —iren, *v. a.* kopijati, prepisati; —ist, *m.* kopista, prepisnik.

Copul-ation, *f.* vēčanje; —iren, *v. a.* vēčati.

Coralle, *f.* Koralle.

Corbon, *m.* stega zdravstvena; ben —ziehen, postaviti stegu.

Corbuan, *m.* kordovan.

Cornet, *m.* kornet, zastavnik, stēgonoša (u konjanikah); —te, *f.* zastava, stēg.

Corporal, *m.* kaplar, tēlesnik, kapuro; —ſchaft, *f.* kaplaria, kapuralia.

Corpus delicti, *n.* predmet zločinstva.

Correalitāt, *f.* suobvezanost za čelu stvar.

Correct, *adj.* izpravan, popravljen, vērān, bez ſalinge, bez pogrēške, bez mane; —ionell, *adj.* popravni; —ions, popravni; —ionsanſtalt, *f.* (—haus, *n.*) popravnica; —or, *m.* korektor, popravnik; —ur, *f.* korektura, popravljanje, popravak; —urbogen, *m.* list od korekture, korektura.

Correspond-ent, *m.* korespondent, dopisnik; —enz, *f.* korespondencia, dopis; —iren, *v. n.* korespondirati, dopisivati.

Corsar, *m.* gusar, lupež, razbojnik morski.

Corset, *m.* korset, koret, koretic.
 Courier, *m.* kurier, ulak; bërzoteća, teća.
 Cours, *m.* tečaj, *f.* Kurs.
 Couvert, *f.* kuvërta; zavoj, zavitak, zamotak.
 Creatur, *f.* stvor, stvorenje.
 Crebenz-en, *v. a.* služiti (jéstvine i pilo); —er, *m.* služnik; —teller, *m.* podčasnjak; —tisch, *m.* stolnica.
 Credit, *m.* vëra, vëresia, vërovanje; —brief, *m.* —iv, *n.* list, pismo vërovno, vërodajno; —iren, *v. a.* dati na vëru, na poček; uzajmiti, posuditi; pouzdati se, uzdati se u koga.
 Creditor, *m.* vërovnik.
 Criba, *f.* propaostvo; —tar, *m.* propalica.
 Criminal, *adj.* zaglavan, zločinstveni; —gericht, *n.* zaglavni sud; —richter, *m.* zaglavni sudac.
 Cruziftr, *n.* propetje, propelo, razpetje, razpelo.
 Cubebe, *f.* kubeba; cibiba.
 Culisse, *f.* kulisa.
 Culpa, *f.* (Verschulden), krivnja, krivica.
 Cultiviren, *v. a.* nastojati, gledati; raditi, obdëlavati, težati; izobražavati, obrazovati.
 Cultur, *f.* obrazovanost, izobraženje, izobraženost; (Bearbeitung), zemljodëljstvo, ohradjivanje zemlje.
 Cultus, *m.* bogoštovje; — (in Zuf.) bogoštovni.
 Cumulativ, *adj.* nakupni.
 Cur, *f.* lëčba, lëčitba.
 Curamb, *m.* skërbstvenik.
 Curatel, *f.* nastojanje; skërb, briga.
 Curator, *m.* kurator; nastojnik, pomnik, skërbnik.
 Curcuma, *f.* *f.* Gelbwurz.

Curialstyl, *m.* kurialni, dvorni, posleni stil (slog u pisanju).
 Curiren, *v. a.* lëčiti, izlëčiti; vidati, izvidati.
 Currende, *f.* obtečnica.
 Current, *adj.* tekuć; tečajni, navađan, obiđan; —schrift, *f.* pismo nëmačko tekuće, bërzo, hitro.
 Kurs, *m.* hod, tečaj; —zettel, *m.* tečajnica.
 Kurfschrift, *f.* kurziv, pismo povoljeno.
 Kustos, *m.* kustos, čuvar, stražar.
 Cylinder, *m.* valj, valjak; —förmig, Cylindrisch, *adj.* valjevit.
 Gymbel, *f.* poludrica, poudrica.
 Gyniker, *m.* cinik; —isch, *adj.* ciničan, cinički.
 Cyperfage, *f.* ciparska mačka.
 Cypresse, *f.* čempres, cipres, kupres.

D.

Da, *adv.* ovdë, tù, totu, tamo; kad, gdë; evo, eto; — sein, tù, tamo, nazočan biti; biti, obstojati; von da, od ovud, odavde, odatle; hier und da, ovdë i ondë, gdë i gdë; da bin ich, eto me, evo me.
 Da, *conj.* buduë da, jer, jerbo; — doch, prem da; akoprem, prem ako; kada, kad opet, kad svakako.
 Dabei, *adv.* tu, totu, tamo; pri tom, blizu, uza to, pored toga; ich möchte sich gerne — haben, radi bih, da i ti tù budeš; er will überall — sein, hoće svagdër da bude; ich bin —, ja pristajem; es bleibt —, stanovito je, tako je, tako će bit;

was denkst bu — ? što misliš, što sudiš o tom ?

Dach, *n.* krov; einem — unb Fach geben, primiti, obškèrbiti koga; einem auf dem — sein, pazit oštro na koga; — balfen, *m. f.* Dachschwelle; — becker, *m.* pokrivalac; — fahne, *f.* Wetterfahne; — fenster, *n.* somié, umino, prozorac na krovu; — forst, *m.* sléme; — latte, *f.* žioka, letva; — maa, *n.* mah od krova, krovna mahovina; — pfanne, *f.* žlèbac, cigla; — recht, *n.* stréha; — rinne, *f.* žlèb; — röhre, *f.* cèv od žlèba.

Dach, *m.* jazavae, jazvac. *Ursula meles* Linn. — bau, *m.* jazvina.

Dachschindel, *f.* šindala, šindra, šindrika; — schwelle, *f.* velika greda od krova.

Dachsfalle, *f.* stupica, pastulja za jazavce; — fänger, *m.* jazavčar (pas); — fell, *n.* koža od jazavca; — fett, *n.* salo od jazavca; — grau, *adj.* siv, sur kao jazavac; — hund, *m.* nizko pseto, jazavac; — jagd, *f.* lov na jazavce; — friecher, *f.* Dachshund; — loch, *n. f.* Dachsbau.

Dachsparren, *f.* Sparren; — spitze, *f.* vrh od krova, sléme.

Dachröhre, *f. f.* Dachsbau; — schmalz, *f. f.* Dachsfett; — schwarte, *f. f.* Dachsfell.

Dachstein, *m.* žlèbac, crép, cigla; — stroh, *n.* slama za pokrivat, slama od krova; — stubl, *m.* konji, grede od krova.

Dacht, *f.* Docht.

Dachtel, *f.* pljuska, zaušnica.

Dachteln, *v. a.* pljusnuti, pljuskatii.

Dachtraufe, *f.* stréha, kapnica.

Dachtrausenrecht, *n.* pravo kapnice; — ziegel, *m.* stréšna cigla, crép od stréhe.

Dachung, *f.* krov, pokrivanje, pokritje.

Dachwerk, *n.* krov; — ziegel, *m.* žlèbac, crép, cigla.

Dadurch, *adv.* po tom, tim, s tim, kroza to, ovuda, ovud, ovudar, tuda, tudar.

Dafern, *adv.* ako.

Dafür, *adv.* zato, tomu; — stehen, dobar stojati za što; ich kann nichts —, ja nisam kriv; — halten, misliti, scènitii, suditi, mnèti.

Dagegen, *adv.* proti tomu, usuprot, prema tomu; — sein, protivan biti, protiviti se; — halten, prisporobiti, prisporobljati.

Dahem, *adv.* doma, kod kuće, kući.

Daher, *adv.* ovamo, amo, sèmo, zato, odtuda, odayde, odatle; biß —, dovdè, doвле, dotud; — hier, *adv.* ovdè, tu.

Dahin, *adv.* tamo, onamo; — laufen, doteći, dotèrèati; — gehen, proći, prolaziti; es steht — ob..., nezna se hoće li, da li...; — sein, bit pro-pao; — streben, težiti tamo.

Dahinaus, *adv.* ovuda, onuda, tuda.

Dahingegen, *f.* Dagegen.

Dahinten, *adv.* ovdè, tú zada, za tim; — bleiben, ostati od traga.

Dahinter, *adv.* zada, za tim, poda tim; — kommen, saznati; ich will schon — sein, pazit èu, pripazit èu na to.

Dalk, *m.* kapljotina od cèrnila.

Damalg, *adj.* ondašnji, tadašnji, onadanji.

Damašt, *adv.* onda, tada, u to doba, n ona vrèmena.

Damašcenerarbeit, *f.* teg, dèlo demesko, damascensko; — flinge, *f.* sablja demeskinja.

Damašciren, *v. a.* demesèiti, damaskovati.

Damašt, *m.* demesk, damask, damast; — en, *adj.* od demeska, od damaška,

- damasta; —steinwand, *f.* platno damašteno.
- Dame, *f.* gospoja, gospa; (im Damenspiel), dama; (in der Karte), kraljica.
- Damen-bret, Dambret, *n.* skaknica; —sattel, *m.* žensko sedlo; —spiel, Damspiel, *n.* dama (igra); —stein, *m.* kamen.
- Dam-geiß, *f.* —hirsch, *m.* jelen dama, šarenjak; —hirschkuh, *f.* košuta dama.
- Dämisch, *adj.* lud, bedast, sulud, suludast, šumast, omamljen, smamljen.
- Damit, *adv.* po tom, tim, s tim, s otim, kroza to; —conj. da, neka, za da.
- Dämlich, *adj.* lud, budalast.
- Damm, *m.* nasap, nasip; —bau, *m.* nasap, nasip, gradja, gradjenje naspa; —bruch, *m.* prolom od naspa.
- Dammeln, *v. n.* ludovati, budaliti.
- Dämmen, *v. a.* nasipati, napraviti nasap; daß Wasser —, zajaziti, pregraditi vodu.
- Dämmen, *v. n.* schäumen und dämmen, jesti i piti, izerati, razsipno, razkošno živěti, pèrcati.
- Dammerbe, *f.* zemlja za nasap, zemlja od naspa.
- Dämmer-glück, *n.* počimajuća, svitajuća srća; —grotte, *f.* tamna, sumračna pećina, spila; —hell, *adj.* sumračan; —ig, *adj.* mračan, sumračan, taman; —licht, *n.* sumračna světlost; —n, *v. i.* smérknjivati, mračiti se, hvatati se sumrak, svitati, svanjivati; —strahl, *m.* svitajuća, smérknjiva zraka; —stunbe, *f.* ura od sutona; —ung, *f.* sumrak, mrak, suton; Morgen —ung, prozorje.
- Dampf, *m.* para, sapa, dim, sipnja; (scherzhaft), vëtrogonja; —bad, *n.*

- kupalo od pare, parno; —en, *v.* pušiti se, dimiti se, kaditi se, pušiti, dimiti, kaditi.
- Dampf-en, *v. a.* utaziti, potaziti, ugasi, utèrnuti, utèšiti, umiriti, zdušiti; —end, *adj.* utaziv, ugasi, utèrnjiv, zadušiv; —er, *m.* gasil, gasionik; —zur Trompete etc. sudina; —horn, *n.* gasilo, gasionik —ig, *adj.* sipnjiv; —igkeit, *f.* sipnja.
- Dampf-loch, *n.* oduška; —maschine, *f.* makina, nastroj od pare, parokret; —messer, *m.* paromèr.
- Dampfung, *f.* utazenje, zatušenje, ugašenje, utèrnutje.
- Dampfschiff, *n.* paroplov (besser al parobrod), vatrenjaća; —fahrt, *f.* paroplovstvo, parobrodarstvo; —fahrts-Gesellschaft, *f.* paroplovstveno društvo; —wagen, *m.* parovoz, kolod od pare.
- Dammwildebret, *n.* damad, jeleni, zvěrad velika.
- Daneben, *adv.* pokraj; polag, pored toga, vèrh toga, uza to, osim, izvan toga.
- Danieden, *adv.* ovdè dole, tamo dole, tu dole.
- Danieber, *f.* Nieber.
- Dank, *m.* hvala, zahvaljenje, harnost; —sagen, hvaliti, zahvaliti; einem —wissen, zahvalaa, haran komu biti; Gott sei —, hvala Bogu; man kann ihm nichts zu —e machen, nemože mu čovèk nikako ugoditi; —bar, *adj.* haran, zahvalan, blagodaran; —barkeit, *f.* harnost, zahvalnost, blagodarnost; —barlich, *adv.* zahvalno, harno, blagodarno; —besliffen, *adj.* haran, zahvalan, blagodaran; —en, —sagen, *v. n.* hvaliti, zahvaliti, odvèrnuti, odvratiti pozdrav; —enswerth, *adj.* vrèdan, dostojan harnosti; —erfüllt,

adj. pun zahvalnosti; —*fest*, *n.* svetkovina od zahvaljenja; —*gebet*, *n.* hvála, zahvaljenje, molitva od zahvaljenja; —*lieb*, *n.* pėsan, pėsa, pėsmá od zahvale; —*loß*, *adj.* neharan, nezahvalan, neblagodaran; —*opfer*, *n.* žertva, posvetilište od zahvaljenja; —*şagung*, *f.* zahvaljenje, hvála, zahvalnost; zahvala, blagodarjenje, blagodarnost; —*şagungsşreiben*, *n.* hvála, zahvaljenje, list od zahvale; —*trunfen*, *adj.* opojenarnosti, zahvalnosti.

Dann, *adv.* onda, tada, tadar; — *und wann*, kadkada, nėgda i nėgda; — *erst*, onda takar, tek onda.

Dannen, *von dannen*, *adv.* odtuda, odonuda, odavde, odovud, odovudar, odavle, odatle, odtale.

Dannenşero, (*verast.*), *f.* başer.

Daran, *adv.* na tom, u tom pri tom; *was liegt mir* —, što mi je do toga, ũbel — *sein*, bit u hėrdjavu stanju; *zlo stojati*; — *arbeiten*, o tom raditi; *sie sind unrecht* —, varate se; *es ist nichts* —, ništa nevalja, nevrėdi ništa.

Darangaße, *f.* kapara, zapogod, uvėra.

Darauf, *adv.* na to, za tim, po tom, u, poslie toga; — *geben*, kaparu dati; *prida dati*; — *gehen*, umrėti, poginuti, otići, propasti; — *ausgehen*, tražiti, gledati, raditi o ċem; *den Tag* —, drugi dan, sutradan zatim.

Daraufgabe, *f.* (Agio) prid.

Daraus, *adv.* odtuda, iz toga.

Darben, *v. n.* tėrpėti glad, ũvėti oskudno, ũvėti u nevolji, gladovati, ũvotariti.

Darbesfarre, *f.* ċerkavica od ũpe, od parokie, od plovania.

Darbestelle, *f.* ċerkavica od sluşbe.

Darbießen, *v. a.* nuditi, ponuditi, po-

nudjati, davati, pruţati, dati, pruţiti.

Darbring-en, *v. a.* donėti, prinėti, donositi, prinositi, pokloniti, vėtati; —*ung*, *f.* donos, prinos, doneşenje, prineşenje, poklonjenje, vėtanje.

Darcin, *adv.* u to, k tomu.

Dargeben, *v. a.* dati, pokloniti, darovati.

Darhalten, *v. a.* dėrţati, pruţiti, pruţati.

Darin, *adv.* u tom; u nutri, nutri.

Darlegen, *v. a.* poloţiti, postaviti, polagati, postavljati, metnuti, vėrėti; (*beweisen*), dokazati; (*auseinanderşetzen*) razloţiti.

Darlehen, *n.* zajam, posuda.

Darlehen, *Darlehenen*, *Darleihen*, *v. a.* posuditi, uzajmiti, zaimo dati.

Darleisher, *m.* uzajmitelj, posuditelj, zajmodavac.

Darm, *m.* crėvo, drob; —*bein*, *n.* crėvna kost; —*bruch*, *m.* kila, pridor od crėva; —*brũste*, *f.* crėvna ũlzda; —*fell*, *n.* opna, opnica utrobiċna; —*gicht*, *f.* crėvobolja; —*ruhr*, *f.* sėrdobolja; —*saite*, *f.* ũica od crėva; —*streng*, *f.* —*weg*, *n.* tėrbobolja.

Darnach, *adv.* zatim, po tom; — *es fãllt*, kako dodje; *daş ist auch* —, ni to nevalja mnogo, i to je tako, onako.

Darnachachtung, *f.* vladanje.

Darneben, *f.* Daneben.

Darob, *f.* Darüber.

Darre, *f.* puşnica; suha nemoć, siċia, tisika; —*der Wđgel*, prišt.

Darreich-en, *v. a.* podati, dati, pruţiti, ponuditi, podavati, davati, pruţati, nuditi, ponudjati; —*ung*, *f.* podanje, pruşenje, ponudjenje, nudjenje, pruşanje.

Darren, *v. a.* suşiti; *Kupfer* —, topiti.

Darr-fieber, *n.* groznica tisikava, si-
ciava; —haus, *n.* pušnica; —sucht,
f. nemoš suha, tisika, s čia.

Darschießen, *f.* Worschießen.

Darstell-en, *v. a.* predstaviti, predlo-
žiti, postaviti, položiti, metnuti,
věri pred oči; opisati, prikazati;
sich —, *v. r.* ukazati se, kazati
se, viděti se; —ung, *f.* predstav-
ljenje, predloženje, prikazanje; o-
pis.

Darstrecken, *v. a.* pružiti, dati, po-
nuditi, podati.

Darstun, *v. a.* dokazati.

Darüber, *adv.* věrhu toga; o tom,
nada tim; radi toga, osim toga,
uza to; nichts — ober darunter,
ni manje, ni više; ich will mich
— machen, primit ću se, uhvatit
ću se toga; er ist — gestorben,
umro je nada tim; — vergeht die
Zeit, medjutim prolazi vřeme; es
geht alles darunter und —, sve
idje naopako.

Darum, *conj.* zato, radi, poradi,
zbog, čěća toga; — *adv.* okolo
toga, u naokolo.

Darunter, *adv.* poda tim; medju, iz-
medju njih; etwas — legen, pod-
metnuti, podložiti štogod; sich —
mengen, měšati se, uněšati se, pa-
čati se u što.

Darmāgen, *v. a.* měriti, vagati na oči.

Darweisen, *v. a.* pokazati, pokazi-
vati.

Darwerfen, *v. a.* baciti, bacati pred
koga.

Darzählen, *v. a.* brojiti, izbrojiti.

Darzeigen, *v. a.* pokazati, ukazati,
pokazivati, ukazivati.

Darzu, *f.* Dazu.

Darzwischen, *f.* Dazwischen.

Das, *art. član spola sřednjega*; —
pr. ovo, to; koje.

Dase, *f.* Bremse.

Daselbst, *adv.* tamo, ondě, onamo.

Daselbstig, *f.* Dasig.

Dasein, *v. n.* f. Da.

Dasein, *n.* pribitje, nazočnost, pri-
sutnost; bistvo, jestvo.

Dasjenige, *pr.* ono, to.

Dasig, *adj.* tamošnji; ovdašnji.

Dasitzen, *v. n.* siděti, sěditi.

Dasmal, *adv.* za sad, ovaj put, sada,
taj put, taj krat.

Dashmeter, *n.* gustoměr.

Das, *conj.* da; neka; za da.

Daselbe, *pr.* to isto, isto, ono isto.

Data, *n. pl.* data.

Datiren, *v. a.* datovati, dato napisati.

Dattel, *f.* datula (voće); —baum, *m.*
datula, palma, paoma, poma
(děro).

Datum, *n.* dato.

Daube, *f.* duga.

Däuchten, *v. i.* činiti se, viděti se;
mněti, scěniti, misliti.

Dauer, *f.* duranje, trajanje; *fig.*
stalnost, postojanstvo; —haft, *adj.*
čvrst, jak; dugovčean, dugodne-
van; *fig.* stalan, postojan, krěpak;
—haftigkeit, *f.* trajanje, duranje;
dugovččnost.

Dauern, *v. n.* durati, trajati; oba-
stati, podněti, podnositi, těpěti;
— *v. a.* es dauert mich, žao mi
je, žalim, kajem se; sich kein Geld,
keine Mühe — lassen, nežaliti ni
novac, ni truda.

Daumen, *m.* palac; einem den — haf-
ten, braniti, zagovarati koga, ru-
ku mu děžati; einem den — auf
Auge setzen, uzaptiti koga, na u-
laru ga děžati; —breit, *adj.* za
jedan palac širok; —leber, *n.*
Däumling, Däumenring, *m.* naper-
stak, naperstojak; —schraube, *f.*
—stod, *m.* lisice, lisičine.

Dauke, f. f. Blaumfeber.

Dauk, n. kee.

Davidsharfe, f. harfa Davidova.

Davon, adv. od toga, s toga, radi, porad toga; — gehen, otići; — laufen, pobégnuti; — liegen, odléti; — jagen, odtéрати, prognati, izagnati; — kommen, izbaviti se, réiti se; — tragen, odnéti; — fáhren, odvesti; sich — machen, pobrati se, pokupiti se, odnéti se; — müssen, morat otići, proći; — sáhlen, sich, ukrasti se, kradom otići; die meisten —, veći dio od njih; den Sieg — tragen, odérkati, zadobiti pobédu, nadvladati, svladati, preobladati, predobiti; mit einem blauen Auge — kommen, otići s modrim okom; er kann nicht —, nemože da otdje; — tragen, odkasati.

Davor, adv. preda tim; od toga; du kannst nicht durch die Thür, denn es hängt ein Schloß —, nemožeš kroz vrata, jer je na njih lokot; das Licht blendet, stelle einen Schirm —, ta svéca blésti, zasloni ju; ich kann nicht —, ja mu neznam ita, ja tomu nisam kriv.

Dawider, adv. proti tomu; — sein, protivan biti, protiviti se; sich — setzen, uzprotiviti se, opréti se éemu.

Deu, adv. vèrh, osim toga, uza to, pored toga; zato, k tomu, na to.

Deumal, adv. tada, tadar, onda, onadar.

Deuwischen, adv. medju tim, po sréd toga, sréd toga; u to; u tom; — kunst, f. uméšak.

Dekan-at, n. —ei, f. dekania; — us, Dechant, m. dekan.

December, m. decembar, prosinac.

Decher, m. desetak (od kožab).

Decimal, adj. desetani; — Bruch, dreibli desetni; — Rechnung, račun, razbroj desetni.

Deckbett, n. perina, pokrivač, pokrivalo.

Decke, f. pokrivalo, pokrivač, pokrovac; poklopac; zastor, zakrivalo; — des Zimmers, tavan, sušt; svod, volta; — am Schiffe, kuverta; mit Jemanden unter einer — stehen, u jedan rog, u jednu tikvu svirati; sich nach bet — strecken, živéti kako se može.

Deckel, m. poklopac.

Decken, v. a. pokriti, zakriti, sakriti, poklopiti; zastérti; braniti; prátiti; namiriti; osigurati što; den Tisch —, sterati, prostérti terpezu; sich —, oségurati se; — machen, — flechten, m. hasurar, rogožar, sturar; — stüd, n. tavan, sušt.

Decker, m. pokrivalac.

Deck-mantel, m. fig. zastor, vid, izlika, plašt; — rasen, m. busen.

Deckung, f. namirenje, osiguranje; —surkunde, f. osigurna izprava.

Declam-iren, v. a. deklamirati, deklamavati, beséditi; vikati, kričati; —ation, f. deklamacia, besédjenje.

Declin-ation, f. sklanjanje; —iren, v. a. sklanjati.

Decret, n. f. Absub.

Decret, a. dekret, odluka, odlučnica; —iren, v. a. dekretirati, odlučiti, dokončati.

Dedic-ation, f. posveta; —ciren, v. a. posvetiti kome što.

Defect, m. nedostatak, pomanjkanje; — adj. nedostatan, manjkav.

Deficient, m. nemoćni svetjenik.

Deficit, n. manjak.

Definitiv, adj. konačni; (fix) stalni.

Degen, *m.* spada, vučac; zum — greifen, potegnuti, tergnuti vučac; —band, *n.* —schleife, *f.* vez od spade; —gefäß, *n.* balčak; —gehül, *n.* —koppel, *f.* remen, pojas od spade; —linge, *f.* gvozdje od spade; —knopf, *m.* jabuka od spade; ein alter —, dobri starac, stara dobrončina; —quaste, *f.* kita, kista od spade; —scheide, *f.* korice, nožnica; —spitze, *f.* ert, šip, vrh od spade.

Degradiren, *v. a.* degradirati, směstiti.

Dehnbar, *adj.* raztegljiv, protegljiv; —heit, *f.* raztegljivost, protegljivost.

Dehn-en, *v. a.* raztegnuti, protegnuti; tanjiti; razvlačiti, prodiljiti; —ung, *f.* raztezanje, protezanje; prodiljenje, razvlačenje.

Deich, *m.* nasap, nasip; —en, *v. a.* nasipati, napraviti nasap; jaziti, gatiti, zajaziti, zagatiti.

Deichsel, *f.* ruda, rudo, oje; —eisen, *n.* podnožje; —gabel, *m.* rukunice; —nagel, *f.* čivja, klin od rude; —pferd, *n.* rudnjak, rudni konj, konj od rude.

Dein, *pr.* tvoj.

Deinet-halben, —wegen, —willen, *adv.* radi, poradi, zbog, čéca tebe, s tebe.

Deinige, (der, die, das), tvoj.

Deist, *m.* bogovérac; —erei, *f.* Deismus, *m.* bogovérstvo.

Delegation, *f.* odred; —iren; *v. a.* odrediti.

Delict, *n.* prestupak.

Delinquent, *m.* prestupnik, zločinac.

Delogiren, *v. a.* izkućiti koga.

Delphin, *m.* dupin, pliskavica.

Demant, *f.* Diamant.

Demartation, *f.* medjašenje; —sklinie, *f.* medjašni potez.

Demnach, *conj.* dake, dakle, iadi, i tako; polag toga, radi, poradi toga.

Demnächst, *adv.* odmah za tim, takizato.

Demokrat, *m.* demokrat, pukovlad; —ie, *f.* demokracija, pukovladarstvo, pukovladje; —isch, *adj.* demokratski, pukovladarski, pukovladan.

Demohngeachtet, *adv.* sa svim tim, ništanemanje.

Demoliren, *v. a.* razoriti sgradnu, razgraditi što.

Demonstration, *f.* dokaz; razjasnjenje; (zur Schrédung), javnokaz.

Demuth, *f.* poniznost, sniženost, smérnost.

Demüthig, *adj.* ponizan, snižen, sméran; —en, *v. a.* poniziti, sniziti, ukrotiti; —ung, *f.* poniženje, sniženje, ukrotjenje.

Dendrit, *m.* dèrvnik (kamen).

Dengeln, *v. a.* klepati.

Denkart, *f. f.* Denkfungsart.

Denkbar, *adj.* misliv, umisliv, pomisliv.

Denkbuch, *n.* uspomemar, knjiga od uspomene, knjiga zapisna; dnevnik, danik.

Denk-en, *v. a. & n.* misliti; mnéti, scéniti, suditi; (gesonnen sein), kániti; (sich erinnern), opominjati se, spominjati se, sétjati se; —er, *m.* mislitelj, promisljalac, razmatralac; —freiheit, *f.* sloboda od misli, sloboda duše; —kraft, *f.* moć mišljenja; —lehre, *f.* slovlje, logika; —mal, *n.* spomenik, pametnik; —münze, *f.* medalja, spomenica; —sáule, *f.* spomenik, pametnik, stup od uspomene; —schrift, *f.* napis; uspomena, pamet, spomenopis; —spruch, *m.* poslo-

vica, rěč; — stein, *m.* spomenik, pametnik; — ungsart, — art, *f.* način mišljenja; — würbig, *adj.* znatan, znamenit, dostojan uspomene; — würbigkeit, *f.* znatnost, znamenitost; — zeichen, *f.* Denkmahl; — zettel, *m.* pomenka; — der Zuben, list od zapovėdih božjih.

Denn, *conj.* jer, jerbo, zaštobo; dakle, indī; (als), nego, no, od.

Dennoch, *conj.* sa svim tim, ništanjemje, svakako, ipak.

Denunci-ant, *m.* opovėdnik; — ren, *v. a.* opovėditi.

Departement, *n.* departament, okoliš, kotar, okružje; (Abtheilung) odsěk.

Dereiche, *f.* pošiljka, pospěšnica; (Ansberricht) uredsko izvjestje.

Depon-ent, *m.* ostavilac, ostavodavac, pokladodavac; (Ausfager) svėdok, izpovėdalac; — iren, *v. a.* ostaviti kod koga; položiti spise; izpovėdati što.

Depertir-en, *v. a.* poslati u prognalište; — ung, *f.* poslanje u prognalište.

Depositär (Uebėrnehmer), *m.* ostavoprimec, pokladoprimec.

Depositär (in Zus.) što se ostavah tiće; — amt, *n.* ostavni ured; — bank, *f.* ostavnica, pokladnica; — cassa, *f.* ostavna peneznica; — commissär, *m.* ostavni povėrenik; — gebühr, *f.* ostavnina, pokladnina; — gelber, *f.* ostavni novci; — instruction, *f.* ostavni naputak; — schein, *m.* ostavno pismo; — vermögen, *n.* ostavbina, pokladbina.

Deposition (Ausfage), *f.* izpovėdka; — (Zeugniß), svėdočanstvo.

Depositum, *n.* ostava, poklad.

Depuriren, *v. a.* eine Realităt, skinuti terete s nepokretnosti kakve.

Deputat, *n.* plata u stvarima; dio pripadajući; — smann, *m.* koji prima platu u stvarima.

Deputation, *f.* odaslanstvo, odaslanje, odbor; — (Deputirte), odaslanićstvo.

Deputiren, *v. a.* odaslati koga.

Deputirter, *m.* odaslanik, poslanik, poklisar.

Der, die, daß, *art.* član jezika nemačkoga; — pr. taj, ovaj, koji.

Derb, *adj.* tvėrd, čvrst, stalan, jedar; *fig.* neotesan, osoran, sirov, žestok, opor; — heit, *f.* sirovost, grubost, opornost.

DerEinst, *adv.* nėgda, jednom, nėkad.

DerEichte, *n.* pustolina.

Derent-halben, — wegen, — willen, *adv.* radi, poradi, zbog njih, čėća njih.

Dergestalt, *adv.* tako, tim naćinom, na taj naćin.

Dergleichen, *adj.* takov, tim podoban, ovakov.

Derhalben, *conj.* radi, poradi, zbog toga, čėća toga, s toga.

Derjenige, *pr.* on, onaj, oni.

Dermaleinst, *adv.* nėgda, nėkad, kad.

Dermal-en, *adv.* sada, sadar; — ig, *adj.* sadanji, sadašnji.

Dermaßen, *adv.* tako, toliko, na toliko, toli.

Dero, *pr.* (veralt.) vaš, njihov.

Derohalben, (veralt.) *f.* Derhalben.

Derfelbe, diefelbe, dasfelbe, *pr.* oni; onaj, on, taj isti.

Derweilen, *adv.* medjuto, medjutim, u toliko, izmedju toga, medtimtoga, u to.

Derwisch, *m.* đerviš.

Descendenten, *m. pl.* nabraćci, nabraćje, potomstvo.

Desert-eur, *m.* odbėg, uskok, bėgunac; — ion, *f.* odbėkstvo; — iren, *v. n.* uskoćiti, pobėgnuti, uteći, odbėći, odbėgnuti.

Deservit (der Advokaten), *n.* odvětnina.
 Desfalls, *f.* Deshalb.
 Desgleichen, *adv.* takodjer, takajer, na isti način.
 Deshalb, Deshalbem, *adv.* zato, porad, radi toga, čéa toga, s toga, iz toga uzroka.
 Despot, *m.* despot, samosilnik; —*isch*, *adj.* despotaki, samosilan; —*ismus*, *m.* despotizam, samosilje.
 Destillir-blase, *f.* lambik, kazan; —*en*, *v. a.* destilirati, peći, žeći, igati; —*ung*, *f.* destiliranje, destilacija, pečenje, žečenje, iganje.
 Desto, *adv.* tim, s tim; — *besser*, tim bolje; — *mehr*, tim više; — *schlimmer*, tim gore; — *weniger*, tim manje.
 Deswegen, *conj.* zato, porad, radi, čéa toga, s toga, iz toga uzroka.
 Detail, *n.* podrobnost, potankost; *ins* — *eingehen*, upustiti se u podrobnosti, potanko potresti što; —*s* — *podrobni*, potanki; —*s*, — *podrobni*, potanki; —*s* — *Ausführung*, *f.* potanko razloženje, izvršenje; —*s* — *Bestimmung*, *f.* potanka odredba, potanko ustanovljenje; —*s* — *Handlung*, *f.* trgovina na sitno; —*s* — *Instruktion*, *f.* potanki naputak; —*s* — *Rechnung*, *f.* potanki račun.
 Detasch-ement, *n.* děl, dio, oděljenje, četa; —*iren*, *v. a.* odpraviti, poslati, odrediti.
 Detentionshaus, *n.* zadržanica.
 Deterior-ation, *f.* pogoršaj, pogoršanje; —*iren*, *v. a.* pogoršati stvar.
 Deube, *f.* Diebstahl.
 Deuchten, *f.* Däuchten.
 Deut-en, *v. a.* tumačiti, protumačiti, razpraviti; — *v. n.* kazati, znamenovati, slutiti, auf etwas —, kućati kamo, směratı kamo; —*er*, *m.* tumač, tumačitelj, tumačnik.

Deutlich, *adj.* razgovetan, jasan, bistar, čist, razumljiv; —*heit*, *f.* jasnost, bistroća.
 Deutsch, *adj.* němački; —*t*, *m.* němac; —*meister*, *m.* poglavar reda teutonskoga.
 Deutung, *f.* tumačenje, znamenovanje, znamenje, znak.
 Devise, *f.* prića.
 Dezember, *f.* December.
 Diaconus, *m.* diakon, žakan.
 Diadem, *n.* diadema, kruna.
 Dialect, *m.* (Mundart) narěčje.
 Dialektik, *f.* dialektika, umětnost govorenja; —*er*, *m.* dialektik, umětan u govorenju, govornik.
 Dialog, *m.* govor, razgovor, dvogovor.
 Diamant, *m.* diamant; dragi kamen; —*en*, *adj.* od diamanta; —*schneider*, —*händler*, *m.* diamantar.
 Diameter, *f.* Durchmesser.
 Diät, *f.* dieta, red u življenju; —*en*, *pl.* trošak, platja svakdanja, nadnevnie; (in Zus.) nadnevnički.
 Dich, *pr.* tebe, te.
 Dicht, *adj.* krut, čvrst, jak, jedar, natěpan, gust; —*t*, —*heit*, *f.* čvrstoća, jakost, jedrina, guština.
 Dichten, *v. a.* stěpati, sgustiti, kalafatati, zašćupati.
 Dichten, *v. a.* (sinnen), misliti, mozgati; (erbichten), izmisliti, iznaći; (als Dichter), pěvati, napravljati pěsni, verse naćinjati.
 Dichter, *m.* poeta, pěsniķ; —*in*, *f.* poetinja, pěsniķa; —*feuer*, *n.* — *gluth*, *f.* plamen, vatra, žar poetiķi; —*geist*, *m.* duh poetiķi; —*isch*, *adj.* poetiķi, pěsniķi; —*ling*, *m.* nadripěsma, rimar.
 Dichtigkeit, *f.* Dichte.
 Dicht-kunst, *f.* poezia, pěsniķtvo; —*ung*, *f.* poezia, pěsan, izmišljenje, hajka, laš.

Did, *adj.* debeo, tust, pretio, gust, naduven, otećen; —*arfchig*, *adj.* gazat; —*bädfig*, *adj.* bucmast; —*bauch*, *m.* tərbonja; —*bäuchig*, *adj.* tərbušat; —*bein*, *n.* stegno, but; —*e*, *f.* debljina, tustoća, pretilost; —*fleischig*, *adj.* mesnat; —*haarig*, *adj.* dlakav, runjav, rutav, kosmat; —*häutig*, *adj.* debele kofe; —*e Hände*, *nafuljone ruke*; —*icht*, *n.* gušta, guštava, česta; —*kopf*, *n.* glavonja; —*köpfig*, *adj.* glavat; —*laubig*, *adj.* listat, listan, lisnat; —*leibig*, *adj.* krupan, opun; —*wurst*, *m.* tərbonja.

Did werben, *v. n.* debljati, debeliti, odebljati, odebelliti, tijati.

Dictat-or, *m.* diktator; —*ur*, *f.* diktatura, diktatorstvo.

Dietiren, *v. a.* diktovati, naricati, kazivati.

Diktat-iv, *f.* naukoslovje; —*isch*, *adj.* naukoslovni.

Die, *f.* Der.

Dieb, *m.* tat, kradljivac, lupež, razbojnik; —*erei*, *f.* tatbina, kradnja; kradja, lupeštvo; —*in*, *f.* tatica, kradljivica, lupežkinja, —*isch*, *adj.* tatak, kradljiv; —*adv.* tatski, lupeški, kradimlee, kradom, kradoma; —*ebände*, *f.* četa tatak, kradljivacah; —*egenosse*, —*gefell*, *m.* drug u tatbini, sukradljivac, sutat; —*e hehler*, *m.* jatak; —*ehöhle*, *f.* —*eloch*, —*stest*, *n.* gnjéždo tatsko, lupeško; —*laterne*, *f.* tatica (lanterna); —*sprache*, *f.* Spitzbubensprache; —*stahl*, *m.* tatbina, pokradja, kradja, kraduja, lupeštvo, lupeština.

Diele, *f.* platnica, daska, trenica, podpatos; —*n*, *v. a.* patosati, podpoditi, poditi; —*nwerk*, *n.* daske, trenice.

Dien-en, *v. n.* služiti, dvoriti; bei einem —, bit u službi, slušit u koga; Ihnen zu —, na službu, za poslužit; —*er*, *m.* sluga, služnik, služenik; —*erin*, *f.* služkinja, slušavka, služenica; —*erschaft*, *f.* služba, sluge, družina; —*lich*, —*sam*, *adj.* koristan, hasnovit, prudan, dobar, pristojan.

Dienst, *m.* služba, dvorba, usluga, posluga, robia, rabota, služenje, dvorenje, dužnost, deržanstvo.

Diensttag, *f.* Dinstag.

Dienstbar, *adj.* obvezan, dužan, podložan, podan; —*feit*, *f.* gužanjstvo, robstvo, služnost, podložnost, podanost.

Dienst-beflissen, *f.* Dienstfertig; —*bote*, *m.* služenec; (männlicher), sluga, momak; (weiblicher), služkinja, slušavka, moma, momic; —*botenordnung*, *f.* slušavnik (red za sluge i služkinje); —*caution*, *f.* sigurnica za službu; —*cifer*, *m.* marljivost, pomnja u službi, poslušnost, udvornost, podvornost; —*entlassung*, *f.* odpust, odpravljenje iz službe; —*erfahren*, *adj.* iskusan u službi; —*ergeben*, *adj.* pokoran, pozluštan, smėran; —*fertig*, *adj.* posluštan, udvoran, podvoran; priležan; —*fertigfeit*, *f.* poslušnost, podvornost; —*frau*, *f.* gospodarica; —*frei*, *adj.* slobodan, prost od službe, od rabote; —*freundlich*, *adj.* prijatan, prijateljski; —*geber*, *m.* službodavac; —*gebühren*, *n.* službeni nedostatak; —*gehalt*, *n.* plata za službu; —*heimlich*, *n.* uredska tajna; —*hinde*, *n.* služina, služenad (sluge i služkinje); —*gesuch*, *n.* molba za iskanje službu; —*herr*, *m.* gospodar; —*necht*, *m.* momak; —*leistung*, *f.* služba; —*leute*, *pl.* sluge, služnici,

družina; —lohn, *m.* mito, platja; —loß, *adj.* bez službe; —magd, *f.* služavka, služkinja, moma, momica; —ort, *m.* mjesto službe; —pferd, *n.* konj od službe, od robie; —pflicht, *f.* dužnost, dërianstvo, dužnost kmetska, prisega, zakletva od vërnosti; —pflichtig, *adj.* dužan služiti, podložan, dužan davat robiu, rabotu; —reglement, *n.* pravilnik za službu; —reise, *f.* put u službi; —sache, *f.* službena stvar; —schreiben, *m.* službeno pismo; —tauglichkeit, *f.* sposobnost za službu; —treue, *f.* vërnost u službi; —verleihung, *f.* davanje službe, postavljanje u službu; —verrichtung, *f.* opravljjanje službe; —vertrag, *m.* pogodba za službu; —volk, *n.* s. f. —leute; —willig, *adj.* gotov na usluge, poslušan; —zwang, *m.* pravo robie, rabote; —zweig, *m.* struka službe.

Dientel, *m.* drën, drënak.

Diesem nach, *conj.* po tom, polag ovoga, polag toga.

Dieser, Diese, Dieses, *pr.* ov, ovaj, ovi, ova, ovo.

Dies-falls, *adv.* u pogledu, u oziru toga, za to; —jährig, *adj.* lëtošnji, ovogodlänji; —mal, *adv.* ov put; taj put, taj krat; —seitig, *adj.* ovostran, s ove strane; —seitig, *adj.* dvostran, s ove strane, s ovu stran.

Dietrich, *m.* hak, odpiraç, ključ tatski, lažni.

Dieweil, *f.* Weil.

Differenz, *f.* razlika, neslaganje.

Dilatirisch, *adj.* odgodni.

Diligence, *f.* poštaraka kola, bërzovoz.

Dill, *m.* kopar (trava).

Dille, *f.* (am Leuchter), cëv; (in der Lampe), cëvka, cëvica.

Ding, *n.* stvar, posao, bitje, sud; vor

allen Dingen, prie svega; guter — sein, veseo, dobre volje, napit biti. • Dingen, *v. a.* najmiti, uzeti, pogoditi; — *v. n.* pogadjati se, cën-kati se.

Ding-gericht, *n.* sud seoski; —lich, *adj.* stvaran; —pfennig, *m.* kapara, zapogod.

Dinkel, *m.* pir (žit).

Dinstag, (Dienstag, Dienstag), *m.* utork, utornik.

Dinte, *f.* Tinte.

Diöces, *f.* dieceza, biskupja, eparhia.

Diplom, *n.* diploma, povelja, (t.) pravulja, pravolist.

Diploma-tif, *f.* diplomatika; —tifer, *m.* diplomatik; —tisch, *adj.* diplomatički, diplomatičan.

Dir, *pr.* tebi, ti.

Direkt, *adj.* pravački; —e und indirekte Steuern, pravački (upravni, nepromënljivi) i nepravački (neupravni, promënljivi) porezi; —adv. napravac, pravački, upravo.

Direktion, *f.* direkcija, uprava, ravniteljstvo, upraviteljstvo, pravac.

Direktor, *m.* direktor, ravnitelj, upravitelj; —ium, *n.* ravnilo, upravnik.

Dirne, *f.* dëvojka, moma, cura; služkinja, služavka.

Discant, *m.* diskant, naivši glas; —ist, *m.* diskantista.

Disciplin, *f.* učenje; —der Gesängnisse, tamnički zapt; —ar (in Zus.) što te zapta tiče; —ar-Gewalt, *f.* zaptna sila; —arisch, *adj.* što se tiče zapta; im —arischen Wege, putem zapta.

Discretion, *f.* skromnost, krotkoća; (Wille), volja, samovolja; (Gnade), milost; (Vortheil), probitak, korist; —tag, *m.* dan sduhe, počeka.

Discussion, *f.* pretres.

Dislokation, *f.* razmëštaj.

Dispens, *f.* oprost;—*iren*, *v. a.* oprostiti, osloboditi koga od čega.
Dispiren, *v. a.* razlagati čime.
Disposition, *f.* narav, čud; raslošba;—*sfähigkeit*, *f.* razloživost.
Disputation, *f.* disputa, razloženje, prepiranje, pregovaranje;—*iren*, *v. a.* disputirati, pravdati se, prepirati se, pregovarati se.
Distanz, *f.* razstoj.
Ditel, *f.* badilj, osat, struak (trava);—*fuf*, *m.* stagiin, gardelac (ptica).
Distrikt, *m.* distrikt, srez, okoliš, kotar;—*ual*, *adj.* srezki.
Diurne, *f.* nadnevica;—*ist*, *n.* nadnevničar.
Divan, *m.* divan.
Dividente, *f.* razdelka, razdelni zapadak.
Dividiren, *v. a.* deliti.
Division, *f.* dioba, delenje; (*Heeresabtheilung*), odčl vojske.
Döbel, *m.* klin, kolac; vèrsta od krapa;—*n*, *v. a.* pribiti, pribijati klini.
Doch, *conj.* vendar, sa svim tim, ipak, ništaremanje; nu, ali, ma.
Docht, *m.* sténj, fitilj.
Docke, *f.* (Buppe), lutka; (Dogge), doga, pas anglezki.
Doctor, *m.* doktor, naučitelj;—*at*, *n.* naučstvo, naučanstvo;—*hut*, *m.* klobuk, šešir doktorski;—*in*, *f.* doktorica, doktorka;—*würde*, *f.* čast doktorska, doktorja, doktorat.
Dokument, *m.* dokaz; (Urfunde), izprava;—*iren*, *v. a.* dokazati, podkrépati što prilozima.
Doge, *m.* dužd.
Dogge, *f.* doga, pseto anglezko.
Dohle, *f.* čavka, kavka (ptica).
Dohne, *f.* uzica, zanka, zaničica, pruglo;—*nfang*, *m.* lov pticah na zanku;—*stich*, —*stey*, *m.* zanke, zaničice zapete.

Dolch, *m.* nož, stilet, kiniao.
Dolbe, *f.* vèrh, vèrhunac.
Dolman, *m.* dolama.
Dolmetſchen, *v. a.* tumačiti, protumačiti;—*er*, *m.* tumač, tumačnik, dragoman;—*ung*, *f.* tumačenje.
Dom, *m.*—*kirche*, *f.* cerkva stolna, pèrvostolna.
Domäne, *f.*—*ngut*, *n.* kraljevsko otčinstvo, dobro dèriavno.
Dombach, *f.* Lombach.
Domcapitel, *n.* kapitul, kaptol stolni, pèrvostolni;—*beſtant*, *m.* dekan kapitolski;—*herr*, *m.* kanonik.
Domeſtial (in *Buſ.*) domači;—*fond*, *m.* domača zaklada.
Domicil, *n.* eines *Beſtels*, obit (*gen. i. f.*); prebivalište;—*ant*, *m.* obitovnik;—*at*, *m.* obitovanac;—*iren*, *v. a.* (cinen *Beſtel*) obitovati mènien;—*irung*, *f.* obitovanje.
Dominikal (in *Buſ.*) gosposdeki.
Dominikaner, *m.* dominikan;—*in*, *f.* dominikanka.
Dominium, *n.* gospoština, vlastelovina.
Domino, *m.* domino (vèrsta maskare).
Domkirche, *f.* Dom;—*pfaff*, *f.* Simpel;—*profft*, *m.* prepozit, prepušt kapitulski;—*probſtei*, *f.* prepuštia, prepozitura kapitulska.
Donner, *m.* grom, gèrmlavina;—*keiſ*, *m.* grom, stréla, tréšak, tréšak, tréš;—*n*, *v. n. i.* gèrméti;—*ſchlag*, *m.* tréšak, stréla, grom;—*ſtag*, *m.* četvèrtak;—*ſtimme*, *f.* gromovit glas;—*ſtrahl*, *m.* munja, bléšk;—*wetter*, *n.* gèrmljavina, gèrmljavica.
Doppel (in *Buſ.*) dvogubi, dvojadi;—*abſer*, *m.* dvoglav (dvoglavni) orao;—*band*, *n.* vèrpca, vezanka pantlika, dvolična;—*becher*, *m. f.* *Würfelsbecher*;—*bier*, *n.* krépkó,

- jako pivó;—blech, *n.* lim, lama debela;—braht, *m.* drot, žica, dretva dvoguba, dvostruka;—fenster, *n.* dvostruki, dvoigubi oblok, prozor;—flinte, *f.* dvočevka, duplonka;—flügel, *pl.* vratnice;—herzig, *adj.* lukav, podhiban;—laut, —lauter, *m.* dvoglasnik.
- Doppel-n, *v. n.* dnplati, sduplati, dvozdružiti, podvostružiti; bie Stiefel —, podplatiti, metnut potplate, potšiti čizme; kockati se.
- Doppel-punkt, *m.* dvopiknja;—sammet, *m.* kadisa, velud dupli;—saß, *m.* (im Spiel), dupla stavka;—sinn, *m.* dvojnost, dvojbenost;—sinnig, *adj.* dvojan, dvojben.
- Doppelt, *adj.* dupao, dvostruk, dvo-gub, dvojak, sugub.
- Doppeltassett, *m.* tafet, svila dupla;—züngig, *adj.* dvojezičan, lukav, varav,
- Dorf, *n.* selo; (in Zus.), seoski;—bewohner, *m.* seljanin, seljak.
- Dörfschen, *n.* seoce.
- Dorf-gemeine, *f.* seoska občina;—junter, *m.* plemić, gospodlósé seoski;—fest, *m.* seljak, prostak;—leben, *n.* život, življenje seosko;—leute, *pl.* seljani;—marf, *f.* hatar, kotar seoski;—richter, *m.* sudac seoski, knez;—schafft, *f.* selo, občina, puk seoski;—schenke, *f.* kéréma seoska;—schulmeister, *m.* školnik, učitelj.
- Dorn, *m.* tórn; (in der Schnalle), jezičac od kopée; ich bin Dir ein Dorn im Auge, ja sam ti tórn u oku;—apfel, *m.* tatula, *f.* Stech-apfel;—busch, *m.* tórn, tórnjak, drása, diraka;—en, *adj.* od tórnja, tórnov;—krone, *f.* tórnova kruna;—hecke, *f.* tórnje, plot od tórnja, živica;—icht, *adj.* tórnast;—ig, *adj.* tórnovit.
- Dorren, *v. n.* sahnuti, sušiti se.
- Dörren, *v. a.* sušiti.
- Dorſch, *m.* oslé (riba).
- Dort, Dorten, *adv.* tamo, onamo, ondé.
- Dort-hin, *adv.* tamo, onamo;—ig, *adj.* tamošnjil, ondéšnji.
- Dose, *f.* kutija, skatulica; tabakiera, burmutica;—nſtück, *n.* lice, kip od tabakiera.
- Dofis, *f.* doza, obrok.
- Dotation, *f.* oskérba, snabdenje; (Verlag, Verlagsvorſchüß), predujam troška.
- Dotiren, *v. a.* oskérbiti; predujmitt; (einen Beamten), ustanoviti dohodak uredniku.
- Dotter, *m.* žumanjak, žumanjak, žumance;—blume, *f.* lesandra (trava).
- Drache, *m.* zmaj, aždaja, pozoj;—nblut, *n.* zmajeva kerv (smola).
- Drachme, *f.* drakma.
- Dragant, *f.* Tragant.
- Dragoner, *m.* dragun;—marſch, *m.* dragunski marš;—mäſig, *adj. & adv.* po dragunski, na dragunsku, kao dragun.
- Dragun, *m.* kozalac, kozlač (trava).
- Draht, *m.* drot, žica.
- Drahtern, *adj.* od žice, žičen.
- Draht-gitter, *n.* mreža, razmreže od žice;—flügel, *f.* lančena;—leuchter *m.* svétlnjak od žice;—puppe, *f.* marioneta;—scheere, *f.* škare, nožice;—ſieb, *n.* rešeto žičeno, od žice;—zange, *f.* kléšte, klésta;—zieher, *m.* žicar, žičar;—zieherci, *f.* žičarica; žičaria, žičarstvo.
- Drama, *m.* drama;—tiſch, *adj.* dramatički, dramatičan.
- Drang, *m.* tiskanje, tiska, rivanje, turanje; naloga, sila, navala; (bef-

tige Begierde), želja, posuda; (Petrubniß), žalost, tuga, muka, teškoća.

Drängen, *v. a.* tiskati, rivati, turati, tšrati, goniti; *fig.* mučiti, kiniti; *sch* durch das Volk—, proturati se; *sch* zu etwas—, hvatati se, podhvatiiti se čega, nametati se za učinat itogod.

Drangsal, *n.* tškoća, nevolja, muka; *patja*, patjenje.

Dräusen, (veralt.) *f.* Drohen.

Drang, *f.* Darauf.

Drangsa, *adv.* vani, na polju, na dvoru.

Drehfelban, Drehban, *f.* točilo, tokarski strug.

Drehseil, *v. a.* točiti, strugati.

Drehseiler, *m.* tokar;—arbeit, *f.* djelo, teg dokarski;—handwerk, *n.* tokarica, tokarstvo, zanat tokarski.

Dreh, *m.* grez, glib, kaš, kao, blato; govno, balega;—ig, *adj.* pčljav, kaljav, blatan; govnen;—läser, *m.* govnovalj, gundevalj.

Drehbaum, *m.* Drehkreuz, *n.* kriš, vreteno.

Drehen, *v. a.* sukati, uvijati, uvinuti, včrteti, okretati; točiti, strugati.

Drehling, —her, *m.* račica;—scheibe, *f.* kolo, točilo;—stuhl, —seffel, *m.* včrtiva stolica, točilo urarsko;—tisch, *m.* stol, tčrpeza včrtiva, —würfel, *m.* kocka včrtiva.

Drei *num.* tri; —*f.* trojica;—beinig, *adj.* tronog, trojnog;—blätterig, *adj.* trolistan, trolisnat;—bräutig, *adj.* trošćan, tronit;—eck, *n.* trokut;—eckig, *adj.* trokutan; einig, *adj.* trojedna;—einigkeit, *f.* trojstvo, trojica;—erlei, *adj.* trojak, trovčrtan;—fach, *adj.* trogub, trostruk;—faltig, Dreifaltigkeit, *f.* Dreielmig, Dreieinigheit;—fährig, *adj.* trobojan,

troje farbe;—fuß, *m.* tronog, trojnog;—füßig, *f.* Dreieinig;—hundert, *num.* tri sto, tri sta, tri stotine;—hundertste, *adj.* tristoti;—jährig, *adj.* trolčtan, od tri godišta, od tri godine;—königsfest, *n.* tri kralja, bogojavljenje;—läppig, *adj.* troglav, trojglav;—laut, —lauter, *m.* troglasnik;—löthig, *adj.* od tri lota;—mal, *adv.* triš, tri krat, tri puta, tri put;—mäßig, *adj.* trikrat, od tri puta;—mäßig, *adj.* trikrat, od tri puta;—monatlich, *adj.* od tri mčseca;—pünblich, *adj.* od tri funte;—ruberig, *adj.* od tri vesla;—sattig, *adj.* od tri kice, trošćan;—schneibig, *adj.* troštar;—seitig, *adj.* trostran, od tri strane;—stichig, *adj.* s trimi mčsti, sa tri mčsta;—spännig, *adj.* s trimi konj, sa tri konja; na tri konja.

Dreist, *adj.* dčrtan, dčrtovit, smio, smion, sčrećen; bezobrazan, bezočan, bezstidan;—igleit, *f.* dčrtovitost, smčlost, smionstvo, smionost; bezobraznost, bezočnost, bezstidnost.

Dreißig, *adj.* trolčaban.

Dreißig, *num.* trideset, triest;—er, *m.* jedan od triest; čovčk od trideset godišta;—jährig, *adj.* od triest godišta;—stamm, *n.* tridesetnica;—stausmaß, *n.* tridesetnička izmčra.

Dreißigste, *adj.* trideseti.

Dreißigstgebühr, *f.* tridesetnina.

Drei-tägig, *adj.* od tri dneva, tridANJI;—tausend, *num.* tri hiljade, tri tisaće;—thellig, *adj.* od tri djela, raztrojen, raztrojiv;—zahn, *m.* trozub, trozubje, vile;—zähig, *adj.* trozuban, trozub.

Dreizehn, *num.* trinaest, trinest;—hundert, *num.* hiljada i tri sto, trinaest stotinah;—te, *adj.* trinesti,

trinaesti; — tens, trineato, trinasto.

Drell, *f.* Drillich.

Dresch-en, *v. a.* mlatiti; — en, *n.* mlatnja, mlatjenje; — er, *m.* mlatac, mlatilac; — erlohn, *m.* mlatbina, mlatnina; (wenn er in einem Duanrum des Ausgedroschenen besteht) izmlatak; — flegel, *m.* mlac, čep; — probe, *f.* mlatbeni sgled; — tunc, *f.* gumno, guvno; — zeit, *f.* mlatnja, vēritba.

Dressiren, *v. a.* učiti, priučivati, priučati, birati, spremiti.

Drillbohrer, *m.* svērdao, svērdo.

Drillen, *v. a.* vērtati, bušiti; *fig.* mučiti, kiniti.

Drillich, *m.* trojnik (vēsta od platna).

Drilling, *m.* — štind, *n.* trojak.

Dringen, *v. a.* (in einen), siliti, nuditi, nukati, navaliti, navaljivati na koga; (durchbringen), probiti, prituditi, proderati, proturati se; auf etwas —, nastojati, trašiti, iskati; in ein Geheimniß —, udubiti se u otajstvo; sich zu etwas —, zabosti se kamo; die Zeit, die Noth bringt, vrēme, potreba tēra, tišti, sila je; die Menge bringt heran, kupi se, navaljuje svēt.

Dringend, *adj.* utištliv, naprēšan, nuđan; — e Noth, potreba, nuđda, skrajnja sila; — e Nothwendigkeit, silna potreba; — e Gefahr, velika opasnost; — er Verdacht (eines Verbrechens), velika sumnja zločinstva; — e Bitte, velika molba; es ist nicht —, nije sila, nije za silu; im — en Falle, u krajnoj, zadnjoj potrebi; — adv. oštro, jako, naprēšno; — bitten, sērčamo, vruće moliti.

Dritt-el, — theil, *n.* tretji dio, tretjina; — er, — e, — es, *adj.* tretji; — halb,

adj. dva i pol; — ens, *adv.* tre-tje.

Droben, *adv.* gori.

Droget, *m.* droget (materia).

Drohen, *v. n.* (einem mit etwas), prētiti, groziti se komu čim; das Haus droht einzufallen, kuća hoće da pade, da se sruši.

Drohne, *f.* trut, truta, trutinja, trutanj, fruntaš.

Droh-ung, *f.* prētinja, prētba, grožnja, groženje; — wort, *n.* prētinja, prētba, grožnja.

Drollig, *adj.* smēšan, čudau, zabavan, šaljav.

Dromedar, *m.* dromedar.

Dröhnen, *v. n.* tresti se, oriti se, zujiti, tutnjēti, tutnjati.

Drossel, *f.* drozd (ptica), gērlo.

Drost, *m.* poglavar, glava.

Drüben, *adv.* prēko, s one strane, na onoj strani.

Drüber, *f.* Darüber.

Druđ, *m.* davljenje, dušenje, udručenje, gnjetenje, tlačenje; (Pres-sung), pretisk, tisak, pretiskanje; (von Schriften), štampa, tisak, stampanje; einem den lehten — geben, sa svim koga upropastiti.

Druđ (in Zus-), štamparni, tiskarni; — en, *v. a.* štampati, pritiskati, tiskati.

Drück-en, *v. a.* daviti, dušiti, gnjesti, gnjaviti, tlačiti, pritiskati, tiskati, rivati, turati; die Mühe tief ins Gesicht —, nabiti, natučti, namaknuti kapu na oči; einem die Hand —, stisnuti komu ruku; rukovati se s kim; die Schuhe — mich, žulje, tište me čizme; er weiß nicht, wo mich der Schuh drückt, nezna, gdje me žulji, gdje me tišti; — end, *adv.* tešak, tegotan, nesnosan, nevoljan, jadan, bēdan.

Druder, *m.* štampar, tiskar.
 Drüfer, *m.* kvaka (od vratih), oponac, obarača (od puške).
 Druder-ti, *f.* štamparia, tiskarnica; —farbe, —schwärze, *f.* černilo, maštilo (štamparsko); —lohn, *m.* platja štamparska, štamparina, tiskarina; —presse, *f.* preša štamparska.
 Druckfehler, *m.* salinga, pogreška štamparska; —jahr, *n.* godišče od stampe, tiska; —kosten, *pl.* troški štamparski, štampanje; —ort, *m.* mesto štampe, tiska; —papier, *n.* papir štamparski; —probe, *f.* prova, proba; —schrift, *f.* slova štamparska, štampa, tiskopis; —werk, *n.* valjak štamparski; —werk, *n.* pretisk, pretisak.
 Dru, *m.* věštac, vukodlak.
 Trübe, *f.* mora, mura, věštica.
 Trübe, *m.* druid.
 Drum, Drunter, *f.* Darum, Darunter.
 Druße, *f.* kita, grovača (od lešnjakah), gromada (od kristalah); (Pferdefrankheit), nazeba, nazima, nahlada konjska.
 Trübe, *f.* ilězda; —enbeule, *f.* micina; —engechwulst, *f.* otečene ilězde.
 Dräßig, *adj.* ilězdav.
 Du, *pr.* ti.
 Doublette, *f.* duplo, par, dvoje.
 Duellone, *f.* duplon, dopia (pénez, sovac).
 Ducaten, *m.* dukat, cekin.
 Duden, *sch.* v. r. pognuti se, prignuti se, sagnuti se, sgerbiti se, sgariti se, potuliti se, čuénuti.
 Dudenbücher, *m.* himben, podhiban čovék.
 Dübeld, *v. n.* igrati, svirat u gajde; (Schlecht spielen), skripati, gnojiviti mačice; —sack, *m.* gajde, gadlje,

méničie; —sackpfeifer, *m.* gajdaš, gadljár.
 Duell, *n.* duel, dvoboj, mejdan; —lant, *m.* dvobojuik; —liren, *sch.* v. r. imati dvoboj s kim, biti se, tući se; —mandat, *n.* zakon proti dvoboju.
 Duett, *n.* duet, dvojet, dvopév.
 Duft, *m.* para, sapa, čadina, miris, duh, dah, vonj, mraz, slana, inje; —bruch, *m.* pukotina od zime, radciće (na dervju); —tn, *v. n.* mirisati, vonjati, dihati, kaditi se, pušiti se; —ig, *adj.* mirisan, mirisan, čadinav, zapušén, zakádjen, mrazan.
 Dulden, *v. a.* těrpeti, patiti, podnositi; (einen Fremden) snositi, těrpati (tudjinca); —et, *m.* uztěrpnik; —in, *f.* uztěrpnica; —sam, *adj.* uztěrpiiv, blag, krotak, mukotěrpan; —samkeit, *f.* uztěrpnost, uztěrpiivost, těrpiivost, mukotěrpnost; —ung, *f.* těrpljenje, potěrpljenje, patjenje, snosba.
 Dumm, *adj.* bedast, lud, budalast; —breist, *adj.* bezobrazan, dèrzovit, bezočan; —breistigkeit, *f.* bezobraznost, bezočnost, dèrzovitost budalasta; —heit, *f.* bedastoća, lsdost, budalaština; —kopf, *m.* ludjak, bedak, budala, bena, glupan, glupak.
 Dumpf, *adj.* gluh, tmast, mukao, promukao.
 Dümpfel, *m.* jaz, propast, vir, kotlina (u réci).
 Dumpfig, *adj.* vlažan, plešniv, mukao, promukao, gluh.
 Düne, *f.* prud, pèřina.
 Dünge, *v. a.* djubriti, gnojiti, nadjubriti, nagnojiti; —er, Dunge, *m.* djubre, gnoj, dunina; —ung, *f.* djubrenje, gnojenje.
 Dünkel, *m.* taština, nadutoš, ohošost, preuzetnost.

Dunkel, *adj.* skur, taman, mračan, tmast, obločan, ugašen, zagašen (od boja); — *werden*, smérknjivati se, hvatati se; *es wird mir* — vor den Augen, magli mi se, dolazi mi černo pred oči, muka me popada.

Dunkel, *n.* tmina, mrak, tmica; — *arrest*, *m.* tamnica; — *blau*, *adj.* skuromodar, tamnomodar; — *braun*, *adj.* gnjad, zagasio mèrk; — *gelb*, *adj.* tamnožut, skurožut; — *grau*, *adj.* tamnosiv, skurosiv; — *grün*, *adj.* tamnozelen, skurozelen; — *heit*, *f.* tamnost, tamnilo, mračnost, pomèrcina; — *n.*, *v. n.* tamniti se, mračiti se, smérknjivati se, noćiti se; — *roth*, *adj.* tamnocerven, skurocèrljen.

Dünken, *v. n.* činiti se, viděti se, misliti, mněti; *es dünkt mich*, čini mi se; *sich etwas Großes* —, imati veliku misao o sebi.

Dünn, *adj.* tanak, rědak, židak; — *beinig*, *adj.* tankonog, suhonog; — *e*, — *heit*, *f.* tankost, tankoća, tanćina, rědkost, rědkoća, židkost, židkoća; — *e*, — *ung*, *f.* slabina, bok; — *leibig*, *adj.* vitak, tanka boka; — *öhl*, *n.* ulje židko, rědko.

Dunst, *m.* para, sapa, vapa, čadina, dim; (*Vogeldunst*), saćma, šprih pticar; *einem einen blauen Dunst vormachen*, zaslěpiti, obsěniti koga, pokazati mu rog za svěću.

Dunst-en, *v. n.* kaditi se, dimiti se, čaditi se; — *ig*, *adj.* čadan, zakadjen, zapušćen; — *kreis*, *m.* atmosfera, dahokrug.

Dubez, *n.* dvanestina.

Duplicat, *n.* sugubka.

Duplir, *f.* drugotnica.

Duplo, *in* — dvogubo.

Durch, *prp.* kroz, proz, preko, po, s; — *und* —, skroz, sa svim, po

svema; — *und* — *nach*, mokat do kože, do kèrpe; — *sein*, proći; — *einander* liagen, ležati u neredu.

Durchschern, *v. a.* preorati, razorati; *fig.* popraviti, otěrti, izbrisati.

Durcharbeiten, *v. a.* obđelati, obraditi, obtežati, izbity, izlupati; *den Teig* —, uměsiti těsto; *sich die Hände* —, naučjiti, natěrti ruke; *sich* — *v. r.* prodrěti, prolomiti, prolupati se, protisnuti se.

Durchaus, *adv.* sa svim, po svema; — *nicht*, ni pošto, pod ništa, pod nikakov naćin.

Durchbaden, *f.* Kusbaden.

Durchbeben, *v. a.* protresti, proděrmati.

Durchbeißen, *v. a.* progrižiti; *sich* — *v. r. fig.* doć na konac silom od besědah.

Durchbeizen, *v. n.* progrižiti, projěsti.

Durchbeten, *v. a.* izmoliti, moleć proći.

Durchbetteln, *v. a.* oprositi, obići proseć; *sich* — *v. v.* protući se proseć, živariti prosbom.

Durchbeuteln, *v. a.* prosijati, protresti.

Durchblasen, *v. a.* propuhati, produvati.

Durchblättern, *v. a.* prebrati, prebirati, prevratjati listove, protěrcati kroz knjigu.

Durchbliden, *v. a.* prozrěti, progledati, proviriti; — *v. n.* viriti, kazati se, viditi se.

Durchbohren, *v. a.* probušiti, prověrtati, probosti, probiti.

Durchbraten, *v. a.* propeći, izpeći, speći.

Durchbrausen, *v. n.* prosujiti, prosumiti.

Durchbrechen, *v. a.* prolomiti, probiti, protući; — *v. n.* prodrěti, proběrvati se, protisnauti se.

Durchbrennen, *v. a.* progoreći, proigati, prođiti.

Durchbringen, *v. a.* proněti, provući, provesti; *fig.* raztočiti, poharćiti, razsuti, potepsti; *šćh* —, protući se, prometnuti se, moć živěti.

Durchbrochen, *adj.* prosěčen, prolomljen, probit, probijen, protućen, provaljen.

Durchbruch, *m.* prolom, provala, ljavica.

Durchdenken, *v. a.* promisliti, razmotriti, promotriti, razmisliti, razsuditi.

Durchdrängen, *šćh*, *v. v.* proběrvati se, protisnuti se, prolupati se, protěratati se, proturati se.

Durchbringen, *v. a. & n.* prođěti, protisnuti se, proturati se, prominati, proći, prolaziti; probiti, prežeti; prozřěti, prozirati; mit seiner Meinung —, proněti, provući, provesti misao svoju, dokazati ju; —*en*, *adj.* prodirajuć, probijajuć, probadajuć; pronicajuć, prozirajuć, prominajuć; oštar; —*lich*, *adj.* prolazan, prodirljiv, prohodan, pronicav; probitan, prožimljiv, prozirljiv; —*lichkeit*, *f.* prolaznost, prodirljivost, prohodnost, pronicavost; probitnost, prožimljivost, prozirljivost.

Durchdrücken, *v. a.* protisnuti, proturati, prorinuti; proćđiti.

Durchfeilen, *v. a.* protěratati; pretěratati.

Durcheinander, *adv.* *f.* Durch.

Durchfahr-en, *v. n.* provesti se; *v. a.* die Weerenge —, proći kroz tęsno; —*t*, *f.* prolaz, prohod.

Durchfall, *m.* ljavica; —*en*, *v. n.* propasti; *fig.* nebit izabran, mimoidjen biti.

Durchfallen, *v. n.* strnuti, iztraliti, sagnjilliti, spěrhnuti.

Durchfechten, *v. a.* obraniti.

Durchfeilen, *v. a.* prepiliti, prellinati, pretěrti, propiliti, prollinati.

Durchfeuchten, *v. a.* namoćiti, razkvasiti, razkiseliti.

Durchfeuern, *v. a.* (mit Schießgewehr), pucati kroza što; (den Ofen), razgrijati, ugrijati, razžariti, razkurititi peć.

Durchflammen, *f.* Entflammen.

Durchflechten, *v. a.* splesti, preplesti, uplesti.

Durchfliegen, *v. n.* proletiti.

Durchfließen, *v. n.* proteći.

Durchfluß, *m.* protok, proticanje.

Durchforschen, *v. a.* promotriti, razmotriti, prozřěti, progledati, propitati.

Durchfressen, *v. a.* progriziti, progledati; *šćh* —, makte živěti.

Durchfrieren, *v. n.* prozebatiti, ozebsti, proměrznuti, směrznuti.

Durchfuhr, *f.* provoz; —*er*, (in Zus.) provozni; —*handel*, *m.* provozna tєrgovina; —*zoll*, *m.* provozna carina.

Durchführen, *v. a.* provesti; *fig.* overělti, opraviti, izvěriti, svěriti; (Grundzüge), oživotvoriti, upotrěbiti, izvesti načela.

Durchgang, *m.* prolaz, prohod.

Durchgängig, *adj.* obćinaki, obćenit; —*adv.* sve skupa; sve koliko, sve zajedno, u obće.

Durchgärden, *v. a.* ostrojiti; *fig.* stući, izbiti.

Durchgehen, *v. n. & r.* proći, prolaziti, prohoditi; (von Werden), ući, poběgnuti; (von Schulmern), uskoćiti, izmaknuti se, poběći; bei einer Wahl —, probiti, izabran biti, primljen biti; *v. a.* eine Schrift —, proćitati, progledati pismo; *šćh* die Füße —, nauljiti,

- natèrtn noĝe; —*ds*, *adv.* svudar, po svudar; sve koliko, sve zajedno, sve upored.
- Durchgerben**, *f.* Durchgärben.
- Durchgießen**, *v. n.* procedíti.
- Durchglühen**, *v. a.* razbèliti, razsljati; razgrijati, razpiriti, razžariti.
- Durchgraben**, *v. n.* prokopati; prokopati.
- Durchgreifen**, *v. n.* ticati, pipati, dozitati kroza što; *fig.* probiti, proniknuti; —*b*, (3. B. eine Anordnung), *adj.* oštar.
- Durchgrübeln**, *v. a.* protresti, promozgati, sa dna, potanko promisliti.
- Durchhauen**, *v. a.* preséoi; preséoi; *sich* —, *v. r.* protuèi se, prohèrvati se, sabljom put otvoriti.
- Durchhecheln**, *v. a.* proèešljati, progrebenaati; *fig.* protresti, prorešatati, prosuditi.
- Durchheizen**, *v. a.* ugrijati, razgrijati, razpaliti.
- Durchhelfen**, *v. a.* pomoèi komu dok projde; *fig.* pomoèi, na ruku biti, spasiti.
- Durchhellen**, *v. a.* razsvétiti, razjasniti.
- Durchhöhlen**, *v. a.* propuhati, produvati, probiti (od vètra); izbiti, smlatiti, izlupati.
- Durchhöhlen**, *v. a.* prokopati, proiriti, produbsti; provèrtati, probušiti.
- Durchjagen**, *v. a.* protèrati, pognati kroza što; projahati, prejahati; *das* Seinige durch die Kehle —, pojediti i popiti sve svoje.
- Durchjirren**, *v. a.* bludeè proèi, skitati se, tepsti se, oblii.
- Durchkälten**, *v. a.* razhladiti, prohladiti.
- Durchkämmen**, *v. a.* poèešljati; oèešljati; razèešljati; proèešljati.
- Durchkäuen**, *v. a.* prežvakati, sgrizti.
- Durchklopfen**, *v. a.* protuèi; *probiti*; *fig.* izbiti, smlatiti, namlatiti.
- Durchkneten**, *v. a.* umèsiti, mèsiti.
- Durchkochen**, *v. a.* svariti, skuhati, razkuhati.
- Durchkommen**, *v. n.* proèi, prolaziti; izbaviti se; izièi, rèšiti se, uteèi, izmaknuti se; *glücklich* —, srètno proèi.
- Durchkönnen**, *v. n.* moè proèi, moè skrozi.
- Durchkragen**, *v. a.* razgrebsti, ogrebsti, progrebsti.
- Durchkreuzen**, *v. a.* prekèrstiti, prekrižiti; *das* Meer —, obilaziti more; *sich* — (von Linien), križati se, kèrstiti se.
- Durchkriechen**, *v. n.* provuèi se, propuziti; — *v. a.* *fig.* prenjušiti, obiskati.
- Durchlaß**, *m.* prolaz, prohod, propust, propuštenje.
- Durchlassen**, *v. a.* propustiti, pustiti skrozi; procedíti; *Geiride* —, vijati žito.
- Durchlaucht**, *f.* jasnost, svétlost; — *ig*, *adj.* jasni, svétli; —*igst*, *adj.* prejasni, presvétli.
- Durchlauf**, *m.* prolaz, prohod; lijavica; prehod (gotovine); —*en*, *v. n.* protèrati; uteèi, uskoèiti; —, *v. a.* preèi, protèrati, oblièi; *Schuße* —, razdat obueu od velike tèrke; —*ende* *Post* (in der Rechnung), prehodno mèsto.
- Durchläutern**, *v. a.* oèistiti, proèistiti.
- Durchleben**, *v. a.* proživèti, vèk probaviti.
- Durchlesen**, *v. a.* proèitati, proèèiti, prošiti, proèatiti.

Durchleuchten, v. n. svētiti kroza što, viriti, kazati se; — v. a. prosvētiti, razsvētiti, razsvētliti.

Durchliegen, v. a. razdrēti, prodrēti ležanjem; sich —, v. r. našuljiti se od ležanja.

Durchlöchern, v. a. prošupiti, probiti, probušiti.

Durchlügen, sich, v. r. izlagati se, izbayiti se laži.

Durchmarsch, m. prolaz, prohod, marš; —iren, v. n. proći, prolaziti, prohoditi, marširati.

Durchmengen, Durchmischen, v. a. smēšati, pomēšati.

Durchmessen, v. a. izmēriti; —er, m. diameter, promēr.

Durchmüssen, v. n. morat proći, morat skrozi.

Durchmustern, v. a. razgledati, pregledati, protresti, prorešetati.

Durchnagen, v. a. progriziti, proglodati; bei Gram durchnagt mein Herz, pojedā me, tare me, ubija me tuga, jad.

Durchnähen, v. a. prošiti; pošiti.

Durchnässen, Durchnetzen, v. a. smočiti, nakvasiti, namočiti.

Durchpeitschen, v. a. iztepēti, izšibati; fig. bërzo opraviti.

Durchpressen, v. a. protisnuti; izprēšati, procēditi.

Durchprügeln, v. a. izbiti, izlupati, izmlatiti.

Durchrāuchern, v. a. nakaditi, razkaditi; (vom Fleisch), sušiti, na dīm obēšiti.

Durchrechnen, v. a. izračunati, razbrojiti.

Durchregnen, v. n. prokisnuti, prokisivati, propadati (kiša), daždēti skrozi; —, n. prokisivanje.

Durchreiben, v. a. protērti, proderati, prodrēti.

Durchreise, f. prolaz, prohod; in bet —, mimogrede, tamogrede, uzput; —n, v. n. proći, prolaziti, pohoditi; — v. a. obići, obilaziti; —nber, m. putnik.

Durchreißen, v. a. proderati, proderati, prodrēti, razderati; prolomiti; rāzcēpiti; — v. n. razderati se, proderati se, prolizati se, proglodati se.

Durchreiten, v. n. projezditi, projahati, projašiti; prejahati, prejašiti, prejezditi.

Durchrennen, v. n. protērcati, preterēcati.

Durchritt, m. prohod, prolaz, projah, projēzd, projahanje.

Durchrühren, v. a. promutiti, smēšati.

Durchrütteln, v. a. prodermati, protresti.

Durchsäen, v. a. prosijati.

Durchsägen, v. a. prepiliti, propiliti.

Durchsalzen, v. a. osoliti, posoliti.

Durchsäuern, v. a. nakiseliti; — v. n. prokisnuti, skisnuti se, ukisati se.

Durchschallen, v. a. ☽ n. razlęgati se, oriti se.

Durchschauen, v. a. vidēti, razgledati, ogledati; prozirati, provirivati, poznavati; — v. n. viriti, gledati skrozi, viditi se.

Durchscheinen, v. n. sijati skrozi, vidēti se skrozi; — v. a. razsvētiti, prosvētiti; —b, adj. prozračan, proziran.

Durchscherzen, v. a. proći, provesti žale sbijajući.

Durchscheuern, v. a. pročistiti, prorešetati, protresti; fig. kuđiti, prokuđiti.

Durchschieben, v. a. promaknuti, proturati, protisnuti.

Durchschiefen, v. a. pucati skrozi; probiti, prolomiti, provaliti; ein Buch —, umetnuti čista papira u knjigu; die Zeilen, die Buchstaben —, razmaknuti.

Durchschiffen, v. n. & a. proći, obići (s brodom).

Durchschimmern, v. n. svētiti, sijati skrozi, probijati.

Durchschlafen, v. a. prespati.

Durchschlag, m. prolom, provala; cédilo; probijač; mlatac, čekić; — en, v. a. probiti, protući, probosti, prošupiti, probušiti; (flüssig-keiten), procéditi; (als Tinte durch das Papier), probijati; sich —, v. r. protući se, prodrėti, prohervati se; — tuch, n. cédilo.

Durchschlängeln, sich, v. r. zavijati, uvijati se, krivudati se.

Durchschleichen, v. n. & sich — v. r. izpuznuti se; izmaknuti se.

Durchschleifen, v. a. protočiti (s brusom), prolizati; provezti na saonah.

Durchschlingen, v. a. provući, premaknuti; zaplesti, uplesti.

Durchschleppen, v. a. provući; sich —, v. r. živariti, s trudom i mukom živěti.

Durchschlüpfen, v. n. provući se, premaknuti se, šmugnuti se; izmaknuti se.

Durchschneiden, v. a. preséći; prerézati; proséći; prorézati; rászéi; razrézati; rászépati, razkalati.

Durchschneien, v. f. propadati sněg.

Durchschnitt, m. rěz, prosěk; (der Linien), presěcanje, krizanje; odsěk; Abriß im —, profil; im —, osěkom, po překo, sjednoga na drugo, jedno a drugim; — sjahr, n. godina sjedne nadругu; — spreis, m. čena sjednoga na drugo.

Durchschütteln, v. a. prodermati, prostresti.

Durchschütten, v. a. prolizati; prosuti.

Durchschwimmen, v. a. preplivati, prepliti, preplovati.

Durchschwizen, v. a. oznojiti, opotiti skroz i skroz, znojem probiti, nakvasiti (košulju).

Durchsegeln, v. n. prejědriti, prebroditi.

Durchsehen, v. n. viděti, gledati skrozi; — v. a. progledati, razgledati, razviděti; fig. prozirati, provirivati, poznavati.

Durchsehen, v. a. procéditi; céditi.

Durchsein, v. n. biti prošo.

Durchsetzen, v. a. proći, preći; eine Sache —, opraviti štogod, izposlovati što.

Durchseufen, v. a. provesti, probavit uzdišoući.

Durchsicht, f. prozír, prozírání; vid, vidik; progledanje, razvidjenje, protresanje, razgledanje.

Durchsichtig, adj. prozírán, prozračán; — keit, f. prozírnost, prozračnost.

Durchsieben, v. a. prosijati; prorešati.

Durchsiefern, v. n. kapatí, prokapatí.

Durchsingen, v. a. izpěvati; prepěvati.

Durchsinken, v. n. propasti, prováliti se.

Durchsintern, f. Durchsiefern.

Durchsitzen, v. a. prederati, izlizati sědeći; sich —, v. r. ozlediti se sědec; die ganze Nacht beim Spiel —, presěditi, presěditi noć u igri.

Durchspähen, v. a. prozirati, viriti; uhoditi, obići.

Durchspalten, v. a. rászépati, razkalati.

Durchspicken, *v. a.* naděti, nabockati slatinom; seine Rede mit franjöbischen Broden —, nakititi, nagizdati govor svoj mervami, otrěbci francuzkimi.

Durchspielen, *v. a.* izigrati; zaigrati, proigrati; prebaviti, potratiti vrěme u igri.

Durchspießen, *v. a.* probosti (rañnjem).

Durchsprengen, *v. a.* popěrshati, pokropiti, naskropiti; — *v. n.* proletěti (na konju).

Durchspringen, *v. n.* skoćiti skroz.

Durchstäntern, *v. a.* osmraditi, zasmerđěti; preremetati, premetnuti, onjušiti, procunajati.

Durchstäuben, *v. a.* izprašiti; naprašiti, prahom posuti, posipati.

Durchstechen, *v. a.* probosti; prokopati; das Getreibe —, prevratjati žito.

Durchstechen, *v. a.* protaknuti, promaknuti.

Durchstehlen, *sich*, *v. r.* ukrasti se, izmaknuti se.

Durchsteigen, *v. n.* popeti se skroz.

Durchstich, *m.* probod, probodenje; otvor; prevratjanje (žita).

Durchstören, **Durchstöbern**, *v. a.* preremetati, premetnuti, preiskati, precunajati.

Durchstoßen, *v. a.* protěрати, protisnuti; probosti; prodrěti, probiti.

Durchstrahlen, *v. n. & a.* sijati, sjati skroz.

Durchstreichen, *v. n. & a.* obići, obilaziti, obiti; etwas Geschriebenes —, prekrižiti, izbrisati; (als der Bind), puhati, piriti skroz.

Durchstreifen, *v. a.* obiti, obići, obilaziti, skitati se, tepsti se, klatiti se kuda.

Durchstrich, *m.* prekriženje, izbri-

sanje; — der Vögel, prolet, prolaz, prohod pticah.

Durchströmen, *v. a. & n.* teći, obticati, razlěvati se, prolěvati se, proticati.

Durchsuchen, *v. a.* preiskati, premetati, obiskati; —ung, *f.* premetanje, preiskavanje.

Durchsüßen, *v. a.* osladiti, zasladiti.

Durchtanzen, *v. a.* protancati, proigrati, retancati, preigrati; die Schuhe —; prodrět obuću tančanjem.

Durchtragen, *v. a.* proněti, prenesti, preněti.

Durchträumen, *v. a.* presanjati.

Durchtreiben, *v. a.* pretěрати, pognati skroz; *fig.* opraviti.

Durchtrieben, *adj.* prosijan, lukav, fin; —heit, *f.* lukavćina.

Durchwachen, *v. a.* nespavati, prebaviti bdijući.

Durchwachen, *v. n. & a.* prorasti; obrasti; —es Fleisch, *n.* debelo, pretilo, tusto meso.

Durchwagen, *sich*, *v. r.* usloboditi se, usuditi se skroz.

Durchwalfen, *v. a.* uvaljati, ovaljati; einen —, izbiti, izlupati, izmlatiti.

Durchwandeln, *v. a.* šetati se, proći se kuda; obići, obilaziti.

Durchwandern, *v. n. & a.* obilaziti, obhoditi.

Durchwärmern, *v. a.* ugrijati, razgrijati.

Durchwässern, *v. a.* nakvasiti, namoćiti, navodniti.

Durchwatet, *v. a.* ptegaziti.

Durchweben, *v. a.* utkati, potkati, protkati.

Durchweg, *m.* prolaz.

Durchwehen, *v. a.* propuhivati, propirivati.

Durchweichen, *v. n. & a.* kisnuti,

prokisnuti, namočiti, nakvasiti, razmočiti, razkvasiti.

Durchweinen, *v. a.* prebaviti, provest u plaću.

Durchwerfen, *v. a.* baciti skroz; prebaciti; Korn —, provijati žito.

Durchwinden, *v. a.* provući; utkati, upresti; sich —, *v. r.* provući se, izbaviti se jedva.

Durchwintern, *v. a.* prezimiti, prezimovati; uzdržati, prehraniti preko zime.

Durchwirken, *v. a.* uměsiti; ein Zeug mit Gold —, potkati zlatom.

Durchwischen, *v. n.* izmaknuti se, uteći, proći.

Durchwühlen, *v. a.* preriti, prekopati, prebacati, premetnuti.

Durchzählen, *v. a.* prebrojiti, izbrojiti.

Durchziehen, *v. a.* provući, uděti, uděnuti; einen —, rugati se komu, porugivati se s kim; ein Land —, obići, proći zemlju koju; mit Band —, uvući, navězti vèrpca.

Durchzug, *m.* prolaz, prohod; (einer Waare), provoz; propuh; (bei Zimmerleuten), greda velika, poprěćnica; —gut, *n.* provozbina.

Durchzwingen, Durchzwingen, *v. a.* protisnuti, proturati.

Dürfen, *v. n.* aměti, moći; vlast, moć, dopuštenje imati; trěbati; wenn ich das thun dürfte, kad bi to smeo učiniti; Sie dürfen es nur sagen, samo recite; das dürfte wohl geschehen, lako se može dogoditi; es dürfte vielleicht Jemand sagen, mogao bi možebit reći tkogod.

Dürftig, *adj.* potreban, siromah, ubog, oskudan, bėdan; —keit, *f.* potreba, oskudnost, uboštvo, siromaštvo, bėdnost.

Dürr, *adj.* suh, osušen, usaho, u-

sahnuo, mēriav; —e, *f.* suša; —sucht, *f.* suha nemoć; starost.

Durst, *m.* žeđja; (heftige Begierbe), pohlepa, pođuđa; —en, *v. n.* žeđjati, žeđan biti; —ig, *adj.* žeđan; (sehr begierig), pohlepan, željan.

Düster, *adj.* taman, mračan, tmast; turoban, tužan, sėtan, neveseo; —heit, *f.* mrak, tmina, tamnost; turobnost, sėtnost.

Düte, *f.* rožak (od papira).

Düten, *v. n.* trubiti, duvati, puhat u rog.

Dußbruder, *m.* pobratim, drug.

Dußer, *v. a.* tikati, ti govoriti.

Dußend, *n.* tucet, tuce; —weise, *adv.* na tucet.

Dußschwester, *f.* posestrima, druga.

Dynast, *m.* dinasta, gospodar, gospoditelj; —ie, *f.* dinastija, pleme, kuća vladajuća, vladarska porodica.

G.

Gbbe, *f.* osėka, osėkao, rekeša; —und Fluth, osėka i plima.

Geben, *v. n.* osiknuti, osiknjivati.

Geben, *adj.* ravan, gladak, prav; *fig.* toćan; — *adv.* baš, uprav.

Ebenbaum, *m.* eban (đervo).

Ebenbild, *n.* podoba, prilika, slika; das wahre Ebenbild des Vaters, pravi, puki, isti otac, slika i prilika njegova (otca), babović.

Ebenbürtig, *adj.* jednorodan, istorodan; vērānjak; —keit, *f.* jednorodnost, istorodnost, ravnorodnost, vērānjaćtvo.

Ebene, *f.* ravan, ravnica, ravnina.

Ebenen, *v. a.* ravnati, poravnati, sravnati.
Ebenfalls, *adv.* takojer, ravnim načinom.
Ebengewicht, *m. f.* Gleichgewicht.
Ebenholz, *n.* ebanovina, ebanovo dërvo.
Ebenist, *m. f.* Ebenistischer.
Ebenmaß, *n.* razmër; skladnomërje, skladnorednost; —mäßig, *adj.* razmëran; skladnomëran, skladnoredan; — *adv.* razmërno; skladnomëmo, skladnoredno.
Ebenistischer, *m.* ebanar.
Ebenung, *f.* ravnanje, poravnanje, sraevnanje.
Eber, *m.* nerast; vepar.
Eberäule, *f.* oskoruša divja (dërvo); —nerec, *f.* oskoruša divja (voëe).
Eberaule, *f.* Eberreis, *m. f.* Stabwurz.
Eberwurz, *f.* boije dëzvee.
Ebräer, *m. f.* Hebräer.
Ede, *n.* jek, jeka, odziv, odjava.
Echt, *adj.* zakonit; prav; istinit, istinski; —es Gold, zlato suho; —e Kinder, dëca zakonita; —e Documente, dokumenti, pisma istinita; —e Farbe, farba, boja stalna, stanovita; —heit, *f.* zakonitost; pravost, pravota; istina, istinitost.
Ede, *f.* kut, kantun, rogalj, ëoëak, ugao.
Edehaus, *n.* kuëa na ëoëku, uglu; —ig, *adj.* uglas, rogat; —loch, *n.* rupa kutnja, ëoëak, kut; —pfeiler, *m.* kantunjak, stup od ëoëka; —schrank, *m.* kantunjak, ormar, shrana kutna; —stein, *m.* kantunjak, kamen od ëoëka; —zähne, *pl. m.* (bei den Pferden), zubi srëdnji.
Edel, *adj.* (im moralischen Sinne), plemenit; (adelig), plemenitëki; (kostbar), dragocëni; *fig.* dobar, vërl;

edle Metall, rude drage; —bame, —frau, *f.* plemkinja, gospoja, ëena plemenita; —geboren, *adj.* plemenit; —gestimmt, *adj.* plemenit, uznosita duha; —gestein, *n.* drago kamenje; —hof, *m.* grad, dvor vlasteoski, plemski; —knabe, *m.* momak, gospodiëe, plemie; —mann, *m.* —leute, *pl.* plemie, vlastelin, vitez, kavalier; —männlich, *adj.* vlasteoski; plemski, plemenit; —muth, *m.* plemstvo duha, dobrota, vërlost sërda; —müthig, *adj.* plemenit, duha plemenita, dobra, vërla sërda; —stein, *m.* kamen dragi, kamenak; —steine, *pl.* kamenje drago.
Edict, *m.* edit, zapovëd, proglas, povelja, izrok, zakaz; ein —ergehen lassen, izdati izrok; —als, izroëni, zakazni; —auforderung, *f.* izroëni zavoz, zavoz po izroku, zakazu; —alsitation, —alsabung, *f.* izroëno pozvanje
Effect, *m.* uspëh, uëinak.
Effecten, *pl.* (Mobilien), pokretnosti; (Staatspapiere), dërjavne artije, *f.* Güter, habeligkeiten; —handel, *m.* tërgovina s dërjavnim artijama.
Effectiv, *adv.* upravo.
Effectuiren, *v. a.* ohistiniti, *f.* realisiren.
Ege, **Egge**, *f.* dërljaëa, bërnaëa, brana, zubaëa.
Egel, *f.* Bluteigel.
Egen, *v. a.* dërljati, bërnati, zubiti, vlačiti.
Egoismus, *m.* egoizam, samoistvo, samoljubje, sebiënost.
Egoist, *m.* egoista, samoistaik, samoljub; —ig, *adj.* egoistan, samoistan, samoljuban, sebiëan.
Ehe, **Eher**, *adv.* prie, pria; —als, prie, nego, prie od; je eher, je lieber,

što prie, to bolje; (vielmehr, lieber),
radie, voléti.

Ehe, *f.* ženitba, zakon, brak; (von
Frauenzimmern), udatba, udaja;
heimliche Ehe, ženitba potajna;
zur zweiten — schreiben, oženiti se,
udati se po drugi put; Kinder erster,
zweiter —, dica od prvooga muža,
od prve žene itd. außer der —
gezeugt, rodjen nezakonito, nezako-
nito dēte; — aufgebüt, *n.* napovéd,
navēštaj; — band, — bündniß, *n.* vez
ženitbeni, zakonski, bračni; — bett,
n. postelja, odar ženitbeni, zakonski;
— brechen, *v. n.* preljubiti, preljubo
dēlovati, učiniti; — brechen, *n.* pre-
ljubočinstvo; preljub.

Ehebrecher, *m.* hotim, preljubnik; — *in*,
f. hotimica, preljubnica; — ißch, *adj.*
hotimski, preljubodinski.

Ehebruch, *m.* preljubočinstvo, pre-
ljub; — bürde, *f.* križ, jaram ženit-
beni; — contract, *m.* pogodba ženit-
bena, ugovor ženitbeni.

Ehedem, (**Eheessen**), *adv.* prie, pria,
nēgda, nēkad jednom.

Ehe-Dispensation, *f.* ženitbeni oprost;
— frau, — gattin, — gemahlin, — ge-
nossin, *f.* žena, zaručnica, suprug,
drugarica; — gatte, — gemahl, — mann,
— genosß, *m.* muž, zaručnik, suprug,
drug; — gericht, *n.* konsistorij. sud
ženitbeni; — gesetß, *n.* bračni zakon.

Ehegestern, *adv.* prekjucer, prekoju-
cer.

Ehegültigkeit, *f.* valjanost ženitbe.

Ehehaften, *pl.* zaprēke zakonite.

Ehehinderniß, *n.* ženitbena prepreka,
smetnja; — krüppel, *m.* muz lož,
herdjav, herdja od muža; — leib-
lich, *adj.* vlastit, zakonit; — leute,
pl. muž i žena, zaručnici; — lich,
adj. ženitben; zakonit, zakonski;
— lichen, *v. a.* veršeslichen Zemand

(von Mannspersonen), oženiti ko-
ga; (von Frauenzimmern), udati,
udomiti, za muža dati; —, *v. r.*
(von Mannspersf.) uzeti ženu; (von
Frauenzimm.), poći za muža; sich
mit Zemanden —, uzeti se.

Ehelicherklärung, *f.* (Legitimation),
pozakonjenje.

Ehelichste, *m. & f. i.* Ehefrau.

Ehelos, *adj.* (von Mannspersonen),
neozjenjen, neženjen, momak; (von
Frauenzimmern), neudata, dēvojkja;
— igkeit, *f.* (v. Mannspersonen), ne-
ženjenstvo, neženitba; (von Frau-
enzimmern), neudaja, neudatost,
dēvojačtvo.

Ehemalig, *adj.* nēgdašnj, nēkadanj.

Ehemals, *adv.* nēgda, nēkad, prie,
pria.

Ehepaar, *n.* par, muž i žena; —
pacten, *pl.* pogodba, ugovori že-
nitbeni; — register, *m.* kazalo o-
ženjenih, udatih.

Ehern, *adj.* mēden, od tuča, mēda,
brunca.

Ehe-scheidung, *f.* razvod, razženjenje,
rastava; — scheidungsklage, *f.* raz-
stavna tužba; — seggen, *m.* blago-
slov ženitbeni; — stand, *m.* ženit-
ba, zakon, zakonski, bračni sta-
lež.

Ehestens, auß Ehesten, *adv.* što prie,
što prvo, što skorie.

Ehesteuer, *f.* dota, miraz, pērcia;
— stiftung, *f.* oženjenje; ugovor,
pogodba ženitbena; — teufel, *m.*
uzrok, kamen smutnje (ženitbene);
— trennung, *f.* razpust; — ungül-
tigkeit, *f.* nezakonitost ženitbe; —
verfündigung, *f.* navēštaj, napovéd;
— verlöbniß, *n.* zaruka, vērība, *f.*
Verlöbniß; — weib, *n. f.* Ehefrau;
— werber, *m.* prosac, prositelj.

Ehrbar, *adj.* pošten, pristojan, vrē-

dan; —*feit, f.* poštenje, pristojnost, poštenost.

Ehrbegierde, f. slavloljubje, čestoljubje; —*ig, adj.* slavloljuban.

Ehr, f. poštenje, čast, čest; slava; dika; glas; in *Ehren halten*, postovati, častiti; mit *Ehren zu melden*, da oprostite, s oprostjenjem govorec; *es betrifft meine —*, to se moga poštenja tiče; *bei meiner —*, tako mi poštenja; *daß ist aller — werth*, to je vrédno i pošteno; *ich merke mir die — geben*, imat ću čast, usudit ću se; *ich habe die — ihn zu kennen*, imam čast poznati ga; *Ehre dem Ehre gebührt*, čast i poštenje, poštenje onomu, komu se pristoji, svakomu čast i poštenje.

Ehren, v. a. častiti, postovati; slaviti; dičiti.

Ehren-, (in Zuf.) počastni, počastni; —amt, n. čast, dostojanstvo, počastni ured; —*bezugung, f.* ukazanje časti, poštovanje, štovanje, poštenje; —*dieb, m.* muzuvir, potvaralac, klevetnik, ogovaratelj; —*erklärung, f.* povratjanje poštenja; —*fest, adj.* pošten; poštovan; —*gedächtniß, —denkmal, n.* spomenik, pametnik; —*gelag, n.* čast, gostba, sobet; —*gericht, n.* sud plemski, vlasteoski; —*wegen, —halten, adv.* radi, poradi, čée postenja, rad časti; —*kleid, n.* haljina svečana; —*kranz, m.* vènac svatbeni, pirni; —*krone, f.* kruna slavodobitna; —*lehen, n.* počastni feud; —*mann, m.* pošten čovék; —*mitglied, n.* član častni; —*münze, f.* medalja; —*name, m.* tituo, naslov; —*porte, f.* vrata, obluk slavodobitni; —*posten, m.* čast, dostojanstvo; —*preis, m.* če-

stoslavica (trava); —*reich, adj.* poštovan; —*rettung, f.* branjenje, obrana poštenja; —*rührig, adj.* sramotan, nepošten; potvoran, što čast vrédja; —*sache, f.* stvar, posao od poštenja; (*Zweifampf*), duel, dvoboj; —*säule, f.* statua, spomenik; —*schänder, m.* muzuvir, klevetnik, ogovaratelj; —*schmutz, m.* ures svečani; —*schuß, m.* salva, pucanje na čast; —*stelle, —stufe, —stapel, f.* čast, dostojanstvo; —*tag, m.* svečanost, dan svečani; *pir, svatba*; —*titel, m.* tituo, naslov počastni; —*trunk, m.* zdravica; —*voll, adj.* častan, počastni; —*wache, f.* straža od časti; —*wort, n.* naklon, kompliment; *reč*; *sein —wort geben*, reč svoju, tvrdu vèru dati; —*zeichen, n.* znamenje, znak od časti.

Ehrebietig, adj. priklon, priklonit, smèran; —*feit, Ehrebietung, f.* priklonstvo, priklonitost, smèrnost, poštovanje.

Ehrrucht, f. poštovanje, smèrnost, strahopoštovanje, strahopočitanje; —*svoll, adj.* pun strahopočitanja.

Ehrgefühl, n. poštenje, èutjenje poštenja.

Ehrgeiz, m. slavloljubje; —*ig, adj.* slavloljuban.

Ehrgier, f. pohlepa, požuda za časti; —*ig, adj.* slavloljuban, željan časti, pohlepan za časti.

Ehrlich, adj. pošten; pravedan; —*feit, f.* poštenje; pravednost.

Ehrliebe, f. ljubav, gledanje poštenja svoga; —*nd, adj.* tko ljubi, gleda poštenje.

Ehrlös, adj. nepošten, bez poštenja; —*igfeit, f.* nepoštenje, bezpoštenost.

Ehrsam, *adj.* pošten, častan; —*feit*, *f.* poštenje, štovanje.
Ehrsucht, *f.* slavloljublje.
Ehrfürchtig, *adj.* slavloljuban.
Ehroergeffen, *adj.* nepošten, bez poštenja, bezobrazan.
Ehrrwürden, *Gov.*, vaša prečastnost, poštovani (naslov).
Ehrrwürdig, *adj.* pošten; dostojan, vrėdan poštenja, štovanja, často dostojni.
Ei, *i. e. o*; —, —, *gle.* *gle!*
Ei, *n.* jaje.
Eibe, *f.* Eibenbaum, *m.* tis, tisen (dėrvo); —*holz*, *n.* tisovina.
Eibisch, *m.* slėz (trava, bilje).
Eichapfel, (Gallenapfel), *m.* šišarica, šišarka, šiška.
Eiche, *f.* Eichenbaum, *m.* hrast, rast, dub.
Eiche, *f.* Eichmaß, Eichgewicht, *n.* mėra ustanovljena, prepisana.
Eichel, *f.* jelud, žir, žirka; —*gelb*, *n.* žirovnica.
Eichelle, *f.* aršin, lakat, rif prepisani.
Eichel-mast, *f.* žir, žirovina; žirenje; —*näpfchen*, *n.* čaura, čaurica, karpica od žira, od jeluda.
Eichen, *adj.* hrastov, od hrastovine.
Eichen, *v. a.* ustanoviti, prepisati mėru.
Eichen-holz, *n.* hrastovina; —*laub*, *n.* vije, listje hrastovo; —*rinde*, *f.* kora hrastova; —*wald*, *m.* dubrava, šuma hrastova.
Eich-er, —*ner*, —*herr*, —*meister*, *m.* nadzornik, nastojnik mėrah.
Eich-horn, —*hörchen*, *n.* vēvera, vēverica (zvēr).
Eichmaß, *n. f.* Eiche.
Eichstab, *m.* mėra, aršin prepisani.
Eichwald, *m. f.* Eichenwald.
Eid, *m.* prisega, zakletva; einen Eid

ablegen, zakleti se, priseći; —
 ablegung, *f.* prisizanje, polaganje zakletve; —*ablehnung*, *f.* nepri-manje zakletve, prisege.

Eidam, *m.* zet.

Eidanbietung, *f.* nudjenje pris-gom, zakletvom.

Eid-bruch, *m.* vērolomstvo, prekėrenjenje vēre zadate, prisege, zakletve; —*brüchig*, *adj.* rotan, kri-vorotan; vēroloman; —*brüchiger*, *m.* prelomnik prisege.

Eidechse, *f.* gušter, gušterica.

Eider-bunen, *pl.* pavuljice od sėver-nih gusakah; —*gans*, *f.* —*vogel*, *m.* guska islandska, sėverna.

Eide-formel, *f.* prisežna, zakletna izrazka; —*pflicht*, *f.* vēra zadata, prisega, zakletva; —*statt*, *adv.* na mėsto prisege; —*urkunde*, *f.* prisežna izprava.

Eidgenos, *m.* saveznik, učtnik; —*enschaft*, *f.* savez, uvėt.

Eidlich, *adj.* prisežan, zaklet; — *adv.* pod prisegu, pod zakletvu.

Eid-schwur, *m.* prisega, zakletva.

Eier-dotter, **Eidotter**, *n.* žumnjak, žumanjak, žumance; —*treib*, *m.* rakovica, žensko od raka; —*fuchen*, *m.* jajnik; —*schale*, *f.* ljuska, lupina, kora od jaja; —*stuck*, *m.* jajca.

Eifer, *m.* gorljivost, gorućnost, revnost, žestina, vatrenost, vatra, žar, želja, nastojanje, vrućofeljnost, goruća požuda; (Zorn), gnjėv; —*er*, *m.* gorljivac, nastojnik; —*ig*, *adj.* gorljiv, marljiv, vatrien, revan, žestok, goruć, upaljen, podžėken, užgan; gnjėvan; —*adv.* gorljivo, marljivo, vatre-no, revno, žestoko, goruće, užga-no; gnjėvno.

Eifern, *v. n.* goriti, plamtiti, gor-

ljiv, užgan, zanešen biti; ljubomoran biti; ggen etwas —, protiviti se čemu, hačiti proti čemu, opirati se čemu.

Eifer-sucht, *f.* ljubomornost; —**süchtig**, *adj.* ljubomoran.

Eiförmig, **Eirund**, *adj.* jajan, duguljast.

Eigen, *adj.* vlastit, sobstven; (besonber), osobit, poseban; (sonberbar), iadan, čudnovit; sich etwas — machen, prisvojiti, privlastiti što god; priviknuti se, prlučiti se čemu; er ist in seinen Sachen sehr —, jako je točan u stvarih svojih; mit eigener Hand unterschreiben, svojom rukom što podpisati.

Eigenberechtig-t, *adj.* (*sui juris*), svoj, koji ima pravo na sebe; —**ung**, *f.* pravo na sebe.

Eigenbünfel, *m.* preuzetnost, ponositost.

Eigener, *m.* *f.* Eigentümer.

Eigenhandel, *m.* vlastita trgovina.

Eigenhändig, *adj.* vlastoručan, svojeručan, vlastitom rukom pisan; — *adv.* vlastoručno, vlastitom, svojom rukom.

Eigenheit, *f.* vlastitost, svojstvo; posebnost, osobitost.

Eigenliebe, *f.* samoljublje.

Eigenliebig, *adj.* samoljubljan.

Eigenlob, *m.* vlastita hvala, slava.

Eigenmächtig, *adj.* samovoljan, samosilan, samosilan; ein —er Bestzer, posédnik krivi, nepravedni; — *adv.* samovoljno, samosiono; —**keit**, *f.* samovlastnost, samosilnost.

Eigen-name, *m.* vlastito ime; —**nuz**, *m.* lakomost, lakomstvo, koristoljublje; —**nuzig**, *adj.* lakom.

Eigens, *adv.* baš, upravo, samo, osobito, naročito.

Eigenschaft, *f.* vlastitost, svojstvo; kakvoća, dostojanstvo.

Eigensinn, *m.* samovolja, tvrdoglavost, ukornost; —**ig**, *adj.* samovoljan, tvrdoglav, ukoran.

Eigentum, *n.* vlastitost, dobro vlastito, svojina, sobstvenost, vlastništvo; —**thümer**, —**thümeherr**, *m.* vlastnik, gospodar; —**thümerin**, *f.* vlastnica; —**thümlich**, *adj.* vlastit, vlastnički, sobstveni; (besondereš) osobit, poseban; — *adv.* vlastito, posebno; —**thümlichkeit**, *f.* vlastitost, osobitost, posebnost; —**thümrecht**, *n.* vlastitost, pravo vlastitosti.

Eigentlich, *adj.* vlastit, prav, osobit, istinit; — *adv.* baš, uprav, vlastitim načinom; pravo, délotvorno; (direct) napravac, upravo.

Eigenwill-e, *m.* samovolja; —**ig**, *adj.* samovoljan.

Eigen, *sich*, *v. r.* pristojati, pristojati se, podobati, podoban biti za što, sposoban biti za što.

Eiland, *n.* otok.

Eilbote, *m.* ulak, skoroteča, kurier.

Eile, *f.* hitnja, hitost, preša, pspéšnost, žurenje; žurba.

Eilen, *v. n.* hititi, bérzati, žuriti se, spéšiti, hêrliti; seinem Verberben entgegen —, sêrnut u propast.

Eilend, *adj.* spéšan, prešan, hitar, bérz; —**s**, *adv.* bérzo, hitro, napréšno, spéšno, hêrlo.

Eilf, (**Elf**), *num.* jedanest, jedanaest.

Eilfêd, (**Elfêd**), *n.* jedanaesterokutje.

Eilfertig, *adj.* bérz, hitar, pspéšan; —**keit**, *f.* Eile.

Eilf-jährig, (**Elfjährlig**), *adj.* od jedanaest godina; —**mâhl**, *adv.* jedanaest putih, jedanest krat; —**tel**, (**Elftel**), *n.* jedanestina; —**te**, (**Elfte**), *adj.* jedanesti, jedanaesti;

—teħalb, (Eišteħalb), *adv.* deset i pol jedanestoga, itd.; —tenš, *adv.* jedanesto, jedanaesto; —syłbig, *adj.* od jedanest silabah.

Gilgut, *n.* bėrzovozno dobro.

Gilgig, *adj.* bėrz, hitar, spēšan, po spēšan; —ft, *adv.* što bėrke, što skorje, što hitrie.

Gilmarsch, *m.* bėrzi marš, hitro stanpanje.

Gilwagen, *m.* bėrzovoz.

Gimer, *m.* vėdro, akov, barilo, čabar; siė.

Ein, eine, ein, *art.* jedan, jedin, neki, nekav, nekakovi.

Ein, *prp.* (in Zus.) u, nutar.

Einackern, *v. a.* zaorati.

Einander, *adv.* jedan drugoga, jedan drugomu, zamėnito, medju sobom; wir begegneten —, sastadosmo se, sukobili smo se, srėli smo se; auß — gehen, razstati se, raziti se.

Einantwort-en, *v. a.* predati, prisuditi kome (zaostavšinu); —ung, *f.* predaja, prisudjivanje; —ungē, predajni.

Einarmig, *adj.* sakat, jednoruk, bogaljast.

Einärnten, *f.* Eimernten.

Einäschern, *v. a.* spaliti, popaliti, požgati, obratit u pepeo.

Einathm-en, *v. a.* dihati, odisati; —ung, *f.* dihanje, odisanje.

Einäugig, *adj.* ćorav.

Einball-en, Einballiren, *v. a.* vezati, svezat u balu; —ung, Einballirung, *f.* vezanje, povezivanje.

Einbalsamiren, *v. a.* halsamati.

Einband, *m.* vez.

Einbändig, *adj.* (von Geschwistern) polubratja, polusestre (bratja i sestre samo po otcu ili po materi).

Einbegleit-en, *v. a.* (ein Besuch) provoditi, sprovesti, propratiti mol-

benicu; —ung, *f.* provod, proprat.

Einbegreifen, *v. n.* sadėriavati, uzeti skupa sa—u.

Einbegriff, *m.* mit — der Kosten, uzevši skupa sa troškovima.

Einbegriffen, *adj.* mit —, skupa, zajedno s otim, umėšan, u društvu.

Einbeißen, *v. a.* zagrizati; *fig.* (einbringen), probiti, doprėti.

Einbekenn-en, *v. a.* pripoznati; —tniř, *n.* pripoznanje.

Einberichten, *v. a.* oglasiti, javiti, dati na znanje.

Einberuf-en, *v. a.* (eine Person) pozvati; (mehrere) sazvati; —ung, *f.* poziv, saziv.

Einbetteln, *sich, v. r.* ulagati se, udvoriti se kod koga ciganiom.

Einbeuchen, *v. a.* napariti, metnut u lugsiu.

Einbiegen, *v. a.* uvinuti, prignuti, skućiti, previnuti.

Einbild-en, *sich, v. r.* misliti, pomisliti, umisliti; *sich etwas —, mislit o sebi, scėnit mnogo o sebi, ponositi se, štimiti se čime; cinem etwas —, metnut komu što u glavu; —erisch, f.* Eingebildet; —ung, *f.* misao, umisao, ponosnost, štimanje, ponositost, dim, fantasia, nebilica; —ungskraft, *f.* razumniva, faptasia.

Einbinden, *v. a.* svezati, zavezat u što; ein Buch —, svezati knjigu; *fig.* cinem etwas —, narućiti komu štogod.

Einblasen, *v. a.* dahnuti, puhnut u što; ins Ohr —, šaptati, prišaptati.

Einbläser, *m.* upuhalac, prišaptalac.

Einblätterig, *adj.* jednolistan.

Einbläuen, *v. a.* ulit komu u glavu.

Einböckeln, *f.* Einböckeln.

Einbrechen, *v. a.* potėrti, probiti, prolomiti, provaliti, razbiti; — *v. n.*

razbiti se, prolomiti se, prokinuti se, provaliti se, potèrti se, srušiti se; (von Dieben) probiti, prodrèti u —, provaliti (vrata, zid); in ein Haus —, usèrnuti, ući si-lom; die Nacht bricht ein, nastaje noć; mit einbrechender Nacht, pod večer.

Einbrenn-en, v. a. pripaliti, prižgati, udariti žig; Mehl —, prižgati, zapèriiti muku; —suppe, f. juha prižgana, čorba zapèrižena.

Einbring-en, v. a. unèti, donèti, odnèti u nutra, kući voziti, uvozati; (eine Klage), predati tužbu; (an Einfünften), donositi, valjati; (ersehen), naplatiti se, nadoknaditi, nadomèstiti; einen Gefangenen —, dovesti, uloviti zločinca; —sich, adj. naplatljiv, izteriv; —lichkeit, f. naplatljivost, izterivost; —ung, f. (der Klage) predaja; (der Verbrecher) pohvata, pohvatjenje; (einer Forderung) naplata.

Einbroden, v. a. nadrobiti, udrobiti; fig. saliti, salingu učiniti.

Einbruch, m. prolom, provala; (eines Diebes), probitje, razbitje (vratah, itd.); (der Nacht), mrak, smèrknutje; (des Feindes), usèrnutje, navala (neprijateljska).

Einbrühen, v. a. opariti, popariti.

Einbürger-n, v. a. udomaćiti, podomaćiti, uzeti u broj građanah, dati kome građanstvo, (t.) pogrđjaniti koga; —ung, f. udomaćenje, podomaćenje, pogrđjanstvo.

Einbuße, f. gubitak, šteta, kvar.

Einbüßen, v. a. izgubiti, štetovati, kvarovati; die Augen —, oslèpiti.

Eincaffiren, v. a. pobirati, naplatiti; (einen Wechsel) primiti novce za mènju; f. Einfordern.

Einbäumen, **Einbeichen**, v. a. ograditi, opasati naspom.

Einbingen, v. a. pogoditi, ugovoriti.

Einborren, v. n. usahnuti, osušiti se.

Einbrängen, sich, v. r. utisnuti se, urlnuti se, ukrasti se, mèsati se, paćati se.

Einbrehen, v. a. usukati, zasukati, zavinuti, zavèrnuti, zakrenuti.

Einbring-en, v. n. prodrèti, protisnuti se, probiti; auf jemanden —, okupiti koga rèćmi; sich — v. r. zabosti se, umèsati se, paćati se; —sich, adj. žtv.

Einbrud, m. utisnutje, pritisnutje, znak, znamenje; fig. utèštenje, èutjenstvo; —machen, dirnuti.

Einbrüden, v. a. utisnuti, pritisnuti, potisnuti u nutra, zabiti, udariti, prolomiti, probiti; prokinuti.

Einbrüden, v. a. utèštiti, pritèštiti, štampati, tiskati, utisnuti.

Einbrengen, v. a. zadèrljati, zavlaćiti.

Ein-er, adj. jedan; — für Alle und Alle für Einen, jedan za sve i svi za jednoga; —lei, adj. jednak, jedan, jednorodan, podoban; es ist —, to je sve jedno; das ewige —, sve jedno te jedno.

Einern-ten, v. a. žeti, požeti, brati, pobirati; fig. steći, dobiti, zadobiti.

Einerseits, adv. s jedne strane.

Einfach, adj. jednostavan, jednostruk; fig. prost, proprost; —heit, f. jednostavnost, jednostručnost.

Einfädeln, v. a. udèñati, uvući, navèzti; eine Sache —, osnovati, urediti, razrediti otajno.

Einfahren, v. n. uveziti se; spustiti se, uljezti u rudnik; — v. a. unèti, uvezti, razvaliti, provaliti, (s koli); učit voziti (konja).

Einfahrt, f. uhod, ulazak, ulaz, vrata,

- veža, kapia, silazak, sijastje (u rudnik).
- Einfall**, *m.* (feindlicher), napad, navala, nasèrnutje, nasèrtanje; (Einsturz), provala, razor; (Gedanke), idea, misao, fantazija; — *en*, *v. n.* propasti, pasti u što; (als der Feind), navaliti, usèrnuti, nasèrnuti; (einstürzen), provaliti se, razvaliti se, srušiti se, razoriti se; (sich ereignen), dogoditi se, pripetiti se, sbiti se, biti; einem —, na um, na pamet pasti, doći; (sich erinnern), sètiti se, spomenuti se; sich etwas — lassen, doći do misli koje; eingefallene Augen, oči upale; die Nacht fällt ein, nastaje noć; — in die Rede, presèsi kome govor.
- Einfallt**, *f.* prostota.
- Einfallig**, *adj.* prost, priprost.
- Einfallspinsel**, *m.* bena, glupak, pro-stak.
- Einfallen**, *v. a.* uvinuti, uvijati, uvernuti, uvratiti.
- Einfangen**, *v. a.* uloviti, uhvatiti, ograditi.
- Einfarbig**, *adj.* od jedne boje, jedne farbe.
- Einfaß-en**, *v. a.* napuniti, nasuti, naliti; etwas mit etwas —, opasati, ograditi; einen Edelstein in Gold —, okovati u zlato; mit einem Rahmen —, metnuti u okvir; Berlen —, nizzati biser; mit einem Saume —, zarubiti, obrubiti, obžiti; eine Flasche mit geflochtener Arbeit —, oplesti plosku; —ung, *f.* (mit etwas), ograda; (eines Kleides), obšav, rub; (eines Brunnens), rub, gerlo, gerllé; (eines Bildes), okvir; (der Diamanten), okov.
- Einfehlen**, *v. a.* tèrati, goniti, pustiti svinje u žir.
- Einfeilen**, *v. a.* zapiliti, zalimati.

- Einfinden**, *sich*, *v. r.* najti se, doći, poći, javiti se.
- Einfinden**, *v. a.* uplesti, zaplesti, priplesti.
- Einfinden**; *v. a.* prikèrpiti; sich überall —, mèšati se, zabadati se u svašto.
- Einfliegen**, *v. n.* uletèti.
- Einfließen**, *v. n.* teći u što, uticati; — (in die Cassa), dolaziti u pè-neznicu; — lassen, spomenuti, napomenuti, navesti (u pismu, u besèdi); *fig.* uticati, utok imati, moći što u koga.
- Einflöhen**, *v. a.* uliti; *fig.* udahnuti, zadati; —ung, *f.* ulitje, nadahnutje.
- Einfluß**, *m.* ulèv, uticanje, utok; *fig.* upliv, utok, moć; — haben auf etwas, imati upliv na što; — üben, mnogo moći kod koga; er hat vielen — bei Hofe, mnogo može pri dvoru; (Wirkung) učinak.
- Einflüstern**, *v. a.* prišapnuti, prišap-tati, ušaptivati.
- Einfordern**, *v. a.* opomenuti koga, da plati; kupiti, tèrati, pobirati (dugove); primiti novce, naplatiti; iztèrivati dug; —ung, *f.* kupljenje, pokupljenje, iztèranje (dugovah).
- Einformig**, *adj.* jednak, jednosličan; —keit, *f.* jednakost, jednosličnost.
- Einfressen**, *v. a.* progiziti, projèsti, zagriziti; einen Schimpf —, progutati, pretèrpèti, snositi.
- Einfried-en**, *v. a.* ograditi.
- Einfuhr**, *f.* uvoz.
- Einführen**, *v. a.* uvesti, uvezti, unèti, unositi; Getreide —, voziti žito u žitnicu; einen Dieb —, uloviti tata; einen rebend —, navesti koga govoreći.
- Einfuhrs-** (in Zus.) uvozni; —gut, *n.* uvozbina; —schein, *m.* uvoznica, uvozno svèdočanstvo,

Einführung, *f.* uvod, uvedenje, uvedba, namestjenje; — ungs^o uvedbeni.

Einfüllen, *v. a.* naliti, napuniti; u sud postaviti.

Einfurchen, *v. a.* zabrazditi; utérati, zabiti, učepiti.

Einfügig, *adj.* jednonog, jednokrak.

Einfüttern, *v. a.* u tok metnuti, vérći.

Eingabe, *f.* prošnja, predatak, podnesak; pismo.

Eingang, *m.* ulaz, ulazak, uhod, uvoz; početak, uvod (od besede); pristup (od mise); er fand mit seinen Bitten wenig —, slabo, malo su pazili na njegove molbe.

Eingangs (in Zus.) uvozni; početni; — *adv.* u početku, s početka, od početka; — erpähnt, gori rečen, gori spomenut; — gangsgut, *n.* uvozbina; — zoll, *m.* ulaznina, ulazni bir, uvoznina.

Eingeklet, *adj.* zastarél.

Eingeben, *v. a.* (als Schreiben), dati, davati; (als ein Schreiben), dati, pridati; Gedanken —, udahnuti, prisaptati, dahnut u koga misao koju.

Eingebildet, *adj.* namišljen, pomišljen, umišljen; ponosit, preuzetan.

Eingebilde, *n.* dar kumov (pri kërštenju).

Eingebogen, *adj.* uvinjen, svinjen, previnjen, skučen; gerbav; cinc — e Nase, nos plosnat.

Eingeboren, *adj.* jedinorodjen; domaći; ein — er, tuzemac, zemljak; — er Sohn, sin jedinorodjeni; jedinaac.

Eingebachte, *n.* dota, miraz, pèria; — e Fahrnisse, uvožene pokretnosti.

Eingebung, *f.* pridanje, izručenje; *fig.* udahnutje, nadahnutje.

Eingedenk sein, *v. n.* spominjati se, nezaboraviti.

Eingefallen, *adj.* upao, propao; opao, suh, mèriav, mledan.

Eingefleischt, *adj.* uputjen, u put, u meso ujedan, upilit.

Eingehen, *v. n.* unici, poć u nutra; stisnuti se, sbègnuti se, svrèti se, poć u se; srušiti se, razoriti se; nestajati, bèiati; sahnuti, sušiti se, ginuti; prestati, nèstati, propasti; in einem Hause aus- und — vrata od kuće koje otvorena komu biti; — *v. a.* eine Wette —, okladiti se; eine Verbindung —, obvezati se, uzeti na se štogodir; einen Vertrag —, sklopiti, učiniti pogodbu; auf gewisse Bedingungen —, pristati na neke uvète; (unternehmen), preduzeti što; eine Gewohnheit — lassen, zapustiti, zanemariti običaj; ich gehe alles ein. ja sam zadovoljan sa svim; es sind Briefe, Nachrichten eingegangen, došli sd listi, glasi; die eingehenden Summen, dohodbina.

Eingelegt, *adj.* nakoekah, položen.

Eingemachtes, *n.* učinjeno, udèlano; načinja, jušad.

Eingenommen, *adj.* uzet, osvojen, otèt; pun; priuzèt, obuzèt, zauzèt; — heit, *f.* zauzetje, priuzetje, obuzetje.

Eingepflanzt, *adj.* prirodjen, prirodan, naravski.

Eingeschaltet, *adj.* umetnut.

Eingeschränkt, *adj.* stišnjen, ograničen, omedjašen, ogradjen.

Eingeseffen, *adj.* nastanjen.

Eingeständniß, *n. f.* Geständniß.

Eingestehen, *v. a.* priznati, izpovèdèti, dopustiti.

Eingeweide, *n.* drob, crèva.

Eingewurzelt, *adj.* ukorenjen, zakoorenjen, ustaran.

Eingezogen, *adj.* zaustavljen; uzèt;

- tih, miran, krotak; samoćan; —
heit, *f.* samina, samoća, samost.
- Eingieß-en**, *v. a.* uliti; zaliti; —
ung, *f.* ulévanje, ulitje; zalévanje,
zalitje.
- Eingraben**, *v. a.* (in die Erde), uko-
pati, pokopati, zakopati; (in Stein,
Metall), usćei, urézati, udéljati,
ukljesati.
- Eingreifen**, *v. n.* (als Räder in ein-
ander), zapadati, zadévati se, lo-
viti, hvatati jedno kolo u drugo;
in jemandes Rechte —, dirati, pa-
ćati se u čija prava; —b, *adj.*
oštar, strog.
- Eingriff**, *m.* diranje, paćanje (u prava
tudja).
- Einguß**, *m.* ulévanje, nalévanje; napoj.
- Einhägen**, *v. a.* ograditi, zagraditi,
zagajiti.
- Einhäkeln**, *v. a.* zakvaćiti, zaděti, za-
kućiti.
- Einhällig**, *adj.* jednoglasan, jedno-
dušan; —keit, *f.* jednoglasnost, jedno-
dušnost.
- Einhalt**, *m.* zaprěka, preprěka; —
thun, ustaviti, zajaziti, zaprěćiti,
sustaviti; —en, *v. a.* zaprěćiti,
preprěćiti, zaustaviti; — *v. n.* pre-
stati, stati, sustaviti se; mit der
Zahlung —, toćno platjati; eine
Frift —, děrkati pogodbeni rok.
- Einhanteln**, *v. a.* kupiti; zatěrgovati,
izgubit, potratiti u těrgovini.
- Einhändig**, *adj.* sakat, jednoruk.
- Einhändigigen**, *v. a.* izručiti, pridati;
—ung, *f.* izručenje, pridanje, pre-
daja.
- Einhängen**, *v. a.* oběsiti u što; (Thü-
ren, Fenster), nastaviti (vrata, pro-
zore).
- Einhauchen**, *v. a.* udahnuti, hahnuti
u što.
- Einhauen**, *v. a.* zasěći; zarézati, za-
- sěći, udéljati; (im Kriege), sćei;
probiti, prodrěti; einen bei jeman-
den —, ogovoriti, opasti koga;
(Fenster, Thüren), razbiti, polupati;
probiti, prosěći (vrata, prozore).
- Einheben**, *v. a.* (eine Thür), nast-
viti (vrata); metnuti kamo; (eine
Gebühr), brati, kupiti, pritegnuti
pristojbinu.
- Einheften**, *v. a.* prišiti, zašiti.
- Einheimisch**, *adj.* domaći.
- Einheirathen**, *sich*, *v. r.* oženiti se u kuću.
- Einheit**, *f.* jedinka; jedinstvo; —*sich*,
adj. jedinstven.
- Einheizen**, *v. a.* zakuriti, ugrijati, na-
ložiti peć.
- Einhelpfen**, *v. a.* (einem —, prišapti-
vati komu.
- Einhellig**, *f.* Einhällig.
- Einhemmen**, *v. a.* zatvoriti, opaućiti
(kolo).
- Einhergehen**, **Einhertreten**, **Einherreiten**
v. n. hoditi, ići, približati se
na konju, piške, itd.
- Einhezen**, *v. a.* priviknuti, priućiti k
lovu.
- Einholen**, *v. a.* (einen), sustignuti,
dostignuti; (einem entgegen gehen),
poć u susrět, poć pred koga;
(sammeln), kupiti, brati, sabirati;
daß Versäumte —, nadoknaditi, po-
praviti, nadoměstiti; Nachricht —,
ubavěstiti se, razpitati, propitati;
(einen Rath), posavětovati se; (an-
suchen), tražiti, moliti što.
- Einholung**, *f.* (einer Person), doćek,
prijatje, pozdrav; dostignutje, su-
stignutje.
- Einhorn**, *n.* jednorog, inorog.
- Einhußig**, *adj.* samokopitan.
- Einhüllen-en**, *v. a.* zamotati, zaviti;
zastěrti, sakriti, pokriti; —ung,
f. zamotanje, zavitje; pokritje, za-
stěrtje.

Einjagen, *v. a.* učiti na lov, k levu pručati; uterati, ugnati; cinem einen Schrecken —, prestrašiti, prepasti, uplašiti koga, zadati komu straha.

Einjährig, *adj.* od jedne godine.

Einig, *adj.* jedan, jedin, sam; (einstimmend), složan, suglasan, jedne misli; — werden, pogoditi se, složiti se.

Einiger, —e, —es, *pr.* nekoi; nekoliko; nešto; — *pl.* nekoi; nekoliko; nešto.

Einigermaßen, *adv.* po nešto, nekako.

Einigkeit, *f.* jedinstvo, sloga.

Einimpfen, *v. a.* ucépati, cépati; — ung, *f.* cépanje, ucépljenje.

Einlaugen, *v. a.* ulit, zabiti u glavu.

Einlaufen, *m.* kupljenje; kupovanje; —en, *v. a.* kupiti; kupovati; sich —, *v. r.* kupiti, dobiti za novce pravo.

Einläufer, *m.* kupovnik; —in, *f.* kupovnica.

Einlaufs- (in Zus.), kupovni; —tare, *f.* kupovina.

Einleiste, *f.* žlota (žleb medju dva krova).

Einleite, *f.* stan, konak; svratište, gostionica; —en, *v. n.* svratiti se, navernuti se, svèrnuti se, odsèsti.

Einleiten, *v. a.* zaglaviti, utvèrditi klinom.

Einleiten, *v. a.* zarèzati, zasèci.

Einleiten, *v. a.* vèré, metnut u tamnicu, zatvoriti, utamnièiti; — ung, *f.* utamnièenje; zatvorenje, vèrgnutje u tamnicu.

Einleitschaft, *f.* podjednaèenje, izjednaèenje dètce.

Einleiten, *v. a.* prilèpiti, zalèpiti.

Einlagen, *v. a.* eine Schuld —, tražiti, iskati dug putem pravice.

Einflammern, *v. a.* spojiti, svezati;

ein Wort —, zatvoriti, postaviti u parentezu.

Einfluss, *m.* jedinstvo, sloga, sklad.

Einleben, Einleifern, *v. a.* ulèpiti, prilèpiti u što; zalèpiti.

Einleiden, *v. a.* (einen Mönch, eine Nonne), obuèi; *fig.* etwas —, nakititi, izkititi; — ung, *f.* obuèenje, oblaèenje; *fig.* nakitjenje, izkitjenje.

Einleimen, *v. a.* stisnuti.

Einlinken, *v. a.* zatvoriti, zakvaèiti (vrata).

Einlinken, *v. a.* zalomiti, zakinuti,

Einknüpfen, *v. a.* zavezati; svezati; cinem etwas —, oštro komu što naložiti.

Einleichen, *v. a.* zavariti, zakuhati; ukuhati; bis zur Hälfte —, do polak, do polovice izkuhati.

Einkommen, *v. n.* unièi, ulèzti; (Nutzen, Vortheil bringen), dohoditi, donositi; gerichtlich — wider einen, sudbeno proti komu postupati; schriftlich —, podati, predati prošnju, prositi, tražiti; dawider —, protestirati proti èemu, oprèti se èemu; — *n.* dohod, dohodak, probitak; —steuer, *f.* dohodovina.

Einleichen, *v. n.* ulèzti, uvuèi se; sbègnuti se, svèrti se, stisnuti se, poèi u se.

Einleiste, *pl.* dohodci, dohodi.

Einleiten, *v. a.* (etwas), ukèrcati, natovariti; cinen —, pozvati koga; — ung, *f.* kèrcanje, tovarenje; poziv; —ungsbrief, *m.* —ungsschreiben, *n.* pozovka; poziv.

Einlage, *f.* (in ein Spiel, eine Lotterie), stavka; (bei einer Handelsgesellschaft), uložak; (Einschluss eines Briefes), dodatak, pridatak, priloga.

Einlagshogen, *m.* uložni list; —schein, *m.* uložnica; stavnica.

Eisländisch, *f.* Inlândisch.

Einlangen, *v. n.* doći.

Einlaß, *m.* ulaz, ulazak; popust, upuštenje; vrataca, vrataoca; — *en, v. a.* upustiti, pustiti u nutra; *sih — v. r.* privoliti, pristati; *sih in etwas —*, pustiti se, mešati se u što; *daß Luch —*, nakvasiti, namočiti sukno; (versenken), pustiti na dno, utopiti; *sih mit einem —*, družiti se. drugovati, sprijateljiti se s kim; — *ung, f.* upuštenje.

Einlauf, *m.* unišastje; — *en, v. n.* utèreati, dotèreat u nutra; in den Hafen —, unići u luku, uvezti se; die Zinsen laufen richtig ein, točno se platja kamata; *daß Luch läuft ein*, stiska se, sbégava se, sbija se sukno; (Briefe), doći, stići.

Einlangen, *v. a.* metnut u lugšiu; opariti, pariti.

Einläuten, *v. a.* *daß Kest ic. —*, oglastiti, zvoniti na blagdan, na večer-nju, na misu, itd.

Einlegemesser, *n.* britva, britvica.

Einleg-en, *v. a.* staviti, metnuti u nutra; (beilegen), priložiti; (erlegen, z, B. Duitungen), položiti (namirnice); Wein —, metnut u pivnicu vino; Gurken —, ukiseliti, ukisati ugorakah, krastavacah; Fleisch —, usoliti, posoliti meso; den Kram —, zatvoriti staćun; Reben —, saditi tèreje; mit Matten von Marmor —, obložiti ploćama od mramora; Ehre, Schande mit etwas —, opošteniti se, osramotiti se; ein gutes Wort für einen —, reći dobru reč za koga; eine Fürbitt —, moliti se za koga; die Berufung gegen ein Urtheil —, pozvati se (na veći sud); Soldaten —, staviti kamo vojsku; — *er, m.* položnica, razklad; — *er, m.* (Messer), *f.* Einlegemesser.

Einleimen, *v. a.* zalèpiti; prilèpit u što.

Einleiten, *v. a.* uesti; napu:iti; pobuditi; učiniti; narediti, rasporediti; početi; die Kundmachung —, izposlovati da se što oglasti; — *ung, f.* uvod; (in Geschäften), početak.

Einlen-en, *v. n.* navèrnuti se, navratiti se, svratiti se, svèrnuti se; (im Reben), uzvratiti se k predmetu; — *v. a.* navèrnuti, svèrnuti; (ein verrenktes Glied), namèstiti udo uganuto; — *ung, f.* povratjenje, uzvratjenje k predmetu.

Einlesen, *v. a.* brati; nabrati; kupiti; nakupiti.

Einleucht-en, *v. n. fig.* jasno biti, očevidno, bistro, bělodano biti; — *end, adj.* jasan, očevidan, bistar.

Einliefer-en, *v. a.* izrućiti, dati u ruke, predati, poslati; — *ung, f.* izrućenje, predaja, predanje.

Einlogiren, *v. a.* dati na konak, na kvartir postaviti, nastaniti.

Einlöf-en, *v. a.* odkupiti, izkupiti; — *ung, f.* odkupljenje, izkupljenje; odkup; — *ungerecht, n.* pravo odkupa; — *ungescheim, m.* odkupka, odkupna cedulja.

Einlöthen, *v. a.* prilotati; zalotati.

Einmachen, *v. a.* staviti, metnut u nutra; zaviti, zamotati; usoliti, posoliti; Früchte mit Zucker —, začiniti voće cukrom; Teig —, zamèsiti.

Einmañ-en, *v. a.* opomenuti; — *ung, f.* opomena.

Einmal, *adv.* jedan put, jedan krat, jednom, nègda, nèkad; nicht —, ni, niti; ein für allemal, jednom za svagda; ich hab' es nicht — gehört, nisam ni čuo; da sind sie

enblich —, *ic.* eto ih veé jedan-put; —einé, *n.* jedan put jedan, tablica pitagorina; —ig, *ad.* od jedan krat, jedan put učinjen.

Einmännisch, *adj.* za jednoga (čovéka).

Einmarsch, *m.* ustupljivanje, ulaz, ulazak vojske u grad; —iren, *v. n.* uniéti, uléztii, stupit u nutra.

Einmässig, *adj.* s jednim jarbulom, od jednoga jarbula, na jedan jarbuo, na jedno jadro, jédro.

Einmaß, *n.* razmêrak.

Einmauern, *v. a.* zazidati.

Einmischen, *v. a.* 3. B. Malz, opariti, popariti.

Einmengen, Einmischen, *v. a.* umêšati, pomêšati; sich —, *v. r.* mêšati se, paéati se.

Einmessen, *v. a.* odmêriti; razmêriti, méréé potratiti; es ist eingemessen werden, otišlo je na razmêrke.

Einmisch-en, *v. a.* uzeti na kvartir; sich —, *v. r.* najmíti kvartir; —er, *m.* najamnik; —ung, *f.* najam.

Einmisch-en, *f.* Einmengen. —ung, *f.* amêšanje; mêšanje, paéanje.

Einmummen, *v. a.* uvíti, umotati kao mumiu.

Einmünzen, *v. a.* sakovati novce, obratiti u novce.

Einmützig, *adj.* složan, jednoglasan, jednodušan; —keit, *f.* sloga, sklad, jednoglasnost, jednodušnost.

Einnähen, *v. a.* zašiti; ušiti; stisnati.

Einnehm-e, *f.* (eines Places), osvojenje, uzetje; (am Gelde), dohodak; probitak; —buch, *n.* knjiga od dohodakah; —summe, *f.* iznesak dohodka.

Einnehmen, *v. a.* uzeti, primiti; pobirati; Arznei —, uzimati lékarlu; feste Pláge —, osvojiti, uzeti

grad; Raum —, zanimati mésto; — das Herz, zauzeti, zanéti, predobiti sêrdce; (Einkünfte haben), vuéti, potezati, imati dohodka; leicht einzunehmen sein, lakk biti za predobiti, mehka, nješna sêrdca biti; ich habe heute nichts eingenommen, nisam ništa pazario danas; von Vorurtheilen eingenommen, pun predsudah; das Bier nimmt den Kopf ein, pivo udara u glavu; die Segel —, spustiti jédra; —end, *adj.* zanimlv, ugodan, prijatan; —er, *m.* prijamnik; (der Fruchtgehenden *ic.*), kupilac, pobiraé, desetêar; —ung, *f.* primanje, primljenje; uzetje, osvojenje; zanimanje.

Einmieten, *v. a.* pribiti, utvêrditi, prikovati (čavliéi).

Einmisten, Einmisten, sich, *v. r.* ugnjêzđiti se.

Einnehmigen, *v. a.* (einem etwas), prisiliti, usiliti da uzme, (u. p. lék).

Einöde *f.* pustinja.

Einöhlen, *v. a.* uljem namazati, pomazati.

Einöhrig, *ad.* jednouh.

Einpacken, *v. a.* spraviti, spremiti; in Stroh —, zaviti u slamu; (schweigen); mučati.

Einpassen, *v. a.* prilagoditi, priljubiti; — *v. n.* pristati, priljubiti se.

Einpfehlen, *v. a.* obiti koljem.

Einpferren, *v. a.* parokii podložiti, užupiti, upisati u župa, u parokiju.

Einpflanzen, *v. a.* posaditi; *fig.* zasaditi, zabiti u glavu, u sêrdce; eingepflanzter Haß, omraza ustarena, ukorenjena.

Einpfeifen, *v. a.* ucépliti, cêpati u što; —ung, *f.* cêpljenje, cêpanje.

Einpfindig, *adj.* od jedne sunt.

Einpichen, *v. a.* zasmoliti.
 Einpöckeln, *r. a.* usoliti, posoliti.
 Einpräg-en, *v. a. fig.* utěštiti, uděljati, usěć u sěrdce, u pamet; za-bit u glavu; — ung, *f.* utěštenje, uděljanje.
 Einpredigen, *v. a.* zabiti u glavu, u pamet.
 Einpressen, *v. a.* stisnuti, u prešu postaviti.
 Einprügeln, *v. a.* ubatinjati, batinami ukljukati, utěratí.
 Einpubern, *v. a.* napraviti.
 Einquartir-en, *v. a.* nastanjivati, naměštati na kvartir, konak; — ung, *f.* nastanjenje, kvartir, konak.
 Einquellen, *v. a.* nakvasiti, namočiti, zamočiti.
 Einquetschen, *v. a.* stisnuti, sgnjesti, sgnjaviti.
 Einrammen, Einrammeln, *v. a.* za-tučel, zabiti.
 Einrathen, *v. a.* savětovati.
 Einräum-en, *v. a.* (hineinräumen), spraviti, spremiti, pospremiti; (weichen), odstupiti, dati města, ukloniti se; (etwas zugestehen), dopustiti, priznati; (abtreten), ustupiti; (erlauben), dopustiti, dopu-štenje, slobodu dati; die Möbeln —, razrediti pokućíste; — ung, *f.* spravljanje, spremanje; ukлонjenje, odstupljenje; dopuštenje.
 Einrechnen, *v. a.* zaračunati, uračunati, věći, metnuti na račun.
 Einrede, *f.* nagovor, nagovaranje; protinba, pregovor; (auf die Klage), odgovor; ohne alle —, bez svakoga prigovora; — wider die Heirath thun, prigovarati ženitbi čijoj; — n, *v. a.* (einem etwas), nagovarati koga, nukati ga; einem Muth, Herz —, sloboditi koga; sich nichts — lassen, neslušati ni-

šta, neposluhnuti; (widersprechen), prigovoriti, prigovarati.
 Einreib-en, *v. a.* natěrti; namazati; naribati u nutra; — ung, *f.* ri-banje, tarenje; natěrtje.
 Einreich-en, *v. a.* dati, podati, pri-dati, predati, podněti; — ung, *f.* pridanje, podanje; — ungsprotokoll, *n.* predatni, podnesni napisnik (zapisnik).
 Einreihen, *v. a.* nanizati, navězti, uvěstíti.
 Einreiß-en, *v. a.* zaderati, zadržeti; (Gebäude), razoriti, razvaliti, porušiti; — *v. n.* proderati se, zaderati se; razzěpiti se, puknuti; *fig.* (von übeln Gemüthsheiten), uvuće se, prostěrti se, razzěkriti se, razploditi se; — er, *m.* strenitelj, satritelj.
 Einreiten, *v. n.* ulězti na konju, ja-šuć uněći; — *v. a.* jašuć razbiti, potěrti.
 Einrenken, *v. a.* naměštiti, načíniti ruku il nogu uganutu.
 Einrennen, *v. a.* razbiti, probiti těr-koma štogod.
 Einricht-en, *v. a.* (ein verrenktes Glied), naměštiti, načíniti udo uganuto; (ordnen), urediti, razrediti; sich wornach —, vladati se, ravnati se po čem; sich im Hause —, naba-viti potrebna, kupiti pokućíste; — tung, *f.* naměštenje, načínjenje (uda uganuta); uredjenje, razre-djenje; (Institution), uredba; po-kućíste, pokućstvo; — ungsstück, *pl.* pokućnice, stvari od pokućstva.
 Einriegeln, *v. a.* zakračunati, roma-zinom zatvoriti.
 Einritt, *m.* ulaz, unisastje na konju, ujanhanje.
 Einrosten, *v. n.* zahěrdjati, zahěrdja-viti.

Einrücken, *v. a.* (einschalten), metnuti, staviti u nutra; umetnuti; — *v. n.* uníci, uléžti; naslédnik éiji biti, stupiti u—; —ung, *f.* umetnutje; ulaz; —ungegebühr, *f.* u metnina.

Einrühren, *v. a.* uměšati, zaměšati; **Gier** —, promutiti jaja utučena.

Eins, *num.* jedno, jedna stvar; — von beiden, jedno; — um daß andere, jedno za drugim; — ins andere, jedno u drugo; noch —, još jedanput; još nešto, još jednu rě; in einem fort, neprestano, bez prestanka, uzastopce; — sein, — werden, pogoditi se; — ins andere gerechnet, jedno s drugim.

Einsaat, *f.* usěv.

Einsacken, *v. a.* metnuti, usut u vrću.

Einsäen, *v. a.* postijati.

Einsaitig, *adj.* jednožican, od jedne žice.

Einsalben, *v. a.* pomazati, namazati; —ung, *f.* pomazanje, namazanje.

Einsalzen, *v. a.* posoliti, osoliti; —ung, *f.* —en, *n.* posoljenje, osoljenje.

Einsam, *adj.* sam; —keit, *f.* samoća.

Einsammeln, *v. a.* kupiti, brati; sabirati, pobirati; —ung, *f.* kupljenje, branje; sabiranje, pobiranje.

Einsatz, *m.* stavka; zalog, zaklad.

Einsäuern, *v. a.* kiseliti, nakiseliti.

Einsaugen, *v. a.* popiti, poserkati, napiti se.

Einsäumen, *v. a.* zarubiti.

Einschalig, *adj.* jednožeh.

Einschalten, *v. a.* umetnuti, uvěri; —ung, *f.* umetnutje, uvěrgnutje.

Einschärfen, *v. a.* priporučiti, naručiti, naložiti što kome oštro, zabiti komu što u glavu.

Einscharr-en, *v. a.* zagrebsti, pogrebsti, zakopati, pokopati; **Seib** —, sgěrnuti novacah; —ung, *f.* zagrebenje, pogreb, pokop.

Einschattig, *adj.* jednošćen, taman.

Einschenken, *v. a.* natočiti, naliti, nauti.

Einschießen, *v. a.* odpraviti, poslati.

Einschieben, *v. a.* uturati, rinuti u nutra; umetnuti, uvěri; **Brod** —, stavit u peć kruh; —sel, *n.* umeetak, medjumetak; —ung, *f.* umetnutje, uvěrgnutjo; dodatak, nadoměrenje.

Einschießen, *v. a.* (daß Brod in den Backofen), stavit kruh u peć; (entzwei schießen), razbiti, probiti (iz puške); ein Gewehr —, probati, pokusiti pušku; sich —, vėzbati se u pucanju.

Einschiff-en, *v. a.* ukěrcati; —ung, *f.* ukěrcanje.

Einschlagen, *v. a.* ubiti; zaklati.

Einschlafen, *v. a.* zaspati; zadrěmati; (von Gliedern), utěrnuti.

Einschlāferig, *adj.* (z. B. Bett), za jednoga, za jednoga čověka.

Einschlāfern, *v. a.* uspavati.

Einschlag, *m.* (eines Briefes), dodatak, pridatak, primetak; (Umschlag), zavoj, zavitak; (im Mäßen), podvrtak; (bei den Webern), utak, potka, poutka, poučica; (im Wein), začina od vina; (Rath), svět, savět.

Einschlagen, *v. a.* (hinein schlagen), zabiti, zatući; (bei den Webern), tkati, potkati; (entzwei schlagen), probiti, prebiti, razbiti, razlupati; (in Papier), zaviti, zamotati; (ein Kleid —), podvěrnuti; Gewächse mit Erde —, zagěrnuti; Gier —, utući jahah; Wein —, začinjati vino; einen Weg, ein Mittel —, uputiti se, udariti putem kojim,

odabrati put ili sredstvo; — v. n. (als Zeichen der Einwilligung), dati ruku; (vom Blig), udariti; — in ein Fach), spadati; (gelingen), na ruku, za rukom ici, poći, prokop-sati; die Farben schlagen ein, upija se boja.

Einschlägig, *adj.* dotični.

Einschleichen, *sch.*, v. r. ulēzti kradom ukrasti se, podkrasti se, uvući se.

Einschließen, v. a. zatvoriti, zapřeti; zugleich mit —, imati, sadržavati u sebi; einen Brief ic. —, prilo-žiti, privinuti, priklopiti; (umringen), obkoliti, opasati; im Frieden mit —, metnuti, vērić, pod po-godbu od mira; (einbegreifen), uzeti u —; —lich, *adv.* uključno, uzevai, uzimajući i, zaklopice, i, s, sa; —ung, *f.* obsada, obkoljenje, opasa-nje, zatvorenje; priloženje, priklop-ljenje.

Einschlucken, v. a. gutati, progutati, pogutnuti.

Einschlummern, v. n. zadržati.

Einschlürfen, v. a. sērkatı, posērkatı.

Einschluß, *m.* dodatak, primetak; pa-renteza, uključak; mit —, s, sa, s kupa, zajedno sa.

Einschmeißen, *sch.*, v. r. prilastiti se, ulagati se, umiljavati se.

Einschmeißen, *f.* Einwerfen.

Einschmelzen, v. ā. raztopiti, preto-piti, stopiti.

Einschmieden, v. a. okovati.

Einschmieren, v. a. namazati.

Einschmützen, v. a. omazati, opērljati.

Einschnallen, v. a. zakopćati, zapeti.

Einschneiden, v. a. zarézati; zasēci; zakrojiti; narézati, nakrižati; — v. n. zapiliti se.

Einschneidig, *adj.* s jednom oštricom, jedno oštro imajući.

Einschnitt, *m.* rēz, rēzotina, zaréz;

zakroj; (an Säulen), ilēb, bra-zda.

Einschnüren, v. a. zavezati; svezati; zapetljati; stegnuti.

Einschnöpfen, v. a. nagrabitı, zacērpi-ti.

Einschränken, v. a. stegnuti, stisnuti; ograničiti, omedjašiti; obuzdati, zauzdati; ukratiti kome (pravo); sich —, stegnuti se, stisnuti se; —ung, *f.* stegnutje, stisnutje; ogra-ničenje, omedjašenje; ukrata; su-stegnutie.

Einschrauben, v. a. zašaraštı.

Einschreiben, v. a. zapisati, upisati, zabilježiti; —ebuch, *n.* upisnica; —gebüch, *f.* upisna; —ung, *f.* za-pisanje, upisanje, zabilježenje.

Einschreiten, v. n. ulēzti korakom mē-renim; mēšati se u što; biti po-srednik u čemu; zastupati koga; um einen Dienst —, dati molbu za kakvu službu.

Einschröpfen, v. a. ein Mal, uda-riti žig.

Einschrotten, v. a. staviti, metnut u pivnicu vino.

Einschrumpfen, v. n. sgērčiti se, stis-nuti se, svřći se.

Einschub, *m.* umetak, medjumetak, nadometak, nadomērenje.

Einschüchtern, v. a. poplašiti, zastra-žiti koga.

Einschuß, *m.* utak, potka, poutka, poučica.

Einschütten, v. a. usuti; uliti.

Einschwärzen, v. a. ocērnitı; opērl-jati, omazati; Waaren —, uvezti kradom robu zabranjenu.

Einschwagen, v. a. (einem etwas), na-govoriti koga.

Einssegnen, v. a. blagosloviti; posve-titi; potvērditi; —ung, *f.* bla-goslov; posvetjenje; potvērdjenje.

Einssehen, v. a. vidēti, razumēti, pozna-

vati, priznavati; prodirati, prozirati.

Einfleifen, *v. a.* osapunati.

Einfleitig, *adj.* jednostran; krivostran; — *Geschwister*, *f.* Einbändig; — *feit*, *f.* jednostranost; krivostranost.

Einfleub-en, *v. a.* poslati; — *ung*, *f.* poslanje.

Einfleuf-en, *v. a.* spustiti; povaliti, položiti (tèrs, lozu); — *ung*, *f.* spuštanje; sadjenje; valjanje, polaganje (loze).

Einfleuf-en, *v. a.* (als Pflanzen), saditi, posaditi; (bestimmen), odrediti, napraviti, postaviti; zum Pfande —, založiti; einen Dieb —, zatvoriti, baciti, vèré u tamnicu tata; Zähne —, metnuti zube; in die Lotterie —, staviti, postaviti na loteriu; Jemanden wieder in sein Eigenthum —, povratiti kome vlasništvo; zum Erben —, postaviti za nasljednika; in den vorigen Stand —, povratiti u pèrvašnje stanje; sich —, ulèzti, sèsti u kola itd.; — *ung*, *f.* napravljanje, postavljenje, sadjenje, posadjenje; povrata.

Einfleuf-t, *f.* razgledanje, ogled, pogled ugledanje; *fig.* znanje, poznanje; smotrenost; er hat wenig — in der Sache, malo se razumi u to; nach meiner —, polag moga suda, polag moje misli; ein Mann von vielen —-en, èovèk bistra uma; — *svoll*, *adj.* razuman, bistrouman, pame-tan.

Einfleuf-lei, *f.* pustinja.

Einfleuf-ler, *m.* pustinjak, remeta; — *hütte*, *f.* koliba, kušarica pustinjaèka; — *lich*, *adj.* pustinjski, samoaan.

Einfleuf-eln, *v. a.* zapeèatiti.

Einfleuf-ingen, *v. a.* usapavati pèvajuéi.

Einfleuf-en, *v. n.* propasti, provaliti se.

Einfleuf-ig, *v. n.* sèsti na što.

Einfleuf-ig, *adj.* (von Wagen), s jednim sèdalom.

Einfleuf-mal, *adv.* jednoè, jednom.

Einfleuf-spannen, *v. a.* razpeti, raztegnuti, nategnuti, napeti; Pferde —, zapreèi, upregnuti.

Einfleuf-spänn-er, *m.* taljige, kolica s jednim konjem; taljigaš (konj); — *ig*, *adj.* s jednim konjem.

Einfleuf-sperr-en, *v. a.* zatvoriti, zapreèiti; opasati, obkoliti, obsèsti; — *ung*, *f.* zatvorenje; zapiranje; obkoljenje, opasanje.

Einfleuf-sinnen, *v. a.* zapreèiti; sich —, zaviti se.

Einfleuf-sprache, *f.* (Einwendung), prigovor; gerichtliche —, branjenje proti èemu.

Einfleuf-sprechen, *v. a.* Muth —, sloboditi, tèsiti; — *v. n.* bei einem —, navratiti se, navèrnuti se.

Einfleuf-sprengen, *v. a.* posuti, posipati; popèrskati, pokropiti, poskropiti; prolomiti, razbiti, provaliti (vrata).

Einfleuf-springen, *v. n.* skoèiti u nutra.

Einfleuf-springen, *v. n.* pèrskati, popèrskati.

Einfleuf-spruch, *m.* protinba, prigovor; — thun, protiviti se, prigovoriti èemu.

Einfleuf-st, *adv.* nègda, nèkad.

Einfleuf-stallen, *v. a.* zatvorit u štalu.

Einfleuf-stämmig, *adj.* od jednoga stabla.

Einfleuf-stampfen, *v. a.* nabiti; probiti, razbiti, prognjesti.

Einfleuf-stand, *m.* ulaz, unišastje (u službu); — *recht*, *n.* pravo pèrvenstva kod kupovanja.

Einfleuf-stechen, *v. a.* zabosti, ubosti, probosti; (in der Karte), ubiti; Figuren in etwas —, zarèzati, udèljati.

Einfleuf-stechen, *v. a.* metnut u sto, zabosti; den Degen —, postaviti maè u nožnicu; ins Gefängniß —, met-

nuti, vèrc u tamnicu; einen Schimpf —, progutati sramotu, snositi porugu.

Einsehen, *v. n.* stupiti u službu; dobar stojati, odgovarati za što.

Einsehen, *sich*, *v. r.* ukrasti, podkrasti se u nutra.

Einseigen, *v. n.* sèsti, stupit u kola; popeti se.

Einstellen, *v. a.* postaviti, metnut u što; — etwas (z. B. den Druck), ustaviti što; ukinuti, dotèrgnuti, obustaviti; *fig.* prestati, ostaviti, pustiti, odstupiti; *sich* —, *v. r.* doći, naći se; —ung, *f.* ostavljenje; ukinutje; dotèrgnutje.

Einstimmen, *v. n.* slagati se, sudarati se; privolèti, pristati.

Einstimmig, *adj.* jednoglasan, jednodušan; —keit, jednoglasnost, jednodušnost.

Einstopfen, *v. a.* natèrpati; nabiti; napuniti.

Einstoßen, *v. a.* (hinein stoßen), zabosti, turnuti, rinut u nutra; einen Pfahl in die Erde —, zabit u zemlju kolac; Thüre, Fenster —, razbiti, probiti, provaliti vrata, prozore.

Einstreichen, *v. a.* namazati, mazati; Geld —, potegnuti novce k sebi, dobit ih u igri.

Einstreuen, *v. a.* posuti, posipati; den Pferden —, postiljati, vèrci stilju pod konje; mit —, smèšati, pomèšati; Bank, Schwierigkeiten —, sijati kavgu, neslogu.

Einsturz, *m.* rušenje; provala, razor; (Einsenkung), prosèd.

Einstürzen, *v. n.* povaliti se, srušiti se, razvaliti se; (einsinken), pro-mèsti.

Einstweilen, *adv.* medjutim, za vrème.

Einsubeln, *v. a.* operljati, okaljati.

Einsylbig, *adj.* o jedne silabe, slovke.

Eintägig, *adj.* od jednoga dneva.

Eintagsfliege, *f.* vodeni crèt.

Eintauchen, *v. a.* ugnjuriti, umočiti, zamočiti; *sich* —, uroniti, pognjuriti se; —ung, *f.* umakanje, zamakanje; uronjenje, zaronjenje.

Eintauschen, *v. a.* promèniti, izmèniti, pazariti (n. p. konja za); —ung, *f.* mènjanje, razmèna.

Eintheilen, *v. a.* razdèliti, razrediti, podèliti; —ung, *f.* razdèljenje, razrdjenje; razdèlba.

Eintönen, *v. a.* metnuti, staviti, vèrc u što; (einschließen), zaprèti, zatvoriti.

Eintönig, *adj.* jednoglasan, od jednoga glasa.

Eintracht, *f.* sloga, sklad, jedinstvo.

Einträchtigkeit, *adj.* složan.

Eintrag, *m.* (Schaden, Nachtheil), šteta, kvar, ušèrb; (bei den Webern), utak, potka, poutka, poučica; einer Sache — thun, škoditi komu, ušèrbnuti koga.

Eintragen, *v. a.* unèti, nosit u što; (einbringen an Gewinn), donositi, donošati; ins Buch —, zapisati, zabilježiti u knjigu; metnuti na račun; (bei den Webern), tkati, potkati.

Einträglich, *adj.* koristan, probitačan, plodan, prudan, uharan.

Eintragung, *f.* upis.

Eintreffen, *v. n.* an einem Orte —, doći, stići, dospèti kamo; (zusammenstimmen), slagati se, sudarati se; (in Erfüllung gehen), shi se, sgoditi se, pripetiti se, izpuniti se.

Eintreiben, *v. a.* ugnati, utèrati; zagnati, zabiti, zatući; Geld, Schulden —, dug tèrati, iztèrati, kupiti, naplatiti dug, globu od koga; einen —, zabuniti koga, zaèepiti mu usta; —ung, *f.* gonjenje, tèranje u nutra;

téranje, iztéranje, pohiranje duga, naplata.

Einreten, *v. n.* uniéti, stupit u nutra; (als ein Zeitpunkt) nastati, nastupiti; das Verfahren hat einzutreten, ima se početi postupanje; — *v. a.* (in etwas hinein), nagaziti, nabiti; (entzwei treten), razbiti, razgaziti; progaziti, probiti nogom.

Einrichten, *v. a.* *fig.* uliti.

Eintritt, *m.* ulaz, ulazak; pristup; (der Waare), uvoz; (Anfang), početak.

Eintröden, *v. n.* usušiti se; usahnuti; posahnuti.

Eintröpfel-n, *v. a.* nakapati, kapati; — *ung.* *f.* kapanje.

Eintrufen, *v. a.* umočiti, zamočiti, umakati.

Einverleib-en, *v. a.* sjediniti, pridružiti, prispojiti, složiti; in die öffentlichen Bücher —, uknjižiti što; — *ung.* *f.* sjedinjenje, sdrúenje, pridruženje, uknjižba; — *ung.* (in Zuf.) uknjižbeni; — *ung.* fähig, *adj.* uknjižni, sposoban za uknjižbu.

Einvernehmen, *v. a.* Zemand, saslušati koga; —, *n.* saslušak; (Einverständnis), sporazumljenje; — *ung.* *f.* saslušanje.

Einverständnis, *n.* sporazumljenje, suglasje; ein gutes —, sloga, sklad, jedinstvo.

Einverstehen, *sch.* *v. r.* mit einem, oder mit einem einverstanden sein, razuměti se s kim, sporazuměti se.

Einwachsen, *v. n.* prirasti, narast u čem.

Einwägen, *v. a.* odměriti; *sch.* —, razměriti se, otić na razměrke.

Einwand, *m.* *f.* Einwendung.

Einwander-n, *v. n.* doseliti se, naseliti se; — *ung.* *f.* seljenje; naseljenje.

Einwürde, *adv.* u nutra.

Einwürfer-n, *v. a.* navodniti; namočiti, nakvasiti, zamočiti, nakiseliti, — *ung.* *f.* močenje, kvačenje.

Einweben, *v. a.* utkati; *fig.* zaplesti; zaměrsiti.

Einwechsel-n, *v. a.* proměnitl, razměniti; — *ung.* *f.* menjanje, razměna.

Einweichen, *v. a.* namočiti, zamočiti, razkvasiti.

Einweihen, *v. a.* posvetiti; blagosloviti; in ein Geheimniß —, pověrili, zausati komu otajstvo; ein Kleid —, obuć pěrvi put haljinu; — *ung.* *f.* posvetjenje; blagoslov.

Einweifen, *v. a.* uvesti, naměstiti, uměstiti; — *ung.* *f.* uvod, uvedenje, uměštenje.

Einwend-en, *v. a.* prigovoriti, prigovarati, reći, govoriti, braniti se proti čemu; — *ung.* *f.* prigovor; branjenje, *f.* Einsprache; (Beschwerde), žalba.

Einwerfen, *v. a.* bacit u nutra; (erschlagen), probiti, razbiti; (Einwürfe machen), prigovoriti, prigovarati.

Einwickel-n, *v. a.* zamotati, zaviti; ein Kind —, poviti děte, čedo; — *ung.* *f.* zamatanje; zavitje; povljanje, povitak.

Einwiegen, *f.* Einwägen.

Einwiegen, *v. a.* (ein Kind), uljuljati, uzibati, uspavljivati děte.

Einwillig-en, *v. n.* privolěti, pristati na što; — *ung.* *f.* privoljenje, pristanje.

Einwindeln, *v. a.* poviti (děte).

Einwintern, *v. a.* sačuvati, spraviti do zime; *v. n.* nastajati zima.

Einwirken, *v. n.* dělovati, uticati u što; — *v. a.* (einweben), utkati; — *ung.* *f.* dělovanje, utok, uticanje.

Einwohner, *m.* stanovnik, pribivalac, žitelj; —in, *f.* stanovnica, pribivalica.

Einwurf, *m.* prigovor.

Einwurzeln, *v. n.* zakorēniti se, ukorēniti se.

Einzahl-en, *v. a.* etvaš, platiti što; —ung, *f.* platjanje.

Einzihlen, *v. a.* odbrojiti; pribrojiti, meznuti, vèrè u račun.

Einzapfen, *v. a.* natočiti, utočiti (vina, piva); začepiti.

Einbauen-en, *v. a.* ograditi, zagradi; —ung, *f.* ograda, plot, tarabe.

Einzeichnen-en, *v. a.* narisati; upisati, zapisati, zabilježiti; —ung, *f.* zapisanje, upisanje.

Einzel, *adv.* sam; jedan po jedan; jedin, pojedina, inokosni; *fig.* odlučn, razstavljen; — Geld, novci sitni, drobni.

Einziehen-en, *v. a.* (einen Faden), uvući, uděti, navèrti; jemanden —, zatvoriti koga, vèrè ga u tamnicu; ein Kleid —, pokratiti, stegnuti haljinu; die Luft, den Athem —, dihati; odisati; der Schwamm zieht das Wasser ein, spenga pije vodu, vuče vodu u se; die Erbschaft —, osvojiti baštinu; die Bezahlung —, pomanjšati platju; Güter —, konfiscirati, oteti, uzeti kome imovinu u državnu blagajnicu, ubegluciti kome imanje; Kundschaft —, razpitati, propitati, obavēstiti se; — *v. n.* ulēzti, unići; in eine Wohnung —, doseliti se, naseliti se, nastaniti se; napiti se, namočiti se; —ung, *f.* udēvanje, navèrtivanje; zatvorenje; pokratjenje; pomanjšanje; konfisciranje.

Einzig, *adj.* sam, jedin; cigli jedan; — und allein, *adv.* jedino, samo.

Einzug, *m.* ulaz, ulazak, unišastje,

Einzwängen, *v. a.* zatisnuti, stisnuti.

Einzwingen, *v. a.* zaterati, zagnati, ugnati; einem etvaš —, usiliti, naterati koga da uzme.

Eis, *n.* led; —bahn, točiljalka, sklizaljka; —berg, *m.* gora ledena; —bock, —brecher, *m.* grede, kolje, ovan (suprot ledu); —bruch, *m.* lamanje, lomljenje, kērnja leda.

Eisen, *v. a.* sēći, probijati led.

Eisen, *n.* željezo, gvozdje; (Huf), podkova; okov; —arbeit, *f.* željezo, željeznina; —bahn, *f.* željeznica; — (in Zuf.) željeznički; —bergwerk, *n.* ruda gvozdena, željeznik, gvozdenik; —blech, *n.* lim, pleh, pleh gvozdeni; —draht, *m.* žica (gvozdena); —erde, *f.* zemlja gvozdovita; —erg, *n.* ruda gvozdena, gvozdje; —farbe, *f.* hērdja; —feil, (—feilicht), *n.* tarotine (od gvozdja); —freffer, *m.* hvastalac, nebojša; —gewerkschaft, *f.* gvozdokopno društvo; —grau, *adj.* siv kao gvozdje, na gvozdje; —grube, *f. f.* Eisenbergwerk; —haltig, *adj.* gvozdovit; —hammer, *m.* gvozdjara, željeznara; bat gvozdjarski; —handel, *m.* trgovina s gvozdjem; željeznarstvo, gvozdjarstvo; —händler, *m.* gvozdjar; —handlung, *f.* gvozdjarnica; —hart, *adj.* tvrd kao željezo; —hut, *m.* —hütchen, *n.* nalip, svolina (trava); —hütte, *f.* gvozdjara; —fram, *m.* gvozdjarnica; —fraut, *n.* sporiš (trava); —fuchsen, *m.* oblanta; —fuchsenbäcker, *m.* oblantar; —schlacke, *f.* izvarak, okujina; —schmiede, *f.* viganj, kovačnica; —stein, *f.* Eisenerz; —vitriol, *m.* vitriol gvozdoviti; —waare, *f.* željeznina, gvozdje; —wasser, *n.* voda rudokopna; —werk, *n.* željeznina, gvozdje; gvozdjara, Eisen, *adj.* gvozden, željezan; Dr.

den ber —en Krone, red željezne krune; (hartberzig), tvrd, nemio, okrutan.

Gisgang, *m.* lamanje, rušenje leda; —*grau*, *adj.* sęd; —*grube*, *f.* ledenica; —*salt*, studen, leden; —*flecker*, *f.* Gisgrube; —*flust*, *f.* pukotine od ciece (na đervju); —*meer*, *n.* more ledeno; —*pfahl*, *f.* Gisbođ; —*scholle*, *f.* santa; —*schuh*, *m.* ledenjak; —*vogel*, *m.* zimorod, ledešnik (ptica); —*zaßen*, —*zapfen*, *m.* mosur (od leđa), ledenica.

Gitel, *adj.* tašt, izprazan; (vergeblich), zaludan; (bloß, lauter), sam, gol; (eingebildet), ponosit, ohol; citleš Brod, suh hlěb, suh kruh; —*keit*, *f.* taština, izpraznost.

Giter, *m.* gnoj, gnojuština; —*beule*, *f.* čir, čiraj, gnojnica, gnojanica; —*ig*, *adj.* gnojan.

Gitern, *v. n.* gnojiti se.

Giter-nessel, *f.* kopriva sitna (trava); —*stoc*, *m.* stěršen, korěn od čira —*ung*, *f.* gnojenje, ogojenje.

Gitweiß, *n.* bėlanak, bėlance.

Gitel, *m.* (Neigung zum Erbreehen), gnjus, gad; einen — vor etwas haben, gnjusiti se, gaditi se, dizati se komu želudac; (Abscheu), groza, měrnost, gěrstenje.

Gitel, *adj.* měrzak, ogerstan; (bedenklich), pipav, ikakljiv; —*haft*, —*ig*, *adj.* gnjusan, gadan; —*n*, *sich*, *v. r.* gaditi se, gěrstiti se, gnjusiti se komu; —*name*, *m.* ime pogěrdo.

Gitloge, *f.* ekloga, pėsan pastěr-ska.

Glast-icität, *f.* elastičnost, pruživost; —*isch*, *adj.* elastičan, pruživ.

Gibogen, *m.* lakat.

Elect-icität, *f.* električnost; —*isch*, *adj.* električan, električki; —*ist*

ren, *v. a.* elektrizirati; —*ist*ma-schine, *f.* makina električka.

Element, *n.* elemenat, stuhaj; početak; —*ar*, (in Zus.) živaljni; —*arschaden*, *m.* živaljna šteta; —*arschule*, *f.* pėrvopočetna škola; —*arisch*, *adj.* elementaran, elementarski, početan.

Eleu, (Eleud), Eleuthier, *n.* loš (zvr).

Eleud, *n.* nevolja, bėda; muka, tuga; (Verweisung), prognanstvo.

Eleud, *adj.* nevoljan, bėdan, jadan, kukavan; (schlecht), nevaljao, hėrdjav; (krank), bolestan, nemoćan.

Eleudleber, *n.* koža lojja, od loja.

Elephant, *m.* elefant, slon, filj.

Elfenbein, *n.* fildiš, kost slonova, bėlokost; —*brecheler*, *m.* tokar od kosti slonove; —*ern*, *adj.* od kosti slonove, lefantijski, bėlokostan.

Elle, *f.* lakat, aršin, rif; —*nweise*, *adv.* na lakat, na rif.

Elle, *f.* Erle.

Elle, *f.* Alose.

Elsebeere, *f.* brekinja, *Crataegus terminalis*; —*nbaum*, *m.* brekinja, (đervo).

Elster, *f.* Melster.

Eltern, *f.* Meltern.

Email, *f.* savat, cinj; —*ten*, *adj.* savatan, cinjatan; —*liren*, *v. a.* savatleisati, cinjati.

Emancipation, *f.* razvez.

Emballage, *f.* zavoj, zavitak.

Embargo, *n.* embargo, zaustavljenje broda u luci.

Emeritirt, *adj.* izslužni.

Emigrant, *m.* odseonik, izseljenik, *f.* Auswanderer.

Eminent, *adj.* znamenit, izvrstan.

Eminenz, *f.* eminencia, uznositost.

Emissär, *m.* izaslanac; —*ion*, *f.* izaslanje; (ber Banknoten), izdavanje banknotah.

Emmerling, *m.* stěrnadica, stěrnád (ptica).

Emolumente, *n. pl.* naknada, pristojbine urzgedne, korist.

Empfang, *m.* (Erhalt), dobivanje primanje; (Annahme), prihvat, (Einnahme), dohodak; (bei einem Besuch), doček; —*en*, *v. a.* dobiti, primiti; dočekati; začeti.

Empfänger, *m.* dohivalac, primalac, primitelj; —*in*, *f.* primiteljica; —*lich*, *adj.* začetan, kadar, sposoban primiti, začeti štogod; podvėričen čemu; —*niß*, *f.* začetje.

Empfangschein, *m.* prijatje (pismo); primka, kvietancia, namira; —*nahme*, (der Rente), *f.* primutak prihoda; —*strubrief*, *f.* stupac za primanje.

Empfehl, *m.* preporuka; pozdrav, naklon, poklon; —*en*, *v. a.* preporučiti; einem die Tugend —, nagovarati koga na krėpost; sich einem —, priporučiti se komu, pozdraviti ga, oprostiti se s kim; ich empfehle mich Ihnen (im Weggehen), s Bogom; priporučam se; —*ung*, *f. f.* Empfehł; —*ungsbrief*, *m.* —*ungsschreiben*, *n.* list pėporučen, pismo od preporuke, preporuka.

Empfindbar, *adj.* osėtljiv, ęutljiv, oęutljiv; —*keit*, *f.* ęutljivost, oęutljivost, osėtljivost.

Empfindseli, *f.* ęutjenstvo pričinjeno, oęutnost prekomėrna; —*eln*, *v. n.* pričinjati ęutjenstvo, oęutnost.

Empfinden, *v. a.* ęutėti, osėtjati.

Empfindlich, *adj.* osėtljiv, ęutljiv, oęutljiv, osėtan, oęutan, jėdljiv, naprasit; —*e Ralte*, jaka, oštra zima; ein —*er Schade*, velika, šteta; —*machen*, razdražiti koga, razljutiti ga; —*keit*, *f.* osėtnost, oęutnost, jėdljivost, naprasitos.

Empfindsam, *adj.* osėtan, oęutan, mek, nježan; —*keit*, *f.* osėtnost, oęutnost, mekoća, nježnost.

Empfindung, *f.* osėtjenje, oęutjenje, osėtjanje, ęutjenje; —*losigkeit*, *adj.* bezęutan, bez ęutjenja; —*losigkeit*, *f.* bezęutnost; —*svermögen*, *n.* ęutljivost.

Empfiteufl, *f.* nasłėdni zakup; —*t*, *m.* nasłėdni zakupnik; —*tisch*, *adj.* nasłėdozakupni.

Empor, *adj.* gore, u vis, na vėrh, na noge; —*bleiben*, *v. n.* ostati na noguh; *fig.* uzdėriati se; —*bringen*, —*heben*, *v. a.* podići, uzdići, uzvisiti; —*helfen*, *v. a.* pomoć koga da ustane, biti mu na ruku; —*kommen*, *v. n.* podignuti se, dignuti se, uzvisiti se; —*schwimmen*, *v. n.* izići, pokazati se, na vėrh vode; plutati, plivati; —*schwingen*, sich, *v. r.* popeti se, uzdignuti se, podignuti se; —*streigen*, popeti se, dignuti se, uzdignuti se; —*streben*, —*wollen*, *v. n.* težiti u vis, tražiti, iskati časti; —*tragen*, *v. a.* uznėti, nositi u vis, nositi visoko.

Empör-er, *v. a.* pobuniti, uzbuniti, spuntati, popuntati; sich, *v. r.* pobuniti se; (einen äußerst unwillig machen), mutiti, smutiti; —*end*, *adj.* puntarski, bunovan, strašan, strahovit, grozan; —*er*, *m.* puntar, bunovnik, *f.* Aufrührer.

Emporkirche, *f.* kor (od ćerkve).

Emporscheune, *f.* tavan, gornji pod od hambara.

Empörung, *f.* punta, huna, smutnja.

Empsig, *adj.* marljiv, pomnjiv, radin; —*adv.* marljivo, pomno, pomnjivo, —*keit*, *f.* marljivost, pomnjivost, radinost, pomnja.

End-*e*, *n.* kraj, konac, svėrha, svėršetak, dočetak, smėrt; —*en*, *v. a.*

š n. —igen, v. a. svěřiti, dověřiti, dokončati, ověřiti, opraviti, obaviti; —entscheidung, f. konačna odluka; —gültig, adj. konačno valjani; —igung, f. svěřha, svěřetak, ověřenje, opravljenje, obavljenje; — eines Wortes, okončavanje.

Enbivie, f. žutjenica (trava).

Enblich, adj. svěřen, dospětan, minuě, vrěmenit, zadnji, posłědnji, krajnji; — adv. napokon, najposlie, na posłědak, na svěřhu; —feit, f. proiastje, minutje, vrěmenitost.

Enblos, adj. bez svěřhe, v'kovit, neizmėran, neskončan, nedospětan; —igfeit, f. nedospětnost, neskončanje, vėkovitost.

Endreim, m. rima posłědnja, zadnja; —schaft, f. konac, svěřha, svěřetak, okončanje; —schluß, m. svěřha; —silbe, f. silaba posłědnja, slovka zadnja; —ung, f. paděk, okončavanje; —ursache, f. uzrok, svěřha glavna; —urtheil, n. odluka posłědnja, zadnja osuda; —weck, m. cilj, svěřha.

Energie, f. krėpkost; —isch, adj. krėpak.

Engagement, n. najmljenje u službu; služba; (Amt), ured; —iren, v. a. najmiti, uzeti koga u službu.

Engbrüstig, adj. sipljiv, nadušljiv; fig. bojazljiv, opipan, sustručan; —heit, f. sipnja, nadušljivost; fig. bojazljivost, opip, sustručnost.

Eng, adj. tėsan, uzak; (dicht beisammen), gust.

Eng, f. tėsnoća, uzkoća, užina, tėsnoća, smetnja; (Engpaß), bogaz, klanjac, ždr'lo; in die — treiben, zatěrati koga u tėsno.

Engel, m. angjeo; —rein, adj. čist kao angjeo, bezazlen; —schar, f. četa angjeoska.

Engerring, m. podkožni červ, kėrpel (u marve).

Engberzig, adj. —feit, f. f. Engbrüstigkeit.

Englisch, adj. angjeoski.

Entel, m. unuk; —in, f. unuka.

Entabeln, v. a. uzeti, oteti plemstvo.

Entarten, v. a. f. Ausarten.

Entäussern, sich, v. r. eines Dinges —, lišiti se čega; odreći se čega, uzdržati se od čega; —ung, f. odrećenje, uzdržanje, uhiljenje, lišenje.

Entbehr-en, v. a. pregoreći, bit bez čega, neimati; —lich, adj. zalih, suvljan, bez čega se može biti; —lichfeit, f. zalihost, suvljanost; —ung, f. neimanje, manjkanje.

Entbieten, v. a. javiti, poručiti, dati na znanje, poručiti po koga; —einen Gruß, pozdraviti koga.

Entbind-en, v. a. odvezati, odrěšiti, osloboditi, oprostiti koga od čega; glücklich entbunden werden, srětno poroditi; oprostiti se srětno s dėtetom; —ung, f. fig. porod, porodjenje.

Entblättern, v. a. komiti, okomiti.

Entblößen, sich, v. r. usaditi se, usloboditi se, neustručati se.

Entblößen, v. a. odkriti, razkriti; fig. svući, lišiti, uhiliti, ogoliti, oglobiti; das Schwert —, těrnuti, potegnuti, povaditi mač; —t, adj. odkrit, razkrit, gol; —ung, f. odkritje, razkritje, lišenje, uhiljenje.

Entbrechen, sich, v. r. odolěti, uzdržati se.

Entbrennen, v. n. upaliti se, razgorěti se, uzpiriti se, užgati se.

Entdecken, v. a. odkriti, izmaći, naći, saznati, spaziti, upaziti, ugledati, u trag ući; Jemanden (verrathen) odati; ein Geheimniß —, prioběti

kome tajnu; —er, *m.* odkritelj, na-
 šastnik; —ung, *f.* odkrišje, našastje.
Ente, *f.* patka, plovka, raca.
Entehr-en, *v. a.* obezpošteniti, onepo-
 šteniti, osramotiti; oskvrnuti de-
 vojku; —t, *adj.* nepošten, osra-
 motjen; —end, *adj.* nepošten, sra-
 motan; —ung, *f.* nepoštenje, sra-
 mota, osramotjenje.
Enterb-en, *v. a.* izbaštiniti, iznasle-
 diti, lišiti baštinstva; —ung, *f.*
 izbaštinenje, lišenje baštinstva, iz-
 nasledjenje.
Enterich, *m.* patak, racman.
Enter-n, *v. a.* zakućiti, zahiliti, za-
 hvatiti, naripiti (brod); —ung, *f.*
 zakućenje, naripljenje (broda).
Entfahren, *v. n.* uteći, izmaknuti se.
Entfallen, *v. n.* pasti, prestati, minuti;
fig. zaboraviti; auf Jemand die ent-
 fallende Summe, što na koga dodje,
 što kome zapadne.
Entfallen, *v. a.* razviti, razvinuti;
 sich — *v. r.* (von Blüten), razpu-
 piti se, razpuknuti se, otvoriti se,
 procavteti, procvati.
Entfärben, sich, *v. r.* proměniti boju;
 porumeniti, poblěditi.
Entfern-en, *v. a.* odmaknuti, udaljiti;
 sich — *v. r.* odmaknuti se, odst-
 piti, otići; —t, *adj.* udaljen, da-
 leko od . . . —ung, *f.* daljina,
 udalj-nost.
Entfesseln, *v. a.* odkovati, razkovati,
 izbavit od gvozdja, razuzdati.
Entfiebern, *v. a.* operutati, očupati,
 oguliti, oskubsti.
Entflammen, *v. a.* uzbuditi, podpaliti,
 potaknuti.
Entfliegen, *v. n.* odletěti, izletěti.
Entfliehen, *v. n.* poběgnuti, uteći, iz-
 maknuti se.
Entfließen, *v. n.* izteći, izcuriti, steći,
 scuriti.

Entfremden, *v. a.* otdudjiti, uzeti kome
 što; (stehlen) ukrasti.
Entführ-en, *v. a.* oteći, ugrabiti, od-
 vesti; —ung, *f.* (t.) odvedba, od-
 vedenje, otmica, ugrabljenje.
Entgang, *m.* već Gewinnes, izmak do-
 bitka; — am Gewerbe, šteta u te-
 čevini.
Entgegen, *prp. & adv.* proti, suprot
 uz; u susrět, usuprot, prema, prama;
 nichts — haben, daſ —, nebiti pro-
 tivan, ako.
Entgegen-gehen, *v. n.* ići u susrět, ići
 prema komu; —gesetzt, *adj.* pro-
 tivan; —halten, *v. a.* prisodobiti,
 držati proti čemu, prikoriti; —
 kommen, *v. a.* u susrět doći; —
 einer Bitte, uslišati molbu; —lau-
 fen, *v. n.* tērěti, ići prema čemu,
 protivan biti; —nehmen, *v. a.* pri-
 miti; —schicken, *v. a.* poslat u su-
 srět; —sehen, *v. n.* nadati se (čemu),
 očekivati što; —stehen, —stellen,
v. a. naproti, usuprot staviti, met-
 nuti, věrći; sich — *v. r.* oprěti
 se, braniti se; —sein, *v. n.* pro-
 tivit se, opirati se, protivan biti;
 —stehen, *v. n.* prěćiti, smetati.
Entgegnung, *f.* odgovor; (Einwen-
 dung) branjenje, prigovor.
Entgehen, *v. n.* ući, izmaknuti se, u-
 teći.
Entgelt, *n.* plata; ohne —, zabadava,
 makte, bez platje, zaman; —en,
v. n. platiti, tērpeti za što; —
 lassen, pedepsati; činiti platiti; —
 lich, *adv.* za platu.
Entgleiten, *v. n.* izmaknuti se; oma-
 knuti se, izpuznuti se.
Entglimmen, *v. n.* užgati se, upaliti se.
Entglücken, *v. a.* uzplamtiti.
Entgürten, *v. a.* odpasati.
Enthalten, *v. a.* sadržavati, imat u
 sebi; sich — *v. r.* (eines Dinges),

uzdržati se, ustegnuti se, čuvati se, uzpregnuti se, štediti se, kratiti se čega; ich enthalte mich darüber zu urtheilen, neću o tom da sudim; —sam, *adj.* tržan, uméren; ustegnut, uzpregnut; —samkeit, —ung, *f.* tržnost, umérenost, ustegnutje, uzpregnutje.

Enthaupt-en, *v. a.* odséci glavu, pogubiti, poséci; —ung, *f.* odséćenje glave, pogubljenje; — Johannis des Täufers, glavosék Ivana krestitelja.

Entheb-en, *v. a.* Zemanen einer Sache, oprostiti koga od čega; odпустiti, izbaciti koga iz službe; —ung, *f.* oprost, odpust, izbaćenje; —ungß-urkunde, *f.* vom Militärdienste, od-pustnica (vojniéka), *f.* Ueberleben.

Entheilig-en, *v. a.* oskvrnuti; —ung, *f.* oskvrnjenje, oskvrnutje.

Enthüll-en, *v. a.* odkriti, razkriti; —ung, *f.* odkritje, razkritje.

Enthusiasmus, *m.* entuziazam, žar, volja plamteća, zanešenost; —ast, *m.* entuziasta, zanešenik, plamteć za čim; —astlich, *adj.* goruć, plamteć; er ist sehr enthusiastisch dafür eingenommen, plamti, gori, čezne, giae za tim, zanešen je za tim.

Entjungfern, *v. a.* oskvrnuti (dévovjku).

Entleid-en, *v. a.* svući; —ung, *f.* svlaćenje.

Entommen, *v. n.* uteći, spasiti se, izbaviti se; —n, *n.* pobég.

Entkräft-en, *v. a.* oslabiti, iztrošiti; (auch —igen) uzeti silu, jakost čemu, oprovérić dokaz; —ung, *f.* slabost, iztrošenje, oslabljenje; oprovérienje, opravda; —ungßgrund, *m.* protivu-dokaz.

Entkrönen, *v. a.* razkruniti.

Entlad-en, *v. a.* stovariti, raztovariti, izkércati, razpértiti, izprazniti, oslo-

boditi, réšiti, izbaviti; —ung, *f.* stovaranje, raztovaranje, izkérci-vanje, razpértijvanje, izprañjivanje, oslobodjenje, izbavljenje.

Entlang, *adv.* uz, uz duž.

Entlarren, *v. a.* razkrabuljiti, snimit kriuku, maskaru s obraza.

Entlass-en, *v. a.* odпустiti; odpraviti, oprostiti; einen seiner Dienste —, odpraviti koga iz službe; —ener, *m.* odpuštenik; —ung, *f.* odpust; odpuštenje, odpravljenje, oprošte-nje; —ungß-, odпустni; —ungß-schein, *m.* odпустnica.

Entlast-en, *v. a.* stovariti, raztova-riti; osloboditi od brémena, réšiti truda; rasteretiti zemljište; —ung, *f.* rasteretjenje, oslobodjenje; (Hebung des Verdachts), opravda; —ungß-, rasteretni; —ungßgrund, *m.* opravdni razlog; —ungßzüge, *m.* opravdni svédok.

Entlaufen, *v. n.* uteći, ući, pobég-nuti.

Entlebig-en, *v. a.* osloboditi, izbaviti, réšiti; sich eines Versprechens —, réć obdržati, izpuniti obećanje svoje; ich —, *v. r.* poč od sebe, porad sebe; —ung, *f.* oslobodje-nje, izbavljenje, réšenje.

Entlegen, *adj.* udaljen; daleko bu-dući; kol je od ruke, na strani; —heit, *f.* daljina, udaljenost.

Entlehn-en, *v. a.* posuditi, uzajmiti, naimo uzeti; —tr, *m.* posudovnik; —ung, *f.* zajam.

Entleib-en, *v. a.* ubiti, smaknuti; sich —, *v. r.* ubiti se, skončati se, smaknuti se; —ung, *f.* ubojstvo, skončanje, smaknutje.

Entlocken, *v. a.* izvabiti, izmamiti.

Entlohn-en, *v. a.* nagraditi; dati platu; —ung, *f.* nagrada.

Entmann-en, *v. a.* skopiti, uskopiti,

uštrojiti; —ung, *f.* kopljenje, ikopljenje, štrojjenje.
Entmasten, *v. a.* odbiti, slomiti, prebiti, snimiti jarbuo.
Entnehmen, *v. a.* snimiti, uzeti, izvaditi, skinuti, oteti; *fig.* osloboditi, izbaviti; viděti, poznati, razuměti.
Entnerv-en, *v. a.* oslabiti, razslabiti; —ung, *f.* slabina, slabost; oslabljenje, razslabljenje.
Enttrathen, *f.* Entbehren.
Enttrathseln, *v. a.* ugonenuti, pogoditi; protumačiti, objasniti, razrěšiti.
Entree, *n.* (Eintritt), ulaz; (Eintrittsgeld), ulazna.
Entreißen, *v. a.* iztěrgnuti, oteti; osloboditi, izbaviti, spasiti.
Entreich, *m.* patak; milber —, slezen.
Entrecht-en, *v. a.* platiti, dati; —ung, *f.* platjanje, davanje.
Entrinnen, *v. n.* izteći, izcuriti; proći, prolaziti, minuti.
Entrollen, *f.* Aufrollen.
Entrüden, *v. a.* ugrabiti, izmaknuti; iztěrgnuti; ter Lob entrücte ihn, ugrabila, uzela ga směrt.
Entrunzeln, *v. a.* ugladiti, sgladiti.
Entrüsten, *v. a.* razsěrditi, razjariti; *sich* —, *v. r.* razsěrditi se, razjariti se, razljutiti se.
Entsag-en, *v. a.* odreći se (čega), ostaviti se; —ung, *f.* odricanje; odrećenje.
Entsag, *m.* pomoć, indat.
Entschädig-en, *v. a.* naknaditi, nadoknaditi, nadoměstiti (kvar, štetu); —ung, *f.* naknada, nadoměštenje (štete); —ungě, naknadni; —ungěbetrag, (Summe), *m.* naknadbina; —ungěpauşchale, *n.* naknada odsěkom.

Entscheid-en, *v. a.* odlučiti, odsuditi; svěrsiti, rěšiti; —end, *adj.* osudiv, odsudiv, osudan; —ung, *f.* odluka, osuda, odsuda; odsudjenje; rěšenje.
Entschlafen, *v. n.* zaspati; (sterben), umreti, prestaviti se, preminuti.
Entschlagen, *sich*, *v. r.* (eines Dinges), oprostiti se, izbaviti se čega, neprimiti na se, odbiti što.
Entschleiern, *v. a.* odkriti, razkriti.
Entschließ-en, *sich*, *v. r.* nakaniti, namisliti; odvažiti se; —ung, *f.* Entschluß, *m.* odluka, rěšenje; nakanjenje, namisao, misao.
Entschlossen, *adj.* smion, hrabar, hrabren; odvažen, odlučit, s odlukom; —heit, *f.* smionost, smionstvo, hrabrost; odvažnost, odvaga, odlučitost, odvaženje, rěšitelnost.
Entschlummern, *v. n.* zadrěmati, zaspati; *fig.* preminuti, umřěti, prestaviti se.
Entschlüpfen, *v. n.* izmaknuti se, izpuznuti se.
Entschuldig-en, *v. a.* zagovarati; zagovoriti; izprićati; prati, pravdati koga; *sich* —, *v. r.* izprićati se, izviniti se, prati se, pravdati se; odgovarati se; —ung, *f.* zagovor, zagovaranje, pravdanje; izprika, izprićanje; izvinjenje; —ungě, izgovorni; opravdni.
Entschwinden, *f.* Verschwinden.
Entschwingen, *sich*, *v. r.* dignuti se, izletěti, odletěti.
Entseel-en, *v. a.* umoriti, ubiti, život komu uzeti; —t, *adj.* měrtav, pokojan.
Entseßbar, *adj.* svěrgnjiv; komu se pomoć može, koga je moguće obraniti.
Entsetz-en, *v. a.* (einen bei Amtes),

smetnuti, izvèrci, baciti koga iz službe (ureda); einen Ort —, odmetnuti, doći na pomoć gradu komu, osloboditi ga, obraniti ga, izbavit ga; sich —, v. r. prepanuti se, prestrašiti se, utèrnut od straha.

Entsetzen, n. strah, predanje, groza, senća, senćanje; —lich, adj. grozan, strašan, strahovit; —ung, f. skinutje, izvèrgnutje, izbaćenje, pomoć, izbavljenje, oslobodjenje (od obsade).

Entseigel-n, v. a. razpečatiti, odpečatiti; —ung, f. razpečatjenje, odpečatjenje.

Entsinken, v. n. pasti, odpasti, izpasti.

Entsinnen, sich, v. r. sètiti se, opomenuti se, spomenuti se.

Entspinnen, sich, v. r. roditi se, izleći se, poleći se, nastati, postati.

Entsprech-en, v. n. einer Sache —, odgovarati, slagati se, sudarati se, biti shodan; —end, adj. shodan, primèran.

Entspringen, v. n. (von Pflanzen), nicati; (von Geschlechtern), izlaziti, izhoditi, proizicitati.

Entspringen, v. n. uteći, uskočiti, pobèći, izmaknuti se, ući; (entstehen), postati, nastati, poroditi se; (herkommen), izlaziti, dolaziti; (von Gewässern), izvirati.

Entsprossen, part. & adj. pronikao, proizšao.

Entstehen, v. n. roditi se, izleć se, poleć se, nastati, postati, izlaziti, dohoditi; was wird daraus —? što će bit iz toga; —en, n. nastanak; početak; —ung, f. postanak.

Entstellen, v. a. nakaziti, nagèrditi,

izvèrnuti; —ung, f. nakazanje, nagèrdjenje, izvèrnutje.

Entthronen, v. a. svèrgnuti sa prestola, snimiti sa casti kraljevske.

Enttùbrig-en, v. a. zaštediti, prištediti; einen einer Sache —, oprostiti koga od èega; —et sein, v. n. slohodan, prost od èega biti.

Entwàsser-n, v. a. opustiti, razseliti; —ung, f. opuštjenje, razseljenje.

Entwachsen, v. n. den Kleidern —, odrasti haljinu; der Ruthe, der Zucht —, odrasti, izić iz dètinstva.

Entwaffn-en, v. a. razoružati; —ung, f. razoružanje.

Entwàssern, v. a. izsušiti, posušiti, presušiti.

Entweder, conj. —oder, ili, ili; il, il.

Entwehren, f. Erwehren.

Entweich-en, v. n. uteći, uskočiti, pobèći; —ung, f. bèg; pobègnutje.

Entweih-en, v. a. oskvèrnuti; einen Priester —, razpopiti; —ung, f. oskvèrnjenje, oskvèrnutje; razpopljenje.

Entwend-en, v. a. ukrasti; otudjiti; —ung, f. uzimanje kradom, kradba, kradja, tatbina; otudjenje.

Entwerfen, v. a. načèrtati, narisati; einen Brief —, sastaviti, složiti list; ein Vorhaben —, osnovati štogod, napraviti osnovu od èega.

Entwerthen, v. a. umaliti vèrdnost; vèllig —, uništiti, ukinuti vèrdnost.

Entwickel-n, v. a. razviti, razmotati, razmèrsiti; sich —, v. r. razviti se; razmèrsiti se; fig. roditi se, izleć se, poleć se, proizći; —ung, f. razvitje, razmèrnjenje, razmotanje.

Entwinden, sich, v. r. izvinuti se, izmaknuti se.

Entwischen, *v. n.* uteći, ući, pobegnuti, izmaknuti se.

Entwöhn-en, *v. a.* odučiti; ein Kind —, odbiti dčete (od dojke); —ung, *f.* oduka; odučenje.

Entwurf, *m.* plan, osnova.

Entwurzeln, *v. a.* izkorčniti, izguliti, izčupati korčnom.

Entzaubern, *v. a.* odčarati.

Entzieh-en, *v. a.* (einem etwas), ustegnuti, uzkratiti komu što; sich — der Arbeit, ukloniti se, ugibati se poslu; sich der väterlichen Gewalt —, odvčeri se vlasti otčinske; sich einer Partei —, ostaviti stranku koju; heimlich —, uzeti krađom; —ung, *f.* uztegnutje, uzkratjenje.

Entziffer-n, *v. a.* razmčrsiti; razjasniti, protumačiti; —ung, *f.* tumačenje; protumačenje; razmčrsenje.

Entzück-en, *v. a.* obradovati, razveseliti; zančti, uzhititi; —, *n.* radost; zančtje, uzhitjenje; —end, *adj.* zanosiv, uzhitiv; —t, *adj.* uzhitjen, zanešen; —ung, *f.* radost; zančtje, zanešenje, uzhitjenje.

Entzündbar, *adj.* upaljiv; —keit, *f.* upaljivost.

Entzünd-en, *v. a.* upaliti, užgati, podžgati; sich —, *v. r.* upaliti se, užgati se, uzpžriti se; —ung, *f.* upaljenje, užganje, užčenje, rožac.

Entzwei, *adv.* na dvoje, raz-, pre; —brechen, *v. a.* prebiti, prelomiti; —gehen, *v. n.* prebiti se, prelomiti se; —reißen, *v. a.* pretčrgnuti, raztčrgnuti; —schlagen, *v. a.* prebiti, razbiti.

Entzwei-en, *v. a.* razpoloviti, razdvojiti; svaditi, zavaditi; —ung, *f.* zavada, svadja.

Enzian, *m.* križatica (trava).

Erheu, *m.* bčrsljan, pljušt.

Epidemie, *f.* poštast, pošlica, rednja, zaraza, pomor; —isch, *adj.* pošastan, zarazan.

Epigramm, *n.* epigrama, nadpis.

Epiisch, *adj.* epički, davoriski.

Epistel, *f.* poslanica, pismo, list.

Epoche, *f.* epoka, doba.

Epopce, *f.* epopea, davoria, pčsan viteška.

Eppich, *m.* ač, ak (trava).

Equip-age, *f.* gospodska prilika, hin-tov s konjma; sprava od ladje; —iren, *v. a.* sproviditi nuždanim, odevati koga.

Er, *m. pr. on.*

Erachten, *v. a.* suditi, mčrti, štima-ti; — *n.* mnjenje, sud, misao.

Erarbeiten, *v. a.* zaraditi, priraditi.

Erbarmen, sich, *v. r.* smilovati se, smiliti se, milosčrdje, pomilovanje, milost imati.

Erb-, (**Erb-**) in Zus. naslčdni; —adel, *n.* plemstvo naslčdno; —amt, *n.* služba, čast naslčdna; —antheil, *m.* dio, zapadak naslčdai.

Erbarm-en, *n.* —ung, *f.* milosčrdje, milost, pomilovanje, smilovanje, smiljenje; —er, *m.* milosčrdnik.

Erbärmlich, *adj.* nevoljan, bčdan, kukavan, jadan; (schlecht), hčrdjav, nevaljao; —keit, *f.* nevolja, bčda, žalost, tuga; nevaljanština, nevaljanstvo.

Erbarmungsvoll, *adj.* smiljen, milostiv, milosčrdan; —würdig, *adj.* smilovanja, pomilovanja, milosčrdja vrčdan, dostojan poželjenja.

Erbauen, *v. a.* sažidati, uzidati, sagraditi; geistlich —, poučiti, dobar izgled dati, za izgled služiti; —er, *m.* sažidalac, sgraditelj; —lich, *adj.* spasenosan, koristan.

Erbauung, *f.* zidanje, gradjenje; gradja; izgled, poučenje.

Erbe, *m.* nasljednik, baštink, odvetač; — *n.* nasljedje, baština, baštinstvo; baš grošväterliche —, dědinstvo; baš väterliche —, otčinstvo; baš mütterliche —, materinstvo.

Erbesen, *v. n.* uztreptěti, uztrepetati, stresti se, uzderkati.

Erbeigen, *adj.* nasljedan, vlastit po nasljedstvu.

Erben, *v. a.* nasljediti, baštiniti, dobiti po baštini; — *v. n.* (von jemanden), dobiti po kom (po dědu, po otcu, po materi itd.).

Erbeserbe, *m.* nasljednikov nasljednik.

Erbeten, *v. a.* izmoliti, izprositi; namoliti; — *adj.* zamoljen.

Erbettein, *v. a.* izprositi; naprositi.

Erbeuten, *v. a.* zaplěniti, zarobiti; *fig.* dobiti.

Erbfähig, *adj.* sposoban za nasljediti; — *leit*, *f.* sposobnost za nasljedstvo.

Erbfall, *m.* baština, baštinstvo, slučaj nasljedjenja; — *fürher*, *m.* mana, bolest nasljedna; — *feind*, *m.* neprijatelj, zlotvor glavni; — *folgt*, *f.* nasljedje, — *folgesehigkeit*, *f. f.* Erbsehigkeit; — *fürst*, *m.* princip, vojvoda nasljedni; — *genos*, *m.* sunasljednik, subaštink; — *genosin*, *f.* sunasljednica, subaštinka; — *gelder*, *n. pl.* (beim Bergb.) rudnička nasljednina; — *gerichtsherr*, *m.* sudac nasljedni; — *graf*, *m.* grof nasljedni; — *grind*, *m.* grinta nasljedna; — *gut*, *n.* dobro, imanje nasljedno; dědinstvo, očinstvo, materinstvo, očevina; baština, nasljedje.

Erbieten, *sch.* *v. r.* ponuditi se, obećati se; — *n.* Erbietung, *f.* ponuda.

Erbin, *f.* nasljednica, baštinka, odvetačinja.

Erbitten, *v. a.* izprositi; zaprositi; naprositi; *sich* — lassen, prignuti se na molbe.

Erbittern, *v. a.* razljutiti, razdražiti; — *ung*, *f.* ljutost, jarost, razdraženost, gnjevi; zavada, omraza.

Erbittlich, *adj.* milosěrdan, prigibljiv, sklonjiv, umolstv, smiljen.

Erbkönig, *m.* kralj nasljedni; — *reich*, *n.* kraljestvo, kraljevina nasljedna.

Erbland, *n.* zemlja, děriava nasljedna; — *ländisch*, *adj.* što se tiče nasljednjih zemaljah.

Erblassen, **Erbleichen**, *v. n.* poblěditi; *fig.* umrěti, preminuti; — *er*, *m.* ostavnik, oporučitelj; — *in*, *f.* oporučiteljica; — *erisch*, *adj.* ostavnikov; — *ung*, *f.* blědost, poblědenje; *fig.* směrt.

Erbleichen, *f.* Erblassen.

Erblich, *adj.* (objectiv) nasljedan, nasljedstven; (subjectiv) nasljednički.

Erblicht-en, *v. a.* upaziti, zapaziti, ugledati; baš licht der Welt —, roditi se; — *ung*, *f.* ugledanje, pogled.

Erbblinden, *v. n.* oslěpiti, obneviděti.

Erbblöden, *f.* Entblöden.

Erblos, *adj.* bez dčce, bez otroka, bez nasljednika; erblosmachen, izbavštiniti; — *mann*, *m.* vlastnik, posjednik nasljedni; — *monarchie*, *f.* nasljedna jednovladovina; — *nehmer*, *m.* nasljednik, (t.) nasledo-primac.

Erborgen, *f.* Borgen; — *t*, *adj.* posudjen, uzamljen; (falsch, unecht), laživ; pristavljen.

Erbossen, *v. a.* razljutiti, razeđditi.

Erbot, *f.* Anerbieten.

Erbötig, **Erbietig**, *adj.* gotov, spravan, pripravan.

Erbpacht, *m.* najam, zakup nasljedni; — *er*, *m.* najamnik, zakupnik na-

- slédni; —jut, *n.* naslédna zakupština; —herr, *m.* naslédni zakupodavac; —vertrag, *m.* pogodba o naslédnom zakupu; —zins, *m.* naslédna zakupnina.
- Erbprinj, *m.* princip naslédni; —effin, *f.* principesa naslédna.
- Erbrecht, *v. a.* (eine Thür), obiti, prohibiti, razbiti, otvoriti vrata; (einen Brief, ein Siegel), otvoriti, razpečatiti list; sich — *v. r.* objektivati se, izrigati se; bljuvati, rigati; —ung, *f.* probiranje; otvor, otvorenje; bljuvanje, iziranje.
- Erbrecht, *n.* (in objectivem Sinne), naslédno pravo, pravo naslédstva; (im subjectiven), naslédničko pravo; —register, *m.* popis zemaljah; —reich, *n.* carevina, kraljevina naslédna; —schaft, *f.* naslédje, naslédstvo, baština, baštinstvo; —schaft, što se tiče naslédstva, naslédstveni; —schatte, *f.* naslédbina; —sicht, *f.* dioba.
- Erbse, *f.* grašak.
- Erbsebaum, *m.* bagrena sibirska (dervo); —suppe, *f.* čorba, juha od graška.
- Erbstaat, *m.* naslédna država; die österr. —en, austrijske naslédne zemlje; —steuer, *f.* naslédnina; —steuerabweis, *m.* izkaz naslédnine; —stollen, *m.* glavna sdonja; —stollengebühr, *f.* pristojbina od glavne sdonje; —stück, *m.* glavni sdonjar; —stück, *n.* naslédje, zapadak od naslédja, naslédbina; —sünde, *f.* gréh iztočni; —theil, *n.* (objectiv), dio, zapadak (od baštine); (subjectiv), naslédnički dio.
- Erbwesen, *v. a.* izmamiti, izlagati (u ime ljubavi).
- Erbverbrüderung, *f.* pogodba, ugovor od naslédja zaménitoga; —verhand-

lung, *f.* razprava o naslédstvu; —vermächtniß, *n.* f. Vermächtniß; —vertrag, —vergleich, —recess, *m.* pogodba naslédna; —zins, *m.* interes, danak naslédni; —zinsgut, *n.* naslédna daćevina; —zinsherr, *m.* gospodar naslédne daće; —zinsmann, *m.* naslédni daćnik.

Erbſche, *f.* os, osovina od zemlje.

Erbſche, *adj.* izmišljen.

Erb-äpfel, *m.* krumpir, zemljačica; —art, *f.* zemlja, vrsta od zemlje; —artig, *adj.* zemljan; —bahn, *f.* kolomia, kolotečina od zemlje; —ball, *m.* krug zemaljski, okrug od zemlje; —beben, *n.* potres, tresnja; —beere, *f.* jagoda, jagodica; —beerpflanze, —beerstaube, *f.* trava jagodna, stablo od jagodah; —begräbniß, *n.* pokop, sahranjenje, pogreb; —beschreiber, *m.* geograf, zemljopisac; —beschreibung, *f.* geografija, zemljopisje; —birn, *f.* krumpir, zemljačica; —boden, *m.* zemlja; —bohrer, *m.* svérdao, svidar; —brano, *m.* oganj podzemaljski.

Erde, *f.* zemlja; svét; tli.

Erdenge, *f.* prešiba, užina zemaljska.

Erdent-en, *v. a.* izmisliti; naći, iznaći; —lich, *adj.* moguć, možan što se misliti može.

Erb-erſcheu, *m.* bériljan pozemljuh; —erſchütterung, *f.* f. Erbbeben; —faßl, *adj.* zemljan, farbe zemljane; —fall, *m.* provala od zemlje; —farbe, *f.* farba, boja zemljana; —fest, *adj.* što je u zemlji utvrđeno; —flach, *m.* amiant; —floß, *m.* buhać; —gefchoß, *n.* stanje razi zemlje; —grille, *f.* medvrčad, ronac (červ); —gürtel, *m.* f. Erbſtrich; —hältig, *adj.* zemljen, zemljan; —harz, *n.* saroksa, smola rudokopna.

Erbsicht-en, *v. a.* izmisiliti; naći, iznaći; —ung, *f.* izmišljenje, laž.

Erbig, Erbsicht, *adj.* zemljen, zemljan.

Erdbloß, *m. f.* Erdscholle; —körper, *m.* zemlja, tělo od zemlje; —kreis, *m.* —kugel, *f.* krug zemaljski, okrug od zemlje; —kunde, *f.* geografa, zemljopisje; —meßkunst, *f.* geometria, zemljoměrje; —messer, *m.* geometra, zemljoměrac; —rauch, *m.* rosica, rósno zelje (trava); —reich, *n.* zemlja.

Erdristen, *sich, v. r.* usuditi se, podstupiti se, usloboditi se.

Erdröseln, *v. a.* zadaviti, zagušiti.

Erdrück-en, *v. a.* sgnjesti, udaviti, udušiti; —ung, *f.* udušenje, udavljenje.

Erdschicht, *f.* vērsta, postat zemlje; —scholle, *f.* gruda, grumen; —schwamm, *m.* gljiva; —spitze, *f.* ert (od zemlje); —strich, *m.* pojas (nebeski); der heiße —, pojas gorući, vrući; der kalte —, pojas mērzi; der gemäßigte —, pojas meki.

Erdulb-en, *v. a.* tērpti, podnēti, patiti; —ung, *f.* patnja; tērpljenje.

Erdeiseln, *n.* tekunica; —zirkel, *m.* krug nebeski; —zunge, *f.* ert, šilo (od zemlje).

Erstern, *sich, v. r.* razpaliti se; razjariti se, razljutiti se.

Erstgen-en, *sich, v. r.* dogoditi se, slućiti se, pripetiti se; —iß, *n.* događaj, pripetjenje, sgoda.

Erstlen, *v. a.* dostignuti, dostići.

Erstmit, *m. f.* Einstecker.

Erstben, *v. a.* baštiniti, dobiti po baštinstvu.

Erstahren, *v. a.* saznati, doznati; izkusiti.

Erstahren, *adj.* izkusan; vēst, vićan, vikao; —heit, Erstahrung, *f.* izkustvo;

in Erfahrung bringen, saznati, doznati, propitati.

Erstassen, *v. a.* primiti, uhvatiti, uloviti; *fig.* razumēti, dokućiti.

Erstechen, *v. a.* zadobiti na seblji; einen Sieg —, odērskati međdan.

Erstend-en, *v. a.* naći, iznaći; —er, *m.* našastnik, iznašastnik; —erin, *f.* našastnica, iznašastnica; —erstich, —sam, *adj.* domišljat, iznašastan; —ung, *f.* našastje, iznašastje.

Erstehen, *v. a.* izmoliti, izprostiti.

Erstießen, *v. n.* izteći, izići.

Erstfolg, *m.* uspěh, poslēdak; konac, svērha, dospětak; uspětak, srēca; (Wirkung), ućinak; —en, *v. n.* slēditi, proizići.

Erstforderlich, *adj.* potreban, potrebit.

Erstforder-n, *v. a.* iskati, hotēti, zahtēvati, pitati, traćiti; es erstordert Zeit, tomu se hoće vrēmena, tomu vrēmena trēba; wenn es die Noth erstordert, ako potrešno bude, ako uzbude potreba; —ung, —niß, *n.* potreba, potreboća, potrebatina; zahtēvanje; nach — der Sache, polag potrebe.

Erstforsch-en, *v. a.* iztraćivati; proiskati; razvidēti, propitati, saznati; —ung, *f.* iztraćivanje; proiskivanje, saznanje; razvidjenje; propitivanje.

Erstfragen, *v. a.* napitati, razpitati.

Erstfreuen, *sich, v. r.* usloboditi se, usuditi se; nestiditi se, podstupiti se.

Erstfreu-en, *v. a.* obradovati, razveseliti; *sich* — *v. r.* obradovati se, uzradovati se, razveseliti se, obveseliti se; ich bin darüber sehr erstfreut, jakó se tomu radujem, vele mi je drago; —lich, *adj.* radostan, veseo.

Erstrieren, *v. n.* smērznuti, ozebati.

Erstreich-en, *v. a.* rasfrīćkati, razhla-

- diti; obnoviti, ponoviti; —ung, *f.* razhlada; razhladjenje.
- Erfroren**, *adj.* smérnjen, smérznut, ozebao.
- Erfüll-en**, *v. a.* izpuniti, napuniti, izvéřiti; —ung, *f.* izpunjenje, napunjenje; in —gehen, izpuniti se; sbiti se; —ungzeit, *m.* dopunitbena zakletva.
- Ergänz-en**, *v. a.* nadopuniti, doknaditi; popraviti; ponapraviti, ponaciniti; —ung, *f.* nadopunjenje; popravljenje.
- Ergattern**, *v. a.* (im gem. Leben), zateći, uhvatiti, uloviti.
- Ergaben**, *sich*, *v. r.* predati se; podati se, podvéri se, podložiti se; den Studien —, dati se na nauke; *sich* darein (in sein Schicksal) —, podnašati trépljivo, podati se udesu; es ergibt *sich*, odtud slédi; — *adj.* podan, pokoran; podložan, podvéřen; ponizan; dem Spiele, dem Trunke —, dërht na igru, na pitje, dërhtje za igrom, pitjem; —heit, *f.* podanost, smérnost, priklonitost, poniženstvo; —st, *adj.* preponizan, prepokoran; —st, *adv.* ponizno, pokorno, priklonito, smérno.
- Ergebnis**, *n.* dogadjaj; (Resultat), proizvod, proizvod, posljedak.
- Ergebung**, *f.* podanje, podloženje, podvéřenje.
- Ergehen**, *v. n.* (als ein Befehl der Regierung), izaći, izići; —lassen, proglasiti, razglasiti, izdati što; Recht —lassen, pravicu učiniti; etwas über *sich* —lassen, trépéti, pretépéti štogod; wohl, übel —, dobro, zlo biti komu; *sich* —*v. r.* proći se.
- Ergeizen**, *v. a.* sgérnuti, prištediti po lakomosti.
- Ergezen**, *v. a.* obradovati, razveseliti,
- veseliti, radovati; —end, —lich, *adj.* ugodan, prijatan, zabavan, radostan, razkošan; —lichkeit, —ung, *f.* zabava, razkoša, veselje, radost, obradovanje, razveseljenje.
- Ergiebig**, *adj.* plodan, plodonosan, obilan, bogat; —keit, *f.* plodnost, obilje, bogastvo.
- Ergieß-en**, *v. a.* izliti, proliti; *sich* —*v. r.* (außtreten), razliti se, proliti se; in einen Fluß, in das Meer —, izlévati se, uticati, teći; —ung, *f.* razlitije, prolitje, poplava, poplavica.
- Erglüh-en**, *v. n.* razpaliti se, užgati se, goréti, plamtiti, rumeniti.
- Ergöhen**, **Ergöhslichkeit**, *f.* Ergezen *n.*
- Ergraben**, *v. a.* izkopati, kopanjem steći, zadobiti.
- Ergrauen**, *v. n.* séđiti, oséđiti.
- Ergreif-en**, *v. a.* uhvatiti, zgrabiti, pgrabiti, uloviti, latiti, poprimiti; mašiti se (éega), spodbiti; eine Gelegenheit —, posluđiti se s prilikom; Recurs —, uteći se višjoj oblasti; die Waffen —, spodbiti, popasti, oružje; Jemand an der That —, zateći koga kod čina; die Flucht —; pobégnuti, uteći; —ung, *f.* uhvatjenje, (t.) uhvata.
- Ergrimmen**, *v. n.* razjediti se, razjariti se, razljutiti se.
- Ergrübeln**, *v. a.* izbadati, nacunjati.
- Ergründ-en**, *v. a.* dokućiti, prozriti, postignuti, izbadati, nacunjati; einen Fluß —, obiskati dno od réke; —ung, *f.* postizanje, dokućenje, postignutje.
- Erhaben**, *adj.* visok, uznešen, uznosit, velik; (von Figuren), nadignjen; —heit, *f.* uznositost, visina; (von Figuren), nadignutje.
- Erhalten**, *v. a.* dëržati, uzdëržati, čuvati, sačuvati; (bekommen), dostati,

dobiti, primiti; Obst über den Winter —, sačuvati preko zime voće; —er, *m.* sahranitelj, uzderiatelj; —ung, *f.* uzderianje, derianje, branjenje, sahranjenje, zadobljenje primljenje; —ungs- (in Zus.) uzderiui.

Erhandeln, *v. a.* kupiti, pazariti, dobiti po trgovini.

Erhängen, *sich*, *v. r.* oběsiti se.

Erhärten, *v. n.* otvėrdnuti, stvėrdnuti.

Erhärten, *v. a.* (hart machen) tvėrditi; (bestätigen), potvėrditi, dokazati; —ung, *f.* otvėrdnutje; (Bestätigung), potvėrdjenje, dokaz.

Erhaschen, *v. a.* zateći, uhvatiti, uloviti.

Erheben, *v. a.* dići, dignuti, podignuti, povisnuti (*n. p.* novce); zu Ehren, uzvisiti na časti; (preisen), hvaliti, slaviti; sein Herz zu Gott —, dignuti sėrdce svoje k Bogu, moliti se Bogu; ein Geschrei —, zakriknuti; einen Streit —, zavėrci, zametnuti smutnju, kavgu; eine Klage wider einen —, podignuti pravdu na koga; den Thatbestand —, razviděti stanje ućinjenice; den Werth einer Sache —, pronaći vrėdnost stvari kakve; eine Rente zum Kapital —, prihod pretvoriti u glavnicu; sich — *v. r.* dignuti se, ustati; wider einen —, ustati proti komu; (stolz sein), ponositi se, ponesti se.

Erheblich, *adj.* važan, znatan, znamenit; (wesentlich), bitni, sućni, glavni; —heit, *f.* važnost.

Erhebung *f.* dignutje, dlanje, uzimanje, pronadjenje, izvidjenje, uzvišenje; die — der Abgaben, pobiranje poreze.

Erheirathen, *v. a.* dobiti po ženi.

Erheischen, *f.* Erfordern.

Erheitern, *v. a.* razvedriti, razveseliti, *sich* — *v. r.* razvedriti se, razveseliti se; —ung, *f.* razveseljenje, veselje.

Erheizen, *v. a.* ugrijati.

Erhellern, *v. a.* razsvětiti, prosvětiti, objasniti, razjasniti; *v. n.* barauć erhellert, oduć se vidi.

Erheuten, *v. a.* oběsiti.

Erheucheln, *v. a.* zadobiti po licumėrstvu.

Erhitzen, *v. a.* ugrijati, razgrijati, stopliti; —t, *adj.* vruć, topal, ugrijan; *fig.* željan, goruć za ćim; —ung, *f.* grijanje, razgrijanje, ugrijanje.

Erhöhen, *v. a.* uzvisiti, uzdignuti; (loben, preisen), hvaliti, slaviti; (vermehrten), dignuti, podignuti; —ung, *f.* (Anhöhe), vėriak, brćuljak, berdaće, uzvišenje, uzdignutje, dignutje, podignutje.

Erholen, *sich*, *v. r.* (von einer Krankheit), pomoći se, oporaviti se, pridizati se, ponadiniti se; (ausruhen), odahnuti, odmoriti se, poćinuti; *sich* seines Schadens —, ober wider Jemand seinen Schaden —, traćiti od koga naknadu štete, nadoměstiti štetu, pomoći se, okėrpiti se; *sich* bei jemanden Rathes —, posvėtovati se s kim; —ung, *f.* ukrepljenje, oporavljenje, odahnutje, poćinak, odmor, zabava; —ungsstunde, *f.* hnja, odmor, vrėme od zabave.

Erhören, *v. a.* uslišiti; —ung, *f.* uslišenje.

Erjagen, *v. a.* uloviti, naloviti, stignuti, dostignuti.

Erinnerer, *m.* opominjalac; —lich, *adj.* što je na pameti; mir ist noch alles wohl, —, još mi je sve dobro na pameti, sve dobro pamtim; —n, *v. a.* spomenuti, opomenuti; dati

kome što na znanje; sich — *v. r.* spominjati se, pamtiti, sjećati se; spomenuti se, sjetiti se; — *n.* seines Wissens und Grinnens, po svome znanju i sjetanju, koliko zna i sjetja se; — *ung.* *f.* spomena, uspomena; *fig.* opomena; — *ungekräft.* *f.* — *ungevermögen.* *n.* pamet, pamtenje.

Erkalten, *v. n.* oledeniti, ohladiti se, ostudeniti se; *fig.* umrići.

Erkält-en, sich, *v. r.* prohladiti, razhladiti se, nahladiti se, nabezsti; — *ung.* *f.* nahlada, nabez, nazima, nastuda.

Erkämpfen, *v. a.* dobiti na oružju.

Erkannt, *ad.* poznat, pripoznat.

Erkargen, *v. a.* skupiti, sgernuti po lakomosti.

Erkauf-en, *v. a.* kupiti, podmititi, podkupiti, podmazati; — *ung.* *f.* podmitjenje, podkupljenje.

Erkenntbar, *adj.* poznatan.

Erkenn-en, *v. a.* poznati, priznati; in einer Sache —, suditi stvar koju, rešiti što, presuditi na: —; (finden), naći; (anerkeunen), priznati; etwas mit Dank —, zahvalan, haran biti.

Erkenntlich, *adj.* zahvalan, haran; — *feit.* *f.* zahvalnost, harnost.

Erkenntniß, *f.* poznanje, spoznanje; zur — kommen, sviděti se, osvěstiti se, k pameti doći; zur — bringen jemanden, privesti koga na pravi put; (Urtheil), nalaz, nalazak, presuda, sud, odluka.

Erkennung, *f.* spoznanje.

Erker, *m.* doksat, londja, balkun.

Erkiesen, *v. a.* (veralt.) izabrati, odabrati.

Erklär-bar, *adj.* razjasnjiv, tumačiv; — *en.* *v. a.* tumačiti, skazati, razjasniti, objasniti; (zu etwas —), proglasiti; Krieg —, rat navěstiti;

in die Acht —, prognati, poslat u prognanje; gerichtlich —, izreći, očitovati; sich —, očitovati se, izjasniti se; — *ung.* *f.* izjasnjenje, objasnjenje, protumačenje, skazanje, tumačenje, navěstjenje (rata); očitovanje.

Erleed-en, *v. n.* (veralt.) doteci, dostabiti; — *lich.* *adj.* dovoljan; — *adv.* dosta, dovoljno.

Erklettern, Erklimmen, *v. a.* popeti se kamo.

Erklingen, *v. n.* zveketati, zvećati,

zazveketati, zazvećati, zazveknuti.

Erklopfen, *v. n.* probuditi kucajuć; eine Nuß —, stući orah.

Erkoren, *adj.* izabran, odabran.

Erkranken, *v. n.* razbolěti se, obolěti.

Erkriegen, *v. a.* dobiti, zadobiti, dostati, zadobiti na oružju.

Erkühnen, sich, *v. r.* usaditi se, uslohoditi se, podstupiti se, podhvattiti se.

Erkumbig-en, sich, *v. r.* pitati, razpitati, propitati, ubavěstiti se; — *ung.* *f.* razpitivanje, propitavanje, razpit, ubavěst; — *ungeweiß.* *adv.* radi ubavěsti.

Erkünsteln, *v. n.* izmudriti, izmozgati.

Erlag, *m.* danje, polaganje; (Depositum), ostava, poklad; — *so.* (in Zuf.), što se polaganja tiče; — *so* gebührt, *f.* položnina; — *scheu.* *m.* položnica.

Erlahmen, *v. n.* okljastiti, oronuti.

Erlang-en, *v. a.* doseći, dosegnuti, dohvattiti; *fig.* dobiti, zadobiti, dostati, stignuti, dostignuti; — *ung.* *f.* dobljenje, zadobljenje, dostignutje.

Erlaß, *m.* (einer Verordnung), izdatak naredbe; (Nachlaß), popust, otpuštenje; (Verzeihung), oprostjenje, popuštenje; — *en.* *v. a.* (ein Schrei-

ben), dati, izdati, odpraviti pismo ;
 einem etwas —, odpustiti, odstu-
 piti, oprostiti ; popustiti, oslobodi-
 titi, odréšiti ; einem den Eid —,
 odréšiti koga od prisege ; —jahr,
 n. jubilej, sveto léto.

Erläßlich, *adj.* prostiv, oprostiv.

Erlassung, *f.* izdatak, odpuštenje, pro-
 štenje, oprostjenje, odrešenje, popu-
 štenje.

Erlaub-en, *v. a.* dopustiti; dovoliti ;
 —niß, *f.* dopuštenje, dovoljenje ;
 —nißschein, *m.* do ustnica ; —t,
adj. dopušten, prost, slobodan ; es
 ist —, slobodno je.

Erlaucht, *adj.* svétli ; (t.) sjajni ; —
f. svétlost, (t.) sjajnost.

Erlauern, *v. a.* privrebatì, dovre-
 bati.

Erlaufen, *v. a.* stiéi, dostignuti ; *fig.*
 zateci.

Erläuter-n, *v. a.* izjasniti, razjasniti,
 skazati, raztumačiti, protumačiti ;
 —ung, *f.* izjasnjenje, skazanje, raz-
 tumačenje, protumačenje.

Erlé, *f.* joha, jova, jalša, jošic
 (déro).

Erlében, *v. a.* doživéti.

Erlébig-en, *v. a.* einen einer Sache —,
 osloboditi, réšiti, oprostiti koga
 oda ita ; —t, *adj.* prazan, izpraž-
 njen, obavljen ; —ung, *f.* izpraž-
 njenje, praznost, oslobodjenje, ré-
 šenje.

Erlégen, *v. a.* (töbten), ubiti, smak-
 nuti ; (bezahlen), platiti, položiti ;
 —er, *m.* uhlac; položilac, davalac,
 platitelj ; —ung, *f.* ubojstvo, smak-
 nutje, platjenje, položenje.

Erléichter-n, *v. a.* oblakiati, polak-
 iati ; —ung, *f.* oblakianje, polak-
 ianje.

Erléiden, *v. a.* térpéti, pretérpéti,
 patiti, prepatiti, podnéti ; einen

Schaben —, imati šteta, štetovati ;
 —lich, *f.* Leiblich.

Erlen, *adj.* jovov, jalšov ; —holz, *n.*
 jovovina, jalšovina ; —wald, *m.*
 jošik, jovljak, jalšina.

Erlern-en, *v. a.* naučiti ; —ung, *f.*
 učenje, naučenje.

Erlésen, *v. a.* izabrati, odabrati.

Erléucht-en, *v. a.* razsvétiti, pro-
 svétiti ; —end, *adj.* razsvétljiv, pro-
 svétljiv ; —ung, *f.* razsvétjenje, pro-
 svétljenje.

Erliegen, *v. n.* léžati, leéi ; unter der
 Last —, pasti, kleknuti, klecati,
 klonuti pod teretom.

Erlógen, *adj.* izmišljen, slagan, lažan ;
 das ist —, to je laž.

Erlósch-en, *v. n.* (verlóschén), ugasiti
 se, ugasnuti, utérnuti se ; (sich ver-
 wischen), otérsti se, izbrisati se, o-
 brisati se ; (aufhören), prestati, minu-
 ti ; (außerleben), nestati, umréti,
 poginuti, izginuti ; (verfallen), iz-
 teéi ; —ung, *f.* utérnutje, ugašenje,
 prestanak, minutje, iztečaj ; —ungs-
 art, *f.* našin prestanka.

Erlósen, *v. a.* spasiti, odkupiti, izba-
 viti, osloboditi ; —er, *m.* spas, spa-
 sitelj, odkupitelj ; —ung, *f.* spa-
 senje, odkupljenje, oslobodjenje,
 izbavljenje.

Erlóstigen, *f.* Belustigen, Ergetzen.

Ermächtigen, *v. a.* ovlastiti, opuno-
 vlastiti ; odobriti ; usuditi se.

Ermahn-en, *v. a.* opomenuti, opomi-
 njati ; — zur Ordnung, pozivati u
 red ; —ung, *f.* opomena, opomi-
 njanje.

Ermangel-n, *v. n.* uzmanjkati ; ne-
 stati ; propustiti što ; es ermangelt
 mir an Gelde, neimam novacah ;
 ich ermangelt nicht, mich einzufinden,
 nisam se kratko doéi ; an meinem
 Fleiße will ich es nicht — lassen,

- těrsit ću se, gledat ću; —ung, *f.* pomanjkanje, neimanje, nestaća, nestašica.
- Ermanen**, *sich*, *v. r.* usloboditi se; ohrabriti se, osmćliti se.
- Ermat-en**, *v. n.* struditi se, sustati, skapati, općsati, umoriti se; —ung, *f.* trud, umor.
- Ermeł**, *f.* Kermel.
- Ermeffen**, *v. a.* izmćriti; *fig.* prosuditi, razsuditi, procćniti, proesapiti, ucćniti, suditi, mćnćti; —en, *n.* sud, razsuda, mćnćnje, mi sao.
- Ermitt-eln**, *v. a.* (ausforschen), iznaći, pronaći; (bemeffen), izraćunati, izmćriti; —lung, *f.* iznadjenje, pronađenje, izraćunanje, izmćrenje.
- Ermoed-en**, *v. a.* umoriti, ubiti, smaknuti; —ung, *f.* ubojstvo, smaknutje.
- Ernűb-en**, *v. n.* umoriti se, struditi se, utruditi se, sustati, iznemoći; —*v. a.* umoriti, utruditi; —et, *adj.* trudan, umoran, utrudjen; —ung, *f.* trud, umor.
- Ermunter-n**, *v. a.* (aus dem Schlafe), probuditi, sbuditi; (aufmuntern), podbosti, potaknuti, podpaliti; —ung, *f.* probudjenje, sbudjenje; podbadanje, potaknutje, poticanje, podpaljivanje, podćilganje.
- Ernűhr-en**, *v. a.* hraniti, prehraniti; uzdćrćzati; —er, *m.* hranitelj; —erin, *f.* hraniteljica; —ung, *f.* hranjenje; uzdćrćzanje; hrana.
- Ernem-en**, *v. a.* imenovati, naimenovati, ućiniti (za što), postaviti; —ung, *f.* imenovanje, naimenovanje; (Bestimmung, t.) odredba, ćpredeljenje, ustanovljenje; —ungsbecret, *n.* postaynica.
- Erneuen**, **Erneuern**, *v. a.* obnoviti; ponoviti; poćet iznovice.
- Erneuerung**, *f.* obnovljenje, ponovljenje, ponova.
- Erniebrig-en**, *v. a.* poniziti, sniziti; *sich* —, *v. r.* poniziti se, sniziti se; —ung, *f.* ponićenje; ponićenstvo.
- Ernst**, *m.* —*haftigkeit*, *f.* zbiljnost, zbilja, ozbiljnost; stavnost; (Strenge), žestćina, strogost; wenn es dir damit ein — ist, ako ti nije šale; in allem Ernste, bez sve šale, bez svake šale; ist es Ernst? je li istina, zbilja? *sich* einer Sache mit — annehmen, primiti se za zbilja ćesagodir; etwas für — aufnehmen, uzeti, primiti što za istinu, za zbilja.
- Ernst**, —*haft*, —*lich*, *adj.* zbiljan, ozbiljan, nazbiljan; vaian; oćtar, žestok, strog; (eifrig), gorljiv.
- Ernte**, *f.* ćetva; *fig.* dohodak, korist, probitak, dobit; —fest, *n.* svćtkovina ćetvena; moba; —franz, *m.* vćnac ćetveni; —monat, *m.* august, kolovoz.
- Ernten**, *v. a.* ćeti.
- Erntezeit**, *f.* ćetva, doba od ćetve.
- Erober-er**, *m.* osvójitelj; dobitnik; —n, *v. a.* osvójiti, uzeći; (gewinnen), dobiti, predobiti; —ung, *f.* osvojenje, uzećje; dobit.
- Eröffn-en**, *v. a.* otvoriti, odprćti; (anfangen), poćeti; (melben), obznani, javiti; einen Brief —, otvoriti, odpećatiti, razpećatiti list; (entdecken), oćitovati, objaviti; seine Meinung —, rćć svoju, misao, oćitovati se; —end, *adj.* otvoran; —ung, *f.* otvorenje, otvor; otvaranje, odpiranje; poćetak; odpećatjenje, razpećatjenje; oćitovanje, objavljenje, obznana.
- Erörter-n**, *v. a.* razabrati, razsuditi, prosuditi, razrćšiti, protresti, pre-

tresati; —ung, *f.* razabranje, razsudjenje, prosudjenje, razrješjenje, protresenje, pretres.

Erpel, *m.* patak, racman.

Erpicht, *adj.* auf etwas —, dèrht, dèrktav na što, željan, pohlepan za čim.

Erpreß-en, *v. a.* izazeti, ožeti, nazeti; *fig.* ugrabiti, izelsati, izkljèštiti, globiti; —ung, *f.* grabež, globljenje, tlačenje.

Eryrob-en, *v. a.* izkusiti, provati, probati, dokazati; —t, *adj.* izkusan, izproban.

Erquid-en, *v. a.* pokrèpiti, okrèpiti, —end, *adj.* pokrèpiv, okrèpiv; obveselitv, mio; —ung, *f.* pokrèpljenje, pokrèpa, okrèpljenje; utèha.

Ersatzen, *v. a.* pogoditi, sgoditi, ugonenuti.

Ereg-en, *v. a.* uzbuditi, pobuditi, razdražiti; uzročiti, uzrokovati; ein Gelächter —, uzročiti smèh; —ung, *f.* uzbudjenje, pobudjenje, razdraženje.

Ereichen, *v. a.* dosegnuti, doseći; dostiçi; sein Ziel —, steçi, dostignuti svèrhu svoju; ein hohes Alter —, doçi u godine, doživèti, dočekati starost.

Erett-en, *v. a.* spasiti, izbaviti, osloboditi; —er, *m.* spasitelj, izbavitelj; —erin, *f.* spasiteljica, izbaviteljica; —ung, *f.* spasenje, izbavljenja, oslobodjenje.

Erricht-en, *v. a.* napraviti, načiniti, sastaviti, sklopiti (n. p. pogodbu); podignuti; zavesti; zametnuti; utemeljiti, urediti; —ung, *f.* napravljenje, sastavljenje, sklopljenje, podignutje; zavedenje; zametnutje, utemeljenje; —ung's, uredbeni; —ungsurkunde, *f.* uredbenica, uredbena izprava.

Erringen, *v. a.* dobiti, zadobiti (trudom velikim i mukom).

Errotthen, *v. n.* zacèrveniti se, zarumeniti se, porumeniti; stiditi se, sramiti se; —n, stid, sram.

Errufen, *v. a.* dozvati, dovikati.

Ersättig-en, *v. a.* nasititi, nahraniti; —ung, *f.* nasitjenje, nahranjenje.

Ersättlich, *adj.* nasitljiv, nasitan; —keit, *f.* nasitljivost, nasitnost.

Ersatz, *m.* zamèna, naknada, naknadjenje, nadomèstenje; —mann, *m.* zamènik.

Ersäufen, *v. m.* utopiti se, udaviti se (u vodi).

Ersäufen, *v. a.* utopiti, udaviti (u vodi).

Erschaffen, *v. a.* stvoriti; —er, *m.* stvoritelj, *f.* Schöpfer; —ung, *f.* stvarjenje.

Erschallen, *v. n.* razlègati se, oriti se, gèrmiti, glasiti.

Erschei-n-en, *v. n.* javiti se, pojaviti se, pokazati se, pomoliti se; vor Gericht —, pred sud doçi; biti nazočan pred sudom; dieses Werk ist vorige Messe erschienen, izišlo je dèlo ovo proiastoga sajma; es erschien ihm ein Gespenst, utvorilo mu se nešto; —en, *n.* dohod, dolazak; —ung, *f.* pojavljenje; (Geister—), utvora, utvorenje; došastje.

Erschießen, *v. a.* ubiti (iz puške), ustrèliti.

Erschinden, *v. a.* sgèrnuti, nakupiti (guleć i globeć).

Erschlaffen, *v. n.* popustiti, oslabiti; —ung, *f.* oslabljenje, popuštenje; slabost.

Erschlagen, *v. a.* ubiti, zatući.

Erschleichen, *v. a.* zateći, privrebat; *fig.* dobiti, steçi (lukavštinom).

Erschmeicheln, *v. a.* izmamiti, izlagati.

Er schnappen, *v. a.* uhititi, uhvatiti, uloviti, lapiti (ustl, itd.); *fig.* uloviti, uhvatiti.

Er schöpf-en, *v. a.* izcèrpiti, izprazniti, razgrabiti; *sich* — *v. r.* izprazniti se; *istatiti* se, *potratiti* se, *iztrošiti* se; — *end*, *adj.* *podpua*; — *adv.* *podpunoma*; — *sich*, *adj.* *izcèrpiv*; *potratljiv*; — *ung*, *f.* *izcèrpjenje*, *izprašjenje*; *potratjenje*, *iztrošenje*.

Er schrecken, *v. a.* *poplašiti*, *uplašiti*, *prestrašiti*, *prepasti*; — *v. n.* *prestrašiti* se, *prepasti* se, *uplašiti* se; — *en*, *n.* *strah*, *prepast*; *prestrašenje*; — *sich*, *adj.* *strašan*, *strahovit*.

Er schreiben, *v. a.* *dobiti*, *steći* *pisanjem*.

Er schreien, *f.* *Erufen*.

Er schrecken, *adj.* *prestrašen*, *uplašen*, *poplašen*; — *heit*, *f.* *strah*, *predanje*, *prepast*, *trepet*.

Er schütter-n, *v. a.* *uzdermati*, *streati*, *uzkolebati*; — *v. n.* *uzderkati*, *uztreptèti*; — *ung*, *f.* *uzdermanje*; *trešnja*, *potres*.

Er schwer-en, *v. a.* *otegotiti*; — *end*, *adj.* *otegotni*; — *ung*, *f.* *otegotjenje*, *tegota*.

Er schwingen, *v. a.* *smoći*; *nasmagati*.

Er sehen, *v. a.* *vidèti*; *poznati*; *spaziti*, *paziti*; *so viel ich daraus kann*, *u koliko odtuda suditi mogu*; *seine Zeit* —, *na vrème što učiniti*; *ich habe aus deinem Briefe* —, *vidio sam iz lista tvojega*; (*erwählen*), *izabrati*, *odabrati*, *odrediti*, *odlučiti*; *duch habe ich mir zum Freunde* —, *odabrao sam tebe za prijatelja*.

Er setzen, *v. a.* *naknaditi*, *nadoknaditi*, *namoštiti*; *jemandes Stelle* —, *izmèniti koga*; *die Kräfte* —,

popraviti, *obnoviti snagu*; *einen Schaden* —, *povratiti*, *nadoknaditi štetu*; — *sich*, — *bar*, *adj.* *doknadan*, *nadoknadan*, *namoštiv*; — *ung*, *f.* *naknada*, *nadoknadjenje*, *namoštjenje*; *izmènjenje*; *ukrèpljenje*, *obnovljenje (snage)*.

Er seufz-en, *v. n.* *uzdahnuti*; *uzdisati*; — *v. a.* *zadobiti uzdisajuć*; — *et*, *adj.* *uzdisan*.

Er sichtbar, *adj.* *vidni*, *očevidni*; *baraus ist* —, *odtud se vidi*, *pozná*.

Er singen, *v. a.* *napèvati*, *dobiti*, *zadobiti pèvajuci*.

Er sinn-en, *v. a.* *izmisliti*; *iznaći*; — *sich*, *adj.* *izmisljiv*; *moгуć*, *možan*.

Er sitz-en, *v. a.* *davnostju itogod dobiti*; *dosèsti*, *dobiti sèdeći*; *auf etwas erfessen sein*, *čeznuti*, *ginuti èim*; — *ung*, *f.* *dosèlost*.

Er spar-en, *v. a.* *prištediti*, *naštediti*; — *ung*, — *niß*, *f.* *štednja*.

Er spielen, *v. a.* *dobiti na igri*.

Er spinnen, *v. a.* *napresti*, *dobiti preslicom*.

Er sprieß-en, *v. n.* *hasniti*, *koristiti*, *koristan*, *probitačan biti*; — *sich*, *adj.* *koristan*, *probitačan*; — *sichheit*, *f.* *korist*, *hasna*, *probitak*.

Erst, *adv.* *samo*, *neg*, *nego*; *tek*, *tekar*, *stopram*, *stopèrv*; *pèrvo*, *najpèrvo*, *prie*, *najprie*; *er ist erst acht Jahre alt*, *neima mu neg osam godinah*.

Erstarken, *v. n.* *ojačiti se*, *ojačati*.

Erstarr-en, *v. n.* *ukočiti se*, *obumrèti*; *zapanjiti se*, *odèrveniti se*; — *t*, *adj.* *ukočen*; *zapanjen*; *odèrvenjen*; — *ung*, *f.* *ukočenje*; *zapanjenje*, *odèrvenjenje*.

Erstatt-en, *v. a.* *vratiti*, *povratiti*, *nadoknaditi*, *namoštiti*; *Bericht* —, *jayiti*, *objaviti*, *doglasiti*; (*Ver-*

trag), predložiti; —ung, *f.* povratjenje, povratja), nadoknadjenje, nadomestjenje; — eines Berichtes, objavljenje, javljenje, doglašenje.

Erstaunen, *v. n.* čuditi se, snebivati se, diviti se; začuditi se, udiviti se; — *n.* čudo; snebivanje, začudjenje, udivljenje; — lich, — einwürdig, *adj.* strašno, čudnovit; — *adv.* jako, vele, strašno, strahovito; —t, *adj.* zapanjen, začudjen.

Erste, (*der, die, das*), prvi.

Erstehen, *v. a.* probosti.

Erstehen, *v. a.* kupiti, dostati (na ličbi); — *v. n.* uzkersnuti; ustat; —er, *m.* dostatoik; —ung, *f.* kupljenje (na ličbi); uskernutje; —ungspreis, *m.* dostatna, dražbena cena.

Erstigen, *v. a.* popeti se, uzpeti se.

Erstens, *adv.* prvo.

Ersterben, *v. n.* umrići, izdahnuti; *fig.* ukočiti se, oderveniti; usahnuti; (in Briefen), ostajem do smerti.

Erstgeboren, *adj.* prvorodjen; —*geburt*, *f.* prvorodstvo, prvorodjenje, prvorodjenstvo, novina, prvi plod.

Ersticken, *v. a.* zagušiti, zadusiti, udaviti, zadaviti; — *v. n.* zagušiti se, udaviti se, ugušiti se; —ung, *f.* zagušenje, udavljenje, zadavljenje; gušenje, davljenje.

Erstlich, *adv.* prvo; —(ing, *m.* novina, prvenac, prvi plod, prvina.

Erstrecken, *v. a.* (sich beziehen), protegnuti, rastegnuti, pružiti; — eine Frist, produžiti rok; — eine Tagelohnung, odgoditi ročište; (fledern, soweit sich das Vermögen erstreckt), dok bude imovine; sich —,

v. r. protegnuti se, pružiti se; prostirati se, protezati se, pružiti se; —ung, *f.* produženje, odgodjenje; —ungs-, (in Zusamm.) odgodni.

Erstreiten, *v. a.* dobiti, zadobiti pravdom, oružjem, itd.

Erstreichlich, *adj.* prvosudni.

Erstsummen, *f.* Berstsummen.

Erstunken, *adj.* — und erlögen, prėsna, gola laž.

Erstürmen, *v. a.* osvojiti, uzeti na jurli.

Ersuchen, *v. a.* moliti, prositi, zamoliti.

Erstappen, *v. a.* zateći, uhvatiti, uloviti.

Erstheil-en, *v. n.* podčliti, udčliti, dati, odrediti; —ung, *f.* podčljenje, udčljenje, danje.

Erstbitten, *v. a.* umertviti, stratiti, ubiti.

Erstönen, *v. n.* zamčeti; razlčgati se oritl se.

Ertrag, *m.* dohodak; —en, *v. a.* nositi, iznositi, iznašati; *fig.* podnositi, tčrpčeti, patiti, snositi.

Erträglich, *adj.* snosan; —keit, *f.* snosnost.

Ertragfam, *adj.* plodan, od koristi, uharan.

Ertragung, *f.* tčrpljenje, podnošenje, patjenje.

Ertränken, *v. a.* utopiti, zadaviti (u vodi).

Erträumen-en, *v. a.* tlapiti; sanjati; —t, *adj.* tašt, lažan.

Ertrinken, *v. n.* utopiti se, zadaviti se (u vodi).

Ertrözen, *v. a.* perkošenjem oteti, zadobiti.

Ertrübrig-en, *v. a.* prištediti; preteći; —ung, *f.* štednja.

Erwachen, *v. n.* probuditi se, obu-

- diti se, prenuti se; — *n.* probudjenje, sbudjenje.
- Erwachsen**, *v. n.* uzrast, narasti, odrasti; nastati, postati.
- Erwachsen**, *adj.* odrasao, velik; ein —es Mädchen, devojka za udaju, na udaju.
- Erwäg-en**, *v. a.* uvažiti, promisliti, razmotriti, obzirnuti se na što; —ung, *f.* promišljanje, razmišljanje, promatranje, obzir, ozlr.
- Erwähl-en**, *v. a.* izabrati, odabrati; —ung, *f.* izabiranje, odabiranje.
- Erwäh-n-en**, *v. a.* spomenuti, napomenuti; —ung, *f.* pomen, spomenak; spomenutje, napomenutje.
- Erwärm-en**, *v. a.* ugrijati, stopliti; sich —, *v. r.* ugrijati se, stopliti se, svručiti se; —ung, *f.* grijanje, topljenje.
- Erwart-en**, *v. a.* čekati; izgledati, nadati se; —ung, *f.* čekanje, nadanje, izgledanje.
- Erweck-en**, *v. a.* (aufwecken), probuditi, sbuditi; (erregen), uzročiti, uzrokovati, uzbuditi, pobuditi; Erkel —, gaditi se; gnjusiti se; von dem Tode —, uzkrisiti; —lich, *f.* Erbaulich; —ung, *f.* probudjenje, sbudjenje; uzbudjenje, pobudjenje.
- Erwehren**, sich, *v. r.* obraniti se, ućuvati se; sich nicht — können, nemoć odolěti.
- Erweich-en**, *v. a.* umekšati, razmekšati; (rühren), ganuti; —enb, *adj.* mekšajući; —ung, *f.* mekšanje; *f.* ganutje.
- Erweis**, *f.* Beweis.
- Erweisen**, *v. a.* dokazati; izkazati, pokazati, posvedočiti, učiniti.
- Erweislich**, *adj.* dokaziv, dokazan, što se može dokazati.
- Erweiter-n**, *v. a.* razprostraniti;

- razširiti; protegnuti; —ung, *f.* razprostranjenje; razširenje; protegnutje.
- Erwerb**, *m.* dobitak, zasluga; tečevina, (Gewerbe), oběrt; —en, *v. a.* teći, steći, zaslužiiti, dobiti; —er, *m.* gospodar, zaslužilac; tekalac, —in, *f.* tekalica; —s, (in Zus.) tečevni, dobitni, oběrtni; —sam, *adj.* prometan, radin; —steuer, *f.* tečevnina, zaslužnina, oběrtina, porez na tečenje; —ung, *f.* tečenje, tečevina, namaknutje; —ungŕart, *f.* naćin tečenja; —ungŕufunde, *f.* tečevnica.
- Erwider-n**, *v. a.* vratiti; (antworten), odgovoriti; —ung, *f.* zaměna; odgovor.
- Erwirken**, *v. a.* izposlovati, izraditi.
- Erwiŕchen**, *v. n.* zateći, uloviti, uhvatiti.
- Erwuchern**, *v. a.* kamatujuć steći, sgernuti.
- Erwünsch-t**, *adj.* žudjen, drag.
- Erwürg-en**, *v. a.* zadaviti, udaviti, zagušiti; —ung, *f.* davljenje; zadavljenje; gušenje, zagušenje.
- Erz**, *adv.* (nur in Zusamm.), arci, arki, nad; velik; jako, vele, pre.
- Erz**, *n.* ruda; tuć, brunac; meć; —ader, *f.* žica od rude.
- Erzähl-en**, *v. a.* spovėdati, spoviděti, poviděti; kazivati, kazati; pripovėdati; —er, *m.* pripovėdalac, povėdalac; —ung, *f.* pripovėdanje, spovėdanje, povėdanje; pripovėst, pripovėdka, gatnja, prića.
- Erzart**, *f.* ruda, vėsta od rude.
- Erzbetrűger**, *m.* velika varalica, majstor u varanju.
- Erz-bischof**, *m.* arcibiskup, nadbiskup; —bischoflich, *adj.* nadbiskupski; —bischof, *n.* nadbiskupia.

Erzöße, *adj.* jako zao, veoma zločest; — *wicht*, *m.* veliki zlotvor, veliki lupež.

Erzbruch, *f.* Erzgrube.

Erzpechant, *m.* arcidekan, arkiđjakon.

Erz-bieb, *m.* veliki tat; — *dummkopf*, *m.* velika budala, veliki blesan.

Erzeig-en, *v. a.* kazati; pokazati, izkazati, učiniti; — *ung*, *f.* kazanje, pokazanje, izkazanje.

Erzen, *adj.* od mēda, od rude.

Erzengel, *m.* arkangjeo.

Erzeug-bar, *adj.* proizvodiv, izvodiv; — *en*, *v. a.* roditi, poroditi; izleći, poleći; ploditi, uploditi; uzročiti, uzrokovati; praviti (robu); proizvesti, izvesti (kovovine); — *er*, *m.* roditelj, otac, ploditelj; pravitelj; proizvoditelj; — *ung*, *f.* plod, proizvod; rodjenje; izvedenje, proizvodjenje.

Erzfarbe, *f.* farba, boja od brunca, od mēda.

Erzfaul, *adj.* trom, jako lēn.

Erzgang, *m.* rudna žila, *f.* Erzader.

Erzgauner, *m.* veliki lopov.

Erzgebirge, *n.* gora rudna; — *grube*, *f.* ruda, rudnik; — *haltig*, *adj.* rudovit.

Erzherzog, *m.* arciduka, arcikerceg nadvojvoda; — *in*, *f.* acidukinja, arcikerceglinja, nadvojvodkinja; — *lich*, *adj.* arcidukalski, arcikercečki, nadvojvodski; — *thum*, *n.* arcidukat, arcikercegovina, arcikerceitvo, nadvojvodstvo.

Erzieh-en, *v. a.* odgojiti, uzgojiti; hraniti, odhraniti; — *er*, *m.* odhranitelj, odgojitelj; — *erū*, *f.* uzgojiteljka, uzgojiteljica; — *ung*, *f.* odhranjenje, odgoj, odgojenje, uzgojenje; — *ungskanstalt*, *f.* hraniliste, gojiliste, odgojnica, institut, zavod za odgojenje; —

ungswesen, *n.* (objectiv), odgojstvo; — (subjectiv), odgojništvo.

Erzielen, *v. a.* roditi; proizvesti; Pflanzten, Bäume —, gojiti dērvje; smērati, kaniti, ciljati; pogoditi, sgoditi.

Erzittern, *v. n.* dērktati; uzdērktati; treptēti, trepetati; uztreptēti, uztrepetati.

Erz-kammerer, *m.* arcikomornik; — *kanzler*, *m.* arcikandjilier.

Erz-kezer, *m.* veliki poluvērac; — *knäuser*, — *knieder*, *m.* velika tvrdica, skupac; — *lūgner*, *m.* velika laša, lašljivac veliki.

Erzmarſchall, *m.* nadmarešal.

Erznarr, *m.* velika luda, ludjak veliki.

Erzpriester, *m.* arcipop; — *lich*, *adj.* arcipopovski.

Erzprior, *m.* arcipriur.

Erzräufer, *m.* velika pijanica.

Erzschachmeister, *m.* arciblagajnik.

Erzschelm, *m.* veliki lopov.

Erzschenk, *m.* arcipodčainik, veliki peharnik (cesarstva nēmačkoga).

Erzspiegbube, *m.* veliki ugarsuz.

Erzstift, *n.* arcibiskupia.

Erzstufe, *f.* ruda, rudnik.

Erztruchſeß, *m.* veliki terpeznik (cesarstva nēmačkoga).

Erzürnen, *v. a.* razjēditi, razljutiti, razserditi, razjariti.

Erzvater, *m.* patriarka, praroditelj.

Erzwingen, *v. a.* silovati, usilovati, siliti, usiliti; odadrēti, izklēstiti.

Erzwürte, *f.* Erzamt, *n.* elektorat, čast, dostojanstvo elektorsko.

Es, *pr. ovo*; to; ono.

Eſche, *f.* Eſchenbaum, *m.* jasen (dēvo).

Eſchen, *adj.* jasenov; — *holz*, *n.* jasenovina; — *stab*, *m.* jasenovac; — *wald*, *m.* jasenik.

Eskomptiren, *v. a.* odbitkovati, kupovati i prodavati s odbitkom.

Econto, *n.* odbitak.

Escorte, *f.* pratnja.

Esel, *m.* magarac, osal, osao, tovar; —*hen*, *n.* magare, magarcié, osalié, tovaréié; —*ci*, *f.* magarítina, oslaria, tovarstvo; —*haft*, *adj.* magarski, magareci, osaoski, tovarski; —*in*, *f.* magarica, oslica, tovarica.

Esel-arbeit, *f.* posao magareci; —*füllen*, *n.* magare, pulié, pule, idrêbe magarecé; —*grau*, *adj.* siv kao magare; —*fopf*, *m.* glavica od magaraca; *fig.* magarac, osao; —*milch*, *f.* ml'ko magarecé; mléčika (trava); —*ohr*, *n.* uho od magarca; (in *Büchern*), zavratak (od lista u knjizi); —*treiber*, *m.* oslar.

Eipe, *f.* Eipenbaum, *m.* jasika (dêrvo).

Eipen, *adj.* jasikov; —*holz*, *n.* jasi-kovina; —*stab*, *m.* jasikovac; —*walb*, *m.* jasik.

Eiß, *f.* lîd.

Eißbar, *adj.* jéstiv.

Eiße, *f.* ognjište, viganj; dimnjak, odiak.

Essen, *v. a.* jésti, blagovati; *sich satt* —, najésti se; — *n.* jélo; jéstvina, jéstivo, jestojska; gostba, goštenje.

Essenz, *f.* esencia, jezgro.

Esser, *m.* jedalac, pojelica; —*in*, *f.* jedalica.

Essig, *m.* ocat, kvasina, siréce; —*brauer*, —*händler*, *m.* octar; —*brauerei*, —*steberei* *f.* octarnica; —*gurke*, *f.* krastavac, ugorak kiselii; —*sauer*, *adj.* kiseo; žuk, žuhak, gorak; octen.

Eß-löffel, *m.* žlica, ložica, kašika;

—*lust*, *f. f.* Appetit; —*saal*, *m.* têpezaria; —*waare*, *f.* jéstivo.

Etsaffete, *f.* hitnica; —*ungebühr*, *f.* hitnina.

Estrich, *n.* pod (kameni).

Etabliren, *sich*, *v. r.* nastaniti se; — (von *Kaufleuten*), otvoriti têrgovinu.

Etat, *m.* stanje.

Etliche, *pr.* nékoji, gdêkoji; *nékolicina*, *nékoliko*.

Etwa, *conj.* morebit, mošébit, morda; okolo.

Etwas, *pr.* néšto; néšto malo; što; malo.

Euch, *pr.* vas, ve; vam, vi.

Euer, —*re*, *pr.* vaš.

Eule, *f.* sova, sovurina, sovuljaga.

Eulenspiegel, *m.* nasradin, žaljivac, žaljivéina.

Eurige, *pr.* vaš.

Euter, *n.* vime.

Evangel-isch, *adj.* evangjeoski; *evangeljéski*; —*ist*, *m.* evangjelist, vangjelist; —*ium*, *m.* evangjelje, vangjelje.

Eventualität, *f.* mogućnost, pripetnost

Eventuell, *adv.* ako bi se dogodilo.

Evidenz, *f.* o'evidnost.

Ewig, *adj.* véčan, véčit, vékovit, vékuvéčan; —*keit*, *f.* véčnost, véčitost, vékovitost, vékuvéčanstvo.

Er- (in *Zus.*) bivši; —*deputirter*, *m.* bivši odaslanik.

Eraltirt, *adj.* pretêran.

Exam-en, *n.* eksamen, ispit; —*inant*, *m.* izpitovnik; —*inator*, *m.* izpitnik; —*iniren*, *v. a.* eksameno-vati, pitati, izpitivati.

Erce-ent, *m.* izgrednik, izstupitelj; —*iren*, *v. a.* izstupiti.

Ercellenz, *v. a.* ekscelencia, preuzvišenost.

Erceß, *m.* izgredak, izstupljenje.

Excommunication, *f.* izobčítba, prokletstvo; — *iren*, *v. a.* izobčítí, prokleti.

Excipiren, *v. a.* Zemand, opravdati koga.

Excution, *f.* izvršba, izvrha, ovérha; — *s.* (in *Zuf.*) izvršbeni, izvrhovni, overhovni; — *s.* (Vollziehung) izvršnički; — *störper*, *m.* izvršništvo.

Excutive, *adj.* izvršbeni.

Exempel, *n.* izgled; prilika, primér.

Exemplar, *n.* eksemplar, kopia, primérak; (*Abdruck*), iztisak; — *isch*, *adj.* izgledan; — *adv.* rad izgleda, za izgled.

Exequien, *pl.* zadušnice, parastos.

Exerciren, *v. a.* mustrati, vježbati; — *platz*, *m.* vježbaliste; — *tium*, *n.* eksercij; tema, zadaća, vježbanje, uvježbavanje.

Exhibit, *n.* predatak, podnesak.

Exil, *n. f.* Verweisung; — *iren*, *f.* Verweisen.

Exkurs, *f.* sućnost.

Ex officio, *adv.* službeno, uredovno.

Exortiren, *sich*, *v. r.* nagovoriti se; izlajati se, nalajati se; izprazniti sèrdce.

Expediren, *v. a.* odpraviti; spedirati, izdati; neuslišiti; — *it*, *adj.* gotov; bérz; hitar; — *it*, *n.* odpravljajonica; — *ition*, *f.* odprava, odpravlj enje, spedicia.

Experiment, *n.* eksperiment, proba, prova.

Expresse, *m.* naročnik, glasonoša; poruka.

Expromission *f.* uputa, doznaka.

Expropriation, *f.* izvlastba, lišenje.

Exreligiöser, *m.* bivši samostanik.

Exrotuliren, *v. a.* die Acten, razviti spise; — *ung*, *f.* razvoj.

Extrabulation, *f.* izknjižba; izpisanje,

izknjiženje; — *stare*, *f.* izknjiženina.

Extempore, *adv.* smésta, odmah; — *iren*, *v. a.* ekstemporirati, s mésta što prikladna povédati, kazati, govoriti.

Extensiv, *adv.* raztezno.

Exterritorialität, *f.* izvanzemnost.

Extra, *osobiti.*

Extract, *m.* ekstrakt, izvadak.

Extrahiren, *v. a.* ekstrahovati, iztegnuti; izvaditi.

Extraordinär, *adj.* izvanredni.

Extra-Post, *f.* pošta nenaredna.

Exulant, *m.* prognanik, *f.* Verweisungser.

F.

Fabel, *f.* fabula, kazalica, pričica, basna; bajka, šurka; — *dichter*, *m.* basnoslovac, pisalac od fabulah; — *haft*, *adj.* izmišljen; — *hand*, *m.* gatalo, pričalac; šaljivac, šaljivčina; — *lehre*, *f.* mitologija, basnoslovje.

Fabeln, *v. n.* smišljati, lagati, gatati, zanovetati, pripovédati.

Fabriciren, *v. a.* fabricirati, dèlati, napravljati.

Fabrik, *f.* fabrika, tvorionica; — *ant*, *m.* fabrikant, tvornik; — *at*, *n.* napravak, proizvod.

Fach, *n.* floka; pretin, pretinac; (*Geschäft*, *Theil eines Geschäftes*), nauk, zanat, struka; ohne *Dach* und —, bez kuće i kućista; er ist stark in seinem —, jako je vičan, vèšt svomejmu zanatu, svojemu nauku —; ein Mann von —, strukovnik.

Fach (in *Zuf.*) strukovni.

Fahbogen, *m.* luk.

Fachen, *v. a.* (bei den Hutmachern), lukom biti (vunu, dlaku).

Fächer, *m.* lepeza, mahalo, pahaljica, hladilo; — *n.*, Fächerln, *v. n.* mahati, hladiti se (lepezom); — macher, — händler, *m.* lepezar.

Fachholz, *n.* kolac od plota.

Fachmann, *m.* strukovnik, včštak.

Fachreufe, *f.* verša.

Fächser, *m.* (im Weinbau), položnica, razklad, valjak, grebenica.

Fachwerk, *n.* tini, pretini, pretinje.

Facht, *n.* suma, iznesak.

Fachtel, *f.* mašala, zublja, luč, baklja, buktinja; — jagd, *f.* lov pri svēci; — *n.*, *v. n.* plantiti, plantati, plamenovati, plasanjati, buktati; (Zaubern), zatezati se; — trāger, *m.* zubljonosa, lučonoša.

Faction, *f.* stranka.

Factisch, *adv.* činom.

Factor, *m.* faktor, zapostat, poslovodja; — *ei*, *f.* faktoria, zapostastvo.

Factum, *n.* dogadjaj; ućinjenica.

Factur, *f.* raćun; — *a*, *f.* raćun od robe; — buch, *n.* knjiga od raćunah, raćunik.

Facultät, *f.* fakultet.

Faden, *m.* nit; konac; žica; (Klafter), fat, hvat, sešanj, klafter; — nachend, *adj.* gol kao od majke rodjen; gol i nag; — nabeln, *pl.* rēzanci; — recht, *adj.* po žici, po niti; — scheinig, *adj.* rēdak; — weise, *adv.* konac po konac; po žici; — wurm, *m.* vlasatnik (ćerv).

Fagott, *m.* fagot; — ist, *m.* fagotista.

Fahen, (veralt.) *f.* Fängen.

Fähig, *adj.* sposoban, kadar, včšt; — feit, *f.* sposobnost.

Fahl, *adj.* lavaš, plav; — es Pferd, plavac, ridjan.

Fähnrich, *m.* *f.* Fähnrich.

Fahne, *f.* zastava; (Standarte), stēg; (Banner), horugva, barjak; die — wehen oder fliegen lassen, razviti barjak.

Fahnen-aussteckgebühre, *f.* zastavnina; — eid, *m.* zastavna zakletva; — futteral, *n.* tok od barjaka; — junfer, *m.* podbarjaktar; — schmid, *m.* *f.* Fahnschmid; — stoff, *m.* — stange, *f.* kopje od barjaka, stežište; — wache, *f.* straša od tabora.

Fähnrich, *m.* fendrik, barjaktar, zastavnik, stēgonoša.

Fahnschmid, *m.* kovač vojnički.

Fahrbar, *adj.* voziv, brodiv.

Fährden, *v. a.* koga u pogibelj vėri, metnuti, staviti; metati, stavljati; gefährdet sein, biti u pogibelji.

Fähre, *f.* skela, kompa, brod, splata.

Fahren, *v. a.* voziti, veziti; — *v. n.* voziti se; — lassen, ostaviti; ich bin übel, gut dabei gefahren, prošo sam zlo, il dobro; in die Haare, Augen —, zaletēti se komu u kose, vlase, hotēt illo izkopati oći; sie sind sich in die Haare gefahren, ustali u slavu bez vina; einem durch den Sinn —, uzprotiviti se, oprēti se komu; einen über den Fluß —, preveziti koga; der Blighstrahl fuhr in die Kirche, udario, šinuo grom u ćerkvu; gen Himmel —, ućići na nebo; hinab —, sići, snići, sajti, saći.

Fahrend, *adj.* pokretan.

Fahrgebühre, *f.* — geld, *n.* — tare, *f.* vozarina.

Fährgeld, *n.* skelarina; brodidba, brodarina.

Fahrlässig, *adj.* nemaran, nemarljiv; — feit, *f.* nemar, nemarnost, nemarljivost.

Fahrgelēife, Fahreife, *f.* Geleife.

Fährmann, *m.* skeledjia, brodar, vozar.

Fährniß, fährende Habe, *f.* dobro, imanje gibivo, pokretnosti.

Fährpost, *f.* vozna pošta.

Fährseil, *n.* čelo, konop, uže od skele.

Fährt, *f.* put, putovanje; vojnja.

Fährte, *f.* trag.

Fährwasser, *n.* voda brodiva, matica;

—weg, *m.* drum, cesta; kolnik;

—zeug, *n.* drvo; brod; ladja, barka.

Falb, *adj.* lavast; (bleich), bléd.

Falbe, *m. & f.* ridjan (konj).

Falbel, *f.* rub, obrub; rese, kubruz.

Falke, *m.* sokol.

Fallenbeize, —jagd, *f.* lov sa sokolom; —hof, *m.* sokolinjak; —ier, *m.* sokolar.

Falkneri, Falknerkunst, *f.* sokolarstvo.

Fall, *m.* padanje; propast; padež;

(Vorfall, Zufall), sgoda, dogadjaj, slučaj; im —, falls, ako; nöthigen

Falles, kad bi bilo potrebno; in keinem —e, nikako, nipošto; ein Mädchen zum —e bringen, zlostaviti dèvojkju; jemanbes — bewirken, upropastiti koga; der — kommt oft, dogadja se često; auf alle

Fälle, svakako, pod svaki način.

Fälle, svakako, pod svaki način.

Fallbaum, *m.* zapor, zapornica; —brücke, *f.* s. Zugbrücke.

Falle, *f.* stupica; Mäuse—, pastulja, misolovka; (Nachstellung, Hinterlist), zanka, zanéica, jama.

Fallen, *v. n.* pasti; (abnehmen), padati, opadati; (sich ereignen), pasti, padati, biti; in Ohnmacht —, onesvéstiti se, obeznaniti se; einem ins Wort —, preséci, pretèrgnuti komu réč; die Stimme — lassen, spustiti glas; dieses Handelshaus ist gefallen, propao je tèrgovac; einen — lassen, ostaviti koga; einem in

die Haare —, zaletéti se komu u kose, u vlase; über einen her—, navaliti, napasti na koga; einem zur Last —, biti komu od neprilike, dosadjivati mu; einem etwas schwer —, teško što komu biti; zu einem —, pridružiti se k komu; die Hoffnung, den Muth — lassen, izgubiti usanje, sèrdce, prepasti se; die Segel — lassen, spustiti jèdra; das Wasser fällt, oséca, pada voda.

Fällen, *v. a.* Bäume —, séci, obarati dèrve; (töbten), ubiti, smaknuti, smaéti; Pfien, Kanzen —, pružiti, položiti, spustiti kopje; den Anfer —, baciti, vérci sidro; ein Urtheil —, suditi, razéuditi, sud izréci.

Fallfrist, *f.* rok minuća, prispèlosti.

Fallgatter, *n.* rešetka.

Fallhut, *m.* vénac (détetu oko glavs, da je nerazbije).

Fällig, *adj.* minuo, izteciv; prošli, prispèli, iztekli, što se izplatiti ima, što je za pokupiti; —keit, *f.* prispèlost, prispètak.

Falli-ment, *n.* bankrotstvo, postradanje, propaostvo; —ren, *v. n.* postradati, propasti, bankrotirati.

Fallstinke, *f.* —riigel, *m.* zaletavka, zapadavica, zasun.

Falls, *adv.* ako.

Falsch, *adj.* laživ, kriv, neprav, pristavljen; — gefunnt, lažan, izdajan, lukav, podhiban.

Falsch, *n.* laž, laživost, lukavátina.

Falschen, *f.* Verfälschen.

Falschgläubig, *f.* Irrgläubig.

Falschheit, *f.* lukavátina, podhibnost, izdaja.

Fallschirm, *m.* padobran.

Falschlich, *adv.* lažljivo, krivo, nepravo, nepravedno, lukavo.

Fallstrich, *m.* zanka, zanéica; —sucht,

f. padavica; —*füchtig, adj. padavičav.*
Fallssett, *n.* Fallssettsstimme, *f.* falzet, fistula, glas nenaravni.
Falte, *f.* Fältchen, *n.* bora, nabor, fraska, sagib, prigib; —*n, v. a.* nabirati, nabrati; *die Hände* —, sklopiti, stisnuti ruke; *die Stirne* —, namèrgoditi se, namèrtiti se; —*n-magen, m.* knjižavac.
Falter, *m.* leptir, lepir, metulj.
Falthüre, *f.* vrata poklopna.
Faltig, *adj.* nabran, naboran, fraskav.
Falz, *m.* žleb, lumbel; — *im Fasse zum Boden, utora*; **Falz**, *f. f. Walz*; —*bank, f.* —*bock, m.* konj; —*bein, n.* gladilo; —*en, v. a.* nabrati, nabirati, sviti, saviti; (*Falze einschneiden*), lumbelati, utoriti, zarézati; (*abshaben bei den Wärbem*), ogrebsti, ostrugati; *sich begatten, f. Walzen*; —*höbel, m.* lumbel; (*bei den Wöttchern*), utornjak, taranj.
Familiär, *adj.* prijateljski, priazan.
Familie, *f.* familia, obiteo, obitel, porodica; (*Geschlecht*), rod, pleme, pokoljenje.
Familien (in *Zus.*) porodički; —*gut, n.* imanje familie, zavičaj, porodičko dobro; —*vater, m.* domačin.
Fanatiker, *m.* fanatik; —*isch, adj.* fanatik, fanatički, manen, pomamljen; —*istren, v. a.* einen —, zanešti koga; —*ismus, m.* fanatizam, pomama, pomamljenost, zanešenstvo.
Fang, *m.* lov, lovljenje, udarac.
Fänge, *pl.* zubi, ganče, nokti (u pticah).
Fangeball, *m.* lopta, pala; —*gelb, n.* apsarina, platja za tamnovanje.
Fang Eisen, *n.* stupica, gvozdje, sprazhenica, klèšte.
Fangen, *v. a.* uloviti, uhittiti, uhvattiti, zateći; **Feuer** —, užgati se, upa-

liti se; *fig.* razljutiti se, razserèiti se.
Fang-messer, *n.* jatagan, nož od lova; —*netz*, —*garn, n.* mreža lovaška, zanka, pruglo.
Fantastie, *f.* fantazia, razmniva; —*ren, v. n.* sanjati, buncati, tlapiti; (*auf einem musikalischen Instrument*), igrati, svirati fantaziju.
Fantast, *m.* fantasta, sanjalac; —*stisch, adj.* fantastik, fantastički; sanjaočki.
Farbe, *f.* farba, boja, mastilo; (*Gesicht*) —, mast.
Farbe-holz, *a.* dèrvo farbèno; —*kunst, f.* farbaria, farbarstvo.
Farben, *v. a.* farbat, bojiti, bojadisati, omastiti, namastiti.
Farben-gebung, *f.* farbanje, bojenje; —*kasten, m.* kutia, škatula za farbe; —*mischung, f.* mèsanje bojah, bojenje; —*muschel, f.* čašinka za boju; —*reiber, m.* tarilac boje; —*stein, m.* kamen (za tèt boju); —*stift, m.* pastel, komadić farbe suhe.
Farber, *m.* farbar, mastilac, bojadjija; —*ei, f.* farbaria, farbarnica; —*festel, m.* kotao farbarski; —*röhre, f.* broč.
Farbig, *adj.* nasarban, posarban, po-bojen.
Farinucker, *m.* šećer, cukar stèrven.
Farrenkraut, *n.* paprat.
Farre, *m.* (veralt.), bak, junac.
Färse, *f.* junica, jalovica.
Farz, *m.* pèrdac, pèrdež; —*en, v. n.* pèrdnuti, pèrdèti.
Fasan, *m.* fazan, gnjeteo; —*erie, f.* fazaneria, gnjetinjak; —*enmeister, —huhn, n.* fazanka, gnjeteočka.
Faschine, *f.* saš, sašina, snop, uvitak; —*nwerk, n.* saše, sašnje, snopje.
Fasching, *m.* f. Faschnacht.
Fase, *f. f.* Fasen.

Fasel, *n.* leglo, skot; —*er*, —*hanß*, *m.* naklapalo, vétrenjak; —*ei*, *f.* bodalaština, klapanje; —*haßt*, —*ig*, *adj.* budalast; vétren, saljiv; —*hengßt*, *m.* ajgir, pazduh,

Faseln, *v. n.* naklapati, budaliti, žaliti se; (irrereden), buncati, sanjati; (erzeugen), leći, kotiti, ploditi se; (ferkeln), oprasiti se; (junghen, einbringen), množiti se, umnožiti se.
Faseln, *v. a.* činkati, očinkati; *sich* — *v. r.* osuti se, osipati se.

Fasen, *m.* žica, nit.

Fasern, *v. a.* činkati, očinkati; *sich* — *v. r.* osuti se, osipati se.

Fasennackend, *f.* Fabennackend.

Faseole, **Fasele**, *f.* pasulj.

Faser, *f.* Fäserchen, *n.* žica, nit, žilica; —*ig*, *adj.* žilav, osut, osipan.

Fasern, *f.* Fasern.

Fasicht, **Fasericht**, *adj.* žilav.

Fasig, *adj.* osut, osipan, osipljiv, žilav.

Faß, *n.* sud; bure, bačva, lagav; —*nur mit einem Boden*, kada, kaca, masteo, barilo; —*binde*, *m.* bačvar.

Fäßchen, *n.* sudie, burence, bačvica.

Faßboden, *m.* dno; —*baube*, *f.* duga.

Fassen, *v. a.* uhvatiti, uloviti, uhititi, spodbiti, pograbititi, popasti; *Steine in Gold* —, okovat u zlato drago kamenje; *in sich* —, primati; *dér-kati*; (begreifen), razuměti, dokućiti, doprěti; *Muth*, *Herz* —, usloboditi se, ohrabriti se; *einen bei der Hand* —, primiti koga za ruku; *etwas in die Augen* —, uzeti što na oko; *einen Vorfaß* —, nakaniti, naumiti, štogod; *sich* —, razabrati se, doći k sebi; *umlriri se*, utěšiti se; *einen Beschluß* —, dokoněati; (collegialisch) složiti se u čemu; *sich kurz* —, na kratko reći, pisat u kratko; *sich gefaßt machen auf etwas* —, nadati se čemu, pripraviti se na

što; *Wurzel* —, ukorěniti se, zakořniti se,

Faßfaul, *adj.* što daje, udara po bačvi; —*haßn*, *m.* pipa, slavina.

Fassion, *f.* spoznanje, izjavljenje; —*sbrief*, *m.* spoznanica (valavaš), izjavnica.

Fasslich, *adj.* razumljiv, razgovetan; —*feit*, *f.* razumljivost, razgovetnost.

Faßreif, *m.* obruč od bačve; —*spund*, *m.* vranj, tapun.

Fassung, *f.* (eines Steines im Golde), okov, okivanje; (des Weines), natakovanje; (des Gemüths), svěst, mir, pokoj, prisutnost od duše; (eines Gesetzes) slog (zakona); *aus der kommen*, smesti se, smutiti se, zabniti se, zabnaviti se; *aus der bringen*, smutiti, smesti, zabuniti; *in seiner* — *bleiben*, miran ostati, ostati pri sebi; —*skraft*, *f.* —*vermögen*, *n.* razum, dokućenje, dokućna sila.

Faßwerk, *n.* burad, bačve, lagvi.

Faßt, *adv.* skoro, malo ne, malo da ne.

Fasten, *v. n.* postiti, postiti se; —, *n.* post, težin; —, *f.* korizma, post; —*speise*, *f.* jělo postno; —*zeit*, *f.* korizma, post veliki.

Faßnacht, *f.* poklade, mesopust, utarak mesopustni; —*halten*, pokladovati, mesopustovati; —*schlußarbeiten*, *f. pl.* zabave, veselje pokladno, mesopustno; —*snarr*, *m.* budala, luda pokladna.

Fasttag, *m.* post, dan postni, dan od posta.

Fatal, *adj.* koban, udesan; (unangenehm), dosadan, dojadljiv, neprilican, mēzrak; —*tāt*, *f.* bėda, nevolja, neprilika.

Fatiren, *v. a.* (sich auf eine Summe), spoznati (valovati) kakov dug.

Fatum, *n.* kob, udes.

Faul, *adj.* truo, gnjio; — werben, gnjilliti, trunuti, sagnjilliti, stranuti; (tråg), lén, nemaran, trom; — haum, m. krušina; — bett, n. postolja od pokoja, sofa.

Fäule, **Fäulniß**, *f.* gnjilost, trulost, gnjiloća.

Faulen, *v. n.* gnjilliti, trunuti, sagnjilliti, stranuti.

Faulenz-en, *v. n.* léniti se, dangubiti, plandovati; —er, *m.* lénitina, lénac, danguba, neradin; —erei, *f.* lénost, plandovanje, danguba, dangubljenje; —eriu, *f.* lénitina, lénica, danguba.

Faulstiber, *n.* groznica gnjila, trula.

Faulheit, *f.* lénost; —thier, *n.* bradip, tromonog (zvér).

Fäumen, *f.* Schäumen.

Faust, *f.* pest, pesnica, šaka; *fig.* ruka.

Fäustel, *m.* čekić, malj, bat.

Faust-handschuh, *m.* rukavica; —kampf, *m.* šakanje, boj na šake; —pfand, *n.* ručna (pokretna) zaloga; —recht, *n.* pravo jađega; —schlag, *m.* pest, šaka.

Favorit, *m.* milosnik.

Februar, *m.* februar, veljaća.

Fechtboden, *m.* —schule, *f.* sala, škola od oružja, škula od mađenja; —begen, *f.* Kapiet; —en, *v. n.* (kämpfen), tući se, biti se, boriti se, hórвати se; (künstlich) —), mačiti se, natócati se maćm; (streiten), pregovarati se; (betiteln), prositi, bogoraditi; —er, *m.* mačilac; —handschuh, *m.* rukavica za mađenje; —kunst, *f.* mađenje; —meister, *m.* meštar, naučitelj od oružja, od mađenja; —platz, —schule, *f.* Fechtboden.

Feder, *f.* (am Vogel und zum Schreiben), pero; (am Fute), pero, per-

janica, perje; (in der Uhr, dem Schlosse: c.), stajka; (wilde Schwemmborste), čekinja, šetina od vepra divjega; —ball, *m.* volant, lepota perjata; —besen, *m.* peruška; —bett, *n.* perina, peralca; —büchse, *f.* pernjak; —busch, *m.* perjanica; —fechter, *m.* vojniki, vitez na peru; —händler, *m.* perar; —hart, *adj.* elastičan, n. f. Elastisch; —harz, *n.* smola elastična; —hut, *m.* kalpak, klobuk perjati; —ig, *adj.* perjat, peran; —fiel, *m.* čev od pera; —kraft, *f.* f. Elasticität; —krieg, *m.* pregovaranje pismeno, rat kajličevni; —fissen, *n.* jastuk, koktao od perja; —lesen, *n.* (gem.) ništ vrl —ens machen, nešalitise mnogo; —los, *adj.* bez perja; —messer, *n.* peročnik, peročnjak; —n, *v. n.* puštati perje; sich —n, *v. r. f.* Wausen; —nelle, *f.* karavanj, garofan perjati; —pfe, *f.* Federpfele; —schmüder, *m.* perjančar; —spiel, *n.* strašilo, lov sa sokolom; —spize, *f.* ert, vėriak od pera; —spule, *f.* Federfiel; —raub, *m.* mah, iglico (pod perjem); —räuber, *f.* Federbesen; —ritch, *m.* potegnutje, potez od pera; —vieh, *n.* pilad, živad, perad; —wildbrut, *n.* letuće, zvér letuća.

Fee, *f.* vila; —nmärchen, *n.* priča, bajka od vilah.

Fege, *f.* rešeto.

Fegefeuer, *n.* purgatorij, očistilo.

Fegen, *v. a.* čistiti, očistiti; (mit dem Besen), pomesti, izmesti, omesti; einem den Beutel —, šep, kosu komu prazniti; ich will ihn —, oprat ću ga, osapanat ću ga.

Fehde, *f.* rat, krajna; razmirica, razmirje, omraza, zavada; —brief, *m.* navještenje rata.

Heße, *f.* véverica sibirská.

Heßl, *f.* Heßler.

Heßbar, *adj.* gréšan, spotaknjiv, pobitan; — fett, *f.* spotaknjivost, gréšnost, pobitaost.

Heßbütte, *f.* prošnja neuslišána.

Heßen, *v. n. & a.* (nicht treffen), promašiti, nezgoditi; (mangeln), falliti, manjkati, uzmanjkati; (irren, sich täuschen), falliti, pogrésiti, spotaknuti se, popuznuti se; was heßt Ihnen? što vam je? es heßt viel, wenig, daß . . . mnogo, il malo falli da . . ., u malo što . . .; es heßt mir etwas, jest mi nešto; wer heßt? koga neima? es heße nicht ein Haar, baß ich gefallen wäre, u malo, o malu, malo da nisam pao; weit gefehlt; daleko od toga.

Heßler, *m.* (Heßlieb, Heßstosß); promašaj; (moralischer —), šaliga, mana, bludnja, pogréska, porok; (Wangel), manjkanje, pomanjkanje, nedostatak; — frei, *adj.* bezpogrésan, bez mane; izvérstan; izpravan; — haft, *adj.* pogrésan, pun nedostatakah; pun manah; — adv. alo, faljeno, nevaljano,

Heßlfahren, — gehen, *v. n.* zabasati, saći s puta; nepoći, neizieći za rukom; — gang, *m.* zabludjenje, zabluda; — greifen, *v. n.* promašiti; — geburt, *f.* povérgnutje; — griff, *m.* promašaj; — schießen, *v. n.* promašiti, nezgoditi; — schlagen, *v. a.* promašiti, nezgoditi; nepoći, neizieći za rukom; — schlag, — schuß, — stoß, — streich, *m.* promašaj; — schlag, *fig.* neuspéctak; — stoßen, *v. n.* promašiti, nezgoditi; — treten, *v. n.* spotaknuti se, popiknuti se, poéérnuti; — tritt, *m.* spotaknutje, popiknutje; šaliga, pomanjkanje, pogréska, porok; — werfen, *v. a.*

promašiti, nezgoditi; —wurf, *m.* promašaj.

Heßm, *f.* —gericht, *n.* otajni sud za glavni (u staro doba).

Heßm, *f.* Heßelmaß; — geld, *f.* Heßelgelb.

Heßwamme, *f.* potérbušina od véverice sibirské.

Heier, *f.* praznik; blagdan; svetac, svetkovina; (Ruße), pokoj, mir, odmor; — abend, *m.* poćinak (od posla); — machén, poćinut od posla, odahnut od posla; — fleiß, — tagefleiß, *n.* haljina, odšlo svećano; — lich, *adj.* svećan, svétaćan, svetkovan; *adv.* — svećano, svetkovno; — lichkeit, *f.* svećanost; svetkovina, slavnost; pristojnost; — n, *v. a.* (ein Heiß) svetiti, svetkovati, slaviti, ćastiti; — v. n. (ausruhen), poćinuti, odahnuti; poćivati; (müßig sein), dangubiti, bez posla stojati; — stunde, *f.* ura, doba od poćinka, od pokoja, pripad; — tag, *m.* blagdan, svetac; praznik; svetkovina; — taglich, *adj.* blagdanji, svećan; — tag, *f.* svetkovanje, svetjenje.

Heißel, *f.* ilénde (bolest konjaka).

Heißbohne, *f.* vućjak, vućji bob.

Heiße, *adj.* strašiv, strašljiv, plašljiv.

Heiße, *f.* smokva (voće).

Heigenbaum, *m.* smokva, smokvenica (dërvo); — garten, *m.* smokvik; — schneppfe, — broßel, *f.* gërmaia, volić (ptica).

Heißheit, *f.* strašivost, plašljivost; — herzig, *adj.* strašiv, strašljiv, plašljiv; — herzigkeit, *f.* Heißheit.

Heißwazze, *f.* zalac veneriákli.

Heiß, *adj.* na prodaju, za prodaju; — bieten, haben, prodavati, nuditi, imati na prodaju; õffentlich

— bieten, prodavati dražbom, lič-
bom; —bietung, *f.* prodaja; (öf-
fentl.) dražba, ličba; —bietungs-
(in Zus.) dražbeni; etne —e Seele,
podmitljiv, podkupljiv čovek.

Seile, *f.* lima, turpia.

Seilen, *v. a.* limati, turpiati, piliti,
tèrti; —enhauer, *m.* limar, tur-
piar; —icht, —sel, *n.* —späne, *pl.*
m. —staub, *m.* pilotine, tarotine.

Seilschaft, *f.* prodajna stvar.

Seilschen, *v. a.* pogadjati se, cénkati
se; pazariti, tégovati.

Sein, *adj.* sin; tanak; lép; (von
Sitten), pošten; uljudan, dvoran;
(zart), malen, ugodan, sitan, dro-
ban, priatan; (schlau), sin, šarovit,
lukav, hitar; —es Gold, čisto
zlato; —er Kamm, gust češalj.

Seind, *m.* neprijatelj; zlotvor, duš-
manin; —in, *f.* neprijateljica;
zlotvorka; —sein, —werben, *v.*
n. neprijatelj biti, zavidèti, nena-
vidèti; ihm ist jeber —, svaki na
njega mèrzi; —esgefahr, *f.* pogi-
belj, opasnost pred neprijateljem;
—lich, *adj.* neprijateljski; —schaft,
f. neprijateljstvo; zamèra; omra-
za, zavada; —schaflich, *adv.* ne-
prijateljski; —selig, *f.* Seindlich;
—seligkeit, *f.* neprijateljstvo; o-
mraza; razmirica, razmirje.

Sein-gehalt, *m.* (einer Metalle), čista
vrédnost (dragih kovovina); —
heit, —e, *f.* snová; tančina; lé-
post; uljudnost, dvornost, lukav-
ština, hitrina; čistoća.

Seist, *adj.* pretio, tust; —e, —ig-
keit, *f.* salo, pretilina; tuština,
debljina; —zeit, *f.* doba od deb-
ljanja.

Seibel, *m.* selpa.

Seib, *n.* polje; njiva; zemlja; baš
flache — Land, ravlina, ravnica,

poljana; inš — zješen, zu —e ge-
bom, počí, otièi na vojsku; baš —
behaupten, oèeržati mejdan; im
freien —e, pod vedrím nebom; na
polju; u polju; baš — raumen,
ostaviti mejdan; — zum Kämpfen,
Duell, mejdan, mejdanište, bojište,
ratište; im —e bleiben, poginuti
na vojsci; baš steht noch im wei-
ten —e, to je još daleko.

Seib-, (in Zus.) poljski; —apotheker,
m. apoteka, lékarnica vojnička; —
apotheker, *m.* apotekar, lékarnik
vojnici.

Feldarbeit, *f.* posao, teg, dèlo polj-
sko; —artillerie, *f.* artileria, top-
ništvo taborsko; —bäcker, *m.* pekar
taborski; —bau, *m.* težaštvo, ra-
tarstvo, težanje poljsko; —bauer,
m. tešak, ratar.

Feldbett, *n.* postelja taborska; —
binde, *f.* šarpa, pojas vojnički; —
flache, *f.* čutura, ploska vojnička;
—flur, *f.* potes; —frucht, *f.* žito,
plod od zemlje; —gehäde, *n.* bran-
jevinna (za lov); —geräth, *n.* o-
rudje težačko; pratež, pèrtljaga
vojnička; —geschrei, *n.* vika, bu-
ka vojnička; —gott, *m.* bog polj-
ski; —grille, *f.* šturak poljski;
—hase, *m.* zec poljski; —herr,
m. ognjište taborsko; —herr, *m.*
vojvoda, generao, kapetan; —huhn,
n. jarebica; —hüter, *m.* poljak,
stražac (od poljah); —hütte, *f.*
kolèba, daštara; šator; —jäger,
m. lovac od zvradi pomanje; lo-
vac vojnički; —keller, *m.* pivnica
poljska; —kirche, *f.* cèrkva seo-
ska, poljska; —kuch, *m.* kuhar ta-
borski; —küche, *f.* kuhinja ta-
borska; —kümme!, *m.* kumin div-
ji; (Quemel), majkina dušica
(trava); —lager, *n.* tabor; —mart,

f. granice, medje občine; — marschall, m. feldmaršal, (t.) ratovnik; — marschall-Lieutenant, m. (t.) podratovnik; — mauß, f. miß poljski; — messen, n. kopnoměrenje; — messer, m. kopnoměrac, geometra; — messunst, f. geometria, kopnoměrje; — moßn, m. turčinak, mak poljski; — musif, f. muzika vojnička; — post, f. pošta taborška; — prebiger, m. duhovnik taborški; — rose, f. ruža divja; — röhren, n. větrenica divja (cvět); — rübe, f. mērkva, mērkvěla; — scherer, m. selēer, selēar, ranar vojnički; — schlacht, f. boj, bitva, bitka; — schlange, f. šiba (vērsta od topa); — schmiede, f. kovačnica, viganj taborški; — schön, adj. lep iz daleka; — soldat, m. soldat, vojniki; — stein, m. medjaš, menjik; — stück, n. njiva, komad polja; top; — stuhl, m. stolica taborška; — taube, f. golub divji; — thymian, f. Felbkümmel; — wache, f. straža od tabora; — wachmeister, m. major; — wasser, n. voda poljska; — webel, m. stražmeštar; — weg, m. staza, putić, prěćac; — wiese, f. ledina, pašnik; — wirthschaft, f. poljsko gospodarstvo, kućanstvo; — zeichen, n. znak, znamen vojnički; — zeugmeister, m. (t.) topovnik; — zug, m. (t.) vojnica, vojska.

Felge, f. stěrniste; (am Wagenrade), gobelja, platica, naplatak; — en, v. a. razbiti, uzorati stěrniste; metnuti gobelju na kolo; — enhauer, m. kolar.

Fell, n. koža.

Felleisen, n. torba (kožna).

Felonie, f. feudna nevěra.

Felsen, Felē, m. hrid, litica, stěna,

klisura; — herz, n. sěree od kāmēna; — luft, — höhle, — riß, m. pećina, spila; — wand, f. stěna, litica, kěrš.

Felsig, adj. kamenit, kěršan, kěršovit.

Felsstein, m. stěna, kamen od hridi.

Feluste, f. siljuga (vērsta od broda).

Fench, m. muhar, bar (šito).

Fenchel, m. morac, komorac, kopar; — holz, f. Cassastras.

Fenster, n. oblok, prozor, penšer; okno; (in Zusammens.) prozorni;

— beschlag, m. okov od prozora;

— blei, n. olovo od prozora; —

chen, n. obloćić, prozorćić, penšerćić;

— flügel, m. vratnica od prozora;

— gelb, n. danak, daća od prozora;

— gitter, n. rešetka od prozora;

— glas, n. staklo od prozora;

— kissen, n. jastuk od prozora;

— kreuz, n. križ, kěrst od prozora;

— laden, m. kapak, vratnica;

— rahmen, m. okvir od prozora;

— recht, n. prozorno pravo;

— säule, f. — Pfeiler, m. stupac od prozora;

— Scheibe, f. okno, staklo od prozora;

— steuer, f. prozornina;

— werf, n. prozori, okna.

Ferialtag, m. neradnik, neradni dan.

Ferien, pl. ferie, vakacie, praznici,

neradno vrěme.

Ferkel, — chen, n. prase, odojak, odojće;

— n, v. n. prasiti se, oprasiti se.

Fern, adj. dalek, daljni; — adv. daleko;

— e Gegenb, daleke strane;

— sei von mir der Argwohn, daleko budi od mene sumnja;

in so —, in wie —, u koliko; baß sei

— von mir, bože me saćuvaj.

Fernambuk, n. fernambuk; vērzilo,

děro braziliansko.

Ferne, *f.* dalečina, daljina; er sieht in die —, daleko vidi.

Fernen, *v. n.* kazati se iz daleka; sie fernt schön, lépo ju je pogledat, vidét iz daleka.

Ferner, *adj.* dalji; — *adv.* vèrh toga, zatim, od sad u naprédak, u naprédak, suviše, dalje; bleiben Sie — auch mein Freund, da ste mi priatelj i u naprédak; — muß man noch wissen, vèrh toga, zatim tréba još znati.

Fernerhin, *adv.* od sada, u naprédka, u buduće.

Fernerweit, **Fernerweitig**, *f.* Ferner.

Fern-glas, *n.* durbin, očnik, cévočnik; —rohr, *n.* teleskop, zvèzdočnik.

Fernschreibemaschine, *f.* telegraf.

Fers-e, *f.* peta; —engel, *n.* — geben, uzeti utrenik, pobégnuti, uteći, uskočiti; —punkt, *m.* nadir.

Fertig, *adj.* (bereit), gotov, spreman, opremljen, pripravan, napravljen, učinjen; (schleunig), bérz, hitar, okretan; (geschickt), hitar, vést, vican; er ist mit seinem Vermögen —, razsuo je sve svoje; — *adv.* gotovo; vésto; hitro.

Fertigen, *v. a.* gotoviti, svèrsiti, napraviti, načiniti; (für unterzeichnen), podpisati.

Fertigkeit, *f.* bérzina, hitrina, hitrost; sposobnost, véština; lakoća.

Fessel, *f.* okovi, verige, gvozdje, željeze; — am Fuße der Pferde, spona, puto, bukagie; — an Füßen, negve; — an Händen, lisičine; einen in — schlagen, okovati, sputiti koga; —n, *v. a.* okovati; ein Pferd —, sputiti; (cinnehmen), zanéti, priuzeti.

Fest, *n.* (Festtag), svetac, blagdan,

praznik; svetkovina (Schmaus), čast, gostba, goštenje, sobet.

Fest, *adj.* čvrst; tvèrd; krut; jak; jedar; stavan, stalan, postojan; — *adv.* čvrsto; tvèrdo; jako; stavno, stalno, postojano; baß — Land, kopno; —er Schlaf, tvèrd san; sich an einem Orte — setzen, nastaniti se, udomiti se gdégod; sich — vornehmen, nakaniti za zbilja.

Festabend, *m.* nadvečerje, oćidan; am —e, u oći, u oćidan; —essen, *n.* čast, gostba, sobet; —esser, *m.* sobetnik; —gesang, *m.* pèsan svetkovna.

Festhalten, *v. a.* čvrsto dèržati; (verhaften), zatvoriti koga; an einer Sache —, ostati kod čega; einen Grundsat —, dèržati se načela.

Festigkeit, *f.* stalnost, stavnost; postojanstvo; krutost.

Festkleid, *n.* ruho, odélo blagdanje; odélo svetkovno, svećano.

Festlich, *adj.* svetkovan, svećan; —keit, *f.* svetkovina, svećanost.

Festnehmen, *v. a.* Jemand, uhvatiti koga.

Festsetzen, *v. a.* eine Frist, odrediti rok.

Festsetzen, *v. n.* dèržati se, prilèpiti se, prionuti; (im Gefängniß), zatvoriti biti, bit u tamnici, tamnovati; —stehen, *v. n.* stojati čvrsto na nogama.

Feststellen, *v. a.* ustanoviti; —ung, *f.* ustanovljenje.

Festtag, *m.* svetac, blagdan, praznik; —täglich, *adj.* blagdanji, svećan.

Festung, *f.* tvèrdja, tvèrdjava; grad; kula; —sbau, *m.* —sbaukunst, *f.* fortifikacija, utvèrdjenje; —swert, *n.* tvèrdja, tvèrdjava; grad; kula.

Fett, *n.* mast; salo; tuk, pretilina.
Fett, *adj.* mastan; tućan, pretio, de-
 beo; (reich, einträglich), bogat, plo-
 dan, uharan, probitaćan.
Fett-ader, *f.* žila tusta; —ammer, *m.*
 vuga, uroš (ptica); —barm, *m.*
 guzno crévo; —flecken, *m.* mérija
 od tuka, od masti; —gans, *f.*
 guska tusta, pretila; —haut, *f.*
 opna od sala; —ig, *adj.* mastan,
 tast, tućan; omašten, otušten; —
 igleit, *f.* pretilina, debeljina; —
 fram, *m.* salarnica, salara; —frü-
 mer, *m.* salar; —magen, *m.* želu-
 dac tusti; —waare, *f.* salo, preti-
 lina.
Fetzen, *m.* kërpa, kèrpina, dronjak,
 rutina, cunjia, odèrpina.
Feucht, *adj.* vlažan; mokar; —en,
v. a. vlažiti, močiti, kvasiti; o-
 vlažiti, namočiti; pokvasiti; —u
n. vlažiti se, mišati, pišati; —
 igleit, *f.* vlaga, mokrina; —ig-
 leitmesser, *n.* vlagomér.
Feuer, *n.* oganj, vatra; *fig.* žar, že-
 stina; —ambeter, *m.* ognjoklanja-
 lac; —anstalt, *f.* uredba suprot
 ognju; —artig, *adj.* podoban, pri-
 ličan ognju; —bake, *f.* š. Leucht-
 schirm; —beden, *m.* grionica; —
 berg, *m.* gora, bërdo ognjevito;
 —beständig, *adj.* èvrst, tvèrd,
 neupaljiv, —blase, *f.* prišt (od o-
 parenja); —bock, *m.* konj (od
 ognjišta); —brand, *m.* glavnja,
 glavnjica, ugarak; —cimer, *m.*
 sić, čabar (za gasit); —eisen, *n.*
 ognjivo, ognjilo, masat; —effe, *f.*
 š. Schornstein; —fächer, *m.* maha-
 lo; —farbe, *f.* farba, boja od og-
 nja; —farben, *adj.* ognjene boje,
 na oganj; —faß, *n.* kaca, kada
 (za gasit); —fest, *adj.* neupaljiv,
 èvrst, tvèrd; —flamme, *f.* žlam-

me; —gefähr, *f.* pogibelj, opas-
 nost ognja, vatre; —gefährlich,
adj. nesiguran od vatre; —geräth,
n. sprava za gasit, gasilo; —
 geschrei, *n.* buka, vika na vatra;
 —glocke, *f.* Sturmglocke; —gott, *m.*
 vulkan, bog od ognja; —hafen,
m. čaklja (za gasit); —herb, *m.*
 ognjilšte; —himmel, *m.* nebo ognje-
 no; —holz, *f.* Brennholz; —rig,
f. Feurig; —kaffe, *f.* kasa pošar-
 na; —knecht, *m.* gasilac; —kuigel,
f. balota, zèrno ognjeno; —kunst,
f. -piroteknia, ognjoslovje; —
 lärm, *m.* vika na vatra; —leiter,
f. lèstve požarne; —maul, *n.* (von
 einer Brandwunde), prišt, opèrljo-
 tina, (angeborenes —), madež cr-
 veni; —maschine, *f.* ognjivo, kre-
 sivo; —materie, *f.* oganj, vatra;
 —mauer, *f.* ognjak, zid proti og-
 nju; —mörser, *m.* mužar.

Feuern, *v. a.* (heizen), grijati, topliti,
 kuriti; (brennen), paliti, žgati, go-
 rèti; (schießen), pucati; den Wein
 —, sumporiti vino, metnuti u
 njega sumpora; (Hitze fühlen), go-
 rèti.

Feuer-Ofen, *m.* furuna, peć; —ord-
 nung, *f.* uredba suprot ognju; —
 pfanne, *f.* grionica, žeravnik; —
 polizei, *f.* redarstvo u obziru og-
 nja; —probe, *f.* mazia; (bei Re-
 tallen), proba ognjena, oganj, va-
 tra; —rad, *n.* kolo ognjeno; —
 regen, *m.* dažd ognjeni; —rohr, *n.*
 cèv ognjena, puška; —roth, *adj.*
 cèrven kao vatra; (von Haaren),
 ridj; —werden, pocèrveniti, po-
 rumeniti kao rak; —säule, *f.*
 stup ognjeni; —sprunf, *f.* požar,
 pogor, oganj, vatra; —schaden, *m.*
 šteta, kvar od vatre; —schaukel,
f. vatraj, maša; —schein, *m.* svèt-

lost, rumenilo od ognja; —*scheu*, *adj.* ognjahojeé, koi se boji ognja; —*schiff*, *n.* paljevica (šajka); —*schirm*, *m.* vatrobran, ognjoberan; —*stegfahr*, *f.* pogibio od ognja; požar, pogor, vatra, oganj; —*sicher*, *adj.* siguran od vatre; —*snoth*, *f.* požar, pogor, oganj, vatra; —*speiender Berg*, *m.* gora ognjena, berdo ognjem rigajuée; —*sprige*, *f.* sisaljka (za gasit), štercaljka; —*stahl*, *n.* ognjivo, ognjilo, masat; —*stätte*, *f.* ognjiste, kuća, město od pogora; —*stein*, *m.* kremen; —*ung*, *f.* grijanje, kurenje; gorenje, oganj, vatra; —*versicherung*, *f.* osiguranje za štetu od vatre; —*versicherungsanstalt*, *f.* osiguraonica za štetu od vatre; —*wache*, *f.* —*wächter*, *m.* straža, stražac (suprot ognju).

Feuerwerk, *n.* igra ognjena, oganj umětni; —*er*, *m.* topnik; ognjanik; —*kunst*, *f.* piroteknia, ognjoslovje.

Feuerjange, *f.* kljěsta od ognja; —*zeichen*, *n.* (wegen einer Feuerbrunst), znak vatre; (mitteltst Feueré), znak vatrom; —*zeug*, *n.* kresivo, ognjivo.

Feurig, *adj.* ognjen, vatrien, ognjevit; (lebhaft), žestok, živ, vatrien.

Fiafer, *m.* fiaker, izvozčik.

Fibel, *f.* bukvar.

Fiber, *f.* šilica, končić, vlakno.

Fichte, *f.* Fichtenbaum, *m.* omorika (dërvo).

Fichten, *adj.* omorikov; —*holz*, *n.* omorikovina; —*wald*, *m.* omorikova šuma.

Fische, *f.* Lašče.

Fiction, *f.* izmišljotina; laž.

Fideicommiß, *n.* pověra; (in Zus.) po-

věrski; —*atisch*, *adj.* pověrniki; —*gut*, *n.* pověrbiná.

Fidibus, *m.* fidibus.

Fieber, *n.* baš kašte —, groznica, zimnica; baš hišige —, ognjica; —*haft*, *adj.* grozničav, zimničav; ognjičav; —*hitze*, *f.* oganj od groznice; —*lehre*, *f.* piretologia, nauk o groznici; —*materie*, *f.* uzroč od groznice; —*mittel*, *n.* lěk, lěkaria od groznice; —*patient*, *m.* grozničavac; —*rinde*, *f.* kina, kora peruvlianska; —*schaer*, *m.* groza; —*tag*, *m.* dan groznični.

Fibel, *f.* gusla; klade (za pedepsat krivnike); —*bogen*, *m.* gudalo, lučac; —*er*, *m.* nadrigusla; —*n.* v. *n.* guděti; škripati (na gusli).

Fiebern, *f.* Beseibern.

Fierant, *m.* vašardžija, sajmnik.

Figur, *f.* figura, ikona; kip, slika, prilika.

Figürlich, *adj.* figuran, prilikován, metaforički; —*adv.* figurno, prilikovno, metaforički, prenosno.

Filet, *n.* mreža, mrežica.

Filial-, (Neben), podružni, pobočni; —*bank*, *f.* podružna banka; —*verein*, *m.* podružnica.

Filtrir-en, *v. a.* cěditi; procěditi; —*n.* cědjenje; —*saß*, *m.* cědilo, torbica za cědilo; —*stein*, *m.* cědionik; —*tuch*, *n.* cědilo.

Filz, *m.* pust; (Knicker), tvěrdica, stisljivac, lakomac; (ein derber Verweis), ukor, pokaranje, opsovanje; (ein grober Menschen), grubian, neotesan.

Filzen, *v. a.* valjati; (Berweise geben), koriti, pokarati, opsovati; —*v. n.* stisljiv, lakom biti; sič —, *v. r.* zaměrsiti se, zaplesti se.

Filzput, *m.* klobuk, češir od pusti.

Filzig, *adj.* stisljiv, lakom, tvěrd; —

adv. stisljivo, lakomo, tvrdo; —
feit, *f.* lakomost, stisljivost.

Fižlaub, f. ploštica.

Fiž-macher, m. pustar; —mantel, *m.*
kabanica od pusti; —schuße, *pl.*
cipele, crevlje od pusti; —sohle,
f. poplat od pusti; —tuch, *n.* pust.

Fimmel, m. klin; čekić, mlatac.

Final-, konačni; —istren, v. a. do-
veršiti, svršiti što.

Finalbuch, f. Schlußzierath.

Finanz-en, pl. financie, dohodci der-
žavni; (in Zus.) novčanski; —col-
legium, *n.* —kammer, *f.* kamara
kolegij od financiah; —minister,
m. ministar od financiah, nov-
čanstva; —wesen, *n.* financie, po-
slovi financiálni; —wissenschaft, *f.*
financie, nauk o financiah, nov-
čanska znanost.

Findel-haus, n. nahodište, kuća za
đecu nadjenu; —find, *n.* nahod,
nahodnik.

Find-en, v. a. naći; nahoditi; (ent-
decken), iznaći, odkriti; sich in et-
was —, razuměti, razabrati što-
god i praučiti se, priviknuti se
čemu; sich in Jemanden —, spril-
jubiti se komu; (erkennen), nala-
ziti, viditi se kome; man findet
Leute, ima ljudi; —er, *m.* najdi-
telj, našastnik, (t.) nalježnik; —
erlohn, *m.* (t.) nalježba; —ling, *f.*
Findelkind.

Finger, m. prst; lange — haben,
dage nokte imati, krasti; einem
auf die — sehen, paziti na koga;
sich die — verbrennen, opečti se, o-
pariti se; — Gottes, ruka božja;
—förmig, *adj.* na sliku, na podo-
bu od prsta; —handschuß, *m.* ru-
kavica s prstima; —hut, *m.* na-
prstak, naprstanjak; —ling, *m.*
mojnica za prst.

Fingern, v. a. pipati, ndarati, igrati,
zadirati (prstima).

Finger-ring, m. prsten; —spize, —
foppe, *f.* vrh od prsta; —zeig,
m. fig. znak, znamenje, namignu-
tje.

Fint, m. zeba (ptica); —enfalt, —
enhabicht, *m.* kraguj (ptica); —en-
neß, *n.* mršca (za male ptice); —
ler, *m.* (veralt.) ptičar.

Finne, f. (am Gesicht), muzol, bubu-
ljica; (am Fische), krilo, pero (od
ribe); (bei Schweinen), guba, žuga,
srab (svinjski); (die Spitze eines
Berges), vis, vrh od gore.

Finnig, adj. bubuljičav, gubav, žugav,
srabljiv.

Finstern, adj. taman, mračan, tmast;
ein —es Gesicht, lice namergodjeno;
—ling, *m.* obskurant, mračnjak;
—niß, *f.* poměrčina, tmina, tmica,
tama, mrak, tamnost; — an der
Sonne, am Monde, poměrčanje sunca
i mēseca.

Finte, f. finta, varka, hitrina.

Fips, f. Nasenstüber.

Firlefan, m. Firlefanzerer, *f.* buda-
laštine, trice.

Firma, f. firma, ime (u trgovačah),
(t.) tvrtka; —führer, *m.* (t.)
tvrtkovodja; —zeichnung, *f.* naz-
naka tvrtke trgovačah.

Firmament, n. firmament, tvrdja, tvr-
dina (nebeska).

Firm-en, —eln, v. a. krizmati, bir-
mati, potvrditi; —ung, —elung,
f. krizmanje, krizma, birma, po-
tvrdjenje.

Firner, m. ledenik, sněžnik, gora snē-
gom i ledom pokrita.

Firniß, m. firnis.

Firnissen, v. n. firnisovati.

Firte, f. slēme, vrh.

Fiscal, m. fiskal; (in Zus.) fiskalni.

Riſch, *m.* riba; (in *Zuſ.*) ribni; —aar, —geier, *m.* orao morski; —abler, koſtoider, koſtofer; —angel, *f.* udica; —bar, *adj.* gdje se može lovit riba; —bein, *n.* koſt ribja; —beinroß, *m.* suknja s koſti ribjom; —bläſe, *f.* mihur, beſika (ribja); —brut, *f.* ribice.

Riſchen, *v. a.* ribati, lovit, hvatati ribu.

Riſchenzen, *v. n.* udarati na ribu, davati po ribi.

Riſcher, *m.* ribar; (in *Zuſ.*) ribarski; —ci, *f.* ribaria, ribarstvo; —circcht, *n.* pravo lovljenja ribe; —garn, —netz, *n.* mreža, predja (ribarska); —in, *f.* ribarica; —ſahn, *m.* čun, ladja, barka (ribarska); —ring, *m.* ribarski perſten (u pape); —ruthe, *f.* prut ribarski; —ſtechen, *n.* igra ribarska.

Riſch-fang, *m.* ribanje, ribnja, ribaria, lovljenje, hvatanje ribe; —floffe, *f.* pero, krilo ribje; —gabel, *f.* oati, oſtve; —gräte, *f.* Gräte; —hälter, *m.* ribnjak; —hanbel, *m.* trgovina s ribom; —händler, *m.* trgovac od ribe, ribar; —haut, *f.* koža ribja; —kaſten, *m.* kaca, skrinja za ribu; —keffel, *m.* kotao za ribu; —köder, *m.* mama, vabilo, jeska; —leim, *m.* *f.* Hausenbläſe; —markt, *m.* ribarnica; —milch, *f.* mléko ribje; —ohr, *n.* brenak, škerga; —otter, *f.* vidra; —reich, *adj.* riban, pun ribe; —reicher, *m.* čaplja; —renſe, *f.* verša; —rogen, *f.* Roggen; —ſchuppe, *f.* Schuppe; ſchwanz, *m.* rep od ribe; —tag, *m.* dan za ribanje; dan poſtni; —teich, —weißer, *m.* ribnjak; —thran, *m.* ulje, mast ribja; —weiß, *n.* ribarica; —werk, *n.* ribe; —zehnte, *m.* desetak, desetina od ribe;

—zeug, *n.* sprava ribarska; —zug, *m.* potegnutje (mreže).

Riſcus, *m.* (Staatsſchaz), fiſkus, državno dobro, begluk, blagajnica; (Staatsanwalt), državni odvčtnik, odvčtnik komore, krune.

Riſtern, *f.* Riſtern.

Riſtel, *f.* ſtula, ſalzet; durch die —ſingen, ſalzet pjevati.

Riſtuliren, *v. n.* ſalzet pjevati.

Rittich, *m.* krilo, kreljut.

Riſe, *f.* kancelo, nabor, fraska.

Riſen, *v. a.* nabrati, nafraskati, namerskati; zamersiti, smčšati, zlo sašiti.

Rix, *adj.* tvrd, stanovit, stalan, poſtojan, stavan, stojan, gotov, spravan, pripravan; ich bin — und fertig, eto me gotova; ein fixer Punkt, piknja stavna; —e Friſt, neprodušini rok; neodgodni rok; —iren, *v. a.* utverđiti, ustanoviti; (ſeſt ins Auge faſſen), uprét, ukočit oči u koga; —ſtern, *m.* zvezda nepomična.

Flach, *adj.* ravan, plosan, plosnat, plitak; die —e Hand, dlan; der —e Verſtand, slaba, plitka pamet; —es Land, zemlja izvan glavniš gradovah.

Fläche, *f.* ravnina, ravnica, poljana; (Oberfläche), ſkorup, površaj, povéršje; (eines Degens, Lincals), ploština, plošta.

Flächen, *v. a.* poravnati, spravati, ploskati; —inhalt, *m.* prostor; —maß, *n.* mēra kvadrata, na četvrt.

Flachs, *m.* lan; —bart, *m.* mah (perva brada); —breche, *f.* terlica; —barre, *f.* sušilo lana.

Flächjen, *adj.* od lana, pēten.

Flachſeld, —ſand, *n.* lamište; —ſul, *f.* Hänſling; —haar, *n.* —kopf, *m.* kosa, vlasi béli; —hechel, —raufe, *f.* greben, gerdše; —ſame, *m.*

ošeme od lana; —seibe, *f.* vilina kosa (trava).

Hladen, *v. a.* čepati, razbijati.

Hladern, *v. n.* pèrsiti, vijati se.

Hladen, *m.* pogača, lepinja.

Hlagg-e, *f.* barjak, steg, zastava, (t.)

plovosteg; —ensofficier, *m.* barjaktar pomorski; —enschiiff, *n.* brod stegonosni; —ensfange, *f.* —ensfioc,

m. kepje od barjaka pomorskoga.

Hlämische Reinwand, *f.* platno slamsansko.

Flamm-e, *f.* plamen, plam; —en, *v.*

n. plamtiti, plamenovati, plamsjati, buktati; —icht, *adj.* plamenit.

Flanell, *m.* flanela.

Flante, *f.* bok, strana.

Flantiren, *v. n.* herum —, tepsti se, skitati se, klatiti se.

Flasche, *f.* Fläschchen, *n.* boca, bočica, ploška, ploščica, flaša, flašica.

Flaschenbürste, *f.* četka; —futter, *n.*

—feller, *m.* tok od bocah, kanaveta; —fürbiß, *m.* tikva; —zug, *m.* klaba, vito.

Flaschinet, *n.* svirala, sviroka, frula.

Flaschner, *m.* klepar.

Flatterer, —geist, *m.* vètrogonja, vè-

trenjak; —haft, *adj.* vètren, nestalan, pèrseć; —haftigkeit, *f.* vè-

trenost; —minte, *f.* pèrseći lagum, podkop.

Flattern, *v. n.* pèrsiti, leperšati, lepetati, vijati se; (flatterhaft sein), nestalan biti.

Flau, *adj.* slab, oslabljen, iztrošen.

Flaum, *m.* —feder, *f.* mah, pavaljica.

Flausch, *m.* pram, pramen, pahalj.

Flechte, *f.* žila.

Flecht-e, *f.* (Haarflechte), pletenica, kosa; (aus Ruten), pleter, lesa; (auf der Haut), lisaj; —en, *v. a.*

plesti; einen kufe Rab —, metnuti,

vèrdi, udariti na kolo; —weibe, *f.* žukva; —wert, *n.* pleter.

Fleck, *m.* komad, dio; (zum Fliden),

kèrpa, zakèrpa; (Stelle), mèsto, ein blauer —, modrica; (von Thieren zum Essen) pikat; er geht nicht vom —, i nemiće se; er hat das Herz auf dem rechten —, dobra je sèrca; den rechten — treffen, sgoditi, pogoditi.

Flecken, *m.* varošica, mèstance.

Flecken, *m.* (Schmutz), mèrlja, kèrpa; (ein angeborner —), madež, znamenka; (auf Tigern &c.) pèga, piknja; die —, die Maftern, ospice; ohne —, neoskvrènjen.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pègav, omèrljan, opèrljan, omazan; —flugel, *f.* lopatica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slèpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, čep; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —lich, *adj.* snižen, smèran.

Fleisch, *n.* meso, put; wilde —, (in den Bunden), divje meso (u rani); (in Zus.) što se tiče mesa, mesni; —bank, *f.* mesnica, mesarnica, kaspnica; —beitrag, *m.* dodatak na meso; —beschau, *f.* razgled mesa; —brühe, *f.* juha, čorba mesna; —er, *m.* mesar, kasapin; —ergewicht, *n.* mèra mesarska; —erhund, *m.* samosov, pas mesarski; —fnecht, *m.* sluga mesarski; —n, *adj.* puten.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pègav, omèrljan, opèrljan, omazan; —flugel, *f.* lopatica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slèpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, čep; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —lich, *adj.* snižen, smèran.

Fleisch, *n.* meso, put; wilde —, (in den Bunden), divje meso (u rani); (in Zus.) što se tiče mesa, mesni; —bank, *f.* mesnica, mesarnica, kaspnica; —beitrag, *m.* dodatak na meso; —beschau, *f.* razgled mesa; —brühe, *f.* juha, čorba mesna; —er, *m.* mesar, kasapin; —ergewicht, *n.* mèra mesarska; —erhund, *m.* samosov, pas mesarski; —fnecht, *m.* sluga mesarski; —n, *adj.* puten.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pègav, omèrljan, opèrljan, omazan; —flugel, *f.* lopatica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slèpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, čep; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —lich, *adj.* snižen, smèran.

Fleisch, *n.* meso, put; wilde —, (in den Bunden), divje meso (u rani); (in Zus.) što se tiče mesa, mesni; —bank, *f.* mesnica, mesarnica, kaspnica; —beitrag, *m.* dodatak na meso; —beschau, *f.* razgled mesa; —brühe, *f.* juha, čorba mesna; —er, *m.* mesar, kasapin; —ergewicht, *n.* mèra mesarska; —erhund, *m.* samosov, pas mesarski; —fnecht, *m.* sluga mesarski; —n, *adj.* puten.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pègav, omèrljan, opèrljan, omazan; —flugel, *f.* lopatica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slèpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, čep; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —lich, *adj.* snižen, smèran.

Fleisch, *n.* meso, put; wilde —, (in den Bunden), divje meso (u rani); (in Zus.) što se tiče mesa, mesni; —bank, *f.* mesnica, mesarnica, kaspnica; —beitrag, *m.* dodatak na meso; —beschau, *f.* razgled mesa; —brühe, *f.* juha, čorba mesna; —er, *m.* mesar, kasapin; —ergewicht, *n.* mèra mesarska; —erhund, *m.* samosov, pas mesarski; —fnecht, *m.* sluga mesarski; —n, *adj.* puten.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pègav, omèrljan, opèrljan, omazan; —flugel, *f.* lopatica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slèpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, čep; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —lich, *adj.* snižen, smèran.

Fleisch, *n.* meso, put; wilde —, (in den Bunden), divje meso (u rani); (in Zus.) što se tiče mesa, mesni; —bank, *f.* mesnica, mesarnica, kaspnica; —beitrag, *m.* dodatak na meso; —beschau, *f.* razgled mesa; —brühe, *f.* juha, čorba mesna; —er, *m.* mesar, kasapin; —ergewicht, *n.* mèra mesarska; —erhund, *m.* samosov, pas mesarski; —fnecht, *m.* sluga mesarski; —n, *adj.* puten.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pègav, omèrljan, opèrljan, omazan; —flugel, *f.* lopatica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slèpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, čep; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —lich, *adj.* snižen, smèran.

Fleisch, *n.* meso, put; wilde —, (in den Bunden), divje meso (u rani); (in Zus.) što se tiče mesa, mesni; —bank, *f.* mesnica, mesarnica, kaspnica; —beitrag, *m.* dodatak na meso; —beschau, *f.* razgled mesa; —brühe, *f.* juha, čorba mesna; —er, *m.* mesar, kasapin; —ergewicht, *n.* mèra mesarska; —erhund, *m.* samosov, pas mesarski; —fnecht, *m.* sluga mesarski; —n, *adj.* puten.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pègav, omèrljan, opèrljan, omazan; —flugel, *f.* lopatica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slèpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, čep; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —lich, *adj.* snižen, smèran.

Fleischelust, *f.* putenost.
 Fleisch-farbe, *f.* boja, farba tělesna;
 —farben, *adj.* boje, farbe tělesne;
 —fressig, —fressend, *adj.* mesojéd;
 —gewächs, *n.* sarkoma, kvěrga mesnata;
 —gabel, *f.* vilice, viljuška;
 —hacker, *m.* mesar, kasapin; —ig, *adj.* mesnat;
 —lammer, *f.* mesnica;
 —lödchen, *n.* valjušak od mesa;
 —lich, *adj.* puten; —markt, *m.* těrǵ od mesa, mesotěržitě;
 —speise, *f.* jělo měrсно; —steuer, *f.* danak od mesa, mesarina;
 —suppe, *f.* Fleischbrůhe;
 —tag, *m.* dan měrсно; —tare, *f.* mesarina;
 —topf, *m.* lonac, gěrnac za meso; —wage, *f.* měra mesarska;
 —wunde, *f.* rana u mesu; —würst, *f.* kobasica.
 Fleisch, *m.* marljivost, pomnja, pomnjivost, nastojanje; mit —, hotice; hotoma, navlaš, uz pěrkos; —ig, *adj.* marljiv, poman, pomnjiv.
 Fleischchen, *v. n.* vie žáhne —, rezati, kesiti se; (hämmern), tanjiti, raztanjiti, potanjiti.
 Fleisch-en, *v. a.* kěrpiti, pokěrpiti, zakěrpiti, okěrpiti; —, *m.* kěpa, zakěpa;
 —er, *m.* kěpac, kěpač, kěrpilac; —in, *f.* kěrpilica; —erei, *f.* kěparia, kěpež; —erlöhn, *m.* kěparina, kěrpjenje; —werk, *n.* kěparia, kěpež.
 Flieder, *f.* zova, baza, bazag; —muß, *n.* sok od zove.
 Fliege, *f.* muha; spanische —, babak, popié.
 Fliegen, *v. n.* letěti; (als eine Fliege), vijati se.
 Fliegen-garn, —netz, *n.* mrěža (suprot muham); (— um's Bette), komarnik; —gift, —pulver, *n.* otrov za muhe; —klappe, —klatsche, *f.* muharnik; —schnapper, *m.* muholovac (ptica); —schrak, *m.* muharnica;

—schwamm, *m.* muhomor (pećurka);
 —schwarm, *m.* roj muhah; —stein, *m.* muhomor; —webel, *m.* branionica.

Fliehen, *v. n.* běžati, bėgati, pobėg-nuti, pobėci, uteći; zu einem —, uteći se k komu; dahin —, prolaziti, prohoditi, letěti, proticati; —
v. a. bėžati, uklanjati se pred kim.

Fliese, *f.* ploča, ploka, plojka.

Fließ, *n.* runo; der Orden des goldenen Fließes, red zlatnoga runa.

Fließ-en, *v. n.* teći, proticati; (schmelzen), topiti se, taliti se; raztopiti se, otopiti se, raztaliti se; (daherschließen, daherkommen), dolaziti, slėditi, proizhoditi, izvirati; (als Papier), probijati, taliti; diese Kerzen —, ove svėće cure, tale se; der Schweiß floß ihm von der Stirn herab, cėdio mu se je, curio mu je znoj niz obraz; —end, *adj.* tekuć; žitak; —endes Wasser, tekućica (voda), voda tekuća; —endes Gold, zlato raztopljeno; (von Versen, Schreibart), tekuć, lak, mek, skladan; —papier, *f.* lėšypapier; —wasser, *n.* tekućica (voda).

Fliege, *f.* backavica (za vadit kěrv konjem).

Flimmern, *v. n.* cakliti se, stakliti se, svėtiti se, svėtliti se, sėvati.

Flint, *adj.* lak, lagan, jatoran, bėrs, hitar, okretan.

Flinte, *f.* puška,

Flintenier, Flintenschůße, *m.* mušetir.

Flinten-kolbe, *f.* kundak; —kugel, *f.* purak, zěrnó (od puške); —lauf, *m.* cėv (od puške); —schloß, *n.* oganj (od puške); —schuß, *m.* tok (od puške); —schuß, *m.* hitac; —stein, *m.* kremen.

Flisperm, Fliskern, *v. a. & n.* šaptati, prišaptati.

Flitter, *m.* & *f.* Flitteršćen, *n.* titreika, šljoka; — *gold*, *n.* varak; — *haube*, *f.* kapa s titreikami; — *fram*, *m.* — *werk*, *n.* titreike.

Flittern, *v.* *n.* treptěti, trepetati.

Flitter-sand, *m.* pėsak sjajni; — *saat*, *m.* ures laživi; — *wocfen*, *pl.* medene nedělje; pėrvo vrěme iza ženitbe.

Flis-bogen, *m.* luk; — *pfel*, *m.* strěl, strěla.

Floede, *f.* Floeden, *m.* Flödschen, *n.* pram, pramen, pahalj.

Floeden, *v.* *a.* obratit u pahlje; — *v.* *n.* padat na pahlje, mesti (od sněga).

Floedicht, *adj.* kao pahalj.

Floedig, *adj.* praman, pramenit.

Floedseibe, *f.* f. Floretseibe.

Floh, *m.* buha.

Flohen, *v.* *a.* iskati buhe.

Flohfrant, *n.* buhaća, bušina, bušnac (trava).

Flohstich, *m.* ujed, ugriz od buhe, buhojědina.

Flor, *m.* (Blüthe), cvět; (Blüthenzeit), cvatnja; (blühender Zustand), cvět, dobro, cvatuće stanje.

Flor, *m.* voo; — *binde*, *f.* poša, veo.

Floren, *m.* forinta, florin.

Floret, *n.* rapir; floret; — *band*, *n.* vėrpca od floreta; — *seibe*, *f.* kentenar, floret (vėrsta od svile).

Florizen, *v.* *n.* cvasti, cvětati, cvětěti.

Flormeer, *m.* velar.

Floß, *n.* Flöße, *f.* plav, splav, plutva; splata.

Flößen, *v.* *a.* šolj —, plaviti děrva.

Floßseber, *f.* pero, krilo od ribe; — *gebühr*, *f.* plavnina; — *graben*, *m.* konoa za plavljenje (dėrvah); — *holz*, *n.* děrva splavljena; —

meister, *m.* nastojnik od splavih, od

splatah; — *plaz*, *m.* město za děrva splavljena; — *schreiber*, *m.* pisar od plavljenja.

Flöpfung, *f.* plavljenje (dėrvah).

Flöte, *f.* flauta; svirka, svirala, sviroka.

Flöten, *v.* *n.* igrati, svirat u flautu; — *gehen*, *uteći*, pobėgnuti, uzet utrenik, otić izpod žita; propasti.

Flöten-futter, *n.* tok od flaute; — *spieler*, *m.* flautista; svirac; — *werk*, *n.* — *zug*, *m.* igra od flautah (u orguljah).

Flott, *adj.* — *sein*, plivati, ploviti, pliti, plutati; — *werden*, uzpliti, uzplivati, uzplutati; — *machen*, krenuti, maknuti s pruda; — *leben*, živěti veselo, razkošno.

Flotte, *f.* flota; kleine —, flotica.

Flöz, *m.* (im Bergwerke), vėrsta; (Flur im Hause), dvor, pridvorje, veža; — *erz*, *n.* rudo u vėrstah povaljenih; — *gebirge*, *n.* gora, planina na vėrste; — *weise*, *adv.* vėrst po vėrst.

Fluch, *m.* kletva, prokletstvo, prokletinja; — *en*, *v.* *n.* kleti, prokleti, proklinjati, psovati; — *er*, *m.* psovać; psovalac.

Flucht, *f.* bėg; die — *nehmen*, *er* greifen, pobėgnuti, bėgati, bėžati; in die — *schlagen*, protėrati, raztėrati; (Eile, Geschwindigkeit), hitnja, bėrzost; (Spielraum), prostor.

Flucht-en, *v.* *a.* spasiti, osloboditi, izbaviti; *sich* —, *uteći* se; — *ig*, *adj.* bėguć; (schnell vergehend), bėguć, minuć, nestalan; (leicht, schnell), bėrs, hitar, lak, lagan; (in der Chemie), laljiv, lotuć; (leichtflüchtig), vėtren, nepostojan; — *werden*, pobėgnuti, *uteći*; — *adv.* mimogred, mimogrede, bėrzo, hitro, uzgred; — *igkeit*, *f.* hitrost, hitroća,

bèrzina, bèrzost; nestalnost, vē-trenost; letljivost; —ling, *m.* bē-gunac, uskok; vētrenjak, vētro-gonja.

Fluč, Flüge, *adj.* poletan; ein —er Vogel, poletar, poletarac.

Fluber, *m.* skok (u vodenici).

Flug, *m.* let, polet; letjenje, letanje, poletanje; ein — Vögel, jato; im —e schiefen, ubit na leteó; ein — Bienen, roj pčelah; —blatt, *n.* letilist.

Flügel, *m.* kr'lo, kreljut; (einer Thür), vrataica; (ein musikalisches Instrument), klavir, pianoforte; die — hängen lassen, tugovati, žaloštan, tužan biti; sich die — verbrennen, opečti se, opariti se; —adjutant, *m.* pomoćnik taborski; —bede, *f.* nadkrišje; —mann, *m.* vèrsti-glava; —pferd, *n.* konj krilati; —werk, *n.* letuóe, pilad, živad.

Flug-loch, *n.* leto (na košnici); —mehl, *n.* paspalj.

Flugs, *adv.* odmah; taki, s mēsta.

Flug-sand, *m.* mel, pēsak letuó, pèr-zina; —schrift, *f.* pismo, pisamce minuóe, (t.) letipis, brošura.

Flumber, *m.* vèrsta od švoljah.

Flur, *f.* rudina, poljana, ravnina, ravan; polje, njiva; potes, kotar, hatar; predvorje; (in Zus.) poljski; —buch, *n.* popis njivah; —hüter, *m.* poljar, poljski stražac; —schütze, *m.* poljar, stražac od njivah; —stein, *m.* medjai, menjik.

Fluß, *m.* (das Fließen), tèrk, tečenje; (ein Strom), potok, rēka; (Krankheit), nazeba, nahlada, nastida; (das Schmelzen), rztapanje, top-ljenje; den — hinabfahren, voziti se niz vodu; —bett, *n.* struga, log, koritto (u vode); —fieber, *n.* groznica nazebna; —fisch, *m.* riba

potočna, vodena; —gold, *n.* pēsak zlatni; —gott, *m.* bog od rēkah; —karpfen, *m.* šaran, krap potočni; —krebs, *m.* potočar (rak).

Flüßig, *adj.* žitak; rztopljen, rztal-ljen; nazebi, nahladi podvèrken; —seit, *f.* žitkost, žitčina, ži-dina.

Flußpferd, *n.* f. Nilpferd; —schiff, *n.* tumbas, ladja, brod potočni; —spat, *m.* spat taljivi; —wasser, *n.* tekuóica (voda).

Fluth, *f.* (nach der Ebbe), plima; (Wasserfluth), potop, poplava, pe-plavica; (starker Strom), nagao tèrk od rēke; in der — von Ge-schäften, u velikoj navali od posla; die Fluthen, *pl.* valovi, talasi; —bett, *f.* Flußbett; —zeit, *f.* plima.

Fode, —segel, *m.* trinket; —mast, *m.* pèrvi jarduo.

Fohlen, *f.* šaklen.

Fohlen, *v.* a. oždrèbiti se.

Fohre, Föhre, *f.* bor.

Fohre, *f.* f. Forelle.

Folge, *f.* red; slėdovanje; slėdica, poslėdica, poslėdak; naslėdovanje; posluh; in —, uslėd, sa, s, po; in — der Gerichtsordnung, po su-dovniku; in — der Zeit, s vrėme-nom; in der —, u naprėdak, od-sada; —leisten, poslušati, poslu-šan biti, slušati; in einer —, usa-stopce, jedan za drugim, redom; zu — des, der... u slėd toga; eine — aus etwas ziehen, vaditi iz čega; (Fortsetzung), produženje.

Folg-en, *v.* a. (hervorgehen), slėditi, slėdovati iz čega; (nachfolgen), slė-diti za kim; (gehörchen), slušati, poslušati; der Zuwachs folgt der Hauptsache, stvar dođana vlada se polag glavne stvari; —end, *adj.* slėdoí; —end, *adv.* (nachher), na

tim, po tom, iza toga; (folglich),
dakle, dake, indi.

Folgerrecht, *adj.* doslédan; — igkeit,
f. doslédnost.

Folger-n, *v. a.* vaditi, izvoditi, su-
diti; —ung, *f.* izvod, izvodjenje.

Folgerfaß, *m.* izvodak.

Folgemüßig, *adj.* nedoslédan.

Folgerzeit, *f.* naprédak, vréme buduée,
doizastnost.

Folglich, *adv.* slédovno, dakle, dake,
indi.

Folgsam, *adj.* poslušan, pokoran;
—keit, *f.* posluh, poslušnost, po-
kornost.

Foliant, *m.* foliant; knjižina, knji-
žetina, knjižurina.

Folie, *f.* list.

Folio, in Folio, *adv.* in folio, na listu;
ein Narr in —, velika budala.

Folter, *f.* muka, mučenje; auf die —
spannen, bringen, udariti, staviti na
múke; —banf, *f.* raztezalo, osle-
dje, konjic; —er, *m.* mučitelj,
mučilac, mučionik; —hammer, *f.*
mučionica; —n, *v. a.* mučiti, ki-
niti; —feil, *n.* konop, uvit (za
mučiti).

Fond, *m.* zaklada, fond; — (in Zuf.)
zakladni, fondovni; —gut, *n.* za-
kladbina, fondovno dobro; —obli-
gation, *f.* zakladna zadužnica.

Fountain, *f. f.* Springbrunnen.

Fountainell, *n.* fontanela, virak; —
sehen (einem Pferde), zatraviti.

Foppen, *v. a.* šaliti se, porugivati,
se s kim, dražiti koga.

Forsern, *v. a.* iskati, tražiti, pitati,
zahtívati; trébati; potrebovati;
einen vor Gericht —, na sud, pred
sud pozvati koga.

Forsern, *v. a.* Erze zu Tage —, ko-
pati, vaditi rude; (beschleunigen),
uskoriti; (begünstigen), pomagati,

podpomagati, dizati obée dobro,
podupirati, koristiti; (vorrüch,
weiter bringen), poslati, odpraviti;
förbert euch, žuriti se; —samst,
adv. isto berée.

Forderung, *f.* iskanje, traženje, pi-
tanje; potrebovanje, zahtévanje;
(Schulb), dug; posov, pozivanje;
(Recht), pravo na isto.

Förderung, *f.* pomaganje, podpoma-
ganje, pedupiranje; kopanje, va-
djenje (rudah).

Förrelle, *f.* pastérva (riba).

Form, *f.* forma; (Art), naèin; (Ge-
stalt), slika, prilika; (Modell), tvo-
rilo, kalup; (Umriss), obris; (Zu-
sammensetzung), sastavak; —alien,
pl. —alität, *f.* obièaj.

Format, *n.* format, veličina (od knjige).

Formel, *f.* formula, izraka.

Formen, *v. a.* èlati, napravljati, èi-
niti; slikovati, utvoriti, priliko-
vati, uprilièiti; —schneider, *m.*
kalupar.

Formgebrechen, *n.* pogrèška u našiau,
nepravilni sastavak.

Formiren, *v. a.* slikovati, utvoriti,
prilikovati; èiniti, napravljati, èé-
lati; die Soldaten — sich, vérstaju
se vojnici, stupljaju u red, u vérstu.

Formlich, *adj.* formalan, pravilan,
uredan, obièan; sveèan; pristao;
— *adv.* u redu; —keit, *f.* formal-
nost, urednost, pravilnost, obiè-
nost; sveèanost, slavnost; prista-
lost.

Formsteg, *m.* (bei den Buchdruckern),
okrajak.

Formular, *n.* formular, pregledalica.

Forsch-begier, —begierde, *f.* požuda,
volja za istraživat; —en, *v. a.*
pitati, raziskivati, iztraživati, is-
pitivati, podpitivati, podkušati,
izkusiti, razvidèti, promotriti;

—en, *n. f.* Fortschung; —er, *m.* raziskivalac, iztraživalac, promatralac; —ung, *f.* iziskivanje, raziskivanje, istraživanje, traženje, promatranje.

Fort, *m.* Fort, *f. f.* Fort.

Fort, *m.* šuma, gora, dubrava, lug (in Zu.) lužki, šumski; —amt, *n.* lužki ured, šumarstvo, lugarstvo; —amtslocale, *n.* (t.) lugarnica, šumarnica; —beamter, —beienter, *m.* službenik kod lugarstva; —betrieb, *m.* lugarenje, upravljanje šumom; —cultur, *f.* (t.) lugodjelstvo.

Fort, *m.* lugar, šumar; —ei, *f.* lugaria, šumaria; (Haus des Fortst.) kuća šumarova.

Fortgesetz, *n.* zakon o šumama; —leben, *n.* šuma data u feud; —lich, —eulich, *adj.* šumarski, lugarski; —mann, *m.* lugar, šumar; —meister, *m.* meštar od šumih, dubravah, lugar, šumar; —ordnung, *f.* (t.) lugoovnik, šumovnik, lužki, šumski red; —rath, *m.* vječnik, savjetnik lugarstva; —recht, *n.* pravo lugarško, šumarsko; —revier, *n.* lugaria, šumaria; —schreiber, *m.* pisar kod lugarstva; —schule, *f.* škola lugarška; —wesen, *n.* lugarstvo, šumarstvo; —wissenschaft, *f.* nauk šumarski, šumoslovje.

Fort, *adv.* da, proć, dalje; er ist —, otišć je; (immerfort), neprestano, jednako, bez prestanka; wenn es so — geht, ako tako uzbude; — und —, jednako, bez prestanka; und so —, i tako dalje; —, *i.* hajde! —! bërre bërre, hajde hajde, dalje, na stran!

Fortan, *adv.* odsada, u naprédak, u buduće.

Fortarbeiten, *v. a.* dëlat i u naprédak, dëlat dalje.

Fortbring-en, *v. a.* odnëti, ponëti, nositi; sich — *v. r.* živariti, protući se, prehraniti se; —ung, *f.* prenos, vožnja, hrana.

Fortbauer, *f.* trajanje, duranje; —n, *v. n.* trajati, durati, podëržati; —nd, *adj.* trajuć, neprestajan.

Fortbeilen, *v. n.* žuriti se, požuriti se.

Fortfahren, *v. n.* odvezti se; mit einer Arbeit —, činiti, posloovati, dëlati dalje, nastavljati, terati napréd; —im Sprechen, govoriti dalje, naprëdovati; wenn Sie so —, ako takov budete i u naprëdak, ako tako naprëdovati budete; — *v. a.* odvezti, povezti.

Fortfliegen, *v. n.* odletëti.

Fortführen, *v. a.* odvesti; ein Geschäft —, nastojati posao kakov i dalje, i u naprëdak.

Fortgang, *m.* polazak, otišastje; (einer Verhandlung) hod, tečaj razprave; —keugniß, *n.* svëdočanstvo o naprëdku.

Fortgehen, *v. n.* otići; *fig.* ići, naprëdovati.

Fort Helfen, *v. a.* pomoći, podpomoći; sich —, proturati se, protući se u svëtu.

Fort hin, *f.* Künftig.

Fortjagen, *v. a.* odtërati, iztërati, protërati; — *v. n.* odjahati, loviti bez prestanka.

Fortkommen, *v. n.* osloboditi se, spastiti se, izbaviti se; (weiterkommen), ići napréd, naprëdovati; (von Pflanzen), primiti se, uloviti se, rasti; (seinen Unterhalt finden), proturati se, provërtëti se, hraniti se; —, *n.* naprëdak, naprëdovanje; besser —, bolja budućnost.

Fortkönnen, *v. n.* moć otić, moć naprëdovati; nicht —, nemoć se maknut s mësta.

Fortfriecken, *v. n.* odpuziti, odplaziti, odmilěti.
 Fortlaffen, *v. a.* pustiti, odpustiti, odpraviti.
 Fortlaufen, *v. n.* odtěratí, uteći, poběgnuti; teći, íci redom, neprestano; těratí, teći bez prestanka; — *be Zahlen*, tekući brojevi.
 Fortleben, *v. n.* živěti jednako, živět bez prestanka, živět u věke.
 Fortlesen, *v. a.* čitati dalje.
 Fortmachen, *v. a.* raditi, dělati, činit dalje; *sich* — *v. r.* otiěi, odtěratí.
 Fortpachen, *sich*, *v. r.* tornjati se, odněti se.
 Fortpflanzen, *v. a.* presaditi, razploditi, umnožiti, razroditi; *auf Zemanen etwas* —, preněti što na koga; — *ung, f.* razplod, presad, razplodjenje, presadjenje, umnoženje.
 Fortreden, *v. a.* govoriti, sboriti, besěditi dalje.
 Fortreise, *f.* odlazak, polazak; — *n, v. n.* otiěi, poći, putovati.
 Fortreisen, *v. a.* povuěi, vuěi, nositi; *sich durch die Begierden* — lassen, bit zanešen od požudah.
 Fortreiten, *v. n.* odjahati, jahati.
 Fortrollen, *v. a.* valjati; — *v. n.* valjati, — *sich, v. r.* valjati se.
 Fortrücken, *v. a.* odmaknuti, pomaknuti, ukloniti; — *v. n.* naprědovati.
 Fortrubern, *v. n.* odvezti se (navesla).
 Fortschaffen, *v. a.* odněti, odnesti, odmaknuti; maknuti, krenuti, odpustiti, odpraviti, ukloniti; — *ung, f.* prenos, vožnja, odpust, odpravljenje.
 Fortschicken, *v. a.* odpraviti, odpustiti, poslati.
 Fortschieben, *v. a.* odmaknuti, pomaknuti, odturati.

Fort schleichen, *sich, v. r.* kradom otiěi, ukrasti se, otiěi izpod žita.
 Fortschlafen, *v. n.* spavati, neprobuditi se.
 Fortschleppen, *v. a.* odsmucati, odvuěi; *sich* —, živariti, prehraniti se.
 Fortschreiben, *v. a.* pisati dalje.
 Fortschreit-en, *v. n.* naprědovati, hoditi, íci dalje; — *ung, f.* naprědak, naprědovanje.
 Fortschritt, *m.* naprědak, naprědovanje; — *e machen*, naprědovati.
 Fortschwimmen, *v. n.* odplivati, plivati.
 Fortsetzen, *v. n.* jědriti, odjědriti.
 Fortsenden, *f.* Fortschicken.
 Fortsetzen, *v. a.* produžiti, nastaviti; — *ung, f.* produženje, nastavljenje.
 Fortspielen, *v. n.* igrati dalje, bez prestanka.
 Fortstoßen, *v. a.* odtisnuti, odturiti.
 Forttragen, *v. a.* odněti, poněti, nositi bez prestanka.
 Forttreiben, *v. a.* odagnati, odtěratí, protěratí, iztěratí; *ein Geschäft* —, nastojati posao kakov i dalje, i u naprědak.
 Fortwachsen, *v. a.* rasti.
 Fortwähren, *v. n.* trajati, durati, potěpěti, poděratí; — *end, adj.* neprestajan; — *end, adv.* jednako, neprestano, bez prestanka.
 Fortwählen, *v. a.* odvaljati, valjati.
 Fortwandern, *v. n.* otiěi, íci, putovati.
 Fortweisen, *v. a.* odtěratí, odpraviti.
 Fortwollen, *v. n.* hotět otiěi; *es will mit ihm nicht fort*, nemože s města, nemože da se pomogne.
 Fortwurzeln, *v. n.* ukorěnjivati se, ukorěnití se.
 Fortziehen, *v. a.* odvuěi, potegnuti dalje, vuěi, potezati; — *v. n.* odselití, preselití se, otiěi, íci dalje, naprědovati.

Fortzug, *m.* odlazak, polazak, seoba, seljenje, odseljenje.

Fossil, *n.* kopatno.

Fourage, *f.* kërma, hrana (za konje); —iren, *v. a.* nabavljati kërmu, hranu.

Fracht, *f.* teret, tovar, voz; (ber Lohn), kiria, vojnja, brodarina, brodidba; (in Zuf.) vozni; —anstalt, *f.* voznica, razaišljajonica; —bar, *adj.* povezljiv; —brief, *m.* list od kirie, vozni list; —en, *v. a.* najmiti, poslati, odpraviti (na kolih, po brodu); —fahrer, *m.* Frächter, vozar; —gelb, *n.* kiria, vojnja, brodidba, brodarina; —gut, *n.* tovar, teret, vobina; —lohn, *m.* vozarina; —mäfler, *m.* vozni odpravljaj; —schiff, *n.* brod tergovački; —wagen, *m.* tarnice.

Frack, *m.* frak.

Fraction, *f.* odlomak.

Fractur, —schrift, *f.* pismo gotičko, debelo, pismo rimsko.

Frag-e, *f.* pitanje, što se čega tiče, upitak; —en, *v. a.* pitati; ich frage nichts darnach, nemarim, nehajem za to; einen um Rath —, svetovati se s kim; nach wem fragen Sie? koga tražite, koga istete? es fragt sich ob . . . pita se, pitanje je, hoće li; er fragt nach Niemanden, uemari za nikoga; was frage ich darnach? što mi je do toga? —epunkt, *m.* —estück, *n.* pitanje; —er, *m.* pitaj, pitalac; —estück, *n.* upitak, pitanje; —eweise, *adv.* pitajući, s pitanjem i odgovorom; —zeichen, *n.* znak, znamenje od pitanja.

Fragment, (Bruchstück), *n.* odlomak, ulomak, ustèrbina, komad.

Franc-co, *adv.* prosto, platjeno, (t.) razpoštan; —firen, *v. u.* frankirati,

platiti (list na pošti), (t.) razpoštati pismo.

Franse, *f.* rojta, resa.

Franz-baum, *m.* vez francezki; —baum, *f.* Zwergbaum; —branntwein, *m.* rakia francezka; —brot, *n.* kruh francezki.

Franziskaner, *m.* franciřkan, malobraćanin (kaludjer); —nonne, *f.* franciřkanka.

Franzosen-freund, *m.* prijatelj francezki, prijatelj francezom; —holz, *n.* gvačjak, drvo sveto.

Franzwein, *m.* vino francezko.

Fraß, *m.* (in Knochen), ćervotoč (u kosti); (Futter), kërma, hrana.

Fraß, *m.* derište, kopile.

Fraße, *f.* ludoria, budalařtina; —n machen, ludovati, budaliti; —n erzählen, sbijati šale, pričati; —engefißt, *n.* rugoba, gèrdoba od lica, lice gèrdo; —enßaft, *adj.* smèšan, neskladan.

Frau, *f.* (Chefrau), žena, zarućnica, supruga; (Frauensperson), žena, žensko, ženska glava; (Frau vom Hause), gospodarica, gazdarica; (als Titel), gospoja, gospa.

Frauen-bruder, *m.* šurjak, šuro; —kleid, *n.* sukinja ženska; —kloster, *f.* Nonnenkloster; —schneider, *m.* krojač ženski; —schuh, *m.* cipela, crevlja ženska, postol ženski; —schuster, *m.* postolar, cipelar ženski; —schwester, *f.* svast, svastika; —steute, *pl.* žene, ženske glave; —ste person, *f.* ženska glava; —tag, *m.* gospojina; —zimmer, *n.* —person, *f.* žena, žensko, ženska glava, gospoja.

Fraulein, *n.* gospodićna, gospojka, sidiljka; —stift, *n.* hranilište, gojilište žensko.

Fretch, *adj.* bezobrazan, bezoćan, dèr-

zovit, bezsraman; —heit, *f.* bezobraznost, dèrzovitost, bezsramnost, bezoènost.

Fregatte, *f.* frigada, brod vojeni.

frei, *adj.* slobodan, prost, oslobođen, izbavljen; (tühn), razuzdan, smion; (offenherzig), otvoren, odpèrt, iskren, istinit; von —en Städten, sam od sebe; dobre volje; ein —er Platz, mjesto otvoreno; —e Luft, zrak otvoren, odpèrt; — *adv.* slobodno, prosto, nezavisno, polag volje; —bataillon, *n.* bataliun dobrovoljski.

frei-brief, *m.* list od slobodine, povlastica, privilegij; —bürger, *m.* gradjanin grada slobodnoga.

Freidenker, *m.* slobodnik; —ei, *f.* slobodština; —isch, *adj.* slobodan; slobodnički.

Freieigen, *adj.* svoj, slobodan.

Freien, *v. n.* (um ein Mädchen), prosiiti dèvojku; (heirathen), uzeti; fig. um etwas —, ièi za èim, tražiiti itogod; —er, *m.* prosilac, prosac; —erei, *f.* prosidba.

Freifrau, Freiherrin, *f.* baronica, baronka.

Freigebig, *adj.* podatan, darešljiv, blagodaran; —heit, *f.* podatnost, darešljivost, blagodarnost.

Freigeist, *m.* —geisterci, *f. f.* Freidenker; —gelassen, *adj.* odrèšen, oslobođen, odpušten, izbavljen; —geß, *n.* mèrtvarina; —gut, *n.* dobro privilegirano; imanje slobodno, vlasteosko; —hafen, *m.* luka slobodna, porat slobodni; —halten, *v. a.* trošiti, plaštati za koga; —haus, *n.* kuèa slobodna.

Freiheit, *f.* sloboda; dopuštenje; nezavisnost; slobodština; (Freistaat), utocište; (Dreifrigkeit), smionost, smionstvo; sich die — nehmen, usaditi se, usloboditi se.

Freiheits-baum, *m.* dèrvo slobode; —brief, *f.* Freibrief; —mörder, *m.* ubojica slobode; —strafe, *f. (t.)* kazan slobode.

Freiheraus, *adv.* oèito, slobodno, bez uztezanja.

Freiherr, *m.* baron; —lich, *adj.* baronski; —schaft, *f.* baronla.

Freilassen, *v. a.* odpustiti, odrèšiti, osloboditi, darovati, dati slobodu; dati, pustiti na volju; —ung, *f.* oslobodjenje, odpuštenje, odrèšenje, izbavljenje; sloboda, dopuštenje.

Freilich, *adv.* da da, da kako, to se zna, to se razumie; istina, istina je.

Freimachen, *v. a.* osloboditi, izbaviti, spasiti, odrèšiti; —ung, *f.* oslobodjenje, izbavljenje, odrèenje.

Freimaurer, *m.* zidar slobodni; —ei, *f.* zidarstvo slobodno, slobodna zidaria.

Freimüthig, *adj.* slobodan, istinit, otvoren, iskren, odpèrt; —heit, *f.* sloboda, slobodnost, istinitost, iskrenost, otvorenost, odpèrtost.

Frei-partei, *f.* —corps, *n.* dobrovoljci; samovoljci; —sach, *m.* slobodnjak; —schule, *f.* škola slobodna, bezplatna; —schütze, *m.* strèlac slobodni; dobar lovac (koj nikad nepromaši); —sinn, *m.* slobodoumje, slobodoumnost.

Freisprechen, *v. a.* osloboditi, odrèšiti, izbaviti; —ung, *f.* oslobodjenje, izbavljenje, odrèenje.

Frei-staat, *m.* republika, skupnovladanje; —stadt, *f.* varoš, grad slobodni; —stätte, *f.* utocište; —stellen, *v. a.* (einen Bau), osamiti, usamiti; es einem —, pustiti, dati na volju komu itogod.

Frei-stunde, f. vréme, doba od pokoja, od počinka; in ben —n, pripadom; —tag, m. petak; —tisč, m. stol, térpeza slobodna, hrana bez platje; —werber, m. prosac, prosilac.

Freiwillig, adj. dobrovoljan, samovoljan; —adv. dobrovoljno, samovoljno, dobre volje; —feit, f. dobra volja, dobrovoljnost, samo voljnost.

Freizettel, m. cedulja slobodna.

Freizügigkeit, f. pravo slobodne seobe.

Fremd, adj. (ausländisch), inostran, stran, tudj; (unbekannt), nepoznat; (seltsam), éudan, éudnovit.

Fremdartig, adj. raznorodan, tudj; —feit, f. raznorodnost.

Fremde, f. tudjina, zemlja tudja, zemlja inostrana.

Fremde, —ling, m. tudjanin, tudjin, inostranac; —enwesen, n. inostranaštvo.

Frequention, f. polajenje; —szegeniß, n. svédočanstvo o polajenju.

Fresco, n. Frescomalerei, f. fresko.

Fresbegierde, f. proždérlost.

Fresse, f. gubica, rilo.

Fressen, v. a. izerati; jésti; (beißen, zerfressen), glodati, projésti, projédati; —n. izeranje, jélo; kërma.

Fresser, m. prožder; —ei, f. izeranje.

Fress-feiber, n. —krankheit, f. f. Heißhunger; —gierig, f. Gesträsig; —trug, m. valov, korito.

Frettchen, Frett, n. Frette, f. vèrsta od lasice.

Freude, f. veselje, radost.

Freuden-bezeigung, f. izkazanje radosti; —fest, n. veselje, dan radosti; —feuer, n. oganj radostni; —geschrei, n. vika, buka, krika vesela, klicanje radostno; —loß,

adj. neveseo, bez radosti, tužan; —mädchen, n. bludnica; —mahl, n. éast, sobet, gostba, goštenje; —reich, adj. radostan, veseo; —rücker, m. pérzna, pérznica; —tränen, pl. suze od veselja, od radosti.

Freubig, adj. veseo, radostan; —feit, f. veselje, radost.

Freuen, sich, v. r. veseliti se, radovati se.

Freund, m. priatelj, prian; rodjak; —in, f. priateljica, prija; rodjakinja, rodica; —lich, adj. priatan, mio; priazan; ugodan, sladak; uljudan; —lichkeit, f. priaznost; priatnost; uljudnost; —schaft, f. priateljstvo; rod, rodbina; —schaftlich, adj. priazan; priateljski; —schaftstück, n. —schaftsbienst, m. usluga, poslaga priateljska.

Frevel, m. opačina, zloba, zlost; zločinstvo, gréhota, krivina; (Frechheit), bezobraznost, bezastidnost; (beschimpfende Verwegenheit), dér-zovitost, dérznost; (in heiligen Sachen), ošteta, oskvèrnutje; (Gewaltthätigkeit), nasilje; —er, m. zlikovac; bezzakonjak; čovék dér-zovit, smion; —haft, Freventlich, adj. dérznovit, dérzan, smion; zao, hërdjav, zloban, opak; —n, v. n. prestupiti, prekëršiti zakon; grëšiti; dérzan, dérznovit biti; —that, f. zločinstvo, zloba, opačina.

Frevler, f. Frevler.

Fricassée, n. frikasa (jéstvina).

Friede, Frieden, m. mir; pokoj.

Friedens-antrag, m. ponuda mira; —bote, m. vèstnik od mira, angjeo mira; —bruch, m. prekëršenje mira, mirolomstvo; —brüchig, adj. miroloman; —congrëß, m. kongres od mira; —fest, n. svetkovina od

mira; — *geschäft*, *n.* f. Friedensunterhandlung; — *präliminarien*, *pl.* predtečni poslovi od mira; — *richter*, *m.* sudac mira; — *schluß*, *m.* mir, uglavljenje, utvrdjenje mira; — *stifter*, *m.* posrednik, srednik; *miter*, *pl.* pomiritelj, mirotvorac; — *stiftung*, *f.* f. Friedensschluß; — *fürer*, *m.* mutitelj, smutitelj mira; *pèr-zaa*, *pèrznica*; — *tractat*, *m.* pogodba od mira; — *unterhandlung*, *f.* dogovor, dogovaranje od mira; — *vorschlag*, *m.* ponudjenje mira.

Friedfertig, — *lich*, — *liebend*, — *sam*, *adj.* miran, tih, krotak, miroljubiv; — *fertigkeit*, — *samkeit*, *f.* mirnost, tihoća, krotkoća; — *lich*, *adj.* miran, mirovni.

Frieren, *v.* *n.* zebsti; (gefrieren), mèrznuti, zamèrznuti; *mich friert*, zima mi je, zebe me.

Fries, *m.* friza; (im Bau), friž.

Friesel, *n.* aspa.

Frisch, *adj.* (fühl), frižak, hladan; (neu), nov, drugi, čist; (munter, gesund), frižak, zdrav, veseo.

Frische, *f.* frižkoća, hlad.

Frischen, *v.* *a.* frižkati, hladiti; *razfrižkati*, *razhladiti*; (bei den Sägen), čistiti, očistiti pse; (von Metallen), pretopiti, pretapati; — *v.* *n.* oprasiti se.

Frischherb, *f.* Friščofen.

Frischling, *m.* prase, odojče divje.

Frischhofen, *m.* peč, furna za pretapanje.

Friseur, *m.* češljar, napravnik od vlasih.

Fristen, *v.* *a.* češljati; ruditi; plesti (kosu).

Friststamm, *m.* češalj.

Frist, *f.* vrème, doba, hora; rok, termen; in Jahres—, do godine, za godinu danah.

Fristen, *v.* *a.* dati vrèmena; rok, termen dati; (aufschieben), odmaknuti, odgoditi; *das Leben* —, živèti, hraniti se; *produziti*, produžiti život.

Fristverlegung, *f.* odgoda roka.

Frisur, *f.* naprava od vlasih.

Froh, *adj.* veseo, radostan, dobre volje; — *werden*, *razveseliti* se, *uzradovati* se, *udobrovoljiti* se; — *sein*, *radovati* se, *veseliti* se; *seines Vermögens nicht* — *werden*, *neuživati*, *neužiti* svojih dobarah.

Frohlich, *adj.* veseo, dobre volje; — *heit*, *f.* veselje, radost, dobra volja.

Frohlocken, *v.* *n.* *radovati* se, *klicati* od veselja; *über etwas* —, *radovati* se *nad* čim, *il* čemu; —, *n.* *klikovanje*, *klicanje* *radostno*, *veselje*, *radost*.

Frohn, *m.* *pandur*, *ustavnik*; — *ader*, *m.* — *hufe*, *f.* *zemlja* *roboti* *podložna*; — *altar*, *m.* *oltar* *veliki*; — *arbeit*, *f.* *Frohne*; — *bar*, — *pflichtig*, *adj.* *roboti* *podvržen*; — *bauer*, *m.* *robias*, *robotnik*, *kmet* *podložan* *roboti*; — *e*, *f.* — *dienst*, *m.* *robota*, *robias*, *tlaka*, *kuluk*; (im Zusamm.) *robotni*.

Frohnen, *v.* *n.* *tlaćiti*, *davati* *robotu*; *einem* —, *mukte* *komu* *raditi*; — *er*, *m.* *robias*, *robotnik*.

Frohnstaken, *f.* *kvatve*; — *stete*, *f.* *tamnica*; — *frei*, *adj.* *prost* *od* *robote*; — *fuhrer*, *f.* *robota* *s* *koli*; — *geld*, *n.* — *zins*, *m.* *robota*, *tlaka* *u* *novcu*, *robotnina*; — *herr*, *m.* *gospodin* *zemaljski*.

Frohnlechnam, *m.* *tèlo* *Isusovo*; — *stete*, *n.* *tèlovo*, *brašandèvo*.

Frohn-tag, *m.* *dan* *od* *robote*; — *vogt*, *m.* *išpan*.

Froh Sinn, *m.* *pokoj* *sèrdca*, *mir* *duše*, *dobra* *volja*.

Fromm, *adj.* pobožan, bogoljuban, bogomio, bogaboječ; (sanft), krotak, tih, miran; — *e* Kinder, dobra déca; ein — *er* Herr, gospodin dobar, milostiv; — *e* Legate, zapisi na milosérdne svérhe; — *e* Stiftungen, zadušbine.

Frömmerei, *f.* lizimirstvo, licumirstvo.
Frömmeln, *v. n.* činiti se svet.

Frommen, *v. n.* koristiti, hasniti, koristan, od koristi biti, pruditi, probiti.

Frömmigkeit, *f.* pobožnost, bogoljubnost, bogomilost, bogabožnost.

Frömmling, **Frömmler**, *m.* lizimir, licumir, licumirac; bogomolja.

Fronte, *f.* lice, čelo.

Frosch, *m.* žaba; (eine Krankheit, eine Geschwulst unter der Zunge der Menschen, der Pferde und des Rindviehes), žaba, žabica, bolest pod jezikom čovječanskim, konjskim i govodjim; (am Siedelbogen), šarafié, vidica na gudalu.

Frosch (in Zus.) žabji, žablji; — *sache*, — *pfuße*, *f.* žabnjak, kaljuža puna žabah; — *laich*, *n.* žabnjak, jaja žabja.

Fröschelein, *n.* žabica, žabié.

Frosch-männchen, *n.* žabac; — *wurm*, *m.* žabié.

Frost, *m.* mraz; zima; — *beule*, *f.* ružba, buganac.

Fröstein, *v. n.* mērznuti, zebsti po nešto; mich frösteit, zima mi je.

Fröstig, *adj.* ozebao; — *e* Begegnung, hladan, mērzaó doček; — *es* Zeug, ništaria, trice; — *adc.* — *empfangen*, hladno dočekati.

Fröstler, **Fröstling**, *m.* ozebao čovék.

Frucht, *f.* plod; (Baum—), voće, urod dervlja; (Feld—), žito; Früchte (Musikinstrumenten), užitci; — *auge*, *n.* pup, pupoljak; — *balg*, *m.* ljuska;

— *bar*, *adj.* plodan, rođan; — *barfeit*, *f.* plodnost, rođnost; — *baum*, *m.* voćka; — *boden*, *m.* žitnica, hambar; — *bringend*, — *tragend*, *adj.* plodan, rođan, plodonosan; — *tragend* anlegen eine Summe, dati novce na kamate.

Fruchten, *v. n.* koristiti, hasniti, pruditi, od koristi biti; ploditi, plod davati.

Frucht-gehäuse, *n.* čašica (u botanici); — *genuß*, *m.* uživanje; užitak; — *göttin*, *f.* boginja od ploda; — *händler*, *m.* trgovina s žitom; — *händlerin*, *f.* žitarica; — *horn*, *n.* rog od obilnosti; — *knospe*, *f.* *f.* Fruchtauge; — *korb*, *m.* košić, kotarica za voće; — *loß*, *adj.* neplodan, nekoristan, nehasnovit, bez koristi, zaludan; — *adc.* bez koristi, zaludu, zabadava, zaman; — *losigkeit*, *f.* nekorist, nehasan; — *mangel*, *n.* nedaća, nedaja; — *meister*, *m.* ušivalac; — *niesung*, *f.* *f.* Fruchtgenuß; — *sperre*, *f.* za tvorenje žita, prepovédanje uvožnje i izvožnje od žita; — *stüß*, *n.* voće; — *wolle*, *f.* mah (u botanici); — *zehnte*, *m.* desetak, desetina od žita; — *zins*, *m.* — *gülte*, *f.* platja od zemlje u žitu.

Früh, *adj.* ran; jutren; — *adc.* rano, za dobe; — *apfel*, *m.* jabuka rana; — *birn*, *f.* kruška rana; — *e*, *f.* jutro; in aller —, u zoru, rano.

Früh-gebet, *n.* *f.* Morgengebet; — *getreid*, *n.* jar; — *jahr*, *n.* prolétje, pramalétje, premalétje; biefes —, prolétos.

Frühling, prolétje, premalétje; rani jaganjci; — *stieber*, *n.* groznica premalétna; — *stiege*, *f.* muha premalétna; — *stuf*, *f.* zrak, povétarce premalétno; — *zeichen*, *n.*

znamenje od prolétja; — *Zeit*, *f.* prolétje, vréme premlétno.
Frühmette, *f.* jutrenja, rana misa, zornica.
Früh Morgens, *adv.* rano u jutro.
Frühobst, *n.* voće rano; — *predigt*, *f.* predika jutérnja; — *regen*, *m.* kiša, daž jutérnji; — *reif*, *adj.* ran, skorozréli; — *saat*, *f.* usév rani; — *sonne*, *f.* sunce rano, jutérnje.
Frühstück, *n.* ručak; — *en*, *v. a. r.* čati.
Frühstunde, *f.* vréme jutérnje.
Frühzeitig, *adj.* ran; — *adv.* zu —, prie vrémena, prerano, prie dobe.
Fuchs, *m.* lisica, lija; (der *Walg*), *l.* lisičina; (ein *Pferd*), *ridjan*; (auf dem *Billard*), *svinja*; ein *alter*, *schlauer* —, *stara lisica*; den — *mitbringen*, *krasti rude*; (ein *Dukat*), *dukat*, *cekin*; (ein *neu angekommener Student auf Universtitäten*), *novak*, *nov djak*; (*röthliche Haare habend*), *ridj*; — *balg*, *m.* lisičina; — *bau*, *m. f.* *Fuchseloch*; — *eisen*, *n.* *stupica*, *želéza* (za *hvatat lisice*); — *jagd*, *f.* *lov na lisice*; — *icht*, *adj.* *ridj*; *smérdeé* po lisici.
Fuchseloch, *n.* — *höhle*, *f.* *jama lisičja*; — *belz*, *m.* *lisičina*; *haljina lisičinom obšivena*; — *röth*, *adj.* *ridj*; — *schwanz*, *m.* *rep lisičji*; den — *streichen*, *f.* *Fuchselchwänzen*.
Fuchselchwänzen, *v. n.* *ulagivati se*, *lizati se*, *lastiti se*; — *er*, *m.* *lisica*, *prilizalac*; — *erei*, *f.* *ulagivanje*, *prilizivanje*.
Fuchtel, *f.* *paloš*, *sablja*; die — *geben*, *ploštimize koga sabljom udarati*; — *n. v. a.* *ploštimize udarati*, *tući*; *sich mit einander herum* —, *dérpati se*, *dérmati se*.
Fuber, *n.* *voz*.

Fug, *m.* *pravo*, *pravica*, *razlog*; *vlast*, *doštenje*; *nach* *Fug und Recht*, *po pravu i pravici*.
Fuge, *f.* *sgleba*, *sastava*, *sgibica*; *lumbel*; (an der *Daube*), *utóra*; (in der *Muñt*), *fuga*.
Fügebant, *f.* *stružnica*, *konj bačverski*.
Fügehobel, *m. f.* *Falzgehobel*.
Fügen, *v. a.* *spojiti*, *sklopiti*, *složiti*, *skladati*, *sastaviti*; *apriljubiti*, *sljubiti*; (*ordnen*), *urediti*, *narediti*; *die Pferde an den Wagen* —, *spreči*, *uhvatiti*, *upregnuti konje*; *die Worte* —, *slagati réči*; *sich* — *v. r.* *dogoditi se*, *pripetiti se*; (*sich schicken*), *pristojati se*; *sich in sein Schicksal* —, *podati se udesu*, *sréči svojoj*; *hinzu* —, *pridati*, *dodati*; *wie es sich* — *wird*, *kako bude*.
Fügewort, *n. f.* *Windewort*.
Füglích, *adj.* *pristojan*, *sgodan*, *spodoban*, *podoban*, *prikladan*, *udoban*; — *adv.* *lépo*, *séguno*, *zaisto*; *dobro*, *pristojno*, *kako tréba*; — *feit*, *f.* *pristojnost*.
Fuglos, *adj.* *nezakonit*, *krivičan*; — *igfeit*, *f.* *nezakonitost*.
Fügung, *f.* *spojivanje*, *sklapanje*, *slaganje*, *sastav*, *skladanje*, *pregib*; *Gottes* —, *naredba*, *volja božja*; *providjenje*, *providjensvo*.
Fühlsbar, *adj.* *takujliv*, *tegnjiv*; *éutljiv* *mek*, *osétljiv*.
Fühlen, *v. a.* *éutžti*, *osétjati*; (*betasten*), *pipati*, *opipati*.
Fühshorn, *n.* *rožak* (u *puža* itd.)
Fühlos, *f.* *Gefühlos*.
Fühlspeige, *f.* *Fühshorn*.
Führband, *f.* *Kaufband*.
Führe, *f.* *kola*, *voz*, *povoz*; *vožnja*.
Führ-en, *v. a.* *voditi*; *provoditi*; *vo dati*; (*zu Wagen*), *voziti*; (*verwalten*), *voditi*, *ravnati*, *nastojati*, *upravljati*; *Waaren* —, *térgovati*;

bei sich —, sobom nositi; einen Namen —, imat ime; ein Amt —, nastojati službu; den Degen —, kretati, mahati sabljom, perom, tući se; die Feder —, pisati; in Versuchung —, uvest u napast; Reden —, govoriti; Klagen —, tužiti se; einen Prozeß —, pravdati se; Krieg —, ratovati, vojevati; das Wort —, govoriti, govornik biti, prvi biti; einen guten Tisch —, braniti se dobro; einem etwas zu Gemüthe —, opomenuti koga; hinter das Licht —, prevariti; —er, *m.* vodja; vojvoda; kaulauz, provodič; —erin, *f.* voditeljica, provodica.

Fuhr-lohn, *m.* kiria, vožnja, vozarina, brodidba, brodarina; —mann, *m.* kiridjia, voznik, vozar.

Führung, *f.* vodjenje, provodjenje; *fig.* upravljanje, ravnanje, nastojanje; die göttliche —, providjenje božje.

Fuhr-weg, *f.* Fahrweg; —werk, *n.* kola; tarnice; —wesen, *n.* kolničtvo; —wesenmannschaft, *f.* kolnici, voznari.

Füllbier, *n.* pivo doliveno, za dolivanje.

Fülle, *f.* obilnost, obilatost; mnoštvo, množina; punoća; (Füllsel), nadév.

Füllen, *v. a.* napuniti, dopuniti, izpuniti; zasuti, zabacati; (mit Füllsel), nadéti, nadévati; gefüllte Blumen, kitnjasto cvétje.

Füllen, *v. n.* idrèbiti se, oždrèbiti se.

Füllen, *n.* idrèbe, pullié.

Füll-erde, *f.* zemlja (za zasipanje); —haare, *pl. n.* dlaka (za nabiti štogod); —horn, *n.* rog od obilnosti; —munt, temelj, fundamenat (od sgrade kakove).

Füllsel, *n.* nadév.

Füllung, *f.* punjenje, napunjivanje.

Füllwein, *m.* vino doliveno, za dolivanje.

Function, *f.* odpravljanje službe, službovanje; —är, *m.* službovnik; —szulage, *f.* službovina, dodatak u ime službovanja.

Fund, *m.* nalazak, nahod; *fig.* našastje, iznašastje.

Fundament, *n.* fundamenat, temelj.

Foundation, *f.* utemeljenje; zaklada.

Fundgrube, *f.* ruda, rudnik.

Fündling, *f.* Findling.

Funduß instructuß, *m.* potrebina.

Fünf, *num.* pet; —t, *f.* —er, *m.* petak; (in der Karte), petica; —eß, *n.* peterokutje, petokutje; —eßig, *adj.* peterokutan, petokutan; —er, *m. f.* Fünfe; —erlei, *adj.* petero-
vèstan; —fach, —fältig, *adj.* peterogub, peterostruk; —fingerfrau, *n.* petopèstica, petolist (trava); —hundert, *num.* pet sto, pet sat; —hundertste, *adj.* pet stoti; —jährlig, *adj.* od pet godištah; —mal, *adv.* pet putih, pet krat; —monatlich, *adj.* od pet mèsasih; —prozentig, *adj.* petnastotni, po pet na sto; —tägig, *adj.* od pet danah; —tausend, *num.* pet hiljadah, pet tisućah; —te, *adj.* peti; —halb, *adj.* četiri i pol; —el, *n.* petina, peti dio; —enß, *adv.* peto.

Fünfzehn, *num.* petnaest, petnest; —hundert, *num.* hiljada i pet sto; —te, *adj.* petnaesti, petnesti; —tel, *n.* petnaestina, petnaesti dio.

Fünfzig, *num.* pedeset, peset; —er, —jährlig, *adj.* od pedeset godinah; —ste, *adj.* pedeseti, peseti.

Funke, **Fnnfen**, *m.* Fünfchen, *n.* iskra, varnica, iskrica.

Funkeln, *v. n.* sjati, sévati.

Funkteln, (**Funktelnageln**), *adj.* nov, novcat.

Funken, *v. n.* iskre metati, bacati varnice.

Für, *praep.* za; město, na město; u; po.

Für und **für**, *adv.* za vazda, za uvěk.

Fürbitt-e, *f.* molba, srédustanje, hodotajstvo; eine — einlegen, moliti za koga, srédustati, hodotajiti za koga; —er, *m.* srédustajnik, hodotaj, odvčtnik; —erin, *f.* srédustajnica, hodotajnica, odvčtnica.

Fürche, *f.* brazda; —n, *v. a.* brazditi; orati, uzorati; er **fürcht** ein finstres Gesicht, mčrgodi se.

Fürcht, *f.* strah, prepast, trepet, bojazan.

Fürchtbar, *adj.* strašan, strahovit; —heit, *f.* strahovitost, strah.

Fürchten, *v. a.* bojati se, strašiti se, plašiti se; sich vor Jemanden —, bojati se koga; **fürchte** Gott, boj se hoga; ich **fürchte**, er wird bald sterben, bojim se, umrčti če skoro.

Fürchterlich, *adj.* strašan, strahovit.

Fürchtlos, *adj.* bez straha, bezbojazan; —igkeit, *f.* bezbojaznost.

Fürchtlosam, *adj.* strašljiv, plašljiv, bojazljiv; —heit, *f.* strašljivost, plašljivost, bojazljivost.

Furie, *f.* furia, sčrda; jarost, bčs, sčrba, gnjev.

Fürer, *m.* furier; —schuß, *m.* furier, soldat, kol služi u kakova ošaira.

Fürlieb, *adv.* mit etwas — nehmen, zadovoljan s čim biti.

Fürnen, *n.* list, dašica tanka; —en, *v. a.* pokriti listom, dašticom tankom; —te Arbeit, *f.* Anzgelegte Arbeit.

Fürsprache, *f.* Fürbitte.

Fürsprecher, *f.* Fürbitter.

Fürst, *m.* knez, princip; der regierende —, vladalac, princip, knez vladajuči; —enthümig, *adj.* principski, kneški; —enthum, *m.* principstvo, čast principska, kneška; —enthum, *n.* kneževina, principovina; —in, *f.* kneginja, principovica, principesa; —lich, *adj.* principov, knežev; principski, kneški.

Furt, *f.* gaz, gazište, brod.

Fürwahr, *adv.* zaisto, u istinu.

Fürwort, *n.* (in der Sprachlehre), zaim; *f.* Fürbitte.

Furz, *m.* pčrdac.

Furzen, *f.* šorati.

Fusel, *m.* patoka.

Fuselier, *m.* pčšak, pčšac.

Fuß, *m.* noga; (Maß), noga, stopa; — eines Berges, podgorje, podnožje bčrda; — einer Säule, podnožje; —angel, *m.* želčza, želčze; —bad, *n.* parenje, kupanje noguh; —ballen, *m.* debelo meso (izpod pčrstah na nozi); —biege, *f.* pregib (u nozi); —blatt, *n.* taban; —boden, *m.* pod, patos; —brett, *n.* dolnja strana (od postelj); —eisen, *n.* želčza, želčze; negve, okovi; puto, bukagije.

Fußen, *v. n.* stojati; upirati se; auf etwas —, upirati se na što, zanositi se na što, uzdati se u što.

Fuß-fall, *m.* einen — thun, pasti nica pred kim, včrći se, baciti se pred koga; —fällig, *adi.* klečč; sničen, poničen, smčran; —adv. kleččč; sničeno, smčrno; —gänger, *m.* pčšak, pčšac, hodac; —gestell, *n.* podnožje; —gicht, *f.* uloz (u nogah); —hacht, *m.* pčšak, pčšac; —kuß, *m.* čelov u nogu; čelovanje noguh; —pßab, *f.* Fußsteig.

Fußling, *m.* stupalo (od čarape).

Fußpunkt, *m.* nadir; —reife, *f.* put pške, pšice; —saß, *m.* obojak; —schimmel, *m.* —banf, *f.* podnožje, skamijca; —sohle, *f.* taban; —stapfen, *m.* stopa, stupaj; —steig, *m.* staza, putanja; —steigrecht, *n.* stazno pravo; —tritt, *m.* stupaj, korak; stopa; (Fußspur), trag; —volk, *n.* infanteria, pšadja, pšačtvo, pšota; —waschen, *n.* pranje, umlvanje noguh; —werk, *n.* obuća; noge; —zehe, *f.* prst nožni, prst od noge; bie große —, palac od noge.

Futter, *n.* (Unterfutter), postava; (Wichfutter), kërma, hrana, pitja, paša; flüssiges —, napoj, meća; (Futteral, Scheide), tok, korice, noãnica; zehn Meilen in einem — machen, s jednim obrokom deset miljah prevaliti.

Futteral, *n.* tok; —macher, *m.* tokar, tokotvorac.

Futter-bank, *f.* s. Häffelbank; —er, *m.* sinar, koi prodava kërmu; —geld, *n.* kërma, trošak za kërmu; —graß, *n.* paša; —hemb, *n.* košuljica (gornja); —kasten, *m.* zobnica; —klinge, *f.* sećalo, nož (za sećku); —knecht, *m.* sluga (koi kërmi konje); —leinwand, *f.* postava, platno za postavu; —mauer, *f.* obzida.

Fütterer, *v. a.* (Kleider), postaviti (haljinu); (daß Vieh), hraniti, kërmiti, dat jesti.

Futter-neß, *n.* koš; —saß, *m.* zobnica; —schneider, *m.* sećkar; —schwinge, *f.* sito, rešeto; —stroß, *n.* slama za kërmu.

Fütterung, *f.* hranjenje, kërmljenje; hrana, kërma; postavljenje; postava (od haljine).

Futterzeug, *n.* postava.

G.

Gabe, *f.* dar, poklon; milostinja, podëla; doza; danak; fig. (Naturgabe), sposobnost, talent, dar.

Gabel, *f.* vile; vilice; viljuška; —anter, *m.* sidro tretje; skoba, skobla, spoja; —beichsel, *f.* ruku-nice (od taljigah); —förmig, *adj.* vilast, račvast, razsohast; —gehörn, *n.* rogovi vilasti, račvasti; —hirsch, *m.* jelen rogovah vilastih, račvastih; —holz, *n.* soha, razsoha, račve; —icht, *f.* Gabel-förmig; —pferd, *n.* taljigaš; —wagen, *m.* taljige.

Gafern, *v. n.* gaktati.

Gaffen, *v. n.* buljiti, zijati; —er, *m.* zijalo.

Gagath, *m.* gagat.

Gage, *f.* plata, platja.

Gah, *f.* Žah.

Gähnen, *v. n.* zëvati, zëhati; —, *n.* zëvanje, zëhanje; zëh.

Gähnsucht, *f.* zëhavic.

Gähr-e, *f.* kvas; —er, *v. n.* kisnuti, uskisnuti; (vom Weine), vrëti, kipëti; —ung, *f.* kisanutje, uskisanutje; vrenje; —ungsmittel, *n.* kvas, kvasac.

Gala, *f.* gala; —kleid, *n.* haljina od gale.

Galán, *m.* ljubovnik, milostnik.

Galant, *adj.* uëtiv, uljudan, dvoran; bie —e Welt, lépi svët.

Galanterie, *f.* galanteria; uëtivost, uljudnost, dvornost; —begen, *m.* spada od gale, spada kratka; —händler, *m.* tërgovac od galante-

rie; —waare, *f.* galanterie, (*t.*)
kitnice (roba za kitnjn); —waa-
renhandel, *m.* kitničarstvo; —waa-
renhändler, *m.* kitničar; —waa-
renhandlung, *f.* kitničarnica.

Galatag, *m.* dan od gale.

Galatere, *f.* galija; —narbeit, *f.* ro-
bija na galiji; —nslave, *m.* galiot.

Galgant, *m.* galanga.

Galgen, *m.* vésala, sohe; —dieb, *m.*
obšienjak; —frit, *f.* kratak od-
god, malo vremena; —schelm, —
frit, —vogel, *f.* Galgenbieb.

Galimatias, *n.* ludoria, benetanje,
budalaština, što neima ni glave ni
repa.

Galla, *f.* Gala.

Gallapfel, *m.* šiška, šišarica, šiš-
arka.

Gallatag, *f.* Galatag.

Galle, *f.* žuč; jéd; séréba, ljutost,
jarost; die schwarze —, černa žuč;
die — läuft ihm über, jédí se;
(šaušniš), trulost, gnjilost, gnji-
loća; rep od zvéri.

Gallen, *v. a.* strojit šiškami; einen
Fisch —, vaditi žuč iz ribe; —
v. n. pišati, mžžati (od zvéri).

Gallen, *v. n.* oriti se, razlégati se,
zvoniti, zujiti.

Gallen-bitter, *adj.* gorak kao žuč,
žuk; —blase, *f.* mēhur od žučí; —
heber, *n.* groznica žučna; —sucht,
f. žutjenica, žutica, kolera (bo-
lest); —suchtig, *adj.* žutjeničav;
(mürriſch), sērdit.

Gallerie, *f.* galeria.

Gallicht, *adj.* žučan, od žučí; gorak.

Gallerte, *f.* hladetina.

Gallinfect, *n.* šiškarica (muha).

Gallione, *f.* galiun.

Gallischen, *pl. f.* cokule, coklje.

Galmei, *m.* kalamina (vērsta od
rude).

Galopp, *m.* galup, skok; in — rei-
ten, skokom jahati; —iren, *v. n.*
galupirati.

Gamaschen, *pl. f.* čarape.

Gang, *m.* hod; (Durchgang), prohod,
prolaz; (Weg), put; (in einem
Hause), ganak, hodnica, šetnica;
(im Bergbau), žica, žila; (von
Speisen), donos; (in der Mühle),
kolo, žerňanj, žerno (mlinsko);
der — eines Pferdes, korak, hod;
etwas in — bringen, uvesti što-
god u običaj; die Sache nimmt
einen gang; anderu, stvar se je sa
svim preokrenula; der erste —
vom Diehl, péro brašno, perva
muka; einen — thun, léi kudgod;
einen — machen, (im Fichten), na-
valiti, nastupiti, naskočiti; ich
kenne ihn am — e, poznam ga po
hodu, po koraku; —bar, *adj.* (*v.*
Selbe), tekuć, dobar, valjan; —
Waare, roba od prodje; ein — er
Weg, put utérven, hodan.

Gänge und gebe, *adv.* u običaju, na-
vadno.

Gängel-band, *n.* vodiljka; —n, *v. a.*
voditi, vodati, učit hoditi; —wa-
gen, *m.* dubak, kola (u kojih se
děca hoditi uće).

Gans, *f.* guska.

Gänſchen, *n.* gušćica.

Gänse-agen, *n. pl. f.* Anführungszeichen;
—blume, *f.* krasuljak, ovčica (tra-
va); —braten, *m.* guska pečena;
—fett, —schmalz, *n.* gušćja mast;
—getröſe, —klein, *n.* drobno od
guske; —haut, *f.* koža naježena;
einem die — auflaufen, ježiti se;
—hirt, *m.* gušćar; —rich, *m.* gu-
sak; —wein, *m.* (im Scherz), voda.

Gant, *f.* lišba, *f.* Griba; —mann, *m.*
f. Gribator; —masse, *f. f.* Con-
cursmasse.

Ganz, *adj.* vas, sav, cio; (völlig), pun podpun; er ist ein — er Mann, vèrstan čovék je; — *adv.* sa svim, po sve, posvema; — wohl, vèrlo dobro; — wenig, nešto, jako malo; — und gar nicht, nikako, ni-pošto; — gewiß, zaisto.

Ganzlich, *f.* Ganz.

Ganze, *n.* celo, sve; im — en, u svem; im — en kaufen, kupiti na celu, na poprêko.

Gar, *adj.* gotov, dogotovljen; svèren, dovèren; napravljen, naèl-njen; (von Speisen), skuhan; spe-èen; — es Eisen, Kupfer, zelèzo, kotloovina čista; — es Leder, koža ustrojena.

Gar, *adv.* jako, vele, veomi, baš, upravo, po sve, po svema, sa svim; — nichts, baš ništa; so —, što više, da pače; vielleicht —, može-bit i; — viel, mnogo; — wenig, vèrlo malo.

Garanti-e, *f.* sigurnost, jemstvo, po-ruèanstvo; — en, *v. a.* dati sigurnost, jemèiti se za koga, biti kome poruk.

Garauß, *m.* — machen, svèrèiti, do-konèati; einem den — machen, upro-pastiti, skonèati koga.

Garbe, *f.* snop.

Garben, *v. a.* strojiti; (prügeln), tuèi, izbìti, izlupati.

Garbenzehnd, *m.* desetak, desetina od snopovah, snopovina.

Garber, *m.* strojbar, tabak; — ei, *f.* strojbaria, tabakana; — lohe, *f.* stroj; — stahl, *f.* Brunrstahl.

Garde, *f.* garda, gvardia, tèlesna straža.

Gardine, **Garbinstange**, *f.* Vorhang, Vorhangstange.

Gardist, *m.* gardista.

Gare, *f.* ustrojenje, stroj.

Gar-loth, *m.* kèrèmar, pèrcvar; — tüche, *f.* kèrèma, pèrcvarnica.

Gar, *n.* predja; (Nes), predja, mrèza; — baum, *m.* vratilo.

Garnele, *f.* Garnelenfress, *m.* rak bez kljèstah.

Garnhaspel, *m.* motovilo, vitao.

Garnison, *f.* gradobrana, posadka, po-sada.

Garnitur, *f.* obšav, rojte, rese.

Garn-knaul, *m.* klupko; — sack, *m.* sak (mrèza); — winde, *f.* vitao, motovilo.

Garstig, *adj.* gadan, gèrd, ružan; — keit, *f.* Špèlichkeit.

Gärtchen, *n.* vèrtac, vèrtlic, baštica.

Garten, *m.* vèrt, vèrtao, bašta; — arbeit, *f.* posao po vèrtlu; — bau, *m.* Gartenkunst, *f.* vèrtlarstvo; — beet, *n.* liha, greda, slog; — erbe, *f.* grašak povètni; — erbe, *f.* zemlja čèrna; — frucht, *f.* plod povètni; — gewächs, *n.* povèrtlina; — gott, *m.* Priap, bog od vèrtah; — hund, *n.* kuèa u vèrtlu; — messer, *n.* kosier.

Gärtner, *m.* vèrtlar, baštovan; — ei, *f.* vèrtlarstvo; — in, *f.* vèrtlarica, baštovanka.

Gas, *n.* gas, kiselik.

Gaschen, *v. n.* vrèti, kipèti, pèniti se.

Gascht, *m.* pèna.

Gaschen, *n.* ullòica, sokaèie.

Gasse, *f.* ulica, sokak; — enlaufen, šibe tèrèati.

Gassen-bube, — junge, *m.* ulièar, tepac, klatež; — hure, *f.* smucka, loèa; — fehrer, *m.* pometaè, izmetalac od ulicah; — loth, *m.* blato, glib; — laufen, *n.* šibe, tèranje šibah; — lieb, *n.* — hauer, *m.* pèsma prosta; — treter, *f.* Pfahstretter.

Gast, *m.* gost, došastnik, tudjanin, prihodnik, inostranac; ein schauer

—, lukav čovék; ein grober —, grubian; ungebetene Gäste seht man unter den Tisch, nepozvatu gostu mésto za vrati; zu —e bitten, pozvat u goste; zu —e gehen, ići u goste; —bett, n. postelja, odar za gosta; —erei, f. —gebot, n. čast, sobet, gostba, goštenje; —freund, m. gost; —freundschaft, f. gostionstvo; —frei, —freundschaftlich, adj. gostan, gostoljub, gostorad, gostion; —freiheit, —freundschaft, f. gostionstvo; —geber, f. Gastwirth; —gebot, n. f. Gastmahl; —herr, m. domaćin, gostionik; —hof, m. —haus, n. gostionica.

Gastiren, v. a. gostiti, častiti; —v. n. gost biti, u gostih biti; —mahl, f. Gasterei; —stube, f. —zimmer, n. soba za goste; —tisch, m. stol, tjerpeza za goste; —wirth, m. gostionik; —wirthschaft, f. gostioničtvo.

Gäten, f. Bäten.

Gatte, m. muž, zakonski, zaručnik, suprug.

Gatten, v. a. izbirati; sich —, v. r. pariti se, družiti se.

Gatter, n. rešetka; —thor, n. vrata s rešetkom; —werk, n. rešetke.

Gattin, f. žena zakonska, zaručnica, supruga.

Gattung, f. vrsta, sela, sorta, rod.

Gau, m. kotar, krajina.

Gauche, f. voda smērdeća; gnoj, pihtalina.

Gauchheil, n. mišakinja, krika (trava).

Gandieb, m. lupež, tat, kradljivac.

Ganfel-ei, f. —werk, —spiel, n. —poffen, pl. f. obsēna, glumarstvo, slēparia; —haft, —icht, adj. gluman, tamašan, smēšan; —männchen, n. lutčica tamašana; —n, v. n.

glumiti, slēpariti; —tasche, f. torbica, žep glumarski.

Gaufler, m. glumar, tamašnik; —isch, f. Gauflhaft.

Gaul, m. kljuse, konj.

Gaumen, m. nebo (u ustih), gērlo.

Gauner, m. lupež, kradikesa; —ei, f. lupežtvo; —n, v. n. varati, krasti.

Gautschbrett, n. daska (u papirnici).

Gautsch-en, v. a. polagati listove (na dasku); —er, m. polagalac (u papirnici).

Gaze, f. veo, poša.

Gazelle, f. gazela (zvr̄).

Geächtete, m. prognanik.

Geäder, n. žile, žilje.

Geartet, adj. napravljen, sagradjen; ein gut —er Mensch, čovék dobre čudi.

Geäß, Geäß, n. paša.

Geback, Geback, n. pekaria; peć (kruha).

Gebackenes, n. pekaria.

Gebäl, n. grede, balvani.

Geballt, adj. die —e Faust, šaka, stisak, pēsница.

Gebaren, v. a. mit Ginfünften, rukovati dohodcima.

Gebar-en, v. a. roditi, poroditi; —, n. rodjenje, radjenje; —erin, f. roditeljica, mati; Gottes —, bogorodica; —haus, n. radjionica; —mutter, f. Bärmutter.

Geäude, n. sagrada, sgrada; —steuer, f. sgradarina.

Gebe, f. Gänge.

Gebein, n. kosti, kostovje; fig. tēlo.

Gebeifer, Gebeil, n. lajanje, žefkanje.

Geben, v. a. dati, podati, predati; ein Wort —, (im Uebersehen), prevesti, reći; ein Geschenk —, dati, darovati, pokloniti; Geß worauf —, kaparu dati na što; Gott gebe es, bože daj, da bog dá; von sich

- , izbljavati, izrigati, izmetati; seine Gedanken von sich —, očitovati misao svoju; Acht —, paziti; es kurz —, u kratko reći; auf jemandes Worte nichts —, nehajati, nemariti za reči čije; sich —, v. r. dogoditi se, pripetiti se; (nachgeben), popustiti; (vergehen), proći, minuti; das wird sich schon —, izpravit će se, uredit će se to; es gibt Leute, jest, ima ljudi; was gibts? što je? was gibt es Neues? što je, što ima novoga? es gibt noch edle Seelen, ima još poštenih duša; —er, m. davalac, udilitelj, darivalac, darovnik, podavatelj.
- Geyerbe**, *f.* čin, način, lice, kretanje, micanje (rukuh); —n, sich, v. r. kretati, micati (rukama), držati se, podnositi se; sich lächerlich —, kivititi se, previjati se.
- Gebet**, *n.* molitva, molba; —buch, *n.* knjiga molitvena.
- Gebett**, *n.* postelja, posteljina.
- Gebetel**, *n.* bogoradjenje, prosjačenje.
- Gebiet**, *n.* vlast, oblast, atar, kotar, okoliš, krajina, područje, dohvat; — der Wissenschaft, polje znanosti.
- Gebiet-en**, *v. a.* zapovedati, vladati; —end, *adj.* vladajuće, gospodujuće; (in der Sprachlehre) . zapovedajuće; —er, *m.* gospodar; —erin, *f.* gospodarica; ljubovnica, ljubeznica, milostnica; —erisch, *adj.* zapovedan, gospodan, gospodičan.
- Gebinde**, *n.* svezka, pasmo; obruči.
- Gebirge**, *n.* gore, planine, bërda; —er, *m.* gorjanik, goranin, bërđjanin; —ig, *adj.* gorovit, bërđovit; —isch, *adj.* gorski.
- Gebiß**, *n.* (von Pferden), žvala; (Zähne), zubi.
- Gebirge**, *n.* puhanje, duvanje.
- Gebirge**, *n.* mešina.
- Gebirge**, *n.* bleka, mukanje.
- Gebirge**, *adj.* cvétan, šaren, s cvétjem.
- Gebirge**, *n.* kèrv; (Blutsverwandtschaft), rod, rodbina, kèrv.
- Gebogen**, *adj.* kriv, savijen, skućen.
- Geboren**, *adj.* rođen; ein —er Stirner, rođen Ilir, Ilir rodom.
- Geboren werden**, *v. n.* roditi se.
- Geborgen**, *adj.* sakrit, sakriven; *fig.* siguran, spasen.
- Gebot**, *n.* zapovéd, zapovést; die zehn —e Gottes, deset zapovédih božjih; (— auf etwas beim Handel), ponuda.
- Gebühr**, *n.* pèrvaz.
- Gebührten**, *n.* pećenja, pećenje, pećenjka.
- Gebrauch**, *m.* navada, običaj, trèbovanje, potreba, upotrèbljavanje, poraba; — machen, von etwas, služiti se čime; —en, *v. a.* upotrèbiti, upotrèbljavati, služiti se.
- Gebrauchlich**, *adj.* navadan, običan, u običaju, u navadi.
- Gebäude**, *n.* uvarak (piva).
- Gebrause**, *n.* šum, romon, rogobor.
- Gebrechen**, *n.* salinga, mána, nedostatak, porok, slabost, neizvrstnost; das schwere —, padavnica, velika bolest, nevolja; —, *v. i.* manjkati, saliti, uzmanjkati, nestati, uzsaliti.
- Gebrechlich**, *adj.* nemoćan, bolestan; *fig.* lomani, slab; —heit, *f.* nemoć, bolest, slabost, lomnost.
- Gebrochen**, *adj.* slomljen.
- Gebürer**, *pl.* bratja, braćinci, braćeni.
- Gebüll**, *n.* rika, buka.
- Gebürme**, *n.* mèmor, mèmrljanje.
- Gebühr**, *f.* dužnost, držanje, pristojnost; (Zahlung), platja, pristojbina; über die —, preko mere; die —en, *pl.* takse; —en, *v. n.* (einem), pristojati, ići komu što; es gebührt sich, pristoji se; —enanlaß, *m.* učena

- pristojbinah; —*end*, —*lich*, *adj.* pristojan, dužan.
- Gebund, *n.* zavezak, zavešljaj, smotak.
- Geburt, *f.* porod, porodjenje, narodjenje, rodjenje; (*Geschlecht*), rod, pleme, kol'no, pokolenje; — (*die Frucht selbst*), plod, porod; von —, rodom.
- Gebürtig, *adj.* rođen, rodom.
- Geburts-abel, *m.* plemstvo naslédno, plemstvo po kèrvi; —*arzt*, *m.* primalj; —*brief*, *m.* list kèrstni, pismo kèrsteno, pismo rodjenja; —*fest*, *n.* dan od narodjenja; —*glied*, *n.* udo rodno; —*helfer*, *m.* primalj; —*in*, *f.* primalja; —*hülfe*, *f.* primaljstvo; —*jahr*, *n.* godište, godina od narodjenja; —*ort*, *m.* mjesto rodno, domovina, postojbina; —*register*, *n.* kazalo rodjenih, matica rodoslovna; —*schrerzen*, *pl.* muke; —*stadt*, *f.* grad rodni; —*stunde*, *f.* ura od narodjenja; —*tag*, *m.* —*fest*, *n.* dan narodjenja, godovno.
- Gebüsch, *n.* šib, germ, šikara.
- Ged, *m.* gizdelin, ludjak; ein alter —, stara luda; —*enhaft*, *adj.* lud; gizdav.
- Gedacht, *adj.* gorirećen, spomenut, rećen, hvaljen.
- Gedächtniß, *n.* pamet, spomen, uspomena, uspomenuće; ewiges —, věčni spomen; —*münze*, *f.* medalja; —*tag*, *m.* god, dan od uspomene.
- Gedämpft, *adj.* ugašen; pridušen, umjeren.
- Gedanken, Gedanke, *m.* misao, idea, mišljenje; —*lect*, —*loß*, *adj.* bez misli; bez skrbi; —*losigkeit*, *f.* nepomnjivost, nehajnost, bezbrižnost, nemarnost; —*streich*, *m.* pauza, potez.
- Gedärm, *n.* créva, drob.

Gedeck, *n.* zaklopac; (*Couvert*), prostirak.

Gebeiß-en, *v. n.* (am Leibe zunchmen), rasti; debljati, debeliti; (*glücklich gehen*), ići na ruku, ići za rukom; napredovati, cvétati, uspéti; daß Essen gebeißt ihm nicht, negodi mu, neide mu u tek jélo; die Sache ist dahin gebießen, došlo je do toga; die Frucht gebeißt heuer, ove je godine dobar žitorod; — machen, *v. a.* nasporiti; — *n.* sréca, napredak, uspéh, naspor; —*lich*, *adj.* koristan, godan, naprédan.

Gebenten, *v. a.* (gesonnen sein), misliti, kaniti; (*sich erinnern*), pamtiti, sjećati se; spomenuti se, opomenuti se; spomenuti, napomenuti; einem etwas —, zapamtiti što komu; osvetiti se, vratiti što komu.

Gebentmann, *m.* pametar, pamtilac.

Gebicht, *n.* poezia, pésan; fabula, basna.

Gebiegen, *adj.* (*Gold, Silber*), čist, suh; —*e Arbeit*, valjan posao; er gab ihm eine —*e Antwort*, baš mu je valjano odgovorio; —*e Weisheit*, prava, zréla mudrost.

Gebinge, *n.* ugovor, pogodba.

Gebonner, *n.* germaljovina.

Geboppelt, *adj.* dvostruk, dvogub, dupao.

Gebänge, *n.* tiska, navala, naloga.

Gebängt, *adj.* stišnjen.

Gebritt, *adj.* trojan.

Gebüdt, *adj.* sguren, poguren; potuljen.

Gebuld, *f.* uzterpnost, uzterpljivost, terpljivost, potèrpljenje; —*en*, *sich*, *v. r.* uzterpéti se, potèrπέti se; —*ig*, *adj.* terpljiv.

Gebunfen, *adj.* otećen; podbuo.

Geignct, *adj.* prikladan, sposoban.

Gefest, *f.* **Gefestland**, *n.* zemlja pško-vita, pškina.

Gefahr, *f.* opasnost, pogibio, pogibja, pogibel; *es ist Gefahr* m *Verzug*, odlaganje je pogibeljno, opasno.

Gefährte, *f.* (**Gefahr**), opasnost, pogibio; (*Arglist*), prevara, himba, varka; — *ben*, *v. a.* štetovati; — *bet sein*, doći u opasnost, biti u opasnosti; — *lich*, *adj.* opasan, opasan, pogibeljan.

Gefährte, *m.* drug, drugar; — *in*, *f.* druga, drugarica.

Gefälle, *n.* (eines *Flusses*), nizbèrdica, stèrmenitost, stèrmina (rèke il zemlje), padanje vode.

Gefälle, *pl.* dohodci; *namet*, poreza.

Gefallen, *v. a.* dopasti se, sviknuti se; *dopadati se*; *sich etwas lassen*, tèrpèti, hotèti štogod; *sich alles lassen*, svačim zadovoljan biti.

Gefallen, *m.* ugodnost, milost, slast; *thun Sie mir ben* —, učiniti mi ljubav; *nach* — *reden*, govoriti po volji; *an etwas haben*, *finden*, *dopadati se* komu što.

Gefällig, *adj.* priatan, ugodan; (*bienstfertig*), poslušan, dvoran, udvoran, ljubezan; — *keit*, *f.* ljubav, dobrotà; *dvornost*, *er erwies mir viele* — *en*, mnogo mi je ljubavi učinio.

Gefälls (in *Zuf.*) (*t.*) što se dohodakah tièe; — *amt*, *n.* dohodarstvo; — *amtlich*, *adj.* dohodarni; — *amtslocale*, *n.* dohodara, — *beamte*, *m.* dohodarnik, dohodarni urednik; — *casse*, *f.* dohodarna pèzèznica.

Gefangen, *adj.* ulovljen, zatvoren, uhvatjen; *zasužnen*; (im *Kriege*) zarobljen; — *nehmen*, uloviti, zatvoriti; — *sitzen*, sužnjevatì, bit u tamnici, tamnovati; — *auffeher*,

m. zatvorenički nadglednik; — *haus*, *n.* zatvorionica; — *meister*, *m.* zatvornik; — *er*, *m.* tamničar; *sužanj*, *rob*; — *nehmung*, *f.* ustavljenje; *zasužnenje*; *ulovljenje*, *uhvatjenje*, *uhvat*; — *schaft*, *f.* tamnica, sužanjstvo, robstvo; — *wärter*, *m.* tamničar, zatvornik, stražnik od tamnicah.

Gefänglich, *adj.* — *eingezien*, uloviti, uhvatiti, zatvoriti; — *e schaft*, tamnica.

Gefängniß, *n.* tamnica, apsa, zatvor; (*Gebäude*), zatvorionica; — (in *Zuf.*) *zatvornièki*; — *genosse*, *m.* suzavornik; — *leben*, *n.* život u zatvoru; — *strafe*, *f.* kazan zatvora; — *system*, *n.* sustava (naèin) zatvornièstva; — *verwaltung*, *f.* uprava zatvornièstva; — *wesen*, *n.* zatvornièstvo.

Gefäß, *n.* sùd; (*Dege*—), balèak.

Gefast, *adj.* (von *Steinen*), okovan; (*bereit*), pripravan, pripravljen, gotov; *sich machen*, praviti se.

Gefecht, *n.* boj, bitka.

Gefieder, *n.* perje; — *t*, *adj.* perjat, pernat.

Gefilde, *n.* poljana, polje.

Geflammt, *adj.* valovit, plamenit.

Geflatter, *n.* leperèenje.

Geflecht, *n.* pletèr; (*Flechte*), lišaj.

Gefleckt, *adj.* kèrpast, pègav.

Geflied, *n.* kèrpež.

Geflied, *adj.* pokèrpljen, izkèrpljen.

Gefliffen *ic. f.* *Befliffen* *ic.*; — *tlich*, *adj.* navlašni, namišljen; — *adv.* hotice, hotoma, hotomice, navlaš.

Geflüche, *n.* kletve, psovanje.

Gefügel, *n.* pilad, živad, perad; *ptice*; — *t*, *adj.* krilat.

Geflüster, *n.* šapat, šaptanje.

Gefolge, *n.* provod, pratnja, pratiloci.

Gefrage, *n.* izpitkivanje; zapitkivanje.

Gefranšet, *adj.* s rojtami, na rojte.

Gefràß, *n.* hrana, paša, kërma; gubica, rilo; — *ig*, *adj.* proždèrljiv, nesit; — *igfeit*, *f.* proždèrljivost, proždèrlost.

Gefreiter, *m.* frajt, prost od straže.

Gefrier-en, *v. n.* mèrznuti, smèrznuti se; — *machen*, slediti; — *punkt*, stùpanj ledni.

Gefroren, *adj.* smèrznjen.

Gefrorenes, *n.* sladoled.

Gefüge, *n.* sgloboje; *fig.* udes, sudbina.

Gefüge, **Gefügig**, *adj.* gibak, prigljljiv; *fig.* priljuban, sklonjiv.

Gefühl, *n.* óutjenje, óutjenstvo; (der Sinn tes — tés), óut; — *los*, *adj.* tvèrd, dèrven, bezoóutan; nemio, nemilosèrdan; — *losigfelt*, *f.* tvèrdoća, bezoóutnost; nemilost, nemilosèrdnost; — *voll*, *adj.* oóutan, mek.

Gefüllt, *adj.* pun, napunjen, nadèven.

Gefürcht, *adj.* (t.) oknežen; — *er Graf von N.*, okneženi grof od N.

Gegen, *prp.* proti, suproti, suproć; prema, prama; na; pod; k, ka; — *einen Ort hin*, prema, k mèstu kojem; — *Abend*, pod večer; na zapad; od zapada; — *sechs Uhr*, oko šest urah; — *seinen Wohlthäter*, prema svojem dobroćinitelju; *Drei — Einen*, trojica na jednoga; — *den Wind*, suprot vètru; — *den Strom*, uz vodu; *eine Sache — eine andere vertauschen*; zamènit jedno za drugo; *ein Urtheil — jemand ergehen lassen*, izdati presudu vèrhu koga; — *Etzgelt etwas thun*, óiniti što za platu; — *Jemand's Willen*, uzpèrkos kome; *er ist — ihn nicht's*, on nije prema njemu ništa; *gledè njega on nije ništa*; — *einander abwägen*, jedno s drugim razmèriti.

Gegen-absticht, *f.* nakanjenje protivno;

— *anstalt*, *f.* (gegen den Feind), protusagrada, obrana, branjenje; (gegen ein Uebel), pomoć; — *anstalten*, mašen, oprèti se, oprati se čemu; — *antwort*, *f.* odgovor na odgovor; — *aussführung*, *f.* protivuzvedba; — *äußerung*, *f.* protivukazivanje; — *batterie*, *f.* baterija protivna; — *bebingung*, *f.* pogodba, ugovor zamèniti; — *befehl*, *m.* protuzapovèd; — *beleidigung*, *f.* uvredjenje uzvratjeno, zamènito; — *bemerkung*, *f.* protivuopazka, protivuprimètba; — *bericht*, *m.* protivuzvèstje, doglas protivni; — *befcheinigung*, *f.* kvitancija zamènita, primka, svèdočanstvo protivno; — *beschimpfung*, *f.* zavratna pogèrda; — *befuch*, *m.* uzvratjenje polazka; — *beweis*, *m.* dokaz protivni; — *biß*, *n.* kip, slika, prilika suprotivna.

Gegend, *f.* strana, kraj, okolica, krajina.

Gegen-bienst, *m.* usluga povratna, zavratna, zamènita; — *bruch*, *m.* tisak zavratni, odpor; — *einander*, *adv.* jedno prema drugom, jedno proti drugom; zamènito; (gegenüber), naproti; — *einanderhalten*, prispodobiti; prispodobljati; — *erklärung*, *f.* óitovanje zavratno, zamènito; óitovanje protivno; — *fall*, *adv.* usuprot; — *forberung*, *f.* iskanje, zahtèvanje, zamènito iskanje druge stranke; — *fùßler*, *m.* protunog; — *geschenk*, *n.* dar, poklon zamèniti, uzdarje; — *gewicht*, *n.* utez protivni; — *gift*, *n.* sutuk; — *grund*, *m.* razlog oprèčni, protivni; — *gunst*, *f.* milost, blagovoljnost zavratna, zamènita; — *klage*, *f.* tužba uzvratna; — *kläger*, *n.* tužbenik uzvratni; — *kritik*, *f.* protuk rlička

—licht, *n.* svétlost protivna; —
 —liebe, *f.* ljubav povratna, za-
 vratna, zaménita; —list, *f.* varka
 zaménita; —brauchen, varku var-
 kom uzbiti; —macht, *f.* moé, sila
 suprotivna; —mauer, *f.* baba, pod-
 por, zid podporni; —mine, *f.* la-
 gum, podkop opréeni; —mittel, *n.*
 pomoé, lék; —papst, *m.* lažopapa;
 —part, *m.* protivnik; —partei, *f.*
 strana protivna; —psand, *n.* zalog
 zaméniti; —rechnung, *f.* račun za-
 méniti, račun druge stranke; —
 rebe, *f.* odgovor; prigovor, pro-
 tivnički govor; —saß, *m.* opré-
 enje, opréka; —schein, *m.* odboj
 (svétlosti); (in der Astronomie), opré-
 éenje; (Handschrift gegen eine an-
 dere), kvietancia, svédoéanstvo za-
 ménito, uzpisje; —schlußrede, *f.*
 konaéni, dovéřni odgovor; —
 schlußschrift, *f.* konaéni odpis; —
 schreiber, *m.* kontrolor, pisar pro-
 tivni; —schrift, *f.* odpis; Schrift
 und —, spis i odpis; —schuld, *f.*
 dug zaméniti; —seite, *f.* strana
 protivna; (die verkehrte Seite),
 strana opaka; —seitig, *adj.* za-
 vratan, zaménit, uzajemni; —sei-
 tigkeit, *f.* uzajemnost; —ste-
 gel, *m.* protupeéat; —sperre, *f.* su-
 kljué; —stand, *m.* predmet, stvar;
 (Widerstand), upornost; —stellung,
f. suoéba, *f.* Confrontation.
 Gegenstoß, *m.* udarac zaméniti; —
 strich, *m.* (in Zeugen), strana opa-
 ka; —stück, *n.* prilika; —stübe,
f. podpor; —theil, *n.* protivno;
 im —, *a.* usuprot, pako, da pa-
 ée; —*m.* protivnik, stranka pro-
 tivna; —über, *prp.* prema, pra-
 ma; naproti, nasuproti; —stellen,
 staviti prema, suoéiti; —vermácht-
 niß, *n.* zaménito ostavljenje (u te-

stamentu); dar ženitbeni; —ver-
 schreibung, *f.* obvezanje zamenito;
 —versprechen, *n.* obećanje zamé-
 nito; —visite, *f.* †. Gegenbesuch; —
 vorstellung, *f.* odgovaranje, oéito-
 vanje uzvratno; —wall, *m.* pro-
 tusagrada.

Gegenwart, *f.* sadašnjost, vréme sa-
 dašnje; prisutnost, pribitje, pri-
 tomnost, nazoénost; —wärtig, *adj.*
 sadašnji, današnji; prisutan, pri-
 bitan, pritoman, nazočan; —*adv.*
 sada, današnji dan.

Gegenwehr, *f.* suprotjenje, obrana,
 protubrana; —wind, *m.* protivan
 vétar; —zeichnung, *f.* supodpis.

Gegitter, *f.* Gitter.

Gegner, *m.* protivnik; —in, *f.* pro-
 tivnica.

Gegründet, *part. adj.* temeljit, osno-
 van.

Gehaben, *sich, v. r.* gehabt auch wohl,
 budite zdrav, prostite, s bogom,
 praštajte.

Gehäge, *n.* plot; ograda; branjevi-
 na; einem in das — gehen, kom-
 men, unéti sèrp u tuđu žetvu;
 mészati se u tuđe posle.

Gehalt, *m.* prostor, mésto; (das Ent-
 haltene), sadržaj; (die Befoldung),
 platja; (Worth); vrédnost unu-
 tènja, jezgra; Worte ohne —, réci
 bez svake vrédnosti.

Gehalten, *adj.* dèřan; obvezan, dužan.

Gehaltsabstufung, *f.* stupovnost pla-
 te; —abzug, *m.* odbitak od plate;
 —sperre, *f.* ustavak plate; —zu-
 lage, *f.* dodatak k plati.

Gehänge, *n.* vénci, kite; (Gehänge-
 ren), uši pasje; (Abhang), nizbèr-
 dica, stèrmina; (Gingeweibe), drob,
 créva.

Geharnischt, *adj.* oklopljen, pod o-
 klopom.

Gehässig, *adj.* mērzak, mērzot, nepriatan; — Jemand machen, omraziti koga; — *leit*, *f.* nepriatnost; mērzost; omraza.

Gehau, *m.* zasēka.

Gehäuft, *adj.* nagērujen.

Gehäuse, *n.* (Uhrgehäuse), kutia, tok; (bei Früchten), ljuska.

Gehes, *n.* gnjēzdo; leglo.

Gehege, *f.* Gehäge.

Gehelligt, *part. adj.* posvetjen.

Gehem, *adj.* tajan, otajan, potajan, sakriven; in —, u potaji, otajno, tajom, kradom; pod rukom; — halten, tajiti, skrivati; — haltung, *f.* tajenje, zataja, skrivanje; — niß, *n.* tajna; otajstvo; — nißvoll, *adj.* tajan, otajan; otajstven; — schreiber, *m.* tajnik.

Geheiß, *n.* zapovēd.

Gehen, *v. n.* ići, hoditi; poći, polaziti, odlaziti; aus einem Orte —, izići, otići; in einen Ort —, unići, poć u nutra; durch einen Ort —, proći; von einem —, otići od koga, ostaviti ga; einen Schritt —, korak učiniti; an etwas —, podhvatiti se čega, uzeti što na se; einem an die Hand —, biti komu na ruku; lassen Sie mich —, ostavite me, okanite me se; zu Ende —, izticati, na izmaku biti; verloren —, izgubiti se; zu Herzen —, dirati u serce; die Post geht heute um acht Uhr, pošta odlazi, polazi u osam urah; der Teig fängt an zu —, diže se tēsto; das geht nicht, to nemože biti, to se ne pristoji; meine Uhr geht zu geschwind, ura mi ide naprēd, prerano; das Zimmer geht auf die Gasse, soba gleda na sokak, na ulicu; in sich —, doć k sebi, svidēti se; schwanger —, te

gotna biti, nositi; es geht ein starker Wind, velik vėtar puše; wie geht's? kako je? wie geht's mit Ihrer Gesundheit? kako vam sluš zdravje? es geht mir wohl, dobro mi je; es geht dem einen wie dem andern, jednomu je tako kao i drugomu; es geht ein Gerücht, govori se; es geht in die dritte Woche, nastala je tretja nedēlja; es geht an das Leben, tu se o glavi radi; diese Schritte geht hundert Schritte, puška ova nosi na sto korakah; sich müde —, umoriti se od hoda; sich die Füße wund —, ozlediti, natērti noge hodeć; zu Grunde —, poginuti, propasti.

Gehen, *n.* hod, hodja, hodanje.

Gehent, *n.* pojas od sablje; povraz, provoslo.

Gehenkst, *adj.* s rućicom, s dērikom.

Gehenkter, *m.* obšēnjak.

Gehener, *adj.* zdrav; probitačan.

Gehens, *n.* urlikanje, zavijanje, tuljenje.

Gehirn, *n.* mozag, moždani.

Gehöfte, *n.* dvor, avlia, dvorlīste.

Gehölz, *n.* šuma, lug; šikara.

Gehör, *n.* sluh; slušanje; posluh; poslušanje; uslišanje; er hat kein —, nečuje; einem — geben, poslušati koga; — finden, uslišan biti.

Gehörchen, *v. n.* poslušati, posluhanuti koga; slušati, poslušan biti.

Gehören, *v. n.* spadati, pripadati; trēbati, trēbi biti, hotēti se; das gehört nicht in mein Fach, to nije moj posao; dieses gehört nicht hier, to neidje simo; mehr als sich gehört, više neg se pristoji, više neg trēba; es gehört Zeit dazu; tomu trēba vrēmena; diese zwei

- Dinge — zusammen, ovo dvoje idje skupa; daš gehört sich, to se pristoji, to treba; solche Speifen — fürs Vieh, takova su jela za marvu.
- Gehörig**, *adj.* spadajući; pristojan, dužan; zur — en Stunde, na vreme, u horu; allez — würdigen, činiti sve kao što treba.
- Gehörlos**, *adj.* gluhi; — igit, *f.* gluhost, gluhoća.
- Gehörn**, *n.* rozi, rogovi; —, *adj.* rogat.
- Gehorsam**, *adj.* pokoran, ponizan, poslušan; — *m.* posluh, poslušnost, pokornost, poniznost; — *en*, *v. n.* slušati, poslušan biti; poslušati, posluhnuti.
- Gehre**, *f.* sat (medeni).
- Gehren**, *m.* kople, stréla; kut; klin.
- Gehülfe**, *m.* pomoćnik; — *in*, *f.* pomoćnica.
- Gehwerk**, *n.* kolesa (od ure itd.)
- Gehauchte**, *n.* klicanje, klikovanje, vika, radost.
- Geier**, *m.* jastreb; — falke, *m.* sokol.
- Geifer**, *m.* slina, bala, péna; jéd, pizma; — icht, — igt, *adj.* slinjav, balav; jedovit; — *n*, *v. n.* sliniti se, pénniti se, baliti se; — tuch, *n.* prostirač (déci o vratu).
- Geige**, *f.* gusle.
- Geigen**, *v. n.* gudéti; — bogen, *m.* gudalo, gudac; — futter, — futteral, *n.* tok od gusalah; — halz, *m.* držák, ručica od gusalah; — harz, *n.* kalafonia; — macher, *m.* guslar; — steg, — sattel, *m.* kobilica, konjic.
- Geiger**, *m.* guslar, gudac.
- Geil**, *adj.* bujan, péréveit; puten, pohotan, bludan; (vom Boden), tusta, mastna zemlja; — e Pflanzen,
- uzbujalo, pobujalo rastje; — riechen, udarati po péréveini.
- Geilen**, *pl. f.* jaja, muda.
- Geilheit**, *f.* bujnost, péréveitost; putenost, blud, bludnost; (vom Boden), tuština, mast.
- Geiß**, *f.* koza; — blatt, *n.* kozja kerv (trava); — bock, *m.* jarac, kozao, péré, praz; — bohne, *f.* brabonjak.
- Geißel**, *m.* talac.
- Geißel**, *f.* bič; — *n*, *v. a.* bičevati; — ung, *f.* bičevanje.
- Geißhaar**, *n.* kostrét, — hirt, *m.* kozar; — fleck, *m.* zanovét; — fuß, *m.* pralica; — stall, *m.* tor kozji.
- Geist**, *m.* duh.
- Geister-bann**, *m.* zaklinjanje; — beschwörer, *u.* zaklinjalac; — beschwörung, *f.* zaklinjanje; — lehre, *f.* duhoslovje, pnevmatologia; — seher, *m.* vilovnik; — stunde, *f.* ponoći; — welt, *f.* svét duhovah, svét duhovni.
- Geistes**, (in Zwi.) duševni; — gabe, *f.* dar, talent, — gegenwart, *f.* prisutnost duha; — kraft, *f.* moć, jakost duševna; — schwäche, *f.* slabost od duše, uma; — verwirrung, *f.* poluda.
- Geistig**, *adj.* duševan; duhovan; netélesan; wie — e Welt, svét duhovni; — es Eigenthum, vlastnost duha.
- Geistlich**, *adj.* duhovni, cérkovni, cérkveni, redovnički, duhovnički, svetjениčki; — er, *m.* duhovnik, redovnik, svetjenik, pop; — feir, *f.* duhovništvo, popovstvo, duhovnici, redovnici, popovi.
- Geistlos**, *adj.* bez duha, bez razuma.
- Geistreich**, *adj.* uman, razuman, duhovit; (vom Wein), duhovit, opojan, jak.
- Geiz**, *m.* lakomost, tvérdost, stislji-

vost, skupost; — *en*, *v. n.* lakom, tvrd, stisljiv biti, skupariti; — *hals*, *m.* lakomac, skupac, tvrdica, stisljivac; — *ig*, *adj.* lakom, skup, tvrd, stisljiv.

Gefämpfe, *n.* boj, rat.

Gefneife, *n.* prikor, karanje.

Gefigel, *n.* škakljanje, golicanje.

Gefläffe, *n.* lajanje, žefkanje.

Geflagter, *m.* tuženik (in ält. Urf. peruš doljni).

Geflapper, *n.* klepet, klepetanje.

Geflatsche, *n.* pljesak, pljeskanje; (oaš Gefchmätš), blebetanje, bërbljanje.

Geflimper, *n.* brenkanje.

Geflingel, *n.* zveka, zveket, zveketanje.

Geflirre, *n.* zveket, zveka (od oružja).

Gefloffe, *n.* lupa, lupanje.

Gefnaster, **Gefnifter**, *n.* praska, praskanje, pucanje.

Gefnirische, *n.* škripa, škripanje.

Gefrache, *n.* praska.

Gefrächze, *n.* gaka.

Gefrätš, *n.* tarotine, strugotine.

Gefreische, *n.* dreka, drećanje; évarenje, cvëćanje.

Gefripel, *n.* grebanje, grebenje, éaćkanje, éërćanje.

Gefröfe, *n.* maramica, pelentica.

Gefühfelt, *adj.* iskan, uziskan, pričinen.

Gefache, **Gefächel**, *n.* smëh, podsmëvanje, smësenje.

Gefächter, *n.* grohot, smëh.

Gefag, *n.* čast, gostba, sobet, goštenje; inš — *hincin*, na slëpo, bez pameti, ni simo ni tamo.

Gefähmt, *adj.* knjast, sakat; šepav.

Gefährtheit, *f.* Gefëhrsamkeit.

Gefäbrr, *n.* parapet, ograda; na slon.

Gefangen, *v. n.* dospëti, doći, stići, dostići; zu etwaš —, doći do éega.

Gefärm, *n.* buka, vika.

Gefafš, *m.* prostor.

Gefaffen, *adj.* miran, tih, krotak, tërpljiv; — *adv.* po malo, lagano, pelako; nur —, samo lagano; — *heit*, *f.* krotkoća, tihoća, tërpljivost.

Gefaufe, *n.* tërćanje, tërka.

Gefäufig, *adj.* lak, vëst, okretan, hitar; eine — e Zunge, hitar, bërž jezik; eine — e Hand, laka ruka; — *keit*, *f.* lakoća, vëština, okretnost, hitrost.

Gefäut, *n.* zvonjenje; (die Glöden gefbft), zvona, zvonovi.

Gefb, *adj.* žut; —, *n.* žuto, žutina, žutilo, žuta boja; — in Ei, žumanjak, žumance, žutanjak; — *en*, *v. n.* žutiti, požutiti; — *v. n.* žutëti, požutëti; — *gießer*, *m.* mëdar; — *grün*, *adj.* žuto-zelen; — *lopf*, *m.* žuna (ptica); — *holz*, *f.* žarberbaum; — *lich*, *adj.* žučkast, žutkast; — *reif*, *adj.* žut, zrio; — *roth*, *adj.* žuto-červen, ridj; — *schede*, *m.* konj žutih pëgah; — *schäbel*, *m.* žutokljunac; — *fucht*, *f.* žutica, žutjenica, žutuga, zlatenića; — *füchtig*, *adj.* žutićav, žutjenićav, žutugav, zlatenićav; — *wurz*, *f.* žutnjak.

Gefb, *n.* novac, novci, pënezi, mëš; (in Zuf.) novčani; — *abgabe*, *f.* danak u novcu; — *aufuhr*, *f.* izvoz novčani; — *auführverbot*, *n.* zabrana novčazoga izvoza; — *abgabe*, *f.* novčani razhod; — *beitrag*, *m.* novčani prinesak; — *beutel*, *m.* kesu, mošnja novčana; — *busse*, *f.* globa; — *curš*, *m.* hod, tešaj nov

čani; —*eswerth*, *adj.* vrédan novacah; —*gierig*, *adj.* lakom na novce; —*gier*, *f.* lakomost na novce; —*kasten*, —*schrant*, *m.* —*liste*, *f.* ikrinja za novce; —*saße*, *f.* émer; —*Klemme*, *f.* —*mangel*, *m.* rédkost, manjkanje novacah, oskudica; —*fürbchen*, *n.* kotarica, košiče za novce; —*müller*, *m.* pogadjalac; *ménik*; *kamatnik*; —*sack*, *m.* vréčica za novce, kesa; —*sorte*, *f.* véstata novacah; —*splittern*, *adj.* razsipan, razmetan; —*schulb*, *f.* dug (novčani); —*strafe*, *f.* Gelbbuße; —*stück*, *n.* novac; —*summe*, *f.* —*posten*, *m.* suma; —*umlauf*, *m.* obticanje novacah; —*wechsel*, *m.* ménica, polica; —*wechsler*, *f.* Wechsel; —*wesen*, *n.* novčanstvo; —*ziffer*, *n.* novčani broj; —*zins*, *m.* najmovina u novcu.

Gelee, *n.* f. Gallerte.

Gelegen, *adj.* položen, stavljen, postavljen, posadjen, ležeć; (bequem, passend), sgodan, pristojan, prikladan, prilléan; es ist mir nichts daran —, nemarim, nehajem za to; was ist Ihnen daran —, što je vam do toga? daran ist viel —, mnogo je do toga, potrebno je vele; —*adv.* sgodno, na vréme, udobu, dobro.

Gelegenheit, *f.* prilika, sgoda, prigoda; alle Gelegenheiten eines Hauses kennen, poznati sve kute po kući; mit seiner eigenen — kommen, doé svojom prilikom; —*gebicht*, *n.* prigodna pésan.

Gelegentlich, *adj.* sgodan, prigodan; —*adv.* s prigodom, po sgodi, kad prilika bude.

Gelehrig, *adj.* naučljiv, učljiv, mek, krotak, mekoum; —*feit*, *f.* učljivost, naučljivost, mekoumnost, krotkoća.

Gelehrsamkeit, *f.* nauk, učenost.

Gelehrt, *adj.* učen, naučan; —*c*, *m.* učeni, naušnik.

Geleise, *n.* vagaš, kolotečina.

Geleit, *n.* pratnja, provod, straža; *sichereis* —, prohod, prolaz siguran, slobodan; —*en*, *v. a.* pratiti, provoditi, provadjati; —*er*, *m.* f. Geleitsmann.

Geleitsamt, *n.* uprava provodna; —*brief*, *m.* provodnica; —*einnahme*, *f.* carina od prohoda; —*einnehmer*, *m.* carinik od prohoda; —*geld*, *n.* carina, harač od prohoda; —*mann*, *m.* pratilac; —*schiff*, *n.* prateći brod; —*zeichen*, *n.* —*zettel*, *m.* cedulja od platjene carine na drumu.

Geleht, *n.* sgloba, koléno, kolénce, član, članak, karika (od verigah).

Geleht, —*sam*, *adj.* gibak; *fig.* učljiv, naučljiv, mek; —*igkeit*, *f.* gibkost, okretnost; *fig.* učljivost, naučljivost.

Gelehn, *v. n.* drečati, derati se.

Gelehter, *n.* vérst, sela, poréklo, podrétlo; sie sind gleichen —s, u jednu tikvu pášu.

Geleiben, *v. n.* izvoléti, vidéti se, svidéti se.

Geleibter, *f.* draga, ljubeznica, ljubovnica, ljubovca; —*er*, *m.* dragi, ljubeznik, ljubovnik.

Geleinde, *adj.* mek, blag, krotak, dobar; —*er Winter*, meka zima; —*igkeit*, *f.* mekost, krotkoća, blagost, dobrotá.

Geelingen, *v. n.* poći, íći za rukom, dati se, davati se.

Gelespel, *n.* šapat, šaptanje.

Gellen, *f.* Gällen.

Geleben, *v. a.* obećati, zateći se, zareći se, zavećati se.

Welt, *f.* je li? što ne?

Welt, *adj.* jalov.

Gelte, *f.* kablica, sié, muzlica.
Gelten, *v. a.* valjati, vréditi, vrédan biti, waš gilt die Wette, o što da se obkladimo; bieser Gulden gilt zwanzig Groschen, ova forinta nosi dvaest grošah; es gilt die Ehre, daš leben, tu se radi o glavi, o poštenju; daš gilt nicht, to nevalja; mir gilt daš gleich viel, to je meni sve jedno; geltend machen (ein Recht), dokazati (pravo kakvo); (einen Grund) dovoditi (razlog).
Geltung, *f.* valjanost, vrédnost.
Gelübde, *n.* zavét, zagovor.
Gelüft, *n.* pohota, požuda, volja; — *en*, *v. n.* pohotéti, želéti, poželéti.
Gelzen, *v. a.* uskopiti, uštrojiti.
Gemach, *n.* komora, soba, odaja; daš heimliche —, zahod, komornjak.
Gemach, *adv.* po malo, lagano, tiho.
Gemach, *n.* posao, teg, rabota.
Gemächlich, *adj.* lastan, lén, lak; — *adv.* po volji, po malo, lagano; — *feit*, *f.* last.
Gemächt, *n.* dèlo, posao, teg; uda rodna.
Gemahl, *m.* muž, zaručnik, suprug, zakonski; — *in*, *f.* žena, zaručnica, supruga.
Gemälde, *n.* kip, prilika.
Gemahnen, *v. a.* opomenuti, spomenuti; es gemahnet mich, čini mi se; vidi mi se.
Gemansche, *n.* smés, mésarja.
Gemarkung, *f.* medje, granice občine.
Gemäß, *n.* méra.
Gemäß, *adj.* podoban, shodan; — *adv.* po, polag; — *heit*, *f.* shodnost, podobnost; *in* —, po, polag.
Gemäßigt, *adj.* razborit, uméren.
Gemäuer, *n.* zid, zidine.
Gemein, *adj.* občinski, obćen, obćenit, zajednički; (gewöhnlich), alltäglich), priprost, prost, svagdanji;

(niedrig, schlecht), potláten, nevaljao; daš — *e* Besse, dobro občinsko; daš — *e* Wesen, poslovi občinski.
Gemeinde, **Gemeine**, *f.* občina (in Zus.) občinski; — angehöriger, *m.* pripadnik k občini; — angehörigkeit, *f.* pripadnost k občini; — beschluß, *m.* zaključaj občine; — bürger, *m.* občinar; — gesetz, *n.* občinski zakon; — glied, *n.* član občine; — haus, *n.* véénica, kuća občinska; — rath, *m.* (als Körper), občinski savét; (als Person), občinski savétnik; — weise, *adv.* po občinama; — wesen, *n.* občinarstvo; — wohl, *n.* občinsko dobro.
Gemeiner, *m.* (gemeiner Soldat), prostak.
Gemeine Wesen, *n.* občinstvo, poslovi občinski.
Gemein-geist, *m.* duh občinski, zajednički duh; — gläubiger, *m.* stečajni vérovnik; — heit, *f.* občina, prostota.
Gemeinnüch, *adv.* obćen, u obće.
Gemeinnützig, *adj.* obćeokoristan; — *adv.* u način občinstvu koristan; — *feit*, *f.* korist občinska.
Gemein-ochs, *m.* bik, bak občinski; — platz, *m.* mésto občinsko; — sam, *adj.* zajednički; — schaft, *f.* (objectiv) zajednost, zajednica; (subjectiv) zajedništvo; — schaftlich, *adj.* občinski, obćen, obćenit, skupan, zajednički; — *adv.* skupa, zajedno; — tag, *m.* težatni dan, svakidan, težatnik; — trift, — weibe, *f.* paša občinska; — walb, *m.* žuma, lug občinski; — wesen, *n.* občinstvo; — wesenverwalter, *m.* upravnik občinstva.
Gemenge, **Gemisch**, **Gemengsel**, *n.* smés, mésarja.
Gemesse, *n.* méréenje.
Gemessen, *adj.* naročít, odredjen.

- Gemisch**, *f.* Gemenge.
Gemischt, *adj.* mešovit.
Gemobelt, *adj.* slikovan, napravljen, načinjjen.
Gemsbock, *m.* jarac divji.
Gemse, *f.* divokoza, koza divja.
Gemsen-ballen, *m.* —fugel, *f.* zérno (u želudcu koze divje); —jäger, *m.* lovac od kozah divjih.
Gemüll, *n.* razvalina.
Gemurmel, *n.* žamor, rogor, šapat, šapat, šum.
Gemurre, *n.* mermrljanje, mermor.
Gemüße, *n.* varivo, povèrtje, povèrtlina.
Gemüßigt, *adj.* usilovan, prisiljen.
Gemüth, *n.* čud, sèrce, narav, duh; —lich, *adj.* blag, sèrčan; —adv. blago, sèrčano, od sèrca.
Gemüths-art, *f.* čud, čudljivost, narav; —beschaffenheit, *f.* kakvoća čudi, naravi; —bewegung, *f.* ganutje, gibanje (duha, sèrca); —frankheit, *f.* bolešt, nemoć duha; —neigung, *f.* nagnutje, prignutje; —ruhe, *f.* mir, pokoj duše; —verfassung, *f.* —zufluch, *m.* stanje, bitje duha.
Gen, *prp.* prema, prama, k, na.
Genannt, *adj.* nazvan, rečen, napomenut.
Genäschig, *f.* Näsichig.
Genau, *adj.* točan, uzak, stianjen, uapet; (von Baarenpreisen), posleđnji; (gezig), tvèrd, stialjiv, skup, štedljiv; —adv. točno, stianjeno, napeto, štedno, štedljivo; —igkeit, *f.* točnost, štedljivost.
Genealogie, *f.* rodoslovje.
Genehm, *adj.* —halten, *f.* Genehmigen; —haltung, —igung, *f.* privoljenje, potvrđjenje, potvrda, odobrenje, dozvoljenje; —igen, *v. a.* privolett, dozvolèti, potvrđiti, za dobro primiti.
Geneigt, *adj.* sklonjen, priklonjen,

nagnut, prignut, potvrđen, podlošan; bald wäre ich — zu glauben, skoro bi pomislio; cinem — sein, nagnut, naklonjen komu biti, hotët mu dobro; —heit, *f.* nagnutje, prignutje, naklonost, priklonstvo, dobrohotnost.

General, *m.* general, glavnik; (in Zus.) glavni, obèi; —adjutant, *m.* general adjutant; —bass, *m.* bas temeljni; —commando, *n.* glavno zapovèdništvo; —feldmarschall, *m.* general -feldmaršal, generalisim, vojvoda vrhovni; —feldzeugmeister, *m.* general od topništva; —gewaltiger, *m.* glavni sudac od vojske; —in, *f.* generalica; —ität, *f.* generalstvo, glavništvo; —karte, *f.* obèi krajobraz; —lieutenant, *m.* generalajtnant; —major, *m.* generalmajor; —marsch, *m.* marš obèeniti; —pardon, *m.* pardon, oproštenje obèe; —staaten, *pl.* glavni stališi (od Olandie); —stab, *m.* generalštab; —versammlung, *f.* obèa (glavna) skupština; —würde, *f.* generalstvo, generalia.

Genesen, *v. n.* ozdraviti, ustati (od bolesti); cines Kindes —, roditi, poroditi; —ung, *f.* ozdravljenje, zdravlje.

Genick, *n.* zatiljak, potiljak; —fänger, *m.* nož lovački.

Genie, *n.* um, razum, talent; —corps, *n.* zbor vojničkoga mèrništva; —wesen, *n.* (object.) vojničko mèrstvo; (subjectiv) vojničko mèrništvo.

Genieß-bär, *adj.* užitan, jèstiv; —en, *v. a.* užit, uživati, radovati se, nasladjivati se; (essen), jèsti, blagovati.

Geniste, *f.* žuka, žukovina (trava).

Genitiv, *m.* genitiv, roditeljni padež.

Genius, *f.* Schutzgeist.

Genoß, *m.* drug, drugar, dionik; —
enschaft, *f.* družba, družina, društvo.
Genß'arm, *m.* oružnik, žandarm; —
erie, *f.* oružianstvo, oružništvo, žan-
 darmeria.
Genug, *adv.* dovoljno, dosta, dosti;
 — *ihun*, zadovoljiti.
Genüg-e, *f.* dovoljnost, zadovoljstvo,
 zadovoljština; *zur* —, dosta, za-
 dosta; — *ihun*, leisten, zadovoljiti,
 samiriti, namiriti; —*en*, *v. n.*
 dosta biti, doteci, dostati, *sich* —
 lassen, zadovoljan biti.
Genüßlich, **Genüßsam**, *adj.* dovoljan;
 — *adv.* dovoljno, dosta.
Genüßsam, *adj.* zadovoljan; *trézan*,
 uméren.
Genüßsamkeit, *f.* dovoljnost.
Genüßsamkeit, *f.* zadovoljnost.
Genügthu-n, *v. n.* zadovoljiti, nami-
 riti, samiriti; —*ung*, *f.* zadovo-
 ljanstvo, zadovoljština.
Genuß, *m.* užitak, uživanje; naslada,
 razkoša, radost; jédenje, .- pijenje;
 prijatje; primanje; *Genüsse und*
Bezüge, užitci i dohodci.
Geograph, *m. f.* Erdbeſchreiber.
Geomet-er, *m.* geometra, kopnomérac,
 zemljomérac; — *rie*, *f.* zemlje-
 mérstvo, geometria.
Gepläť, *n.* pratež, pèrtljaga.
Gepllogenheit, *f.* običaj.
Geplapper, **Geplauder**, *n.* bérhljanje,
 naklapanje.
Geplärr, *n.* plať, dreka, drcéanje.
Geplolter, *n.* lupa, štropot.
Geplräge, *n.* biljega, znamenje, znak;
 (*auf Münzen*), kov novca.
Geplränge, *n.* sprava, svečanost, gizda.
Geplrasſel, *n.* praska, praskanje.
Geplraſte, *n.* krekot, krekatanje.
Gerade, *adj.* ravan; jednak; prav;
 par; (*aufrechtig*), istinit, iskren,
 pošten; — *adv.* ravno; jednako;

pravo, uprav, baš, tako; eš *ſind*
 — *brei Tage*, sad su baš tri dana;
 — *zu*, pravo, uprav, napravac;
 baš; — *machen*, spravati, izpraviti,
 naravnati, izravnati; —*en Fußes*,
 —*en Weges*, pravo, uprav, baš
 upravo.
Gerade, *f.* dobra ženitbena, ruho.
Gerade zu, *f.* Gerade.
Geradheit, *f.* ravnina, jednakost, pra-
 vost; *fig.* pravota, istinitost, iskren-
 nost.
Geradlinig, *adj.* provožican.
Geraste, *n.* bés, b'snoća.
Gerassel, *n.* štropot, tréška.
Geräth, *n.* sprava; orudje; pokućište,
 posudje; pèrtlenina; pratež, pèrt-
 ljaga.
Gerathen, *v. n.* dospéti, doći; za-
 pasti, pasti; (*gelingen*), poći za
 rukom, |prokopsati; an *einen* —,
 sastati se s kim, nagaziti na koga;
 an *einander* —, doći do šakah;
 in *Born* —, razjariti se, razsér-
 . diti se; in *Flammen* —, zapaliti
 se, uigati se; in *Freude* —, obra-
 dovati se.
Gerathewohl, *n.* aufš —, na sréću,
 po sréci, sumice.
Geräth-kammer, *f.* izba za pratež; —
ſchaft, *f. f.* Geräth.
Gerauſe, *n.* potezanje, dérpljenje,
 klanje.
Geraum, *adj.* prostran; —*e Zeit*, *f.*
 dugo vrémena.
Geraumig, *adj.* prostran; —*keit*, *f.*
 prostor, prostranost.
Gerauſch, *n.* šukanje; buka, tala-
 buka.
Gerben, **Gerber**, *f.* Gärben ic.
Gerächt, *adj.* prav, pravedan, pra-
 víčan; —*igkeit*, *f.* pravica, pravda;
 pravota, pravednost, pravičnost;
 pravo, privilegij, slobodina; —

fame, *f.* pravo; privilegij, slobodnostina.

Gerebe, *n.* govor, govorenje; glas; berbljanje.

Gereichen, *v. n.* služiti, biti (čemu); es gereicht ihm zur Eyrn, služi mu na čas; — zum Schaden, biti na štetu.

Gereiß, *n.* derpljenje, dermanje, kidanje, jagma.

Gereuen, *v. n.* kajati se zašto, žaliti što; es gereut mich, kajem se, žalim, kao mi je.

Gergel, *f.* utora.

Gergelkamm, *m.* utornjak, taranj.

Gergeln, *v. a.* utoriti.

Gerhab, *m.* (Wormund), zakrilnik.

Gericht, *n.* jelo, jestvina, jestojska.

Gerichtlich, *adj.* sudni, sudbeni; — *adv.* sudbeno.

Gerichts (in Zus.) sudni, sudbeni; — abgeordneter, *m.* odaslanik suda; — arzt, *m.* sudni lekar; — barkeit, *f.* sudba, područje, oblast sudbena, sudna, sud; — beifitzer, *m.* sudni prisédnik; — bote, *m.* glasnik sudbeni; — competenz, *f.* nadležnost suda; — diener, *m.* ustavnik, pandur, sluga sudni; — einführung, *f.* uvedba sudovah; — ferien, *pl.* praznici sudni; — gebühren, *pl.* takse sudbene, sudno; — halter, *m.* sudac, sudija; — handel, *m.* proces, pravda, parnica, pria; — handen, zu — erlegen, sudu, u ruke sudije predati što; — haus, *n.* sudnica; — herr, *m.* sudovlastnik; — hof, *m.* sudiste, sud; — inhaber, *m.* sudoderžac; — inhabung, *f.* sudoderžtvo; — kanzlei, *f.* pisarnica sudna; — karte, *f.* sudokaz; — kosten, *pl.* sudbeni troškovi; — ordnung, *f.* sudovnik, sudni red; — ort, *m.* sudiliste, mesto suda; — person, *f.*

sudna osoba; — pflege, *f.* pravosudje; — protokoll, *n.* sudni napisnik; — regulirung, *f.* uredjenje sudovah; — saal, *m.* sudionica; — sache, *f.* stvar od suda, — schreiber, *m.* pisar sudbeni; — stand, *m.* dužnost pred sud doći; sud, sudiste; — statt, — stätte, — stelle, *f.* sud, sudiste; straliste; — stillstand, *m.* sudostaja; — stube, *f.* sudnica; — tag, *m.* dan od suda; — übsich, *adv.* po sudnom običaju; — unterthan, — saß, *m.* sudbenik, područnik; — verwalter, — vogt, *m.* sudac, sudija; — vollzieher, *m.* sudni izvršnik; — vorstand, *m.* načelnik suda; — wesen, *n.* (objectiv) (t.) sudstvo; (subjectiv) sudačtvo; — zugehöriger, *m.* pripadnik sudu; — zwang, *m.* sudba, područje, vlast sudbena.

Geringe, *adj.* mal, neznatan, nevažan, ništaran; potišten, male čene; — *adv.* malo; — einen — Preis, jevtino, za malo; eine — Sache, malenkost, stvar od ništa; — schätzen, prezirati, pometavati, zametavati.

Geringfügig, *adj.* mal, malen, malovažan, neznatan, ništaran, malovredan; — feit, *f.* malovrednost, nevrédnost; malenkost, stvar od ništa.

Geringhaltig, *adj.* malovredan, od male vrednosti, lahki; — feit, *f.* malovrednost, nevrédnost.

Geringfügig, *adj.* potišten, male scene; — igs Urtheil fällen, malo scéniti štogod; — igkeit, *f.* malovrednost, nevaljanstvo, nevrédnost, nevaljanština; — ung, *f.* nescéna, neuvažavanje, pometavanje, preziranje, zazor.

Geringste, *adj.* najmanji; nicht im — ni malo, nikako, nipošto.

Gerinne, *n.* žleb; jarak; jaz.
 Gerinnen, *v. n.* sgusnuti se, skrutnuti se; usiriti se.
 Gerippe, *n.* skelet, okostnica, samokost.
 Gerin, *adv.* rado, drage volje, dobre volje; — haben, sečen, ljubiti, milovati, milo, drago biti.
 Geröhlig, Geröhrl, *n.* tērška, tērstenik.
 Geronnen, *adj.* sgusnut, skrutnjen; usiren.
 Gerste, *f.* ječam, jačam.
 Gersten, *adj.* ječmen, jačmen; — aker, *m.* —feld, *n.* ječmište; — brot, *n.* ječmenica, kruh ječmen; — graupen, *pl.* kaša ječmena; — fohn, *n.* zerno ječmeno; (am Auge) jarac, ječmenac (na oku); — saft, *m.* pivo; — schleim, *m.* sok ječmeni; — tranf, *m.* —wasser, *n.* voda ječmena; — juder, *m.* cukar, šećer ječmeni.
 Gerste, *f.* Gersthen, prut, prutić, ilba.
 Geruch, *m.* (bet Sinn), njih, vonjanje; nos; (ein —), vonj, duha, miris; — los, *adj.* bez duhe, bez mirisa; — encove, *m.* živac njuini.
 Gerücht, *n.* glas; daß — hat sich verbreitet, pukao je glas; es geht ein —, govori se, veli se; ein gutes — haben, dobar glas, dobro ime imati, dobro sloviti.
 Geruhen, *v. n.* dostojati, dostojati se, blagoizvolēti.
 Geruhig, *f.* Rußig.
 Gerülle, Gerümpel, *n.* staretina, razbito i poderano staro pokućšte.
 Gerümpel, *n.* lupa, štopot, talabuka.
 Gerüst, *n.* podac, odar; skele, mosti zidarski.
 Gerüttel, *n.* dērmanje, tr-šenje.
 Gesage, *n.* govor, govorenje; glas.
 Gesalbte, *m.* pomazanik.
 Gesäme, *n.* sēmenje.
 Gesammt, *adj.* vas, sav, vaskolik,

cio, šitav, c'lokupni, ukupni; — Hand, nerazdēlno; — heit, *f.* ukupnost, cēlokupnost; — schaft, *f.* ukupnost, obćenitost; — wirkung, *f.* zajednička sila; — wohl, *n.* obća dobro.
 Gesandte, *m.* poklisar, poslanik; — in, *f.* poklisarica, poslanica; — schaft, *f.* poklisarstvo, poslaničtvo; poklisarština; (objectiv) poslanstvo; — schaftspersonal, *n.* osoblje poslaništva.
 Gesang, *m.* pēvanje; pēsma; — buch, *n.* pēsmarica, knjiga od pēsamah; — vogel, *n.* ptica pojuća; — weise, *f.* aria, napēv.
 Gesäß, *n.* zadnjica, stražnjica; sēdalo, sēdo.
 Gesause, *n.* zuja, zujenje.
 Gesäusel, *n.* žamor.
 Geschäft, *n.* (Arbeit) posao; (Handel) promet; (Verrichtung) opravljanje; dēlo; (Beschäftigung) zanimanje; zabava.
 Geschäftig, *adj.* poslen, radin, marljiv; — feit, *f.* poslenost, radinost, marljivost.
 Geschäftlos, *adj.* bezposlen, bez posla; ein — er Mensch, bezposlica; — igeit, *f.* bezposlica, bezposlenstvo, bezposlenost.
 Geschäftse- (in Zuf.) poslovni; — betrieb, *m.* poslovanje; — führer, *m.* poslododja; — führung, *f.* poslovodstvo; — gang, *m.* hod posla; — gebahrung, *f.* rukovanje posla; — kreis, *m.* poslovni okrug; — kundig, *adj.* vēit u poslu; — fundiger, *m.* vēštak; — localität, *f.* uredionica; poslovnica; — mann, *m.* poslovatelj; — ordnung, *f.* poslovnik; — stück, *n.* podnesak, predatak; — stiel, *m.* poslovni slog; — träger, *m.* poslovoća; — überbürdung, *f.*

- prepèrt poslovima; —übergabe, *f.* predaja posla, ureda; —verbindung, *f.* poslovna sveza; —verwaltung, *f.* uprava posla; —zahl, *f.* (Nr. Exh.) broj predataka; poslovni broj.
- Geschändet**, *adj.* oskvrnjen; osramo-tjen.
- Geschehen**, *v. n.* dogoditi se, pripetiti se, sbiti se, učiniti se; es ist um ihn —, propao je, odè, propadè! — lassen, dopustiti, tèrpèti, dati; es ist ihm recht —, pravo mu je; es geschieht mir ein Gefallen, drago èe mi biti; es ist ihm Unrecht —, uèinjeno mu je krivo; es geschah ein Schuß, puèe puška; es ist so gut als —, tako kao da i jest.
- Gescheit**, *adj.* pametan, razuman; —heit, *f.* pamet, razum.
- Geschenk**, *n.* dar, poklon; —geber, *m.* poklonitelj; —nehmer, *m.* poklono-primac.
- Gescheut**, *f.* Gescheit.
- Geschichte**, *f.* (Vorfall), dogadjaj, agoda, prigoda; (Erzählung), pri-povèdka, povèst, prièa; (— von Staaten), istoria, dogodovàtina; —lich, *adj.* istorijski; istorièan; —sbuch, *n.* istoria, knjiga od istorie; —stunde, *f.* istoria; —stundige, *m.* istorik; —schreiber, *m.* istorik, dogodopisac; —umstand, *m.* po-vèstna okolnost.
- Geschied**, *n.* pristojnost; podobnost, sposobnost, vèstina, talent; (Schied-sal), udes, sudbina.
- Geschiedlich**, *adj.* vèst, sposoban, po-doban, vièan; —heit, *f.* vèstina, sposobnost, podobnost.
- Geschiedt**, *adj.* sposoban, vèst, podo-ban, vièan; poslan.
- Geschieden**, *adj.* razdèljen, odluèen; razstavljen; (von Gescheuten), razže-njen, razveden.
- Geschirr**, *n.* sud, posuda; posudje; (Pferde—), sprava, remenje konjako, hamovi.
- Geschirren**, *v. a.* zapreèi, upreèi; spremiti, opremiti konja.
- Geschirrkammer**, *f.* komora za spravu konjaku; —meister, *m.* *f.* Schirr-meister.
- Geschlecht**, *n.* rod, pleme; kolèno, pakolenje, kèrv.; porod, porèklo, pasmina; (männlich, weiblich), spol.
- Geschlechtsalter**, *n.* naraštaj, vèk; —art, *f.* vrsta, sela, sorta; —folge, *f.* rodosl'èd; —folger, *m.* rodosl'èd-nik; —tunde, *f.* rodoslovje, —link, *f.* loza; —los, *adj.* srèdnji, neznat; —name, *m.* podrètlo, podreklo; prezime, rodno ime; —register, *n.* —taseh, *f.* rodopis, ro-doslovje, knjiga rodoslovna; —trieb, *m.* pohota putena, požuda od razroda, rodna požuda; —wappen, *n.* rodogèrb, štit rodni; —wort, *n.* èlan, èlanak.
- Geschlepp**, *n.* velika mnoš pèrtljage; provod, pratnja; smucanje; (Loch-speise), namama.
- Geschlinge**, **Geschlinke**, *n.* utrobica.
- Geschmack**, *m.* ukus; tek.
- Geschmacklos**, *adj.* bljutav, neteèan.
- Geschmacklosigkeit**, *f.* bljutavost, ne-teènost.
- Geschmackvoll**, *adj.* ukusan; teèan.
- Geschmause**, *n.* gostba, goštenje, go-stovanje.
- Geschmeide**, *n.* ures, nakit ženski, ukov, stvari drage; —stückchen, *f.* Schmuckstückchen.
- Geschmeidig**, *adj.* gibak, mek, sklo-njiv; protegljiv, raztegljiv; (unter-würfig), pokoran, smèran; —heit, *f.* gibkost, mekoèa, sklonjivost; protegljivost, raztegljivost; pokor-nost, smèrnost.

Gefchmeiß, *n.* gad, muhe, buhe, cërvi itd.; (im Fleiſche), upljuvci; (Geſindel), smet, izmet; Kinder —, děcina, děšetina, děšurina, děšurka.

Gefchmiere, *n.* mazanje; cërëkanje.

Gefchmarke, *n.* hërka, hërkanje.

Gefchnatter, *n.* gakanje; blebet, blebetanje, čavèrljanje.

Gefchöpf, *n.* stvor, stvorenje.

Gefchoß, *n.* (an den Pflanzen), mladice; (Stoßwerk), kat, pod; (Schießgewehr), puška; strëla; oružje.

Gefchrei, *n.* vika, krika, baka; (Gerücht), glas.

Gefchröt, *n.* mošnja (u živine).

Gefchuhe, Gefchuhe, *n.* obuča.

Gefchüß, *n.* artilleria; top; grobes, kleines —, veliki, mali oganj; —kunft, *f.* topništvo, artilleria.

Gefchwader, *n.* skvadra, četa.

Gefchwäß, *n.* blebet, blebetanje, bërbljanje, čavèrljanje; —ig, *adj.* bërbljav, čavèrljav, jezičan; —keit, *f.* bërbljavost, čavèrljavost, jezičnost.

Gefchweige, *adv.* a kamo, a kamo li; tim manje, tim više, tim laglje, itd.

Gefchweigen, *v. a.* èutkati, mučkati; zaèutkati, zamučkati; utšiti, umlriti; — *v. n.* mučati, èutiti; ich geschweige seiner Lafter, nekašem, nevelim ništa o njegovoj opaci.

Gefchwinn, *adj.* bërz, hitar, poſpëian; — *adv.* bërzo, hitro, ſpëšno, poſpëšno; mach' —, žuri se; —igkeit, *f.* bërzost, bërzina, hitrost, hitrina, poſpënost; —ſchreiber-kunft, *f.* takigrafska, hitropisje; —ſchreiber, *m.* takigraf, hitropisac.

Gefchwister, *pl.* bratja i sestre; —

ſind, *n.* bratić, sestrić, děte bratovo ili sestrično.

Gefchwollen, *adj.* otečen.

Gefchworne, *m.* prisežnik, zakletnik; (beim Schwurgericht), porotnik; —ngericht, *n.* porota.

Gefchwulst, *f.* otok, otikao.

Gefchwur, *n.* čir, čiraj, priät; rana.

Gefell, *m.* drug, drugar; (Gefülfe), kalfa, momak, dětić; (in Zus.) kalſinski, dětićki; —en, *v. a.* sdružiti, sjediniti, skupiti; sich zu einem —, pridružiti se k komu; —enſtufe, *f.* dětićki kovčëžić; —enordnung, *f.* red za kalfe, dětiće.

Gefellig, *adj.* druževan, priazan, ljubezan; das —ige Leben, druževni život; —igkeit, *f.* druževnost.

Gefell-in, *f.* druga, drugarica; —ſchaft, *f.* družba, društvo, družina; ortaeftvo; poſëd, sëdlijka, poſëlo, sëlo; (Handel—), ortakluk; (in Zusammenf.) društveni, ortaečki; —ſchaftler, *m.* drug, drugar; ortak; —ſchaftlerin, *f.* druga, drugarica; —ſchaftlich, *adj.* družben, društven; —ſchaftlichkeit, *f.* Gefelligkeit; —ſchaftsſelig, *n.* član družtva; —ſchaftshandlung, *f.* ortaečka tërgovina; —ſchaftsrecht, *n.* pravo družtva; —ſchaftsmitglied, *adj.* družtvu protivan.

Gefente, *n.* položnica, razklad; (im Bergbau), rudnik; (am Netz), olovo.

Gefetz, *n.* zakon; (im Lieb), strofa; (in Zus.) zakonski; —buch, *n.* zakonik, zakonar; (bürgerliches), gradjanski zakonik; —gebend, *adj.* zakonotvorni; —geber, *m.* zakonitelj, zakonotvorac; —geberin, *f.* zakoniteljica, zakonotvorica; —gebung, *f.* zakonotvorstvo; —kraft, *f.* zakonotvorna moć; —kunde, *f.* za-

konoslovje; — funbiger, *m.* zakonoslovac; — lich, *adj.* zakonit; zakonski; — lichkeit, *f.* zakonitost; — los, *adj.* bezzakonit; — losigkeit, *f.* bezzakonitost; — maßig, *adj.* zakonit, po zakonu; — maßigkeit, *f.* zakonitost; — sanction, *f.* potvërda zakona.

Geseht, *adj.* stavljen, postavljen, položen, metnut; uredjen, ustanovljen, utemeljen, utvërdjen; (ernsthaft), ozbiljan, zbiljan, stavan; — *adv.* recimo, stavimo, postavimo.

Geseht-tafeln, *pl.* tabule od zakona; — übertretung, *f.* prekeršaj zakona; — unwissenheit, *f.* neznanstvo zakona; — vorlage, *f.* predložni zakon; — werf, *n.* zakonotvorina; — wibrig, *adj.* nezakonit, nepravedan; — *adv.* nezakonito, suproc zakonu, nepravedno; — wibrigkeit, *f.* protizakonost.

Gesetz, *n.* uzdisanje, uzdasi, ste-njanje.

Gesichert, *adj.* osiguran.

Gesicht, *n.* vid, oči; (An Gesicht), lice, obraz; zu — e bekommen, ugledati, upaziti; einem ins — sehen, pogledat komu u oči; — einem ein-machen, namëršiti se na koga, pogledati koga poprëko.

Gesichts-bildung, *f.* fisiognomia, obraz, lice; — farbe, *f.* mast; (rück-sicht-lich des Gesundheitszustandes), cera; die — farbe äubern, mënjat lice, mën-jati se u licu; — freis, *m.* hori-zont, obzor; — funde, *f.* fisiogno-mia, licoslovje; — funbiger, *m.* fisiognom, licoslovac; — linie, *f.* linia vidna; čerta od lica; — *m.* gledište; mësto, točka od sma-tranja, od gledanja; — zug, *m.* čerta od lica.

Gesims, *n.* atula, korniš.

Gesinde, *n.* družina, služina, služim-čad, čeljad; — bier, *n.* pivo za družinu, pivo prosto; — halter, *m.* slušnodëršac, čeljadodëršac; — lohn, *m.* čeljadovina, služinska plata.

Gesindel, *n.* smet, smetje, izmet, gad od ljudih.

Gesinde-stube, *f.* soba družinaka.

Gesinge, *n.* pëvanje.

Gesinnt sein, *v. n.* misliti; freundschaftlich —, priatelj biti; fränsös-lich —, bit za francoze.

Gestinnung, *f.* misao; mišljenje, mislenost, èutjenje; nakanjenje; vö-lja; — stüchtig, *ad.* (t.) vërlomišljenik, valjane mislenosti.

Gestittet, *adj.* obrazovan, izobražen, izgladjen, ugladjen, čedan.

Gestöfft, *n.* f. Getrânt.

Gesonnen, *adj.* — sein, misliti, karniti, smërati.

Gesottenes, *n.* kuhano, vareno.

Gespann, *n.* zaprega.

Gespann, *m.* drug, drugar.

Gespannschaft, *f.* društvo, družba, družina; (in Ungarn), varmedja, županija, stolica.

Gespens, *n.* sablast, sablazan, prika-za, utvora, strašilo noćno.

Gesperre, *n.* zatvor, zapor.

Gespielt, *n.* igra, igranje.

Gespiel-e, *m.* drug, drugar; — in, *f.* druga, drugarica.

Gespientes, *n.* bljuvotina.

Gespinnst, *n.* predja, predivo.

Gespöht, *n.* ruga, poruga, porugiva-nje, rukanje, bruka.

Gespräch, *n.* razgovor, govorenje, govor, rëe; — ig, *adj.* razgovoran; ljubezan; — igkeit, *f.* razgovornost, rëeitost; ljubeznost, priatnost; — weisse, *adv.* u naćin razgovora; u razgovoru, u govoru.

Gesprenkelt, *adj.* šar, šaren.
 Gestade, *n.* žal, jalia, igalo, kraj; obala, brég.
 Gestalt, *f.* prilika, slika, vid; način; položaj; — *et, adj.* napravljen, načinjen; — *ung, f.* uredjivanje.
 Geständ-ig, *adj.* einer Sache — sein, priznati, izpoviděti štogod; — niš, *n.* priznanje, izpovidenje, izpovid.
 Gestängsteuer, *f.* (im Bergwerk), motkovina, poreza za upotrebu motakah.
 Gestank, *m.* smrad, smerdež.
 Gestatt-en, *v. a.* dopustiti; dati, tēpěti; — *ung, f.* dopuštenje, dozvoljenje, privoljenje.
 Gestäube, *n.* germje.
 Gested, *f.* Bested.
 Gestehen, *v. a.* izpoviděti, priznati; — *v. n.* (gerinnen), sgusnuti se, skrutnuti se, usiriti se; ustajati se.
 Gestehung, *f.* pribavljanje; — štoften, *pl.* pribavni troškovi.
 Gestein, *n.* kamenje.
 Gestell, *n.* (einer Statue), podnožje; (etwas barauf zu legen), polica; (an der Kutsche, Druckpresse), stan; (an der Säge), držalo od pile; — *macher, f.* Stellmacher.
 Gesteppe, *n.* šupljika.
 Gestern, *adv.* jučer; — Abend, sinoć.
 Gestieft, *adj.* obuven u čizmah, u čizmah.
 Gesticht, *adj.* nasadjen, s držalom.
 Gestift, *f.* Stift.
 Gestirn, *n.* (Stern), zvězda; zvězde; (Sternegebilde), zvězdostanište; — *t, adj.* posut, osut zvězdami, zvězdat, zvězdovit.
 Gestöber, Gestüber, *n.* (vom Schnee), vijavica, mećava; (vom Staub), prah, prašenje, pušenje.

Gesträuch, *n.* šib, germ, tern.
 Gestreift, *adj.* prugav, prugast.
 Gestreng, *adj.* oštar, stroj; (tapfer), hrabar, hrabren.
 Gestrichen voll, *adj.* razi, razi pun.
 Gestrid, *n.* pletivo.
 Gestrig, *adj.* jučeranj, jučerašnji; sinoćnji.
 Geströhbe, *n.* slama.
 Gestruppe, *f.* Gesträuch.
 Gestübe, *n.* prah.
 Gestüt, *n.* ergela.
 Gestuch, *n.* molba, prošnja, molbenica; — schreiben, *n.* zamolno pismo na koga.
 Gesumse, Gesumme, *n.* zuka, zujanje, zućanje.
 Gesund, *adj.* zdrav, čitav; — brunnen, *m.* voda lěcitelna; — heit, *f.* zdravlje; bei guter — sein, zdrav biti; Jemandes — trinken, pit u čije zdravlje; — heitscertificat, *n.* svědoćanstvo o zdravlju; — heitspolizei, *f.* zdravstveno redarstvo; — heitsrückichten, *aus* —, radi zdravlja.
 Getabel, *n.* kudnja.
 Getäfel, *f.* Tafelwerk.
 Getigert, *adj.* kērpast, pēgav.
 Getöne, *n.* glas, razlęganje, ore-nje.
 Getöfe, *n.* buka, talabuka, štropot.
 Getrampel, *n.* tutanj, tutnjava, tutnjavina.
 Getränk, *n.* pilo, pitje, napitak; napoj; — ebezug, *m.* dohodak u pitju.
 Getrauen, *sch, v. r.* usuditi se, usloboditi se, směti.
 Getrauter, *m.* vėčanik.
 Getreibe, *n.* žito; — boben, *m.* žitnica, hambar; — handel, *m.* tērgovina s žitom, žitarstvo; — händler, *m.* žitar; — markt, *m.* piaca, žitno

- terkiste; —maß, *n.* méra žitna;
 —wucher, *m.* žitna lihva.
- Getreu**, *adj.* véran; —lich, *adj.* véran; — *adv.* véрно.
- Getriebe**, *n.* kolesa; (die Sonnseite eines Gebirges), čelopek, prisoje.
- Getrost**, *adj.* slobodan; hrabren; séguran; — sein, miran biti, osloniti se na što; — *adv.* slobodno; hrabreno.
- Getrösten**, *sich*, *v. r.* (einer Sache), nadati se, ufati se; *sich* auf Jemandes Versprechen —, uzdati se, pouzdati se u obećanja čija.
- Getümmel**, *n.* štropot, buka, talabuka.
- Geübt**, *adj.* uvježban, véšt, víčan, vikao.
- Gevatter**, *m.* kum; —in, *f.* kuma, kumica; —schaft, *f.* kumstvo.
- Gevier**, *adj.* četveran; četverostran; —e, *n.* kvadrat, četverougao.
- Gevögel**, *n.* ptice.
- Gevollmächtigten**, *f.* Bevollmächtigten.
- Gewächs**, *n.* (Pflanze), rastje; zelje; bilje; trava; (das Gewächsen), proizvod, plod, rod; Wein von gutem —, vino s dobre zemlje; (Auwuchs), kvèrga; ein Rohr von einem —e, tèrska bez kolénacah.
- Gewächsen**, *adj.* narasao, uzrasao; rođen, rodom; wohl ober übel —, lépa, gèrda uzrasta; einer Sache — sein, bit mogué, bit u bitju, ka dar biti; einem — sein, jednak, verstan biti.
- Gewächshaus**, *n.* postava; —kumbe, *f.* Pflanzenkumbe.
- Gewäff**, *n.* pandje, nokti, granje, zubi.
- Gewahr** werden, *v. a.* upaziti, spaziti, ugledati, smotriti.
- Gewähr**, *f.* ségurnost, jamstvo, poručanstvo; (in Zuf.) poručanstve-

- ni; — leisten, poruk biti, jamčiti se; zur — verpflichtet, dužan biti poruk; ein an die — gebrachter, koji ima posédno pismo.
- Gewähr-en**, *v. a.* obećati; dopustiti; jamčiti se; Jemandes Bitte —, uslišiti molbu čiju; etwas —, dati kome što; dies gewährt uns Vergnügen, to nam veselje, radost uzroči; —mann, *m.* jamac, poruk; —sabschreibung, *f.* izpis iz poséda; —sandschreibung, upis u poséd; —sbrief, *m.* poručanstveno pismo.
- Gewährsam**, *m.* —e, *f.* straža, zator, ségurnost; dèržanje.
- Gewährschaft**, —leistung, *f.* Gewähr.
- Gewährung**, *f.* dopuštenje; uslišenje; izpunjenje; uzročenje.
- Gewalt**, *f.* sila; moé, vlast, oblast; (Gewaltthätigkeit), nasilje, zulum; mit —, na silu; in seine — bringen, osvojití, primiti; uloviti, uhvatiti; das steht nicht in meiner —, to nije u mojoj vlasti; mit aller —, sa svom silom; aus eigener —, samovlastno; sich — anthun, uzdèržati se, uztegnuti se, uzpregnuti se; einem Gesetze, dem Sinne — anthun, prevratiti zakon, naopako iztumačiti; —geber, *m.* punovlastitelj, (t.) vlastodavac; —haber, *m.* moénik; punovlastnik, (t.) vlastolamac; —herrschaft, *f.* sileniétvo; —ig, *adj.* silan; silovit; možan; jak; snažan; mogučan; velik; strašan; —iger Sturm, strašna oluja; —ige Kälte, jaka zima; —ige Menge, siaset, veliko mnoétvo; —ige Reichthümer, blago nebrojeno; —iger, *m.* profuz; velikaš, vladalac; —sam, —thätig, *adj.* uslon, silovit, plah; — *adv.* silom, na silu, nasilno; —samkeit, —thätigkeit, *f.* sila, posthje, na-

silje; naglost; —that, —thätig-
keit, *f.* sila; nasilje, nasilnost, zu-
lum; —thäter, *m.* nasilnik; —trä-
ger, *m.* punomošnik.
Gewand, *n.* oděća, odělo.
Gewandeweise, *f.* Duanteweise.
Gewandt, *adj.* všt, višan; okretan,
gibak; —heit, *f.* vština, vičnost;
okretnost, gibkost.
Gewarten, Gewärtig sein, *v. n.* na-
dati se, ufati se, čekati.
Gewärtigung, *f.* nadanje, čekanje; ošne
—, nečekajući.
Gewäsch, *n.* bërbljanje, blebet, ble-
betanje.
Gewässer, *n.* vode, vodovje.
Gewebe, *n.* tkanje; *fig.* osnutak.
Gewehr, *n.* oružje; puška; baš —
des Wildschweines, zubi veprovi;
—fabrik, *f.* puškarnica, fabrika od
oružja; —händler, *m.* oružar; —
probe, *f.* proba, provanje pu-
ške.
Geweiß, *n.* rozi, rogovi.
Gewerb, *n.* obert, zanat; posao; za-
bava; tærgovina.
Gewerksam, *adj.* prometan, radin;
—keit, *f.* prometnost, radinost;
marljivost.
Gewerkschaft, *f.* obertništvo
Gewerks-, (in Zus.) obertni; obert-
ski, obertnički; —befugniß, *n.* pra-
vo na obert; —betrieb, *m.* obert-
tovanje; —bücher, *pl. n.* obertniš-
ke knjige; —fleiß, *m.* obertnost;
—inhaber, *m.* obertodërziac; —
mann, *m.* obertnik; —verlust, *m.*
izgubljenje oberta; —verständiger,
obertoznamac; —vorrichtung, *f.* o-
bertska sprava.
Gewerk, *n.* ceh.
Gewerke, *m.* teiak; ortak rudarski;
—schaft, *f.* ortakluk rudarski.
Gewicht, *n.* utez; teža, težina, vaga;

(Wichtigkeit), utštenje, važnost;
—macher, *m.* utezar.
Gewimmel, *n.* množ, množtvo; vèrv-
ljenje, koporenje.
Gewimmer, *n.* rida, ridanje.
Gewinde, *n.* motanje; zavoj (u šara-
fu); balčak.
Gewinn, Gewinnst, *m.* dobit, dobitak;
probitak, uhar; auf — und Ver-
lust, na srėću, na dobitak i štetu;
—bringend, *adj.* koristan, uharan,
probitačan, prudan; —er, *v. a.*
steel; dobiti; einen lieb —, ob-
ljubiti koga; Geschmaç an etwas
—, dopadati se komu što; wie
gewonnen, so zerronnen, kako do-
šlo tako prošlo; —er, *m.* dobiva-
lac; —stetgang, *m.* izmak dobit-
ka; —stotterie, *f.* lutrija od do-
bitka; —sucht, *f.* požuda, pohlepa
za dobitkom; —süchtig, *adj.* po-
hlepan za dobitkom.
Gewinsel, *n.* skvika, skvićanje, cvil,
cviljenje.
Gewinnst, *f.* Gewinn.
Gewirk, *n.* tkanje; (von Wien), sat.
Gewirre, *n.* metež, mtež; smetnja,
smeca.
Gewiß, *adj.* stalan, stanovit, istinit,
sëguran, izvēstan; někoji, nēka-
kov; es ist —, stanovito je; es
ist nur zu —, i preveć je istini-
to; —e Leute, někoji ljudi; nē-
kakvi ljudi; ich bin meiner Sache
—, sëguran sam, uvëren sam;
eine —e Hand, einen —en Schritt
haben, èvrstu ruku, èvrst korak
imati; — adv. zaisto, u istinu,
sëgurno, za celo; —heit, *f.* stano-
vitost, istinitost, izvēstnost.
Gewissen, *n.* svëst, savëst, duša, du-
ševnost; auf dein —, na tvoju du-
šu; ein weltes — haben, imati kos-
matu dušu; sich ein — daraus

machen, za gréh što dëržati; baš nagende —, červ od duše; nach —, po duši; bei meinem —, na moju dušu, tako mi duše; nach meinem besten Wissen und —, po najboljem znanju i po duši; —haft, *adj.* sdušan, duševan, savéstan; —haftigkeit, *f.* sdušnost, duševnost, savéštnost; —los, *adj.* bez duše, bezdušan; —losigkeit, *f.* bezduše; —sängst, *f.* strah u sercu; —sbiß, *m.* grižnja duše; —sfall, *m.* —sfrage, *f.* stvar duševna; —freiheit, *f.* sloboda duševna; —prüfung, *f.* izpit, izpiti-vanje duše; —srath, *m.* otac duhovni; —zwang, *m.* netèrpljenstvo, samosilje duševno.

Gewitter, *n.* bura, nepogoda, nevréme; —regen, *m.* škropac, kiša plahovita, kiša s germļjavinom; —wolke, *f.* oblak od nepogode.

Gewigt, *adj.* opametjen.

Gewogen, *adj.* prignut, priklonjen, dobrohotan; —heit, *f.* prignutje, priklonstvo, dobrohotnost.

Gewohnen, **Gewohnt werden**, *v. n.* obiknuti se, priviknuti se, naviknuti se, priučiti se.

Gewöhnen, *v. a.* einen zu etwas —, priučiti, naviknuti, privaditi, navaditi; ein Kind —, odbiti dëte.

Gewohnheit, *f.* navada, običaj, navika; —srecht, *n.* pravo običajno, po običaju.

Gewöhnlich, *adj.* navadan, običan; —*adv.* navadno, obično, po najviše.

Gewöhnung, *f.* nauka, priuka.

Gewölbe, *n.* svod, volta; (Kaufmanns—), dućan, staćun.

Gewölbt, *adj.* svoltan, prevoltan, svodjen, na svod.

Gewölft, *n.* oblak, oblaci.

Gewühl, *n.* tiaska, navala, naloga.

Gewürfelt, *adj.* kočkan, nakockan.

Gewürm, *n.* červi, gad.

Gewürz, *n.* mirodia; začina, začinja; —haft, *adj.* dragomirisan; —händler, *m.* tèrgovina s mirodiom; mirodnica, prodaja mirodijah; —händler, —krämer, *m.* mirodijar; —fram, —laden, *m.* mirodnica; —nägelein, *n.* —nelke, *f.* garofan, klinac.

Gewähnt, *adj.* zubat, nazubljen.

Gewähnt, *n.* kavga, svadja, pravdanje, karanje.

Gewelt, *s.* Zelt.

Gewiem-en, *v. n.* pristojati se, pristojno biti; —end, *adj.* pristojan, dostojan.

Gewiere, *n.* cifraria.

Gewiert, *adj.* nakitjen, izkitjen; izcifran, nacifran.

Gewische, *n.* piska, piskanje.

Gewücht, *n.* skot.

Gewütscher, *n.* cvërka, cvërkutanje.

Gewungen, *adj.* prisiljen, usiljen, usilovan.

Gicht, *f.* ulož, guta, kostobolja; —beere, *f.* Alantbeere; —brüchig, —isch, *adj.* uložan, gutav, klenit, kostobolan; —rose, *f.* božur, božurak (cvët).

Giebel, *m.* vèrh; čelo (od kuće); —dach, *n.* krov s čelom.

Giebigkeit, *f.* danak.

Gierde, *f.* Begierde.

Gierig, *adj.* požudan, pohlepan, željšan; —keit, *f.* pohlepa, požuda.

Gieß-bach, *m.* bujica; —bad, *n.* lëvnica; —beden, *n.* ledjen, mëdenica.

Gieß-en, *v. a.* liti; lëvati; izliti, proliti; (stark regnen), pljuštiti, padati kao iz kablá; Metalle —, topiti, raztopiti, pretopiti; (be-

girschen), zalévati; Wein ins Glas —, natočiti kupicu vina; —er, *m.* lévalac, lévač; —erci, *f.* lévarnica; —form, *f.* kalup, tvorilo; —haus, *n.* *f.* Gießerei; —kanne, *f.* polévalo, zalévalo, zalévač.

Gist, *n.* & *m.* otrov, jéd; —becher, *m.* čaša otrovna; —bissen, *m.* zalogaj otrovan; —ig, *adj.* otrovan, jédan; (erbittert), sèrdit, zloban, ljut, ljutit; —kraut, *n.* svolina; —mehl, *n.* síčan běli; —mischer, *m.* otrovnik; —mischerin, *f.* otrovnica; —mischerel, *f.* trovenje; —mittel, *n.* arznel, *f.* sutuk; lék proti otrovu; —stein, *m.* misomor; —tranf, *m.* napitak otrovni, otrovano pitje.

Gilbig, *f.* Gelb.

Gilbe, *f.* ceh; društvo.

Gilt-e, *f.* zemljišnica; Jemand an die — bringen, upisati koga u zemljišnicu; —abschreibung, *f.* izpis iz zemljišnice; —ansschreibung, *f.* upis u zemljišnicu; —buch, *n.* zemljišnica.

Gimpel, *m.* zimovka.

Ginster, *f.* Genister.

Gipfel, *m.* věrh; věršak.

Gips, *f.* Gyps.

Gir-ant, *m.* (t.) kretnik, premetnik; —atar, *m.* (t.) kretovnik, premetjenik; —iren, *v. a.* (t.) krenuti, premetnuti ménicu na koga; —irung, *f.* krenutje, premetnutje.

Gira, *n.* (t.) kret, premet; —in bianco, *n.* kret na bólo; (in Zuf.) kretni; —bank, *f.* (t.) kretaonica, premetna banka; —fáhig, *adj.* (t.) sposoban za kret, kretni.

Girren, *v. n.* gukati; (feufzen), uzdisati.

Gischt, *f.* Gescht.

Gitter, *n.* rešetka, razmréžje; —fenster, *n.* prozor s rešetkom.

Gutern, *v. n.* oplesti, preplesti, metnuti rešetke.

Gitterwerk, *n.* rešetke.

Glacis, *n.* (im Festungsbau), klasia, poljana (oko grada).

Glanz, *m.* svétlost, sjajnost, sjanje, sévanje, jasnost; (Politur), laština, laštenje; (Ruhm), slava, dika.

Glanz-en, *v. n.* sjati, sévati, svétiti se, stakliti se, cakliti se, laštiti se, blistati se; — *v. a.* laštiti, gladiti; —enb, *adj.* sjajan, jasan; lašteč; slavan.

Glanz-geber, *m.* laštilac, gladilac; —leinwand, *f.* platno lašteno; —schetter, *m.* platno krépkó; —taffet, *m.* tafeta laštena.

Glas, *n.* staklo, caklo; (Tringlas), čaša, kupica, žmulj; Gläser fürs Gescht, očali, naočari; —arbeit, *f.* staklaria, dèlo staklarsko; —artig, *adj.* staklovit, caklovit; —auge, *n.* oko stakleno; —bläser, *m.* duvalac caklarski; —bürste, *f.* četka (za čistiti staklo); —bedel, *m.* poklopac od stakla.

Gläser, *m.* staklar, caklar.

Gläfern, *adj.* staklen, caklen.

Glas-fenster, *n.* prozor caklen; —gefäß, —geschirr, *n.* sud staklen, posudje stakleno; —glocke, *f.* zvono stakleno; —grün, *adj.* boje staklene, na caklo; —händler, *m.* tèrgovina s caklom; —händler, —krämer, *m.* staklar, caklar; —haus, *f.* Treibhaus; —haut, *f.* —häutchen, *n.* opna, opnica staklena (u oku); —honig, *m.* med čisti; —hütte, *f.* staklana, staklarnica; —icht, *adj.* staklovit, caklovit.

Glas-firsche, *f.* créšnja, tréšnja caklena; —fitt, *n.* lem stakleni; —foralle, *f.* korao, merdjan od stakla; —laterne, *f.* staklena lanterna; —macher, *m.*

- staklar, caklar; —maler, *m.* malar na staklu; —malerei, *f.* malariz na staklu; —ofen, *m.* peč, furuna staklarska; —perle, *f.* gmiza, biser od stakla; —scheibe, *f.* staklo, okno od prozora; —scheifer, *m.* laštilac od stakla; —schmelzer, *m.* raztapalac od stakla; —schneider, *m.* rezač od stakla; —schränk, *m.* ormar za staklo; ormar od stakla; —tafel, *f.* daska, tabula staklena; —thüre, *f.* vrata staklena; —troypfen, *m.* i. Springglas.
- Stafur, *f.* maz, kalaj; —en, Stafiren, *v. a.* kalajiti, kalajsati, omazati; — *n.* kalajenje, kalajsanje, mazanje.
- Stas-waare, *f.* staklo, staklenina; —werk, *n.* stakla.
- Stättcher, *f.* Stetscher.
- Statt, *adj.* gladak; ravan; (geglättet), ugladjen; (schlupfrig), sklizak; —bein, *n.* gladilo, laštilo.
- Stätte, *f.* glaciina; ravnina; gladjenje; (Silberglätte), gleta.
- Statt-eis, *n.* poledica, paledica; —eisen, *v. n.* es glatteiset, poledica je, sklizko je.
- Stätt-en, *v. a.* gladiti; laštiti; —er, *m.* gladilac; laštilac; —holz, *n.* gladilo, laštilo; —maschine, *f.* gladilo; —stahl, *m.* gladilo, laštilo; —stein, *m.* gladilo, kamen (za gladiti); —zahn, *m.* zub (za gladiti).
- Stäbe, *f.* čela, plš; —ig, *adj.* čelav, plšiv; —kopf, *m.* čelavac, čelo, plšivac, plšo.
- Stau-be, *m.* vëra; (insbesonders für Religion), vërozakon.
- Staub-en, *v. a.* vërovati; an etwas — vërovat u što; (meinen, denken), misliti, mnëti, scëntiti, reći.
- Staubens-artikel, *m.* članak vëre; —bekenner, *m.* vëroizpovëdnik; —

- befenutniß, *n.* vëra; izpovëd, vëroizpovëdanje; —freiheit, *f.* sloboda vëre; —genosß, *m.* jednovërac, suvërnik; —lehre, *f.* naredba, nauk cërkovni; —zwang, *m.* vërosilje, natëra na vëru.
- Staubhaft, *adj.* vërovan, vëro dostojan, što se vërovat može.
- Stäubig, *adj.* vëran; —e, *m.* vërni, pravovërni.
- Stäubiger, *m.* vërovnik, zajamac.
- Stäublich, *adj.* vërovatan, istini spodoban, vëre dostojan; —feit, *f.* vërovatnost.
- Staubwürdig, *adj.* vërodostojan; —feit, *f.* vërovost, istinitost, vërodostojnost.
- Stleich, *adj.* jednak; ravan; spodoban, sličan; isti; von —em Alter, vërsnjak; zu —er Zeit, u isto doba; mir gilt alles —, meni je sve jedno; — *adv.* odmah, taki, s mësta, udilj; jednako, jednoliko, jednolitëno; na isti naćin; (gerade), ravno, pravo; razi; er kann ihm nicht — kommen, nemože se s njim prispodobiti; einem, — sehen, nalik na koga biti, nalieiti na koga, slićit u koga; zwei Dinge — theilen, razdëlit jednako, dem Wasser —, razi vode; es sind nun — fünf Jahre, sad je pet godinah; wenn —, premda, akoprem, prem ako, zasve da, hudi; — als wenn, — ob, ba kao, uprav kao da.
- Stleichartig, *adj.* jednorodan; jednovëstan, jednak; spodoban, podoban, sličan, prilliean; —feit, *f.* jednorodnost.
- Stleich-bedeutend, *adj.* jednoznaćec, jednoznamenajuć; —berechtigt, *adj.* ravnopravan, kol ima jednako pravo; —berechtigung, *f.* ravnopravnost.
- Steiche, *f.* Steichheit.

Gleichen, *v. n.* nalik biti, naličiti, sličiti; jednak biti.

Gleich-en, *v. a.* sjednačiti; sravnati, poravnati; izpraviti; ugoditi, udesiti, sjediniti; —*er*, *f.* Aequator.

Gleicher-gestalt, —*maßen*, *adv.* jednako, tako, na isti način, istim načinom.

Gleichfallē, *adv.* takodjer, i; istim načinom, na isti način.

Gleichförmig, *adj.* jednak, jednolik, jednoličan, ravnoličan; spodoban, podoban, sličan, priličan; priměran; —*heit*, *f.* jednakost, jednoličnost, priměrnost; spodobnost, priličnost.

Gleich-gesinnt, *adj.* jednake misli; iste misli; —*gewicht*, *n.* somlnj, jednak utez; *baē* — *halten*, somnjati se.

Gleichgültig, *adj.* (von gleichem Werth), jedne vrėdnosti; gegen etwas —, hladan, nemaran prema čemu; (einerlei), jednak; —*heit*, *f.* hladnoća, nemar, nehajstvo; ista, jednaka vrėdnost.

Gleichhalten, *v. a.* (anpassen), priměran biti; misliti da je što čemu jednako.

Gleich-heit, *f.* jednakost; priměrnost, spodobnost; (der Stimmen), isti broj glasovah; —*laufend*, *adj.* istozastupan; —*laut*, *m.* suglasje; spodoba u glasu; —*lautend*, *adj.* istoglasec, jednako glasan; —*maßen*, *v. a.* sjednačiti; izpraviti; —*maß*, *n.* razměr; sklad, skladnost; —*mäßig*, *adj.* razmėran; skladan; jednak, takov, isti; —*mutē*, *f.* jednakoduēje; —*namig*, *adj.* jednoimenit, istoga imena.

Gleichniē, *n.* prilika, pričica; prispodoba; —*rede*, *f.* govor u pričicah; pričica; —*weise*, *adv.* u pričicah, u prilikah.

Gleichsam, *adv.* kao, kao da, kano da, jak, jakno da.

Gleich-schönelig, *adj.* istokrak; —*seitig*, *adj.* jednakostran.

Gleichstell-en, *v. a.* uzporediti, smatrati jedne isto tako kao i druge u kakvoj stvari; —*ung*, *f.* izjednačenje, ravnopoloženje.

Gleichstimm-ig, *adj.* suglasan; —*adv.* suglasno; —*ung*, *f.* suglasje, sklad, jedinstvo.

Gleichung, *f.* sraunjivanje, poravnjivanje; prispodabljanje; (in der Algebra), ravnost.

Gleichviel, *adj.* toliko, baē toliko; *svr.* jedno; mir ist es —, nemarim, nehajem, sve jedno mi je.

Gleichwie, *adv.* kakono i, kao i.

Gleichwinkelig, *adj.* istokutan.

Gleichwohl, *adv.* sa svim tim, i pak, opet, ništanemanje, vėndar.

Gleichzeitig, *adj.* istodoban, suvrėmen; —*adv.* skupa, zajedno, u isto doba.

Gleis, *f.* Geleise.

Gleis-en, *v. n.* laštiti se, svėtiti se, sjati; pretvarati se; —*ner*, *n.* lizimir, licuměr; —*nerin*, *f.* lizimirka, licuměrka; —*nerri*, *f.* lizimirstvo, licuměrstvo; —*nerisch*, *adj.* lizimiran, licumėran; licumėrski.

Gleitbahn, *f.* točiljak, točiljalka.

Gleiten, *v. n.* omaknuti se, poskliznuti, popuznuti se; omicati se, sklizati se, puzati se; auf dem Eise —, točiljati se, sklizati se.

Gletscher, *m.* gora ledena, gora snėžna.

Glieb, *n.* ud, udo; član, članak; (Reihe bei den Soldaten), vėrsta; (Kettenglieb), karika, kalobar; (Grab der Verwandtschaft), kolėno; (an den Pflanzen), kolėno, kolėnce.

Glieder-gicht, —*krankheit*, *f.* kostobolja,

- f. Sicht; —sahm, *adj.* klenit, klenitav, sakat; —sähmung, *f.* klenitost; —mann, *m.* lutka; —reissen, *n. f.* Sicht; —weh, *n.* bol, bolest u članih, *f.* Sicht; —weise, *f.* Sliedweise, *adv.* udo po udo; član po član; vërsta po vërsta.
- Slied-maß**, *n.* udo, ud; član; —schwamm, *m.* guha (bolest); —wasser, *n.* sok u sglobah.
- Slimmen**, *v. n.* tinjati, kliti.
- Slimmer**, *m.* iskra; —n, *v. n.* laštiti se, sjati, trepteti, kresiti se.
- Slimpf**, *m.* blagost, dobrota, milost čovječnost; —lich, *adj.* blag, dobar, milostiv, čovječan; —*adv.* blago, milo, čovëčno.
- Slitzen**, *f.* Gleiten.
- Sligern**, *v. n. f.* Slängen.
- Sliedchen**, *n.* zvonce, zvonac, zvončić.
- Sloße**, *f.* zvon, zvono; *fig.* ura, sat.
- Sloßen-birn**, *f.* vërsta od kruške; —blume, *f.* zvončič (trava); —förmig, *adj.* zvonovit, zvonu spodoban; —gießer, *m.* zvonar; —ring, *m.* uho od zvona; —schlag, *m.* klenutje, glas zvona; ura udarajuća, ura bijuća; —schwengel, —flöppel, *m.* klatno, klepac, klepetalo; —spelse, —gut, *n.* tuč; —seil, *n.* konop, uže od zvona; —spiel, *n.* zvono (igra); —stuhl, *m.* stan od zvona; —taufe, *f.* blagosivljanje zvona; —thaler, *m.* talir s zvonom; —thurm, *m.* zvonik, zvonara; —treter, —läuter, —gießer, Sliedner, *m.* zvonar.
- Slorie**, *f.* slava, veličanstvo; (Seligenschein), vënac.
- Slor-reich**, —würdig, *adj.* slavan, veličanstven.
- Slosse**, *f.* tumačenje, potumačenje; —en machen, zabavljati, zadirki-kivati, zadirati.

- Slozen**, *v. n.* buljiti, zijati.
- Sluochen**, *f.* Sluchen.
- Slüch**, *n.* sréća, čest; das — will ihm wohl, sréćan je; zum —, sréća, na sréću; einem zu etwas — wünschen, čestitati komu itogod; — auf den Weg, srétno, sréća mu na putu, srétnan put.
- Sluche**, *f.* Sluchenne.
- Slüden**, *v. n.* poći za rukom, dati se, prokopsati.
- Sluden**, *v. n.* kvocati; —n. kvocanje.
- Sluchenne**, *f.* kvocaka.
- Slüchlich**, *adj.* sréćan, čestit; zur —en Stunde, u dobar čas; ein —er Liebhaber, ljubovnik uslišan; —wer dies empfinden kann, blažen tko to čutët moie.
- Slüchball**, *m.* ruglo sréće; —bube, *f.* loteria.
- Slüchselig**, *adj.* blažen; —keit, *f.* blaženstvo.
- Sluchsen**, *f.* Sluchen.
- Slüch-s-fall**, *m.* sréća; —göttin, *f.* fortuna, sréća; —kind, *n.* srétnik, čovëk srétnan; —rad, *n.* kolo od sréće; —ritter, *m.* protuha; (Betrüger), varalica; —spiel, *n.* igra od sréće, loteria; —stern, *m.* zvezda srétna, zvezda od sréće; —topf, *m.* lonac od sréće; —umstände, *pl.* okolnosti, srétno; —vertrag, *m.* pogodba na sréću.
- Slüch-wunsch**, *m.* čestitanje, pozdrav, naklon; —wünschen, *v. n.* (einem zu einer Sache), čestitati komu što.
- Slüch-e**, *f.* usjanje, razbëljenje, žar; —en, *v. a.* usjati, razbëliti, razfariti; —*v. n.* usjan, razbëljen biti, sjati; gorëti, červeniti se; die Augen — ihm, skaüu mu varnice iz očüuh, plamte mu oči; —end, *adj.* usjan; razbëljen, užgan, goruč, čer-

ven, razlaren; — feuer, *n.* žeravica, žeravka, iar.

Glumm, *adj.* mutan.

Glumm, *m.* blato, mut, mutež.

Gluth, *f.* iar, žeravica, žeravka, oganj, vatra; — pfanne, *f.* Kohnpfanne.

Gnade, *f.* milost, miloserdje; (Begnadigung), pardon, počteda, oproštenje, pomilovanje, smiljenje; Gner — en, vaša milost; von Gottes Gnaden, po božjoj milosti; einen zu Gnaden aufnehmen, primiti koga u milost; auf Gnade und llngnade, na milost i nemilost (*n. p.* predati se).

Gnaden, *v. a.* gnare euh Gott! neka vam se Bog smiluje, Bog vam bio u pomoći.

Gnaden-bezeigung, *f.* milost; — biß, *n.* kip, prilika čudotvorna; — bliß, *m.* pogled milostiv; — brief, *m.* pomilovnica; (Privilegium), povlastica iz milosti; — brot, *n.* milostinja; daß — bei Jemanden essen, živeti od milosti čije; — gabe, *f.* milodar, dar iz milosti; — gehalt, *m.* — gelb, *n.* penzia, pomilovina; ein Diener, ber ein — bekommt, sluga, kol poteže mertyu platju; — gefuch, *m.* molba za milost; — jahr, *n.* godina, leto, godište od milosti; — reich, *adj.* milostiv; — reich, *n.* kraljestvo nebesko; — rich, *m.* udarac smertni; — ruß, *m.* (bei den Israeliten), poklopac od korablje mira; — verlei- hung, *f.* děljenje milosti; — wasß, *f.* naménjenje, odlučenje božje; — zeichen, *n.* milost, znameaje od milosti; — zeit, *f.* vréme od milosti.

Gnädig, *adj.* milostiv, miloserdan, smiljen; — er Herr, milostivi go- spodine.

Gold, *n.* zlato; gebiegenes —, suho zlato; — adler, *m.* orao zlatan, orao kraljevski; — ammer, *f.* stér-

nadica (ptica); — amsel, *f.* kos žuti (ptica); — arbeit, *f.* dělo zlatarsko, zlataria; — arbeiter, *m.* zlatar; — barre, *f.* *f.* Goldstange; — bergwerk, *n.* ruda zlatna; — blättchen, *n.* list zlata; — blech, *n.* lim zlatan; — broffel, *f.* vuga, žuna (ptica); — en, *adj.* zlatan, zlat; — eneß Bließ, *n.* zlato runo; — ene Aber, *f.* žulj, žila zlatna, sinigla; — erz, *n.* ruda zlatna; — faden, *m.* žica zlatna; — farbe, *f.* boja zlatna; — farben, *adj.* boje zlatne, na zlato; — fisch, *m.* lovrata, komarča (riba); — finger, *m.* prst prsteni; — finf, *m.* *f.* Gimpel; — fliege, *f.* muha zlatna; — flitter, — flimmer, *m.* varak; — geflügelt, *adj.* zlatokril; — gelb, *adj.* žut; — glätte, *f.* gleta zlatna; — grube, *f.* ruda zlatna; — grün, *adj.* zlato zelen; — grund, *m.* dno zlatno; — gulden, *m.* forint, florin zlatan; — haar, *n.* kosa od zlata; pram zlatjen; — haarig, *adj.* zlatokos; — hähnchen, *n.* stréžie, tétak (ptica); — haltig, *adj.* zlatovit, u čem zlata ima; — händig, *adj.* zlatoruk; — küfer, *m.* skaranbež zlatan, baguda zlatna, zlatac; — küßig, *adj.* zlatoglav; — lahn, *m.* ploča zlata; — lilie, *f.* (gelbwurzelige Pflanze), zlatan; — lüden, *pl.* kosa žuta; — macher, *m.* zlatotvorac; — macherei, — macherkunst, *f.* — machen, *n.* zlatotvorje; — mund, *m.* (Sprengstoff), zlatoust; — münze, *f.* novac zlatan; — papier, *n.* papir pozlatjen, artia zlatjena; — sand, *m.* pesak zlatan, pěrčina zlatna; — schaum, *m.* pėna zlatna; — schei- det, *m.* čistilac zlata; — schläger, *m.* varkar; — schlägerhaut, *f.* varkarski kalup; — schmid, *m.* zlatar, (in Zusamm.) zlatarski; — spinner;

m. zlatoprelac; —in, *f.* zlatoprelja; —stange, *f.* prut, motka, šibka zlata; —stücker, *m.* zlatovezilac; —stückerin, *f.* zlatovezilja; —stoff, *m.* sukno zlatjeno; —stück, *n.* komad zlata; novac zlatan; sukno zlatjeno, materia zlatjena; —stufe, *f.* ruda zlatna; —tinctur, *f.* mast, boja zlatna; —wäge, *f.* vaga zlatarska, terazie zlatarske; die Worte auf die — legen, pazit na ono, što se govori; —wätsche, *f.* perilo od zlata; —wätscher, *m.* perač, perilac od zlata; —wasser, *n.* voda glanska, voda zlatna; —wurz, *f.* čeplez (trava).

Golf, *m.* zalév.

Gondel, *f.* gundula; —ier, *m.* gundulér.

Gönn-en, *v. a.* nezaviděti, želěti, radovati se; —er, *m.* odvétnik, zaštitnik, dobrohotnik; —erin, *f.* odvétnica, zaštitnica, dobrohotnica.

Göpel, *m.* vitó.

Gors, *f.* Korf.

Gors, *m.* konopac, konopěć, gajtan.

Gorre, *f.* kljuse, kljusina.

Gosche, *f.* gubica, laloka, rilo.

Gose, *f.* pivo goslarsko.

Gosse, *f.* žlób; jarak.

Göthisch, *adj.* gotski.

Gott, *m.* bog; —lob, — sei Dank, hvala bogu; —gebe, bože daj, da bog da; —behüte, bewahre, bože sačuvaj, nedaj bože; helf' —, na zdravje; —beschlen, s bogom; um —es Willen, za boga, boga radi, za ljubav božju; die Götter der Heiden, bozi, bogovi; —ähnlich, *adj.* bogopodoban.

Götter-götze, *m.* glasnik bogovah; —lehre, mitologia, basnoslovje; —speise, *f.* —krub, *n.* pitja nebeska, jestojska božanska; —spruch, *m.*

rěč božja; —trank, *m.* pitje nebesko.

Gottes- (in Zus.) božji.

Gottes-ader, *m.* grobje; —dienst, *m.* služba božja, bogoštovje, bogoslužjenje; —dienstlich, *adj.* čerkovan, svet, bogoslužni; —fürcht, *f.* strah božji; —fürchtig, *adj.* bogaboje, pobožan, bogomio; —gebärerin, *f.* bogorodica; —gelahrtheit, —gelehrsamkeit, *f.* bogoslovje, teologia; —gelehrter, *m.* teolog, bogoslovac; —haus, *n.* dom božji, kuća božja, crkva; —kasten, *m.* kasa čerkovna, škrinjica za milostinju; —lästerer, *m.* bogopsovnik; —lästerlich, *adj.* bogopsovan; —lästerung, *f.* bogopsovanje, bogohulenje, hula na boga; —leugner, *n.* bezbožnik; —leugnung, *f.* bezbožanstvo; —tijch, *m.* stol božji, tērpeza božja; —urtheil, *n.* sud božji; —verrätther, *m.* gerditelj boga, čověk bezbožan; —vergeffen, *adj.* bezbožan; —wort, *n.* rěč božja.

Göttheit, *f.* božanstvo.

Göttin, *f.* božica, boginja.

Göttlich, *adj.* božji; božanski; božanstven; —keit, *f.* božanstvo, božanstvenost.

Gottlos, *adj.* bezbožan; —igkeit, *f.* bezbožnost.

Gottmensch, *m.* bog-čověk.

Gottfelig, *adj.* pobožan, svet; mein —er Vater, moj pokojni otac; —ein Andenkens, blažene uspomene; —keit, *f.* pobožnost, bogomilost.

Götze, *m.* Götyenbild, *n.* idol, krivi bog.

Götyen-altar, *m.* oltar krivoga boga; —bild, *n.* prilika, kip boga krivoga; —diener, *m.* idoloklanjalac; —in, *f.* idoloklanjalica; —dienst, *m.* idolopoklonstvo; —opfer, *n.* posvetilište bogu krivomu.

Gouvernement, *n.* (Behörde), nastojstvo, upraviteljstvo; (Provinz), pokrajina; —nemensbeziirk, *m.* područje nastojstva, upraviteljstva; —neur, *m.* nastojnik upravitelj; (der Bank), nastojnik banke.

Grab, *n.* grob; raka; bis in's —, do smerti; am Rande des —es sein, sjednom nogom biti u grobu.

Grabeinfassung, *f.* obsék.

Grabefelle, *f.* lopata.

Graben, *v. a.* kopati, rovati; (in Metall), režati; (in Stein), séci.

Gräberdiebstahl, *m.* pohara groba.

Grab-hügel, *m.* grob, zemlja uzdignuta nad grobom; —lieb, pogrebna pësma; —mal, *n.* spomenik; —schieit, *n.* motika; —schrift, *f.* pismo nad grobom, nadpis mértacki, nadgrobica; —stätte, *f.* grob, greb; 'grobje; —sicht, *m.* dléto.

Grab, *m.* grad, stepen, stupanj; (der Verwandtschaft), koléno.

Gradation, *f.* (t.) postupovnost, stepenstvovanje.

Gräber-en, *v. a.* (in den Salzwerken), čistiti (sol); —haus, *n.* kuća za čištenje soli; —ung, *f.* čištenje.

Gradual, *n.* stupajnik.

Graduir-en, *v. a.* Jemand, podići koga na akademički stupanj (stepenj), graduirati; —t, *adj.* graduiran, podignut na akad. stepen.

Gradweise, *adv.* grad po grad, stupanj po stupanj.

Gras, *m.* grof; —enstand, *m.* grofša, čast grofovská, ime grofovsko.

Grasfin, *f.* grofšica.

Graslich, *adj.* grofovski.

Grasfchaft, *f.* grofša, grofovina.

Gram, *m.* tuga, žalost, skérb.

Gram, *adj.* — sein, mérziti.

Grämen, sich, *v. r.* (über etwas), žalostiti se vérhu česa, moriti se,

griziti se; sich zu Tode —, umrét od žalosti.

Grämlich, *adj.* tužan, žalostan, skérban; —feit, *f.* tuga, žalost, skérb.

Gramlos, *adj.* bez tuge, miran, spokojan.

Grammatik, *f.* gramatika, slovnica; —tiker, *m.* gramatik, slovnídar; —tisch, *adj.* gramatikalan; gramatiéki.

Gran, *m. f.* Granne.

Gran, *n.* gran.

Grän, *n.* gren, tretji dio grana.

Granabier, *m.* granatér; —müße, *f.* kapa granatérska.

Granat, *m.* granat (kamen dragi); —apfel, mogranj (voće); —apfelbaum, —enbaum, *m.* mogranj (dérvo).

Granate, *f.* granata.

Grand, *m.* šljunak, pësak krupni; —dig, *adj.* pëskovit.

Granit, *m.* granit (kamen).

Granne, *f.* osje.

Granuliren, *v. a.* zérniti; die Wunde granulirt, zaraštuje, prolazi rana.

Gränze, *ic. f.* Grenze, *ic.*

Grapsen, *m.* lonac, gérnac gvozden.

Grapp, *f.* Färberröthe.

Gras, *n.* trava; in's — beißen, otegnut papke, odapeti; —bank, *f.* sédalo od trave, klupa od busena.

Grasmagd, *f.* Grasmagd.

Grasen, *v. n.* pásti, pásti se; — *v. a.* kositi; ieti (travu).

Gräserci, *f.* kositba; trava pokošena; travarenje.

Grasgarten, *m.* travnik; —grün, *adj.* zelen kao trava; —halm, *m.* struk, vlat trave; —hüpfer, *m.* skakavac, kobilica.

Grasicht, Grasig, *adj.* travan.

Graskeimig, *adj.* proklican, klicav; —land, *n.* livada; —lauch, *m.* porí luk, luk perjati; —magd, *f.* kravarica; —müße, *f.* pinica (pti-

- ca); — *plaj*, *m.* — *stüd*, *n.* busen; — *reich*, *adj.* travan.
- Grafiren**, *v. n.* vladati, bésniti.
- Gräßlich**, **Graß**, *adj.* ružan, gèrd, strašan, strahovit; — *adv.* ružno gèrdo; *strašne*, *strahovito*; — *feit* *f.* strahovitost.
- Graswuchß**, *m.* rastnja trave.
- Grat**, *m.* oštro, ostrica.
- Gräte**, *f.* kost ribja.
- Gräthobel**, *f.* kaljžhobel.
- Gratias**, *n.* dar, poklon, vojnička pomilovina.
- Gratification**, *f.* naknada; dar, poklon.
- Gratiß**, *adv.* zabadava, zaman, bezplatno; — *exemplar*, *n.* poklonjeni primèrak.
- Gratul-ant**, *m.* čestitalac; — *ation*, *f.* čestitanje; — *liven*, *v. a.* čestitati.
- Grau**, *adj.* sèd; siv; — *bart*, *m.* starac, starina; sèda brada; — *bärtig*, *adj.* sèdobrad.
- Gräuel**, *m.* mèrzota, prokleština; strahota, strahovitost; — *that*, *f.* mèrzota, prokleština, zločinstvo strahovito.
- Grauen**, *v. n.* sèditi; *der Tag graut*, *svitje*, *svanjiva*; (*Abscheu*, *Ekel haben*), *gaditi se*, *mèrziti se*; (*schaubern*), *groziti se*, *ježiti se*; *eß grauet mir*, *bojim se*, *predam*.
- Graupf**, *f.* Graubart.
- Graulich**, *adj.* prosèd; sivast; (*furchtsam*), *strašljiv*, *plašljiv*; (*furchterlich*), *strašan*, *strahovit*.
- Gräulich**, **Graufend**, *adj.* strašan, strahovit; *neizmèran*, *neizrešen*.
- Graupe**, *f.* tarana; *komadié*, *mèrva*; *die — en*, *pl.* tuča, krupa, grad.
- Graupeln**, *v. n.* eß *graupelt*, *led*, *ada*, *tuča*, *krupa*, *grad pada*.
- Graus**, *m.* razvaline, provaline;
- strah**, **strahota**, **groza**; — *adj.* okrutan; **grozan**, **grozovit**, **strahovit**; — *feit*, *f.* okrutnost.
- Grauschimmel**, *m.* sivac (konj).
- Graufend**, *f.* Gräulich.
- Grausen**, *n.* strah, strahota, groza.
- Graviren**, *v. a.* gravirati.
- Gravität**, *f.* gravitet, dostojnost; — *isch*, *adj.* gravitetan, dostojan.
- Grauerwerk**, *n.* siv pervaz.
- Grazie**, *f.* milota, milina.
- Greif**, *m.* grif, noj.
- Greifen**, *v. a.* *popasti*, *hvatati*, *uloviti*, *uhvatiti*, *uhititi*; — *v. n.* *nach etwas*, *ju etwas* —, *mašiti se česa*, *mašiti se u što*; *in etwas* —, *hvatat u što*, *zadirat u što*; *an den Fuß* —, *pipati bilo*; *einem in sein Amt* —, *zadirkivat u tuđj posao*; *einem unter die Arme* —, *podléi koga*; *um sich* —, *razširivati se*, *razastirati se*; *zum Werke* —, *mašiti se posla*; *Platz* —, *nastati*, *nastupiti*; *einem an die Gyre*, *anß Leben* —, *raditi komu o poštenju*, *o glavi*; *in seinen eigenen Busen* —, *staviti*, *metnati ruku na pèrsi*; *eine Saite* —, *taknuti žicu*, *udarit u žicu*.
- Greif-geier**, *m.* grif; — *schabel*, *m.* kljun grifov.
- Greinen**, *f.* Weinen.
- Greiß**, *m.* starac, starina; —, *adj.* sèd.
- Greisen**, *v. n.* sèditi; *posèditi*, *osèditi*.
- Greß**, *adj.* oštar, režak; *ein — Licht*, *svètlost odveé jarka*; *eine — Stimme*, *glas oštar*.
- Gremium**, *n.* zbor, društvo.
- Grenz** (in *Zuf.*) *što se tiče granica*, *medjasni*, *krajinski*; — *bezirt*, *m.* krajina.
- Grenz-e**, *f.* *medja*, *medjaš*; *granica*.

krajina; —en, v. n. medjašiti, graničiti; —enlos, adj. bez me djaša; neizméran, prékoméran.

Grenjer, m. (Grenz; solbat), graničar.

Grenj-festung, f. tverdja krajinska; —fette, f. kordun; —messer, —scheiber, m. kopnomérac, njivomérac; —nachbar, m. medjaš; —rsahl, m. medjašni kolac; —säule, f. medjašni stup; —scheibung, f. mérenje, utverdživanje granicah; medja, medjaš, granica; —stabt, f. grad, varoš krajinski; —stein, m. medja, menjik; —zeichen, n. humka; —zug, m. medja, ték medje.

Grüel, f. Gräuel.

Grülich, f. Kridlich.

Grübe, f. évarak, ucvirak.

Grüchisch, adj. geréki.

Grübe, m. serce od voća.

Grütrappe, f. droplja mala (ptica).

Grües, m. (Sand), péšak, šljunak; (zur Speise), kaša; (in den Nieren, der Harnblase), kamen.

Grüeseln, f. Graupeln.

Grüesig, Grüesicht, adj. péskovit.

Grüesmehl, n. brašno krupno, mlika krupna.

Grüff, m. hvatanje, lovljenje; tegnutje, taknutje; (Stiel), ručica; déršak, déršalo; uho; (Klaue), papak; nokat, pandja, gransa; (Handvoll), šaka, rukovet; pérstovet; (am Degen), balčak; (an der Flinte), kundak, okas; (Kunstgriff), varka; —brett, n. ručica, vrat (od gusalah, itd).

Grüffel, m. (bei den Alten) stio, šljak.

Grüffe, f. stričak, šturak, popak; (Einbildung), mušica, muha; —en fangen, loviti, hvatat mušice; (Sorge), škérb, briga; —enfänger, m.

muhavac; —enfängerin, f. muhavica; —enhaft, adj. muhav, mušičav; zabrinut; —werk, n. groteske; —ig, f. Grillenhaft.

Grinasse, f. našimanje; —n machen našimati se, kriviti usta.

Grimm, m. gajev, jarost.

Grimmbarm, m. čmar (vérsta od créva).

Grimmen, v. n. zavlat u térbuhu, boléti térbuh; —, n. zavlanje, griža, térbobolja.

Grimmig, adj. ljut, básan, gnjevan, sérdit, dérnovan, dérnovit.

Grind, m. grinta; kraste; —ig, adj. grintav; krastav; —kopf, m. grintavac.

Grinsen, v. n. kesiti se, ocirati se; plakati.

Gröb, adj. krupan, debeo; (unhöflich), grub, neuljudan, neotesan; —heit, f. grubost, grubianstvo, neuljudnost; —iau, m. grubian.

Gröblich, adj. grub; —adv. grubo.

Gröbe, f. Griebe.

Gröbschmied, f. Hüffschmied.

Gröll, m. nenavist, mérzost, mražnja, nazlob; einen —hegen, mérziti, zavidéti, nenavidan biti.

Gröschén, m. gróš, gróšic.

Größ, adj. velik, velji; visok; krupan; er ist um einen Kopf größer als ich, on je za célu glavu veći od mene; eine große Sünde, gréh smértni; —werden, narasti; uzrasti; odrasti; ich sage Ihnen —en Dank, lépo vam zahvaljujem; im —en handeln, térgovat na veliko; —adv. —denken, misliti pošteno; —ziehen, odgojiti, odhraniti; sich mit etwas —machen, hvaliti se čime; —thun, čen —en Herrn spielen, vellčati se; —en, gróßten Theils, najveć, najveć.

- ma, većom stranom, najviše, većinom.
- Groß**, *n.* dvanaest tucetah.
- Groß**-achtbar, *adj.* prepoštovan; — admiral, *m.* admiral veliki; — ält-tern, *pl.* dēd i baba; otcī, praotci; — äugig, *adj.* velikih oćiuh, okat; — brüſtig, *adj.* pērsat; — bärtig, *adj.* bradat.
- Größe**, *f.* veličina, velikoća; ein Stern erster, zweiter —, zvezda reda pērvoga, drugoga.
- Großenkel**, *m.* praunuk; — in, *f.* praunuka.
- Großfürst**, *m.* veliki knez, veleknēz, princip; — in, *f.* velika kneginja; — enthum, *n.* velika kneževina; — lich, *adj.* velikoga kneza; velikoknezi.
- Groß**-gliederig, *adj.* članat; — handel, *m.* velika tērgovina, veletērītvō, tērgovina na veliko; — händler, *m.* veliki tērgovac, veletērzac, tērgovac na veliko; — herr, *m.* sultan, veliki gospodar; — herrlich, *adj.* sultanov, velikoga gospodara; sultanski.
- Großherzog**, *m.* veliki herceg, veliki duka, vojvoda; — in, *f.* velika herceginja, velika vojvodkinja, velika dukinja; — thum, *n.* velika hercegovina, velika vojvodovina
- Groß**-jährig, *adj.* punolētni; — jährigkeit, *f.* punolētnost.
- Groß**-kanzler, *m.* veliki kandjilēr; — knecht, *m.* veliki sluga, najstariī sluga, slugam glava; — kopf, *m.* glavaš, glavonja; — köpfig, *adj.* glavat; — macht, *f.* velemoć; — mächtig, — mächtigst, *adj.* uzmožan, preuzmožan; ein — er Bär, gerdan, velik medvēd; — maul, *n.* velike usti; (Brahler), hvalisav, hvastalac; — meister, *m.* veliki

- meštar, velemeštar; — müth, *f.* veleduše, veledušnost; — müthig, *adj.* veledušan; — mutter, *f.* baba, stara; — mütterlich, *adj.* babin; babji; — octav, *n.* oktav veliki.
- Groß**-pred-en v. n. torlati, hvaliti se, hvastati, velićati se; — er, Großsprähler, Großthuer, *m.* torlak, hvalisav, velićalo, hvastalac; — erci, *f.* hvastanje, velićanje, hvasta, torlanje; — erlich, *adj.* hvastav.
- Groß**sultan, *m.* veliki sultan.
- Größtentheils**, *adv.* najveć, najvećma, najviše, ponajviše, većom stranom, većinom.
- Groß**-thun, v. n. velićati se, hvaliti se, hvastati; — thuer, *f.* Großsprecher; — türf, *m.* veliki turčin, sultan; — vater, *m.* dēd; — väterlich, *adj.* dēdov, dēdinski; — väterstuhl, *m.* stolica staračka, stolica s rućicami.
- Groß**vezir, *m.* veliki vezir.
- Grottek**, *adj.* grotesk; tamašan, ćudan, ćudnovit.
- Grotte**, *f.* pećina, spila.
- Grübchen**, *n.* rupica, jamica, jamka.
- Grube**, *f.* jama, rupa; (Bergwerk), ruda.
- Grübel**-ei, *f.* mudrovanje, mozganje; — kopf, *f.* Grübler; — n, v. n. mudrovati, mozgati, glavu tērti, razbijati; in der Nase —, kopati, kopkat u nosu; es grübelt mir in den Füßen, sērbe me noge.
- Grubenwasser**, *n.* voda u rudi.
- Grübler**, *m.* mozgalac.
- Gruft**, *f.* grobnica, grob, greb, raka; pećina, spila.
- Grummet**, *n.* otava.
- Grün**, *adj.* zelen; (unreif), nezreo; der — e Donnerstag, veliki četvrtak; — e Waart, zelje, zelen; einm

nicht — sein, mērzēti na koga, nepriatelj biti; auf keinen — en Zweig kommen, nemoći se pomoći; — *n.* zelenilo, zelen, boja zelena.

Grund, *m.* (eines Flusses), dno; (eines Gebäudes), temelj, osnov; (eines Gemäldes, eines Zeuges), dno; (Boden Rand), zemlja, zemljište; (Ursache), uzrok, povod, razlog; (Himmel), počelo, korēn, ganutje; (eine niedrige Gegend), drāga, dolina; — und Boden, zemljište i pod; im — e, upravo, baš; im — e genommen, ako čemo baš na to; eine Sache aus dem — e, von — aus lernen, naučiti se temeljito štogod; von — aus, sa dna, od temelja; zu — e gehen, propasti; zu — e richten, upropastiti; auf den — e gehen, uzrok, temelj čemu tražiti; aus dem — e heilen, korēnito izlěiti; liegende Gründe, lmanje negibivo; vor Dursť zu — e gehen, poginut od žedje.

Grund (in Zusamm.) temeljni; nacelnj; zemljišni; — bau, *m.* fundament, temelj; — begriff, *m.* idea korēnita; — besitz, *m.* posēd, pritežanje zemljišta; — besitzer, *m.* vlaštelin, gospodar od zemlje, zemljoposēdnik; — bestandvertrag, *m.* (t.) zemljoporažna pogodba; — birn, *f.* i. Erdapfel; — brie, *adj.* jako zao, iz korēna zao; — buch, *n.* (t.) zemljišnica; — buchbeamte, *m.* (t.) zemljišnični urednik, činovnik pri vodjenju zemljišnih knjigah; — buchextract, *m.* (t.) izvadak iz zemljišnice; — buchführer, *m.* voditelj zemljišnice; — complex, *m.* spoj zemljištah; — eigenthum, *n.* zemljovlašništvo, sobstvenost zemljišta; — eigenthümer, *m.* zemljovlastnik; — eis, *n.* led dolnji;

— entlastung, *f.* razteretjenje zemljišta.

Grund-en, *v. a.* ustanoviti, utemeljiti, zavesti, zametnuti; temelj položiti, metnuti, vērēti; sich auf etwas —, osnivati se; ein Gemälde —, dno zametnuti; — er, *m.* utemeljitelj, ustanovitelj, zametnik, zavodnik, začetnik.

Grund-ertrāgniß, *n.* zemljišni dohodak; (an Früchten), lětina; — falsch, *adj.* kriv, lažan, posve neistinit; — farbe, *f.* boja temeljita; — feste, *f.* temelj; — fläche, *f.* temelj; — gelehrt, *adj.* temeljito učen; — gesetz, *n.* zakon temeljiti, korēniti; — herr, *m.* f. Grundbesitzer; — herrlich, *adj.* vlaštelinski; — lage, *f.* temelj, osnov; — legung, *f.* ustanovljivanje; utemeljenje.

Grundlich, *adj.* temeljit; korēnit; dubok; — feit, *f.* temeljitost; korēnitost; dubljina.

Grundling, *m.* mrena (riba).

Grund-linie, *f.* temelj; — los, *adj.* bezdan; (ungegründet), neosnovan, bez temelja; — loser Roth, duboko blato; — lose Wege, puti neprohodni; — losigkeit, *f.* propast, bezдно, bezdan; ništarnost, slabost, neosnovanost; — mauer, *f.* zid od temelja, temelj; — pfahl, *m.* kolac od temelja; — regel, *f.* regula pērva, pravilo glavno; — riß, *m.* plan, osnova; — saß, *m.* počelo, načelo, regula, pravilo; (Gesinnung), mišljenje; — saule, *f.* stup, kelovna temeljita; temelj; — sprache, *f.* jezik pērvi, korēniti; jezik izvorni; — stein, *m.* temelj; — steuer, *f.* zemljarina; — stoff, *m.* element, stuhaj; — stück, *n.* zemlja, zemljište; kuća; — super, *f.* omučine, talog, mutes; — text, *m.* original,

- izvorno pismo, izvornik; —urfache, f. uzrok, razlog glavni.
- Gründung**, f. utemeljivanje; utemeljenje.
- Grundwort**, n. réč korēnita, korēn; —zahl, f. broj glavni, stoferni; —zehend, m. desetina, desetak od zemlje; —zerflüdung, f. razkomanje zemljišta; —zins, m. bir; —zug, m. temeljna čerata.
- Grün-e**, n. zelen, zelenil; busen; —en, v. a. zelenēti se; —end, adj. zelen; —kraut, n. zelje, zelen; —lich, adj. zelenkast; —span, m. erdja od bakra; —specht, m. žuna zelena.
- Grungen**, v. n. hrokati, hroktati; —n. hroktanje, hrokanje.
- Grupp-e**, f. kup, hēpa, gromada; —iren, v. a. kupiti, kērpiti, gromaditi.
- Gruß**, m. pozdrav, pozdravljenje.
- Grüßen**, v. a. pozdraviti.
- Grüße**, f. tarana; kaša ječmena; (Verstand), pamet, razum.
- Grüßtoyf**, m. luda, ludjak, bena.
- Guarbian**, m. gvardian.
- Gubernium**, n. upraviteljstvo, nastojstvo, nastojništvo.
- Guden**, v. n. prizirati, prozirati, gledati, viriti.
- Guchfenster**, n. prozorac; —kasten, m. kamara tamna; —loch, n. rupa, rupica (za prizirat).
- Gufuf**, m. kukavica (ptica).
- Gulden**, m. forinta, fiorin.
- Guldbiſch**, adj. pozlatjen, zlatan.
- Gülte**, f. s. Zins.
- Gültbauer**, m. s. Zinsbauer.
- Gültig**, adj. dobar, valjan; vrēdan; istinit; ein —er Wechsel, mēnica dobra; —keit, f. valjanost, vrēdnost.
- Gummi**, n. guma; waſ — gibt, gumorodan; —baum, m. gumovo dērvo.
- Gummicht**, **Gummig**, adj. gumovit; gumorodan.
- Gummi-guttā**, n. gumiguta; —harz, n. smola gumovita; —ren, v. a. gumom mazati; —wasser, n. voda gumovita.
- Gunft**, f. milost, ugoda, blagovoljnost, dobrotnost; mit — zu reben, s dopuſtenjem govoreć; bei jemanben in — ſtehen, bit u milosti ſvoj; ſich in jemanbes — einſchleichen, ulagati se, udvoriti se u koga; —bezeigung, f. milost, dobrotnost.
- Günſter**, m. s. Geniſte.
- Günſtig**, adj. (geneigt), priklonjen, naklonjen, nagnūt; (vortheilhaft gelegen), ugodan, priatan; jemanben — ſein, priatelj komu biti, nagnūt mu biti; ein —er Wind, pogodan v'atar, v'etar u kērmu.
- Günſtling**, m. milostnik, ljubimac.
- Gurgel**, f. gērlo; gērkljan; einem die — abſchneiden, zaklati koga; ſein Vermögen durch die — jagen, po-jēt i popit sve svoje; —aber, f. žila gērlovna.
- Gurgeln**, ſich, v. r. gērgotati, izapirati gērlo.
- Gurgelwasser**, n. voda za gērgotanje, gērgoća.
- Gurke**, f. krastavac, ugorak; —en-beet, n. liha, greda za krastavce; —enmaſer, m. mazać; —enſalat, m. salata od krastavacah.
- Gurt**, m. kolan, podpruga.
- Gürtel**, m. pas, pojas; tkamica.
- Gürten**, v. a. pasati; opasati, utegnuti, stegnuti pojasom.
- Gürtler**, m. pojarar.
- Gurtriemen**, m. stež.
- Guß**, m. litje; slēvanje; lēvanje; (Thranengüſſe), potok od suzah;

(Regenguß), pljuštavica; — eisen, n. gvozdje, željezo saléveno; — regen, m. pljuštavica, kiša plahovita; — sein, m. prolév.

Gut, *adj.* dobar, pošten; — *adv.* dobro; pošteno; sich etwas zu — e thun, razveseliti se; uživati; užiti; sich etwas darauf zu — e thun, ponositi se čime; jeßt sind die Krebsen —, sad je doba od rakah; eine — Antwort geben, dobro odgovoriti; — zu Fuße, dobar hodac, dobar pešak biti; etwas — sein lassen, ostaviti se, manuti se čega; das ist so — als geschehen, to je toliko, koliko da i jest; für etwas — sein, jeméiti se za što; dobar stojati za što; zur — en Stunde kommen, doći na vréme, u dobri čas; wieder — sein, umiriti se, pomiriti se; bei — er Zeit, za rana, na vréme; es ist schon —, dobro dobro; ich habe noch zehn Thaler bei ihm —, dužan mi je još deset talirah; Sie haben — reten, lako je vam govoriti; er hat sein Lebttag kein — gethan, nikad nije valjao; sie thun nicht — beisammen, ne-alažu se medju sobom; kurz und —, jednom réci, u kratko.

Gut, n. dobro; zemlja; imanje; tèrgovina, roba, espap; zu — e kommen, koristno, probitačno biti, na korist biti; etwas zu — e halten, nezamériti; Hab und —, imovina i posédovanje; bewegliches, unbewegliches —, pokretno, nepokretno dobro.

Gutachten, n. mnjenje, misao.

Gutartig, *adj.* dobre čudi, dobar; — leit, f. dobra čud, dobrota.

Gutbefinden, n. mnjenje, misao; zdravje; dobro stanje; odobrenje.

Gutbunten, n. mnjenje, misao; nach

ihrem —, kako vam se uzvidi.

Güte, f. dobrota; in der —, s dobrim; haben Sie die —, imajte ljubav, imajte dobrotu, učinite ljubav.

Güter-abtretung, f. ustup dobarah, robe; — anweisung, f. uputa na robu; — ausweis, m. izkaz dobarah; — beschauer, m. nastojnik; — bestäter, m. odpravljáč; — gemeinschaft, f. zajednica dobarah; — namhaftmachung, f. naznaka dobarah; — verwalter, m. upravnik dobarah; — verzeichniß, m. popis, kazalo dobarah, robe, stvarik.

Guthaben, n. dug, što ima ko traziti.

Gutheiß-en, v. a. odobriti; odobravati; pohvaliti, hvalliti; — en, n. odobrenje, pohvala; — end, *adj.* odobravajuć.

Gutherzig, *adj.* dobar, dobra sèrca, blag; — leit, f. dobrota, dobrota sèrca.

Gütig, *adj.* dobar, blag, milostiv, dobrostiv; — leit, f. dobrota, blagost; milost, dobrohotnost.

Gütlich, *adj.* priazan, prijateljski; sich — thun, živéti veselo.

Gutmachen, v. a. popraviti.

Gutmüthig, *adj.* dobar, dobroćud, dobre čudi; — leit, f. dobrota; čud dobra.

Gutrechnung, f. račun na korist.

Guts- (in Zusamm.) što se tiče dobra.

Gutsagen, v. a. (für etwas, für einen), jeméiti se za što, za koga.

Gutsein, v. a. (einem), ljubiti koga; für einen —, f. Gutsagen.

Gutsherr, m. gospodar dobra; gospodar zemaljski.

Gutthat, f. dobroćinstvo.

Gutthäter, m. dobrotvor, dobroćinac

—erin, *f.* dobrotvorkinja, dobročinka; —ig, *adj.* blagodaran, dobrotvoran; —igkeit, *f.* blagodarnost, dobrotvornost.

Gutthun, *v. a.* slušati, dobar biti, poslušan, pokoran biti.

Gutwillig, *adj.* dobrovoljan; dragovoljan; —adv. drage volja, dragovoljno; —heit, *f.* dobrovoljnost; voljnost.

Gymnastial, *adj.* gimnazijalni; —al-lehrer, *m.* gimnazijalni učitelj; —ast, *m.* gimnazijasta; —um, *n.* gimnazij.

Gypse, *m.* sadra, žes; —arbeit, *f.* delo od sadre, sadra; —artig, *adj.* sadrovit, žesovit; —bruch, *m.* ruda od sadre; —decke, *f.* tavan od sadre.

Gypsen, *v. a.* mazati, omazati sadrom; —er, Gypsarbeiter, *m.* sadrovnik, žesar.

Gypsalk, *m.* sadra žežena, paljena, kreč, klak, japno sadre; —mehl, *n.* prah od sadre; —stein, *m.* kamen od sadre; —teig, *m.* testo od sadre, sadra umišeua.

G.

Ga, *f.* ha! ah!

Gaar, *n.* dlaka, struna; (Kopfhaar), vlas, kosa; vlasi; bei einem —, malo da ne; falsches —, vlasi pristavljeni; einander in den —en liegen, ćupati se, skubati se; die —e stehen ihm zu Berge, ježi mu se kosa; er ist um kein — besser, nije ni malo bolji; —e lassen, štetovati, kvarovati; wider das —, uz dlaku;

mit Haut und —, s dušom i s telom; —band, *n.* pletak, upletnik, upletnjak; —bereiter, *m.* vlasuljar; —beutel, *m.* mošnja (za kosu); einen — haben, pian biti; —busch, —schopf, *m.* kika.

Gaaren, *v. n.* linjati se; opaznuti, oplćiviti; —*v. a.* ostrugati, ćupati (dlaku).

Gaar-fein, *adj.* fin, tanak kao dlaka; —flechte, *f.* pletenica, kosa; —fürmig, —icht, *adj.* dlakast, dlaci podoban; vlasast; —hemb, *n.* koštrét, vlasenica; —ig, *adj.* dlakav, kosmat, rutav, runjav; vlasat; —kamm, *m.* češalj; —klein, *adj.* malen, tanan kao dlaka; kao vlas; —adv. po tanko, na tanko; —kräusler, *m.* rudilac; —krant, *n.* paprat vodena, gospin vlas (trava); —locke, *f.* vitica, rudež; —loß, *adj.* ćelav; plćiv; —nadel, *f.* igla (za vlase); —puhr, *m.* prah za kosu; —pug, —schmuck, *m.* ures, nakit od kose; —salbe, *f.* mast, pomast za kosu; —scharf, *adj.* britak; —schere, *f.* škare, nožice za kosu; —schlichtig, *f. f.* Herzschlichtig; —seil, *n.* provlaka; —sieb, *n.* sito; —tour, *f.* vlasulja; —tuch, *n.* koštrét, sukno od strune; —wache, *n.* žila; pomada; —wickel, *m.* zavojak (od vlasih); —wuchse, *m.* rastnja od vlasih; vlasi, kosa; —wulst, *f.* svitak od kose; —wurm, *f.* molj, moljac; —zängelchen, *n.* klješćice za dlaku; —zirkel, *m.* šestilo tanje, vćernie; —zopf, *n.* perćin, kika; pletenica, kosa.

Gabe, *f.* imanje, imćetak; —zu Gut, imovina i posćedovanje; (die Handhabe), rućica, dćerćak.

Haben, *v. a.* imati; (beſißen), posćedovati; lieb —, ljubiti, milovati;

lieber —, voléti; es ist nicht zu —, nemože se dobiti; Augen, Wortheil von etwas —, koristiti, hasniti komu što, korist donositi; ba habt ihr's, eto, evo vam; wen glaubt ihr vor euch zu —, što mislišti, s kim govorite; er hat nichts von seinem Bruder, ni malo nije malik na brata; in der Kraft —, derkrat na košti; bei der Hand —, imat pri ruci, pri ruci biti; ihr habt mein Wort, véru vam dajem; das hat etwas zu bedeuten, to mora da nešto znamenuje; es hat keine Eile, netišti, nije sile; — wollen, hošéti, iskatí, pitati.

Habenichts, *m.* prosjakovlá.

Haber, *m.* f. Hafer.

Haberecht, *m.* pravdaš.

Habhaftwerden, *v. n.* uloviti, uhvatiti ukrivljenika; dostati, steći.

Habit, *m.* jastréb; — snase, *f.* nos orlov, nos skučen.

Habilitir-en, *v. a.* Jemand, osposobiti koga, prepraviti koga za što; —t, *adj.* osposobljen; (durch Ansfähigkeit), nastanjen; —ung, *f.* osposoba, prepravljenje.

Habit, *n.* habit.

Habschaft, Habseligkeit, *f.* imanje, imetak.

Habsucht, *f.* pohlepa, lakomost.

Habsüchtig, *adj.* pohlepan, lakom.

Hack-beil, *n.* sékira, bradilj; —block, —stock, *m.* trupica; —brett, daska (za sésel); (ein musikalisches Instrument), cimbal.

Hack, *f.* motika; (die Ferse), petá.

Hacken, *v. a.* sésel; Holz —, derva cípati; das Erdreich —, kopati; mit dem Schnabel —, kljuvati, kljucati; sich —, (von der Milch), grúšati se.

Hackerling, *m.* sěčka; —Bank, Hackselbank, *f.* sěcalo; —schneider, *m.* sěčkar.

Hackmesser, *n.* sěcalica.

Hacksch, *m.* nerast; (unreiner Mensch), svinja, prasac, nešit čovék.

Hacksel, —bank, *f.* f. Hackerling, —bank.

Haber, *m.* cunje, kěrpe, tralje, rutine.

Haber, *m.* svadja, pravda, inat, kavga; —er, *m.* pravdaš, kavgadja, inatnik, svadljivac, smutljivac; —n, *v. n.* pravdati se, svadjati se, inatiti se.

Hafen, *m.* luka, pristanište; (in Zuf.) pristanistni; (Torf), gěrnac, lonac.

Hafenamt, *n.* pristaništni ured; —geld, *n.* —zoll, *m.* pristaništnina.

Hafer, *m.* zob, ovas; —brei, *m.* —grúše, *f.* kaša zobena.

Haferrei, *f.* avaria, troškovi pomorski.

Hafermehl, *n.* brašno zobeno, młka zobena; —schleim, *m.* sok zobeni; —stroh, *n.* slama zobena.

Haferner, *m.* lončar.

Haft, *f.* zatvor, tamnica; sužanjstvo; —befehl, *m.* zatvorna zapovést; —brief, *m.* zatvorno pismo.

Haft, *m.* petlja; kopča.

Haftel, *n.* petljica, kopka, kopčica.

Haften, *v. n.* děržati se, prilěpljen biti, prionuti; für einen —, jemšiti se za koga; dobar za koga stojati; es — Schulden auf diesem Gute, dugovi leže na imanju; es haften Gefahr im Verzug, skopčana je pogibel's odgodom.

Haftgeld, *n.* jeměevina, sigurnica.

Haftung, *f.* odgovornost, jemćenje; (bürgerliche), uknjžba; —entbindung, *f.* razveza; —pflicht, *f.* dužnost odgovarati za što.

Hag, *m.* f. Zaun.

Hagapfel, *m.* divjaka, divja jabuka.

- (voće); —baum, *m.* divjaka, jabuka divja (dervo).
- Šagebuč-e, *f.* grab, grabar; —en, *adj.* grabov, grabrov; —enholz, *n.* grabovina, grabrovina.
- Šagebutt-e, *f.* šipak; —enstrauch, *m.* šipkov germ.
- Šagebryn, *m.* glog.
- Šagel, *m.* tuća, led, grād; (Schrott), saćma, šprih; —forn, *n.* zérno od tuće; —n, *v.* i. eš šagelst, led pada, tuća, grād pada; —wetter, grād, tuća.
- Šāgen, *v. a.* ograditi; zagrāditi; pregraditi; (schonen), štediti, čuvati; einen bei sich —, dèriati koga u sebe, sahraniti ga, sakriti ga u sebe; Freundschaft gegen einen —, prijatelj kómu biti; Zweifel —, dvojiti, dvoumiti, sumnjati.
- Šāgereiter, Šāgebereiter, *m.* lugar, šumar.
- Šager, *adj.* sub, mérišav; —heit, *f.* mérišavos.
- Šagestolz, *m.* bećar, stari momak.
- Šāgezeit, *f.* vréme od lova zabranjena.
- Šāgung, *f.* ogradjivanje, gradjenje; hranjenje, čuvanje; uzdèriavanje.
- Šāher, *m.* sojka, kreja, kreštelica (ptica).
- Šāhn, *m.* oroz, pèvac, pètao, kokot; (an der Hinte), vuk; (an einem Fasse), plpa, slavina; rother —, vatra, pošar, oganj.
- Šāhn-buche, —butte, *f.* Šagebuče.
- Šāhnen-fuß, *m.* novéle, šabokrek (cvét); —geschft, *n.* hèrvanje pètalah; —geschrei, *n.* kukurék, kukurèkanje; —kamm, *m.* greben, kresta, ober; —klotzen, *n.* mašljikovina; —sporn, *m.* nokat od pèla; —tritt, *m.* rastjenje pètlovo.
- Šāhnrei, *m.* rogina.

- Šai, Šaiffsch, *m.* pas morski (riba).
- Šain, *m.* gaj, dabrava; —buče, *f.* Šagebuče.
- Šātchen, *n.* kuka.
- Šāfelig, *adj.* kukast; *fig.* ein — eš Geschft, škakljiv posao; ein — er Mensch, razmažen, mekoputan, uvrdljiv, škakljiv čovék.
- Šāfeln, *v. a.* zakvaćiti, zakućiti; (mit Fäden), plesti; (mit den Nägeln, Klauen), grebsti, derati (noktim).
- Šafen, *m.* kuka; (im gem. Leben), baš Ding hat einen —, to je škakljiv posao.
- Šafen, *v. a.* zakućiti, zakvaćiti, zadènuti; orati; ba šafet eš, tú je čvor.
- Šafenlachs, *m.* som samac (riba).
- Šafen-plug, *m.* ralo; —schlüssel, *m.* hak, ključ tatski; —zahñ, *m.* zub, kuka.
- Šāfje, *f.* podkolèno, podkolénica.
- Šalb, *adj.* pol, polak, polovina, polovića, polovičan; —er Bericht, polak dokaza; —atlas, *m.* poluraz; —bauer, *m.* poluseljak; —bier, *n.* slabo pivo, piva tanka; —bruder, *m.* polubrat; —bürtig, *adj.* polurodnji, tko nije od istoga oca i matere.
- Šalben, Šalber, *praep.* za, radi, poradi, sbog, —cé, céca.
- Šalb-fenster, *n.* poluprozor; —geschwister, *pl.* polubratja; polusestre; —gott, *m.* polubog; —hemb, *n.* košuljica; —insel, *f.* poluotok; —iren, *v. a.* razdvojiti, razpoloviti; poloviti, dèliti na dvoje; —jahrg, *adj.* od pol godišta, polugodišnj; polulétni; —kreis, *m.* polukrug; —lugel, *f.* poluobla; polukrug; —lafen, *n.* š. Šalbtuch; —messer, *m.* spica (od kruga); —metall, *n.*

poluméd; —mond, *m.* poluméseec; —offen, *adj.* pritvoren, pripèrt; prisolnjen; —part; —schëib, —schieb, *f.* polovina, pola, polovica; —schatten, *m.* poluséna; —schwëster, *f.* polusestra; —seiben, *adj.* polusvion, polusvilen; —stiefel, *m.* topanka; —trauer, *f.* poluzialost, polacérnina; —tuch, *n.* polusukno; —weg, *adj.* polovan; —zirkel, *m.* polukrug.

Šálšte, *f.* pola, polovina, polovica.

Šálšter, *f.* ular, povodac, oglav, oglavar, oglavnik.

Šálstern, *v. a.* oglavati.

Šáll, *m.* zvuk; razléganje.

Šállle, *f.* pridvor; dvorana, palača, sala.

Šállen, *v. n.* zvučiti, razlégati se, oriti se, ozvanjati.

Šállor, *m.* solar.

Šállm, *m.* slamka, biljka, stèrn, vlat.

Šállmšchen, *n.* biljeica, slaméica, vlatak.

Šállmnoten, *m.* koléno, kolénce.

Šálls, *m.* vrat, šija; (die Kehle, ber — an Glaschen), gèrlo; (die Kehle), gèrlo; gèrkljan; über — und Kopf, na vrat na nos; den — abschneiben, zaklati; den — umbrechen, zakrenuti vratom; aus vollem — lachen, smijati se grohotom; sich vom — e schaffen, izbaviti se, réšiti se; bis an den — in Schulden stehen, zadužen biti do vrata; —band, *n.* (der Frauen), kolajna; ogèrljica, ogèrlaj, ovratnica; (des Hundes), ogèrljak, litar; —binde, *f.* ovratnik, kravata, rubac za vrat; —brechen, *adj.* opasan, pogibelan, vratoloman; —brüſte, *f.* klézda 'od vrata; —eisen, *f.* ogèrljača; —gehänge, *n.* š. Šállschmuck; —gericht, *n.* sud zaglavni; —geschwürf, *f.*

otok vrata; —geschwür, *n.* čir, čiraj u gèrlo; —fappe, *f.* kukulja; —fette, *f.* kolajna; —fragen, *m.* jaka, kolier, ogèrljak; —frause, *f.* nabran kolier; —fache, *f.* éin zaglavni; —schmuck, *m.* —schnur, *f.* ogèrljica, ogèrljaj, ovratnica; —starrig, *adj.* tvèrdoglav, uporan, okoran; —starrigkeit, *f.* tvèrdoglavost, upornost; —tuch, *n.* marama za vrat; —weß, *n.* gèrlobolja; —zäpfchen, *n.* resa, jezičac (u gèrlo).

Šált, *m.* krépkost, tvèrdost, stanovitost, stavnost; es wird keinen — haben, neče dugo trajati, neče biti za dugo; keinen — haben, bez pomoći, bez podpora biti.

Šált, *i.* stani; —machen, stati, postati.

Šáltbar, *adj.* jak, évrést; krépak, utvèrdjen, tvèrd, valjan; —keit, *f.* évréstoća, jakost.

Šált-en, *v. a.* dèržati; pridèržati uzdèržati; zadèržati; (enthalten) dèržati, sadèržavati; (aufhalten), ustaviti, zadèržati; ein Ding gegen das andere —, uzporediti, prispodobiti što s čim; einem die Stange —, krilo komu dèržati, zagovarati ga; den Gottesdienst —, ovravlјati, obavljati službu; Gesetze, Gebräuche, obdèržavati, obsluživati zakone, običaje; Ordnung —, dèržati red, dèržati u redu; eine Maßzeit, Tafel —, sobet pripraviti, učiniti gostbu; Hochzeit —, isvatbovati, pirovati; einem das Licht —, svétiti, svétliti komu; Treue und Glauben —, véran biti; sein Versprechen —, dèržati réč; Haus —, gospodariti; einem die Wage —, pripraviti se s kim, opréti se komu; bereit —

imati u pripravnosti; genehm —, odobrili; privoliti, dopustiti; sich heimlich —, sakriti se, sakriti biti, u potaji biti; schablos —, nadomestiti, naknaditi kvar; hoch —, ceniti; inne —, mit etwas, ustavit, zaustaviti što, prestati; lieb und werth —, ljubiti, milovati; in Ehren —, poštovati, štimiti; dafür —, sceniti, misliti; die Musterung —, pregledati, razgledati; sich an des Richters Ausspruch —, deržati se osude sudbene, an sich zu — wissen, znati se ustegnuti; das Wetter hält nicht, nije postojano vréme; der Feind wird nicht Stand —, neće se dugo protiviti nepriatelj; die Rebhühner — nicht, jareblice neće da stoje, neće da čekaju; bei der Stange —, stalan, stavan biti; still —, stati; rechter Hand —, deržati se na desno; sich —, (vom Wein, Früchten ꝛc.), čuvati se, sačuvati se; (von einer Festung), odolėti; odoljivati; das wird schwer —, to će teško biti; sich wohl —, deržati se dobro, dobro se vladati; — er, m. podpor; deržak, deržalo.

Sältigkeit, *f.* (der Münze), jezgra; (Gewichtigkeit), važnost.

Saltung, *f.* deržanje; podpor; (in der Malerei), razmerno, skladno razporedjenje tamna i svétla.

Salunk, *m.* hula, lupč, lopov, zlikovac.

Samen, *m.* mrša.

Samsich, *adj.* sloban, zavidan, nenavidan, porugljiv.

Samuel, *m.* škopac; — steisch, *n.* škopcevinna.

Sammeln, *v.* a. škopiti; ukočiti.

Sammer, *m.* bat, malj, čekić; sažno-

kov; — arbeiter, *m.* radnik u samokovu.

Sammerchen, *n.* batić, mlatac, čekić. Sammerherr, *m.* gospodar od samokova, gvozdjare.

Sammern, *v.* a. kovati, tući.

Sammer-schlag, *m.* udarac s čekićem; (Schladen), okujine; — werf, *n.* gvozdjara, (t.) samokov.

Sampfer, *m.* herčak.

Hand, *f.* ruka; flache —, dlan; geballte —, pšenica; — voll, šaka; vor der —, za sada; nach der —, poslije; unter der —, izpod ruke; Jemanden zu — en sein, biti na ruku kome, na korist; zu eigenen — en, u vlastite ruke; hilfreich — bieten, dati pomoć; — anlegen, primiti se čega, prionuti, raditi; (gewaltthätig), nasilno dirati u koga.

Hand- (in Zus.) ručni; — ambos, *m.* mali nakovanj; — arbeit, *f.* dlo, teg ruketvoran, ruketvorina; — arbeiter, *m.* ruketvorac, raketvornik; — ballen, *m.* dlan; — becken, *m.* ledjen, međenica; — breit, *n.* bradva; — breit, *adj.* širok jedan dlan, dlan širok; — buch, *n.* knjiga ručna.

Handchen, *n.* ručica.

Hand-deck, *f.* pokrovac; — eisen, *n.* pl. — fesseln, *f.* pl. lisice, lisčine.

Handelatschen, *n.* pljeska, pljeskanije.

Handel, *m.* trgovina; promet; stvar; — und Wandel, življenje, obćenje; Handel, *pl.* inat, svadje, kavga.

Handeln, *v.* a. trgovati; pazariti; von etwas —, raditi o čem, pisati, govoriti o čem; (verfahren), postupati, obhoditi s kim; dem Ge- fte gewiß —, vladati se po za-

konu; wider seine Ehre —, radit nepošteno; um eine Waare —, cinkati se, pogadjati se' za što; mit sich — lassen, mek biti.

Handels-(in Zus.) **tèrgovački, tèrāni;** —agent, *m.* tèrgovački opravnik; poslovodja; —bediente, *f.* Handelsdiener; —buch, *n.* knjige tèrgovačke.

Handelschaft, f. tèrgovina.

Handelsdiener, m. sluga, momak tèrgovački; —freiheit, *f.* sloboda tèrgovine; —frau, *f.* tèrgovkinja; —geist, *m.* duh tèrgovački; —genoss, —gesellschaft, *m.* ortak; —gesellschaft, *f.* društvo tèrgovačko; —gericht, *n.* tèrgovački sud; —gesetz, *n.* tèrgovački zakon; —gesetzbuch, *n.* tèrgovački zakonik; —gewicht, *n.* mèra tèrgovačka; —haus, *n.* kuća tèrgovačka; —herr, —mann, *m.* tèrgovac; —leute, *pl.* tèrgovci; —platz, *m.* mèsto tèrgovačko, tèrzište, —recht, *n.* pravo tèrgovačko.

Handelschaft, f. tèrgovinstvo, zbor tèrgovaca.

Handels-schiff, n. brod tèrgovački; —stand, *m.* stališ tèrgovački; —stadt, *f.* grad, varoš tèrgovački; —zeichen, *n.* biljeza, obilježje.

Hand-saß, n. *f.* Handbecken; —seffeln, *pl. f.* Handeisen; —seft, *adj.* jak, èvrst, jedar; einen — machen, ustaviti, zatvoriti koga; —sefte, *f.* podpis; —geld, *n.* kapara, zapogod, uvèra; —geleit, *n.* sgloba, sglavak od ruke; —gemein werden, *v. n.* doé na šake, popestati se, uhvatiti se s kim; —gemenge, *n.* pestanje, šakanje, boj; —geschmeide, *n.* narukvice; —gewehr, *n.* puška; —greiflich, *adj.* ticav, tegnjiv; *fig.* oévidan, jasan, bistar;

Jemanden etwas — machen, dokazat komu što; —griff, *m.* držalo, držak; *fig.* vèština; —habe, *f.* ručica, držalo, držak; —haben, *v. a.* rukovetiti, upravljati, ravnati, vladati éime; (die Verantwortlichkeit), éiniti, izvèrivati pravdu; (Jemandes Rechte), braniti prava éija; —habung, *f.* rukovetjenje; —kauf, *m.* kupovanje, pazar (na oko); prodavanje na malo; pèrvi pazar; —korb, *m.* košicé, kotarica, košarica; koš na balèaku; —trause, *f.* rese na rukavu; —fuß, *m.* célov u ruku; —langen, *v. n.* davati, nadničariti, nadničar, dodavač biti; —langer, *m.* dodavač, nadničar; —leiter, *m.* vodja; —leitung, *f.* vodjenje, rukovodstvo.

Handler, m. tèrgovac.

Hand-leuchter, m. svètnjak s ručicom; —lich, *adj.* ručan; ponesljiv, prikladan; (mittelmäßig), srédnji.

Handlung, f. (eine einzige), éin; dèlo; (das Handeln), dèlovanje; (Kaufmanns-), tèrgovina; tèrgovanje; (bei Geschäftsteuten), poslovanje; (als Verkaufsgeschäft), prodaja.

Hand-mühle, f. zèrvanj; —pfand, *n.* pokretni zalog; —pfandgeber, *m.* založitelj pokretne stvari; —pfandnehmer, *m.* primitelj pokretnoga zaloga; —pferd, *n.* konj u povodu; —quehle, *f. f.* Handtuch; —ramme, *f.* baticé, maljicé, éekicé; —reichung, *f.* podanje, pruženje ruke, rukovanje; pomoé; —säge, *f.* pila ručna; —schellen, *pl. f.* Handeisen; —schlag, *m.* danje ruke, rukovanje; obećanje, réé, vèra; —schreiben, *n.* list, pismo vlastoručno; —schrift, *f.* (Hand im Schreiben), ruka, vlastopis;

(Beschreibung), rukopis; (Beschreibung), pismo, list; —schuh, m. rukavica; —schuhmacher, m. rukavičar.

Šandhieren, f. Šandhieren.

Šandtuch, n. peškir, ručnik, otèrnik, otirač.

Šandvoll, f. šaka, pregèrat.

Šandwaffe, f. ručno oružje.

Šandwerk, n. zanat; (Zunft), cech; (in Zuf.) zanatski; —er, —mann, m. zanatnik, zanatlia, rukotvorac; —sbursch, —gesell, m. dètió, kalfa, momak rukotvorski; —junge, m. šegèrt, dečko rukotvorski; —leute, pl. zanatnici, rukotvorci; —zeug, n. orudje, alat.

Šandwörterbuch, n. slovar, rčènik ručni; —wurzèl, f. sglavak, sgloba za šakom; —zeichen, n. rukoznak, ručno znamenje; —zeichnung, f. ris, risanje (s rukom); —zug, m. čèrta, potez.

Šanf, m. konoplja; —ader, m. —felb, n. konopljaste; —breche, f. tèrlica, stupa; —barre, f. sušilo za konoplje.

Šansen, adj. od konoplje, konopljan.

Šänsting, m. linar (ptica).

Šanföl, n. ulje konopljano; —samen, m. seme od konoplje; —staube, f. —stengel, m. konopljika.

Šang, m. (Abhang), nizbèrdica, stèrmina; (Neigung), nagnutje, pri-gnutje.

Šangeleuchter, Šängeleuchter, m. svètnjak viseći; —mattè, Šängemattè, f. postelja viseća.

Šangen, Šängen, v. n. visèti; an etwas —, visèt o čem; mit seinem Kleide — bleiben, zapeti; sich an einen —, prionuti za koga.

Šängen, v. a. obèstiti; vèšati; den Kopf —, potuliti se, spustiti, o-

bèstiti glavu; an den Nagel —, obèstiti na smokvu, ostaviti štogod; den Mantel nach dem Winde —, vladati se po vrèmenu; sein Herz an etwas —, prionuti sa svim sèrcem za što, ginuti za čim; sich —, obèstiti se.

Šängegeschloß, n. lokot, katanac.

Šangriemen, m. (an Rutschen), remen.

Šanfe, f. stegno od konja; sapi.

Šanse, Šansa, f. —bund, m. hansa; —atisch, adj. hanseatski; —stadt, f. grad, varoš hanseatski.

Šänsein, v. a. primiti novaka; kèstiti (u mornarah); fig. rugati se, porugivati se, šalu s kim sbijati.

Šänswurst, Šarlesin, m. arlekin; lakèrdiaš; čauš.

Šandhieren, v. n. tèržiti; dèlati, raditi, tèrati zanat; (šärmen), bućiti; —ung, f. zanat; posao, dèlo; buka, talabuka.

Šapern, v. n. èš šapert, neidje, zapinje; woran šapert èš denn? gðè zapinje?

Šären, adj. od strune; ein — èš Kleid, kostèrt.

Šarfe, f. harfa; —net, n. harfica, harfa mala; —nist, m. harfemista.

Šäring, m. renga (riba); —sbrühe, —slafe, f. juha, čorba od reнге; šbube, f. rengarnica; —šbüse, f.

—šjäger, m. barka za lovit reнге; —šfrämer, m. rengar; —främerin, f. rengarica; —šsalat, m. salata od reнге, renga na salatu; —štonne, f. bure rengah.

Šarfe, f. Šarfen, m. grablje.

Šarfen, v. a. grabiti, kupiti (s grabljama).

Šarlesin, m. arlekin.

Šarm, m. tuga, žalost.

Šärmen, sich, v. r. žalostiti se, tugovati.

Šarmloš, *adj.* bez škérbi; bezazlen.
 Šarmonie, *f.* harmonia; suglasje; romon.
 Šarmonifa, *f.* harmonika.
 Šarmon-iren, *v. n.* slagati se, sklādati se; —išč, *adj.* suglasan; romonit.
 Šarn, *m.* mokraća, pišća, burež, miže; —blāse, *f.* mihur, bešika; —en, *v. n.* buriti, pišati, mižati, pustiti vodu; —gang, *m.* š. Šarnröhre; —glas, *n.* vèrčina, burežnjak.
 Šarnišč, *m.* oklop, opèrsina, pancier; einen in den —jagen, razljutiti, razsèrditi, razjariti koga; in —gerathen, upaliti se, razjariti se.
 Šarnröhre, *f.* cèvéica od bureža; —frenge, *f.* —gwanq, *m.* težko mižanje, mižanje na kaplje; —treibend, *adj.* probitan; —winde, *f.* zapor od vode.
 Šarpun-e, *f.* ostve, osti, kopje; —irer, *m.* ostvenik.
 Šarpye, *f.* harpia.
 Šarre, *f.* zatezanje.
 Šarren, *v. n.* čekati; nadati se; auf Gott —, ufat u boga.
 Šaršč, *adj.* tvèrd; okoran; die Wunde bekam eine —e Rinde, rana se je okorila.
 Šart, *adj.* tvèrd; krèpak; èverst; jak; težak; *fig.* oštar, okrutan; —es Brod essen, suh kruh jèsti; ein —er Schlaf, tvèrd, dubok san; eine —e Stirn haben, bez stida biti; —e Zeiten, zla, težka vrèmena; —er Thaler, tvèrd talir, talir u tvèrdu; —werden, otvèrdnuti, stvèrdnuti; —er Sinn, okornost, upornost, tvèrdoglavost; —am Wege, baš kraj puta; es wird —halten, to èe težko biti;

—er Leib, težak, trudan, zatvoren prohod, tvèrdine.

Šarte, *f.* tvèrdina, tvèrdoća; jakost, èverstoća; okornost; oštrina; —des Eisens, kaljenje; —en, *v. a.* tvèrditi; otvèrditi; (Eisen), kaliti.

Šart-häutig, *adj.* debele, tvèrde kožie; —herzig, *adj.* kamenoga, tvèrda sèrca, nesmiljen, nemilostiv, nemilošèrdan, tvèrdosèrdan; —herzigkeit, *f.* nemilostivost, nemilosèrdje, tvèrdosèrdje; —hörig, *adj.* nagluh; —höpfig, *adj.* tupoglav; tvèrdoglav, uporan; —lebrig, *adj.* tup, tupoglav; —leibig, *adj.* zatvoren; *fig.* tvèrd, stis'ljiv; —leibigkeit, *f.* tvèrdine, zatvor, zapor (tèla); *fig.* tvèrdoća, stisljivost.

Šärtlich, *adj.* tvèrdjan.

Šartmülig, *adj.* tvèrdoust; —keit, *f.* tvèrdoustje.

Šartnädig, *adj.* tvèrdoglav, uporan, tvèrdokoran; —keit, *f.* tvèrdoglavost, upornost, tvèrdokornost.

Šärtung, *f.* kaljenje.

Šarz, *n.* smola; —baum, *m.* dèrvo smolato; —en, *v. n.* kupiti, sabirati, pobirati smolu; pušati smolu; —v. a. smoliti; osmoliti, posmoliti; —ig, —icht, *adj.* smolat.

Šasardspiel, *n.* igra od hazarda.

Šaschen, *v. a.* loviti, hvatati; nach Beifall —, hlepiti za pohvalom.

Šascher, *m.* ustavnik, pandur.

Šase, *m.* zec.

Šäschen, *n.* zečić.

Šafel-busch, *m.* lèštak; —holz, *n.* lèškovina; —huhn, *n.* lèšarka, tèrèka (ptica); —maus, *f.* puh; —nuß, *f.* lèšnik, lèšnjak; —öl, *n.* ulje od lèšnika; —staube, Šafel, *f.* lèšak, lèška, —stod, *m.* lèškovac, lèškovaća; —wurz, *f.* kopitnjak (korèn).

Haſen-balg, *m.* — ſell, *n.* koža zečja, zečina; — fuß, *m.* noga zečja; *fig.* ſtrajljivica; — jagd, *f.* lov zečji, lov na zeceve; — ſtut, *m.* kiſelica, kiſeljak; — panier, *n.* — ergriffen, uzet utrenik, uzet put za uši, uteći; — pfeffer, *m.* — ſchwarz, — klein, drobina, drobno od zeca; — ſcharte, *f.* zečja usna, usnica razčepljena; — ſchrott, *n.* zečjak (šprih).

Haſin, *f.* zečica.

Haſpe, *f.* petica, kanjol (od vratoh).

Haſſel, *m.* motovilo, vitao; vito, argan; — *n.*, *v. a.* motati; viti.

Haß, *m.* mērzost, mēriſnja, omraza; — *en*, *v. a.* mērzēti; — *er*, *m.* mērzitelj.

Häßlich, *adj.* ružan, gadan, gerd; — ſeit, *f.* rugota, gērdoba, gadnost.

Haß, *f.* bērzost, bērzina; — *ig*, *adj.* bērz, hitar, poſpēšan; — *igſeit*, *f.* bērzost, bērzoća, hitrina.

Haſſier, *m.* kopjanik.

Haſſeln, *v. a.* maziti; razmaziti, prokšiti.

Haße, **Haß**, *f.* boj pasah s divjom zvēradi; lov.

Hau, *m.* udarac; sēćenje.

Haube, *f.* kapa; (Ferberbuſch einiger Vögel), kukma, huhor; ein Wäbchen unter die — bringen, udat dēvojku.

Hauben, *v. a.* pokriti kapom.

Hauben-band, *n.* sveza, vērpa; — — ſerche, *f.* ševa kukinasta; — macherin, *f.* kaparica; — ſtoß, *m.* glava dērvēna.

Haubiße, *f.* obica.

Hauch, *m.* dah; hak; — *en*, *v. n.* dihatl; hakati; dahauti; haknuti.

Haubegen, *m.* sablja.

Hauc, *f.* motika, budak, tērnokop.

Hauen, *v. a.* sēći; tući; biti; rēzati;

teonati; cine Wunde —, raniti, ob-raniti; in Stein —, usēē u ka-men; ſich durch den Feind —, pro-tući se, prodrēti kroz vojsku ne-priateljsku; ſich herum —, uzma-hivati oko sebe.

Hauer, *m.* onaj koi sēēe, itd.; ko-pač; (Wildschwein), vepar, prase divje; (Hauzahn), kal, zub.

Häuſchen, *n.* hērpica, kupac.

Häuſeln, *v. a.* hērpiti, kupce dēlati, gērtati na hērpu, na kup gērnuti.

Häuſen, *m.* kup, hērpa; mnoštvo, množ, množina; četa; čopor; ſber den — werfen, srušiti, porušiti.

Häuſen, *v. a.* gērtati, kupiti, gērnuti; napunuti; ſich —, nabrati se, na-kupiti se, sabrati se.

Häuſig, *adj.* obilan; mnogi; čest; — *adv.* često.

Häuſung, *f.* gērtanje, kupljenje, sabi-ranje.

Häuſchel, *f.* zečji tēro, gladis (tra-va).

Haupt, *n.* glava; *fig.* glava, pogla-vica; den Feind auf — ſchlagen, razbiti nepriatelja; baß — abſchla-gen, odsēći glavu, pogubiti, po-sēći.

Haupt, (in Zuſ.) glavni; — *abſicht*, *f.* nakanjenje glavno, glavno na-mēranje; — altar, *m.* oltar veli-ki; — anter, *m.* sidro veliko; — armeer, *f.* glavna vojska; — artiſtel, *m.* glavni ſlanak; — arznei, *f.* lē-karia, lēk od glave; — baſſen, *m.* glavna greda; — batterie, *f.* bate-ria glavna; — bau, *m.* velika sgrada; — bericht, *m.* izvēstje, do-glas glavni; — beweis, *m.* dokaz poglaviti, dokaz glavni; — bime, *f.* povezoća; kōnigliche —, diade-ma, vēnac kraljevski; — buch, *n.* glavna knjiga.

Haupteln, *sich*, *v. r.* glavati se, do-
bivati glavice, glavicati se.
Haupt-eid, *m.* odlučna prisega; —er-
be, *m.* glavni nasljednik, baštinič
občeni; —fehler, *m.* glavna mana,
glavno pomanjkanje; fallinga pò-
glavita; —gebäude, *n.* sgrada po
glavita; —gewinn, *m.* poglaviti
dobitak; dobitak glavni; —haar,
n. kosa, vlasi; —inhalt, *m.* glavni
sadržaj; —kirche, *f.* cèrkva stol-
na; —kissen, *n.* uzglavje, sglavnica.
Hauptling, *m.* poglavica.
Hauptmann, *m.* kapetan, satnik; —
schaft, *f.* kapetania, satniètvo.
Haupt-maß, *m.* jarbuo veliki, jam-
bor veliki; —moment, *m.* glavni
čas, glavna stvar u èemu; —ort,
m. glavno mèsto; —person, *m.*
glavna osoba, osoba poglavita;
—punkt, *m.* točka glavna, pogla-
vita; —quartier, *n.* glavni kvatir,
stan; —regel, *f.* pravilo poglavi-
to, glavno; —runde, *f.* glavni o-
bilaz.
Haupt-sache, *f.* pèrva stvar, jezgra od
posla; —sächlich, *adj.* glavan, o-
sobit, poglavit; —*adv.* osobito,
nada sve, vèrh svega.
Haupt-satz, *m.* izrèèba, reèenje; pra-
vilo, regula poglavita; predmet,
tema; —schlacht, *f.* glavni boj; —
schlüssel, *m.* hak, ključ glavni,
tatski.
Haupt-schmerzen, *pl.* glavobolja; —
schmud, *m.* ures, nakit, naprava
od glave.
Haupt-schuldnar, *m.* dušnik glavni;
—sprache, *f.* jezic korèiniti, pèr-
vobitni; —stadt, *f.* glavni grad,
vèroš stolni, grad poglaviti; —
und Residenzstadt, glavni i stolni
grad; —stamm, *m.* (Capital), glav-
no, glavniča; (Familie), glavno ple-

me; —straße, *f.* drum, cesta velli-
ka, glavna; (in der Stadt), ulica
poglavita; —stuhl, *m.* glavno,
glavnica; —stück, *n.* glava, po-
glavje; —summarium, *n.* glavni
svotnik; —summe, *f.* glavna su-
ma, svota; —sünde, *f.* grèh glav-
ni; grèh smèrtni; —tür, *f.* glav-
na vrata; —treffen, *f.* Haupt-
schlacht; —ursache, *f.* glavni, po-
glaviti uzrok, razlog; —wacht, *f.*
straža glavna; —wall, *m.* glavni
šanac; —weh, *n.* glavobolja; —
werk, *n.* glavno dèlo, dèlo pogla-
vito; —wort, *n.* rès poglavita
substantiv, ime samostavno; —
zahl, *f.* broj glavni, broj stožerni;
—zweck, *m.* glavni cilj, svèrha
pèrva, poglavita.

Haus, *n.* kuèa; dom; pribivalište,
stan; (Familie), porodica, obitel,
familia; družina, èeljad kuèna;
(Stamm), pleme, rod; wo ist er zu
—? odkud je? nach —e gehen, iè
kuèi, doma; zu —e, kod kuèe,
doma; der nicht recht zu —e ist,
sulud, nedoèuvan èovèk; in etwas
zu —e sein, vèšt, vièan èemu bit,
razumèti se u èto; von Haus zu
Haus, od kuè: do kuèe; — der
Gemeinen, — der Lords (in England),
sbornica dolnja, gornja.

Haus- (in Zuf.) kuèevni; domaèi;
(hàuslich), kuèanski; —armar, *m.*
stidljiv siromah; —arrest, *m.* do-
maèi zatvor; —backenbrod, *n.* kruh,
hlèb domaèi; —besitzer, *m.* vlastnik,
posèdnik kuèe; —bewohner, *m.*
ukuèanin.

Hauschen, *n.* kuèica.

Haus-dieb, *tat.* kradljivac domaèi; —
durchsuchung, *f.* premetanje kuèe;
—ehre, *f.* (im Scherz), ženà, go-
spodarica.

Hauſen, *v. n.* stanovati, živěti; (lärmen, toben), bućiti; übel —, zlo gospodariti.

Hauſen, *m.* moruna (riba); —blaſe, *f.* mēhur, bešika od morune.

Häuſerbeſchau, *f.* razgledanje, razgled kućah.

Häuſ-flur, *f.* predvratje; —frau, *f.* gospodarica, domaćica, kućanica; —freund, *m.* kućni priatelj; —friede, *m.* mir domaći; —genoſſe, *m.* ukućanin, kućanin; —genoſſin, *f.* ukućanka; —geräth, *n.* pokućje, pokućiašte, pobištvo; —geſinbe, *n.* ćeljad domaća, domaći, kućani, družina; —grille, *f.* šturak, stričak; —halten, *v. n.* gospodariti, kućiti; —halten, *n.* kućenje, gospodarenje, gospodarstvo; —hälter, *m.* ključar, gospodar, kućanik, domaćin; —hälterin, *f.* ključarica; gospodarica, kućanica, domaćica; —hälteriſch, —hältig, *adj.* štedljiv; gospodarski; ein —hältiger Menſch, dobar gazda; —haltung, *f.* gospodarstvo, kućanstvo, kućenje; —herr, *m.* domaćin, gospodar od kuće; —hofmeiſter, *m.* učitelj domaći; —Hof- und Staats-Kanzlei, *f.* domovna (kućna), dvorska i državna piſaonica; —hund, *m.* pas domaći.

Hauſir-en, *v. a.* tērgovati od kuće do kuće, kućarati; —er, *m.* kućarac, kramar; —trin, *f.* kućarka; —handel, *m.* kućarstvo; —paß, *m.* kućarski list.

Häuſ-jungfer, *f.* kei domaća; ključarica; —laſe, *f.* maška domaća; —kleid, *n.* —kleidung, *f.* haljina pokućna; —ſnecht, *m.* priſtav, sluga kućevni, kućevnik; —freuz, *n.* križ, nevolja domaća; —laub, —lauch, *n.* ćuvakuća, ćuvarkuća; —lehrer, *m.* učitelj, naućitelj do-

maći; —leinwand, *f.* platno domaće.

Häuſler, *m.* ukućanin, želir, željer.

Häuſleute, *pl.* ukućani.

Häuſlich, *adj.* domaći, kućevan; *f.* Hauſhälteriſch; ſich — an einem Orte niederlaſſen, nastaniti se, naseliti se gdęgd.

Häuſ-magd, *f.* služkinja, momica, dēvica, dikla; —mann, *m.* ukućanin, kvartirnik; ćuvar, nastojnik od kuće; —mannſchoft, *f.* kosta, hrana domaća, svagdanja; —meiſter, *m.* nastojnik od kuće, vratar, pripaznik od kuće, pazikuća; —mauſ, *f.* miš domaći; —miethe, *f.* ſ. Hauſzins; —mittel, *n.* lēk, lēkaria domaća; —mutter, *f.* gospodarica, domaćica; —ordnung, *f.* (t.) domovnik, kućevni red; —rath, *m.* ſ. Hauſgeräth; —ſchlüſſel, *m.* ključ od kuće; —ſorgen, *pl.* ſ. skērb domaća; —steuer, *f.* kućarina; —ſuchung, *f.* premetanje kuće; —thier, *n.* živinće domaće; —thür, *f.* kućna vrata, vrata od kuće; —trank, *m.* pitje, napitak domaći; —vater, *m.* kućanik, gospodar, starešina, domaćin; —verwalter, *m.* upravnik kuće; —weſen, *n.* gospodarstvo, kućanstvo; —wirth, *m.* gospodar, kućanin, gazda; —wirthin, *f.* gospodarica, kućanica, gazdarica, domaćica; —wirthſchaft, *f.* gospodarstvo, kućanstvo, kućenje; —zins, *m.* najam od kuće; kućevna najamnina; kućevna daća; —zinſsteuer, *f.* poreza od kućerne najamnine.

Haut, *f.* koža, kora, ljuſka; eine chrliche —, (gem.) dobrićina, pošten ćověk.

Hautboiſ, *f.* Hautboiſt, *m.* ſ. Heboe, Heboiſt.

Štutchen, *n.* košica; opna, opnica.
 Štut-en, *v. a.* guliti, derati kožu;
 šč — *v. r.* linjati se, liniti se;
 — *ig.* *adj.* kožnat; opničav.
 Štutšhne, *pl. m.* kali, zubi.
 Štutarie, *f.* pomorska šteta.
 Štaveri, *f.* š. Šaferei.
 Štazardspiel, *n.* slépa igra.
 Št. Šci, *i.* ej, aj!
 Štämme, *f.* babica, primalja.
 Štēbaum, Šebel, *m.* Šebceifen, *n.* po-
 luga, čuska.
 Štēlabe, *f.* vito.
 Štēben, *v. a.* dignuti; uzvisiti; dizati;
 Wein aus dem Fasse —, vaditi vina
 na teglicu; ein Kind aus der Laufe
 —, držati na kërstenju dēte; einen
 aus der Kutsche, vom Pferde —,
 pomoći komu s kolah, s konja;
 einen aus dem Sattel —, oboriti
 koga sa sedla; *fig.* izagnati s mi-
 loeti, zadenuti koga za pojas; einen
 Zweifel —, razrēšiti dvomje; eine
 Krankheit —, izlēciti, izvidati.
 Štēber, *m.* poluga, čuska; teglica,
 natega, nategača.
 Štēbe-winde, *f.* vito; —zeug, *n.* argan;
 konj (za dizanje).
 Štēbrā-er, *m.* evrien, židov, žudia,
 člūt; —sch, *adj.* evrienski, ži-
 dovski, člūtski, žudinski.
 Štēbung, *f.* dizanje; dignutje, uzdigi-
 nutje.
 Štētatombe, *f.* ekatomba, posvetilište
 od sto žertvah.
 Štēschel, *f.* greben, gërdaša, gërگاša;
 einen durch die — ziehen, rešetati
 koga; —bank, *f.* stan od grebenih;
 —frau, *f.* grebenalja; —macher,
m. grebenar, gërگاšar; —n, *v. a.*
 grebenati, gërگاšiti.
 Štēcht, *m.* štuka (riba); —chen, *n.*
 štčica.
 Štēck-e, *f.* gërם; (lebenbiger Zaun),

živica; (von manchen Thieren und
 Vögeln), leglo, podsad, sasad;
 skot; —en, *v. a.* (von den Vögeln),
 leći; (von andern Thieren), kotiti
 se, leći, ploditi se; —enland, *n.*
 zemlja neplodna; —erose, *f.* divja
 ruža; —großchen, —thaler, —pfen-
 nig, *m.* novac za sēme ostavljen;
 —mutter, *f.* (im Scherz), plodkinja,
 plodnica (žena); —zeit, *f.* leglo.
 Štēde, *f.* kućina, agriba.
 Štēer, *n.* vojska, ordia; množ, množtvo,
 sila; jato; četa; čopor; —bann,
m. poziv na vojsku; —biene, *f.*
 trut, trutina.
 Štēerd, Štēerde, *f.* Šerb, Šerbe.
 Štēer-flüchtig, *adj.* bēgunac, pobēglica;
 —führer, *m.* generac, vojvoda; —
 gerāth, *n.* pratež, pèrtljaga vojnička;
 —pauke, *f.* talambas; —schaar, *f.*
 četa; —schau, *f.* razgledanje, ogle-
 danje vojske; —schneise, *f.* šljuka
 (ptica); —straße, *f.* drum, cesta
 velika; —wagen, *m.* tarnica, kola,
 kara; —wesen, *n.* vojništvo.
 Štēfen, *pl. f.* trop, droždje; talog;
 kvas.
 Štēfig, *adj.* droždan, mutan.
 Štēft, *n. (m.)* (Stiel), dëržak, dëržalo;
 rućica; (von Papier), vez, svezka;
 (Stefel), kopča, kopčica; petlja.
 Štēfte, *f.* vežnja (tëršja).
 Štēftel, *f.* štčtel.
 Štēfteln, *v. a.* skopčati, zaputiti, sa-
 peti.
 Štēften, *v. a.* pribosti, pripeti; pri-
 šiti, šiti, sašiti; (mit weiten Sti-
 chen), šircati; prišircati; die Augen
 auf etwas —, uprēt oči u što; den
 Wein —, vezati tēršje; seine Ge-
 danken auf etwas —, misliti na što.
 Štēftfaden, *m.* konac za šircanje.
 Štēftig, *adj.* žestok, vatren; jak; ve-
 lik; silan, silovit; —feit, *f.* sila,

Iestodina; jakost; vatra, plamen, oganj.
 Heftlabe, *f.* živalo (u knjigovezaoaca); —nabel, *f.* igla velika; —pflaster, *n.* melem spojni.
 Heg-en, *v. a.* gajiti; —er, *m.* gajnik.
 Hehl, *n.* cr macht fein —, ne krije, ne taji.
 Hehler, *m.* jatak; —in, *f.* jatačica.
 Hehr, *adj.* slavan, visok; svet, nebeski, rajski.
 Heide, *f.* ledina, pustara; šuma, lug.
 Heide, *m.* poganin.
 Heide-grübe, *f.* kaša hajdena; —forn, *n.* hajda, hajdina, heljda; —fraut, *n.* beresk.
 Heibelbeere, *f.* černica, černa jagoda.
 Heibelerche, *f.* ševa šumaka.
 Heiden-befehrer, *m.* misionar, obračalac poganah; —thum, *n.* poganstvo.
 Heidnisch, *adj.* pogański.
 Heibul, *m.* pandur.
 Heil, *n.* spasenje, blaženstvo; sreća; —bir! blago tebi!
 Heil, *adj.* zdrav; ozdravljen, ozdravio; die Wunde ist —, zarasla je rana; —werden, ozdraviti.
 Heiland, *m.* spasitelj, spas.
 Heil-art, *f.* liječenje, vidanje; način od liječenja, vidanja; —bar, *adj.* ozdravljiv, izlječiv; —en, *v. a.* liječiti, vidati; izlječiti, izvidati, ozdraviti.
 Heilig, *adj.* svet; —adv. sveto; —en, *v. a.* svetiti, posvetiti; —er, *m.* svetac, sveti; blaženi; Heilige, *f.* svetica, sveta; blažena; —feit, *f.* svetost; —macher, *adj.* svetotvoran; —macher, *m.* svetitelj; —machung, *f.* svetotvorje; —sprechen, *v. a.* posvetiti, ušati među svetce; —sprechung, *f.* posvetjenje; —thum, *n.* svetinja; svetište, svetnica; —ung, *f.* svetjenje, posvetjenje.

Heil-kraft, *f.* moć, krépost liječna, lijekovita; —fraut, *n.* bilje lijekovito; —kunde, —kunst, *f.* lekarstvo, lekarica.
 Heillos, *adj.* bezbožan; zao, zločest, proklet; —igkeit, *f.* bezbožnost, zločestoća.
 Heil-mittel, *n.* lijek, lekarica; —mittel-verkauf, *m.* prodaja lijekova.
 Heilsam, *adj.* zdrav, probitačan, koristan; spasonosan; —feit, *f.* probitak, korist; zdravost.
 Heil-ordnung, *f.* put spasenja.
 Heilung, *f.* liječenje, vidanje; ozdravljenje.
 Heilverständiger, *m.* vještak (znalac) u liječenju.
 Heim, *adv.* kući, doma; kod kuće, doma.
 Heimath, *f.* postojbina, domovina, zavičaj; —los, *adj.* bez zavičaja, bez domovine; ein —er Mensch, bezkućanik, čovjek bez kuće; —tschein, *m.* (t.) zavičajnica; —wesen, *n.* (t.) zavičajstvo.
 Heime, *f.* Heimchen, *n.* šturak, stričak, popak.
 Heim-fahrt, —kunst, *f.* —gang, *m.* povratnik kući.
 Heimfall, *m.* pripadak, pripadanje; (t.) ošastnost; (Gerbchaft) ošlo nasljedstvo; —en, *v. a.* pripasti, pripadati, oći; —recht, *n.* pravo ošastnosti.
 Heimfällig, *adj.* ošastni, pripadni.
 Heimkehr, *f.* Heimfahrt.
 Heimlich, *adj.* tajan, otajan, potajan; —adv. tajom, kradom, u potaji, potajno, otajno, skrivoma; —krit, *f.* tajna, otajstvo, potaja.
 Heimreise, *f.* Heimfahrt.
 Heimstellen, *v. a.* dati komu na volju.
 Heimsuch-en, *v. a.* pohoditi, polastiti; *fig.* taknuti, pedepsati; postići;

—ung, *f.* pohod, pohodjenje, polazak, polajenje; *fig.* pedepsa, bič božji, ruha božja.

Šejmtüde, *f.* podhibnost, zloba; podmuklost; —isch, *adj.* podhiban, podmukao, zloban.

Šejm-wärtš, *adv.* kući, doma, prema domovini, prema postojbini; —weg, *m.* *f.* Šejmfahrt; —weh, *n.* želja, ginutje, čeznutje za domovinom.

Šejrath, *f.* ženitba, svatba, pir; (in Zuf.) ženitbeni; —en, *v. a.* (eine Frau nehmen), oženiti se, ženiti se; (einen Mann nehmen), udati se, poći za muža; —scaution, *f.* ženitbena sigurnica; —sgut, *n.* dota, miraz, pécia.

Šejsch, *f.* Šejser.

Šejchen, *v. a.* pitati, hotěti, iziskivati, tražiti, zahtěvati.

Šejser, *adj.* promukao, mukao; —keit, *f.* muklina.

Šejš, *adj.* vruć, topao; brennend —, vrio, goruć.

Šejßen, *v. a.* (nennen), zvati, imenovati; (befehlen), zapoviděti, reći; —*v. n.* zvati se; (bedeuten), hotět reći, znamenovati, značiti; wie heißt er? kako se zove, kako mu je ime? es heißt, er sei gestorben; govori se, kaže se, da je umro; jemanden einen Betrüger —, reć komu da je varalica; jemanden willkommen —, pozdraviti koga; etwas gut heißen, odobriti štogod.

Šejshunger, *m.* pasji, vuđji glad, velik glad; —ig, *adj.* vele gladan, pređerljiv.

Šejt, *adj.* jasan, vedar, bistar, čist; (vom Geiste), vesoo, dobro volje; —keit, *f.* vedrina, dobra volja.

Šejzen, *v. a.* grijati, kuriti, ložiti, peći. (peć); —ung, *f.* grijanje, kućenje.

Šejt-it, *f.* jektika, suha bolest; —isch, *adj.* jektićav.

Šelj, *m.* junak, vitez, zatoćnik.

Šelben-gebiht, *n.* pėsan viteika, davoria; —müßig, —haft, *adj.* junacki; —muth, *m.* junaćtvo, vitećtvo; —müthig, *adj.* junak, vitez, hrabar, hrabren, hrabreniti; —that, *f.* junaćtvo, vitećtvo, zatoćnica; —zeit, *f.* vrěme, doba viteiko, junacko.

Šelbin, *f.* junakinja, vitežkinja.

Šelsen, *v. n.* pomoći, pomagati, priiskoiti, doći u pomoć; cinem aus dem Irthume —, ubavěstiti, odsunnjit koga, izvest ga iz bludnje; es ist nicht mehr zu —, neima više pomoći; — Sie mir von diesem Menschen, rećte me ovoga ćovėka; vom Brode —, smaknuti, ubiti; ich will Ihnen zu Ihrem Rechte —, nastojat ću da vam se uđini pravda; hilft's nichts, so schadt's auch nichts, ako neće pomoć neće ni odmoć; was hilft das? što to hasni; das hilft nichts, to ništa neprudi.

Šelsenbein, *f.* Šelsenbein.

Šelfer, *m.* pomoćnik, pomagać; —s-helfer, *m.* pomagać, ortak, drug u zloćinstvu.

Šell, *adj.* jasan, vedar, bistar, čist; —er Himmel, vedro nebo; ein —er Wald, ćuma, gora rėdka, izsećena; (durchsichtig), prozraćan; —blau, *adj.* jasno-modar, světlo-modar; —bunfel, *adj.* světlo-taman; —n, *f.* jasnost, světlost, vedrina.

Šellebart-e, *f.* alabarda, sulica perjata-ćstroperac; —irer, *m.* alabardier-ćstropernik.

Šeller, *m.* soldin, beć.

Šell-gelb, *adj.* světlo-žut; —grün, *adj.* světlo-zelen.

Šelm, *m.* kćciga; (an einer Destillir-

blase), kapa, kapak, napa; (an der Art), deržalo, toporište: (eines Thurmes), kupola, trulo, kube; —binde, *f.* sveza od kacige; —dach, *n.* kupola, trulo, kube; —schmuck, *m.* ures, nakit od kacige.

Semb, *n.* košulja, rubača; —chen, *n.* košuljica.

Semm-en, *v. a.* ustaviti, zaustaviti, sustaviti, zaprečiti, preprečiti; ein Rab —, zatvorit, opaučit kolo; —lette, *f.* zaporni lanac; —schuh, *m.* coklja (od kolah); —ung, *f.* ustavljanje, zaustavljanje, prećenje, zapreka.

Sengst, *m.* ajgir, pazduh; —füßen, *n.* ždrebac.

Senfel, *m.* ručica, uho; —korb, *m.* kotarica, košarica, košić s ručicom; —n, *v. a.* staviti, metnuti ručice; —tasse, *f.* čaša, šindjan s ručicom; —topf, *m.* lonac s ručicama.

Senk-en, *v. a.* obesiti, vešati; —enßwerth, *adj.* vešalah vrédan; —er, *m.* vešar, kervnik, mučitelj.

Senne, *f.* kokoš.

Ser, *adv.* simo, amo, ovamo; hin und —, simo tamo, tamo amo; wo sind Sie —, odkuda ste vi? von Alters —, od starine; von da —, odavde, odavle, odovud, odovudar.

Serab, *adv.* dole, s, sa; —bringen, *v. a.* donēt dole, skinuti, snimiti, snēti; —eilen, *v. n.* siel hitro, bēzgo; —fahren, *v. n.* siel, povezti se dole; —fallen, *v. n.* spasti, pasti; —fließen, *v. n.* teći, oticati, curiti; —führen, *v. a.* povest dole; —gehen, —kommen, *v. n.* siel, silaziti; —hängen, *v. n.* visēti.

Serablass-en, *v. a.* spustiti; sich — *v. r.* sniziti se, poniziti se; —enb, *adj.* snizen, uljudan, blag; —ung,

f. spuštanje, snizenj-, poniženstvo, blagost.

Serab-nehmen, *v. a.* skinuti, snimiti; —sehen, *v. a.* gledat dole; —senden, *v. a.* poslat dole.

Serab-seh-en, *v. a.* staviti, metnuti dole; den Preis —, sniziti, poniziti cēnu; —die Münze, obaliti vrédnost novca; den guten Ruf —, ozloglasiti, gerditi koga; einen —, osramotiti, zasramiti, opsovati, porugati; —ung, *f.* osramotjenje, zasramljenje, poruganje, sramota.

Serab-springen, *v. n.* dole skočiti; —stimmen, *v. a.* popustiti, odapeti žice; —stoßen, *v. a.* turnuti, potisnuti, porinuti dole; —stürzen, *v. a.* rinuti dole; —träufen, *v. n.* kapati; —wälzen, *v. a.* svaliti, valjati dole; —werfen, *v. a.* bacit dole, svēći, svērgnuti.

Serabwürbig-en, *v. a.* poniziti, sniziti, osramotiti, opsovati; —ung, *f.* poniženje, snizenje, osramotjenje, sramota; —der Religion, (t.) obездostojnost v'rozakona.

Serabziehen, *v. a.* potegnuti; povući dole.

Serabzif, *f.* araldika, gērboslovje.

Seran, *adv.* simo, amo, ovamo, bliže; —kommen, *v. n.* doći, dolaziti; —naßen, sich, *v. r.* približati se, dolaziti; —naßung, *f.* približavanje; —rücken, *v. n.* približati se, približavati se, dolaziti, nastajati; —wachsen, *v. n.* rasti.

Serauß, *adv.* gore, na; —gehen, —kommen, —stehen, —treten, *v. n.* iel gore, penjati se, popeti se; —ziehen, *v. a.* vući gore, potegnuti, povući gore.

Serauß, *adv.* van, na dvor, na polje; —bekommen, *v. a.* dobiti, zadobiti (na trag); —bringen, *v. a.* isēti,

donēt na dvor, izvaditi; —fahren, v. n. iziēi, izvezti se; —fallen, v. n. izpasti; —finden, v. a. naēi, iznaēi, razumēti.

Herausforder-n, v. a. pozvat (na boj), (t.) zazvati, izzvati koga; ber —nde zazvalac; ber Herausgeforder-te, zazvamac; —ung, f. pozov (na boj).

Herausgabe, f. izdanje, izdavanje.

Herausgeb-en, v. a. izdati, dati na svetlo; dati natrag, vratiti; —er, m. izdatelj, izdavatelj.

Heraus-gehen, v. n. iziēi, izlaziti; —helfen, v. n. pomoē komu; —holen, v. a. izvaditi, iznēti, donēti; —jagen, v. a. iztērati, izagnati; —kommen, v. n. iziēi, izlaziti; (bekannt werden), saznati se, doznati se, proēuti se, doēi na vidēlo; es kommt auf einē heraus, to je sve jedno; was kommt dabei heraus? što ēe bit iz toga? —kriegen, v. a. (im gem. Leben), dobiti, zadobiti; ein Geheimniē —, saznati, doēuti otajstvo; Geld —, dobit natrag; —kriegen, v. n. promilēti, iziēi; —lassen, v. a. pustiti, izpustiti; sich über etwas —, oēitovat misao svoju vērē ēesa; —laufen, v. n. iztērati; —locken, v. a. izmamiti, izvabiti; —müssen, v. n. morat iziēi; die Sache muß heraus, to mora doē na svēto, na vidēlo; —nehmen, v. a. izvaditi; sich viel —, usuditi se, usloboditi se; —plagen, v. n. (mit etwas), izlanuti se, uteēi komu rēē; —reißen, v. a. izkinuti, izvaditi, izčupati; —reden, v. a. izplaziti; —rinnen, v. n. izteēi, izcuriti; —rücken, v. n. iziēi, mit dem Gelde —, dat van, dat na polje novce; — v. a. iztegnuti, izvuēi, potegnut na dvor; —rufen, v. a. izazvati, pozvat na polje;

—sagen, v. a. reēi, izpovidēti, oēitovati; —schütteln, v. a. iztresti, izasuti; —schneiden, v. a. izrēzati, izsēdi; —schöpfen, v. a. izgrabiti, izcērpiti; —sein, v. n. bit vani; —springen, v. n. skoēit van, izskoēiti; —stehen, v. n. viriti, gledat na polje; —stoßen, v. a. izbiti, turit na polje, iztērati, izagnati; Worte, Reden —, bljuvati, rigat rēēi; —streichen, v. a. izbrisati; (loben), hvaliti, slaviti, dizati; —tragen, v. a. iznēti, odnēt na polje; —treiben, v. a. izagnati, iztērati; —werfen, v. a. izbaciti, bacit na dvor; —wideln, v. a. razmotati, odmotati; sich — v. r. izplesti se; —wollen, v. n. hotēt iziēi; nicht — mit der Sprache, nehtēt kazati, izpovidēti; —ziehen, v. a. izvuēi, iztegnuti; sich —, izplesti se.

Herbe, adj. rēzak, kaštar; gorak, žuk; tērpak.

Herbe, Herbigkeit, f. rēzkoēa, kaštrina; gorkost, žukoēa; tērpkoēa.

Herbei, adv. simo, amo, ovamo; —bringen, v. a. donēti, prinēti; —fliegen, v. n. doletēti, priletēti; —führen, v. a. dovesti, privesti; —holen, v. a. iēi po koga; donēti; —kommen, v. n. doēi, priēi; dolaziti, dohoditi; približavati se; —lassen, sich zu etwas, v. r. pristati na što; —rufen, v. a. dozvati, prizvati, doviknuti; —schaffen, v. a. priskērbiti, dobiti, nabaviti; —Zeugen, dovesti svēdokē; —ziehen, v. a. dovuēi, privuēi.

Herberge, f. konak, noēiste; gostionica; kērēma; —en, v. a. primiti, uzeti na konak; —ordnung, f. red za noēista; —wäster, m. do-maćin noēista.

Herbestellen, *v. a.* poručiti, naručiti, reć komu da dodje amo.

Herbeten, *v. a.* molit na' izust, molit na pamet.

Herbitten, *v. a.* pozvat k sebi,

Herbringen, *v. a.* doněti, priněti.

Herbst, *m.* jesen; dießen —, jesenas; einen guten — gehabt haben, bit urodilo vino, kad ima dosta vina; —en, *v. a.* brati grozdje; ęti; — *v. n.* nastajat jesen, jeseniti se; —lich, *adj.* jesenski, jesenji; —luft, *f.* zrak, povętarce jesensko; —monat, *m.* septembar, rujan; —roße, *f.* ruća jesenska; —tag, *f.* usęv jesenski; —tag, *m.* dan jesenski; —wetter, *n.* vręme jesensko; —zeit, *f.* jesen.

Herb, *m.* ognjište; (Haus), kuća.

Herbe, *f.* stado, kęrdo; —weise, *adv.* na stada, na kęrda.

Herbgeß, *n.* danak od ognjišta.

Herburch, *adv.* ovuda.

Herrein, *adv.* u nutra; u; — *i.* slobodno, ulazi! —bringen, *v. a.* uněti, donět u nutra, —gehen; —kommen, —treten, *v. n.* unięti, doć u nutra; —lassen, *v. a.* pustiti u nutra; —nđthigen, *v. a.* prosit, molit, nukati da unidje, prinuditi da ide u nutra.

Herksießen, *v. n.* teći; *fig.* dolaziti, proizlaziti.

Herfordern, *v. a.* zvati, pozvati ovamo.

Herführen, *v. a.* dovesti, privesti.

Hergang, *m. fig.* stanje, stališ; tečaj.

Hergehen, *v. a.* dati, dohvatiti.

Hergehen, *v. n.* isći, približavati se; über etwas —, primiti se, uhvatiti se ćesa; über einen —, zaokupiti koga.

Herhalten, *v. a.* pružiti; pružati;

— *v. n.* — müssen, morat tęrpěti morat podněti.

Herholen, *v. a.* dovesti; doněti.

Hering, *f.* Hering.

Herkommen, *v. n.* doći, prići; *fig.* dolaziti, proizlaziti; — *n.* proizlačenje, rod; starodavni, starinski običaj, navada.

Herkömmlich, *adj.* običan, navadan, u običaju; — *adv.* po običaju, starinakom načinu, po navadi, po lag običaja.

Herkunft, *f.* dočastje, dolazak; (Abstammung), rod, pleme.

Herlangen, *v. a.* dodati, pružiti, dati; — *v. n.* dosizati.

Herlassen, *v. a.* dopustiti, pustiti amo.

Herlegen, *v. a.* staviti, metnuti.

Herleihen, *v. a.* posuditi.

Herleiten, *v. a.* dovoditi, voditi amo; *fig.* proizvoditi; —ung, *f.* proizvodjenje.

Herlesen, *v. a.* čitati, pročitati.

Hermachen, *stch. v. r.* doći; dolaziti; (über etwas), navaliť na što, uhvatiti se ćesa, navęrati se na što.

Hermaphrodit, *f.* Zwitter.

Hermelin, *n.* ermelin; —pelz, *m.* šuba, ćurak od ermelina.

Hernach, *adv.* zatim, poslije, iza toga.

Hernehmen, *v. a.* uzeti; priuzeti; einen —, zaokupiti koga.

Hernennen, *v. a.* imenovati, kazati.

Hernieder, *adv.* dole; doll; —fahren, —kommen, *v. n.* sići; silaziti; doć dole.

Herreich, *ad.* junački, viteški, braćea.

Herzold, *m.* telal, glasnik, navęstnik; —stab, *m.* štap, prut telaleki.

Herplappern, Herplaudern, *v. a.* bębljati, izbębljati.

Herr, *m.* gospodar; gospodin, go-

spar; den großen —n spielen, veličati se, živěti po gospodski; — im Hause, gospodar, gazda u kući; es will hier ein Teber — sein, hoće svaki da gospodari ovdě; sein eigener — sein, svoj gospodar biti; sich zum —n von etwas machen, osvojiti, posvojiti štogod; — über seine Leidenchaften sein, odoljevati svojim požudam, umět zauzdat svoje požude.

Herrchen, *n.* gospodićelė.

Herrrechnen, *v. a.* brojiti, računati; nabrojiti, izbrojiti.

Herrreden, *v. a.* pružiti, izplaziti.

Herreichen, *v. a.* pružiti, dati, dodati, dohvatiti.

Herreise, *f.* došastje, dolazak, povratak; —n, *v. n.* ié amo, vratjati se.

Herrendienst, *m.* služba; robota, tlačka; —gunst, *f.* milost velike gospode; —haus, *n.* kuća, dvor gospodski.

Herrenhüter, *m.* ernut, brat moravski.

Herrnenleben, *n.* život, življenje gospodsko; —loß, *adj.* bez gospodara, bez službe; —lose Sache, ničija stvar.

Herrlich, *adj.* gospodarski; gospodičan; ponosan, ponosit.

Herrlich, *adj.* slavan, krasan, veličanstven, prelėp; —keit, *f.* gospodstvo; veličanstvo, krasota, slava.

Herrschaft, *f.* vlast, oblast; gospodstvo; gospodština, vlastelovina, spahiluk; imanje; gospodin, gospodar; gospodarica, gospoja; —lich, *adj.* gospodski; —besther, *m.* posėdnik (pritežatelj) gospodštine.

Herrschen, *v. n.* vladati, gospodovati,

gospoditi; —er, *m.* vladar, vladalac, vladatelj; (in Zus.) vladarski; —erin, *f.* vladalica; —sucht, *f.* pohlepa za vladanjem; —süchtig, *adj.* pohlepan za vladanjem.

Herrücken, *v. a.* primaknuti; — *v. n.* primaknuti se; primicati se, približavati se.

Herrufen, *v. a.* zvati, dozvati.

Herrühren, *v. n.* dolaziti, proizlaziti, dohoditi, proticati.

Hersagen, *v. a.* govoriti, kazati, povedati.

Herschaffen, *v. a.* nabaviti, dobiti, priskrēbiti.

Herschicken, Hersenden, *v. a.* poslati ovamo.

Herschieben, *v. a.* rinuti, porinuti amo.

Herschießen, *v. a.* pucati, puknut ovamo; Geld —, dat naprėd novcah; — *v. n.* doletěti.

Herschleichen, *v. n.* privući se, prikrasti se.

Herschleppen, Herschleifen, *v. a.* dovući, dosmucati.

Herschreiben, *v. a.* pisati ovamo; sich von etwas —, proizlaziti, pisati se.

Herschen, *v. n.* gledati, vidět amo.

Hersetzen, *v. a.* staviti, metnut ovamo; sich —, *v. r.* sėsti, posaditi se ovdě.

Herseln, *v. n.* bit od kuda.

Hersamm-en, *v. n.* izlaziti, izhoditi, proizlaziti, proticati; —end, *adj.* rodom; proizlazeći; —ung, *f.* proticanje, proizlaćenje; rod, kolėno.

Herstellen-en, *v. a.* staviti, metnut ovamo; *fig.* povratiti, ponoviti, postaviti; — einen Beweis, dokazati; — den Thatbestand, izvesti što, ustanoviti stanje ućinjenice;

hergestellt werden, ozdraviti, oporaviti se; —ung, *f.* popravak; ozdravljenje, oporavljenje.

Hertragen, *v. a.* donositi; doněti.

Herreten, *v. n.* pristupiti.

Herüber, *adv.* simo, amo, ovamo, na ovu stranu.

Herum, *adv.* oko, okol, okolo; tamo amo, simo tamo.

Herumbringen, *v. a.* opasti, ogovoriti, ozloglasiti koga; —dröhen, *v. a.* vėrtěti; —fahren, *v. n.* voziti se, ići tamo amo; —fliegen, *v. n.* oblitati, letět tamo amo; —führen, *v. a.* voditi tamo amo; —gehen, *v. n.* obilaziti, hodati tamo amo; baš geht mir im Kopf herum, to mi se vėrti po glavi; —holen, *f.* Ausferschen; —hüpfen, *v. n.* igrat u okolo, obskakivati, skakutati tamo amo; —irren, *v. n.* skitati se, tepsti se, potipati se, bluditi, basati, klatiti se; —laufen, *v. n.* těrčkarati, obtěrktivati; těrčcati, ići tamo amo; —läufer, *m.* těrčkaralac; —liegen, *v. n.* ležati tamo amo, ležat u okolo; —liegendeDerter, obliźnja města; —reisen, *v. n.* putovati tamo amo, putovat u okolo, obilazit zemlje; —reiten, *v. n.* jahati, jašit tamo amo, objahivati; —setzen, *v. a.* staviti, metnut u okolo; —spazieren, *v. n.* šetati se, hodat tamo amo; —streichen, —streifen, *v. a.* skitati se, tepsti se, potipati se, tući se, ovud i onud, klatiti se; —treiben, *v. a.* těrati, gonit tamo amo; vėrtěti, okretati; —tragen, *v. a.* obnositi; —träger, *m.* obnositelj; —ziehen, *v. a.* potezati, vući, smucati tamo amo; — *v. n.* skitati se, tepsti se, tući se, klatiti se;

—ziehender Lebenswandel, skitačko živiljenje,

Herunter, *adv.* dole; —bringen, *v. a.* sněti, donět dole; skinuti, izvaditi; *fig.* upropastiti; sniziti, poniziti; —fallen, *v. n.* pasti dole; —kommen, *v. n.* sići, dole doći; (in Verfall kommen), padati, pasti; —lassen, *v. a.* spustiti; —machen, *v. a.* skinuti, snimiti, izvaditi; (schelten), opsovati, pokarati; ozloglasiti, opasti, ogovoriti; —nehmen, *v. a.* skinuti, snimiti, izvaditi; —schlagen, *v. a.* smlatiti, omlatiti; —steigen, *v. n.* sići; silaziti; —wärts, *adv.* dole, na dolinu; —werfen, *v. a.* sbaciti, baciti dole, svėrgnuti.

Hervor, *adv.* van, na dvor, na polje; napěrho, u naprědak; —blühen, *v. n.* viriti, pomoliti se, pokazati se; viděti se, kazati se; —bringen, *v. a.* proizvesti, napraviti, načiniti; —gehen, *v. n.* izići; slěditi; dolaziti; viděti se; —keimen, *v. n.* nicati, niknuti, pronicati; —kommen, *v. n.* proizlaziti, nastajati, bivati, dohoditi; rasti, ricati; pomoliti se; —suchen, *v. n.* sjati; viděti se; odlikovati se; —laden, *v. a.* izmamiti, izvabiti; —ragen, *v. n.* viriti, pružati se, viděti se.

Hervorsprossen, *v. n.* rasti, izrasti, proizrasti, nicati; —stehen, *v. n.* viriti, viděti se, pružati se, gledati na dvor; —suchen, *v. a.* naći, potražiti, tražiti; —thun, *f. r.* odlikovati se; —ziehen, *v. a.* iztegnuti, izvući, těrnuti van.

Herwärts, *adv.* simo, ovamo, amo.

Herweg, *m.* dolazak; povratak.

Herweisen, *v. a.* kazati, pokazivati, pokazati, naputiti.

Herwerfen, *v. a.* bacati.

Herz, *n.* sèrce, sèrdce; éud; von — en gern, drage volje; baš gešt mir zu — en, to me dira u sèrce; reben wie einem umš — ist, govoriti otvoreno, otvorenim sèrcem govoriti; im — en von Deutšland, u sréd Nèmačke, u sèrdcu od Nèmačke.

Herzählen, *v. a.* brojiti, nabrajati, nabrojiti, izbrojiti.

Herz-balsam, *m.* balsam sèrdačni; — beklennung, *f.* tésnosèrdje; — blatt, *n.* prisèrdje; (Siebling), milostnik, ljubimac; — brechend, *adj.* tužan, žalostan; — chen, *n.* sèrdašce; mein —, dušo moja, dušice!

Herzleid, *n.* tuga, žalost, škèrb.

Herzen, *v. a.* milovati, dragovati, ljubiti.

Herzens-angst, *f.* téskoća, strah, predanj-, briga; — freund, *m.* sèrdačni priatelj; — lust, — freude, *f.* radost, veselje, razkoša; nach — lust handeln, radit po volji, polag svoje želje.

Herz-ge-spann, *n.* bolest sèrca; — grube, *f.* žlićica (pod pèrsima).

Herzhaft, *adj.* sèrčen, hrabren, hrabar, hrabrenit; — igkeit, *f.* sèrčanost, hrabrost, hrabrenost, hrabrenitost.

Herzliehen, *v. a.* dovući, privući, vuć amo; — *v. n.* doseliti se.

Herzig, *adj.* mio, priatan, ljubezan, malen.

Herz-fische, *f.* vèrsta od tréšanjah; — klopfen, *n.* lapat, bijenje sèrca; — lich, *adj.* sèrdačan, sèrčan; — gern, drage volje, iza svega sèrca; — lichkeit, *f.* sèrčanost, sèrdačnost; — los, *adj.* bez sèrca.

Herzog, *m.* herceg, vojvoda, duka; — in, *f.* herceginja, vojvodinja, dukinja; — lich, *adj.* hercegov, dukin, hercezki, dukalski; — thum, *n.*

(Würbe) vojvodstvo; (Rand) vojvodina, hercegovina.

Herz-schlächzig, *adj.* (von Pferden), sipljiv, nedušljiv; — span, *f.* Herzge-spann; — stärfend, *adj.* sèrdačan, pokrèpljiv; — stärfung, *f.* pokrèpa; (Arzenei), lèk pokrèpljivi, pokrèpa; — sturz, *m.* udarac smèrtni.

Herzu, *adv.* simo, ovamo, amo.

Herzueilen, *v. n.* doletèti, doskočiti, priskočiti.

Herzunaßen, — treten, *v. n.* približiti se, pristupiti, prikućiti se.

Herzweh, *n.* bolest sèrca, bol sèrdačna.

Herz-e, *f.* dèrkanje, lov (sa psima); — en, *v. a.* lovitl (sa psima); einen Hasen —, tèrati, goniti zeca; die Hunde —, dèrzkati, uškati, ljutiti pse; an einander —, dèrzkati jednoga na drugoga; — hund, *m.* ogar; — peitsche, *f.* bič, korbač lovački.

Heu, *n.* sèno; — ärnte, *f.* kositba, košnja; — baum, *m.* lantina, motka; — boden, *m.* sènik, sènište, sènarica; — bund, *m.* naramak sèna.

Heuchel-ei, *f.* licumirstvo, lizimirstvo, hinjenje, himba, himbenost; — n, *v. a.* hiniti, lizimiriti, pretvarati se, lagati, kazat iz na dvora.

Heuchler, *m.* hinac, lizimir, lizimirac, licumirac; — in, *f.* hinica, lizimirka, licumirka; — isch, *adj.* himben, lizimiran, licumiran.

Heuer, *adv.* lètos, ove godine; — ig, *adj.* lètojnji, od ove godine.

Heuern, *f.* Miethen.

Heugabel, *f.* vile.

Heulen, *v. n.* urlikati, zavijati, jaukati, ridati.

Heu-macher, *m.* kosac; — magazin, *n.* sènik; — markt, *m.* tèrg, plac, od sèna; — monat, *m.* julij, sèrpanj;

- pferd, *n.* gospica, skakavac, kobilica, prug.
- Heurath, Heurathen, f. Heirath, Heirathen. Heuschöber, *m.* stog, plast; —schre-Heide, f. Heupferd.
- Heute, *adv.* danas, danaske; —ig, *adj.* današnji, sadanji, sadašnji.
- Heumage, f. vaga od sēna; —wagen, *m.* kola od sēna.
- Hexe, f. vēstica, čarovnica, vilenica, vračara, vračarica; —n, *v. n.* čarati, vračati.
- Hexen-buch, *n.* knjiga čarovnička, vilenička; —geschichte, f. pričanje, pripovēdka o vilah; —kreis, *m.* vērino kolo, kolo čarovničko; —meister, *m.* vēštac, čarovník, vilenik, vrač, vračar; —prozess, *m.* proces, pravda, parnica suproć vēšticam; —tan, *m.* —fest, *n.* igra, gostba vilenička, čarovnička.
- Hexerei, f. vračarica, čarobia, vilinstvo.
- Heiba, Heisa! i. hep, hopsa, hopsasa!
- Hiäne, f. Hyäne.
- Hie, f. Hier.
- Hieb, *m.* udar, udarac, mah, zamah.
- Hief, —stoß, *m.* glas roga lovačkoga, trubnutje; —horn, *n.* rog od lova, lovački; —riemen, *m.* remen od roga.
- Hier, *adv.* ovdě, tu, totu, eto, evo; von —, odavde, odavle, odovud; —an, *adv.* tu, ovdě, na to; o to; o tom; —auf, *adv.* na to, za tim, poslie toga; —aus, *adv.* odovud, odavde, od tuda, iz toga, po tom; —bei, *adv.* ovdě, tu; —durch, *adv.* ovud, ovuda, ovudar, tuda, tudar, tako, tim načinom; —ein, *adv.* ovdě, tu, u to, simo, amo.
- Hiergegen, *adv.* prema tomu.
- Hierher, *adv.* simo, ovamo, amo; bis —, do ovdě, do ovud, do simo; —hin, *adv.* ovamo, amo, simo;

- ovud, ovuda, tuda, tudar; —in, *adv.* ovdě, tu, u tom; —mit, *adv.* tim, s tim, s otim, s ovim, dakle; —nach, *adv.* za to, za tim; —nächst, *adv.* ovdě, tu, vērň toga, osim toga; —neben, *adv.* tu, tu taki, ovdě odmah, tu blizu; —nieben, (Hieneben), *adv.* ovdě, tu, na ovom světu.
- Hieroglyphē, f. jeruglif.
- Hierseibst, (Hieselbst), *adv.* f. Hier.
- Hiersein, *n.* pribitje, nazočnost, prisutnost.
- Hierüber, *adv.* s ove strane, vērň ovoga, vērň toga, nada to, nad ovo, nada tim, nad ovim; —unter, *adv.* ovdě doli, tu doli; —von, *adv.* od otoga, izmed toga; —wider, *adv.* proti tomu, suprot tomu; —zu, *adv.* k tomu, na to.
- Hiesig, *adj.* ovdášnji, naš.
- Hieshorn, f. Hieshorn.
- Hilfe, f. f. Hülfē.
- Himbeer-e, f. malina (plod); —strauch, *m.* malina (gěrm).
- Himmel, *m.* nebo, raj; daß weißt der —, bog zna; dem — sei Dank! bogu hvala, hvala bogu; um's —s willen, za boga, za ime božje! —an, —wärts, *adv.* na nebo, k nebu, gore; —bett, *n.* postelja, odar s nebom; —blau, *adj.* nebeski; —fahrt, f. (Chriſti), spasovo, nebohod, uzašastje gospodinovo; (Mariä), velika gospojina, velika gospoja; —hoch, *adv.* do neba; —reich, *n.* kraljestvo nebesko, raj, nebo; —schreib, *adj.* u nebo vpljuć.
- Himmels-gegenb, f. pokrajina, stran od neba; —karte, f. krajobraz nebeski; —körper, *m.* tělo nebesko; —kreis, *m.* krug, okrug nebeski;

—*Jugel*, *f.* obla, buća, balota nebe aka; —*Schlüssel*, *m.* f. *Schlüsselblume*; —*Strich*, *m.* klima, podnebjje; —*weit*, *adj.* jako dalek; jako velik.

Simmlisch, *adj.* nebeski.

hin, *adv.* tamo, onamo; — *sein*, biti propao, prošao; — *und her*, tamo amo, ovamo onamo; — *und zurück*, onamo pa natrag; — *und wieder*, ovdě i ondě, gdě gdě; *hin ist hin*, bilo pa prošlo, bilo pa nije; nach *Wien* —, put Beća, prema Beću, na Beć.

Hinab, *adv.* dole, na dolinu; —*gehen*, —*steigen*, —*kommen*, *v. n.* sići, silaziti; —*lassen*, *v. a.* spustiti; —*stürzen*, *v. a.* svaliti, obaliti, obo-riti, vèrci stèrmoglav; — *v. n.* obaliti se, svaliti se, pasti stèrmoglav.

Hinabwärts, *adv.* dole, na dolinu.

Hinan, **Hinauf**, *adv.* gore, uz bërdo, u vis.

Hinauf-gehen, *v. n.* uzići, popeti se, ići gore, penjati se; —*heben*, *v. a.* dignuti, uzdignuti; —*wärts*, *adv.* gore, uz bërdo, u vis.

Hinaus, *adv.* van, na dvor, na polje; —*gabe*, *f.* izdavanje; —*geben*, *v. a.* dati, izdati; —*gehen*, *v. n.* izići, izlaziti; —*lassen*, *v. a.* izpustiti, pustiti van; —*wärts*, *adv.* van, na dvor, na polje; —*werfen*, *v. a.* baciti, izbaciti; —*wollen*, *v. n.* hotět izići; *auf etwas* —, ciljati, smérati na što.

Hinbegeben, *sich*, *v. r.* poći, ići kamo.

Hinbringen, *v. a.* odnėti, ponėti, nositi; *die Zeit* —, provesti, probaviti, iztrajati vrème.

Hinberlich, *adj.* od neprillike, od zaprèke, štetan, škodljiv, protivan, suprotivan; *cinem* — in etwas *sein*,

paćiti komu, biti mu od neprillike, biti mu na putu u čem.

Hinber-n, *v. a.* paćiti, prèćiti, smetati; —*niß*, *n.* —*ung*, *f.* paćka, zaprèka, smetnja; smetanje, paćenje; —*nisse in den Weg legen*, smetati kome.

Hinbin, *f.* košta.

Hinburch, *adv.* kroz, prèko.

Hinein, *adv.* u nutra; —*bringen*, *v. a.* unėti, donět u nutra; —*gehen*, *v. n.* unići, stati; —*Schleichen*, *sich*, *v. r.* ukrasti se, uvući se; —*sehen*, *v. a.* metnut u nutra, umetnuti; —*senken*, *v. n.* pasti u nutra, propasti, propadati; —*stoßen*, *v. a.* zabosti, zatući, utisnuti, rinuti, porinuti u nutra; —*wärts*, *adj.* u nutra; —*ziehen*, *v. a.* potegnuti, povući u nutra; — *v. n.* useliti se, naseliti se.

Hinfahren, *v. a.* voziti; — *v. n.* poći, otići; *proci*; *fig.* umrėti, preminuti, prestaviti se.

Hinfallen, *v. n.* pàsti; *fig.* poginuti.

Hinfällig, *adj.* slab, loman, minuc, prošastan; —*keit*, *f.* slabost, lomanost; minutje, prošastje.

Hinfliegen, *v. n.* poletėti, odletėti.

Hinfließen, *v. n.* teći, proticati.

Hinfort, **Hinfür**, *adv.* od sada, u naprédak, u buduće.

Hinführen, *v. a.* odvesti, povesti.

Hingang, *m.* hod, putovanje, put; odlazak, polazak; *fig.* smert.

Hingeb-en, *v. a.* dati, pružiti; ostaviti, prepustiti; *sich* —, *v. r.* dati se; posvetiti se; —*ung*, *f.* žertovanje, podanost.

Hingegen, *adv.* u suprot.

Hingehen, *v. n.* poći, otići, ići tamo; *etwas* — *lassen*, nemarit za što; *es wird dir nicht so* —, neće

ti to tako proći; wie die Zeit hin-
geht, kako prolazi vreme.
Singenlangen, *v. n.* doći, dospěti,
stići.
Singerathen, *v. n.* děsti se, děnuti
se, doći, dopasti, dospěti.
Sinhalten, *v. a.* pružati; držati; či-
nen mit leeren Hoffnungen —, za
nos koga voditi.
Sinhelfen, *v. n.* pomoći, podpomoci,
dopomoci, pripomoci; sich küm-
merlich —, kuburiti, živariti, ži-
votariti.
Sinf-en, *v. n.* ramati, šepati —*enb*,
adj. šepav, hrom.
Sinkommen, *v. n.* doći, prispěti; do-
spěti, zapoděnuti se.
Sinfriechen, *v. n.* odmilěti, odpuziti.
Sinfunft, *f.* Unkunft.
Sinsangen, *v. a.* pružiti, podati; —
v. n. dosegnuti, doseći; *fig.* dote-
ći; doticati, dosta biti.
Sinsänglich, *adj.* dovoljan; ohne —
Ursache, bez dovoljnog uzroka; —
adv. dosta, dovoljno; —*feit*, *f.*
dovoljnost,
Sinslassen, *v. a.* pustit nek idje.
Sineinlaufen, *v. n.* odterěcati, potě-
ćati.
Sinsleben, *v. n.* živěti.
Sinslegen, *v. a.* metnuti, staviti; sich
—, *v. r.* leći; razbolěti se, obo-
lěti.
Sinslehnen, *v. a.* nasloniti, priloniti.
Sinsleiten, *v. a.* voditi.
Sinsmachen, sich, *v. r.* leći, otići.
Sinsnehmen, *v. a.* uzeti.
Sinsinnen, *adv.* von —, odavde, odo-
vud, odovudar,
Sinsraffen, *v. a.* sgrabiti, pograbiti,
ugrabiti.
Sinsrecken, *v. a.* pružiti; izplaziti.
Sinsreich-en, *v. a.* pružiti, dodati, po-
dati; — *v. n.* doteći, doticati,

dosta biti; so weit das Vermögen
hinreicht, dok bude; —*enb*, *f.* Sin-
länglich.
Sinsreiß-e, *f.* put, putovanje; —*en*, *v.*
n. putovati; poći, otići, ići.
Sinsreißen, *v. a.* potegnuti, povuci,
sderpati, sgrabiti; *fig.* zanešen,
priuzet biti (od radosti, itd.).
Sinsricht-en, *v. a.* pogubiti; uputiti,
upraviti, uporaviti; *fig.* upropa-
stiti; —*ung*, *f.* pogubljenje, po-
guba.
Sinsrücken, *v. a.* primaknuti, pribli-
žiti.
Sinschaffen, *v. a.* preněti, prevesti.
Sinscherren, sich, *v. r.* tornjati se,
nositi se.
Sinschicken, Sinsenden, *v. a.* poslati,
odpraviti.
Sinschieben, *v. a.* potisnuti, turnuti,
rinuti, porinuti.
Sinschießen, *v. n.* skočiti, poleteti ka-
mo; nasěnuti, sěnuti; — *v. a.*
pucati, puknuti.
Sinschiffen, Sinssegeln, *v. n.* jědriti,
voziti se, brodit; am Ufer —,
voziti se uz kraj.
Sinschleppen, Sinschleifen, *v. a.* po-
vući, odvući, odsmucati.
Sinschreiben, *v. a.* pisati; napisati
kamo.
Sinssehen, *v. n.* gledati, vidět kamo.
Sinssehen, sich, *v. n.* težiti, želěti
kamo.
Sinssetzen, *v. a.* metnuti, staviti, po-
staviti.
Sinsicht, *f.* pogled; obzir, ozir.
Sinsinken, *v. n.* pásti, srušiti se,
svaliti se.
Sinspringen, *v. n.* skočiti.
Sinsstellen, *v. a.* metnuti, staviti, po-
staviti, položiti.
Sinsstrecken, *v. a.* pružiti, žu Bcbm
—, oborit na tle.

Hinfürzen, v. n. srušiti se, oboriti se, svaliti se, pásti.

Hintan, adv. zada, s traga; od zada, od traga; —setzen, zanemariti, pometnuti, zavèrci, zametnuti; —geben, v. a. (ein Anlehen), ostaviti, (zajam); ostaviti se (zajma); —halten, v. a. obustaviti, ukloniti što, sačuvati od čega; —haltung, f. obustava, uklona; sačuvanje; —setzen, v. a. prezirati; zanemariti, nepaziti na što, zavèrci; —setzung, f. preziranje, nepaznje, zanemarenje, zavèrenje.

Hinten, adv. zada, s traga; von —, odzada, ostraga; —brein, adv. za tim, poslie toga; od zada, zada, s traga; —nach, adv. poslie, za tim, za ovim.

Hinter, prp. za.

Hinter, der, kie, baš Hinterste, adj. zadnji, stražnji; najzadnji, najstražnji, najposlednji.

Hinter-achse, f. os zadnji, osovina stražnja; —baße, f. guz; —baßen, pl. guzovi; —bein, n. noga stražnja; —bleiben, v. n. ostati, zaostati; —blieben, adj. ostao; kie —bliebenen, pl. rodjaci ostavii.

Hinterbring-en, v. a. donositi, nositi; javiti, doglasiti; —ung, f. doglas, javljenje, doglasenje.

Hinterbug, m. podkoléno, podkolénica; —brein, adv. poslie.

Hintere, m. zadnjica, stražnjica.

Hintereinander, adv. jedan za drugim, redom.

Hinter-flügel, m. krilo zadnje, stražnje; —fuß, m. noga zadnja, stražnja; (Tersel), peta; —gebäude, n. sgrada, sgrada stražnja, od traga.

Hintergeh-en, v. a. prevariti, omesti; —ung, f. varanje; prevara.

Hinter-glied, n. (eines Saßes), član

stražnji; (bei den Soldaten), vèrsta zadnja, stražnja; —grund, m. dno; dubljina; —halt, m. busla, zaséda, potaja; (Hülfe), pomoć, indat; —hand, f. dlan; (im Kartenspiel), in der — sein, biti za rukom; —haupt, n. zatiljak; —haus, n. stražnja strana od kuće; —laage, f. ostava, zalog, manet.

Hinterlassen, v. a. ostaviti nakon sebe; er ließ ihn hinter sich, pretekoga je; er hat's so —, tako je odredio, odlučio; —e Witwe, ostavljena udovica; —schaft, f. Verlassenschaft.

Hinterlauf, m. (bei den Jägern), zadnja, stražnja noga; —leber, —quartier, n. peta.

Hinterleg-en, v. a. ostaviti, dati što na ostavu; —er, m. davatelj na ostavu; —ung, f. davanje na ostavu.

Hinterlist, f. zaséda, prevara, lukavstvo, lukavština; —ig, adj. lukav, podhiban, himben.

Hinterquartier, f. Hinterleber.

Hinter-rück, —wärts, adv. od zada, od traga, iza ledjah; za ledji, za pleći.

Hinter-theil, m. zadnja stran, dio stražnji; (eines Schiffes), kërma; —thüre, f. vrata od traga; —treffen, n. zadnja straža.

Hinterreiben, v. a. smesti; pačiti, præčiti; zapaçiti, prepræčiti.

Hinthun, v. a. metnuti, dèti kamo.

Hintragen, v. a. odnèti, nositi kamo.

Hintreten, v. n. pristupiti, stupiti kamo.

Hintritt, m. smèrt, preminutje.

Hinüber, adv. preko, na drugu stranu; —bringen, v. a. prenèti; —fliehen, v. n. uskočiti, pribègnuti; —gehen, v. n. preći; —sprin-

gen, v. n. preskočiti, skočiti na drugu stranu; —werfen, v. a. prebaciti, baciti preko.

Sinum, f. Serum.

Šin unb her, adv. tamo amo, simo tamo, ovud onud.

Šinunter, —wärts, adv. dole, na dolinu; —gehen, v. n. sići; silaziti; —lassen, v. a. spustiti; —springen, v. n. skočit dole.

Šinwärts, adv. tamo, onamo,

Šinweg, m. put (do kuda).

Šinweg, adv. éa, na stran, otale, o-dotole; —begeben, sich, v. r. šinweggehen, v. n. otići; —stiegen, v. r. odletěti; —führen, —bringen, v. a. odněti, odvesti, —sehen, sich, v. r. (über etwas), neobzirati se na što.

Šinweisen, v. a. kazati; uputiti, na-putiti.

Šinwerfen, v. a. baciti, hititi.

Šinwieder, Šinwiederum, f. Wieder.

Šinzählen, v. a. brojiti; nabrojiti.

Šingehen, v. a. vući, potezati; —v. n. seliti se; preseliti se; naseliti se, doseliti se; poći, ići.

Šingehen, v. n. sgadjati, směrati, ciljati.

Šinzu, adv. k, ka; k tomu; (in Zus.) pri, do, na, nado; —fügen, v. a. pridati, dodati, nadodati; —kommen, v. n. doć na što, k čemu; —lassen, v. a. pripustiti, pustit kamo; —sehen, —thun, v. a. dodati, nadometnuti, navěri; —treten, v. n. pristupiti; približivati se.

Šiobepost, f. zao glas.

Šippe, f. (Instrum.) sěrp, kosěr; (Gebäck) somun; —nbäcker, m. somunar.

Širn, n. mozag; —bäcker, m. trepan; —gespiant, n. klapaja, tlap-

nja, věrjanje; —haut, f. —häutchen, n. opna, opnica, košuljica od muzga; —loß, adj. bez mozga, glup, tup, tupoglav; —schäbel, m. —schale, f. lubanja, tikva; —wurst, f. moždanica, kobasica od moždanah; —wuth, f. bės, bės-nost, manitost; —wüthig, adj. bės-san, manen, manit.

Širsch, m. jelen, ljeljen; (in Zus.) jelenov, jelenji; —bock, m. jelen samac; —brunst, f. těranje jelenah; —brust, f. pėrsi jelenove; —fänger, m. jatagan, noi lovački; —geweih, n. rozi, rogovi jelenovi; —horn, n. rog jelenov, rog od jelena; —läufer, m. rogać; —kalb, n. jelenće; —kuh, f. košuta; —leber, n. koža jelenja, koža od jelena; —ziemer, m. žila jelenja, žila, od jelena, sapi jelenje; —zunge, f. jelenak (trava).

Širse, f. proso, proja; —graß, n. proso; —korn, n. zěrno proseno, proso.

Širt, m. pastir, pastier, čoban, čobanin.

Širten-brief, m. list pastierski; —föte, f. svirala, svirka pastierska, frula; —gebicht, n. pėsan, poezia pastierska, ekloga, idila; —haus, n. —hütte, f. kolěba pastierska; —hund, m. pas čobanski, samesov; —leben, n. život pastierski; —spiel, n. igra pastierska; —stab, m. palca pastierska; (cineš Schuß) kućma, pastoral; —tasche, f. torba čobanska.

Širtin, f. pastierka, pastirica, čobanica.

Šisse, f. argan, vito.

Šissen, v. a. (bei den Schiffern), lă-ti, dignuti.

Šištau, n. paranag.

Hištorčen, *n.* pripovédica, pričica.
 Hištor-ic, *f.* istoria, povést; pripovést, pripovédka, pričica; —išt, *adj.* istoričan; istorički.
 Hiš-blatter, —blase, *f.* bubuljica, éibuljica, puhvica.
 Hiš-c, *f.* vrućina, toplina; (Heftigkeit, Eifer) vatra, oganj, žar, žestoci-na; (Zorn) gnjev, sèrèba, rasèrèba, jarost; —en, *v. a.* topliti, vrućiti, žariti, grijati; —ig, *adj.* vruć, topao; *fig.* žestok, vatren, ognjevit; goruć.
 Hišbel, *m.* blanja, strug; —bank, *f.* stružnica; —n, *v. a.* blanjati; strugati; —späne, *pl.* strugotine.
 Hišbo-e, *f.* hohoe; —ist, *m.* hoboista.
 Hišch, *adj.* visok, velik; uzvišen, uznešen; auf der hohen See, upućini; es ist schon — am Tage, već je sunce visoko; es ist hohe Zeit, vrème je već; hohe Fluth, velika bibavica; hoheß Alter, starost velika; sehr — zu stehen kommen, stojat mnogo; das soll ihm — zu stehen kommen, platit èe on to; hoher Schwur, svećana zakletva; das ist mir zu —, ja nemogu da to dokućim; hoheß Fest, velika svetkovina; — *adv.* visoko; ja-ko, vele, prem, pre.
 Hišch-achtbar, *adj.* prepoštovan, prećenjen; —achtung, —schätzung, *f.* poštovanje; štovanje.
 Hišch-altar, *n.* oltar veliki; —amt, *n.* velika misa.
 Hišch-brinig, *adj.* krakat, dugih noguh.
 Hišch-brühmt, *adj.* preslavan, preglavovit; —beküert, *adj.* tko mnogo poreze platja; —betagt, *adj.* jako star, jako na dobi.
 Hišch-deutsch, *adj.* gornjo-nemački.
 Hišch-el, —geboren, *adj.* blagorodan, plemenit.

Hišch-erwurd-en, Guer —, Vaše prepoštovanstvo; —ig, *adj.* prepoštovan, prećastan.
 Hišch-fürstlich, *adj.* prejasan; —geboren, *adj.* Guer —, Vaše visokorodstvo; —geehrt, *adj.* velé-poštovan; —gelehrt, *adj.* prenaučan, velé-ućen.
 Hišch-gericht, *n.* stratište, gubilište; vésala.
 Hišch-herzig, *adj.* veledušan, veiesèrdan; *fig.* ohol, ponosit, ponosan.
 Hišch-laub, *n.* visozemje.
 Hišch-lich, *adv.* jako, velé, prem; sich — beklagen, versünbigen, jako se tužiti, jako sàgrèšiti.
 Hišch-löblich, *adj.* preslavni, visokoslavni.
 Hišch-meister, *m.* veliki meštar, velemeštar; —mögend, *adj.* velémòžan.
 Hišch-muth, *m.* oholost, ponosnost, ponositost, —müthig, *adj.* ohol, ponosan, ponosit.
 Hišch-roth, *adj.* skèrletan.
 Hišch-schätzung, *f.* Hišchachtung.
 Hišch-schule, *f.* visoka škola, sveučilište.
 Hišch-schwanger, *adj.* blizu poroda, blizu rodjenja.
 Hišch-stämmig, *adj.* tankovit, visoka struka.
 Hišch-st, *adv.* veoma, vele, jako, odveć, odviše; —t, *adj.* najviši; najveći; der —t (Gott), višnji (bog); poslédnji, najzadnji; —enß, *adv.* najviše; van da, van ako, osim ako.
 Hišch-stift, *n.* cèrkva stolna; stolni kapituo.
 Hišch-straub, *adj.* ohol, ponosan, ponosit; hvastav, torlav, naduven, nadut.
 Hišch-verrath, *m.* krivnja uvrédjena

veličanstva, (t.) veleizdaja; —
verrätter, m. krivnik uvrđjena
veličanstva, izdajica domovine, (t.)
veleizdajica.

Hočmilb, —pret, n. velika divjač,
divjačina.

Hočwoblsetel, adj. plemenit; —ge-
boren, adj. plemenit; Guer —
geboren, vaše visoko blagorodstvo.

Hočwürben, Guer —, Vaša prečast-
nost.

Hočwürbig, adj. prepořtovan, pre-
častan; —t, n. sveti sakramenat.

Hočzeit, f. pir, svatba, svatovi; —
gast, m. svat; —gebühr, f. svat-
barina; —gericht, n. pėsan pirna,
svatbena; —geschent, n. pirni dar;
—leid, n. odělo pirno, svatbeno;
—lich, adj. piran, svatben; —
lied, n. pėsma svatovska; —vater,
m. otac ženikov il mladin; onaj
tko plaća pir.

Hočzuehrend, f. Hočgeehrt.

Hoče, f. Bündel.

Hočen, v. a. (gem.) kupiti snopje;
verđi, metnut na ledja; — v. n.
popeti se komu na ledja, sěsti mu
na kěrkaću; sguriti se, stisnuti se,
sgěřćiti se; zu Hause —, sědit u
zapećku.

Höcker, m. gěrba; kvěrga; —ig, adj.
gěr bav; kvěrgav.

Höcker, m. piljar, f. Höfer.

Höbe, f. mudo, jaje; —ensack, m.
mošnja od mudah.

Hof, m. dvor, avlia, dvorište; —
(um den Ronb ic.), ograda (oko
mėseca, itd.); allerhöchster —, viš-
nji dvor; (in Zus.) dvorski; —
amt, n. dvorska služba; —bebiente,
m. sluga, službenik dvorski; —
beschwerbe, f. pritužba dvoru; —
besitzer, m. dvorovnik; —burgwa-
che, f. straža dvorske kule; —ca-

pelle, f. kapela dvorska; —dame,
f. dama, gospoja dvorska.

Hoffart, f. oholost, ponosnost, pono-
sitost.

Hoffärtig, adj. ohol, ponosan, ponosit.

Hoffen, v. a. ufati se, nadati se;
auf Gott —, ufati se u boga; ich
will doch nicht —, bař ic., nevěru-
jem, nemislim, da itd.

Hoffentlich, adj. po svoj prilici.

Hoffnung, f. ufanje, nadanje, nada;
—s Kauf, m. kupnja nade; —sloß,
adj. bez ufanja; —slosigkeit, f.
bezufanje; —svoll, adj. pun u-
fanja.

Hof-fourier, m. furier dvorski; —
fräulein, n. gospodična, gospoja
dvorska; —gericht, n. sud, sudi-
šte dvorsko; —gesinde, n. čeljad
dvorska, služenici dvorski; —
gut, n. imanje, dobro dvorsko; —
haltung, f. dvor; stolica.

Hofhund, m. pas dvorski, avlijnki;
šamosov.

Hofieren, v. a. dvoriti, ulagivati se,
udvorivati se; (gem.) ić od sebe,
ućinit svoju potrebu.

Hof-jäger, m. lovac dvorski; —kam-
mer, f. dvorska komora; (in
Münz- und Bergwesen), dvorska
komora nad pėneznićtvom i ru-
darstvom (za stvari novćane i ru-
dokopne); —kanzellei, f. kancela-
ria dvorska; —kantzler, m. kandji-
lier dvorski; —kirche, f. cěrkva
dvorska; —küche, f. kuhinja dvor-
ska; —lager, n. stolica; —leben,
n. život, zivljenje dvorsko; —
leute, pl. m. dvorani.

Höflich, adj. dvoran, uljudan; —heit
f. dvornost, uljudnost.

Höflich, Hofmann, m. dvoranin, dvo-
ranik; udvorica, pridvorica.

Hofmänniř, adj. dvoranski.

Hof-marschall, *m.* marešal dvorski; —mäſig, *adj.* dvorski; dvoranski.

Hofmeister, *m.* učitelj, meštar, uzgojitelj; (Haus—), narednik od kuće; — auf einem Gute), zapostat, razpremnik; — in, *f.* učiteljka, meštrinja, uzgojiteljka; žena narednikova; razpremница; —n, *v. a.* učiti, gojiti, hraniti; *fig.* učiti, popravlјati, karati.

Hof-narr, *m.* budala dvorska, čauš; —postverwaltung, *f.* dvorska uprava postah; — rath, *m.* većnik dvorski; večee dvorsko.

Hof-raum, *m.* dvorište; —recurſ, *m.* utečaj dvoru.

Hof-richter, *m.* provizur; —ſchranz, *m.* udvorica, pridvorica; —ſprache, *f.* jezik dvorski; jezik pridvorski; —ſtaat, *m.* dvor, pratnja, dvoranstvo; —tafel, *f.* dvorske knjige; —tag, *m.* dan od tlake.

Hof-thür, *f.* vrata od dvora, kapia; —zahlamt, *n.* dvorski izplatni ured.

Höhe, *f.* visina; vis, višak; (Tiefe), dubljina; — beſt Geiſtes, visost; auf die — fahren, ići u pućinu; in die — kommen, uzvisiti se, popeti se na visoko; ſich in die — richten, izpraviti se.

Höheit, *f.* višina, veličina; visost; Guer f. f. —, Vasa c. kr. visost; —recht, *n.* pravo veličanstva.

Höhelieb, *n.* začinka od začinakah.

Höhepriester, *m.* poglavica popovska; —ſich, *adj.* poglavice popovske; —thum, *n.* poglavarstvo popovsko.

Höher, *adj.* viši; gornji; — *adv.* više.

Hohl, *adj.* šup, šupalj; prazan; —e Augen, upale oči; eine —e Stimme, mukao glas; ein —er Zahn,

šupalj, izlěden zub; —beiß, *n.* —beißel, *f.* tesla; —bohrer, *m.* svidar, svěrdlo.

Höhl-e, *f.* šupljina; duplje; pećina, spila, špilja; —en, *v. a.* dubsti; izdubsti.

Höhlen, *f.* šolen.

Hohl-geſchliffen, —rund, *adj.* šupalj, izduben; —meißel, *m.* dlěto, dubač; —ſpiegel, *m.* zěrcalo, ogleдалo izdubeno.

Höhlung, *f.* dubenje; šupljina, duplje.

Höhlweg, *m.* klanac.

Höhlwurz, *f.* vućja jabuka.

Höhl-ziegel, *m.* ilěbac; —zirkel, *m.* izestilo (za měrit tělesa izdubena).

Höhn, *m.* rug, poruga, bruka; einem — ſprechen, rugati se komu; zu — und Spott werden, bit ruglo svaćie.

Höhn-en, *v. a.* rugati se, porugivati se, podsměvati se, smijati se, podsměhivati se.

Höhngeſächter, *n.* podsměvanje, podsměh, bruka.

Höhnlich, *adj.* porugljiv, rugljiv.

Höhn-lache, *f.* Höhngeſächter; —lachein, *v. n.* podsměvati se, podsměhivati se; —necken, *f.* Höhnen; —neckeri, *f.* rujanje, porugivanje; —ſprecher, *m.* rugalac.

Höte, Höter, *m.* piljar, preprodavalac.

Höt-en, —ern, *v. n.* piljariti, preprodavati; — *n.* piljarenje, preprodavanje; —in. —erin, *f.* piljarica, piljarka, preprodavalica; —erei, *f.* —ertram, *m.* piljarina.

Hölb, *adj.* priklonjen, naklonjen, nagnut; ljubezan, mlo, ugodan, blag.

Hölber, *f.* šollunber.

Hölselig, *adj.* blag, priatan, ljubezan; —keit, *f.* blagost, ljubeznost, priatnost.

Holen, *v. a.* odneti; uzeti; doneti; dovesti; ići po što; Atkem —, di-sati; den Art — lassen, poslat po lécnika; alles hat der Teufel geholt, sve je vrag odnio, uzeo.

Holster, *f.* (Pistolenholster), kubura.

Holla, *i.* he, čuj, čuješ, čujete!

Holländerer *f.* majur.

Hölle, *f.* pakao; (hinter dem Dfen), zapećak.

Höllengang, *f.* veliki trepet, strah smertan, muka paklona; —brand, *m.* glavnja paklena, prokleta duša.

Höllensahrt, *f.* siastje, silazak nad pakao; —geist, *m.* duh pakleni; —hund, *m.* cerber, pas troglavi; —pein, *f.* muka paklena; —reich, *n.* kraljestvo vražje, paklensko; —stein, *m.* kamen pakleni.

Höllisch, *adj.* paklen, paklenski.

Hollunder, *m.* baza, bazag, zova; —holz, *n.* zovina, bazgovina.

Holm, *m.* skver, škar; (Hügel), bréžak, bréžuljak; (Insel), otok.

Holper, *m.* čačak, gruda; —ig, *adj.* čačkovit, neravan, hrapav.

Holunte, *f.* Halunte.

Holz, *n.* dervo; (— zu Arbeiten), lés, gradja; (Wald), šuma, gora; —abgabe, *f.* dervarina; —amt, *n.* šumarstvo, lugarstvo; —anweisung, *f.* odredba za derva; —apfel, *m.* divjaka, divja jabuka; —artig, *adj.* dervenast; —art, *f.* sékira; —birn, *f.* divja kruška; —bock, *m.* konj (za derva); —boden, —schoppen, —stall, *m.* —kammer, *f.* dervarnica; —bund, —bündel, *n.* naramak dervah.

Hölzchen, *n.* (kleines Weidölz), šumica; (kleines Stück Holz), dervce.

Holzbieb, *m.* dervokradica; —bruch, *m.* dervotisk.

Holzgen, *v. a.* dervom providéti; (bei

den Wäldern), naložiti peć; —v. n. sčéti, čépati derva; skakat od derva do derva.

Hölzern, *adj.* derven, od derva.

Holzflöße, *f.* splav, plav, povodnica, plavljenje dervah; —gelber, *n. pl.* (im Bergwerk) derva; —hader, —hauer, *m.* dervar; (ein Vogel), pu-zavac, kovač (ptica); —häher, *m.* sojka, kreštelica, kreja; —handel, *m.* dervarstvo; —händler, *m.* dervar; —hau, *m.* dervarenje; —haufen, *m.* dervjanik, gomila dervah; —icht, *adj.* dervenast, derven; —firche, *f.* divja tréšnja; —mes-fer, *m.* dervomér; —platz, *m.* dervenik; —scheit, *n.* čépanica, poleno, glavnja; —schlag, *f.* Holzshau; —schneider, *m.* dervvorézac; —schnitt, *m.* dervvoréz, figura urézana u dervo; —schuh, *m.* cokula, coklja; —span, *m.* iver, treska; —stall, *f.* Holzboden; —taube, *f.* dupljaš (golub); —tranck, *m.* pitje od dervah; —ung, *f.* šuma, gora, lug, sčénje, obaranje dervah, dervarenje; —verschleiß, *m.* prodaja dervah; —waare, *f.* dervenina; —werk, *n.* dervja, dervenina; —wurm, *m.* grizlica; —zapfen, *m.* čep, derven.

Honig, *m.* (n.) med; —apfel, *m.* sladka jabuka, jabuka rajska; —bau, *m.* pčelarstvo; —birn, *f.* sladka kruška; —fuchsen, *m.* meden kolač; —reich, *adj.* medovit; —saft, *m.* meden sok; —scheibe, *f.* sat; —seim, *m.* čist med, ravak; —stüb, *adj.* sladak kao med; —thau, *m.* medena rosa.

Honorant, *m.* (eines Wechsels), počastnik ménice; —ar, *n.* honorar, uzdarje za poslove znanstvene, na-gradna, počastna plata; —at, *m.* počastnik; —ation, *f.* počast, po-

čestvovanje; —ationsgebühr, *f.* po-
 častnina; —iren, *v. a.* (einen Wechsel)
 sel) prihvatiti mēnicu počasti radi;
 platiti, nagraditi.

Hop, *i.* hop!

Hopfen, *m.* hmelj; —, *v. a.* hmeljiti,
 věri hmelja u što; —bau, *m.* te-
 žanje hmelja; —feld, *n.* —garten,
m. hmeljnik; —keimchen, *n.* klica
 od hmelja; —stange, *f.* pritka od
 hmelja; —staube, *f.* hmeljevina.

Hörbar, *adj.* što se čut može.

Hörchen, *v. n.* slušati, prislušivati;
 —er, *m.* prislušivalac.

Hörde, *f.* četa, hērpa, čopor; (Hürde),
 obor. tor; —weise, *adv.* na čete,
 na hērpe.

Hören, *v. a.* čuti, slušati, slišati, u-
 slišati, uslišati; auf etwas —, pa-
 zit na što; er läßt nichts von sich
 —, neda glasa od sebe; daß läßt
 sich —, to je nešto; —sagen, *n.*
 čuvenje; etwas von — wissen, znat
 što po kom drugom.

Hörer, *m.* slišalac, slušalac, poslu-
 šitelj.

Hörigkeit, *f.* podaničtvo; —sverband,
m. sveza podaničtva.

Horizont, *m.* horizon, obzor; —al,
adj. horizontalan, obzoran; —al-
 uhr, *f.* ura horizontalna.

Horn, *n.* (eines Thieres und auch Blas-
 instrument), rog; mit einem in ein
 — blasen, u jednu tikvu puhati;
 —ambos, *m.* nakovanj rogat; —
 arbeiter, *m.* rogodělja; —band, *m.*
 korice od kvēra.

Hörnchen, *n.* rošak, rošćelē, pārošćelē.

Hornbrecheler, *m.* tokar od roga;

Hornern, *adj.* rogov, rožan, od roga.

Hornträger, *m.* rogina.

Hornröhre, *f.* jeina, sova rogata; —
 haut, *f.* (im Auge), rožna opna (u
 oku); (an Händen und Füßen), žulj;

—icht, *adj.* rogast; —ig, *adj.* ro-
 gat.

Hornis, *f.* stēriēn.

Hornung, *f.* februar, veljača.

Hornvieh, *n.* rogata marva.

Hornwerk, *n.* (im Festungsbaue), rogalj
 (na tvrđji).

Hörrohr, *n.* trublja ušnja; —saal, *m.*
 slišalište.

Horst, *m.* česta, gušta, guštara; (Nest),
 gnjēzdo; (Sandhaufen), hērpa pēska;
 —en, *v. a.* gnjēzditi, napraviti
 gnjēzdo.

Hort, *m.* stēna, klisura; utočište, za-
 štita, obrana.

Hose, *f.* maslenica, truba.

Hosen, *pl.* čakīre, blaće; (Unter —),
 gaće, svitice; —band, *n.* gatnik,
 svitnjak, podveza, podvezača; —
 bund, *m.* pojas od čakīrah; —
 butter, *f.* maslo iz maslenice; —
 hebe, *f.* upēra, ramenica od čakī-
 rah; —klappe, *f.* —saß, *m.* hērt-
 mača; —schliss, *m.* promaha; —
 tasche, *f.* žep od čakīrah; —träger,
m. f. Hosenhebe.

Hospital, *n.* spitalj, bolnica.

Hostie, *f.* ostia, poskura.

Hott, *i.* hi, dje!

Hub, *m.* dizanje, dignutje, cvēt.

Hübel, *m.* —chen, *n.* hērdašce, brē-
 žak, brēžuljak.

Hübsch, *adj.* lep, ugodan; spretan, pri-
 kladan, pristao.

Hudler, *m.* kvari-zanat.

Hudelei, *f.* neprilika, dosada, bērkā-
 nje, neumētan posao.

Hübeln, *v. a.* bērkāti, nevēsto ra-
 diti; einen —, mušiti, dosadjivat,
 od neprilike, od dosade komu bi-
 ti; rugati se komu.

Huf, *m.* kopito.

Hufe, *f.* trideset jutarah (zemlje).

Hufeisen, *n.* podkova, ploča.

Huſſig, *adj.* kopitast.
 Huſſlattiſch, *m.* podbél (trava).
 Huſſ-nagel, *m.* čavao od ploče, podkove; —ſchlag, *m.* podkivanje; stopa konjska; —ſchmieb, *m.* kovač.
 Huſſtbein, *n.* kuk.
 Huſſt-e, *f.* bok; bedro; —entlahm, *adj.* prebijena kuka; brom; —weh, *n.* bolest od bedra.
 Hügel, *m.* bréžuljak, bréžak, bérdaſce; —ig, *adj.* bérdivit.
 Hugenott, *m.* hugenot.
 Huhn, *n.* kokoš.
 Hühnchen, *n.* pile, pilić.
 Hühner-auge, *n.* kurje oko, oko kokoſje, žulj; —barm, *m.* mišjakinja (trava); —ei, *n.* jaje kokoſje; —geier, *m.* —weiſe, *f.* jastréb (ptica); —geſchrei, *n.* kokodakanje; —händler, *m.* tégrovina s pilići; —händler, *m.* tégrovac od pilićah, kokošar; —haus, *n.* —ſtall, *m.* kokošinjak; —hof, *m.* kokošji dvor; —hund, *m.* vižle, vižao; —lauß, *f.* tekut; —markt, *m.* pazar, piaca kokošja; —ſtige, *f.* sédalo.
 Hüi, *i.* he, bérzo, bérže! in einem —, u jedan mah, u čas, za jedan čas.
 Huß, *f.* milost, nagnutje, prignutje, blagovoljenje; —göttinnen, *pl. f.* gracie, trojesestarstvo.
 Hüßig-en, *v. n.* klanjati se, pokloniti se komu; priſeći vérnost, véru komu pod zakletvu obreći; —ung, *f.* poklonstvo; priſega, zakletva; —ungſeid, *m.* priſega, zakletva vérnosti, véra.
 Hüßreich, *adj.* milostiv.
 Hüße, *f.* pomoć, indat; pripomoć, podpomoć; —leiſten, pomoći, pripomoći.

Hülſleistung, *f.* pomaganje; pomoć.
 Hülſſich, *adj.* od pomoći, pomagajući.
 Hülſloß, *adj.* bez pomoći, zapušten, zaostavljen, odbégnut, bédan; —igkeit, *f.* béda, zapuštenje.
 Hülſſreich, *adj.* milostiv, dobrostiv; —e Hund leiſten, podat ruku komu, pomoći, pripomoći.
 Hülſſe-, (in Zuſ.) pomoćni; —arbeiter, *m.* pomagać; —gelber, *pl.* pomoć, pomoć novčana, pomoćni novci; —mittel, *n.* pomoć; lěk; naćin; —quelle, *f.* pomoć; —völker, —truppen, *pl.* indat, pomoć; —wert, *n.* glagolj pomoćni.
 Hüll-e, *f.* pokrivalo, zastor; oděca; svuća, bie — und Hülle haben, izobila imati, imat svega dosta; —en, *v. a.* pokriti, zaſtrěti, oděnuti; ſich in einen Mantel —, zamotati se, zaviti se u kabanicu.
 Hülſe, *f.* mauna, mohunja; ljuska, ljuština; kožurica, košuljica.
 Hülſen, *v. a.* lupiti, ljuštiti; olupiti, oljuštiti; ſich —, *v. r.* lupiti se, ljuštiti se.
 Hülſenfrucht, *f.* soćivo.
 Hüßig, *adj.* maunast, mohunjast.
 Humanität, *f.* ćovjećnost; —szweck, *m.* svérha ćovjećnosti.
 Hummel, *f.* trut, trutina; bumbar; —n, *v. n.* bumbariti.
 Hummer, *m.* jastog, rak morski.
 Humor, *m.* humor, volja.
 Humpe, Humpen, *m.* kondir, maštrafa.
 Hund, *m.* pás, vaška, kućak; pseto, pašće; viele — ſind deß Haxen Lob, dva loša izbiše Miloša; dva lěšnjaka orahu vojska; da liegt der — begraben, tu je ćvor; ſie vertragen ſich wie — und Katzen, gledaju se kao pás i maćka.

- Hündchen**, *n.* psić, psetance, kućić, itene.
- Hunde-häfer**, *m.* prinosa za pse; — **haus**, *m.* — **hütte**, *f.* — **stall**, *m.* kućnica, kusnica; — **loch**, *n.* kućnica; (**Gefängniß**), buhara, tamnica, apsa; — **steuer**, *f.* psarina.
- Hundert**, *num.* sto, stotina; — **erlei**, *adj.* stotina i stotina; — **fältig**, — **sch**, *adj.* stogub; **stostruk**; **stoverstan**; — **jährig**, *adj.* stolétan, od sto godinah; — **mal**, *adv.* stokrat, sto putih, stotinu putih; — **ste**, *adj.* stoti; — **weise**, *adv.* na stotine; stotina za stotinom.
- Hünd-in**, *f.* psica, kućka, kuja, vauka; — **isch**, *adj.* pasji.
- Hunds-bred**, *m.* pasjak; — **fott**, *m.* huncut; — **fötteri**, *f.* huncutaria; — **föttisch**, *adj.* huncutski; — **hunger**, *m.* pasji glad; — **kopf**, *m.* pasjaća, pasja glava; — **tage**, *pl.* m. pasji dnevi.
- Hunger**, *m.* glad, gladinja, lać; — **ig**, *adj.* gladan, laćan; — **n**, *v.* n. gladovati; (**fasten**), postiti; — **snoth**, *f.* glad, gladinja; — **tob**, *m.* den — **sterben**, umrići, poginut od gladi.
- Hüpfen**, *v.* n. skakati, skakutati, poskakivati; — *n.* skakanje, skakutanje, poskakivanje.
- Hürde**, *f.* tor; obor; ograda; — *en*, *v.* a. ograditi, pregraditi; — **enschlag**, *m.* tor.
- Hür-e**, *f.* kurva; bludnica; — *en*, *v.* n. kurvati se, kurvariti se; — **enbalg**, *m.* kopile; — **enhaus**, *n.* kurvarnica; — **enwirth**, *m.* svodnik; — **wirthin**, *f.* svodnica; — *er*, *m.* kurvar, kurvić; — **erei**, *f.* kurvaria, kurvarstvo; — **isch**, *adj.* kurvinski, kurvarski; — **find**, *n.* kurvić; kopile, kopilan.
- Hurtig**, *adj.* bérz, hitar, jatoran, okretan; — **feit**, *f.* bérzost, okretnost, jatornost.
- Husar**, *m.* husar, katana.
- Husch**, *i.* suk!
- Huschchen**, *v.* n. pèrhnuti.
- Husten**, *m.* kašalj.
- Husten**, *v.* n. kašljati.
- Hut**, *m.* klobuk, šešir, škèrljak.
- Huth**, *f.* oprez, straža, nastojanje, prigledanje; (**Weibe**), paša; auf **seiner** — **sein**, čuvati se, paziti se.
- Hüth-en**, *v.* a. čuvati, nastojati; (**weiben**), pásti; **sich** —, *v.* r. čuvati se, paziti se; — *er*, *m.* čuvar, nastojnik; — *erin*, *f.* čuvarica, nastojnica.
- Hut-feber**, *f.* pero za klobukom; — **form**, *f.* kalup, forma od šešira; — **futter**, *n.* postava od šešira; — **kopf**, *m.* tulac od šešira; — **krempe**, *f.* obod, krilo od šešira; — **macher**, *m.* klobučar.
- Hutsche**, *f.* skamilca, podnožje.
- Hutsch-e**, *f.* ljuljačka, nihaljka; — *en*, *v.* n. ljuljati se, nihati se.
- Hut-schleife**, *f.* plećić, trak od šešira; — **stöffirer**, *m.* opremnik šeširah; — **stülpe**, *f.* Hutkrempe.
- Hütte**, *f.* koléba; pojata; krovnjača; šatra; čerga; (im **Bergwesen**), lèvnica, gvozdjara, (t.) taonica.
- Hütten-arbeiter**, *m.* rudar, radnik u taonici.
- Hütten-**, (im **Zuf.**) taonički; — **meister**, *m.* nastojnik od lèvnice; — **rauch**, *m.* sićan bèll; — **schreiber**, *m.* pisar od lèvnice; — **werk**, *n.* lèvnica, gvozdjara, (t.) taonica; — **wesen**, *n.* taonićtvo; — **zinsen**, *m.* *pl.* talovna.
- Hutjuder**, *m.* šećer u glavi.
- Hužel**, *f.* ošap, suhe kruške il jabuke.

- Hyacinth, *m.* jacint (kamen dragi).
 Hyacinthe, *f.* carevak (cvět).
 Hyäne, *f.* iena.
 Hyber, *f.* idra.
 Hydraulik, *f.* idraulika, vodoslovje.
 Hydrostatik, *f.* idrostatika.
 Hymen, *m.* imen, imeneo, bog odie-
 nitbe.
 Hymne, *f.* imna, pjevka, pjesan cer-
 kovna.
 Hyperbel, *f.* hiperbola.
 Hypochondrie, *f.* ipokondria, drese-
 lje, zla volja; —isch, *adj.* ipo-
 kondričav, zlovoljan, zle volje,
 dreseo; —ist, *m.* ipokondrik.
 Hypothekar-Forderung, *f.* iskanje ne-
 pokretnoga zaloga; —gläubiger,
m. věrovník na nepokretni; zalog;
 —gut, *n.* založeno nepokretno do-
 bro; —urkunde, *f.* izprava o ne-
 pokretnom zalogu.
 Hypothek, *f.* zalog nepokretni; —
 buch, *n.* knjiga nepokretnih za-
 lagah.
 Hypothese, *f.* ipoteza.
 Hypothetisch, *adj.* ipotetičan; ipote-
 tički.
 Hyfter-ist, *f.* maternica, matra; —isch,
adj. materničav.

I.

- Ibe, *f.* Eibe.
 Ibis, *f.* Eibiš.
 Ich, *pr.* ja.
 Ideal, *n.* ideal, uzor.
 Idealisch, *adj.* idealski, uzorit.
 Idee, *f.* idea, pomisao.
 Idylle, *f.* idila, pjesan pastierska.
 Igel, *m.* jež.

- Ihm, *pr.* njemu, mu.
 Ihn, *pr.* njega, ga.
 Ihnen, *pr.* njim, im; vam, vi.
 Ihr, *pr.* vi; njoj, joj; —, —t, —es,
pr. njezin, njein; njihov; vaš;
 svoj; —er, *pr.* od nje, o njoj;
 od njih, o njih.
 Ihret-Baßen, —wegen, —wissen, *adv.*
 zarad nje, rad nje, porad nje; za-
 rad, rad, porad njih; rad, zarad,
 porad, čėja vas.
 Ihrige, (der, die, das), *pr.* njezin,
 njein; njihov; vaš; svoj.
 Ihro, *pr.* vaš.
 Ihrzen, *v. a.* vikati, govoriti ko-
 mu vi.
 Illiquid, *adj.* nesiguran; nepravil.
 Illumination, *f.* razsvětjenje, raz-
 svéta; —iren, *v. a.* razsvětiti; —
 irung, *f.* razsvětlijanje.
 Ittisch, *m.* tvor.
 Im, (in dem), *prp.* u.
 Imbiß, *m.* (verrast.) zalogaj; ručak.
 Immaßen, *conj.* (verrast.) buduće da.
 Immatriculir-en, *v. a.* upisat u ma-
 ticu; —ung, *f.* upis u maticu.
 Immer, *adv.* vazda, jednako, svedj,
 sve, u věk, svagda, svigdar; —
 bar, *adv.* svagda, svigdar, vazda,
 svedj; —fort, *adv.* bez prestan-
 ka, neprestano; —hin, *adv.* svag-
 da, svigdar, svedj; —i, neka,
 ako će!
 Immergrün, *n.* zimozelen; (Haus-
 laub), čuvarkuća (trava).
 Immermehr, *adv.* sve više i više; sve
 gore i gore; sve bolje i bolje; —
 während, *adj.* vazdašnji, nepre-
 stan; — *adv.* vazda, svedj, bez
 prestanka.
 Inmittelft, *adv.* međjutim; u to, u
 toliko.
 Immobilien, *pl.* nepomična; nepo-
 kretnosti.

Immunität, *f.* slobodština.
 Imperativ, *m.* način zapovédajući.
 Imperial, *m.* imperial (novac ruski);
 —papier, *n.* papir imperialni.
 Impfarjt, *m.* učepnik.
 Impf-en, *v. a.* cépati; učépit; —
 ung, *f.* cépanje, cépljenje, kalam-
 ljenje.
 Impost, *m.* namet.
 In, *prp.* u; na; vèrh; po.
 Inbegriff, *m.* sadèriaj; sbor, sberica,
 ukup; mit —, skupa sa, zajed-
 no sa.
 Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* šar, pla-
 men, plam, užanost, vrućina.
 Inbrünstig, *adj.* vruć, goruć, užan;
 —adv. goruće, užano, vruće.
 Incidenz-freitigkeit, *f.* medjuraspre;
 urtheil, *n.* medjupresuda.
 Inclusive, *adv.* uključeno.
 Incompetenz, *f.* nenadležnost.
 Incorporir-en, *v. a.* pridružiti, sdru-
 žiti; —ung, *f.* sdruženje, sastav-
 ljenje.
 Indem, *conj.* kad, kada; buduće da;
 dok, dokli.
 Indessen, *conj.* medjutim; u to, u to-
 liko.
 Index, *m.* kazalo.
 Indicativ, *m.* način pokazujući.
 Indicien, *f. pl.* obkaze.
 Indiciren, *v. a.* načiniti kazalo; u-
 vèrstiti što u kazalo.
 Indig, Indigiv, *m.* čivit.
 Indigenat, *n.* podomaćenstvo.
 Indigo-bereiter, —pflanzler, *m.* čivitar.
 Indigopflanze, *f.* čivit.
 Individualität, *f.* osobnost; —ell,
adj. osobni, ná osobu, na glavu;
 —um, *n.* osoba, čovék.
 Indoff-ament, *n.* naledja; —ant, *m.*
 naledjnik; —ator, *m.* naledjovnik;
 —iren, *v. a.* naledjiti; —irung,
f. naledjba.

Industri-e, *f.* obèrtnost; —ell, *adj.*
 obèrtni; ein — eller, obèrtnik.
 In einander, *adv.* jedno u drugo.
 Infanterie, *f.* infanteria, péšadla,
 péšaci; —ist, *m.* péšak, péšac.
 Infel, Inful, *f.* mitra.
 Infitiv, *m.* način nesvèrieni.
 Informir-en, *v. a.* naputiti; —ung,
f. naputak.
 Ingenieur, *m.* indjinjr, zemljomèrac.
 Ingleichen, *conj.* i, takodjer, kakono
 i, istim načinom tako i.
 Ingrim, *m.* gnjev, sèrèba, jarost.
 Ingrossator, *m.* uknjižnik; —iren,
v. a. uknjižiti.
 Ingwer, Ingber, *m.* gjumber.
 Inhab-en, *v. a.* dèriati; —er, *m.*
 vlastnik, dèriac; —ung, dèrktvo.
 Inhaftiren, *f.* Verhaftèn.
 Inhalt, *m.* sadèriaj.
 Injurie, *f.* vražba; pogèrda.
 Inlage, *f.* priložak.
 Inland, *n.* tuzemstvo, domovina.
 Inlånd-er, *m.* domaći, tuzemac; —
 isch, *adj.* domaći, tuzemski.
 Inliegend, *adj.* priklopljen.
 Inmann, *m.* ukućanin.
 Inne, *adv.* u; u nutri.
 Innehaben, *v. a.* posèdovati, imati;
 znat na izust, znat na pamet.
 Innehalten, *v. a.* sustaviti; stati,
 prestati.
 Innen, *adj.* von —, iz nutra; nach
 — zu, u nutra.
 Innwerden, *v. n.* spaziti, ugledati,
 upaziti.
 Innere, (ber, die, das), *adj.* nutèrni,
 unutèrni; Ministerium beß —n,
 ministarstvo unutèrnjih poslova
 (dèlah).
 Innerhalb, *prp.* u; u nutri; u nu-
 tra.
 Innerlich, *adj.* nutèrni, unutèrni.
 Junig, *adj.* iskren, istinit, prav, sèr-

éan; —feit, *f.* iskrenost; séréanost; —lich, *adv.* iskreno; séréano.

Innung, *f.* poredstvo; — und Kunst, *f.* poredstvo i ceh; —vorstand, *m.* načelnik poredstva.

Inoculation, *f.* Impfung.

Inoculiren, *f.* Impfen.

Inquir-ent, *m.* iztražnik; —iren, *v.* *n.* iziskivati, iztražiti.

Inquist, *m.* iztraženik; —urisch, *adj.* iztražni.

Inrotulir-en, *v. a.* saviti spise; —ung, *f.* savoj spisah.

Insaß, *m.* stanovnik, pribivalac, obitovatelj, sédlac.

Insbefondere, *f.* Besonders.

Inschlitt, *n.* loj.

Inschrift, *f.* nadpis, napis.

Insect, *n.* zaréznik, nasék.

Insel, *f.* otok, ostérvo; ada.

Inselt, *f.* Unschlitt.

Insgeheim, *f.* Geheim.

Insgemein, *adv.* u obéenito, u obée.

Insgefammt, *adv.* sve; svi skupa, svi zajedno.

Insiegel, *n.* pečat.

Insignien, *pl. n.* znaci, znamenja od dostojanstva.

Instituiren, *v. a.* dati, predati.

Insolv-ent, *adj.* tko nemože da plati, neplatan, *f.* Zahlungsunfähig; —enz, *f.* neplatnost.

Insonderheit, *conj.* osobito, vérh svega, nada svim.

Inspect-ion, *f.* nadgledstvo, nadziranje, nadzorstvo; —or, *m.* nadglednik.

Inspiciren, *v. a.* nadgledati, nadzirati.

Install-ation, *f.* (t.) učastba, uvedba u čast; —iren, *v. a.* učastiti koga, uesti koga u čast.

Instandhalten, *v. a.* držati u redu.

Inständig, *adj.* naprešan, živ; —*adv.* smérno, prilježno, živo.

Instanz, *f.* instancia; sud, stupanj suda; *ab instancia* lospredčen, odpustiti koga radi nestajice dokazah; —enzug, *m.* sudovni, oblastni hod.

Instehen, *adj.* bližnji, nastupajući.

Inster, *n.* pikat, drob.

Instinct, *f.* Natartrieb.

Institut, *n.* f. Anstalt.

Institution, *f.* uredba.

Instrabir-en, *v. a.* naznačiti put; —ung, *f.* naznaka, naznačenje puta.

Instruction, *f.* naputak, uputstvo; u-redjenje; (Voruntersuchung), priredba, prepravljjanje; —s, (in Zus.) priredni.

Instructiv, *adj.* naputni.

Instruiren, *v. a.* dati kome naputak; (eine Klage), prirediti tužbu.

Instrument, *n.* instrumenat; orudje; alat; (Urkunde), izprava; —enmacher, *m.* instrumentar.

Insulaner, *m.* otočanin.

Insurgent, *m.* insurgent, bunovnik; ustajnik.

Intabul-ation, *f.* uknjižba; —iren, *v. a.* uknjižiti.

Intabulation, (in Zus.) uknjižni; —buch, *n.* (t.) uknjižnica; —fähig, *adj.* uknjižljiv; —tare, *f.* (t.) uknjižnina.

Integri-rend, *adj.* celoviti; sastavni; —tät, *f.* celost; (Rechtshaffenheit), poštenost.

Intelligenz, *f.* znanost.

Intelligenzblatt, *n.* oglasnik.

Intensiv, *adj.* moćni.

Intercalar, *adj.* medjutimni.

Intercebiren, *v. a.* uzeti se za koga, posredstvovati; govoriti, moliti za koga.

Interessant, *adj.* zanimiv.

Interesse, *n.* korist, probitak; interes; zanimivost; slast, naslada; — *en, pl.* interes, kamata; — *ent, m.* dionik; — *iren, v. a.* zanimati; zanéti; interesirati; — *irt, adj.* interesiran; lakom.

Interim, *adv.* medjutim; — *adj.* medjutimni; — *sichlein, m. (t.)* medjutimnica.

Interjection, *f.* medjumetak.

Interpellation, *f.* presécanje govora; zapit, pitanje; — *iren, v. a.* preséti kome govor; zapitati koga.

Interveniren, *v. a.* posrédoovati u čemu; — *ient, m.* posrédnik; — *tion, f.* posrédovanje.

Intestaterbe, *m.* zakoniti naslédnik; *ab intestato* stekten, umréti bez oporuke.

Intimat, *n.* kraljevska naredba; — *icn, f.* objava.

Intoleranz, *f.* neterpnost.

Intrigue, *f.* zapletke; — *iren, v. a.* zapletati.

Invalide, *m.* nemoćni vojnik, nemoćnik; — *nhaus, n.* kuća invalidska, za nemoćnike.

Inventarium, *n.* inventarij, popis.

Investitur, *f.* uvedba u čast.

Inwenbig, *adj.* nutèrnji, unutèrnji; — *adv.* iz nutra..

Insicht, *f.* znak.

Insich, *adv.* medjutim; u to, u toliko.

Irden, *adj.* zemljan, od zemlje.

Irdisch, *adj.* zemaljski.

Irgenb, *adv.* možebit, morda; — *einer, eine, eines, pr.* ikol; kol, koi-god; — *etwas, pr.* što; što, što-god; — *wo, adv.* igde; gde, gde-god.

Irgenwohin, *adv.* ikud, ikamo; kamo, kud, kamogod, kudgod.

Irgenwoher, *adv.* odkud; odkud, odkudgod.

Ironie, *f.* ironia; — *isch, adj.* ironičan; ironički.

Irrre, *f.* bludjenje, basanje, tèrtanje; in der — herumgehen, bluditi, basati, tèrtati.

Irrre, *adj.* zabludio, zaisao, zabasao; — *im Kopfe sein*, smutjen, sulud bitl; — *gehen, v. n.* zabluditi, zaići, zabasati; — *leiten, — führen, v. a.* zavesti; smesti; prevariti; — *machen, v. a.* smesti, pomesti, smutiti, pomutiti; — *reben, v. n.* buncati, naklapati; — *werben, v. n.* smutiti se, pomutiti se, smesti, pomesti se.

Irrregulär, *adj.* nepravilan; nenaređan.

Irrren, *v. n.* skitati se, bluditi, basati, tèrtati; — *v. a.* mutiti, smetati; smutiti, smesti; *sich* —, *v. r.* varati se; prevariti se, faliti, pomanjkati.

Irrrenanstalt, *f.* ludnica.

Irrgang, *m.* bludnja, bludjenje, basanje; — *garten, m.* labirint, zahodnjak; — *geist, m.* bludak, zabludje., nevéran čovek; — *glaube, m.* kriva véra; — *gläubig, adj.* krivovéran; — *gläubigkeit, f.* krivovérnost; — *ig, adj.* kriv, lažljiv; — *lehre, f.* kriv, lažljiv nauk; — *lehrer, m.* lažljiv naučitelj; — *licht, n.* — *wisch, m.* svécica, organj bludeći; — *stnig, adj.* lud; — *stern, m.* planeta, zvézda pomićna; — *thum, m.* blud, bludnja.

Irrung, *f.* bludnja; bludjenje, basanje; smutnja.

Irrwah, *m.* kriva misao.

Irrweg, *f.* Irrgang.

Isabellfarbe, *f.* mërkožuta boja; — *n, adj.* mërkožut.

Isegrimm, *m.* vuk, kurjak; *fig.* mërmljalo.

Šfopp, *m.* isop, sipanat.
 Št, *f.* Štst.

Š.

Ša, *adv.* dà, jest; ja, ja, dà, dà;
 — wohl, eh dà; o ja, dà kako;
 — fogar, dà pače; sagen Sie es
 — nicht, nipošto nerecite; kom-
 men Sie — wieder, ali da mi do-
 djete opet; Sie wissen —, daſ . . .
 tà vi znate da . . ; reifen Sie fort?
 Ša, hočete li vi odpotovati? hoću.

Šach, *f.* Šáh.

Šacht, *f.* —schiff, *n.* jaket.

Šaſt, *f.* halja, haljinica; koret.

Jacobin-er, *m.* jakobin; —iſch, *adj.*
 jakobinski; —iſmus, *m.* jako-
 binstvo.

Šagb, *f.* lov; (in Zuſ.) lovní; —bar,
adj. za lov; —ſtinte, *f.* lovica
 (puška), puška od lova; —gerecht,
adj. véšt lovu; —gerechtigkeit, *f.*
 pravo lova; —geſchrei, *n.* buka,
 krika, vika od lovacah; —geſch,
n. pravo o lovu; —horn, *n.* rog
 od lova, lovački rog; —humb, *m.*
 pás od lova, pás lovački; —kleid,
n. haljina lovačka; —page, *m.*
 lovní plemić; —recht, *n.* ſ. Jagd-
 gerechtigkeit; —ſpieß, *m.* sulca,
 kopje lovačko; —taſche, *f.* torba
 lovačka, rišnica; —verſtändiger, *m.*
 lovoznanač; —weſen, *n.* lovnja;
 —zeug, *n.* sprava lovačka.

Šagen, *v. n.* (ſchnell laufen, reiten),
 téréati, letéti, béžati; (eifen), íéi,
 téréati, sérnuti; — *v. a.* goniti,
 térati; loviti, íé u lov, íéi po
 lovu.

Šäger, *m.* lovac; (in Zuſ.) lovački;
 —ei, *f.* lov, lovnja; —garn, *n.*
 mréža, predja lovačka; —haus, *n.*
 kuća, koléba lovačka; —horn, *f.*
 Jagdhorn; —in, *f.* lovnica; —kunſt,
f. lov, lovnja, zanat od lova; —
 meiſter, *m.* lovuglava, meſtar od
 lova; —zeug, *f.* Jagdzeug.

Šähe, *adj.* stěrm, stěrměnit; (ſchnell),
 bėrz, hitar; (plöblich), nenadan,
 naprasit, naprasan; (heftig, hitzig),
 naprasit, žestok, nesmotren.

Šähe, *f.* stěrmına, nizbėrdica, urvi-
 na; *fig.* hitrina, bėrzina; naprasi-
 tost.

Šähling, *adj.* naprasit, naprasan, ne-
 nadan.

Šahr, *n.* létó, godina, godište; (in
 Zuſ.) godišnji, létni; —buch, *n.*
 létópis, kronika; —eſchrift, *f.* go-
 dina, létó, godište; godina danah,
 létó danah; —eſwechſel, *m.* nova
 godina, novo godište, novo létó;
 —gang, *m.* godina, godište; —
 gebächtniß, *n.* god; —gehalt, *m.*
 godišnja platja; —geld, *n.* pen-
 zia, platja; —hundert, *n.* věk,
 stolětje

Šährig, *adj.* od jedne godine; es iſt
 nun —, daſ er tobt iſt, godina da-
 nah je već, što je umro.

Šährlích, *adj.* godišnji; — *adv.* sva-
 ke godine, na godinu, na godište.

Šährling, *m.* godišnjak.

Jahrmarkt, *m.* sajam, vašar (veli-
 ki); —rechnung, *f.* godišnji ra-
 čun; (Zeitrechnung), era, broj go-
 dištah; —ſtag, *m.* god; —ſzeit,
f. doba od godišta; —tauſend, *n.*
 hiljada, tisuća godinah; —wech-
 ſel, *m.* nova godina, novo godi-
 šte; —weiſe, *adv.* od godine do
 godine; —jahr, *f.* létó, godina,
 godište.

- Záhjorn, *m.* naprasitost, naprasnost; —*ig, adj.* naprasit, naprasan.
- Zalappe, *f.* jalapa (korén).
- Zammer, *m.* béda, tuga, žalost, nevolja; *jauk, jaukanje, rida;* (fal-lende Sucht), velika bolest, pada-vica; —*geschrei, n.* *jauk, jauka nje, kuknjava.*
- Zammerlich, *adj.* kukavan, bedan, tužan, žalostan, nevoljan; —*schreien, vrištati, jaukati, ridati.*
- Zammera, *v. n.* tugovati, kukati, vapiti, jaukati, ridati; *eš jammert mich, žao mi je.*
- Zammervoll, *adj.* nevoljan, žalostan, tužan, bedan.
- Zanüschar, *m.* janjičar; —*enmusik, f.* muzika janjičarska.
- Zanuar, Zänner, *m.* januar, sećanj.
- Zämin, *m.* čemin (cvět).
- Zäpfi, *m.* jaspid.
- Zät-en, *v. n.* plévití, pléti; —*er, m.* plévač; —*erin, plévačica.*
- Zähne, Zähne, *f.* plévača.
- Zauche, *f.* Gauche.
- Zauchert, Zauchart, *m.* ral, jutro (zemlje).
- Zauchzen, *v. n.* klicati, uzklicati, kričati od radosti; radovati se; — *n. klicanje, uzklicanje; radost, radovanje.*
- Zamort, *n.* privoljenje, obećanje.
- Ja, y. ih, uh; o je, jaoh, ah jaoh!
- Ja, *adv.* ikad, kad; je — je, je — desto, čim — tim, što — to; — nun, eh dakle; — zwei und zwei, dva po dva; — nachdem, već kako bude, već kako dodje; — zu weilen, kadkada.
- Zedenfall, *adv.* svakako, na svaki, pod svaki način.
- Zedenoch, *f.* Dennoch.
- Zeder, *pr.* svaki; svi.
- Zedermann, *pr.* svaki; svi.
- Zederzeit, Zedeßmal, *adv.* svagda, svigdar, uvék; svaki put, svaki krat.
- Zedeßmal, *adv.* svaki put; —*ig, adj.* svaki; svi.
- Zedoch, *conj.* ali; sa svim tim; međjutim; opet; ništanemanje, vendar.
- Zedweber, Zeglicher, *f.* Zeder.
- Zehet, von zehet, *adv.* od négda, od davna.
- Zelängerjeliaber, *n.* kozja kerv (trava).
- Zemalß, *adv.* ikad; kad, kadgod.
- Zemand, *pr.* ikoi, itko; koi, tko; nétko.
- Zener, jene, jeneß, *pr.* on, oni, onaj.
- Zenner, *f.* Januar.
- Zensseit, Zensseitß, *prp.* s one strane, na onoj strani; na onu stran; — *ig, adj.* što je s one strane, onostran.
- Zesuit, *m.* jezuita.
- Zesuß, *m.* Isus, Jesus; — Christus, Isukerst.
- Zesig, *adj.* sadanji, sadašnji.
- Zeszt, *adv.* sad, sada.
- Zoch, *n.* jaram; jutro, ral (zemlje); — ochß, *m.* vol pod jarmom; vol za jaram; — trüger, *m.* balvan, greda od mosta, pomostnica.
- Zohannis-äpfel, *m.* ivanjska jabuka; — beer, *f.* ribiz; — beerstrauch, *m.* ribiz (gèrm); — blume, *f.* volovsko oko (trava); — brud, *n.* karuba, rogač, rozičak, rožak; — fest, *n.* Ivanja, Ivanje, Ivanj dan; — würmchen, *n.* kresnica, svitac (červ).
- Zonquille, *f.* sunovrat žuti, žuta lužanja (cvět).
- Zournal, *n.* dnevnik; (in Zus.) dnevnik; — isiren, *v. a.* udnevničti; — isst, *m.* dnevničar.
- Zubel, *m.* klika, klicanje, uzklicanje,

vika radostna; —braut, *f.* polustolétna zaručnica; —bräutigam, *m.* polustolétni zaručnik; —fest, *n.* —feier, *f.* jubilej, god, svetkovina godovna; —geschrei, *n.* klicanje, uzklicanje, vika radostna; —hochzeit, *f.* polustolétni pir; —jahr, Jubiläum, *n.* jubilej, sveto godišće.

Jubiliren, *v.* *n.* klicati, uklicati, kričati, vikati od radosti; radovati se; — *v. a.* einen Beamten —, postaviti u mir.

Juchart, Zufert, *f.* Jauchert.

Juchten, Justen, Juchtenleber, *n.* bagaria.

Juden, *v.* *n.* bridžeti, sèrbiti, svèrbiti; —, *n.* svrab, sèrbež.

Jude, (gem.) *f.* Ščmuš.

Jude, *m.* žid, židov, žifut; (in Zus.) židovski, žifutski.

Juben-emanzipation, *f.* oslobodjenje, jednakopravnost židovah; —firische, *f.* židovska tršanja; —harz, *n.* —leim, *m.* —pech, *n.* asfalt; —schaft, *f.* židovi; —schule, *f.* sinagoga; —thum, *n.* židovstvo.

Jubin, *f.* židovka, židovkinja, žifutkinja.

Jubisch, *adj.* židovski.

Jugend, *f.* mladost; mladež; —alter, *n.* mladost, mlade godine, mlado doba; —blüthe, *f.* cvét od mladosti, od života; —fehler, *m.* pogreška mladih danah; —feuer, *n.* —hitze, *f.* žar, žestočina mladostna; —jahre, *n. pl.* mlada lèta, mlada doba; —lich, *adj.* mladovit, mladjahan, mladostan; —streich, *m.* čin mladostni, dèčaria.

Julius, *m.* julij, sèrpanj.

Jung, *adj.* mlad; —werden, roditi se; wieder —werden, pomladiti se; —gewohnt alt gethan, što dikla navikla.

Junge, *m.* mladić, mladénac; dète; das Kind ist ein —, muško je; (Lehrjunge), šegèrt, dečko.

Junge, *n.* drobno.

Jünger, *m.* učenik.

Jungfer, *f.* dèva, dèvica, dèvojka; —lich, *f.* Jungfräulich.

Jungfern-hönig, *m.* čist med, ravak; —glas, *f.* Marienglas; —tind, *n.* kopile, kopilan; —kloster, *n.* manastir, samostan ženski; —recht, *m.* ženar, gizdelin; —rang, *m.* vénac dèvojački; *fig.* dèvstvo, dèvičanstvo; —ül, *n.* čisto ulje; —raub, *m.* otmica; —stand, *m.* dèvojačstvo, dèvovanje; —wache, *n.* čist vosak.

Jungfernschaft, *f.* dèvstvo, dèvičanstvo; dèvojačstvo; die —nehmen, zlostaviti dèvojku.

Jung-frau, *f.* dèva, dèvica, dèvojka; die heilige —, blažena dèvica; —fräulich, *adj.* dèvički, dèvičanski; dèvojački; —frauschaft, *f.* Jungferschaft; —gejell, *m.* momak, bečar; —gejellenschaft, *f.* —gejellstant, *m.* momačstvo.

Jüngling, *m.* mladić, mladénac, momak; —blume, *f.* smilj, smilje (cvét); —sjahre, *pl. n.* —safter, *n.* mladost, mlade godine, mlado doba.

Jüngst, *adv.* onomadne, neki dan.

Jüngste, *adj.* najmladji; der —Tag, sudnji dan; das —Gericht, strážni sud, sud napokonji.

Junius, *m.* junij, lipanj.

Junker, *m.* plemić, gospodičić.

Juribisch, *adj.* pravoslolni.

Jurisdiction, *f.* jurisdikcia, oblast. područje, sudna uprava; sudna pripadnost, podležnost; —gebühren, *f. pl. (t.)* oblastnina; —sworm, *f.* oblastno pravilo.

Jurisprudenz, *f.* Rechtsgelehrsamkeit.
 Jurist, *m.* jurista, slušalac pravah;
 pravožnanac.
 Juristisch, *adj.* juridički; prav.
 Just, *adv.* baš; upravo.
 Justiciär, *m.* (t.) pravnik.
 Justiciariat, *n.* pravništvo.
 Justiren, *v. a.* popraviti, izpraviti;
 pravdati, opravdati.
 Justiz, *f.* pravda, pravica; sud, pravosudje; (in Just.) pravosudni; —
 sach, *n.* pravosudništvo; —hof, *m.*
 oberster, višnje pravosudiste; —
 mann, *m.* pravosudnik.
 Juwel, *n. & m.* Juwelle, *f.* dragi kamen, sjanik, adidjar; —enhandel,
m. trgovina s dragim kamenjem;
 —enkästchen, *n.* škrinjica za drago kamenje; —ier, —enhandler, *m.*
 bisernik; —ierkunst, *f.* biserničtvo.

K.

Kabel, *f.* Kabeltau, *n.* sidrenjak, gumina, čelo, debelo uše za sidra (kotve, mačke, lengere ili za ladje vući).
 Kabeljau, *m.* bakalar (riba).
 Kachel, *f.* pećnjak, crp od peći.
 Kachelofen, *m.* peć od crpa.
 Käfer, *m.* kebar, skarambež.
 Käff, *n.* pléva.
 Kaffee, *m.* kava, kafa; —baum, *m.* kava (dërvo); —bohne, *f.* kava, žerno od kave; —braun, *adj.* mërko, nalik na kavu; —bret, *n.* podčainjak; —gerüth, —geschirr, —zeug, *n.* sprava za kavu; —haus, *n.* kavana; —kanne, *f.* ibrik za

kavu, kaven ibrik; —kessel, —kocher, *m.* kotlić za kavu, kaven kotlić; —löffel, *m.* žlica za kavu, žlica kavena; —mühle, *f.* mlin za kavu, mliničié; —sag, *m.* talog od kave, kaveni; —schenk, *m.* kavanar, kavar, kavedžija; —schwester, *f.* kavopla; —tasse, *f.* —schälchen, *n.* čaša, šindjan za kavu; —tisch, *m.* tërpeza za kavu.
 Kästch, *m.* kavez, kërletka, gajba.
 Kästl, *adj.* čelav; pléšiv; (arm), siromah, gol i nag, siromašan, tužan; eine —Entschuldigang, prazan odgovor; —heit, *f.* čelavost, pléšivost; —topf, *m.* čelavac, pléšivac.
 Käsm, *m.* sêdine (od vina); —en, *v. n.* sêditi (vino); —ig, *adj.* sêd (od vina).
 Käsm, *m.* čun, čamac; *f.* Käsm.
 Kai, *m.* šal, igalo, jalia.
 Kaiser, *m.* cesar, car; (in Just.) cesarski, carski; —in, *f.* cesarica, carica; —krone, *f.* kruna cesarska; —lich, *adj.* cesarov, carev; cesarski, carski; —reich, *n.* cesarstvo, carstvo; carevina, cesarevina; —schnitt, *m.* sêk carski; —thet, *m.* carski čaj, tej; —thum, *n.* cesarstvo, carstvo; cesarovina, carevina; —würde, *f.* cesarstvo, carsko dostojanstvo.
 Kajüte, *f.* kajuta, stanica kapetanova.
 Kalb, *n.* tele; ein — absetzen, odbitti tele; ein — werfen, oteliti se; das — in die Augen schlagen, uvrediti koga.
 Kalbe, Kalbin, *f.* junica, jalovica.
 Kalben, *v. n.* teliti se; oteliti se.
 Kälbergelüste, *n.* lapatci teletji.
 Kälbern, *v. n.* teliti se; oteliti se; pooteliti se; (Poffen treiben), lu-

- dovati, vragovati; (speien), bljuvati; pobljuvati se.
- Kälberstoß**, *m.* Kalbšeuſe, *f.* stražnji čerek, zadnja četvertica teletja; — *jaſn*, *m.* zub teletji; (in der Baukunft), zubac.
- Kalbſell**, *n.* koža teletja; *fig.* bubanj; dem — folgen, vojniak, soldat biti; — *ſteich*, *n.* teletina; — *leder*, *n.* koža teletja; — *lebern*, *adj.* od teletje kože; — *ſbraten*, *m.* teletina pečena; — *ſkopf*, *m.* glava teletja.
- Kalbaunen**, *pl.* lapatelj, pikat, drob.
- Kalenber**, *m.* kalendar.
- Kaleſche**, *f.* kaleša, čeza.
- Kalſater-cr**, *m.* kalafat; — *n*, *v. a.* kalafatati.
- Kalf**, *m.* kreč, klak, japno, vapno; — *artig*, *adj.* krečast, klakovit, japnovit; — *brennen*, *n.* paljenje japna; — *brenner*, *m.* krečar, japneničar; — *bruch*, *m.* kamenolomnja za japnenicu.
- Kalfen**, *v. a.* véréi, metnut u klak, u japno.
- Kalf-erbe**, *f.* zemlja krečovita, klakovita; — *icht*, *adj.* krečovit, klakovit, japnovit; — *ig*, *adj.* krečan, japnen; — *ofen*, *m.* — *hütte*, *f.* japnenica, krečana; — *ſtein*, *m.* kamen klakoviti; — *waffer*, *n.* voda klakovita; voda japnena.
- Kalmanſ**, *m.* kalamanka.
- Kalmäſer**, *m.* sanjalac; tvrdica; — *n*, *v. n.* sanjati, živeti daleko od ljudih; skupariti, tvrd, ikert biti.
- Kalmuſ**, *m.* kalem mirisni.
- Kalt**, *adj.* studen, mierzao; hladan; baſ — *e* Fieber, groznica; — *adv.* studeno, mierzlo; hladno; mir iſt —, zima mi je; — *werden*, ohladiti se; umrėti; — *blütig*, *adj.*

- hladan, studen, leden; — *blütiger* Menſch, hladan, leden čovek; — *adv.* hladno, ledeno, hladnom, studenom kervi; — *blütigfeit*, *f.* mir, pokoj od duše; hladnost, studenost, mierzlina.
- Kälte**, *f.* zima, studen; hladnost; studenost, mierzlina.
- Kälten**, *v. a.* hladiti, zimu uzročiti.
- Kälſich**, *adj.* hladjan.
- Kaltſinnig**, *adj.* hladan, studen, mierzao, leden, neočutan; mlak, mlačan; — *ſeit*, *f.* Kaltſinn, *m.* hladnost, neočutnost; mlačina, mlačoća.
- Kamaſchen**, *pl. f.* čarape.
- Kamel**, **Kameel**, *n.* deva, kamila, velbljud; — *garn*, *n.* kostrét; — *haar*, *n.* kostrét; — *parter*, *m.* girafa; — *treiber*, *m.* kamilar, devar.
- Kamelot**, *f.* Camelót.
- Kameral**, *adj.* komorski; — *Geſälle*, *n. pl.* komorski dohodci; — *iſt*, *m.* komorski urednik; komoroslovac; — *wefen*, *n.* komorstvo; — *wiſſenſchaft*, *f.* komoroslovje.
- Kamille**, *f.* pěrstenak, roman, romanka (trava).
- Kamin**, *m.* odžak, dimnjak; komin; — *feger*, *m.* odžačar, dimnjačar; — *fegerlohn*, *m.* dimničarina; — *ſteuer*, *f.* dimnica.
- Kamiſol**, *n.* kamižola.
- Kamiſſiſchen**, *n.* kamiſolica.
- Kamm**, *m.* česalj; (ber Weber), berdo; (beſ *Paſſneſ*), kresta; (eines *Pferdeſ*), griva; (einer *Traube*), host, hustovina; (*Flachſkamm*), česalj, peralca.
- Kämmen**, *v. a.* češljati.
- Kammer**, *f.* kamara, komora; (in *Zuſ.*) komorni; — *amt*, *n.* služba kod komore; komora; — *betten*, *n.* véréina, burežnjak.

Kammerchen, *n.* kamarica, komorica.
 Kammer-collegium, *n.* komora, kama-
 ra; —commiffär, *m.* komisar ko-
 morski; —diener, *m.* ložničar, po-
 steljnik.
 Kammer-er, *m.* komornik; (in Zus.)
 komornički; —ei, *f.* komora; bla-
 gajnica.
 Kammer-frau, *f.* komorkinja, dvor-
 kinja; —fräulein, *n.* gospodična,
 gospojka dvorska; —gefälle, *pl.*
 dohodci komorski; —gericht, *n.*
 sud, sudište komorsko; —gut, *n.*
 dobro, imanje komorsko; —herr,
m. komornik; —jäger, *m.* komor-
 ni lovac; —jungfer, *f.* komorki-
 nja, dvorkinja; —junfer, *m.* ple-
 mić dvorski; —lasci, *m.* sluga
 dvorski; —magd, *f.* —mädchen, *n.*
 dvorkinja; —procurator, *m.* odvét-
 nik komore; —rath, *m.* blagajni
 věcnik; —schlüssel, *m.* ključ od
 komore; zlatan ključić; —stuhl, *f.*
 Nachstuhl; —thür, *f.* vrata od ko-
 more; —trauer, *f.* černina, žalo-
 vanje domaće.
 Kammertuch, *n.* kambra, kambrik.
 Kamm-fett, *n.* salo od grive; —fut-
 ter, *n.* tok od česlja; —macher,
m. česljar; —rad, *n.* zubato kolo,
 zubat točak; —schast, *m.* dëršalo od
 česlja; —wolle, *f.* mikana, gër-
 giana vuna.
 Kampf, *m.* boj, borba; bitka.
 Kampf-en, *v.* *n.* tući se, biti se, bo-
 riti se; mit dem Tode —, boriti
 se s dušom; —er, *m.* bojniki, voj-
 ničar, ratnik; zatočnik.
 Kampf-platz, *m.* mejdan, mejdanište;
 bojište, ratište; —richter, *m.* su-
 dac od boja.
 Kampfer, *f.* Campher.
 Kannefaß, *f.* Cannefaß.
 Knafter, *f.* Knafter.

Kandeljücker, *m.* kandirani šećer.
 Kandinchen, *n.* kuaac, kunjelj, kunje-
 ljić; —gehäge, *n.* ograda za ku-
 njelje.
 Kanter, *f.* Spinne.
 Kännchen, *n.* malen ibrik.
 Kanne, *f.* kanta, ibrik; —engießer,
m. kositlar; *fig.* politik; —en-
 kraut, *n.* kositerna trava, konjski
 rep (trava); —enweise, *adv.* na
 kante, ibrik po ibrik, kanta za
 kantom.
 Kanonade, *f.* pucanje topovah, puc-
 njava.
 Kanon-e, *f.* top; —enfugel, *f.* zërno
 od topa; —enpulver, *n.* prah, ba-
 rut topovski; —enschlacht, *m.* boj
 topovski; —enschuß, *m.* hitac od
 topa; —ieren, *v.* a. pucat iz to-
 povah; —iercr, *m.* topnik.
 Kant-e, *f.* kanat, stranica, sërnh, kraj,
 stran; (Spitze), čipka; —hafen, *m.*
 kučalica, čaklja; —ig, *adj.* sërho-
 vit, uglat.
 Kanzel, *f.* predikaonica.
 Kanzellei, *f.* kancelaria, pisarnica; (in
 Zusamm.) pisarnički; —gebüß, *f.*
 pisarina, pisarnička pristojbina; —
 schreiber, Kanzellist, *m.* kancelista,
 pisar kancelarijski; —schrift, *f.*
 pismo od kancelarie; —styl, *m.*
 stil od kancelarie; —wesen, *n.* pi-
 sarničtvo.
 Kanzelredner, *m.* predikač, propovë-
 dalac.
 Kanzler, *m.* kancelar, pečatnik.
 Kapaun, *m.* kopun; —en, *v.* a. ko-
 piti, škopiti, škopiti, uškopiti.
 Kaper, *f.* Capar.
 Kaper, *f.* kapara.
 Kappt, *f.* kapa; (eines Mönches), ka-
 milavka, kapa; (eines Pferdes),
 žvala; (am Schmelzofen), kapa,
 napa.

Kappen, *v. a.* (vie šáhne), kopiti, škopiti; baš Antertau —, preséci sidrenjak; die Bäume —, kresati, okresati dèrvje; (begatten, vom Gefügel), gaziti.

Kappfenster, —loč, *n.* uminal, prozor na krovu; —hašn, *f.* Kapaun; —zaum, *m.* oglas, ular, oglavnik.

Kapsel, *f.* tok, kutia, skatula, kapak.

Karat, *n.* karat.

Karaische, *f.* karas (riba). *Cyprinus carassius*, Linn.

Karavane, *f.* karavana, karvan.

Karbatſche, *f.* korbač, bič; —*n.*, *v. a.* biti, tepsti, šibati korbačem, bičevati.

Karbeitsche, *f.* greben. gèrdaša, kefa za konje; —*n.*, *v. a.* grebenati, gèrdašati, kefati, čéšati konje.

Karfunkel, *f.* Garbunkel.

Karg, *adj.* skup, siromah, siromašan, oskudan; —*en*, *v. n.* skupariti, tvèrd, škert, stišljiv biti; —heit, *f.* skupost, škertost.

Kärglich, *adj.* skup, siromašan, oskudan; —*adv.* tanko, skupo, oskudno.

Karnieš, *n.* korniš, atula; —hobel, *m.* korniš (vèrsta od blanje).

Karpfen, *m.* šaran, krap.

Karre, *f.* tačka, taljiške, kara.

Karren, *m.* kola, taljige, dvokolica.

Karren, *v. a.* vozit u kolih; —*v. n.* bit obsudjen na karu.

Karren-gaul, *m.* taljigaš (konj); —schieber, *m.* tačkar; —voll, *m.* voz.

Kärner, *m.* voznik.

Karst, *m.* kramp, dvozuba motika; —*en*, *v. a.* kopati krampom.

Kartätsche, *f.* kartača.

Karte, *f.* karta.

Karten, *v. a.* snovati, osnovati štogod; —*v. n.* kartati se, igrati se na karte.

Karten-blatt, *n.* karta; —gelb, *n.* platja za karte; —haus, *n.* kuća kartena; —macher, *m.* kartar; —papier, *n.* karten papir; —spiel, *n.* kartanje; igra na karte; —spieler, *m.* kartai.

Kartbaune, *f.* top veliki.

Kartoffel, *f.* krumpir zemljačica.

Käsartig, *adj.* sirovit.

Käse, *m.* sir; —form, *f.* tvorilo (za sir); —haus, *n.* —hammer, *f.* sirnica; —korb, *m.* koš, košić za sir; —fuchsen, *m.* pogača sa sirom; —lab, *n.* sirište; —mabe, —milbe, *f.* čèrv od sira; —milch, —molte, *f.* sirutka, surutka.

Käsen, *v. n.* siriti se, usiriti se; —*v. a.* siriti, usiriti.

Kärsicht, *adj.* sirovit.

Kastanie, *f.* kesten, kostanj (plod); —nbaum, *n.* kesten, kostanj (dèrvo); —nbraun, *adj.* kestenov, kostanjev; —nwald, *m.* kestenik.

Kästchen, *n.* ormarić; škrinjica; kovčević.

Kastei-en, *v. a.* trapiti, pokoriti; —ung, *f.* trapljenje, pokora.

Kasten, *m.* ormar; škrinja, kovčeg.

Kastenam, *n.* (objectiv), ured od prihodakah; (subjectiv), prihodarstvo, prihodarski ured.

Kastner, *m.* prihodar.

Kastrol, *n.* f. Castrolle.

Katalog, *m.* katalog, popis.

Katarrh, *m.* nazeba, nastida, nahlada; —alsheber, *n.* ognjica od nazebe; —alisch, *adj.* od nazebe, od nastide.

Kataster, *m.* porezača, poreznik.

Katastral, (in Zus.) *adj.* porezački, poreznički, katastralni.

Katechet, *m.* kateketa, učitelj u veri; —isation, *f.* nauk kèrstjanski; —isiren, *v. a.* učiti nauk kèrstjanski; —isnuß, *m.* katekizam.

Kategorie, *f.* razred.
 Kater, *m.* maćak.
 Katheder, *m.* katedra, stolica.
 Kathedralfirche, *f.* cĕrkva stolna.
 Katheter, *m.* katetar, cĕvĕica rad
 lagljega miĕanja u kirurgii.
 Katholik, *m.* katolik; — *in, f.* kato-
 lićanka, katolićkinja.
 Katholisch, *adj.* katolićanski, kato-
 lićki.
 Katoptrik, *f.* katoptrika.
 Kattun, *m.* katun, platno pamučno.
 Käŕŕhen, *n.* maće; maćica, maca;
 (an Bäumen), resa.
 Käŕŕbalg-en, *fich, v. r.* dĕrpati se,
 dĕrpiti se, dĕrmati se; — *ertei, f.*
 dĕrpanje, dĕrpljenje.
 Käŕŕ-e, *f.* maćka; maćak; (Gĕlbgür-
 tel), praća, ćemer; (an Bäumen),
 f. Käŕŕhen.
 Käŕŕen-auge, *n.* maćeje oko; — *ge-
 ſchrei, n.* mauk, maukanje; — *gold, n.*
 iskra žuta; — *ſilber, n.* iskra
 bela; — *ſprung, m.* maćji skok;
 eš išt nur ein — biš baŕin, samo
 su dva tri koraka do tamo.
 Känderwälfſch, *n.* jezik ciganski; go-
 vor nerazumljiv; — *reden, plesti,*
 nerazumljivo govoriti.
 Käuen, Käuen, *v. a.* ſvakati.
 Käuern, *v. n.* ćučnuti; ćučati.
 Käuf, *m.* kupnja, kupovina; kupo-
 vanje, pazar; — *und Verkauf,*
 tĕriba, tĕrgovanje; — *brief, m.* ku-
 povno pismo; kupovnica, tĕrĕbe-
 nica; — *en, v. a.* kupiti; kupo-
 vati.
 Käufer, *m.* kupac, kupilja; — *in, f.*
 kupovnica, kupilica.
 Käufer-er, *m.* kapitan od broda
 tĕrgovaćkoga; brod tĕrgovaćki; —
 teiſſotte, *f.* ſota tĕrgovaćka; — *tei-
 ſchiff, n.* brod tĕrgovaćki.
 Kauf-gegenſtand, *m.* kupovina; — *han-*

del, *m.* pazar, tĕrgovina; — *haus,*
n. doganja; tĕrĕište; — *und Han-
 delſherr, m.* tĕrgovac; — *laden, m.*
 dućan, prodaonica; — *leute, pl.*
 tĕrgovci.
 Käuflich, *adj.* kupovan; — *adv.* —
 an ſich bringen, kupiti; — *über-
 laſſen, prodati.*
 Kauf-luſtig, *adj.* koji hoće da kupi,
 kupac; — *mann, m.* tĕrgovac;
 (Käufer), kupac; — *männlich, adj.*
 tĕrgovaćki; — *mannſchaft, f.* tĕr-
 govci; tĕrgovina, tĕrgovaćtvo,
 tĕrĕtvo; — *männſdiener, m.* sluga,
 kaſa tĕrgovaćki; — *mannſfrau, f.*
 tĕrgovkinja; — *mannſgut, n.* —
 mannſwaare, *f.* roba, espap; —
 plaß, *m.* tĕrĕište, kupovište; —
 ſchilling, *m.* ćena; kupovnica; ka-
 para, uvera.
 Kaufbarſch, *m.* vĕrsta od maloga o-
 kuna (riba), *perca cernua, L.*
 Raum, *adv.* jedva, teŕko.
 Raug, *m.* Käugchen, *n.* ćuk; ein rei-
 cher —, bogataš; ein nährlicher —,
 ludjak, ſaljivćina.
 Raviar, *f.* Gaviar.
 Reß-ehe, *f.* prileŕnićtvo; — *mann, m.*
 prileŕnik; — *weib, n.* prileŕnica,
 hotnica.
 Reß, *adj.* dĕrzan, dĕrzovit, bezobra-
 zan; — *heit, f.* dĕrzost, dĕrzovi-
 tost, bezobraznost; — *lich, adv.*
 slobodno, bez obzira.
 Regel, *m.* ćunj, kuglin; (an Pfer-
 den), pleći konjske; (an Kanonen),
 nišan; er hat weder Kind noch —,
 nelma nigdĕ nikoga; — *baŕn, f.*
 kuglana; — *förmig, adj.* ćunjovit;
 — *n, v. a.* igrati se na ćunje; —
 ſchnitt, *m.* sĕk ćunjev; — *ſchub, f.*
 Regelbaŕn; — *ſpiel, n.* kuglanje.
 Reß-buchſtab, — *laut, m.* ĕĕrleni
 glas, ĕĕrleno slovo.

Rehle, *f.* gerlo, gerkljan; (an Säulen), ilčb, brazda.

Rehlen, *v. a.* ilčbiti; nazilčbiti.

Rehl-hobel, *m.* kornič (vērsta od blanje); —riemen, *m.* ogērljak; —ziegel, *m.* ilčbac.

Rehrauß, *m.* pomelo.

Rehr-besen, *m.* metla; —bürste, *f.* kefa, četka.

Rehren, *v. a.* mesti, pometati, čistiti.

Rehren, *v. a.* (wenden), obēnuti, okrenuti; prevratiti, prevēnuti; die Augen gen Himmel —, pogledati k nebu; sich —, *v. r.* obēnuti se, obratiti se; sich nicht an etwas —, nemariti za što; sich an seinen Ort —, vratiti se na svoje mēsto.

Rehricht, *n.* smet, smētje.

Rehrseite, *f.* opaka strana, druga strana.

Rehrwisch, *m.* pomelo.

Reich-en, *v. n.* dihati, sopsti, težko dihati, hripati; —end, *adj.* sipljiv; zapuhan, zasopljen, zahrip-ljen; —er, *m.* sipljivac; —husten, *m.* rikavac (kašalj).

Reisen, *v. n.* šefkati, lajati, inatiti se; —er, *m.* lajavac; —erin, *f.* lajavica.

Reis, *m.* klin; —en, *v. a.* izagnat s klinom; (spalten), razčepati, čepati; (befestigen), zaglaviti, (hineinführen), zabiti, zatući; —er, *m.* vepar; —förmig, *adj.* kao klin, klinovit; —haut, *f.* pik, zub, kljun (za kopat).

Reim, *m.* klica; *fig.* početak, počelo; —chen, *n.* kličica; —en, *v. n.* klicati; nicati.

Rein, *fein*, *fein*, —er, —t, —es, *pr.* nitko, nijedan, nikoi; ich habe kein Geld, neimam novacah; er ist kein

Student, nije djak; feiner von uns, nitko od nas; feiner von beiden, nijedan; —erlei, *adj.* auf — Art, nikako, pod nijedan, pod nikakov način; —erseite, *adv.* od nikud, od nikuda, od nikudar; —eswegs, *adv.* nikako, nipošto; —mal, *adv.* nijedan put, nikad, nigda.

Reich, *m.* kaleš, čaša; —teller, *m.* plitica.

Relle, *f.* mistria, ilica zidarska.

Keller, *m.* pivnica, podrum, konoba; *ei*, *f.* konobarstvo, pivničarstvo; —fenster, *n.* prozor od pivnice; —geschloß, *n.* podrum; —haß, *m.* vrata od pivnice; —loch, *n.* okno od pivnice; —meister, *Kellner*, *m.* pivničar, konobar; —wurm, *m.* f. Uffel.

Kelter, *f.* tēsak, preša, torkuo; —n, *v. a.* prešati, torkulati; —treter, *Kelterer*, *m.* prešar.

Kennbar, **Kenntlich**, *adj.* poznav, raz-zaznav, razlučiv; znatan, nazna-čen, zabilježen.

Kenn-en, *v. a.* poznati; znati; —er, *m.* vēšt čovēk, poznavalac, zna-lac; —erin, *f.* vēšta žena, znalica.

Kenntniß, *f.* znanje, znanstvo, pozna-nje; etwas zur — bringen, dati kome što na znanje; etwas zur — nehmen, ubavēstiti se o čemu; —quelle, *f.* izvor doznajanja.

Kenn-ung, *f.* bob, černo (na zubu konjskom); —zeichen, *n.* znamen, znamenje, znak, biljega.

Kerb-e, *f.* rēz, zarēz; —en, *v. a.* za-rēzati; rovašiti, zarovašiti; —holz, *n.* rovaš, raboš.

Kerker, *m.* tamnica; (in Zus.) tam-nički; —meister, *m.* tamničar.

Kerkern, *v. a.* metnuti, vēré u tam-nicu.

Kerl, *m.* čovēk; dētič; momak; slu-

ga; ein braver, rechtschaffener — dobar, pošten čovik; ein schlechter —, zao, hrdjav čovek, orjatin, lopov.

Kermes, *m.* kermes, vinoboj.

Kern, *m.* zerno; jezgra, sèrce; koštica; — beißer, *m.* tustokljunac (ptica).

Kernen, *v. a.* pipati, obrati zèrnje; *sich* —, *v. r.* zèrniti se; — *v. n.* (vom Korn), dobivati zèrnje, zèrniti se.

Kern-gehäufse, *n.* sèrce (od jabuke, itd.); — *haft*, *adj.* jedar, èvèrst, jak, snažan; — *holz*, *n.* jezgra od dèrva; — *ig*, *adj.* zèrnat; košticav, pun košticah; *fig.* (berb, bišht), jedar, èvèrst, jak; — *obst*, *n.* voće zèrnato; — *schuß*, *m.* (in der Artillerie), hitac horizontalni; — *spruñ*, *m.* jezgra, rìc izabrana.

Kerze, *f.* svèća; — *ngerabe*, *adj.* prav, ravan, jednak; — *adv.* upravo, ravno, jednako.

Kessel, *m.* kotao, kazan; — *flüßer*, *m.* kotlokerp; — *macher*, — *schmid*, *m.* kotlar; — *hafen*, *m.* kuka od verigah (na ognju).

Kettchen, *n.* lančić, verižice.

Kette, *f.* lanac, verige (*f. pl.*)

Kettel, *f.* lančić, verižice.

Ketten, *v. a.* svezati lancem.

Ketten-glied, *n.* — ring, *m.* karika, kolobar; — *hund*, *m.* pas na lancu; — *fugel*, *f.* lančénica; — *naht*, *f.* šav na lanac; — *stich*, *m.* bod na lanac.

Ketter, *m.* poluvèrac, krivovèrac; — *in*, *f.* poluvèrka, krivovèrka; — *ei*, *f.* poluvèrstvo, krivovèrstvo; — *gericht*, *n.* sud za poluvèrce, inkvizicia; — *isch*, *adj.* poluvèrski, krivovèrski; — *richter*, *m.* inkvizitur, sudac poluvèracah.

Keuchen, *f.* Keichen.

Keule, *f.* buzdovan; (eines Mürfers), bat; (vom Vieh), čerek, četvrtica, stegno; (von einer Sand), bat.

Keulen, *f.* Keilen.

Keusch, *adj.* čist; — *heit*, *f.* čistota.

Kibitz, *m.* vivak (ptica).

Kicher, *m.* — erbsè, *f.* slani grah.

Kichern, *v. n.* smijati se ostrim glasom, čeriti se.

Kicks, *m.* promah.

Kiefer, *f.* bor.

Kiefer, *m.* čeljust, vilica; (Fischgrät), škèrga.

Kiel, *m.* (eines Schiffes), kilj, kolumba; (einer Feder), čèv, čèvèica.

Kielen, *v. a.* perjem providèti; ein *Schiff* —, kilj popraviti; — *v. n.* dobivat perje.

Kiemen, *pl. f.* škèrge (od ribe).

Kien, *m.* — *holz*, *n.* luć; — *baum*, *m.* bor; — *ruß*, *m.* sadja, čadja od bora.

Kiepe, *f.* koš.

Kies, *m.* iljunak, piljak.

Kiesel, — *stein*, *m.* kremen, oblutak.

Kieseln, *v. n. & a.* (verast.) izabrati.

Kiesicht, *adj.* kamenit, pèskovit.

Kieße, *f.* mačka.

Kimme, *f.* Kerbe.

Kind, *n.* dète; čedo; — *bett*, *n.* rodjenje, porod; — *betterin*, *f.* porodilja, rodilja; — *chen*, *n.* dètešce, čedo.

Kinder-bewahranstalt, *f.* (t.) pestovalište, zavedenje za hranjenje dèce; — *blattern*, *pl. f.* ospice.

Kinderci, **Kinderpoffe**, *f.* dèčaria.

Kinder-haft, *adj.* dèčinski; — *klapper*, *m.* vèrtaljka; — *lehre*, *f.* katekizam, nauk za dècu; — *loß*, *adj.* bez dèce; — *morb*, *m.* ubojstvo dèteta, čedokèrvništvo; — *mörder*,

m. —mütterin, *f.* ubojica dēteta, čedokėrvnica; —mutter, *f.* primalja, babica.

Kindern, *v. n.* roditi; šaliti se, dētiniti.

Kinderschule, *f.* škola dēčinska; —spiel, *n.* igra dēčinska; —sprache, *f.* jezik dēčinski; —wärterin, *f.* dadilja, pestinja; —zucht, *f.* gojenje, odhranjenje.

Kindesbeine, *pl. n.* von —n an, od malena, od dētinstva; —kind, *n.* unuk; unuka; —nötten, *pl. f.* muka, kina (u porodu); —statt, *f.* einen an —annehmen, posiniti, uzeti pod svoje. *f.* Adoptiren.

Kindheit, *f.* dētinstvo.

Kindlich, *adj.* dēčinski.

Kindlich, *adj.* sinovlji.

Kindtaufe, *f.* kėrštenje, kėrst.

Kinn, *n.* brada, podbradak; —baften, *m.* čeljust, vilica; —lette, *f.* podbradač, lančie (od uzde); —lade, *f.* Kinnbaften.

Kippe, *f.* provala, razor, razsap; auf der — stehen, hotēt se provalit, srušit; (Rand), kraj, rub.

Kippen, *v. n.* ljuljati se, vožkati se; padati, rušiti se; —*v. a.* podignuti; nagnuti; —und wippen, rubiti, obrēzivati novce.

Kipper und Wipper, *m.* obrēzivalac no vacah.

Kipperei, *f.* obrēzivanje novacah.

Kirche, *f.* cėrkva; templo, kram.

Kirchen-, (in Zus.) cėrkveni-

Kirchenälteste, *m.* starešina cėrkovni; —amt, *n.* cėrkveni ured; služba cėrkovna; —bann, *m.* proklestvo, anatema; —buch, *n.* matica; običajnik, ritual; —buße, *f.* pokora očita; —dieb, *m.* tat, kradljivac cėrkovni, svetokradac; —diener, *m.* sluga cėrkovni; cėrkvenjak, cėrkovnjak; —dienst, *m.* služba

cėrkovna, služba božja; —fest, *n.* oproštenje, panačur; —gänger, *m.* cėrkvar; —geräthe, *n.* sprava cėrkovna; —geschichte, *f.* historia cėrkovna; —gut, *n.* —vermögen, *m.* cėrkvena imovina; —lieb, *n.* —gesang, *m.* pėsma, pėsan cėrkovna; —patron, *m.* zavėtnik (titor cėkve); —pfleger, *m.* starešina cėrkovni; —raub, *m.* svetoplėn; —räuber, *m.* svetoplėnac, tat cėrkovni; —rechnung, *f.* račun cėrkovni; —recht, *n.* pravo cėrkovno; —sänger, *m.* pėvac (cėrkovni); —schmuck, *m.* ures cėrkovni; —staat, *m.* dėržava papinska; —väter, *pl. n.* sveti otcı; —versammlung, *f.* sabor; —weg, *m.* nadglednik cėrkve; —vorsteher, *m.* starešina cėrkovni (—na).

Kirchgang, *n.* hod, put do cėrkve; —hof, *m.* porta, dvorište oko cėrkve; (Gottesacker), grobje; —lich, *adj.* cėrkven, cėrkovan; —messe, —weihe, *f.* —weihefest, *n.* oproštenje; —ner, *m.* zvonar, požup, prakatur; —spiel, *n.* župa, parokia; —sprengel, *m.* biskupia; —thurm, *m.* zvonik; —weihe, *f.* Kirchmesse; —vater, *m.* tutor, cėrkveni otac.

Kirmse, *f.* Kirchmesse.

Kirre, *ad.* pitom, domači; *fig.* kro tak, dobar.

Kirren, *v. a.* pitomiti, pripitomiti; mamiti, namamiti; —*v. n.* škripati; (girren), gukati.

Kirchbaum, *m.* crėšnja, trėšnja; —beißer, —finf, *m.* trėšnjak (ptica); —branntwein, *m.* trėšnjovica.

Kirche, *f.* trėšnja, crėšnja.

Kirchgarten, *m.* trėšnjik; —holz, *n.* trėšnjovina; —fern, *m.* koštica od trėšnje.

Riffen, *n.* jastuk, koktao; — zije, — zije, *f.* navlaka.
 Riffen, *n.* ikrinjica.
 Riste, *f.* škrinja, sanduk, kovčeg.
 Ritt, *m.* lem.
 Rittel, *m.* suknja.
 Ritten, *v. a.* lemiti; — *n.* lemljenje.
 Rigel, *m.* svrab, sèrbeš, bridjenje; *fig.* volja, želja; ob:st; — *ig.* *adj.* ikakljiv, golicav; *fig.* (iſchwierig), ikakljiv, mučan, opasan; — *n.* *v. a.* ikakljati, golicati, ſečkati.
 Rlabbe, *f.* straca, knjiga od pèrvoga bilježenja, priručna knjiga.
 Rlaffen, *v. n.* zijati; puknuti; (ſchwagen), hèrblijati, èavèrljati.
 Rlaffen, *v. n.* lajati, ſeškati, èevkati.
 Rlafter, *n.* klaftar, fat, sešanj; — holz, *n.* dèrva u fate složena.
 Rlaftern, *v. a.* slagat u fate.
 Rlagbar, *adj.* obtuživ, tuživ; tužen, obtužen.
 Rlage, *f.* tužba, žaloba; — gegen Jemand, tužba na koga; (in Zuf.) tužbeni; (Wehklage), tuga, tugo-vanje, jauk; — frau, *f.* pokajnica; — lieb, *n.* plač; ein — anstimmen, narikovati.
 Rlagen, *v. a.* tužiti, obtužiti koga; — *v. n.* tužiti se; jaukati, plakati; einem etwas —, potužiti se komu rad èega; — über Jemand, (ſich beschweren), tužiti se na koga.
 Rläger, *m.* tužbenik, tužitelj; — in, *f.* tužbenica.
 Rlageschrift, *f.* tužbenica, tužba.
 Rlagedicht, *n.* žalospèv, elegia.
 Rlaglich, *adj.* tužan, žalostan, nevoljan.
 Rlagschrift, *f.* tužba, tužbenica.
 Rlamm, *adj.* uzak; tésan; (ſelten, als vom Gelde), rëdak.
 Rlammern, *f.* skoba, spoja, klanfa.

Klammern, *v. a.* skopèati, spojiti, sklanfati; stisnuti.
 Klang, *m.* glas, zveket.
 Klappe, *f.* (an einer Pumpe), jezičac; (an einer Kanne), zaklopac; (an einer Thüre), klapa; (an einem Kleide), navratak, suvratak.
 Klappen, *v. n.* zaklopiti se; poklopiti se.
 Klapper, *f.* klepetalo; klepalo; èagèrtaljka, vèrtaljka; — jagd, *f.* hajka, lov s bukom i klopotom; — mühle, *f.* mlin; (Klappermahl), blebetuša, klepalo.
 Klappern, *v. n.* klopotati, klepetati; èagèrtati, vèrcati; mit den Zähnen), cvokotati zubmi.
 Klappermuß, *f.* klokočika; — rose, *f.* turčinak, divji mak; mak poljski; — ſchlange, *f.* klopotuša (zmiya); — storch, *f.* Storch; — handschuh, *m.* rukavica bez perstih.
 Klapp, *m.* pljuska.
 Klappſtiſch, *m.* stol, tèrpeza krilata.
 Klar, *adj.* jasan, bistar, èist, vedar.
 Klare, *f.* tanèina.
 Klären, *v. a.* èistiti; oèistiti; procèditi; ſich —, *v. r.* vedriti se.
 Klarheit, *f.* bistroèa, vedrina; *fig.* razgovètnost, razumljivost.
 Klatsch, *m.* pljuska; buka, klopot.
 Klatschbüchse, *f.* puškarica (od zove).
 Klatsche, *f.* muharnik; *fig.* blebetuša, klepalo.
 Klatschen, *v. n.* klopotati, klepati; mit einer Peitsche —, pucati, praskati s kandilom; in die Hände —, pljeskati; *fig.* (ausſchwagen), hèrblijati, blebetati; ogovarati, raznositi; otipati.
 Klatscher, *m.* klepalo, blebetuša; — in, *f.* blebetuša.
 Klatscherei, *f.* blebetanje, hèrbljanje; ogovaranje, otipanje.

- Klatſch-haft, *adj.* bérbljav, blebetav ;
— roſe, *f.* Klapperroſe.
- Klauben, *v. a.* kùpiti, brati; obirati,
trébíti; čístiti; an etwas —, glo-
dati.
- Klaue, *f.* nokat; papak.
- Klauſe, *f.* spila (pustinjačka); za-
tvor.
- Klauſner, *m.* pustinjak.
- Kleben, *v. n.* prijonuti; lépiti se;
déržati se česa; — *v. a.* lépiti,
prilépiti.
- Kleberig, *adj.* lépljiv; — teit, *f.* lép-
ljivost.
- Kleč, Klečš, *m.* kërmača, mačka (u
pismu).
- Klečen, *v. a.* pokápati, mazati; vie
Tinte klečt, tinta kaplje.
- Klee, *m.* dételina (trava); — blatt, *n.*
list dételine.
- Klei, *m.* glina, ilovača, gujila.
- Kleiben, *f.* Kleben.
- Kleib, *n.* haljina, haljetak; odélo, o-
déča.
- Kleiben, *v. a.* obuči, odénuti; obla-
čiti, odévati; baš kleibet lhn gut,
dobro mu stoji, líel mu.
- Kleiber-bürſte, *f.* četka, kefa za halji-
ne; — kammer, *f.* riznica; — frä-
mer, *m.* starinar; — lauß, *f.* uš,
ušenac; — markt, *m.* tèrg s halji-
nami; — motte, *f.* molj, moljac;
— ordnung, *f.* red, naredba od o-
dée; — pracht, *f.* razkoša, gizda
u odčei; — ſchrank, *m.* ormar; —
tracht, *f.* nošnja, nošivo.
- Kleidung, *f.* odévanje, oblačenje; o-
déča, odélo; — ſtück, *n.* halje-
tak.
- Kleie, *f.* Kleien, *pl.* mekinje, poste;
— enbrob, *n.* kruh od pošlah; —
icht, — ig, *adj.* gnjilovat, ilovat;
mekinjav, neprosian.
- Klein, *adj.* mal, malen; droban, si-
tan; — denkend, *adj.* prosto mis-
leč; — e, *m.* mali, mališ.
- Kleinern, *v. a.* pomanjžati.
- Klein-fügig, *f.* Öringfügig; — gläu-
big, *adj.* malovèran; — gläubigkeit,
f. malovèrnost; — händler, *m.* tèr-
govina na sitno; — händler, *m.*
tèrgovac na sitno; — heit, *f.* ma-
lina, maloča; — igkeit, *f.* malen-
kost; — freuz, *n.* malikèrst; —
m. malokèrstnik; — laut, *adj.*
strašljiv, plašljiv, ustrašen, upla-
šen; — lich, *adj.* malen, malen-
kast; prost, priprost; — muth, *m.*
— müthigkeit, *f.* malodušnost, sla-
bodušnost; — müthig, *adj.* malo-
dušan, slabodušan.
- Kleinob, *n.* dragi kamen; biser; u-
res, dragocènost, blago.
- Klein-schmied, *m.* bravar, špoljar; —
städter, *m.* malogradjanin; — ſtäb-
tiſch, *adj.* malogradski; — ver-
ſchleiß, *m.* prodaja na sitno; —
verſchleißer, *m.* prodavac na sitno.
- Kleister, *m.* kliš, čiriz; — n, *v. a.*
lépiti, kljati, mazati kljajem.
- Klemm, *f.* Kamm.
- Klemme, *f.* tèšno, škrip; (ein Wert-
zeug), škripalica; *fig.* in der —
ſein, bit u škripu; — en, *v. a.*
stisnuti, zašarafiti.
- Klempner, *m.* klepar, klanfar.
- Klepper, *m.* kljuse.
- Klette, *f.* čičak, torica.
- Klettern, *v. n.* penjati se, plaziti.
- Klima, *n.* klima, podnebjje.
- Klimmen, *f.* Klettern.
- Klumpen, *v. n.* brenkati.
- Klinge, *f.* oštrica, govdže (od noža,
sablje, itd.); *fig.* sablja; über die
— ſpringen laſſen, pod mač okre-
nuti, vor die — fordern, pozvat
na mejdan.
- Klingel, *f.* zvonce; praporac; — beu-

- tel, *m.* lemoznica, torbica za miločinju; — *n.* *v.* zvoniti; zazoniti, pozvoniti.
- Klingen, *v.* *n.* zvoniti; zvečati, zveketati; glasiti; die Dhren — mir, uši mi zveče.
- Klingebicht, *n.* sonet.
- Klinke, *f.* kvaka.
- Klinse, *f.* pukotina.
- Klippe, *f.* stěna, greben (morski); *fig.* zaprěka.
- Klipper, *f.* Klemper.
- Klippers, *v.* *n.* brenkati; klopotati, ropotati.
- Klippig, *adj.* pun stěnah, grebenah.
- Klippstam, *m.* sitniš, krama; — Krämmer, *m.* kramar; — werf, *n.* sitniš.
- Klirren, *v.* *n.* zvečati, zveketati; ikripati.
- Klisch, *m.* pljuska; prasak; — *en.* *v.* *n.* pljesnuti; pleskati; prasnuti; praškati.
- Kloben, *m.* kluba, kolce; (an der Bage), ručica; (von Flachs), ručica lana.
- Kloßel, *m.* (einer Glocke), klatno, klepac; (einer Trommel), šibalo, paletić; (zu Spitzen), vreteno.
- Kloßfen, *v.* *n.* *š.* *a.* tući, udarati; kucati; (ein Pferd) —, utući kobja; ben Flachs —, lan tući; baš šerz kloßf, bije, udara, kuca mi sere; an die Thür —, kucat na vrata; — *er.* *m.* kucalac; alka, biočug, kucalo, karika.
- Kloßschter, *m.* hěvalac, borac.
- Kloßhengst, *m.* konj utučen; — *holz.* *n.* malj.
- Kloßjagen, *f.* Klapperjagd.
- Kloßpel, *f.* Kloßfel; — kiffen, *n.* — labe, *f.* Kloßfel-kiffen, *n.* — labe, *f.* jastučić za šipke.
- Kloßpeln, Kloßfeln, *v.* *a.* plesti; Spitzen —, šipke dělati.

- Kloß, *m.* (von Erbe), gruda, grumen; (Art Speise), valjušak, valjuška.
- Kloßchen, *n.* valjušica, grudica.
- Kloster, *n.* manastir, namastir, samostan.
- Kloster (in Zus.) samostanski, manastirski; — bruder, *m.* laik; — disciplin, *f.* samostanski zapt; — frau, — jungfrau, — schwester, *f.* duvna, koludrica, opatica; — geistliche, *m.* samostanik, kaludjer, fratar; — leben, *n.* život kaludjerski.
- Klosterlich, *adj.* kaludjerski; manastirski; samostanski.
- Klosterregel, *f.* pravilnik samostanski.
- Kloß, *m.* panj, klada.
- Kluft, *f.* provalia, prosěd, pukotina.
- Klüftig, *adj.* provaljen; razpucan.
- Klug, *adj.* opazan, opipan, mudar, razuman, pametan; lukav; nicht — werden auß einer Sache, neznat što tko hoće, nemoć se opametit šime.
- Klugel-*n.* *v.* *n.* mudrovati; — *ci.* *f.* mudrovanje.
- Klugheit, *f.* opaz, opip; mudrost, pamet.
- Klugler, *m.* cěpidlaka.
- Klüglich, Klug, *adv.* s opipom, mudro, pametno; lukavo; šegavo.
- Klumpchen, *n.* grudica, grumenić; komadić; hěrpica.
- Klumpen, *m.* gruda, grumen, komad, hěrpa.
- Klumper, *m.* grumen; — *ig.* *adj.* grumenit, grudast.
- Klumpfern, *sič.* *v.* *r.* grudati se.
- Klunker, *f.* měva, grudica.
- Kluppe, *f.* ikripalica; kljčstice.
- Klystier, *n.* kristir; — *en.* *v.* *a.* kristirati; — sprizę, *f.* stěrcalica, stěrcaljka od kristira.
- Knabe, *m.* děte, dětīć, momak.

Knaf, **Knafš**, *m.* škrip, prasak; — *interj.* prask!
Knafen, *v. n.* škripati, praskati, pucati; — *v. a.* Düsse—; grizti orahe.
Knafwurft, *f.* kobasica suha.
Knall, *m.* prasak, trésak; — *büchse, f.* puškarica, pucalica (od zove, ba zovine); — *en, v. n.* pucati, praskati, tréskati; — *gold, n.* zlato praskajuće; — *pulver, n.* prah praskajući.
Knapp, *adj.* tísan, uzak; *fig.* oskudan, kratak; rédak; — *adv.* s nategom, jedva; baš dobro.
Knappe, *m.* momak; štitnik.
Knappen, *f.* šinken.
Knarpen, *v. n.* škripati; praskati; glodati, grizti.
Knappschaf, *f.* (im Bergw.) rudarsko bratinstvo.
Knarre, *f.* čagertaljka, vértaljka.
Knarren, *v. n.* škripati; čagertati, vércati.
Knaster, *m.* kanastar (duhan); — *bart, m.* mérmaljalo.
Knastern, *v. n.* praskati, pucati.
Knäuel, *m.* klupko; — *n, v. a.* motati na klupko.
Knau, *m.* glava (od stupa).
Knaueln, *v. n.* grizti, glodati.
Knaufer, *m.* tvrdica, skupac, škertac; — *ei, f.* skuparia, škertost; — *ig, adj.* tvrd, skup, škert; — *n, v. n.* skupariti, tvrd, škert biti.
Knebel, *m.* navojac, paletió; (Fingergelenk), članak, sgloba; (in's Maul zu stecken), čep; (am Ende einer Kette), kuka; — *bart, m.* bérk; — *n, v. a.* svezati, stegnuti; *Menschen* —, začepiti usti; — *spieß, m.* kopje, sulica.
Knecht, *m.* sluga; rob; momak; — *isch, ad.* robski; — *schaf, f.* robstvo; — *diensf, m.* služba.

Kneif, *m.* nož; kosir.
Kneifen, *v. a.* štipati; uštipnuti.
Kneipe, *f.* (Zange), kljéšte; (gemeines Wirthshaus), kéréma; (im Leibe), zavijanje.
Kneipen, *f.* Kneifen.
Kneipzange, *f.* kljéšte.
Kneipen, *v. a.* strugati (kožu).
Kneten, *v. a.* méšiti.
Knetscheit, *f.* lopatica.
Knetschen, *v. a.* gnječiti; sgnječiti.
Knettrög, *f.* Bačtrög.
Knief, *m.* prasak; kerc.
Knien, *v. n.* kercnuti; (biegen), svinut koléno; (Inaufern), skupariti; — *v. a.* slomiti, prelomiti, prebiti; einen Floß —, ubiti buhu; — *er, m.* tvrdica, skupac, škertac; — *erei, f.* skuparia, škertost; — *erig, adj.* tvrd, skup, škert; — *ern, v. n.* skupariti, tvrd, škert biti.
Knicks, *m.* naklon; pukotina.
Knie, *n.* koléno; — *band, n.* podveza, poveznja; — *beuge, f.* — bug, *m.* podkolénica; — *beugung, f.* priklon, priklonjenje; — *bügel, — riemen, m.* nakolénik.
Kniefgürtel, *m.* *f.* Kniefband; — *fehler, f.* Kniefbeuge.
Knien, *v. n.* klečati; kleknuti.
Kniefriemen, *f.* Kniefbügel; — *schreib, f.* čašica.
Kniff, *m.* štip, uštip; (List), hitrost, varka, lukavština.
Knipp, *m.* Knippchen, *n.* zveréka; škérpusa; — *schlagen, zverécati; zvercnuti.*
Knippš, **Knirpš**, *m.* žura, maljenica, manjak, kvériljavac.
Knirren, *f.* Knarren.
Knirschen, *v. n.* škripati; — *n.* škripa-škripanje.
Knistergold, *n.* šljoka, varak.

Kniftern, *v. n.* pucati, praskati.
 Knüttel, *f.* Knüttel.
 Knoblauch, *m.* česan, češnjak, luk běli.
 Knöchel, *m.* sgloba, gležanj, koštica, članak.
 Knochen, *m.* kost; —breher, *m.* tokar od kosti; —lehre, *f.* kostoslovje.
 Knöchern, *adj.* košten, od kosti.
 Knöchig, *adj.* koštat, koštast.
 Knoche, *f.* ručica lana.
 Knobel, *m.* valjuška, valjušak.
 Knollen, *m.* kvěrga; ein — Brot, komad kruha; (an Kräutern), gomolj, luk, česno; —enwurzel, *f.* gomoljasti korēn, bambulina; —ig, *adj.* kvěrgav.
 Knopf, *m.* dugme, putac, puce, gumb; ēvor, uzao, jabuka, jabučica, glavica.
 Knöpfchen, *n.* dugmešice, pučie, pušice.
 Knöpfen, *v. a.* putiti, kopčati, zaputiti, zakopčati.
 Knopfgießer, *m.* pučar, dugmetar.
 Knopflig, *f.* Knorrig.
 Knopfloch, *n.* rupieša od puceta; —macher, *m.* gumbar.
 Knopper, *pl. f.* Gallapfel.
 Knorpel, *m.* hēstavica, hērkavica; —ig, *adj.* hēstav, hērkav.
 Knorr-en, *m.* ēvor; *f.* Knöchel; —icht, —ig, *adj.* ēvorast.
 Knosp, *f.* pup, pupoljak, pupak.
 Knospen, *v. n.* pupiti se.
 Knospicht, *adj.* pupoljast.
 Knöten, *v. a.* uzlati, zauzlati.
 Knoten, *m.* Knöthen, *n.* uzao, ēvor; (Fruchtknoten) jajce; da steht bei —, tu je ēvor; —perde, *f.* vlasulja uzlata; —stock, *m.* kijača, čula.
 Knotig, *adj.* uzlat.
 Knülle, *f.* gužva.
 Knüllen, *v. a.* gužvati, sgužvati, šgnječiti.

Knüpfen, *v. a.* vezati, svezati.
 Knüppel, *f.* Knüttel.
 Knurren, *v. n.* mērljati, kvēratī.
 Knute, *f.* knuta, korbač, bič.
 Knüttel, *m.* kijača, čula, paletie; —holz, *n.* paletie, dērva tanka; —verse, *pl.* zli, neslani versi, nezgromni stihovi.
 Koaren, *f.* Quaden.
 Kobalt, *m.* kobalt.
 Koben, *m.* kotac, svinjac.
 Kober, *m.* koš, košara.
 Kobold, *m.* tintilin, malik, maličac.
 Koch, *m.* kuhar; —buch, *n.* knjiga od kuhanja.
 Kochen, *v. a.* kuhati; — *v. n.* kuhati, kipēti, vrēti; es Kocht gleich bei ihm, odmah se razljuti.
 Köcher, *m.* tērkač, tul, tulac, tobolac.
 Köchin, *f.* kuharica.
 Kochkunst, *f.* kuhanje, kuharstvo; —löffel, *m.* kuhača, varjača; —salz, *n.* sol kuhinjska; —topf, *m.* lonac, gērnac.
 Köber, *m.* mama, mamac, namama, jeska; —n, *v. a.* mamiti, namamiti, vabiti, najeskati.
 Kösent, *m.* pivo polovno.
 Köffer, *m.* sanduk, kovčeg.
 Köhl, *m.* broskva, kupus, kelj.
 Köhler, *f.* ugljen.
 Köhlen-brenner, *m.* ugljevar; —bampf, *m.* para od ugljevja; —feuer, *n.* žeravka, žeravica; —forb, *m.* koš (za ugljevje); —meister, *m.* kopa (bērpa dērvja za palit ugljevje); —säure, *f.* kiselina ugljevita; —staub, *m.* prah od ugljevja; —topf, *m.* grionica.
 Köhler, *f.* Köhlenbrenner.
 Köhlfeuer, *f.* Köhlenfeuer.
 Köhl-garten, *m.* vērt kuhinjski; —gärtner, *m.* vērtlar; —kopf, *m.* glava

broskve; — *meise, f. sēnica (ptica);*
— *pfanne, f. žeravnica.*

Koštrabi, m. koraba.

Koštschwarz, adj. čern kao ugljen.

Košl-stängel, — *strunk, m. struk, tērēak*
od broskve.

Kolbe, f. Kolben, m. glava, glavica;
debelo, palka; (Flinten —), kundak,
okas; (Keule), buzdovan, topuzina;
(Destillir —), tikva; (von Kufuruz),
klip; (ein geschornet Kopf), čela,
tikva.

Kolbenrecht, f. Faustrecht.

Kolbig, adj. glavat, glavicašt.

Kolibri, m. kolibrić (ptičica).

Kolih, f. griža, zavijanje.

Koller, m. (der Pferde), vrtoglavica,
bēs konjski; Iebener —, ogērļaj
košni; —ig, adj. bēsan, vrtoglav.

Kollern, v. a. kotērljati, koturati,
valjati; — v. n. valjati se, kotu-
rati se, kotērljati se; (von Pferden),
bēsniiti, vrtoglaviti; (im Reife), kru-
liti.

Kolon, n. dvē piknje.

Kolos, m. kolos, gorostas; —al, —
alisch, adj. gorostasān.

Komet, m. kometa, repača (zvězda).

Komiker, m. komik.

Komisch, adj. komičān, komički, smē-
šan.

Komma, n. čerka, čerknja.

Kommen, v. n. doći, dospēti, stići;
bayon —, uteći, spasiti se; hinter
etwas —, doznati, saznati; um et-
was —, izgubiti štogod; um's Le-
ben —, poginuti; es kommt ein Ge-
witter, nevrēme se spravlja; an den
Tag —, doći na svēto, na vidēlo;
einem nicht von der Seite —, prijonut
za koga; wie kommt es? kako je
to? es komme wie es wolle, nek
bude kako mu drago; ich fann nicht
an ihn —, nemogu do njega; ne-

mogu se s njim sastati; wie hoch
kommt Ihnen das? što vas to ko-
šta, stoji; es kommt auf jeden so
viel, na svakoga zapada toliko; ich
fann nicht auf seinen Namen —,
nemogu se sēti, kako se zove; es
fam mir in den Sinn, palo mi na
pamet, na um; aus der Schulden —,
odukiti se, osloboditi se duga; auf
etwas —, domisliti se, dovrēci se,
sētiti se čemu; in Schweiß —, ozno-
jiti se; über etwas —, saznati; zu
etwas —, steći, dostići; es fann —,
može biti, moguće je; unter die
Leute —, ići, doći med ljude; pro-
glasiti se, razglasiti se; von Kräf-
ten —, slabiti, oslabiti; wenn es
bahin kommt, ako do toga dodje;
wenn ich über dich komme! ako te
uhvatim! —end, adj. dojdue, do-
žasti.

Komödiant, m. komediant, prikazalac;
— in, f. komediantica, prikazalica.

Komödie, f. komedia; — *haus, n. tea-*
tar, kazalište, kazaonica; — *zettel,*
m. cedulja od komedie.

Komst, m. kombost, gruševina; —
fraut, n. kombost.

König, m. kralj; — *in, f. kraljica;*
—lich, adj. kraljevski, kraljev;
—reich, n. kraljestvo, kraljevina;
—krone, f. kruna kraljevska; —
swasser, n. voda kraljevska; —
würde, f. čast kraljevska, kralje-
stvo; —thum, n. kraljestvo.

Können, v. a. moći, znati; ich fann
nichts dafür, ja nisam kriv, ja ne-
znam česa.

Kopai, m. kopal.

Kopeke, f. kopejka.

Kopf, m. glava; fig. um, razum; (Al-
ber)schrift) nadpis; — *arbeit, f. rad-*
nja glavom, trud uma; — *binde, f.*
rubina, poculica, sveza; — *brechen,*

n. razbijanje glave; — *brechenb*, *adj.* trudan, mućan, tešak.

Röpfen, *v. a.* sčéi, odsčéi glavu, věrške kresati (na dčrvju).

Ropf-gelb, *n.* — *steuer*, *f.* glavnica, (t.) glavarina; — *hänger*, *m.* bogomolja, lizimir; — *hängerel*, *f.* lizimirstvo; — *sohl*, *m.* broskva glavata; — *fissen*, *n.* uzglavje; — *maschine*, *f.* gilotina; — *nichten*, *n.* klimanje glavom, magnutje glavom, naklon; — *putz*, *m.* ures od glave; — *salat*, *m.* salata glavata; — *schmerzgen*, *pl. m.* — *wch*, *n.* glavobolja; — *steuer*, *f.* (t.) glavarina; — *tuch*, *n.* peća, tumbanac; — *verletzung*, *f.* ozleda glave; — *wunde*, *f.* rana na glavi; — *zeug*, *kapa*, poculica.

Roppe, *f.* věrh, věrhunac, věršak.

Roppel, *f.* ogčrlin, vez, ograda, mčsto od lova; — *n*, *v. a.* vezati, svezati; *Pferde* —, *putiti*, *sputiti*; (mit einem Zaume umgeben), *ograditi*; — *riemen*, *m.* ogčrlin, remen (za vezati pse).

Roppen, *v. a.* kresati, okresati, podržati věrške; — *v. n.* (von *Pferden*), jasle grizti; (laut aufstoßen aus dem Magen), *podrigivati* se.

Roralle, *f.* koralj, korao.

Rorallen-farbig, — *roth*, *adj.* koraljan, nakoralj; — *fischer*, *m.* koraljar; — *fischerel*, *f.* lovitva koralja; — *moos*, *n.* mahovina koraljeva.

Rorb, *m.* koš, košé, košara, košarica, kotarica; *fig.* odgon, odbitje, prazan odgovor; *den* — *geben*, *odbiti*, *odvēri*.

Rorbchen, *n.* košé, košarica, kotarica.

Rorbmacher, *m.* pletikotarica.

Rorbuan, *m.* korduan.

Rorlander, *m.* koriandula.

Rorinthe, *f.* grozdjice.

Rort, — *baum*, *m.* — *holz*, *n.* pluta;

— *stüpfel*, *m.* čep plutov; — *sohle*, *f.* plutov podplat; — *zieher*, *m.* vadočepa.

Korn, *n.* zérno; (*Getreibe*), žito; (*Koggen*), raž; (*am Schießgewehr*), nišan, teža, mčra; — *und Kern der Münzen*, teža i jezgra novca; *türkisches* —, kukuruz; *auf das* — *nehmen*, uzeti na oko; *auf dem* — *haben*, smčrati, kaniti, imati na oku.

Korn- (in *Zusamm.*) žitni; — *acker*, *m.* — *feld*, *n.* žitno polje; — *ähre*, *f.* klas; — *blume*, *f.* saganilje (cvét), gopa; — *boden*, *m.* žitnica, hambar; — *brand*, *m.* snit, glavnica; — *branntwein*, *m.* rakia od žita.

Körnchen, *n.* zérnce.

Kornel-holz, *n.* drčnovina; — *kirsche*, *f.* drčnjina; — *kirschbaum*, — *baum*, *m.* drčn (dčrvo).

Körnen, *v. n.* zérniti se; — *v. a.* drobiti, razdrobiti, smčrviti; *vabiti*, *mamiti*.

Körner-ertragniß, *n.* plod, (t.) izdčainost u zérnu; — *schüttung*, *f.* davanje zérna.

Korn-handel, *m.* tčrgovina sa žitom, žitarstvo; — *händler*, *m.* žitar.

Körnicht, *adj.* zérnat.

Körnig, *adj.* zérnat.

Korn-jahr, *n.* plodna godina, žitorod; — *jude*, *m.* — *wucherer*, *prekupac*; — *kammer*, *f.* žitnica; — *preis*, *m.* žitna ččna; — *reich*, *adj.* žitan, žitorodan; — *schiff*, *n.* žitarica (ladja); — *steb*, *n.* rešeto.

Körnung, *f.* mamac, namama, jeska.

Korn-wucher, *m.* žitna lihva; — *wucherer*, *m.* žitni lihvar; — *wurst*, *m.* žičak, roguša.

Körper, *m.* tčelo; (*Gesellschaft*), zbor, družba, društvo; (*bücherliches Gut*) zemljište, stvar; (*Gesamtheit*) ukupnost; (*in Zus.*) tčlesni; — *lich*,

tělesan; — měřun, *f.* stereometria, těloměrje; — šášt, *f.* zbor; — welt, *f.* svět tělesni.

Kofen, *v. n.* milovati, dragovati; zabavljati se.

Kofst, *f.* košta, hrana.

Kofstbar, *adj.* skup, dragocěn, bezcěn; — keit, *f.* dragocěnost.

Kofstn, *pl. f.* troškovi, tratnja; (Auslagen) razhodci; (in Zusamm.) troškovni.

Kofstn, *v. a.* kušati, okusiti, okušati; — *v. n.* stojati, koštati, dolaziti.

Kofstfrei, *adj.* bez troška.

Kofstfrei, *adj.* tko ima slobodan stol.

Kofstgänger, *m.* hranovnik, koštar; — in, *f.* hranovnica, koštarica.

Kofstgeber, *m.* hranionik; — geld, *n.* platja za hranu, hranovina; — haus, *n.* hranionica.

Kofstlich, *adj.* krasan, lep; razkošan; dragocěn.

Kofstspielig, *adj.* drag, skup.

Kofstverächter, *m.* prigovaralac, zabavljalac, obirač.

Kofst, *m.* glib, blato; djubre, balega; — bürste, *f.* četka, kefa za blato.

Kofst, *f.* gležanj (u konja); kučarica, koliba, krovnjača; (Schrank) ormar.

Kofstig, *adj.* blatan, kalan.

Kofstlache, *f.* kaljuža.

Kofst, *v. n.* bljuvati, rigati, metati.

Kofst, *f.* rak morski; eine kleine —, klepec.

Kofstbellen, *v. a.* grebsti, kopati, čepěkati; — *v. n.* mlěti, puziti, plaziti.

Kofst, *i.* prask! kěrc!

Kofst, *m.* prasak.

Kofst, *v. n.* pucati, praskati, kěrcati; — *n.* pucanje, praska, praskanje.

Kofstmandel, *f.* badem, mendula u ljuški.

Krafst, *v. n.* graktati; (jammern), stenjati, uzdisati, cvilěti; — *n.* graktanje.

Krafst, *f.* kljuse, měrcina, stěrvina.

Krafst, *m.* š. Janf.

Krafst, *f.* moč; snaga; jakost; sila, krěpost; in — treten, stupiti u krěpost; — eines Befehls, po, usled zapověsti; — brühe, *f.* juha, čorba pokrěpna.

Krafst, *adj.* jak, snažan, silan, silovit; uzmožan, uzmožit; krěpak; (nähernd), pokrěpan.

Krafstlos, *adj.* slab, iztrošen, oslabljen, razslabljen; nemočan; — lofigkeit, *f.* slabost, nemoč; — mehl, *n.* štirka, inkaša; — suppe, *f.* š. Krafstbrühe; — voll, *adj.* jak, čerst; krěpak; — wasser, *n.* voda sěrdačna.

Kragen, *m.* jaka, kolier.

Kragstein, *m.* zub, kal.

Krah, *f.* vrana.

Krah, *v. n.* kukurěkati; — *n.* kukurěk, kukurěkanje.

Krahenaug, *n.* vranje oko; kurje oko; (Brechnuß), orah otrovni.

Krahn, *m.* vito, kluba.

Kralle, *f.* pandja, nokat, granfa.

Kralle, *v. a.* grebsti, ogrebsti noktima.

Kram, *m.* krama, těrgovina; roba; fig. (Sache), stvar, posao; — hute, *f.* krama, dućan.

Kramen, *v. n.* kramariti; sitnariti, prebirati, prevraćati.

Kramer, *m.* kramar, sitnar, grošćar; — ei, *f.* krama, roba, sitnarstvo, grošćarenje; — eibefugniss, *n.* pravo sitnarenja; — gewicht, *n.* š. Gewesgewicht.

Kramladen, *m.* krama, dućan.

Krammetvogel, *m.* bravenjak, drozd, drozag.

Krampe, *f.* kuka, čenkin; skoba, spoja.

Krámpe, *f.* obod, krilo (od šešira).
 Krámpel, *f.* grebeni, gërdaše; — *n.*,
v. a. grebenati, gërdašati.
 Krámpen, *v. a.* uzvinuti obod, kri-
 lo.
 Krampf, *m.* gèrè; — *aber, f.* žila na-
 duta, otečena; — *artig, —haft, adj.*
 gèrcovit.
 Krámpfig, *adj.* podvèržen gèrèu; sgèr-
 èen.
 Kranich, *m.* ídrao.
 Kranf, *adj.* bolestan, nemočan, bolan;
 — *werden, obolèti, razbolèti se;*
 — *sein, bolovati; ein — er, m.* bo-
 lestnik; *eine — e, f.* bolestnica.
 Kránkeln, *v. n.* bolelživ biti.
 Kranken, *v. n.* bolovati.
 Kránken, *v. a.* uvréditi, uvrédjivati;
 razláliti, razlálostiti; žalostiti.
 Krankenbett, — *lager, n.* postelja,
 krevet bolestnički; *auf dem — lie-*
gen, bolovati, bolan biti; — haus,
n. bolnica; — *stube, f.* bolnica,
 soba za bolestnika; — *wärter, m.*
 nastojnik kod bolestnika, bolni-
 čar; — *wärterin, f.* nastojnica, bol-
 ničarka.
 Krankhaft, *adj.* bolelživ.
 Krankheit, *f.* bolest, nemoć, bolovanje;
 — *stoffen, pl. m.* troškovi oko bo-
 lesti.
 Kránklich, *adj.* bolelživ.
 Kránkung, *f.* (einer Person), uvrèda;
 žalost, tuga; (Verletzung), ozleda;
 (eines Rechts), povrèda.
 Kranz, *m.* venac; korniz; atula.
 Kránzchen, *n.* vèncié; *fig.* (Gesell-
 schaft), posèd, posèlo.
 Kránzen, *v. a.* vèncati, ovèncati.
 Krapp, Krapsen, *m.* Kráppel, Kráppel-
 chen *n.* sanjak.
 Krapp, *m.* f. Färberröthe.
 Kraßbeere, *f.* f. Brombeere.
 Kraßbüsch, *f.* èetka (gvozdena).

Kraße, *f.* Kraßeisen, *n.* strugač, stèr-
 gulja; grebeni, gërdaše.
 Kráße, *f.* (Krankheit), žuga, svrab,
 srab; (Heilicht), pilotine, tarotine;
 strugotine; *daß geht in die —,*
*kvari se. **
 Kraßen, *v. a.* èešati, grebsti; stru-
 gati; *die Wolle —, grebenati vunu.*
 Kráßer, *m.* strugač, stèrgulja; vado-
 čepa; *fig.* (schlechter Wein), kise-
 ljak, kiselica.
 Kráßfuß, *m.* nezgroman naklon.
 Kráßig, *adj.* žugav, svrabljiv.
 Krauß, *adj.* krudav, rud, rudast.
 Kraußbeere, *f.* f. Stachelbeere.
 Krause, *f.* kudra; (Halskrause), nalran
 kolier.
 Kráußeln, *v. a.* ruditi, zavijati.
 Krausemünze, *f.* metvica, metva ru-
 dasta.
 Kraußhaarig, *adj.* rudokos; — *topf,*
m. ruđaš, kudravac.
 Kraut, *n.* trava, zelje, bilje, kupus,
 list; prah, barut; Kráuter, *pl.*
 trave, bilja.
 Kráuterbad *n.* kupalo od bilja; —
buch, n. travarica (knjiga); — *frau,*
f. travara, travarica (žena); — *käse,*
m. zelen sir; — *kenner, m.* travar;
 — *kissen, — stüchen, n.* jastučie,
 vrèica puna bilja; — *funde, f.*
 botanika, travoslovje; — *fundige,*
m. botanik, travar; — *sammlung, f.*
 sbirka od travah; — *suppe, f.* juha,
 čorba od bilja; — *tranf, m.* pitje
 od travah; — *wein, m.* vino s bi-
 ljem.
 Krautgarten, *m.* vèrt kuhinjski.
 Kreatur, *f.* f. Creatur.
 Krebs, *m.* rak; (Geschwür), rak, živo;
 (Sternbild), rak; — *artig, adj.* ra-
 kovit; — *auge, n.* oko račje; —
 gang, *m.* ben — gehen, íci kao
 rak, íci natražke.

Krebsen, *v. a.* loviti, hvatati rake.
Krebs-schaden, *m.* rak, živo; —schale,
f. ljuska od raka; —schere, *f.*
kljéste račje.

Kreibe, *f.* kreda; bei einem in die —
gerathen, zadužiti se u koga; auf
die — gehen, živét na dug.

Kreiben, *v. a.* mazati, namazati, oma-
zati kredom.

Kreiben-artig, **Kreibicht**, *adj.* kredan,
kredovit; —weiß, *adj.* bio kao
kreda.

Kreis, *m.* krug, okrug; (eines Landes),
okolis, kotar, okružje.

Kreis- (in Zusamm.) okružni; —amt,
n. okružje; —arzt, *f.* okružni lé-
kar.

Kreisfen, *v. n.* cvèrcati, škripati;
— *v. a.* prigati.

Kreisfel, *m.* zvrèk; —*n.* *v. n.* vrè-
tèti se.

Kreisen, *a. n.* kružiti, vèrtèti se.

Kreis-förmig, *adj.* okrugao, obal; —
gebiet, *n.* okružno područje; —
lauf, *m.* kolotèk, obticanje, obtok.

Kreisen, *v. n.* stenjati, imati muke
od poroda.

Kreis-regierung, *f.* okružna vlada; —
stadt, *f.* okružni varoš, glavni grad
od okoliša; —vertretung, *f.* okružno
zastupstvo; (die Vertreter), okružno
zastupništvo.

Kremp, *f. f.* Krümpe.

Krepien, *v. n.* cèrknuti, lipsati.

Krepp, *m. & f.* krep.

Kresse, *f.* glavoc (riba).

Kresse, *f.* dragušac, kerestovnik; hren
divji (trava).

Kreuz, *n.* kèrst, križ; (an Thieren),
sapi; (an Menschen), kèrsta, križa.

Kreuz- (in Zusamm.) križev, kèrstovni;
—art, *f.* obèstranica, dvoperniça
(sèkira); —beere, *f.* gloginja cèrna;
—bein, *n.* kèrsta, križa (na tèlu);

—blume, *f.* kèrstušak (trava); —
brav, *adj.* vrèdan, jako pošten; —
born, *m.* glog cèrni; —en, *v. n.*
križati, skitati se po moru; sich
—, *v. r.* križati se, kèrstiti se;
sèei se; —enzian, *m.* križatica
(trava). *Gentiana cruciata*, Linn.

Kreuzer, *m.* krajcara; — (zur See), gu-
sar morski.

Kreuz-erfindung, *f.* naštje sv. križa;
—erhöhung, *f.* uzdignutje sv. križa;
—fabne, *f.* kèrstas (barjak); —
fahrer, *m.* križar; gusar, lupè
morski; —gang, *m.* razkrižje, raz-
kèrstica; (in den Klöstern), hodnica
prekrižena, preprèèena.

Kreuzig-en, *v. a.* razpeti; sein Hèisich
—, trapiti tèlo; sich —, *v. r.* kri-
žati se, kèrstiti se; —ung, *f.*
razpinjanje, razpetje, propetje.

Kreuzlahm, *adj.* hrom, prebijenih kèr-
stah.

Kreuz-partikeln, *pl. f.* èstice od èst-
noga dreva; —ritter, *m.* križar,
vitez kèrstonosni; —schnabel, —
vogel, *m.* krivokljunac (ptica); —
spinne, *f.* pauk kèrstonosni; —
träger, *m.* kèrstonoša; —weg, *m.*
razkrižje, razkèrstica; (in den Kir-
chen), križni put, put križa; —
weise, *adv.* na križ, nakèrstice; —
wolfe, *f.* križeva, kèrstovna ne-
dèlja; —zeichen, *n.* (statt der Inter-
schrift), kèrstic, križac. (znamenje
kèrsta mèsto podpisa); seine Aus-
sage mit —zeichen bemerken, pod
svoju izpovèdku postaviti kèrstic;
—zug, *m.* križboj, kèrstoboj, vojna
sveta.

Krißlich, *adj.* mučan, tešak, trudan;
sanjav, pun predsudah.

Kriebel-kopf, *m.* tvèrdoglavac; —fran-
heit, *f.* svèrbež, svrab; —*n.* *v. n.*
kopirati, koporiti; (jucken), svèr-

biti, brlděti; — v. a. česati; škak-
ljati.
Kriech-en, v. n. milěti, puziti, pla-
ziti; —cute, f. kverkvedula (patka).
Krieg, m. rat; fig. kavga, inat; —en,
v. n. ratovati, vojevati.
Kriegen, v. a. primiti, uloviti, uhva-
titi, spodbiti; dobiti, steći, za-
dobiti.
Kriegend, Kriegführend, adj. vojujuć,
ratujuć.
Krieger, m. ratnik, vojniki, vojničar;
—iſch, adj. ubojiti, vojan, vojnički.
Kriegs-baufunft, f. arhitektura vojnička;
fortifikacija; —baumeiſter, m. gra-
dilac ratni; —bebürfniffe, pl. n.
džebana, zaira, potreboće vojničke;
Kriegs- (in Zuſamm.), (die Armee be-
treffend), vojni; (die Kriegsführung
betreffend), ratni; —camerad, m.
suvojniki, drug od vojske; —caſſe,
f. kaſa, hazna vojnička; —dienſt,
m. služba vojnička; —erklärang,
f. objava rata; —feuer, n. oganj,
vatra, plamen od rata; —flotte, f.
flota vojna; —fuß, m. ratni naćin;
das Militär auf —fuß ſetzen, ure-
diti vojsku na ratni naćin; —ge-
brauch, m. obićaj vojni; —gefan-
gene, m. sužanj ratni; —geräth, n.
sprava, pćrtljag vojni; —gericht,
n. vojni sud; —gott, m. Marte,
Davor, bog od rata; —heer, n.
vojska, ordla; —held, m. junak;
—kaſſe, f. f. Kriegſcaſſe, —knecht,
m. f. Solbat; —koſten, pl. troškovi
ratni; —kunſt, f. nauka od rata,
taktika; —läuſte, pl. vrėme ratno;
—liſt, f. varka vojna; —macht, f.
sila bojna; —mann, m. vojniki,
vojničar; —miniſter, m. vojni mi-
niſtar; —rath, m. vojno vćće;
vojni vććnik; —recht, n. pravo
vojno; vojni sud; zakoni vojni;

—rechtlich Zemanb behandelu, su-
diti koga po vojnom pravu, sta-
viti koga pod vojni sud; —rü-
ſtung, f. priprava k ratu; —ſchiff,
n. bojni brod; —ſteuer, f. harać,
namet bojni; —unruhen, pl. raz-
mirice, nemir od rata; —volk, n.
vojska, vojnici; —weſen, n. rat,
poslovi bojni, vojnićtvo; —zahl-
amt, n. vojna plaćaonica; —zuſt,
f. nauka vojna, zapt vojni; —
zug, m. f. ſelbzug; —zuſtand, m.
stanje rata.

Krimpen, v. n. sbėgnuti se, sbiti se,
stisnuti se, svrěti se (od sukna);
— v. a. moćiti, kvasiti sukno.

Kringel, f. krug; peretac, perec.

Krinne, f. pukotina; žleb, brazda,
jarak.

Krippe, f. jasje; plot, ograda; pre-
grada.

Krippen, v. a. sagnati; sagibati;
previnuti.

Krippen, v. n. jasje griziti; —beißen,
n. grizenje jasliah; —beißer, m.
konj kol grize jasje.

Kriſtal, f. Kriſtal.

Kritik, f. kritika; razsuda; —er, m.
kritik; razsudnik.

Kritiſiren, v. a. kritizirati; suditi;
razsuditi.

Kritiſch, adj. kritićan; kritićki; po-
gibelan, opasan.

Kritteſen, v. a. & n. huliti, kuditi,
švanjiti; protresati, rešetati.

Krittler, m. kudilac, rešetalo.

Krittlich, f. Kriſtlich.

Kriſeln, v. a. ćerkati, ćerćkati; —
v. n. ćkripati.

Kröbē, f. Gröbē.

Kroſobill, m. krokodil, kukudrio.

Krone, f. kruna; (in Zuſ.) krunovni.

Krönen, v. a. kruniti; krunisati; o-
kruniti.

Kronenthaler, *m.* škuda križevača, kërstaš.

Kronerbe, *m.* naslédnik krune; — **gehörn**, *n.* kruna (u rogovah jelenovih); — **gold**, *n.* zlato od manje vrédnosti; — **gut**, *n.* krunovno dobro; — **land**, *n.* krunovina; — **leuchter**, *m.* lustar; svétnjak, čoka; — **prinz**, *m.* naslédnik krune; — **prinzessin**, *f.* principica naslédna.

Kronrad, *n.* kolo zubato.

Kronsbeere, *f.* Preiselbeere.

Krönung, *f.* krunisanje.

Kropf, *m.* guša.

Kropfen, *v. a.* kljukati, nadévati (pilad); — *v. n.* (bei den Jägern), jèsti; smotati, svinuti.

Kröpfer, *m.* (Kropftaube), golub gušav.

Kropfgans, *f.* bučac, nenasit (ptica); — **ig**, *adj.* gušav; — **taube**, *f.* golub gušav.

Kröps, *f.* Griebß.

Kröschén, *v. n.* cvèrčati, škripati.

Kröte, *f.* gubavica, žaba krastava; — **stein**, *m.* žabji kamen.

Krüde, *f.* štaka; (Dfengabel), vile od peči.

Krug, *m.* vèré, kèréag, koršov; kondir; (Schénke), kèréma.

Krüger, *m.* kèrémar.

Krume, *f.* Krümchen, *n.* mèrva, mèrvica.

Krümelig, *adj.* što se mèrvi.

Krümeln, *v. a.* drobiti, mèrviti, krušiti.

Krumm, *adj.* kriv; skučen, prikručen; vijugav, savit, avit; — **schließen** jemand, okovati unakèrst, nakriž; — **beinig**, *adj.* krivonog.

Krümme, **Krümmung**, *f.* krivina, gèrba; (Schlängel), krivudanje, vijuganje; zavo; (die — eines Flusses), okuka.

Krummen, *v. a.* kriviti, skriviti, nakriviti; saviti; zavinuti; šč — *v. r.* saviti se, nagnuti se, nakriviti se, skučiti se; vijugati se. krivudati se.

Krummhölzbaum, *m.* bor gorski. *Pinus montana*, L.; — **öl**, *n.* ulje od bora gorskoga.

Krummstab, *m.* kučma, palica pastèrska; — **stroh**, *n.* skèršena slama.

Krüppel, *m.* bogalj, sakat čovèk; — **haft**, *adj.* bogaljast.

Kruste, *f.* kora, korica; krasta.

Kryhall, *m.* kristal, golot; — *en*, *adj.* od kristala; — **glas**, *n.* kristal, staklo od goloti; — **imisch**, *adj.* kristalan, golotan; — **isiren**, *v. a.* kristalizirati; — **ijsrun**, *f.* kristaliziranje; — **linse**, *f.* zènica golotna.

Kübel, *m.* kabao; kila (mèra).

Kubikwurzel, *f.* korèn kubički.

Kubisch, *adj.* kubički, kubičan.

Küche, *f.* kuhinja; falte —, hladna, mèrzla jèla.

Kuchen, *m.* pogača, lepinja; — **bücker**, *m.* simitar, pekar.

Küchen-garten, *m.* vèrt kuhinjski; — **geschirr**, — **geräth**, *n.* sprava kuhinjska, posudje; — **gewächß**, *n.* povèrtlina; — **junge**, *m.* dečko, momak kuhinjski, sudoper; — **magd**, *f.* sudopralja, sluškinja; — **meister**, *m.* nadkuhar; — **salz**, *f.* Kochsalz; — **schrant**, *m.* ormar kuhinjski; — **zettel**, *m.* zapis od jèla.

Küchlein, *n.* (veralt.) pile, pilic.

Kuchud, *f.* Gufud.

Kufe, *f.* kado, kaca, čabar; (am Schlitten), stan (od saonicah).

Küfer, *f.* Böttcher.

Kugel, *f.* kugla, obla, balota, buč; **Kanonen** —, zèrno topovsko; (Bistnen —), zèrno pušćano, parak;

(Billard—), lopta; —bahn, *f.* Kegelbahn; —büchse, *f.* puška (za zerno); —förmig, *adj.* okrugao, obal; —laß, *m.* lak u zèrnu; —lehr, —maß, *n.* —probe, *f.* méri-zèrno.

Kugeln, *v. a.* valjati; salivati zèrna, napravljati zèrna; — *v. n.* igrati se na oble; valjati se, koturati se.

Kugelrund, *adj.* okrugao, obal kao obla.

Kugelzieher, *m.* svèrdllé (od puške).

Kuh, *f.* krava; (in Zuf.) kravji; —flaben, —mist, *m.* balega kravja; —haut, *f.* koža kravja; —hirt, *m.* kravar; —hirtin, *f.* kravarica; —läse, *m.* sir kravji.

Kühl, *adj.* hladan, hladovit; —werden, hladnèti, zahladèti; —e, *f.* hlad, hladovina; —en, *v. a.* hladiti; ohladiti, razhladiti; sein Mühschen an einem —, izkaliti sèrce na kom; —faß, *n.* hladionica; —ung, *f.* hladjenje; hlad.

Kuhmilch, *f.* mléko kravje.

Kühn, *adj.* dèrzan, dèrzovit; smion; —adv. smiono, dèrzovito; —heit, *f.* smionstvo, smionost; dèrzovitost; —lich, *adv.* smiono; dèrzovito.

Kuhpöden, *f.* Schußblattern.

Kuhschelle, *f.* kleпка, zvonac kravji; —schwanz, *m.* rep kravji; —stall, *m.* štala kravja; —weizen, *m.* čer-manj (trava).

Kümmel, *m.* kim, kumin.

Kummer, *m.* briga, skèrb; žalost, tuga; zatvor sudbeni; machen Sie sich beschwegen keinen —, nemojte se zato briniti, starati; Hunger und — leiden, nevoljno živèti.

Kümmlich, *adj.* skèrban, brižan; nevoljan, tužan, jadan, kukavan, budan.

Kummerlos, *adj.* bez brige, bez skèrbi.

Kummern, *sich, v. r.* starati se, briniti se; tugovati, žalostiti se, moriti se.

Kümmerniß, *f.* skèrb; žalost, tuga.

Kummervoll, *adj.* pun žalosti, skèrbi, skèrban, brižan, nevoljan, žalostan.

Kummert, *n.* ham.

Kumpf, Kumpen, *m.* časa, časića.

Kund, Kundbar, *adj.* poznat, očit, javan, obèznan; —machen, dati na znanje; —werden, saznati se, razglasiti se.

Kunde, Kundmann, *m.* kupovnik, mušterija, prihodnik; (auf Bestellung), naruénik.

Kunde, *f.* glas, vèst; znanje, poznanje; biljeika; oglas.

Kundig, *adj.* vèšt, vičan; einer Sache — sein, znati štogod, razumèti se u što, biti vèšt.

Kundig-en, *v. a.* odkazati; —ung, *f.* odkaz (najma).

Kundmachen, *v. a.* oglasiti, oznaniti, dati na znanje; —ung, *f.* proglas, oglas, obznanjenje, oznana; —ungstag, *m.* dan oglasa, dan, kad je što oglaseno.

Kundmann, *f.* Kunde.

Kundschaft, *f.* znanje, poznanje; glas; obznanjenje; (im Handel), mušterija, kupovnik; (Zeugniß), svèdočba, svèdočanstvo; von etwas — einziehen, obavèstiti se o èem, razpitati, propitati; auf — ausgehen, uhoditi; — von etwas geben, glas dati, donèti, izvèstiti, obavèstiti koga o èem.

Kundschaften, *f.* Auskundschaften.

Kundschafter, *m.* uhoda.

Künftig, *adj.* buduè, dojdue, došasti.

Künftig, —hin, inß —e, *adv.* od sa-

da, od sele, u napréd, u naprédak.

Kunfel, f. preslica; kudělja.

Kunſt, f. nauka; umětnost, hitrina, hitrost, věština; zanat; die ſchönen Künſte, lépi nauči; die ſchwarze —, čarobia, čaranje; **Künſte, pl.** hitrina, hitrost; —arbeit, f. věsto, umětno, uměšino dēlo; —ausbruch, m. umětni izraz; —buch, n. nauk, knjiga od nauka; —brechſter, m. umětan tokar.

Künſtleri, f. dēlo umětno; *fig.* mudrovanje, mudria.

Künſteln, v. a. umětno, věsto raditi; mudrovati nad poslom.

Kunſt-feuer, n. oganj rukotvorni; —ſeiß, m. marljivost, nastojanje, pomnja, obětnost; —gegenſtand, m. umetovina, predmet umětnosti; —griff, m. hitrost, hitrina, majstoria; —händler, m. tērgovina s robom umětnom, s umetovinama; —händler, m. tērgovac od umětne robe; —handlung, f. prodaja od umetovah; —kammer, f. kabinet, soba od rēdkostih.

Künſtler, m. umětnik, uměšnik.

Künſtlich, adj. umětan, věšt, vičan; (nicht von Natur), umětan, izhitren, napravljen; načinjen; pristavljen, laživ.

Kunſt-loſ, adj. bez uměšee, bez věštine, neumětan, nevěšt; jednostavan, naravski, naravan; —mäßig, adj. polag umetnosti; —meister, m. nastojnik očitih kladenacah; —product, n. (t.) umotvorina, umetovina; —rad, n. kolo vodovodno; —reich, f. Künſtlich; —reiter, m. umětni jahač; —richter, n. kritik; razsudnik; —stück, n. umotvor, věšto, umětno dēlo; (Lafchenspieſer—), hitrina, majstoria; —verein, m.

društvo za umětnost; —verſtändiger, m. věštak; (kunſterfahren), umětoznanac, poznavalac umětnosti; —werk, n. umotvor, dēlo umětno, věšto; —wort, n. izraz, rēč od umětnosti.

Küpe, f. f. Kūbel.

Kupfer, n. bakar, kotlovina; (Kupferſtich), bakroréz, usek u bakru; —bergwert, n. ruda od kotlovine; —draht, m. žica bakrena; —brüder, m. štampar od bakrorézah; —gelb, n. bakar, bakreni novci; —grün, n. f. Grünſpan; —haltig, adj. bakren, bakrovit; —hammer, m. bakarnica; —händler, m. tērgovina s bakrom; —händler, f. Kupferſtichhändler; —ig, adj. bakren; bakrovit; —icht, adj. bakrovit; —n, adj. bakren, od kotlovine; —platte, f. ploča bakrena; —rot, adj. na bakar, bakren; —ſchmelz, m. kotlar; —ſtecher, m. urěznik, bakrorézac; —ſtich, m. bakroréz, uréz, usek u bakru; —ſtichhändler, m. tērgovina s bakrorézi; —ſtichhändler, m. bakrorézar, tērgovac od bakrorézah; —ſtichverlag, m. skladište bakrorézah; —waare, f. kotlovina; —waſſer, n. bakrena voda.

Kuppe, f. Koype.

Kuppel, f. vez; trulo. kube.

Kuppel-ei, f. svodničtvo, podvodničtvo; —n, v. a. vezati; svezati, skopěati; (als Kuppel), svešti, svoditi, podvesti, podvoditi; —pelz, m. kute éizme, kolač, dar svodniku.

Kuppel, m. svodnik, podvodnik; —in, f. svodnica, podvodnica.

Kurbe, Kurbel, f. ručica.

Kúraf, m. oklop; —ier, —ierer, m. oklopnik.

Kürbiß, *m.* bundeva, misirača; tikva; —*flasche*, *f.* tikva, kratuna.
Kürschner, *m.* kërznar, kožuhar, ćurčia; —*handwerk*, *n.* zanat kožu-harski.
Kurz, *adj.* kratak; eine — e Brūhe, gusta juha; vor — em, malo prie; in — em, za malo; über lang ober kurz, prie il poslie; — um, u kratko, jednom reči; einen — halten, deržat koga na uzdi; — hernach, malo zatim; zu — kommen, zakasnuti; in — en Worten, u malo rečih; in — er Zeit, za malo, do malo vrēmena; — angebunden sein, naprasit, ljutit biti; es — geben, sč — fassen, u kratko reči; den kürzeren ziehen, izgubiti.
Kurz-atmig, *adj.* zadušljiv, nedušljiv; sipljiv; —*beinig*, *adj.* kratkonog.
Kürze, *f.* kratkoća, kraćina, kratkost.
Kurzgewehr, *n.* sablja.
Kürzlich, *adv.* nedavno; u kratko, na kratko.
Kürzlichtig, *adj.* kratkovid; —*e*, *m.* & *f.* kratkovid; kratkovid; —*zeit*, *f.* kratak vid.
Kurzweil-e, *f.* šala, zabava, zanovětanje; —*treiben*, šaliti se, zanovětati, zabavljati se; —*en*, *v. n.* šaliti se, zabavljati se, zanovětati; —*ig*, *adj.* ugodan, prijatan; šaljiv, zabavan, zanovětan.
Kuß, *m.* čelov, poljubac, kušac.
Küssen, *v. a.* poljubiti, kušnuti, čelivati, čelovati.
Küssen, *f.* Kissen.
Kußmaß, *n.* biljega od čelova.
Küste, *f.* igalo, jalia, šalo, kraj; primorje.
Küstenbewahrer, *m.* šalobran; —*bewohner*, *m.* primorac; —*bezirk*, *m.*

primorski kotar; —*fahrer*, *m.* brod, brodar uzkraini; —*land*, *n.* primorje.
Küster, *m.* zvonar, ćerkvenjak, po-žup.
Kutsche, *f.* kočia, karuca.
Kutschen-gestell, *n.* stan od kočie; —*himmel*, *m.* krov od kočie; —*kasten*, *m.* ormar od kočie; —*macher*, *m.* kolar, karucar; —*riem*, *m.* remen, kalš od kočie; —*schlag*, *m.* vratašca od kočie; —*wand*, *f.* postava od kočie.
Kutscher, *m.* kočiaš, kočiar; —*bock*, *m.* sedalo kočiaško, bak.
Kutschiren, *v. n.* kočiašiti.
Kutschpferd, *n.* konj od kočie.
Kütt, *f.* Kitt; Küttel, *f.* Kittel.
Kutte, *f.* kapa; kamilavka; die —*anlegen*, ić u fratre, zabrojiti se medju kaludjere; die —*ablegen*, svėrić kapu.
Küttel, *f.* —*n*, *pl.* —*stede*, *m. pl.* pikat.
Kutter, *m.* kutor (vėrsta od broda).
Küttler, *m.* pikatar; —*in*, *f.* pikatarica.
Kuß, *m.* jare, kozlić, kozle.
Küße, *f.* gunj; gunjac.
Küßenstreicher, *m.* lastivac, ulagivalac, laskatelj.
Kuß, *m.* kuksa, kus, dio od rudnika 128mi; —*franzler*, *m.* srėdnik, srėdovnik u rudah; —*partirer*, *f.* Kußfranzler.
Kybitte, *f.* klbitka.
Kyrie eleison, *interj.* gospodine pomiluj.

Q.

Qa, *la*, *adv.* tako tako.
Qab, *n.* sirište; buj.

Lab, *adj.* bljutak, bljutav.
Labbe, *f.* labèrda, laloka.
Labber, *adj.* jaèji, hladnii.
Labberban, *f.* Laberban.
Labbern, *v. a.* (gem.) -bèrbljati, blebetati, èavèrljati; sisati.
Labebècher, *m.* èasa ukrèpe.
Labekùhle, *f.* hlad, okrèpni hlad, bava.
Laben, *v. a.* (Milch), siriti, usiriti; **sich** —, *v. r.* siriti se, usiriti se, sgnasnuti se.
Laben, *v. a.* (erquicken), okrèpiti, ukèpiti, pokrèpiti; razhladiti, prohladiti; *fig.* tèšiti; utèšiti, razveseliti; **sich an etwas** —, nasladjivati se, radovati se, veseliti se nada èim.
Labend, *adj.* pokrèpljiv, ukrèpan, pokrèpan; razhladjujúè.
Laberdan, *m.* slani bakalar (riba).
Labeschale, *f. f.* Labebècher.
Labet, *n. & adv.* platka; — **werben**, platka biti.
Labetrant, — **trunk**, *m.* pitje, napiak pokrèpljivi, umornica; — **wein**, *m.* dobro, krèpko vino.
Labialbuchstabe, *m.* usno, usnièno slovo.
Labkraut, *n.* mlèkosèda (trava).
Labmagen, *m.* èmar.
Laborant, *m.* laborant; kimik; alkimik; — **atorium**, *n.* laboratorij; — **iren**, *v. a.* dèlati, napravljati, pripravljati; tèrpèti.
Labjal, *n.* Labung, *f.* ukrèpa, pokrèpa; utèha.
Labjalben, *v. a.* katramati, pakliti; okatramati, opakliti.
Labyrinth, *n.* labirint, zahodnjak.
Labbar, *adj.* naguljiv.
Labbaum, *m.* naguljeno, nadèrto dèrvo; zabiljeèeno, granièno, medjašno dèrvo.

Lache, *f.* lokva, kaljuža; blato, glib, kal.
Lache, *f.* (Art des Lachens), smèh; grohot; eine laute — **ausschlagen**, nasmiijati se na glas, u glas.
Lache, *f.* (eingehauenes Merkmål in Bäumen), biljega, oblježeje, naguljotina.
Lächeln, *v. n.* smèšiti se, nasmešiti se, posmènuti se, nasmeñnuti se; — *n.* smèšenje, posmèh.
Lachen, *v. a.* (einen Baum), bilješiti; zabilješiti; naguliti, nadèrti; naguljivati; guliti; einen **Steig** —, probiti stazu, prosèèi put.
Lachen, *v. n.* smèjati se; (über etwas —), podsmèvati se, podsmèhivati se èemu; **sich zu Lobe** —, puknut od smèha; überlaut —, grohotom se smijati; —, *n.* smèh, smijanje.
Lacher, *m.* smijalo, smijalac; — **in**, *f.* smijalica.
Lacherhaft, *adj.* — **sein**, smijati se komu; **ihm ist sehr** — zu **Witze**, smije mu se.
Lächerlich, *adj.* smèšan, tamašan; — **sein**, *f.* smèšanost, tamašnost.
Lächern, *v. i.* ès **lächert mich**, smèšno mi je, smijo bi se, smije mi se.
Lächig, *adj.* kaljužav.
Lächler, *m.* smèšilac; — **in**, *f.* smèšilica.
Lächlust, *f.* volja od smijanja.
Lachs, *m.* losos (riba), *salmo salar*, *L.*; — **fang**, *m.* lov, lovitva lososah; — **fleisch**, *n.* lososovina; — **forelle**, *f.* pastèrva, pastèrna lososna (riba).
Lächstein, *m.* medjaš, menjik (medjnjik).
Lächtaube, *f.* kumria.
Lächter, *m. & f.* f. Kåfter.

Lächter, *m.* momak pekarški.
 Lächterbaum, *f.* Lachbaum.
 Lachzahn, *m.* prednji zub.
 Lač, *m.* lak; (Blume), šeboj.
 Lač, *n.* (Siegel) lač, vosak čerljeni.
 Lačai, *m.* lokaj, sluga.
 Lačfeur, *n.* vėrbanač (bolest).
 Lačfirniß, *m.* kinezki lak.
 Lačir-en, *v. a.* lakirati, omazati, namazati (lakom); —er, *m.* lakirnik; —ung, *f.* lakiranje.
 Lačmuß, *n.* lakmus (boja).
 Lachrymatorium, *n.* suzenica.
 Lactation, *f.* dojenje.
 Lactiren, *v. a.* dojiti.
 Lactisch, *adj.* —es Sieber, mléčna groznica.
 Lade, *f.* škrinja; kovčeg.
 Ladebrief, *m.* pozov, poziv.
 Ladegat, *n.* usta, gėrlo, gėrlicė (od topa).
 Lademaß, *n.* mēra, mērica (za prah).
 Laden, *m.* kapak, vratnica; (Gewölbe), dućan, staćun, prodaonica.
 Laden, *v. a.* tovariti, pėrtiti; natovariti, napėrtiti; eine Waage auf sich —, uzeti na sebe dućnost; ein Gewehr —, napuniti, puniti, nabiti, nabijati pušku; (einladen), pozvati, zvati.
 Laden-biener, *m.* kalfa, dētić tērgovaćki; —fenster, *n.* prozor od stacuna; —flügel, *m.* vratnica, kapak; —hüter, *m.* ćuvar od dućana; *fig.* stara, nevaljala roba.
 Lader, *m.* tovarnik, pėrtilac, tešak.
 Ladefchaufel, *f.* šlica (topovska).
 Ladestock, *m.* šibka.
 Ladung, *f.* tovarenje; nabijanje; (Sack), voz, tovar, teret; (eines Gewehrs), hitac; (Einladung), poziv; —schein, *m.* tovarno pismo.
 Laffe, *m.* lada, badala, bena; golobradac.

Läffel-ei, *f.* ženarenje; —n, *v. a.* & n, ženariti, vėrtėti se oko ženah, ulagivat im se.

Laffette, *f.* stan topovski, kola topovska; —nwand, *f.* stranica od kolah topovskih.

Lage, *f.* posada, ležaj, položenje, namēštenje; stanje, bitje; (Schicht), vėrsta, postat; (von Kanonen), bok, stranica; dem feindlichen Schiffe eine ganze — geben, izturiti, izbaciti, opaliti cio jedan bok na brod nepriateljski; eine — Papier, svezka papira.

Lager, *n.* lagvić, barilac, tovaria.

Lager, *n.* (Selblager), tabor; taborište, okd (*gen.* okola); (Schicht), vėrsta, postat; (Bett), odar, postelja, krevet; (eines wilben Thieres), bėrlog, leže; (Wohensatz), murga, talog; (Waarenlager), skladište, slagalište; (Krankheit), bolest; (im Fichten), straža; —baum, *m.* f. Lagerholz; —bier, *n.* staro pivo; —buch, *n.* popis zemaljah; popis robe; —holz, *n.* podloga, greda, kantier; prevaljeno dėrvje.
 Lagern, *v. a.* položiti, postaviti, povaliti, namėstiti; tabor učiniti, napraviti, udariti; sich —, *v. r.* leći, poleći, sleći se; utaboriti se; daß Korn lagert sich, slegio se isto, poleglo žito.

Lager-statt, —stätte, *f.* postelja, krevet; leže; —zins, *m.* skladišna, plata za skladište.

Lagune, *f.* lokva.

Lähm, *adj.* hrom; kljast, kljakav, sakat; klenit, klenitav; mléd, mlitav, slab.

Lähm-en, *v. a.* mléditi, slabiti; o-slabiti, razslabiti; saktiti; o-saktiti; —ung, *f.* saktost; klenitost; slabost, mlédost, mlitavost.

Rašn, *m.* lim; plosnata žica (od zlata itd.).

Raib, *m.* hléb.

Raich, *f.* Reich.

Raichen, *f.* Reichen.

Raie, *m.* lajk; svétovnjak, svétski; nevšát.

Raien-bruber, *m.* lajk, lajik; — priester, *m.* svétovni pop; — Schwester, *f.* lajkinja.

Raife, *f.* salamura, slana voda.

Rafen, *n.* sukno; platno; plahta.

Rafonisch, *adj.* lakonički; lakoničan, kratak.

Rafrige, *f.* sladki korén; — nfast, *m.* sok od sladkoga koréna.

Rafune, *f.* kérnja, šterba.

Rallen, *v. n.* tepati; — *n.* tepanje.

Rambertsnuß, *f.* lšník lombardezki.

Rament-abel, *adj.* plačevan, kukavan; — ation, *f.* plač, lelekanje, kukanje, lelek, kuknjava, jadikovanje; — iren, *v. n.* plakati, cviliti, kukati, lelekati, jaukati, jadikovati, narikati.

Ramm, Rammchen, *n.* jagnje, jaganjac, jaganjoić.

Rammen, Rammern, *v. n.* jagnjiti se; ojagnjiti se.

Ramm-reiße, *n.* jagnjetina; — sbraten, *m.* pečena jagnjetina.

Rampe, *m.* zec.

Rampe, *f.* Rämpchen, *n.* lampa, lampica, lučerna, uljenica.

Ramprete, *f.* lampreda (riba).

Rancier, *m.* kopjanik.

Rand, *n.* zemlja, kopno; (Hoben, Erdreich), zemlja; polje; njiva; (Reich, Gebiet), zemlja, pokrajina, država, strana, rusag; (im Gegenſatze der Stadt), selo, polje, ladanje, baština; ans — ſehen, izkèrcati se; das — bauen, raditi, težati polje; hier zu — e, ovdé, u

ovih stranah; aufs — gehen, ići na polje, na selo, na ladanje; am Morgen —, jutro zemlje; fettes —, tusta zemlja.

Rand-, (in Zuf.) zemaljski; seoski, ladanjski; vanjski; na, po kopnu; — abel, *m.* plemići seoski, plemstvo seosko; — anbauer, *m.* težak; — bau, *m.* težačstvo; — bemöhner, *m.* seljak; — beilmann, *m.* plemić seoski.

Randen, *v. n.* pristati, izkèrcati se.

Rand-enge, *f.* prečba.

Randerei, *f.* zemlja, polje, njiva.

Ränderumfang, *m.* (des Reiches), obseg državnih zemaljah.

Randes-, (in Zuf.) zemaljski; — anſichtig, *adj.* nastanjen u zemlji; — anſichtigkeit, *f.* nastanjenost u zemlji; — art, *f.* običaj koje zemlje; — cultur, *f.* zemljodèlstvo; — ein geborner, *m.* tuzemac; domaći; — fürst, — herr, *m.* gospodar, vladalac, vladar, zemljovladar; — fürſlich, *adj.* vladaočki, zemljovladarski; vladaočev; — gericht, *n.* zemaljski sud; — gerichtsbereich, *m.* područje zemaljskoga suda; — geſetz, *n.* zakon državni; — herrlich, *f.* Landesfürſtlich; — herrschaft, *f.* vladarstvo, vladanje, gospodarstvo; — hoheit, *f.* vladarstvo; — militär-Commando, *n.* zemaljsko vojno zapovédništvo; — mutter, *f.* mati domovine; — obrigkeit, *f.* poglavarstvo državno; — regierung, *f.* vladarstva zemaljska; — ſchulb, *f.* dug državni; — ſprache, *f.* jezik domaći, domorodni; — vater, *m.* otac domovine; — verfaſſung, *f.* zemaljski ustav; — verrath, *m.* zemljodajica, izdajstvo zemlje; — verrätther, *m.* zemljodajica; — wertheibiger, *m.* zemljobranilac; —

verteidigung, *f.* zemljobranstvo; —verweisung, *f.* izagnanje, progonanje iz zemlje; —währung, *f.* vrednoća zemaljskoga novca.

Landflüchtig, *adj.* pobégo, utekao; —friebe, *m.* mir obéeni; *fig.* bem —n nicht trauen, nevérovati, neuzdati se; —gemeinde, *f.* seoska obéina; —gericht, *n.* zemaljski, za glavni sud; —graf, *m.* langrof; —gräfin, *f.* langrofica; —grafschafft, *f.* langrofska; —gut, *n.* zemlja, imanje, baština, spahiluk, (*t.*) vlastelovina; —handel, *m.* trgovina na kopnu; —haus, *n.* kuća dériavna; kuća seoska, poljska; —junfer, *m.* plemić seoski; —karte, *f.* karta zemljopisna, krajobraz; —krämer, *m.* kramar seoski; —kunbig, *adj.* poznat, obéekoznan u zemlji; vést zemlji; —kutsché, *f.* kočija prevozna; —kutsché, *m.* kiridžija, foringaš, vozar; —läufer, *f.* Landstreicher; —leben, *n.* život poljski, seoski; —leute, *pl.* seljaci, (seljak), seljani, seosko ljudstvo.

Landlich, *adj.* poljski, seoski; na način, po običaju koje zemlje; —fittlich, svaka zemlja ima svoje običaje.

Landluft, *f.* zrak seoski, povétarce poljsko; —macht, *f.* vojska, vojna moć na kopnu; —mann, *m.* seljak, seljanin; —messer, *m.* kopnomérac, kopnomér, zemljomér; —militz, *f.* vojska narodna, pučka; —münze, *f.* novci domaći; —pfarrer, *m.* župnik seoski; —pfleger, *m.* glava, éeonik, naéelnik, poglavica od zemlje; —plage, *f.* bié obéeni; —rath, *m.* véée pokrajinsko; savétnik zemaljskoga suda; —recht, *n.*

pravo domaće, zakoni dériavni; zemaljski sud; —regen, *m.* dažd po svoj dériavi, kiša obéena; —reise, *f.* put po kopnu; put na selo, na polje; —richter, *m.* sudac zemaljski; sudac, knez seoski; —saß, *m.* domaći, zemljak; seljanin, seljak; plemić.

Landtschaft, *f.* dériava, pokrajina, zemlja; kraj, strana, okolica; (Gemälde), umotvorina od zemlje, okoline; —lich, *adj.* pokrajinski, zemaljski, dériavni; —maler, *m.* malar, pengar od okolica.

Landschule, *f.* škola seoska; —schulmeister, *m.* školnik, méstar, učitelj seoski; —scheide, *f.* granica, međa; —see, *m.* jezero; —stüb, *m.* imanje, zemlja, baština; kuća seoska.

Landstind, *n.* domaći; —knecht, *m.* (veralt.) péšak, vojnik, soldat; —mann, *m.* zemljak, domorodac; —männin, *f.* zemljakinja, domorodica; —mannschaft, *f.* domorodstvo; zemljaci; narod.

Landspitze, *f.* ért (od zemlje); —stadt, *f.* grad, varoš pokrajinski; —stand, *m.* član stališah i redovah; Landstände, *pl.* stališ, stališi i redovi; —straße, *f.* drum, cesta velika; —streicher, *m.* skitalac, skitnica, klatež; —streicherin, *f.* skitalica, klatežica; —strich, *m.* kraj, strana, okolica, kotar; —sturm, *m.* bura, nevréme na kopnu; (Insurrection), ustanak; —tafel, *f.* vlastelovnica, knjiga od gospodskih dobarah; —tafelbeamte, *m.* (*t.*) vlastelovnik, urednik od vlastelovnice; —tafelbehörde, *f.* vlastelovnički ured; —tafelsäßig, *adj.* sposoban za vlastelovanje; —tafelpatent, *n.* povelja o vlastelovni-

ci; —tag, *m.* dieta, sabor dëršavni, zemaljski; —trauer, *f.* žalost, cër-nina oběana; —truppen, *f. pl.* vojska na kopnu; —üblich, *adj.* primljen, uveden, običan; —*adv.* po zemaljskom običaju.

Zanbung, *f.* pristanje; izkërcanje.

Zanb-verberlich, *adj.* pogiban, opasan, pogibelan, ubitačan (za dëršavu); —verkehr, *m.* promet na kopnu; —vogt, *m.* glava, poglavar od zemlje; —vogtei, *f.* poglavarstvo od zemlje; —volk, *n.* seljani, seljaci; —wärts, *adv.* k kraju, na kraj; —wehr, *f.* tvërdja, obrana krajinska; vojska narodna, zemaljsko braništvo; —wehrmann, *m.* branič, branitelj zemaljski; —wein, *m.* vino domaće; —wind, *m.* vëtar s kraja; —wirth, *m.* gospodar, gazda, poljski kućanik; —wirthschaft, *f.* gospodarstvo, poljsko kućanstvo; —wirthschaftsbetrieb, *m.* poljsko kućenje; —wirthschaftsgesellschaft, *f.* društvo gospodarstveno, društvo poljskoga kucanstva; —zoll, *m.* carina zemaljska, na kopnu.

Zang, *adj.* dug, dugačak; velik; visok; er lag da, so — er war, srušio se je koliko je dug i širok; drei Tage —, tri dana; Lebenslang, za života; auf's längste bis morgen, najdalje do sutra; ta-gelang, vasdan, po vasdan; über — ober kurz, prie il poslie; —armig, *adj.* dugoruk; —baum, *m.* sërčanica, razpuat, stožnica; —bärtig, *adj.* bradat, dugobrad; —beinig, *adj.* krakat, dugonog.

Zange, *adv.* dugo, dugo vrëmena, za dugo; odavna; wie — bleibt er noch in Wien? dokle će oštat u Beču; wie — ist er hier? odkad

je ovdë? so —, dotle; so — er wollen, dokle vam drago; er wird es nicht — mehr machen, skoro će svëršiti; er denkt schon —, star je; auf wie —? dokle, dokada?

Zänge, *f.* dužina, duljina; nach der —, uz duž; in die — ziehen, zatezati, protezati; der — nach da liegen, otegao se, protegao.

Zangen, *v. a.* prnëiti, dati, dodati, podati; — *v. n.* doseći, doprëti; ich kann nicht dahin —, nemogu doseć do tamo; das Welt wird mir nicht —, neće mi doseć novci.

Zängenmaß, *n.* mëra od duljine, duljina; —messung, *f.* mërenje duljine.

Zangeweile, *f.* dug čas, čama; ich habe —, napala me čama, dug čas mi je.

Zang-hals, *m.* dugovrat; —haarig, *adj.* dugokos.

Zänglich, *adj.* duguljast; podug.

Zang-muth, —müthigkeit, *f.* milost, uzterpljenje, uzterpljivost, dugotërpnost; —müthig, *adj.* uzterpljiv, milostliv.

Zang-ohr; *n.* (im Scherz), osal, osao, magarac, tovar; —ohrig, *adj.* ušat, dugoub.

Zängs, Zängshin, *pp.* uz, niz.

Zangsam, *adj.* lën; lagan; slab; tih; ein —er Puls, lëno, slabo bilo; —*adv.* po malo, polahko, lagan; lëno; tiho; —feit, *f.* lënost; laganost; slabost.

Zangschläfer, *m.* drëmćina, pospanac; —in, *f.* drëmćina, pospanka, pospanica.

Zangstichtig, *adj.* dugovid.

Zängst, *adv.* davno, odavna; *f.* Zängst; —end, *adv.* najdalje.

Zangwagen, *f.* Zangbaum.

Langweilig, *adj.* dug, dugačak; dosadan, dosadljiv, dojadljiv.
 Langwierig, *adj.* dug, dugovit; —e Krankheit, duga bolest; —feit, *f.* duljina, dugovitost.
 Lanz-e, *f.* kopje, sulica; —enbrechen, *n.* boj, međan; —enreiter, —träger, *m.* kopjanik.
 Lanzette, *f.* backavica.
 Lapp, Lappicht, *f.* Schlaf.
 Lappen, *m.* rutina, tralja, kerpina, kërpež; (an der Leber, Lunge), krilo.
 Lappen, *f.* Fliden.
 Lapperei, Lappalie, *f.* malenkost, ništaria.
 Lappern, *v. n.* sèrkati, prisèrkivati; sèrknuti, prisèrknuti; eš lappert sich zusammen, nakuplja se, skuplja se.
 Lapperschulb, *f.* podužica.
 Lappig, *adj.* traljav, rutinav, cunjav.
 Lappisch, *adj.* bedast, budalast; lud, neslan, bljutak.
 Lärchen-baum, *m.* ariš (dèrvo); —schwamm, *m.* ariševa gljiva.
 Lärm, Lärmen, *m.* buka, vika, krika, urnebes, larva; —schlagen, bučiti, larmati, larmu podići, torokati; udarati na uzbunak, na bunu.
 Lärmen, *v. n.* bučiti, larmati, vikati, torokati.
 Lärmglocke, *f.* s. Sturmglocke.
 Larve, *f.* krabulja, krabanosica, krinka; (von Insecten), gusjenica, larva.
 Läsche, *f.* klin (od haljine).
 Lase, *f.* kërčag, vèrè.
 Läß, *adj.* trudan, umoran, izmučen; lèn, slab.
 Läßdünfel, *m.* ponositost, preuzetnost.
 Lasseisen, *n.* s. Lanzette.
 Lassen, *v. a.* pustiti, ostaviti, dopustiti, dati; èiniti, zapovidèti; laßt sehen, da vidimo; ich weiß mich nicht zu —, neznam što èu; sic

weiß sich vor Freude nicht zu —, nezna što èe od radosti; ich habe mir sagen —, èuo sam, kaže se; laßt euch das gesagt sein, to nek vam bude dosta; Aber —, pustitel kèrv, ilu; dieser Wein laßt sich trinken, ovo je vino pitko; sein Leben —, umrèti, poginuti; laßt uns gehen, ajdemo, da idemo; eš ließe sich viel davon sagen, mnogo bi se o tom moglo govoriti; holen —, poslati po što; laß hören, govori, da èujem; laß eš gehen, mani se, okani se toga.

Lassen, *v. n.* pristojati se; gut —, pristojati se; lièiti, dobro stojati; schön —, lèpo biti, lèpo stojati; das laßt nicht, to se nepristoji; eš laßt als ob —, èini se, vidi se, kao ...

Lässig, *adj.* slab, mlèd, mlitav; nemaran, lèn; —feit, *f.* nemar, nemarnost, lènost, nehajstvo.

Läßlich, *adj.* prostiv, oprostiv, odпустiv.

Läßreiß, *n.* mladica (ostavljena za plod).

Laß, *f.* brème; teret; tovar, tegota; (Verbindlichkeit), dužnost; dug; zur — sein, dosadivati, od neprilike biti; einem etwas zur — legen, potvoriti, potvarati koga; bürgerliche —, namet, poreza; —bar, *adj.* teretan.

Lassen, *v. n.* pritiskati, pridušivati, pridavljivati.

Laster, *n.* opačina, porok.

Lasterer, *m.* psovník, psovalac, opadnik, zloglasnik, ozloglasitelj.

Lasterhaft, *adj.* opak, zločest; —igkeit, *f.* opakost, zločestoća, opačina.

Lasterin, *f.* psovnica, psovalica; klevetnica, zloglasnica.

Lästerlich, *adj.* sramotan; zloglasan, opsovni, hulni, opak.
Lästermaul, *n.* —junge, *f.* usti pogano, jezik opak.
Lästern, *v. a.* psovati na koga; ogovarati, klevetati; opadati, ozloglasivati; roptati.
Lästerschrift, *f.* psovka (pisana).
Lästertat, *f.* zločinstvo, opafina.
Lästernng, *f.* psovka, psovanje, huljenje, psost; ogovor; ogovaranje, opadanje.
Lästig, *adj.* neprilican, dosadan, teiak, trudan, mučan, tegotan; —heit, *f.* neprilika, neprilicnost.
Lastpferd, *n.* sehsana, konj od tovara, kljuse; —recht, *n.* pravo teretno; —schiff, *n.* brod prevozni; —thier, *n.* živinče od tovara; —träger, *m.* teretnik, bastaž, nosač; —wagen, *m.* tarnice, kola teretna.
Lastur, —stein, *m.* azur (kamen); —blau, *adj.* azuran, blakitan.
Lattein, *n.* jezik latinski, latinština; —er, *m.* latin, latinin, latinac; —isch, *adj.* latinski; bie —e Kirche, crkva rimska, zapadna, latinska.
Latene, *f.* laterna, senjer; —nmacher, *m.* laterničar, laternar; —npfahl, *m.* laternik (kolac); —nträger, *m.* lanternar, senjenar.
Latte, *f.* žioka, letva; —en, *n. a.* (baš Dach), metati, pribijati žioke, žiočiti; —enwerk, *n.* žioke, letve; rešetka od žiokah.
Lattich, *m.* lođika.
Latwerge, *f.* madjun.
Laß, *m.* persluk; (an Beinkleibern), hertmaća.
Lau, *adj.* mlak, mlaćan.
Laub, *n.* listje, vije; —brechen, kupiti listje.
Laube, *f.* sēnica.

Lauberhütte, *f.* svetohranište (u šidovah); —nfeß, *n.* svetohranište (svetkovina u šidovah).
Laub-frosch, *m.* žabica zelena; —holz, *n.* dervje lisnato; —ig, *adj.* lisnat; —thaler, *m.* škuda franceska; —werk, *n.* listje.
Lauch, *m.* luk.
Laubemium, *n.* (t.) hvaljevina.
Laucr, *m.* (schlechter Wein), kiselica, zlo, slabo vino; (vom Branntwein), patoka.
Laucr, *f.* vrebanje, zasēda; auf der — sein, stehen, prežati, vrebati.
Laucher, *m.* prešalac, vrebalec.
Lauern, *v. n.* (auf einen, auf etwas), vrebati, zasēdati; prislušivati, prisluhivati.
Lauf, *m.* tērk, tērcanje, tēk, tečaj; (Glinten—), cāv; (bei den Jägern), noga (od zveri); baß ist der — der Welt, takov je svēt; —bahn, *f.* tērkalište, tēk, tērk; —bank, *f.* dubak, kola (dētinja).
Laufen, *v. n.* teći, tērcati; bēžati; tērati se, goniti se, voditi se; baß läuft wider ..., to je proti..., der Zins läuft vom Tage ..., daća ide od ...; Gefahr —, u pogibeli biti; Sturm —, juris činiti; in sein Verderben —, sērnuti u propast; baß läuft auf einß hinaus, to je sve jedno.
Lauf-en, *n.* tērcanje, tērk, tēk, bēžanje; —er, Läufer, *m.* tērcalac, teklić; (in der Musik), prelaz; (Reibstein), kamen; (Spule), cāv; (der oberste Mühlstein), gornji žervanj; (im Schachspiel), teklić; (bei den Vogelsängern), vabac.
Läuferin, *f.* tērcalica, teklica.
Lauf-feuer, *n.* trag od bāruta; (bei Soldaten), tekuća vrata; —graben, *m.* prokop; —hund, *m.* hert, ogar.

Laufig, Laufigsch, *adj.* (von Thieren) — sein, téراتи se, voditi se, goniti se.
 Laufwagen, *m.* dubak, kola (détinja); — zettel, *m.* razpis; odpust.
 Laugbar, *adj.* tajiv, nekav.
 Lauge, *f.* lušija, lug, cédj.
 Laugen, *v. a.* lušiti, lušiti, pariti.
 Laugen-artig, *adj.* lugovit; — asche, *f.* pepeo, lug; — fass, *n.* parionica, parjenica, lužnica.
 Laugnen, *v. a.* tajiti, nekati; — *n.* tajenje, nekasje.
 Laugkeit, Laulichkeit, *f.* mlačina; *fig.* mēzrina.
 Laulich, *adj.* mlačan, mlak.
 Laune, *f.* volja, ćud; Launen, *pl.* mušice; bei guter — sein, dobre volje biti; bei — sein etwas zu thun, biti od volje za učiniti itogod; — ig, *adj.* veseo, zabavan, šaljiv, dobre volje; — isch, *adj.* sétan, neveseo, zlovoljan, sērdit; ćudljiv.
 Lauren, *f.* Laurn.
 Laus, *f.* uš, ušenac.
 Lausche, *f.* f. Lauer.
 Lauschen, *v. n.* prislušivati, prisluhivati; prežati, vrebati.
 Lause-kamm, *m.* ćešalj gusti; — frankheit, *f.* f. Lausesucht; — frau, *n.* ušljivica (trava).
 Lausen, *v. a.* biskati, polskati; (zubern), zatezati, ogužati se; (um's Oelb bringen), oguliti, gulliti.
 Lausepulver, *n.* prah za uši.
 Lauser, *m.* poiskalac; tvērdica; — ei, *f.* poiskanje, biskanje; zatezanje, skuparia.
 Lause-salbe, *f.* mast za uši; — sucht, *f.* ušljiva bolest.
 Laufig, *adj.* ušljiv; (snickerig) tvērd, skup, stisljiv, škert.
 Lausenzel, *m.* ušljivac; (schlechter Tabak) kēriak, hērnaut.
 Laut, *m.* glas.

Laut, *adj.* glasan, glasovit; mit — er Stimme, glasno, na-glas; — werden, saznati se, razglasiti se; — *adv.* glasno, glasovito, na glas.
 Laut, *prp.* polag, po; — Briefen aus Paris, polag pisamah iz Pariza.
 Lautbar, *adj.* poznat, očit, očevidan; — werden, razglasiti se, raanđiti se.
 Laute, *f.* lut, lutnja.
 Lauten, *v. n.* glasiti na.; das Lautet nicht fein, to nije lēpo; die Wörter lauten also, ovo su rēči; das Gesetz lauter also, zakon glasi tako.
 Lauten, *v. n.* zvoniti; Sturm —, zvoniti na larmu; zu Grabe —, zvoniti na mērtvaca.
 Lauten-schlager, — spieler, — ist, *m.* lutnik; — macher, *m.* lutar; — steg, *m.* konj, konjic (od luta).
 Lauter, *adj.* čist; svētao; bistar; gol, sam; — *adv.* (nichts als), samo, pako, sve sam; es ist — Gold, sve je samo zlato; es sind — Lügen, sve je gola laž; — keit, *f.* ćistoća, bistrina; istinitost, poštenost.
 Lauter-n, *v. a.* ćistiti; ćediti; oćistiti; procćediti; bistriti, razbistriti; — ung, *f.* ćistenje; ćedjenje.
 Lauwarm, *f.* Lau.
 Lauwine, *f.* f. Lavine.
 Lava, *f.* lava.
 Lavenbel, *m.* dešpik (trava).
 Lavette, *f.* Lavette.
 Lavine, *f.* usov, urvina od snēga.
 Lavirren, *v. a.* bordižati, jēdrit na izvitke, izvijati se; (vorsichtig verfahren), s opipom raditi.
 Laxen-en, *v. a.* ćistiti; oćistiti; — *v. n.* blijati, litati, dristati; — mittel, *n.* (Laxanz, *f.*), ćistilo, procćist.
 Lazareth, *n.* bolnica, lazaret.

Lazur, f. Lazur.

Leben, v. n. živěti; (sich betragen), podnositi se, vladati se; (sich wo aufhalten), prebivati, stanovati, stojati; so wahr ich lebe! tako mi života! wie gelebt, so gestorben, kako je živio, tako je i umro.

Leben, n. život, življenje, včk; (Lebhaftigkeit), živost; er ist kaum mit dem — davon gekommen, jedva je iznio glavu; einem nach dem — trachten, raditi komu o glavi; Jemand am — strafen, kazniti koga smerti; um — kommen, poginuti, izgubiti glavu.

Lebensig, Lebend, adj. živ.

Lebenslang, adv. do smerti, za života.

Lebensalter, n. včk, doba života; — art, f. način življenja; fig. način; podnošenje, vladanje; — balsam, m. balsam životorni; — beschreiber, m. biograf, životopisac; — beschreibung, f. biografija, životopisje; — ende, n. konac života; — fähig, adj. sposoben za život; — gefahr, f. pogibel, opasnost života; — gefährlich, ad. smertonosni; — geister, pl. m. dusi životorni; — geschichte, f. življenjska opisa; — größe, f. veličina naravska; — kraft, f. moč životorna; — lang, adv. vas svoj včk, do smerti, za života, večni; — lauf, m. život, včk, življenje, tčk života; — licht, n. život; einem das — ausblasen, smaknuti, ubiti koga; seit er das — erblickte, od-pokle je došao na svēt; — luft, f. životorni zrak; — mittel, n. hrana, jéstivo, živč, zaira; — ordnung, f. red, način življenja, tržnost; — regel, f. pravilo života; — saft, f. življenjski sok; — satt,

adj. sit života; — strafe, f. smertna kazan; — versicherung, f. do-smertno osiguranje, osiguranje života; — versicherungsanstalt, f. do-smertna osigurovna; — mantel, m. život, življenje, podnošenje, način života; — zeit, f. včk; auf —, do smerti, za života; — zeugn- niß, n. (t.) živobitnica, živobitno svčdočanstvo, svčdočanstvo o životu, da je tko živ.

Leber, f. jetra, džigerica černa; — ent-zündung, f. užganje jetarah; — farbe, f. boja od jetarah; — stecken, m. pl. kërpa (bolest); — reim, m. rima, stih šaljivi; — sucht, f. jetrena bolest; — wurst, f. jetrenica.

Lebewohl, n. s bogom, ostaj s bogom; jemanden — sagen, oprostiti se s kim, rastati se s kim.

Lebhaft, adj. živ, živahan; — igkeit, f. živost, živahnost.

Lebkuochen, f. Pfefferkuchen; — kuchen, f. Pfefferkuchen.

Leblos, adj. neživč, bez života; mčrtav; — losigkeit, f. neživot, mlitavost, mlčdost.

Lechzen, v. n. (vor Durst), gorěti, umirati, ginuti od žedje; nach et-was —, ginuti, čeznuti, umirati za čim; fig. die Erde lechzet, zemlja puca (od suše).

Leck, adj. šupalj, probijen; razsuisen. Leck, m. pukotina; rupa.

Leckaste, f. razlčv.

Lecken, v. a. lizati; — v. n. (von Gefäßen), curiti, teći, puštati.

Lecker, adj. (von Speisen), tešan, sladak, smašan; (von Personen), lakom, proždrljiv, sladokusan.

Lecker, m. lizalac; lakomac, proždor; sladokusac, zdčlolizac; — bissen, m. slatkiš, privoljak; — ci, f. la-

komstvo, proždërlost; slatkis; —
 haft, f. leðer; —haftigkeit, f. la-
 komstvo; —maul, n. lakomac,
 proždor, sladokusac.

Leßwein, m. samotok; vino izte-
 klo.

Section, f. lekcija; čitanje, predava-
 nje nauka, učenje; —spian, m.
 red učenja.

Leßer, n. koša; vom —ziehen, tẽrg-
 nuti sablju; —band, m. vez košni
 (od knjige); —bereiter, m. košar;
 strojbar; tabak; —händler, m. tẽr-
 govina s košom; —händler, m.
 košar; —n, adj. košan, od kože;
 —waare, f. košinina; —werk, n.
 kože, košinina.

Lebig, adj. (leer, erlebigt), pust, pra-
 zan, izprašnjen; —sein einer Sa-
 che, biti lišen kakve stvari; (un-
 verheirathet vom Mann), neožen-
 njen, neženjen; (vom Mädchen),
 neudat; er ist noch —, još nije
 oženjen; sie ist noch —, još nije
 udata; —feit, f. praznoća, izpraš-
 njenost; neženstvo; neudaja.

Lebiglich, adv. samo, ništa neg; sa-
 sma, sa svim, po sve.

Lebe, f. Lebbe.

Leber, adj. pust; prazan; izprašnjen;
 tašt; —ausgehen, nedobit ništa;
 —e, f. praznoća; taština; —en,
 v. a. prazniti; izprazniti.

Lebe, f. usna, usnica; gubica.

Legalisir-en, v. a. (t.) obzakoniti iz-
 pravu (uredovno potvërditi podpis
 na kakvoj izpravi i tako joj dati
 zakonitu silu); —ung, f. obzako-
 nitba; —ungsklausel, f. obzako-
 nitbena zaporka.

Legal, adj. zakonit; —ität, f. zako-
 nitost.

Legat, n. (Bermächtniß), zapis, zave-
 štaj; poduše.

Legat, m. (Gesandter), poklisar, po-
 slanik.

Legatar, m. zapisovnik, primatelj za-
 veštaja.

Legat-ionstrath, m. včënik kod pokli-
 sarstva; —ionsekretär, m. tajnik
 kod poklisarstva.

Legenhenn, f. nesica (kokoš).

Legen, v. a. staviti, postaviti, me-
 tnuti, vërići, položiti; povaliti;
 Eier —, nesti jaja; ein Schiff vor
 Anker —, baciti, vërići sidro; an
 den Tag —, očitovati, pokazati;
 Rechnung über etwas —, položiti
 račun o čemu; sich —, v. r. leći;
 (aufhören, still werden), prestati,
 stati, utëšiti se, utakiti se; sich
 auf etwas —, nametnuti se, dati
 se na što; sich auf die liebliche
 Seite —, plandovati, lëngariti se;
 sich darein —, mëšati se u što;
 Hand anß Werk —, početi, pri-
 miti se, uloviti se česa; daß Ge-
 treide hat sich gelegt, poleglo je,
 sleglo se je kito.

Legende, f. legenda.

Legzeit, f. vrëme nesenja (jajah),
 nešnja.

Legion, f. legia, četa.

Legir-en, v. a. zapisati, ostaviti ko-
 me što; mëšati (rude); —ung, f.
 mëšanje (rudah).

Legis-lator, m. zakonotvorac; —la-
 tur, f. zakonotvorstvo.

Legitim, adj. zakonit.

Legitimation, f. izkaz; —uneheliccher
 Kinder, pozakonitba nezakonite
 dëce; —skarte, f. izkaznica.

Legitimiren, v. a. ein Kind, pozako-
 niti dëte; —sich, v. r. izkazati se.

Legstätte, f. skladište, slagalište.

Lebbe, f. ledina.

Lehen, Lehn, Lehngut, n. feud; (in
 Zuf.) feudni.

Lehen, *f.* investitura, obdarenje, darovanje; —bar, **Lehnbar**, *adj.* sposoben za feud; feudalan; feudalski; —brief, —brieff, *m.* pismo feudalsko; —frau, —sfrau, *f.* feudkinja; gospodarica od feuda; —geld, *n.* feudnina; —heimfall, *m.* feudna olastnost; —herr, —sherr, *m.* feudnik, gospodin feuda; —inbult, *f.* odgoda roka za feudnu prislegu; —recht, **Lehnrecht**, *n.* pravo feudalsko; —smann, —sträger, *m.* feudnik, vasao; —schaft, *f.* (im Bergw.) (t.) rudniška poddelba, danje rudnika; —stück, *n.* feudna stvar, feudovina; —tafel, *f.* feudovnica; —tare, *f.* feudna odredbina; —waare, —sgebührr, *f.* platja od feuda; —wesen, *n.* feudstvo; —zins, *m.* poreza, harač.

Lehm, *m.* gnjila, ilovača, ilo; —ern, *adj.* od ilovače, zemljan; —grube, *f.* jama, gde se gnjila kopa; —ig, *adj.* gnjillast, ilovat; —wand, *f.* zid od blata; —werk, *n.* zidovi, gradja od blata.

Lehne, *f.* podpor, podporanj; naslon, zastolje; (Abhang), stérmina, nizbèrdica.

Lehnen, *v. a.* nasloniti, prisloniti; —*v. n.* naslonjen, prislonjen biti; **sich** —, *v. r.* nasloniti se, prisloniti se.

Lehnen, *f.* Leihen.

Lehnlatel, *f.* Lehnlatel.

Lehnpsferd, *f.* Mietpsferd.

Lehnstuhl, —sessel, *m.* stolica s ručicami.

Lehr, *m.* kalup, tvorilo, matica.

Lehr-amt, *n.* učiteljstvo, naučiteljstvo; —amts-Candidat, *m.* učiteljski čekalac; —anstalt, *f.* učilište; —art, *f.* način od nauka; —begierde, *f.* želja za naukom; —

begierig, *adj.* željan nauka; —begriff, *m.* sistema; nauka, nauk; —brief, *m.* isučnica; —buch, *n.* učna knjiga; —bursch, *m.* šegert, dečko; učenik.

Lehre, *f.* nauka, nauk; (Möbelf), kalup, tvorilo, matica.

Lehren, *v. a.* učiti; naučiti; podučavati; podučiti.

Lehrer, *m.* naučitelj, učitelj, meštar; —in, *f.* naučiteljica, učiteljica, meštrinja.

Lehr-freiheit, *f.* sloboda učenja; —gebäude, *n.* sistema; —gebicht, *n.* pesan, poezia naučna; —geld, *n.* platja za nauk, (t.) naučnina; —herr, *m.* majstor, gospodar; —jahre, *n. pl.* godine, vréme od nauka; —junge, —ling, *f.* Lehrbursch; —ling, *m.* učenik, djak; (bei Gewerbsleuten), šegert; —mähchen, *n.* šegertica; učenica; —meister, *m.* učitelj, naučitelj, meštar; —meisterin, *f.* učiteljica, naučiteljica, meštrinja; —reich, *adj.* pun nauka; —saal, *m.* učionca; —saß, *m.* pravilo, regula, načelo; aksioma; pitanje; —spruch, *m.* aforizam; zasada; izrèšba; —stanz, *m.* stanje, stališ naučiteljski; —stuhl, *m.* katedra, stolica; —stunde, *f.* ura od nauka; —zeit, *f. f.* Lehrjahre; —zwang, *m.* silenje na nauku.

Leib, *m.* tělo; zivot; stan (od haljine); tèrbuh; (Rumpf), trup; gesegneten —es sein, trudna, noseča, tegotna biti; —arzt, *m.* lèkar obični (u principa, itd.); —bunde, *f.* pas, pojas; —chen, *n.* pèrsak, ješerma; —compagnie, *f.* pèrva, osobita kumpania; —eigen, *adj.* rob; —eigenschaft, *f.* robstvo, nevoljništvo.

Leibermirtheſchaft, *f.* kućanstvo zaživotno.

Leibesbeſchaffenheit, *f.* kakvoća, sklad tela; —bürde, *f.* Leibesfrucht; —erbe, *m.* porod, dēte; naſlédnik, rodjeni ostanak; —frucht, *f.* brēme, plod (utrobe); —gaben, *pl. f.* dari telesni; —gebreyen, *n.* ſalinga, mana telesna; —geſtalt, *f.* prilika, ſtas, uzrast; —leben, *n.* bei —, za života.

Leibeffen, *n.* jēlo najmilie.

Leibesſtrafe, *f.* pedepsa telesna; —übung, *f.* vēžbanje tela.

Leibfarbe, *f.* boja najmilija; —garbe, *f.* straša telesna; —ginge, *n.* udovstvo, zaživotni pridēršaj, ugovor; —gingſtabt, *f.* mēsto zaživotnoga pridēršaja (ugovora); —gürtel, *m.* pojas, pas; tkanica.

Leibhaft, —ig, *adj.* telesan; prav; glavom, sam.

Leibjäger, *m.* lovac osobni; —fuſcher, *m.* kočijaš osobni.

Leiblich, *adj.* telesan; puten; prav; —c Rinder, rodjena dēca; —c Bruder, rodjen, pravi brat.

Leib-medicus, *f.* Leibarzt; —regiment, *n.* regementa osobna; —rente, *f.* zaživotni prihoda; —rentenvertrag, *m.* pogodba o zaživotnim prihodcima; —ſchmerzen, *pl. m.* tērbobolja; —ſchneiden, *n.* zavijanje, tērzaenje (u tērbuhu); —ſuhl, *m.* odsebnica; —waſche, *f.* straša telesna.

Leib, *m.* ikra.

Leibborn, *m.* kurje oko, ſulj.

Leibe, *f.* (der Fiſche), bijenje ribah.

Leibe, *f.* (ein toter Körper), mērtac, mērtvac, mērtvi, mērtvo tēlo; pogreb, pokop; (in Zuſ.) mērtvački, mērtvački, pogrebni.

Leibhen, *v. n.* leći (od ribah).

Leichenbegängniß, *n.* sprovod, pokop, pogreb; —begleitung, *f.* sprovod; —beſchau, *f.* oćeš, razgled mērtvački; —bitter, *m.* pozivać na sprovod; —gebicht, *n.* ukopna pēsan; —gerüſt, *n.* odar mērtvački; —foſten, *m. pl.* pogrebni troškovi; —predigt, *f.* bešēda pogrebna; —raub, *m.* otmica mērtvacah; —ſchändung, *f.* oſkvērnutje mērtvacah; —ſtein, *m.* grobni kamen; —träger, *m.* nosilac (mērtvaca); —tuſch, *n.* pokrov, plašt mērtvački; —verein, *m.* pogrebno društvo; —wagen, *m.* kola mērtvačka; —zug, *m. f.* Leichenbegleitung.

Leichnam, *m.* mērtvo tēlo; mērtac, mērtvac.

Leicht, *adj.* lak, lahak, lagak, laſan; malen; slab; —c Gewicht, slaba vaga; —c Verlehung, mala ozleda.

Leichtfertig, *adj.* vētren; neſtašan; —feit, *f.* vētrenost; neſtašnost.

Leichtgläubig, *adj.* lakovēran, lakevère; —feit, *f.* lakovērnost, laka vėra.

Leichtigkeit, *f.* lakoća, laſnoća.

Leichtſinn, *m.* —igfeit, *f.* vētrenost, nesmotrenost.

Leichtſinnig, *adj.* vētren, lahkouman, nesmotren.

Leichzeit, *f.* Leiche.

Leib, *adv.* ĩao; eš tšut mir —, ĩao mi je.

Leib, *n.* mūka, kina; nevolja, zlo, bēda; ĩalost, tuga; krivo, krivnja; einem etwaš zu —c tšun, uvrediti koga, ušiniti mu krivo; ſich ein —c tšun, raniti se, ubiti se; Liebe und —, dobro i zlo; im —c gehen, nositi černo, ĩaliti koga; weder zu Lieb' noch zu —, ni zlo ni dobro; Niemand zu Lie-

- be ober Seibe die reine Wahrheit
ausfagen, kazati pravu istinu bez
svakog obzira.
- Seiben, *v. a.* tērpēti, patiti, snositi,
podnositi, stradati; dati, dopu-
stiti; Schaden —, štetovati, kva-
rovati; — *n.* stradanje, patnja,
mūka; žalost.
- Seibenb, *adj.* tērpēé, stradajué; bo-
lestan, nemoćan.
- Seibenschaft, *f.* strast; požuda; poho-
tjenstvo; — *lich*, *adj.* strastan; po-
hotan; požudan.
- Seibengeschichte, *f.* mūka.
- Seibentlich, *adv.* snosan; tērpēé; *lich*
— verhalten, snositi, tērpēti, ne-
protiviti se.
- Seiber, *i.* žali bog! žali bože!
- Seibig, *adj.* tužan, žalostan, nevo-
ljan, kukavan; zao, zločest, po-
gan.
- Seiblich, *adj.* snosan; sřednji, sřed-
nje ruke.
- Seibtragend, *adj.* tužan, žalostan, u-
cviljen; žalujué, u cernu; —we-
sen, *n.* žalost, tuga; zu meinem
großen —, na veliku moju žalost.
- Seier, *f.* lira; es ist immer die alte
—, es bleibt immer bei einer —,
sve jedno te jedno; —mann, *m.*
lirovnik; —n, *v. n.* gudēti; er
leiert mir die Ohren davon voll,
napunio mi s tim ušī.
- Sei-en, *v. a.* uzajmiti, posuditi, zai-
mo, u zajam dati; ein Pferd —,
posuditi konja; — *n.* zajam;
zajmivanje; —bank, *f.* zajamna
banka; —bibliothek, *f.* posudna
knjižnica; —haus, *n.* zajamnica,
posudnica; —kauf, *m.* kupna na
véru; —vertrag, *m.* posudna po-
godba.
- Seisaken, *f.* Bettuch..
- Seim, Seimen, *f.* Sehm.

- Seim, *m.* tutkalo, kelja, klija; (Bo-
gelleim), lépak, veska; —en, *v. a.*
tutkaliti, lépiti, keljiti, kljati; —
icht, *adj.* lépiy, žilav; *f.* Sehmig;
—ruthe, *f.* žiba, žibica, prut (ob-
lépljen); —tiegel, *m.* tiganj za
tutkalo; —wasser, *n.* voda kljia-
na; —zwinge, *f.* preša, prešica.
- Sein, *m.* lan; —acker, *m.* —felb, *n.*
laniste.
- Seine, *f.* uže; konopčić, konopac.
- Seinen, *adj.* platnen, pēten, od lana,
lanen.
- Sein-raut, *n.* lan (trava); —fuchsen,
m. pogača od lana; —öl, *n.* ulje
laneno; —samen, *m.* lan, sēme od
lana.
- Seinwand, *f.* platno, bez; —en, *adj.*
pēten, platnen; —handel, *m.* tē-
govina s platnom; —händler, *m.*
platnar.
- Seinweber, *m.* tkalac.
- Seise, *adj.* lagan; tih; lak; ein —
Gehör, dobar, tanak sluh.
- Seisetreter, *m.* uhoda, špiun.
- Seiste, *f.* letvica; kraj, okrajak;
lěvca; (Tuch—), dizga; (am mensch-
lichen Körper), dimlje.
- Seisten, *m.* (der Schuster), kopito, ka-
lup.
- Seisten, *v. a.* činiti, dēlati, proizvo-
diti; izpuniti, raditi; Folge —,
slušati, poslušati; Dienste —, slu-
žiti, na ruku biti; einen Eid —,
zakleti se, priseći; einem Gesell-
schaft —, zabavljati koga; Genüge
—, zadovoljiti, namiriti, samiriti;
Gewähr —, jemčiti se za što;
Zahlung —, platjati.
- Seisten-bruch, *m.* kila u dimlju; —
hobel, *m.* kornič (vērsta od bla-
nje); —schneider, *m.* kopitar, ka-
lupar.
- Seistung, *f.* izpunjenje, izvršenje.

(t.) činitba; — en und Gegenleistungen, činitbe i uzčinitbe; — 8-
periode, f. činitbeno doba; — 8-
pflicht, f. dužnost činitbena; — 8-
pflichtig, adj. dužan što činiti; —
spflichtiger Grund, obvezano zem-
ljište; dělo, stvor; (des Eides),
prisega, zakletva.

Zeitband, n. povodac, povod.

Zeit-en, v. a. voditi, peljati; fig.
ravnati; vladati, upravljati; — er,
m. voditelj, upravitelj; f. Führer.

Zeiter, f. lěstve, lotra, merdevine;
(am Wagen), lěse (od kolan).

Zeiter-baum, m. děrvo od lěstavah;
— sprosse, f. klin od lěstavah; —
wagen, m. kola s lěsom.

Zeitsaben, m. fig. rukovodstvo, (t.)
povodac; — feuer, n. trag od ba-
ruta; ogranj prevodni; — hammel,
m. ovan prevodni; — hund, m.
pas, hěrt prevodni; — stern, m.
zvězda sěverna.

Zeitung, f. vodjenje; ravanje, uprav-
ljanje; (Wasserleitung), vodovod;
— draht, m. povodna žica.

Zeube, f. bok.

Zenden-lahm, adj. prebijena boka,
hrom; — weh, n. bolest u boku.

Zerfen, v. a. obrěnuti; obratjati;
ravnati, upravljati; sich zur Lu-
genb —, uputiti se putem krě-
posti.

Zerffam, adj. povodljiv, pokoran, po-
slušan, gibak; — feit, f. povodlj-
voet, pokornost, posluh, gibkost.

Zerffeil, n. Zerfriemen, m. f. Zügel.

Zerfung, f. ravanje, upravljanje; o-
bratjanje.

Zerz, m. prolětje, protulětje, prema-
lětje; — monat, m. ožujak, mart.

Zesparb, m. lavoris, kĀplan.

Zerche, f. śeva, ikěrlac, ěaverljuga
(ptica).

Zerchen-baum, f. ZĀrche; — salt, m.
kobac (ptica); — fang, m. — strei-
chen, n. lovitva, hvatanje śevah;
— garn, n. mreža za śeve; —
schwamm, f. ZĀrchenschwamm.

Zernbegierde, f. śelja za naukom.

Zernen, v. a. & n. uĉiti, uĉiti se.

Zernenbe, m. uĉenik.

Zern-freiheit, f. sloboda naukah; —
zeit, f. vrěme, doba od nauka.

Zesbar, adj. śtiv, ĉativ, śto se ĉitat
može.

Zesf, f. pobiranje, kupljenje; berba,
bratva, těrgatba.

Zese-art, f. razliĉno ĉitanje; naĉin ĉi-
tanja; — buch, n. knjiga od ĉi-
tanja, ĉitanka.

Zesen, v. a. (sammeln), brati, kupiti,
pobirati; (reinigen, ausfuchen), iz-
birati, ĉistiti, trěbiti; Zeser —,
ĉinkati perje.

Zesen, v. a. & n. ĉitati, śtiti, ĉatiti,
uĉiti; (Collegien —), uĉiti, tuma-
ĉiti; śber etwas — können, věś
ĉemu biti.

Zesen, n. (Sammeln), branje, sabi-
ranje, kupljenje; (im Buche), ĉi-
tanje, śtenje; — swerth, adj. vrě-
dan ĉitanja.

Zesepult, n. śtionac, śtionik.

Zeser, m. ĉitatelj, śtilac; (Sammler),
beraĉ, kupilac; těrgaĉ; — in, f.
ĉitateljica, śtilica; (Sammlerin),
beraĉica, kupilica; těrgaĉica; —
lich, f. Zesbar.

Zeszeit, f. berba, bratva, těrgatba.

Zetten, m. gnjila, ilovaĉa, glina.

Zetter, f. slovo, pisme.

Zezgen, f. Zergögen.

Zest, adj. posljednji, stražnji, krajnji,
zadni; — ens, — hin, adv. neda-
vno, onomadno; posljednje.

Zest-nachgebörner, m. mezimac; —
verfallen, adj. (Termin), posljednji,

minuli (rok); —willig, *adj.* što se tiče posleđnje volje; —willige Verfügung, posleđnja razložba (razredba).

Leuchte, *f.* lanterna, senjer.

Leuchten, *v. n.* svétiti, svétiti se; sjati, sjati se; sévati; baš Wetter leuchtet, munja séva; einem —, svétiti, posvétiti komu.

Leuchter, *m.* svétnjak; —stuhl, *m.* podnožje od svétnjaka.

Leuchtfeuer, *n.* svétionica; —fugel, *f.* obla ognjena; —thurm, *m.* svétionik.

Leugnen, *f.* laugnen.

Leumund, *m.* (veralt.), glas, poštenje, ime; bösen — machen, klevetati, ogovarati, opadati koga.

Leute, *pl.* ljudi, svét, čeljad; unter die — bringen, razglasiti, razneti; —scheu, *adj.* div, divji; —schinder, *m.* kervopilac, kervopia.

Leutfelig, *adj.* uljudan, drag, mio, prijazan; —keit, *f.* uljudnost, prijaznost.

Levir-en, *v. a.* den Protest, preduzeti prosvéd (protest); —ung, *f.* preduzetje prosvéda.

Levit, *m.* levita; einem die — en léfen, (gem.) osapunati, oprati koga; —isch, *adj.* levitski; levitin.

Levtoje, *f.* šeboj (cvét); —schwef, *m.* šeboj (gèrm).

Lexicon, *n. f.* Wörterbuch.

Leyer, *f.* Leier.

Licent, *f.* Zoll, Accise.

Licentiat, *m.* licenciat; — *n.* dopuštenje.

Licenz, *f.* dopuštenje; —gebühr, *f.* (t.) dopustnina.

Licht, *n.* svétlost; svétlo, vidélo, vidélica; (Lerze), svéća; Leuchter der Körper, Leuchte, svétlo; an baš — bringen, donéti, izvesti na vidélo,

na vidik; an's — kommen, doći na svétlo, na vidélo; einen hinter baš — führen, prevariti koga; einem im — stehen, zastupiti, zasloniti komu.

Licht, *adj.* svétao, jasan, bistar; (nicht bicht), rédak.

Lichtarbeit, *f.* délo pri svéći.

Lichtbraun, *adj.* svétlo-mèrk.

Lichten, *v. a.* (ein Schiff), oblakšati, izprazniti; den Aker —, dignuti sidro; (heller machen), razjasniti, razsvétliti; einen Waib —, prošéći, razkèrèiti žumu.

Lichter, *m.* barkača; dereglia.

Lichterloh, *adv.* — brennen, plasnjati, bukšati, plantiti.

Lichtfarben, *adj.* na svéću; —form,

f. kalup za svéće; —fuchš, *m.*

ridjan (konj); —gelb, svétlo-žut;

—gießer, *m.* svéćar; —grau, *adj.*

svétlo-siv; —hut, *m.* gasilo, gasio-

nik; —messe, *f.* svétlo marinje,

očištenje marijno; —messer, *m.*

svétlomér; —puße, —scheere, *f.* o-

kresac; —pußer, *m.* okresac; —

recht, *n.* pravo na svétlost; —

rotz, *adj.* svétlo-cèrven; —schra,

tko se svétla boji, svétlobojeć; —

schirm, *m.* zaslon (od svéće);

—schnuppe, *f.* mosur (od svéće);

—stoch, *f.* Leuchter; —strahl, *m.*

zrak, zraka; —voll, *adj.* svétao,

sjajan, jasan.

Licitation, *f.* dražba; —s-, (in Zus.) dražbeni; —weg, *m.* put dražbe.

Licitiren, *v. a.* dražati.

Lieb, *adj.* drag, mio, ljubljen, prija-

tan; einen — haben, ljubiti koga;

einen — gewinnen, obljubiti koga;

es ist mir —, drago mi je; ich

habe meine —e Noth mit ihm, do-

sta brige imam s njime.

Ljubavne, v. n. namigivati, gledat se ljubljeno.

Ljubica, n. draga, ljubovnica; mein —, dušo, draga moja, srce moje.

Ljubica, Gw. (Gur) Ljubica, vaša dragost.

Ljube, f. ljubav, ljubezan; milost, dragost; prignutje.

Ljubica, f. dragovanje, ašikovanje, milovanje.

Ljubica, v. n. dragovati, ašikovati.

Ljubica, v. a. ljubiti, milovati.

Ljubicawürdig, adj. ljubezan; —feit, f. ljubeznost.

Ljube, adv. prie, radie; — sein, — wollen, — haben, thun ic., voléti; es ist mir —, volim; ich möchte — sterben, als dieses thun, volio bi umréti, poginuti, neg to učiniti; ich trinke lieber Wasser, volim vode piti.

Ljubica-angelegenheit, f. ljubav, posao ljubveni; — apfel, m. patlidjan (cèrljeni); — blick, m. pogled ljubveni; — brief, m. pismo, list ljubveni; — dienst, m. ljubav, usluga; — erkklärung, f. očitovanje ljubavi; — feiber, n. groznica ljubena; — gedanken, pl. m. misli ljubene; — gebicht, n. pesan ljubena; — geschichte, f. priča, pripovést ljubena; — gott, m. Leljo, Amor, Kupidon, bog od ljubavi; — göttin, f. Venera, boginja od ljubavi; — handel, m. dragovanje, ljubav, milovanje; — krankheit, f. bolest ljubena; — mahl, n. terpeza bratinska; — Christi, poslédnja večera; sv. telo, sv. sakrament; — tranf, m. napitak ljubveni; — wert, n. ljubav; dèlo dobro, bogoljubno; — wuth, f. bés ljubveni.

Ljubevoll, adj. ljubezan, pun ljubavi.

Ljubegewinnen, v. a. obljubiti; — ha-

ben, v. a. ljubiti, milovati; — haber, m. ljubovnik; ljubitelj, dragi; — haberei, f. strast, ljubav; — haberin, f. ljubiteljica; ljubovnica, draga; — kufen, v. a. dragovati, milovati; — kofung, f. dragovanje, milovanje.

Ljublich, adj. sladak, mlo, prijatan, ugodan; — felt, f. prijatnost, ugodnost, slast.

Ljubling, m. ljubimac, milostnik; — siber, f. misao najmilla.

Ljublos, adj. tvèrd, nemio, nemilosèrdan; — igfeit, f. nemilost, nemilosèrdje.

Ljubreich, adj. ljubezan, blag; — reich, m. milota, milost, dragost, razkoša, razbluda; — reichent, adj. dragostan, razkošan, razbludan; — schaft, f. ljubav.

Ljubste, f. draga, ljubovnica; zena, zaručnica; — r, m. dragi, ljubovnik; muž, zaručnik.

Ljubstuck, — stüffel, m. selen (cvèt); — werth, adj. drag; mio, ljubezan.

Ljub, n. pesma; pesan; začinka; popévka, pévka; — then, n. pesmica; pesamce; — erbuch, n. pesmarica; — erdichter, m. pesmar.

Ljubverlich, adj. nemaran, nemarljiv, len; zao, nevaljao; zloèest, razuzdan, razpušten; — feit, f. nemar, nemarnost, lenost; nevaljalost, zloèa, razpuštenje, razuzdanje.

Ljublohn, m. služinska plata.

Ljubferant, m. nabavnik.

Ljubfergelt, n. nabavnina, predajni novci.

Ljubferen, v. a. providedèti, dati, nabaviti, obkèrbiti; izručiti, predati; (eine Arbeit) dogotoviti, svèrsiti kakvu radnju; (abgeben eine Arbeit) dostaviti; eine Schlacht —,

popbiti se; —ung, *f.* nabava, nabavljanje; izručenje; dogotovak, dostava.

Lieferungs-, (in Zuf.) nabavni, dogotovni, dostavni.

Liegen, *v. n.* ležati; (von Städten, Dörfern ic.), ležati, biti, stojati, nahoditi se; auf den Knien —, klečati; — lassen, ostaviti, pustiti; auf den Tod —, na smert bolestan, bolan biti; auf dem Bauche —, potërbuške ležati; auf dem Rücken —, ležat nauznako; — *v. s.* es liegt mir daran, do toga mi je; es liegt mir nichts daran, nemarim za to; es liegt nicht an mir, to od mene nevisi; es liegt mir am Herzen, na sèrcu mi leži; es liegt mir an der Brust, steže mi pèrsi; es liegt nichts daran, ništa zato; zur Hand —, bit na ruci; der Unterschied liegt darin, razlika je u tom.

Liegend, *adj.* ležeć; postavljen; — Gründe, dobra negibiva.

Liegenschaft, *f.* nepokretnost.

Lieutenant, *m.* lačman, (t.) poručnik.

Lilie, *f.* ljiljan, lilj, lèr; —nweiß, *adj.* bio kao lèr.

Limonade, *f.* limunada.

Limonie, Limone, *f.* limun (plod); —nbaum, *m.* limun (dèrvo).

Linde, —nbaum, *m.* lipa.

Lippen-bast, *m.* liko, lub; —blütthe, *f.* cvät lipov; —holz, *n.* lipovina; —wald, *m.* lipik.

Linder-n, *v. a.* utèšiti, oblakšati, umiriti, utàžiti; —ung, *f.* utèha, utèšenje, oblakšanje.

Lindwurm, *m.* zmaj, àzdaja, pozoj.

Lineal, *n.* linia, linir.

Lineamente, *pl. n.* *f.* Gesichtszug.

Linie, *f.* linia; (ein Strich), potez; red; (Zeile), redac, redak; ver-

sta; (Verwandtschaftslinie), loza; (Stabtabmàrkung), okrajik.

Linien-amt, *n.* okrajieki ured; —blatt, *n.* list naliniran; —schiff, *n.* brod, korablja od linie; —soldat, *m.* regulaš, (t.) birmanac; —truppen, *pl.* regulaši, uredne čete, (t.) birmanska vojska.

Liniren, *v. a.* linovati, linirati.

Linf, *adj.* lèv; —e Seite, opaka strana, naliče; lèva strana; die Linke, levača, šuvaka; —isch, *adj.* nezgrapàn; —s, *adv.* na lèvo; —sein, lèvak, šuvak biti.

Linse, *f.* leća, sočivica; —förmig, *adj.* sočivast, lečast.

Lippe, *f.* usnica; —nlaut, *m.* slovounje.

Liquid, *adj.* bezsumnjiv, bistar; (richtig gestellt), istinit, u redu; —ant, *m.* (t.) dugovni tužitelj; —at, *m.* tuženi dužnik; —ation, *f.* (t.) obezsumnjitba, razbistrivanje, razbistra; (Schuldschuldung), izplata duga; —ator, *m.* (der etwas klar darthut), razbistritelj; (in Schuldsachen), dugorazpravnik; —iren, *v. a.* razbistriti, obezsumnjiti; izplatiti dug; (eine Caffe), ogledati (pèneznicu); —irung, *f.* razbistra; izplata; —itdt, *f.* bezsumnjivost; —stellung, *f.* izmirenje ostatakah; —um, *n.* bezsumnjivi dug.

Lispeln, *v. n.* šaptati; žuboriti; žamoriti; žušnjiti.

List, *f.* varka, hitrost, hitrina, lukavština; —und Betrug, lukavština i prevara.

Liste, *f.* lista; popis.

Listig, *adj.* lukav, hitar.

Litanei, *f.* litanie.

Literarisch, *adj.* literaran; književan; —ator, *m.* književnik; —atur, *f.* literatura, knjižestvo, slovestvo.

Litorale, *n.* primorje; (in Zus.) primorski.

Liturgie, *f.* liturgia.

Liße, *f.* gajtan; plećić, trak.

Livret, *f.* livrea.

Lob, *n.* hvala, pohvala; slava, dika; —begierde, *f.* želja za slavom, ponosnost; —begierig, *adj.* željan slave, ponosit.

Loben, *v. a.* hvaliti, slaviti, dićiti.

Lobenswürdig, *adj.* dostojan hvale, slave.

Lobeserhebung, *f.* hvaljenje, hvala, pohvala.

Lob-gebißt, *n.* pohvala, hvala (pěsan); —gesang, *m.* —lieb, *n.* zaćinka (Gund.), himna.

Löblich, *adj.* slavan; hvale vrėdan.

Lob-preisen, *v. a.* hvaliti, slaviti, velićiti; —rede, *f.* pohvala, hvala (govor); —redner, *m.* hvalitelj, velićitelj; —singen, *v. n.* hvale pėvati; —spruch, *m.* hvala, pohvala.

Local-, (in Zus.) mēstni.

Localität, *f.* prostorija, mēstnost.

Local-ist, *f.* danje u najam; —or, *m.* (t.) najmodavac.

Locativ, *m.* (in der Sprachlehre), mēstelnji (padež).

Loch, *n.* rupa, škulja, luknja; jama; (Gesängniß, schlechte Wohnung), tamnica, zla kuća, duplje; (Wunde), rana; auf dem letzten — pšćen, tanko svirati.

Löchelchen, *n.* rupica, škuljica, luknjica; jamica, jamka.

Lochen, *v. a.* bušiti, vėrtati, šupiti.

Löcherig, *adj.* šup, šupalj, šupljikast.

Löchsäge, *f.* pila (za plit rupe).

Lode, *f.* uvojak, vitica, rudeć.

Lodden, *v. a.* mamiti, vabiti; Haare —, ruditi, uvijati kose; sich —, *v. r.* uvijati se, ruditi se.

Locher, *adj.* netvėrd, nečvrst; slab; rahao; nenategnjen; *fig.* razpušćen, razuzdan.

Lochig, *adj.* rudast, rud, kovėrast.

Loch-pfeife, *f.* sopilica (za vabiti); —speise, *f.* mama, namama, jeska; —stimme, *f.* glas vabeći; —vogel, *m.* vabac.

Lobersäße, *f.* pėrhavica.

Lobern, *v. n.* gorėti, buktati, plasanjati.

Löffel, *m.* lica, oćica, kaćika.

Löffelci, *f.* lăćelci.

Löffel-ente, *f.* patka širokokljuna; —gans, *f.* guska širokokljuna; —kraut, *n.* kaćićak (trava); —stiel, *m.* dėrćak od žlice.

Logarithmus, *m.* logaritam.

Loge, *f.* loća.

Logik, *f.* logika; —er, *m.* logik.

Logisch, *adj.* logićan; logićki, umnićki.

Lohe, *f.* plamen; stroj.

Lohen, *v. a.* strojiti; — *v. n.* buktati.

Lohgar, *adj.* strojen.

Lohgärtter, *m.* strojbar; —ci, *f.* strojbaria.

Loh-grube, *f.* jama strojbarska; —mühle, *f.* mlin za stroj.

Lohn, *m.* plata, platja; mito, dar, uzdarje; —arbeit, *f.* radnja za platu; —arbeiter, *m.* nadničar, najamnik.

Lohnen, *v. a.* naplatiti, platiti, odariti; es lohnt sich der Mühe, vrėdna je.

Lohn-futsche, *f.* koćia, kola najmena; —futscher, *m.* koćiać najmeni, foringas, kiridžija; —laci, *m.* lokaj, sluga najmeni; —tag, *m.* tećatnik za platu.

Löşnung, *f.* platja; (der Soldaten), vojnićka plata; mito.

Lošč, *m.* ljulj.
Lombard, *f.* Leihhaus.
Loos, *n.* sréca, udes; (in der Lotterie), ždréb, kocka, cedulja; baš — ist geworfen, kocka je bačena.
Loosen, *v. n.* kockati se, ždrébati se.
Looszettel, *m.* ždrébница.
Lorbeer-baum, *m.* lovor, lavor, lovorika; —blatt, *n.* list lovorov.
Lorbeer, *f.* jagoda lovorova.
Lorbeer-strauch, *m.* vénac lovorov; —zweig, *m.* grana lovorova.
Los, *adj.* odvezan; odlépljen; prost; lišen, uhiljen; slobodan; nestášan, nemiran; razuzdan, razpušten; frisch barauf —, hajde, udri!
Los-arbeiten, *v. a.* odlépati; razstaviti; odkinuti, réšiti; —binden, *v. a.* odvezati, razvezati, odréšiti; —brechen, *v. a.* odkinuti, odlomiti, odkérhati; —brennen, *v. a.* opaliti, uigati.
Losbrief, *m.* (t.) odrešnica.
Lošchen, *v. a.* gasiti, tórnuti; kaliti; brisati, terti; ein Schiff —, izkércati brod; die Waaren —, izkércati robu; (aus den Grundbüchern), izbrisati iz zemljanih knjigah.
Lošchgeräthe, *m. pl.* gasila, sprave za gasenje.
Lošch-horn, *n.* gasilo, gasionik; —kohle, *f.* ugljen ugašen; —papier, *n.* papir probijajući; —platz, *m.* (Abladungsart), izkercaliste; —ung, *f.* gasenje; (ber Ladung), izkercivanje, izkercaj; (bücherliche), izknjižba; —stähig, *adj.* izknjižljiv; —stegühr, *f.* (t.) izpisna, izknjižnina.
Losbrüden, *v. a.* (baš Gewehr), opaliti pušku.

Losse, *adj.* nestášan, opak, pogan, zločest, nevaljao.
Lossegelb, *n.* odkupnina.
Lossen, *v. a.* odvezati, razvezati; odréšiti, razréšiti; razstaviti, razšiniti, unléšiti; (loskaufen), odkupiti, izkupiti; Gelb —, pazariti, terti; ein Gewehr —, opaliti, uigati pušku; ein Zeichen —, kupiti cedulju od ulazka.
Los-geben, *v. a.* izručiti; pustiti; odпустiti; —gehen, *v. n.* razvezati se, otvoriti se; (von Gewehren), opaliti se, uigati se, puknuti; auf einen —, nasernuti, navaliti na koga; —kaufen, *v. a.* odkupiti, izkupiti; —kommen, *v. n.* uteći; spasiti se; —lassen, *v. a.* pustiti, izпустiti, razпустiti; —lassung, *f.* puštenje, izpuštenje; —machen, *f.* Losarbeiten; —reißen, *v. a.* odtérgnuti, odcépati; —sagen, *sich. v. r.* odreci se nečega; —schlagen, *v. a.* odbiti; —schließen, *v. a.* odkovati, razkovati; —sprechen, *v. a.* odréšiti, osloboditi; odпустiti; —sprechung, *f.* odréšenje, oslobodjenje; —trennen *f.* Abtrennen.
Losung, *f.* (Ziehung), vučenje zdréba; znak, znamenje; (Parole), réč, priča; (Handel), pazar.
Losung, *f.* razvezivanje; paljenje, pucanje; (Loskaufung), odkup, odkupljenje.
Los-werden, *v. n.* odréšiti se; osloboditi se; razvezati se, oprostiti se; —ziehen, *v. n.* (auf einen —), nasti, navaliti na koga.
Loth, *n.* lot; (Wauf.) kalamir, fajba olovo; spoja.
Lothe, **Lothung**, *f.* spoja, spajanje.
Lothen, *v. a.* spojiti; spajati.
Lothig, *adj.* od lota, sin.

Löttholben, *m.* spajalo.

Lothrecht, *adj.* po slajbi, po kala-miru.

Lothe, Lotsmann, *m.* pilot, vodič.

Lothgeld, *n.* pilotovina.

Lotherbube, *m.* kalaš, orjatin.

Lotterie, lutrija, lot; — looš, *n.* ždrčb, cedulja, srččka (od lutrie).

Lotto, —spiel, *n.* lutrija; (in Zuf.) lutrijski.

Löwe, *m.* lav.

Löwen-artig, *adj.* lavu spodoban; lavski; —grube, *f.* jama lavska; —herz, *n.* sèrce lavsko; —hündchen, *n.* pás lav; —mähe, *f.* griva lavska; —zahn, *m.* lesandra (trava).

Löwin, *f.* lavica.

Luchš, *m.* ris, oštrovid; —augen, *pl.* oči od risa; *fig.* oštar vid.

Lüde, *f.* kèrnja, šterba; rupa, prolom; —enbüßer, *m.* *fig.* kèrpa, zakèrpa; Zemanbeš — sein, pomelo čije biti; —ig, *adj.* kèrnjav, šterbav.

Luder, *n.* mèrcina, stèrvina; (Röder), mama, namama, jeska; *fig.* (eine lieberliche Weibsperson), loča, mèrcina; —n, *v. n.* (gem.), nevaljalo živéti; —v. a. mamiti, vabiti.

Luft, *f.* zrak, povétarce, vazduh; vétar; —art, *f.* vèrsta od zraka; —ball, *m.* balun; —blase, *f.* mèhuric.

Lüftchen, *n.* vétaric, hladak.

Lüfter, *v. a.* vétriti; podignuti, odkriti.

Luft-erscheinung, *f.* pojavljenje pové-tarno, prikaza u zraku; —himmel, *f.* Luftkreis; —ig, *adj.* pové-taran, zračan; (leicht), lak; —kreis, *m.* atmosfera, dahokrug; —fugel, *f.* obla pové-tarna; —funde, *f.* zra koslovje, nauk o zraku; —loch, *n.* oduška; —malz, *n.* ječam osušen

na zraku; —messer, *n.* ajerometar, zrakomér; —pumpe, *f.* si-saljka pové-tarna; —reise, *f.* puto-vanje po zraku; —röhre, *f.* duš-nik; —salz, *n.* sol pové-tarna; —säure, *f.* kiselina pové-tarna; —schiff, *n.* brod pové-tarni; —schiffer, *m.* brodar pové-tarni; —schiffahrt, *f.* brodarstvo pové-tarno; —schloß, *n.* fig. ludovet; —schlöffer bauen, po vétru snovati; —springer, *m.* skakalac; —sprung, *m.* skok; —streich, *m.* promah; —zeichen, *n. f.* Lufterscheinung; —zieher, *m.* oduška (na prozoru); —zug, *m.* pro-puh; —zündler, *m.* samozeg.

Lug, *m.* obmana, obsèna, laž.

Lüge, *f.* laž.

Lügen, *v. n.* lagati; —, *n.* laganje; —haft, *adj.* lažljiv, lažan; —maul, *n.* laža, lažac, lažljivac.

Lügner, *m.* laža, lažac, lažljivac; —in, *f.* laža, lažica, lažljivica; —isch, *adj.* lažljiv, lažan.

Lufe, *f.* rupa, škulja, okno.

Lümmel, *m.* orjatin, prostak, dem-beo, čèpac.

Lumpy, *m.* klatež, potepuh, tepac; —en, *m.* tralje, kèrpina, cunja, dronjak; —engfinel, *n.* klateži, tepèad; —ensammler, *m.* cunjar; —enzucker, *m.* šećer, cukar čèrni; —erei, *f.* ništaria, trice, kućine, tepnjaria; —icht, *adj.* traljav, cunjav; siromašan, kukavan; stišljiv, šker, tvèrd, —ig, *adj.* traljav, odèrpan, cunjav.

Lunge, *f.* pluća, džigerica bèla.

Lungen-arterie, *f.* sèrčanik; —ent-zündung, *f.* upaljenje plućah; —fieber, *n.* groznica od plućah; —geschwür, *n.* prišt na plućih; —hieb, *m.* fig. istina; —kraut, *n.* plućnjak (trava); —moos, *n.* mah

plučni; —muß, *m.* sčé od plučah;
—probe, *f.* ogled pluča; —sucht,
f. tiska, jektika, suhobolja; —
süchtig, *adj.* tisikav, jektičav.

Lünse, *f.* klinac od kolah, lunjak.

Lunte, *f.* štilj.

Lust, *f.* radost, veselje; razkoša, na-
slada; volja, želja, pohotjenstvo;
zabava, arajstvo; —barkeit, *f.*
veselje, zabava, arajdanje, svetko-
vina; —beet, *n.* cvétnjak; —birne,
f. bludnica, razbludnica, loča.

Lüsten, Lüstern, *f.* Gelüsten.

Lüster, *adj.* željan, požudan, pohot-
tan; —heit, *f.* pohotnost, pohot-
ljivost.

Lust-fahrt, *f.* šetnja, prošet (vozeći
se); —feuer, *n.* oganj razkošni;
—garten, *m.* (t.) razveselni vèrt;
—haus, *n.* kuća razkošna.

Lustig, *adj.* veseo, radostan; zaba-
van, prijatan; —keit, *f.* veselje,
radost; —macher, *m.* veseljak.

Lust-reise, *f.* put za zabavu; —schloß,
n. razveselni dvorovi; —sche,
f. bolest bludna; —spiel, *n.*
komedia, igra vesela; —stück, *f.*
Lustbeet; —wald, *m.* šumica raz-
veselna; —wandel, *v n.* šetati,
šetati se.

Luther-aner, *m.* luteran; —isch, *adj.*
luteranski; —thum, *n.* luteranstvo.

Lutter, *m.* patoka.

Lurus, *m.* zalihost, (t.) nagizda; iz-
vanština; —artifel, *m.* nagizdna
roba; —gebäud, *n.* nagizdna pe-
karia.

Lyceal, (in Zus.) licejni, nadučilišni.

Lycäum, *n.* licej, nadučilište.

Lyrif, *f.* lirika.

Lyrifsch, *adj.* lirički; liričan.

M.

Maal, Maaf, *f.* Mahl, Maß.

Mache, *f.* posao; dèlo.

Machen, *v. a.* napraviti, načiniti, u-
činiti; raditi, činiti, dèlati; Geld
—, steći novce; den Kaufmann —,
činiti se tèrgovcem; sich —, *v. r.*
učiniti se; biti; sich an einen —,
obratiti se na koga; sich davon —,
otići, uteći, pobègnuti; sich nicht
daraus —, nemariti; sich mit et-
was groß —, ponositi se, hva-
stati se, veličati se čime; sich auf
den Weg —, krenuti se na put;
er hat sich viel bei dieser Sache ge-
macht, mnogo je pri tom dobio;
sich auf die Seite —, ukloniti se;
sich über einen her —, napasti ko-
ga, navaliti na koga; sich aus dem
Staub —, izmaknuti, uzet utre-
nik, otići izpod čita; einen her-
unter —, oprati, opsovati koga.

Macherei, *f.* posao; dèlo; tvor.

Macherlohn, *m.* poslovinina; platja
od rukuh; posao, dèlo; der Schnei-
der fordert soviel —, krojač ište
za dèlo, za ruke, za posao toliko.

Macht, *f.* moć; sila; vlast, oblast;
die europäischen Mächte, evropejske
moći, sile; —brüf, *m.* pismo o
moći; pismo o punomoćju; —ge-
ber, *m.* opunomoćitelj; —haber,
m. punovlastnik; vladar; (Ermäch-
tigter), opunomoćenik, punomoć-
nik; —handlung, *f.* upotreba
moći.

Mächtigt, *adj.* moćan, moguć, silan,
silovit, uzmožan; prostran; de

beo; einer Sprache — sein, znat
jesik koigodir; —keit, *f.* prostor;
debljina.

Nacht-los, *adj.* bezmoéni; —spruch,
m. povelja, izreka módi; —wort,
n. krépká réé; povelja.

Nachwerk, *n.* hédjavo délo, kèrparia.
Nádler, *m.* samsar; (bei Getreide-
hándlern), grošícár; —gebúhr, *f.*
samsarina, grošícárina.

Naculatur, *n.* mačkanica.

Nádchen, *n.* dévojka, cura, moma;
—raub, *m.* otmica.

Nab-e, *f.* cèrv; —ig, *adj.* cèrvljiv.

Nagazin, *n.* magazin, skladište.

Nagb, *f.* služkinja, službenica; dé-
vica, cura, moma.

Nagen, *m.* želudac; —brúden, *n.*
tištenje u želudcu; —stebet, *n.*
groznica od želudca; —husten, *m.*
kašalj od želudca; —krampf, *m.*
gèré u želudcu; —krankheit, *f.* —
weh, *n.* bolest u želudcu; —fra-
ger, *m.* (im gem. Leben), kiselica,
slabo vino; —pflaster, *n.* melem
za želudac; —stúrfend, *adj.* želu-
dačan; —tropfen, *m. pl.* kaplje
želudačne; —wasser, *n.* voda žel-
udačna.

Nager, *adj.* suh, méršav, ópao, slab;
—keit, *f.* méršavost, suhoća.

Nagie, *f.* Zauberei.

Nagister, *m.* méstar (od naukah).

Nagistrat, *m.* poglavarstvo.

Nagnat, *m.* velikaš.

Nagnet, *m.* gvozdoteg, magnet; —
isch, *adj.* magnetiški, gvozdotèžan;
—istren, *v. a.* magnetizirati; —
ismus, *m.* magnetizam; —nabel,
f. igla gvozdotèžna.

Nagniscenz, *f.* velebitnost; vele-
moštvo.

Nagsamen, *f.* Mošn.

Nahagonholz, *n.* mahagonovina.

Nahb, *f.* kositba, košnja.

Náh-en, *v. a.* kositi; —er, —der,
m. kosac.

Nahl, *n.* (Gastmahl), gostba, sobet,
goštenje; (Zeichen), znak, biljega,
obilježje; (auf der Haut), madež,
znamenka; (Ziel), biljega, cilj.

Nahlen, *v. a.* (Getreide), mléti.

Nahl-gast, *m.* pomilar; —geld, *n.* —
grošchen, *m.* samljevína; (als ein
Quantum des vermaßlenen Getrei-
des), újam; —mann, *f.* Nahl-gast;
—noth, *f.* (t.) postup; —schaf, *f.*
Brautschaf.

Nahl-strom, *m.* vir, vértlog; —zei-
chen, *n.* znamenje; (auf der Haut),
madež.

Nahlzeit, *f.* gostba, goštenje, sobet;
obéd; večera.

Náhne, *f.* griva.

Nahn-en, *v. a.* opomenuti koga ra-
di čega; opominjati; —er, *m.* o-
pominjalac; —erin, opominjalica;
—zettel, *m.* opomenica.

Náhrchen, *n.* priča, pričica, bajka;
—haft, *adj.* izmišljen; čudan, čud-
novit.

Náhre, *f.* priča, pričica; (Pferd),
kljuse.

Mai, *m.* maj, svibanj; —baum, *m.*
maj; bréza; —blume, *f.* —blüm-
chen, *n.* jurjevica, gjurgjica, gjur-
gije (cvét); —butter, *f.* majsko
maslo.

Maier, *f.* Meier.

Maisich, *m.* čepa, laska (riba).

Maitäfer, *m.* kebar, skarambez majski.

Mais, *m.* kukuruz; —brot, *n.* kuku-
ruznica; —solben, *m.* kukuruz;
(entfrónt), okomak, šašarica; —
stroh, *n.* kukuruzovina, šašarovina.

Maische, *f.* Meische.

Maitresse, *f.* priležnica, priložnica;
milostnica, hotnica.

Majestät, *f.* veličanstvo; —*isch*, *adj.* veličanstven.
Majestätē, (in *Zuf.*) veličanski, veličestveni; —*beleibigung*, *f.* uvreda veličanstva; —*verbrechen*, *n.* zločinstvo uvréde veličanstva; —*verbrecher*, *m.* krivac uvrédjena veličanstva.
Major, *m.* major.
Majoran, *m.* majuran, mažurana, sanseg.
Majorat, *n.* (t.) blškerodstvo.
Majorenn, *f.* Mönbig; —*ität*, *f.* Mönbigkeit.
Majorität, *f.* većina.
Makel, *m.* maća, oskvèrnutje; *mana*.
Makeln, *v. n.* (tabeln), kuditi, koriti, huliti; (einen Unterhändler der Kaufleute abgeben), srednik, sredovnik biti.
Makler, *m.* f. Mäkler.
Makrelle, *f.* lokarda, vérnut (riba),
Makrone, *f.* makarun.
Mak, *n.* baš erste —, pèrviput; *bieſes* —, oviput; *ein* —, jedanput; *auf ein* —, na jedanput; *mancheſ* —, kakkada; *alle* —, svakiput; *ein für alle* —, za svagda.
Malakit, *m.* malakit (kamen).
Malaga, *m.* malaga (vino).
Malen, *v. a.* slikati; *malati*, *molo-vati*; *pengati*,
Maler, *m.* slikar, malar, pengalac, živopisac; —*akademie*, *f.* akademija slikarska, malarska; —*ci*, *f.* malaria, slikaria; —*isch*, *adj.* malarski, malaran; —*kunft*, *f.* malarija, slikarstvo; —*stuch*, *m.* štapić malarski.
Malter, *n.* malter (mèra žitna).
Maltheſer, —*ritter*, *m.* maltez, vitez maltezkoga reda.
Malvaſter, *m.* malvasia (vino).
Malve, *f.* slézovaća (trava).

Malz, *n.* slad; —*barre*, *f.* pušnica; —*en*, *v. a.* sladiti, slad délati, praviti, naćinjati; —*er*, *m.* sladár; —*tenne*, *f.* slado-gumno; —*steuer*, *f.* (t.) sladarina.
Mama, *f.* mama, mamica, majka.
Mameluk, *m.* mamaluk; odmetnik, odpadnik.
Mammon, *m.* mamon; *fig.* blago, bogatstvo.
Man, *pr. se*; — *ſagt*, govori se, kaže se; *wenn* — *will*, tko hoće; — *muß*, tréba je, mora se; *wenn* — *ihn ſieht*, ſollte — *glauben*, kad ga ćovék vidi, rekó bi; — *hat* ć mir *geſagt*, rećeno mi je, kazáno mi je.
Manch-er, *pr.* gđékoi, nékoi; — *hat* ć *geglaubt*, mnogi su mislili; —*erlei*, *adj.* različít, svakojak; —*mal*, *adv.* kadgod, kakkada.
Manbat, *n.* povelja, zapovést, naredba, punomoćje; —*arius*, *m.* mandatar, punomoćnik, opunomoćnik.
Mandel, *n.* (f.) petnaest, (n. p. jajab, itd.).
Mandel, *f.* badem, mendula; (am Hals), žlézda, krajnici; —*baum*, *m.* badem, mendula (dèrvo); —*holz*, *n.* Mandel, *f.* f. Mangel.
Mandeln, *v. a.* slagati šnopje.
Mandelmilch, *f.* mléko bademovo, séménica.
Mange, Mangel, *f.* rolja, mangan.
Mangel, *m.* manjkanje, pomanjkanje, nedostatak, oskućnost, nestaćica; (*ſeſler*), ſalinga, mana; — *ber Zahlung*, neizplata; — *ber Accretation*, neprihvat (ménice); **Mängel** *auflassen*, puſtiti nedostatke; —*haft*, *adj.* manjkav, nedoveršen, nesvéršen; —*haftigkeit*, *f.* manjkavost, nesvéršenstvo.

Mangelholz, *n.* rolja, mangan;
Mangeln, *v. a.* roljati, manganati.
Mangeln, *v. n.* manjkati, nebiti, neimati.
Mangforn, *n.* smés, smésa.
Mangolb, *m.* blitva.
Manichäer, *m.* manikej; *fig.* brižljivi vérovnik.
Manier, *f.* način; —*lich*, *adj.* pun načina, uljudan, dvoran; —*lichfeit*, načini, dvornost, uljudnost, pristojnost.
Manifest, *n.* razglas; —*ation*, *f.* prokaz; —*ationseib*, *m.* prokazna zakletva.
Manipulation, *f.* rukovanje, rukovništvo; postupanje, opravljanje.
Manipuliren, *v. a.* rukovati, opravljati.
Mann, *m.* čovék; muž; vojniki, vojaki; etwas an — bringen, prodati što.
Manna, *f.* mana; —grüße, *f.* kaša od mane.
Mannbar, *adj.* za udaju; doban, dorasli; —*feit*, *f.* doraslost.
Männchen, *n.* čovéčac; mužak, samac.
Mannhaft, *adj.* hrabar, hrabren, sërčen, muševan; —*igfeit*, *f.* hrabrost, hrabrenost, sërčenost.
Mannheit, *f.* muštvo, mušnost; cinem die — nehmen, uškopiti koga.
Mannigfaltig, *adj.* razlik, različiti, različan; —*feit*, *f.* razlikost, različitost.
Männiglich, *f.* Jedermann.
Männin, *f.* muškara.
Männlehen, *n.* feud muški.
Männlich, *adj.* muški; —*feit*, muštvo, mušnost.
Mannschaft, *f.* ljudi, čeljad; moméad; vojnic, vojska.
Mannsbild, *n.* muž, muškarač, muška glava; —*seib*, *n.* muška haljina;

—*leute*, *plur.* muški, muškarači, muške glave; —*namit*, *m.* muško ime; —*person*, *f.* *f.* Mannsbild;
 —*schneider*, *m.* krojač muški;
 —*schuster*, *m.* postolar muški;
 —*stamm*, *m.* rod po mužu.
Mannsucht, *f.* želja za mužem;
 —*süchtig*, *adj.* željna muža.
Mannszucht, *f.* (t.) zapt.
Manntoll, *f.* Mannsüchtig.
Manschen, *v. n.* bërékati; —*erei*, bërékanje.
Manschette, *f.* Šandkrafte.
Mantel, *m.* kabanica, japunže; plašt.
Mantelchen, *n.* kabanličica; plaštic.
Mantelfaß, *m.* *f.* Felleisen.
Manuale, *n.* priručna knjiga, priručnica.
Mauufactur, *f.* rukotvornica, rukotvora; —*arbeiter*, *m.* rukotvornik; —*swesen*, *n.* rukotvorstvo.
Manuscript, *n.* rukopis.
Marber, *m.* kuna; —*fell*, *n.* koža kunja.
Märe, *f.* Mähre.
Märgel, *f.* Mergel.
Mariensbild, *n.* ikona, kíp majke božje; —*bisfel*, *f.* ékalj mariin (trava); —*glas*, *n.* staklo kameno.
Marine, *f.* (t.) pomorstvo; (in Zus.) pomorski.
Mark, *n.* mozag, mozdina; sërce, sërčika.
Mark, *f.* (als Gewicht) marka; (Grenz) medja, granica.
Markasit, *m.* velzin.
Marke, *f.* biljega, znamenje, znaka, znamenka.
Marken, *v. a.* bilježiti; pazariti, tëršiti.
Marketenber, *m.* margetan; —*in*, *f.* margetanica; —*ei*, *f.* margetania.
Markgraf, *m.* margrof; —*gräfin*, *f.* margrofica, margrofinja; —*grafschaft*, *f.* margrofia; —*gräflich*, *adj.* margrofov, margrofski.

Marſicht, *adv.* sèrèikav.
Marſtig, *adj.* jedar, sèrèikav, mo-
 dinav.
Marſſcheib-e, *f.* medja, medjaš, gra-
 nica; —*kunft*, *f.* rudoluèba; —*er*,
m. (t.) rudoluèitelj.
Marſſtein, *m.* medjaš, medjik, menjik
 (medjnjik).
Marſt, *m.* vašar, sajam, pazar;
 (Plaß) tèrkište, pijaca; (in *Zuſamm.*)
 sajamski, vašarski; —*bube*, *f.*
 šatra (sajamska).
Marſten, *v. a.* pazariti.
Marſſfahrer, *m.* (Sierant) sajamnik,
 vašardjia; —*ſteden*, *m.* varošica,
 varošinac, gradló, tèrgovište;
 —*geld*, *n.* sajamnina; —*leute*, *pl.*
 sajmari; —*meiſter*, *m.* sudac sa-
 jamski; —*plaß*, *m.* vašarište, pijaca,
 tèrg, tèrkište; —*preis*, *m.* cèna sa-
 jamska; —*ſchiff*, *n.* brod sajamski;
 —*ſchreier*, *m.* glumac, glumar,
 čaratan; —*ſchreierei*, *f.* glumarstvo,
 čaratanstvo; —*ſtandgeld*, *n.* sa-
 jamska mèstovina; —*tag*, *m.* sa-
 jam, dan sajamski.
Marſung, *f.* medja, medjaš; medje,
 granice.
Marſſieher, *m.* vadimozag.
Marmor, *m.* mermer, mramor; —*ar-
 beit*, *f.* mramorovina; —*banb*, *m.*
 vez mramorni; —*bruch*, *m.* —*grube*,
f. mramornica; —*iren*, *v. a.* mramo-
 riti, mermeriti; —*werk*, *n.* mramorje.
Marmorn, *adj.* mramoran, mermeran,
 od mramora.
Marmortſch, *m.* stol, tèrpeza mra-
 morna.
Marob-e, *adj.* trudan, umoran; —*iren*,
v. n. zaostati; robiti, plèniti.
Marone, *f.* marun.
Marqueur, *m.* markier.
Marquis, *m.* markez; —*in*, marke-
 zica.

Marš, *m.* Marte, Davor, bog od
 rata.
Marſch, *m.* marš, stupanje, put; (cin
 Muſtſtück), (t.) korašnica, poputnica.
Marſchall, *m.* maršal; (fürſtlicher Haus-
 hofmeiſter) domovnik; —*in*, *f.*
 maršalka.
Marſch-fertig, *adj.* spravan na marš;
 —*iren*, *v. n.* marširati, stupati,
 putovati, ièi; —*land*, *n.* zemlja
 blatata, mlakovita.
Marſſegel, *n.* jèdro od koša.
Marſtall, *m.* konjušnica gospodska.
Marter, *f.* muka, kina; —*banf*,
 raztezalo, ozledje, konjic.
Martern, *v. a.* muèiti, kiniti.
Marter-krone, *f.* kruna od muèenika;
 —*thum*, *n.* muèenstvo; —*tob*, *m.*
 smèrt od muèenika.
Marterwoche, *f.* velika nedèlja, veliki
 tédanj.
Martryer, *m.* muèenik; —*tob*, *f.*
 Martertob.
Martryin, *f.* muèenica.
Marz, *m.* maraè, mart, ošujak; —
bier, *n.* pivo marèeno.
Marzipan, *m.* marcipan.
Maſche, *f.* pešlja; oko; uzao.
Maſchin-e, *f.* (t.) kretalja; —*enfabrik*
f. kretaljarnica; —*enmàſig*, *adj.*
 kao makina; —*enmeiſter*, *m.* kretar.
Maſer, *m.* žila (u dèrvu); (Maſerholz)
 žilavo dèrvo.
Maſer, *f.* mrasa; —*ig*, *adj.* mrasav;
 —*icht*, *adj.* žilav.
Maſern, *pl. f.* mrase (bolest).
Maſſholder, *m.* Maſ-erle, *f.* klen, kle-
 nlo, keniè.
Maſſ-e, *f.* maskara, krabonosa, kra-
 bulja; —*enball*, *m.* bal maskarani;
 —*erabe*, *f.* maskarada; —*irn*,
v. n. maskarati, krabuljati.
Maß, *f.* mèra, oka; vèrè, boca.
Maß, *n.* mèra, naèin; red; in dem

—e, als die Gläubiger sich anmel-
den, redom, kako se věrovníci jav-
ljaju; gewisser —en, někako, na
někoi način.

Maßen, c. (veralt.), buduē da, videē da.
Maßgabe, Maßgebuaß, f. pravilo;
mēriło, mēra; nach —, polag, po.
Maßgebend, adj. — sein, biti ono,
polag čega se ima dērižati.

Maßig, adj. mēran; trēzan; uzpreg-
nut, uztegnut; srēdnji, srēdnje
ruke; od oke, od vēra; —en, v. a.
umēritl, uztegnuti, uzpregnuti;
— die Gerichtskosten, spustiti sudne
troškove; —keit, f. mērnost, trēz-
nost; —keitsverein, f. društvo umē-
renosti; —ung, f. mērnost, umē-
renje, uzpregnutje.

Maßliebe, f. Gānsēblume.

Maßregel, f. mēra, uredba, naredba;
pravilo; srēdstvo.

Maßstab, m. mēriło, mēra.

Maßweise, adv. na oku, na vērē.

Maßa, f. stēčajna massa; —vertreter,
zastupnik mase.

Maße, f. masa; gromada, gromila,
hērpa, množtvo; —anhäufung, f.
nagomilanje ljudstva.

Maßiv, adj. samotvor, cēlokup; čist;
tvērd, stavan, stanovit, krut; grub,
debeo, krupan.

Maß, —baum, m. jambor, jarbua,
dērvo, katarka.

Maß, Maßung, f. žirenje; pita-
nje.

Maßbarm, m. guzno crēvo, gušnjak.

Māßen, v. a. gojiti; hraniti; žiriti,
pitati.

Maß-gelb, n. žirovina, žirovnica;
—jahr, n. žirovna godina; —recht,
n. pravo žirenja; —vieß, n. ži-
rovna marva.

Maßir, m. žvatka; —baum, m.
trišlja, martina.

Maßkorb, m. koš (od jarbula); —loß,
adj. bez jarbula.

Maßschße, m. vol ugojen, upitan,
pitanac.

Maßtung, f. f. Maß.

Maßvieß, n. marva ugojena.

Matador, m. matador; fig. čelovo-
dja.

Material, n. tvorivo; (zum Bau) gra-
divo; gradja; lēs; (zum Brennen)
palivo; (zum Spinnen) predivo;
(Vorrath) zaliha tvoriva; (Maare)
mirodije, bakalska roba.

Materialist, m. mirodijar, bakal.

Materialwaare, f. mirodija, bakalska
roba; —nhändler, m. mirodijar,
bakal; —nhandlung, f. mirodijarstvo,
bakalstvo; (Gewölb) mirodnica,
bakalnica.

Materie, f. materia; predmet; (Güter),
gnoj.

Materiell, adj. materialan; mate-
rialski; tělesni.

Mathematis, f. matematika; —er,
matematik.

Mathematisch, adj. matematičan; ma-
tematički.

Matraße, f. modrac, dušek, stramac.

Matrifel, f. matica.

Matritze, f. matica, kalup.

Matrone, f. gospoja, matrona.

Matrose, m. mornar.

Matich, m. platka; —en, v. n. plat-
kom postati.

Matt, adj. trudan, umoran; slab,
mlitav, mlohav; (vom Glase), na-
oblačen, oblačen.

Matte, f. rogošina, hasura, stura;
(Wiese), livada, polje; (geronnene
Milch), gruševina.

Matten, matt machen, v. a. moriti,
umoriti.

Maturretät, f. dozrēlost.

Maß, m. blesan.

Mrauen, *v. n.* maukati; — *n.* mauk, maukanje.

Mrauer, *f.* zid, duvar, mir; — *an-*schlag, *m.* priboj; — *brecher*, *m.* ovan (gvozdeni); — *fest*, *adj.* uzidan; — *hammer*, batić zidarski; — *kelle*, *f.* mistria, žlica zidarska; — *kraut*, *n.* štirica (trava); — *krone*, *f.* (bei den Römern), kruna zidovna; — *meister*, *m.* meštar zidarski.

Mrauern, *v. a.* zldati.

Mrauer-salz, *n.* sol zidovna; — *schwalbe*, *f.* čopa, argić (ptica); — *stein*, kamen za zidat; *opeka*; — *werk*, *n.* zidovi, zidine.

Mraufe, *f.* pauk (bolest konjska).

Mraul, *n.* usti; gubica, rilo; ein großes — haben, torlati; sich kein Blatt vor's — nehmen, govoriti bez obzira; halt's —, jezik za zube!

Mraulaffe, *m.* zijalo, zijak; — *u feil* haben, zijati, prodavat zijake.

Mraulbeer-baum, *m.* dud murva (dervo); — *e*, *f.* dud, murva (plod); — *saft*, *m.* dudov sok, juha od muravah.

Mraulchen, *n.* ustašica; čelov, kušac.

Mraulchrist, *m.* lizimir, licumirac.

Mraulsen, *v. n.* namergoditi se, oběsiti nos.

Mraulsel, *m.* mazag; — *in*, *f.* mazga; — *treiber*, *m.* mazgar.

Mraul-held, *m.* torlak; nebojša; — *korb*, *m.* nagubac, košić (za gubicu); — *schelle*, *f.* zaušak, pljuska, zaušnica, zamlatica, čuška; — *thier*, *n.* *f.* Mraulsel; — *trommel*, *f.* drombulja, brunda; — *werk*, *n.* usti, jezik.

Mraulwurf, *m.* kėrt, kėrtinac, kėrtica; — *shausen*, — *shügel*, *m.* kėrtina, kėrtienjak,

Mraurer, *m.* zidar.

Mraul, *f.* miš.

Mraulschel, *m.* (gem.), židov, čifutin.

Mraulschen, *n.* dim. mišić.

Mraulfe, *f.* linjanje, tibanje, mitarenje (ptica).

Mraulfe-darm, *m.* mišjakinja, crėvca (trava); — *dorn*, *m.* mišji tėrn, koštrjka (dervo); — *breck*, *m.* (gemein), mišjak, mišje govno; — *falle*, *f.* pastulja, mišolovka, stapica; — *farbe*, *f.* boja mišja; — *gift*, *n.* mišomor, sićan; — *lauge*, *f.* lovica (maćka); — *loch*, *n.* nado, rupa mišja.

Mraulsen, *v. n.* loviti, hvatat miše; *v. a.* krasti, kradukati.

Mraulsen, *sich*, *v. r.* linjati se, tibati se, mitariti se, puštat perje.

Mraulse-nest, *n.* gnjėzdo mišje; — *öhrchen*, *n.* mišje uho.

Mraulse-still, *adj.* tih, miran kao miš; — *tobt*, *adj.* mėrtav, ubijen do smėrti.

Mraulsig machen, *sich*, *v. r.* (gem.), ponositi se.

Mraulth, *f.* carina, malta, mitnica, doganja, divona; — *beamte*, *m.* urednik kod malte; — *einnnehmer*, — *ner*, *m.* mitar, carik, maltar; — *gebührr*, *f.* mitarina, maltarina.

Mraulime, *f.* načelo.

Mraulimum, *n.* najviše.

Mraul, *ic.*, *f.* Mraul, *ic.*

Mraulhanif, *f.* mehanika; — *er*, *m.* mehanik.

Mraulhanisch, *adj.* mehanićan, mehanićki.

Mraulhanismus, *m.* mehanizam.

Mrauldern, *v. n.* većati, meketati; — *n.* većanje, meketanje, meket.

Mraulballe, *f.* medalja, kolajna.

Mraulbianoctav, *n.* oktav srėdnji.

Mraulbicin, *f.* medicina; lėk; (*Wissenschaft*) lėkarstvo; — *al*, *adj.* (objekt-

tiv) léčni; (subjectiv) lékarski; —
almsen, *n.* léčstvo; —*er*, *m.* učē-
nik od medicine; —*iren*, *v.* *n.*
léčiti se, uzimat lékarie; —*isch*,
adj. léčni, lékarski; —*ische Praxis*,
f. lékarenje; *er* hat groſſe me-
diciniſche Praxis, ima mnogo posla
kao lékar.

Medicus, *m.* lékar.

Meditiren, *f.* Betrachten, Nachdenken.

Meer, *n.* more, ocean, pučina; —*aal*,
m. gruj, grum, ugor morski, jegu-
lja morska; —*abler*, *m.* orao
morski; —*busen*, *m.* zalév, drága,
zatok; —*enge*, *f.* téšno, prodor
(morski); —*eſfluth*, *f.* plima; —
eſſille, *f.* tišina, tišma (morska);
—*eſwoge*, —*eſwelle*, *f.* val, talas
morski; —*fenſchel*, *m.* motar, ſtu-
lac (trava); —*gott*, *m.* neptun, bog
od mora; —*graß*, *n.* voga, mah
(morski); —*grün*, *adj.* zelen kao
more, morske boje; —*hafen*, *m.*
luka, porat; —*faße*, *f.* mačka
morska, majmun repati; —*linſe*,
f. leća, soćivica vodena; —*löwe*,
f. Seelöwe; —*mann*, —*menſch*, *m.*
čovék morski; —*rettig*, *m.* trena;
—*ſchaum*, *m.* péna morska, istiva;
—*ſchaumen*, *adj.* od péne morske,
od istive; —*ſchwein*, *n.* dupin,
pliskavica; —*ſtrubel*, *m.* vir, vért-
log; —*ufer*, *n.* kraj, žalo, igalo,
jalja; —*weiß*, *n.* sirena; —*wun-
der*, *n.* nakaza, neman morska;
—*zwiebel*, *f.* luk morski.

Mehl, *n.* mûka, brašno; —*beere*, *f.*
gloginja; —*beutel*, *m.* sito; —*brei*,
m. kaša; —*handel*, *m.* brašnarstvo,
mućarstvo; —*händler*, *m.* brašnar,
mućar; —*ig*, —*icht*, *adj.* omućen;
mućan, brašnav; —*ſammer*, *f.*
brašnara; —*ſaſten*, *m.* škrinja, san-
duk brašnen, mućnjak; —*ſleiſter*,

m. klija od mûke; —*floß*, *m.*
valjušak tčšten; —*pulver*, *n.* sitan
barut, sin prah; —*ſack*, *m.* vrćca,
torba brašnena; —*ſpeiſe*, *f.* tčsto;
ſtaub, *m.* paspalj; —*thau*, *m.*
hërdja, sné; —*rosa* medna; —*wurm*,
m. čërv mućni.

Mehr, *adj.* & *adv.* više; —*bieten*,
više davati; *draßati*, nadmetati,

Mehr, *n.* više; —*ausgabe*, *f.* višji
trošak; —*betrag*, *m.* višak.

Mehren, *f.* Vermehren.

Mehrentheils, *adv.* većom stranom,
po najviše, s većinom.

Mehrere, *pl.* mnogi, više od njih,
někoji.

Mehrheit, *f.* većina, većá strana;
—*malig*, *adj.* čest; od više putih;
ponovljen; —*malß*, *adv.* višekrat;
više putih, već put; —*zahl*, *f.*
većji broj.

Meiden, *a. n.* & *n.* bežati, ukloniti
se, ugnuti se čemu; ugibati se.

Meier, *m.* majurnik; —*in*, *f.* maju-
rića; —*ei*, *f.* —*hof*, *m.* majur.

Meile, *f.* milja.

Meilen-geld, *n.* miljarina; —*ſaule*, *f.*
stup od mlje; —*miljik*; —*zeiger*,
m. kazalo od miljah, miljokaz; milja.

Meiler, *m.* kopa; —*fohle*, *f.* ug-
ljevje, ugljen.

Mein, meine, mein, *pr.* moj; —*und*
dein, što je élje.

Meineid, *m.* krivorota, krivokletva;
—*ig*, *adv.* krivorotan, krivokletan;
krivoprišćni, krivozakletni; —*ige*,
m. krivorotnik, krivokletnik, kri-
voprišćnik; —, *f.* krivorotnica,
krivoprišćnica, krivokletnica.

Meinen, *v. n.* mnéti, misliti, scéniti;
einen, *v.* govorit o kom, mislit
koga; *eß* gut mit einem —, hotéti,
žel't komu dobro; *wie* — *Sie* *eß*?
kako vi to razumiete?

Meinerseits, *adv.* od moje strane.
Meinet-halben, —wegen, *adv.* rad, porad mene, s mene; čéa mene.
Meinige, *ber*, *bie*, *daß*, *pr.* moj.
Meinung, *f.* mněnje, misao, scěnjenje; mišljenje; nakanjenje.
Meinisch-e, *f.* kom; —en, *v. a.* komiti; —gefäß, *n.* komovni sud.
Meise, *f.* sěnica; —nasten, *m.* sěničarka.
Meißel, *m.* dlěto; —n, *v. a.* dlětsati.
Meist, *adj.* najviše, najveć, najvećma; *bie* —en, veći, najveći dio; —anbot, *m.* najveća ponuda; —bietende, *m.* najviše davajući; —enß, —entheilß, *adv.* najviše, ponajviše; većinom.
Meister, *m.* meštar, učitelj; majstor; —haft, *adj.* meštarski; majstorski; —hand, *f.* meštarska, majstorska ruka; —in, meštrinja, učiteljica; majstoria, majstorkinja; —lich, *f.* Meisterhaft.
Meistern *v. a.* ravnati, děriat u zaptu; kuditi, huliti.
Meister-recht, *n.* pravo majstorsko; —sänger, *m.* pěvač, trubadur; —schaft *f.* majstorstvo; meštartstvo; majstoria; meštria; —streich, *m.* čin meštarski, majstorski; —stück, *n.* tvor meštarski, majstorski, zanatlijski ogled, remek; (Kunststück) umotvorina.
Melancholie, *f.* Schwermuth.
Melbe, *f.* loboda.
Melben, *v. a.* javiti; objaviti, obznani, doglasiti; mit Ehren zu —, da oprostite, s dopuštenjem govoreć; sich —, *v. r.* javiti se, prijaviti se za što; —ung, *f.* spoměnak; javljenje; von einer Sache Meldung thun, doglasiti što; —zettel, *m.* prijavnica.
Melior-ation, *f.* poprava; —iren, *v. a.* popraviti.

Meliren, *v. a.* měšati.
Melisse, *f.* matišojak, pčelinjak (trava).
Mell, *adj.* muzovan; eine — Kuh, muzara (krava).
Melken, *v. a.* muziti.
Melker, *m.* muzac; —in, *f.* muzica; —el, *f.* muznica.
Mell-saß, *n.* —gelte, *f.* dižvlca, muzlica; —kuh, *f.* muzara.
Melodie, *f.* melodia; —isch, *adj.* melodičan; melodički.
Melone, *f.* dinja; —nbret, *n.* dinjite.
Memme, *f.* feige —, strašivica, strašivac.
Memorial, *n.* priručna knjiga.
Menage, *f.* hrana; —geld, *n.* hranovina.
Menge, *f.* množ, množtvo, množina.
Mengen, *v. a.* měšati; sich —, *v. r.* měšati se.
Mengsel, *n.* měšania, směš, směsa.
Mennig, *m.* minej.
Mensch, *m.* čověk; (in Zus.) čovečji.
Mensch, *n.* (gem.), služkinja, čupa.
Menschen-alter, *n.* věk čověčanski; —feind, *m.* misantrop, nepriatelj světa, čověkoměrzac; —feindlich, *adj.* misantropski, neljudski, čověkoměrzec; —fleisch, *n.* put; meso čověčansko, čověčje; —feifer, *m.* ljudojedja, ljudojld; —freund, *m.* filantrop, priatelj čověčanstva, čověkoljubac; —freundlich, *adj.* čověčan, čověkoljuban; —furcht, *f.* strah od ljudih; —haß, *m.* misantropia, měrinja světa; —find, *n.* sin čověčanski; —loth, *m.* govno, pometina; —liebe, *f.* čověčtvo, čověčanstvo; —möglich, *adj.* moguć, možan; —sagung, *f.* zakon čověčanski; —scheu, *adj.* div, divji; —verstand,

m. um, razum čovječanski; —werf, n. d'lo, tvor čovječanski.
 Menschheit, f. čovječanstvo.
 Menschlich, adj. čovječan, ljudski; —keit, f. čovječtvo.
 Menschwerbung, f. uputjenje.
 Mercantil, adj. što se tiče trgovačine; —gericht, n. trgovački sud.
 Mergel, m. marga, lapor (kamen); —n, v. a. margem gnojiti.
 Merken, v. a. (bezeichnen), bilježiti, znamenovati; (bemerken), spaziti, opaziti; paziti, pomnju imati; sich etwas —, pantiti, zapantiti; sich nichts — lassen, činiti se neviđati čemu.
 Merklich, —bar, adj. znatan, vidan, očevidan; —mal, n. znak, znamenje, biljega.
 Merkur, m. Merkurijski; živa, živo srebro.
 Merkwürdig, adj. znatan, pomenit; —keit, f. znatnost, pomenitost.
 Merle, f. Amstel.
 Merz, f. März.
 Merzen, v. a. tržbiti, čistiti.
 Messamt, n. misa, služba božja.
 Messbar, adj. mēriv.
 Messbrief, —zettel, m. (im Schiffswesen die Bestätigung, wie viel Tonnen das Schiff hält), potvrđnica mēre, mērovnica.
 Messbuch, n. misal.
 Messe, f. (in der Kirche), misa, maša, služba božja; (im Handel), sajam veliki, vašar.
 Messen-, (in Zus.) misni, što se tiče službe božje; —gelber, pl. n. misni novci; —stiftsbrief, m. (t.) misoosnovnica, pismo o osnovanju misah, čitanju službe božje; —stiftung, f. (t.) misoosnovak.
 Messen, v. a. mēriti; —er, m. mērač, mērcin.

Messer, n. nož; —besteck, n. nožnica; —best, n. kene, korice od noža; —schmid, m. nožar; —spitze, ert, vrh od noža.
 Messfreiheit, f. slobodina od sajma.
 Messgewand, n. riza, odélo crkveno.
 Messgut, n. roba, espap sajamski.
 Messias, m. mesia.
 Messing, n. pirinač, mēd žuti; —draht, m. žica od pirinča; —en, adj. pirinčan, od pirinča; —schläger, m. pirinčar.
 Mess-fette, f. lanac mērni; —kunst, f. geometria, kopnomērje.
 Messner, m. zvonar, crkvenjak, pozip.
 Messopfer, n. misa, maša, posvetiliste.
 Mess-ruthe, f. prut mērni; —tisch, m. —tischchen, n. stolčić mērni.
 Mess-woche, f. nedelja, tēdanj sajamski; —zeit, f. doba sajamsko.
 Metall, n. metal, ruda, (t.) kovovina; tuč, brunac; —asche, f. rudni pepeo; —druck, m. kovotisak; —isch, adj. rudan, metallički; —münze, f. kovani novac; —urg, m. metalurg, rudoslovac; —urgie, f. metalurgija, rudoslovje.
 Metaph-er, f. metafora, prenos; —orisch, adj. metaforičan; metaforički, prenosan.
 Metaphysik, f. metafizika; —er, m. metafizik.
 Metaphysisch, adj. metafizičan; metafizički.
 Meth, m. medica, medovina.
 Methode, f. metod, načln.
 Mette, f. jutrenja; zornica; polnočnica.
 Meze, f. (Kornmaß), vagan, mērov; (schlechtes Weib), kurva, bludnica, priležnica.
 Mezelei, f. Gemeßel.

Rečeln, v. a. tući, ubijati, sėći.
Rečeln, v. n. odmėriti, ušur, ujam, uzeti.
Rečgen, f. Schlachten.
Rečger, m. mesar.
Reubel, n. pokućstvo.
Reuchel-morb, m. zaledja, zaledjnićtvo, kėrvnićtvo iz potaje; — mőrbrer, m. zaledjica, zaledjnik, kėrvnik iz potaje; — mőrberijćh, adv. zaledjno, kao kėrvnik iz potaje.
Reute, f. hajka (50—60 pasah).
Reuterei, f. buna vojnićka, smutnja, punta.
Reutmacher, m. puntar, bunovnik.
Rewe, f. galeb, kaleb (ptica).
Riauven, v. n. maukati; —, n. mauk, maukanje.
Riich, pr. mene, me.
Rieder, n. steznik, pėrsluk; stan.
Riene, f. obraz, lice, oko; pogled, cera; — machen, ćiniti se.
Rieth-e, f. najam, kiria; (in Zus.) najamski; —en, v. a. najmiti; najmati; —er, m. najmitelj; — gelb, n. najam, najmovina; — futschē, f. koćia najmljena; — futschē, m. povoznik, izvoznik; — ling, — sfnēcht, m. najamnik, najmenik, platjenik; — mann, m. ukućanin, kvartirnik; — pferd, n. konj najmeni; — ung, f. najimanje, najam; — zins, m. najmovina.
Ritroffop, n. sitnozor.
Ritche, f. ćerv; molj, grizlica.
Ritćh, f. mlėko; — aber, f. mlėćna žila; — bart, m. golobradac; mah, pėrva brada; — brei, m. kaša s mlėkom; — brōb, n. mlėćni kruh; — bruber, m. mlėćni brat, brat po mlėku; — cur, f. mlėko, lėćesje s mlėkom; — farbe, f. mlėćna boja;

— frau, f. — mārchen, — weib, n. mlėkarica; — gefāß, n. mlėćni sud; — gelb, n. mlėćarina; — hāndler, m. mlėćar; — ig, adj. mlėćan; — kanne, f. mlėćnica; — keller, m. mlėkar, mlėćar; — fūbel, m. f. Melkfaß; — napf, m. lonac, gėrnac za mlėko; — ner, m. mlėćac (riba); — raħm, m. skorup; — saft, m. mlėćni sok; — sauger, m. f. Milchschwalbe; — schauer, m. groza mlėćna; — Schwester, f. mlėćna sestra, sestra po mlėku; — speise, f. mlėko, želo od mlėka; — suppe, f. mlėćna juha; — strāße, f. mlėćni put, kumovska alama (na nebu); — zahñ, m. mlėćni zub.
Rilde, adj. (weich, zart), mek, njezan; (still, sanft), krotak, tih; (nicht streng), milostiv, blag; (freundlich), prijazan, prijatan, ugodan; (wohlthätig), milostiv, dobrotiv, milosėrdan, ćovėćan; — Stiftung, zadušbina, zadušje.
Rilde, **Rildigkeit**, f. mekost, njeznost; krotkost, tihoća; milost; blagost; prijaznost, prijatnost, ugodnost, dobrota, milosėrdje, ćovėćtvo.
Rilder-n, v. a. oblakćati, ukrotiti; ublaćiti (n. p. presudu); omalćiti (kazan); — ung, f. oblakćanje, ukrotjenje; ublaćenje; — ungsgrub, m. razlog ublaćivanja, omalćivanja; — ungsũmstand, m. olakoćujuća okolnost.
Rildthätig, adj. milostiv, dobrotiv, dobrotvoran; — feit, f. milost, dobrotva, dobrotvornost.
Rilitär, n. vojska; — m. vojnik, soldat; (in Zus.) vojni; — commando, n. vojno zapovėdnicćtvo; — erfahrungsmann, m. vojni zamćalac; — execution, f. izvršba po vojsci;

—iſch, *adj.* vojnički; —mannſchaft, *f.* proſti vojnici; —pflicht, *f.* dužnost biti vojnik; —polizeiwaſche, *f.* vojna redarska straža.

Miſſia, *f.* vojska, vojeſtvo.

Million, *f.* milion.

Miſz, *f.* slezena; —ſucht, *f.* bol slezene; ipokondria; —ſüchtig, *adj.* ipokondričav.

Minder, *adj.* manji; —heit, *f.* manjina; —jährig, *adj.* nedorasao, malolétan; —jährigkeit, *f.* nedoraslost, malolétnost.

Minder-n, *v. a.* pomanjšati, umaliti, smaliti; oblaškati, ukrotiti, obaliti; —ung, *f.* maljenje, pomanjšavanje; oblaškjenje, ukrotjenje, obaljenje.

Mindeſtenſ, *adv.* bar, barem, za najmanje.

Mine, *f.* mina, lagum; ruda, rudnik.

Mineral, *n.* ruda, kopatno, (t.) ka menjača; (in Zuſ.) kamenjački; —ſammlung, *f.* kamenjačka sbirka; —waſſer, *n.* slatina, slana voda; —iſch, *adj.* rudan, kopatan; —og, *m.* mineralog, kamenoslovac; —ogie, *f.* mineralogia, kamenoslovje; —ogiſch, *adj.* mineralogičan; mineralogički; —reich, *n.* carstvo rudno.

Miniatur, *f.* minjatura; —maſer, *m.* minjaturnik.

Minir-en, *v. a.* minati, podkopati; —er, *m.* minar, lagumar, podkopač.

Minifter, *m.* ministar, doglavnik; (in Zuſ.) ministarski (doglavnički); —ial, *adj.* ministarstveni, doglavniški; —ium, *n.* ministri, ministarstvo (doglavstvo).

Minne, *f.* ljubav; —ſänger, *m.* pešnik ljuveni.

Minute, *f.* minuta; čas; —neiger, *m.* skazaljka od minutah.

Mir, *pr.* meni, mi.

Miſchbar, *adj.* mešav; —feit, *f.* mešavost.

Miſchen, *v. a.* mešati; smešati.

Miſchmaſch, *m.* sméša, mešanja.

Miſchung, *f.* mešanje; sméša.

Miſſel, *f.* mušmula (voće); —baum, *m.* mušmula (dérovo).

Miſſachten, *v. a.* prezirati, pometa-vati.

Miſſbehagen, *f.* Miſſfallen.

Miſſbieten, *v. n.* malo davati, malo ponudjati.

Miſſbillig-en, *v. a.* neodobriti, neodobravati; —ung, *f.* neodobrenje; neodobravanje.

Miſſbrauch, *m.* zao užitak, zloporaba; —en, *v. a.* na zlo obéruni, zlo upotrebiti, zlo užititi, uživati, zlo se služiti čime.

Miſſcrebit, *m.* zao glas, hédjavo ime.

Miſſdeut-en, *v. a.* zlo tumačiti, naopako protumačiti; —ung, *f.* zlo tumačenje, hédjavo protumačenje.

Miſſen, *v. a.* bit bez čega; manjkati komu što; ich kann es —, to éu ja lako pregoréti; (die Abweſenheit eines Dinges gewahr werden), ošé-titi, da što fali.

Miſſethat, *f.* zločinſtvo, zloča, kriv-da; gréh; —thäter, *m.* zločinac, krivnik; gréšnik.

Miſſfall, *m.* neugodan, neprijatan događaj; pomet, izmet; izmetnutje, izvérgnutje.

Miſſfallen, *v. n.* nedopadati se; —, *n.* nezadovoljnost.

Miſſfällig, *adj.* neugodan, neprijatan.

Miſſgebären, *v. n.* pometnuti, izmetnuti, izvéri.

Miſſgebot, *n.* hédjava ponuda.

Miſſgeburt, *f.* nakaza, neman; pomet, izmet; izmetnutje, izvérgnutje.

Mißgeschick, *n.* zla sréca, zao udes, zla kob.
 Mißgeschöpf, *n.* nezgromno stvorenje.
 Mißgestalt, *f.* nakaza, nespodoba.
 Mißglücken, *v. n.* poé zlo za rukom, nedati se.
 Mißgönnen, *v. a.* zavidéti, nenavidéti.
 Mißgreifen, *v. n.* promasiti, pobluditi se.
 Mißgriff, *m.* promah, promasaj, bludnja.
 Mißgunst, *f.* nenavist, nenavidost, zavist.
 Mißgünstig, *adj.* nenavidan, zavidan.
 Mißhältig, *f.* Mißhellig.
 Mißhandeln, *v. a.* zlo gostiti, zlo častiti, zlo obhoditi s kime; — *v. n.* gréšiti, zlo délati.
 Mißhandlung, *f.* zlo goštenje, zlo čaštenje, zlo postupanje; zao, hédjav život; gréh; falinga; zločinstvo.
 Mißheirath, *f.* ženitba nepristojna, neprilična.
 Mißhellig, *adj.* neskladan, nesložan; — *feit, f.* nesklad, nesloga.
 Mißjahr, *n.* nerodica, zla godina.
 Mißkennen, *f.* Berkennen.
 Mißklang, — *laut, m.* nesklad, nesložan glas.
 Mißleiten, *v. a.* zavesti; zavoditi.
 Mißlich, *adj.* sumnjiv, nestanovit, dvojbén; pogibelan, škakljiv; — *feit, f.* nestanovitost, dvojbénost; pogibio, opasnost.
 Mißlingen, *v. n.* nepoé za rukom; — *n.* zao poslédak.
 Mißmuth, *m.* — *igkeit, f.* zla volja, zlovoljnost, dreselje.
 Mißmuthig, *adj.* zle volje, zlovoljan, dreséo, sétan.
 Mißrathen, *v. a.* odgovarati.
 Mißrathen, *v. n. f.* Mißlingen.

Mißton, *m.* nesklad.
 Mißtönnen, *v. n.* neslagati se, nesudarati se.
 Mißtrauen, *v. n.* nevérovati, nepouzdati se; — *n.* neuzdanje, nepouzdanje, nevérovanje; — *isch, adj.* neuzdan, nepouzdan, sumnjiv.
 Mißttritt, *f.* Fehltritt.
 Mißvergnügen, *n.* nezadovoljnost; — *t, adj.* nezadovoljan, neveseo, dreséo.
 Mißverständnis, *m.* Mißverständnis, *n.* nerazumljenje, bludnja, pometnja.
 Mißverständnis, *v. a.* zlo razuméti, nerazuméti.
 Mißwachs, *m.* nerodica, neplodnost.
 Miß, *m.* bunina, djubre, gnoj; — *bahre, f.* gnojne taljiške; — *bert, n.* djubrenik, gnojnik.
 Mißel, *f.* lepak, imela.
 Mißen, *v. a.* gnoj, djubre kidati; djubriti, gnojiti; — *v. n.* srati.
 Mißgabel, *f.* gnojne vile; — *gäufel, f.* gnojna voda; — *grube, f.* gnojna jama; — *hausen, m.* bunište, djubrište, gnojište; — *hof, m.* bunište; — *käfer, m.* govnovalj, gradevalj; — *pfähle, f.* gnojna kaluža; — *trage, f.* Mißbahre; — *wagen, m.* gnojna kola.
 Mit, *prp.* s, sa, su; (in Zuf.) su, sa.—
 Mitangelegter, *m.* sutiženik.
 Mitarbeiten, *v. a.* pomagati; — *er, m.* pomagač, pomoćnik; suradnik.
 Mitbegriffen, *adv.* skupa, s, sa.
 Mitbeflagte, *m.* sutiženik.
 Mitbelohnete, *m.* dionik feuda, sudnik; — *ung, f.* danje sufeuda.
 Mitberechtigteter, *m.* (t.) supravoićac; — *ung, f.* supravoićstvo.
 Mitbeschuldigteter, *m.* suokrivljenik.
 Mitbesitzer, *m.* suvlastnik; suposédnik.

Mitbevollmächtigter, *m.* suponomočanik.
 Mitbewerber, *f.* Mitwerber.
 Mitbringen, *v. a.* donesti, doněti sa sobom.
 Mitbuhler, *f.* Nebenbuhler.
 Mitbürger, *m.* sugradjanin; —in, *f.* sugradjanka.
 Mitchrist, *m.* brat u Isukerstu.
 Miteinander, *adv.* skupa, zajedno, u-pored.
 Mitempsinden, *v. a.* sućetěti.
 Mitempsindung, *f.* sućet.
 Miterb-e, *m.* subaštinik, sunasl'dnik; —in, *f.* subaštinica, sunasl'dnica.
 Mitfess-en, *v. n.* zajedno, skupa jěsti; —er, *m.* sustolnik.
 Mitfahren, *v. n.* povežati se, voziti se s kim; einem ūbel —, zlo s kim postupati.
 Mitfinder, *m.* sunalježnik.
 Mitfolgen, *v. n.* ići za kim.
 Mitgabe, *f.* dota, miraz, donos, pėria.
 Mitgeben, *v. a.* dati.
 Mitgefangener, *m.* suuhvatjenik, suzatzvornik.
 Mitgefűhl, *n. f.* Mitempsindung.
 Mitgehen, *v. n.* ići skupa, zajedno, etwas — lassen, ukrasti štđgod.
 Mitgehűlfe, *m.* pomoćnik, pomagac; ortak.
 Mitgenosš, *m.* drug, drugar, sućestnik, sudijonik; dionik; ortak; —in, *f.* druga, drugarica; ortakinja.
 Mitgift, *f.* miraz, *f.* Mitgabe.
 Mitglieb, *n.* ćlan, sućlan.
 Mithalten, *v. n.* deržati s kim; ich halte mit, ja nisam s razkide.
 Mitheiff-en, *v. n.* pomoći, pomagati; —er, *m.* pomoćnik, pomagac.
 Mitihin, *adv.* dake, dakle, indi, i tako.

Mitribat, *m.* mitridat (sutuk).
 Mitknecht, *m.* drug, drugar (u službi).
 Mitkommen, *v. n.* ići, doći skupa, zajedno.
 Mitlaufen, *v. n.* skupa tєra'i, teći.
 Mitlouter, Mitlaut, *m.* suglasnik.
 Mitleid, Mitleben, *n.* sužaljenje, supatnja, milosėrdje, milost, smiljenje.
 Mitleidens-wűrbig, —werth, *adj.* vrėdan, dostojan požaljenja, požaljiv.
 Mitleidig, *adj.* milosėrdan, milostiv; smiljen.
 Mitmachen, *v. a.* ćinit što i drugi; biti pri ćem; die Mode —, ravnati se, živet po modl; alles —, pri svaćem biti.
 Mitmensch, *m.* iskėrnji, bližnji.
 Mitnehmen, *v. a.* uzeti sa sobom; (entkräften), oslabiti, potėrti, sa-tėrti.
 Mitnichten, *adv.* ne, nikako, nipošto.
 Mitrechnen, *v. a.* sraćunati, uzet u raćun.
 Mitreisen, *v. n.* ići, putovati s kime.
 Mitregent, *m.* suvladalac, suvladar; —schaft, suvladarstvo.
 Mitrschuldig, *adj.* sukriv, u ortaćtvu; —e, *m.* ortak, pomagac, dionik zloćinstva.
 Mitrschuldner, *m.* sadužnik.
 Mitrschűler, *m.* sućenik.
 Mitrsingen, *v. a.* skupa, zajedno pėvati.
 Mitrspielen, *v. n.* jěsti s kime.
 Mitrspielen, *v. n.* igrati, igrati se s kim; einem ūbel —, zlo postupati s kim.
 Mittag, *m.* podne, poludne; jug; —s, *adv.* o podne.
 Mittagig, *adj.* poludnevan, jućan.
 Mittagessen, *n.* —mabljet, *f.* obćd; —kreis, *m.* meridian, poludnik; —

linie, *f.* meridiana, poludnica; —
 mañl, *n.* —mañszeit, *f.* *s.* Mittagseffen; —ruhe, *f.* —ſchlaf, *m.* san, sanak, počinak poludnevni; —
 feite, *f.* podne, južna strana; —
 ſonne, *f.* sunce poludnevno; —
 ſtunde, *f.* podne, ura, doba poludnevno; —tiſch, *m.* obéd; —wärtſ, *adv.* k jugu, k podnevu, —wind, *m.* vëtar podnevni, jug.

Mitte, *f.* sréda, srédina; srédište.

Mittel, *n.* srédstvo, način, put; (**Mitte**), sréda, srédina; (Vermögen), imanje, dobra, imëtak, imuénost; (Arznei), lëk, lékarja; (Vermittlung), srédništvo, posrédništvo; (Zunft), zbor, ceh.

Mittel, in Zuſ. (die **Mitte** betreffend), srédinski, srédni, srédnji; (die **Vermittlung** betreffend), posrédni.

Mittelalter, *n.* srédnji vëk.

Mittelart, *f.* srédnja vërsta, ruka.

Mittelbar, *adj.* posrédan; neizravan; —feit, *f.* posrédnost; neizravnost.

Mittelbing, *n.* sréda, srédina; —
 farbe, *f.* srédnja boja; —finger, *m.* srédnji prëst; —gattung, *f.* srédnja vërsta, ſela; —gröÙe, *f.* srédnja velléina; —ländiſch, *adj.* srédzemaľjski, srédozeman; —loch, *n.* (am Billard), srédnja rupa, sréda, srédina.

Mittelloß, *adj.* neimučan; —loſtgefeit, *f.* neimuénost, neimaština; —loſtgefeitzeugniß, *n.* svëdočanstvo o neimuénosti.

Mittelmann, *m.* čovëk srédnjega stališa.

MittelmäÙig, *adj.* srédnji, osrédnji, srédnje ruke; —feit, *f.* srédnost, osrédnost.

Mittelmaß, *m.* jarbuo srédnji, veliki; —meßl, *n.* srédnja muka, brašno; —punkt, *m.* srédište; —

ſalz, *n.* srédnja sol; —ſchlag, *f.* Mittelgattung.

Mittelsmann, *m.* —person, *f.* srédnik, posrédnik; odvëtnik, hodataj.

Mittelsort, *f.* srédnja sorta, vërsta, ſela, ruka.

Mitteltst, *adv.* pò, kroz.

Mitteltstund, *m.* srédnji stališ; srédnost, osrédnost.

Mitteltstunde, *ber, die, daß, adj.* srédnji.

Mitteltstimm, *f.* srédnji glas; —
 ſtraÙe, *f.* srédnji put, sréda, srédina; —stück, *n.* sréda, srédnji komad; —treffen, *n.* srédnja vojska, sërce od vojske; —tuſch, *n.* srédnje sukno; —wand, *f.* tin, pretin; —weg, *m.* *f.* MittelſtraÙe; —wort, *n.* pričastje, pridëlak.

Mitten, *adv.* usréd, posréd, sréd.

Mitten durch, *adv.* pò srédini, skroz.

Mitternacht, *f.* ponoći, ponoća; sèver.

Mitternächtlig, **Mitternächtlích**, *adj.* polunočan, ponočan.

Mitternachtsstunde, *f.* ponoći, doba polunočno; —wind, *f.* Norðwind; —zeit, *f.* ponoći, vrëme polunočno.

Mittheil-en, *v. a.* priobëiti, kazati, reći, pisati; izdati, predati; —
 end, *adj.* priobëit; prëobëujuć; —
 ung, *f.* priobëenje; priobëivanje.

Mittler, *m.* srédnik, posrédnik; (Heiland), spasitelj, spas; —in, *f.* srédnica, posrédnica.

Mittler, —e, —es, *adj.* srédnji.

Mittlerweise, *adv.* medjutim, u to.

Mittwoche, *f.* (Mittwochen), sréda.

Mitunter, *adv.* kadkada; zajedno skupa; s ostalim; s drugim; i, takodjer; eß iſt — wahr, daß . . . istina je pò nešto, kadkada, da, itd.

Mitursache, *f.* suuzrok, surazlog.

Mitverbrecher, *m.* suzločinac; — *in, f.* suzločinka.
 Mitverschworner, *m.* suokletnik, surotnik.
 Mitweibe, *f.* zajednička paša.
 Mitweinen; *v. n.* plakati s kime.
 Mitwerber, *m.* natčalac, suprosilac; — *in, f.* natčalica, suprosilica.
 Mitwirken, *v. a.* poslovati, sudjelovati s kim, pomoći, pomagati; — *ung, f.* pomoć, pomaganje, sudjelanje.
 Mitwissen, *n.* suznanje.
 Mitzeuge, *m.* susvėdok.
 Mitziehen, *v. a.* vući, povući s drugim; — *v. n.* seliti se, preseliti se s kime.
 Mixtur, *f.* smėsa.
 Mobilarvermögen, *n.* pokretna imovina, pokretno imanje.
 Mobilien, *f. pl.* pokućstvo; gibljivo dobro.
 Modalität, *f.* način.
 Mode, *f.* moda; običaj.
 Model, *m.* mēra; kalup, tvorilo.
 Modell, *n.* izgled, ogled, osnova, obraz.
 Modeln, *v. a.* slikovati; tkati na cvětje; slėvati.
 Modelnach, *n.* uzor, ogled (za vežjanje).
 Modenarr, *m.* budala za modom.
 Moder, *m.* blato, glib, grez; mēmla, trulež; smėrdež, smrad, plėsan; — *ig, adj.* grezan, blatani; truo; plėsniv; smradan.
 Modern, *adj.* po modi; sadanji, sadašnji.
 Modern, *v. n.* smėrděti; gnjilliti, truliti, gnjilli.
 Modesucht, *f.* strast za modom; — *tracht, f.* nošnja po modi.
 Modisch, *adj.* po modi.
 Mōgen, *v. n.* hotěti, žudeti, želěti;

moći; er bat mich, ich möchte doch kommen, molio me je, da dodjem, da bi došao; was mag das wohl kosten? što bi to moglo koštati? stati? es mag sein, može biti; er mag sagen was er will, nek kaže što mu drago.

Mōglich, *adj.* moguće, moćan; so viel —, na koliko je moguće; — *keit, f.* mogućnost, moćnost; — *st, adv.* što je najviše moguće.

Mohamedaner, *m.* muhamedovac.

Mohn, *m.* mak; — *saft, m.* makov sok; — *samen, m.* sēme makovo.

Mohr, *m.* mor, černac; negar; arap; (sieheher Zeug), moar.

Möhre, *f.* mērkva, merlin.

Mohrenkopf, *m.* černoglav (konj).

Mohrin, *f.* arapkinja; negarkinja; morkinja.

Mohrisch, *adj.* arapski; morovski.

Mohrrübe, *f.* Mōhre.

Molch, *m.* mužorad, duždevnjak, buranjak.

Mollen, — *cur, f.* surutka, sirutka, surotva; — *dieb, m.* lepir, leptirė, metilj, metulj.

Mollig, *adj.* surutkav.

Mollton, *m.* mehki glas.

Moment, *m.* čas, doba; (Ursache), uzrok; (Punkt), šlanak, točka; einige — hervorheben, nekoje šlanke kršćelje predložiti, izraziti.

Monarch, *m.* monarka, samodėriac, samovladalac, (t.) jednovladac; — *ie, f.* (die Würde), (t.) jednovladstvo; (das Land), jednovladovina, dėriava, monarkija; — *in, f.* monarkinja, samodėriica, samovladalica; — *isch, adj.* monarkijski, (t.) jednovladni.

Monat, *m.* mēsec (danab); (in Zuf.) mēsećni; — *geld, n.* (t.) namēsećnica, mēsećna plata; — *lich, adj.*

- mésečan, *adv.* na mésec, svaki mésec; —*šluß*, *m.* monatliche Reinigung, *f.* mésecina, vréme (žen-sko); —*ſchrift*, *f.* danik, dnevnik mésecni; —*ſroſe*, *f.* ruža, rusa mésecna.
- Mönch, *m.* kaludjer, fratar, monak, samoživac; —*crel*, *f.* kaludjerstvo; —*iſch*, *adj.* kaludjerski, fratarski.
- Mönchs-kappe, *f.* kapa (kaludjerska); —*kloſter*, *n.* namastir, manastir, samostan, kloštar; —*kutte*, *f.* habit (kaludjerski); —*leben*, *n.* život kaludjerski; —*orten*, *m.* red kaludjerski; —*ſchrift*, *f.* pismo gotičko; —*ſtand*, *m.* stanje, stališ kaludjerski; —*wesen*, *n.* kaludjerstvo.
- Mond, *m.* mésec; —*äugig*, —*blind*, *adj.* mésecan.
- Monden-hell, *adj.* razsvětljen od mésecine; —*jaht*, *n.* godina, godište mésecno; —*monat*, *m.* mésec mésecni.
- Mondirung, *f.* Montur.
- Mondſalb, *f.* Monſalb.
- Mond-licht, —*erlicht*, *n.* —*ſchein*, *m.* mésecina; —*ſbrüche*, *pl.* *f.* Mondsvänderung; —*ſſnſterniß*, *f.* pomérčina, pomérčanje méseca; —*ſucht*, *f.* bolest, nemoć mésecna; —*ſüchtig*, *adj.* mésecan; —*ſüchtig*, *m.* mésecnjak; —*ſvcränderung*, *f.* proména, ména od méseca.
- Monſalb, *n.* snét (u utrobi).
- Mono-gamie, *f.* jednoženstvo; —*log*, *m.* samoslov, samogovor; —*pol*, *n.* samoprodaja, samotèritvo; —*poſſornung*, *f.* (t.) samotèritvenik.
- Monſtranz, *f.* monſtrancia, daronosica.
- Montag, *m.* poneděljak, ponedeljnik.
- Montan, *f.* Berg.
- Montaniſt, *m.* rudoslovac; —*iſch*, *adj.* rudoſlovní.
- Montiren, *v. a.* odéti, odènuti, opravit, obući.
- Montur, *f.* mundur, odéca vojnička; —*ſtücke*, *pl. n.* vojničke haljine.
- Moor, *n.* grez, kaluža; mlaka; —*ig*, *adj.* grezovit; kalovit.
- Moos, *n.* mah, mašina; —*blume*, *f.* neven kaloviti (trava).
- Mooſig, *adj.* mahovit, mašinom obrästen.
- Mops, *m.* Möpſchen, *n.* mops (vrésta od pasah); —*geſicht*, *n.* nepristalo lice, —*nase*, *f.* nos zavèrnjen.
- Moral, *f.* éudorednost; —*iſch*, *adj.* moralan; moralski, éudoredan; —*iſche* Perſon, ukupstvo; —*iſiren*, *v. n.* predikovati, učiti, moralizirati; —*iſt*, *m.* moralista, éudorednik; —*ität*, *f.* éudorednost.
- Moraſt, *m.* bara, blato, mlaka, glib, kao; —*ig*, *adj.* blatan, gliban, kalovit, mlakovit.
- Moratorium, *n.* (t.) odgodnica.
- Morſchel, *f.* smèrak.
- Morb, *m.* uboj, ubojstvo, kèrv, kèrvniétvo, (t.) umorstvo.
- Morbbrenner, *m.* užigalac, podžigalac, palikuća; —*ei*, *f.* Morbbrand, *m.* paljenje, podžiganje; požar podmetnut, (t.) palikuétvo.
- Morben, *v. a.* ubiti, smaknuti, méniti kèrv, moriti, umoriti.
- Mörder, *m.* ubojica, kèrvnik, (t.) umoritelj; —*grube*, *f.* pešina, bèrlóg razbojnički; —*iſch*, *adj.* smèrtonosan, ubojan, kèrvnički; umoriteljní; —*iſch*, *adj.* okrutan, nemlo, strašan, strahovit; —*ad*, strašno, strahovito.
- Morb-geſchichte, *f.* kèrvna pripovéet; geſchrei, *n.* pomaganje; strašna, strahovita vika; —*geſelle*, *m.* razbojnik; —*gewehr*, *n.* oružje a-

bojno, smertonosno; —feller, *m.* f. Gasematte; —that, *f.* ubojstvo, kerv; —weg, *m.* (im gem. Leben), put zločest, hrdjav.
 Morgen, *adv.* sutra, sutra.
 Morgen, *m.* jutro; istok, izhod; —anacht, *f.* Morgengebet; —brod, *f.* Frühstück.
 Morgenb, *adj.* sutrašnji.
 Morgenbämmerung, *f.* prozorje, o-svitak.
 Morgenblich, *adj.* juternji, jutren.
 Morgen-gabe, *f.* dar juternji (čeni od muža); —gebet, *n.* —segen, *m.* molitva juternja; —gesang, *m.* pesma juternja; —land, *n.* istok, izhod; —länder, *m.* istočanin; —ländisch, *adj.* istočan; —lieb, *n.* pesma juternja; —luft, *f.* zrak, povetarce juternje; —roth, *n.* Morgenröthe, *f.* zora.
 Morgens, *adv.* jutros, rano, u jutro.
 Morgen-schlaf, *m.* san juternji; —segen, *m.* f. Morgengebet; —seite, *f.* strana istočna; —sonne, *f.* sunce juternje; —stern, *m.* danica; prihodnica; —stunde, *f.* jutro, vreme juternje; —thau, *m.* rosa juternja; —traum, *m.* san juternji; —wärts, *adv.* k istoku; —wind, *m.* istočnjak; vetar juternji; —zeit, *f.* jutro, vreme juternje.
 Morisch, *adj.* gnjio, truo.
 Morichen, *v.* n. trunuti.
 Morjelle, *f.* zalogaj, pločica.
 Morjer, (Mörjel), *m.* avan, tučak; stupa; (Feuer—), mužar; —keule, Mörjelkeule, *f.* bat od tučka, dugč.
 Mörstel, *m.* mort, melta; —kelle, *f.* mistria, ilica zidarska.
 Mortuar, *n.* mertvarina.
 Rosa'sche Arbeit, *f.* Mustvarbeit.
 Rosche, *f.* krava, junica.

Roschet, *f.* mečet, džamija.
 Roschus, *f.* Bifam; —ratte, —thier *f.* Bifamratte, Bifamthier.
 Rost, *m.* mošt, kljuk, must, šira.
 Röstreich, *f.* Senf.
 Rotation, *f.* gibanje, kretanje.
 Rotette, *f.* motet.
 Motiv, *n.* razlog, uzrok; —iren, *v.* a. obrazložiti, podupreći što razlozima; —irung, *f.* obrazloženje, dodavanje razlogah.
 Rotte, *f.* molj, moljak, grizlica.
 Rotten-fracß, *m.* moljotočina; —fräß *fig.* *adj.* izjedan od moljah.
 Motto, *f.* Wahlspruch.
 Möve, *f.* galeb (ptica).
 Mücke, *f.* zla volja, zlovoljnost.
 Mücke, *f.* komar, komarac.
 Mucken, *v.* n. pisnuti.
 Mückengarn, *n.* komarnik.
 Mucker, *m.* licumér, podmukliaš.
 Muckisch, *adj.* podmukao; podhiban.
 Mucken, *f.* Mucken.
 Mübe, *adj.* trudan, umoran, sustao; sit.
 Mübigkeit, *f.* trud, umor.
 Müß, *m.* kolčak.
 Müssen, Müssen, *v.* n. čekati, čekati.
 Müßig, *adj.* plésniv.
 Mühe, *f.* trud, muka.
 Mühen, *v.* a. truditi.
 Mühevoll, *adj.* trudan, mučan, tešak.
 Mühle, *f.* mlin; Wasser —, vodnica; Ross—, suvača; Wind—, vė-trenjača.
 Mühlgast, *m.* f. Mahlgast; —knappē, —bursche, *m.* sluga mlinarski; —rad, *n.* kolo mlinsko; —stein, *m.* kėrvanj, kamen; —wehr, bent, brana; —werk, *n.* mlin.
 Muhme, *f.* teta, tetka; (Frau des Vaterbruders) strina; (Verwandte) rodica; rodjakinja.

Mühsam, *adj.* trudan, mučan, težak.
Mühselig, *adj.* skèrban, mučan, bédan, nevoljan, kukavan; — *feit*, *f.* skèrb, bëda, briga, nevolja.
Mühsaltung, *f.* trud, skèrb, starenje.
Mulatt-e, *m.* polutan; — *in*, *f.* polutanka.
Mulde, *f.* korito.
Müller, *m.* mlinar; vodeničar; — *in*, *f.* mlnarica; vodeničarka.
Mulm, *m.* meka zemlja puna truleža; — *ig*, *adj.* prašan, truo, mek.
Multiplication, *f.* multiplikacia, množenje; — *andus*, *m.* multiplikand, množenik; — *ator*, *m.* multiplikator, množitelj; — *iren*, *v. a.* multiplirati, množiti.
Mumie, *f.* mumia.
Mumme, *f.* pivo braunavajko.
Mummel, **Mummelmann**, *m.* bauk.
Mummeln, *f.* Murmeln.
Mummerei, *f.* maskarada; (Verstellung), pretvora, pretvaranje.
Mund, *m.* usta, usti; zubi; — *art*, *f.* narèjeje, dialekt; — *büßer*, *m.* mëšaja, potornik.
Mündel, *m. & f.* sirota, (t.) zakriljenik, zakriljenica.
Mündig, *adj.* dorasao, punodoban; — *feit*, *f.* doraslost, punodobnost.
Mündiren, *v. a.* prepisati na čisto.
Mundsch, *m.* kuhar dvorski; — *lein*, *m.* klija od ribe; — *sch*, *n.* usta, usti; (qn der Kanone, Flinte, &c.), gèrlo, gèrlic, usti, uštje.
Mündlich, *adj.* ustmen; — *feit*, *f.* ustmenost.
Mundpomade, *f.* pomada za usnice; — *portion*, *f.* tain, porcia, obrok; — *schenk*, *m.* peharnik, nadčasník; — *semmel*, *f.* zemlja, zemljička bëla; — *stück*, *n.* jezik, jezicac, pi-sak.
Mündung, *f.* (eines Stusses), utok;

(einer Kanone), ustje, gèrlo, gèrlic.

Munt-voll, *m.* usti, usta; — *vorrath*, *m.* hrana, zaira; — *wert*, *n.* jezik, usti.

Municipal, *adj.* mëstni.

Munition, *f.* dšebana, prah i olovo, strëlivo.

Munfeln, *v. n.* šaptati, prisšaptivati.

Münster, *n.* stolna cèrkva.

Munter, *adj.* budan, na javi; *fig.* veseo, živ, živahan; — *feit*, *f.* java; veselost, živost, živoća, živahnost.

Münz-amt, *n.* ured kovnice, kovništvo; — *cabinet*, *n.* kabinet od medaljah.

Münze, *f.* novac, pènez; (Metall—), mëlovka, mëdenjaća, mëdenica; (Gedenkmünze), spomenica; (Strauß), metvica; (Münzhaus), kovnica.

Münzen, *v. a.* kovati novce; auf etwas gemünzt sein, ciljati, smèrati na što; — *er*, *m.* novčar.

Münzfuß, *m.* mërilo novacah; — *hammer*, *m.* čeklic, mlatac novčarski; — *haus*, *n.* kovnica; — *kennner*, *m.* poznavalac novacah; — *kennniß*, *f.* poznanje novacah; — *probe*, *f.* ogled novacah; — *probitramt*, *n.* (t.) novcoogledništvo, novcoogledaonica; — *recht*, *n.* pravo kovati novce; — *regal*, *n.* kraljevina, kraljevsko pravo kovati novce; — *schein*, *m.* novčanica; — *sorte*, *f.* vèrsta novca; — *warbein*, *m.* izkušalac (od novacah); — *wesen*, *n.* novčarstvo; — *wissenschaft*, *f.* nauk o novcih, numismatika, novcoslovje, medaljoslovje.

Mürbe, *adj.* mek; uješan; blag, kratak.

Murmeln, *v. a.* mërmljati; šaptati.

Murmeltier, *n.* svizec.

Murren, v. n. mermjlati, roptati.
Mürriſch, *adj.* mermjlav, namergo-
 djen, naméren.
Murrkopf, m. mermjlalo, mermjlavac.
Muſ, f. Muſ.
Muſche, f. f. Schönpfäſterchen.
Muſchel, f. ljuštura, školjka; —für-
 mig, *adj.* ljušturi, školjki spodo-
 ban; —gold, n. zlatna boja; —
 ſchale, f. čaſinka, ljuštura; —
 wert, n. čaſinke, ljuštura.
Muſe, f. muza, poezia.
Muſelmann, m. muſoman, muhame-
 dovac.
Muſen-ſohn, m. Apolov ſin; poeta,
 peſnik; diak; —berg, m. Parnas.
Muſcum, n. muzej.
Muſicalien, *pl. n.* (t.) gudotvorina;
 —hanlung, f. (t.) térgovina s gu-
 dotvorinama; prodaja gudotvori-
 nah; (Laden), m. prodaonica gu-
 dotvorinah; —verlag, m. naklada
 od gudotvorinah.
Muſicaliſch, *adj.* muzikalan, gudo-
 tvoran.
Muſiciren, v. n. muzikati, muzici-
 rati, guditi.
Muſicuo, m. muzik.
Muſik, f. muzika, gudba; —ant,
Muſiker, m. muzikant; —note, f.
 kajda.
Muſikarbeit, f. mozaik.
Muſkat, f. muſkatni orah, muſkat.
Muſkateller, m. muſkat, muſkatio;
 —birn, f. muſkatnica (kruška).
Muſkaten-baum, m. orah muſkatni
 (dérvo); —blume, f. cvét mu-
 ſkatni; —nuß, f. orah muſkatni,
 oriſak.
Muſkatwein, m. f. Muſkateller.
Muſkel, f. mišić.
Muſket-e, f. muſket, mušketa; —
 icer, m. mušketicir.
Muſkuſ, f. Biſam, Moſchuſ.

Muſ, n. kaſa; kila.
Muſ, n. & m. ſila, morat.
Muſe, f. tenan, lazno, plandovanje.
Muſſen, v. n. morati, uſiljen, pri-
 moran biti.
Muſſig, *adj.* bezposlen, bez poſla,
 dangubeć, tko ſtoji zaludu; —
 gang, m. bezposlenost, plandova-
 nje, praznovanje, danguba; —
 gänger, m. bezposlica, danguba,
 leiſak.
Muſter, n. primér, izgled, obrazac,
 ogled, pregledalica; kalup, tvori-
 lo; muſtra, ogled, uzor; —buch,
 n. —karte, f. knjiga od ogledah,
 izgledah; —haft, *adj.* izgledan,
 priméran, uzorit; —n, v. a. mu-
 ſtrati; gledati, razgledati; —rolle,
 f. popis vojnika; —ſchreiber, m.
 piſar od kumpanie; —ſchule, f.
 izgledna škola; —ung, f. muſtra,
 razgled, pregled.
Muſtat mutandis, (im Kanzeiſtyle),
 preinačivši, što se ima preinačiti.
Muten, **Mütern**, v. n. linjati se,
 svlačiti se.
Muter, —trebš, m. mekušac (rak).
Muth, m. hrabrost, hrabrenost, ser-
 ce; volja; wohl zu —e ſein, ve-
 seo biti; guts —es ſein, dobre
 volje biti; wie mag ihm zu —
 e ſein? kako mu ſad mora pri ser-
 cu biti? wie iſt dir zu —e? kako
 ti je pri duši?
Muthen, v. a. tražiti, iskati.
Muthig, *adj.* hrabar, hrabren, ser-
 čen; dobre volje, veseo.
Muthloſ, *adj.* strašljiv, plašljiv; bez
 serca, bojazljiv.
Muthloſigkeit, f. strašljivost, plašji-
 vost, bojazljivost.
Muthmaß-en, v. a. sumnjati, mišliti,
 mněti; domišljati se, došćeti se;
 —lich, *adj.* vérojatan, namišljen;

adv. vérojatno, po svoj prilici; —
ung, *f.* misao, sumnja, domisljaj.
Ruthwill-*e*, *m.* nestašnost; objést;
razpuštenost, razuzdanost; —ig,
adj. nestašan; objestan; razpušten,
razuzdan.

Mutter, *f.* mati, majka; (Gebärmutter),
utroba, materica; (Defen),
trop, droždje; (von einer Schraube),
matica; —beschwerung, *f.* ma-
ternica, matra; —biene, *f.* matica
(pčela); —bruder, *m.* ujak; —
füßen, *n.* ždrébica, omica.

Mütterchen, *n.* majka; baka.

Mutterherz, *n.* sèrce materinsko;
—saß, *n.* telica; —lieb, *n.* maj-
kino dète; —kirche, *f.* cèrkva gla-
vna; —kraut, *n.* materinjak (tra-
va); —krebs, *m.* rak (u utrobi);
f. Mutterkrebs; —kuchen, *f.* Nach-
geburt; —lamm, *n.* janjica; —
land, *n.* domovina, majka domovi-
na; —leib, *m.* utroba; —wuth, *f.*
bés od utrobe; —liebe, *f.* ljubav
materinska; —loß, *adj.* bez ma-
tere; —mahl, *n.* madež, znamen-
ka; —milch, *f.* mléko materinsko;
—morb, *m.* materoubojstvo; —
mörder, *m.* materoubojica; —na-
denb, *adj.* gol i nag, gol kao od
majke rodjen; —pfennige, *pl.* maj-
kini darovi; —pferd, *n.* kobila;
—schaf, *n.* ovca; —schaft, *f.* ma-
terinstvo; —scheide, *f.* prohod (od
utrobe); —schwein, *n.* kèrmača,
prasic; —schwester, *f.* teta, tet-
ka; —söhnchen, *n.* majkino dète,
sin majkin; —sprache, *f.* jezik
materinski; —theil, *n.* materin-
stvo; —wig, *m.* um naravski.

Mütterlich, *adj.* materin; materinski.

Mütze, *f.* Mützechen, *n.* kapa, šepica.

Mützenmacher, *m.* kapar.

Myriade, *f.* miriada.

Myrrhe, *f.* mirha.

Myrrthe, *f.* Myrrthenbaum, *m.* marča,
mirta.

Myrrthen, *adj.* mirtov, marčev; —
franz, *m.* vénac mirtov; —waß,
m. mirtik, marèik.

Mysterien, *pl.* otajstva.

Mystik, *f.* mistika; otajstvo; —er,
m. mistik; otajstvenik.

Mystisch, *adj.* otajstven.

Mytholog, *m.* mitolog, pričoslovac;
—ie, *f.* mitologija, pričoslovje; —
isch, *adj.* mitologički, pričoslovski,

N.

Nabe, *f.* glavina, glavčina (od kola).

Nabel, *m.* pupak; —binde, *f.* povoj
od pupka; —bruch, *m.* kila, pro-
der od pupka; —schnur, *f.* tračak
od pupka.

Näbel, *n.* (beim Wagen), stražnj
jastuk.

Nach, *prp.* za, iza; po; polag; u;
na; k, ka; nach und nach, malo
po malo; nach Oftern, poslie us-
kèrsa; er richtet sich nach ihm,
on se vlada pored, polag njega;
nach dem Leben trachten, raditi o
glavi, o životu.

Nachäffen, *v. a.* naslédovati ludo;
—ung, *f.* budalasto, sméšno na-
slédovanje.

Nachahm-en, *v. a.* naslédovati, slé-
diti; —er, *m.* naslédovatelj, slé-
dovnik; —lich, *adj.* naslédiv; —
ung, *f.* naslédovanje, naslédba; vgl.
Nachmachen.

Nacharbeit, *f.* dèlo poslie koga, na-
dopunjenje tuđjega posla; —er,

v. a. nadopuniti dĕlo ĕije; dĕlati iza koga.
 Nachart-en, v. n. vĕrĕi se, vĕrgnuti se u koga, metnuti se na koga; —ung, f. sliĕenje, spodobnost.
 Nachbar, m. susĕd, komiĭa; —in, f. susĕda, komiĭjnica; —lich, adj. susĕdan; susĕdski, komiĭinski; —schaft, f. susĕdstvo, komiĭluk.
 Nachberufen, v. a. postaviti koga za kim.
 Nachbeten, v. a. ponavljati rĕĕi.
 Nachbier, n. tanko pivo.
 Nachbild, n. kopia, snimak; —en, v. a. kopirati, koplati, snimati; —ung, f. kopiranje, kopianje.
 Nachbleiben, v. n. zaostati.
 Nachbrechen, v. n. lomiti se za ĕim.
 Nachbringen, v. a. nositi, donĕti poslie; baĕ Berſamte —, nadoknadi, nadomĕstiti, nadopuniti zanemareno.
 Nachbŭrge, m. podporuk.
 Nachbem, c. iza kako, kako, poĕto; pokli; —adv. poslie, za tim, kasnie.
 Nachbenken, v. a. mjsliti, promisliti, promiĕljati; —en, n. miĕljenje; promiĕljanje; misli; —end, adj. zamisljen, zadubljen u misli, misaon; —lich, adj. suman, dvojbena; ikakljiv, pogibelan; opipana, pazljiv, poman.
 Nachbrud, m. tĕsak, potisnutje, pri-tiskanje ponovljeno; (ĕineĕ Buches), (t.) panatisak knjigah; fig. vaĭnost; moĕ, krĕpkost, sila; —en, v. a. (t.) panatisnuti (knjige tudje); —er, m. poĕtampar, panatiskar.
 Nachbrŭcklich, adj. krĕpak, silan, silovit.
 Nachreifer, m. { Nachreiferung; —er,

m. natĕcalac; —n, v. n. natĕcati se; —ung, f. natĕcanje.
 Nachteil-e, f. potĕra; —en, v. n. tĕrĕati, hititi za kim, poslati potĕru za kim.
 Nacheinander, adv. zasobce, jedan za drugim, redom, zasebice.
 Nachherg, m. podnaslĕdnik.
 Nachen, m. ĕun, ĕunak, ĕamac.
 Nach-ernte, f. pabirĕenje.
 Nachessen, v. a. jĕsti za ĕim; —n. poslastice, zaslada.
 Nachfallen, v. n. pasti poslie ĕesa.
 Nachfliegen, v. n. letĕt za ĕim.
 Nachfolg-e, f. naslĕdovanje, slĕdovanje; —en, v. a. slĕdovati, slĕditi koga u ĕemu; (im Amte), slĕditi za kim; —er, m. naslĕdnik, slĕditelj, slĕdovatelj; —recht, n. pravo naslĕdovanja.
 Nachforsch-en, v. n. razpitivati, obiskivati, iztraĭivati, propitivati; —ung, f. iztraĭivanje, razpis, propitivanje.
 Nachfrag-e, f. traĭenje, pitanje, iskanje; —en, v. n. pitati, traĭiti, iskati; propitati, razpitati.
 Nachfŭllen, v. a. dopuniti, nadopuniti, napuniti.
 Nachgehen, v. a. pridati; —v. n. popustiti, privoleti; —en, n. —ung, f. popuĕtenje.
 Nachgeborne, m. posmertnik; posmertĕe.
 Nachgeburt, f. pametina.
 Nachgehen, v. n. iĕi za kim; der Spur —, iĕi po tragu; einem auf dem Fuĕe —, iĕi za kim zastopce; seinen Geschĕften —, iĕi za svojim poslom; dem Spiele, dem Trunke —, dati se na igru, na pitje, iĕi za pitjem, za igrom; —ends, adv. poslie, za tim, po tom, iza toga.

Nachgeschmack, *m.* tudj tek, tek, kol ostane u ustih.

Nachgiebig, *adj.* mek, blag, popustljiv; —keit, *f.* mekoća, blagost, popustljivost.

Nachgießen, *v. a.* nadolěti, nadolěvati.

Nachgraben, *v. a.* kopati.

Nachgrübeln, *v. n.* mozgati, razbijati glavu, obiskivati.

Nachhall, *m.* odziv, jeka; odzivanje, razlěganje; —en, *v. n.* odzivati se, razlěgati se, ozvanjati.

Nachhang, *m.* dodatak, doknada.

Nachhängen, *v. n.* (einer Sache), ići za čim, dati se, nametnuti se na što.

Nachhauen, *v. n.* (im Fechten), odbiti, odvratit udarac; (im Kriege), těrati, ići u potěru za neprijateljem.

Nachhelfen, *v. a.* pomoći, dopomoći

Nachher, *adv.* poslie, po tom, zatim, iza toga.

Nachherbst, *m.* babja jesen.

Nachhosen, *v. a.* ići po što, doněti, stogod poslě; (das Versäumte —), nadoknaditi, izpraviti, popraviti zanemareno.

Nachjagen, *v. n.* těrati koga; ići za čim, dati se na što.

Nachklang, *m.* odziv; odzivanje, ozvanjanje.

Nachklingen, *v. n.* odzivati se, ozvanjati.

Nachkommen, *v. n.* doći poslie; einem Befehl —, overšiti, obaviti, izpuniti zapověd; dem Versprechen —, děržati rěč, ispuniti rěč.

Nachkommen, *pl. m.* potomci, sinovi, unuci, potomstvo; —schaft, *f.* potomstvo, unuci, potomci.

Nachkömmling, *m.* potomak, unuk; naslědnik.

Nachlaß, *m.* ostavak; ostavětina, zaostavětina; naslědstvo; popuštěnje; oduštěnje, odpust.

Nachlassen, *v. a.* ostaviti (nakon sebe); popustiti; einem etwas —, odpustiti, oprostiti komu stogod; — *v. n.* popustiti, popuštati; — im Fleiße, zanemariti se.

Nachlassenschaft, *f.* Nachlaß.

Nachlässig, *adj.* nemaran, lěn, bezbrizan, nehajan, —heit, *f.* nemar, nemarnost, lěnost, nehajstvo.

Nachlaufen, *v. n.* einem —, těrčat za kim, děržati se koga, ići za kim.

Nachleben, *v. n.* (einem Befehle), overšivati zapověd, živěti, vladati se polag zapovědi; —end, *part.* die —enden, ostavši, zaostavši (nakon směrti čije).

Nachlegen, *v. a.* dometnuti; sadit po drugi put.

Nachlese, *f.* pabirćenje, pabirkovanje; pabirak; —en, *v. a.* pabirěti, pabirkovati; —er, *m.* pabirač; —erin, *f.* pabiračica.

Nachliefern, *v. a.* poslie dobiti, priskěrbiti, poslati, dati.

Nachlosen, *v. a.* dođdržebati.

Nachmachen, *v. a.* ućiniti za kim, napraviti polag česa; — öffentliche Creditpapiere, (t.) panaćiniti, spotvarati javne vėrovne artije; —er, *m.* panaćinitelj, spotvaratelj; —ung, *f.* panaćinitba, spotvaranje, spotvora. [kip kakov.

Nachmalen, *v. a.* kopirati, kopirati

Nachmalig, *adj.* potomji.

Nachmals, *adv.* poslie, satim.

Nachmann, *m.* slědnik, slědovnik.

Nachmessen, *v. a.* nanovo měriti.

Nachmittag, *m.* poslie podne, po podne, za podne.

Nachmittägig, *adj.* što je poslie podne.

Nachmittags, *adv.* poslie podne, po podne, za podne.

Nachpfand, *n.* podzalog.

Nachpfänd-en, *v. a.* uzeti podzalog; —ung, *f.* uzimanje podzaloga.

Nachräumen, *v. a.* spremati, pospremit za kim.

Nachrechnen, *v. a.* računati, računat s nova; razgledati, progledati račune.

Nachrede, *f.* (üble —), ogovor, ogovaranje, klevetanje, opadanje; (einer Rede), zaglavak; —en, *v. a.* (einem übel), ogovarati, klevetati, zloglasiti, opadati; einem etwas —, govoriti što za kim, ponavljati reči.

Nachreise, *f.* put, putovanje; potéra, potoč; —en, *v. n.* putovati za kim; térat koga, íci za kim u potéru.

Nachreiten, *v. n.* (einem), jahati, jašiti za kim, térat koga, íci za kim u potéru.

Nachrennen, *v. n.* (einem), térdati, teći za kim; térat koga, íci za kim u potéru.

Nachreue, *f.* kasno pokajanje.

Nachricht, *f.* glas, doglas, vést, izvéstje; (Warnung), opoména.

Nachrichter, *m.* kervnik, véšar.

Nachrichtlich, *adv.* na glas, na znaenje.

Nachrufen, *v. n.* íci, doći za kim.

Nachruf, *m.* javni glas za kim; poslednje, krajnje reči.

Nachruhm, *m.* glas, ime, slava.

Nachrühmen, *v. a.* (einem etwas —), govoriti za kim što dobra, hvaliti ga iza leđjah.

Nachsehen, *v. a.* govoriti, reći za kim.

Nachsatz, *m.* manja, druga zasada; zaglavak.

Nachschall, *re. f.* Nachhall, *re.*

Nachschicken, *v. a.* poslati za kim.

Nachschiefen, *v. a.* (Werb), s nova dati, još dati, spraviti, sakupiti; dopuniti, nadopuniti ono što fali; — *v. n.* sèrnuti, navaliti sa kim; pucat iza koga, pucat za kim.

Nachschlag, *m.* lažjivi, krivi novci; nota dopunjivajuća (u muzici).

Nachschlagen, *v. a.* (in einem Buche) iskati, tražiti; (Werb), panakovati novae kakav; — *v. n.* f. Nachsarten.

Nachschlags, (in Zus.) pokazni; — Protokoll, *n.* pokaznik; — Register, *m.* pokazalo.

Nachschleichen, *v. n.* vući se za kim, kradom za kim íci.

Nachschleppen, *v. a.* dovući, privući; vući za sobom, smucati.

Nachschlüssel, *m.* kriv, lažjiv, tateki ključ.

Nachschmecken, *v. n.* udarati, davati po čem.

Nachschreiben, *v. a.* koptati, kopirati, prepisati; pisati za kim.

Nachschreien, *v. n.* (einem), kričati, vikati za kim.

Nachschrift, *f.* poslie pisano; pripisak, dodatak k pismu.

Nachschulb, *f.* potonji dug; —ner, *m.* poddužnik.

Nachschuß, *m.* hitac za kim; dodatak; nadometak; (am Werbe), doplata.

Nachseeln, *v. n.* jèdriti za kim.

Nachsehen, *v. a.* gledati za kim; einem etwas —, gledati komu kroz perste; odpustiti, oprostiti što komu; etwas —, progledati, razgledati što god.

Nachsenben, *f.* Nachschiden.

Nachsetzen, *v. a.* metnuti poslie, staviti niše; zapostaviti, manje cè-

niti; — *v. n.* einem —, *térati koga, léi za kim upotéru*; —*en, n.* —*ung, f.* potéra, potoč; zapostavljanje.

Nachsicht, f. oproštenje, milost; od-pust (*n. p.* godinah); uztrpljenje, odgod; —*ig, adj.* milostiv; uztrpljiv, potérpljiv.

Nachsinnen, v. n. misliti, razmišljati, promišljati; —, *n.* razmišljanje, promišljanje.

Nachsommer, m. babje léto.

Nachspiel, n. komadlé potonji.

Nachspotten, v. a. rugati se komu.

Nachsprechen, v. a. govoriti za kim, ponavljati réči.

Nachspringen, v. n. skočiti, skakati za kim, pucati dalje i dalje.

Nachspur-en, v. a. & p. njušiti; tražiti, iskati, vrebati na koga; —*ung, f.* vrebanje.

Nachst, prp. blizu, kod, pri; poslie, za, iza; najbliže; die —*vergangené*.

Nacht, zadnja, poslédnja noć.

Nachtand, f. Rüdftand.

Nachste, adj. bližnji, najbližnji; — *m.* iskérnji, bližnji; —*r Tage, o-vih danah*; *ber* — *Preis, poslédnja céna*; *die* — *Gelegenheit, pérva prilika*; *daß* — *Jahr darauf, slédeća godina, godina druga za tim.*

Nachstech-en, v. a. bosti za kim; paurezati (*n. p.* gérb); —*er, m.* paurezatelj; —*ung, f.* paurezak.

Nachsteh-en, v. n. stojati za kim; sléditi; biti za kim, biti manji od koga; —*end, adj.* slédeći.

Nachstell-en, v. n. einem —, prežati, loviti, hvatati koga; — *dem Le-ben, raditi kome o glavi*; —*ung, f.* zaséda.

Nachstempeln, v. a. (nachtráglích stem-peln), udariti potonji bñjeg; (hin-

zustempeln), *dobiljegovati*; (nach-machen), *pabiljegovati*.

Nachstensch, adv. s pérvom prigodom, pri pérvoj prilici, do malo, do malo danah.

Nachsteuer, f. namet, poreza potonja; —*n, v. a.* još poreze platiti, platit porezu s nova.

Nachstich, m. kopia, paurezak.

Nachstopeln, v. a. pabirčiti, pabirkovati.

Nachstreben, v. n. težit za čim; radit o čem; —*en, n.* —*ung, f.* traženje, teženje.

Nachsuchen, v. n. tražiti, iskati, proiskivati, iztraživati; —*ung, f.* traženje, iztraživanje, proiskivanje.

Nacht, f. noć; bei *ber* —, in *ber* —, po noći; ob noć, noću, noći; (im *Zuf.*) noćni; —*angeln, f. pl.* strukovi (*m. pl.*); —*arbeit, f.* délo, poslovanje noćno; *java*; —*arbeiter, m.* poslenik, radnik noćni; *fig.* čistizahod, tko zahode čisti i prazni.

Nachten, v. n. noćiti se, smérkjavati se.

Nachtessen, n. večera; —*cule, f.* éuk; *sova, sovuljaga*; —*falter, f.* *Nachvogel*; —*frost, m.* mraz noćni; —*geschirr, n.* burečnjak, večina; —*gespenst, n.* noćnica; —*gleiche, f.* jednakoćeje; —*haube, f.* kapa spavaća.

Nachtheil, m. šteta, škoda, kvar, ošteta (zdravija); —*ig, adj.* štetan, škodan, kvaran, protivan.

Nacht-hemb, n. spavaća košulja; —*herberge, f. f.* *Nachtlager.*

Nachthun, f. Nachmachen.

Nachtigall, f. slavio, slavuj, slavaj.

Nachtmisch, m. zaslada, poslaštica, slatkis.

Nachtsleid, n. spavaća haljina; —

lager, *n.* konak, noéište; —lampe, *f.* lampa noéna.
 Nächtlich, *adj.* noéan.
 Nachtlicht, *n.* svéca noéna; —mahl, *n.* večera; pričest, pričestenje; —mette, *f.* ponoénica, ponoéka; —mütze, *f.* spavaća kapa; —quartier, *f.* Nächstlager.
 Nachtrab, *m.* zadnja, poslédnja straža.
 Nachtrabe, *m.* *f.* Nachtschwalbe.
 Nachtrachten, *f.* Nachstreben.
 Nachtrag, *m.* dodatak, doplata; im —e, u dodatku; —s-, (in Zuf.) dodatni; —sgebühr, *f.* doplata.
 Nachtragen, *v. a.* nositi za kim; platiti, doplatiti; nadopuniti, dopuniti; *fig.* einem etwas —, pantiti komu što, zapaziti; eine Prüfung —, ponoviti izpit.
 Nachträglich, *adj.* potonji; (Ergänzung-), doknadni.
 Nachtrags-, (in Zuf.) *f.* Nachtrag.
 Nachtreten, *v. n.* ići za kim, naslédoval koga.
 Nachtschatten, *m.* pasvica (trava); —schwalbe, *f.* kozodoj, noéni gavrán; —schwärmer, *m.* noéir, klatež noéni; —schweiß, *m.* noéni znoj; —sthen, *n.* bdienje, java; —stück, *n.* noé, kip od noéi; —stuhl, *m.* odsebnica; —tisch, *m.* stoléie noéni; —topf, *m.* *f.* Nachtgeschirr; —viole, *f.* ljubica večernja (cvét); —vogel, *m.* ptica noéna; leptir noéni; —wache, *f.* straža noéna; java; —wächter, *m.* noéni stražar; —wandler, —wandlerer, *m.* mésečnjak; —wandlerin, *f.* mésečnica; —wind, *m.* noénik; —zeit, *f.* noé, doba noéno, gluho doba; zur —zeit, u gluho doba; —jung, *n.* sprava spavaća.
 Nachwachsen, *v. n.* uzrasti, prirasti, dorasti.

Nachwägen, Nachwiegen, *v. a.* m'riti za kim, iz nova mériiti.
 Nachwanbeln, *v. n.* ići za kim.
 Nachwehen, *n.* Nachwehen, *pl.* bol, bolest iz porodá; *fig.* pokora, poslédak.
 Nachweis-en, *v. n.* dokazati, pokazati, kazat za kim; —ung, *f.* dokaz.
 Nachwerfen, *v. a.* baciti za kim.
 Nachwelt, *f.* potomstvo, potomci, unuci.
 Nachwinter, *m.* kasna zima.
 Nachwuchs, *m.* ono, što posle uzraste; *fig.* mladost, mladež, mladi naraštaj.
 Nachwünschen, *v. a.* želéti.
 Nachzahlen, *v. a.* doplatjati.
 Nachzählen, *v. a.* brojiti, brojit iznova.
 Nachzeichnen, *v. a.* risat polag česa, kopiati, prerisati.
 Nachziehen, *v. a.* vući, smucat za sobom; — *v. n.* slédit koga, ići za kim.
 Nachzug, *f.* Nachtrab.
 Nachzügler, *m.* dundaš.
 Nachen, *m.* šija, vrat, zatiljak; —schlag, *m.* —schläge, *pl.* udarac izá šije; *fig.* ogovor, ogovaranje.
 Nacht, Nachten, Nahtig, *adj.* gol, nag.
 Nachtheit, *f.* goloća, golotinja, nagost.
 Nabel, *f.* igla; (an Bäumen), list iglast; —büchse, *f.* iglenica, iglenjak; —förmig, *adj.* iglast; —gelb, *n.* dar za igle, na igle; —holz, *n.* iglasto dèrvje; —kupf, *m.* glavica od igle; —kissen, *n.* jastučie ílvaéi; —sthr, *n.* iglene uši, (uši od igle); —spitze, *f.* ért, vérh od igle.
 Nabler, *m.* iglar.
 Nagel, *m.* (am Finger), nokat; eiser

ner —, čavao, ekser; hólzjerner
—, klin, klinac; —bohrer, m.
čavlenjak.

Nägelchen, n. noktió; čavlić, ekser-
čić.

Nägelein, f. Gemürznägelein.

Nägel-fest, adj. pribijen, zabijen ča-
vlom; —geschwür, n. poganac pod
noktom; —hammer, m. —šmiele,
f. čavlarica; —kopf, m. glavica
od čavla; —maaf, n. rana, zna-
menje od čavla.

Nägel, v. a. pribiti, prikovati (ča-
vli).

Nägel-neu, adj. nov novcat; —
schmied, m. čavlar; —wurzel, f.
zanoktica.

Nagen, v. a. & n. grizti; glodati.

Nähe, adj. bliz, bližnji, susédan; —
adv. blizu.

Nähe, f. bližina; susédstvo.

Nähen, v. n. sítch —, v. r. približiti
se; léi, dolaziti.

Nähen, v. a. šiti, sašiti; —, n. šiv-
enje, šivnja.

Näher, m. šilac, švelac.

Näher, comp. bliž; — adv. bliže.

Näher-kauf, m. —recht, n. pèrven-
stvo.

Näher-n, v. a. primaknuti, približiti;
—ung, f. približenje.

Nähstiffen, n. šivaći jastučić.

Nähme, f. Name.

Nähmlich, f. Nählich.

Näh-näbel, f. igla šivaća, šivatka;
—pult, f. Nähstiffen; —rahmen, m.
djerđef.

Nähren, v. n. & a. hraniti, gojiti,
pitati, kèrmiti.

Nährhaft, adj. hranjiv, gojiv; pru-
dan, probitačan; —igkeit, f. hra-
njivost, gojivost, prudnoća, probi-
tačnost.

Nähring, m. napèrstak, napèrstnjak.

Nährkraft, f. hranjivost, gojivost,
moć, krépost hranjiva, gojiva.

Nährlos, adj. bez kruha, bez hrane;
neprudan, nehranjiv, negojiv; fig.
nekoristan, neharan, nezahvalan
(n. p. zanat, itd.).

Nährlosigkeit, f. nedaća, siromaštvo;
zla, huda vrémena.

Nährstanz, m. stališ hraniteljski.

Nahrung, f. hrana, jítje; hléb, kruh;
obèrt, kućanstvo; —šerwerb, m.
zasluzba, zarad; —smittel, n. jé-
stivo, hrana, jítje; —stoff, m.
sok hranjivi; —sorge, f. skèrb
za živéti.

Näh-schule, f. šivaća škola; —seibe,
f. šivaća svila.

Nacht, f. šav.

Nächtere, f. šivnja, šivenje, šivo,
švelo.

Nächterin, f. šilica, šilja, švelja.

Nächstisch, m. šivaći stol, tèrpeza šiv-
vaća.

Nähzeug, n. sprava šivaća.

Name, m. ime; glas; im —n bef
Gericht, u ime suda.

Namen-buch, n. bukvar; imenik; —
liste, f. imenik, popis imenah; —
loß, adj. bezimen, bez imena, bez-
imenjak; fig. neizrečen; —regi-
ster, n. imenik, popis imenah; —
steg, m. god, dan godovni, imen-
dan; —träger, —švetter, m. (im
gem. Leben), imenjak; —šunter-
schreiber, m. podpisnik imena; —
šverzeichniß, n. imenik; —šzug, m.
podpis imena.

Namentlich, adj. iménit; — adv. po
imenu, imenom, na ime, poi-
mence.

Namhaft, adj. znatan; glasovit; čie-
nien —machern, imenovati koga
kazati koga po imenu; javiti; —
machung, f. imenovanje; javljenje.

Nämlich, *adj.* isti, on isti; — *adv.*
to će reći, to jest, na ime.

Napf, *m.* čaša, plitica, zdělca.

Naphta, *f.* nafta.

Narbe, *f.* brazgotina, ranā zalčćena;
(im Leber), hrpa.

Narben, *v. n.* zarasti, zalčćiti se;
(bei den Gärbern), strugati dlaku.

Narbenseite, *f.* lice od kože; kćrznó.

Narbig, *adj.* brazgotinav; hrpav.

Narr, *m.* bena, budala, luda, ludjak;
sich einen — *en an einer Sache* ge-
fressen haben, zaljubiti se u što.

Narren, *v. n.* ludovati; — *v. a.* ru-
gati se komu, porugivati se s
kim.

Narrenhaus, *n.* ludnica; — *Kappe*, *f.*
ludjaška kapa; — *Lothe*, *f.* rogoz;
— *posse*, *f.* ludoria, ludost, buda-
laština; — *seil*, *n. fig.* einen am
— herumführen, vodit koga za
nos; — *Thebung*, *f.* ludoria, buda-
laština.

Nartheit, *f.* ludoria, budalaština; (Irr-
sinn), ludost.

Narrin, *f.* luda, bena.

Narrisch, *adj.* lud, benast, budalast;
— werden, poluděti, pobudaliti.

Narwall, *m.* narval (riba morska
veljka).

Narisse, *f.* sunovrat, lužanja (cvět).

Naschen, *v. a.* lizati, ljubiti posla-
štice, oblaporan biti.

Nascher, *m.* lizajac, oblapor, slašti-
čar; — *ei*, *f.* poslaštice, slatkiš.

Naschhaftigkeit, *f.* oblapornost, la-
komost.

Naschig; **Naschhaft**, *adj.* lakom, obla-
poran.

Naschwerk, *n.* slaštice, poslaštice,
slatkiš.

Nase, *f.* nos; (Berweis), ukor; die —
rumpfen, napćrěiti nos; *sich die* —
begießen, opiti se; einem eint —

breßen, prevariti koga, nasaditi
ga.

Naschhorn, *n.* nosorog.

Nasenband, *n.* nagubac; — *bein*, *n.*
nosna kost; — *bluten*, *n.* kćrv iz
nosa; — *buchstab*, — *laut*, *m.* nosno
slovo, nosni glās; — *flügel*, *m.*
krilo od nosa; — *geschwür*, *n.* po-
ganac na nosu; — *gewächs*, *n.* gu-
ka nosna; — *knorpel*, *m.* hćrskavica
nosna; — *loch*, *n.* nozděra;
— *quetsche*, *f.* plosnat sanduk (mćr-
taški); — *rümpfen*, *n.* rujanje, po-
metavanje; — *stüber*, *m.* skćrpuša,
zvěřeka; — *tuch*, *f.* Schnupstuch.

Naseweis, *adj.* pćrpoisan; bezobrazan,
preuzetan; sveznalica; — *heit*, *f.*
pćrpošenje; bezobraznost, preu-
zetnost; sveznaličtvo.

Naschhorn, *f.* Naschhorn.

Nas, *adj.* mokar, vlažan, nakvašen.

Nässe, *f.* mokrina, vlaga.

Nassen, *v. n.* promakati, probijati.

Nastich, *adj.* mokrahan, vlašahan.

Nation, *f.* narod.

National, *adj.* narodni, parodan.

Nationale, *n.* (t.) rodovnica; opis o-
sobnosti.

Nationalistren, *v. a.* (t.) onaroditi,
onaroditi koga; — *tät*, *f.* narod-
nost; — *versammlung*, *f.* narodna
skupština.

Nativität, *f.* rodjenje, porodjenje, po-
rod; einem die — stellen, proroko-
vati, vraćati komu po zvěđah.

Natter, *f.* aspid, ljutica (zmija); —
zunge, *f. fig.* ljut, pogan jezik.

Natur, *f.* narav, narava, priroda;
ćud; kakvoća; in *Natrea* seissen;
(t.) dati što u stvarima, u su-
ćanstvu što ćiněti; (in *Zusamm.*)
prirodni.

Naturalien, *pl.* proizvodi naravski,
prirodne; rćdkosti naravske; —

cabinet, *n.* kabinet od prirodnah, rědkostih naravskih.

Naturalistren, *v. a.* primit u broj gradjanah.

Naturalist, *m.* naturalista, naravnik.

Natural-leistung, *f.* činība u sučanstvu, davanje u stvarima; — wohnung, *f.* stan u sučanstvu.

Naturrell, *n.* čud; narava.

Natur-begebenheit, *f.* pojavljenje, događaj; — erzeugnisse, *pl. n.* plodovi; — forſcher, — funbiger, *m.* naravoslovac, fizik; — gabe, *f.* dar naravski; — geſchichte, *f.* istoria prirodna; — geſetz, *n.* zakon prirode; — kind, *f.* Naturmensch; — kraft, *f.* krępost, moć prirodna; — kunde, — fenntniß, — lehre, *f.* naravoslovje, fizika.

Natürlich, *adj.* naravski; naravan; — es kind, nezakonako dęte.

Natur-mensch, *m.* čovęk naravski; — recht, *n.* pravo prirodno; (angeborenes Recht), pravo prirodjeno; reich, *n.* carstvo narave; — religion, *f.* vęrozakon naravski; — spiel, *n.* igra narave; — trieb, *m.* nagon naravski; — volk, *n.* narod, puk naravski; — wiſſenſchaft, *f.* fizika, naravoslovje.

Nebel, *m.* magla; — ig, *adj.* maglovit; — kräße, *f.* vrana (obićna).

Nebeln, *v. n.* magla biti, pasti magla; magliti se.

Neben, *prp.* pri, kod; blizu; pokraj, polag, nuz; (außen), osim, vęrh, razma, do.

Neben an, *adv.* ſ. Neben.

Neben-abſicht, *f.* svęrha, nakanjenje drugotno; — accibenzien, *pl. n.* nuzprihodci, pripadci; — allee, *f.* šetalište, alea pokrajna; — arbeit, *f.* pripadan posao; — aß, *m.* grana pokrajna, oblińja; — ausgabe,

f. trošak izvanredni; — bebingung, *f.* (t.) nuzovet; nesučni, nebitni uvět; drugotni uvět; — begriff, *m.* idea, ponjatje drugotno; — bußer, *m.* takmac; natęcalac; (in der Liebe), nuzljub, supęrnik u ljubavi; — bußlerin, *f.* takmica; naticalica, nuzljubica; — bing, *n.* ſ. Nebenſache; — einander, *adv.* jedan uz drugoga, jedan do drugoga, jedan pored drugoga.

Neben-frage, *f.* pitanje drugotno; nesučno pitanje; — gang, *m.* hodnica, šetnica pokrajna; — gebäude, *n.* sgrada oblińja, pokrajna; — gebühren, *pl. f.* pripadci; — genüsse, *pl. m.* nuzukitci; — geſchäft, *n.* izvanredno dęlo; — haus, *n.* kuća susędna, oblińja.

Nebenher, *adv.* nuzgred, pripadom, sgodom.

Neben-kammer, *f.* soba druga, pokrajna; — kind, *n.* kople.

Neben-linie, *f.* linia poboćna; — mensch, *m.* iskęrnji, blińji; — mond, *m.* krivi męsec; — rolle, *f.* rola pomanja; — ſache, *f.* stvar strana, tudja; malenkost, mala stvar; — ſonne, *f.* krivo sunce; — ſtraße, *f.* put, cesta pokrajna; — ſtreit, *m.* nuzraspra; — ſtube, *f.* blińja, druga soba; — ſtube, *f.* pripad; — thür, *f.* kriva, lańjiva vrata; druga, blińja vrata; — umſtand, *m.* okolnost, okolovina drugotna; — urſache, *f.* uzrok, razlog drugotni; — weg, *m.* put pokrajni; stranputica; — weib, *n.* prilećnica, priloćnica; — wert, *n.* ſ. Nebenſache; — wort, *n.* priręće, prislovje; — zimmer, *n.* ſ. Nebenſtube.

Nebst, *prp.* s, sa, skupa sa, zajedno sa.

Reč-en, v. a. dražiti, ljutiti, zadirkivati; —**erei, f.** draženje, zadirkivanje; —**isch, adj.** zabavan, smešan, šaljiv.

Reffe, m. sinovac; netjak.

Regation, f. nijekanje.

Regativ, adj. nijekajući, protivni.

Regiren, v. a. nijekati, bašiti, protiviti se čemu.

Neger, m. negar; arap, černac; —**in, f.** negarkinja; arapkinja, černaka.

Rehmen, v. a. uzeti; oteti; primiti, spodbiti; kupiti; **sich die Mühe —**, truditi se, tērstiti se; **übel —**, zamēriti, primiti za zlo; **einen Anfang —**, početi, početi se; **ein Unbe —**, svērāiti, svērāiti se; **Schaben —**, ātetovati, kvarovati; ranjen biti; **Jemanden das Wort —**, nastaviti ōj govor; (entzieren), prekinuti, zabraniti komu besēdu; **zu sich —**, jēsti; metnuti, vērēi u žep; uzeti, primiti k sebi; **sich eine Frau —**, oženiti se; **sich in Acht —**, paziti se, čuvati se; **in Augenschein —**, razgledati ōto; **einen Dienst —**, stupiti u službu; **Theil —**, učestvovati u čemu.

Rehmlich, f. Nämlich.

Reib, m. zavist, nenavist, nenavidost; —**en, f.** Benciden; —**er, m.** nenavidnik, zavidnik; —**hart, m.** nenavidnik, zavidnik; —**isch, adj.** zavidan, nenavidan, nenavistan.

Reibnagel, f. Nietnagel.

Reige, f. izmak.

Reig-en, v. a. nagnuti, prignuti; prikloniti, nakloniti; **sich —, v. r.** nagnuti se, prignuti se; pokloniti se, prikloniti se, nakloniti se; **sich zu etwas —**, prignut biti na ōto, dērt biti na ōto, težiti za

čim; —**ung, f.** (Beugung), nagibanje, prigibanje; (Zuneigung), prignutje, nagnutje.

Rein, adv. ne.

Rehtar, m. nektar, pitje božansko.

Reis-e, f. karanfil, garofan (cvēt);

—**essenz, f.** cvatnja od karanfilah;

—**essöl, n.** ulje od karanfila; —

essstoff, m. karanfil, garofan (gērm).

Reimlich, f. Nämlich.

Reinbar, adj. tko se imenovat može.

Rein-en, v. a. imenovati, zvati, nazvati; —**er, m.** (in der Rechenkunst), imenitelj; —**ung, f.** imenovanje; —**wert, m.** imenovna cēna; —**wort, n.** ime.

Nerve, f. živac; žila.

Nerven-ſieber, n. vrućica; —**krankheit, f.** slabost živčena; —**saft, m.** sok živčeni; —**system, n.** sistema od živacah.

Nervig, adj. žilav, čvrst, jak, snažan.

Nessel, f. kopriva, žara; —**ſieber, n.**

—**sucht, f.** koprivna groznica;

(skerletna groznica s bubuljicama);

—**garn, n.** predja koprivna, od koprive; —**tuch, n.** muselin.

Nest, n. gnjēzdo; (Bett), postelja; leže,

Nestel, n. polog, položak.

Nestel, f. zasučak (od kosah); žinjna, sveza, oputa.

Nesteln, v. a. vezati, petljati; savezati, speljati.

Nestfüßlein, Nesthödchen, n. najposlednje pile; **fig.** mezimac; mezimica.

Nestling, m. golić, gollā, golušava ptica.

Nett, adj. čist; krasan, lep; pristao;

—**igkeit, f.** čistoa; lepota; pristaloat.

Netto, adv. baš uprav, ravno, ni

- manje ni više; čisto, bez dare; —
ertrag, *m.* čist dohodak.
- Nes, *n.* mreža, predja; (Darvnhaut),
pelenica, mahramica; bie — e stel-
len, razastréti, razapeti mreže;
fig. cinem bie — e stellen, zasédati
komu.
- Nesbecher, *m.* Neschüsselchen, *n.* mo-
čionica, sudíc za moćiti.
- Nesbruch, *m.* proder pelenice, ma-
hramice.
- Neszen, *v. a.* moćiti, kvasiti, vlažiti.
- Nesförmig, *adj.* mrežast; —haut, *f.*
(im Auge), mrežica.
- Neu, *adj.* nov; drugi; sadanji, sa-
dašnji; *fig.* nevěšt; —aufgelegt,
adj. preštampán, s nova prestam-
pan; —baden, *adj.* frižak.
- Neubruch, *m.* kěrděvina, kěre.
- Neue, *m.* novak.
- Neuerdings, *adv.* opet.
- Neuerer, *m.* (t.) novotar.
- Neuerlich, *adv.* onomadne, nedavno.
- Neuerung, *f.* novota, obnovljenje, ob-
navljanje; (in Zuf.) novotni; —s-
ucht, *f.* (t.) novotarstvo.
- Neugeboren, *adj.* novorodjen.
- Neugestaltung, *f.* novo uredjivanje.
- Neugier, —de, *f.* želja znati, pit-
ljivost, ljubopitnost; —ig, *adj.*
znatiželjan, pitljiv, ljubopitan.
- Neuheit, *f.* novost.
- Neujahr, *n.* nova godina, mlado lě-
to; —geschenk, *n.* dobra ruka;
—swunsch, *m.* čestitanje nove go-
dine.
- Neuigkeit, *f.* novina.
- Neulich, *adj.* onomadnji; — *adv.* o-
nomadne.
- Neuling, *m.* novak.
- Neumoblich, *adj.* nov, po modi sa-
dašnje, novoj.
- Neumond, *m.* mlad mēsec, mēna,
mladj.
- Neun, *num.* devet; —auge, *f.* piškor,
čikov (potočni).
- Neune, *f.* Neuner, *m.* devetka, deve-
tica; deveterica, devetorica.
- Neunerlei, *adv.* deveteroverstan.
- Neunfach, *adv.* deveterogub, devete-
rostruk.
- Neunhundert, *num.* devet sto, devet
stotinah.
- Neun-jährig, *adj.* od devet godinah;
—mal, *adv.* devet putih, devet
kratih; —monatlich, *adj.* od devet
mēsecih, —tägig, *ad.* od devet
danah.
- Neunte, *adj.* deveti.
- Neuntehalb, *adj.* osam i pol.
- Neunzeh, *n.* devetna, deveto.
- Neunzehn, *adv.* deveto.
- Neunzehn, *num.* devetnaest, devet-
nest; —te, *adj.* devetnestli.
- Neunzig, *num.* devetdeset; —er, *m.*
starac od devetdeset godinah; —
ste, *adj.* devetdeseti.
- Neutestamentlich, *adj.* od novoga te-
stamenta, zakona.
- Neutral, *adj.* nijednostran; —ität, *f.*
nijednostranost.
- Nicht, *adv.* ne.
- Nicht, *m.* (Bergw.) tucia.
- Nicht-achtung, *f.* nepoštovanje, ne-
paz; neověrsavanje, pogěrda; —
arzt, *m.* nelėkar; —befolgung, *f.*
neověrsavanje.
- Nichte, *f.* netjakinja; sinovica, si-
novkinja.
- Nicht-erfüllung, *f.* netpunjenje, ne-
izpuna; neispunjavanje; —erfö-
nung, *f.* nedoštaste; —gebranch,
m. neporaba.
- Nichtig, *adj.* prazan, tašt; nevaljao,
nevaljan, uništen; —werten, in-
gubni valjanost; etwas für —
klären, isto; da što nevalja; —
erklärung, *f.* izreka uništenosti;

—heit, *f.* praznost, taština; nevažlost, (*t.*) uništenost; (Službität), (*t.*) uništba; (in Zus.) uništbeni.

Nichts, *adv.* ništa.

Nichtsbestimmiger, *adv.* ništanemanje, svakako, ipak, opet, sa svim tim.

Nichtsein, *v. n.* nebiti; — *n.* nebitje.

Nichtsnüßig, *adj.* nevažao, nevažjan, neprudan; —heit, *f.* nevažalost, ništarnost.

Nichtswürdig, *adj.* nevrédan, malovrédan, nevažao, ništaran; —heit, *f.* nevrédnost, malovrédnost, ništarnost.

Nid, *m.* Niden, *n.* znamenje učinjeno glavom, klimanje glavom.

Nidel, *m.* (gem.) loća, smucka.

Nidel, *m.* (ein Halbmetall), nikol.

Niden, *v. n.* mahati, mahnuti glavom; migati; magnuti; (schlummern), klimati; drémati.

Nir, *adv.* nikad, nigda, nigdar, vék, veku.

Nieder, *adj.* nizak; dolji; ein Mensch von —em Stande, čovek nizka roda; Höhe und —e, mali i veliki; — *adv.* dolé, na dolinau, na tle; auf — und — gehen im Bünmer, šetati se po sobi gore dolé.

Niederbeugen, *v. a.* prignuti; sniziti, poniziti, poraziti.

Niederbrechen, *v. a.* slomiti, polomiti, odkomiti; ein Haus —, srušiti, razvaliti, porušiti kuću.

Niederbrennen, *v. a.* sažgati, opaliti, izgoréti, obratit u pepeo.

Niederbüßen, *sich*, *v. r.* prignuti se, pognuti se, sagnuti se.

Niederbrücken, *v. a.* pritisnuti, einen —, pogaziti, potlačiti koga.

Niederfahren, *v. n.* sniéti, siéi; — *v. a.* potérti (*n* koll).

Niederfallen, *v. n.* pasti; vor einem —, pasti nica pred koga.

Niederengang, *m.* zahod, zapad.

Niedergehen, *f.* Untergehen, Sinken.

Niedergericht, *n.* dolnji sud.

Niedergeschlagen, *adj.* porušen, tužan, neveseo, žalostan, dresao; —heit, *f.* porušenje, tuga, dreselje, žalost.

Niederhauen, *v. a.* poséci, poklati, pod mač okrenuti.

Niederhocken, *v. n.* šušnuti, čunuti.

Niederhüben, *v. n.* kleknuti.

Niederkommen, *v. n.* (mit einem Kinde), voditi, poroditi, obabiti se.

Niederkunft, *f.* porod.

Niederlag-e, *f.* poraz; (von Waaren), shrana; skladište, magazin; hambar; —gebüß, *f.* skladnina; — verwandter, *m.* (*t.*) sukladnik.

Niederlass-en, *v. a.* spustiti; sich —, *v. r.* sésti, posaditi se; (an einem Ort), doseliti se, naseliti se, nastaniti se; —ung, *f.* spuštanje; spuštjenje; naseljenje, nastanjenje.

Niederleg-en, *v. a.* metnuti; položiti; povaliti; ein Amt —, ostaviti službu; die Waffen —, položiti oružje; Geth bei einem —, dati na ostavu novce; sich —, *v. r.* leći; povaliti se, —ung, *f.* položenje; povaljenje; ostavljenje (službe); ostava.

Niedermachen, *v. a.* spustiti; poraziti, opsovati; poséci, poklati, pod mač okrenuti.

Niedermeßeln, *v. a.* poraziti, potuéti, poséci, izséci, na sablje raznéti.

Niederreißen, *v. a.* poraziti, porušiti, razvaliti; odkinuti, skinuti; —ung, *f.* —en, *n.* porušenje, porušenje; skinutje.

Niederreiten, *v. a.* potérti, pogaziti (konjem).

Niederrennen, *v. a.* pogaziti tarčúć.

- Niederfäbeln, *v. a.* poséči, izséči, pod sablju okrenuti.
- Niederfchießen, *v. a.* ubit iz puške; — *v. n.* sletéti, pasti, oboriti se.
- Niederschlag, *m.* (in der Chemie), oborina.
- Nieder schlagen, *v. a.* oklatiti, oboriti, sklatiti; die Augen —, oboriti oči, poniknuti; den Muth —, sniziti, poraziti hrabrenost éiju; die Hoffnung —, oteti usanje komu; die Hitze, die Wallung —, utáži vrućinu; (in der Chemie), oboriti; — *v. n.* céđiti se, pasti, oboriti se.
- Nieder schreiben, *v. n.* napisati, staviti u pismo.
- Nieder setzen, *v. a.* posaditi; staviti; metnuti; položiti; — sich —, *v. r.* posaditi se, sésti.
- Nieder sinken, *v. n.* ponirati, tonuti; pasti, oboriti se, sgruvati se, srušiti se.
- Nieder stoßen, *v. a.* srušiti, oboriti, svaliti; (mit dem Degen), ubiti, probosti.
- Nieder stürzen, *v. n.* pasti, srušiti se, posérnuti, oboriti se, stérmoglav pasti; — *v. a.* oboriti, stérmoglav baciti.
- Niederträchtig, *adj.* potišten, pometnut, zavéržen, zabačen; — feit, *f.* potištenje, pometnutje, zavérženost, zabačenost.
- Niedertreten, *v. a.* pogaziti, sgaziti.
- Niederrinken, *v. a.* opti, opojiti; nadpiti.
- Niederung, *f.* dolina; niza.
- Niederwärts, *adv.* dole, na dolinu, na tle.
- Niederwerfen, *v. a.* baciti na tle; prevérnuti; oboriti, srušiti; sich vor einem —, baciti se pred koga.
- Niederziehen, *v. a.* povaliti; potegnuti, povući dolé.

Niedlich, *adj.* lep, krasan, mlo; malen, malahan; čist; prijatan, ugodan, — feit, *f.* lépota, milota, krasota; čistota; ugodnost, prijatnost.

Niedrig, *adj.* nizak; prost, potišten; — feit, *f.* nišina; prostota, potištenost.

Niemals, *s.* Nie.

Niemand, *pr.* nitko, nijedan.

Niere, *f.* bubreg; — enbraten, *m.* pečenjka od bubregah; — einstrin, *m.* kamen u bubrezih.

Nieseln, *v. n.* kroz nos govoriti, huntati.

Niesen, *v. n.* kihnuti; kihati; —, *n.* kihanje.

Niese-pulver, *n.* prah za kihanje; — wurz, *f.* čemerika (trava).

Niesebrauch, *m.* uživanje, užitak.

Niet, *n.* zavérnjen, priudaren čavao.

Niete, *f.* (in Lotterien), prazna cedulja.

Niet-en, *v. a.* zavérnuti, priudariti čavao; — feit, *adv.* prekovano; — nagel, *m.* čavao za priudariti, zavérnuti; priudaren, zavérnjen čavao; (am Finger), zanoktica.

Nispferd, *n.* vodeni, potočni konj.

Nimmer, — mehr, *adv.* nikad, nigda, nigdar, vèk, véku; — satt, *m.* nesit; nesit, penasit (ptica).

Nippen, *v. n.* okusiti; pijuckati; pijucnuti.

Nirgend, Nirgendes, *adv.* nigdè.

Nische, *f.* uložina, uložnica.

Nisse, Nisß, *f.* gnjida.

Nissen, *v. n.* gnjéziditi.

Nix, *m.* duh vodeni, bog vodeni.

Nixe, *f.* vila vodena.

Nobilitiren, *v. a.* oplemeniti koga.

Noch, *adv.* još, jošte, jošter; — conj. ni, nit, niti.

Nochmalig, *adj.* ponovljen, opetaji.

Nochmals, *adv.* još jedan put, opet, s nova.

Nomaden, *pl.* nomadi, skitajući se narod; —*isch*, *adj.* nomadski.

Nonnen, *f.* davna, kaludjerica, koludrica, samostanica; —*enkloster*, *n.* ženski namastir, samostan koludarski.

Noppen, *v. a.* štipati, tērgati.

Nord, **Norden**, *m.* sever, ponoća; —*bahn*, *f.* severna željeznica.

Nordlich, *adj.* severan, ponoćan; *adv.* k severu, prema severu, na sever.

Nordlich, *adj.* severan, ponoćan

Nordost, *m.* severo-istok; —*östlich*, *adj.* severo-istoćan; — *adv.* k severo-istoku, na severo-istok; —*pol*, *m.* pol, stožer, severni; —*licht*, *n.* —*schein*, *m.* severna sora; —*see*, *f.* more severno; —*seite*, *f.* severna strana; —*stern*, *m.* severna zvězda; —*west*, *m.* severozapad; —*westlich*, *adj.* severozapadan; *adj.* k severozapadu, na severozapad; —*wind*, *m.* sever.

Norm, *f.* pravilo; —*al*, *adj.* pravilnički; (*adv.*) po pravilu, pravilno; —*ale*, *n.* pravilo; (**Vorschrift**) *propis*; —*alienbuch*, *n.* pravilnik.

Normtag, *m.* vele praznik.

Normiren, *v. a.* dati, načiniti propis.

Nösel, *n.* mērica, litra.

Nota, *f.* (Rechnung) račun; (**Zuschrift**) dopis.

Notar, *m.* bilježnik; —*iat*, *n.* (t.) bilježništvo; —*latē* (in *Zus.*), bilježnički; —*iatēgebüch*, *f.* (t.) bilježnina; —*iatēinstitut*, *n.* bilježništvo.

Note, *f.* nota, bilježka; (**Musik**—), aota, kajda; (**Dienstschreiben**) služ-

beno pismo, uredovni dopis; —*n*, *wechseln*, dopisivati o čemu; (**Banknote**) banka, banknota; —*wechsel*, *m.* dopisivanje.

Notenbuch, *n.* knjiga muzikalna; —*papier*, *n.* papir muzikalni; —*schreiber*, *m.* kajdar.

Noth, *adv.* potrebno, trēbi.

Noth, *f.* potreba, nužda; nevolja, bēda; preša; mūka; pogibio, opasnost; mit *genauer* —, jedva, s velikom mukom; im *Fall* *ber* —, da se sgodi kakova potreba, u potrebi, u nuždi, ako bude potreba; *die schwere* —, padavica, velika bolest; *zur* —, za nevolju, za potrebu; —*adresse*, *f.* nuždopis; —*adressat*, *m.* nuždovnik; —*anfer*, *m.* ufanje (veliko sidro); —*brunnen*, *m.* požarni bunar; —*bringend*, *adj.* naprešan, silan; —*bürft*, *f.* potreba, nužda; nevolja; sila; *seine* — *verrichten*, *lé* od sebe; —*bürftig*, *adj.* potreban, oskudan; —*bürftigkeit*, *f.* potreba, oskudnost, (t.) neimanština; —*fall*, *m.* potreba, nužda, nevolja, sila; —*helfer*, *m.* pomoćnik u potrebi; —*hülfe*, *f.* pomoć u potrebi.

Nöthig, *adj.* potreban, potrebit; nuždan.

Nöthige, *n.* potreboća, potrebitina.

Nöthigen, *v. a.* siliti, prisiliti, primorati, silovati; nuditi, prinuditi; —*ung*, *f.* prisiljenje, usiljenje; silovanje, nudjenje.

Noth-leibend, *adj.* potreban, nevoljan, oskudan; —*lüge*, *f.* nužna laž, laž u potrebi; —*maß*, *m.* zalih, zalihan jarkuo; —*nagel*, *m.* čavao u potrebi; —*peinlich*, *adj.* zaglavan; —*pfennig*, *m.* prištedjen novac, novci sačuvani; —*schnuß*, *m.* znamenje od pogibēli; —*stall*, *m.*

obor; —taufe, *f.* kerštenje u pot-
 trébi; —wehr, *f.* branitba života;
 —wenig, *adj.* potreban, potrebit,
 nuždan; —zeit, *f.* potreboća, po-
 trebitost; (Ummungänglichkeit) neob-
 hodnost.
 Notizwert, *n.* dílo potrebito; nužda,
 potreba.
 Notizucht, Notizüchtigung, *f.* sila, sí-
 lovanje.
 Notizüchtigen, *v. a.* silovati, silu na-
 néti.
 Notion, *f.* (t.) dohodarska presuda;
 —iren, *v. n.* izreči dohodarsku
 presudu véruhu koga.
 Notiren, *v. a.* bilježiti, znamenovati.
 Notiz, *f.* bilješka, vést, izvéstje,
 znanje.
 Notorisch, *adj.* poznat, poznat, obće
 znani, oševidan.
 Novation, *f.* f. Neuerung.
 Nouvelle, *f.* priča, gatnja.
 November, *m.* novombar, studeni.
 Nu, *n.* in cinem —, u jedan čas, u
 jedan mah.
 Nüchtern, *adj.* tašt; trézan; mit —em
 Wagen, na tašte, našte sörca; —
 heit, *f.* taština, naština; tréznost.
 Nubel, *f.* rézanac; makarun; —holz,
n. oklagija.
 Nudeln, *v. a.* klijukati (guske, itd.).
 Null, *f.* nula; — und nichtig sein,
 neimati nikakove valjanosti; —
 ität, *f.* uništba.
 Nummer, *f.* broj; —iren, *v. a.* bro-
 jiti, izbrojiti.
 Nun, *adv.* sada; nu; dakle; pak;
 von — an, od sad, odsele, u na-
 prédak.
 Nunmehr, *adv.* sada, sadar; sad već,
 sad jur.
 Nuntius, *m.* (t.) papinski vele po-
 slanik.
 Nur, *c.* samo, tek, ne...neg.

Nuß, *f.* orah (voće); —baum, *m.*
 orah (dérvo); —baumen, —bäu-
 men, *adj.* orahov; —farben, —
 braun, *adj.* orahov; —holz, *n.* o-
 rahovina; —saen, *m.* jezgva od
 oraha; —sacker, *m.* kiješte za
 oraha; —sträbe, *f.* —häber, —
 knacker, *m.* kreja, kreštelica, soška;
 —öhl, *n.* ulje orahovo; —schale,
f. ljuska, oljuština orahova; —
 verkaüfer, *m.* orašar; —wals, *m.*
 oraže.
 Nutz, *f.* utora; —höbel, *m.* taranj,
 utornjak.
 Nutzen, *v. n.* sisati.
 Nutz, Nütze, *adv.* ništa — sein, ne-
 valjao biti, malovrédan biti, ne-
 valjati ništa.
 Nutzenwendung, *f.* nauk, korist, o-
 bratjenje na korist.
 Nutzbar, *adj.* koristan, pruda, pró-
 bitačan.
 Nutzengeheim, *n.* vlastništvo ko-
 ristí; —thümer, *m.* vlastnik ko-
 ristí.
 Nutzen, *m.* korist, hasna, fajda, pró-
 bitak, plod.
 Nutzen, Nutzen, *v. n.* pradíti, ko-
 ristiti, hasniti, slušiti; — *v. a.*
 slušiti se čime, na korist obra-
 titi.
 Nutzholz, *n.* les, gradja.
 Nutzlich, *adj.* koristan, pruda, has-
 novit; —keit, *f.* korist, hasna,
 hasnovitost, probitačnost.
 Nutzlos, *adj.* zaluđan; tašt, prazan;
 nekoristan.
 Nutznießer, *m.* uživatelj; —erin, *f.* u-
 živalica; —ung, *f.* uživatelj.
 Nutzrecht, *n.* pravo na korist; —
 facte, *f.* (t.) koristovina, uživajina.
 Nutzung, *f.* ušivanje užitak, korist;
 potreba, potrebovanje, poraba; do-
 hodci.

Nymfhe, *f.* ninfá, vila; (lieberliche Dirne) bludnica, loća.

D.

Di á o, ah, oh!

Dh, conj. II, I'; als —, kao da.

Dhacht, *f.* pomnja, briga, staranje, nastojanje; sich in — nehmen, paziti se, čuvati se.

Dhemeibet, *adj.* gori rećen, gori spomenut.

Dhach, *n.* krov, konak, stan.

Dhuction, *f.* (einer Leiche) razpora; (Beschau) razgled mērtvaca, ós; —dhefunde, *m.* razporno izvēstje.

Dheliß, *m.* obelisk.

Dhen, *adv.* gori; na vērhu; von — herab, odozgo; — an gehen, pērv ići, pērv i biti; noch — drēin, i suviše, još vērhu toga; — hin, ni simo ni tamo, koje kako.

Dhen-ein, —drēin, *adv.* suviše, vērhu toga, osim toga; —hin, *f.* Dhen.

Dher, *adj.* gornji; vērhovni; (in Zusammenhang) nad-, veliki.

Dheracht, *f.* viša protēra.

Dheradmiral, *m.* veliki admiral; —alt, —älteste, *m.* nadstarešina; —amt, *n.* veliki ured; —amt-

mann, *m.* veliki sudia; sudac; —

arzt, *m.* nadlėkar; —aufseher, *m.* glavni nadzornik; —aufsicht, *f.*

glavni nadsot; —befehł, *m.* (t.) nadnapovēdnicтво; —befehlshaber,

m. nadzapovēdnik; —bein, *f.* Herberbein.

Dhere, *m.* poglavar, starešina.

Dherreigen-thum, *n.* nadvlastitost.

(t.) nadsobstvenost; nadvlastnićtvo; —thümer, *m.* nadvlastnik, nadsobstvenik.

Dhereinnehmer, *m.* vērhovni primaciac.

Dherfläch-e, *f.* skorup, poveršaj, lice, poveršje; —lich, *adj.* plitak, poskorupan, poveršaa; —lichteit, *f.* poveršnost.

Dherförster, *m.* veliki lugar, šumar; —forstmeister, *m.* veliki meštar od šumh, lugovah; —gericht, *n.* sud vērhovni; sud zaglavni; —gewehr, *n.* puška; kopje.

Dherhalb, *prp.* na, nad, više, povērhu, vērhu, iz nad.

Dherhand, *f.* šaka; fig. pērvēnstvo; die — behalten, odēriat mejdan.

Dherhaupt, *n.* glava, glavar, poglavica; —haus, *n.* gornji pod, gornji kat (od kuće); gornja sbornica (u parlamentu englezkom); —

hemb, *n.* gornja košulja; —herr, *m.* glava, poglavar, glavar; nad-

vlastelj; —herrschaft, *f.* gospodstvo, nadvlasteljstvo; —hofgericht, *n.* sud dvorski vērhovni; —hofrich-

ter, *m.* vērhovni sudac dvorski; —hofmarschall, *m.* veliki maršal dvorski; —hofmeister, *m.* veliki

meštar dvorski; —hofprediger, *m.* pērv i propovēdalac dvorski; —in, *f.* (eines Stiftes) glavarica; —jäger-

ger, *m.* pērv i lovac; —jägermeister, *m.* veliki lovac; —tiefer, *m.* gornja vilica, ćeljust; deana gornja;

—teib, *n.* gornja haljina; —tuch-

webermeister, *m.* veliki kuhar; —land, *n.* gornja zemlja; —länder, *m.* gornjozemac; —länderin, *f.* gornjo-

zemica; —leber, *n.* naplat (od oduće); —lippe, *f.* —lippe, *f.* gornja usna, usnica; —leib, *m.* telo, pērsi; —offizier, *m.* viši oficir;

—parlament, *n.* gornja sbornica, gornji parlamenat; —pfarrer, —priester, *m.* protopop, arkipop, arhijerej; —postamt, *n.* vèrhovna, velika pošta; —postmeister, *m.* vèrhovni, veliki meštar od pošte; —richter, *m.* veliki sudac; —rinde, *f.* gornja kora; —rod, *f.* Ueberrod; —schwelle, *f.* gornji prag; —stg, *m.* pèrvo mešto, začelje, gornje čelo.

Oberst, *adj.* najvišji; najveći; vèrhovni, pèrvi; zu —, na vèrhu; das Unterste zu — kehren, prevratiti, okrenuti što gore to dolé.

Oberstallmeister, *m.* veliki konjušnik.

Oberstburggraf, *m.* naddvornik.

Oberste, (**Obrist**), *m.* obèrstar, pukovnik.

Oberstelle, *f.* *f.* Oberstg.

Obersthoffkammerer, *m.* veliki (vèrhovni) dvorski komornik.

Oberstlieutenant, *m.* podpukovnik.

Obertheil, *m.* gornji dio; —vormund, *m.* pèrvi tutor, zastupnik.

Oberwähnt, *adj.* gore spomenuti; javljeni, rečeni, imenovani.

Oberwärts, *adv.* uz, uz bèrdo, gore, u vis; —welt, *f.* svèt, svèt podsunčani; —zahn, *m.* gornji zub.

Obgebacht, **Obgemeldet**, **Obgenannt**, *f.* Oberwähnt.

Obgleich, **Obschon**, **Obwohl**, **Obzwar**, *c.* akroprem, prem ako, prem da, za sve da.

Obhut, *f.* pomnja, nastojanje, obrana, zaštita.

Obig, *adj.* gori rečen, gori spomenut.

Object, *n.* stvar, predmet; (**Grund**) zemljište.

Oblate, *f.* oblanta, oblia; ostia (za peštat); —enbäcker, *m.* oblantar.

Obliegen, *v.* *n.* (einer Sache) za-

bavljati se čime; es liegt mir ob, dužan sam, dèričan sam, moja je dužnost; —heit, *f.* dužnost, dèričanstvo.

Obligat, *adj.* propisan.

Obligation, *f.* obveznica, zadužnica; *f.* Schulverschreibung.

Obligatorisch, *adj.* obvežan, dèričan.

Obligo, *n.* (**Verpflichtung**) obveza.

Obrmann, *m.* pèrvaš, pèrvomèstnik.

Obrigkeit, *f.* poglavarstvo, glavarstvo;

—lich, *adj.* poglavarški, poglavarstveni, glavarški.

Obrist, *f.* Oberste *m.*

Obgleich, *f.* Obgleich.

Obschweben, *f.* Beworfehen.

Observanz, *f.* običaj; *f.* Herkommen.

Observation, *f.* motrenje.

Obstieg-en, *v.* *a.* dobiti parnicu; —er, *m.* dobitnik.

Obsorg-e, *f.* staranje; —er, *m.* staratelj.

Obst, *n.* voće; —baum, *m.* voćka;

—barre, *f.* pušnica; —garten, *m.*

voćnjak, voćar; —handel, *m.*

voćarstvo; —händler, *m.* voćar;

—händlerin, *f.* voćarica; —hüter,

m. pudar, stražar (od voća); —

jahr, *n.* godina voćem plodaa;

—kammer, *f.* voćnica; —lese, *f.*

branje voća; —stengel, *m.* peteljka,

dèričak; —wein, *m.* jabkovača;

—werk, *n.* voće; —zeit, *f.* vrème, doba od

voća.

Obwalten, *v.* *n.* vladati, gospoditi;

biti; es walte kein Zweifel ob,

neima dvojbe nikakove; die —

Gefahr, pogibio prèteća; aus —

den Ursachen, iz uzroka, koji se

u tom nalaze; beim Vortheil wal-

tet hiebei ob, tu se radi o tvojoj

koristi.

Obwohl, *f.* Obgleich.

Ocean, *m.* ocean, more, pučina.
 Ocker, *m.* okra.
 Ochs, (Ochse), *m.* vol; bik, bak.
 Ochsenbremse, *f.* obad; —fleisch, *n.* govedina; —haft, *f.* Ochsenmäsig; —haut, *f.* koža volovska, volujška; —hirt, *m.* volar, govedar; —kalb, *n.* telac; —kopf, *m.* glava volovska; *fig.* glupan, blesan; —mäsig, *adj.* volovski, govedji, govedski; —post, *f.* volovska pošta; —stall, *m.* volovska štala; —treiber, *m.* volar; —ziemer, *m.* žila volovska; —zunge, *f.* volovski jezik; (ein Kraut) jezik volovski (trava).
 Octav, *n.* osmina; —Baub, *m.* oktav.
 Octave, *f.* osmina; oktava.
 October, *m.* oktobar, listopad.
 Oculiren, *f.* Augeln.
 Oculist, *f.* Augenarzt.
 Ode, *f.* oda, začinka.
 Oede, *adj.* pust, pustošan, divji, naseljen, neobrađen; —er Grund, pustoselina, pusto zemljište.
 Oede, *f.* pustinja, pustoš, pustara.
 Oeden, *f.* Aethem.
 Oer, *c.* all, ili.
 Ofen, *m.* peć, suruna; —bant, *f.* klupčica (okó peći); —gabel, *f.* bruklje, roglje od peći; —heizer, *m.* palitelj, kuritelj peći; —loch, *n.* uati od peći; —rohr, *n.* —röhre, *f.* cev od peći; —stange, *f.* žarač, žarilo; —thür, *f.* vrata od peći; —wisch, *m.* pomelo, pometaća.
 Offen, *adj.* otvoren; odprt; (aufrichtig), otvoren, odprt, istinit, iskren; die Einsicht steht Jedermann —; svakom je dopušteno što viditi.
 Offenbar, *adj.* očit, očevidan; odkrit; poznat, javan; —en, *v.* a. očitovati; odkriti; prokazati; razgla-

siti; —ung, *f.* očitovanje; razglašenje.
 Offenheit, *f.* *fig.* istinitost, otvorenost, iskrenost.
 Offenherzig, *adj.* iskren, istinit, otvoren, odprt; —keit, *f.* iskrenost, istinitost.
 Offenlich, *adj.* očit, javan; —adv. očit; —oder geheim, očit ili javno; —keit, *f.* očitost, javnost.
 Offert, *n.* ponuda.
 Officiant, *m.* službenik; odredjenik; urednik.
 Offizier, *m.* oficir, častnik; (in Zuf.) častnički.
 Offizin, *f.* dućan, staćun; (Buchdruckerei), štamparija, tiskarnica; (Apotheke), apoteka, lekarnica; (Bierbierstube), berbernica.
 Offizios, Offiziell, *adj.* uredovni, službeni; im —en Wege, uredovnim putem.
 Offen-en, *v.* a. otvoriti, odprti; odšepiti; odkriti; —ung, *f.* otvor; otvaranje; odšepijvanje; keine —ung haben, zatvoren biti.
 Oft, *adv.* često, više kratih, više putih.
 Ofter, Oftmalig, *adj.* čest, ponovljen.
 Ofteres, *adv.* čestje, više kratih, više putih.
 Oel, *n.* ulje, zejtin; —baum, *m.* maslina; —beere, *f.* maslinika, maslina (plod); —en, *v.* a. uljiti, nauljiti, pozejtiniti; —farbe, *f.* farba, boja od ulja, ulje; —faß, *n.* uljenica; —fassen, *m.* mērlija od ulja; —garten, *m.* maslinik; —göße, *m.* *fig.* glupan, blesan; —handel, *m.* trgovina s uljem; —händler, *m.* uljar; —händlerin, *f.* uljarica; —ig, *adj.* uljan; uljast; —fuchen, *m.* pogaća od ulja; —ma-

Ierei, *f.* uljna malaria; —mühle, *f.* mlin za ulje; —müller, —ſchläger, *m.* uljar; —ung, *f.* (lepte), poſlednje pomazanje; —zweig, *m.* grana maslinova.

Dheim, *m.* (väterlicher Seite) stric; (mütterlicher Seite) ujak.

Dhne, *prp.* bez; osim, razma, izvan.

Dhnerachtet, Dhngachtet, *f.* Ungeachtet.

Dhngefähr, *f.* Ungefähr.

Dhnmacht, *f.* nesvést, nesvéstica, obeznanje; slabost, nemoó; in —fallen, obeznaniti se, onesvéstnuti.

Dhnmächtigt, *adj.* slab, nemoóan; o-beznanjen, u nesvésti; —werben, obeznaniti se, onesvéstnuti.

Dehr, *n.* uho; ručica; uši (od igle, itd.).

Dhr, *n.* uho; *fig.* sluh; ſich etwas hinter die —en ſchreiben, pamtití ſtogoó; er hat es hinter den —en, lukav je, šarovit je.

Dhrband, *f.* Drtband.

Dhren, *v. a.* uši, ručicu napraviti; udénuti, uděti, navěrei, uvěrei (iglu).

Dhren-beichte, *f.* ušna izpovéd; —bläſer, *m.* glasonoša, prišaptalac; —bläſerin, *f.* glasonoša; —brauſen, *n.* šum u uših; —gehör, —gehänge, *n.* méndjuša, nauhvic; obodac, bérnjica; —klingen, *n.* zvek u uših; —ſchmalz, *n.* slih; zeuge, *m.* (t.) uhočulac, svědok čuví ušima svojim; —zwang, *m.* ušna bolest, uhobolja.

Dhr-eule, *f.* jeina, sova, sovuljaga; —eige, *f.* zaušnica, zaušak, čuška; —finger, *m.* mezimac, mali prst; —läppchen, *n.* krajac od uha; —löffel, *m.* čistilica (za uši); —ring, *m.* obodac, méndjuša, nauh-

vica; —wurm, Dehring, *m.* uho-laža.

Defonom, *m.* gospodar, gazda, kučanik; —ie, *f.* gospodarstvo, kučanstvo; —iſch, *adj.* gospodarski, kučanski.

Dlve, Dlvenbaum, *f.* Delbeere, Dlbaum.

Dlven-farbe, *f.* boja maslinova; —farbig, *adj.* maslinov; —fern, *n.* koštica maslinova.

Dmen, *n.* kob.

Dnyr, Dnyſhtein, *m.* onič.

Dpal, *m.* opao.

Dper, *f.* opera.

Dperat, *n.* sastavak, izradak.

Dperation, *f.* preduzetje, posao.

Dperist, *m.* pévač od opere; —in, *f.* pévačica od opere.

Dperment, *n.* orpiment, sičan žuti.

Dpern-gußer, *m.* durbin teatarski; —haus, *n.* teatar za operu; —ſänger, *f.* Dperist.

Dpfer, *n.* žertva, posvetilište; prilog; prinos; zavět; —altar, *m.* žertvenik; —geld, *n.* prilog; prinos; —meſſer, *n.* nož sveti.

Dpfer-n, *v. a.* posvetiti, žertvovati; prilog dati, doněti, donět na posvetilište; zaklati; zavětovati; —n, *n.* —ung, *f.* žertvovanje, posvetjenje, priloženje; zavětovanje. Dpfer-priester, *m.* žerac, pop, žertvitelj; —in, *f.* žerica, popinja, žertviteljica.

Dpfer-schale, *f.* plitica; —thier, *n.* žertva, živinče za zaklanje; —wein, *m.* vino žertveno.

Dpium, *n.* ašun, drémak.

Dpposition, *f.* suprotna; (in Zuf.) sprotni.

Dptil, *f.* optika, vidoslovje; —m, *m.* optik.

Dptiſch, *adj.* optičan; optički.

Drafel, *n.* orakuo, proročište.
Drang-e, *f.* naranča (voće); —enbaum, *m.* naranča (drvo); —enfarben, —engelb, *adj.* narančev; —engärtner, *m.* narančar; —erie, *f.* narančik; *f.* Bomezanje.
Dratorium, *n.* oratorij; crkva, moliste.
Drchester, *n.* orkestar.
Drden, *m.* red; (geistlicher), samostanstvo, kaludjerstvo.
Drden-, (in Zus.) redovni; —band, *n.* trak (reda), redovna vrpca; —bruder, *m.* brat (reda kojega); kaludjer; —geistliche, *m.* samostanik, kaludjer, fratar, redovnik; —lette, *f.* lanac (reda); —meister, *m.* meistar reda kojega; —regel, *f.* samostanska ili redovna pravila; —ritter, *m.* kavaliere reda kojega; —schwester, *f.* kaludjerica, duvna, dumnica, koludrica; —statuten, *n. pl.* samostanske ili redovne ustanove; —zeichen, *n.* znamenje reda kojega.
Drdentlich, *adj.* uredjen; pošten; uredan, redovit; redan; običan; —*adv.* po redu, u redu; kako treba, kako valja; ljudski, pošteno; obično.
Drder, *f.* red, zapovjed; naredba; ruka.
Drdinanz, *f.* ordinacija (u vojnikah).
Drdinär, *adj.* običan; prost.
Drdinariat, *n.* duhovno poglavarstvo.
Drdinieren, *v. a.* zapovjedati; naručiti; prepisati; einen Geistlichen —, rediti; —ung, Drdination, *f.* zapovjed; naruka; prepis; red; redjenje.
Drden, *v. a.* rediti, urediti, razrediti, razporediti; porediti; narediti; prirediti; —er, *m.* ureditelj, učrednik; —ung, *f.* red, poredak;

razredjenje; priredjenje; narodjenje; (Reihe), čreda, vërsta; in —bringen, u red metnuti; Ruße und —, pokoj i poredak; zur —rufen, zvatj na red; nach der —, po redu, jedan za drugim; etwas ist an der —, sad je red na što; —ungemäßig, *adv.* uredno, po redu; —ungestraft, *f.* poredacka kazna; —ungeswibrig, *adv.* neuredno, proti redu.

Drdre, *f.* (bei Wechselln), nared; (mlit.) zapovjed.

Drrgan, *n.* organ; orudje; glas; sredstvo; (Mittheilungsmittel), obćilo; (überhaupt), radio; (von Personen), redovnici; (Vermittler), posrednik; —isch, *adj.* organički, ustrojni, uredjaini, obćirni (zakon).

Drrganistren, *v. a.* urediti, razrediti, u red metnuti; —ung, *f.* uredjenje, uredjivanje.

Drrganismus, *m.* ustroj, uredjaj.

Drrganist, *m.* organista.

Drrgel, *f.* orgulje; —bauer, *m.* orguljar; —n, *v. a.* orguljati, udarat u orgulje; —pfeife, *f.* ćev od orguljah; —register, —zug, *m.* igra od orguljah; —treter, *f.* Bälgentreter; —werk, *n.* orgulje.

Drrient, *m.* istok; —alisch, *adj.* istoćan; —iren, *sich*, *v. r.* vladati se, ravnati se.

Driginal, *n.* izvornik, originao; *m.* tica, izvorno pismo, prapis, pervopis (isprave).

Driginal, **Driginell**, *adj.* originalan; izvoran, pervotni, pervopoćetni.

Drion, *m.* orlun, štapi, babini štapi (zvězda).

Drisan, *m.* uragan; vihar, oluja, bura.

Drlean, *m.* oriana.

Drlogschiff, *n.* brod, korablja bojna.
 Drnat, *m.* ures, naprava.
 Dri, *m.* město; strana; kraj; an
 Ort und Stelle, mestimice.
 Drtbanb, *n.* věrh, ert od nožnice.
 Dribschreibung, *f.* topografija, opis
 města kakova, městopisje.
 Drthodor, *f.* Rechtgläubig.
 Drthographie, *f.* Rechtschreibung.
 Derlich, *adj.* městan, městovan; —
 leit, *f.* městnost; město.
 Drtolan, *m.* stěrnadica pověrtna
 (ptica).
 Drts-, (in Zus.) městni; —beschaffen-
 heit, *f.* narava, čud města.
 Drtschaft, *f.* město; strana; kraj.
 Drtscheit, *n.* šdrěbčanik.
 Drts-thaler, —gulden, *m.* četvėrti dio
 tallra; forintė.
 Dst, Dsten, *m.* istok, izhod.
 Dster-abend, *m.* nadvečerje vazmeno,
 večer pred uskėrsom; —ti, *n.*
 cėrveno, vazmeno jaje, pisanica;
 —fest, *n.* vazam, uskėrs; —fla-
 den, *m.* uskėrsnji, vazmeni kolač;
 —lamm, *n.* vazmeni janjac, ja-
 ganjac uskėrsnji.
 Dsterlich, *adj.* vazmen, uskėrsnji.
 Dsterluzei, *f.* vučja jabuka (trava).
 Dstern, *f.* vazam, uskėrs; vaskrese-
 nie.
 Dster-tag, *m.* dan vazmeni; —woche,
f. uskėrsnja nedělja, vazmeni tje-
 dan.
 Dstlich, *adj.* istočan.
 Dstwärts, *adv.* k istoku, na istok.
 Dstwinb, *m.* istočnjak, uztoka.
 Dtter, *f.* (Eis)otter, vidra; (eine
 Schlange), vipera, ljutica (zmija);
 —gezucht, *n.* zminji skot; —jun-
 ge, *f.* zminji jezik; *fig.* pogan,
 zločest jezik.
 Dval, *f.* Girumb.
 Drhoft, *n.* oksoft (věsta od mēre).

P.

Paar, *n.* par; dvojica; dva; ein —
 Lage, Wochen, několiko danah, ne-
 děljah; zu —en treiben, upokoritı,
 uzaptiti; ein schönes —, lépa dvo-
 jica, lep par; ein — Worte, dvě,
 tri rěci; —en, *v. a.* pariti, sje-
 dinitı, sdružiti; sich —, *v. r.* pa-
 riti se, sdružiti se; —weise, *adv.*
 dva po dva, dva a dva.

Pabst, *f.* Pappst.Päpfler, *f.* Pappst.

Pacht, *m.* Pachtung, *f.* najam; are-
 da, (t.) zakup; (in Zus.) zakupni;
 —abgabe, *f.* —geld, *n.* (t.) za-
 kupnina; —anschlag, *m.* učėna od
 zakupa; —bauer, *m.* kmet are-
 daoski; —brief, —contract, *m.*
 list, pogodba zakupna.

Pachten, *v. a.* najmiti, uzet pod a-
 rendu, zakupiti.

Pächter, *m.* najmitelj, arendator, (t.)
 zakupnik; —in, *f.* najmiteljica, a-
 rendatorka.

Pacht-geld, *n.* zakupnina; —gut,
 —stück, *n.* zakupitina; —jahr, *n.*
 godina od arende; —lustig, *adj.*
 najmit hoteši; —schilling, *m.* l.
 Pachtgeld; —weise, *adv.* pod a-
 rendu, pod najam; —zins, *m.* za-
 kupnina.

Pactiscenten, *pl.* pogodbenici.

Pack, *m.* & *n.* smotak; rukovet;
 čom, denjak; svežanj, zavezak.

Pack, *n.* (von Menschen), smet, smet-
 tje, djubre od ljudih.

Paßen, *v. a.* (lassen), uhvatiti, ahi

titli; uloviti, spodbiti, séepati; (einpaßen), spremati, spravljati; fičh —, v. r. nositi se, tornjati se, pobirati se.

Pađer, *m.* tovarnik.

Pađer, Pađerhen, *n.* smotak; své-ianj; zavezak; denjak; rukovet; čom.

Pađerboot, *n.* pakebot, brod po-itarški.

Pađerriih, *f.* Gepäč.

Pađerhaus, *n.* —hof, *m.* divona; magazin; —fnecht, *m.* pratečar, pratečnik; —leinwand, *f.* platno grubo za zamatati; —nabel, *f.* ču-valduz, samaruša, igla velika; —papier, *n.* papir za zamotat, papir grubi; —pferd, *n.* sehsana, konj pratečni; —sattel, *m.* samar; —floč, *m.* —fcheit, *n.* batina, čepka, dërvo (od prateči); —tuch, *n.* f. Pađerleinwand; —wagen, *m.* kola pratežna.

Pact, *m.* (Pactum), *f.* Vertrag.

Pädagog, *m.* dëtovod, učitelj dëtce.

Page, *f.* Gbelfnabe.

Pagin-a, *f.* stranka, strana, list; —iren, v. a. naznačiti strane bro-jem.

Pagode, *f.* pagoda.

Palatin, *m.* palatin, nadvornik.

Pallasch, *m.* paloš, pala.

Pallaſt, *m.* palača, palata.

Pallifade, *f.* kolje.

Palme, *f.* Palmbaum, *m.* palma, poma, poma; paoma, grana od pal-me; (Blüthenknospen der Weiben), maca, mačica; (ein Pfaf), dlan.

Palm-ſonntag, *m.* cvëtna nedëlja; —wein, *m.* palmovo vino; —juđer, *m.* palmov cukar, šečer, —jweig, *m.* grana od pome.

Pan, *m.* Pan, bog pastirski.

Panacee, *f.* (griech.) svolék.

Pandekten, *pl.* pandekte.

Pandore, *f.* pandora.

Panele, *f.* Panelwert, *n.* panele.

Panier, *n.* barjak, stég, zastava.

Panzer, —rad, *n.* veliko kolo vode-niéno.

Pantëon, *n.* panteon, svebožje.

Panther, Pantherhiet, *n.* pantera.

Pantoffel, *m.* papuča; cipela; —holz, *n.* —baum, *m.* plut, pluta.

Pantomime, *f.* pantomima; —iſch, *adj.* pantomimičan; pantomimički; —ſpieler, *m.* pantomim.

Panzer, *n.* pancier, oklop; —hand-ſchuh, *m.* gvozdena, ljuškava ru-kavica; —hemb, *n.* gvozdena, lju-skava košulja; —fette, *f.* kolajna ljuškava.

Panzern, v. a. oklopiti, oklopom o-dënuti.

Panzerthier, *n.* armadil.

Päonie, *f.* božur (cvët).

Papa, *m.* tata, čača, čačko, čako.

Papagei, *m.* papiga, papagao.

Papera, *f.* Blappern, Plaubern.

Papier, *n.* papir, artija, knjiga; et-was zu —bringen, staviti što na pismo; —en, *adj.* od papira, pa-piran, arten, od artie; —fabrif, *f.* artijana, tvorionica od artije; —fenſter, *n.* prozor od papira; —gelb, *n.* papirni novac; —händler, *m.* tèrgovina s artijom; —händler, *m.* tèrgovac od papira; —laus, *f.* grizlica; —lumpen, *pl.* tralje, cu-nje; —maſter, *m.* papirar; —mühle, *f.* papirnica, artijana; —ſcheere, *f.* škare za papir; —ſtem-pel, *m.* biljega za artiju.

Papift, *m.* papista, papinac; —iſch, *adj.* papistički.

Pappe, *f.* (Bret), kaša; čiriz, klija od mûke.

Pappe, *f.* f. Pappenbeſel.

Bappel, *f.* slezovača (trava).
Bappel, *f.* —baum, *m.* topola, jagnjed, jablan; *baß* *adj.* bavon, jablanski, jablanov, jagnjedov, topolov; —holz, *n.* jagnjedovina, jablanovina, topolovina; —wald, *m.* topolik, topoljak.
Bappen, *v. a.* lépiti, klijati.
Bappendefel, *m.* kartun, tvérd, de-beo papir.
Bappensiel, *m.* malenkost, ništaria.
Bapst, *m.* papa.
Bapstlich, *adj.* papin; papinski.
Bapstthum, *n.* papinstvo; —wahl, *f.* izabiranje pape.
Bar, **Baren**, *f.* Paar, Baaren.
Parabel, *f.* parabola; prilika, pričica.
Parade, *f.* parada; —pferd, *n.* je dek, konj od parade; —platz, *m.* piaca od parade; —zimmer, *n.* soba od parade.
Paradies, *n.* raj; nebo; —apfel, *m.* paradia, rajska jabuka; —baum, *m.* divja maslina, dafina; —feige, *f.* smokva rajska; —holz, *n.* aloevina.
Paradiesisch, *adj.* rajski; vele lép.
Paradiesvogel, *m.* rajska ptica.
Paradiren, *v. n.* paradirati, činiti, praviti paradu.
Paradox, *adj.* čudan, čudnovit, tamajan.
Parallel, *adj.* istoraazstupan.
Paraplué, *n. f.* Regenschirm.
Parasol, *n. f.* Sonnenschirm.
Parce, *f.* Parka.
Parcell-e, *f.* čestica; —iren, *v. a.* razdéliti zemljište na čestice, razk-maditi zemljište.
Parcial, *na* čestice.
Parçent, *f.* Parçent.
Parcer, *f.* Panter.
Parcen, *m.* oproštenje, oprost; po-

šteda, milost, pomilovanje; —geben, oprostiti; —niren, *v. a.* pardonirati, oprostiti, oproštenje dati.
Parc, *f.* (einer Urkunde), (t.) istopis (isprave).
Parentation, *f.* beséda pogrebna, ukopna.
Parentese, *f.* (Einschluß), parenteza, zatvor, uključak.
Parere, *n.* ärztliches, lékarsko máenje.
Parforcejagd, *f.* veliki lov, hajka.
Pari, *n.* al —, u istoj vrédnosti.
Pariren, *v. a.* (auspariren), odbiti, odvratiti, odvérnuti; — *v. n.* (gehörchen), slušati, pokoran biti; (wetten), obkladiti se, okladiti se.
Park, *m.* park; šumica; zvérijak.
Parlament, *n.* parlamenat, sborište; —är, *m.* ugovornik.
Parmesantäse, *m.* parmezán, sir parmezanski.
Parochie, *f.* župa; župno područje.
Parole, *f.* parola; réč.
Part, *m.* dio; stranka.
Partei, *f.* stranka; stranci, stranjanini; —gänger, *m.* stranac, stranjanin; —lich, —lich, *adj.* pristran, jednostran; —lichkeit, *f.* pristranost, jednostranost; —los, *f.* llw parteiisch; —sache, *f.* posebnička, zasebnička stvar; —sucht, *f.* stranjanstvo.
Particulär, *adj.* posebnički, zasebnički; — *adv.* dél po dél.
Particulare, *n.* izkaz.
Partie, *f.* partia, partida; dio; broj, komad; društvo; (Geisth), ienitba; eine gute — machen, dobro se oženiti, udati.
Partifane, *f.* oistoperac, sulica perjata.
Partitur, *f.* partitura.

Pašch, *m.* jednak broj (oših od dviju il više kockih).
Paſchen, *v. n.* kockati se; (von Waaren), kuntrabantirati, kuntrabant delati, zabranjenu robu kradom uvoziti.
Paſquill, *n.* pogerda pisana, (t.) oskvernika; —ant, *m.* klevetnik, oskverničar.
Paſ, *adv.* ju — kommen, baš dobro doći.
Paſ, *m.* put, prelaz, prolaz; (eäger Weg), bogaz, klanac; (der Pferde), korak; (Paſſport), pašus; putno pismo, putni list, putovna knjiga, putovnica.
Paſ, *m.* Paſſglaſ, *n.* časa, kupa obručasta.
Paſſage, *f.* prelaz.
Paſſagier, *m.* putnik; prolaznik.
Paſſant, *m.* prelaznik; (in Zuſamm.) prelaznički.
Paſſatwind, *m.* naredbeni vetar.
Paſſ-en, *v. n.* (im Spiele), neigrati; (warten), čekati; prežati, vrebati; (angemeſſen ſein), ličiti, priſtati, dobro stojati; baš Kleid paſt ihm nicht gut, nestoji mu dobro haljina; baš paſt nicht hierher, to nečije stamo; dieſe zwei Menſchen paſſen nicht zuſammen, ova se dva čoveka skupa neſlažu; — *v. a.* primjeriti, priljubiti, prilagoditi; —*ent*, *adj.* prilican, podoban, ugodan, sgodan.
Paſſ-gang, *m.* korak; —gänger, *m.* prašac, jorga, konj dobronošac.
Paſſion, *f.* strast; — Chriſti, muka kršćanstva; —Blume, *f.* mučenica (cvjet).
Paſſ-er, *v. n.* proći, prolaziti, prelaziti; (erträglich ſein), snosno biti, moć proći; (bewilligen), dopustiti; (geſchehen), dogoditi se, pri-

petiti se; —ſchein, —zettel, *m.* (t.) propustnica; —ung, *f.* (beim Militär), dopust na kermu.
Paſſiv, *adj.* terpeć; (Schulb), dugovni, dužni; —ſchulb, *f.* dug, dužni novci.
Paſte, *f.* pasta, kamen rukotvorni od farbanoga stakla.
Paſtell, *m.* pasteo, suha boja; —gemälde, *n.* pasteo, pastelov kip; —maſer, *m.* pasteonik; —maſerei, *f.* pasteo; malanje suhimi bojama.
Paſtet-e, *f.* pasteta; —enbäcker, *m.* pastetar; —enboden, *m.* dno od pastete; —enbeſel, *m.* poklopac od pastete.
Paſtinake, *f.* pasternjak (trava).
Paſtor, *m.* pastor; —in, *f.* pastorica.
Patent, *n.* povelja; —al, *adj.* poveljni.
Pater, *m.* pater, otac; —noſter, *n.* otčenaš; (Roſenkranz), krunica, brojanice, čislo, patrice.
Path-e, *m.* kum; kumić, kumće; —*f.* kuma; kumica; —engel, —enggeſchenk, *n.* krštni dar.
Pathetiſch, *adj.* patetički; patetičan.
Patient, *m.* bolesnik; —in, *f.* bolesnica.
Patriarch, *m.* patriarka; pėvoroditelj; —aliſch, *adj.* patriarkalski.
Patrimonium, *n.* baština; (in Zuſ.) baštinski.
Patriot, *m.* domorodac; —iſch, *adj.* domorodan; domorodski; —iſmus, *m.* domorodstvo, domoljublje.
Patriſier, *m.* vlastelin; —in, *f.* vlastela.
Patroſſ-e, **Patrulle**, *f.* patrola, straža, četovka; —iren, *v. n.* patrolirati, četovati, ići po patroli.
Patron, *m.* zaštitnik, odvjetnik, za-

větník; — at, *n.* odvětníctvo, za-
štitníctvo, (t.) zavětníctvo.

Patrone, *f.* šáek; kalup; naboj.

Patronin, *f.* zaštitnica, odvětnica.

Patrontaſche, *f.* šáekluk, patrontaš.

Patſch, *i.* pljuſk, pljuſ!

Patſche, *f.* běda; einen auſ ber —
ziehen, izvué koga iz blata.

Patſche, *f.* Patſchhåndchen, *n.* ruka,
ručica.

Patſchen, *v. n.* bėrkati; — *v. a.*
pljuſnuti.

Pazig, *adj.* ponosit; — thun, kočiti
se, kokošiti se, veličati se.

Pauſe, *f.* talambas.

Pauſen, *v. n.* udarat u talambas;
fig. lupati, biti, tući koga.

Pauſenklöpfer, *m.* šibalo, vreteno
(za bit talambas).

Pauſer, *m.* talambasar.

Pauſch, *f.* Pauſch.

Pauſchal-e, *n.* odošćenica; — gelber,
pl. n. (t.) odošćenina.

Pauſchel, *m.* (Bergb.) bat, čekić (ru-
darski).

Pauſchen, *v. a.* terti, tući, biti ru-
de; topiti.

Pauſchgebing, *n.* pridėržaj odošćni.

Pauſe, *f.* pauza, stanka, odahnutje.

Pauſiren, *v. n.* preſtati, stati odah-
nuti.

Pavian, *m.* babnin (věrsta od maj-
muna).

Pech, *n.* smola; pakao; — artig, *adj.*
smolat; — baum, *m.* omorika (dėr-
vo); — brenner, *m.* smolar; —
brath, — ſaben, *m.* dretva; — en,
v. a. napravljati smolu; smoliti;
— ſackel, *f.* mašala smolna; —
hütte, *f.* smolarnica; — ig, *adj.*
smolan, smolat; — kappe, — haube,
f. smolna kapa; — franz, *m.* smol-
ni věnac; — ofen, *m.* smolarska
peć; — pflaſter, *n.* smolenica; —

ſchwarz, *adj.* cėrna kao smola, cėrna
kao pakao; — tanne, *f.* f. Pech-
baum.

Pebal, *n.* podnožnici (od orguljah).

Pebant, *m.* pedant; — erci, *f.* pedan-
teria; — iſch, *adj.* pedantički.

Pebell, *m.* bedel, sluga akademički.

Pegajuſ, *m.* pegaz, konj krilati (u
priéoslovju).

Pein, *f.* muka, kina; bolest, pećal.

Peinig-en, *v. a.* mućiti, kiniti; uda-
rit na muke; — er, *m.* mućitelj,
mućilac, mućionik; — ung, *f.* m.ka,
kina; mućenje, kinjenje.

Peinlich, *adj.* mućan, tešak; žalo-
stan; doſadan; baš — e Gericht,
zaglavni, zločinstveni sud.

Peiſche, *f.* korbać, bić, kandža.

Peiſchen, *v. a.* bićevati, korbaćem,
kandžiom tepsti; mit Ruthen —,
šibati.

Pelican, *m.* gem, bućac, najazit, ne-
nasit.

Pelz, *m.* (von Thieren), kėrznó, ko-
ža; (Kleidungſtück), kožuh, šuba,
šurak.

Pelzen, *v. a.* cėpati, kalamiti.

Pelz-handſchuh, *m.* kosmata rukavica;
— fragen, *m.* jaka, ovratnik ko-
smati; — müge, *f.* šubara, šu-
njara; — ſieſel, *pl.* kosmate šu-
me; — waare, *f.* Pelzwerk, *n.* ko-
smata roba.

Pendul, *n.* šetalica; f. Berpenditel.

Pennal, *n.* pernjak.

Penſion, *f.* (daš Ausgebienthaben), iz-
služba; (Gehalt), plata, izslužni-
ka, penzija; (Kofgeld), hranovi-
na; — at, *n.* pitomište, odhrani-
lište; — iren, *v. a.* staviti koga
u izslužnost; — ſtand, *m.* izslu-
žnost.

Peonie, f. Páonie.

Percent, *n.* nastotnica; etvaš mit 3,

- 4, 5 Percent verzinsen, dati što na kamate po tri, četiri, pet na sto; —al, *adj.* nastotni.
- Perception, *f.* pobiranje (n. p. poroze).
- Percipient, *m.* pobirač, primnik; porazar.
- Peremtorisch, *adj.* neprodužni, posledni.
- Perfectibel, *adj.* savršljiv.
- Pergament, *n.* kvér; —en, *adj.* kvéran, od kvéra; —hütchen, *n.* košica; —macher, *m.* kvérar.
- Periode, *f.* period; doba; —isch, *adj.* periodičan; periodički, povremeni.
- Perle, *f.* biser.
- Perlen-fang, *m.* —fischeri, *f.* bisarenje, vadjenje biserah iz mora; —farbe, *f.* biserova boja; —farbig, *adj.* biseran, biserov; —fischer, *m.* biserolovac; —muschel, *f.* ljuštura biserna; —mutter, *f.* sedef; —schmuck, *m.* biser, ures od bisera; —schnur, *f.* niz bisera, biserov djerdan.
- Perl-farbig, *adj.* biseran, biserov; —gerste, —graup, *f.* čista ječmena kaša; —hirse, *f.* divje proso; —huhn, *n.* gvinejska kokoš.
- Peroriren, *v. a.* predikati; beséditi.
- Perpendic-el, *m.* šetalica, kalamir; —ulár, *adj.* kalamiran; kalamirski.
- Person, *f.* osoba, sobstvo; čovék; iena; so viel auf die —, toliko na glavu, na svaku glavu; in —erscheinen, doći glavom; —al, *n.* osoblje, čeljad; —al, *adj.* osobni; —alhaft, *f.* odgovornost osobom; —alien, *pl.* osobnosti, sobstvenosti.
- Persönlich, *adj.* osoban, sobstven; glavom, u glava; —heit, *f.* osobnost, sobstvenost.

- Perspectiv, *n.* durbin, zornik; —e, *f.* perspektiva; —isch, *adj.* perspektivan.
- Pertinenz, *f.* pripadnost.
- Perücke, Perücke, *f.* baroka, vlasulja.
- Perücken-typf, —stuch, *m.* glava za vlasulje; —macher, *m.* barokar, vlasuljar; —netz, *n.* mrežica od vlasulje.
- Pest, Pestilenz, *f.* kuga; —artig, *adj.* kužan; —beule, —blase, *f.* kužni poganac, zalac, micina kužna; —corbon, *m.* stega proti kugi; —essig, *m.* kužni ocat; —haus, *n.* špitalj, bolnica kužna; —ilenz, *f.* Pest; —ilenzialisch, *adj.* kužan; —ilenzwurz, *f.* repuh (trava); —prebiger, *m.* kužnički duhovnik; —vorschrift, *f.* propis o kugi; —zeit, *f.* vréme, doba kužno.
- Petarde, *f.* petarda.
- Potent, *m.* molitelj.
- Peterflie, *f.* peršin; —wurzel, *f.* peršinov koren.
- Petiren, *v. a.* moliti za što.
- Petition, *f.* molba; —schrift, *f.* molbenica.
- Petschaft, Petschier, *n.* pečat; —stecher, *m.* pečatar.
- Petschir-en, *v. a.* pečatiti; zapečatiti; ring, *m.* prsten s pečatom, pečatnjak.
- Petz, *m.* médo, medjed, medvéd.
- Peze, *f.* kuja, kučka; fig. loća, smueka.
- Pfab, *m.* staza, put, putanja.
- Pfaff, *m.* pop.
- Paffen-baum, *m.* mašljika; —holz, *n.* mašljikovina; —hütchen, *m.* klobučie popovski; —mäsig, Pfäffisch, *adj.* popovski.
- Pfafferei, *f.* popovština.
- Pfahl, *m.* kolac; —bau, *m.* kolje.
- Pfählen, *v. a.* udariti, pobiti kolje,

ograditi koljem; einen Verbrecher
—, udaviti, nabiti, nataknuti na
kolac.

Wahlwerk, *n.* kolje.

Walsgras, *m.* falcgrof; —grün, *f.*
falcgrofca; —grünlich, *adj.* falc-
grofovski; falcgrofov; —graffchaft,
f. falcgrofa, palatinsvo.

Wandel, *n.* zalog, zaklad; —bestellung,
f. (t.) založba; —brief, *m.* zalo-
žno, zakladno pismo, zalog; —
capital, *n.* založeno glavno.

Wandeln, *v. a.* uzeti u zalog, u
zaklad; einen —, rubati koga
(sudbeno) —er, —emann, *m.* čet-
nik; —erspiel, *n.* zalog (igra).

Wandgeber, *m.* (t.) založitelj, zalogo-
davac: —haus, *n.* založnica (kuća);
—inhaber, *m.* (t.) zalogodržac;
—lich, *adj.* založen, zakladan; —
nehmer, *m.* (t.) zalogoprimec; —
recht, *n.* pravo na zalog; —schil-
ding, *m.* novci za zalog; —spiel,
f. Wanderspiel; —verschiebung, *f.*
f. Wandbrief.

Wandlung, *f.* rubanje; rubež.

Wanne, *f.* Wännchen, *n.* tava, sura,
tiganj; (am Gewehr), prašnik,
prašnica; (Hüst—), kaška.

Wannen-deckel, *m.* poklopac od ti-
ganja; —schmet, *m.* kotlar; —
stiel, *m.* držak od tiganja; —zie-
gel, *f.* crep, žlebac; —fuchsen, *m.*
sanjak, palačinke.

Warr-beneficiant, *m.* župnik; —bene-
ficiant, *n.* župni dohodak.

Warre, *f.* župa, parokija, plovania;
(im Zuf.) župni.

Warrer, *m.* župnik, parok, plovani.

Warr-gebühren, *pl.* dohodci crkveni;
—genos, *m.* —finb, *n.* parokijanac,
župljanin; —haus, *n.* plovania,
parokova, župnikova kuća; —firche,
plovanska, župna, parokijalna

cerkva; —wohnung, *f. f.* Warr-
haus.

Wau, *m.* paun (ptica); —enauge, *n.*
(ein Schmetterling) oko paunovo;
—enfeser, *f.* pero paunovo; —en-
schwanz, *m.* rep paunov; —heune,
f. paunica; —taube, *f.* paunast go-
lub.

Wesbe, *f.* Wesentfürbiß, *m.* dija.

Wesser, *m.* biber, papar; —baum,
m. biber, papar (drvo); —büsch,
f. bibernica, paprenica; —gurt,
f. kiseli krastavac; —traut, *n.*
čubar; —fuchsen, *m.* paprenjak; —
mühle, *f.* mlinač papreni; —münze,
f. metva, metvica biberova; —n,
v. a. papriti, biberiti; zapapriti,
zabiberiti; —v. n. koč, žag;
es ist gepessert, jako je slano, pa-
preno; —nuß, *f.* papren, biberan
orah; —schwamm, *m.* mlčnica,
vrganj.

Weschen, *n.* soplica, sviralica; lu-
lica.

Wesfe, *f.* svirka, surka, svirala; so-
pila; lula.

Wesfen, *v. n.* zviđati, šćukati; svi-
rati; —, *n.* zviđ, zviđanje, šću-
kanje; sviranje.

Wesfen-topf, *m.* lula; —macher, *m.*
lular; —römer, *m.* čistilica za
lule; —rohr, *m.* kaniš; —floß,
m. šibka (za punit lule).

Wesser, *m.* svirac; zviđalac.

Wesil, *m.* striela.

Wesser, *m.* stup; kolac.

Wes-schnell, *adj.* brz, bitar kao
striela; —schüge, *m.* strielac, stri-
ljar.

Wesnig, *m.* fenik, tuc, tucić; —fuch-
ser, *m.* tvrđica, stisljivac.

Wesrch, *m.* gnoj, bunina, đubre.

Wesrche, *f.* obor, plotar, tor.

Wesrchen, *v. n.* (vom Bie) tviti.

gnejiti; — v. a. gnojiti, djubriti; (eimpferchen), ograditi, tor napraviti.

Pferd, n. konj.

Pferde-arbeit, f. konjski posao; radnja s konjima; fig. mučan posao; —arzt, m. konjski léčnik; —decke, f. pokrovac konjski; —dieb, m. konjokradica; —fleisch, n. konjsko meso; —geschirr, n. sprava, rát konjski; —gurt, m. podpruga, kolan; —haar, n. konjska struna; —hälter, m. konjodèriatelj; —handel, m. térgovina s konji; —händler, m. konjotèriac; —heerde, f. gulja; —hirt, m. konjar; —huf, m. kopito konjsko; —knecht, m. konjuh, konjar; —kopf, m. glava konjska; —leine, f. ular, oglavnik, povodac; —markt, m. pazar, sajam konjski; —mist, m. konjska balega; —nuß, f. vésta od velikih orahah; —schwanz, m. —schweif, f. Rosschweif; —schwemme, f. kupanje konja; —stall, m. konjušnica; —verkäufer, m. zaimalac konjah; —zeug, n. s. —geschirr; —zucht, f. gojenje konjah.

Pfehen, v. a. štipati.

Pfiff, m. zvižd; fig. varka, hitrost; (öfterr. Halbseitel), polic, frakel.

Pfifferling, m. vérganj; fig. ništa.

Pfiffig, adj. bitar, lukav, šegav.

Pfingsten, f. Pfingstfest, n. blagdan duhovah, duhovi, trojaki.

Pfingst-tag, m. der erste —, pèrvi dan duhovah; —vogel, m. žuti kos; —woche, f. duhovska nedélja.

Pfipps, m. popita, kika (u peradi).

Pfirfich, Pfirsiche, f. bréškva, praskva (voće); —baum, m. praskva, bréškva (dèrvo); —blüthe, f. praskov, bréskov cvét; —Branntwein, m. bré-

kovača, praskovača (rakia); —fern, m. koštica od bréskve.

Pflanze, f. rastje; trava, bilje; —en, v. a. saditi; —erleben, n. rastno življenje, život rastni; —erreich, n. carstvo rastno; —er, m. saditelj, sadnik; —schule, f. rastilo; razsadnik; —stadt, f. kolonija, maseobina; —ung, f. sadjenje; sad; nasad; naseobina, kolonija.

Pflaster, n. tarac, kaldèrma; (auf Wunden), melem, obliž, flaštar; —er, m. taracar; —gelb, n. taracarina, taracnina; —mauth, f. taracna mitnica; —n, v. a. taracati, kaldèrmati; —stein, m. ploča, skrila; —treter, m. danguba, skitalica, klatež, tepac.

Pflaum-e, f. sliva, šljiva (plod); —enbaum, m. šljiva (dèrvo); —engarten, m. šljivik; —fern, m. koštica od šljive; —enmuß, n. pékmez.

Pflegeamt, n. tutorstvo, nastojanje.

Pflege, f. nega, goj, gojstvo; negovanje, gojenje, hranjenje; skèrb, skèrbljenje, briga, gledanje, nastojanje; lebdènje; područje, okoliš; —altern, pl. odhranitelj, odgojitelji, poočim i pomajka; —besohme, m. & f. —find, n. —ling, m. hranjenik, skèrbstvenik, nahranko; hranjenica, skèrbstvenica, nahrankinja; —mutter, f. pomajka; odhraniteljica.

Pflegen, v. a. negovati, gojiti; nastojati, gledati; starati se, brigu, skèrb imati, skèrbiti se; der Ruhe —, počivati; des Rechts —, pravicu činiti; Unterhandlungen —, pogadjati se; eine Untersuchung —, iztraživati; Freundschaft, Umgang mit jemanden —, drugovati, prijatelj biti s kime; — v. n. običa-

vati, običajiti, obikovati, običaj imati; wie es zu geschehen pflegt, kako obično biva.

Pfleger, *m.* negovatelj, gojitelj, skərbnik, nastojnik, gledatelj; odhranitelj; (in bñst. Tirol der Richter) sudac; —in, *f.* nastojnica, gledateljica; odhraniteljica.

Pflege-sohn, *m.* hranjenik, posmak; —tochter, *f.* hranjenica, pokéerka; —vater, *m.* odhranitelj; poóim.

Pflegling, *m.* *f.* Pflegebefohlene.

Pflegschaft, *f.* skərbstvo; —lich, *adj.* skərbstveni.

Pflegung, *f.* goj, gojstvo; nastojanje, gledanje; skərb, briga.

Pflicht, *f.* dužnost, dèržanstvo; za kletva, priséga od vèrnosti; —bar, —ig, *adj.* dužan, dèržan; —los, *adj.* slobodan, prost od dužnosti; nevèran; —mähig, *adj.* dužan, dèržan; *adv.* polag dužnosti; dèržanstva; —theil, *m.* dužan dio; —vergessen, *adj.* nepokoran; nevèran; krivorotan, rotan; —handeln, prekèrãiti dužnost; —vergessenheit, *f.* prekèrjenje; nevèrnost, nevèra; nepokornost; krivorotnost; —widrig, *adj.* dužnosti, dèržanstvu protivan.

Pflock, *m.* klin.

Pflocken, *v. a.* zaglaviti, zagvozđiti klinom.

Pflocken, *v. v.* tèrgati; ukinuti; ubrati, éupati, skubsti, perutati (pticu).

Pflug, *m.* plug; ralo, ralica.

Pflugbar, *adj.* oratan.

Pflug-beil, *n.* cèrtalo; —eisen, —messer, *n.* lemeš, raonik.

Pflug-en, *v. a.* orãiti; —er, *m.* ratar; rataj, orač.

Pflug-land, *n.* oranica (zemlja); —ochse, *m.* vol od oranja; —reute,

f. otik, otka, oriéak; —schar, *f.* lemeš; —sterze, *f.* ručica, rog.

Pflugung, *f.* oranje.

Pflugwende, *f.* uvratina.

Pforte, *f.* vrata; bie ottomanische —, porta otmanska.

Pfortner, *m.* vrafar; —in, *f.* vratarica.

Pfoste, *f.* stup; stožer.

Pfote, *f.* Pfüchlein, *n.* šapa

Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.* šilo; —enkrout, *f.* šukva, šukovina (trava).

Pfropfen, **Pfropf**, *m.* éep; (auf die Ladung), éep, sukia.

Pfropfen, *v. a.* éepiti; začépiti; voll —, natèrpati, napuniti, nabiti; Bäume —, cípiti, kalamiti; —, *n.* kalamljenje, cèpanje.

Pfropf-messer, *n.* kosir, nož vèrtlarški, nož za kalamit, za cèpit; —reis, *n.* kalam, cèp; —wache, *n.* vosak vèrtlarški; —zieher, *f.* korčjeher.

Pfreund, *f.* prebenda, dobro cèrkovno; zadužbina, svesteničko blagodejanje; —ner, *m.* prevendar; zadužbinar; (im Spital) oskèrbničar (spitalnik); (in Zuf.) oskèrbničanski.

Pfuchzen, *v. n.* puhati (kao mačka).

Pfuhl, *m.* glib, blato, mlaka, kaluša, kao; ber Hüllen —, jaz, ponor pakleni.

Pfuhl, *m.* pefina; uzglavje; jastuk, koktao.

Pfuhlicht, *adj.* glibovit, kalovit, kalužast; jazovit.

Pfui, *i.* si, pi!

Pfund, *n.* funt, funta; *fig.* talent; —birn, *f.* funtaška kruška; —gewicht, *n.* teža od funte.

Pfundig, *adj.* od funte.

Pfundleder, *n.* debela koža, podplat; —sohle, *f.* djon, podplat; —weise, *adj.* na funtu, funt po funt.

Pfuſchen, v. n. kèrpariti, zanatariti, kvarit zanat; in eſtoš —, mè ſati se, pačati se u što; —er, m. kvari-zanat, nadrimèštar; —erci, f. kèrparia.

Pfüſ-e, f. kaluža, kao, glib; —en-waſſer, n. voda kalužna; —naß, adj. okaljen, okalužen.

Pfänomen, n. fenomen, pojavljenje, pojava.

Pfantaſie, ic. f. Fantafie.

Pfarao, —ſpiel, n. farao (igra); —nè-mauß, f. faraunov miš.

Pfariſtèr, m. farizej.

Philosoph, m. filozof, mudrac, mudro-ljubac; —ie, f. filozofia, mudro-ljubje; —iren, v. n. filozofirati, mudrovati, umno razlošiti; —iſch, adj. filozofički, mudar, mudroljuban.

Phyſik, f. fizika, naravoslòvje; —er, m. fizik, naravoslòvac.

Phyſiognom, m. fiziognom, licoslovac; —ie, fiziognomia, oplijeje; —iſch, adj. fiziognomički.

Phyſiſch, adj. prirodan, fizički; fizičan, —e Perſon, pojedina osoba.

Piſchen, v. a. smoliti; — v. n. pijuckati; — n. smoljenje; pijuckanje.

Piſe, Piſel, f. Piſe, Piſel.

Piſelſtèring, m. lakèrdija, tamašnik, smèšnik, luda; čauš.

Piſelhaube, f. kaciga.

Piſen, v. a. kljuvati, kucati.

Piſenick, n. plknik.

Piſet, n. piket, četa; (im Spiel) pket.

Pietist, m. bogomoljac; licumèr, licumèrac; —erci, f. bogomoljstvo; licumèrstvo.

Pil (in der Karte), n. pik, zelena boja (u kartah).

Piſe, f. kopje, sulica; —nier, m. kopjanik.

Pilger, Pilgrim, m. hodočastnik, putnik pobožni; —ſtaſche, f. tikvica, tikva; —in, f. hodočastnica, pobožna putnica; —ſchaft, —ſahrt, Pilgrimſchaft, f. hodočastje, hodočastvo, pobožno putovanje; —ſtab, m. štap, batina putnička; —taſche, f. torba, putnička, bisage.

Pille, f. pilula.

Pilot, m. pilot.

Pilz, m. i. Biß.

Pimpelmeiße, f. modra sènica.

Pimpernuß, f. klokočika (plod); —baum, m. klokočika (dèrvo).

Pimpinelle, f. bedrinac, bedrenik; jarèta trava.

Pin, m. Pinie, f. pinj (plod).

Pinen-baum, m. pinj (dèrvo); —fern, m. pinjuo, zèrno, od pinja.

Pinne, f. èavliè, brukvica.

Pinſel, m. pernik; fig. blesan, glupan; —n, v. a. mazèti; — v. n. èviliti, jaukati, jadikovati; —ſtiel, m. dèržak od pernika; —trog, m. kablica (za pernik prati).

Pinte, f. pinta; oka, verè.

Pionnier, m. obkopnik; —corps, n. obkopništvo.

Pipe, f. baèva.

Pipen, v. n. pijukati.

Pippe, f. Piſſps.

Pique, f. Piſe; Piquet, f. Piſet.

Pirolet, m. f. Golbamjel. [stika (dèrvo).

Piſang, m. rajſka smokva, smokve.

Piſſe, f. burež, mokraèa, mižež, pišèa; —n, v. a. mižati, pišati, mokrjeti.

Piſtopf, m. burežnjak, verèina.

Piſtazie, f. klokočika (plod); —nbaum, m. klokočika (dèrvo).

Piſtol, n. Piſtole, f. piſtolja, piſtolj, samokres.

Pistole, *f.* pistola.

Pistolen-holster, *m.* kubura, tok od pištolje; — *schuß*, *m.* hitac iz pištolje.

Platat, *n.* razglas, proglas, (t.) priboj.

Placken, *v. n.* (beim Feuern der Soldaten), neuredno pucati, praskati; — *v. a.* lepiti; sbijati; (plagen, quälén), mučiti, kiniti; sich mit etwas —, mučiti se, kiniti se, patiti se čime.

Placker, *m.* mučitelj, mučilac; neuredan prasak; — *ei*, *f.* muka, kina, patnja; trud, briga.

Plage, *f.* muka, kina; briga, trud, skerb; (Randplage), bič; — *geist*, *m.* mučitelj, mučilac, muka, dosada.

Plagen, *v. a.* mučiti, kiniti; dosadjivati, dojadživati, dodijavati.

Plageteufel, **Plager**, *f.* Plägegeist.

Plan, *adj.* ravan; jednak; plosnat; *fig.* jasan, očevidan.

Plan, *m.* plaň, osnova; (Ebene) ravnica, ravnica; — *und Riß*, osnova i nacrt.

Planet, *m.* planeta, zvězda pomična; — *enbahn*, *f.* kolotečina, put, pèrtina planetska.

Planir-en, *v. a.* ravnati, sravnati, poravnati; ukladiti; **Papier** —, prati papir; — *wasser*, *n.* ključna voda.

Planke, *f.* daska, trenica; taraba.

Plankein, *v. n.* puškati se, puškaranje; — *n.* puškañje, puškaranje.

Planschén, **Plantschen**, *v. a.* bèrèkati, paljuzgati, pljuskat po vodi.

Plapper-er, *m.* — *maul*, *n.* — *tasche*, *f.* blebetuša, bèrblijavac; — *ei*, *f.* blebet, blebetanje, bèrbljanje; — *haft*, *adj.* bèrblijav, blebetav; — *haftigkeit*, *f.* bèrblijavost, blebeta-

vost; — *n.* *v. n.* bèrblijati, blebetati.

Plarren, *v. n.* drečati, revati, plakati.

Platina, *f.* platina.

Plätzchern, *v. a. & n.* bèrèkati, paljuzgati, pljuskat po vodi.

Platt, *adj.* ravan; plosan, plosnat; gladak; jasan; — *deutsch*, *adj.* nizko-nèmački, prsto nèmački.

Platte, *f.* ploča, plojka, ploska; list; skrila; (ein geschnorner Kopf), plèšina, čela; (eines Nagels), glavica, glava; (ebene Fläche), ravnica, ravnina.

Platteisen, *n.* Plätte, *f.* utia, tigla.

Platteisse, *f.* iverak, ivolja (riba).

Platten, **Plätten**, *v. a.* tanjiti, ploštiti, plosniti; gladiti, laštiti; ravnati, poravnjivati; tiglati.

Plätter, *m.* ploštilac, tanjilac.

Platterding, *adv.* baš, upravo, po sve, po svema.

Platt-fisch, *m. f.* Platteise; — *heit*, *f.* plosnota, plosnatost, plosnina; *fig.* prostoća; — *laus*, *f.* Filzlaus; — *mühle*, *f.* lamarnica; — *nase*, *f.* plosnat nos.

Platz, *m.* prasak, praska; trëska, trësak.

Platz, *m.* mjesto; placa, tèrište; (Raum), mjesto, prostor; (Flaen), lepinja; — *nehmen*, *v.* sèsti; *auf dem* — *e stehen*, poginuti; (Amt, Dienst), služba, mjesto, čast.

Platz, (in Zus.) mjestni; — *adjutant*, *m.* adjutant od piace; — *büchse*, *f.* Klatschbüchse.

Pläzen, *v. n.* puknuti, trësnuti, lupnuti; pucati, trëscati, lupati.

Pläzen, *v. a.* pljusnati, pljuscati, lupiti, udariti.

Pläzer, *m.* praska, trëska, pljuska.

Platzgold, *f.* Knallgold.

Plasghalter, *m.* naměstnik; —major, *m.* major od piase.
 Piggpulver, *f.* Knallpulver.
 Plagregen, *m.* ploha, plahovita kiša.
 Plauderer, *m.* bérbljavat; —in, *f.* bérbljavica; —ci, *f.* bérbljanje; —haft, *adj.* bérbljav; —haftigkeit, *f.* bérbljavost; —maul, *n.* *f.* Plauderer.
 Plaubern, *v.* *n.* bérbljati.
 Plaubertasche, *f.* blebetuša, bérbljavac, bérbljavica.
 Plenat, (in *Zuf.*) obćenit.
 Plinsen, Plinzen, *f.* Plinzen.
 Plöge, *f.* cervenoperka (riba).
 Plöpslich, *adj.* prik, nagao, nenadan; —adv. náglo, iz nenada.
 Plunderhofen, *f.* pl. dimlie.
 Plump, *i.* pljus, pljus, ljusk!
 Plump, *adj.* neotésan, nespretan, neskladán.
 Plumpen, *v.* *n.* pljusnuti, pasti, ljusnuti (u vodu).
 Plumpheit, *f.* neskladnost, neotésanost, nespretnost.
 Plunder, *m.* tralje; odertine; cunje; trice; starež, staretine, kuntanje.
 Plunderer, *m.* robilac, plénilac.
 Plunderkammer, *f.* sobá za starež; —fram, *m.* odertine; tralje; trice; starež; staretine; krama od staretinah.
 Plunder-n, *v.* *a.* pléniti, robiti, pljačkati; —ung, *f.* plénjenje, robljenje, plačkanje, pljačka.
 Plüsch, *m.* pliš, vunena kadifa.
 Pöbel, *m.* puk; ljudinstvo; prostaci; —haft, *adj.* ljudinski, prostački; —sprache, *f.* prostački jezik; —volk, *n.* ljudinstvo, prostaci; —wort, *n.* prostačka, prosta réč.
 Pöchermeister, *m.* (im *Bergw.*) radnik u rednoj stapi, lomac.
 Pöcher, *p. a. & n.* kucati; tuđi, lu-

pati, biti, udarati; razbiti, razbijati; Erg—, stupati rudu; (lärmen), bučiti, vikati; auf etwas —, upirati se u što; ponositi se čime.
 Pöcher, *m.* (beim Bergbaue), lomac; (Prabler), hvastalac, torlak.
 Pöch-mühle, *f.* —werk, *n.* rudni mlin, stupa rudna.
 Pöcke, *n.* *f.* Blätter, *n.*
 Pobagr-a, *n.* guta, ulozu u noguh; —isch, *adj.* gutav; —ist, *m.* gutavac.
 Poesie, *f.* poezia, pésničtyo.
 Poet, *m.* poeta, pésnik; —if, *f.* poetika; —isch, *adj.* poetičan, pésan; poetički, pésnički.
 Pötel, *m.* salamura; —fleisch, *n.* slano meso; —n, *v.* *a.* soliti, posoliti, véré u salamuru.
 Pöfuliren, *v.* *n.* (im *g. Leb.*), piti, pljučkati.
 Pol, *m.* pol, stožer.
 Polarstern, *m.* polarna zvezda; —kreis, —jirfel, *m.* okrug, krug polarni.
 Polet, *m.* pulliš, puljašak (trava).
 Polhöhe, *f.* polarna visina.
 Polireisen, *n.* laštilo, gládilo.
 Polir-en, *v.* *a.* laštiti, gláditi; uláštiti, ugláditi; —er, *m.* laštilac; feile, *f.* lima za laštenje; —stahl, *m.* laštilo, gládilo; —stoch, *m.* laštilo, gládilo; —zahn, *m.* laštilo, gládilo; —ung, Politur, *f.* laštenje; laštenje; gládčina, gládjenje.
 Politix, *f.* politika.
 Politisch, *adj.* poltičan; politički.
 Polizei, *f.* policia, redarstvo; (in *Zuf.*) redarstveni; —amt, *n.* redarstveni ured; —aussicht, redarstveni nadgled; —beamter, *m.* službenik redarstveni; —commissär, *m.* redarstveni povérenik; —commissariat, *n.* redarstveno pové-

reništvo; —direction; *f.* redarstveno ravnateljstvo; —ordnung, *f.* red od policie; —übertretung, *f.* redarstveni prekršaj.

Polize, *f.* (bei den Kaufleuten), obsegujanje.

Poll, *m.* Bollmehl, *n.* izševci.

Polsker, *m.* jastuk, koktao; —*n.*, *v.* a. napuniti, nabiti (perjem, strunom, itd.); —tanj, *m.* jastuk.

Polterabend, *m.* pirno, svatbeno nadvečerje; —er, *m.* mermjalo; vikalo, kričalo; —geist, *m.* tintilin, malik, maličac; —kammer, *f.* soba za starež; —*n.*, *v.* *n.* štopotati; vikati, kričati, bučiti; —stoč, *m.* jargola (od timuna).

Polyandrie, *f.* mnogomuštvo; —gamie, *f.* poligamia, mnogoženstvo.

Polyx, *m.* polip.

Pomade, *f.* pomada.

Pomeranze, *f.* naranča (voće); —baum, *m.* naranča (dërvo); —schale, *f.* ljuska; oljuština, kora od naranče.

Pommer, *m.* pomoranae, pomorski pás.

Pomp, *m.* gizda, velikolèpe; —haft, *adj.* gizdav, velikolèpan.

Pontak, *m.* pontak (vino).

Pontonnier-Corps, *n.* mostovništvo.

Pony, *m.* (Pferdchen), duplaš.

Popanz, *m.* strašilo.

Popel, *f.* Rož.

Populär, *adj.* pučan; pučanški, pučki.

Popularität, *f.* pučanstvo.

Porcellan, *f.* Porzellan.

Porphyx, *m.* porfir; —en, *adj.* porfiran, od porfira.

Port, *f.* Hafen.

Portal, *n.* dveri, vrata.

Portehaise, *f.* nosiljka; nosionica.

Portefeuille, *n.* (Brieftasche), listnica, karaman; (Minister—), (t.) osobina.

Portemonnaie, *n.* *f.* Geldbeutel.

Portica, *m.* vratas.

Portion, *f.* obrok.

Porto, *n.* poštarina; Brief—, listo-

vina; —frei, *adj.* bez poštarine.

Porträt, *n.* priličje; —maler, *m.* priličnik, slikar, malar, pengalac od priličjah.

Portulak, *n.* tušak (trava).

Porzellan, *n.* porcalana; —en, *adj.* od porcalane; —erbe, *f.* porcalapska zemlja, porcalana; —scheide, *m.* šarac (konj).

Posament, *n.* pašaman; —iter, *m.* pojasar.

Posaune, *f.* trublja; —*n.*, *v.* *n.* trubiti; —nbläser, —r, *m.* trubnik.

Positiv, *adj.* postanovit, stavan, jamačan; —adv. stanovito, postavno, jamačno, zaista, doista.

Positiv, *A.* male orgulje.

Postur, *f.* Stellung.

Poste, *f.* lakèrdia, šala, ludost, ludorja, tamaša.

Posten, *m.* pèrkos; Jemanden einen —spielen, pèrkos komu učiniti, pèrkositi komu; einem etwas zum —thun, učinit komu što uz pèrkos.

Posten, *f.* ludorie, trice!

Postenschaft, *adj.* smèšan, tamašan, šaljiv, zabavan; —macher, —reißer, *m.* lakèrdiaš, šaljivčina, tamašnik; —spiel, *n.* lakèrdia, tamaša.

Postlich, *adj.* smèšan, zabavan, tamašan; —keit, *f.* smèšnost, tamašnost.

Post, *f.* (Artikel), članak; (in einem Handlungsbuche), stavka, svota.

Post, *f.* pošta; (in Zus.) poštariki; —abgang, —ablauf, *m.* odlaz pošte; —amt *n.* pošta, čin od pošte; —beamte, —bediente, *m.* u

rednik, činovnik poštarski; —
 beienung, *f.* služba pri pošti; —
 bate, *m.* glasnik, knjigonoša; —
 conducteur, *m.* poštarski provodnik.
 Postement, *n.* podnožje.
 Posten, *m.* mésto; služba; čas; u-
 red; (Geldposten), skupa nova-
 ca.
 Postenlauf, *m.* tečaj poštah; ber —
 ist offen, pošte idu.
 Posteriorität, *f.* zatimstvo.
 Posterität, *f.* potomstvo.
 Postexpedient, *m.* poštarski odprá-
 vnik; —expedition, *f.* poštarska od-
 prava.
 Postfrei, *adj.* prost od poštarine; —
 gelb, *n.* poštarina; —halter, *m.*
 poštar; —haus, *n.* pošta; —horn,
n. rog poštarski.
 Postille, *f.* knjiga od predikah.
 Postillon, *m.* poštarski sluga.
 Postjournal, *n.* poštarski dnevnik.
 Postkalesche, *f.* kočia poštarska; —
 karte, *f.* (Landkarte), karta poštar-
 ska; —knecht, *f.* Postillon; —kut-
 sche, *f.* kočia poštarska; —meister,
m. poštar, meštar od pošte; —
 ordnung, *f.* red od pošte; —pa-
 pier, *n.* poštarski, fini papir; —
 pferd, *n.* poštarski konj; —rece-
 disse, *n.* poštarska primka; —saule,
f. milja, stup od milje; —schein,
m. teskera poštarska; —schiff, *n.*
 brod poštarski; —schreiber, *m.* pis-
 sar kod pošte.
 Postscript, *n.* *f.* Nachschrift.
 Poststation, *f.* poštarska postojka;
 —straße, *f.* put, cesta poštarska;
 —tag, *m.* dan od pošte; —verge-
 hen, *n.* poštarski prestupak; —
 verwalter, *m.* nastojnik od pošte;
 —wagen, *m.* kola poštarska; —
 weg, *m.* *f.* Poststraße; —wesen, *n.*
 poštarsstvo; —zeichen, *n.* znamenje

od pošte; —zug, *m.* sprega po-
 štarska.

Postulant, *m.* zahtevalac.

Postulat, *n.* zahtév.

Postuliren; *v. a.* zahtévati.

Potage, *f.* juha, čorba.

Potentat, *m.* moćnik, mogućnik, vla-
 dar.

Pottasche, *f.* potaša, pepeo; —stie-
 ber, *m.* pepeljkar.

Pottfisch, *m.* kit (riba).

Pog! Pogtausen! (Pog Senker! Pog
 Wetter!) aj gle, nuto djavola, do
 djavola, do vruga!

Präbende, *f.* zadušbina, *f.* Pfründe;
 —ist, *m.* zadušbinar.

Pracher, Prachern, *f.* Bettler, Bet-
 teln.

Pracht, *f.* gizda, velikolépje; svét-
 lošt, sjajnost; —aufwand, *m.* raz-
 košan trošak; —ausgabe, *f.* raz-
 košno izdanje; —bett, *n.* odar,
 postelja od parade; —himmel, *m.*
 nebo.

Prächtig, *adj.* krasan, gizdavo, vell-
 kolépan; sjajan, svétao.

Prachtkegel, *m.* obelisk; —werk, *n.*
 knjiga velikolépna, gizdavo, kra-
 sno dílo; —zimmer, *n.* soba od
 parade, uredna soba.

Präcipitat, *n.* oborina.

Präcipitiren, *v. a.* (in der Chemie),
 oboriti.

Präcis, *adj.* toćni.

Practicant, *m.* véžbenik.

Practiciren, *v. a.* (sich zu einem Amte
 vorbereiten), véžbati se u čemu; (als
 Arzt etc.), praktidirati, térali (le-
 karstvo) kakvu umětnost.

Practicus, *m.* praktik.

Practif, *f.* praktika.

Practisch, *adj.* praktičan; praktički
 činstven, dílotvoran.

Prädestination, *f.* predosudba.

Prädicat, *n.* nazov, nazivak.

Prädicant, *f.* Prebiger.

Präfect, *m.* prefekt, nádstojnik.

Prägeceisen, *n.* kalup.

Prägen, *v. a.* utiščeti, pritisnuti, utišnuti; *Gesb* —, kovati novce; *ins Gedächtniß* —, paměti, zabiti u glavu.

Prägestock, *m. f.* Prägeceisen.

Prähl-en, *v. n.* ponositi se, hvaliti se, veličati se, dičiti se, hvastati, torlati; —en, *n.* —erei, *f.* torlanje, velléanje, hvastanje, hvasta; —er, *m.* torlak, hvastalac, hväst-sav; —erei, *f. f.* Prählen; —erin, *f.* torlakinja, hvastalica, hvalisava; —erisch, *adj.* torlav, hvastav, ponosit; —haft, *adj.* torlav, ponosit, hvastav; —haftigkeit, *f.* tolavost, ponositost, torlanje, hvasta, hvastanje; —hans, *f.* Prähler; —sucht, *f.* Prählhaftigkeit.

Prähm, *m.* kompa, skela.

Präjudiciren, *v. a.* predhodno što presuditi.

Prälat, *m.* prelat, glavoredovnik; —ur, *f.* prelatura, glavoredovništvo.

Prälegat, *n.* predzapis.

Präliminare, *n.* predhodni račun.

Prall, *adj.* napet, nategnut, nategnjen, napregnut.

Prall, *m.* odskok, odboj, óudar; —en, *v. n.* odskočiti; odskakati, otepsti se, otipati se; odbiti se; odbijati se; —en, *n.* odskakanje, otipanje, odbijanje, odudaranje.

Prämie, *f.* dar, uzdar, nagrada, naknada; (*Loose*), odredbina; (*Affectuarang*) —, osigurnina.

Prangen, *v. n.* sjati; veličati se, glizdati se.

Pranger, *m.* těrlica, kara.

Pränumerant, *m.* predbrojnik; —a-

tion, *f.* predbrojenje, predbroj; —iren, *v. a.* predbrojiti; predbrajati.

Präposition, *f. f.* Vorwort.

Präsent, *n.* dar, poklon.

Präsentation, *f.* predstava na kakvu oblast; (*eines Wechsels*), predočba (*ménice* za izplatu).

Präsentatum, *n.* dah predstave.

Präsentiren, *v. a.* predstaviti koga; predočiti (*ménicu*).

Präser, *m.* praž (kamen dragi).

Präsident, *m.* predsjednik.

Präsidenten, *v. n.* predsjedovati.

Präsidentium, *n.* (Person), (t.) predsjedstvo; (*Bürde*), predsjedništvo.

Präse, *m.* herpa, gomila staretine.

Prässelgold, *f.* Snällgold.

Präffeln, *v. n.* praskati, pucati; —n, praska, praskanje, pucanje.

Präffeln, *v. n.* častiti se, razmetao, razsipno živěti; —er, *m.* razsipnik, razmetnik.

Präffiren, *v. a.* učiniti, zadovoljiti.

Präsumiren, *v. a.* predmněvati; —tion, *f.* predmněva.

Prätent, *m.* izgovor, izlika, *f.* Vorwand.

Präventiv, *adj.* (t.) predodvratni.

Praxis, *f.* vėeba; qbičaj.

Prebigen, *v. a.* predikati, pripovėdati, propovėdati; *Auftruh* —, uzburniti; —er, *m.* predikatur, predikač, pripavėdnik, pripovėdalac, propovėdnik.

Prebigt, *f.* predika, propovėd, besėda duhovna, rėe božja; —amt, *n.* predikačstvo, propovėdništvo; —buch, *n.* knjiga od predikah.

Preis, *m.* cėna; (*Belohnung*), nagrada, platja, dar; (*Lob*), hvala, pohvala; —aufgabe, *f. f.* Preisfrage; —aufschreibung, *f.* razpis nagrade; —courant, *m.* cėnik, popis od cė-

nah; —frage, *f.* uzdarno pitanje, zadaća uzdarina, razpis nagrade.
Preisen, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti, veličiti; céniti, ucéniti; eine *Waa-re* —, céniti robu; einen *glücklich* —, dèriat koga za srédna; *Gott* loben und —, slaviti i hvaliti Boga.
Preisgeben, *v. a.* dati; ostaviti, pu-stiti; — der *Gefahr*, izveréi koga pogibelji.
Preis-schrift, *f.* obdareno pismo; — *würdig*, *adj.* hvale, slave dostojan; dara vrédan; — *würdigheit*, *f.* hvala, slava, dika; — *zuertennung*, *f.* prispuđa nagrade.
Preisfelbeere, *f.* Preisfelbeere.
Prelle, *f.* stupica, železje.
Prellen, *v. n.* odskakati, odbijati se; — *v. a.* odbijati, otipati; prevariti; — *er*, *m.* odboj; varalica; — *erei*, *f. fig.* varanje, prevara; — *schuß*, *m.* pucanje, puknutje na odboj.
Preß-e, *f.* preša; tésak; (*Drucker-press*), štampa, tisak, pečatna; — *en*, *v. a.* gnjesti; stiskati; oži-mati, prešati, yéré u tésak; (*be-brücken*), gnjesti, tlačiti, daviti; — *er*; *m.* prešar, tiskar, tlačitelj.
Preß-freiheit, *f.* sloboda štampe; — *gesetz*, *n.* zakon o štampi, o tisku.
Preßglanz, *m.* laština, svétlost.
Preßergehen, *n.* prekèrsaj štampe.
Preißeln, *v. a.* badati, bosti, bockati.
Preißer, *m.* redovnik, duhovnik, svetjenik, pop; — *amt*, *n.* redovniétvo, svétjenicétvo, popovstvo; — *in*; *f.* redovnica, svétjenka, popinja; — *lich*, *adj.* redovnički, svétjenički, popovski; — *rod*, *m.* popovska haljina; — *schaft*, *f.* redovniétvo, svétjenicétvo, popovstvo; — *stand*, *m.* redovniétvo, po

povstvo, stališ redovnički; — *thum*, *n.* redovniétvo, popovstvo, svétjenicétvo; — *weise*, *f.* red redovnički.

Primaner, *m.* uèenik od pèrve go-dine.

Primas, *m.* primas, pèrvostolnik.

Primat, *n.* primacia, pèrvenstvo.

Primawechsel, *m.* pèrva mènica.

Prime, *f.* pèrvi red; pèrva.

Primogenitur, *f.* pèrvorodjenstvo.

Princip, *n.* načelo.

Principäl, *m.* principao; gospodar;

— *in*, *f.* principaica, principaoka; gospodarica.

Prinç, *m.* prinçip; — *essin*, *f.* prin-cipkinja; — *essinstuer*, *f.* miraz, pèrèia, dota principkinje koje; — *lich*, *adj.* principov, principski; — *metall*, *m.* principov bakar, žu-ta kotlovinà.

Prior, *m.* priur, nadstojnik; — *at*, *n.* priurstvo, nadstojnicétvo; — *in*, *f.* priurica, nadstojnica.

Priorität, *f.* pèrvenstvo.

Prise, *f.* pèrstovet; plén.

Prizma, *n.* prizma; — *titich*, *adj.* prizmatički, prizmatičan.

Prüße, *f.* (des *Harleins*), lopatica, sablja (dèrvena); (*in Hauptwachen*), lèsa, postelja, krevet; (*beim Fes-berballspiel*), lèsica, lopatica; (*in den Schulen*), štapiè; (*am Schlit-ten*), sèdalo (iza saonicà).

Prüßen, *v. a.* klopnuti, udariti (šta-piéem); tepsti, šihati dècu.

Privat, *adj.* poseban, posebnički; — *betheiliger*, *m.* dotični posebnik; — *ier*, *m.* posebnik; — *isiren*, *v. n.* biti posebnik; — *mann*, *m.* poseb-nik.

Privet, *n.* zahod, *f.* Abtritt.

Privilegien, (*in Zus.*) povlastični; — *ren*, *v. a.* povlastiti; — *entare*, *f.*

povlastnina; —ium, n. povlasti-
ca.

Probat, *adj.* dokazan; izkušien; —es
Heilmittel, lèk iskustvom potvrđjen.

Probe, *f.* proba; dokaz; izkušienje;
izkušianje, podkušianje; ogled; (Mu-
ster vom Tuch) pregledalica (sukna,
čoha); (Stempelinstrument) ogled-
ka; —, (in Zus.) ogledni; —blatt,
n. —bogen, m. proba, izkušak;
—gold, n. podkusno, prokusno
zlato; —häftig, *adj.* tvrd, po-
tvrdjen; —jahr, n. godina od o-
gleda.

Proben, *v. a.* probati, pokušati, pro-
kušati, pokušati.

Probe-prebigt, *f.* predika od proku-
šanja; —silber, n. prokusno, pod-
kusno srebro; —stück, n. stvar na
ogled; —zeit, *f.* vrème od o-
gleda.

Probir-en, *f.* Proben; —er, m. pro-
balac, provalac, pokušalac, pro-
kušalac; —nabel, *f.* prokusna, pod-
kusna igla; —stein, m. kušnik,
prokusni, podkusni kamen; —wage,
f. prokusna, podkusna mèra, vaga.

Problein, n. problema, zadaća; —a-
tisch, *adj.* problematičan; proble-
matički; nestavan, dvojen, nestan-
ovit.

Probit, m. prepozit; —ei, *f.* prepò-
zitura.

Procedur, *f.* sudni postupak.

Procent, n. procent; nastotnica; —
enabzug, m. nastotnički odbitak.

Proceß, m. f. Prozeß.

Procession, *f.* procesia, ptošenje.

Proclam-ation, *f.* proglas; —iren, *v.*
a. proglasiti.

Procurá, m. punomoćje; —tor, m.
punomoćnik.

Procurator, m. punomoćnik, Staats-
—, državni odvètnik.

Producent, m. dobivatelj, proizvodi-
telj, proizvodnik.

Produciren, *v. a.* (Naturerzeugnisse)
dobivati lètinu; (Kunsterzeugnisse)
proizvoditi; eine Urkunde —, po-
kazati ispravu.

Product, n. (Naturerzeugniß) plod;
(Kunsterzeugniß) proizvod; (Resul-
tat) proižtok; —ehpreis, m. cèna
plodovah.

Productiv, *adj.* plodni, plodovit, plo-
donosan.

Profan, *adj.* neposvetjen; svètovan;
pogan.

Profess, *f.* zàvet; —, m. zavèštjenik.

Profession, *f.* zanat; zanimanje; —ist,
m. zanatnik, zanatljia.

Professor, m. profesor.

Professur, *f.* profesura.

Profil, n. profilo.

Profit, m. profit, korist, dobitak.

Profosß, m. profuz, zatvornik.

Prolog, m. prolog, predgovor, proslo-
vje.

Programm, m. programa.

Prohibitiv, *adj.* zabranski, prepo-
vedni; —system, n. prepovèdna
sustava.

Project, m. projekt.

Prolong-ation, *f.* produženje; —iren,
v. a. produžiti.

Promotion, *f.* povis.

Promoviren, *v. a.* povisiti.

Promulgiren, *v. a.* razglasiti (zakon).

Prophet, m. prorok; —in, *f.* prore-
čica; —isch, *adj.* prorocanski.

Prophezei-en, v. a. prorokovati; —
ung, *f.* prorokovanje; proroča-
stvo.

Propination, *f.* (eines Getränkes), (t.)
pravo točenja.

Proposiren, *v. a.* predložiti.

Proportion, *f.* razmèra; —irt, —ir-
lich, *adj.* razmèran.

Proposition, f. predlog.
Propst, f. Propst.
Prorogation, f. odgoda; —iren, v. a. odgoditi.
Prosa, f. proza; —iser, m. prozaista, prozaik; —iſch, adj. prozaican; prozaički.
Proscribirer, m. prognanik.
Prosefyt, m. obratjeni, obratjenik; —enmacherer, f. bés, bésnoća od obratjivanja.
Prosodie, f. prozodia.
Prospect, m. vid; pogled; ogled.
Protection, f. (Schutz), zaštita.
Protegiere, v. a. štiti, zaštititi; braniti.
Protest, m. (eines Wechsels), (t.) prosvéd; (Widerpruch), protivljenje.
Protestant, m. protestant; —in, f. protestantkinja; —iſch, adj. protestantički.
Protest-aufnahme, f. oprosvedovanje; —gebüht, f. prosvédnina; —kosten, pl. prosvédni troškovi.
Protestiren, v. n. (einen Wechsel) prosvédovati; (widersprechen), protiviti se čemu.
Protokoll, n. protokol, napisnik, matiča; —iren, v. a. staviti u napisnik; —ist, m. napisovnik; —schreiber, m. voditelj napisnika; —nummer, f. napisnički broj.
Protyen, v. n. pèrkositi; — v. a. dignuti, napraviti top.
Protyig, f. Protyig.
Proty-fette, f. lanac (u kolah topovskih); —nagel, m. klin (u kolah topovskih); —wagen, m. kola topovska.
Protyant, m. hrana, jèstivo, zaira, djebana; —haus, n. hambar, magazin za jèstivo; —meister, m. na stojnik od zaire, (t.) zairnik.
Protying, f. pokrajina, zemlja.

Protyingal, adj. pokrajinski.
Protyist, f. (bei Wechseln), (t.) providba; (Werrath), zaloha, oškerba; (Entgelt) plata, odbitak.
Protyisor, m. provizur, providnik; oškerbnik (n. p. lekarnice).
Protyisrisch, adj. privremeni.
Protyisorium, n. privremeno.
Protyocation, f. zaviz, zazivanje.
Protyociren, v. a. zazvati; prouzrokovati.
Protyeß, m. pravda; pria; parnica, parba; (in Zus.) parnički.
Protyessiren, v. n. pravdati se.
Protyeß-kosten, pl. troškovi parnički; —ordnung, f. red parnički; —sache, f. stvar parnička, parnica.
Protyetel, m. para, sapa; (bei den Sägern), kao, kaluža; —n, v. n. klotkoti; vrèti.
Protyen; v. a. izkušati, podkušati, prokušati; izpitivati koga o čemu; eine Urkunde —, pregledati ispravu jeli prava ili nije; —ung, f. izkušanje, podkušanje, prokušanje; izpit; pregled, —ungscandidat, m. (t.) izpitivana; —ungform, f. izpitni naèin; —ungsvorschrift, f. propis o izpitu.
Protygel, m. batipa; —ci, f. boj; batine; —n, v. a. tuèi, biti, batinati.
Brunelle, f. Brunelle.
Brunk, m. gizda, velikolèpje, parada, naprava; —en, f. Brangen; —voll, adj. gizdav, nagizdan, velikolèpan.
Psalm, m. psalam; —ist, m. psalmista, psalmanik.
Psalter, m. Psalmbuch, n. saltèr.
Publication, f. proglašenje, razglašenje; objava.
Publiciren, v. a. proglasiti, razglašiti, objaviti.

Publicität, *f.* javnost.
 Publicum, *n.* občinstvo.
 Pudbing, *m.* puding.
 Pudel, *m.* bradaš (vrsta od psa); (Versehen), šalinga, pogrška, po-
 manjkanje; —müße, *f.* šubara,
 kosmata kapa. [promašiti.
 Pudeln, *v. n.* (im gem. Leben) saliti;
 Pudelnährisch, *adj.* šaljiv, smešan.
 Puder, *m.* prah (za kose); —büchse,
 —schachtel, *f.* prašnica; —mantel,
m. ogernjač; —n, *v. a.* prašiti;
 naprašiti; —quast, *m.* kita (za
 prašenje.
 Puff, *i.* lup, trésk, tof!
 Puff, *m.* udarac, tréška; (Zeitungs-
 puff), ismišljotina, laž.
 Puff-en, *v. a.* tući, lupati, udarati;
 — *v. n.* lupnuti, trésnuti, tof-
 nuti; —er, *m.* mali samokres,
 pištolja od žepa.
 Pule, *m.* bilo; —ader, *f.* odihavica
 (žila); —schlag, *m.* bijenje, ku-
 canje bila.
 Pult, *m.* štionac.
 Pulver, *n.* (Schießpulver), barut, prah;
 (zur Arznei), prah, prašak; —flasche,
f. barutna keska; —horn, *n.* ba-
 rutni rog; —istren, —n, *v. a.*
 satèrti, samlèti u prah; —kammer,
f. barutnica; —mühle, *f.* barutni
 mlin; —müller, *m.* malinar od ba-
 ruta; —thurm, *m.* —magazin, *n.*
 barutana; —tonne, *f.* —faß, *n.*
 bačva za barut; —wagen, *m.* kola
 barutna; —wurf, *f.* kobasica.
 Pumpe, *f.* sisaljka.
 Pumpen, *v. a.* vući na sisaljku.
 Pumpen-schwengel, *m.* ručica od si-
 sajke; —stock, —stempel, *m.* cev od
 sisaljke; —werk, *n.* sisaljka, ma-
 kina od sisaljke.
 Pumpnickel, *m.* vestfalski kruh,
 hléb od mekinjah.

Punkt, *m.* točka; članak; piknja.
 Puntation, *f.* (eines Vertrages) sasta-
 vak o glavnim točkama pogodbe.
 Puntlich, *adj.* točan; —feit, *f.* toč-
 nost.
 Punktiren, *v. a.* bosti; točke, piknje
 dèlati.
 Punktur, *f.* bod.
 Punsch, *m.* punač; —napf, *m.* —
 schale, *f.* čaša za punač.
 Punsch-en, *v. a.* uredovno udarati o-
 gledku srebra i zlata; —ung, *f.*
 uredovno udaranje ogledeke srebra
 i zlata.
 Pupille, *f.* (Waise) sirota; (Mundel),
 zakrsljenik, zakrsljenica; (minder-
 jährig überhaupt), malolètnik, ma-
 lolètnica, manješa; (im Auge), zè-
 nica; —ngelber, *pl.* sirotinski novci.
 Puppe, *f.* Püppchen, *n.* lutka; (vom
 Schmetterling), ninsa.
 Puppen-främer, —macher, *m.* lutkar;
 —spiel, *n.* lutke; dètinjina igra; fig.
 dèčarja.
 Purganz, *f.* pročist.
 Purgir-en, *v. a.* čistiti, pročistiti, o-
 čistiti; — *v. n.* čistiti se, pročist
 uzimati; —end, *adj.* čistiv, pro-
 čistiv; —pulver, *n.* čistiv prah,
 prašak; —mittel, *n.* pročist, čistiv
 lék; —trank, *m.* —tränkchen, *n.*
 čistiv napitak.
 Purpur, *m.* —kleid, *n.* rumelka, gri-
 miz; —farben, —roth, *adj.* grimiz-
 zan, rumeni; —lippen, *pl. f.* ru-
 mene usni, usne, usnice rumene;
 —schnecke, *f.* grimiz, grimizov paj.
 Purzeln, *f.* Burzeln.
 Pustel, *f.* bubuljica, čibuljica.
 Puš, *m.* ures; naprava, nakit; —a,
v. a. (reinigen), čistiti; (schmücken),
 kititi, resiti, napravljati; das Licht
 —, ušeknuti svèću; den Bart —
 bradu briti, brièti; die Sterne —

ših, zvezde lete, padaju; *fig.* je-
manden —, oprati, osapunati
koga; —händler, —macher, *m.* u-
resar; —händlerin, —macherin, *f.*
uresarica, uresarka; —scheere, *f.*
f. Lichtscheere; —stich, *m.* lični sto-
lac; —zimmer, *v.* —stube, *f.* lična
soba; soba od parade.
Pyramide, *f.* piramida; —nförmig,
adj. piramidast.
Pyrost, *m.* *f.* Goldbamsel.

Q.

Quaal, *f.* muka, *f.* Dual.
Quabbe, *f.* Duappe.
Quabelig, *adj.* dèrktjuè, trepetjuè,
treptajuè; tust; nadüt, naduven,
bucmast.
Quabbeln, *v. n.* dèrktati, tresti se,
trepetati.
Quackeln, *v. n.* klimati se, dèrmati
se, vožkati se.
Quacksalber, *m.* éaratan; —in, *f.* ca-
ratanka; —ei, *f.* éaratanstvo, éa-
ratania; —n, *v. n.* éarataniti.
Quader, —stein, *m.* —stück, *n.* skrila;
ploèa četverougla.
Quadrant, *m.* kvadrant.
Quadrat, *n.* kvadrat, četverokutje;
—fuß, *m.* kvadratna noga; —meiße,
f. kvadratna milja; —ur, *f.* kva-
dratura; —wurzel, *f.* kvadratni ko-
ren; —zahl, *f.* kvadratni broj.
Quadriren, *v. a.* kvadrati; skvadrati;
— *v. n.* (passen), pristojati se, li-
èiti.
Quadrupel, *m.* četverostruko; —
adj. četverostruk.

Quackeln, *v. n.* bèrbljati, blebetati.
Quacken, *v. n.* kreketatiti.
Quäken, *v. n.* skièati; cvèèati, kve-
èati.
Quäker, Quaker, *m.* kvaker.
Dual, *f.* muka; kina.
Quäl-en, *v. a.* muèiti, kiniti, —er,
—geist, *m.* muèitelj; muka.
Qualification, *f.* (t.) sposobnost; —
égutachten, *n.* mnènje o sposob-
nosti.
Qualificiren, ših, *v. r.* (t.) osposo-
biti se; qualificirt sein, biti spo-
soban.
Qualität, *f.* kakvoèa; (Güte), do-
brota.
Qualitativ, *adj.* kakvoèan.
Qualm, *m.* dim, gusta para; —en,
v. n. dimiti se, pušiti se.
Qualster, *m.* hrakotina, sopolina.
Quantität, *f.* kolièkoèa; (Maß), mè-
ra; (Menge), mnoštvo.
Quantitativ, *adj.* kolièèan.
Quanteweise, *adv.* samo tako, rad
oka.
Quantum, *n.* einer Sache, kolièèina
stvari:
Quappe, *f.* manić; žabiè (riba).
Quarantaine, *f.* kvarantina, èetèrde-
setnica, èetresnica; —anstalt, *f.*
èetresnièki zavod.
Quart, (Quart), *m.* frižak, mek sir;
grušeovina èista; (Roth), glib, bla-
to, kao; (Pfund), trice, ništaria,
stvar od ništa; —säge, *m.* stri-
ljata.
Quart, *n.* èetvèrt; —al, *n.* tri mè-
sèca, èetvèrt godine; — *adj.* èet-
vèrtgodni; —aliter, *adv.* èetvèrt-
godno, svake èetvèrti godine; —
ansieber, *n.* èetvèrtodanica, èetver-
tòdanja groznica; —ant, *m.* knji-
ga u èetvèrtu.
Quarte, *f.* (in der Musik), èetvèrta.

Quartett, *n.* kvartet.

Quartier, *n.* četvert; (an Schuhen), peta; (Wohnung), kvartir, stan; (Nacht—), noćište; konak; —beitrag, *m.* doplata za stan; —en, *v. a.* nastaniti, razrediti po kvartirih; —geld, *n.* (t.) stanovina, konakovina; —meister, *m.* stanodržja; —zettell, *m.* teskera, cedulja od kvartira.

Quartseite, *f.* strana od četverta.

Quarz, *m.* belyutak; —icht, *adj.* belyutkast; —ig, *adj.* belyutkav.

Quast, *m.* kita, kista.

Quastchen, *n.* kitića, kistica.

Quastion, *f.* zapit; —schreiben, *n.* uredovno zapitno pismo.

Quatember, *m.* kvatre; (t.) četvert godište, četvertlétje; —gelber, *pl. n.* (Bergw.) (t.) četvertgodnina, četvertlétnina.

Quatschen, *v. n.* bèrekati, pljuskati.

Quede, *f.* Quedengras, *n.* slak pozemljuh (trava)

Quedfilber, *n.* živa, živo srebro.

Quedge, *f. f.* Handtuch.

Quell-e, *f.* vir, vrélo, izvor, vrutak, vrulja; —en, *v. n.* izvirati, vréti; izticati, proticati; (aufquellen), narasti, dignuti se; nabubriti se; —v. a. moćiti; —quend, *m.* pesak iz vréla; —wasser, *n.* živa voda.

Quendel, *m.* majkina dušica (trava).

Quentchen, *n.* dram.

Quer, *adj.* prek, prepřečan; —adv. preko, popreko, u popreko; —art, *f.* obéstranica (sékita); —balken, *m.* prèvoranica.

Quete, *f.* preko; širina; in die —, nach der — liegen, popreko ležati; in die Länge und in die —, poprek i uz duž; fig. in's Kreuz und in die — reden, nesmotérno, bez pameti govoriti; es geht alles in die

—, svekoliko idje na opako; es ist mir etwas in die — gekommen, stalo mi je nešto na put.

Quer-fest, *adv.* preko poljah i livadah; —flöte, *f.* flauta poprèčna; —gasse, *f.* poprèčna ulica.

Quers, *m.* mećaica; —en, *v. a.* mešati.

Querlinie, *f.* linija poprèčna; —pfeife, *f.* sopila, svirka poprèčna; —pfeifer, *m.* svirac; —sack, *m.* bisage, dvanke; —sattel, *m.* žensko sedlo; —straße, *f.* put, ulica poprèčna; —strich, *m.* potez preki; fig. zaprèka; —weg, *m.* prècac, prek put.

Querüber, *adv.* preko.

Querschlag, *f.* kljèste, in der — sein, u škripu biti; —en, *v. a.* gnjèsti, gnjaviti; tèrti, lomiti; —ung, *f.* uboj.

Quersch, *adj.* živ.

Quiesen, *v. n.* cverècati; skièati; škripati.

Quiescent, *m.* (t.) poćivnik; —engehalt, *m.* poćivnina.

Quinte, *f.* petà.

Quintessenz, *f.* soćnica, petobitje.

Quintett, *n.* kvintet.

Quirl, *f.* Quersl.

Quitt, *adv.* klic; wir sind —, sad smo klic, sad više nismo jedan drugomu dužni ništa.

Quitt-e, *f.* gunja; dunja, tunja, kunja (plod); —enapfel, *m.* tunjasta jabuka; —enbaum, *m.* tunja, kunja, gunja, dunja (dèrvo); —engelb, *adj.* žut kao gunja; —enlatwerge, *f.* madjun tunjski (léna kašica od tunjah).

Quittir-en, *v. a.* kvitirati, namiriti. namirnicu komu dati vrhu kakvih novacah; —den Dienst, izstupiti iz službe; —ung, *f.* namirenje;

izstup; —ungšrevrš, *m.* (t.) izstupno uzpisje.
 Quittung, Quittanz, *f.* kvietancia, kvita, namirnica.
 Quitz, *f.* Eberäſche.
 Quoblibet, *n.* kvodlibet.
 Quote, *f.* iznesak; quoter Theil, iznesni dio.
 Quotient, *m.* kvocient, količnik.

R.

Raa, *f.* lantina (na jarbulu); —ſegel, *n.* kvadratno jédro; veliko jédro.
 Rabatt, *m.* popust.
 Rabatte, *f.* suvratak; léšica, gredica.
 Rabbin-er, *m.* rabin; —iſch, *adj.* rabinski; rabinov.
 Rabe, *m.* gavran.
 Raben-aas, *n.* stérvina, mércina, leš; —ältern, *pl. fig.* nemili roditelji; —feber, *f.* pero gavranovo, pero od gavrana; —geſchrei, *n.* graktanje; —krähe, *f.* vrana čérna; —mutter, *f.* nemila mati; —ſchwarz, *adj.* vran; čérn kao gavran; —ſtein, *m.* stratište, mésto oš stratenja; —vater, *m.* nemio otac.
 Rabuliſt, *m.* rabulista.
 Rače, *f.* osvéta.
 Rächen, *v. a.* osvetiti; ſich —, *v. r.* osvetiti se.
 Rächen, *m.* idrólo, gérlo, čeljusti.
 Rächer, *m.* osvjetnik; —in, *f.* osvjetnica.
 Rač-gier, —ſucht, *f.* pohlepa za osvetom; —gierig, —ſüchtig, *adj.* pohlepan za osvetom, željan o-

svete, osvetan; —gierigkeit, *f.* Račgier; —ſchwert, *n.* mač od osvete, osvetan mač; —ſucht, *f.* Račgier.
 Rader, *m.* živoder; nitkov; mércina.
 Račet-e, *f.* roket; —enſaß, *m.* na-boj od roketa; —enſtab, —enſtod, *m.* palica od roketa.
 Rad, *n.* točak, kolo; —bohrer, *m.* svérdo, svédar kolarski.
 Rädchen, *n.* kolaice.
 Radbrechen, *v. a.* na kolo udariti, kolom satérati; *fig.* die Wörter, die Sprache —, kvariti, lomiti jezik, réči.
 Radehauc, *f.* térnokop.
 Räder, Räder, *m.* rešeto.
 Rädern, Rädern, *v. a.* rešetati.
 Rädelführer, *m.* kolovodja.
 Rademacher, *m.* kolar.
 Raden, *m.* divji mak (trava).
 Rädern, *v. a.* košesovati, kolom satérati.
 Räderwerk, *n.* kolesa.
 Radfelge, Radfelge, *f.* gabela.
 Radgeleiſe, *n.* kolotečina; vagaš.
 Radicirt, *adj.* ukorenjen; —es Gewerbe, ukorenjeni obért.
 Radieß, *m.* —chen, *n.* mésečna rot-kva, rodakva.
 Radreifen, *n.* gujba.
 Radir-en, *v. a.* izstrugati; in Kupfer —, uséci, séci krépkom vodom, utvoriti; —kunſt, *f.* Reſkunſt; —meſſer, *n.* nožić za strugati; —nadel, *f.* értač, igla.
 Rad-nagel, *m.* klinac od kola, čivis; —ſchiene, *f.* šinja; —ſpeiche, *f.* špica, palac; —ſperre, *f.* Hemmfette; —ſpur, *f.* kolotečina; vašgaš.
 Raffel, *f.* peraica, češalj.
 Raffen, *v. a.* grabiti; pograbiti; spodbiti; prigrabiti.

Raffinade, *f.* čist šećer, cukar fini.
 Raffiniren, *v. a.* (läutern), čistiti;
 — *v. n.* (nachfinden), mudrovati,
 glavu nad čim razbijati.
 Raffahn, *m.* zub, kuka, čenkin.
 Rah, *f.* Raa.
 Rahm, *m.* skorup, povlaka.
 Rahmen; *m.* (eines Gemäldes), okvir,
 kornija; (zum Sticken), djerdjef, pa-
 lice.
 Rahmen, *v. a.* (Milch) —, obrati
 skorup; metnut u okvir.
 Rahmnhüterei, *f.* vezenje na djer-
 djefu.
 Rahmig, Rahm, *adj.* tanak, vitak;
 hitar.
 Raafegel, *f.* Raafegel.
 Rain, *m.* medja, granica, medjaš; —
 blume, *f.* smilj, smilje (cvět).
 Rainen, *v. n.* graničiti, medjašiti.
 Rain-stein, *m.* medjik; — weibe, *f.*
 kalina; — weiben, *v. a.* pásti po
 medjama.
 Rait (in Zus.) računarski; — tare,
f. računarina.
 Ralkiren, *v. a.* (im Kriegswesen), sa-
 kupiti.
 Rämme, Rammel, *f.* Rammfloß,
 Rammblock, *m.* bat, malj.
 Rammeln, *v. n.* valjati se; tērati se
 (od zecovah).
 Rammzeit, *f.* vrēme od tēranja (u
 zecovah).
 Rammen, *v. a.* tući, biti, zabijati.
 Rammler, *m.* (Hafe), zec; (Widder),
 ovan; (Rater), maćak.
 Rand, *m.* kraj, okrajak; rub; zu —
 kommen mit etwas, doveršiti, do-
 končati; am — des Abgrundes,
 des Grabes ste. en, bit s jednom
 nogom u grobu, na rubu od bez-
 dna stojati.
 Rändern, *v. a.* rubiti, zarubiti, kraj
 napraviti.

Randglosse, *f.* prikrajna bilješka.
 Rändig, *adj.* s kraji, zarubljen, ob-
 rubljen.
 Ranft, *m.* kraj, rub; komad.
 Rang, *m.* red; *fig.* rang, čast, do-
 stojanstvo, red, čin; (Stand und
 —, stalez i čin; (Vortrag), per-
 venstvo; — beftimmung, *f.* ustanov-
 ljenje, odredjenje čina.
 Range, *m.* nitkov; — *f.* kërmaća,
 prasica.
 Rangiren, *v. a.* rediti.
 Rang-ordnung, *f.* činovni red; —
 fucht, *f.* pohlepa za častmi; — fucht-
 tig, *adj.* pohlepan za častmi, žel-
 jan dostojanstva.
 Rant, *adj.* tanak, vitak, vit.
 Rant, *m.* hitrost, hitrina, varka;
 Rante, *pl.* pletke, zapletke; —
 machen, zapletati.
 Rantemacher, *m.* zapletalac, zapleta-
 lica.
 Ranke, *m.* Ranke, *f.* loza, rozga;
 vrēž, škarice, ključici (od dinje itd.).
 Ranken, *fich.* *v. n.* viti se, penjati
 se, hvatati se, vrēžiti se.
 Ranke-schmieb, *m.* zapletalica; — voll,
adj. lukav, pletkav, hitar.
 Ranunfel, *f.* novčić, rabokrek (cvět).
 Ranze; *f.* suprasna kërmaća.
 Ranzel, Ranzen, *m.* torba; *fig.* ter-
 buh; (Schmerz), salo.
 Ranzen, *v. n.* tērčat tamo amo; tē-
 rati se, goniti se, puditi se, pu-
 djati se.
 Ranzig, *adj.* ranketiv; — werter,
 sranketiviti.
 Ranzion, *f.* odkup; — iren, *v. a.* od-
 kupiti; odkupljivati.
 Rappe, *m.* vranac.
 Rappe; *f.* raspa; s'rab; (eine Bette-
 frankheit), pauk.
 Rappelförfisch, *adj.* naprasit lud,
 sulud, ludast.

Rappeln, *v. n.* zveketati; *es* rappelt ihm im Kopfe, lud je, sulud je.
Rappier, *n.* rapir, fioret.
Rapport, *f.* prijava; (Bericht), izvêštje; (Ausstragung), raznos.
Rappsen, *f.* Raffen.
Rappuse, *f.* jagma.
Rapunzel, *m.* repušac (trava).
Rar, *adj.* rêdak; —itât, *f.* rêdkost, rêdkoća.
Rasch, *adj.* nagao; žestok; bërz, hitar.
Rasch, *m.* raš (sukno striženo).
Raschheit, *f.* naglost; žestočina; bërzost, bërzina.
Rasen, *m.* busen.
Rasen, *v. n.* bësniiti, bësnavati; *fig.* ludovati.
Rasenhank, *f.* sêdalo od busena, busen.
Rasend, *adj.* bësan, bësnovit; strâšan; lud; —er, *m.* bësNIK.
Rasen-platz, *m.* —stûck, *n.* busenje.
Raserei, *f.* bës, bësnoća, bësnovanje; ludost; ludovanje.
Rasiren, *v. a.* brijati, briti, briçiti; eine Stadt — poraziti, razoriti grad; —messer, *n.* briaća, briaçica, britva.
Raspel, *f.* raspa; —haus, *n.* rabotalište, kuća od radnje; —n, *v. a.* raspati; —spane, *pl. m.* raspotine, pilotine, tarotine.
Rassel, *f.* èagèrtaljka, vèrtaljka; —n, *v. n.* èagèrtati, vèrcati; zveçati; ètropolitati; èumiti; —n, *n.* èum; ètropolit, zveka.
Rast, *f.* odmor, poèinak, odpoèinak, pokoj; —en, *v. n.* odmoriti se, poèinuti, odahnuti; —loß, *adj.* bezpokojan, nepokojan; —losigkeit, *f.* nemir, nepokoj; bezpokojnost, nepokojstvo; —tag, *m.* dan od mora; odpoèinak.

Rasur, *f.* izstrug.

Râte, *f.* dêl; (Termin), rok; —nweis, *adv.* na dêlove, na dêlke, diomice.

Rath, *m.* savêt; *fig.* pomoć, naèin, srédstvo, lèk; —geben, savêtovati; einen um — fragen, einen zu — ziehen, svêtovati se s kime; — schaffen, naèi, iznaèi naèin; ba ist guter — theuer, tomu je teško pomoçi; zu — halten, gospodariiti.

Rath, *m.* (ein Rath), savêtNIK, vèèNIK.

Rath, *m.* Rathscollégium, *n.* savêt, vèèe; vèèanje.

Rathen, *v. a.* svêtovati, sètovati; pogadjati, gonetati; sich nicht zu — wissen, nèznat šta, neznanati se pomoçi.

Rathfragen, *v. a.* svêtovat, sètovati se s kim.

Rathgeber, *m.* savêtovatelj, —in, *f.* svêtница, savêtница.

Rathhaus, *n.* vèènica, gradska, varoška kuća.

Rathin, *f.* svêtница, savêtница, vèènica.

Rathlich, *f.* Rathsam.

Rathmann, *m.* vèèNIK.

Rathsam, *adj.* probitaèan; pametan dobar; ètedljiv; —keit, *f.* ètedljivost, gospodarstvo; probitaènost, korist.

Rathschlag, *m.* savêt; (in der Gerichtsordnung), zaključna rubrika; mittelst —s Jemand verständigigen, dati kome što na znanje zaključnom rubrikom; einem Rathschläge geben, savêtovati; —en, *v. n.* svêtovati se; vèèati; —ung, *f.* vèèanje.

Rathschluß, *m.* osuda, zaključak.

Rathscollégium, *n.* zbor vèèa; —bic-

ner. —bote, *m.* sluga, glasnik od véca.

Räthfel, *n.* gonetka, zagohetka, gatka; —haft, *adj.* zagonetan; o-tajstven.

Räthf-glieb, *n.* savétnik, véénik; —herr, *m.* véénik, starovéénik; —mann, *f.* Rathmann; —person, *f.* véénik; —personale, *n.* osoblje véca; —schluß, *m.* zaključak; —schreiber, *m.* gradski, varoški pisar; —stube, *f.* véénica, vécaonica; —versammlung, *f.* véée; —verwandter, *m.* član véca; —wahl, *f.* izabiranje starešinah.

Ratification, *f.* potvréda.

Ratificiren, *v. a.* potvérditi, odobriti što.

Ration, *f.* tain, obrok.

Ratſche, *f.* éagertaljka, vértaljka.

Räse, Ratte, *f.* štakor, parcov.

Räsen-falle, *f.* pastulja, mišolovka, stupica; —fänger, *m.* mišolov; —gift, —pulver, *n.* mišomor; —nest, *n.* gnjézdó (bvia) od štakorah; —schwanz, *m.* rep štakorov.

Raub, *m.* plén, odor, pohara, razboj, razbojstvo, porob; plénjenje, odiranje, grabia; ein — der Flammen werden, izgoréti; auf den —, hitro; kradom; —anfall, *m.* razbojna navala.

Räubbiene, *f.* pohitna pčela.

Rauben, *v. a.* pléniti, odirati, robiti, otimati, grabiti; die Herte —, uzeti poštenje; einem 'das Herz —, zapléniti komu sërce; — *n.* razbojništvo, lupeštvo, lupeština, grabež, hajduéтво.

Räuber, *m.* razbojnik, lupež, hajduk, pohitnik; gusar; —bande, *f.* četa razbojnička; —ci, *f.* razbojništvo; —hauptmann, *m.* harambaša; —höhle, *f.* f. Räuberneft; —in, *f.*

razbojnica, lupežkinja; pohitnica; gusarica; —isch, *adj.* razbojnički; lupežki, hajdučki; lupežov, razbojnikov, hajdukov.

Raub-fisch, *m.* grabežljiva riba; —genosse, *m.* surazbojnik; —gier, —begierde, —gierigkeit, *f.* grabia, grabežljivost; —gierig, *adj.* grabežljiv; —höhle, *f.* —nest, gnjézdó lupeško, hajdučka pešina; —schiff, *n.* gusarica, razbojnički brod; —schloß, *n.* razbojnički ka-steo; —sucht, *f.* Raubgier, —suchtig, *f.* Raubgierig; —thier, *n.* grabežljiva, dérpljiva zvér; —vogel, *m.* grabežljiva ptica.

Rauch, *adj.* kosmat, rutav, dlakav.

Rauch, *m.* dim; in — aufgehen, izgoréti; einen — von sich geben, dimiti, dim baciti, pušiti, kaditi; dimiti se, pušiti se, kaditi se; —altar, *m.* kadiioni oltar.

Rauchen, *v. n.* pušiti se, dimiti se, kaditi se; — *v. a.* Tabak —, pušiti.

Raucher, *m.* duhandša, pušilac.

Räucherig, *adj.* zagorio, prismudjen; zadimljen, zakadjen.

Räucher-kammer, *f.* soba za sušiti meso; —kerze, *f.* —kerzen, *n.* mirisna svéćica.

Räuchern, *v. a.* kuriti, kaditi; Fleisch —, meso sušiti.

Räucher-pulver, —werk, *n.* mirisi, kadiioni prašak.

Rauchfang, *m.* dimnjak, odšak; —lehrer, *m.* dimnjačar, odšaćar; —geld, *n.* —steuer, *f.* Rauchgeld, *n.* Rauchsteuer, *f.* dimnica.

Rauchfaß, *n.* kadionik, kadionica.

Rauchfüßig, *adj.* gačast (golub).

Rauchgelb, *adj.* dimljiv.

Rauch-handel, *m.* térgovina s kéra-

nom; —händler, *m.* trgovac od robe kosmate, kèrznar.
 Rauchig, *adj.* dimljiv; zadimljen; ka-
 deó, pušeó.
 Rauchleber, *n.* kosmata koža.
 Rauchloch, *n.* oduška za dim; *fig.*
 dimljivica, dimljiva kuća; —pfan-
 ne, *f.* Rauchfaß.
 Rauchseide, *f.* kosmata svila.
 Rauchtabak, *m.* tabak, duhan (za
 lolu).
 Rauchtopas, *m.* dimljivi topas.
 Rauchwaaren, *pl. f.* kèrznó; —han-
 del, *m.* trgovina skèrznom.
 Rauchwerk, *n.* kèrznó; mirisi.
 Raude, *f.* krasta.
 Raude, Ráube, *f.* šuga, svrab; (auf
 dem Kopfe), grinta, kraste.
 Ráubig, *adj.* šugav, srabljiv, svrab-
 ljiv.
 Raufholz, *m.* ubojica, kavgadja; —
 begen, *m.* maó; ubojica, kavgadja.
 Raufe, *f.* peraica, óesalj (za lan);
 rešetka, lésa.
 Ráufeln, *v. a.* lan grebenati.
 Raufen, *v. a.* tèrgati; óupati; guliti;
 vuóti; fisch —, *v. r.* hèrvati se,
 potezati se, óapat, tuóti se.
 Rauser, *m.* hèrvalac, kavgadja, ubo-
 jica; —ei, *f.* boj, kavgá, hèrvá-
 nje, óupanje.
 Raufhandel, *m.* hèrvanje, óupanje.
 Raufwolle, *f.* guljevina (vuna); —
 zange, *f.* velike kljèste.
 Raugraf, Wibgraf, *m.* raugrof.
 Rauf, *adj.* (heifer), promukao, mu-
 kao; (nicht glatt), hrapav; (unan-
 genehm, als Wetter, Wind), ružan,
 neugodan; (streng, unfreundlich),
 óstar, žestok, osoran, osorit; (hár-
 rig), *f.* Rauch; —e Verse, tvrđi,
 nekladni versi; —e Ausprüche,
 tvrđd izgovor; —es Wesen, neo-
 tesani, nekladni, sirovi načini.

Rauhen, *v. a.* (Reber), hrapaviti kožu.
 Raufrost, *f.* Raufreif.
 Raufutter, *n.* stájsja.
 Raufigkeit, *f.* promuklost, muklost;
 hrapavost, rugota, neugodnost;
 óstrina, žestóčina, osornost; ne-
 sklad; sirovost.
 Raufreif, *m.* inje.
 Raufe, *f.* rikula, riga (trava).
 Raum, *m.* prostor; mèsto; einer
 Bitte — geben, uslišati; der Ver-
 suchung — geben, prevariti se; sei-
 nen Gedanken — geben, pasti se
 svojimi misli, pustiti se u misli.
 Ráum-en, *v. a.* maknuti, ukloniti;
 (reinigen), óistiti, óistiti; einen
 Ort —, otíeti odkud; izpresnuti
 mèsto; einen aus dem Wege —,
 ukloniti koga s puta; *fig.* smak-
 nuti ga, ubiti ga tajom; ein Hin-
 berniß aus dem Wege —, maknuti
 s puta, dignuti zaprèke; ein Ge-
 báude —, izíeti iz kuće; ein Grund-
 stück —, krenuti se za zemljišta;
 Jemanden etwas —, (abtreten), ó-
 stupiti kome što; —en, *n.* —ung,
f. uklanjanje; óištenje; izprašnje-
 nje; ostavljenje, izilaz; —ig, —
 lich, *f.* Óeráumig; —abel, *f.* šgla
 (u topničtvu).
 Ráumung, *f.* izilaz, krenutje.
 Raunen, *f.* Flústern.
 Raup-e, *f.* gusénica; —cifen, *n.* ška-
 re za gusénice; —en, *v. a.* trébit
 gusénice; —enneft, *n.* gnjèzdo od
 gusénicah; —ig, *adj.* gusénicáv.
 Rausch, *m.* pijanstvo; vino; šum;
 er hat einen —, pijan je; einen
 tüchtigen — haben, bit pijan kao
 óep; im —, u vinu; den — aus-
 schlafen, probaviti vino.
 Ráuschchen, *n.* ein — haben, veseo
 biti, pri vinu biti, darnut, nakva-
 šen malo biti.

Rauschen, v. n. šuměti; ištiti; škripati; šamoriti.
Rausch-gelb, n. čerвени sićan; — golt, n. varak, šljoka; —grün, n. sok od pasjakovine.
Rauspern, šich, v. r. hrakati, kašljati.
Raute, f. (Pflanze), ruta; (Scheibe), okno, staklo od prozora; (in der Geometrie), a romb; romboid; (in der Karte), karo, bundeva.
Rauten-förmig, adj. romboidalno; — glas, n. romboidalno staklo; — franz, m. vėnac od rute; — wasfer, n. rutova voda.
Rayon, m. einer Festung, okrug tvrđjave.
Reaction, f. (t.) uzdeľovanje.
Real, (in Zuf.) nepokretnostni, nepokretni; —act, m. deľo o nepokretnostima; —schule, f. stvarna škola; —werth, m. prava vrđnost.
Realisiren, f. Verwirklichen.
Realität, f. nepokretnost.
Rebe, f. loza, rozgva; tėrs, ćokot.
Rebell, m. odpadnik, odmetnik, bunovnik; —ion, f. buna, odmetnutje; —iren, v. n. uzbuniti se, pobuniti se, popuntati se; —isch, adj. puntarski; uzbunjen, pobunjen.
Reben-blatt, n. vinov list; —holz, n. rožje; —laub, n. lastar, vinovo listje; —laube, f. brajda; —messer, Rebmesser, n. kosir; —saft, m. vino; —stecher, —wurm, m. zavijajć (ćerv); —stock, f. Weinstock; —thrane, Rebthrane, f. suza od loze; —wasser, n. f. Rebenthrane.
Rebhuhn, n. jarebica (ptica).
Rebschoß, n. mladica od loze.
Recapituliren, v. a. kratkom opetovati.

Recens-ent, m. kritik, razsudnik; —ion, f. kritika, razsuda; —iten, v. a. kritisirati, suditi, razsuditi.
Recepisse, n. primka; Aufgabs —, predajna primka; Empfangs —, dobivna primka; f. Empfangs-schein, Postrecepisse.
Recept, n. recept, prepiska lėkar-ska.
Recess, m. pogodba; odstup; (Rüd-stand), ostanak, ostatak, (Vortrag vor Gericht), tužba.
Rechen, m. grablje; (in Leichen), rešetka.
Rechen, v. a. grabiti, kupiti (grabljami).
Rechen-bret, n. daska, tabla (za računati); —buch, n. rakamica, knjiga od računah, računstvo; —fehler, m. salinga u računu; —kunst, f. aritmetika, računstvo; —meister, m. aritmetik, meštar od računstva; —pfennig m. ćucak.
Rechen-schaft, f. račun, razlog; ven etwas — geben, razlog komu o ćem dati.
Rechen-stift, m. šiljak (za pisat); —tafel, f. tabla, daska (za računati); —tisch, m. stol za računat.
Rechnen, v. a. & n. računati; bro-jiti; meine Mühe nicht mitgerechnet, osim moga truda; einš in 8 andere gerechnet, jedno s drugim; so hoch rechnet er seinen Verlust, toliko računa, sudi, da je izgubio; in Hausch und Bogen —, na popreko, djature uzeti; auf etwas, auf einš —, oslanjati se na što, na koga; für nichts —, negledati, nepaziti na što; es sich zur Ehre —, 20 ćest primiti, uzeti.
Rechner, m. računar.
Rechnung, f. račun; rakam; razlog; sich auf etwas — machen, nšati.

ufati se, pouzdati se, nadati se čemu; — legen über etwas, dati račun o čemu; — tragen einer Sache, gledati na što.

Rechnungs-, (in Zuf.) računski; — agnoscirung, *f.* odobrenje računah; — führer, *m.* računovodja, računar; — hof, oberster, *m.* (t.) višnje računalište; — jahr, *n.* upravna godina; —ammer, *f.* komora od računah; —kunst, *f.* računarstvo; —leger, *m.* davatelj računa, računodavac; —taxe, *f.* računarina; —verständiger, *m.* računoznanac; —wesen, *n.* računstvo, račun, poslovi računarski.

Recht, *adj.* prav; die —e Hand, desnica, desna ruka; (richtig), prav; istinit; dobar; (gerecht), pravedan; pravičan; —er Bruder, rođeni, pravi brat; daß geht nicht mit —en Dingen zu, to neide pošteno, neide pravim putem; zu —er Zeit, u pravo doba, baš u vreme; —adv. pravo; upravo; baš; dobro; eben —, baš dobro; wo mir —ist, ako se nevaram.

Recht, *n.* pravo, pravda, pravica; pravo; ime, vlast, oblast; razlog; dopuštenje; (Gesetz), zakon, pravo; Sie haben —, pravo, razlog imate; mit welchem —e? kakovim razlogom, pod kakovim imenom, kakovom vlastju? die —e des Blutes, pravo roda, plemena; daß — der Erstgeburt, përvorodjenstvo; daß — Gesetz zu geben, zakonostvo; zakoniteljstvo, zakonotvorstvo; daß — eine Stimme zu geben, odvet; ein — auf etwas haben, pravo, razlog imati na što, za što, k čemu; von —s wegen, po pravici, po pravoj pravici; Gnade für — ergehen lassen, su-

diti više po milosti nego po pravici; Gnade für — ergehen lassen, suditi više po milosti nego po pravici; zu — stehen, po zakonu, zakonit; was —ens ist, što je pravo; po zakonu; im Wege —ens, putem prava.

Rechtel, *n.* pravokutje.

Rechten, *v. n.* pravdati se; prepirati se.

Rechtfertig-en, *v. a.* (etwas), ozakoniti; (entschuldigen), pravdati; opravdati; prati; oprati; (sich ausweisen), izkazati se čime; —ung, *f.* ozakonjenje; opravda, izgovor; —ungsfälle, *f.* tužba za ozakonjenje; —ungsschrift, *f.* opravdao pismo.

Rechtgläubig, *adj.* pravovëran; pravoslavah; —keit, *f.* pravovërnost; pravoslavnost, pravoslavje.

Rechtshaber, *m.* uporan čovëk; —ei, *f.* upornost; prepiranje.

Rechtlich, *adj.* zakonit; zakonaki; uredni; sudbeni; dobar; pošten; pristojan, pravni; —keit, *f.* zakonitost; poštenje, dobrotà, pravednost, pravda.

Rechtlos, *adj.* bez prava, bezpràvni; nezakonit; nepravedan; —losigkeit, *f.* bezpravnost, nezakonitost; nepravednost, nepravda.

Rechtmäßig, *adj.* zakonit; zakonski; prav; —keit, *f.* zakonitost.

Rechts, *adv.* desno, na desno.

Rechts-, (in Zuf.) pravni; pravosudni; parnički; —angelegenheit, *f.* pravna stvar; —ansicht, *f.* mišljenje o pravu; —anspruch, *m.* pravo na što; —beistand, *m.* sredstvo, dokaz prava; —beistand, *m.* odvëtnik; —beständig, *adj.* zakonit; —bildung, *f.* pravoslovno obrazovanje.

Rechtſchaffen, *adj.* pošten, vrédan, dobar, pravotan; —heit, *f.* poštenje, poštenost, vrédnost, dobrota, pravota.

Rechtſchreibung, *f.* ortografija, pravopis, pravopisje, pravopisanje.

Rechtſ-fall, *m.* pravni ſlučaj; tužba, parnica, pravda; —freund, *m.* odvétnik; —gang, *m.* sudbeni red, hod parnice; —gelehrſamkeit, *f.* pravo, zakon, pravoznanstvo, pravoslovje, pravdoznanstvo; —gelehrter, *m.* pravnik, pravoznanac; —geſchichte, *f.* dogodovišina prava; —grundsatz, *m.* pravno načelo; —handel, *m.* proces, tužba, pravda, priča, parba, parnica; —kräftig, —gültig, *adj.* valjan po pravu, pravomoćan; zakonit; —kraft, —gültigkeit, *f.* valjanost po pravu, vlast i oblast, pravomoćnost; zakonitost; —künde, *f.* pravoslovje; —kundige, *m.* pravoslovac; —mittel, *n.* pravno ſredstvo; —pfllege, *f.* pravosudje; —ſache, *f.* ſ. —handel.

Recht ſprechen, *v. a.* suditi.

Rechtſ-ſpruch, *m.* presuda, odluka; —ſtand, *m.* sud; —ſtaat, *m.* pravna država; —ſtelle, *f.* reól zakona; —ſtreit, *m.* pravna razpra, parnica; —ſtubium, *n.* nauka pravah; —titel, *m.* pravni naslov; —urkunde, *f.* pravna isprava; —verbindlich, *adj.* što se tiče zakonite obveze; —verbindlichkeit, *f.* zakonića obveza; —verbreher, *m.* prevérnjivalac prava, zapletalica; —verbrehung, *f.* prevérnjivanje, izopađivanje prava; —verfahren, *n.* pravosudno postupanje; —verfaſſung, *f.* pravosudna uredba; —verhältniß, *n.* razmér prava; —verhandlung, *f.* parnička razprava;

—verleger, *m.* uvrednik prava; —verlehung, *f.* uvreda prava; —vermuthung, *f.* pravna predmnjeva; —verſtändiger, *m.* veštak u pravu; —verwahrung, *f.* pravna ograda; (Vorbehalt), pravni priuzdérjaj; —weg, *m.* put pravde, pravni put; von Rechtſ wegen, po pravu; —wibrig, *adj.* proti zakonu; —wirkung, *f.* pravni učinak; pravna poſtédica; —wiſſenſchaft, *f.* znanost prava, pravoznanstvo, pravoslovje; —wiſſenſchaftlich, *adj.* pravoznanstven, pravoslovni; —wobſtbat, *f.* dohroćinstvo prava; —zug, *m.* (weiterer) utečaj većem sudu; —zuſtand, *m.* pravno stanje.

Rechtwinkelig, *adj.* pravokutan.

Rechtzeitig, *adj.* u pravi čas, u pravo vréme.

Recidiv, *n.* ponovljena bolest, povrtak holesti.

Recipient, *m.* recipient, primnik.

Reciprocität, *f.* zaménitost, uzajemnost.

Recitativ, *n.* recitativ.

Recken, *v. a.* pružiti; protegnuti; die Zunge —, izplaziti jezik.

Reclamant, *m.* opotražitelj.

Reclamation, *f.* (t.) opotraga.

Reclamiren, *v. a.* opotražiti.

Recognition, *f.* priznanje.

Recognoscirung, *f.* pretraga; —&, (in Zuſ.) pretražni.

Recommandiren, *v. a.* preporučiti; ſ. Empfehlen.

Reconvaleſcent, *m.* ozdravnik, oporavnik; —enz, *f.* ozdrava, oporava.

Recrut, *m.* novak (u vojnikah); —iren, *v. a.* kupiti novake; —irung, *f.* kupljenje novakah; —irungſſüchtig, *adj.* novački uskok; —irungſgeſetz, *n.* (t.) novački zakon.

Rectification, *f.* poprava; (in Zus.)
popravni.

Rectificiren, *v. a.* popraviti; izpravi-
viti; čistiti, očistiti.

Rector, *m.* rektor, ravnatelj; —at,
n. rektorstvo, ravnateljstvo.

Recurr-ent, *m.* utočnik; (Beschwerbe-
führer), žalbenik; —iren, *v. a.* u-
teći se većem sudu; žaliti se na
koga.

Recurrē, *m.* utečaj; žalba, žalba.

Reusation, *f.* neprimanje, kratje-
nje.

Redacteur, *m.* urednik.

Redaction, *f.* uredništvo.

Rebe, *f.* govor; besjeda; reči; glas;
— und Antwort, odgovor; — und
Antwort geben über etwas, odgo-
voriti, dati odgovor o čemu ili
što; mit der — nicht wohl fort-
kommen können, zapinjat u govo-
ru; es ist nicht der — werth, nije
vrjedno, da se spominje; einem in
die — fallen, presjeći komu reč,
pretergnuti komu govorenje; die
— fiel bald auf dieses, bald auf
jenes, biaeš razgovor sad o ovom,
ad o onom; es geht die —, go-
vori se, čuje se; jemanden über etwas
zur — stellen, uzeti koga rad česa
na račun; — freiheit, *f.* sloboda
govora; — kunst, *f.* retorika, go-
voričtvo.

Reben, *v. n.* & *a.* govoriti, besé-
diti; sboriti; du hast gut reden,
lahko je tebi govoriti; — *n.* go-
vorene, besédenje; reči; sbo-
renje.

Rebensart, *f.* izraz, reč; priča; baš
sind nun —en; to su samo reči.

Rebe-theil, *m.* dio od govora; —
bung, *f.* vēšbanje u govoru; —
gimmer, *n.* govoriionica.

Redlich, *adj.* pošten, dobar, pravo-

tan; —keit, *f.* poštenje, poštenost,
dobrota, pravota.

Redner, *m.* govornik, besédnik; —
in, *f.* govorkinja; —isch, *adj.* go-
vornički, besédnički; —stuhl, *m.*
besédionica.

Redselig, *adj.* razgovoran, rečiti; —
keit, *f.* razgovornost, rečitost.

Reducir-en, *v. a.* (ein Heer verabschie-
den), odpustiti, razpustiti vojsku;
(vermindern), omaliti vojsku; (be-
rechnen), izračunati; —ung, *f.* iz-
računanje.

Reduction, *f.* razpust, omalenje vojske.

Reede, *f.* Ržede.

Reel, *adj.* pravi.

Referat, *n.* izvještje.

Referendar, *m.* referendar.

Referent, *m.* uzvještnik.

Referiren, *v. a.* davati izvještje.

Refectorium, *n.* refektorij, tēpezaria.

Reflectiren, *v. n.* obazreći se, pogle-
dati, pomisliti, ogledati se; od-
bijati se, otipati se.

Reflexion, *f.* obzir, pogled, ogled;
mišljenje, misao, pomisao; (der
Lichtstrahlen), odboj.

Reform, *f.* preobrazovanje.

Reformation, *f.* reformacia; poprav-
ljenje, popravak.

Reformiren, *v. a.* reformirati, preo-
braziti, popraviti, popravljati.

Reformirt, *adj.* reformiran; poprav-
 ljen; —t, *m.* reformat.

Refraction, *f.* lomljenje, prelamanje.

Regal, *n.* polica; (in der Orgel), re-
 gal; čovečanski glas.

Regale, *n.* kraljevčina, kraljevsko
pravo.

Regalien, *pl.* prava vladarska,

Regalpapier, *n.* kraljevski papir.

Rege, *adj.* živ; — machen, ganuti;
uzbuditi; — werden, ganuti se;
uzbuditi se, oživjeti.

Regel, *f.* regula, pravilo, naredba; in ber —, redovito; —*loß*, *adj.* bezpravilan, neuredan; —*mäßig*, *adv.* uredan, naredben, uredjen; *adv.* po pravilu; —*mäßigkeit*, *f.* urednost, naredbenost, pravilnost.

Regeln, *v. a.* rediti.

Regen, *v. a.* ganuti, maknuti; uzbuditi; es regt sich in mir ein Gefühl, diže se u meni čutjenje; er regt sich nicht mehr, nemiče se više.

Regen, *m.* kiša, dažd; —*bach*, *m.* bujica; —*bogen*, *m.* duga, puga; —*fang*, *m.* čatèrnja, gušèrna; —*guß*, *m.* pljus, plahovita kiša; —*haft*, *adj.* kišovit, daždovit, daždjen; —*heid*, *n.* haljina za dažd, kišna haljina; —*schauer*, *f.* Regenguß; —*schirm*, *m.* ambrela, kišobran.

Regent, *m.* vladar, vladalac.

Regentropfen, *m.* kaplja od dažda.

Regentschaft, *f.* vladarstvo, vladanje.

Regenwasser, *n.* dažddevica, kišnica; —*wasserrecht*, *n.* pravo kišnice; *wetter*, *n.* kiša, dažd, kišovito vrème; —*wolke*, *f.* kišovit oblak; —*wurm*, *m.* gljista.

Regie, *f.* uprava.

Regier-en, *v. a.* vladati; kraljevati; carevati; gospoditi; (verwalten), upravljati; —*er*, *m.* vladalac, gospodovalac; upravnik; —*ung*, *f.* vlada, vladanje; vladarstvo; kraljevanje; carevanje; gospodovanje; —*ungs*, (in *Zuf.*) vladni; —*ungsart*, —*ungsform*, *f.* vladanje, način od vladanja; —*ungsblatt*, *n.* vladni list; —*ungsersatz*, *m.* vladni izdatak; —*ungsorgan*, *n.* radilo vlade; (von Personen), u-redovnik vlade; —*ungsrat*, *m.* večnik, savètnik vlade; —*ungsverfassung*, *f.* Regierungsart.

Regiment, *n.* regiment, regimenta; pukovnija; *f.* Regierung.

Regiments-, (in *Zuf.*) pukovni, pukovnijski, regimentski; —*feldschèer*, *m.* felèer, felèar regimentski; —*inhaber*, *m.* deržac pukovnije; —*quartiermeister*, *m.* regimentski nastanitelj, stanovdja; —*stüd*, *n.* top regimentski; —*tambour*, *m.* regimentski bubnar.

Register, *m.* registar; kazalo; popis; naznačenje; (öffentl. Buch), javna knjiga; matica; (in ber Urge), igra (u orguljah); —*papier*, *v.* popisni papir; —*schiff*, *n.* registriran brod (tèrgovački); —*taxe*, *f.* (t.) uknjižnina.

Registrator, *m.* registratur, upisatelj.

Registratur, *f.* (t.) upisara; — (in *Zuf.*) upisarni.

Registrieren, *v. a.* registrovati; zapisati; upisati.

Regnen, *v. n.* daždèti, padati kiša; ici kiša; es regnet, daždi, kiša pada; ununterbrochen —, daždèti na povratke; —*erlich*, —*igt*, *adj.* kišovit, daždovit, daždiv.

Regreß, *m.* zavrata, uzvrata, naknada.

Regreßiren, *sich*, *v. r.* (an einen), napoliti se na kom.

Regreßnahme, *f.* uzimanje zvrata, —*nehmer*, *m.* zavratnik; —*pflichtiger*, *m.* zavratovnik.

Regsam, *adj.* živ; okretan; narljiv; —*keit*, *f.* živoat, živahnost, okretnost; marljivost.

Regulär, *adj.* uredan, naredben; u-redjen.

Regulativ, *n.* mèrilo.

Regulir-en, *v. a.* urediti, asmitti red, u red metnuti, izpraviti; —*ung*, *f.* redjenje.

Regung, *f.* ganutje; gibanje, mica-nje.

Reh, *n.* Rehbock, *m.* sèrnjak, sèrn-dac; sèrna.

Rehe, *adj.* ukočen; — *f.* ukočenost (noguh konjskih).

Rehe, *f.* s. Rehe.

Reh-farben, *adj.* lavast, sèrnetji; — fell, *n.* koža sèrnetja; — fleisch, *n.* sèrnetina; — fuß, *m.* sèrnetja no-ga; — haar, *n.* sèrnetja dlaka; — kalb, *n.* sèrne, lane; — keule, *f.* sèrnetje stegno; — rücken, *m.* po-ledjina sèrnetja; — zitze, *f.* sèrna; — ziemer, *m.* sèrnetja žila.

Reibe, *f.* Reibeisen, *n.* stèrgulja, tre-nica; ribež.

Reibelappen, *m.* otiralo.

Reiben, *v. a.* ribati; tèrti; einem etwas unter die Nase —, dat komu što pod nos; sich an einem —, za-dirkivat u koga; — en, *n.* —ung, *f.* ribanje; trenje, tèrtje; — zwi-schen Parteien, prepirke medju strankma.

Reibstein, *m.* mramor, kamen (ma-larski).

Reich, *n.* dèržava, vladovina; carstvo, carevina; kraljestvo, kraljevina.

Reich, *adj.* bogat; obilan, obilat.

Reiche, *m.* bogatac.

Reichen, *v. a.* (einem etwas), dati, pružiti što komu; — *v. n.* doseći, dosegnuti, dohvatiti; (sich erstre-cken), dopirati, pružati se; nositi; (hinreichen, genug sein), doteći, dosta biti.

Reichhaltig, *adj.* bogat; obilan; izo-bilan.

Reichlich, *adj.* dovoljan; — *adv.* bo-gato; obilno; dovoljno.

Reichs, (in Zus.) vladovni, dèržavni; — abschieb, *m.* razlaz carevine, od-luka stališah nèmačkih; — acht,

f. prognanje iz carevine; — abel, *m.* plemstvo carevine, — abler, *m.* carski, cesarki orao; — anstalt, *f.* vladovni zavod; geologische —, zemljioslovni vladovni zavod; — apfel, *m.* carska, vladovna jabuka; — bürger, *m.* dèržavljanin, vladov-ljanin; — bürgerrecht, *n.* pravo dèr-žavljanstva; — bomanen, *pl. f.* vladovne gospoštine; — frei, *adj.* cesarski, izravan; — fürst, *m.* knez, princip carevine; — fürstin, *f.* kne-ginja, principkinja carevine; — ge-setz, *n.* dèržavni zakon; — gesetzblatt, *n.* list dèržavnih zakonah; — gesetzbuch, *n.* zakonik; — gesetz-sammlung, *f.* zbornik vladovnih zakonah; — graf, *m.* grof carevi-ne; — gräfin, *f.* grofica carevine; — gulden, *m.* forinta carevine nè-mačke; — historie, *f.* historia car-stva nèmačkoga; — hofrath, *m.* vèće dvorski carstva nèmačkoga; vèćnik dvorski carstva nèmačkoga; — hülfe, *f.* pomoć carevine; — kleinodien; *pl. n.* uresi carevine; — krieg, *m.* rat carski; — lehen, *n.* vladovna podarbina; — post, *f.* pošta carska; — ritter, *m.* plemić carski, plemić carevine; — schatz, *m.* vladovno blago; — schatzsheim, *m.* (t.) vladovna blagovnica; dèr-žavna blagajnička nota; — stabt, *f.* carski grad; — stand, *m.* stališ carevine; — tag, *m.* dieta, sabor dèržavni; — thaler, *m.* carski ta-lir; — unmittelbar, *adj.* što je vla-dovini neposredno podloženo; — verfassung, *f.* vladovni, dèržavni ustav; — verweiser, *m.* upravnik dèržavni; — zepter, *n.* žezlo carsko, žibika carska.

Reichthum, *m.* bogastvo.

Reif, *m.* mraz.

Reif, Reifen, *m.* obruč; kolobar.
Reif, *adj.* zrio, dozrio, prispio, dospio.

Reife, *f.* zrelost, zrešina.

Reifen, *v. n.* zrěti, zrělit; dozrěti, prispěti; — *v. a.* obručati, metnuti, nabit obruč.

Reifen, *v. t.* mraz, inje padati.

Reifen, Reifeln, *v. a.* ilěbiti, brazditi.

Reiflich, *adj.* zrio; — *adv.* zrělo.

Reif-roß, *m.* ričjak; — *zunge, f.* vuk (bačvarski).

Reigen, *f.* Reihen.

Reihe, *f.* red; čreda, reda; vērsta; niz; nach der —, redom; po redu.

Reihen, Reigen, Reihentanz, *m.* kolo.

Reihen, *v. a.* vērstat; porediti; razrediti, urediti; u red metnuti; Perlen —, nizati.

Reihen-folge, *f.* slđovanje; — *weise, adv.* redom, čredom.

Reiher, Reiger, *m.* čaplja (ptica); — *beize, f.* lov na čaplje; — *busch, m.* perje, perjanica od čaplje; — *feder, f.* pero od čaplje; — *nest, n.* — *stand, m.* gnjězdo od čaplje.

Reim, *m.* rima, srok; *fig.* vers, stih; — *en, v. a.* rimati; sich —, rimati se; slagati se; — *er, — schied, m.* rimar; — *frei, — los, adj.* neriman; — *maß, n.* mēra od rime; — *sybte, f.* rima; — *wort, n.* rima; — *zeile, f.* vers, stih, redak.

Rein, *adj.* čist; očišten; (lauter), pravi; (ungeschmückt), prost, gđ; (vom Himmel), vedar; bistar, jasan; — *es Gewicht, vaga* bez dare.

Reinertrag, *m.* čisti dohodak.

Reinheit, *f.* Reinigkeitt.

Reinig-en, *v. a.* čistiti; očistiti; prati; oprati; opravdati se; terti; otěrti; — *zeit, f.* čistoća; vedrina;

bistroća; neoakvērnenost; — *ung, f.* čištenje; očištenje; opravdanje; die monatliche —, mēsečina; — ungeheiß, *m.* opravdna prisega.

Reinlich, *adj.* čist; — *keit, f.* čistoća; — *keitspolizei, f.* redarstvo za čistoću.

Reis, *f.* Reiß.

Reis, Reischen, *n.* mladica, ogranak; loza, rozga; šiba.

Reisbund, Reishübel, *m.* snop šibja.

Reise, *f.* put; putovanje; — *apothek, f.* putna apoteka; — *beschreiber, m.* putopisalac; — *beschreibung, f.* put, putovanje, opis putovanja, putopis; — *bett, n.* putna postelja; — *buch, n.* putna knjiga; — *diäten, pl. f.* — *gebühr, f.* — *geld, n.* putovina; — *fertig, adj.* spremljen, spreman, gotov za put; — *gefährte, m.* suputnik, putni drugar; — *gefährtin, f.* suputnica, putna drugarica; — *geld, n.* putni trošak; — *gerät, n.* pertljaga; — *karte, f.* putna karta; — *kasten, m.* putni sanduk; — *kleid, n.* putna haljina; — *kosten, pl.* putni troškovi; — *kutsche, f.* putna kola, kočija; — *mantel, m.* putna kabanica.

Reisen, *v. n.* putovati; — *n.* putovanje.

Reisende, *m.* putnik; —, *f.* putnica.

Reise-pass, *m.* pasuš, pasaport, putni list; putno pismo, putovnica, putovna knjiga; — *rock, m.* putna haljina; — *tasche, f.* torba; — *urkunde, f.* putna isprava; — *vorschuß, m.* predujam za put; — *wagen, m. f.* Reisekutsche.

Reisholz, Reißig, *n.* rošje; pratje; šibje.

Reißige, *m.* konjanik, jašilac, jenzilac.

Reiß, *m.* oriz, pirinač.

Reißaus, *n.* — nešmen, uteći, uzeti utrenik.

Reißblei, *n.* flajbas, olovka; — brei, *m.* kaša od pirinča; — brett, *n.* daska (za risanje).

Reißen, *v. a.* tērgati; kidati; tērzati, dērmati, dērpati; cēpati; u-zeti, oteti; Feder — cūpati, gu-liti, perutati; einen Hengst — utući konja; (zeichnen), risati; et-was an sich —, osvojiti, prisvo-jiti; potegnūt k sebi; sich um eine Waare reißen, jagmiti se za čim; von einander —, razkoliti; raz-dvojiti, raztērgnuti; pretērgnuti; einen auf der Gefahr —, izbavit koga od pogibeli; Poffen —, ša-liti se, šale, lakērdie sbijati; — *v. n.* derati se; c-pati se; pucati; es reiẗt mich tm Leibe, zavija me u tērbuku; es reiẗt mich in allen Gliedern, tērga me, cēpa me u svem tēlu; der Strom, daẗ Wasser reiẗt, voda dere, teće naglo; — *n.* deranje; kidanje, tērganje; dērpanje; otimanje; (Zeichnen), ri-sanje; (im Leibe), zaviljanje; (in den Gliedern), tērganje, cēpanje.

Reißend, *adj.* bērz, hitar; bēsan, si-lovit; (von Thieren), dērpljiv; — e Sicht, guta tērzajuća.

Reißfeder, *f.* pero (za risanje), pero risarsko; — kohle, *f.* ugljen ri-sarski; — muẗ, *n.* f. Reißbrei; — zeug, *n.* sprava risarska; — zirkel, *m.* risaće šestilo.

Reißbahn, *f.* jašionica, jezcionica.

Reißbar, *adj.* jahav, jašiv, jezdiv.

Reiten, *v. n.* jahati, jašiti, jezđiti; — *v. a.* uzjahati konja; jahati, jašiti na konju; —, *n.* jah, jaše-nje, jahanje, jezdenje; unvorsich-tiges, schnelles —, nesmotreno, bērzo jahanje.

Reitenb, *adj.* jašus, jašes, jezdes.

Reiter, *m.* konjik, konjanik; jašilac, jezđilac; — ei, *f.* jahanje, jašenje; kavaleria. konjaničvo, konjici; — fahne, *f.* Stanbarte; — gar, *adj.* na pol kuhan, varen; — pferd, *n.* konjički konj; — salbe, *f.* šarena mast, mast od žuge; — wache, *f.* konjička straža.

Reit-gerde, *f.* jahaća šiba; — gurt, *m.* kolan, podpruga, kajas; — haus, *n.* f. Reitbahn; — kissen, *n.* jahaći jastuk; — knecht, *m.* konjuh; — fröte, *f. f.* Reiwurm; — kunst, *f.* jahanje, jašenje; — lingē, *adv.* ja-šimice; — peitsche, *f.* bić jahaći; — pferd, *n.* sedlenik, jahaći konj; — roẗ, *m.* jahaća haljina; — schu-le, *f.* jašionica; — stiefeln, *pl. m.* jahaće čizme, škornje; — staß, *m.* konjušnica za konje jahaće; — wurm, *m.* medvēdak, ronac; — zeug, *n.* jahaća sprava.

Reiz, *m.* (Erregung), draženje, poti-canje; potaknutje; (daẗ Angiehende), dragost, milota, milina; uzoritost; mama, namama, vabljenje.

Reizbar, *adj.* dražljiv, razdražljiv; naprasit; — fett, *f.* dražljivost; naprasitost.

Reizen, *v. a.* dražiti; buditi, poticati, blazniti, nukati; (loffen), mamiti vabiti; (einnehmen), zanēti; die Nerven —, poticati živce; zum Zorn —, dražiti, ljutiti, sērdit ko-ga; zum Lachen —, činit smijati; zum Wōsen —, vabiti, mamiti, poticati na zlo; eine Wunde —, zlediti, pozlediti ranu.

Reizend, *adj.* (erregend), poticav, nu-kajuć; (anmuthig), krasan, lep, dragostan, milotan, uzorit; mam-ljiv, vabljiv. [line.

Reißlos, *adj.* bezdragostan, bez mi-

Reizung, *f.* draženje; poticanje, blaznjenje, nukanje; dragost, milina.

Rejolen, *f.* Riolen.

Rekel, *m.* prostak, glupan.

Relation, *f.* (Anzeige) prijava; (Bericht), izvještje; (Beziehung), odnošenje.

Relativ, *adj.* odnosni; — *e* Stimmenmehrheit, većina glasovah u obće, odnosna.

Religiren, *v. a.* odpraviti.

Religion, *f.* verozakon, bogočastje bogoštovje; (Glaube), vjera.

Religions-, (in Zus.) verozakonski; — *bekemtniß*, *n.* véroizpovédanje; — *eifer*, *m.* žestina bogoštovna; — *freiheit*, *f.* sloboda véroizpovédanja; — *frieden*, *m.* mir bogoštovni; — *genoss*, *m.* jednovérac; — *krieg*, *m.* rat vérozakonski; — *partei*, *f.* stranka vérozakonska; — *secte*, *f.* razkolništvo; — *spötter*, *m.* porugivalac vére; — *führung*, *f.* vérozakonsko smetanje; — *streit*, *m.* zavada bogoštovna; — *trennung*, *f.* razdor, razkol bogoštovni, razkolništvo; — *übung*, *f.* bogosluženje; — *verwandte*, *m.* jednovérac, istovérac; — *wang*, *m.* silovanje, usilje bogoštovno.

Religiös, *adj.* pobožan, bogoljuban.

Religiosität, *f.* pobožnost, bogoljubnost.

Reliquien, *pl. f.* moći, relikvie, ostatci od svetacah; — *kästchen*, *n.* škrinjica za relikvie, čivot.

Reuiren, *v. a.* etvas im Gelde, odkupiti što za novce.

Reuision, *f.* odkup; (in Zus.) odkupni.

Remittent, *m.* (eines Wechsels), (t.) poslataj; — *iren*, *v. a.* poslati ménicu.

Remontepferd, *n.* doknadni vojnički konj.

Remontirung, *f.* nabavljanje doknadnih vojničkih konjah.

Remuneration, *f.* nagrada; — *iren*, *v. a.* nagraditi.

Renegat, *m.* odmetnik, odpadnik.

Renette, *f.* Renettenapfel, *m.* vérsa od jabukah.

Renitenz, *f.* opor, upor.

Rennbahn, *f.* térkalište.

Rennen, *v. n.* téréati, teći; — *v. a.* einen zu Boden —, téréué koga prévaliti, oboriti; einen den Degen durch den Leib —, probosti, probiti, proburaziti koga mačem.

Renner, *m.* bérzonog, hitronog (konj).

Rennschiff, *n.* korveta, jahta; — *schlitten*, *m.* lahke saonice; — *stein*, *f.* Rinnstein; — *thier*, *n.* séverni jelen. [bojsa.]

Renomist, *m.* ubojica, kavgadja, re-
novation, *f.* obnova.

Renoviren, *v. a.* obnoviti.

Rentamt, *n.* prihodarstvo; — *amtlich*, *adj.* prihodarstveni.

Rente, *f.* prihod; poreza, dáca, danak.

Renten, *v. n.* donositi, nositi.

Rentenanstalt, *f.* prihodni zavod.

Rentenci, *f.* prihodarstvo.

Rentenirer, Rentierer, Rentner, *m.* prihodovnik, kapitalista, glavnicaar.

Rentiren, *sich*, *v. r.* nositi korist, kamate.

Rentkammer, *f.* Rentenci; — *meister*, *m.* prihodar.

Reorganisation, *f. f.* preuredjenje.

Reorganisiren, *v. a.* preurediti.

Reparatur, *f.* poprava.

Repariren, *v. a.* popraviti.

Repartiren, *v. a.* razdéliti.

Repartition, *f.* razdéljenje; (in Zus.) razdéljni.

Repertorium, *n.* repertorij, potražnik.
 Repetent, *m.* repetent, ponavljač.
 Repetir-en, *v. a.* repetovati; pono-
 viti; ponavljati; —*nhr.* *f.* ura od
 repeticie, ponavljajući sati.
 Replik, *f.* replika; odgovor.
 Repostorium, *n.* polica.
 Repphuß, *f.* Reßhuß.
 Repräſent-ant, *m.* zastupnik; —*anz.*
f. (object.) zastupstvo; (subject.)
 zastupništvo; —*ation.* *f.* zastu-
 panje, zastup; (Vorstellung eines
 Planes, einer Bitte), predstava;
 —*ativ.* *adj.* (Verfassung), zastupni
 (ustav); —*iren.* *v. a.* zastupati
 koga.
 Repressalien, *pl. f.* represalie; od-
 plata, odměna; —*ausüben.* uživati
 pravo odplate.
 Repressiv, *adj.* zaustavni.
 Republik, *f.* republika, skupnovlada-
 nje, skupnovladarstvo; —*aner.* *m.*
 republikanac; —*anisch.* *adj.* repu-
 blikanski.
 Requiriten, *v. a.* Zemanden, zaiskati
 koga za što, iztraživati koga; —
etwas. zaiskati što od koga, tra-
 žiti što natrag; nabavljati što si-
 lom.
 Requisition, *pl.* potrebovine.
 Requisition, *f.* iskanje, iztraživanje,
 traženje; —*Schreiben.* *n.* (t.) iska-
 nica.
 Rescript, *n.* reskript, naredbenica.
 Reservat, *n.* *f.* Vorbehalt; priuzdržaj,
 zadržica; (in Zuf.) priuzdržani.
 Reserve, *f.* (milit.) pričuvak; —*gel-*
ber. *pl.* pričuvni novci.
 Resident, *m.* resident.
 Residenz, *f.* stolica; stolni grad.
 Resbiren, *v. n.* stolovati.
 Resolut, *f.* Entschlossen; —*ion.* *f.* ré-
 šenje, *f.* Entschluß, Beschluß.
 Resolviren, *f.* Entschließen, Beschließen.

Resonanz, *f.* resonancia, odziv; —
 boben, *m.* dno (od resonancie).
 Respect, *m.* čast, poštenje, ozir, ob-
 zir; mit — *zu* melben, *s.* dopu-
 štenjem, *s.* oproštenjem govoreć;
 —*iren.* *v. a.* poštovati, častiti,
 einen Wechsel —, primit ménicu.
 Respecttag, *m.* (im Wechselrecht), dan
 od oduhe, počeka.
 Respicient, *m.* obzirnik.
 Respondent, *m.* branilac (u akade-
 miah).
 Reffortiren, *v. n.* spadati pod kakvu
 oblast.
 Rest, *m.* ostanak, ostatak; cinem den
 — geben, ubiti, smaknuti koga.
 Restant, *m.* neizplatnik.
 Restiren, Resten, *v. n.* dužan ostati;
 ostati na dugu.
 Restituiren, *v. a.* povratiti.
 Restitution, *f.* povrata.
 Resultat, *n.* proistok, plod.
 Retention, *f.* priuzdržanje.
 Retirade, *f.* uzmak, ustup.
 Retiriren, sich, *v. r.* uzmaknuti, u-
 stupiti; uzmicati, ustupljati.
 Retorſion, *f.* odplata, odměna.
 Retorte, *f.* retorta, tikva (u kemii).
 Retour, (in Zuf.) povratni; —*niren.*
v. a. povratiti.
 Rette, *f.* pas, vaška.
 Retten, *v. a.* osloboditi, izbaviti;
 spasiti, sačuvati.
 Retter, *m.* spasitelj, izbavitelj, slo-
 bodnik, osloboditelj. [nica.
 Rettig, *m.* rotkva, rodakva, povert-
 Rettung, *f.* spasenje, izbavljenje; —
 smittel, *n.* način, put od spasenja.
 Reue, *f.* pokajanje, kajba, kajanje.
 Reuen, *v. n.* kajati se, žaliti; poka-
 jati se, požaliti; es ruet mich,
 kajem se, žao mi je.
 Reuevoll, *adj.* pun kajanja, pun po-
 kajanja, kajan, pokajan.

Reugelsb, *n.* odustanica, pišmanluk.
 Reuig, *adj.* kajan, pokajan.
 Reuse, *f.* vèrsa, vèrika.
 Reute, *f.* tèrnokop, kljun; plèvača.
 Reuten, *v. a.* kèrèiti; plèti, plèviti.
 Reuthaue, *f.* Reute.
 Reuvoll, *f.* Reuevoll.
 Reverenz, *f.* poklon, naklon.
 Revers, *m.* (einer Münze), nalièje;
 (Schein), revers, (t.) uzipisje.
 Reversalien, *pl.* (als Schrift), od-
 mènka; (als Handlung), odmèna;
 — anwenden, odmèniti.
 Reversiren, *sich, v. r.* obvezati se,
 revers, dati od sebe uzipisje.
 Revident, *m.* prèglednik.
 Revidiren, *v. a.* prègledati.
 Revier, *n.* strana, kraj; okrug, o-
 kružje; (Forst), lugarija, šumarija.
 Revieren, *v. a.* njušiti, trašiti (od-
 pasah).
 Revision, *f.* pregled; —samt, *n.* pre-
 gledni ured; —schrift, *f.* pismo
 na pregledni sud.
 Revolution, *f.* revolucija; prekrat,
 prevrat.
 Revue, *f.* Musterung.
 Rhabarber, *f.* raved, ruved.
 Rhapontik, *f.* rapontik.
 Rhebe, *f.* rada, —er, *m.* gospodar,
 vlastnik broda; —erei, *f.* oprem-
 ljenje; spremljenje (broda); druš-
 tvo opremiteljah od broda; —
 vertrag, *m.* ladjarska pogodba.
 Rheinwein, *m.* rajnsko vino.
 Rhetorik, *f.* Redekunst.
 Rheumatisch, *adj.* reumatičan, od na-
 hlade.
 Rheumatismus, *n.* reumatizam, na-
 hlada.
 Richtbeil, *n.* sèkira, paloš kèrvniški.
 Richtblei, *n.* fajba, kalamir, olovo.
 Richten, *v. a.* popraviti, izpraviti;
 naravnati, izravnati; (als Richter),

suditi, osuditi; nach etwas hin —,
 obrènuti, okrenuti, upraviti, rav-
 nati kamo; gerichtet sein gegen et-
 was, biti namènjeno na što; zu
 Grunde —, upropastiti; sich nach
 Umständen —, vladati se polag o-
 kolnostih; sich darnach —, ravnati
 se polag èesa; einen —, pogubiti
 koga; die Augen auf etwas —,
 obratiti, uprèti oči u što; die Rede
 an einen —, upraviti rèc na ko-
 ga; (adressiren), upraviti; sich in
 die Höhe —, dignuti se, podigauti
 se; die Leute —, suditi, razsudji-
 vati; ogovarati ljude.

Richter, *m.* sudac, sudia.

Richter, (in Zus.) sudački, sudijski;
 —amt, *n.* sudački ured, sudijstvo,
 sudaètvo; (abeliches), izvanparni-
 èki sudački ured; —amtspresib,
f. vèšabanje za sudačku slušbu;
 —amtprüfung, *f.* izpit za suda-
 ku slušbu; —collegium, *n.* zbor
 sudacah; —in, *f.* sudinja; —sich,
adj. sudački.

Richtern, *v. a.* suditi, razsudjivati,
 prosudjivati.

Richterstube, *f.* sudnica; —stuhl, *m.*
 stolica; sudlišèe.

Richtig, *adj.* (echt), prav; istinit;
 (pünktlich), točan; dobar; (ord-
 nungsmäßig), uredjen; (fehlerfrei),
 izpravni; ein —es Verfahren, po-
 stupanje zakonito; er ist nicht —
 im Kopfe, nije èiste pameti; eine
 —e Schreibart, izpravno pisanje;
 sie sind mit einander —, pogodili
 su se; —! zbilja! diese Uhr geht
 nicht —, ova ura neide pravo, do-
 bro; — stellen, popraviti; izrav-
 nati.

Richtigbefund, *m.* nalaz da je što u
 redu.

Richtigkeit, *f.* pravnost; istinitost;

točnost; dobrotā; izpravnost; in
— bringen, urediti; — mit jeman-
ben treffen, machen, pogoditi se s
kime; eš hat alles seine —, sve
je u redu; damit hat eš seine —,
to je stvar istinita, to je istina.

Richtfeil, *m.* klin (u topništvu); —
leisten, *m.* kopito; kalup; —maß,
n. mēra od kalupa.

Richtplatz, *m.* stratišče, gubilište.

Richtschzeit, *n.* redka, linia, lastra;
—schnur, *f.* konop, konopac, ka-
nap, špag; *fig.* (t.) pravac; zur
—schnur dienen, služiti za pravac,
biti pravcem.

Richtschwert, *n.* mač, paloš kervni-
čki.

Richtstatt, Richtstätte, *f.* f. Richt-
platz.

Richtung, *f.* ravnanje, upravljanje;
in gerader —, pravo, upravo, na
pravac; der Sache eine andere —
geben, na inako stvar upraviti; in-
gewisser — gehen, ići kakovim pu-
tem; po kakovom upravljenju.

Ride, *f.* (bei den Jägern), sērna.

Riech-en, *v. n.* mirisati, dihati, vo-
njati, dahati; — *v. a.* mirisati, di-
hati, vonjati; njušiti; —end, *adj.*
mirisav, mirisan; —fläschchen, *n.*
mirisno stakaoce; —salz, *n.* mi-
risna sol; —wasser, *n.* mirisna
voda.

Riefe, *f.* ilēb, brazda.

Riege, Riehe, *f.* red; mērska; puš-
nica.

Riegel, *m.* krakun, kračun, romazin
rezena; zapor, zasunka; —*n, v.*
a. krakunati, kračunati; zasunuti;
—schloß, *n.* brava sa više kračun-
nah.

Riemen, *m.* remen, kaiš, kajas; —
pferd, *n.* prēdnjak, prēdnji konj.

Riemer, *m.* remenar, sarač.

Riese, *m.* djin, gigant, figant, goro-
stas, oriaš.

Rieseln, *v. n.* (als Sand), truniti se,
kruniti se, obarati se, sipati se;
(vom Regen), romljati, pērsiti,
rositi; (vom Bach), zamoriti; ku-
boriti.

Riesenförmig, —mäßig, *adj.* gorosta-
san; djinski, gigantovski; —schlan-
ge, *f.* boa (zmijsa); —schritt, *m.*
gorostasān, djinski korak.

Riesin, *f.* djinkinjsa, gigantica, goro-
stāsica.

Rieß, *n.* rizma; —hänge, *f.* linka,
vėsaliča za papir; —weise, *adv.*
na rizmu; po rizmu; rizmu po
rizmu.

Rietz, *n.* rit, tērska, šaš; zemlja
mlakovita, kalovita; (Weberfamm),
bērdo; —graß, *n.* šaš, rogoša.

Riffe, Riffel, *f.* Raufe.

Riffeln, *v. a.* mikati, grebenati lan;
(Furchen machen), brazditi, ilēbiti;
fig. tesati, otesati.

Rimeffe, *f.* (t.) poslatak (mēnlce mē-
sto novaca).

Rind, *n.* govedo.

Rinde, *f.* kōra; ljuska; (Schorf),
krasta.

Rinderbraten, Rindsbraten, *m.* pečena
govedina.

Rindern, *v. n.* tērati se, goniti se,
voditi se; steona biti.

Rindfleisch, *n.* govedina; —steber, *n.*
govedja koša; —vieh, *n.* goveda,
marva.

Ring, *m.* pērsten; kolut; kolo, ko-
lobar, karika; (um die Sonne und
den Mond), ograda; (zum Anflo-
pfen an Thüren), alka, zvekir; der
blaue — unter den Augen, pod-
šiši modri.

Ringelsumf, *f.* hērvanje, borenje.

Ringelblume, *f.* neven.

Ringelig, *adj.* kolustast; kolast; rudast.
 Ringeln, *v. a.* (bje. Haare), uvijati, ruditi (kose).
 Ringel-reim, *m.* — gebicht, *n.* rondo; — rennen, *f.* Ringrennen; — spiel, *n.* halka; — spiel spielen, tërsati halku; — spieler, *m.* halkar; — taube, *f.* grivnjaš, dupljaš (golub).
 Ring-en, *v. a.* uvijati, zavijati; ožeti, ožimati, céditi rubje; cinem etwas aus den Händen —, oteti, sgrabiti komu što iz ruke; die Hände vor Verzweiflung —, izvijati, uvijati ruke, il rukama od žalosti; — *v. n.* hėrvati se, boriti se; mit dem Lobe —, boriti se s dušom; *fig.* nach etwas —, težiti za čim; — en, *n.* hėrvanje, borenje; borba; — eplatz, *m.* hėrvalište; — er, *m.* hėrvalac, borac.
 Ring-finger, *m.* pėrstenov pėrst; — fėrmig, *adj.* kolustast, kolast, karičast; — futter, — fästchen, *n.* tok za pėrstenje; — fragen, *m.* ovratak; — mauer, *f.* beden, bedem; — rennen, *n.* pėrsten, pėrstenak (igra).
 Ringė-herum, — umher, *adv.* oko, okolo, u okolo, u naokolo.
 Rinne, *f.* žleb; žlebac.
 Rinnen, *v. n.* teći; curėti; odticati.
 Rinneleiste, *f.* šima.
 Rinnestein, *m.* kamen žleb.
 Riolen, *v. a.* uzorati, preorati; prevratiti, prekopati,
 Rippe, *f.* rebro; *fig.* bok.
 Rippen, sich, *v. r.* (gem.) micati se; klimati.
 Rippen, *v. a.* žlebiti, brazditi.
 Rippen-braten, *m.* pečenjka od rebra; — fell, *n.* pobočina; — stoß, *m.* udarac pod bok; — stück, *n.* rebro.
 Rißch, *adv.* bėrzo, hitro.

Rißer, *n.* na srėću.
 Riße, *f.* kitica, metlica, resa, lat.
 Riß, *m.* proder, prodor; prolom; pukotina; zakinutje; (Zeichnung), ris, naris; osnova, plan.
 Rißig, *adj.* prodėt; prolomljen; razpucan.
 Rißt, *m.* (bei Pferden), šija; (am Hufe des Menschen), glėžanj, sglavak od koštice.
 Ritt, *m.* jah, jezd; projезд, projah.
 Ritter, *m.* kavalir; konjanik; vitez; plemić; cinem zum — schlagen, kavalinom, vitezom koga učiniti; — akademie, *f.* vitezovska akademija; — geschichte, *f.* pripovėst, historia kavalirska; — gut, *n.* vitezovsko, plemenito imanje, gospodarska zemlja; — lich, *adj.* kavalirski, viteški; *fig.* hrabren, hrabrenit; — orben, *m.* kavalirski, konjanički, viteški red; — pferd, *n.* konjanički konj; — saal, *m.* viteška dvorana, sala; — schaft, *f.* kavaliri, vitezovi, kavalirstvo, vitezovstvo, viteštvo; — schlag, *m.* imenovanje, prijatje u broj vitezovah, kavalirah; — sitz, *m.* stolica viteška, kasteo viteški; — spiel, *n.* turnir, igra viteška; — sporu, *m.* žavoranak (trava); mamusa, ostruga viteška; — stand, *m.* viteštvo, kavalirstvo, konjaničtvo, stališ viteški; — jug, *m.* podprijatje viteško; rat križarski.
 Rittgeß, *n.* poštarska jezdovina.
 Rittlingė, *f.* Reitlingė.
 Rittmeister, *m.* kapetan konjanički.
 Ritual, *n.* ritual, običajnik.
 Ritus, *m.* obred.
 Riß, *m.* Riße, *f.* pukotina; ogreb; — en, *v. a.* ogrebsti, odrapati, razdrapati; — ig, *adj.* razpucan; odrapan, ogreben.

Robbe, f. Seehund.
Robot, f. tlaka, robota; —abildung, f. odkup robote; —gelber, n. pl. tlakovina, robotnina.
Rohr, m. reinok (riba); (im Schachspiel), toranj, turan.
Röchein, v. n. hripati; — n. hripanje.
Roch, m. haljina, halja; kaput; (Weiber—), suknja, skuto.
Röschchen, n. haljica, haljinica; kaputié; suknjica.
Rochen, m. preslica.
Rochen, Roggen, m. raž; —brod, n. ražovnica; —mehl, n. ražena mlika, raženo brašno.
Rodeland, n. kéré, kérévina.
Rodelbücher, pl. n. (in Vorarlberg), kérévinske knjige.
Roden, f. Reuten.
Roben, m. (beim Rindvieh), četverti keludac.
Rogen, m. ikra, jaja ribja; —er, m. ikraća, žensko u ribah.
Roggen, f. Rochen.
Roh, adj. (unbearbeitet), neotesan, neobdélan, neobradjen; (ungefucht), presan; sirov; (ungebunden), prost, nesvezan; (von Sitten), grub, sirov, neotesan, odapet.
Roh-einnahme, f. neočistjeni dohodak; —eisen, f. Gußeisen.
Rohheit, f. prásnoća; sirovost; grubost.
Rohr, n. cév; tésaka, tést, téstika; kalem, cév (od puške); puška; spanisches —, téskovac; (Pfeife, Flöte), frula, svirka, svirala.
Röhrbrunnen, m. točak, studenac na tulie, na cmérk.
Rohr-bach, n. krov od téske; —baumel, f. bukać (ptica), vodeni bik. [cévéica.
Röhre, f. Röhrchen, n. cév; cévka,

Röhren, v. n. bukati, rikati.
Rohr-flöte, f. frula, téska, tést, téstnica; —gras, f. Rietgras; —hirse, f. sarak; —hubn, n. liska, popak (ptica); —kasten, m. Röhrtrög, čatérnja, gušterna; —meister, Röhrmeister, m. kladenčar, tulljar; —pfeife, f. Röhrflöte; —schiff, m. rit, šái, téska; —sverling, m. téstenjak, tésteni vrabac; —stuhl, m. stolica od téske; —trög, f. Rohrstafen; —wasser, n. voda iz tulljah, iz točka.
Rolla, f. (t.) okolovanje; Beschluß per rollam, zaključak okolovanjem.
Rollbett, n. postelja s kolašci.
Roller, f. kolce, kolašce; vitao, klub; (Walze), valj, valjak; (für die Wäsche), rolja, mangan; eine — Tabak, čom duhana; eine — Zwirn, Seide, klupko; eine — Tuch, Leinwand, truba; eine — beschriebenes Pergament, smotak kvéra popisana; (Liste), rola; kazalo; lista; die — eines Schauspielers, rola; die Haupt — spielen, pèrvu rolu igrati.
Rollen, v. n. (als der Donner), gèrméti, tutnjati; fort —, valjati se; fließen (von Thränen), suze roniti; die See rollt, more se valja; — v. a. Wäsche —, roljati, mangantati; das Korn —, žito čistiti; die Augen im Ropfe herum—, prevratjati očima; einen Stein —, valjati, takati; zusammen—, saviti, sviti, smotati.
Rollentabak, m. duhan u čomu, u kalupu.
Rollholz, n. valj; —hammer, f. roljica, soba za mangan; —stuhl, m. stolica s kolašci; —wagen, m. dubak, kola (détinja); —wäsche, f.

rubje za roljat; —zeit, *f.* vréme od téranja.

Roman, *m.* roman; —bichter, —schreiber, *m.* romanista; —haft, *adj.* romanovan; romanovski; —enself, *m.* romanovski junak; —tisch, *adj.* romantičan; romantički.

Romanze, *f.* romanca.

Ronde, *f.* Runda.

Rondel, *n.* rotunda, okruglina.

Rose, *f.* Róščen, *n.* ruža, ružica, ruša; (Krankheit), požarica, verbanac.

Rosen-balsam, *m.* ružični balsam; —blatt, *n.* list od ruže; —busch, *m.* germ od ružice; —essig, *m.* ružični ocat; —farbe, *f.* ružična boja; —farben, *adj.* ružičast, ružobojan; —fest, *n.* ružična svetkovina; —garten, *m.* ružnjak; —heide, *f.* žilvica od ružah; —holz, *n.* ružovo drvo; —honig, *m.* ružični med; —knospe, *f.* pup, pupak, pupoljak od ruže; —kranz, *m.* vėnac od ružah; (zum Beten), krunica, čislo, patrice, brojanice; —lippen, *f. pl. fig.* rumene ustne, ružične usti; —mädchen, *n.* ružarica, rusarica; —monat, *m.* jun, lipanj; —öl, *n.* ružično ulje, dju las; —roth, *adj.* ružičast; rumen kao ruža; —stod, *m.* germ, struk od ružice; —wange, *f. fig.* rumeno lice; —wasser, *n.* ružična voda; —zucker, *m.* ružični cugar, šećer.

Rosig, *adj.* rumen; ružičan.

Rosine, *f.* suho grozdje; groſe —, krupno grozdje; kleine —, sitno grozdje.

Rosinfarben, Rosenroth, *adj.* rumen; ružičast, ružbojan.

Rosmarin, Rosmarin, *m.* rusmarin.

Ros, *n.* konj, parip, kljuse, vergl. Pferd; —apfel, *m.* balega konj-

ska; —arznei, *f.* konjski lek; —arzt, *m.* konjski lekar; —bremſe, *f.* muha konjska.

Rosbich, *m.* konjokradica.

Rossen, *v. n.* térali se, goniti se, pasti se (od kobillah).

Roshaar, *n.* struna konjska; —händler, —kamm, *m.* tėrgovac od konjah, konjar.

Rosfig, *adj.* što se pase.

Roskäfer, *m.* govnovalj, gundevalj; —kastanie, *f.* divjl kesten, kostanj; —lattich, *f.* Gusslattich; —mühle, *f.* suvaća; —schweif, *m.* tug; rep konjski; —tauscher, *f.* Rosshändler.

Rost, *m.* (am Eisen), hėrdja.

Rost, *m.* (zum Braten), roštilj, roš pećme; —braten, *m.* perkolica.

Röste, *f.* mošilo.

Rosten, *v. n.* hėrdjati; zahėrdjati.

Rösten, *v. a.* (flach), mošiti las; (fleisch), peršiti, peći.

Rostig, *adj.* hėrdjav, zahėrdjan.

Rostrat, *n.* rastra.

Roth, *adj.* cėrljen, cėrven; rumen; (von Haaren), ridj; cinen — machen, zasaramiti, osramotiti; (vom Wein), cėrno, rujno vino, cėrvenika; —bäckig, *adj.* cėrvena lica; —batt, *m.* rujograd; —bärtig, *adj.* rujograd; —braun, *adj.* mėrkecėrven; —buche, —buche, *f.* bukva; —büchen, *adj.* bukov.

Röthe, *f.* cėrljenilo, cėrvenilo, cėven; rumenilo; (Färber), hrst.

Rothsche, *f.* hrast.

Röthel, Rothstein, *m.* cėrveni šajba.

Röthelgelen, *m.* pustolovica, vėtrak (ptica)

Rötheln, *f.* Masern.

Röthen, *v. n.* cėrljeniti, rumeniti; cėrljeniti se, rumeniti se.

Rothfeder, *f.* cėrvenperka (ribe)

—sichte, *f.* jela; —fink, *f.* Dompfaff; —fleckig, *adj.* s červenimi kerpami; —floffer, *m.* f. Rothfeder; —fuchß, *m.* ridjan; —gärber, *m.* strojbar; —gießer, *m.* slévalac od kotlovine tuča; —haarig, *adj.* ridj, ridje kose, ridjokos; —kehlen, *n.* žutovoljka, čučka, červená (ptica); —kopf, *m.* ridja glava; ridjoglavac; —köpfig, *adj.* ridj, ridjoglav; —lauf, *m.* pošarica, vèrbanač.

Rüthlich, *adj.* červenkast, čerljenkast.

Rothschimmel, *m.* sivac s čerljenimi pégami; —schwanz, *m.* červeno- repka (ptica); —specht, *m.* détao čerljeni (ptica); —stift, *f.* Rühel; —tanne, *f.* jela; —wälsch, *adj.* ciganski; —wib, —wibpret, *n.* ridja zvérad; —wurf, *f.* Blutwurf.

Rotte, *f.* četa; čopor, hërpa, gromada.

Rotten, sich, Rottiren, sich, *v. r.* družiti se, sakupljati se.

Rottenweise, *adv.* na čete.

Rottirer, Rottenmacher, *m.* puntar, kolovodja, čelovodja.

Rottirung, *f.* Rotten, *n.* sakupljanje, druženje, sdruživanje.

Rottmeister, *m.* kaplar, tělesnik.

Roh, *m.* mosur, marsoj, šmérkalj, bale; —en, *v. n.* baliti; —ig, *adj.* balav, šmérkav, mosurav; —löffel, *m.* —nase, *f.* šmérkavac, balavac.

Rübe, *f.* répa; gelbe —, mérkva, morlin.

Rübel, *m.* rublja.

Rübenzucker, *m.* —samb, *n.* répláto; —samen, *m.* sème od répe.

Rubin, *m.* rubin (kamen dragi); —fluß, *m.* rubinov golot, kristal.

Rühöl, *n.* ulje od répe.

Rubriciren, *v. a.* rubrikovati.

Rubrik, *f.* (eine Spalte), stupac; (Leberschrift), naglavje; —enrechnung, *f.* stupčevni (rubrični) račun.

Rübsamen, *m.* Rübfaat, *f.* répica.

Ruchbar, *adj.* poznat, razglásen; —werden, doći na glas; —machen, dati na glas; —keit, *f.* poznatost; glas.

Ruchlos, *adj.* sao, bezzakon, bezbožan.

Ruchlosigkeit, *f.* zloba, bezzakonje, bezbožnost, bezzakonstvo.

Ruchthar, *f.* Ruchbar.

Ruch, *m.* mah; rinutje, porlnutje; auf einen — aufheben, na jedan mah dignuti.

Rück-anfall, *m.* ber Erbschaft, ošáste nasledstva; —blick, *m.* ozir, obzir; —blicken, *v. n.* obazréti se, obzirati se, ogleđati se; —bürge, *m.* pomoćni poruk, jamac; —bürgschaft, *f.* jamstvo, poručanstvo pomoćno.

Rücken, *m.* hër'at, ledja; (eines Berges), bilo; (eines Messers), tupo; den — kehren, okrenuti, dat pleći; hinter dem —, tajom, u potaji.

Rücken, *v. a.* maknuti, ganuti; micati, gibati; turati, rivati; weg —, odmaknuti; den Tisch an die Wand —, primaknuti térpesu k zidu; den Zeiger einer Uhr —, pomaknuti skazaljku od ure; —v. n. maknuti se, ganuti se; in's Feld —, íći, krenuti se na vojsku; näher —, približiti se, primaknuti se; rückwärts —, ustupiti, uzmaknuti; höher —, (im Amt) —, uspeti se, penjati se.

Rückenthal, *m.* rezerva; *fig.* pomoć, podpomoć, zaštita.

Rücken-*lehne*, Rück*lehne*, *f.* zastolje, naslon; —*marf*, *n.* moždina herbtena; —*schmerz*, *m.* ledjebolja, bolest u herbtu.

Rück-*erinnerung*, *f.* spomen, uspomena; —*erlag*, —*erfab*, *m.* povrata; *erfabrecht*, *n.* prave na povratu naknade; —*fall*, *m.* povratak bolesti, ponovljena bolest; *fig.* pripadnutje; (—*eines Lehnens*), pripad; —*fällig*, *adj.* povratan; —*werden in Sünden*, pripasti u zlo, povratiti se na gréh; in *Krankheit* —, pobolėti se, prirazbolėti se iznova; (von *Gütern*), pripasti; —*fluß*, *m.* zavrata, povratak; —*fracht*, *f.* teret u zavrati; —*gang*, *m.* zavrata, povratak; (einer *Sache*), nazadak; taština; —*gängig*, *adj.* nazadan; tašt; *fig.* —*werden*, ići na nazadak; *razvèrri se*, smesti se; —*machen*, *razvèrri*, smesti; *ber Kauf wurde* —, *razvèrgla se kupnja.*

Rück*grab*, *m.* herbtenjača, kičma, kičmenica, kraljež.

Rück-*halt*, *m.* obzir, ozir; *fig.* mēra, naćin; *ohne* —, bez obzira; *prē ko načina*; —*kauf*, (*Wiederkauf*), *m.* nazadna kupnja; —*kehr*, —*kunst*, *f.* zavrata, povratak; —*lauf*, *m.* zavrata, povratak; *uzmak*; *uzmicanje*; —*läufig*, *adj.* (von *Planeten*), *uzmicajuć*, *povratjajuć se*; —*linge*, *adv.* *natraške*; —*fallen*, *na oznak pasti*; (von *hinten*), *s traga*, *iza ledjah*; —*marfch*, *m.* zavrata, povratak, *marš natrag*; —*rechnung*, *f.* račun druge stranke; —*reise*, *f.* *nazadni put*; —*schlag*, *m.* *odboj*; —*schuß*, *m.* *vražanje*, *slanje nazad*; —*seite*, *f.* *stranija strana*; *naličje*; *herbat*; —*sicht*, *f.* *obzir*, *ozir*, *ogled*, *po-*

gled; —*nehmen*, *imati obzir na što*; —*sichtswürdig*, *adj.* *vrėdan obzira*; —*siz*, *m.* *prėdnje mēsto* (na kolih); —*sprache*, *f.* *dogovor*; *dogovaranje*; —*mit einem nehmen*, *dogovarati se s kim o čemu*; —*sprung*, *m.* *odskok*; —*stand*, *m.* *ostatak*, *ostanak*; —*einer Zahlung*, *neizplatak*; —*eines Restes*, *nedoplatak*; —*stänbig*, *adj.* *ostavši*, *neizplaten*; —*standsausweis*, *m.* *izkaz o ostatku*; —*stellig*, *f.* *Rückgängig*; —*tritt*, *m.* *odstup*; —*verkauf*, *m.* *prodaja natrag*; —*wand*, *f.* *stražnji zid*; —*wärt*, *adv.* *na trag*, *natraške*; (von *hinten*), *s traga*, *odзад*, (*hinten*), *zad*; —*wärtgehen*, *v. n.* *ić na trag*, *natraške ići*; *ić na nazadak*; —*wechsel*, *m.* *uzmēnica*; —*weg*, *m.* *zavrata*, *povratak*; —*weise*, *adv.* *na mahove*; —*wirken*, *v. a.* *s nova na što dēlovati*; —*wirkung*, *f.* *uzdēlovanje*; —*zahlen*, *v. a.* *povratiti novce*; —*zug*, *m.* *uzmak*; *uzmicanje.*

Rübe, *m.* *pas*; *lisac*; *vuk*; *samosov*, *velik kudrav pas.*

Rudel, *n.* *ćopor*, *herpa*, *gromada.*

Ruder, *n.* *veslo*; (*Steuer—*), *kėr manj*, *kėrma*, *dumen*, *timun*; *bof* — *föhren*, *vladati*, *ravnati*; *am* — *sitzen*, *stojati*, *bit na timune*, *kėrmanjiti*, *kormaniti*; —*bank*, *f.* *klupa vozarska*, *vozačka*; —*fuhrer*, *Ruderer*, *m.* *vozar*, *vozac*; —*meister*, *m.* *meštar vozački*; —*n.*, *v. n.* *voziti*, *veslati*; —*nagel*, *m.* *škaram*; —*schiff*, *n.* *brod na vesla*; —*schlag*, *m.* *veslo*, *mah od vesla*; —*stange*, *f.* *veslo.*

Ruf, *m.* *zov*; *glas*, *klik*; *krik*, *vapaj*; (*zu einem Amte*), *zvanje*;

Einladung); poziv; (Gerücht), glas; ime, slava.

Rufen, *v. a.* zvati, pozvati, zazvati; — *v. n.* viknuti, vikati; kriknuti, kričati.

Rüge, *f.* tužba; ukor; izraživanje; kazan, kaštiga.

Rügen, *v. a.* tužiti; ukoriti; kuditi; (ervähnen), spomenuti; (bekennen), priznati; (gerichtlich ahnden), kazniti, kašigovati.

Ruhe, *f.* mir; pokoj; tišina; (Erholung), počinak, odmor; (Schlaf), san; (Tob), smert; — bank, *f.* počivaljka; — bett, *n.* sofa, postelja za počinak; — gehalt, *m.* počivnička plata; (Pension), izslužnička plata, primirnička.

Ruhen, *v. n.* počivati; počinuti, odahnuti; mirovati, odmoriti se; *fig.* spavati.

Ruheplatz, *m.* počivalo, počivalište; — punkt, *m.* podporka, točka od podpora; — stand, *m.* počinak, primirno stanje, primirstvo; Jemand in — stand setzen, (t.) primiriti koga; die in den — stand Versetzen, (t.) primirnici; — stätte, *f.* mesto od mira, pokoja; *fig.* grob, greb; — störer, *m.* mutilac mira; — tag, *m.* dan počinka, odmorni dan.

Ruhig, *adj.* miran, tih; sich — verhalten, bit u miru, mirovati.

Ruhm, *m.* slava, glas, dika, hvala; — begierde, — gier, *f.* slavoљubje, želja za slavom; — gierig, — gierig, *adj.* slavoљuban, željan slave, pohlepan za slavom, slavoљebdiv.

Rühmen, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti; sich —, *v. r.* hvaliti se, ponositi se, veličati se, hvastati, torlati; — sich eines Rechtes, hvaliti se kakvim pravom.

Rühmlich, *adj.* slavan, hvale dostojan, pohvale vrėdan, pohvalan; — feit, *f.* pohvalnost, hvale dostojnost.

Rühmrebig, *adj.* torlav, hvastav; — feit, *f.* torlanje, hvastanje; hvastavost, torlavost.

Rühm-sucht, *f.* Rühmbegierde: — voll, *adj.* slavan; dičan; — würbig, *f.* Rühmlich; — würbigkeit, *f.* Rühmlichkeit.

Ruhr, *f.* sėrdobolja.

Rührei, *n.* razmėšano jaje.

Rühren, *v. a.* (herrühren), proizhoditi, proizlaziti, dohoditi, izhoditi, proticati; — *v. a.* (anrühren), taknuti, tegnuti; das Herz —, taknuti, ganuti, tronuti, dirnut u sėrce; (umrühren), mėšati; promėšati; die Trömmel —, bubnjati, udarat u bubanj; sich —, maknuti se, ganuti se; truditi se, đelati, raditi; vom Blige; vom Schläge gerührt werden, udariti, ošiniti koga grom, pasti komu kaplja, udariti koga kaplja.

Rührend, *adj.* ganjiv.

Rührig, *adj.* okretan. [čalca.

Rühr-felle, — löffel, *m.* mėšajica, me-

Rühr-rung, *f.* gibanje, micanje; mėšanje; *fig.* ganutje, tronutje.

Ruin, *m.* propast; pogibio; razor, razzap; — en, *pl.* razvaline, podėrtine, ruševine, zidine, mirine; — iven, *v. a.* upropastiti.

Rülp, *m.* podrig.

Rülpfen, *v. n.* podrigivati se; podrignuti se; — *n.* podrigivanje.

Rum, *m.* rum.

Rummel, *m.* (Sausen), hėrpa, gomi-la; (Särm), buka, štropot; (Blunber), starež, staretine, orepine; (im Bissetpiel), oko; — ei, *f.* štropotanje, kuntanje.

Rumor, *m.* buka, vika, talabuka; — *en*, *v. n.* bučiti, vikati, talabučiti; — *wächte*, *f.* talabučna straža.

Rumpel-kammer, *f.* soba za staretine, starežnica; — *lasten*, *m.* ormar za orepine; *fig.* stara, razikrabana kočia; — *n*, *Rummeln*, *v. n.* gèrmèti; šumèti; škrabati; *in ein Zimmer hinein* —, usèrnut u sobu.

Rumpf, *m.* trup, trupina, lubina; *stan*, tèlo, život (od haljinah); *sare*, trube (od éizamah).

Rumpfen, *v. a.* (haß Maul, die Nase), napèrciti, pèrciti nos, ustne; šiber etwàs die Nase —, podrugivati se, podsmèvati se èemu.

Rund, *adj.* obao, okrugao; — *herum*, okolo, u na okolo.

Runde, *f.* okrug; (bei den Soldaten), runda; *in die* —, *in der* —, u okolo, u na okolo, u okrug; *redom*.

Runde, *Rundheit*, *f.* okruglina, okruglost, obliina.

Runden, *v. a.* kružiti, okružiti, obliiti, zaobliti.

Rundfenster, *n.* oblok.

Rundgesang, *m.* okružna pèsma. —

Rundiren, *f.* Ründen.

Rundlich, *adj.* okruglast, obljahan.

Rund-säule, *f.* (Cylinder), oblica, valjak; — *schild*, *n.* obao, okrugao štít; — *schreiben*, *n.* okružnica.

Rundung, *Ründung*, *f.* obliina, okruglost, okruglina.

Rune, *f.* runa, runsko slovo.

Runkel, — *rübe*, *f.* bèla cvekla, cikla.

Runken, *m.* kus, komad kruha.

Runzel, *f.* (besonders im Gesichte), mèrska, grišpa; (Salte), nabor, bora, gušva; — *ig*, *adj.* fraskav, nagrišpan, grišpav, srozan, namèrskan; — *n*, *v. a.* fraskati, grišpati; *nagrišpati*, *sguivati*; *die Stirne* —,

mèrskati, *namèrskati* èelo, *namèrgoditi se*, *mèrgoditi se*; — *v. r.* grišpati se, *gušvati se*, *rozati se*; — *schlange*, *f.* slèpiè, slèpac (zmi-ja).

Rupfen, *v. a.* èupati, guliti.

Ruppig, *adj.* siromah, traljav, razikdan, odèrpan.

Ruprecht, (der Knecht —), bank.

Ruß, *m.* sadja, èadja; — *butte*, *f.* èabar, brenta za sadje; — *Hütte*, *f.* èadjarnica, sadjarnica.

Rüffel, *m.* rilo; gubica, trubica, gubac; — *fäßer*, *m.* roguša, šizak.

Rußig, *adj.* sadjav, èadjav.

Rußbaum, *m.* podpor.

Rüsten, *v. a.* spravljati, pripravljati, spremati; *oruzivati*; *sich* —, *v. r.* spremati se (na boj), *oboruživati se*; *vom Kopf bis zu den Füßen gerüstet*, *oružan od glave do pete*; *sich mit Gebuld* —, *oružati se uzstèrpljivosti*.

Rüste, *f.* (veralt.), zapad, zahod sunca.

Rüster, *f.* brest; ralica, ruèica (od pluga).

Rüstical, *kmetski*.

Rüstig, *adj.* èvèrst, jak, èil, èo, krèpak; *hitar*, *spravan*, *živ*; — *feit*, *f.* jakost, snaga; *živost*.

Rüst-kammer, *f.* — *haus*, *n.* arsenal, oružnica; — *leiter*, *f.* lèsa (od kola); — *loch*, *n.* rupa (za skele zidarske); — *platz*, *f.* Waffenplatz; — *sänge*, *f.* greda, podpor (od skele zidarske); — *tag*, *m.* veliki petak.

Rüstung, *f.* pripravljanje, spremanje, spravljanje; *oboružavanje*; *oružje*; — *stüde*, *pl. n.* oružje, vojna sprava.

Rüst-wagen, *m.* tarnice, tarna kola; — *zeug*, *n.* sprava; makina.

Kutſe, *f.* prut; loza, rozga; ūba; bič; mit — en ſtreichen, ūbati, tepſti; er bindet ſich ſelbſt eine —, ſam ſebi o zlu radi; (ein Längenmaß), prut, klaſtar; (bei den Jägern), rep; (Zeugungslied), udo mužko; (bei Thieren), puzdra, puzdro; —entraut, *n.* devesilj (trava); —enſtreiche, *pl.* ūbanje, ūblje.

Kutſchen, *v. n.* puzati, puziti; omicati se; auf dem Eiſe —, sklji-zati se, tociljati se, puzat se po ledu: die Sache will nicht —, ne-će stvar da idje.

Kütteln, *v. a.* treſti; dermati; uzdermati, prodermati; gerütteltvoll, vėrhom pun; — *n.* dermanje, treſenje; treſnja.

Küttſtroh, *f.* Krummſtroh.

S.

Saal, *m.* sala, dvorana.

Saame, *f.* Same.

Saat, *f.* (daß Säen), usėv, sėtva, sėvo; (Frucht), žito; zur Zeit der —, za sėtve; — beſtellung, *f.* sijanje, sėtba, sėtva; —enſand, *m.* stanje usėva; — ſelb, *n.* polje poſijano; —forn, *n.* sėme, sėmenje; —frühe, *f.* vrana; —land, *f.* Saatfeld; —zeit, *f.* vrėme od usėva; sėtva.

Sabbath, *m.* subota; —jahr, *n.* godina subotna.

Sabber, *m. f.* Geiſer; — *n, v. n.* (gem.) sliniti, baliti; sliniti se, baliti se; —tuch, *f.* Geiſertuch.

Säbel, *m.* sablja; —bohne, *f.* turski bob; —hieł, *m.* udarac, zamah,

mah sabljom; —klinge, *f.* gvoždje, oſtrice od sablje.

Säbeln, *v. a.* sabljom sėci.

Säbenbaum, *m.* somina (dėrvo).

Sache, *f.* stvar; (Geſchäft), posao dėlo; (Rechtshandel), pravda, parnica, pria; dieſ iſt meine — nicht, to nije moj posao, moja navada; der — zu viel thun, prėkoredno raditi; es wird meine — ſein baſür zu ſorgen, to će moja briga biti; daſ gehört nicht zur —, to simo nespada; von der — abwei-chen, odstupit od predmeta; wie-der auf die — kommen, povratiti se opet k predmetu; er verſteht ſeine —, dobro razumie svoj posao; — *n, pl.* stvari; imanje, imėtak; meine ſieben —, sva moja sirotinja.

Sachenrecht, *n.* pravo na stvar; (dingliche), stvarno pravo na stvar.

Sach-fällig, *adj.* — werden, izgubiti parnicu; —fällige Partei, nadvla-dana stranka; —gemäß, *adj.* stva-ri shodan; —genoffe, *m.* ućestnik, dionik stvari; —kenner, *m.* vė-štak; —kenntnił, *f.* vėština u čemu; —kundig, *adj.* vėšt; —kundige, *m.* vėštak; —lage, *f.* stanje stvari; —kundige, *f.* Sachverſtā-ndige; —regiſter, *n.* kazalo stva-rih (u knjizi).

Sacht, *adj.* tih; lahak, lak, lagan; *adv.* tiho; lagano, po lahko.

Sach-verſtāndige, *m.* vėštak, pozna-valac; —walter, *m.* zastupnik.

Sađ, *m.* vrėea; (Taſche), žep, ūpag; torba; (Beutel), tobolac, keſa, moſnja; —band, *m.* kanap, ūpag, uzica (od vrėee).

Sāđchen, *n.* vrėeica; žepić; torbi-ca; keſica, tobolčić, moſnjica.

Südel, *f.* Seffel.
Sacken, *sich*, *v. r.* prosćdati, propadati; opadati; (als Kleider), méhuriti se, naduveno, nabubreno stojati.
Sacken, *v. a.* metnuti, metati (u torbu, u vrćeu, u šep itd.).
Sacken, *v. a.* (einen Missethäter), metnuti, svezat u vrćeu i utopit zloćinca.
Sackgarn, *n.* sak (mrćka); —geige, *f.* šepni violin, šepne gusle; —leinwand, *f.* debelo, grubo platno; —pfeife, *f.* gajde, mćánice; —pfeifer, *m.* svirac, gajdaš; —pistole, *f.* pištolica od šepa; —träger, *m.* vrćeonoša, bastaš; —tuch, *n.* platno za vrćee; mahrama u šep, ruhac, ubrušćie za nos; —uhr, *f.* Taschenuhr.
Sacrament, *n.* sakramenat, svetotajstvo; —iren, *v. n.* (gem.) kleti, psovati; —lich, *adj.* sakramentalan; sakramentaoski; svetotajan.
Sacristan, *m.* ćerkvenjak, pošup, zvonar.
Sacristei, *f.* sakristia.
Sacralisation, *f.* sekulariziranje; svetovnitba; —eines Geistlichen, (t.) razpopidba.
Sacralistren, *v. a.* sekularizirati, duhovna dobra u svćtska obratiti.
Sadebaum, *f.* Šábenbaum.
Sabrach, *m.* (gem.) zao, pogan ćovćk; pogana žena.
Sáe-mann, *m.* sijać, sijalac; —maschine, *f.* sijaća. [sijanje].
Sáen, *v. a.* sijati; posijati; —, *n.*
Sáetuch, *n.* opreg, ubrus za sijanje.
Sáezeit, *f.* Saatzeit.
Saffian, *m.* safian, saktian.
Saffor, *m.* šafranjika.
Saffran, *m.* šafran; —gelb, *adj.* šafranov, šut kao šafran.

Saft, *m.* sok; juha; voda; (Baum—), mežgra; Sáfte im Körper, soci, vlage u šćeu; Neben, die weder — noch Kraft haben, reći bez soka i smoka; (in Apotheken), sirup, raztop; —behälter, *m.* soćna miznica.
Sáftchen, *n.* sirup, raztop.
Sáftfarbe, *f.* sokova boja, zelena boja; —grün, *n.* zelena, sokova boja; —ig, *adj.* sokovit, soćan; (unanständig), nepristojan; —igkeit, *f.* sokovitost, soćnost; sok; —los, *adj.* nesocan, bez soka.
Sage, *f.* gatnja; prića, prićica; es geht die —, govori se, prića se, pripovćda se; seiner — nach, po njegovu govoru, polag njegovih rećih.
Ságe, *f.* pila, testera; —blatt, *n.* pila, gvođje od pile; —boch, *m.* konj od pile; —fisch, *f.* Schwertfisch; —mühle, *f.* pila, pila vodena, pilana.
Ságen, *v. a.* piliti, testerati.
Ságen, *v. a.* reći, kazati; govoriti; velćti; es hat nichts zu —, ništa neznać; se, neima ništa; man sagt, kaže se, govori se; was soll das —? što to znamenuje, što će to reći? das will so viel —, to je toliko; ich habe mir — lassen, ćuo sam; laß dir doch —, ćaj, slušaj, poslušaj! für Semanb gut —, jamćiti se za koga; bu haß von Glück zu —, možeš Bogu zahvaliti; unter uns gesagt, medje nami govoreć.
Ságer, *m.* piljać.
Ságe-schmieb, *m.* pilar; —spáne, *pl.* pilotina, piljevina.
Ságo, *m.* sago; —baum, *m.* sago, sagovina, sagovo dćervo.
Sáhl-band, *n.* —leiste, *f.* dizga, ćáva; —weibe, *f.* rakita.

Saln-e, *f.* skorup, povlaka; —**enbrezel**, *f.* perec sa skorupom; —**enkäse**, *f.* sir od skorupa; —**enkuhen**, *m.* pogača, lepinja sa skorupom.
Sait-e, *f.* struna, žica; —**enhalter**, *m.* klin, čivija; šaraf, šarap; —**eninstrument**, *n.* instrumenat, nástroj sa strunami; —**enspiel**, *n.* —**enflang**, *m.* romon od žicah; —**enspieler**, *m.* udaralac od žicah.
Salamander, *m.* salamandra, duševnjak, burnjak,
Salaz, **Salarium**, *n.* *f.* Besoldung.
Salariren, *f.* Besolden.
Salat, *m.* salata; lojka; —**schüssel**, *f.* salatnica, zděla za salatu.
Salbaber, *m.* čaratan; (**Schwäger**), bërbljavac; —**ei**, *f.* čaratania, čaratanstvo; bërbljanje.
Salband, *f.* Sahlband.
Salbe, *f.* mast, pomast.
Salbei, *f.* kuš, kadulja (trava).
Salben, *v. a.* mazati; namazati; pomazati.
Salböl, *n.* sveto ulje.
Salbung, *f.* pomazanje; mazanje.
Salchen, *n.* salica, dvoranica, mala sala.
Salbiren, *v. a.* (t.) nagoditi, platiti (račun).
Salbo, *m.* ostatak preostatak od računa; platjenje, platjanje (računa); im — bšeiben, ostati još nešto dužan; (**Ausgleichung**), na godba; pro —, per —, za na godbu.
Salep, *m.* salep.
Saline, *f.* *f.* Salzwert.
Salm, *f.* Lachs.
Salmiak, *m.* nišador, sol amoniačka, lišador; —**geist**, *m.* salmiački duh.
Salniter, (*m.* šalitra, šalitra, sa-
Salpeter,) litar; —**artig**, *adj.* sali-

trast; —**erde**, *f.* salittrasta zemlja; —**erzeugung**, *f.* dđlanje šalintre; —**geist**, *m.* salitarski duh; —**grube**, *f.* salitarnica; —**hütte**, *f.* šalitrarnica; —**ig**, *adj.* salitrav; salitren; —**saure**, *f.* salitarska kiselina; —**fieber**, *m.* salitrar; —**fieberci**, *f.* šalitrarnica, šalintrarnica.

Salze, *f.* omaka slana.

Salter, (**Wsalter**), *m.* tretji želudac (u govodah).

Salutiren, *v. a.* (von Solbaten, Schiffen), dati kome čast; (durch Schüsse), pucati na čast; —**ung**, *f.* pucanje na čast.

Salve, *f.* salva, pozdrav, pucnjava; —**schuß**, *m.* počastni hitac.

Salvusobuctus, *m.* slobodan provod.

Salz, *n.* sol; —**amt**, *n.* solara; —**arbeiter**, *m.* solar; —**beamte**, *m.* činovnik kod solare; —**brühe**, *f.* salamura.

Salzen, *v. a.* soliti; posoliti.

Salzsaß, *n.* soljenka, soljenica, slanica, slanik; —**fisch**, *m.* slana riba; —**fleisch**, *n.* slano meso; —**grube**, *f.* ruda od soli, solina; —**handel**, *m.* tčrgovina sa soli; —**händler**, *m.* solar; —**haus**, *f.* Salzamt.

Salzig, *adj.* slan, posoljen; solan; —**keit**, *f.* slanost.

Salzforb, *m.* šolani koš; —**horn**, *n.* zërno solano, zërno soli; —**kothe**, *f.* solina; —**kryskall**, *m.* solani kristal, golot solani; —**lake**, *f.* salamura; —**lede**, *f.* solilo; —**meste**, *f.* *f.* Salzsaß; —**monopol**, *n.* samoprodaja soli; —**quelle**, *f.* slanača, slatina; —**saure**, *f.* kiselina solana; —**schank**, *m.* prodaja soli; —**schreiber**, *m.* pisar solarski; —

- see, *m.* slano jezero; —*steden, m.* solinar; —*sterei, f.* soline; —*sohle f.* salamura; —*steuer, f.* solarina, daća, danak od soli; —*wage, f.* solana vaga, vodómér; —*wasser, n.* slana voda; salamura; —*werk, n.* soline; —*wesen, n.* solarstvo; —*zoll, m.* carina od soli.
- Same, *m.* sème; zérno; (Nachkommen), potomstvo, potomci, děca. unuci.
- Samen-baum, *m.* séménjak; —*blüthen, n.* bešičica, mēhurić sēméní; —*fluß, m.* séménotočeje; —*gefäße, pl. n.* séménoposudje; —*gehäuse, n.* pléva, košuljica od séména; —*händler, m.* séménar; —*keß, m.* čaša, kalež (od séména); —*orn, n.* sème; séménka; —*staub, m.* prah, prašak (séméní); —*thierchen, n.* červíć séméní.
- Sämerei, *f.* séménje.
- Sämisch, *adj.* —*leber, lutak*; —*machen, strojit, ostrojít* na način od lutka; —*gärber, m.* lutar.
- Sammelfasten, *m.* gušterna, čatérnja.
- Sammeln, *v. a.* kupiti, brati, pobirati, sabirati, sakupljati; *Schätze* —, nagérnjivati, nagérnuti, nagérnati blago; *Kräfte* —, oporaviti se, ponačíniti se; *sich* —, *v. r.* kúpiti se, sakupljati se, sticati se; (*sich fassen*), razabrati se, doć k sebi.
- Sammelfest, *m.* sastanište; sastanak.
- Sammet, *m.* baršun, kadifa, kadipa; —*artig, adj.* baršunast, kadifast, kadipast; —*band, n.* vèrpca, trak, plećić od baršuna, kadife; —*blume, f.* kadifca (cvět); —*bürste, f.* četka za kadifu; —*en, adj.* od kadife, kadipe.
- Sammler, *m.* kúpilac.
- Sammlung, *f.* kúpjenje, biranje; sbirka, sabranje; —*sort, m.* kupilište, biralište.
- Sammt, *prp.* s, sa; skupa s, zajedno s; —*und sonderß, svikolici, svi.*
- Sämmtlich, *adj.* vas, sav, vaskolik.
- Samstag, *m.* subota, *f.* Sonnabend.
- Sanct, *adj.* svet.
- Sanction, *f.* vladarska potvrda; —*iren, v. a.* potvrđiti.
- Sand, *m.* pšćina; pšák; einem — in die Augen streuen, zaslepiti, obšéniti, obmanuti koga; —*aal, m. f.* Sander.
- Sandarach, *m.* sandaraka.
- Sand-artig, *adj.* pšćovit, pšćen, pšćenit; —*bank, f.* prud, mel, markjenta; mit dem Schiffe auf eine — stoßen, nasukati se, nasésti; —*beere, f.* medvédje groždje; —*berg, m.* bérdo, gora pšćena; —*boben, m.* pšćovita, pšćénita zemlja; —*büchse, f.* pšćovnica, posipalo.
- Sandel, *m.* —*holz, n.* sandal, sandalovina.
- Sander, *m.* smudj (riba).
- Sand-grube, *f.* pšćena jama; —*grund, m.* pšćenito dno; —*hase, m.* běli zec; —*haufen, m.* hërpa, kup pšćka; —*ig, adj.* pšćovit, pšćenit, pšćen; —*insel, f.* pšćen otok, otok od pšćka, od mela; —*orn, n.* zérno pšćka; —*mann, m.* pšćkar; *fig.* san, drémež; —*stein, m.* pšćení kamen; —*uhr, f.* pšćena ura; —*wüste, f.* pšćovita pustinja.
- Sanft, *adj.* blag; tih; miran; krotak; mek; nježan.
- Sänfte, *f.* nosiljka, nosionica.
- Sänstenträger, *m.* nosilac.

Sanftmuth, *f.* blagost; tihoća; krotkoća.
 Sanftmuthig, *adj.* krotak; tih; blag; —feit, *f.* krotkost, krotkoća; tihoća; blagost.
 Sang, *f.* Gesang.
 Sanger, *m.* pévac, pévač, pévalac; —in, *f.* pévica, pévačica, pévalica.
 Sanguinisch, *adj.* sangviničan; sangvinički; lakokervan, vatre.
 Sanität, *f.* zdravstvo; (in Zus.) zdravstveni.
 Sappe, *f.* podkop, lagum.
 Sappeur, *m.* podkapalac, lagumdžia.
 Sappiren, *v. a.* podkopati; podkopati.
 Sapperment, *i.* (gem.), ha djavola, ha vraga!
 Sapphir, Saphir, *m.* safir (kamen dragi); —en, *adj.* safiran, od safira.
 Sardelle, *f.* sèrdjela; —nbrühe, *f.* omaka od sèrdjelah.
 Sarber, Sardonier, Sardonyr, *m.* sardonik (kamen dragi).
 Sarg, *m.* sanduk, skrinja mèrtačka.
 Sarraß, *m.* (gem.), sablja.
 Sarsaparilla, *f.* sasaparilja (trava).
 Sarsche, *f.* sarza; —fabrif, *f.* sarzarnica; —nweber, *m.* sarzar.
 Sarter, *m.* plan, osnova od broda.
 Sassafras, *n.* sasafraas.
 Satan, *m.* sotona; —isch, *adj.* sotonski, djavóski, vražji.
 Satin, *m.* satin.
 Satiniren, *v. a.* pogladiti, ugladiti.
 Satt, *adj.* sit; sich — effen und trincken, naještl se i napiti; sich — sehen, nagledati se; sich — schlafen, spielen, tanzen, hören, naspaivati se, naigrati se, naplesati se, naslušati se; etwas — werden,

sit čega biti, dosadit komu što; seines Lebens — sein, omèrznuti, dosaditi, dotužiti komu život.

Sattel, *m.* sedlo; konj, konjic, kobilica (u gusalah); —baum, —bogen, *m.* lúk (od sedla); —bede, *f.* pokrovac; —gurt, *m.* podpruga; —kissen, *n.* jastuk jahači; —kammer, *f.* sedlenica; —knecht, *m.* konjuh, stremenik; —knopf, *m.* jabuka, unkaš.

Satteln, *v. a.* sedlati; osedlati.

Sattel-pferd, *n.* sedlenik (konj); —tasche, *f.* torba, bisage; —zeug, *n.* sedlo, sprava jahača.

Satt-heit, *f.* sitost.

Sättig-ich, *v. a.* nasititi; nahraniti i napojiti; —ung, *f.* nasitjenje; sitost.

Sattler, *m.* sedlar sarač; —handwerk, *n.* sedlarstvo, sedlaria.

Sattsam, *adj.* dovoljan; —feit, *f.* dovoljnost, dovoljstvo.

Saturei, *f.* čubar, jermen (trava).

Satyr, *f.* satir; —t, *f.* satira; —ensreiber, *m.* pisalac od satirah; —ifer, *m.* satirik; —isch, *adj.* satiričan; satirički; —isiren, *v. a.* satirizirati; porugivati se, podsmèvati se, *f.* Spottschriit ic.

Satz, *m.* (Sprung), skok; (Böben—), talog, mut; (Rebe—), zasada; izreka, izrečenje; tema; zadača; teza; (im Spiele), stavka; (von Fischen), mlade ribe; (von Bäumen), sad; nepokretni zalog, *f.* Hypothek; —gläubiger, *m.* vérovnik na nepokretni zalog; —hase, *m.* zečica; —post, *f.* stavka od nepokretnoga zaloga; —schrift, *f.* parnički spis.

Satzung, *f.* (Statut), ustanova; (Laxe), odredbina; (Fleisch—, Brod—), odredbina za meso, kruh; —sge-

- bãd, *n.* pekarija pod odredbinom; — sübertretung, *f.* prekërsaj odredbine.
- Sau, *f.* kërmaća, prastica, svinja; (von Tintenstëck), kërmaća, maćka, packa.
- Saubeller, *m.* samosov; samsov.
- Sauber, *adj.* čist; pristao; lëp; — leit, *f.* čistoća; pristalost; lëpota.
- Säuberlich, *f.* Sauber.
- Säuberling, *m.* gizdelin.
- Säuber-n, *v. a.* čistiti; očistiti; — ung, *f.* čistenje.
- Sau-blume, *f.* lesandra (trava); — bohne, *f.* svinjski bob; — borste, *f.* štetinja, šetina, čekinja; — brod, *n.* križalina (trava); — distel, *f.* kostreć, čepčeg, zečja (trava).
- Sauen, *v. n.* (gem.), packati, mazati.
- Sauer, *adj.* kiseo; kaštar; tërpak, (beschwerlich), žuhk, gorak, mućan, trudan, težak; (mürriřh), namërskan, namërgodjen; sich — werben lassen, truditi se, nastojati; znojiti se; — ampfer, *m.* kiseljak; kiselica; — braten, *m.* kisela pečenjka; — brunnen, *m.* kisela voda; — born, *m.* sùteka.
- Sauerrei, *f.* svinjaria; nečistoća; gad.
- Sauer-keee, *m.* štav, štavje (trava); — frau, *n.* kiselo zelje, kiseo kupus.
- Säuerlich, *adj.* kiseljahan, prokiso.
- Säuern, *v. a.* kisati, kiseliti; metnuti, vërii kvasa (u kruh).
- Sauern, *v. n.* kisnuti, kisati se.
- Sauer-sichtig, *adj.* kiseo, namërskan, namërgodjen; — süß, *adj.* kiselo-sladak; — tig, *m.* kvas, kvasac; — topf, *f.* Sauer-sichtig; — topf,
- m.* (im gem. Leben), kiseljak, kiseo, namërgodjen čovëk; — wasser, *n.* *f.* Sauerbrunnen.
- Saufänger, *m.* samosov, samsov.
- Saufen, *v. n.* (von Thieren), lokati; (von Säufern), lokati, pijančevati piti; —, *n.* lokanje; pijančevanje; pijanstvo, pitje.
- Säuser, *m.* —in, *f.* pijanac, pijanica.
- Sauf-gelag, *n.* pijanka, pijančevanje; — lied, *n.* napitnica.
- Säugamme, *f.* dojkinja, dojilja, dojka.
- Saugefisch, *m.* ustavica.
- Saugen, *v. a.* & *n.* sisati, sasauti.
- Säugen, *v. a.* dojiti.
- Sauge-röhre, *f.* cëvčica (od odisanja); — rüssel, *m.* sisaljka; — wert, *n.* sisaljka.
- Säugling, *m.* dëte pri sisi, od šise.
- Säugthier, *n.* živinče sisajuće.
- Säugung, *f.* dojenje; dojilo, dojačstvo.
- Sau-hirt, *m.* svinjar; — hund, *m.* samsov, samosov; — igel, *f.* Schweinigel.
- Säuisch, *adj.* nečist, smradan, gadan, svinjski.
- Sau-jagd, — hecht, *f.* lov na vepre, divjake.
- Säule, *f.* stup, stub, kelovna.
- Sau-leben, *n.* svinjski, pasji život; — leber, *n.* svinjska, svinjeća koža.
- Säulen-fuß, *m.* podstupina, podnožje od stupa; — gang, *m.* kolonada, stupovje; — gemis, *n.* — haupt, *m.* nadstupina, glava od stupa; — laube, *f.* pridvor; — ordnung, *f.* stupovina, red od stupah; — schaft, *m.* stablo od stupa; — stein, *f.* Basalt; — stuhl, *m.* podnožje; — weite, *f.* medjustupje.

Saum, *m.* kraj; rub, obrubak; o-
krajak; pervaz; (Laft), tovar, te-
vov.
Saumen, *v. a.* rubiti; obrubiti; za-
rubiti; obšiti.
Saumen, *v. n.* kasniti, docniti, šten-
tati, kèrzmati.
Saumig, *f.* Saumfelig.
Saumiß, *f.* & *n.* kèrzmanje, kaš-
njenje, cknjenje, docnjenje, šten-
tanje, štenta.
Saumpferd, *n.* sehsana.
Saumfal, *n.* nemar, kèrzmanje, kaš-
njenje, docnjenje; — *šjinfen, pl.*
(*t.*) zadocnina.
Saumfattel, *m.* samar.
Saumfelig, *adj.* nemaran, nemarkljiv;
lèn, trom; kasan, pedav; — *feit,*
f. nemar, nemarnost; lènost, tro-
most; kasnjenje, docnjenje, peda-
vost.
Saumthier, *n.* sehsana.
Saumutter, *f.* *f.* Mutterſchwein.
Saurach, *m.* suteka.
Säure, *f.* kiselina; kvas, kvasac.
Saurüssel, *m.* rilo, surla, trubica
svinjska.
Saus, *m.* šum; in — und Brauß le-
ben, živét veselo, razkošno živéti,
bez prestanka pirovati.
Sauſack, *m.* tèrbuh; — *ſchneiber, f.*
Schweinsſchneiber.
Sauseln, *v. n.* šuméti, šušnjati, mar-
moriti, šamoriti, romoniti; — *n.*
šum, marmor, šamor, romon, suš-
nja.
Sausen, *v. n.* zvišdati; zujiti, šu-
méti; — *n.* zvišd, zvišdanje; zu-
jenje; šum.
Sauswind, *m.* zvišdajući vètar; *fig.*
vètrogonja.
Sauspieß, *m.* lovačko kopje, sulica
lovaška; — *ſtall, m.* kotac, svinj,
švinjac; — *treiber, m.* svinjar; —

trog, *m.* korito svinjsko, valov,
kopianja.
Savoyer-Kohl, *m.* savojski kupus.
Scandal, *n.* sablazan; — *sch, adj.* sa-
blazni.
Scapulier, *n.* skapular.
Scene, *f.* scena, prizor.
Scepter, *n.* kezlo, šibika, *f.* Zepfer.
Schabe, *f.* (Insekt), molj, moljac.
Schabe, *f.* (Werkzeug), maklja, mak-
ljica, nožac.
Schabe, *f.* (Krähe), šuga, svrab,
arab.
Schäbe, *f.* Schäben, *pl.* pozder, poz-
derka.
Schabe-baum, — *bock, m.* konj (ko-
žarski); — *hobel, m.* strug, stru-
gača; — *messer, m.* strugač.
Schaben, *v. n.* strugati; stèrgati;
makljati.
Schahernack, *m.* pèrkos. [l]iv.
Schähig, *adj.* šugav, svrabljiv, svrab-
Schabraue, *f.* caprag, šultan, sakra-
foč, vaša, abajlia.
Schahsel, *n.* strugotina.
Schach, *m.* škak; — *brct, n.* škak-
nica.
Schächer, *m.* razbojnik, lupeš; ar-
mer —, bogac, siromah, ubogar.
Schächerer, *m.* preprodalac; šifut.
Schächerer, *f.* šifutarenje.
Schächern, *v. a.* šifutirati.
Schachmatt, *adj.* (im Schachspiele),
škak i mat, škobo; (ſehr Schwach),
slab, mlitav, propao.
Schachspiel, *n.* škak, igra od škaka;
— *er, m.* škakar.
Schachstein, *m.* kamen od škaka.
Schacht, *m.* (*t.*) donja.
Schachtel, *f.* kutija, ikatulja.
Schachtel-halm, *m.* — *heu, n.* konj-
ski rep, kositerna trava, hvost.
Schachtelmacher, *m.* kutijar, ikatu-
ljar.

Schachteln, v. a. ribati, tãrti (konjskim repom).

Schächt-en, v. a. klati; zaklati; fig. prevariti; varati; —er, m, šakter. mesar židovski.

Schachtfeuer, f. donjarina.

Schäde, f. Šeđe.

Schadbar, f. Šadbašt.

Schade, m. šteta, škoda, kvar; gubitak; (Wunde), rana; es ist ewig Schade! šteta! —n nehmen, zu —n kommen, štetovati, kvarovati, imati štetu; —n thun, zuffügen, štetu načiniti; —n tragen, nositi štetu, kvar; einen —n an der Brust haben, bolët koga përsi; ein — am Auge, bol, bolest u oku.

Schaden, v. n. huditi, škoditi; nahuditi, naškoditi, štetu učiniti, uzročiti; das kann nicht —, ne može škoditi.

Schaden-erfaß, m. naknada štete; —freude, f. zloradost, radost véruhu tudjega zla; —froh, adj. zlorad.

Schadhaft, adj. oštetičen; kvaran, štetan; pokvaren; ozledjen; ranjav.

Schädlich, adj. škodljiv, škodan, štetan; nahudan, nahudljiv; —feit; f. škodljivost, škodnost, štetnost, nahudba, nahudljivost.

Schadlos, adj. bezkvaran; cio; čitav; zdrav; —halten, platiti, nadoknaditi štetu; sich —machen, naplatiti se; —haltung, f. obezšteta, naknadjenje, naknada, zadovoljenje.

Schadlosigkeit, f. bezkvarnost; celoša; čitavost; zdravje.

Schaf, n. ovca; fig. budala, bena, šupeljak; —blattern, pl. ovéje o-spice; —bock, m. ovan, brav; —butler, f. ovéje maslo.

Schäfschen, n. ovásica; sein — aufs Tordene bringen, providëti se;

Schäfschen, pl. mace, rese (na der-vju); der Himmel ist voll —, nebo je puno bëlih oblaciëah.

Schäfer, m. ovëar, ëoban, ëobanin, pastër; —ci, f. ovëarnica; —gebicht, n. pësan pastërska, idila, ekloga; —hund, m. pas ovëarski, ëobanski, samsov, samosov; —in, f. ovëarica, ëobanica, pastërica; —fnecht, m. ovëar; —pfeife, f. svirala, frula ëobanska, tërst, tërstenica pastërska; —spiel, n. igra pastërska; —stab, m. palica pastërska; —stunde, f. srëtna ura (ljubovnikah); —tasche, f. torba ëobanska.

Schaffen, v. a. dobaviti, nabaviti, pribaviti, priskërbiti; providëti; dëlati; napravljati; napraviti, načiniti; činiti; poslovati; zapovëdati; mit dir hab' ich nichts zu —, ja neimam s tobom posla nikakova; was — Sie? što zapovëdate? vom Halse —, réšiti se, otresti se ëosa; einem viel zu — machen, sadat komu posla; aus dem Wege —, uklonit s puta; smaknuti; Einem Linderung —, utëšiti, tëšiti koga; pomoči komu.

Schaffen, v. a. stvoriti, sazdati.

Schaffleisch, n. ovëovina.

Schaffner, m. providnik; zapostat.

Schaffell, n. ovéja koža.

Schaffot, n. podac, stratišite.

Schaf-garbe, f. kunji rep (trava); —hirt, f. Schäfer; —hürde, f. tor ovéji, košara ovéja; —husten, m. suh kašalj (u ovacah); —lamm, n. lama; pakos (živinöe), —läse, m. ovéji sir; —lamm, n. jaguica, janjica; —laus, f. kërpolj, klop; —lede, f. solilo; —leber, n. ovéja koža; —lorber, f. —m. m. brabonjak, gnoj ovéji; —m.

ter, *f.* ovca; —pelz, *m.* opaklija; —poden, *f.* Ščafblattern; —sche-re, *f.* škare, nožice (za strie ovce); —škur, *f.* striženje (ovacah); vréme od striženja; —škopf, *m.* glava ovéja; *fig.* budala, bena; —stall, *m.* ovčara, ovčarica, ovčarnica.

Ščafst, *m.* (einer Lanze), deržalo; (an der Flinte), kundak, okas; (am Stiefel), sara, truba; (einer Schule), stablo od stupa; (Stamm), stablo.

Ščafsten, *v. a.* (eine Flinte), kundačiti, okundačiti, okasiti pušku.

Ščafst-halm, *m.* —heu, *n.* hvost, konjski rep, kositerna trava, cin krot.

Ščaf-vieh, *n.* ovce; —weibe, *f.* paša za ovce; —wolle, *f.* ovéja vuna; —zäde, *f.* Ščafslauß; —zucht, *f.* timarenje ovacah, deržanje ovacah.

Ščäder, *m.* šaljivac, šaljivčina, šurkalac; —ci, *f.* šurka, šala; —n, *v. n.* šaliti se, igrati se, šurkati.

Ščal, *adj.* neslan, bljutav, netečan.

Ščälbe, *f.* šarše.

Ščälchen, *n.* čašica, šindjančlo.

Ščäle, *f.* (zum Trinken), čaša, šindjan; (von Eiern, Ščalthieren), lupina, ljuska; luštura; kora; (*v.* Bäumen), kora; (von Früchten), ljuska, košurica, kom, komlina; (eines Messers), kore, korice; (eines Buches), kore, korice; (Schüssel), zdela; (an einer Wage), zdělca.

Ščälen, *v. a.* lupiti, ljusiti, kominjati; gulliti; *sch* —, *v. r.* lupiti se, ljusiti se; gulliti se; linjati se.

Ščältsch, *f.* Ščalthier.

Ščältheit, *f.* neslanost, bljutavost, netočnost.

Ščälhengst, *f.* Beshäler.

Ščälk, *m.* lukavac; nestašnk, vragolan.

Ščälkhaft, *adj.* lukav; nestašan, vragolast; —igkeit, Ščälkheit, *f.* lukavost, lukavština; nestasnost, vragolia.

Ščälk-knecht, *m.* zao, lukav sluga; —narr, *m.* glamaza, glamazalo; lakèrdiaš, šaljivčina.

Ščälk, *m.* zvuk, glas; —en, *v. n.* zvučati; razlègati se; zvoniti; —loch, *n.* oduška od zvuka.

Ščälmen, *v. a.* gulliti, ogulliti (der-vo).

Ščälmei, *f.* surla, svirala, sviroka, frula, trstenica, tèrst.

Ščälmung, *f.* guljenje, podguljivanje (dèrvja).

Ščälotte, *f.* ljutika.

Ščälten, *v. n.* mit etwas —, mit etwas — und wälten, raditi, delati, èiniti s èime što komu drago; (lèiten), ravnati, upravljati.

Ščälthier, *n.* korasto, ljuskavo šivinèe.

Ščälts-jahr, *n.* prestupno godište, godina prestupna; —monat, *m.* prestupni mèsec; —tag, *m.* prestupni dan.

Ščäluppe, *f.* šalupa.

Ščälwand, *f.* tin, pregrada (od dasakah).

Ščäm, *f.* sram, stid; (Ščämtheil), stid, narav; —bein, *n.* stidna kost; —beule, *f.* bludna micina.

Ščämel, *f.* Ščemmel.

Ščämen, *sch*, *v. r.* stiditi se, sramovati se, sramiti se, sram, stid koga biti.

Ščämhaft, *adj.* stidljiv, sramekljiv, stidan; —igkeit, *f.* stid, sram; stidljivost, sramekljivost, stidnoća.

Ščäm-fraut, *n.* zmèrdeća loboda

(trava); —*leſze*, *f.* ustna, ustnica stidna; —*loß*, *adj.* bezsraman, bezstidan, bezobrazan; —*loſigfeit*, *f.* bezsramnost, bezstidnost, bezobraznost; —*roth*, *f.* cerven od srama, rumen od stida; —*werben*, pocerveniti, porumeniti od stida; —*röthe*, *f.* sram, stid, rumenilo (od stida); —*jüngelchen*, *n.* sikilj.

Ščanbalg, *m. f.* Ščanhure.

Ščanbbar, *adj.* sraman, sramotan, gadan; —*feit*, *f.* sramnost, sramota, gadnost.

Ščanhube, *m.* bezbožnik, sramotnjak; —*bühne*, *f.* tērlica, sramotiste; —*bedel*, *m.* pokrivač, plašt sramoti šijoj.

Ščante, *f.* sramota; sram, stid; bruka, prikor; *pfui* der —, *pi*, sramote, *pi*, prikor*a* i sramote! —*einlegen*, osramotiti se; *sich zu —n arbeiten*, izmušiti se rabotom, poslom; *ein Pferd zu —n reiten*, umoriti, izmučiti konja; *zu —n gehen*, propasti; *propadati*, ié na gorje, ié na nazadak; *zu —n werden*, osramotiti se; ostati sramotan.

Ščanden, *v. a.* osramotiti; zasramiti, zastiděti; *einen —*, psovati, opsovati; ozloglasiti koga; rušiti, porušiti, gerditi, pogerditi koga; *geheiligte Dinge —*, oskvernuti; *ein Mädchen —*, oskvernuti, zlostaviti devojku; *der Verlust der Nase schändet das Gesicht*, rušno je vidět obraz bez nosa.

Ščanh-fleß, *m.* sramota, prikor; *der — seiner Familie sein*, prikor biti roda svoga; —*gebicht*, *n.* sramotna pësma; —*geld*, *n.* sramotni novci; —*gewerbe*, *n.* sramotni obert, kurvarenje; —*hure*, *f.* kurva, bludnica.

Ščänblisch, *adj.* sraman, sramotan, prikoran; —*feit*, *f.* sramnost, sramota, prikor; *rugota*, *gadnost*, *gerdoha*, *gerdoča*.

Ščanh-maul, *n.* pogan jezik, pogane usti; —*psahl*, *m.* —*säule*, *f.* tērlica, kara; —*schrift*, *f.* zloglasno, pogerdno pismo; —*that*, *f.* sramota, prikor; *rugota*; nepošteno dëlo.

Ščänbung, *f.* sramotjenje; zloglaenje; rušenje, gerdjonje; oskvernutje (nedorasle osobe); zlostavljenje.

Ščanh-volk, *n.* nepošten narod; —*worte*, *pl.* sraman; sramotan, gerd, nepošten govor, nepoštene reči.

Ščanh, *m.* kërémljenje, prodaja vina, piva (na oku, na vërc); —*befugniß*, *f.* pravo kërémljenja.

Ščanhfer, *m.* bludni rak (bolest).

Ščanh-haus, *n.* kërëma; —*wirth*, *m.* kërëmar.

Ščanharbeit, *f.* robija.

Ščanh-e, *f.* šanac; obkop, obrov, nasip; *sein Leben in die — schlagen*, svoj život u pogibio vëri, metnut glavu u torbu; —*en*, *v. a.* obkopavati; šanac napraviti; *fig.* mučan posao raditi; —*er*, —*gräber*, *m.* obkopnik, kopač; —*fleiß*, *n.* zastor, okrilje (za obranu); —*forb*, *m.* koš; —*psahl*, *n.* kolac; kolje; —*zeug*, *n.* sprava kopačka, obkopnička.

Ščarf, *f.* četa; jato; mnoštvo.

Ščarben, *v. a.* rezati, sěći, križati (kupuš, itd.)

Ščarboß, *m.* skorbut (bolest).

Ščarf, *adj.* oštar; bridak; jak; jėdak; ljut; rezak; (strenge), oštar; stroj; kėstok; tvėrd; (vom Verstand), oštar, tanak, fin; —*haben*, *m.* imiti zernom; *ein —es Gesicht haben*,

dobro oko imati; ein —er Winkel, oštar, zašiljen, ošterljat kut; ein —er Wind, jak, ljut vëtar; —er Befehl, oštra zapovëst; —blick, m. oštar vid, oštro oko, prozirljivost; oštar pogled; —eifig, *adj.* oštrokutan.

Ščárše, *f.* (des Messers ic.), brid, oštrina; (von Flüssigkeiten), oštrina, oštroća; jakost jëdkost; ljutina; rëzkoća; (Strenge), oštroća; strogoš; žestocina; tvrdoća; (vom Verstand), oštrina, tanćina, bistрина.

Ščáršen, *v. a.* oštriti; zaoštriti; zadëlati; zašiljiti; brusiti; nabrusiti; ein Pferd —, oštro podkovati konja; den Ton —, oštro izgovoriti glas kakov; den Verstand, den Appetit —, oštriti pamet, appetit, rać, tek; ein geschärfter Befehl, oštra zapovëd.

Ščarfrichter, *m.* djelat, kërvnik; vëiar, (t.) pogubnik.

Ščarffhüt, *m.* šicar; puškar.

Ščarffüchtig, *adj.* oštrovid, oštrovidan; *fig.* prozirljiv, bistrovid; —sichtigkeit, *f.* prozirljivost, bistroidost; —sinn, *m.* oštroumnost, tanćina, oštroumje; —sinnig, *adj.* oštrouman, oštroum, tanka, hitra uma; —sinnigkeit, *f.* š. Ščarffsinn.

Ščarfung, *f.* oštrenje; brusenje; šiljenje.

Ščarlach, *m.* škërlët; —beere, *f.* kermes; —en, *adj.* škërlëtan; —farbe, *f.* škërlëtna boja; —fleber, *n.* škërlëtna groznica; —roth, *adj.* škërlëtan; cërljen kao škërlët.

Ščarlei, *m.* oman kosmati (trava).

Ščarmügel, *n.* čarka; —n, Ščarmüjren, *v. n.* čarkati se; poćar kati se; —n. čarkanje.

Ščárpe, *f.* šërpa, pojas vojnićki.

Ščarpie, *f.* oćinci (od platna).

Ščarrt, *f.* štrugać; štergulja.

Ščarren, *v. n.* grebsti; strugati, štergati; riti; kopati; (zusammen —), šgërtati; šgërnuti; mit den Füßen —, šepërkati; kopati nogama; etwas in die Erde —, zagërnuti, zagërtati, zakopati što u zemlju.

Ščarschmid, *m.* bravar.

Ščarte, *f.* zub, šterbina, šterba; š.

Ščartenfrant.

Ščartefe, *f.* nevaljalo, nevrëdno dëlo.

Ščartenfrant, *n.* šerpak (trava).

Ščartig, *adj.* nazubljen, šterbav, pun šterbinah.

Ščarwache, *f.* patrola, straža noćna; —wächter, *m.* stražac, stražar noćni.

Ščarweise, *adv.* na ćete; na jata.

Ščatten, *m.* sën, sëna; der kühle —, hlad; —bild, *n.* sëna; utvora; —hut, *m.* slamni šešir, klobuk od slame; —reich, *n.* kraljestvo od sënah; —riß, *m.* silueta; —spiel, *n.* sëne kinezke; —uhr, *f.* sunćena ura; —werk, *n.* sëne; *fig.* tašte stvari; —zeiger, *m.* skazaljka (od ure sunćene).

Ščattig, *adj.* sënast, sënit; hladovit.

Ščattir-en, *v. a.* sënovati; —ung, *f.* sënovanje.

Ščatulle, *f.* škatulja; skrinjica, sandućie.

Ščätz, *m.* blago; (verborgener), klad; *fig.* (Geliebter, Geliebte), ljubovnik dragi; ljubovnica, draga.

Ščätzbar, *adj.* procënljiv; (kostbar), drag, vrëdan; —keit, *f.* procënljivost; dragocën, vrëdnost, cëna.

Ščätz-en, *v. a.* cëniti, procëniti; poštovati, štimati, štovati, ćastiti.

- misliti, scéniti; —*er, m. cénitelj*,
 cénillac, cénar; —*ergebühr, f. —er-*
lohn, m. cénarina.
- Schätz-geld, n. priátedjeni novci; —**
 gráber, *m. kopalac blaga, nova-*
cah, kladah sakrivenih; —fam-
mer, f. blagajnica; —meister, m.
blagaj, blagajnik; cénitelj; —
schein, m. (t.) blagovnica, bla-
garna cedulja.
- Schätzmeister, m. cénar, cénitelj.**
- Schätzung, f. poreza, danak, dača.**
- Schätzung, f. štovanje, poštovanje,**
 štima, štimanje; —*sbetrag, m. izne-*
sak procéne; —scib, m. cénarska
prisega, zakletva; —spatent, n.
povelja o cénjenju; —preis, —
werth, m. cína procéne.
- Schau, f. ogleđ; vidik, gledanje,**
 razgledanje; *etwas zur — aus-*
stellen, metnuti, staviti na ogleđ,
na vidik; izložiti štogod; zur —
heruntragen, kazati, pokazivati
štogod; ponositi se, dićiti se
čime.
- Schaub, f. Bund.**
- Schaubhut, m. veliki šešir od slame.**
- Schaubrod, n. kruh za oglede.**
- Schaubühne, f. teatar, scena, kaza-**
 lište.
- Schauber, m. groza, ježnja, dèrkta-**
 vica, tèrnutje; *trepet, strah; —*
haft, adj. strašan, strahovit; gro-
zan, grozovit; —n, v. n. ježiti
se, dèrkhati, tèrnuti; trepetati, strah
biti.
- Schauen, v. a. gledati, viriti, mo-**
 triti; *paziti.*
- Schauer, m. suša, krov.**
- Schauer, m. (vom Regen), grád,**
 tuča; *ploha, plahovita kiša; f.*
Schauber.
- Schauer, m. gledalac, gledatelj.**
- Schauerig, adj. hier ist es hübsch —**
- ovdé je lépo toplo; ovdé smo pod
 krovom; *f. Schauberschaft.*
- Schauerlich, f. Schauberschaft.**
- Schauern, f. Schaubern.**
- Schauervoll, f. Schauberschaft.**
- Schauenffen, n. zdéla, jéstvina rad**
 oka.
- Schaufel, f. Schaufelchen, n. lopata;**
 lopatica; —*n, v. a. lopatom ra-*
diti; —rad, n. kolo lopatasto.
- Schau-geld, n. f. Schaumünze; —ge-**
rüst, n. podac (za gledanje).
- Schaufel, f. ljuljaška, nihaljka, zibal-**
 ka; —*n, v. a. ljuljati, nihati,*
zibati; —n, v. n. ljuljati se, ni-
hati se, zibati se; —n, n. lju-
ljanje, nihanje, zibanje.
- Schaun, m. pèna.**
- Schaumen, v. n. pèniti se; — v. a.**
 pènu skinuti, opèniti.
- Schaumig, adj. pènast, pènit.**
- Schaum-felle, f. —löffel, m. pinja-**
 rica (žilica).
- Schau-münze, f. medalja; —platz, m.**
 pozorište, gledalište; *teatar.*
- Schauspiel, n. igrokaz, drama, igra,**
 komad teatarski; —*dichter, m.*
pèsnik dramatički; —er, m. igra-
lac; —erin, f. igralica; —haus,
n. kazalište, igralište, teatar; —
kunst, f. nauk, umètnost drama-
tička.
- Schausüß, n. f. Schaumünze.**
- Schauthurm, m. f. Warte.**
- Schebecke, f. šambek (brod).**
- Schede, m. šarac (konj); —ig, adj.**
 šar, šaren.
- Schebel, m. tikva, lubanja; fig. gla-**
 va, tikva; —*böhrer, m. trepan;*
—stätte, f. kalvaria, kalvarij; gè-
bilište.
- Scheffel, m. vagan (mèra).**
- Scheffeln, v. n. nositi, puniti.**
- Schweibe, f. krug, okrug; ploča, skri-**

la; (zum Schießen), kolut, nišan; (am Fenster), staklo, okno; eine — Brot, landa, kriška kruha; (Knie—), čašica, jabučica (na kolěnu).

Scheibenhöhrer, *m.* svėrdlić (bačvarski); — glas, *n.* ploče, plojke od stakla; — honig, *m.* med u satoru; — schießen, *n.* pucanje u nišan; — schütz, *m.* nišanik.

Scheibe, *f.* (Grenze), medja, granica, medjaš; (Messer—), nožnica, kore, korice; — brief, *m.* razpust, razstavno, razpustno pismo; — kunst, *f.* lučba, kemija; — künstler, *m.* lučbenik, kemik; — linie, *f.* linija od razlućenja; — mauer, *f.* tin, pregrada; — münze, *f.* sitni, drobni, novac, drobno, sitno.

Scheiden, *v. a.* lučiti, odlučiti, razlučiti; razděliti, děliti; Scheute —, razvesti, razieniti; Metalle —, lučiti, razstaviti; — *v. n.* razlučiti se, odlučiti se, razstati se, otići; auß der Welt —, preminuti, prestaviti se, umrići; geschieden leben, biti razstavljen; —, *n.* lućenje; razstanak, odlazak, polazak.

Scheider, *m.* lučitelj.

Scheidewand, *f.* tin, pretin, pregrada; — wasser, *n.* jėdka, krėpka voda; — weg, *m.* razkrižje, razkėrstje, razkėrstnica.

Scheidung, *f.* lućenje; razlućenje; razstanak, odlazak, polazak; (Scheidung), razvod, razstava; — sflage, *f.* razstavna tužba.

Schein, *m.* svėtlost, svėtloća, svėtlina, svėtlo, sjajnost; (Anschein), vid, izlika; slika; lice, obraz; prička, prikaza; schriftlicher —, pismo, isprava, teskera; svėdočba, svėdočanstvo; nach dem —, po

vidu; zum —, éiniti što rad oka, na izliku, toboke; ber — um das Haupt der Heiligen, zrake, svėtlost; (Tauschung), obsėna, obmana.

Scheinbar, *adj.* tašt; lažljiv, neistinit; pričinjen; pretvoran; rad oka, tobožni; — seht, *f.* taština; lažljivost, neistinitost; pretvornost.

Scheinchrist, *m.* lažljiv, pretvoran kėrstjanin; licumirac.

Scheinen, *v. n.* (leuchten), svėtiti, sjati; *fig.* éiniti se, viděti se.

Schein-freund, *m.* lažljiv, kriv prijatelj; — gelehrt, *adj.* na izliku, prikazan učeni; — grund, *m.* lažljiv, tašt, izprazan dokaz, lažan razlog; — gut, *n.* dobro namiljeno; — handlung, *f.* izllėno, tobožno đėlanje; — heilig, *adj.* licumėran; — e, *m.* licumėr, licumėrac; — heiligkeit, *f.* licumėrstvo, licumėrnost; — kauf, *m.* pretvorno kupljenje; — krank, *adj.* prikazan bolestan; pretvoran bolestanik; — mittel, *n.* prikazan lėk; — tob, *m.* prikazna smėrt; — tobt, *adj.* obumro, prikazni mėrtvac; — tugend, *f.* pretvorna krėpost; — vertrag, *m.* tobožna pogodba.

Scheiße, *f.* (gem.), govno; (Durchfall), sračka, lijavica.

Scheißen, *v. a.* (im gem. Leben), srati.

Scheißer, *m.* posranac.

Scheit, *n.* cėpanica, glavnja, poleno.

Scheitel, *m.* tėme, vėrh glave; — linie, *f.* tėmena linija; — *n.* *v. a.* (die Haare), lučiti; razděliti kosu; — punkt, *m.* zenit, točka tėmena; — recht, *adj.* tėmen.

Scheiterhaufen, *m.* lomača, spraznica, sgorėnica.

Scheitern, *v. n.* razbiti se, skėrići se, razkėrići se; (nicht gelingen), neudati se, neizić za rukom.

Scheitholz, *n.* cépanice, razcépana derva.

Schel, *adj.* razrok, iklljav; — jemanden ansehen, pogledat kogo krivo, po préko, na krivo.

Schelfe, *f.* ljuska, oljuština; kora; kožurica.

Schelsen, **Schelfern**, *v. a.* lupiti, ljuštiti.

Schelfern, *sich*, *v. r.* lupiti se, ljuštiti se.

Schelle, *f.* zvonac, zvončić, zvonce; praporac; (in der Karte), tikva, bundeva; (Schellen), lisice, lisičine.

Schellen, *v. a. & n.* zvoniti; zvečati.

Schellen-geläute, *n.* zveka od praporacah; — kappe, *f.* ludjačka kapa; — schlitten, *m.* saonice s praporci.

Schellhengst, *f.* Beschäler.

Schellkraut, *n.* rosopas (trava).

Schellack, *m.* gumilak u ploščicah.

Schelm, *m.* lupež, lopov; lukavac; der arme —! siromah, jadnjak; — erer, *f.* lupežtva, lopovština; lukavština; — isch, *adj.* lopovski; lukav; — streich, *m.* — stück, *n. f.* Schelmerer.

Schel-sucht, *f.* zavist, nenavist, nenavidost; — süchtig, *adj.* zavidan, nenavistan, nenavidan.

Schelten, *v. a. & n.* karati; psovati, opsovati koga; ružiti; gerditi; kleti; jemanden einen Narren —, reč komu, da je budala, nazvat ga budalom; —, *n.* karanje; psovanje; ruženje, gerdjenje.

Scheltwort, *n.* psovka, pogërda, kletva.

Schema, *n.* primër, pregledalica.

Schemel, *m.* podnožje; skamilica, skamia.

Schenf, *m.* kërëmar; peharnik.

Schenfbar, *adj.* poklonjiv.

Schenfe, *f.* kërëma.

Schenfel, *m.* stegno, but; noga.

Schenken, *v. a. & n.* (cingießen), točiti; natočiti, utočiti; (als Schenk), točiti, kërëmiti, prodavati; (geben), dati, darovati, pokloniti; die Schulden — jemanden, odpuštiti komu dugove.

Schenker, *m.* darovnik.

Schenksaß, *n.* čabar.

Schenk-gerechtigkeit, — freiheit, *f.* pravo, slobostina za točiti vino itd.; — fanne, *f.* veliki kërëag; — teller, *m.* podčasnjak; — tisch, *m.* stolnica.

Schenkung, *f.* poklon, dar; darovanje, poklanjanje; — surkunde, *f.* darovna isprava; — svertrag, *m.* pogodba o darovanju.

Schenkwrth, *m.* kërëmar; — in, *f.* kërëmarica.

Scherbe, *f.* Scherbel, *m.* crëp, crëpina.

Scherben, *m.* lonac, gërënac; — gericht, *n.* ostracizam.

Schere, *f.* škare, nožice.

Schere, *v. a. & n.* (Schafe, Luch etc.) stridi; den Bart —, briti, bejati, bričiti; (bei den Webern), naviti; einen —, mačiti koga, dosadjivati komu, biti komu od neprilike; die Unterthanen —, globiti podložnike; durch Neben —, rugati se, podsmëvati se komu; sich fort —, ternjati se, vući se, pobirati se, otići; sich nichts darum —, nehajati, nemariti zašto; das Schert mich nichts, briga me je zato, marim ja za to; — n. strigonje; brijanje, bričenje; dosadjivanje; mučenje; globljenje; navijanje.

Scherenschleifer, *m.* brusar.

Scherer, *m.* strigač; briac.

Šchererei, *f.* dosada; dosadjivanje; neprilika.
 Šcherf, *m.* Šcherstein, *n.* beč, dinar, mangura; sein — beitragen, učiniti što je, koliko je moguće.
 Šcherge, *m.* barabanat, ustavnik, pandur.
 Schermesser, *n.* britva, briača, briačica.
 Scherpe, *f.* Schärpe.
 Scherwenzel, *m.* dolnjak (u kartah); *fig.* perpoša.
 Scherwolle, *f.* strižena vuna.
 Scherz, *m.* šala; aus —, od šale; im —, u šali.
 Scherzeit, *f.* striženje, vréme od striženja.
 Scherzen, *v. n.* šaliti se.
 Scherzeug, *n.* sprava berberska.
 Scherzgedicht, *n.* pjesan šaljiva.
 Scherzhaft, *adj.* šaljiv; —igkeit, *f.* šaljivost.
 Scherzliebend, *adj.* šaljiv; —name, *m.* šaljivo ime; —rede, *f.* šala, šaljiv govor; —weise, *adv.* šale radi, za šalu; od šale.
 Scherz, *m.* kljano platno.
 Schu, *adj.* plašljiv; strašljiv, bojazljiv; stidljiv; — gewordenes Pferd, poplašen konj; — machen, poplašiti.
 Schu, *f.* strah, bojazan; stid.
 Schuch-e, *f.* strašilo; —en, *v. a.* strašiti; plašiti; poplašiti; uplašiti.
 Schunen, *v. a.* plašiti se, bojati se, strašiti se, strah biti; sich —, stidjeti se, sramiti se, stid, sram biti; vor etwas sich —, bojati se čega; uklanjati se, ugibati se čemu.
 Schuer, Schune, *f.* žitnica, hambar; itagal. [lar.
 Schuerfaß, *n.* ledjen, mēdenica, go-

Schuer-frau. —magb, *f.* ribalica; pomivalica; —fraut, *f.* Rannen-fraut; —lappen, *m.* otiralo, kerpina, pomivalo; —n, *v. a.* ribati; terti; čisti; svētlati, prati, pomivati; —sand, *m.* pēsak (za ribanje, svētlanje); —wisch, *m.* otiralo, kerpina, pomivalo.

Scheuler, *n.* naočnjak.

Scheune, *f.* Schuer.

Scheusal, *n.* strašilo; gerdoba; (Abscheu), mēzost; (Ungeheuer), nakaza, neman.

Scheußlich, *adj.* strašan, grozan, grozovit; gadan; mēzrak; gnjusan; —heit, *f.* gnjus, gnjusota; gerdoba; gadnost, gad; grozovitost.

Scheve, *f.* Schübe.

Schicht, *f.* red, vērsta; (Theil), dio; die — antreten, početi dēlo; *fig.* huja; — machen, prestat od posla, hujati.

Schichten, *v. a.* metnuti u red; u vērstu složiti; razrediti, razporediti; (theilen), dēliti, razdēliti; lučiti.

Schicht-meister, *m.* glava od rudarah, platjalac rudarski; —schreiber, *m.* pisar rudarski; —weise, *adv.* redom; na vērste; vērstu po vērstu.

Schick, *m.* pristojnost.

Schicken, *v. a.* slati, pošljati; poslati; odpraviti; uputiti, naputiti; einen in's Glend —, prognati koga; nach einem, nach etwas —, poslati po koga, po što; Gott hat es einmal so geschickt, Bog je tako htio, bila je božja volja; sich —, *v. r.* (sich bereiten), spremati se, spravljati se, pripravljati se; (geschickt sein), bit za što; sich in etwas —, priviknuti se, naučiti se čemu; (schicklich sein), pristojati se; wenn es sich gerade so schickt,

ako se baš tako dogodi; je nach-
dem es sich schickt, već kako bude;
sich nicht zusammen —, neslagati
se; nepogadjati se.

Schidlich, *adj.* pristojan; pristao;
sgodan; —keit, *f.* pristojnost;
sgoda.

Schidfal, *n.* udes, sudbina; sréca;
naméra; baš widrige —, zao udes,
zao čas, huda sréca.

Schidung, *f.* slanje; poslanje; (**Schid-
fal**), udes; sréca; naméra; Gottes
—, volja božja, providjenje, pro-
vidjenstvo božje.

Schieben, *v. a.* rivati, turati; rinuti,
turiti, potisnuti; Regel —, ku-
glati se; baš Brod in den Ofen
—, metnuti kruh u peć; den Nie-
gel —, zasunuti; einen Auftrag
von sich —, ugnuti se, ugibati se
naručku kakovu; die Schuld auf
einen —, kriviti, potvarati koga;
auf die lange Bank —, protezati,
zatezati posao kakov; sich —,
pomaknuti se, otié s mésta.

Schieber, *m.* lopar; zapor, zasun-
ka.

Schiebbarren, *f.* Schubbarren.

Schiebling, *m.* odgnanac, gonjenac;
(in Zus.) odgnanski.

Schiebmauer, *f.* Scheidewand.

Schiebs-gericht, *n.* izbrani sud; —
mann, —richter, *m.* izbrani sudac;
—spruch, *m.* sud obranički.

Schief, *adj.* kriv; kos; nakrivljen;
naheren; popréčan; izpréčen; fig.
einen —en Kopf, —en Verstand
haben, zlu, hédjavu glavu, slabu
pamet imati; ein —es Wesen, ne-
skladni naćini; — adv. — den-
ken, naopako, krivo suditi, misliti;
— gehen, na krivo, na hero léi;
etwas — anfangen, naopako što-
god početi; Jemanden — ansehen,

na krivo, popréko, na kosa koga
pogledati.

Schiebsbeinig, *adj.* krivonog.

Schiefe, *f.* kosina, kosost; krivost.

Schiefer, *m.* brusilovica (kamen);
(Splitter), trun, ćepka; —blau, *n.*
modrilo od brusilovice; —bruch,
m. ruda od brusilovice; —dach, *n.*
krov od brusilovice; —decker, *m.*
pokrivač od kućah; —icht, *adj.*
brusilovici spodoban; —ig, *adj.*
ćepak; —n, sich, *v. r.* lupiti se,
ćepati se; —platte, —tafel, *f.*
ploča, skrla od brusilovice; —
schwarz, *n.* ćernilo od brusilovice;
—weiß, *n.* ćepko béliło; —zahn,
m. ćepak zub, kèrk zub.

Schiefheit, *f.* Schiefe.

Schiele, *v. n.* škiljiti, razroko gle-
dati; gledat izpod oka; —end,
adj. škiljav, razrok; —e Farbe,
igrajuća boja.

Schienbein, *n.* ćev, golén, golénica.

Schiene, *f.* (am Kabe), šinja; (bei den
Wundärzten), daska.

Schieneisen, *n.* plosnato, plesno
gvozdje, želézo.

Schiene, *v. a.* (ein Kabe), okovati
kolo; ein gebrochenes Bein —,
metnut u daske prebijenu nogu.

Schiennagel, *m.* ćavao od šinje.

Schier, *adv.* skoro, malo ne, o ma-
lu, u malu.

Schierling, *m.* kukuta, trabeljika
(trava).

Schieße, *f.* lopar, lopata krušna.

Schießen, *v. a.* teći; padati; sèrn-
ti; — lassen den Zügel, pustiti,
popustiti uzdu; — *v. a.* puknuti;
pucati; mit Pfeilen —, stréljati;
er ist in sie geschossen, zaljubljen
je; einen über den Haufen —, s-
bit koga iz puške; Blitze —, me-
tati, bacat gromove; jornige Bl-

de —, sèrdito gledati; in bic
Höhe —, rasti, uzrasti, protegnuti
se (u vis); **Gelb** zusammen —,
sastaviti, sakupiti sumu nova-
cah; geschossen sein, sulud, luckast,
ludast biti; — *n.* pucanje; strè-
ljanje; ein — halten, nišaniiti se,
pucat u nišan.

Schieß-gewehr, *n.* puška; pištolja;
samokres; — graben, *m.* — haus,
n. — platz, *m.* — stadt, *n.* f. nišani-
šte, strèliste; — loch, *n.* f. Schieß-
scharte; — pulver, *n.* barut, prah
pušèani; — scharte, *f.* puškarica;
— scherbe, *f.* kolut, nišan; — ta-
sche, *f.* Jagdtasche.

Schiff, *n.* brod; ladja; korablja,
drèvo, dèrvo; (bei den Webern)
èun, èunak; der vordere Theil des
— es, prova, pura; der Hintertheil
des — es, kèrma; zu — e gehen,
ukèrcati se; das — in einer Kir-
che, brod od cèrke.

Schiffbar, *adj.* brodiv, brodan; —
feit, *f.* brodivost, brodnost.

Schiffbau, *m.* gradjenje, gradja bro-
dovah; — er, *m.* gradilac brodo-
vah; — kunst, *f.* arkitektura bro-
darska, gradjenje brodovah.

Schiffbett, *n.* postelja mornarska; —
bretter, *pl.* *n.* daske od broda; —
brod, *n.* beskot mornarski, suhar;
— bruch, *m.* brodolomje, brodo-
kèrsje, razbitje broda; — bruchig,
adj. brodoloman, brodokèrsian, raz-
bijen na moru; — e, *m.* brodolom-
nik, utopnik; — brüste, *f.* most od
brodovah, ladjni most.

Schiffen, *n.* brodiè, brodac, ladji-
ca; korabljica, dèrvce, drèvce;
(bei den Webern) èunak.

Schiffen, *v.* *n.* broditì, voziti se; jè-
dril; — *v.* *a.* voziti.

Schiffer, *m.* brodar, ladjar; mornar,

gospodar od broda; —
lohn, *m.* broditba, brodarina, bro-
darska plata; (Ueberfahrtsgebt),
prevoznina.

Schiff-fahrer, *m.* pomorac, brodar;
— fahrt, *f.* brodarstvo, pomorstvo;
— fahrtsgefeh, *n.* zakon o bro-
darstvu; — fracht, *f.* teret od bro-
da; — geràthe, *n.* sprava brodar-
ska; — gerippe, *n.* rebra od broda;
— grund, *m.* sentina, dno od bro-
da; — haften, *m.* èaklja; — halter,
m. ustavica (riba); — junge, *n.*
deèko od broda; — kleid, *n.* halji-
na mornarska; — knecht, *m.* ladjar;
mornar; — korb, *m.* koš, kosa,
gajba (od broda); — kunst, *f.* bro-
darstvo; — last, *f.* last (dvè tone);
— laterne, *f.* lanternà' brodarska;
— leute, *pl.* mornari; ladjari; —
mühle, *f.* mlin na ladji; — pech, *n.*
katran, pakao; — pfund, *n.* šipund
(vèrsta od mère); — pumpe, *f.* si-
saljka od broda; — reich, *adj.* tko
ima, gdè ima mnogo brodovah;
— rose, *f.* kumpas; — sand, *m.* so-
vèrnja, sagurna.

Schiffs-amt, *n.* brodski, ladjni ured;
— boden, *m.* dno od ladje, sentina;
— Capitàn, *m.* kapetan od broda.

Schiffell, *n.* gumina, èelo, palamar,
konop od broda.

Schiffs-flagge, *f.* brodostèg, zastava
od ladje; — flotte, *f.* Flotte; —
fracht, *f.* teret od broda; — herr,
f. Schiffespatron; — hintertheil, *n.*
kèrma; — hiel, *m.* koluba; —
knecht, — mann, *m.* ladjar, hajoš,
mornar; — labung, *f.* tered od
broda; — mühle, *f.* vodenica; —
patron, *m.* zavètnik od broda; —
raum, *m.* prostor unutèrnji od
broda; — rheber, *m.* ladjnik, brod-
nik, gospodar ladje; — schnabel,

- m. nos, kljun, puž od broda; —
 solbat, m. soldat, vojnik pomorski; —
 spiegel, m. kërma; —
 spur, f. pruga, trag za brodom; —
 theer, m. katran, pakao; —
 volk, n. mornari; —
 wand, f. bokonj; —
 werft, n. kantir, ìkar, ìkver; —
 zimmermann, m. kalafat; —
 zoll, m. brodarina, ladjarina.
- Schiffwiebad, m. beskot, suhar; —
 treppe, f. stuba, lætve od broda; —
 wurm, m. grizlica morska; —
 zoll, m. brodaarina; —
 zug, m. ekspedicia, vojska pomorska; je-
 dek konjah.
- Schifanc, f. pletka, zapletka, vuh-
 venstvo.
- Schilb, m. (pl. —c), ìtit; (Schuß)
 ìtit, zaštita, obramba, okrilje.
- Schilb, n. (pl. —er), cimer; (Wap-
 pen(schilb), gërb.
- Schilberei, f. oris, opis.
- Schilberhaus, n. stražarница.
- Schilbern, v. a. opisati, orisati; opi-
 sivati, orisivati.
- Schilbern, v. n. bit na straži, stra-
 žiti, stražariti.
- Schilbernd, adj. opisan.
- Schilberung, f. opis, oris; opisanje;
 opisivanje, orisivanje.
- Schilb-fisch, m. f. Schiffhalter; —
 halter, m. ìtitodërjac; —
 knapp, —tråger, m. ìtitnik, ìtitonoša.
- Schilbröt-c, f. kornjača, želva; —
 en, adj. od kornjače, od želve;
 —enschale, f. kora od kornjače,
 od želvc.
- Schilblaus, f. kermes.
- Schilbpadd, n. f. Schilbrötenschale.
- Schilbråger, f. Schiffknapp.
- Schilbwache, f. straža.
- Schilbzapfen, m. ðep topovskl.
- Schiff, m. š. n. rogoza; sita; tërst,
 tërstika, tërška; —
 becke, f. hasu-
- ra, stara, rogožina; —
 grad, n. rogoza; —
 icht, —reich, adj. pun site, rogoze, rogozom, sitom obra-
 šten, zarašten; —
 flinge, f. noi, sablja itd. izdubljena; —
 meer, n. (in der Bibel), cërlijeno more; —
 rohr, n. f. Schiff.
- Schillern, v. n. igrati, titrati, mē-
 njati, prelěvati boju.
- Schillertafel, m. tafeta igrajuća, ti-
 trajuća.
- Schilling, m. ñiling; fig. ñibje, ñibe.
- Schimmel, m. (weißeß Pferd), bēlac (konj).
- Schimmel, m. plēsan; —
 ig, adj. plēs-niv; —
 n, v. a. plēsñiviti, za-
 plēsñiviti, poplēsñiviti.
- Schimmer, m. blisk, bliska; bliska-
 nje; sjajnost, sjanje; svētlost; ein
 — der Hoffnung, iskra ufanja; —
 n, v. n. bliskati, bliskati se, sjati,
 sěvati, svētiti se; —
 n, n. bliska-nje, sjanje, sěvanje.
- Schimpf, m. poruga, pogërda, psov-
 ka; ukor; prikor; sramota; —
 en, v. a. gërditi; psovati; karati;
 sramotiti; —
 lich, adj. sramotan; pogërdan;
 —
 name, m. naděveno, pogërдно ime, naděvak; —
 rede, f. pogërđan govor, pogërđne rēč;
 —
 wort, n. pogërđna rēč, psovka.
- Schindaß, n. mērcina, stěrvina, leš,
 lešina.
- Schindanger, m. deraļiste, ñivoder-
 nica.
- Schindel, m. ñindala, ñindra, ñindri-
 ka, ñilba; —
 bach, n. ñilben krov, krov od ñindre; —
 n, v. a. pokri-
 ti, pokrivati ñindrom.
- Schind-en, v. a. derati; guliti; glo-
 biti; —
 er, m. ñivoder, derać; —
 erci, f. deranje; guljenje; glo-
 ljenje; —
 erfarrcn, m. ñivoderška, deraška kola; —
 erfacht, n. dera-

- čki, živoderski momak; —grube, f. živodernica, deralište; —máhre, f. mércina.
- Schinken, *m.* šunka, but.
- Schirpe, *f.* lopata.
- Schuppen, *v. a.* gèrnuti; kopati lopatom.
- Schirm, *m.* zaslon, zastor; obvod; *fig.* zaštita, obramba, okrilje; —dach, *n.* zaslon od vétra; —en, *f.* Beschirmen; —hut, *f.* Fallhut; —leber, *m.* krov od karucah; —palme, *f.* palma, poma gorska; —vogt, *m.* zaštitnik cèrkve koje; —werke, *pl. n.* obrane.
- Schirpen, *f.* Zwiſchern.
- Schirr-holz, *n.* lés, dèrvo za gradju; —kammer, *f.* Geschirrkammer; —meister, *m.* méstar od sprave, od pèrljaga.
- Schiff, *m.* sranje, kaka.
- Schlacht, *f.* boj, bitka.
- Schlacht-banf, *f.* klupa mesarska; mesnica, mesara, klaonica, kasapnica; —bar, *adj.* za zaklanje, za ubitje.
- Schlachten, *v. a.* ubiti; ubijati; klati; zaklati; — *v. n.* nàch einem; —nametnuti se na koga, véréi se u koga.
- Schlächter, *m.* mesar.
- Schlacht-feld, *n.* bojište, polje od boja; —gesang, *m.* pèsma bojna; davoria.
- Schlacht-haus, *n.* —hof, *m.* mesnica, mesarnica, klaonica; —messer, *n.* mesarski nož; —opfer, *n.* žertva, posvetilište.
- Schlacht-ordnung, *f.* bojni red; —pferd, *n.* bojni konj, konj od boja; —schwert, *n.* mač.
- Schlacht-reuer, *f.* mesarina; —tag, *m.* (an dem geschlachtet wird), tu-éin dan, dan klanja; —vieh, *n.* mar-

va za mesaru; (Wastvieh), ugojena marva; —zettel, *m.* dopuštenje za ubiti marvu.

Schlaef, *m.* talog, mut.

Schlaef-e, *f.* izvarak, okuhina; truska; péna; —en, *v. n.* pénti se, metat izvarke, truske; —ig, *adj.* pun izvarakah, trusakah; nečist; (regenhast), daždovit, kišovit.

Schlaefwurſt, *f.* kobasica.

Schlaef, *m.* san; spanje, spavanje; počinak.

Schlaefe, *pl.* slépo oko.

Schlaefen, *v. n.* spati, spavati; počivati; ležati; —gehen, leći, ié, spavati; — *n.* spanje, spavanje; san.

Schlaefer, *m.* spavač, spavalac; drémalo, pospanac; —in, *f.* spavačica, spavalica; pospanica, drémalica.

Schläfern, *v. n. i.* drémati.

Schlaff, *adj.* slab, razslabljen, odapet; popustio; —machen, slabiti, oslabiti, razslabiti; —werden, popustiti; oslabiti; —es Wetter, vlažno, mokro vréme; —heit, *f.* slabost, odapetje.

Schlaf-geld, *n.* platja za spanje, (t.) noénica; —gemach, —zimmer, *n.* —kammer, *f.* ložnica; —geſell, —kammerad, *m.* drug od postelje; —haube, *f.* spavaća kapa; pospanka, drémalica; —heſen, *pl.* spavaće svitice; —krankheit, *f.* Schlafsucht; —kreuzer, *m.* noénica, krai-car spavaći; —loß, *adj.* bezsan, budan, na javi, bez sna; —loſigkeit, *f.* bezsanost, bdénje, java; —mittel, *n.* spavaći lék; —mütze, *f.* spavaća kapa; *fig.* drémalo, pospanac; pospanica, pospanka; —velz, *m.* pokućna bunda, šuba; —ratte, *f.* puh; *fig.* drémalo.

Schläfrig, Schläferig, adj. pospan, drémljiv, spavačiv; —feit, *f.* drémljivost, pospanost, spavačivost; drém, drémež.

Schlas-roč, m. pokuéni kuntoš, haljna pokuéna; —stéle, —státte, *f.* spavače místico; —súcht, *f.* mértvilo, mértvi san; —súchtig, *adj.* mértvosanen; —trank, *m.* spavači napitak; —trunk, *m.* napitak priena; —trúnken, *adj.* sanen, bunovan; —zeit, *f.* vréme od spanja, doba od počinka; —zimmer, *f.* Schlafgemach.

Schlag, m. udar, udarac; (beš Herzene, Pulses, einer Glóde), kucanje, bijenje, udaranje, lupanje; (einer Münze), kov; (Kutschenschlag), vrata, vratašica od karuca; (der Nachtigall, Wachtel), pévanje, (Art, Gattung), véستا, sela; struk; pasmina; poreklo; rod; (Krankheit), kaplja; **Schläge, pl.** batine; ber — im Walde, dérvarenje, mésto, gde se dérva séku; —aber, *f.* Pulsader; —balsam, *m.* balsam od kaplje; —bar, *adj.* za poseč; —baum, *m.* pranjga, štranjga, préénica.

Schlagebrúcke, f. Zugbrúcke.

Schläge, pl. f. Schlag; —faul, *adj.* tko neosétja batinah.

Schlägel, m. malj, maljié, maljica, bat, batié; (bei geschlachtetem Vieh), stražnji óerek, stegno.

Schlagen, v. n. (als das Herz, der Puls, die Uhr), biti, udarati, tuéi, kucati; an etwas —, udarit o što; (von der Nachtigall), pévati, pojaati; aus der Art —, izroditi se; in etwas —, spadati, sliáti kamo; — v. a. udariti; kucnuti, kucati; tuéi, biti; **Selb** —, kovati novce; den Feind —, razbiti,

potué neprijateljja; **Solz** —, dérva sééi; etwas in den Wind —, nemariti, nehajati za što; zane-mariti štogod; etwas in Papier —, zaviti, zamotati štogod u papir; die Arme in einander —, prekérstítí, metnuti na križ ruke; die Unkosten auf die Waare —, sračunati troškove na robu; die Interessen zum Kapital —, uzeti kamate u glavno; den Ball —, lop-tati se, igrati se lopte; einen Triller —, potresti, potresati (glasom); einen Nagel in die Wand —, udariti, zabiti čavao u zid; einen Schuh über den Leisten —, nabit na kopito; Del —, ulje préiati, téštiti, ózimati; eine Brúcke —, napraviti most; einem eine Ader —, otvoriti žilu, kérv komu pu-stiti; einen zum Ritter —, napraviti koga vitezom; etwas durch ein Sieb —, prosijati štogod; den Mantel um sich —, zamotati se u kabanicu; sich —, v. r. tuéi se, biti se, udarati se; sich zu einem —, pridružiti se, pristati k komu; sich auf die Seite —, uklo-niti se, ugnuti se; sich mit Sorgen —, pojédati se, grizti se od skérbi; sich mit seinen eigenen Worten —, ubiti, ubijati sam sebe, sam proti sebi govoriti; sich etwas aus dem Sinne —, izbit što sebi iz glave; sich in das Mittel —, medjustati, medjustanutí; sich rechts, links —, obratjati se, kre-tati se s desna na lévo; ein schlagender Beweis, nadvladni dokaz; — n. bijenje, udaranje, kucanje; pévanje, pojanje; boj, bitka.

Schläger, m. ubojica; mejdandšia; — ei, *f.* hérvanje, čupanje; boj.

Schlägesaß, *m.* datak, danak, daća za kovanje novacah.

Schlagfluß, *m.* kap, kaplja.

Schlaggold, *f.* Knallgold.

Schlag-holz, *n.* dërva za posëc; (Schlägel), malj, maljica, batie; —loth, *n.* (t.) pripoj; —regen, *m.* plaha, plahovita kiša, ploha; —schatten, *m.* (in der Malerei), sënna; —schuß, *f.* Schlägesaß; —taube, *f.* pitom golub.

Schlaguhr, **Schlaguhr**, *f.* bijuća ura, bijući sat.

Schlagwerk, **Schlagwerk**, *n.* bilo (od ure).

Schlagwasser, *n.* voda od kaplje.

Schlagwort, *n.* naznaćna rëc; prića.

Schlagwunde, *f.* rana od udarca.

Schlamm, *m.* grez, blato, glib, kao; —beißer, —beißer, *m.* piskor, čikov.

Schlamm, *v. a.* plakati, prati; o-prati, izplakati; čistiti; očistiti: mitl; pomiti.

Schlamm, *v. n. fig.* izerati, pijančovat, veselo živëti; lokati.

Schlamm, *m.* pomivalac, izplakalac; *fig.* proždor; —ci, *f.* proždorlost; pijančovanje.

Schlamm-grube, —pfütze, *f.* kaluža.

Schlammig, *adj.* kalovit, blatan, glibovit, grezovit.

Schlampampen, *f.* Schlamm.

Schlamp-e, *f.* napoj; *fig.* slandra, loća, smucka; —en, *v. a.* lokati; *fig.* slandrati, smucati se; —ig, *adj.* slandrav, smuckav.

Schlange, *f.* zmija, kaća, guja, gujina.

Schlängeln, *sich*, *v. r.* vijugati se, krivudati se, izvijati se; —*n.* krivudanje, vijuganje.

Schlange-artig, *adj.* gujast, zmijast; zmijnl, zminjl; —biß, —

sich, *m.* ujedina od zmije; —brut, *f.* skot zminjl; —fürmig, *adj.* vijugav, izvit, vijugast; —gang, *n.* izvitak, zavoj; —gras, *n.* kozalac zminjl, zminac (trava); —haut, *f.* —balg, *m.* svlak, košuljica od zmije; —haar, *n.* kosa zminja, vlasti zminjl; —holz, *n.* zminje dërvo; —kopf, *m.* glava od zmije; —köpf, *adj.* zmioglav; —kraut, *f.* Schlangengras; —linie; *f.* vijugasta linia; —stein, *m.* zmijevik, ošt (kamen); —träger, —mann, *m.* (Sternbild), zmijsnik (zvëzdovje); —wurzel, *f. f.* Schlangengras; —zunge, *f.* zminjl jezik.

Schlang, *adj.* vit, vitak, tanak, tanen, gibak; —heit, *f.* vitost, vitkost, gibkost, tankoća.

Schlapp, *f.* Schlaß.

Schlapp, *f.* udarac, udar; razzap; *fig.* nesrëća; pljuska.

Schlappen, *v. n.* visëti; klapati.

Schlapphut, *m.* klempav šešir, klobuk.

Schlarsche, *m.* lënjak, lećak, bezposlica, danguba; —ngesicht, *n.* lopovsko lice; —nland, *n.* utopia, zemlja, gdë pećeni golubi u usti padaju.

Schlarsche, *f.* papuča.

Schlarsen, *v. n.* klapati.

Schlau, *adj.* lukav, hitar, šegav.

Schlauch, *m.* mëh, mëšina, tulum, tulumina.

Schläuber, *ic. f.* Schleuber, *ic.*

Schläubern, *v. n.* lengariti se, lën biti.

Schlau-heit, *f.* lukavost, lukavština, hitrina, hitroća, šegavost; —kopf, *m.* lukavac, šegavac.

Schlecht, *adj.* (einfach), prost, priprost; (nicht gut), zao, hërdjav.

- nevaljao, zločest; potišten; — *er* Wetter, zlo, ružno vréme; — *er* Mensch, zločest, hěrdjavo, pogan čověk; — *und* recht, prav i zdrav; — *adv.* zlo, hěrdjavo, nevaljalo.
- Schlechterdingš, *adv.* baš, upravo; svakako; — *nicht*, nikako, nipošto, pod nikakov način.
- Schlechtweg, — *hin*, *adv.* baš, upravo; u kratko, bez obzira; zlo, hěrdjavo.
- Schlecken, *ic. f.* řekten, *ic.*
- Schlecken, *v. n.* lizati se, oblizivati se; oblizati se.
- Schleche, *f.* těrjnina; — *nbaum*, — *nborn*, *m.* čěrni glog, čěrni těrj; — *wein*, *m.* těrnovo vino.
- Schleichbruder, *m.* potajni štampar.
- Schleich-en, *v. n.* puzati, puziti, milěti; smucati se, vući se; hěrbei — *prikrasti* se; *sich* davon —, *u* *krasti* se, otići kradom; — *v. a.* Waaren —, *kriomčariti*, *uvoziti* kradom robu inostranu; — *enbeš* Fieber, *n.* potajna, tajna groznica; — *er*, *m.* potmimrak, šaralac, šaren-čověk; — *handel*, *m.* tajna, potajna těrgovina, kriomčarenje, krijumičarenje; *den* — *handel* treiben, *krijumičariti*, *kriomčariti*, *uvoziti* kradom robu; *händler*, *m.* krijumičar, kriomčar; — *waare*, *f.* kriomčarska roba; — *weg*, *m.* tajni, tatski put, put zabranjen; *auf* *einem* — *wege*, *izpod* štita (otišao).
- Schleier, *m.* veo, prekrivalo, (t.) prijevjes, koprena; *den* — *nehmen*, *obući* se u duvne; — *lehen*, *n.* ženska podarbina; *feud* po *preslici*; — *n*, *v. a.* pokrity; — *tart*, *f.* (t.) svadbarina; — *tuch*, *n.* veo, poša.
- Schleifbahn, *f.* tociljavka.

- Schleifbank, *f.* brus, tocilj brusarski.
- Schleife, *f.* (Schlitten), saonice; vlačice; (Schlinge), petlja; šeput; u-zao; (Hutschleife), pletak, plećie, trak za šeširov.
- Schleifen, *v. a.* (eine Festung), razoriti; razvaliti; (schleppen), vući, smucati; einen Buchstaben —, *izgovorit* sladko slovo koje; *Noten* —, slěti, slěvati gajde.
- Schleifen, *v. a.* (glätten), gladiti, laštiti; (weßen), oštřiti, brusiti; naoštřiti, nabrusiti.
- Schleifer, *m.* brusar.
- Schleifkanne, *f.* tulača, čabrica; — *mühle*, *f.* brusarnica; — *rad*, *n.* brusarsko kolo; — *schibe*, *f.* krug brusarski; — *schuhe*, *f.* Schlittschuhe. [rotina.
- Schleissel, *n.* Schleisspāne, *pl. m.* ta-
- Schleissstein, *m.* brus; tocilj,ocio; — *trog*, *m.* korito od tocilja; — *weg*, *f.* Schleichweg.
- Schleife, *f.* linj, linjak (riba).
- Schleim, *m.* slina; sopolj, sopolina; — *brüse*, *f.* sopoljata žlezda.
- Schleimen, *v. n.* uzročiti, činiti, dělati sopolinu; — *v. a.* čistiti, vaditi, izvaditi sopolinu; *skinuti* pěnu (sa šećera).
- Schleimig, *adj.* sopoljat, sopolinav, sopolinast.
- Schleife, *f.* luć; (Charpte), očinci.
- Schleifen, *v. n.* činkati se, sipati se; oćinkati se, osipati se, cěpati se; *derati* se; — *v. a.* cěpati; *Feder* —, činkati, čihati perje.
- Schlemmen, *f.* Schlämmen.
- Schlenber, *m. f.* Schlepplēib; — *er*, *m.* šemutalo, šemutavac; — *gang*, *m.* lěn, kenkav, gingav hod, smucanje; *starinski*, obični hod; — *n*, *v. n.* šemutati, vući se, smucati se, lěno, kenkavo ići.

Schlenbrian, *m.* (Schlenbergang), stari, dedinski običaj.

Schlenfern, *v. n.* mahati; šemutati; praćakati se; mit den Armen — mahati rukama; — *v. a.* bacati, hitati, metati.

Schleppe, *f. rep.*

Schleppen, *v. a.* vući, smucati, potezati; *sich* —, *v. r.* vući se, smucati se.

Schleppenträger, *m.* reponoša.

Schlepp-garn, *f.* Schleppnetz; — kleib, *n.* repata, smucava haljina; — netz, *n.* iztezavica (mržia); — seil, — tau, *n.* gumina, konop, čelo (za potezati za sobom brod).

Schleuber, *f.* praća; — er, *m.* praćar, praćnik; *fig.* kvarit-zanač, pčrtljar; — n, *v. a.* bacati, metati, hitati, turati (iz praće); die Arme —, bacat rukama.

Schleubern, *v. n.* kvarit zanač, pčrtljati; mit den Waaren —, dat u necenu, bacit za ništa.

Schleuberstein, *m.* kamen od praće.

Schleunig, *adj.* bčrz, hitar, skor, nagao.

Schleuse, *f.* hlip, ustava; — engel, *n.* datak, danak od ustave; — n-meister, *m.* ustavar.

Schlich, *m.* Schlichte, *f.* (bei den Webern), tkalačka klija.

Schlich, *m.* (ein Mineral), šlih; (auf dem Schleiffstein), glib, kao na brusu kad se brusi.

Schliche, *pl. m.* potajni puti, tajni klanci i bogazi; (Ränke), plotke, zapletci.

Schlicht, *adj.* jednak, ravan, gladak; *fig.* prost, priprost, jednostavan, naravan, naravski.

Schlichtart, *f.* bradva.

Schlichte, *f.* tkalačka klija.

Schlichten, *v. a.* sjednačiti, pojedna-

čiti; izgladiti, poravnati, izravnati; einen Streit —, utišiti, umiriti, potišiti, dokončati zavadu; Holz —, složiti, slagati đerva.

Schlicht-feile, *f.* fina pila, lima; — hobel, *m.* blanja za gladjenje.

Schlichtung, *f.* gladjenje; jednačenje; ravnanje; (bei Streites), umirenje.

Schlid, *m.* grez, kao, glib gusti.

Schliel, *m.* prėsan valjušak, prėsan komadić tčsta u kruhu.

Schlielen, *v. n.* uvući se.

Schlieflig, *adj.* prėsan, nepećen.

Schliefler, *f.* kopča.

Schließen, *v. n.* zatvoriti, zaključati, zapreći; zu Pflerbe —, dobro, čvrsto jahati; das Kleid schließt gut, dobro stoji haljina; (sich enden), svršiti se, dovršiti se, dokončati se; — *v. a.* zatvoriti, zapreći; zatvarati, zapirati; in Retten —, okovati; einen Vertrag, Frieden —, učiniti, sklopiti mir, pogodbu; (beendigen), svršiti, dovršiti, dočeti, dokončati, zaglaviti; ein Protokoll —, zaključiti napisnik; die Augen —, zažmati, zaklopiti oči; (einen Schluß ziehen), suditi, zaključiti; izvoditi izčega, da...; in sich —, sadržavati, imat u sebi; einen Kreis —, napraviti krug, okrug; ein Bündniß —, udariti uvčt; eine Rechnung —, dovršiti, dokončati račun; sich —, *v. r.* zatvoriti se, zapreći se.

Schließel, *m.* ključar; vratar; tamničar; — in, *f.* ključarica; vratarica.

Schließelgelb, *n.* tamničarina.

Schließlich, *adj.* zadnji, stražnji, napokonji, posljedni; — *adv.* za svčrhu, za zaglavak, napokon.

Schließnagel, *m.* klin, zasunka.

Schließung, *f.* zatvaranje, zapiranje; *f.* Schluß.
Schlimm, *adj.* zao, zločest, hud, pogan, opak.
Schlingbaum, *m.* šibikovina.
Schlinge, *f.* petlja; uzao; (zum Fangen), zanka, zaničica.
Schlingel, *m.* lopov; fauler —, danguba, bezposlica; —ei, *f.* lopovstvo, lopovština; —haft, *adj.* lopovski.
Schlingen, *v. a.* gutati, daviti se.
Schlingen (winden), *v. a.* viti, ovijati, zavijati, zamatati, omatati; *sich* —, *v. r.* viti se, ovijati se.
Schlitten, *m.* saone, sane, sone, saonice; vlačice; —bahn, *f.* saonik, sanik, sonik; —baum, *m.* stan, drvo od saonicah; saonac (jedan kraj od saonicah); —fahrt, *f.* sanjkanje; —tufe, *f.* saonac, salinac, *f.* Schlittenbaum.
Schlittschuh, *m.* skljizače cipele; (Art Eis Schuh), ledenjak.
Schliß, *m.* pukotina, rěz, prorěz; promaha; —en, *v. a.* parati; proparati, razparati, prorězati.
Schloß, *n.* (zum Schließen), brava, zaklop; katanac, lokot; (ein Gebäude), kasteo; dvor; palača; (Luftschloß), zabavni dvor; (Flüterschloß), oganj (od puške); (am Buche), kopča; Schlösser in die Luft bauen, snovat po větru.
Schloße, *f.* grad, tuča, krupa, led.
Schloßen, *v. i.* padati grad, tuča padati.
Schloßenwetter, *n.* grad, tuča.
Schloßer, *m.* bravar; —arbeit, *f.* dělo, posao bravarski.
Schloßheber, *f.* štenci.
Schloßgarten, *m.* dvorski vrt; —hauptmann, *m.* naddvornik; —hof, *m.* dvorište, avlia od kastela.

Schloß-nagel, *m.* čavao od brave; zapirka, zasunka; —riegel, *m.* krakun, krakunić, zasunka.
Schloß-thurm, *m.* toranj, kula od kastela; —vogt, *m.* kastelan; —vogtei, *f.* kastelania; —weiß, *adj.* bio bělat.
Schlot, *f.* Schornstein; —feger, *f.* Schornsteinfeger.
Schlotterig, *adj.* klempav, klapav.
Schlottermilch, *m.* kiselo mlěko.
Schlottern, *v. n.* klempati, klapati.
Schlucht, *f.* klanac, jaruga.
Schluchzen, *v. n.* jecati; (den Schluchzen haben), štucati, štucati se komu; —n, jecanje.
Schluchzen, *f.* Schluchzen.
Schluck, *m.* sěrkaj, sěrečak, gucaj; —en, *v. n.* gucnuti, gutnuti; gutati.
Schlucken, *m.* štucavica.
Schlucker, *m.* fig. ein armer —, ubog djavo, siromah.
Schlust, *f.* Schlucht.
Schlummer, *m.* drěm, drěměz; san; —n, *v. n.* drěmati; spavati, spatı.
Schlumpe, *f.* Schlampe.
Schlumper, *m.* f. Schleppekleid.
Schlumpig, *f.* Schlotterig, Schlampig.
Schlund, *m.* gěrlo, požirak, ždrielo; *fig.* ponor, propast, bezdan.
Schlupfen, **Schlupfen**, *v. n.* puziti, puzati; spuznuti se, popuznuti se; *fig.* über etwas hin —, lako proći překo čega.
Schlupfloch, *n.* rupa, škrapa; kut, skrovište, začkoljina.
Schlupfrig, *adj.* sklizak; gladak; (gefährlich), opasan, pogibělan; (unsittlich), nečist, smradan, nepošten; —keit, *f.* sklizkoča; gladkoča; opast, opasnost, pogibienost; nečistoča, smrad.
Schlupfwinkel, *m.* f. Schlupfloch.

Schlurfen, Schlürfen, v. a. sèrkati; klapati.

Schlupf, m. (Gnde), konac, zaglava, svèrha, zaglavak, svèršetak; (aus Vernunftgründen), zaključenje, sud, izvod, razsudak, zaključak; (Beschluss, Entschluss), nakanjenje, odluka; der — einer Rechnung, svèršetak, doveršenje računa kakova; einen — ziehen, zaključiti, suditi, izvoditi; er hat einen guten —, (im Reiten), dobro èvèrsto jaše; —bericht, *m.* zavèršno, zaglavno izvèstje.

Schlüssel, m. ključ; —bart, *m.* brada od ključa; —bein, *n.* ključ (kost); —flume, *f.* lestegin, leztedaj (cvèt); —büchse, *f.* ključ (za pucaanje); —gelb, *n.* ključarina; —loch, *n.* ključanica; —ring, *m.* kolobar, karika od ključa; —rohr, *n.* èev od ključa.

Schlussfassung, f. zaključak; —folge, *f.* posleđak, posleđovanje.

Schlüssig, adj. nakaniò, odvažen.

Schlussprüfung, f. glavni izpit; —punkt, *m.* piknja, točka; —rechnung, *f.* zavèršni, zaglavni račun; —rede, *f.* silogizam; zaglavak, zaglava; —satz, *m.* zaglava, zaglavak; —schrift, *f.* zaglavni spis; —stein, *m.* ključ, kamen posleđnji; —zettel, *m.* samsarska cedulja; —zylinder, *m.* (in der Druckerei), zadnja, posleđnja, napoknja figura. [ga, ruga, rug.

Schmach, f. sramota, prikor; poru.

Schmachten, v. n. èeznuti, ginuti; —n. èeznutje, ginutje.

Schmachtend, adj. è-znuè, ginuè.

Schmächtig, adj. vit, vitak, tanak; —feit, *f.* vitost, vitkoèa, tankoèa.

Schmachtriemen, m. remen, kaiš (za utezanje).

Schmad, m. ruj (rastje).

Schmade, f. smak (brod).

Schmachhaft, adj. tešan, smašan; —igfeit, *f.* tek, tečnost, smaš.

Schmabbern, v. n. èèèrkati, mazati.

Schmähen, v. a. psovati, rušiti, sramotiti; ogovarati, zloglasiti.

Schmählig, adj. zlerek, ujedan; (ärmlich), siromašan, siromaški, oskudan.

Schmähschrift, (t.) psovnica; —sucht, *f.* ogovaranje, zloglasenje; —süchtig, *adj.* zlerek, ujedan; —ung, *f.* ogovor; ogovaranje; psovanje; gèrdjenje; psovka; —wort, *n.* psovka.

Schmal, adj. uzak, uzan, tanak; tanen; oskudan, bèdan, siromaški, siromašan.

Schmälen, v. n. lajati, krièati, vikati, buèiti; psovati; —n. krièanje, vikanje, lajanje, psovanje.

Schmäler-n, v. a. maliti, umaliti; stiskati, stisnuti; die Ehre —, uzet poštenje, uvrèditi; Jemandes Lohn —, podrèzati komu platju; —ung, *f.* umaljenje; stisnutje; (ber Ehre), pogèrda, uvrèda, uvrèdjenje.

Schmalhans, m. tur in der Neb. bei ihm ist —Küchenmeister, siromaški živi, živari, hèrdjavo se brani.

Schmalte, f. smalt.

Schmalthier, n. (bei den Jägern), lane.

Schmalvieh, n. (in der Landwirthschaft), ovce.

Schmalz, n. maslo; salo; mast; —birn, *f.* vèrsta od krušakah; —en, *v. a.* mastiti; zamastiti.

Schmant, m. skorup, povlaka.

Schmaroz-en, v. n. živèti mukta, muktariti; —er, *m.* muktagia, èankoliz, zdèloliz, nabiguzica, na-

- metpuška; —*erflanze*, *f.* nametno rastje cizopasno, satkarsko rastje.
- Schmarre**, *f.* brazgotina, rana; — *ig*, *adj.* brazgotinast, ranjav, ranjen.
- Schmaſche**, *f.* petlja; (*Sammsfell*), koža jagnječa.
- Schmaſ**, *m.* cmok, cvoka; —*en*, *v. n.* cinoknuti, cvoknuti; cmokati, cvokati.
- Schmauch**, *m.* gust dim; —*en*, *v. n.* pušiti, kaditi, dimiti; dimiti se, pušiti se, kaditi se; —*er*, *m.* pušilac, duhandžia; —*feuer*, *n.* dimljiv oganj.
- Schmauß**, *m.* čast, gostba, sobet, štov.
- Schmauß-en**, *v. n.* častiti se, gostiti se, štovati se; —*er*, *m.* sladokus, masnoguz; —*rei*, *f.* čast, veselje, goštenje.
- Schmecken**, *v. a.* kušati, okusiti, pokusiti; — *v. n.* tečan biti, imati tek; udarati, davati; es schmeckt nach Ruß, udara, dava po čadji; wie schmeckt Ihnen dieses? kako vam se to dopada, kako vam se vidi, čini? sich gut — lassen, svaščno jesti.
- Schmeer**, *m.* salo; —*bauch*, *m.* tərbuh debeli; *fig.* tərbonja.
- Schmeicheli**, *f.* laskanje, ulagivanje, laštenje; gladjenje, dragovanje.
- Schmeichelhaft**, *adj.* laskav, lastiv.
- Schmeicheln**, *v. n.* laskati, lastiti se; ulagivati se; gladiti, dragovati; prilizivati se; sich —, *v. r.* nadati se; misliti; ufati se; — *n. f.* Schmeicheli.
- Schmeichelnd**, *f.* Schmeichelhaft.
- Schmeichler**, *m.* lastivac, laskatelj, ulagivalac, prilizivalac; —*isch*, *f.* Schmeichelhaft.
- Schmeibig**, *f.* Beschmeibig.

- Schmeißen**, *v. a.* baciti, hititi; udarati biti; srati.
- Schmeißfliege**, *f.* muha mesna.
- Schmelz**, *m.* —*glas*, *n.* savat; —*arbeit*, *f.* savat; topljenje, taljenje; —*bar*, *adj.* topljiv, taljiv; —*barkeit*, *f.* taljivost, topljivost; —*butter*, *f.* raztopljeno maslo.
- Schmelzen**, *v. n.* topiti se, taliti se; — *v. a.* topiti, taliti, čvariti, cvrėti; raztopiti, raztaliti.
- Schmelzer**, *m.* topilac; lėvalac, lėvač.
- Schmelz-hütte**, *f.* lėvarnica; —*kunst*, *f.* lėvarstvo; savatleisanje; —*maſer*, *m.* savatleisar; —*malerci*, *f.* savat; savatleisanje; —*ofen*, *m.* peč (za taljenje); —*riegel*, *m.* topionica, lonac (za taljenje); —*ung*, *f.* taljenje, topljenje; —*werk*, *f.* Schmelz.
- Schmergel**, *m.* smerilj (kamen); (*Dortterblume*), lesandra (trava).
- Schmerz**, *m.* f. Schmerzenfall.
- Schmerle**, *f.* vėrsta od ribice..
- Schmerz**, *m.* bol, boleſt; tuga, žalost, pečal; —*en*, *v. a.* boliti; žalostiti, peči, mučiti; —*engelb*, *n.* (t.) bolnina, ubojina; —*haft*, —*lich*, *adj.* bolan, boleſtan; tužan, žalostan; —*los*, *adj.* bez boleſti; bez tuge, bez žalosti.
- Schmetterling**, *m.* leptir, lepir, metulj.
- Schmetter**, *v. n.* gėrmėti; zujiti; oriti se; — *v. a.* udariti; razbiti; baciti.
- Schmid**, (*Schmieb*); *m.* kovač; —*in*, *f.* kovačica.
- Schmiede**, *f.* kovačnica, viganj; —*baſg*, *m.* mēh, mēšina kovačka; —*esse*, *f.* viganj; —*hammer*, *m.* bat kovački; —*handwerk*, *n.* kovača, kovački zanat; —*suecht*, *m.* me-

mak kovački; —fohle, *f.* ugljen; —meister, *m.* majstor kovački.

Schmieben, *v. a.* kovati; in Ketten —, okovati.

Schmiebeschlaede, *f.* okujine, izvarak; —zange, *f.* kljéste kovačke; —zeug, *n.* sprava, orudje kovačko.

Schmiege, *f.* skvadra uvitljiva, sagibljiva.

Schmiegen, *v. a.* privinuti, priviti, savinuti, svinuti, prignuti, sagnuti; sich —, *v. r.* svinuti se, privinuti se, priljubiti se; *fig.* poniziti se, sniziti se; sich an etwas —, uhvatiti se, uloviti se česa.

Schmieele, *f.* Binse & Schwiele.

Schmier, *n.* salo.

Schmierasien, *pl.* čerčakarje; mit, mito.

Schmierbüchse, *f.* kutia, sud od masti.

Schmiere, *f.* mast.

Schmierer, *v. a.* mazati; perljati, zamazati; omazati; opèrljati, zapèrljati; den Wein —, méšati, kvarati vino; einem die Hände —, mititi, podmititi koga; einem das Maul —, zamazati, premazati komu usti; (prügeln), devetati, lupati; izlupati, izbiti.

Schmierer, *m.* mazalac, čerčakalo; —ei, *f.* čerčakaria, čerčakanje.

Schmierig, *adj.* perljav, kaljav, ukaljan, zakaljan, zamazan, omazan, nečist.

Schmierlase, *f.* frižak sir; —salbe, *f.* pomast, mast; —schaf, *n.* izgava, sraobljiva ovca; —wolfe, *f.* nečista vuna.

Schminkebohne, *f.* pasulj, pošanj.

Schminke, *f.* rumenilo; béllilo; —en, *v. a.* rumeniti; narumeniti; bélliti; nabélliti; namazati béllilom,

il rumenilom; —flecken, *n.* kerpica za rumenilo, béllilo; —pflecken, *n.* madež (pristavljeni).

Schmiß, *m.* mah, udar, udarac.

Schmiß, *m.* šikac.

Schmiße, *f.* švigar.

Schmißgen, *v. a.* šiknuti, švignuti, ošvignuti, šinuti, ošinuti, maznuti.

Schmollen, *v. n.* sèrditi se, mèrgoditi se.

Schmorbraten, *m.* pèrjeno, prigano meso.

Schmoren, *v. a.* pèržiti, frigati, prigati.

Schmu, *m.* (gem.) dobitak.

Schmuck, *m.* ures; nakit; naprava; (Gebelsteine), drago kamenje, biser.

Schmuck, *adj.* lep, krasan, pristao.

Schmücken, *v. a.* resiti, kititi; naresiti, uresiti, nakititi; napraviti; — *n.* kitjenje, rešenje; napravljanje.

Schmuckkästchen, *n.* skrinjica s dragim kamenjem; —los, *adj.* bez naprave, bez uresa.

Schmubelig, *adj.* (gem.) nečist, gadan, smradan.

Schmuggeln, *v. a.* kradom uvoziti robu, krijumčariti, *f.* Schleichhändler treiben.

Schmuggler, *f.* Schleichhändler.

Schmunzeln, *v. n.* sméšiti se.

Schmuß, *m.* smrad, gad; —en, *v. n.* smraditi, gaditi, perljati, kaljati, mazati; —ig, *adj.* smradan, nečist, gadan; perljav, kaljav, zamazan; —titel, *m.* nadvornji naslov, vanjski titulo.

Schnabel, *m.* kljun; (an einem Schiff), kljun, nos, puž; —eisen, *n.* rudilo.

Schnabeln, Schnabeliten, *v. a. & n.* (im Scherz), jèsti, daviti se, gušiti se, gutiti se.

Schnäbeln, *sich*, *v. r.* ljubiti se; cělivati se.
Schnafe, *f.* (Insect). komar.
Schnäfel, *f.* (ein Scherz), šala, šurka, pošalica, lakėrdia; —*isch*, *adj.* zabavan, smėšan, šaljiv.
Schnalle, *f.* kopća.
Schnallen, *v. a.* kopćati; zakopćati.
Schnallenborn, *m.* jezićac od kopće; —*macher*, *m.* kopćar.
Schnälzen, *v. n.* pucati, praskati.
Schnappen, *v. a.* lapiti, lapnuti, zvocnuti; laptati, zvocati; — *v. n.* nach etwas —, lapnuti, lapta'i na što; nach Luft —, zėvati; (von einer Feder im Schlosse), skoknuti, odapeti se.
Schnäpper, *m.* backavica; (Art Armbrust), vėrsta od samostrėla.
Schnäppstier, *f.* jezićac, pero; — *hahn*, *m.* razbojnik, lupez.
Schnapps, **Schnapp**, *i.* skok, prask!
Schnapps, *m.* rakia, žganica.
Schnappst, *m.* bisage, torba.
Schnappsen, *v. n.* piti rakiju.
Schnarchen, *v. n.* hėrkati; —*er*, *m.* hėrkalac.
Schnarre, *f.* ćagertaljka, vėrtaljka; klopovac, klepetalo.
Schnarren, *v. n.* ćagertati; vėrcati; klopotati; (im Neben), vėrcati; — *n.* (im Neben), vėrcanje.
Schnarrwerk, *n.* brundalo (u orguljah).
Schnattern, *v. n.* (von Hānsen), gakatati; *fig.* (von Menschen), benetati, hlebetati.
Schnauben, *v. n.* dihati, odisati; duvati, puhati; daktati, daktėti; nach Rache —, hlepiti za osvėtom; *sich* —, *v. r.* useknuti se, useknjivati se; —*en*, *n.* dihanje, odisanje; duvanje, puhanje; dahtanjė, daktjenje; —*end*, *adj.* zapuhan, zapėhan, zasopljen; daktjuć.

Schnaufen, *f.* Schnauben.
Schnauze, *f.* Schnāuzchen, *n.* (von Thieren), rilo, gubac, suria, gubica, trubica; (an Gefāssen), nos.
Schnāuzen, *v. a.* useknuti, useknjivati; einen —, prevariti.
Schnēfte, *f.* puž, spuž; (in der Baukunst), uvitak.
Schnēftenauge, *n.* oko od uvitka; —*berg*, *m.* bėrdo, glavica s uvitim oko sebe putom; —*förmig*, *adj.* zavijat, zavijen, uvit, na zavoje; —*gang*, *m.* zavijat put; pužev hod, pužev korak; —*haus*, *n.* kuća od puža; —*linie*, *f.* zavijata linia; —*rost*, *f.* lėna vožnja; —*treppe*, *f.* zavijata stuba, stuba na zavoju, skalini na šarap.
Schnee, *m.* snėg; —*ball*, *m.* gruda od snėga; —*bahn*, *f.* pėrtina; —*berg*, *m.* snėžnik; —*fall*, *m.* snėžana spast; —*flöcke*, *f.* pahalj, pram, pramen od snėga; —*gebirge*, *n.* snėžnik, snėžna gora, planina; —*gestöber*, *n.* mećava, vijavica; —*glöckchen*, *n.* visibaba (cvět); —*grube*, *f.* snėžnica; —*hausen*, *m.* hėrpa, gomila snėga; —*huhn*, *n.* bėla jarebica (ptica); —*ig*, *adj.* snėžan; —*lauwine*, *f.* urvina od snėga; —*luft*, *f.* snėžan zrak, snėžno povėtarce; —*reich*, *adj.* snėgopadan; —*schuß*, *m.* postol za snėg, ledenjak; —*wasser*, *n.* voda od snėga, snėžanica; —*weiß*, *adj.* bėl, bio kao snėg, snėžan; —*wetter*, *n.* snėžno vrėme, snėg; —*wolke*, *f.* snėžan o-blak.
Schneide, *f.* ostro, hrid, ostrica, oštrice; —*bank*, *f.* konj (baćvarski); —*sen*, *n.* nož, nožac; sėcalica; —*holz*, *n.* dėrvo za pilit; —*lak*, *f.* sėćkarnica.

Schneideln, Schneiteln, *v. a.* sěcati, sěcati; kresati děrvje.
 Schneid-messer, *n.* nož, nožac; — mühle, *f.* Sägemühle.
 Schneid-en, *v. a.* s'ěci; rězati; piliti; striěi; krojiti; žeti; in Holz, Stein —, sěci. usěci, udělati u děrho, kamen; Thiere —, škopiti, kopiti, štrojiti; Gesicht —, kreveljiti se, ocirati se; Geld —, rubiti, obrězivati novce; — *v. n.* oštar, kaštar biti; rězati; im Leibe —, zavijati u těrbuhu koga; baš schneidet in den Beutel, to jako dira u kesu; —end, *part. & adj.* oštar, bridak, rezak.
 Schneider, *m.* krojač, terzia; —in, *f.* krojačica; —ei, *f.* —handwerk, *n.* krojačia, krojački zanat; —gefelle, *m.* dětě, momak krojački; —meister, *m.* krojački majstor; —n, *v. a.* krojačiti; —tisch, *m.* stol krojački.
 Schneide-zahn, *n.* prednji zub; —zeug, *n.* sěčivo.
 Schneidig, *adj.* bridak.
 Schneiteln, *f.* Schneideln.
 Schnell, *adj.* běrzo, hitar; nenadan; —adv. běrzo, hitro; iznenada iz prěka.
 Schnell-en, *v. a.* baciti, hititi; odapeti; sputiti; (betrügen), prevariti, ohmanuti; —*v. n.* skoknuti, skošiti; poletěti, izletěti; vėrcati; zvěrcnuti.
 Schneller, *m.* zvěrcėka, skėrpuša.
 Schnell-füßig, *adj.* lakonog, lakih noguh; —galgen, *m.* vėsala, sohe; —igkeit, *f.* běrzoća, běrзина, běr-zost, hitrina, hitroća, hitrost; —kraft, *f.* lastičnost, hitra sila; —kugel, *f.* Schnellfüßchen, Schnell-füßchen, *n.* loptica (od mramora itd.); —wage, *f.* studira; —zün-

gig, *adj.* běrzo, hitra jezika; —zūngigkeit, *f.* běrзина, hitrina od jezika.
 Schnepfe, *f.* šljuka; —endreck, *m.* govno od šljuke; —enjagd, *f.* lov na šljuke, lov šljukah.
 Schneppe, *f.* (zur Trauer), kljun (na kapi ženskoj); (an Gefäßen), nos; gěrlo, gěrlić.
 Schnepfer, *f.* Schnäpper.
 Schneuse, *f.* prosěk, progón, (prošė-en put u šumi).
 Schneien, *v. i.* sněžiti, snėg padati.
 Schneidnach, *m.* blebet, blebetanje, bėrbļjotinae.
 Schneien, *f.* Schnauben.
 Schneigeln, *v. a.* napraviti; napravljati.
 Schneißeln, *f.* Schnaußeln.
 Schnippchen, *n.* zvěrcėka, skėrpuša.
 Schnippen, Schnipfeln, Schnipfern, *v. a.* sěcati; rězkati.
 Schnippen, *v. n.* (mit dem Finger), pucati, puknuti, prasnuti; (schnellen), zvěrcati; zvěrcnuti.
 Schnippsch, Schnappsch, *adj.* pěrpošan.
 Schnirtel, *f.* Schürfel.
 Schnitt, *m.* (von Kleibern), kroj; (Hieb, Einschnitt), rěz, zarěz, prorěz, rězovina; (eines Buches), obrěz; (abgeschmittenes Stück), kriška (kruha); (Gewinn), dohitak; seinen — wobi machen, napaniti kesu pri čem; der — des Getreides, žetva.
 Schnitte, *f.* Schnittchen, *n.* kriška, landa.
 Schnitter, *m.* žetilac; —in, *f.* žetilica.
 Schnitt handel, *m.* těrgovina na rif, prodaja krojne robe; —händler, *m.* rifnik, těrgovac na rif, (t.) prodavalac krojne robe, těrgovac skrojnom robom; —hobel, *m.* blanja (za obrězivanje); —lauch, *n.* pras, pori luk; —messer, *n.* nož, nožac;

(ber Winger), kosér; —waare, *f.* krojna roba; —zeit, *f.* vréme žetve.
Schniß, *m.* réz, rézotina; križka, landa; —banf, *f.* Schneidenbanf.
Schniße, *pl.* strigotine, ustrižki; ob-rézotine, odrézine; tréske; —n, *v. n.* séckati; rézkati; déljkati, deljukati.
Schnißen, *v. a.* rézati; sééi; déljkati.
Schnißer, *m.* kipotvorac; déljar; ré-zač; (Schler), pogréska, falinga.
Schnißern, *v. n.* saliti; saljivati.
Schnißmesser, *n.* nož, nožac; —werk, *n.* déljarsko délo, déljarski teg.
Schnüß-e, *adj.* ponosit; pogerđan; ružan, gadan; tašt, ništaran; po-tišten; —igkeit, *f.* ponositost; pogerđnost; taština; rugota, gad-nost; potištenost.
Schnüßern, *f.* Schnüßeln.
Schnüßfel, *m.* cifra; cifraria.
Schnüßeln, **Schnüßeln**, *v. n.* njušiti.
Schnüßfen, *v. n. & a.* Tabak —, piti burmut.
Schnüßfen, *m.* kihavica, hunjavica, nahlada, nazeba, nazima, nastida.
Schnüßfer, *m.* —in, *f.* tko pije, koja pije burmut.
Schnüßftabak, *m.* burmut, tabak; —sboße, *f.* tabakera, burmutica.
Schnüßfluch, *n.* rubac (od nosa).
Schnüßpe, *f.* (von Licht), mosur od svéé. [snaha.
Schnur, *f.* (Schwiegertochter), nevésta,
Schnur, *f.* (zum Binden), pletčič; vérpca; gajtan; uzica; cine — Perlen, niz biserah; (cine — Ra-stanien, Feigen zc.), vénac; grovača; navérzaj; über die — hauen, stupit préko mére, préko načina.
Schnür-band, *n.* uzica, vérpca; —brust, *f.* stan (za utezanje).
Schnürchen, *n.* vérpčica, uzica, učince; gajtanič.

Schnüren, *v. a.* svezati; stegnuti, u-tegnuti; zapetljati; *fig.* einen —, odréti, oguliti, odrati, guliti koga.
Schnurgerate, *adj.* ravan, jednak; —adv. upravo, pravo, jednako, ravno, po žici.
Schnür-lasz, —leib, *m. f.* Schnürbrust; —loß, *n.* rupica.
Schnurmacher, *m.* gumbar, pojasar.
Schnür-nabel, *f.* igla, iglica; —ze-stel, *f. f.* Schnürband.
Schnurr-bart, *m.* bérk; bérce, bér-kovi, mustači; —bärtig, *adj.* bérkat.
Schnurre, *f.* (ber Wächter), éagértaljka, vértaljka; (scherzhafte Erzäh-lung), sméšna, šaljiva pripovédka.
Schnurren, *v. n.* éagértati, vércati; bérndati; (von Raßen), prestí, kvér-čati; *fig.* mérmljati; — *v. a.* pro-siti, bogoraditi.
Schnurrig, *adj.* sméšan, zabavan, šaljiv.
Schnurrufe, **Schnurrufe**, *f.* tri-ce, ludorie, šurke.
Schnür-senfel, *m. f.* Schnürband; —stiesel, *pl. m.* topanke, mestve; —stift, *m.* šilj, šiljak, bérk (od uzice).
Schnurstack, *adv.* pravo, upravo; sa svim, po sve, po svema.
Schob, *m.* snop.
Schober, *m.* plast; kladnja; stog; —n, *v. a.* sdévati; sdéti (u stog, u plast).
Schoß, *n.* šestdeset komadah.
Schoßen, *v. n.* puno, zérnato biti; — *v. a.* složiti, slagati šestdeset po šestdeset.
Schoßholz, *n.* derva u snopu složena šestdeset po šestdeset.
Schokolade, *f.* Chocolate.
Schoßel, *m.* (gem.) odbirak; smet, smetje; —ig, **Schoßel**, *adj.* (gem.) hérđjav, slab, nevaljao.
Schöffe, *f.* Schöppe.

Scholar, *f.* Šküler.
Scholarch, *m.* inspektor, direktor, u-
 pravitelj od škole.
Scholarstik, *f.* skolastika; — *er*, *m.*
 skolastik.
Scholarstisch, *adj.* skolaztičan; skola-
 stički.
Scholle, *f.* (Erdscholle), gruda, gru-
 men; (Eissholle), santa.
Scholle, *f.* (ein Fisch), ívolja (riba).
Schollig, *adj.* grudast.
Schon, *adv.* jur, jurve, već; još.
Schön, *adj.* lep; krasan; pristao.
Schönblind, *adj.* m'secan.
Schönbrud, *m.* perva strana (od lista).
Schöne, *f.* lepota; lépa.
Schönen, *v. a.* čuvati, štediti; žaliti,
 militi.
Schönen, *v. a.* čistiti, bistriti vino.
Schönfabrsegel, *n.* veliko, glavno jádro.
Schönfärber, *m.* umétni mastilac; —
ei, *f.* umétno maštenje.
Schönflechten, — pšaster, — pšaster-
 chen, *n.* madež (pristavljeni); —
 geist, *m.* lep duh; — geisterei, *f.* lé-
 podušje.
Schönheit, *f.* lepota, lépost; —
 mittel, *n.* lépilo.
Schön-schreibekunst, *f.* kaligrafia, lé-
 popisje, lépopisanje, — schreiber,
m. kaligraf, lépopisac.
Schonung, *f.* štednja, štedjenje; ču-
 vanje; — los, *adj.* nemio; — *adv.*
 nemilo, nemiloma, nemilice, ne-
 štedice.
Schonzeit, *f.* šegezeit.
Schopf, *m.* krilo; naručaj, naručje;
 nédra; (am Rofse), skut, skuto; die
 Hände in den — legen, prekérstiti,
 prekrižiti ruke; — fell, *f.* Schurz-
 fell; — gelb, *n.* porez, poreza; —
 hund, *m.* — hünchen, *n.* psetance,
 psetašce, pašće, kućić; — kind, *n.*
 milac, milica, majkin sin, majkino

dēte; — sünbe, *f.* obljubljen gréh;
 — tuch, *n.* zaslon, zaprega, kece-
 lja, pregača, opreg.
Schopf, *m.* vèrh, vèrřak, vèrřika;
 (von Haaren), čupa, šmiljak; per-
 čin; (von Vögeln), kukma, huholj.
Schöpfbrunnen, *m.* studenac, kladenac.
Schöpfse, *f.* vrutak, bunar.
Schöpfseimer, *m.* síe, zaimač, vedro,
 kova.
Schöpfen, *v. n.* (Wasser schöpfen), gra-
 biti, čerpiti, čerpati; Nhem —
 odisati, dihati; frische Luft —, íe
 na zrak; Muth —, usloboditi se;
 ohrabriti se; Weracht, Argwohn
 —, stati, sumnjati na koga; ein
 Urtheil —, einen Spruch —, izre-
 či presudu, učiniti izreku; (nehmen,
 ziehen), uzeti; uzajmiti.
Schöpfer, *m.* tvorac, stvarac, stvori-
 telj; (Vöfel), izvadač; — isch, *adj.*
 stvariteljan; stvariteljski.
Schöpf-gelte, *f.* kablica; — kübel, *m.*
 kabao, vedro; — rad, *n.* kolo, ko-
 leso od studenca, točak; — schu-
 fel, *f.* lopata, palj.
Schöpfung, *f.* stvorenje; stvarjenje;
 tvorba; — eines Spruches, izreka.
Schöppe, *m.* prisédnik.
Schoppen, *m.* suša, krov; kanta, kon-
 dir (vèrsta od mēre).
Schoppen-stube, *f.* sudnica; — stuhl,
m. sudište.
Schöpf, *m.* škopac; ovan; *fig.* ble-
 san, luda, budala, tikvan.
Schöpfen-braten, *m.* pečena škopče-
 vina; — fleisch, *n.* škopčevina, pèr-
 čevina.
Schorf, *m.* (auf einer Wunde), krasta,
 kora; (auf dem Kopfe), grinta; —
 ig, *adj.* krastav; grintav.
Schorstein, **Schornstein**, *m.* odžak, dim-
 njak; — feger, *m.* odžaćar, dimnja-
 ćar, sadjometac.

Schoß, f. Šchorš.
Schoß, m. mladica; (Stoßwerk), kat. sprat; (Zins), namet, danak, poreza.
Schoßbar, f. Steuerbar.
Schoßbuch, n. popis, knjiga od poreze.
Schoffen, v. n. niknuti, nicati; rasti; (vom Getreide), klasati se.
Schoßfer, m. primalac, kupilac od poreze.
Schoßfrei, f. Steuerfrei.
Schoßgerinne, n. iléb.
Schoßstelle, f. zakošak, koš (od kolah).
Schoßling, m. mladica, ogranak, šiba, rozga; čép, kalam.
Schoßpflichtig, f. Steuerpflichtig.
Schoßprebe, f. položnica, valjak.
Schoßpreis, n. f. Schoßling.
Schote, f. mauna, mohunja.
Schotenborn, m. bagren, hagrena (dervo); —erbſen, pl. f. zelen grašak; —pfeffer, m. paprika.
Schotter, m. (t.) šljunak; —grund, m. (für Straßen), šljunkovito zemljište (za ceste); —n; v. a. nastipati cestu šljunkom.
Schraffiren, v. a. narézkati, nasécati; rézkati; séckati; —ung, f. séckanje, rézkanje.
Schräge, adj. kos, izpréčen, popréčen; —adv. kosò, na kosa, po préko, préko.
Schräge, f. kosina, kosost; krivost.
Schrägemaß, n. f. Schmiege.
Schragen, m. (Wesell), konj; (drei Klaster), tri klastrá, tri fata, tri sežnja.
Schramm-e, f. grebotiná; brazgotina; rána; —en, v. a. grebsti; ograbiti; zaderati; zadirati.
Schrank, m. ormar; škrinja.
Schranken, pl. f. ograda, pregrada; (Gränze, Beschränkung), méra, náčin, medja, medjaš, granica.
Schranken, v. a. izpréčiti, metnut po

préko; na križ metnuti; nakèrstice, sukerstice metnuti; — v. n. vér-ljati, šemutati (nogama).
Schrap-e, f. česágia, kašágia, česálj, konjski; —en, v. a. česáti.
Schraube, f. šaraf, burma; die Worte auf —n setzen, izvijati, šarati.
Schrauben, v. a. šarafiti, zašarafiti, zavinuti šaraf, zatvoriti šarafom; jemanden —, rugati se, porugivati se s kime.
Schraubenbohrer, m. svèrdlo, svidar šarafni; —förmig, adj. šarafan, kao šaraf, na šaraf, spodoban šarafu; —gang, m. zavoj od šarafa; —floßen, m. morš; —kopf, m. glavica od šarafa; —mutter, f. matica od šarafa; —nagel, n. čavao na šaraf; —schlüssel, m. ključ na šaraf; ključ od šarafa; —zieher, m. ključ od šarafa; —zwinge, f. svèrdlo na šaraf. [ga, šala.
Schrauberei, f. spèrdnja, rug, pora.
Schraubstock, m. morš.
Schreck, m. strah; —bild, n. strašilo.
Schrecken, v. a. strašiti, plašiti, prepadati.
Schrecken, m. strah, trepet; —system, n. strašilište, terorizam.
Schreckhaft, adj. plašljiv, strašljiv; strasan, strahovit.
Schrecklich, adj. strašan, strahovit; —feit, f. strahota, strahovitost.
Schreckniß, f. f. Schrecken.
Schreck-schuß, m. hitac izturen na strah; —wort, n. prétnja.
Schrei, m. krič, krik, vapaj.
Schreibart, f. slog, stil, stio, pero; način od pisanja, ruka, pismo.
Schreibebuch, n. knjiga za pisanje; —kiegel, m. f. Schreibesucht; —kunst, f. pisanje, nauk od pisanja; —meister, m. učitelj, meštar od pisanja.

Schreiben, v. a. pisati; cine gute Hand —, lépu ruku, lépo pismo imati; sich —, pisati se; zvati se; sich etwas hinter die Ohren —, na nos itogod zaréza ti, zapantiti itogod; —, n. pisanje, pismo, list; (Zuschrift) dopis; des —s kunbig, u-méti pisati.

Schreibepult, n. pisaći stol.

Schreiber, m. pisar, pisac, (eines Buches) pisac, spisatelj; —ei, f. pisanje; pisaria; pisarstvo; pismo

Schreibe-schrank, m. pisaći ormar; —sucht, f. pisavnica; —tisch, f. Schreib-tisch; —zeug, n. pisaća sprava.

Schreib-fehler, f. pisaće pero; —sch-ler, m. pisaća fallnga, pogreška u pisanju; —gebühr, f. pisarina; (Abschreibgebühr) prepisnina, prepisarina; —geschäst, n. pisarski posao; —papier, n. pisaći papir, —schule, f. pisaća škola; —stube, f. pisarnica, pisara; —tafel, f. pisaća tabula, tabla, daska; —tisch, m. pisaći stol; —zeug, f. Schreibzeug.

Schrei-en, v. n. kričati, vapiti, vikati; kriknuti, zavapiti, viknuti; durchbringend —, vriscati; —en, n. kričanje, vikanje, krika, vika; vriška, vrisak; —end, adj. kričec, vičec; vaped; —er, m. vikalo, vikac, kričalo, vapilac; —haß, m. vikalo, kričalo.

Schrein, f. Schrank; —er, f. Tischler.

Schreiten, v. n. koračiti, kročiti; stupiti; zum Werke —, stupiti k poslu, primiti se dela.

Schrift, f. pismo; (Hand—) ruka; (Drucker —) slovo; (ein Werk) knjiga, književno delo, spis, tvorba; —en, pl. slova, pismena; —gelehrte, m. pisac, pismoznamac; —gießer, m. slovolevac; —gießerei,

f. slovolevanje; (Ort, wo gegossen wird) slovolevnica, levarnica od slovah; —kasten, m. škrinjica za slova; —lich, adj. pismen; pisan; —liches Verfahren, pismeno postupanje; etwas —lich überreichen, predati što na pismu; —mäßig, adj. pismu spodoban, polag pisma; —setzen, v. n. složiti; slagati (slova); —setzer, m. slagar (od slovah); —sprache, f. književni jezik; —stelle, f. mesto iz pisma; —steller, m. spisatelj; —stellerei, f. pisanje knjigah; —stellerisch, adj. pisaćki, spisateljski; —stellern, v. n. pisati knjige; —wechsel, m. dopisivanje; —widrig, adj. pismu protivan; —zug, m. potez.

Schritt, m. korak, koračaj; hod; Ereutions—, izverženo dčlanje; —schuh, f. Schlittschuh; —weise, adv. korakom, na korak; korak po korak; —zähler, —messer, m. stopmër.

Schroff, adj. (rauh), osoran, osorit, ostar; (steil), stèrn, stèrmenit.

Schroffe, f. stèrn, stèrmenitost.

Schrolle, f. šum, ušum.

Schröpf-e, f. koinja žita.

Schröpfen, v. a. (das Getreibe) kositi, pokositi, podžeti žito; (eine Art des Aberlassens) kupice, rogove metati; jemanden um Geld —, oglobiti, oguliti, prevariti koga.

Schröpf-kopf, m. —horn, n. kupica, rog.

Schrot, m. & n. (zum Schießen) saćma, iprih; (Stück), komad, kus; (von Münzen) teža, mera; —und Korn der Münze, mera i jezgro novca; ein Mann von altem —und Korn, čovek od staroga zemanu; (geschroteten Korn), kaša; —art, f. sákira (dèrvarska); —ben-

tel, *m.* kesa za sačmu; —büchse, *f.* ptičarica (puška).

Schrote, *f.* Anschrote.

Schrotten, *v. a.* (auf der Mühle), krupno mlét, mèrviti; (zerhacken, zerfagen), cèpati; sèci; piliti; Käsfer —, valjati, metat u pivnicu bačve; —, *n.* krupno mlivenje; mèrvljenje; valjenje, metanje u pivnicu.

Schrotter, *m.* onaj, koi metje vino u pivnicu; (Kirschtäfer), jelén, rogač.

Schrot-hobel, *m.* gruba blanja; —forn, *n.* iprih, zèrno sačmeno; —leiter, *f.* konj (po kom se spuštaju bačve u pivnicu); —mehl, *n.* brašno, wüka krupna; —säge, *f.* velika pila, testera; —schere, *f.* velike nožice, škare; —wage, *f.* livel.

Schrubben, *v. u.* čistiti, mesti; blanjati.

Schrumpel, *f.* fraska, mèrska, gužva.

Schrumpfen, *v. n.* sgèrciti se, sbègnuti se, stisnuti se, svèrti se; namèrskati se.

Schrumpfig, *adj.* sgèrcen, stišnjen, svèrt; namèrskan, sgužvan.

Schrund-e, *f.* pukotina; —en, *v. n.* paknuti; pucati; cèpati se.

Schub, *m.* poriv, potiska; mah; turnutje, rinutje; (Kortschaffung), odgon; ein — Brod, jedna peč kruha; (Regelschub), èunci, igra; ber — eines Baumes, mladice, ogranci; —fenster, *n.* ganutiv oblok, prozor, koi se riva amo tamo.

Schuback, *m.* hèrdja, siromah, kukavica.

Schub-farren, *m.* taljiške, tačka; —fassen, *m.* —fästchen, *n.* —lade, *f.* šoka, pretinac.

Schubling, *f. f.* Schiebling.

Schubpaß, *m.* (t.) odgonica.

Schubfack, *m.* žep, ipąg.

Schubut, *f.* Schufut.

Schüchtern, *adj.* plašljiv, bojazljiv, strašljiv; —heit, *f.* bojazljivost, plašljivost, strašljivost.

Schuft, *m.* nitkov, tamnjak; —ig, *adj.* odèrpan, traljav, cunjav, siromašan.

Schufut, Schubut, *m.* jeina.

Schuh, *m.* cipela, postol, crèvlja; (als Maß), noga, stopa; —e, *pl.* obuća; cipele, postoli; —absatz, *m.* peta (od cipelah); —ahle, *f.* šilo; —band, *n.* sveza od cipele; —bürste, *f.* četka, kefa (za cipele); —braht, *m.* drètva.

Schuhen, *v. a.* obuti; obuvati.

Schuh-sticker, *m.* kèrpac, kèrpač; —knecht, *m.* momak postolarski; —kneif, *m.* nož postolarski, bičkija; —leisten, *m.* kopito, kalup; —macher, *f.* Schuster; —maß, *n.* mèra za cipele; —pech, *n.* smola postolarska; —pußer, *m.* èstilac (od obuće); —riemen, *n.* remen od obuće, predjica; —schnalle, *f.* kopča na obući; —schwärze, *f.* mast, cèrnilo za obuću; —sohle, *f.* podplat, djon; —wachs, *n. f.* Schuh-schwärze; —zwette, *f.* brukvica, èavlić.

Schul-amt, *n.* —stelle, *f.* učiteljstvo, dužnost, služba učiteljska; —anstalt, *f.* škola, učionica, učilište; —buch, *n.* knjiga školna.

Schuld, *f.* (Wergehen), krivnja, krivina; gréh; salinga; —sein an etwas, kriv biti èemu; (am Gelde), dug; in —en gerathen, zadužiti se; zakopati se u dug.

Schuld-, (in Zus.) što se tiče duga; —bar, *adj.* krivan; —barkeit, *f.* krivnost; —betrag, *m.* iznesak duga.

Schuld-brief, *m.* (t.) zadužnica; —buch, *n.* knjiga od dugovah.

Schulben-arrest, *m.* zatvor radi duga; —frei, *adj.* prost od duga; —last, *f.* dugovi.

Schulbenilgung, *f.* izplata dugovah; —scaffe, *f.* péneznica za izplatu dugovah; —spond, *m.* zaklada za izplatu dugovah.

Schuldenwesen, *n.* (t.) dužanstvo, sve što se tiče dugovah.

Schuld-forderung, *f.* dug; iskanje duga; —herr, *m.* vérovnik, vérovitelj.

Schuldig, *adj.* (eines Vergehens), kriv; (verbunden), obvezan, dèžan; (von Selbstschulden), dužan; Jemand für —erklären, oglasiti koga za krivca; —e, *m.* krivac; —erklärung, *f.* oglašenje za krivca; —feit, *f.* dužnost, dèžanstvo.

Schuld-scutte, *pl.* dužnici; —los, *adj.* prav, pravedan; nekriv, nevin; —losigkeit, *f.* pravota, pravednost; nekrivnost, nevinost; —losigkeitserklärung, *f.* objava za nekriva; —mann, —ner, *m.* dužnik; —nerin, *f.* dužnica; —post, *f.* dug, upisani dug; —register, *f.* Schuldbuch; —schein, *f.* Schuldbrief; —thurm, *m.* tamnica dužnička; —urkunde, —verschreibung, *f.* zadužnica.

Schule, *f.* škola, škula; učionica; učilište; (in Zus.) školski, školni; aus der —schwagen, bèrbljati, blebetati.

Schüler, *m.* učenik, diak; —haft, *adj.* diački, učenički; kao diak, učenik.

Schul-ferien, *pl. f.* vakacije; —freund, *m.* školni prijatelj; —fuchs, *m.* pedant, školnik; —fuchserci, *f.* pedanteria; —geld, *n.* školarina, školna platja; —gerecht, *adj.* školski, polag škole, po pravilu; (—es) Pferd,

biran, izučén konj; —halter, (—meister), *m.* školnik, učitelj; —haus, *n.* škola, učilište, učionica; —herr, *m.* poglavar školni; —jahr, *n.* školna godina; —junge, *m.* —kind, *n.* —knabe, *m.* školno dète, diak; —krankheit, *f.* pričinjena bolest; —lehrer, —meister, *m.* školnik, učitelj; —mädchen, *n.* školna dévojčica; —mann, *m.* véstak u školskim stvarima; —mäßig, *adj.* školski; —meister, *f.* Schullehrer; —ordnung, *f.* školni red; —pferd, *n.* biran, izučén konj; —staub, *m.* školni prah; den —einschlüssen, prah školni gutati, učitelj biti.

Schulter, *f.* pleće, rame; ledja, hèrbat; —bein, *n.* plećna kost; —blatt, *n.* lopatica; —gehent, *n.* prèkorašenica.

Schultern, *v. a.* dignuti, uzet na rame; schultert das Gewehr! na rame pušku!

Schultheiß, Schulze, *m.* sudac, knez seoski.

Schul-wesen, *n.* školni poslovi, školarstvo; —zucht, *f.* red školni.

Schummeln, *v. n.* (wenig gebr.) léno ići, vué se, kenkavo ići.

Schund, *m.* smrad, gad; trice; —feger, —fönig, *m.* čisti zahod; —grube, *f.* rov.

Schupp, *m.* mah; poriv; udar; tréška.

Schupp, *m.* (eine Art Bären), jamajski medvéd.

Schuppe, *f.* ljuska; (auf dem Kopf), perut; krasta.

Schuppe, *f.* Schaufel.

Schuppen, *f.* (Bild in der Karte), pik, zelena (u kartah).

Schuppen, *v. a.* rinuti, turiti; rivatiti turati; einen Fisch —, strugati, stèrgati ribu.

Schuppenpelz, *m.* koža od jamajakoga medvéda.

Schupp-icht, *adj.* ljuskast; — *ig, adj.* ljuskav.

Schur, *f.* strižnja; striženje.

Schur, *m.* pèrkos; šala, šurka.

Schürseisen, *n.* f. Schürhaden.

Schüren, *v. a.* potaknuti; staknuti; poticati; sticati ogranj.

Schürer, *m.* potikač, potikalac.

Schurf, *m.* krasta; grinta; rupa, luknja, škulja.

Schurf-en, *v. a.* zaderati; strugati; kopati, prokopati zemlju, tražiti rude; — *er, m.* rudotražilac; — *licenz, f.* dopust za traženje rudah.

Schürhaden, *m.* ožeg, vatraj, potičak, žarač, žarilo.

Schurigeln, *v. a.* mučiti, truditi, moriti koga.

Schurf-e, *m.* lopov, lupež, hulja, u-gursuz; — *erci, f.* — *enstreich, m.* lopovština, lupežtvo; — *isch, adj.* lopovski, lupežki.

Schurz, *u.* zaslon; pregača, opregača; kecelja, zaprega; (am Schornstein), napa.

Schurzband, *n.* sveza od kecelje.

Schürze, *f.* kecelja; zaslon; pregača.

Schürzen, *v. a.* vezati; svezati; die Kleider —, zavèrnuti, zasukati haljine.

Schurzfell, *n.* zaslon kožni.

Schuß, *m.* puknutje; hitac; puškomet; bèrz, bitar tèk; (Knoten an Pflanzen), kolénce; ein — Brod, peč; (der Trieb von Pflanzen), mladica; *fig.* šum, ušum; einen — haben, sulud, ludast biti.

Schüssel, *f.* zdéla; (Holz—), éanak; — *ring, m.* kolobar od zdéle; — *wä-scherin, f.* sudopralja; — *wasser, n.* pomije.

Schusser, *m.* špekula.

Schuß-frei, *adj.* neranjiv, sèguran od puške; — *geld, n.* (t.) strèlarina; — *linie, f.* dohvat, topomet, puškomet; — *wasser, n.* voda proti puški, voda od puške; — *weite f.* f. Schußlinie; — *wunbe, f.* rana od puške.

Schusser, *m.* crèvljar, postolar; čimar; — *ci, f.* postolaria, zanat postolarski; — *fneif, m.* bičkija.

Schustern, *v. a.* crèvljariti, postolariti, kèrpiti, napravljati postole.

Schuster-pech, *f.* Schuhpech; — *schwartz, f.* čèrnilo postolarsko; — *zweck, f.* čavlicé, brukvica postolarska, cvek.

Schüte, *f.* barka, baréca.

Schutt, *m.* razvaline, podèrtine.

Schüttboden, *m.* hambar, žitnica.

Schütte, *f.* snop (slame); kup, bèrpa; *f.* Schüttboden.

Schütteln, *v. a.* tresti, dèrmati; stresti, uzdèrmati; —, *n.* dèrmanje, trešenje, trešnja.

Schütten, *v. n.* (vom Getreide), mnogo zèrnja dati; *v. a.* sipati; sasuti; strestiti; izliti; naliti, doliti; metnuti; sich —, *v. r.* grušiti se, sgrušiti se (od mléka).

Schüttern, *v. n.* tresti se, dèrktati, trepetati, treptati; *f.* Erschüttern.

Schüttgelb, *n.* vèrsta od žute boje.

Schütt-haufen, *m.* razvaline, podèrtine; — *farren, m.* kola za vozit podèrtine od razvaljenih kućah; tačke.

Schüttung, *f.* (bes Getreides), žitna izdašnost.

Schuß, *m.* (an Mühlen), brana, beat, ustava; zatvor; (Beschüzung), okrilje, obrana, obramba, zaštita; mit dem — e mahlen, mlét na ustavu; — *befohlen, f.* Schußling; — *blätter, pl. f.* kravje koze; — *bret, n.* daska od ustave, zatvor;

—brief, *m.* slobodan provod, zaštitno pismo; — bündniß, *n.* savez za obranu; — und Trußbündniß, savez za obranu i upor.

Schütze, *m.* puškar, ićar; stréljar; (bei den Webern), ćunak.

Schützen, *v. a.* ćuvati; braniti; štiti; das Wasser —, ustaviti, zatoriti, zajaziti vodu.

Schützengel, *m.* angjeo ćuvar.

Schützengesellschaft, *f.* društvo strélcah, nišanikah; nišanici, strélci.

Schützenhaus, *n.* nišanište, strélište.

Schützer, *m.* ćuvar, branitelj.

Schutz-gatter, *n.* rešetka; pregrada; —geist, *m.* duh ćuvar; —gelb, *n.* glavica, (*t.*) zaštitnica; —geleit, *n.* slobodan provod; —gott, *m.* hog ćuvar; —göttin, *f.* boginja, božica ćuvarica; —heiliger, *m.* odvėtnik svetac; —herr, *m.* zaštitnik; —herrschaft, *f.* zaštitništvo; —jude, *m.* zaštitjeni židov.

Schützling, *m.* branjenik.

Schutz-obrigkeit, *f.* zaštitno poglavarstvo; —ort, *m.* utočište; —rede, —schrift, *f.* obrana pismena; —redner, *m.* branitelj, branilac; hvalitelj; —verwandte, *m.* branjenik; —wache, *f.* straza od obrane; —wehr, *f.* obrana; —zettel, *m.* pismo, teskera od zaštite.

Schwabbelig, Schwabbeln, *f.* Duabbelig, Duabbeln.

Schwach, *adj.* slab; nemoćan; mlahav, mlitav, mléd.

Schwäche, *f.* slabost, slaboća; nemoć.

Schwabe, *f.* (Küfer) ćohar.

Schwächen, *v. a.* slabiti; oslabiti; razslabiti; ein Mädchen —, zlostaviti, oskvėrnuti dėvojku.

Schwachheit, *f.* slabost, slaboća; slabina; nemoć; mlitavost, mlaha-

vost, mlédost; —sünde, *f.* grėh od slabosti.

Schwächherzig, *adj.* slab, slaba sėrca; —heit, *f.* slabost, slaboća, slabo sėrce.

Schwachkopf, *m.* ćovėk slabe glave, slaba razuma.

Schwächlich, *adj.* mlitav, mlahav, gingav, slabahan, slabaćak, mléd; —keit, *f.* mlitavost, mlahavost, gingavost, mlédost.

Schwächling, *m.* mlitavac, gingavac.

Schwachsin, *m.* slaboumje; —ig, *adj.* slabe glave, slabouman.

Schwächung, *f.* slabljenje; slabost, slaboća, slabina; (eines Mädchens), oskvėrnutje (dėvojke).

Schwaben, *m.* (Dunst), para, vapa, sapa; (beim Mähen), val, odkos; rukovet; snop.

Schwadrone, *f.* skvadrun, ikadrun; —nweise, *adv.* na skvadrun, skadrun po skvadrun.

Schwager, *m.* (der Frauen Bruder), šura, šurjak; (der Schwester Mann), zet; svak, svojak; (der Mann von der Frauen Schwester), paš, pašnog; (des Mannes Bruder), dėver.

Schwägerin, *f.* (der Frauen Schwester), svast, svastika; (des Mannes Schwester), zaova; (des Bruders Frau), snaha, nevěsta; (die Frau des dėver's), jetėrva; (die Frau des šurjak), šurnajaja, šurjakinja.

Schwägerschaft, *f.* svojta, svojbina, svojština, tastbina, rodbina.

Schwäher, (veralt.), *f.* Schwiegervater.

Schwälb-e, *f.* lasta, lastavica (*ptica*); —entraut, *f.* Schellkraut; —ennest, *n.* gnjėzdo od lastavice; —enschwanz, *m.* rep od lastavice.

Schwalg, *m.* (bei den Lockengießern), oduška.

Schwall, *m.* hërpa, gomila, množitvo, bujica, roj.

Schwallen, *v. n.* valjati se, valovati, bibati se, tërbuljati se.

Schwamm, *m.* gljiva; guba, trud, sundjer; (Meerchwamm), spenga, špongia, spuiva.

Schwämmchen, *n.* (im Munde), prišt.

Schwämmen, *f.* Schwemmen.

Schwammicht, Schwammig, *adj.* spengast, spužvast; (wie die Erbschwämme), gljivast.

Schwan, *m.* labud, kuf (ptica).

Schwancn, *f.* Ahnen.

Schwänen-boi, *m.* fini reveš; —feder, *f.* pero labudovo; —fell, *n.* labudova koža; —gesang, *m.* pësma-labudova, labudovo pojanje; *fig.* polëdnja pësma; —haß, *m.* labudov vrat; —fiel, *m.* pero labudovo.

Schwang, *f.* Schwung.

Schwängel, *m.* (der Glocken), klatno, klepac; (beim Ziehbrunnen), ručica.

Schwanger, *adj.* trudan, noseć, bremenit, prisohan, tegotan, sbaban; mit einem Gedanken — gehen, kiniti, kovati štogod u potaji; (in der Chemie), pun, napunjen; —schaft, *f.* tegotnost, prisobnost, nošenje.

Schwänger-n, *v. a.* obrëmeniti, otëgotiti, otruhliti; (in der Chemie), puniti, napuniti; —ung, *f.* tegotjenje; otruhljenje; punjenje; napunjenje.

Schwank, *adj.* gibak, vitak; (ungewiß), nestalan, dvojbën, nestavan.

Schwank, *m.* šala, spērdnja; lakërdia.

Schwanken, *v. n.* ljuljati se, voziti se, zibati se, nihati se, kolebati se; tërtati; nestalan biti.

Schwänken, *v. a.* prati, miti, pomivati, plakati; oprati, pomiti, izplakati.

Schwanken, *adj.* uzljuljan, razljuljan, uzkoleban; tërtajuć, nestalan, nestavan; dvojbën.

Schwänkeffel, *m. f.* Spülfaß; —wäser, *f.* Spülwasser.

Schwanz, *m.* rep; etwaß auf den — schlagen, ukrasti, zatajiti štogod; —bein, *m.* tërtica.

Schwänzchen, *n.* repić.

Schwänzeln, *v. n.* mahati, vërtëti repom; *fig.* ulagivati se, lastiti se, laskati.

Schwänzelpfennig, *m.* nepravedan dobitak; —e machen, nepravednim putem dobiti.

Schwänzen, *v. a.* rep napraviti, načiniti; ein Pferd —, podvezati rep konju; die Schule —, neić u školu; *fig.* krasti, kradukati, nepravedno dobiti; — *v. n.* klati se, tepsti se, plandovati.

Schwanz-feder, *f.* pero od repa; —flosse, *f.* pero od repa (u ribe); —meise, *f.* repata sënica (ptica); —perücke, *f.* repata vlasulja; —riemen, *m.* podrepac, podrepaica; —rûbe, *f.* kus repa (u konja); —schraube, *f.* rep (od puške); —stern, *m.* repaća, repata zvëzda, repatica.

Schwappen, *v. n.* mućkati se.

Schwär, *m.* ćir, ćiraj, gnojnica, gnojjanica.

Schwären, *v. n.* gnojiti se; —, *n.* gnojenje; gnoj.

Schwarm, *m.* (Bienen—), roj; (Värm), talabuka; (Haufen, Menge), jato, hërpa, množitvo.

Schwärmen, *v. n.* (von Bienen), rojiti se; (Ärmen), bućiti, talabućiti; (schwelgen), ćastiti se, razkojivo živëti; klatiti se, tepsti se; (im Denken), sanjati; ludovati; —, *n.* (der Bienen), rojenje; (Schmausen),

pirovanje, goštenje; razkošan, razuzdan život; (im Denken), sanjanje; ludovanje.

Schwärmer, *m.* (bei den Feuerwerken), žabica; (bei Schwelger), razkošnik; proždor; (im Denken), sanjar, zanešenik; fanatik; buncalo; — *ei*, *f.* fanatizam; sanjanje, sanjarstvo, zanešenstvo, ludovanje, buncanje, — *isch*, *adj.* fanatičan; fanatički; sanjarski, zanešen.

Schwarte, *f.* kožurica, koža; — *enmagen*, *m.* kuljen; — *enwurft*, *f.* kobasica s kožuricom od slanine, kuljen; — *ig*, *adj.* kožuričav.

Schwarz, *adj.* crn; vran; — *es* Pferd, vranac; — *e* Wäsche, perljavo, zamazano rubje; (traurig), tužan, žalostan; (schrecklich, gräßlich), strahan, strahovit, gerdan; Jemanden — machen, opasti, ocerniti koga; — gekleidet gehen, ié u crnu; — äugig, *adj.* černook; — äugiger Knabe, černoočie — braun, *adj.* mērkast, mērk; — born, *m.* černi glog, černi tērn; — droffel, *f.* černi drozd (ptica).

Schwarze, *m.* negar, arap, černac.

Schwarze, *n.* černo.

Schwärze, *f.* černilo, černoača.

Schwärzen, *v. a.* černiti; ocerniti, pocerniti; perljati, mazati; *fig.* (verklümben), opadati, černiti; opasti, ocerniti; — *v. n.* (Schleichhandel treiben), krijumičariti, krijomčariti, kradom uvoziti; — *en*, *n.* černjenje; (Schwärzung), krijomčarenje; — *er*, *m.* (Schmuggler), krijomčar, krijumičar.

Schwarzfarber, *m.* mastilac na černo, černilac, — *crei*, *f.* maštenje na černo, černjenje.

Schwarz-gelb, *adj.* mērko-žut; — grau, *adj.* mērko-siv; — grün, *adj.* mēr-

ko-zelen; — haarig, *adj.* černokos; — holz, *n.* iglasto dērvje; iglasto dērvo; — kopf, *m.* černoglavac; — köpfig, *adj.* černoglav; — kümmel, *m.* čurek (trava); — kunst, *f.* čarobija; — künstler, *m.* čarobnik.

Schwärzlich, *adj.* černkast; černomanjast.

Schwarz-roth, *adj.* mērko-crven; — schalig, *adj.* (Messer), černokorac; — streifig, *adj.* s černimi prugami; — walb, *m.* černna gora, černna šuma; — wild, *n.* černna divjač.

Schwazen, *v. n.* bērbļjati, blebetati; razgovarati se, govoriti, sboriti; — *n.* bērbļjanje, blebetanje.

Schwäger, *m.* bērbļjavac; — *in*, *f.* bērbļjavica; — *ei*, *f.* blebet, bērbļjanje.

Schwaghaft, *adj.* bērbļjav; — *igkeit*, *f.* bērbļjavost.

Schwebe, *f.* in der — fein, hängen, visēti, obēsen biti, treptiti; nedoverien biti.

Schweb-en, *v. n.* treptiti, visēti; obēsen biti; *fig.* biti; im Gedächtnisse —, bit u pameti; vor Augen —, bit pred očima; auf der Zunge —, bit na jeziku, na vērh jezika; in Gefahr —, bit u pogibēli; zwischen Furcht und Hoffnung —, visēti medju strahom i ufanjem; über dem Haupte —, visēt nad glavom; (t.) neprispēti; nedoverien biti; — ende Gelder, neprispēli novci; — ende Geldschulb, neuloženi pēnežni dug; — ende Verhamblung, nedoveršena razprava.

Schwefel, *m.* sumpor, žveplo; — artig, *adj.* sumporaet; — blumen, *pl. f.* cvēt od sumpora; — dampf, *m.* sapa, vapa od sumpora; — faden, *m.* sumporača; — erz, *n.* ruda sumporna; — gelb, *adj.* žut kao

- sumpor; sumporan; —grube, *f.* sumporište; —hölzchen, *n.* užigaoce, dervce za užigati; —hütte, *f.* sumpornica; —icht, *adj.* sumporast; —ig, *adj.* sumporan; —fies, *m.* oblatak sumporni; —leber, *f.* jetra sumporna.
- Schwefeln, *v. a.* sumporiti; nasumporiti.
- Schwefel-säure, *f.* kiselina sumporna; —werk, *n.* sumpornica.
- Schweifel, *m.* rep.
- Schweifen, *v. a.* napraviti, načiniti rep; (aus)schweifen, zakružiti; zakrojiti; iztesati; ein schön geschweiftes Pferd, konj lépa repa; — *v. n.* *f.* Herumstreichen.
- Schweif-stern, *m.* repača, repata zvězda, repatica; —stüd, *n.* (vom Geflügel), tertića.
- Schweigen, *v. n.* mučati, ćutěti, ćutiti; zu etwas —, mučat na što, neprigovarati čemu; — *v. a.* seine Zunge —, zauzdati, svezati jezik; ein Kind —, utěsiti, umiriti, utiiti děte; — *n.* muk, mućanje, ćutjenje, ćutjenje.
- Schweimel, *ic. f.* Schwindel, *ic.*
- Schwein, *n.* prase, prasac, svinja, kěrme, kěrmak; krauseš —, bagunac.
- Schweine-braten, *m.* svinjeća pećenjka; —bruch, *m.* —wühle, *f.* kaljuža.
- Schweinesfett, *n.* salo, svinjeća mast.
- Schweinerel, *f.* svinjaria.
- Schweinefleisch, *n.* svinjetina, prašćovina, kěrmetina; —hirt, *m.* svinjar; —hirtin, *f.* svinjarica; —hund, *f.* Saubeller.
- Schweinigel, *m.* jež; (von Menschen), svinja, prase; svinjar.
- Schweinish, *adj.* svinjski; svinjarski.
- Schwein-koben, *f.* Schweinstall; —
- mast, *f.* žir, žiravina, žirenje; hranjenje svinjah; —mutter, *f.* kěrmača, prasica.
- Schweins-blase, *f.* mēhur, beška svinjeća; —borste, *f.* štetinja, čekinja; —braten, *m.* svinjeća pećenjka, pečena svinjetina, —schneider, *m.* strojač.
- Schweinstall, *m.* kotac, svinjac.
- Schweins-wildpret, *n.* divja svinjetina; —treiber, *f.* Schweinhirt.
- Schweiß, *m.* znoj, pot; (bei den Jägern), kěrv; —bad, *n.* znojnica.
- Schweissen, *v. n.* znojiti se, potiti se; (bei den Jägern), kěrv teći.
- Schweissen, *v. a.* svariti; spojiti, pripojiti; svarivati; pripojavati.
- Schweiß-fuchs, *m.* ridjan, ridj konj; —ig, *adj.* znojjan, znojjav, potan; —loch, *n.* beš, vap; —mittel, *n.* znojni lěk; —treibend, *adj.* znojiv; —tropfen, *m.* kaplja znojja, znojna kaplja; —tuch, *n.* ubrus; —wurst, *f.* kěrvavica.
- Schweizer, *m.* (Portier), švajcar, vratar; —tāse, *m.* švajcarski sir.
- Schwelen, *v. n.* tinjati; dimiti se, pušiti se; — *v. a.* žgati, paliti.
- Schwelgen, *v. n.* razkošno živěti; — *n.* Schwelgerei, *f.* razkošan život.
- Schwelger, *m.* razkošnik; prođor; —isch, *adj.* razkošan, razzipan.
- Schwelkenbaum, *f.* Wasserhollunder.
- Schwelle, *f.* prag.
- Schwellen, *v. n.* oteći; naduti se; napeti se; nabubriti se; oticati; nadimati se; napinjati se.
- Schwellen, *v. a.* (das Wasser), pregraditi vodu.
- Schwemm-e, *f.* kupalo; kupanje; —en, *v. a.* kupati; okupati; pliviti; nositi na kraj, nanositi.
- Schwengel, *f.* Schwängel.

Schwenk-en, v. a. mahati, vèrtèti; omahivati, zamahivati; die Gläser —, plakati, zamahivati, izplaknuti kupice; sich —, v. r. okrenuti se, obèrnuti se; obratiti se; —ung, f. obratjanje, vèrtjenje; obèrnutje.

Schwepe, f. Šmiže.

Schwer, adj. težak; trudan, tegotan, mučan; cinen —en Kopf haben, tvrde glave biti; cine —e Strafe, oštra kazen; cine —e Menge, sila, siaset; —es Geld kosten, tušta, mnogo novac stožati; ein —er Fall, zamèreni dogadjaj; cine —e Polizeiüberretung, veliki redarstveni prekèrsaj; cine —e Verantwortung, velika odgovornost; das —e Geschùss, topovi i lumbarde, veliki ožanj; die —e Noth, velika bolest, padavica; die —e Reiterei, oklopnici; es sind —e Zeiten, zlasu vrèmena; mit —em Herzen, s žalostnim sèrcem otièi; — hören, debelo èuti.

Schwerdt, f. Šwert.

Schwere, f. težina; teža; teškoća, tegota, tegoba.

Schweren, f. Šwären, Šwören.

Schwerfällig, adj. težak; nezgrapan; —heit, f. težina; nezgrapnost.

Schwerkraft, f. težnja, teženje.

Schwerlich, adv. teško.

Schwer-muth, f. melankolia, žalost, dreselje; —müthig, adj. dreselo, žalostan, tužan, razkaren; —müthigkeit, f. Šwermuth.

Schwerpunkt, m. srèdište od težine.

Schwert, n. mač; sablja.

Schwertel, m. f. Šwertlilie.

Schwert-eger, m. mačar; —fisch, m. mač (riba); —förmig, adj. mačast; —lilie, f. sabljica (trava), bogiša, mačic, bogorodišino cvètje.

Schwertmage, m. rodjak po otcu.

Schwert-ritter, m. kavallir reda od mača; —schlag, —streich, m. udar, udarac mačem; ohne —, bez prolitja kèrvi; —träger, m. mačonoša.

Schwester, f. Šwesterchen, n. sestra, sestrica, seja, sele; —kind, n. sestriè; sestrièna; netjak, netjakinja; —lich, adj. sestrinski; —mann, m. zet; svak, svojak; —sohn, m. sestriè; netjak; —tochter, f. sestrièna; netjakinja.

Schwibbogen, m. luk, obluk, svod.

Schwieger-ältern, pl. tastbina, tast i punica; svekèr i svekèrva; —mutter, (Šwieger, veralt.), f. punica; svekèrva; —sohn, m. zet; —tochter, f. snaha, nevèsta; —vater, m. tast, punac, svekar.

Schwieler, f. žulj; die — von Hieben etc., modrica, masnica; —ig, adj. nažuljen.

Schwierig, adj. težak, mučan, trudan, tegotan; —heit, f. teškoća, tegota, tegoba.

Schwimmblatz, f. vežika, bešika, mèhur.

Schwimm-en, v. n. plivati, plavati, plutati, pliti; —en, n. plivanje; plivnja; —er, m. plivac, plivaè; —fuß, m. plivaća noga; —gürtel, m. pojas plivaèi; —haut, f. opna, opnica plivaća; —platz, m. plivalo, mèsto za plivat; —schule, f. plivalište, plivaća škola.

Schwinde, f. lišaj.

Schwindel, m. vèrtoglavica, zamantrica; —ei, f. ludovet, ludoria, ludost; —er, —geist, m. vèrtoglavac; vèrtoglavka; —ig, Šwindelig, adj. vèrtoglav; es wird mir —, vèrti mi se glava, mozag; —körner, pl. n. papric, koriandula.

Schwindeln, v. è. mir šwindelt, vèrti

- mi se mozag; (unbesonnen han-
bela), ludovati.
- Schwinden, *v. n.* čeznuti, nestajati,
ginuti, gubiti se; (vertroffen),
sušiti se, sahnuti.
- Schwindsflechte, *f.* Schwinde.
- Schwindgrube, *f.* rov.
- Schwindsucht, *f.* tisika, jektika, su-
ha nemoć, bolest; — süchtig, *adj.*
tisikav, jektikav.
- Schwinge, *f.* vijača; rešeto; (Flügel),
krilo, kreljut.
- Schwinger, *v. a.* mahati; vortěti;
omahivati; zamahivati; Korn —
vijati žito; Flachs —, lan tući;
sich auf das Pferd —, skočit na
konja; sich über einen Baum —,
skočit preko plota; sich in die Luft
—, dignuti se u zrak, uzletěti;
fig. sich in die Höhe —, dignuti se,
podignuti se, uzdignuti se; sich
auf den Thron —, uzleći, popeti se
na prěstolje.
- Schwungfeder, *f.* Schwungfeder.
- Schwungung, *f.* mahanje, nibanje.
- Schwurpe, *f.* švirgav; prut, šiba.
- Schwirren, *v. n.* cicaći; škripati; pě-
vati, žuboriti.
- Schweißbad, *f.* Schweißbad; —en, *v.*
n. & a. znojiti se, potiti se; —
en, *n.* znojenje; znoj, pot; —ig,
f. Schweißig; —kassen, *m.* znojni-
ca; —pulver, *n.* znojiv prašak; —
stube, *f.* znojnica.
- Schwören, *v. n.* priseći, prisegnuti,
zakleti se; kleti se, zaklinjati se;
zur Fahne —, zakleti se na za-
stavu (barjak).
- Schwul, *adj.* zaparan, sparan; —*t.*
f. zapara.
- Schwulst, *m.* otok, otikao; (im
Schreiben), nadutost.
- Schwulstig, *adj. fig.* nadut, naduven.
- Schwung, *m.* mah, zamašaj; skok;
- zagon; uzgon; običaj, navada; —
feder, *f.* pero; —kraft, *f.* moć, si-
la zamašna; —riemen, *m.* remen,
kaiš (od kočije).
- Schwur, *m.* prisega, zakletva, kle-
tva; —brüchig, *adj.* rotoloman,
krivorotan, krivoprisežan, krivo-
kletan; —gericht, *n.* porota; —
gerichts-, (in Zus.) porotni; —
strafgericht, *n.* porota kaznena.
- Schwärze, *m.* rob; —enhandel, *m.* ter-
govina s robjem; —erci, *f.* rob-
stvo; —in, *f.* robkinja; —isch,
adj. robski.
- Sconto, *n.* odbitak.
- Scontric-en, *v. a.* sračunati pėnezni-
cu; —ung, *f.* sračunanje pėnez-
nice.
- Scorbut, Scharboč; skorbut; —isch,
adj. skorbutan.
- Scorpion, *m.* škėrpljun, jakrep, iti-
pavac; —öl, *n.* ulje od štipavca.
- Scorzonere, *f.* zmijak (trava).
- Scribent, *f.* Schriftsteller.
- Scribler, *m.* pisar, piskalo.
- Scripturen, *pl. f.* pisma, papiri.
- Scrupel, *m.* dvojba, sumnja.
- Scrupel, *n.* skrupul (mėra).
- Scutiniren, *v. a.* brojiti glasove.
- Scutinium, *n.* (Stimmzählung), bro-
jenje glasovah.
- Sebenbaum, *f.* Säbenbaum.
- Sech, *n.* čertalo.
- Sechs, *num.* šest.
- Sechse, *f.* šestica.
- Sechseck, *n.* šestokutje, šestokutje;
—ig, *adj.* šestokutan, šestok-
tan.
- Sechser, *m.* šestak; —lei, *adj.* ie-
steroverstan.
- Sechsfach, *adj.* šestrogub, šest-
struk.
- Sechshundert, *num.* šest sto, šestst;
—ste, *adj.* šest stoti.

Sechshährig, *adj.* od šest godištaš;
—mal, *adv.* šest putih, šest krat;
—monatlich, *adj.* od šest mjeseci;
—spännig, *adj.* na šestorici, sa šestoricom.

Sechste, *adj.* šesti.

Sechshalb, **Sechshehalb**, *adj.* pet i pol.

Sechshährig, *adj.* od šest danah; —tausend, *num.* šest hiljadah., šest tisućah.

Sechsteil, **Sechsteheil**, *n.* šestina, šesti dio.

Sechstenk. *adv.* šesto.

Sechswochen, *pl.* porod; —wöchenerin, *f.* rodilja, porodilja.

Sechzehn (**Sechszehn**), *num.* šestnaest, šestnaest; —hundert, *num.* hiljada i šest sto; —tährig, *adj.* od šestnaest lotaš; —te, *num.* šestnaesti, šestnaesti.

Sechzig, *num.* šestdeset, šestet; —er, *m.* od šestdeset godinaš; (im Würfelspiel), šestdeset; —ste, *adj.* šestdeseti, šesteti.

Sechzen, *n.* a. séci, parati.

Seidel, *m.* keša, mošnja; sikao (novac u sfarih židovah).

Secret, *n.* (Geheimniß), tajna, otajstvo; (Abtritt), zahod.

Secretär, *m.* tajnik.

Secretariat, *n.* tajništvo.

Seck, *m.* sekt.

Secke, *f.* slédba, naslédba; (Reliquions—), razkolništvo.

Section, *f.* sék, odsék; anatomische—, (t.) razgloba, rezanje (mértvaca); —befund, *n.* razglobni nalaz; —schef, *m.* glava odséka.

Sectioner, *m.* slédnik, slédbenik, razkolnik, odpadnik.

Sectionierung, *f.* razkolništvo.

Secundant, *m.* déver (pri mejdanu), dvobojni svédok.

Secundawechsel, *m.* druga ménica.

Secunde, *f.* sekunda.

Secundogenitur, *f.* (t.) drugorodjenstvo.

Sechsbänd, *m.* knjiga u šestnestini.

See, *m.* jezero; bara, blato.

See, *f.* more; die offene —, pućina.

Seeaal, *f.* Meeraal; —bär, *n.* kupalo morsko, kupanje u moru; —bär, *m.* morski medvéd; —barbe, *f.* arbut; —behörde, *f.* pomorska oblast; —blume, *f.* lokvan (cvét); cadet, *m.* kadet pomorski; —compas, *m.* kumpas; busula; —dienst, *m.* služba pomorska; —einhorn, *n.* narval (riba); —fahrer, *m.* pomorac; —fahrt, *f.* brodarstvo pomorsko, pomorstvo; (einzelne —), pomorska vojnja; —fisch, *m.* riba morska; —fracht, *f.* pomorski teret; —frachtbrief, *m.* pomorsko teretno pismo; —frachtvertrag, *m.* pogodba o pomorskoj vozarini; —gefecht, *n.* boj, bitka pomorska; —gras, *f.* Meergras; —grün, *adj.* sinj; —hafen, *m.* porat, luka; —handel, *m.* trgovina pomorska; —hund, *m.* morski pas; —jungfer, *f.* sirena, morska dévojka; —kalb, *n.* tele morsko; —karte, *f.* morska karta; —krankheit, *f.* morska bolest; —kreb, *m.* morski rak; —krieg, *m.* morski rat; —küste, *f.* kraj morski, morska obala, jalia, žalo, igalo; (Beyrick), primorje, pomorje.

Seele, *f.* duša; (einer Kanone), šuplje, šupljina; (der Feder), sèrce; bei meiner —, na moju dušu!

Seelenamt, **Seelamt**, *n.* zadušnica, misa za dušu; —angst, *f.* teškoća, muka od duše; —hirt, *m.* pašter duhovni; —kampf, *m.* borba duševna; —kräfte, *pl. f.* sile, moći

duševne; —lehre, *f.* psihologija, dušoslovje; —loß, *adj.* bezdušan, bez duše; —messe, *f.* *s.* Seelenamt; —ruhe, *f.* pokoj, mir duše; —verkäufer, *m.* dušokradica, izdajica; —wanderung, *f.* seostvo, seljenje duše.

See-leute, *pl. m.* mornari; pomorci; —löwe, *m.* lav morski.

Seelsorge, *f.* skerb duhovna, duhovno pastirstvo, dušepopečiteljstvo; —er, *m.* otac, pastir duhovni.

See-lust, *f.* zrak morski, povétarce morsko; —macht, *f.* sila pomorska; pomorska moć; Land und Seemacht, vojska na kopnu i na moru; —mann, *m.* pomorac; —mannschaft, *f.* (t.) pomorstvo; —meile, *f.* milja morska; —minister, *m.* ministar pomorski; —officier, pomorski oficir; —otter, *f.* vidra morska; —paß, *m.* seda, morski list, pomorska putovnica; —pferd, *n.* morski konj; —räuber, *m.* gusar; —räuberei, *f.* gusa, gusarstvo; —recht, *n.* pomorsko pravo; —reise, *f.* morski, pomorski put; —salz, *n.* morska sol; —sanitätsbehörde, *f.* pomorska zdravstvena oblast; —schäumer, *f.* Seeräuber; —schiff, *n.* brod morski; —schlacht, *f.* —treffen, *n.* boj, bitka morska; —soldat, *m.* soldat, vojniki pomorski; —spinne, *f.* pauk morski; —staat, *f.* Seemacht; —stadt, *f.* grad primorski; —stück, *n.* kip morski; —sturm, *m.* bura, oluja morska, nevra, plata; —thier, *n.* morskó živinice; —treffen, *f.* Seeschlacht; —ufer, *f.* Seeküste; —ungeheuer, *n.* neman, nakaza morska; —wasser, *n.* voda morska, more; —wesen, *n.* pomorstvo, mornarstvo, brodarstvo; —wind,

m. vétar morski; —wolf, *m.* vak morski; —wurf, *m.* morski izbacak, izveriak; —wurm, *m.* červ morski.

Segel, *n.* 'jédro, jadro; unter — gehen, krenuti se, zasédriti; —baum, *f.* Mastbaum; —fertig, *adj.* gotov, spremljen na put; —garn, *n.* predja za jédra; —n, *v. n.* jédriti, jadríti; —v. a. ein Fahrzeug in den Grund —, utopiti plav; —stange, *f.* lantina; —such, *n.* platno za jédra; —wert, *n.* jédra, jadra.

Segen, *m.* blagoslov, s'réca.

Segler, *m.* jédrilac.

Segnen, *v. a.* —blagosloviti; (sich kreuzigen), krestiti se, križati se; sich über etwas kreuzigen und —, križati se, krestiti se nada čim; —ung, *f. f.* Segen.

Sehbar, *f.* Sichtbar.

Sehe, *f.* (gem. für Augensterne), zénica.

Sehekunst, *f. f.* Optik.

Sehen, *v. a.* vidéti; gledati; pogledati; —lassen, pokazati; sich — lassen, pokazati se, dati se vidét; einen gern —, gledati koga dobrim okom, rad ga imati; ungern —, negledati dobrim okom, mertzéti na koga; nicht das Geringste —, nevidét ni malo; ähnlich —, nalik biti, sléit u koga; das Fenster sieht auf die Gasse, prozor gléda na ulicu; laßt uns —, da vidimo; sieh da! gle, eto! nach etwas —, imat oko na što, nadgledati; nach nichts —, nemariti, nehajati za ništa, nemarljiv, neman biti; —n. gledanje; vidjenje; pogled; vid.

Sehenerv, *m.* živac vidni, živac od vida.

Sehenswürdig, —werth, *adj.* vridan

da se vidi; —würdigkeit, *f.* stvar
vrédna da se vidi, rédkost.
Schepunkt, *f.* Schichtspunkt.
Scher, *m.* (im eblern Stile), prorok;
—*m.* *f.* proróčia.
Scherohr, *n.* durbin.
Schestrabl, *m.* vidna zraka.
Schkraft, *f.* vidna moč.
Schne, *f.* tetiva, žila; (eines Bo-
gens), tetiva; (in der Geometrie),
tetiva; —n des Hauses (als Fa-
kenspeise), svitci, *m. pl.*
Schnen, *fich*, *v. r.* (nach etwas), gi-
nuti, čeznutj, težiti za čim; — *n.*
ginutje, čeznutje, teženje.
Schnig, *adj.* žilav.
Schnlich, *adj.* gorúč; živ; žudan; —
warten, jedva čekati, na iglah sto-
jati, siděti.
Schnsucht, *f.* čeznutje, teženje; žud-
nja.
Schr, *adv.* jako, vele, veómi, veoma.
Seiche, *f.* (gem.) *f.* Urin.
Seichen; (gem.) *f.* Piffen.
Seicht, *adj.* plitak; *fig.* plitak; slab;
mériav; auh; —heit, —igkeit, *f.*
plitočina, plitkoća.
Seichtopf, *f.* Nachttopf.
Seide, *f.* svila.
Seidel, *n.* litra, mérica, sajtlik (vina);
Seideln, *v. a.* putiti, sputiti konje.
Seiden, *adj.* svilen, svilan, od svile;
—arbeiter, *m.* svilar; —artig, *adj.*
svilenkast, svilat; —bau, *m.* svi-
larstvo; —ei, —gehäuse, *n.* gale-
ta, méhanac (svileni); —fabrik, *f.*
svilara, fabrika od svile; —fabri-
kant, *m.* svilar, fabrikant od svi-
le; —faben, *m.* svilen konac; —
färber, *m.* mastilac, bojo od svi-
le; —färberei, *f.* maštenje svile;
—haarig, *adj.* svilkos; —han-
del, *m.* térgovina na svilom;
—händler, *m.* térgovac od svi-

le, svilar; —haspel, *m.* moto-
vilo (svilarsko); —raupe, *f.* Sei-
denwurm; —reich, *adj.* svilat; —
schmetterling, *m.* tarac, lepirté (svi-
leni); —spinner, *m.* sviloprelac;
—spinnerci, *f.* svilara; —spinne-
rin, *f.* sviloprelja; —spitz, *f.*
svilena čipka; —sticker, *m.* vezil-
lac od svile; —waare, *f.* svilena
roba; —watte, *f.* vata svilena;
—weber, *m.* tkalac od svile; —
wollig, *adj.* sviloruh; —wurm; *m.*
buba, gusenica svilena; —zeug, *n.*
svilena materia; —zucht, *f.* Sei-
denbau.

Seife, *f.* sapun.

Seifen, *v. a.* sapunati, prati.

Seifenartig, *adj.* sapunast, sapunat;
—balsam, *m.* sapunov balsam; —
baum, *m.* sapunovo drvo; —Blä-
se, *f.* méhur, bešika od sapuna;
—kraut, *f.* piperat (trava); —ku-
gel, *f.* zérno, kuglica od sapuna;
—sieber, *m.* sapunar; —sieberei, *f.*
sapunarnica; sapunaria; —spiri-
tus, *m.* sapunov dah, spirit od
sapuna; —stein, *m.* sapunati ka-
men; —wasser, *n.* saponica.

Seifig, *adj.* sapunat; sapunan, nasa-
punan.

Seigen, *f.* Seichen.

Seiger, *adj.* (im Bergbau), kalami-
ran, nizpravan; kalamirski.

Seiger, *m.* *f.* Ugr..

Seiger-abtreiber, *m.* topilac; —hütte,
f. topionica.

Seigerlinie, *f.* kalamirna linia.

Seigern, *v. a.* (im Bergbau), topiti,
taliti; čistiti; kopat po kalami-
ru, po slajbi.

Seiger-Ofen, *m.* peč (za topit rude);
—schlacke, *f.* izvarak.

Seigerstunde, *f.* (im gem. Leben), čit-
tav sat, čela ura.

Seigerung, *f.* topljenje, taljenje.

Seiße, *f.* Seißer, *m.* cédilo.

Seißen, *v. a.* céditi; procéditi; — *en*, *n.* cédjenje; — *er*, *m. f.* Seiße; — *etuch*, *n.* cédilo; — *faß*, *m.* cédilo, torbica za céditi.

Seil, *n.* konop, uže, jedek; sapon; čelo, gumina; — *er*, *m.* konopar, užar; — *erbañ*, konoparnica, užarnica; — *haßen*, *m.* kuka, čenkin od konopa; — *tänzer*, *m.* pelivan, konopohodac; — *tänzerin*, *f.* pelivanka, konopohodica.

Seim, *m.* sopolina; ravak, čist med.

Seimen, *v. a.* med čistiti.

Seimicht, *adj.* (im gem. Leben), sopolinast, gust.

Seiß, *v. n.* biti; bivati; — *lassen*, ostaviti, pustiti, ostaviti se čega.

Sein, *feine*, *fein*, *pr.* njegov; svoj.

Seinerseits, *adv.* od njegove strane; od svoje strane.

Seinetwegen, — *wegen*, — *willen*, *adv.* rad njega, porad, zarad, čé njega; radi, poradi, čéca sebe.

Seinige, *ber*, *die*, *daß*, *pr.* njegov; *pr.* njegov; svoj.

Seit, *adv.* od; odkad.

Seitdem, *adv.* od kako, od kad; od tad, od onda.

Seite, *f.* strana; stranica; (beß Körpers), bok; (im Buche), strana, stranka; rechte — (eines Zeuges), lice; (einer Münze), glava; (Gegend), kraj; (Partei), stranka; linie — (eines Zeuges), lice; naliče; (einer Münze), pismo; sich auf die faule — legen, lengariti se, plandovati; Scherz bei —! bezšale; bei —, auf die —, na stran; von der — zuschauen, gledat sa strane, iz prikrajka; von allen —, za zviuh stranah; von — beß Gerichtes, od suda.

Seiten, *v. n.* na hero stojati; naheriti se.

Seitenabriß, *m.* profil; — *allee*, *f.* alea pokrajna; — *blick*, *m.* pogled iz préka, prék pogled; — *bret*, *n.* stranica; (bei Schiffmühlen), podbojnača; — *erbe*, *m.* pokrajni naslédnik; — *fenster*, *n.* pokrajni prozor; — *gebäude*, *n.* — *flügel*, *m.* krilo (od sgrade); — *gewehr*, *n.* sablja; mač; spada; — *hieb*, *m.* udar, udarac sa strane; — *linie*, *f.* pobočna loza; — *sprung*, *m.* skok na stran; — *stechen*, *n.* protisli, sandjje, bodež, bodac; — *stoß*, *m.* udar pod bok; — *stück*, *n.* bok; pokrajni komad; — *thür*, *f.* vrata sa strane; — *verwandte*, *m.* pobočni šrodnik; — *verwandtschaft*, *f.* pobočno rodbinstvo; — *wand*, *f.* stranica; — *weg*, *n.* stranputica; — *wind*, *m.* vétar sa strane; — *zahl*, *f.* broj od stranke.

Seither, *f.* Seitdem.

Seitwärts, *adv.* na stran; sa strane, iz prikrajka, iz préka; na strani, u prikrajku.

Selb, *z. B.* selbander, selbbritt, samodrug, samotret.

Selber, *pr.* sam.

Selbiger, selbige, selbiges, *pr.* on, oni, onaj, isti, taj.

Selbst, *pr.* sam; isti; — *anschaffung*, *f.* nabava potrebátinah svojim tróskom; — *befledung*, *f.* onania, oskvrnutje sebe istoga; — *beredtigter*, *m.* svojpravan, tko je svoj; — *bestimmung*, *f.* samoprava; — *betrug*, *m. f.* Selbstauschung; — *ei-gen*, *adj.* svoj, vlastit svoj; — *entjagung*, *f.* odrećenje dobrovoljno; — *erhaltung*, *f.* uzdržanje samoga sebe, sebe istoga; — *erkenntniß*, *f.* poznanje samoga se-

be; —erniedrigung, *f.* poniženje dobrovoljno; poniženje samoga sebe; —gefällig, *adj.* samoljubljan, sebeznao; —gefälligkeit, *f.* samoljubje, sebezalost; —gefühl, *n.* samooutje; —geschrei, *n.* *f.* Selbstschuß; —gespräch, *n.* samogovor; —herrscher, (*—herrscher*), *m.* samodržac, samovladalac; —herrscherin, *f.* samodržica, samovladalica; —hülfe, *f.* (t.) pomaganje samom sebi; —kug, *adj.* perpošan, sveznao; —laut —lauter, *m.* samoglasnik; —liebe, *f.* samoljubje; —lob, *n.* vlastita hvala; —mord, *m.* samoubojstvo, (t.) samokervništvo, samokerv; —mörder, *m.* samoubojica, samokervnik; —peiniger, *m.* mučitelj, mučilac samoga sebe; —peinigung, *f.* mučenje samoga sebe; —prüfung, *f.* pitanje, izpitivanje samoga sebe; —rache, *f.* vlastita osveta; —ruhm, *m.* tašta slava; —schuß, *m.* samostrěl; —schwächen, *n.* *f.* Selbstbestrafung; —stänbig, *adj.* samosvoj; samostavan; —ständigkeit, *f.* samosvojstvo; samostalnost; —sucht, *f.* sebezalost, samoljubje; —süchtig, *adj.* sebeznao, samoljubljan; —täuschung, *f.* varanje samoga sebe; —verfrüppelung, *f.* sakatjenje samoga sebe; —verläugnung, *f.* tajeenje samoga sebe; —verletzung, *f.* samoozleda; —verstümmelung, *f.* (t.) nakazanje samoga sebe; —vertheidigung, *f.* samoobrana; —vertrauen, *n.* uzdanje u samoga sebe; —zufrieden, *adj.* samodovoljan; samozadovoljan; —zufriedenheit, *f.* samodovoljstvo; samozadovoljstvo; —zünber, *m.* samozadovoljstvo; —selig, *adj.* blažen, srećan; spasen; (von Verstorbenen), pokojan; —

sprechen, posvetiti; —zeit, *f.* blaženstvo; spasenje; —machen, *adj.* spasonosan, blaženotvoran; —mächter, *f.* Heiland; —sprechung, *f.* —svetjenje; posvetjenje.

Sellerie, *m.* celer,

Selten, *adj.* redak; neobičan; izredan, izvanredan; — *adv.* redko; —heit, *f.* redkost; redka, neobična stvar, čudo.

Seltsam, *adj.* čudan, čudnovit; —zeit, *f.* redkost, čudo; čudnovitost.

Semester, *n.* polugodište.

Semestral, *adj.* polugodišnji,

Seminarium, *n.* seminarij, semeniste.

Semifolon, *n.* piknja-čerknja.

Semmel, *f.* zemlja, zemljčka; —mehl, *n.* cvät od muke, od brašna.

Senat, *m.* senat, staroveće; odsäk; —or, *m.* senator, starovećnik, starešina.

Sendel, *f.* Zendel.

Senden, *v. a.* slati; poslati, odpraviti.

Send-schreiben, *n.* —brief, *m.* poslatica, pismo, list; —ung, *f.* poslanje; odpravljenje.

Senes-baum, *m.* sena; —blätter, *pl.* *n.* listje senovo.

Senf, *m.* sladčica, gorušica; —brühe, *f.* omaka od sladčice, sladčica; —forn, *n.* zerno od gorušice; —mühle, *f.* mlin za gorušicu; —pflaster, *n.* meš, obliž, melem od sladčice; —teig, *m.* testo od sladčice; —topf, *m.* lonac za gorušicu.

Sengen, *v. a.* paliti, žariti, žgati; —und brennen, žarit i paliti.

Senior, *m.* senior; starešina; —at, *n.* starešinstvo.

Sensblei, *n.* kalamit; omära, olovo.

- Sesfel**, *m.* uzica; petlja; — nabel, *f.* igla, iglica.
- Sesfen**, *v. a.* spustiti; spuštati; topiti, utopiti; Reben —, povallti, valjati, položiti; stich —, *v. r.* propadati; propasti; — en, *n.* — ung; *f.* spuštanje; valjanje, polaganje; — er, *m.* položnica, valjak.
- Sesfer**, *m.* igličar, uzičar.
- Sesfrecht**, *adj.* kalamirau, nizpravan; kalamirski; — *adv.* stupce, visno, nizpravo, kalantirno.
- Senne**, *f.* Sešne.
- Senn-e**; — er, *m.* (in der Schweiz), stanar; — hütte, — erci, *f.* stan, bačija, bačina.
- Sensal**, *m.* samsar, *f.* Mätler.
- Sensarie**, *f.* samsarina.
- Sense**, *f.* kosa; — ngriff, *m.* babak; — nhammer, *m.* kosara; — nschmieb, *m.* kosar; — stein, *m.* gladilica, gladilo.
- Sentenz**, *f.* sentencia; odluka, presuda.
- Separat** (in Zus.) posebni, razlučeni; — votum, *n.* razlučeni glas; — zug, *m.* posebni vlak, teglaj.
- Sequester**, *m.* uzaptitelj.
- Sequester-atlon**, *f.* uzapta; — iren, *v. a.* uzaptiti.
- September**, *m.* septembar, rujan.
- Serail**, *n.* saraj.
- Seraph**, **Seraphin**, *m.* serafin.
- Serassier**, *m.* serasičar. [černja.]
- Serenate**, *f.* serenada, muzika ve.
- Sergeant**, *m.* *f.* Serschant.
- Serie**, *f.* čreda, reda.
- Serpentin**, **Serpentinstein**, *m.* zmjčvik, oft (kamen).
- Serschant**, *m.* seričent, stražmeštar.
- Servelatwurst**, *f.* Hirnwurst.
- Serviette**, *f.* ubrus, ubrusac.
- Servitut**, *n.* služnost; — recht, *n.* pravo na služnost.

- Sesam**, *m.* Sesamkrant, *n.* sesam (trava).
- Sessel**, *m.* stolica.
- Seshaft**, *f.* Ansäktig.
- Session**, *f.* (Sizung), sednica; (Ansfässigkeit), posédka.
- Sester**, *m.* sestar (méra).
- Sez-art**, *f.* sastava; — bret, *n.* (in der Druckerei), daska slagarska; — compas, *m.* Kumpas, busula ponješljiva; — eisen, *n.* sečivica.
- Sezen**, *v. n.* skočiti, skoknuti; skakati; über den Fluß —, prevesti se preko potoka; über einen Graben —, skočiti preko jame; an das Land —, izkřecati se; — v. i. es fest, jezt, ima; es wird Schläge —, bit će batinah; es feste viel Mühe, mnogo je truda stojalo, bilo je vele muke.
- Sezen**, *v. a.* metnuti, staviti, vēćei, postaviti, položiti; ein Kind wöhin, auch Bäume —, posaditi; saditi; fest —, uglaviti, odrediti, odlučiti; eine Frist —, odrediti rok; außer Kraft —, uzeti čemu moč; den Fall —, postaviti, reći; einem etwas in den Kopf —, vēćei komu, što u glavu; etwas ins Geld —, prodati štogod; etwas ins Licht —, razjasniti što; Jemand ins Gefängnis —, zatvoriti koga; in Freiheit —, osloboditi; in die Lotterie —, staviti na lutriju; etwas aus den Augen —, zänemariti štogod; den Kopf auf etwas —, uprėti u što; Gäfte —, točiti, prodavati vino; einem ein Denkmal —, podignuti komu spomenik; einn über etwas —, postaviti koga nad što; ein Klystier —, dati krištk. kristirati; in Furcht, Schreden —, prestrašiti, uplašiti; in Verwunderung —, zapanjiti; in Verlegen-

heit —, smutiti, zabuniti; etwas in Umlauf —, staviti što u tečaj; außer Umlauf —, izvan tečaja staviti; etwas zum Pfande —, založiti što; Jemand in Unkosten —, načiniti kome trošk; auf die Probe —, izkušavati koga; eine Heune —, nasaditi kokoš; sein Vertrauen auf Jemanden —, uzdati se u koga; Schrift —, slagati; sich —, v. r. sěsti; posaditi se; (von trüben Flüssigkeiten), ustojati se, astaniti se; (abnehmen), opadati; opasti; sich häuslich irgendwo —, nastaniti se, naseliti se, naměstiti se; sich zu Wehre —, uzjahati, posěsti konja; sich wider etwas —, oprěti se, opirati se čemu; sich zur Wehre —, stati se braniti; sich in Gefahr —, vėre se u pogibio; sich in Bewerbung —, stati iskati; sich mit seinen Gläubigern —, načiniti se, napraviti se, pogoditi se s vėrovitelji; sich zur Ruhe —, ustupiti; sich in Marsch —, krenuti se, maknuti se na put.

Seher, *m.* slagar.

Sehhammer, *m.* sěšivica.

Sehhafe, *m.* zečica.

Sehholz, *n.* mladica; —karpfen, *m.*

šaran sěmenjak; —lassen, *m.* ormar slagarski; —tolben, *m.* bat, malj veliki; —kunst, *f.* slaganje, slagarstvo; —ling, *m.* rassad; mladica; mlada ribica; —linie, *f.* linija slagarska; —rebe, *f.* rozgva; povala; —wage, *f.* livel; —weibe, *f.* mladica, mlada vėrba.

Seuche, *f.* pošast; (Pest—), kuga.

Seuffen, *v. n.* uzdahnuti; uzdisati;

—en, *n.* uzdisanje; —er, *m.* uzdah.

Sevenbaum, *f.* Sėbenbaum.

Sich, *pr.* sebe, se; sebi, si.

Sichel, *f.* sėrp; —förmig, *adj.* sėrpat.

Sicher, *adj.* siguran; stalan, stavan istinit, stanovit; Jemand — stellen, dati kome sigurnost; etwas stellen, osigurati što; —heit, *f.* sigurnost; —heitsbehörde, *f.* oblast sigurnosti; —heitsmaßregel, *f.* naredba o sigurnosti; —heitswache, *f.* straža sigurnosti, četnici; —lich, *adv.* sigurno; jamačpo; slobodno.

Sichern *v. a.* sigurati; osigurati; das Erz —, prati, oprati rudu sa tervenu.

Sichersteller, *m.* osiguratelj, davatelj sigurnosti; —stellung, *f.* osiguranje, davanje sigurnosti.

Sicht, *f.* (bei Wechselln), vid; auf —, na vid; —bar, —lich, *adj.* vidion; *fig.* očevidan; —barkeit, *f.* vidionost.

Sichten *v. a.* sijati; prosijati; rešetati; prorėšetati.

Sie, *f.* ienka, iensko, samica.

Sie, *pr.* ona; one; oni; (als Antrebe), vi.

Sieh, *n.* sito; rešeto; —en, *v. a.* sijati; prosijati; rešetati; prorėšetati.

Sieben, *num.* sedam.

Sieben, *f.* sedmorica; —ed, *n.* sedmokatje, sedmerokutje; —edig, *adj.* sedmokutan, sedmerokutan; —erlei, *adj.* sedmerovėstan; —fach, *adj.* sedmerogub; —fältig, *adj.* sedmerostruk; —fingerkraut, *n.* steinik (trava); —gestirn, *n.* vlaštėl (zvėzdovje); —hundert, *num.* sedam sto, sedam sat; —hundertste, ber, die, das, *adj.* sedam stoti; —jährig, *adj.* od sedam godišta; —mal, *adv.* sedam putih, sedam

krat; —schläfer, *m.* pospanac; —
taufend, *num.* sedam hiljadah, se-
dam tisućah; —te, *adj.* sedmi; —
tel, *n.* sedmina, sedmi dio; —
tens, *adv.* sedmo; —thalb, Siebt-
halb, *num.* šest i pol.

Siebmacher, *m.* sitar; rešetar.

Siebzehn, Siebenzehn, *num.* sedam-
naest, sedamnaest; —erstüß, *n.*
(Weldstüß), marjaš; —hundert, *n.*
hiljada i sedamsto; —tausend,
num. sedamnaest hiljadah; —te;
adj. sedamnaesti, sedamnaesti.

Siebzig, Siebenzig, *num.* sedamdeset;
—er, *m.* od sedamdeset godinah;
—sic, *adj.* sedamdeseti; —tausend,
num. sedamdeset hiljadah.

Siech, *adj.* bolesljiv, nemoćan; bo-
lestan; —heit, *n.* bolestnička po-
stelja; duga bolest.

Siechen, *v. n.* sušiti se, sahnuti, gi-
nuti, vehnuti.

Siechhaus, *n.* (t.) sahnica; —heit,
f. nemoć; bolesljivost; —necht,
m. kolibaš; —ling, *m.* bolestnik.
nemoćnik.

Sieben, *v. n.* kipěti, vrěti; klućati,
kuhati; —v. a. kuhati, variti;
—endheiß, *adj.* vrěl, vro, vruć.

Sieg, *m.* pobjěda, dobitje, predobi-
tje; den —davon tragen, oděr-
zati mejdan.

Siegel, *n.* pečat; daš —beidrücken,
udariti pečat; etwas unter —ge-
ben, zapečatiti što; —bewährer,
m. čuvar od pečata; —erbrechung,
f. razpečatjenje; —erde, *f.* pe-
čatna zemlja; —lack, *n.* crveni
vosak; —n, *v. a.* pečatiti; zape-
čatiti; —ring, *m.* prstena s pe-
čatom, pečatujak; —wachs, *n.* pe-
čatni vosak.

Sieg-en, *v. n.* dobiti, poběditi, nad-
vladati, predobiti, nadjaćati; —er,

m. dobitnik, pobědnik; —erin, *f.*
dobitnica, pobědnica.

Sieges-gepränge, *n.* trianf, slavje; —
gesang, *m.* pisan dobitna; —göt-
tin, *f.* viktorija, bošica od pobjede;
—frone, *f.* dobitni vėnac; —pfort,
f. —bogen, *m.* vrata dobitna, luk,
obluk dobitni; —wagen, *m.* kola
dobitna; —zeichen, *n.* trofej, znak,
znamen, znamenje dobitno.

Sieghaft, *f.* Siegreich.

Siegmarswurz, *f.* malovesac.

Siegsprangend, *adj.* dobitan, a trian-
som.

Siegreich, *adj.* dobitan, slavodobitan.

Siehe, Siehe da! *i. gle.* eto, nuto.

Siehle, *f.* sprava konjska.

Siefern, *v. n.* kapati; prokapljivati.

Signal, *n.* znamenje, znak; —ement,
n. znamenja; opis; —ifiren, *v. a.*
znamenje, znak dati; sich —, *v.*
r. f. Auszeichnen.

Signatur, *f.* signatura; podpis; (Be-
zeichnung), naznaka.

Signet, *f.* Siegel.

Signiren, *v. a.* podpisati; naznaćiti.

Silber, *n.* srebra; (Silbergeschirr),
srebrnina; —agio, *n.* prid na
srebro; —arbeiter, *m.* srebrnar;
—artig, *adj.* srebrnat; —barre,
f. šiba, šlitak srebrni; —berg-
werk, *n.* srebrna ruda; —blech,
n. lim srebrni; —blättchen, *n.*
srebrn listak; —diener, *m.* na-
stojnik od srebrninae; —draht, *n.*
žica srebrna; —fabrik, *m.* žica
srebrna, konac srebrni; —farbe,
f. srebrna boja; —farben, *adj.*
srebrn, sreberne boje; —geld, *n.*
srebrni novci, srebro; —gehalt,
m. vrėdnost srebra; —glätte, *f.*
gladac srebrni; —grube, *f.* rud-
nik srebrni; —haltig, *adj.* sre-
brovit; —hammer, *f.* soba za sre-

berniu; —slang, *f.* Silberton; —
lahn, *m.* lim, plošnata žica sre-
berna; —ling, *m.* srebrenjak; —
minje, *f.* srebren novac, srebro.
Silber, *adj.* srebren, od srebra.
Silberprobe, *f.* proba, prova srebër-
na; —quell, *m.* čist, bistar vru-
tak; —reich, *adj.* srebrovit; —
schaum, *m.* péna srebërna; —
schlact, *f.* isvarak od srebra; —
service, *n.* posuđe srebërno; —
spinner, *m.* srebroprelac; —stange,
f. Silberbarre; —stimme, *f.* čist,
srebër glas; —stoff, *m.* materia
srebërna; —stück, *n.* komad srebra;
novac srebërni; —ton, *m.* čist, ja-
san glas; —wahrer, —wörter,
f. Silberwörter; —wäscher, *m.* pe-
rilac od srebërniqe; —weiß, *adj.*
bel, bio-kao srebro; —zeug, *m.*
srebèrnina.
Simonie, *f.* simonia, svetoprodaja.
Simpel, *adj.* prost, jednostavan.
Sims, *m.* polica; atula, korniz.
Simultan, *adj.* zajednički.
Singbar, *adj.* pévan.
Singchor, *m.* kor pévačah.
Singefunst, *f.* pévanje;
Singen, *v.* *n.* pévati, péti, pojati;
—, *n.* pévanje, pénje, pojanje.
Singspiel, *n.* opera; —stimme, *f.*
glas; —stück, *n.* pésmá; —stunde,
f. lekcija od pévanja.
Singrün, *n.* žmोजelen (trava).
Singvogel, *m.* pojuća ptica.
Singular, *m.* jednobrojni, jedinstve-
ni broj.
Singweise, *f.* melodia, aria, pévka.
Sinken, *v.* *n.* pasti, propasti; pada-
ti, propadati; (im Wasser), tonuti,
utonuti; (im Ohnmacht), obeznaniti
se, onesvestiti se, pasti u nesvest;
die Stimme — lassen, spustiti
glas; den Muth — lassen, izgubit

sërce, klonuti sèrcem; den Kopf
— lassen, spustiti, prignuti glavu;
bis in die stante Nacht, do černe,
mérle noći, do gluhog doba, do
néke dobe noći; —, *n.* padanje;
tonutje; propadanje.

Sinn, *m.* čut, čutjenje, čutjenstvo;
(Verstand), um, razum, duh; (einer
Rebe), razumak, smisao; (Besin-
nung), misao, mnjenje; im — e des
Befehes, po smislu zakona; von
Sinnen kommen, poladèti; bei Sin-
nen sein, bit pri sebi, pri pameti
biti; keinen — für etwas haben,
nelmat volje k čemu; das fällt in
die — e, pada u oči; es ist nicht
nach meinem —, nije po mojoj ve-
lji, nedopada mi se; soviel Köpfe
soviel — e, koliko ljudih, toliko
čudih; es stöß aus dem — schlagen,
izbiti, pustit što iz glave.

Sinnbild, *n.* kip, emblema, znak, zna-
men, znamenje, simbol; —lich,
adj. emblematičan, simboličan;
emblematisch, simbolički, u kipu.

Sinnverwirrung, *f.* smutnja pameti.

Sinnen, *v.* *n.* misliti.

Sinngebicht, *n.* epigrama, nadpis.

Sinnlich, *adj.* čutiv; očutan; (nicht
geistig), puten; —keit, *f.* čutivost;
očutnost; (Wollust), putenost.

Sinnlos, *adj.* bezčutan; nerazuman,
nepametan; bez smisla; —losig-
keit, *f.* bezčutnost; nerazum, ne-
pamet; —reich, *adj.* uman, razu-
man, pametan; domišljat; —spruch,
m. sentencija, izreka; rée, poslo-
vica; —verwandt, *adj.* jednozna-
čan, istoznačan.

Sintemal, *c.* buduće da; jerbo, jer,
jere.

Sinter, *m.* (Hammer Schlag), okujina;
(Kropfstein), sigá; —n, *v.* *n.* ka-
pati; tvèrdnuti.

Sippſchaft, *f.* rod, rodbina, dvojta.

Sirop, *f.* Syrup.

Stifiren, *v. a.* ustaviti; —ung, *f.* ustava.

Sitte, *f.* običaj, navada; **Sitten**, *pl.* običaji, (t.) nravi.

Sitten-geſetz, *n.* zakon moralni, éudoredni; —lehre, *f.* etika, moral, éudorednost; (bei einer Fabel), nauk; —lehre, *m.* moralista, éudorednik; —loſ, *adj.* opak, razuzdan; —loſigkeit, *f.* opačina, razuzdanost; —richter, *m.* razzsudnik; —ſpruch, *m.* ſentencia éudoredna, izreka moralna.

Sittlich, *adj.* éudoredan, dobar, uredan; (t.) nravan; lüdnlich —, drugi kraj drugi običaj; —keit, *f.* éudorednost, (t.) nravnost.

Sittſam, *adj.* smérah, krotak, tih; —ſamkeit, *f.* smérsnost, krotkoća, tihooća.

Situation, *f.* položaj.

Sti, *m.* sédo, sédalo; klupa; stolica; mésto; er hat — und Stimme im Rath, ima mésto i glas u véću; (Wohnort), bivalité, beravi lište; (von der Regelung), stolica.

Sitzen, *v. n.* sidati, séditi; (wohnen), stanovati, prebivati; (reſſiren), stolovati; —laſſen, Geld im Spiele, zaigrati, proigrati; ein Mädchen — laſſen, ostavit dévojkú; nichts auf ſich — laſſen, oprati se; gur — (von Kleidern), dobro stojati; — bleiben (von Mädchen), neudati se; müſſig —, stojat zabavá; Bericht —, izpovédati; zu Gericht —, suditi, dèrtati sud.

Sitzen, *adv.* sédeć; — *adv.* sédeć, na sédeć, sédeće.

Sipſchaft, *n.* (im gem. Leben), er hat kein —, nerad sédi, nesédi rado.

Sipgeb, *n.* tamnicarina.

Sigung, *f.* sédnica, sédjenje; —ſcal, *n.* —ſaal, *m.* sédionica; —ſprotokoll, *n.* sédnički napisnik.

Steleit, *n.* okostnica, samokost, skelet.

Stige, *f.* čerta, čertica.

Stifiren, *v. a.* čertati; načertati.

Smaragd, *f.* Šmaragd.

So, *pr.* kol; što.

So, *adv.* tako; ovako; bald —, bald —, sad ovako, sad onako; — und viel, toliko 'i' toliko; — ein takov; ich merke — was, vidim takó nešto. [je dano.

So, *c.* ako; tako; ſo gegeben, kako

So baß, *c.* tako da.

Soſietät, *f.* društvo; ſ. Geſellſchaft.

Sode, *f.* obojak; šarapa.

Sodbrennen, *n.* Sob, *m.* ljutina, kiſelica; —haben, morit koga ljutina, davit koga kiſelica.

Sode, *f.* soda.

Sodomit, *m.* sodomita, bludnik; —erei, *f.* sodomia, bludništvo; —iſch, *adj.* sodomitski, sodomitanski.

So eben, *adv.* baš sada, upravo sada.

Sofa, *n.* ſ. *m.* ſofa.

Soſſ, *m.* pitje, nápitak.

Sogar, *adv.* dapaće, što više.

Sogleich, *adv.* odmah, taki.

Sohn, *adv.* tako.

Sohle, *f.* podplat, djon; (am Fuße), taban.; (Salzwasser), slana voda.

Sohleder, *n.* podplat, djon.

Sohn, *m.* sin.

Söhnen, *n.* sinak, sinčić.

So lange, (als) *c.* dok, dokll.

Solawechsel, *m.* ménica samica.

Solcher, *c.* es, *pr.* takov; ovakov; —geſtaſt, *adv.* tim načinom; na taj način; —lei, *adj.* inoćel. takov; ovakov.

Sold, *m.* plata, platja; in Jemandem — ſtehen, imati platu od koga; in — nehmen, najmiti.

Soldat, *m.* soldat; vojnik, vojak; —*enbiensf*, *m.* aluška vojnička; —*enfrati*, *f.* soldačka klena; —*enfeben*, *n.* život soldački; —*enwefen*, *n.* vojništvo, vojaštvo; —*isch*, *adj.* soldački; vojnički.

Söldner, *m.* najamnik, najmenik, pla-tjenik; —*sohn*, *m.* ajlak.

Solenn, *adj.* svčan; —*ität*, *f.* svčanost, *f.* Feierlichkeit.

Solidar, —*isch*, *adj.* & *adv.* neraz-dělni; nerazdělno, zajednički i svaki za celo.

Sollen, *v. n.* morati; trebati, valja-ti; man sollte ihn strafen, trebalo bi ga kazniti; (schuldig sein) du-govati, dožan biti; er soll todt sein, kažu, da je umro; Sie sollen es noch heute haben, dobit ćete to još danas; du sollst das nicht thun, ne-ćini toga, nemoj toga činiti; du sollst nicht tödten, neubij; man sollte glauben, morao bi misliti; mislio bi tkogod; was soll mir das Geld? šta će mi ti novci? sollte es mög-lich sein? je li moguće? was soll ich? što ću?

Söllner, *m.* doksat, londja.

Solo, *n.* samcato.

Somit, *adv.* dakle; tim.

Sommer, *m.* lěto; —*abend*, *m.* lětni večer; —*säben*, *m. pl.* paučina, svila; —*stet*, *m.* —*stosse*, *f.* pęga, pęguća; —*stetig*, *adj.* pęgav, pęgućav; —*frucht*, *f.* jarina; —*gerste*, *f.* jari ječam, jarik (ječam); —*ger-treide*, *n.* jaro žito; —*haft*, *Som-merlich*, *adj.* lětan; —*haus*, *n.* lětna kuća; —*hitze*, *f.* lětna vrućina, toplina; —*leib*, *n.* lětna haljina; —*korn*, *n.* jara raž; —*laube*, *f.* sęnica; —*lehne*, *f.* pripekao, ćelop-pek; —*monat*, *m.* lětni męsec.

Sommern, *v. n.* eš sommert, nastaje, nastupa lěto.

Sommern, *f.* Sonnen.

Sommer-nacht, *f.* lětna noć; —*obst*,

n. lětno voće; —*rosen*, *m.* *f.*

Sommerforn; —*tag*, *m.* lětni dan;

—*vogel*, *m.* lepir, leptir, metulj;

lětna ptica; —*weizen*, *m.* jara pę-

nica, jarica (pęnica); —*wenbe*, *f.*

najdulji dan, suncostaja lětna; —

wetter, *n.* —*witterung*, *f.* lětno

vřeme; —*wurz*, *f.* bobova kuga;

—*zeichen*, *n.* znamenje od lěta;

—*zeit*, *f.* lěto, lětno vřeme; lětno

doba.

Sonach, *f.* Folglich.

Sonate, *f.* sonada.

Sonde, *f.* sonda, kušalo.

Sonder, *prp.* bez.

Sonderbar, *adj.* čudan, čudnovit; neo-

bičan; —*feit*, *f.* čudnovitost, čudo.

Sondergelüst, *f.* razčępna želja.

Sonderlich, *adj.* osobit; — *adv.* *f.*

Besonder.

Sonderling, *m.* čudak, čudnovit, ču-

dan čovęk.

Sondern, *v. a.* lučiti; razlučiti; od-

lučiti.

Sondern, *adv.* nego, već.

Sonders, *adv.* sammt und —, sve za-

jedno, sve skupa, svi koliko ih je.

Sonderung, *f.* razluka, razlučenje.

Sonnabend, *m.* subota.

Sonne, *f.* sunce.

Sonnen, *v. a.* sunčati; metnuti, sta-

rit na sunce; *sich* —, *v. r.* sun-

čati se.

Sonnen-aufgang, *m.* izhod, istok; —

bañ, *f.* kolotečina sunčana; —*blick*,

m. zraka sunčana; —*blume*, *f.* sunco-

kret, sunčanik (cvět); —*brand*, *m.*

pripeka; —*fächter*, *m.* lepeza, hla-

dilo; —*ferne*, *f.* odsunačje; —*fin-*

stern, *f.* pomęranje, pomęrina

sunca; — *flecken*, *m.* kárpa sunčana; *péga*, *péguca*; — *glanz*, *m.* sjajnost sunca; — *jahr*, *n.* sunčana godina, obična godina; — *klar*, *adj.* očevidan, belodan; — *folter*, *m.* *f.* Sonnenstich; — *kreis*, *m.* krug sunčani; — *licht*, *n.* svétlost sunčana; — *monat*, *m.* sunčani mésec; — *náhe*, *f.* dosunače; — *regen*, *m.* sunce i kiša; — *reich*, *adj.* sunčan; — *ring*, *m.* ura sunčana okrugla; — *scheibe*, *f.* kolut sunčani; — *schein*, *m.* sunce; — *schirm*, *m.* sánka; — *schiuß*, — *stich*, *m.* pripeka, sunčarica; — *staub*, *m.* — *staubchen*, *n.* drobnica; — *stillstand*, *m.* suncostaja; — *strahl*, *m.* zraka sunčana; (im Zimmer), sunčanica; — *straße*, *f.* put sunčani; — *uhr*, *f.* sunčana ura, sunčanik; — *untergang*, *m.* zahod, zapad sunca; — *wende*, *f.* suncostaja; — *zeiger*, *m.* (Zeiger an der Sonnenuhr), skazaljka od ure sunčane; ura sunčana; — *zirkel*, *m.* (in der Kalenderrechnung), kôlobar sunčani.

Sonnet, *n.* sonet.

Sonnicht, *adj.* sunčan, obasjan od sunca.

Sonntag, *m.* nedélja.

Sonntägig, Sonntäglich, *adj.* nedéljan.

Sonntagsbuchstabe, *m.* nedéljno slovo; — *find*, *n.* vidovit; — *fest*, *n.* blagdanja, svečana, stajača haljina; — *faat*, *m.* svečane, stajaće, blagdanja haljine.

Sonst, *adv.* inako, inače, drugako, drugače; (wo nicht), ako ne; (ebendem), prije, negda; (übrigens), u ostalom; — *wo*, *gdé* drugdé; — *wohin*, *kamo* drugamo; (zu einer andern Zeit), drugda; — *ig*, *adj.* drugi; ostali.

Sonst, *m.* nadrimudrac, lažimudrac;

— *erei*, *f.* sofistéria, lažno mudrovanje; — *isch*, *adj.* sofistčan; sofistčki.

Sorge, *f.* skérb, briga; staranje, nastojanje; mûka; (Besorgniß), nemir; — *tragen für etwas*, starati se, skérbiti se za što.

Sorgen, *v. a.* skérbiti, skérbiti se, starati se, nastojati; bojati se.

Sorgenfrei, — *los*, *adj.* bezbrižan, bez skérbi, bez brige; — *voll*, *adj.* brižan, skérban, pun skérbi, brige.

Sorgestuhl, *m.* stolica s ručicama.

Sorgfalt, *f.* skérbljivost, briga; pomnja, nastojanje; — *fächtig*, *adj.* brižan, skérbljiv; *poman*, *pomajiv*; — *lich*, *f.* Sorgfältig; — *los*, *adj.* bezbrižan, bez skérbi; bez brige, nemaran; — *losigkeit*, *f.* nemar, bezbrižnost, bezskérbnost, nestaraje; — *sam*, *f.* Sorgfältig.

Sorte, *f.* sorta, fela, vésta.

Sortiment, *n.* izbor; — *shandel*, *m.* dućanska térgovina.

Sortiren, *v. a.* prebrati; izabrati; odbrati.

So sehr, *adv.* tako, tako jako; toliko; koliko.

Sotmanig, (veralt.) *f.* Solcher.

Souverän, *m.* (t.) vérhovnik.

Souverän, *adj.* vérhovni, vladajuć.

Souverainität, *f.* vérhovnost; *f.* Oberherrschafft.

So viel, *adv.* toliko, tako.

So wohl — *als*, *conj.* koliko — toliko, i — i.

Spadille, *f.* spadilja.

Späh-en, *v. n.* motriti, gledati, paziti, viriti; uhoditi; špiunirati, špiati; — *er*, *m.* špia, špiun; uhoda, uhodnik.

Spalier, *n.* baras; *fig.* red, porodak;

— *en*, *v. a.* praviti, napraviti baras.

Spalt, *m.* pukotina; — *bar*, *adj.* cépak.

Spalte, *f.* pukotina; (bei den Buchbrüdern), stupac.

Spalt-en, *v. a.* cĕpati; kalati, koliti; razcĕpati; razkalati, razkoliti; sĭch —, *v. r.* cĕpati se; kalati se, koliti se; pucati; —*ig*, *adj.* razpucan; razcĕpan; razkalan, razkoljen; —*ung*, *f.* cĕpanje; kalanje; razcĕp, razdor, razkida; nesloga, nesklad; (religiöse), razkolništvo.

Spalte, *f.* Spelze.

Span, *m.* trĕska; iver.

Spanbett, *n.* krevet, dĕrvo od postelje.

Spanen, *v. a.* dojiti.

Spanferkel, *n.* odojak, odojĕe, prase.

Spange, *f.* kovĕa, kopĕa; (Armspange), narukvica.

Spangler, *m.* klanĕar, klepar.

Spangrün, *n.* hĕrdja od bakra; boja zelenomodra.

Spaniol, *m.* ŝpanjski, ŝpanjolski burmut.

Spanisch, *adj.* (im gem. Leben für selbstsam), ĕdan, ĕdnovit; —*es* Röhr, tĕrskovac; —*e* Band, zaslon; —*e* Fliege, babak; —*das* kommt mir vor, to mi se ĕdno vidl.

Spann, *m.* klĕca; sglavak od noge; —*aber*, *f.* žila; —*dienst*, *m.* rabota s konji il. volovi.

Spanne, *f.* pedalj.

Spannen, *v. n.* auf etwas —; pazit na ŝto, pomno, pomnjivo ŝtogod slušati; — *v. a.* nategnuti, napati; natezati, napinjati; Pierde —, hvatati, preĕi, prezati, uhvatiti, zapregnuti konje; (von Schuhen), stezati; tĕštiti; (mit der Spanne messen), mĕriti na pedalj; dohvattiti, zahvatiti pedljem.

Spanner, *m.* kljuĕ (za natezati ŝtogod).

Spannhafen, *m.* ĕenkin kuka (za natezanje); —*fette*, *f.* zaporni lanac, zavornjak; —*kraft*, *f.* elastiĕ-

nost; —*nagel*, *m.* ĕavao; ŝivla; —*riemen*, *f.* knierriemen; —*strick*, *m.* puto.

Spannung, *f.* natezanje; nateg; *fig.* razmirica.

Spannettel, *m.* (Dienstbrief), slušina ĕedulja.

Sparrbüchse, *f.* ŝtednica, spĕrinac, ŝparrinac.

Sparrasse, *f.* ŝtedionica; —*nbuchel*, *n.* ŝtedioniĕka knjižica.

Sparrĕn, *v. a.* sparati, ŝtedĕti; ĕuvati; nicht —*Geld*, Mŭhe, nezalit truda ni novacah; —*en*, *n.* ŝparanje, ŝtedjenje; ĕuvanĕĕ; —*er*, *m.* gospodar, ŝtedilac.

Spargel, *m.* ŝparga, ŝparoga; —*beet*, *n.* ŝparoiĕnica, liha, gredica za ŝparogu; —*kohl*, *m.* prokula (vĕrsta od kupusa). [*š*red.

Sparrfalt, *m.* klak, japno, kreĕ od **Sparrlich**, *adj.* sporan; oskudan, hĕrdjav; slab.

Sparrfennig, *m.* uŝtedjen novac.

Sparren, *m.* greda; konj (od krova); *fig.* er hat einen — zu viel, sulud je, neima ĕetvĕrte ŝaske u glavi; —*kopf*, *m.* roznik.

Sparrwerk, *n.* konji (od krova).

Sparsam, *adj.* ŝtedljiv; —*keit*, *f.* ŝtedljivost.

Spaß, *m.* lakĕrdia; ŝala, poŝalica; zanovĕta; spĕrdnja; —*treiben*, ŝaliti se; auß —, zum —, od ŝale, za ŝalu.

Spaßchen, *n.* malena ŝala, poŝalica.

Spaßen, *v. n.* ŝaliti se; igrati se; ludovati; zanovĕtati; spĕrdati, lakĕrdiati.

Spaßhaft, *adj.* ŝaljiv; zabavan; zanovĕtan; —*igkeit*, *f.* ŝaljivost.

Spaßmacher, —*vogel*, *m.* ŝaljivac, ŝaljivĕcina, zanovĕtalo, zanovĕtalac, lakĕrdiaĕ.

- Spat**, *adj.* dočkan, pozan, kasan; — *adv.* dočkan, dočno, kasno.
- Spatel**, *m.* lopatica.
- Spaten**, *m.* lopata; (in der Karte), pik, zelena.
- Später**, *comp.* kašnji, potonji.
- Spath**, *m.* (Mineral), spat.
- Spath**, *m.* (Pferdefranzheit), mērtva kost (konjem na kolēnu).
- Spät-herbst**, *m.* kasna, pozna jesen; — *jahr*, *n.* jesen; — *ling*, *m.* pozno jaganje, tele, itd.; — *vist*, *n.* pozno voće; — *stern*, *adv.* najdalje.
- Spaz**, *f.* Spessing.
- Spazier-en**, *v. n.* šetati, šetati se, hodati, prohoditi se, proći se; — *reiten*, *fahren*, jahati, voziti se na prošet, na šetnju; — *fahrt*, *f.* prošet, šetnja (na kolih, u barki); — *gang*, *m.* šetnja, prošet; — *ort*, *m.* šetaliste; — *reise*, *f.* put od zabave; — *ritt*, *m.* prošet na konju; — *stuck*, *m.* palica, paličica.
- Specerehandl**, *f.* bakalska roba; — *handlung*, *f.* bakalstvo; (Gewölbe), bakalnica; — *händler*, *m.* bakal; — *händlerin*, *f.* bakalka.
- Specht**, *m.* detelj, detao, žuna (ptica).
- Special**, *adj.* (umständlich), obširan; (besonders), poseban; — *ausweis*, *m.* obširni izkaz; — *commission*, *f.* posebno povorenstvo; — *tarif*, *m.* posebni cėnik.
- Species**, *f.* (bei den Apothekern), bilje, trava; (in der Rechnung), die vier —, četiri pėrve vėrste od računanā; (bestimmte Sache), stanovita stvar; (Einzel Sache), svaka posebna, pojedina stvar; — *bucafen*, *m.* tvėrd cekin; — *gelb*, *n.* tvėrd novac; — *thaler*, *m.* tvėrd taller.
- Specification**, *f.* podrobni opis.
- Specifiziren**, *v. a.* izbrojiti, opisati, popisati podrobno, na tanko.

- Spezifisch**, *adj.* posoban, posobit, poseban.
- Speck**, *m.* slanina; — *bauch*, *m.* tėrbuh; — *beule*, *f.* kvėrga tusta, profla; — *fett*, *adj.* debeo, tust, pretio; — *hals*, *m.* debeo vrat, pretila šija; — *händler*, *m.* slaninar; — *händlerin*, *f.* slaninarica; — *ig*, *adj.* debeo, pretio, tust, mastan; — *fuchsen*, *m.* pogaća, lepinja sa slaninom; — *stiefel*, *n.* velik nož; — *maus*, *f.* Fledermaus; — *schwarz*, *f.* koža, kozurica (od slanine); — *seite*, *f.* kota slanine; — *stein*, *m.* steatid (kamen).
- Spektakel**, *n. (m.)* Schauspiel, prikazna, zor, prikazanje, pozorište; (Lärm), buba, tatalabuka, balabuka; čudo.
- Speculant**, *m.* špekulant, tėrgovac.
- Speculation**, *f.* spekulacia, tėrgovaćka kupnja, kupnja na dobitak; (in der Philosophie), razmatranje, promišljanje, smatranje.
- Speculativ**, *adj.* razmatrajuć, promišljajuć, smatrajuć, motrćuć.
- Speculiren**, *v. a.* špekulati, špekulirati; motrići, smatrati, razmišljati, promatrati. [poslati.]
- Speziren**, *v. a. (t.)* odpremiti robu.
- Speziteur**, *m. (t.)* odpranik.
- Spezition**, *f.* odprema; — *Spezühr*, *f. (t.)* odpremnina; — *Spezifikat*, *n.* odpremni posao; — *Spezikel*, *m. (t.)* odpremnitvo; — *Spezifika*, *f.* odpremnitka providba.
- Speyer**, *m.* sulica, kopje; — *reiter*, *m.* kopjanik.
- Spiche**, *f.* spica, palac (od kolesa).
- Speichel**, *m.* slina, sopolina, bala; — *cur*, *f.* slimjenje; — *brühe*, *f.* illada sopoljata; — *fluß*, *m.* slinjenje, baljenje; — *leder*, *m. fig.* prika-valac, lisica.

Speicheln, v. n. sliniti se, baliti se.
Speichen-ring, m. obloga, koloba, obruč (od glavčine kolne).

Speien, v. a. & n. pljuvati; pljunuti; bljuvati, rigati; izbljuvati, izrigati; —, n. pljavanje; bljuvanje; riganje. ●

Speierling, **Speierbaum**, f. **Sperberbaum**.

Spei-lasten, —beden, —napf, f. **Spud-napf**.

Speiler, m. šibica; klinac.

Speilern, v. a. raztegnuti; razapeti šibicami; pribiti klincem.

Speise, f. hrana, pišja, jestivo; jelo, jestojska, jestvina; —bier, n. terpezno, stolno pivo; —fisch, m. maša, drobna, sitna ribica; —haus, n. gostionica; —kammer, f. kuća, spremna od hrane; —meister, m. terpeznik.

Speisen, v. a. hraniti; jesti; (als Gastwirth), hranu, koštu davati; —v. n. jesti, blagovati; zu Mittag —, obédovati; zu Abend —, večerati.

Speisenröhre, f. gerkljan.

Speisesaal, m. terpezarica; sala od jastja, blagovalliste; —schrank, m. ormar od jela; —tisch, m. terpeza, stol, sofra, sinja; —wein, m. terpezno, stolno vino; —wirth, m. gostionik; —zimmer, n. soba od jastja.

Spelz, m. pir (žito).

Spelze, f. pléva.

Spender, f. milostinja, podélak, dar, prilog, prinos; —en, v. a. dati, darovati, podélliti, udélliti; —iren, v. a. (im gem. Leben), darovati, poklaniti.

Spengler, f. Spängler.

Sperber, m. kraguj (ptica); —baum, m. oskoruša; brekinja (drvo); —

berr, f. oskoruša; brekinja (ploč); —frant, n. kervoinica (trava).

Sperling, m. vrabac, yrabac.

Sperthaus, f. Schlagbaum.

Sperre, f. zatvor; stega; zabrana u stava; (Versiegelung), zapечатjenje; die gerichtliche — nehmen, staviti pod sudai pečat, po sudu zapечатiti (imovina); (am Rabe), zapor.

Sperren, v. a. (aus einander), razpeti, raztegnuti; otvoriti; razstaviti; (verschließen), zatvoriti, zapreći; einen Ort —, stegnuti, zatvoriti mesto koje; sich —, opréti se; vpirati se; —en, n. —ung, f. zatvor; zapor; stega; zatvoranje, zapiranje; —gelb, n. vrtarina; —holz, n. prćanjak, prvor; —ig, adj. širok.

Sperre-kette, f. Semmkette; —leiste, f. prćanjak, prvor, prvoropica; —maul, n. zjhalo; —riegel, m. zasunka, zaletavka; Krakun; —weit, adv. širom; —zeit, —stunde, f. zatvorni sat.

Sperren, pl. f. troškovi.

Spererei, f. mirodica; korjenje, bakalaka roba, f. **Spererei**.

Sphäre, f. sfera; krug; —isch, adj. sferičan; sferički; okrugao, obal, obao.

Splauter, m. cink.

Spiden, v. a. backati; nabackati; nadéti, nadévati.

Spidenarb, f. desplik (trava).

Spid-nabel, f. igla (za nadévanje); —speß, m. slanina (za nadévanje).

Spiegel, m. ogledalo, zercalo; (des Metres, Wassers), ravnina (od vode, mora); (eines Schiffes) karma, stražnje lice od broda; —fabrik, f. tvorionica od ogledalaha; —fechter, m. prišinjalc; glumac; —fechterei, f.

obsepa, obmana; —fenster, n. prozor od kristala; —glas, n. staklo od ogledala, fino staklo; —glatt, adj, gladak kao ogledalo; —händler, m. zercalar, ogledalar; —hell, adj. čist, bistar, jasan kao zercalo; —kunst, —lehre, f. katoptrijska, zercaloslovje; —macher, m. ogledalar, zercalar.

Spiegeln, v. n. blistati se, sjati se, sèvati; sich —, v. r. gledati se, ogledati se (u ogledalo); sich, an etwas —, ugledati se na što.

Spiegelrahmen, m. okvir od zercala, ogledala; —rand, m. kraj, okrajak od ogledala; —scheibe, f. staklo od zercala; —schimmel, m. čilas, čilatast konj; —scheifer, m. laštilac od ogledalah; —stein, m. zercalast kamen; —zeug, n. (bei den Jägern), rđka mreža; —zimmer, n. soba ukrašena ogledali.

Spieß, f. dešpik (trava); —öhl, n. dešpikovo ulje.

Spiel, n. igra; zabava; fig. šala; baß — Karten, svezak kartih; baß — rühren, bubnjati, udarat u bubanj; mit klingendem —, s muzikom i bubnji; sein Leben steht auf dem Spiele, radi mu se o glavi; —art, f. način od igre; (von Theateren), vèrsta, sela, razlikost; —ball, m. lopta, pila; —betrug, m. prevara u igri; —bret, f. Dambet; —bruder, m. igrač, igrač; —camerad, f. Spielgesell; —einlage, f. uložaj u igru.

Spiel-en, v. a. & n. igrati; igrati se; Karten —, kartati se, igrati se na karte; hoch —, igrati se u veliko; in baß Grünliche etc. —, prelèvati se, šèl na zeleno; (von Diamanten), igrati, prelèvati se, ti-

trati; —en, n. igranje; igra; —end, adj. igrajuć; šaleć.

Spieler, m. igrač, igrač; —in, f. igračica; —ei, f. igra; šala.

Spiel-geld, n. novci od igre; novci za igru; —gesell, m. drug u igri; igrač; —gesellschaft, f. igra, društvo od igre; —haus, n. kuća od igre, igraća kuća; —karte, f. karta igraća; —mann, m. —leute, pl. svirac, svirci; —marke, f. kutjak, igraći novčić; —platz, m. igralište; —raum, m. prostor, polje; —saal, m. igraonica; —sache, f. —schulb, f. dug od igre; —stunde, f. ura, doba od igre; —sucht, f. strast, pohlepa za igrom; —tisch, m. igraći stol; —uhr, f. ura s muzikom; —verberber, m. perzba, perznica; —werk, n. igra, igraljka; —zeug, n. igra, igraljka; —zimmer, n. igraća soba.

Spielerbaum, f. Sperberbaum.

Spiersaube, f. suradica.

Spieß, m. kopje, sulica, rašanj; —boch, m. (bei den Jägern), šeršjak.

Spießbürger, m. fig. prost, priprost gradjanin.

Spieß-en, v. a. nataknuti, nabosti; (Als Strafe), udariti, nataknuti, nabit na kôlac; —er, f. Spießhirsch; —gerte, f. Spießruthe.

Spießgesell, m. ortak; drug, drugar, pšjdaš.

Spießglas, n. (Spießglanz, m.) anti-monij, ličilo.

Spießhirsch, Spießer, m. (bei den Jägern), jelénce, mlad jelén.

Spießig, adj. oštar, zašljen, šiljat.

Spießruthe, —gerte, f. šiba; —laufen, tercati šibe, tercati kros šibe, šibe letiti.

Spießträger, m. kopjanik.

Spille, f. vreteno.

Spilling, *m.* žuta sliva, šljiva (plod); — *sbaum*, *m.* žuta sliva (dërvo).
Spillmage, *m.* todjak po materi, po tankej kërvi.
Spinat, *m.* spanac, španak, špinac.
Spinbel, *f.* vreteno; — *baum*, *m.* mašljika; — *förmig*, *adj.* vretenast; — *wirtel*, *f.* Wirtel.
Spinell, *m.* blëdi rubin.
Spinett, *n.* spineta.
Spinne, *f.* pauk; — *feind*, *adj.* einem — *sein*, glavni neprijatelj komu biti.
Spinnen, *v. a.* presti; plesti; sukati.
Spinnengewebe, *n.* paučina.
Spinner, *m.* prelac, predilac; — *in*, prelja; — *ei*, *f.* predenje; predivo; (*Spinnanstalt*), predionica; prelo.
Spinnewebe, *f.* Spinnewebe.
Spinn-haus, *n.* predilište; — *rad*, *n.* kolovrat; — *roden*, *m.* preslica; — *schuldigkeit*, *f.* dužnost presti; — *stube*, *f.* predionica; — *wirbel*, *m.* agërriak.
Spint, *m.* spint (mëra); *f.* Splint.
Spion, *m.* špiun, uhoda, uhodnik; — *iren*, *v. n.* špiuniti, uhoditi.
Spirallinie, *f.* Schneckenlinie.
Spiritus, *m.* spirit, duh.
Spital, *n.* špitalj, bolnica; (*Siechhaus*), sahnica; (*Versorgungshaus*), oškërboica.
Spiz, *f.* Spizig.
Spiz *m.* vërsta od pseta; einen — *haben*, djornut, tucnut biti (od vina).
Spizbart, *m.* šiljata brada, bradica.
Spizbube, *m.* lopov, ugursuz; nitkov; *lupež*; — *ns rače*, *f.* lopovski jezik; — *nsreich*, *m.* lopovski, lupežki čin.
Spizbüberei, *f.* lopovština; lupežtina.
Spizbübin, *f.* lopovkinja; lupežica; nitkovića.
Spizbübisch, *adj.* lopovski; lupežki.

Spize, *f.* èrt, rat, šilj, šiljak, šip; vèrh, vëršike; (zu Kleibern), šipka; bie — *n* der Kornähren, oaje; *fig.* glava; čelo; an der — eines Heeres, pred vojskom; an der — der Geschäfte stehen, nastojati posle; — *bie ten*, oprëti se, protiviti se.
Spizen, *v. a.* šiljiti, oštriti; zašiljiti, zaoštriti, zadëlati; *bie Dhren* —, čuliti uši, slušati; sich auf et was —, uzdati se u što.
Spizen-grund, *m.* dno od šipke; — *händler*, — *främer*, *m.* šipkar; — *händlerin*, *f.* šipkarica; — *haube*, *f.* kapa s šipkami; — *klöppel*, *m.* balantiš šipkarski; — *klöpplerin*, *f.* šipkarica; — *waare*, *f.* šipke.
Spizstüb, *adj.* lukav, šegav; domišljat; hitar; — *feit*, *f.* lukavština; tančina; hitrina; domišljatost.
Spiz-glas, *n.* kupica s nožicom; — *hache*, — *haue*, *f.* pik, kljun; — *harfe*, *f.* šiljata harfa.
Spizig, *adj.* šiljat, zašiljen, oštar, zadëlan; *fig.* grizak, bodljiv.
Spiz-kopf, *m.* šiljata glava; *fig.* lukavac; — *köpfig*, *adj.* šiljoglav; — *mauß*, *f.* miš; — *name*, *m.* nadëvak; *f.* Spottname; — *nase*, *f.* šiljat nos; — *näslz*, *adj.* šiljata nosa; — *ruth*, *f.* Spiekruth; — *säule*, *f.* piramida; obelisk; — *winkelig*, ostrokutan; — *zahn*, *m.* srednji zub.
Spiz-e, *f.* trëska; *iver*; — *en*, *v. n.* čëpati; razëpati.
Splint, *m.* bëlo (od dërva); bëlika, hakulja; *iver*; trëska.
Splitter, *m.* — *chen*, *n.* trëska; *iver*; *trun*; — *ig*, *adj.* čëpak, pun *iverja*, trësca; *natrunjen*.
Splintern, *v. a.* čëpati; kalati, koltiti; mërvti; razmërvti.
Splitter-načend, — *nacht*, Splinternacht

denb, *adj.* gol i nag kao od majke rodjen.

Splitterricht-en, *v. a.* cépati dlake; —*er*, *m.* cépidlaka.

Spontan, *n.* spontun.

Sponde, *f. f.* Bettgestell.

Sponsalien, *f.* Eheverlöbniß.

Sporcogemicht, *n.* vaga s darom.

Sporer, *m.* ostruga, mamuzar.

Sporn, *m.* ostruga, mamuza; (beß Hahn), palac (u pětla); *fig.* nagon, poticanje; potaknutje.

Spornen, *v. a.* boati, biti mamuzom; *fig.* potaknuti; poticati.

Sporn-leber, *n.* koža od mamuze; —*rüdchen*, *n.* zvěrk od mamuze; —*riemen*, *m.* remen, predjica od mamuze; — *streich*, *adv.* hitro, bërzo, skokom, leteć; — *träger*, *m.* mamuzaš, ostrugaš.

Sporteln, *pl.* uzgredni dohodci, dari.

Spott, *m.* prikor, rug, poruga, pogerda; *feinen* — mit einem treiben, rugati se komu, porugivati se čemu, gërditi pogërditi koga.

Spöttelei, *f.* rug, poruga, porugivanje, podsmëvanje, spërdanje.

Spöttelein, *v. n.* rugati se, porugivati se, spërdukati se, podsmëvati se.

Spotten, *v. a.* rugati se, porugivati se; gërditi, pogërditi, ružiti; psovati; spërdati se.

Spötter, *m.* rugalac, porugivalac; — *ei*, *f.* rug, poruga, rujanje, porugivanje, spërdanje; — *in*, *f.* rugalica, porugivalica.

Spott-gebiçht, *n.* (t.) rugopëv, porugljiva pësma; — *gelb*, *n.* necëna; um ein — hergeben, za ništa dati, dat u necënu.

Spöttlich, *adj.* rugljiv, porugljiv.

Spöttler, *m.* rugalac, podsmëvalac.

Spott-name, *m.* nadëveno imo, nadëvak; — *preis*, *m. f.* Spottgelb; —

rebe, *f.* rugljiv, porugljiv govor, rëć; — *schrist*, *f.* rugopis, porugljivo pismo; — *vogel*, *m.* porugivalac, rugalac; — *weise*, *adv.* od spërdnje, za porugu, za rug; — *wohlfel*, *adj.* jako, vele jestin.

Sprachähnlichkeit, *f.* analogia, spodobnost u jeziku.

Sprache, *f.* (ines Volk), jezik; (Rebe, Art beß Sprechens), govor; rëć; glas; es wird zur — kommen, bit će o tom govor; nur heraus mit der —, samo kaži, samo reci, samo govori.

Sprach-eigenheit, *f.* vlastitost jezika; — *fehler*, *m.* salinga, mana od jezika; — *fenster*, — *gitter*, *n.* rešetka; — *gebrauch*, *m.* običaj jezika, govorenja; — *gelehrte*, — *forscher*, *m.* filolog, jezikoslovac; — *grünze*, *f.* medje jezika; — *kenntniß*, *f.* znanje jezika, poznanje jezikoslovno; — *kunde*, *f.* filologia, jezikoslovje; — *kundig*, *adj.* vëšt jeziku; — *kunst*, — *lehre*, *f.* gramatika, slovnica; — *lehrer*, *m.* gramatik, slovníčar; — *los*, *adj.* nëm; — *schgfeit*, *f.* nëmoeća; — *meister*, *m.* učitelj, meštar od jezika; — *rohr*, *n.* govorna truba; — *schneider*, *f.* Sprachfehler; — *trichter*, *m.* lëvak govorni; — *übung*, *f.* vëšbanje u jeziku; — *verbesserer*, *m.* popravljalac jezika; — *verbesserung*, *f.* popravljenje, popravlanje jezika; — *werkzeug*, *n.* organ govorni, govorilo; — *zimmer*, *n.* govorionica.

Sprechart, *f.* naćin govorenja.

Sprechen, *v. n.* govoriti, besëditi, shoriti; reći; (ausprechen), izreći; (lauten), glasiti; laut, leise —, na glas, tiho govoriti; Sie haben gut —, lako je vam govoriti; gut nicht gut zu — sein, zlo, dobre v-

lje biti; er ist nicht zu —, nemože se s njim govoriti; Recht —, pravica činiti, suditi; ein Urtheil —, izreči presudu; presuditi; heilig —, posvetiti koga; für einen —, moliti, govoriti za koga; schlecht von einem —, ogovarati, zloglasiti, opadati koga; die Weise sprechen für den Angeklagten, dokazi glase za tuženika.

Sprecher, *m.* govornik; govoročin.

Spreißel, *f.* Speiser.

Spreiten, *f.* Ausbreiten.

Spreiße, *f.* podpor; prečnjak.

Spreißen, *v. a.* raztegnuti; razširiti; (stützen), poduprėti; podpirati; sich —, *v. r.* oprėti se; opirati se, protiviti se; (sich brüsten), kočiti se, ponositi se; veličati se.

Sprengel, *m.* škropionik; (eines Bischofs), biskupia; (eines Pfarrers), parokia, plovania, župa, župno područje; (Gerichts—), sudno područje, sudčija.

Sprengen, *v. a.* élnit da skoči što-god; ein Thor —, razbiti, razlupati kapiu; den Böbel auseinander —, raztérati ljudinstvo; eine Mine —, opaliti, užgati minu, lagum; die Bank (im Spiel) —, razbiti banku; ein Bataillon —, razbiti batalion; ein Schloß —, razbiti, razlupati, odbiti bravu; (besprengen), kropiti, škropiti; mit Wasser den Garten —, zalėti, zalévati vèrt; *fig.* Jemanden in der Stadt herum —, térati koga po gradu; *v. n.* skočiti, zaletėti se; skakati, letėti; auf den Feind los —, udariti, nasèrnuti, navaliti na neprijatelja.

Spreng-lanne, *f.* Gießkanne; — kessel, *m.* škropionica; — fugel, *f.* bumba;

— webel, — wisch, *m.* škropionik, kropilo.

Sprengel, *m.* labor, pločica (za hvatanje pticah); pèga, kèrpa.

Sprengeln, *v. a.* škropiti, kropiti; poškropiti.

Sprengstein, *n.* kèrpica, pèžica.

Sprenglich, *adj.* pègav; poškropljen; naskropljen, nastèrcan.

Spreu, *f.* plèva.

Sprich-wort, *n.* rée, poslovice, pri-rèje; — wörtlich, *adj.* poslovičan.

Spiegel, *m.* obruč, luk, obluk; — *n.*, *v. u.* metnuti, staviti obruč.

Spreißen, *f.* Spreußen.

Spret, *n.* soha, razsoha.

Spring, *m.* vrutak, vrućak, vrèlo.

Spring-bank, *f.* — bret, *n.* skoknica, daska za skakanje (u pelivanah); — brunnen, *m.* èsma, toćak, vodomet.

Spring-en, *v. n.* (zerspringen), puknuti; pucati; (als Wasser aus den Röhren), skakati, šikljati, šikati, udarati; (einen Sprung thun), skočiti; skakati; (von etwas los —), odvaliti se, odcèpati se; eine Mine — lassen, opaliti, užgati minu; (vom Hengst ic.), skočiti; skakati; über die Klinge — lassen, pod mač okrenuti, posèci, izsèci; — en, *n.* skakanje; pucanje; — er, *m.* skakalac; skakalo; (im Schachspiel), konj, konjle.

Spring-feder, *f.* stajka, pero; — stuth, *f.* velika bibavica, velika tèrbuljina; — glas, *n.* staklena suza; — hengst, *f.* Beshäler; — inself, *m.* *fig.* vètrogonja; — ochse, *j.* Zucht-ochse; — stuch, *m.* skakaća batina.

Sprühbüchse, *f.* sisaljka od zove, od bazgovine.

Spriz-e, *f.* stèrcalica, stèrcaljka; — *v. n.* stèrcati, pèrskati; kropiti,

škopiti; — enšaus, *n.* stercaljnica; — enmeister, *m.* nastojnik od stercalica; — rohr, *n.* — enrohre, *f.* cjev od stercalice; — fuchen, *m.* stercani fanjak.

Spröde, *adj.* hrapav; sirov; tvrd; (leicht brechen), kerk; *fig.* oporan.

Sprödigkeit, *f.* hrapavost; sirovost; tvrdost, tvrdoća; kerkost, kerkoca; *fig.* opornost.

Sprosse, *f.* Sprößling.

Sprosse, *f.* klin.

Sprossen, *v. n.* niknuti; nicati; klicati; rasti; proizvoditi, proizhadjati.

Sprosser, *m.* slavuj, slavić, slavic (koi noću poje).

Sprößling, *m.* mladica; ogranak; *fig.* potomak, porod.

Spruch, *m.* izreka; (Richterspruch), sud, sudna izreka; (richterliches Erkenntniß), presuda; (Sinnpruch), reč, poslovice; — buch, *n.* knjiga od sentencija; knjiga od poslovice; — reich, *adj.* pun nauka.

Spruchwort, *f.* Sprichwort.

Sprudeln, *v. n.* kipeći, vrći, škljati.

Sprühen, *v. a.* metati, bacati, sipati.

Sprung, *m.* (Riß), pukotina; (zu Fuß, zu Pferde), skok; — riemen, *m.* skakaći remen, kaiš.

Spuße, *f.* Speichel.

Spußen, *v. n.* pljuvati; pljunuti.

Spuß-napf, — fassen, *m.* pljuvaljka, pljuvaonica.

Spuhle, *f.* Spuße.

Spühl-en, *v. n. & a.* prati; pomivati; plakati; — faß, *n.* škač, kabao; — ig, — icht, *n.* pomije; — kumpf, — napf, *m.* plitica, zd'la za pomivanje; — wasser, *f.* Spühlig.

Spuß, *m.* strašilo, utvora; buka, talabuka; — en, *v. i.* ići nešto, obilaziti; es spuft in diesem Hause, u

ovoj kući ide nešto, obilaze duhovi; es spuft in seinem Kopfe, sulud je vrti mu se nešto u glavi.

Spul-e, *f.* cjev; — en, *v. a.* sukati, motati na cjev; — rad, *m.* kolovrat; — wurm, *m.* gljista.

Spund, *m.* vranj, tapun; — bohret, *m.* vranjak, tapunjak (svěrdlo); — bret, *n.* duga od vranja.

Spünden, *v. a.* zabiti, začepiti, udariti vranj; Breter —, oblokiti, obiti daskami; slagati daske.

Spund-gelb, *n.* kerkmarina (danak, daća od prodaje vina ili piva); — loch, *m.* vranj, tapun.

Spur, (ein zurückgebliebenes Merkmal), ostavie znamenje; (Fußstapfen), trag, sléd; stopa; (Merkzeichen), trag, znamenje; (die — eines Wagens), vagaš; (eines Schiffes), pruga; einem auf die — kommen, doći komu u trag; (eines segelnden Schiffes), pruga.

Spüren, *v. a.* (nachspüren), tražiti, iskati; cunjati; (von Kunden), njašiti; nanjušiti; (bemerken), čuti, osjećati; (wahrnehmen), spaziti, opaziti, osjećati.

Spürhund, Spürer, *m.* višao, višle, šljednik; *fig.* špiun.

Spurlos, *adj.* bez ostaviega znamenja, bez traga.

St! *i. ps.* pst, tiho!

Staar, *m.* (im Auge), (t.) bijona (u oku); der schwarze —, jasna sl'poća.

Staar, *m.* (Vogel), čvorak, škvor, škvorac, bėrljak (ptica).

Staat, *m.* (Pracht), parada, gizada, sjajnost; ures, naprava, nakit.

Staat, *m.* (Staaten, pl.) dėriava.

Staaten, *pl.* (ohne sing.), redovi.

Staaten-geschichte, *f.* istoria, dogovoditina dėriavna; — funde, *f.* statistika, dėriavoznanstvo.

Staatlich, adj. dèriavni.

Staats-, (in Zusf.) dèriavni; —amt, *n.* dèriavni ured; —angelegenheit, *f.* posao dèriavni; —anwalt, *m.* dèriavni odvètnik; —anwaltschaft, *f.* dèriavno odvètništvo; —anwaltschaftsbeamter, *m.* urednik kod dèriavnoga odvètništva; —aufwand, *m.* dèriavni troškovi; —ausgabe, *f.* dèriavni razhodci; —bauten, *pl. f.* dèriavne gradjevine; —beamte, *m.* dèriavni urednik; —bürger, *m.* dèriavljanin; —bürgerlich, *adj.* dèriavljanski; —bürgerschaft, *f.* dèriavljanstvo; —controlle, *f. (t.)* dèriavni prigled; —crebit, *m. (t.)* dèriavno vèrovo; —dame, *f.* dvorska gospoja; —diener, *m.* dèriavni slušbenik; —dienst, *m.* dèriavna služba; —einkünfte, *pl.* dèriavni dohodci; —erforderniß, *n.* dèriavne potrebe; —form, *f.* naèin dèriavne uprave; —forstbeamte, *m.* urednik kod dèriavnoga lugarstva; —gebäude, *n.* dèriavna sgrada; —gefährlich, *adj.* opasan, pogibeljan dèriavi; —gefäll, *n.* dèriavni dohodci; —gefangene, *m.* dèriavni zatvorenik; —gefangniß, *n.* dèriavna tamnica; —haushalt, *m.* dèriavno kućanstvo; —kanzlei, *f.* dèriavna pisarnica; —kanzler, *m.* dèriavni pečetnik; —kleid, *n.* gala, haljina od gale; —klub, *adj.* političan; —politiki, —flugheit, *f.* dèriavna mudrost; —körper, *m.* dèriavno tèlo, dèriava; —kunst, —kunde, *f.* dèriavoslovje; —kutsche, *f.* kočija, kàruce od parade; —mann, *m.* politik, dèriavnik; —minister, *m.* dèriavni ministar; —oberhaupt, *n.* glava dèriave; —obligation, *f.* dèriavna zadužnica; —papiere, *pl.*

n. dèriavne artije; —procurator, *m. f.* Staatsanwalt; —rath, *m.* (ein Staatsrath), dèriavni vèènik, savètnik; (Versammlung), dèriavno vèèe, dèriavni savèt; —rechnung, *f.* dèriavni račun; —rechnungswesen, *n.* dèriavno računarstvo; —rechnungswissenschaft, dèriavno računoslovje; —recht, *n.* dèriavno pravo; —rechtlich, *adj.* po dèriavnom pravu; —rechtslehre, *f.* nauka o dèriavnom pravu; —religion, *f.* dèriavni vèrozakon; —ruber, *n. fig.* vladanje, kormanj, dumen, timun od dèriave; —schatz, *m.* dèriavno blago; bhagara, bhagaonica, riznica; dèriavna pèznica; —schein, *m.* dèriavna zadužnica; —schulb, *f.* dèriavni dug; —schulden tilgung, *f.* izplata dèriavnih dugovah; —schulden tilgungs-fond, *m.* zaklada za izplatu dèriavnih dugovah; —secretär, *m.* dèriavni tajnik; —telegraf, *m.* dèriavni bèrzojav; —umwälzung, *f.* prevrat, prekrat dèriavni; —verbrechen, *n.* veleizdaja; —verbrecher, *m.* veleizdajica; —verfassung, *f.* dèriavni ustav; —vermögen, *n.* dèriavna imovina; —verwaltung, *f.* dèriavna uprava; —voranschlag, *m.* dèriavni proračun; —wegen, von —, od dèriave; eine von — wegen befähigte Person, osoba, koju je dèriava priznala za sposobnu; —wagen, *m. f.* Staatskutsche; —wirthschaft, *f.* dèriavno kućanstvo; —wissenschaft, *f.* Staatskunst; —wissenschaftlich, *adj.* dèriavoslovan; —zweck, *m.* dèriavna svèrha.

Stab, m. palica; prut; šiba; batina; štap; pritka; kolac; (Faß-daube), duga; (beim Regiment),

štap; ben — über einen brechen, odsuditi koga (na smert).
 Stabeisen, *n.* gvozđje u palicah.
 Stäbels, *v. a.* pričati, udarati kolje, vezati tórseje.
 Stabholz, *n.* drvo za duge.
 Stabil, *adj.* stalan, stanovan; — Erklärung, *f.* (t.) ustanovitba.
 Stabs-officier, *m.* oficir od štapa, štapski častnik; — quartier, *n.* štapski kvartir.
 Stabträger, *m.* šaponoša.
 Stabwurz, *f.* božje drvce.
 Stachel, *m.* žalac, žaoka; terna, bodlja; (zum Antreiben der Thiere), badalj, ostan; *fig.* nagon, potaknutje, poticanje; — beere, *f.* ternaovo grozđje; — beerenstrauch, *m.* germ ternaova grozđja; — ig, *adj.* bodljikav, ternaov; *fig.* bodljiv; — fraut, *n.* zeži terna, gladiš (trava), bodljika.
 Stacheln, *v. a.* hosti, bockati, badati.
 Stachel-nuß, *f.* vodeni orah; — schrift, *f.* satire; — schwein, *n.* ternaoprasic.
 Städe, *f.* kolac.
 Städt, *f.* Städt.
 Stadt, *f.* grad, varoš; (in Zus.) gradski, varoški; — arzt, *m.* gradski lékar; — bewohner, *m.* varošanin; — buch, *n.* gradska knjiga; (Grundbuch), zemljišnica.
 Städtchen, *n.* gradić, varošica, varošinac.
 Stäbter, *m.* varošanin, gradjanin.
 Stadt-gebäude, *n.* sgrada gradska, varoška; — gemeinde, *f.* gradska občina; — gemeindegürger, *m.* gradski občinar; — gemeindegürgerrecht, *n.* pravo gradskog občinarstva; — gericht, *n.* sud gradski, varoški; — graben, *m.* obkop, šanac grad-

ski, varoški; — hauptmann, *m.* satnik gradski, varoški; — haus, *f.* Rathhaus.
 Städtlich, *adj.* gradski, varoški.
 Stadt-kind, *n.* gradsko, varoško dete; — klatzche, *f. fig.* torokusa gradska; — knecht, *m.* pandur, ustavnik gradski, varoški; — kundig, *adj.* poznat, očit (u gradu); — leben, *n.* gradski, varoški život; — magistrat, *m.* gradsko poglavarstvo; — mauer, *f.* bedem; — pfiff-luś, *m.* gradski lékar; — rath, *m.* véće gradsko; (Person), gradski savétnik; — recht, *n.* gradsko pravo; — richter, *m.* sudac gradski; — schreiber, *m.* pisar gradski; — schule, *f.* gradska škola; — stegel, *n.* gradski pečat; — soldat, *m.* gradski vojnik; — theil, *m.* gradski kraj; — verorbnet, *m.* gradski odredjenik; — wage, *f.* mera gradska, varoška; — wappen, *n.* germ, cimer gradski.
 Staffel, *f.* stupanj, skalin.
 Staffelei, *f.* konj malarski.
 Staffete, *f.* stafeta, (t.) hitnica.
 Staffiren, *v. a.* (ein Zimmer ic.), opraviti; opravljati.
 Stag, *m.* (bei den Schiffen), stag (konop od jarbula).
 Stagnol, (Stagnol), *n.* kositer u listu.
 Stahl, *m.* čelik, nado, ocilo; ognjilo, ognjivo; gvozđje od utle; poet. gvozđje; mač; pinjal; — arbeit, *f.* nadotvorina; — arbeiter, *m.* nadar.
 Stählen, *v. a.* naditi; obnaditi; bad Eifen —, kaliti.
 Stählern, *adj.* od nada, čelika.
 Stahl-fabrik, *f.* (t.) nadara; — feuer, *f.* pero od nada; stajka od nadi;

- grün, *adj.* tamno-zelen; —hütte, *f.* Stáhlfabrik; —schneider, *m.* nadorézac; —sich, *m.* nadoréz, uréz, usék u nadu; —wasser, *n.* nadovita voda,
- Stáhr, *f.* Staar.
- Stáhr, *f.* Schafbock.
- Stáhren, *v. n.* tэрati se (od ova-
cah).
- Stafen, *m.* kolac.
- Stafet, *n.* kolje.
- Stall, *m.* štala; (Pferbestall), *ko-*
njušnica; *fig.* svinjac, kotac; —
baum, *m.* pregrada (u štali); —
bediente, *m.* konjuh, konjušar; —
besse, *f.* Pferdebesse.
- Stallen, *v. n.* pišati, mižati (od ko-
njah); *fig.* mít einander —, poga-
djati se; — *v. a.* metnuti, ugnat
u štalu.
- Stall-fütterung, *f.* jasleno hranjenje;
—gelb, *n.* (t.) konjušnica; —
tnecht, *m.* konjuh, konjušar; —
meister, *m.* konjušnik; —ung, *f.*
pišanje, mižanje; *f.* Stall; —zins,
m. konjušnina; najmovina od štale.
- Stamm, *m.* panj; klada; stablo;
(Geschlecht), *rod*; (Volksstamm), *ko-*
lěno; *puk*; (Familie, Haus); *po-*
rodica; (Linie), *loza*; (Kapital),
glavnica, glavno; (gestiftetes Kapi-
tal), *zaklada*; *ber männliche, weib-*
liche —, *mužko, žensko kolěno*;
die zwölf Stämme Israel, *dvanaest*
kolěnah izraelskih.
- Stamm-ältern, *pl.* stari, predci, pra-
dėdi, praroditelji; —baum, *m.* ro-
doslėd porodice kakve; —buch, *n.*
knjiga rodoslovná; *pomenka*, knji-
ga od uspomėnah; —buchstab, *m.*
slovo korėnito.
- Stämmelfen, *n.* dlěto, glěto.
- Stammeln, *v. n.* tepati, pentati; je-
cati.

- Stammeln, *n.* tepanje; pentanje; je-
canje.
- Stammeltern, *pl. f.* Stammältern.
- Stammen, *f.* Abstammen, Herstammen.
- Stämmen, *v. a.* upirati; podspirati;
uprėti; poduprėti; *einen Fluss* —,
zapruditi, *pregraditi rěku*; *sich* —,
v. r. opirati se, protiviti se;
podbočiti se; *poduprėti se*, *naslo-*
niti se.
- Stamm-ende, *n.* panj; —erbe, *m.* na-
slėdnik po rodu; —gelb, *n.* glav-
nica, glavno zakladno; —genosse,
m. jednoplemenik; —gut, *n.* dė-
dovina, dobro porodice; *zakladno*
dobro; —haft, *adj.* jak, čvrst;
—halter, *m.* podpor roda, kolěna;
—haus, *n.* kuća porodice; —holz,
n. đervo, stablo; *schönes höhes* —,
đervlje lěpa i visoka stabla.
- Stämmig, *adj.* jak, čvrst; hoch —,
nieder —, *visoka, nizka stabla.*
- Stamm-land, *n.* postojbina; —lehen,
n. pėrvotná podarbina.
- Stamm-ler, *m.* tepalo, tepavac, pen-
talo, pentavac.
- Stamm-linie, *f.* grana, loza (od
kėrvi); —mutter, *f.* pramati; —
register, *n.* genealogia, rodoslovje;
—silbe, *f.* korėnita slovka; —sib,
m. prebivalište porodice; —spra-
che, *f.* jezik korėniti, izvorni; —
tafel, *f.* rodopisna knjiga; —theil,
m. člán porodice; —vater, *m.*
praotec, praroditelj; —vermögen,
n. imovina porodice; (gestiftetes),
zakladna imovina; —wappen, *n.*
arma rodna, gėrb rodni; —wirth-
schaft, *f.* pėrvotno kućanstvo; —
wort, *n.* rěč korėnita.
- Stámpel, *m.* (in Rörfer), *tućak, bat*;
(in Pumpen), *procėp*; (bei Blumen),
stubić, bijka; (der Schreibbogen),
(t.) *biljeg*; (zu Waaren), *biljeg*,

obilježje; *fig.* (Zeichen), žig; pečat; — *amt*, *n.* biljegovni ured; — *befreiung*, *f.* osloboda od biljega; — *behandling*, *f.* postupanje kod biljegovanja; — *bogen*, *m.* biljegovni tabak; — *classe*, *f.* biljegovni razred; — *frei*, *adj.* slobodan, prost od biljega; bez biljega; — *freiheit*, *f.* slobodnost od biljega; — *geld*, *n.* biljegovina; — *n.* *v. a.* (t.) biljegovati; *fig.* (brandmarken), žigosati, udariti žig; — *papier*, *n.* papir biljegovani; — *patent*, *n.* povelja o biljegu; — *pflicht*, *f.* podložnost biljegu; — *scala*, *f.* lestvica za biljeg; — *schreiber*, *m.* pečatar; — *straße*, *f.* biljegovna kazan; — *übertragung*, *f.* biljegovni prekeriaj; — *verkürzung*, *f.* biljegovna prikrata; — *vormerkung*, *f.* biljegovno predbilježenje.

Stampbüchse, *f.* stupa, tučak.

Stampfe, *f.* stupa, tučak; bat, tučak.

Stampfe, *f.* (das Stampfen), stupanje; nabijanje.

Stampfen, *v. a.* stupati, nabijati, gaziti; (mit dem Fuße —), lupati, biti nogom o zemlju.

Stampfmühle, *f.* stupa.

Stand, *m.* stojnica, stojanje; posada, položenje; (Platz, Stelle), mesto; (auf dem Markte), stojnica; (Zustand), stanje; (Rang), stalež; (Gattung), razred; (Recht), pravo; der Lebige —, bezekstvo, neudaja; (bei den Jägern), čekalica; eimen — in einem Orte haben, na mjestu, posadjen biti; seinen — verändern, mesto svoje, stališ svoj promieniti; der — des Wassers, visina od vode; — halten, čekati; dočekati; odčekati; Einsetzung in den

vorigen —, povrata u prvašnje pravo; Jemand zu — e bringen, postaviti koga; zu — e bringen etwas, napraviti, učiniti što; zu — e kommen, stupiti u život; es kommt kein Vergleich zu —, neporavnava se; wenn der Kauf zu — e kommt, ako kupnja za rukom podje; im — e sein, moći, biti kadar što učiniti; außer — e sein, nemoći, nebiti kadar učiniti čega.

Standarte, *f.* steg, konjanička zastava; — *junfer*, *m.* stegonoša, zastavnik, štandarnik.

Standbild, *n.* statua, stajalište.

Ständchen, *n.* serenada; (Markt—), stojnica.

Stände, *pl. m.* stališ, redovi.

Ständer, *m.* stup; čabar; ribnjak.

Standeserhöhung, *f.* povis staleža; — *gebühr*, *f.* nach —, polag staleža; — *mässig*, *adj.* staležu spodoban, primieran; — *adv.* polag staleža; — *person*, *f.* osoba otmena, višega staleža.

Standgeld, *n.* mestovina, malta; — *gericht*, *n.* preki sud.

Standhaft, *adj.* stalan, stavan, postojan; — *igkeit*, *f.* stalnost, stavnost, postojanstvo.

Standhandel, *m.* stojna trgovina.

Ständig, *adj.* stalni.

Ständisch, *adj.* staleški.

Standlehre, *f.* Stališ; — *ort*, *m.* stajalište; — *punkt*, *m.* mesto, posada; točka od smatranja, od gledanja; stališ; — *quartier*, *n.* stojni kvartir, stan; — *recht*, *n.* stojni sud, preki sud; — *rechtlich*, *adj.* što se tiče prekoga suda; — *rechtliche Commission*, povjerenstvo za preki sud; — *rechtmässig*, *adv.* — behandelt werden, doći pod pre-

ki sud; — rečt, *f.* nadgrobnna be-
 ſeda, nadgrobni govor.
 Stange, *f.* lénka, motka, sèrg; prut;
 — Gold, Silber, slitak; šib; (an
 einer Fahne), kopje od barjaka;
 (Siegelack), struk voska červeno-
 ga; (im Käſch), šibica; (am Steuer-
 ruder), jargola; *fig.* einem die —
 halten, braniiti, zagovarati koga,
 dèriati komu krilo.
 Stängel, *m.* Stängelchen, *n.* dèriak,
 peteljka, biljka; (vom Getreide),
 struk; šašarika; (zur Stängelung
 der-Bohnen ꝛ.), pritka, taklič.
 Stängeln, *v. a.* priticati, udarat pri-
 tke, takliče, vezati; — *v. n.* ra-
 sti, širiti se u stablo.
 Stangen-bohne, *f.* pritčanič (bob); —
 eisen, *n.* gvoždje u motkah; —
 gold, *n.* zlato u šibah, u motkah;
 — pferd, *n.* rudnjak (konj); — ſil-
 ber, *n.* srebro u šibah, u motkah.
 Stänker, *m.* svadljivac, kavgadja.
 inatnik; (der alles durchsucht), cu-
 njalo; (der ſinkt), smèrdljivac; —
 ei, *f.* smrad, smèrdež; *fig.* inat,
 kavga, svadja; — *n.* *v. n.* (Geſtant
 machen), smèrdèti; (durchwühlen),
 cunjati, njušiti; (Uneinigkeith ſi-
 ten), svadjati se, inatiti se, zame-
 tati kavgu.
 Stanniol, *f.* Stagnol.
 Stanje, *f.* stanca, matica.
 Stapel, *m.* (Haufen, Schicht), hèrpa,
 gomila, kup; (Schiffswerft), akver,
 škar, kantir; ein Schiff vom —
 laffen, pušiti u more, rinut u mo-
 re brod; vom — laufen, iziš iz
 kantira, iz škvera; (für Waaren),
 magazin; stava (za robu), mèsto
 od stovarenja, skladište.
 Stapeln, *v. n.* (im gem. Leben), kra-
 cati, koracati.
 Stapeln, *v. a.* (aufstapeln), gèrnuti,

nagèrnuti, metat na hèrpu, gomi-
 lati, nagomilati.

Stapel-platz, *m.* (t.) stovarište; —
 recht, *n.* — gerechtigkeith, *f.* stovar-
 no pravo; — ſtadt, *f.* stovarni, tèr-
 govački grad; — waare, *f.* stovar-
 na roba.

Stark, *adj.* jak, èvrèst; silan, silo-
 vit; krèpak; valjan; snažan; ſie
 waren tauſend Mann —, bila ih
 je hiljada; wie — iſt der Feind?
 koliko ima nepriatelja, koliko ima
 vojnikah u nepriatelja? — Grün-
 de, valjani dokazi.

Stärke, *f.* snaga; jakost; sila; krè-
 post; debljina (dèrva).

Stärke, *f.* (für die Wäſche), štirka,
 inkaša, škrob.

Stärke-n, *v. a.* jačiti; krèpiti; tvèr-
 diti; objačiti; podkrèpiti; utvèr-
 diti; die Wäſche —, štirkati, škro-
 bati, inkašati; — end, *adj.* krèp-
 liv, podkrèpljiv.

Stärke-macher, *m.* štirkar, inkašar; —
 mehl, *n.* štirka, inkaša, škrob.

Stärkung, *f.* krèpljenje; ukrepljenje,
 pokrepljenje.

Starost, *m.* starosta; — ei, *f.* staro-
 stia.

Starr, *adj.* ukočen; zapanjen; tvèrd,
 odèrvenjen; okoran; — blind, *adj.*
 posve slèp; — en, *v. n.* kočiti se;
 ukočiti se; zapanjiti se; tvèrdnu-
 ti; otvèrdnuti; (starr sehen), uko-
 čenim očima gledati, bečiti se; —
 heit, *f.* ukočenost, tèrnutje.

Starr-fiſch, *m.* dèrhtulja; — kopf, *m.*
 tvèrdoglavac, tvèrdokornjak; —
 kopfig, — ſinnig, *adj.* tvèrdoglav,
 tvèrdokoran; — leinwand, *f.* Šteif-
 leinwand; — ſinn, *m.* tvèrdogla-
 vost, tvèrdokornost; — ſucht, *f.*
 mèrtvilo.

Stät, *adj.* stojan, postojan, stalan,

stavan; čvrst; —ig, *adj.* tvrđoglav, tvrđokoran (konj); (anhaltend), postojan; (in der Mathematik), čvrst; —igfeit, *f.* tvrđoglavost, tvrđokornost (u konja).

Statif, *f.* statika.

Station, *f.* (Poststation), stacija, postojka; (Anstellung), služba, mesto; —spiaß, *m.* stanovište; —sverhältniß, *n.* stanovišno odnošenje.

Statistif, *f.* (t.) državopis; —er, *m.* državopisnik.

Statistisch, *adj.* statističan; statistički, (t.) državopisni.

Stativ, *n.* noga, podnožje.

Statt, *prp.* mesto, meste, na mesto.

Statt, Stätte, *f.* mesto; von Statten gehen, ići od ruke; zu Statten kommen, biti za koga, biti komu od koristi, pomoći, ići kome; Statthalten, Statthalten, imati mesto, biti puno; an Kindesstatt annehmen, uzet koga za svoje dete; an seiner Statt, na mesto njega; sich an Jemandes Statt setzen, misliti, da je tko na čijem mestu, misliti tko, da je on što je drugi; eine heilige, geweihte Stätte, sveto, posvetjeno mesto.

Stättgeld, *f.* Standgeld.

Statthaft, *adj.* mesto imajuć; valjan, putni; —igfeit, *f.* (t.) putnost.

Statthalter, *m.* naměstnik, (t.) mestoderžac; —schaft, *f.* naměstništvo, (t.) mestoderžtvo; (in Zus.) mestoderžini. [važan.

Stattlich, *adj.* krasan, lep, uzorit;

Statue, *f.* statua, kip izrezan.

Statuiren, *v. a.* ustanoviti što.

Status, *m.* stanje; —quo, stanje, kao što je.

Statur, *f.* uzrast, struk.

Statut, *n.* naredba, (t.) ustanova; (Regel), pravilo.

Staub, *m.* prah; sich aus dem — machen, uteći, otići izmaknuti, otići izpod žita; — machen, prašiti; aus dem — heben, iz koga koga podignuti; —besen, *m.* metlica, ščetka; —beutel, *m.* (in der Botanik), mošnjica, kesica (u botanici).

Stäubchen, *n.* prašak; drobnica.

Stauben, *v. n.* prašiti; prašiti se; pušiti se.

Stäuben, *v. a.* prašiti, pahati; izprašiti, opahati.

Stäuber, *m.* metlica; višle, višao (pas).

Stäubern, *f.* Aufläubern, Fortjagen.

Stäubfäden, *pl. m.* končići (u botanici).

Staubig, *adj.* prašan, pahovit.

Staubmehl, *n.* paspalj; —perle, *f.* sitni biser; —regen, *m.* rosa, kiša peršavica; —sand, *m.* sitni pesak, prašina; —weg, *m.* matica (u botanici); —wolke, *f.* oblak od praha.

Stäuchen, *v. a.* pritismuti; pritiskati; rinuti; rivati; das Wasser —, pregraditi vodu; gestauchte Mühle, ustavljen; zatvoren mlina; den Stachs, Hanf —, razgornjavati lan, konoplju; Waaren in ein Faß —, terpati, slagati, skladati robu kakovu u bačvu.

Stäucher, *f.* Muß.

Stäubchen, *n.* germak.

Stäub-e, *f.* germ; stablo; —er, *sich. v. r.* rasti u germ, u stablo, bkoriti se; —engwächs, *n.* germovito rastje; —ensalat, *m.* glavala salata; —ig, *adj.* germovit; *pr. germja.*

Stauen, v. a. pregraditi, zatvoriti, ustaviti vodu.

Stauenen, v. n. čuditi se, diviti se; snebivati se (od čuda); — n. čudo; snebivanje.

Staupbesen, m. šibe, šibje.

Staupe, f. šibe, šibje; šibanje; (Krankheit), pošast.

Staup-en, v. a. šibati, tepsti; —er, m. šibalac.

Stech-äpfel, m. tatula (trava); —bahn, f. terkalliste, igralliste; —beutel, m. ostro dléto; —born, f. Wegborn; —eisen, n. äiljak.

Stech-en, v. a. bosti, badati, bockati; (von Schlangen, Insekten ic.), ujésti; (in Kupfer, Metall), uséoi, udéljati, urézati; ein Schwein ic. —, klati, zaklati; eine Karte im Spiele —, ubiti; die Sonne sichtigt, peéce sunce; sich einen Nagel in den Fuß —, nabosti se na čavao; Wein aus dem Faß —, vaditi, izvaditi vino iz baéve; den Staar —, izbosti bijonu; in die See —, otisnuti se, izié iz luke; krenuti se; nach dem Ringe —, igrati se perstena; um etwas —, vuéi édrébe, kockati se, édrébati se; —en, n. bodenje, probadanje; klanje; rézanje; (in den Seiten), protisli, bodež; —end, adj. bodljiv; oštar; —ender Schmerz, bridka, oštra, gorkä bol; —er, m. äiljak; roghe, trozub, trozubje; (für die Augen), naoénik; —fliege, f. koljnéa muha; —gabel, f. roghe, trozub, trozubje.

Stechbrief, m. (t.) téralica, pismo potéro; —sich éinen verfolgen, pošlati za kim téralicu.

Stechen, m. palica; batina; štap.

Stechen, v. a. zabosti; zarinuti; zataúti; zataknuti; baš fleisch an den

Spié —, nataknuti meso na ržanj; den Kopf heraus —, promoliti glavu; etwas in die Tasche —, metnut što u šep, turiti što u špag; ins den Mund —, metnut u usti; in Gefängniß —, baciti, vérdi u tamnicu; in's Kloster —, zatvorit u namastir; etwas zu sich —, uzeti štogod u šep; Jemanden ein Ziel —, udariti komu svérhu, zaséci komu medjaše; Bohnen, Erbsen, Zwiebeln —, saditi; sich in Schulden —, zadužiti se, zakopati se u dug; Jemanden in den Saß —, metnuti koga u šep; einemetwas —, kazat komu štogod u potaji; seine Nase in alles —, zabadati se svakamo; — v. n. zaboden, pridéven biti; den Schlüssel — lassen, ostavit kljuc u vratih; im Roth — bleiben, ostat u blatu, u kalu; er steht immer zu Hause, uvék je kod kuée; er steht im Gefängniß, u tamnici je, tamnuje; in Schulden —, zadužen biti; er ist im Prebigen — geblieben, zapeo je u predici; er bleibt bei jedem Worte —, zapinje pri svakoj réči; einen — lassen, ostaviti koga; (verborgen sein), biti; sakrit, sakriven biti.

Stechen-knecht, m. pandur; —pferd, n. derven konj; fig. omiléla stvar; ein Jeder hat sein —, svaki svoju ima.

Stechfluß, f. Stidfluß.

Stech-garn, —netz, n. mreša (ptičarska); —nabel, f. pučenka, šlodä, gumbašnica; —rübe, f. merkva, merkvela.

Steg, m. (über einen Graben), staja, bérveno; bérv, bérvina; (Fuß—), staza; (an einem Instrument), konjic; (in der Buchdruckerei), konj.

Stegreif, *m.* stremen, uzendjia; *fig.* aus dem —, smésta, iz nenada.

Steh-en, *v. n.* stati; stojati; *fig.* nalaziti se, biti; im Wege —, bit na putu; entgegen —, biti protivan; — bleiben, stati; Schildwache —, bit na straži; — lassen, ostaviti; Gevatter —, kum biti; seinen Mann —, vrédan biti; im Begriff —, hotéti, kaniti; Geld bei einem — haben, imat u koga novacah ostavljenih; unter einem —, bit pod kim; unter Aufsicht —, biti pod nadgledstvom; unter Curatel —, biti pod skérbníštvom; es steht mir ein Unglück bevor, nesrécá me éeka; es steht noch dahin, još se nezna; es steht ihnen frei, slobodno; prosto vam billo; es steht ein Preis auf seinem Kopfe, udarena je céna na njegovu glavu; ich stehe dafür, dobar stojim; das steht im weiten Felde, daleko je to još; Jemanden zu Gebote —, bit komu na službu; pri ruci što komu biti; es steht schlecht um ihn, zlo je po njega; zu — kommen, kóštati, stojati; wie steht es? kako je? nach eines Leben —, radit komu o glavi; es steht bei mir, od mene visi; darnach steht mein Sinn, to želim, to tražim, tamo težim; — en, *n.* stovanje, stanje; stojnica; — end, *adj.* stojeć; — adv. stojeć, na stojeć, stoječke.

Stehl-en, *v. a.* krasti, ukrasti; — er, *m.* kradljivac, kradac, tat.

Steif, *adj.* ukočen; tvérd; krépak; okoran; derven; *fig.* évrst, postojan, stavan.

Steife, *f.* ukočenost; tvérdoća; okornost; (der Leinwand), štirka, línkaša, íkrob; (Stúpe), podpor.

Steif-en, *v. a.* (im Bau), podupréti;

podupirati; (Wäsche, Brüge —), štirhati; krépti; sich auf etwas —, upirati se u što; — heit, — igit, *f.* ukočenost; tvérdoća; okornost; dervenost; — Leinwand, *f.* krépkó platno, klíjatro platno.

Steig, *f.* Steg.

Steigbügel, *m.* stremen, uzendjia; — riemen, *f.* Steigriemen.

Steige, *f.* Stege.

Steigen, *v. n.* (sich erheben, aufsteigen), uzídi, uzáci; *fig.* dignuti se, narasti; dizati se, rasti; Treppen —, ídi, penjati se, uzlaziti po stubi; das Blut steigt ihm in den Kopf, kerv mu udara u glavu; zu Pferde —, uzjahati, posésti konja; ins Schiff —, ukércati se; aus der Kutsche —, sídi s kočie; das Wasser steigt, voda raste; (vom Preise), dražati, podražati, dizati se, rasti céna, poskupiti, poskupljivati, skočiti céna; —, *n.* uzlaženje, uzlas; silaženje; (des Preises), dražanje, dizanje, rastnja céne.

Steiger, *m.* (beim Bergbau), (t.) ulaznik (u rudarah)

Steiger-n, *v. a.* dizati; podignuti (cénu); — ung, *f.* dizanje (céne); licitacia, líba.

Steigriemen, *m.* stremenica, kalí, riemen od stremena.

Steil, *adj.* stérn, stérmenit; — heit, *f.* stérmen, stérmenitost.

Stein, *m.* kam, kamen; koštica (od voća); einen — im Brette haben bei Jemanden, bit u milosti u koga; zu — e werden, okameniti se; — des Anstoßes, kamen smutnje; — aber, *f.* álla u kamenu; — abla, *m.* kostolom (orao); — alt, *adj.* star, prestar; — artig, *adj.* kamnit; — ansel, *f.* Gótsamfel; — at, *f.* vërsta od kamena; — ásche, *f.*

bukva; —bank, *f.* klupa od kamenja; —beere, *f.* Heidelbeere; —beißer, *f.* Kernbeißer; —beschreiber, *m.* kamenopisac; —beschreibung, *f.* kamenopis; —beschwerung, *f.* kamen (bolest); —birn, *f.* kamenjača; —bock, *m.* kozorog; —bohrer, *m.* svèrdlo, svidar (u minaraj); —brech, *m.* komorač (trava); —brecher, *m.* kopač od kamenja; —bruch, *m.* kamenarnica; —buche, *f.* Sagebuche; —butter, *f.* kamena mast.

Steinchen, *n.* kamenak, kamenčić.

Steinbroffel, *f.* drozd kameniti (ptica); —bruch, *m.* kamenotisak; —bruderei, *f.* litografija, kamenotiskara; —eiche, *f.* cernica (hrast); —eyrich, *m.* divji peršin; —erbe, *f.* kamenita zemlja, krasa.

Steinern, *adj.* kamen, od kamena; —es Becken, kamenica.

Steinfluch, *m.* amiant, asbest; —frucht, *f.* košticavo voće; —grube, *f.* *f.* Steinbruch; —grund, *m.* kamenjak; —gut, *n.* kameno posudje; —hart, *adj.* kamen, tvèrd kao kamen; —hauer, *m.* kamenar; —hausen, *m.* hèrpa kamenja; razvaline, podèrtine; —hirse, *f.* divje proso, divja proja; —icht, —ig, *adj.* kamenit.

Steinig-en, *v. a.* kamenovati; —ung, *f.* kamenovanje.

Steinfall, *m.* klak, krèč kameni, japno od kamena; —fennner, *m.* kamenoznanac; —fennniß, *f.* kamenoznanstvo; —fitt, *m.* lem kameni; —flee, *m.* nokatac, nokata, kokotac (trava); —fluß, *f.* pukotina, puč (u stèni); —fohle, *f.* kameni ugljen; —fohlenbergwerk, *n.* (t.) ugljenik; —fröte, *f.* baburača; —lerche, *f.* ševa poljska (pti-

ca); —linde, *f.* lipa kamenita; —marber, *m.* kuna, kunica; —meißel, *m.* dlèto kamenarsko; —meß, *m.* kamenar; —obst, *f.* Steinfrucht; —öhl, *n.* kameno ulje; —pflaster, *n.* tarac, taraca, kaldërma kamena; —reich, *adj.* kameniti; *fig.* jako, velè bogat, prebog; —reich, *n.* carstvo rudno; —salz, *n.* kamena sol; —schleifer, *m.* gladilac, laštillac kamenja; —schmerz, *m.* kamen (bolest); —schneider, *m.* kamenar; kamenorèzao; —schnitt, *m.* rezanje kamena; —schreiber, *m.* litograf, kamenopisac; —schrift, (Zuschrift auf Steinen), kameni nadpis; kameno pismo; —schwalbe, *f.* čopa, argio (ptica); —seger, *m.* taracar, kaldërmar; slagalac kamenja; —stück, *n.* kamen, komad kamena; kameni samostrel; —wand, *f.* stèna; —weg, *m.* kaldërma, taraca; —wein, *m.* steinsko vino; —werk, *n.* kamenje; —wurf, *m.* hitac, udarac kamena; metanje, bacanje kamena; domet.

Steiß, *m.* guzica, zadnjica, stražnjica, dupe; sapi; —bein, *n.* tèrtica.

Stellage, *f.* *f.* Gestell, Gerüst.

Stelle, *f.* mèsto; auf der —, s mèsta, odmah; u dilj; (Gerichtè—), sud; (Amt), ured.

Stellen, *v. a.* staviti; metnuti; postaviti, narediti, razrediti; dahin —, dahin gestellt sein lassen, ostaviti, ostaviti se, mahnuti se óega; einem nach dem Leben —, raditi komu o glavi; den Topf aus Feuer —, pristaviti k ognju lonac; etwas gerabe —, izpraviti; naravnati; etwas richtig —, izpraviti, popraviti što; einer über etwas zur Rede —, potegnuti, povuó koga na račun; eine Forderung —, iska-

ti što od koga; etwās in Ausgābe, in Empfang —, staviti što u razhodak, u dohodak; sichei —, osigurati, metnut u sigurnost; einen Būrgen —, poruka, jemca dati; diese Gemeinde muš drei Mann —, občina ova daje tri čovēka, tri momka; etwās in Abrebe —, prigo-
varat čemu, nekati; eine Uhr —, izpraviti uru; auf die Probe —, izkusiti, podkusiti; ins Wert —, stavit u dēlo; in Vergleich —, pripodobiti; einen zufriedēn —, samiriti, namiriti, zadovoljiti; den Wechsel auf Ordre —, izdati mēnicu na nared, na naredak; sich —, doći pred sud, staviti se; er stellt sich, als wenn er ihn nicht kannte, čini mu se nevēst; sich an das Fenster —, stati k prozoru; sich um einen herum —, okružiti, obkoliti koga; sich der Gefāhr bloš —, staviti se baciti se, vēre se u pogibio.

Stellensucher, *m.* služboiskalac.

Stellmacher, *f.* Wagner.

Stellrab, *n.* izpravno kolašce (od ure).

Stellung, *f.* razredjenje; položenje; posada; (einer Person), stavljenje; (zum Militär), primanje u vojnice; — einer Waare, dostava rohe; — samt, *n.* vojnoprinni ured; — Bezirk, *m.* vojnoprinni kotar; — spflichtig, *adj.* podložan službi vojničkoj.

Stellvertreter, *m.* namēstnik; — ung, *f.* namēstništvo; in — ung eines andern, na mēsto drugoga.

Stellwagen, *m.* omnibus; — wagenführer, *m.* saltadžija.

Stelze, *f.* štula, dēvena noga, gugalje.

Stelzen, *v. n.* kracati; léi pro štulah.

Stelzfuß, *m.* dēvena noga. [Stämpel.

Stemmen, Stempel, *f.* Stämmen,

Stenge, *f.* nadjarbuo, dodatak od jarbula.

Stengel, *f.* Stängel.

Steppe, *f.* pustinja, puštoš.

Steppen, *v. a.* bosti, prošivati; nabosti, prošiti.

Steppen, *n.* Stepperei, *f.* bod, prošiv; prošivanje.

Stepperin, *f.* prošivalica.

Stepp-nadel, *f.* prošivača igla; — naht, *f.* prošiv, bod.

Sterbe-bett, *n.* smētna postelja; — buch, *n.* knjiga mērtvih, — fall, *m.* slučaj smērti; — gelber, *pl. n.* — lehen, *n.* (t.) mērtvarina; — hemd, *n.* smētna košulja; — kleid, *n.* smētna haljina; — lied, *n.* smētna pēsma.

Sterben, *v. n.* umrēti, predstaviti se, preminuti, izdahnuti; an einer Krankheit —, od bolesti kakove; — en, *n.* umiranje; pomor; — ent, *adj.* umiruē, umirajuē.

Sterbenskrank, *adj.* na smērt bolestan.

Sterbe-quartal, *n.* posmētna četvrt; — register, *n.* kazalo mērtvih; — stunde, *f.* smētna ura; — tag, *m.* smētni dan.

Sterblich, *adj.* umērli, smētan; — keit, *f.* umērlost; pomor.

Sterbling, *m.* poginula ovca.

Stereotypen, *pl. f.* stereotip, štāla, nepomiēna pismena.

Stereotypiren, *v. a.* pismena zalevati, tako da se nemiēu (da su nepomiēna).

Sterling, *m.* sterling; ein Pfund —, funta sterlinga, funta sterlinska.

Stern, *m.* zvězda; (im Auge), šenica; (Schicksal), srēća, udes, sudbina, namēra; Pferd mit einem —, lisast konj, lisac.

Stern-anis, *m.* anis, onliz kineski; — bild, *n.* zvězdozje.

Sternchen, *n.* zvézdica.

Sternbeuter, *m.* astrolog, zvézdoslovac; — *ei*, Sternbeutung, *f.* astrologia, zvézdoslovje; — *isch*, *adj.* astrologički, zvézdoslovski.

Stern-bistel, *f.* voljč (trava); — *hell*, *adj.* jasan, zvézdovit; — *himmel*, *m.* tveršina (nebeska).

Sternig, *adj.* zvézden, zvézdovit.

Sternkrenzorden, *m.* red zvézdnoga kërsta, križa; — *sbame*, *f.* gospoja reda od zvézdnoga kërsta.

Sternkunde, *f.* astronomia, zvézdoznanstvo; — *fundige*, *m.* zvézdar zvézdoznanac; — *maß*, *n.* zvézdenik, zvézdogled; — *puße*, — *schuppe*, *f.* zvézda letéca; — *schanze*, *f.* obkop zvézdoviti, zvézda; — *seher*, *f.* Sternkundige; — *warte*, *f.* zvézdarница, toranj zvézdarSKI.

Sterz, *m.* (Schwan), rep; ručica, raličica (od pluga).

Stetig, *f.* Stätig.

Stets, *adv.* vaxda, svagda, uvék; sve.

Steuer, *f.* namet, stibra, porez, poreza; dáca, danak, dacia; carina; milbe —, milostinja; pomoć; — *n* und Abgaben, plaćanja i danci; (in Zus.) porezni.

Steuer, *n.* f. Steuerruder.

Steuer-Ab-schreibung, *f.* izpisanje poreza; — *amt*, *n.* (t.) poreznica, porezni ured; — *an-lage*, *f.* ustanovljenje poreza; — *an-sage*, *f.* nareka poreza; — *an-schlag*, *m.* proračun poreza; — *aus-schreibung*, *f.* razpis poreza.

Steuer-bar, *adj.* porezki; — *bayer Mann*, porezovnik; — *beamte*, *m.* porezni urednik; — *bezirk*, *m.* porezni kotar; — *bogen*, *m.* porezni list.

steuerbord, *n.* desni bok (od broda).

steuer-buch, — *register*, *n.* knjiga po-

rezna; — *casse*, *f.* porezna péneznica; — *einnnehmer*, *m.* poreznik, porezdžija; — *frei*, *adj.* prost, slobodan od poreze; — *freiheit*, *f.* slobodjenje, slobodnost od poreza; — *gebühr*, *n.* poreška dužnost; — *gemeinde*, *f.* (t.) poreška občina; — *gulden*, *m.* porezna forinta.

Steuermann, *m.* kormanjuš; timanir; pilot.

Steuern, *v. a.* (ein Schiff, auch als *v. n.* nach einem Orte), timuniti, kormanjiti, ravnati; einem Uebel —, pomoći čemu, preprečiti što; ukinuti što; (vorbeugen), predusresti; (beitragen, Geld ic.), prinositi; (Abgaben zahlen), plaćati porezu; sich an und auf etwas —, upirati se na što.

Steuer-nach-sicht, *f.* popust poreza; — *nach-sicht-schein*, *m.* porezna popustnica; — *patent*, *n.* povelja o porezu; — *pflicht*, *f.* poreška dužnost; — *pflichtig*, *adj.* poreški; — *pflichtige*, *m.* porezovnik; — *register*, *n.* kazalo poreza; — *repartition*, *f.* razredjenje poreza; — *rückstand*, *m.* porezni ostatak.

Steuerruder, *n.* kormanj, kormilo, du-men, timun.

Steuer-satz, *m.* izmëra poreza; — *schein*, *m.* teskera, cedulja od poreze, porezno pismo; — *system*, *n.* porezna sustava; — *termin*, *m.* porezni rok; — *umlegung*, *m.* razredjenje poreza; — *wesen*, *n.* porezni poslovi; — *zahlung*, *f.* plaćanje poreza; — *zuschuß*, *m.* prirez, porezna doplata.

Stich, *m.* ubod; bodac, bodež; (Stichwunde), ubodina; (eines Insekts, Schlange ic.), ujedina; (im Nähen), hitac, udarac (od igle); (im Kartenspiel), ubitak; (Kupferstich), u-

réz, usék u bakru, bakroréz; cínen im — lassen, ostavit koga na cédlu; nicht — halten, béžati, ne stojati, nedéřiati; laž biti; sich auf den — schlagen, na bodezan se biti, tući.

Stich-art, *f.* dvopernica, obéstranica (sékira); —blatt, *n.* branik (od maća); *fig.* ruga, poruga.

Stichel, *f.* Grabstichel.

Stichelci, *f.* zadirkivanje, bockanje.

Sticheln, *v. a.* bosti, bockati; (mit Worten), bosti, bockati, zadirkivati.

Stichelrebe, *f.* bodna réč, zadirkivanje.

Stichsäge, *f.* šegac, vèrsta od pile.

Stich-en, *v. a.* veziti; —, *n.* vèzenje, vezilo; —er, *m.* vezilac; —erin, *f.* vezilja; —erei, *f.* vez, vezilo.

Stich-fluß, *m.* zaduha; —husten, *m.* zadušljiv kašalj.

Stich-rahmen, *m.* djeřdjes; —seide, *f.* svila za vezilo; —werk, *n.* š. Stiđerel.

Stichen, *v. a.* razzipati; razzuti; —*v. n.* razzipati se, razzuti se; *f.* Stižuben.

Stief-ältern, *pl.* otčuh i maćeha; —bruder, *m.* polubrat.

Stiefel, *m.* škornja, čizma; cév (od sisaljke); —bret, *n.* klin od kopita; —holz, *n.* šam, kopito; —kappe, —stulpe, *f.* suvratak od čizamah; —knecht, *m.* sluga, izuvnik; —macher, *m.* čizmar.

Stiefeln, *v. a.* (Bohnen, Schoten), priticati; (Stiefel anziehen), obuti čizme.

Stiefel-schaft, *f.* sara, truba od čizme; —stulpe, *f.* Stiefelkappe; —zieher, *m.* kuka (za obuvanje), nazuvnik.

Stief-geschwister, *pl.* polubrat, polusestra; polubratja; polusestre; —kind, *n.* pastorčie; —mutter, *f.* ma-

ćuha, maćeha; —schwester, *f.* polusestra; —sohn, *m.* pastorak; —tochter, *f.* pastorka, pastorkinja; —vater, *m.* otčuh.

Stiege, *f.* stuba; léstva; (Anzahl von Zwanzig), dvadesetak.

Stieglitz, *m.* gerdelac, staglin (ptica).

Stiel, *m.* (von Werkzeugen), déřialo, rućica; (an Pflanzen), déřiak; struk, stablo, bus.

Stielen, *v. a.* nasaditi (sékiru, itd.).

Stier, *f.* Starr.

Stier, *m.* bik; bak; (Himmelszeichen), bik.

Stieren, *v. n.* voditi se, téřati se, goniti se (krava itd.); *v. a.* nátérati (kravu). [*m.* ova.

Stier-gesicht, *n.* bléži boj; —hammel, Stierlein, *n.* biće.

Stift, *m.* klinac; čavlić; (am Sessel), éřt, šilj; (am Bařn), korča.

Stift, *n.* zavod; (Kloster), samostan; manastir; biskupia; kapituo; cèřkva stolna, sáborna; —en, *v. a.* zavesti, napraviti, utemeljiti; (bótiren), oskèřbiti, snabděti (cèřkva, školu); *fig.* uzroćiti, ućiniti; fričben —, ućiniti, sklopiti mir; (unter sich), poravnati se; ein Ber-mächtniß —, zapisati kome što; Feindschaft, Fändel —, zametaviti, zavèřgnuti kavgu, nepriateljstvo; Guteß —, dobro činiti. —er, *m.* utemeljitelj; (eines Complotteß), zametnik; *fig.* početnik, početak, urrok; —isch, *adj.* kapitulski; biskupski; manastirski; —ling, *m.* oskèřbljenac.

Stifts-brief, *m.* (t.) oskèřbnica; —dame, —frau, *f.* (t.) zavodovnica, go-poja od zavoda kakvoga; —herr, *m.* kanonik; —hütte, *f.* prebivalište mira; —firche, *f.* samostanska, manastirska cèřkva.

Stiftung, *f.* zavod, utemeljenje; (Dotation), oskërba, snabdënje; *fromme* —, zadušbina; eines gültlichen Vergleichs, sklopljenje prija teljskoga poravnanja; —Sbezüge, *pl. m.* oskërbni dophodci; —Sfond, *m.* oskërbna zaklada; —Sfondscasse, *f.* oskërbna zakladnica; —Splatz, *m.* oskërbilište.

Stilet, *n.* stilet; pinjal, kinžal.

Still, *adj.* tih; miran; — *adv.* tiho, mirno.

Still, *i.* tibo!

Stille, *f.* tišina, tihoća; mir; in der —, kradom, u potaji, tiho.

Stillen, *v. a.* tësiti; miriti; utësiti; umiriti; das Blut —, ustaviti kërvi; den Durst —, ugasiti žedju; die Schmerzen —, utësiti bolest; das Verlangen —, izpuniti želju; ein Kind —, dojiti, zadojiti dëte; die Unruhe —, utišiti, utaložiti nemir.

Stillhalten, *v. n.* stati; stojati, stati, miran biti; —schweigen, *v. n.* mućati, ćutëti, ćutiti; —schweigen, *n.* muk, mućanje; —schweigen, *adj.* mućëć; —schweigende Einwilligung, pristanje po mućanju; —schweigend, *adv.* mućëć, mućëć.

stillhand, *m.* prestanak; einen — machen, stati, prestanuti; (moratorium) odgoda; — der Rechtspflege, (t.) pravdostaja.

stillsehen, *f.* Stillhalten.

stillung, *f.* tšenje; mirenje; umirenje; ustavljenje; dojenje; utišenje, utaloženje (nemira).

inmberchtigter, *m.* tko ima pravo glasovati.

mme, *f.* glas; gerlo; *fig.* misao, njenje; odvët.

mnen, *v. a.* (ein Instrument), slati, udesivati, ugadjati, složiti,

udesiti, ugoditi; hšber — napeti; niedriger —, popustiti; *fig.* einen —, pripraviti; razpoložiti; *v. n.* slagati se, (Stimme geben), glasovati za što, dati svoj glas, odvët za što; er ist nicht gut gestimmt, nije dobre volje.

Stimmen-gleichheit, *f.* jednakost glasovah; —verhältniß, *n.* razmër glasovah.

Stimmer, *m.* (der stimmt), ugadjalac; (das Werkzeug), kljuë.

Stimm-fähig, *adj.* sposoban za glasovanje, imajuë odvët; —führer, *m.* glasovatelj; —gabel, *f.* viljuška (ugadjaočka); —gebung, *f.* glasovanje; —hammer, *m.* ugadjalo; —liste, *f.* glasovna listina; —recht, *n.* pravo glasovati, pravo glasovanja, odvët; —schlüssel, *m.* kljuë (ugadjaočki).

Stimmung, *f.* (eines Instrumente), ugadjanje, slaganje; ugodjaj; (des Geistes), volja, razpoloženje.

Stimmzählung, *f.* brojenje glasovah; —liste, *f.* glasobrojna listina.

Stinkbaum, *m.* kopitak gorski, kopitca (trava).

Stink-en, *v. n.* smërđëti, udarati; —end, —ig, *adj.* smërđljiv, smërđëć; —er, *m.* smërđljivac; —fäßer, *m.* govnovalj, gundevalj; —thier, *n.* —raß, *f.* s. Itis; —topf, *m.* smërđëći lonac.

Stipend-iat, —ist, *m.* stipendista, (t.) poduprenik, blagodëjanac; —ium, *n.* (t.) poduporka, blagodëjanje.

Stipulation, *f.* (t.) ugovor; —iren, *v. n.* ugovoriti što.

Stirn, *f.* čelo; (Gesicht), obraz; die — bieten, oprëti se, oprëćiti se, stat suproti; —ader, *f.* žila od čela, čeona žila; —band, *n.* —binde, *f.* sveza od čela; —hein, *n.* kost

od čela, čeona kost; — blatt, *n.* čeoni remen; — rab, *n.* nazubljen točak, kolo nazubljeno; — riemen, *m. f.* Stiranblatt.

Stöber, *f.* Stäuber.

Stöberig, *adj.* buran; mečav.

Stöbern, *v. i.* čs štöbert, sněži, sněg pada, sněg se vije; — *v. n.* *f.* Stäubern.

Stöberwetter, *m.* mečava, vijavica.

Stoßer, *m.* čistilica (od zubih); — *n.* *v. a.* badati; čačkati, čistiti (zube).

Stoß, *m.* batina; palica; štap; tērst, tēraka; panj; struk; (Stoßwerk), pod, kat, sprat; (im Gefängniß), klada, klade; Stöße, *pl.* (bei den Buchdruckern), dērvorēz, ures; (Bienenstoß), košnica, ulište, tērka; einen Hut über den — schlagen, udariti šešlr na formu, na kalup; — band, *n.* vērpa, sveza od palice; — blind, *adj.* slēp, posve slēp.

Stoßchen, *a.* paličica; štapić.

Stoßbumm, *adj.* preko lud.

Stoßbuntel, *f.* Stoßfinster.

Stoßen, *v. a.* priticati, udarati (pritke, kolje, itd.); baß Tuch —, svi-jati, razvijati, sukno; — *v. n.* (von Flüssigkeiten), stati, stojati, stajati; (von der Milch), siriti se; usiriti se; der Handel stoßt, tērgovina stoji, eš stoßt mit der Sache, stvar stoji, neide naprēd; im Reben —, zapinjati; zadēvati se; durch Feuchtigkeit verderben, zalezati se; — *n.* (des Blutes), stojanje; (im Reben), zapinjanje, zadēvanje.

Stoßen, *v. n.* metnuti, vērci ukladu.

Stoßfeder, —spule, *f.* vērh od krila; — siebel, —geige, *f.* guslice, male-ne gusle; — finster, *adj.* taman, jako taman; — fisch, *adj.* štokviš,

bakalar; *fig.* budala, blesan; — fischfang, *m.* lovitva bakalara.

Stoßfeß, *m.* mērlja, kērpa od vlage, od zalezaja; — ig, *adj.* zalezan, mērljav od vlage.

Stoßfremd, *adj.* (im gem. Leben), posve tudj, posve nepoznat.

Stoßhaus, *n.* vojnička kaznica; — arrest, *m.* zatvor u vojničkoj kaznici.

Stoßholz, *n.* klade, panji, panjevi.

Stoßig, *adj.* zalezan, vlažan.

Stoßisch, *adj.* tvērdoglav, tvērdokoran.

Stoßknopf, *m.* glava, glavica od palice; —meister, *m.* vojnički kazničar; —narr, *m.* prēka luda, prava budala; —prügel, *f.* Stoßschläge; —roben, *n.* kērcenje; —schilling, *m.* batine; štbje; —schläge, *pl. m.* batine; —schnupfen, *m.* velika nazeba, velika nastida, nahlada.

Stoßstill, *adj.* tih; nēm.

Stoßstreich, *pl. m.* batine.

Stoßung, *f.* Stoßen, *n.* stojanje; zapinjanje; zapon; aller Erwerb und Handel ist in — gerathen, stala je sva obērtnost i tērgovina.

Stoßwerk, *n.* pod, kat, sprat.

Stoßzahn, *m.* kutnji zub, kutnjak.

Stoß, *m.* materia; tvorino; *fig.* uzrok; povod; prilika, prigoda; —en, *adj.* od materije.

Stöhen, *v. n.* stenjati; jecati; —, *n.* stenjanje; jecanje.

Stoiker, *m.* stoik.

Stoisch, *adj.* stoičan; stoički.

Stola, *f.* stola; —gebühr, *f.* štolarina, (t.) svitak; —tare, *f.* odredbina za štolu, svitak.

Stolle, *f.* Stollen, *m.* vērsta od kolača.

Stollen, *m.* noga, nožica (od kre-ta); štenci (od brave); (im Berg

ban), provod, (t.) pravac; einen — treiben, dělati pravac; — arbeit, f. radnja u pravcu; — befahrung, f. pregled pravca; — firſte, f. sleme od pravca; — gerinne, n. ilëb od pravca; — geſtänge, n. motke od pravca; — hieb, m. pravo pravca; — ſaue, f. kavna; (kolibica nad donjom); — trieb, m. dělanje pravca; — waffer, n. voda iz pravca.

Stöllner, m. (t.) pravčar.

Stolpern, v. n. spotaknuti se, spotaći se; spoticati se, popikavati se; —, n. spoticanje, popikavanje.

Stolz, adj. ohol; ponosit, ponosan; — auf etwas ſein, ponositi se čime; — thun, oholiti se, veličati se; (vrüchtig), gizd, gizdav; er iſt — geworden, ponio se, uzoholio se.

Stolz, m. oholost; ponositost, ponosnost.

Stolziren, v. n. kočiti se, nadimati se, gizardi se, veličati se, ponositi se.

Stopfen, v. a. začepiti; zabušiti; zalkalkati; eine Weiße Tabak —, napuniti lulu duhana; Gänse —, na dëvati, kljukati guske; voll —, napuniti; natërpati; nabiti; (durch Nähen), zakërpati; kërpati; prihrvatiti; den Leib —, zatvorati, zarvoriti tërjuh; den Durchfall —, ustaviti lijavicu; einem das Maul —, zamazati, začepiti komu usti; ſich voll —, nabiti se, nametati se, napuniti se, nabubati se, nablagovati se.

Opfer, m. nadëvalac; kljukalac; čep; (von Reifen ꝛc.), kalamak.

Opfhaar, n. dlaka; — nabel, f. i-

Fla (za kërpljenje); — wache, n. grub vosak; — werf, n. kućina;

Striba (za kalkanje).

Oppe, f. okrajak, ostriak.

Stoppel, f. stërn; — n, pl. (bei den Bögeln), iglice; — ſelb, n. stërnšte, stërnjika; — gans, f. guska, koja se po stërnštu pase.

Stoppeln, v. a. pabirëiti, pabirkovati; fig. etwas zusamment —, skërpiti štogod; — n, n. pabirëenje, pabirkovanje; fig. kërpljenje; kërparia.

Stoppelrübe, f. jesenska rëpa;

weide, f. pása po stërnjici.

Stoppine, f. (in det Artillerie), štilj, mića.

Stoppeler, m. pabirëilac; fig. kërplilac.

Stöpsel, m. čep.

Stör, m. kećiga; nosvica, esetra (riba).

Storax, m. sturac.

Storch, m. roda, lelek, šterk (ptica); — beine, pl. n. fig. ſam. vretena, okraci, kraci; — schnabel, m. kljun od rode; (mathematisches Instrument), rodin, šterok kljun, pantograf; (ein Hebewerkzeug), vinta, vito; (ein Kraut), ilja (trava).

Stören, v. a. mutiti; buniti; Ruhe und Ordnung —, smesti pokoj i poredak; (Stören eingreifen), smetati čemu; ein Störender Einfluß, smetljiv upliv; — v. n. badati; čepërkat; čackati.

Störenfried, f. Friedenstörër.

Störer, m. bunilac; mutilac; smetalac; — in, f. bunilica; mutilica, smetalica.

Störrig, Störrisch, adj. tvërdoglav; tvërdokoran; nepokoran; neposlušan; — keit, f. tvërdoglavost; tvërdokornost; nepokornost; neposluh.

Störrogen, m. ikra od nosvice.

Störstange, f. mëšalo; muljalo.

Störung, f. buna; smetnja; nered; bunjenje; mutjenje; smetanje.

Stoß, m. udar; udarac; mah, omah;

poriv, rinutje; — vom Winde, u-
darac, mah, omah větra; man spürte
mehrere Stöße von Erbbeben, čulo
se je n'koliko udaracah od potre-
sa; *fig.* er hat einen gewaltigen —
bekommen, ošinula ga ljuto nesrē-
ća; den leſten — geben, smaknuti;
upropastiti; ein — Bücher, herpa,
kup, gromila.knjigah; — an der
Säge, rućica, dērzalo od pile; ei-
nen — in das Horn thun, zatrubiti,
duhnuti u rog.

Stoßbege, *m.* ſtok, ſiljast mač.

Stoßel, *m.* tučak, dugeč, bat.

Stoßen, *v. a.* (zerstoßen), stući; stē-
ti; samliti; sdrobiti; smērviti;
sgnjaviti, sgnejčiti; (einen Stoß
geben), rinuti, turiti, turnuti; (hi-
nein —), agaziti; nabiti; (als De-
gen), zabosti; porinuti; zatući;
(vertreiben), protērati, prognati;
izagnati; einen vom Thron —,
svērić koga sa prestola; einen mit
dem Fuße —, udariti, biti koga
nogom; einem den Dolch in die
Brust —, probosti ga; durch und
durch —, probosti, probiti (ma-
čem, itd.); Pfähle in die Erde —,
zabiti, udariti kolac u zemlju;
fig. vor den Kopf —, uvrēditi;
mit den Hörnern —, bosti; über
den Haufen —, svaliti, prevaliti,
oboriti; — *v. n.* an etwas —, u-
dariti o što, spotaknuti se o čem;
auf einander —, sastati se (od voj-
skah); auf etwas —, (von Raub-
vögeln), spustiti se, načaliti, zale-
tēti se na što; (vom Wagen), tre-
sti se, dērmati se, truskati; ins
Horn —, zatrubiti; ans Land, ans
Ufer —, pristati k kraju; (an et-
was angränzen), ticati se čega;
auf den Grund —, doći na dno;
nasēsti; von dem Ufer —, oti-

snuti se od kraja; Flinte, welche
stoß, puška, koja odbija; — *v. r.*
udariti se; spotaknuti se; *fig.* sich
an etwas —, snutiti se rad čega;
plāšiti se, bojati se čega; (hin-
berniß finden), zapinjati, zadēvati se.
Stoßer, *m.* tučak; tučak; (Raub-
vogel), grabeiljiva ptica.

Stoßgebet, *n.* vruća, usērdna molitva.

Stoßig, *adj.* tko bode, bodljiv; ein
— er Doh, bodac (vol); Doh, der
im Stoßen Sieger bleibt, bodac.

Stoßseufzer, *m.* vruć uzdah; —
vogel, *m.* grabeiljiva ptica; jastreb;
— weise, *adv.* na mahove; na čase.

Stoßwerk, *n.* tucilo.

Stotter-n, *v. n.* tepati, pentati, bē-
boriti; — *n.* tepanje, pentanje,
bērborenje; — *nd.* *adj.* tepajuć,
pentajuć, bērboreć; tepav, pentav,
mucav; — *er, m.* tepalo, pentalo;
tepvac, mucavac, pentavac, bē-
bora.

Strach, *f.* Gerabe.

Strach, *adv.* odmah, taki, s mēsta,
udilj; pravo; upravo, ravno, jed-
nako.

Straf-amt, *n.* vlast pedepsujuća; —
anbrohung, *f.* prētnja kaznom; —
anfalt, *f.* kaznica; — antrag, *m.*
predlog kazni; — anwendung, *f.*
uporava kazni; — außmaß, *n.* iz-
mēra kazni.

Straßbar, *adj.* kriv; dostojan kazni,
kañljiv; — seit, *f.* krivina, krivnja;
dostojnost kazni, kañjivost.

Strafe, *f.* pedepsa, kaštiga, kazna;
(Geltstrafe), globa; bei Strafe, pod
pedepsu, pod kaštigu; Jemanden zur
— ziehen, kazniti koga; — ledet,
podnositi kazna.

Strafen, *v. a.* pedepsati, kazniti,
kaštigovati; *fig.* pokarati; um
—, globiti.

Straf-erkenntniß, *n.* presuda kazni; —*erlassung*, *f.* oproštenje od kazni.
Straff, *adj.* čvrst, napet, nategnjen, nategnut.

Straf-fall, *m.* slučaj kazni; —*fällig*, *adj.* dostojan kazni; —*fälligkeit*, *f.* dostojnost kazni; —*geld*, *n.* глоба, novci od globe; —*genosse*, *m.* sukaznenik; —*gerechtigkeit*, *f.* pravica, pravda pedepsujuća; —*gericht*, *n.* sud kazneni; —*gesetz*, *n.* zakon kazneni; —*gewalt*, *f.* vlast kazniti; —*grad*, *m.* stupanj kazni; —*größe*, *f.* veličina kazni; —*haus*, *n.* kaznica.

Straßlich, *f.* Strafbar.

Straßling, *m.* kaznenik.

Straf-loß, *adj.* bezpedepsan, bez kazni; prost, slobodan; —*losigkeit*, *f.* bezkaznenost; —*milberung*, *f.* ublaženje kazni; —*mittel*, *n.* kazneno sredstvo; —*ort*, *m.* kaznilište, mesto kazni; —*prebigt*, *f.* ukor; —*prozeß*, *m.* kaznena parnica; —*prozeßordnung*, *f.* red kaznene parnice; —*protokoll*, *n.* kazneni napismnik; —*recht*, *n.* kazneno pravo; —*rechtspflege*, *f.* kazneno pravosudje; —*rechtsverhandlung*, *f.* kaznena razprava; —*rechtsverhandlungsacten*, *pl. n.* spisi kaznene razprave; —*register*, *n.* kazalo kaznih; —*richter*, *m.* kaznenisudac; —*rüthe*, *f.* bič; —*sachen*, *pl. f.* kaznene stvari; —*sancion*, *f.* potvèrda kazni; —*maß*, *m.* mèra kazni; —*urtheil*, *n.* presuda kázni; —*verfahren*, *n.* kazneno postupanje; —*vollstreckung*, —*vollziehung*, *f.* izvršenje kazni; —*würdig*, *adj.* dostojan kazni; —*zelle*, *f.* kaznena ćelija.

strahl, *m.* zraka, trak; (*Wfeil*), stréla; (*Blitz*), munja.

Strahl, *m.* (am Pferdehufe), villica (na kopitu konjskom).

Strahl-en, *v. n.* sévati, sjati, puštati zrake; —*cnbrechung*, *f.* lomljenje, prelamanje zrakah; —*end*, *adj.* sévajuć, sjajan; —*franz*, *m.* —*krone*, *f.* kruna, zrake (oko glave svetih); —*ig*, *adj.* sévajuć, sjajan; (in der Mineralogie), zrakovit.

Strähne, *f.* povësno, kanura, kanćelo; pasmo; ein *Seil* von drei —*n*, konop od tri struke.

Stramm, *f.* Straff.

Strampeln, **Strampfen**, *v. n.* štopotati, lupati, biti, udarati nogama, baktati.

Strand, *m.* kraj; igalo, jalia, obala morska, žalo morsko; —*en*, *v. n.* nasésti, nasukati se; *fig.* izići zlo za rukom; nasésti, razbiti se; —*gut*, *n.* izmetina (morska), obalno dobro; —*recht*, *n.* —*gerechtigkeit*, *f.* obalno pravo; žalovina; —*reiter*, *m.* —*wache*, *f.* jalinska, primorska straža, jalinski stražar.

Strang, *m.* konop, uže, jedek; (*Schlinge*), uza, uzica; zum —*c* *verurtheilen*, obsuditi na vésala; (am *Wagen*), štranga; wenn alle *Stränge* reifen, kad druge pomoći nebude.

Stranguliren, *f.* Erwürgen.

Strapazet, *f.* trud, muka, kina, patnja; —*iren*, *v. a.* truditi, mučiti, moriti.

Straße, *f.* (im Allg.) cesta; (*Chaussee*), drum; (*Fahrstraße*), kolnik; (*Wasserstraße*), put po vodi; (*Gasse*), ulica, sokak; (*Mecrange*), tèsno, prodor morski; gehet *eucre* —, hajde svojim putem.

Straßenbau, *m.* gradjenje dramovah; —*beleuchtung*, *f.* razsvéta ulicah; —*einräumer*, *m.* cestar; —*ercess*, *m.* ulični izgredak; —*fund*, *m.* za-

- klada za drumove; — mauth, *f.* (Abgabe), drumovina; (Amt), malta, drumovna mitnica; — morb, *m.* razbojno kervništvo; — pflaster, *n.* tarac ulicah, drumovah; — polizei, *f.* ulično, drumovno redarstvo; — raub, *m.* razbojstvo; — räuber, *m.* razbojnik; — räuberei, *f.* razbojništvo; — verkehr, *m.* prolaz; — zoll, *m.* drumovina, malta, drumovna carina.
- Straße, f.** straca (versta od knjigah trgovačkih), priručnica.
- Sträuben, v. a.** (die Haare, die Federn), kostrešiti, šušuriti, dizati; sich —, *v. r.* kostrešiti se, šušuriti se; dizati se, ježiti se; (wibersehen), opirati se, protiviti se; (abgern), nevati se, otežati se.
- Straubig, adj.** nakostrešen, našušuren, naježen; (kuštrav).
- Strauch, m.** germ, bus, rastivak; — bieb, *m.* pustahia.
- Straucheln, v. n.** spotaknuti se, popiknuti se; potepsti se, poskliznuti se, popuznuti se.
- Strauß, m. pl.** Sträuße, (Sträußer), kita, stručak (cvěta); (Kampf), boj, bitka; — der Vogel, kukma, huholj.
- Strauß, m.** (Vogel), (*pl.* Sträuße), noj (ptica); — feber, *f.* pero od noja.
- Strazze, f.** — nbuch; *n.* priručnica.
- Strebe, f.** podpor; — band, *n.* převornica, přečnica, vez.
- Streben, v. n.** tērsiti se, truditi se, starati se, briniti se, nastojati; nach etwas —, težiti, hlepiti, tražiti, ići za čim; — *n.* tērsenje, staranje, nastojanje, brinutje; teženje, traženje; pohlepa.
- Strebe-pflast, m.** podpor, podboj; — Pfeiler, *m.* podpor, podboj, premapodbor.

Streckbar, f. Dehnbar.

Strecke, f. prostor, daljina; komad; es ist eine ziemliche — dahin, dosta je daleko do tamo, donle; eine — Landes, komad zemlje; große — von Feldern, velike zemlje, veliki komadi zemlje; eine — Weges, komad puta.

Strecken, v. a. pružiti, protegnuti; raztegnuti; nategnuti; sich auf's Bett —, izvaliti se na krevet; das Gewehr —, položiti oružje; einen zu Boden —, oboriti, svaliti, baciti na tle; sich nach der Decke —, pružati se polag pokrivača; alle seine Kräfte an etwas —, napeti se, sve svoje sile napeti; im gestreckten Laufe, u skok; skokom.

Streich, m. (Schlag), udar, udarac; mah, zamah, omah; (auf den Gedanken), pljuska, zamlatica; *fig.* ein; muthwilliger —, šala, šurka; listiger —, varka, prevara, obmana, lukavština; bummer —, budalaština, bedastoća; Jemanden einen — spielen, pērkos kakov komu učiniti; auf einen —, na jedan put, na jedan mah; hinter Jemandes — e kommen, ući komu u trag; ein vermünschter —, proklet posao.

Streich-baum, m. (bei den Gärbern), konj (strojbarski); — bret, *n.* daska od pluga.

Streiche, f. (bei den Tuchbereitern), greben, gērdaša.

Streiche, f. Streichlinie.

Streichseisen, n. (bei den Gärbern), strugaš.

Streicheln, v. a. gladiti; —, *n.* gladjenje.

Streichen, v. a. (streicheln), gladiti; mit Ruthen —, šibati, izšibati; ein Pflaster —, mazati; razmazati; ein Messer auf dem Stahle —, glad-

ti; (auf dem Schleiffstein), brusiti, oštriti; das Maß —, potegnuti raz; die Wolle —, grebenati, gerdasati; die Felle —, strugati kožu; Ziegel —, mešiti, napravljati, delati cigle; eine Schuld aus dem Buche —, izbrisati, oterti; Lerchen —, hvatati, loviti ševe na mrēju; die Segel, die Flagge —, spustiti jędra, barjak; — v. z. prohoditi, prolaziti; die Luft streicht durch die offenen Zimmer, zrak prolazi, propuhuje kroz sobe otvorene; die Vögel —, prolaze, prolitju ptice; durch Feld und Wald —, tęrcati, skitati se, klatiti se po polju i po šumi; an etwas hin —, česati se o što; prolaziti uza što; auf der Erde —, puzati, puziti po zemlji; die Fische —, biju se ribe; die Hündin streicht, tęra se kuška.

Streicher, *m.* grebenalac; (ein Stahl), gladilo, masat; — *in*, *f.* grebenalja.

Streichgarn, *n.* mręža; — *holz*, *n.* raz; — *käse*, *m.* meki, friški sir; — *linie*, *f.* linia od obrane; — *maš*, *n.* kučalica (měra); — *reč*, *n.* mręža; — *riemen*, *m.* remen brijaći; — *stein*, *f.* Probirstein; — *vogel*, *m.* *f.* Zugvogel; — *zeit*, *f.* (der Vögel), prolaz, prolet (ptica); (der Fische), bijenje, vręme od bijenja (ribah).

Streif, **Streifen**, *m.* pruga, streka; *linia*; *ręz*; — *Landes*, komad, pruga zemlje.

Streifen, *v. n.* (an etwas), doticati se čęga; dotaknuti, dodirnuti; (von Truppen im Kriege), četovati; roboti; obilaziti; (šerum—), skitati se, klatiti se, tuć se; — *v. a.* pruge, streke praviti; einen Ring vom Finger —, svući, snimiti prsten s pręsta; einen Nał —, gulliti, oguliti jegulju; die Blätter

von einem Zweige —, osmiknuti listo sa grane; (verležen), dodirnuti; zadirnuti; eine gestreifte Säule, našlebljen stup.

Streiferei, *f.* četa; četovanje; obilaženje; skitanje.

Streifig, *adj.* prugav, strekav.

Streiflinie, *f.* taklica (linia); — *partei*, *f.* četa; — *schuß*, *m.* — wunde, *f.* zadirak; — *zug*, *m.* četa.

Streit, *m.* boj, bitka; (Zank, Zwist), inat, kavga, razpra, pravda, prepiranje; — *art*, *f.* sękira bojna; — *bar*, *adj.* hrabar, hraben, junacki, ratan, bojan, ubojit; — *barkeit*, *f.* hrabrost, hrabrenstvo; junastvo, viteštvo; ubojitost.

Streiten, *v. n.* tući se; biti se, ratovati, vojevati; preti se; mit Worten —, inatiti se, pravdati se, prepirati se, pregovarati se; mit sich selbst —, boriti se sam sobom; wider die Wahrheit —, opirati se, protiviti se istini; das streitet wider alle gesunde Vernunft, to je ba svim umu, razumu protivno; um den Preis —, natęcati se o što.

Streiter, *m.* vojnik, ratnik; (Zanker), inatnik; pravdaš, kavgadžia; — *in*, *f.* ratnica, vojnica; (Zankerin), inatnica; pravdašica.

Streitfrage, *f.* razprena stvar; — *führend*, *adj.* pravdajuć; — *führende Partei*, parac; — *genosse*, *m.* suparac; — *genossenschaft*, *f.* suparstvo; — *hammer*, *m.* nadžak; — *handel*, *m.* parnica; — *handschuh*, *m.* rukavica bojna; — *hengst*, *m.* konj bojni.

Streitig, *adj.* preporan, razpreni, sporni; dvojen; — *machen*, preti se skim o čęmu, podići proti kome pravdu o čęmu; das kann mir

Niemand — machen, toga mi nitko nemoše oteti, tajiti, zatajiti, zadržati; ein — er Punkt, točka razpre; — leit, *f.* inat, pravda, prepiranje, prepore, raspra.

Streit-folben, *m.* buzdohan, buzdovan; — punkt, *m.* stvar razpre; — sache, *f.* inat, raspra; parnica, parnična stvar; — schrift, *f.* rasprava; preporno pismo; — sucht, *f.* inatljivost, pravdašivost; — süchtig, *adj.* inatljiv, pravdašiv; — theil, *m.* parac; parnička stranaka; — verfahren, *n.* postupanje u parnicama; — wagen, *m.* bojna kola.

Streng, *adj.* oštar; ljut; čvrst; jestok; strog; uzak, tešan (razumak); — e, *f.* oštroća; ljutost; jestina, jestočna, jestokoća; jestoća, strogost; — flüßig, *adj.* tvrdokoran, teško topiv.

Streu, *f.* stelja; slama; — büchse, *f.* pškovnica; — en, *v. a.* sipati; rassuti, razzipati; posuti, posipati; Samen auf ein Feld —, sijati, posijati seme; Salz auf die Speisfen —, soliti; posoliti jéstvine; **Stroh** dem Vieh —, posteljati, baciti slame pod marvu; Weisrauch —, kaditi koga, hvaliti ga, slaviti ga.

Streusand, *m.* pšak; — büchse *f.* Streubüchse, Sandbüchse.

Streustroh, *n.* stelja, slama za stelju.

Strich, *m.* (mit Kreide ic.), potez, čerta, čerknja; (Weg, Richtung), put; prohod; (Schar Vögel), jato; ein — Landes, komad zemlje; (Grb-), zona, pojas; (Streifen), pruga, streka; linia; in einem — e, u jedan mah, jednim putem; einen — durch eine Schrift machen, prekriti, izbrisati; *fig.* einen —

durch die Rechnung machen, smesti račun čiji; der — (vom Haar), dlaka; nach dem — e, po dlaci; — der Haare auf dem Kopfe, razdellenje kose na glavi; Gold, das den — hält, dobro zlato; wider den —, uz dlaku; der — der Fische, bijenje (ribah).

Strich-punkt, *m.* (Semicolon, &.), čerknjapiknja, čerknja i piknja; — regen, *m.* preki dažd, ploha kiša; — vogel, *f.* Zugvogel; — weise, *adv.* na komade; na linie; na streke; na vèrste.

Strich, *m.* konop, už.

Strichbeutel, *m.* pletivača.

Strich-en, *v. a.* plesti; — er, *m.* pletilac; — in, *f.* pletilja; — erri, *f.* pletivo; — leiter, *f.* listve od uža; — nabel, *f.* pletića igla; — schaukel, *f.* ljujkaška od konopa; — schein, *f.* pletića iglenica; — schule, *f.* pletića škola; — wert, *n.* konopi; uža; užeta; — zeug, *n.* pletivo, pletića sprava.

Strief, *m.* Striefe, *f.* s. Streif.

Striegel, *f.* češagla, češalj konjski; — n, *v. a.* češati; *fig.* rešetati, protresati, suditi; (bebrücken), gajesti, trudit, mučiti.

Striem-e, *f.* masnica, modrica; — ig *adj.* masničav, modričav.

Striesel, *f.* pletenica (vèrsta od kruha).

Strippe, *f.* uho (od čizme).

Strittig, *adj.* razpreni, sporni; — e Recht, razpreno pravo; — e Sache, stvar pod parnicom, vgl. Streitig.

Stroh, *n.* slama; — arbeit, *f.* slamnato, slamno dèlo, teg od slame; — band, *n.* sveza od slame; — binder, *m.* pletislama; — bürne, *f.* vèrsta od smilja; — boden, *n.* slamnik; — bund, *m.* snop slame;

—butter, *f.* zimsko maslo; —dach, *n.* slaman krov, krov od slame; —bede, *f.* hasura, stura od slame; (am Tisch), slamnjak; —ern, *adj.* slaman, slamnat, od slame; —farbe, *f.* slamna boja; —farben, *adj.* slaman, slamnat, slamne boje; —fiel, *f.* gingara; —gesch, *f.* Strohsfarben; —halm, *m.* slamka; —hut, *m.* slamni šešir, klobuk od slame; —hütte, *f.* krovnjača, slamara; —junfer, *m.* seoski plemič, —kopf, *m. fig.* blesan, bena, glupak; —kranz, *m.* slamni věnac; —kranzrebe, *f.* šaljivi svatben govor; —lager, *n.* slama, slamna postelja; —mann, *m.* slamar; strašilo; —matte, *f.* Strohsbede; —mist, *m.* slamnat gnoj; —pfeife, *f.* svirka, svirala (od slame); —sack, *m.* slamnjača, slamnica; —seil, *n.* uže slamno; —stuhl, *m.* slamna stolica; —teller, *m.* slamni tanjir, golar od slame; —waare, *f.* slamna roba; —wein, *m.* valtelsinsko vino; —wisch, *m.* otirač od slame; snop slame; —wittwe, *f. fig.* žena, kojoj za nešto vrēme neima muža kod kuće; —wittwer, *m. fig.* muš, komu za nešto vrēme neima žene kod kuće.

Strom, *m.* potok; řeka; tĕk, tĕrk, tećenje; —ab, niz vodu, s vodom; —auf, uz vodu.

Strömen, *v. n.* teći; lopiti (kĕrv iz rane).

Strömung, *m.* renga baltička.

Strömung, *f.* tĕk, tĕrk, tećenje.

Stromweise, *adv.* na potoke; kao potok; *fig.* iz obila.

Strophe, *f.* strofa.

Strosse, *f.* Sprösse.

Stroh-ern, *v. n.* nadut, napet, pun hići; das Buch strotzt von Fehlern,

kujiga je puna salingah; mit etwas —, ponositi se čime; —end, *adj.* pun; naduven; nabubren.

Strubel, *m.* věrtlog, vir, kolovrat (u vodi); —n, *v. n.* věrtĕti se; klokatati, vrĕti, kljuĕati.

Strumpf, *m.* bĕva, ĕarapa, hlaća; weišer —, belaića; —band, *n.* podveza, podvezaća; —bret, *n.* forma, kalup od bĕćavah; —händler, *m.* bĕćvar, ĕarapar; —stricker, *m.* bĕćvar, ĕarapar, pletilac od ĕarapah; —wirker, *m.* bĕćvar, ĕarapar, tkalac od ĕarapah; —wirkerstuhl, —stuhl, *m.* stan, razboj ĕaraparski.

Strunk, *m.* panj, ĕapur.

Strunt, *m.* govno; balega, lajno.

Strunze, *f.* loća, lĕna, neoprana ĕenetina.

Struppe, *f.* Maufe; Strippe.

Struppig, *f.* Straubig.

Struse, *f.* věsta od ribe.

Stübchen, *f.* sobica, kamarica, odajica; (Art Tisch), dvě oke, dva věća.

Stube, *f.* soba, kamara; odaja; Antĕ—, uredionica; Gerichtĕ—, sudionica.

Stuben-arrĕst, *m.* kućni rešt, zatvor u sobi; —bursch, *m.* sobni drugar; —gelehrte, *m.* sobni mudrac; —genosĕ, —gesell, *f.* Stubenbursch; —heizer, *f.* Dfenheizer; —hoder, *m.* zapećar; —kammer, *f.* kamarica, komorica; —mädchen, *n.* dvorkinja, sobarica; —ofen, *m.* sobna peć; —schlüssel, *m.* kjuš od sobe; —stĕch, *adj.* bolan, bolestan od sĕdnice; —thür, *f.* vrata od sobe; —uhr, *f.* sobna ura; —zins, *m.* plata za sobu.

Stüber, *m.* (Rasenstüber), zvěřĕka, skĕrpaša; (Münze), ĕivar (věsta od novca).

Stuf, **Stufatur**, *f.* **Stuf**, *nc.*
Stuf, *n.* komad, parće; kus; (Ra-
 none), top; abgebrocheneš —, od-
 lomak; odkršina; auš einem —e,
 čelokup, čelokupan; von freien
 —en, dobre volje; sam od sebe;
 ein — aufführen, prikazivati kom-
 mad kakov; ein — Vieh, komad,
 glava mārve; in allen —en, u
 svem; in diesem —e, u tom; —
 für —, komad po komad; große
 —e auf einen halten, mnogo, vele
 činiti koga. [ſhen], pėsmica.
Stüchſen, *n.* komadié; kušéié; (Vie-
Stücheln, **Stüchen**, *v. a.* drobiti, mēr-
 viti, komadati; razdrobiti, smēr-
 viti, razkomadati; sastaviti, skēr-
 piti.
Stückerlöchner, *m.* (t.)ladjni priprežnik.
Stückerleſer, *m.* topar; —ei, *f.* to-
 parnica.
Stückergut, *n.* tuč (za topove); —jun-
 ker, *m.* pomoćnik od artilerie; —
 knecht, *m.* sluga, momak od arti-
 lerie; —fugel, *f.* zérno topovsko;
 —pferd, *n.* konj od artilerie; —
 pforte, *f.* puškarica, puškarnica
 (od broda bojnoga); —reiſe, *adv.*
 komad po komad; na komade; —
 werf, *n.* komadi; kėrparia; —wi-
 ſcher, *m.* čistilica topovska; —za-
 pfen, *m.* šep topovski.
Student, *m.* diak; —enjahre, *n. pl.*
 diačke godine; —enleben, *n.* dia-
 čki život; —enrecht, *n.* diačko
 pravo.
Studien, *pl. n.* nauke, nauci; —ab-
 theilung, *f.* razdělak naukah; —
 fach, *n.* struka od naukah; —
 fond, *m.* zaklada za nauke; —hof-
 commission, *f.* dvorsko povėrenstvo
 za nauke; —jahr, *n.* školska godi-
 na; —plan, *m.* osnova naukah;
 —wesen, *n.* poslovi od naukah.

Stubiren, *v. n.* (auf etwas), misliti o
 čem; — *v. a.* učiti, učiti se.
Studir-lampe, *f.* učieća lampa; —stu-
 be, —zimmer, *n.* soba učieća, soba
 od nauka.
Stufe, *f.* stupanj, stupaj, stepen,
 skalin; (in der Mineralogie), ruda,
 rudnik; uséčena biljega u stěni.
Stufen-erz, *n.* ruda u komadu; —
 folge, *f.* stupovanje, postupnost,
 postupni red; —gang, *m.* postup-
 ni hod; —jahr, *n.* postupna go-
 dina, svaka sedma godina (vřka
 čovéčanskoga); —weiſe, *adv.* stu-
 pajno, postupno; od stupnja do
 stupnja, malo po malo.
Stuhl, *m.* stolica; stolac; (in der
 Kirche), m'sto, klupa, klecalo;
 (District), županija; (Nachstuhl),
 odsebnica; durch den — fortſchaf-
 fen; kroz provod opraviti; (We-
 berstuhl), krosna, stan, razboj; zu
 —e gehen, ié od sebe; —behörde,
f. županijska oblast; —erbe, *m.*
 naslédnik prestolja; —gang, **Stuhl**,
m. stolac, odsebnica; pometiæ;
 keinen — haben, zatvoren biti; —
 kappe, *f.* zavoj od stolice; —kif-
 fen, *n.* jastuk, koktao od stolice;
 —lehne, *f.* zastolje, naslon od sto-
 lice; —läpſchen, *n.* podstavak; —
 zwang, *m.* mućan provod.
Stuf, *m.* štuk.
Stufatur, —arbeit, *f.* dělo, teg štu-
 kani; —arbeiter, *m.* štukar.
Stulpe, **Stülpe**, *f.* (eines Hutes), kri-
 lo, obod; (des Stiefels), suvratak.
Stülpen, *f.* Aufstülpen.
Stülpnase, *f.* zavėrojen, zafėrkajen
 nos.
Stumm, *adj.* nēm.
Stümmel, *m.* kusatak, odlomak,
 odljusak, ulomak, okėrnjak; koré;
 (von einem Arme), bataljica; (von

einem Richte), ugarak, ugorak (od svéce).

Stümmeln, *f.* Verstümmeln.

Stummheit, *f.* němost, němota.

Stümper, *m.* kvari zanat, kerpillac, pèrtljanac; —ei, Stümperei *f.* kèrpež, kèrparia, pèrtljaria; —n, Stümpeln, *v. n.* kvariti zanat, pèrtljati, kèrpariti, šepèrtljati; auš einem Instrumente —, brenkati.

Stumpf, *adj.* tup; kus, kusast; kèrnjav, okèrnjen; (von Zähnen), utèrnuo; — werden, otupiti, stupiti se; — machen, stupiti, zatupiti; —e Nase, plosnat nos; —er Winkel, tupi kut; *fig.* slab.

Stumpf, **Stumpfen**, *f.* Stümmel.

Stumpfen, *v. a.* tupiti; stupiti, zatupiti; odkèrnuti, okèrnjiti, kèrnjiti; odséci (rep); (von Zähnen), vezati zube, tèrnuti zubi.

Stumpfheit, *f.* tupost, tupoća; *fig.* slabost, slaboća; —nase, *f.* plosan, plosnat nos; —schwanz, *m.* kusonja; kusov; kusorepac; —schwanzig, *adj.* kus, kusast, kusorep; —sinn, *m.* tupost, tupoglavost; —sinnig, *adj.* tup, tupoglav; —winkelig, *adj.* tupokutan.

Stunde, *f.* ura, sat; lekcia; von —an, od sada, od sele; zur —, sada, za sada; eine Viertel—, četvèrt ure; zur guten —, u dobar, u dobri čas; es ist eine starke —bahin, debela, dobra, jaka je ura do tamo; die letzte —, skrajnja ura; —n geben, lekcie davati.

Stunden-glas, *n. f.* Sanduhr; —lang, *adv.* po cèle ure, ètave sate; —rab, *n.* kolo od ure; —rufer, *m.* stražar noèni; —schlag, *m.* glas, bijenje ure; —weise, *adv.* na uru; svaku uru; —weise, —zeiger, *m.* skazaljka.

Stündlich, *adj. & adv.* od svake ure; svaku uru.

Sturm, *m.* (Ungewitter), vihar; bura, oluja; plata; nevrème, nepogoda; (im Kriege), juriš; (Unruhe, Tumult), buka, talabuka, (t.) vrevava; *fig.* larma, manteo; —läuten, zvoniti na pobunu, na larmu; —laufen, tèreat na juriš; —bock, *m.* ovan (bojni); —dach, *n.* kornjača (bojna).

Stürmen, *v. n.* (lärmen), buèiti, talabuèiti, halabuèiti, larmati, vikati; (vom Winde), bèsniti; das Meer stürmt, more je uznemireno; mit Glöden —, zvonit na larmu; —v. a. uzeti, osvojiti na juriš; udariti na juriš, jurišem naveliti; —end, *adj.* buran; uznemiren; bèsan; talabučan; silan, usion; —er, *m.* jurišnik; *fig.* èstok, naprasit èovèk.

Sturm-faß, *n.* gèrmeće barilo; kaca, kada požarna; —glöcke, *f.* manteo, zvono na larmu; —haube, *f.* kaciga; —hut, *m.* kaciga; (ein Kraut), svolina (trava).

Stürmisch, *adj.* buran, nepogodan; uznemiren; bèsan, dèrnovan; talabučan; silan, usion; èstok, naprasit.

Sturm-leiter, *f.* listve (bojne i požarne); —petition, *f.* molba na silu; —psahl, *m.* kolac; —vogel, *m.* burna ptica; —wetter, *n.* bura, nevrème, nepogoda; —wind, *m.* oluja, bura, burni vetar, vihar.

Sturz, *m.* propast; padanje; posèrnutje; posèrnjivanje; padnutje; odljusak, *f.* Stümmel.

Stürze, *f.* poklopac, pokrov; —becher, *m.* èaša s poklopcem.

Stürzel, *f.* Stümmel.

Stürzen, *v. a.* svèrgnuti, svèrèci;

stärmoglav baciti; upropastiti; (umstürzen), prevaliti, svaliti, oboriti, baciti na tle, einen Deckel auf etwas —, poklopiti, pokriti što-god; einen zu Boden —, bacit koga na tle, udariti s njime o zemlju; sich ins Verderben —, upropastiti se, vèrè se u nesreću; ein Gefäß, poklopiti; einen Aker —, preorati njivu; — den Zehent (im Bergw.) dati desetak; mitten in die Feinde —, usèrnuti medju neprijatelja; — v. n. pasti stärmoglav; posèrnuti; oboriti se, svaliti se, srušiti se; in ein Zimmer —, usèrnut u sobu.

Stürzfarren, *m.* prevaljive taljiške.

Stute, *f.* kobila, bedevia; —nfohlen, *n.* zdrébica; omica, ome; —nmeister, *m.* kobilar; —rei, *f.* ergela.

Stuß, *m.* kusatak; okèrnjak; (Federbüsch), pernica; perjanica; (kleine Klinte), štuka, štuc; (ein Gefäß), škal, kabao; —ärmel, *m.* kratak rukav; —bart, *m.* podstrižena brada; —büchse, *f.* štuc, štuka (puška).

Stütze, *f.* podpor; *fig.* podpor; štap.

Stußen, *v. n.* (stoßen), bosti se; rivati se; kucati se; (sich verwunden), čuditi se, začuditi se; mit seinen Kleidern —, gizdati se s haljinami svojimi; mit den Gläsern —, kucati časama; das Pferd stußt, konj éuli; — *v. a.* podšèci; podrezati; podstrići; kèrnjiti; okèrnjiti; pokratiti; einen Baum —, okresati dèrvo; die Flügel —, podstrići krila; einen Hut —, uzvèrnuti šešir.

Stußen, *v. a.* poduprèti; podupirati; *fig.* sich auf etwas —, upirati se na što, pouzdati se u što.

Stüßer, *m.* gizdelin; den — machen,

gizdeliti se; —ci, *f.* gizdelinstvo; gizdeljenje.

Stußglas, *n.* nizka čaša.

Stußig, *adj.* začudjen; zabunjen; smeten; (von Pferden), čudljiv; tvèrdoglav.

Stußkopf, *m.* tvèrdoglavac; —ohr, *a.* (vom Pferd), čulav konj, čulavac; —herude, *f.* baroka, vlasulja okrugla.

Stußpunkt, *m.* podpornica (točka).

Stußrohr, *n.* s. Stußbüchse; —schwanz, *f.* Stumpfschwanz.

Styl, *m.* stil, stio; pero, način pisanja; (Zeitrechnung), časobroj; *a.* St. n. St. (alten, neuen Style), po starom, novom časobroju; —istren, *v. a.* pisati; napisati, staviti na pismo; —ist, *m.* stilista, (t.) pismostavitelj.

Subaltern, *adj.* niži, manji; —er Beamter, niži urednik; —e Stelle, manja služba.

Subarrendator, *m.* podzakupnik.

Subjekt, *n.* podmet; osoba, čeljade; pomoćnik, kalfa.

Sublimat, *n.* uzvisina (u kemii).

Sublimiren, *v. a.* uzvisiti; uzvisivati; — *n.* uzvisivanje.

Submission, *f.* sniženost.

Submittiren, *sich.* *v. r.* podati se.

Subordination, *f.* podredjenost.

Subscribent, *m.* podpisatelj, podpisalac; —iren, *v. a.* podpisati; podpisati se.

Subscription, *f.* podpiska, podpis; —preis, *m.* podpisna cèna.

Subsidiarisch, *adj.* pomoćan, podporan; —recht, *n.* pomoćno pravo.

Subsibien, *pl.* pomoć.

Subsistenz, *f.* s. Lebensunterhalt.

Substantivum, (Substantiv), *n.* substantiv, ime samostavno (u slovnicu).

Substanz, *f.* (t.) sućanstvo; imanje, imetak.

Substituiren, *v. a.* podmestiti, postaviti koga na čije mjesto; —ter, *m.* postavljeni zamjenik.

Substitut, *m.* podmestitelj, zamjenik; —ion, *f.* podmesta, zamjenništvo.

Subtraction, *f.* odimanje.

Subtrahiren, *v. a.* odujmiti, oduzmati, oduzeti.

Succediren, *v. n.* (nachfolgen auf dem Throne, im Amte), slediti; nasledovati.

Succession, *f.* nasledovanje, *f.* Nachfolge, Thronfolge; —krieg, *m.* rat nasledbeni.

Successor, *f.* Nachfolger.

Suche, *f.* trag; njuška.

Sucheisen, *n.* mačka (gyozdena).

Such-en, *v. a.* tražiti, iskati, pitati; —en, *n.* traženje; iskanje, pitanje; —er, *m.* tražilac; iskalac, pitalac; (bei den Wundärzten), sonda, kušalo.

Suchstollen, *m.* pravac za iskanje.

Sucht, *f.* bolest, nemoć; *fig.* bes, besnoća, želja, požuda, strast; die gelbe —, *f.* Gelbsucht; die fallenbe —, padavica, velika bolest.

Sub, *m.* var; vrenje, kipljenje.

Süb, **Süden**, *m.* jug, pódne.

Subelbuch, *n. f.* Strážje.

Subel-el, *f.* gad, svinjaria, smrad; *fig.* mazaria; kerpria; —ig, *adj.* perljav, omazan, zamazan; —foch, *m.* pircvar; —föchin, *f.* pircvarica; —magb, *f.* godulja.

Subeln, *v. a.* mazati, perljati; zlo, nedisto variti.

Süben, *f.* Süb. [južna.

Süberbreite, *f.* širina pódnevna,

Süb-land, *n.* južna, pódnevna zemlja; —länder, *m.* južnokrajanin, pódnevljanin.

Subler, *m.* mazalac; nedist kuhar.

Süb-lich, *adj.* južan, pódnevan; —

ost, *m.* jugo-iztok; (Wind), jugo-iztočnjak; —östlich, *adj.* jugo iztočan; —pol, *m.* južni pol; —see,

f. južno, tiho more; —wärts, *adv.*

k jugu, k pódnevu, prema jugu ili pódnevu; —west, *m.* jugo zapad;

(Wind), jugo-zapadnjak; —westlich, *adj.* jugo-zapadni;

—wind, *m.* jug, jugo (vëtar); trocken —, (in Nagusa), bëlojug; —windiges Wetter, jugovina.

Sühnhandlung, *f.* poravnanje.

Sühnen, **Sühnopfer**, *f.* Versöhnen, Versöhnopfer.

Sultan, *m.* sultan, turski car; —in, *f.* sultanica, turska carica.

Sülze; **Sulze**, *f.* paće, dërktalice, pitie (*pl.*), hladnetina.

Sumach, *m.* ruj (rastje).

Summarisch, *adj.* kratak, preki; —ada, *n.* kratko.

Summarium, *n.* glavna svota; (Lebersticht), svotnik, skupnik, računski izvadak, pregled.

Summe, *f.* svota, skupa, suma; —en, *f.* Summiren.

Summen, *v. n.* bumbarati, zujiti, šumjeti; —n. šum, zujenje, bumbaranje.

Summir-en, *v. a.* brojiti, skupa brojiti, skupiti; pridati; pridavati; —n. —ung, *f.* brojenje; pridavanje.

Sumpf, *m.* bara, mlaka; glib, blato, kao; —ig, *adj.* barovit, mlakovit; blatan, kalovit; —vogel, *m.* dugokraka, dugonoga ptica; —wasser, *n.* voda iz bare, blatna, kaona voda, blatuša, blatušina.

Sumfen, *f.* Summen.

Sünd-e, *f.* grëh, grëhota; —enfalt, *m.* grëh, sagrëšenje; —enschuld, *f.*

- krivnja, krivina; —*en*voll, *adj.* grésan, pun gréhah; —*er*, *m.* grésnik; —*erin*, *f.* grésnicea; —*fluth*, *f.* potop; —*haft*, —*ig*, *adj.* grésian; —*igen*, *v. n.* grésiti; *sagrešiti*; —*lich*, *adj.* grésan; —*lichfeit*, *f.* grésnost; —*opfer*, *n.* žertva, posvetilište od pokore.
- Superarbitrir-en**, *v. a.* promotriti na novo; —*ung*, *f.* promotrenje na novo.
- Super-anmerkung**, *f.* nadopazka, nadpriméba; —*arrestirung*, *f.* nadzator; —*einverleibung*, *f.* naduknjižba; —*fein*, *adj.* jako tanak; *prefin*, *pretanak*.
- Superintendent**, *m.* superintendent; —*in*, *f.* superintendentovica.
- Superior**, *m.* poglavar, glavar; —*in*, *f.* glavarica, poglavarica.
- Super-klug**, *adj.* premudar; —*mängel*, *pl.* (t.) dalji nedostaci; —*numerár*, *m.* nadbrojnik; —*ypfändung*, *f.* nadrubanje; —*pränotation*, *f.* nadprebilježenje; —*saß*, *m.* naduknjižba.
- Suppe**, *f.* Súrpyhen, *n.* juha, čorba; *jušica*, čorbica; —*entlöffel*, *m.* jušna žlica; —*enschalé*, —*enschüssel*, *f.* jušna zdéja; —*enteller*, *m.* jušni tanjir; —*icht*, —*ig*, *adj.* jušan.
- Supplement**, *n.* dopunitba; —*band*, *m.* dopunitbena svezka.
- Supplent**, *m.* nadoméstnik, dopunitelj; (militár.) vojnički zaménik.
- Supplic-ant**, *m.* prositelj, molitelj; —*iren*, *v. n.* prositi, moliti.
- Supplít**, *f.* prošnja, molba; *molbenica*; *prošenje*, *moljenje*.
- Supplíren**, *v. n.* nadoméstati, dopunjivati koga.
- Supremat**, *n.* vérhovna vlada.
- Suspendiren**, *v. n.* (aufschieben), odgoditi; (einen vom Amte), obustaviti; obustavljati koga (od službe).
- Suspension**, *f.* obustava, obustavljenje.
- Suspensio**, etwas in — lassen, ostaviti što neodlučeno; die Sache ist in —, stvar stoji neodlučena.
- Sustentiren**, *v. a.* hrauiti, uzdrževati koga, *f.* Unterhalten.
- Süß**, *adj.* sladak; —*c*, *f.* Süßigkeit; —*clei*, *f.* sladke, slastive réci; —*en*, *v. a.* sladiti; *zасladiti*, *razsladiti*; —*holz*, *n.* sladko drvece; —*igkeit*, —*c*, *f.* sladost, slast, sladčina, sladkoća; —*firsche*, *f.* sladka tréšnja (plod); —*firschenbaum*, *m.* sladka tréšnja (drvo); —*lich*, *adj.* sladjan, sladjahan; —*ling*, *m.* slastivac.
- Sylbe**, *f.* silaba, slovka; —*maß*, *n.* méra od silabe; —*nstcher*, *m.* cépidlaka; —*nstcherer*, *f.* fig. cépanje dlakah.
- Syllabisch**, *adj.* silaban, slovčen.
- Sylph**, *m.* silf; —*ide*, *f.* silfida.
- Symbol**, —*um*, *n.* simbol, kip; *poslovice*; —*isch*, *adj.* simboličan; *simbolički*; —*ische Uebergabe*, *značena predaja*.
- Symmetrie**, *f.* simetria, razmér, sklad; —*isch*, *adj.* simetričan, razmérán, skladan.
- Sympath-etisch**, *adj.* sućutan, simpatičan; *simpatički*; —*ie*, *f.* sućut, simpatia; —*isiren*, *v. n.* simpatizirati; *slagati se*, *pogadjati se*.
- Symphonie**, (Sinfonie), *f.* sinfonia.
- Symptom**, *n.* znak, biljeg (bolesti); —*atisch*, *adj.* sintomatičan, značan; *sintomatički*.
- Synagoge**; *f.* sinagoga, evreiska, židovska bogomolja.
- Syndicat**, *n.* sindikat, sudstvo.
- Syndicus**, *m.* sindik, sudac.

Synob-e, *f.* sabor crkveni; —*isch*,
adj. saboran.
Synonym, *adj.* istoznaćeć; — *n.*
istoznaćeća rěč.
Syntax, *f.* sintaksa, skladanje, sa-
stavljanje (rěčih).
Syrup, *m.* sirup, raztop.
System, *n.* sistema, sustava, uredje-
nje; —*al*, *adj.* sustavni; sistem-
ski; —*atisch*, *adj.* sistematičan,
sustavni, sistematički; — *iuren*,
v. a. urediti.
Szepter, *m.* kezla, šibika, skiptar.

T.

Tabak, *m.* tabak, duhan; (*Schnupf-*
—), burmut, tabak za nos; —*er-*
zeugniß, *n.* proizvod duhana; —
fabrik, *f.* tvorionica za duhan; —
gefäll, *n.* dohodci od duhana; —
handel, *m.* tērgovina s duhanom,
duhanarstvo; —*händler*, —*trasti-*
kant, *m.* duhanar, burmudžija; —
monopol, *n.* samoprodaja duhana.
Tabaks-afche, *f.* pepeo od duhana; —
bau, *m.* teg duhana, sijanje duha-
na; —*beutel*, *m.* duhankesa, du-
hanica, duhanska keska; —*büchse*,
f. škatulja, kutia za duhan; —
dose, *f.* tabakera, burmutica; —
geruch, *m.* miris od duhana; —
pfeife, *f.* lula; —*rauch*, *m.* dim od
duhana; —*raucher*, *m.* duhandjia,
puši-lula; —*schnupfer*, *m.* burmu-
džija; —*spinner*, *m.* zavijalac du-
hana; —*stopfer*, *f.* Pfeifenstopfer;
—*stube* *f.* duhanska soba.
Tabak-verlag, *m.* skladište duhana;

—*verseger*, *m.* držatelj skladišta
od duhana; —*verschleiß*, *m.* duha-
nara, prodaja duhana.
Tabellarisch, *adj.* tablični, skrižaljni.
Tabelle, *f.* tabla, tablica, skrižaljka;
(*Ausweis*), izkaz.
Tabernakel, *n.* tabernakul, svetohra-
nište.
Tableau, *n.* pregled.
Tabular, *adj.* javnoknjižan; —*glau-*
biger, *m.* uknjiženi, uknjiženi vė-
rovnik; —*mähig*, *adj.* uknjiživ.
Tabulatur, *f.* tabulatura.
Tabulet, *n.* ormar kramarski; —*frä-*
mer, *m.* kramar, sitničar.
Taburet, *n.* *f.* Sessel.
Tact, *m.* takt, mēra, udar; —*fest*,
adj. vėst taktu, čvrst u taktu.
Tactif, *f.* Taktik.
Tactmähig, *adj.* po taktu, polag tak-
ta; naredben, naredan.
Tabel, *m.* hulba, huljenje, hula; pri-
kor, ukor; korba, korenje; ku-
djenje; (*Geßler*), pomanjkanje, sa-
linga, mana, porok; —*haft*, *adj.*
ukoran, prikoran, hulav, huliv;
—*los*, *adj.* prav, pravedan, bezpo-
ročan, dobar.
Tabeln, *v. n.* koriti; kuditi, huliti.
Tabeln-werth, —*würdig*, *adj.* vrė-
dan, dostojan ukora, hulav, huliv.
Tabel-sucht, *f.* korbivost; —*süchtig*,
adj. korbiv.
Tabler, *m.* korilac; kudilac, kudje-
nik, hulitelj; —*in*, *f.* korilica;
kudilica, huliteljica.
Tafel, *f.* tabla, tabela; list, ploča,
plojka, skrila; daska; (*Tisch*), stol,
tērpeza; *sich* zur — *setzen*, sėsti
za tērpezu; *die* — *beden*, prostrė-
ti, prostirati tērpezu; *die* — *ab-*
beden, spremi tērpezu; *den* *Mar-*
mor *in* — *schneiden*, piliti na plo-
če mramor; —*bestel*, *n.* jėstilo;

—bier, *n.* stolno pivo; —becker, *m.* tärpeznik; —gelber, *pl.* stolni novci; —glas, *n.* stolno staklo; staklo u pločah; —gut, *n.* stolno dobro; —muß, *f.* tärpeza, stolna muzika.

Tafeln, *v. n.* gostiti se, častiti se, štovati se.

Täfeln, *v. n.* obiti daskami, dervom obiti, përsnikati, përsnicami obiti.

Tafel-tuch, *n.* stolnjak.

Täfelwerk, *n.* daske, përsnice.

Tafelzeug, *n.* sprava stolna; —zimmer, *n.* tärpezaria, blagovalište.

Taffet, *m.* tafeta; —band, *n.* vërpeca od tafete, tafetni plećić; —weber, *m.* tafetar.

Tafften, *adj.* tafetan, od tafete.

Tag, *m.* dan; ber — bricht an, svieće, svita, svanjiva; mit Anbruch des —es, zorom, u zoru; den ganzen —, vas dan; den ganzen lieben —, vas bogovetni, dugovetni dan; in den — hinein leben, bez skërbi, bez pameti, bez glave živeti; den — über wo bleiben, daniti, danjivati, danovati; es liegt am —e, očevidno je, bëlodano je; an den — bringen, donëti što na vidëlo; an den — kommen, doći na vidëlo; seine Gedanken an den — legen, očitovat misli svoje; heute über acht —e, danas osam danah; heut zu —e, današnji dan; noch heutigen —es, i dan danji; binnen Jahr und —, danas godinu danah; der jüngste —, sudnji dan; (im Bergbaue), svëtlo, vidëlo.

Tag, Tage, (in Zus.) dnevni, danji; —arbeit, *f.* nadnica, dan, dnevna, danja radnja; —arbeiter, *m.* nadničar; —blatt, *n.* dnevni list; (Journal), dnevnik; —buch, *n.* danik, dnevnik; —bied, *m.* dan-

guba; —fähr, *f.* danje putovanje; ročiste; —geld, *n.* plata na dan; —gelber, *pl. n.* nadnevnica; —lohn, *m.* nadnica; —löhner, *m.* nadničar; —löhnerin, *f.* nadničarica, nadničarka.

Tagen, *v. n.* svitati, svanjivati; — (einen Tag festsetzen), odrediti dan; (sich an einem Tage versammeln) ročiti se, rokovati.

Tage-reise, *f.* dan, dan hoda; —ronde, *f.* danja obilazka; —szung, *f.* sabor (u švajcarskoj); (gerichtliche), ročiste; —schacht, *f.* poveršna sdonja; —schreiber, *m.* nadnevni pisar.

Tages-cours, *m.* dnevni, danji hod novacah; —länge, *f.* duljina dana; —licht, *n.* dan, svëtlo, vidëlo; —ordnung, *f.* danji red.

Tage-zeit, Tagzeit, *f.* dan, danje, dnevno vrëme; bei früher —, rano, za rana; —wasser, *n.* izvanjska voda, poveršna voda; —weise, *adv.* na dan; dan po dan; —werk, *n.* dan; nadnica, dnevna radnja; —zetteln, *n.* dnevna cedanja; —zimmer, *n.* soba na dan.

Taglia, *f.* (t.) naglavnica; Rettungs-, (t.) izbavnina.

Täglich, *adj.* svagdanji, svakidnji; — *adv.* svaki dan.

Tafel, *n.* f. Tafelwerk; —n, *v. a.* spremati, opremati, opravititi; spremati, opremati, opravljati brod; —meister, *m.* opremalac (brodovah); —werk, *n.* konopi, konopje, sprava (od broda).

Taktik, *f.* ratoznanstvo, taktika; —er, *m.* ratoznanac, taktik.

Talar, *m.* plašt, talar.

Talent, *n.* talent, dar.

Talg, *m.* loj; —en, *v. a.* lojiti; e-lojiti, položiti; —icht, *adj.* lojan;

—ig, *adj.* ložen, oložen, lojan; —
licht, *n.* lojenica, lojana svéča.

Talisman, *f.* Amulet.

Talk, —stein, *m.* talk, prozirac (ka-
men).

Talmud, *m.* talmud.

Tamarinde, *f.* —nbaum, *m.* tama-
rinda.

Tamariske, *f.* —nbaum, *m.* metljika
(rastje).

Tambour, *f.* Trommelschläger.

Tand, *m.* šala, šurka, zanovetka; tri-
ce; réci, bajka.

Tänbelel, *f.* igra, šala; zanovetanje.

Tändelhaft, *adj.* šaljiv, zanovetan.

Tändeln, *v.* *n.* igrati se, šaliti se,
zanovetati.

• Tändler, *m.* zanovetalo; zanovetalac,
šaljivac, šaljivčina.

Tangel, *f.* igla, iglast list; —holz, *f.*
Nabelholz.

Tangente, *f.* taklica (linia).

Tann-e, *f.* jela, jelika; —en, *adj.*
jelov; —enharz, *n.* jelova smola;
—enholz, *n.* jelovina; —enwald,
m. jelik, jelovište, jelova gora, šu-
ma; —zapfen, —apfel, *m.* šiška,
šišarica jelova.

Tante, *f.* (Schwester des Vaters oder
der Mutter), teta, tetka; (Frau des
Waterbruders), strina; (Frau des
Mutterbruders), ujna.

Tanz, *m.* tanac, ples; —bär, *m.* bi-
ran medvéd; —bewilligung, *f.* do
puštenje za tancanje, plesanje; —
boden, *m.* (t.) plesalište, sala od
tanca.

Tänzer, *n.* tančac.

Tänzen, *v.* *n.* tancati, igrati, plesati;
— *n.* tanac, tancanje, plesanje.

Tänzer, *m.* tancar; —in, *f.* tanca-
rica.

Tanz-kunst, *f.* tancanje; —meister, *m.*
meštar od tanca; —platz, *m.* f. Tanz-

boden; —schuß, *m.* postol, cipela,
crévlja od tanca; —schule, *f.* ško-
la od tanca; —stunde, *f.* lekcija od
tanca; —sucht, *f.* atrast, pošuda
za tancóm; —taal, *m.* f. Tanzboden.
Tapet, *n.* etwas auf — bringen, iz-
néti, iznositi, na svétlo, na vidélo
iznéti.

Tapete, *f.* tapet; —nändler, *m.* ta-
petar; —macher, *m.* tapetar; —
nagel, *m.* čavlić, brukvica od ta-
peta; —papier, *n.* papir tapetn.
Tapetier-en, *v.* *a.* tapetati; potape-
tati; —er, *m.* tapetar; —erin, *f.*
tapetarica.

Tapfer, *adj.* hrabar, hrabren, hra-
brenit, sérčen; —keit, *f.* hrabrost,
hrabrenstvo, sérce, sérčenost.

Tappe, *f.* Tapé.

Tappen, *v.* *n.* tumarati; tértati; —
en, *adv.* tértimice, tértajuć, tu-
marajuć.

Tapps, *m.* pljuska; (von Menschen),
blesan, glupan:

Täppisch, *adj.* nezgrapán, nezgro-
man, neotesan.

Tara, *f.* dara, odbitak od vage.

Tarantel, *f.* tarantula, vérsta od o-
trovnoga pauka.

Tarif, *m.* tarifa, cénik, cénovnik; —
iren, *v.* *a.* océniti, izmértiti cénu;
—mäßig, *adj.* po céniku; —spost,
f. céniki članak; —staf, *m.* cénli-
čka stavka, stavka u céniku.

Tariren, *v.* *a.* odbiti daru; odbiti na
daru.

Tarok, Tarokspiel, *n.* tarok.

Tartane, *f.* tartana.

Tartische, *f.* taréa, vérsta od šita.

Tasche, *f.* Täschchen, *n.* šep, špag,
torba, torbica; kesa, tobolac.

Taschen-buch, *n.* šepna knjiga; zabavnik;
—bleib, *m.* kradikesa; —format, *n.*
šepni format; —geld, *n.* novci za

manje potreboće; — kreč, *m.* ja atog; — mešer, *n.* britva, kostura, sklopić; — spielerei, — spielerkunst, *f.* glumarstvo; obsēna, slēparia; — spiel, *n.* obsēna, glumarstvo; slēparia; — spieler, *m.* glumar, tamānik; — uhr, *f.* žepna ura.

Täschner, *m.* kesar, toboškar, torbar.

Tastatur, *f.* tastatura.

Taste, *f.* tašta.

Tasse, *f.* taca, tas; zdēlica; šindjan, čaša.

Tasten, *v. n.* pipati.

Taster, — žirfel, *m.* žestilo tokarsko.

Täse, *f.* Täschchen, *n.* šapa, šapica.

Tau, *n.* guma, čelo.

Taub, *adj.* gluh; — werden, oglušiti; — e Nuß, šupalj orah; — e Blüthe, nepodan cvēt; — e Ei, mućak; — e Messel, mērtva koprića; — e Aehren, prazno klasje.

Taube, *f.* golub; golubica.

Täubchen, *n.* golubak, golubić; golubićica; golubiće.

Tauben-ei, *n.* golubinje jaje; — farbe, *f.* golubinja, golubasta boja; — farbig, *adj.* golubast; — haus, *n.* golubinjak; — troß, *m.* guša golubinja; — nest, *n.* golubinje gnjēzdo, gnjēzdo od goluba; — schlag, *m.* golubinjak.

Tauber, *m.* golub.

Taubhafer, *m.* divja zob, ovas divji.

Taubheit, *f.* gluhost, gluhoća.

Täubin, *f.* golubica.

Taubstumm, *adj.* gluho-nēm; — en-anstalt, *f.* (t.) gluho-nēmnica.

Tauch-en, *v. a.* moćiti, umoćiti, umakati, zamoćiti, utopiti; — *v. n.* noriti, roniti; — en, *n.* norenje, ronjenje; moćenje, umoćenje; — er, *m.* ronac, norac (ptica i čovēk koji roni); — erglöck, *f.* zvonono ronačko.

Tausbuch, *n.* knjiga kēristnih.

Taufe, *f.* kērst, kēristenje.

Tausen, *v. a.* kērstiti, pokērstiti.

Täuser, *m.* kērstitelj.

Tauf-hemd, *n.* kēristena, kērstna košulja; — fleid, *n.* kērstna, kēristena haljina; — ling, *m.* kērstnik; — name, *m.* kēristeno ime; — päthe, *m.* kēristeni kum; — schein, *m.* kēristenica; — stein, *m.* kērstionica; — tag, *m.* kērstni dan; — wasser, *n.* kērstna voda; — zeuge, *m.* kērstni kum; — zeugin, *f.* kērstna kuma.

Taugen, *v. n.* valjati; zu etwas — bit za što.

Taugenichts, *m.* kalaiš, pušt.

Tauglich, *adj.* dobar, valjao, sposoban, hodan, pristojan, prikladan, podoban; — er Zeuge, valjani svēdok, koji je za svēdoka; — es Mittel, shodno srēdstvo; — feit, *f.* valjanost, sposobnost, shodnost, prikladnost.

Taumel, *m.* tērtanje; vērtoglavica; *fig.* pijanstvo, pijanost, mamura; omama; — ig, *adj.* tērtajuć; vērtoglav; omamljen; (aus dem Schlafe), bunovan, sanen; — n, *v. n.* tērtati, tumarati.

Taumler, *m.* vērtoglavac (golub).

Tausch, *m.* mēna, promēna; razmēna; mēnjanje; — en, *v. n.* promēniti; mēnjati se; promēniti se.

Tausch-en, *v. n.* obmanuti, prevartiti; — enb, *adj.* varajuć; lažljiv; prēvaran; — adv. jako vele, veomi, veoma; — geschäft, *n.* posao od promēne, promēnički posao; — handel, *m.* mēnjanje, tērgoviana promēnom; pazarenje.

Tauschung, *f.* obsēna, obmana; varka, prēvara.

Tausend, *num.* hiljada, tisuća; — a

hiljada, tisuća; —*erlei*, *adj.* in-
decl. hiljadoverstan; —*fach*, —
 —*fältig*, *adj.* hiljadostruk; —*fuß*,
 m. stonoga, česalj (červ); —*gul-*
denbraut, n. talovo, čerljena kiti-
 ca (trava); —*jährig*, *adj.* od hi-
 ljadu godinah; —*fünfter*, m. sve-
 znalica, sveznalo; —*mal*, *adv.*
 hiljadu putih; —*schön*, n. trator,
 kadifca (cvět).
Tausendste, *adj.* hiljadni, tisućni.
Tauwert n. konopje, gumine, čela.
Tax, *Taxbaum*, m. tis.
Tax-Abrechnung, f. izpis odredbi-
 nah; —*amt*, n. (t.) odredbinar-
 stvo; (daß *Locale*), odredbinarni-
 ca; —*ator*, m. odredbenik, oceni-
 telj; —*bar*, *adj.* od čega, tréba
 platit odredbinu; —*bezug*, m.
 odredbinski dohodak.
Taxe, f. odredbina.
Tax-einhebung, f. pobiranje, odredbi-
 nah; —*entrichtung*, f. davanje,
 plaćanje odredbinah; —*frei*, *adj.*
 bez odredbine; —*freiheit*, f. oslo-
 bodjenje, slobodnost od odredbi-
 nah; —*gesetz*, n. zakon o odred-
 binama.
Tax-en, v. a. činiti, procéniti, na-
 činiti odredbinu; —*ung*, f. nači-
 njenje odredbine (za meso i. t. d.);
 ocina, procéna.
Tax, m. dacia; *Bier* —, pivarina,
Wein —, vinarina.
Tazette, f. tazeta (cvět).
tehnik, f. vježbanje; oběrtoznanje.
tehnisch, *adj.* oběrtoznanski, obě-
 rtoznanstveni.
teich, m. bāra, blato; ribnjak.
teichel, m. čev.
teich-fenster, n. rešetka od ribnjaka;
 —*fisch*, m. riba iz ribnjaka; —
rechen, m. f. *Teichfenster*.
teig, m. těsto; —*icht*, —*ig*, *adj.*

těsten; —*rädchen*, n. mavišnjak,
 kovčetaš (za rézanje těsta); —
scharre, f. stěrgulja.
Telegraph, m. bėrzojav; —*enamt*, n.
 bėrzojavni ured; (*Locale*), bėrzo-
 javnica; —*enbote*, m. glasnik kod
 bėrzojavah; —*enstation*, f. bėrzo-
 javna postojka.
Telescop, m. teleskop, zvězdočnik.
Teller, m. tanjir, tanjur, golar, pla-
 danj; —*lecker*, m. čankoliz, zdělo-
 lizac; —*tuch*, n. ubrus, ubrusac.
Tellmuschel, f. telina.
Tempel, m. templo, tempao; —*herr*,
 m. templar; —*orden*, m. red tem-
 plarski; —*ritter*, f. *Tempelherr*.
Temperament, n. temperament, na-
 rav, ćud.
Temperatur, f. temperatura.
Temperiren, v. a. f. *Mäßigen*, *Min-*
bern, *Wildbern*.
Temporn, (gem.) v. n. plandovati,
 dangubiti.
Tempo, n. vrěme.
Tenafel, n. (in der *Buchdruckerei*),
 dřekalo.
Tendenz, f. težnja; (*Gesimmung*), dř-
 žavnisko mněnje; —*prozeß*, m.
 težnjička parnica.
Tenne, f. gumno, guvno; —*nischlä-*
gel, m. mlat, ćép.
Tenor, m. tenor; —*ist*, m. tenori-
 sta.
Teppich, m. sag, ćilim; šarenica; —
macher, —*wirker*, m. sagar.
Termin, m. termin, rok.
Terne, f. (drei *Personen*), trojica;
 (drei *Zahlen in der Lotterie*), tro-
 broj.
Terpentin, m. terpetin; —*baum*, m.
 terpentin (děrvo); —*öl*, n. ulje
 terpetinovo.
Terrain, n. zemlja; —*verhältnisse*, pl.
 n. kakvoća zemlje.

Terrasse, *f.* batrica.
 Terrine, *f.* Suppensbüffel.
 Territorial, *adj.* područni.
 Territorium, *n.* f. Gebiet, Bezirk.
 Terroristen, *v. a.* strahovati.
 Terrorismus, *m.* strahovanje, *f.* Schreckensherrschaft.
 Tertio, *f.* treća ikola; treći red; (—Wechsel), treća mēnica.
 Tertio, *f.* (in der Musik), treća (kajda).
 Terzerol, *n.* žepna pištolja.
 Terzet, *n.* tercet, tropév.
 Tertianfieber, *n.* tretjodanica (groz-nica).
 Test, *m.* (in der Chemie), klobuk (u kemii).
 Testament, *n.* testamenat, oporuka; ein — machen; načiniti oporuku; altes und neues —, stari i novi zakon; —er, *f.* Testator; —isch, —lich, *adj.* oporučan, testamental-; *adv.* u testamentu, po testa-mentu; —erbe, *m.* naslédnik po oporuci; —executor, *m.* izvršnik oporuke; —publication, *f.* objava oporuke; —schreiber, *m.* pisac oporuke; —zeuge, *m.* oporučni svédok.
 Testator, Testirer, *m.* oporučitelj, oporučnik, testátor; —in, *f.* oporučiteljica, testatorica.
 Testir-en, *v. n.* oporučiti, ostaviti; oporučivati, ostavljati, načiniti oporuku; —ung, *f.* oporučenje; —ungsfähigkeit, *f.* sposobnost za oporučenje.
 Teufel, *f.* Teiſel.
 Teufe, *f.* Liefe.
 Teufel, *m.* vrag, djavao, hudoba; —chen, *n.* vražić, djavličić; —ei, *f.* vragolija, djavolija; —isch, Teuf-lich, *adj.* vražji, djavaoski.
 Teufels-banner, *m.* zaklinjalac vrago-

vah; —beere, *f.* pasvica (trava); —brut, *f.* vražji skot; —brech, *m.* vražje govno (smola); —ferl, *m.* djavolan, vragolan, vrag od čovka; —finb, *n.* vražić, vragović, vrag od dēteta; —mensch, *f.* Teufelskerl.
 Teute, *f.* Dute.
 Teuthorn, *n.* rog govédarski.
 Text, *m.* test, réči; —buch, *f.* Gesetzbuch, réči zakona; Jemanden den — leſen, oprati, osapunati koga; —iren, *v. a.* staviti na pismo (*n. p.* zakon).
 Thal, *n.* dol, dolina, dolac; —bewohner, *m.* doljanin.
 Thaler, *m.* talir.
 Thal-laute, *pl. m.* doljani; —weg, *m.* matica; gudura, surduk.
 That, *f.* (einzelne), čin, učinjenica; dēlo, činovanje; posao; (Begebenheit), događaj; in der —, u istinu, zašto, doista; auf frischer — ertappen, zateći koga u činu; —beschreibung, *f.* opis čina, događaja; —bestand, *m.* stanje učinjenice; den —bestand erheben, razviditi, izviditi stanje učinjenice; —bestanderhebung, *f.* razvidjenje učinjenice.
 Thäter, *m.* počétnik; zločinac, krivac.
 Thatanblung, *f.* Gewaltthätigkeit.
 Thätig, *adj.* radin, poslen, dēlatni, marljiv, pomnjiv; —keit, *f.* radinost, poslenost; dēlatnost, marljivost, pomnja, pomnjivoost.
 Thätlich, *adj.* usion; činom, rukostavno; sich — an Jemand vergreifen, veré ruke na koga, vrediti koga rukostavno; —keit, *f.* rukostavnost, sila, usionstvo.
 Thatsache, *f.* čin; učinjenica, stvar istinita; događaj istinit; para istina.

Thatsächlich, *adj.* sastavni; učenje-
nični.
Thatumstand, *m.* okolnost učenjenice.
Thau, *m.* rosa; —en, *v. n.* & *f.*
rositi, rosa padati; (vom Eis), to-
piti se, taliti se, odpušitati, kra-
viti se; —ig, *adj.* rosan; —wet-
ter, *n.* jugovina; —wind, *m.* jug.
Theater, *n.* teatar, kazalište; —bich-
ter, *m.* dramatički poeta; —prinz,
m. teatarski princip; —prinzessin,
f. teatarska principkinja.
Theatralisch, *adj.* teatarski, teatral-
ski, teatralan.
Thee, —baum, *m.* teja, čaj; —büchse;
f. čajnica, škatulja za čaj, tejnica;
—lanne, *f.* čajnik, tejni; —kessel,
m. kotlić za teju, tejni, čajni kotao.
Theer, *m.* katran; pakao; smola; —
brenner, *m.* katranar; smolar; —
brennerci, *f.* smolarnica; katranar-
nica; —büchse, *f.* katranik; —en,
v. a. katraniti; pakliti; —ig, *adj.*
katranjen, pokatranjen, opakljen.
Thee-tasse, *f.* —schälchen, *n.* čajna,
tejna časa, šindjan čajni.
Theil, *m.* dio; strana, stranka; ko-
mad; knjiga, svezka; — an etwas
haben, dionik čega biti; zu — wer-
den, zapasti koga što, doć komu
ito na dio; zum —, stranom;
ito; nešto.
Theile, (in Zus.) dioni, častni; dio-
beni, dělbeni.
Theilbar, *adj.* dion, razdio, razdělživ,
razdělni; —heit, *f.* dionstvo, raz-
dionstvo, razdělljivost.
Theilbetrag, *m.* dioni iznesak.
Theilchen, *n.* delak; komadić; drobnica,
diocce.
Theil-en, *v. a.* děliti; razděliti; po-
děliti; lućiti; razlućiti; —er, *m.*
dělitelj; diljak.
Theilhaber, *m.* dionik, udionik; —

haberin, *f.* dionica, udionica; —
haft, —haftig, *adj.* dionik, udion;
—haftigkeit, *f.* dioničtvo, udionič-
tvo; —nahme, *f.* Theilnehmung; —
nehmer, *m.* dionik; učestnik; or-
tak, drug, sućlan; —nehmerin, *f.*
dionica; ortakinja, ortaićica; —neh-
menb, *adj.* udionstven; —nehmung,
f. udionstvo; dioničtvo, udionič-
tvo, učastništvo, učestje.
Theils, (zum Theil), *adv.* koje, što,
nešto.
Theilung, *f.* děljenje; dioba; —thei-
chen, *n.* dioba, zpak diobe (u pisanju).
Theilweise, *adv.* dio-po dio, dělom,
na delove; na komade; stranu po
stranu, stranom.
Thema, *n.* tema, zadaća.
Theolog, *m.* bogoslovac; —ie, *f.* bo-
goslovje; —isch, *adj.* bogoslovni.
Theorie, *f.* teorija (instrament).
Theorem, *n.* teorema.
Theoretiker, *m.* teoretik; —isch, *adj.*
teoretički; teoretićan.
Theorie, *f.* teorija.
Thezial, *m.* turjaka.
Thermometer, *n.* f. Wärmemesser.
Therpetin, *f.* Terpentin.
Theuer, *adj.* drag, skup; *fig.* drag,
milo; —ung, *f.* draćina, skupoća.
Thier, **Thierchen**, *n.* živo, živinac; die
vierfüßigen —e, živina četvero-
noćna; wilde —e, zvěri, zvěrad;
(bei den Sägen), košuta; —arzt,
m. marvinski, konjski, živinski
lěkar, živinar; —arzneikunst, *f.* ži-
vinsko lěkarstvo, živinarstvo; —
garten, *m.* zvěrinjak; —geflecht, *n.*
zvěrski, zvěrinji boj; —gefächte,
f. zoologia, živoslovje; —haus, *n.*
zvěrnica; —isch, *adj.* životinski,
živinski; *fig.* marvinski; zvěrski;
—kreis, *m.* zodiak, zvěrinac (Je-
dan od pojasaš nebeskih); —

pflanze, *f.* živorastje; — quärceri, *f.* mučenje, mērcvarenje živine; — reich, *n.* živinsko, životinsko carstvo; — schaden, *m.* potra, potrica; — seuche, *f.* marvinska pošast; — wärter, *m.* nastojnik od zvěradi.

Thon, *m.* gnjila, glina; ilo; — artig, *adj.* gnjilast, gnjilav; ilovast; — erbe, *f.* ilovača.

Thödnern, *adj.* gnjilan, zemljen, zemljan, od zemlje, od na.

Thönig, *adj.* gnjilast, gnjilav, ilovast.

Thonfugel, *f.* zemljano zërno.

Thor, *m.* budala, luda, bena, ludjak, bedak.

Thor, *n.* kapia, vrata; — hand, *n.* vez od kapie; — flügel, *m.* vratnica; — gelb, *n.* vratarina.

Thorheit, *f.* budalaština, ludost, ludoria.

Thörcht, *adj.* lud, budalast, bedast, benast.

Thörin, *f.* luda, budala, bena.

Thorriegel, *m.* zasovnica; — schliefser, *f.* Thorwärter; — schluf, *m.* zatvor od kapie; vrēme zatvora od kapie; — schlüssel, *m.* ključ od kapie; — schreiber, *m.* pisar od kapie; — sperre, *f.* zatvoranje, zatvor kapie; — wärter, *m.* vratar, kapičija; — weg, *m.* vrata, kapia; — zettel, *m.* propust, pismo od propusta; — zoll, *m.* vratarina.

Thran, *m.* kitovo ulje.

Thrahne, *f.* Drohne.

Thran-e, *f.* suza; — en, *v. n.* suziti, plakati, roniti suze; — enbach, *m.* potok od suzah; — endrüse, *f.* sužna žležda; — enstiel, *f.* sužna cjevka; — enstuf, *m.* suzenje; — enstuth, *f.* — enstrom, *m.* *f.* Thranenbach; — engang, *m.* prohod suzni; — enfaß, *m.* torbica sužna; — envoll, *adj.* sužan.

Thran-faß, *n.* bure, bačva, barilo za ulje kitovo; — icht, — ig, *adj.* mastan, tučan, pretio; — mazan, — mazan uljem kitovim.

Thron, *m.* prēstol, prēstolje; — bestiegung, *f.* stupljenje na prēstol; — en, *v. n.* stolovati; vladati; — erbe, — folger, *m.* naslēdnik prēstola; — folge, *f.* slēdovanje na prēstola; (Anfall), ošastnost k prēstolu; — folger, *f.* Thronerbe; — himmel, *m.* nebo, baldakin.

Thun, *v. a.* dēlati; ēiniti; raditi; poslovati; sich etwas zu — machen, zabavljati se ēime; einem zu — geben, zadati komu posla; kund —, oglasiti, objaviti, obznantiti; der Sache zu viel —, preko načina što ēiniti; das läßt sich nicht —, to se neda učiniti; Jemanden etwas zu Leide —, uvrēditi koga; das thut nichts zur Sache, ništa zato; er hat zu —, ima posla; es ist mir nur darum zu —, mene je samo do toga; es thut Noth, treba je, trēba; seinen Sohn auf die Schule —, dati sina u školu; bei diesem Handel ist nichts zu —, neima dobitka pri ovom posla; wenn es nur darum zu — ist, ako se samo o tom radi; er thut, als wüßte er nichts, ēini se kao da nezna ništa; groß, vornehm —, radit ko velika i plemenita gospoda; eine Sache auf die Seite —, metnut na stran; ukloniti stogod; ein Meißel —, vratiti zajam; etwas auf den Tisch —, metnuti, vērēti, staviti stogod na stol; heraus —, izvaditi; von einander —, razstaviti; sich hervor —, odlikovati se; mit einem Mädchen schön thun, dragovati, milovati; es thut mir leid, ho mi je; es ist damit nicht gethan, to

nije dosta; —, *n.* činjenje; unfer — und Lassen, sva naša činjenja.

Thunfisch, *m.* tuna (riba); gefalzener —, tunina slana.

Thunlich, *adj.* moguće; činljiv; što se može učiniti; —keit, *f.* mogućnost; nach —keit, po mogućnosti; —st, *adv.* ako je ikako moguće.

Thür, *f.* Thürchen, *n.* vrata; vratašca, vrataoca; bei offener —, kod otvorenih vratih (što razpravljati); —angel, *n.* petica, kanjol (od vratah); —band, *n.* vez od vratah; —flügel, *m.* vratnica; —hüter, *m.* vratar; —hüterin, *f.* vratarica; —klopper, —ring, *m.* alka, biočug.

Thürm, *m.* turan; toranj; (Kirchthurm), zvonik; besetzter —, kula.

Thürmchen, *n.* turnac, tornjić; zvončić; kulica.

Thürmen, *v. a.* dizati, uzdizati; gerutti, gertati; sich —, *v. r.* dizati se, uzdizati se, visiti se.

Thürmer, *m.* zvonar.

Thürm-förmig, *adj.* turnast; tornjast; —spitze, *f.* vrh tornja; —uhr, *f.* ura zvonika.

Thür-pforte, *f.* antilj, podboj od vratah; —ring, *m.* biočug; —schwelle, *f.* prag; —steher, *f.* Thürhüter.

Thymian, *m.* popovac, verdun (trava).

Tief, *adj.* dubok; nizak; —es Roth, *n.*

Blau *ic.*, zagašena crnljena boja ili modra.

Tiefe, *f.* dubljina; nižina; bezdan.

Tiefenfehd, *adj.* duboke pameti, duboko misleć.

Tiefstun, *m.* —igheit, *f.* zamišljenost; turobnost; *fig.* dubok um; —ig, *adj.* zamišljen; turoban; melankolički; *fig.* *f.* Tiefenfehd.

Tiegel, *m.* lonac, gèrnac.

Tiene, *f.* badanj, kaca, kada.

Tiger, **Tieger**, *m.* tigar; —farben,

adj. tigrov, tigrove boje; —hund, *m.* tigrasti pas; —faße, *f.* tigrasta mačka divja; —weibchen, *n.* tigrica.

Tilgbar, *adj.* iztrébljiv; plativ.

Tilgen, *v. a.* trébiti; iztrébiti; uništiti; eine Schuld —, platiti, izplatiti dug; verbücherte Schulden —, izknjižiti dugove; —ung, *f.* trébljenje; uništenje; platjenje; platjanje, izplata; (nach und nach) izplaćivanje; —ungsfond, *m.* zaklada za izplaćivanje; —quote, *f.* izplatna svota, izplatni dèlak.

Tinctur, *f.* tintura. [recep.]

Tinte, *f.* tinta, crnilo, mastilo, mulintenfärb, *n.* divit, tintarnica, kallmar; —fisch, *m.* sipa (riba); —fleck, —fleck, *m.* mačka, packa od tinte; —pulver, *n.* prah za tintu graditi; —stüffel, *m.* čep od kallmara.

Tyrann, *f.* Tyrann.

Tisch, *m.* stol; tèrpeza; (des Schneiders, Tischlers, Kaufmanns *ic.*), tezg; am —e, za stolom; einen zu —e laden, pozvati koga k obèdu; nach —e, iza obèda; sich von — und Bett scheiden, sazdrúžiti se od stola i postelje; od tèrpeze i odra; der — des Herrn, stol gospodinov, tèrpeza gospodinova.

Tisch, (in Zus.) stolni, tèrpezni; —hier, *n.* stolno, tèrpezno pivo; —blatt, *n.* daska stolna; —gänger, *f.* Koftgänger; —gebet, *n.* molitva stolna; —geld, *f.* Koftgeld; —genosß, *m.* stolni drug; —geschirr, *n.* posudje stolno; —gesellschaft, *f.* stolno društvo; —gespräch, *n.* —reden, *pl.* razgovor stolni; —gestell, *n.* noge, nožice od stola; —furb, *m.* kotarica stolna.

Tischler, *m.* stolar, skrinjar; —arbeit, *f.* stolarsko delo; —handwerk, *n.* stolaria, stolarstvo; —in, *f.* stolarica, skrinjarica; —heim, *m.* kljia stolarska; —werkzeug, *n.* orudje, alat, sprava stolarska.

Tisch-titel, *m.* stolni naslov, stolno pravo; —trunk, *m.* navadni napitak; —tuch, *m.* stolnjak; —wein, *m.* stolno, terpezno vino; —zeug, —gerät, *n.* stolna sprava.

Titel, *m.* ime, naslov, tituo; pravni naslov; —blatt, *n.* zaglavje, čelo (od knjige).

Titular, *adj.* titularan, naslovni; po-častni; —Rath, *m.* titularni većnik.

Titulatur, *f.* naslovstvo.

Tituliren, *v. a.* titulirati, (t.) naslovstvovati, davati naslov.

Tobak, *f.* Tabak.

Toben, *v. n.* bésniti; talabučiti, bu-čiti; —, *n.* bésnjenje; buka, tala-buka.

Tocht, *f.* Docht.

Tochter, *f.* kól.

Tochterchen, *n.* kóerka.

Tochter-Kind, *n.* unučé; —kirche, *f.* podružna' cèrkva, pripadna cèrkva; —mann, *m.* zet; —sprache, *f.* sin (jezik); jezik proizvoden, kol je jednoga korena s drugim.

Tob, *m.* smèrt; mit —e abgehen, u-mrèti, preminuti, prestaviti se; sich den — anthun, ubiti se; cinen zum — verurtheilen, osuditi koga na smèrt; er ärgert sich zu —, hoće da pogine, gine od jèda; ich bin bei —es, propao sam, pogi-boh! mit dem —e ringen, na umo-ru biti, boriti se s dušom; sich zu —e lassen, puknut od smèha.

Tob-bett, *n.* smèrtna postelja; umor; —bringenb, *adj.* smèrtonosni.

Todes-angst, *f.* smèrtna muka; *fig.*

velika muka, téskoća, strah; —angeige, *f.* prijava smèrti; —art, *f.* smèrt, način smèrti; —fall, *m.* smèrt; sгода, slućaj od smèrti; —gefahr, *m.* smèrtna pogibelj; —kampf, *m.* borenje s dušom, umor; —schweiß, *m.* smèrtni, studen znoj; —stunde, *f.* ura smèrti, smèrtna ura; —strafe, *f.* smèrtna kazna, kaštiga smèrtna; —tag, *m.* smèrtni, samèrtai dan, —urtheil, *n.* presuda na smèrt.

Tobfallsfreigeib, *n.* mèrtvarina.

Tob-feind, *m.* glavni neprijatelj, glavni dušmanin; —krank, *adj.* na smèrt bolestan.

Töblich, *adj.* smèrtan, smèrtonosan; —keit, *f.* smèrtonosnost.

Töbünde, *f.* smèrtni grèh.

Tobt, *adj.* mèrtav; umro; pokojan; —schlagen, stèchen, schiesen, ubiti; sich — fallen, ubiti se; der —, mèrtvac, mèrtac.

Töbten, *v. a.* ubiti; ubijati; *fig.* sein Fleisch —, trapiti tèlo.

Lobten-ader, *m.* groblje; —amt, *n.* cerna, mèrtačka mlsa; —bahr, *f.* nosila; —beschau, *f.* razgled mèrtvacah, ées; —beschauzettel, *n.* mèrtvačka razgledka; —beschreibung-amt, *n.* mèrtvačko popisništvo; (Socale) mèrtvačka popisnica; —blässe, *f.* smèrtna blèdost; —blaf, *adj.* bléd kao smèrt; —buch, *n.* knjiga mèrtvih; —cule, *f.* éuk (ptica); —farbe, *f.* mèrtačka boja; —farbig, *adj.* bléd, mèrtačke boje; —geläute, *n.* zvonjenje mèrtaško; —gerippe, *n.* skelet, okostnica, samokost; —gespräch, *n.* mèrtaški razgovor; —glode, *f.* zvono smèrtno, na smèrt, zvono od umara; —graber, *m.* graboder, groboder; *f.* Aaskäfer; —hand, *f.* mèrtačka

raka; — *hemd*, *n.* smértna košulja; — *kammer*, *f.* mértvaška komora; — *knochen*, *m.* — *bein*, *n.* kost mértvaška; — *kopf*, *m.* glava mértvaška, tikva od mértca; — *labc*, *f.* Sarg; — *liste*, *f.* kazalo mértvih; — *musik*, *f.* mértvaška muzika; — *schein*, *m.* smértno pismo; — *schlaf*, *m.* smértni san; — *topf*, *m.* čara mértvaška.

Lobtgeboren, *adj.* mértvo-rodjen; — *frank*, *f.* Lobfrank.

Loblich, *adj.* smértonosni.

Lobtschlag, *m.* ubistvo, ubojstvo, kerv; — *schlagen*, *v. a.* ubiti; kerv učiniti; — *schläger*, *m.* ubojica, ubilac, kervnik.

Lobtung, *f.* ubijanje; (einer Urkunde), uništenje.

Lof, — *stein*, *m.* tuf (kamen); — *steinartig*, *adj.* tufast.

toleranz, *f.* snosnost, térpimost; — *patent*, *n.* povelja o snosnosti.

toleriren, *v. n.* snositi; térpiti koga.

Loll, *adj.* básan; lud; pomáman, pomamljen, dérnovan; einem den Kopf — machen, razjariti, uzbésniti koga; — *apfel*, *m.* patlidjan (béli); — *beeré*, — *lirsche*, *f.* jagoda od paovice.

Lollen, *f.* Loben.

Lollhaus, *n.* ludjaška kuća; — *heit*, *f.* bás, básnost, básnoća; pomama; ludost; *fig.* jarost, sérdjba; — *topf*, *m.* vértoglavac; — *traut*, *n.* bunka (trava); — *kühn*, *adj.* dérzan, dérzoovit; — *kühnheit*, *f.* dérzoovitost; — *wurm*, *m.* červ, žilica pod jezikom pasjim.

Lolpel, *m.* blesan, bena, glupan; — *ei*, *f.* glupost, ludost; — *haft*, *Lolpisch*, *adj.* glup, lud, benast; — *haftigkeit*, *f.* glupost.

Lombat, *m.* tumbak.

Lon, *m.* ton; glas; naglasak, akcent.

Lonart, *f.* ton, nađin.

Lönen, *v. n.* glasiti, zvoniti, zvućiti; razlégati se, oriti se.

Lonkunst, *f.* muzika; — *künstler*, *m.* muzikánt; — *leiter*, *f.* skala; — *maß*, *n.* — *messung*, *f.* prosodja, glasomérije; — *messer*, *m.* tonometar, glasoméjer.

Lonn-e, *f.* Lönchen, *n.* bačva, bure; barilo, badanj; eine — *Goldes*, bačva zlata; ein *Schiff*, von hundert — en, brod od sto bačavah; — *enweise*, *adj.* na bačve.

Lonseher, *m.* kompozitur; — *ung.* *f.* kompozicija.

Lonsur, *f.* kavka.

Lohnsilbe, *f.* silaba akcentuirana; — *zeichen*, *n.* naglasak, akcent; (in der *Musik*), nota, kajda.

Lopas, *m.* topaz (kamen dragi).

Lopf, *m.* lonac, gérnac.

Löpfcr, *m.* lončar, gérnčar; — *erde*, *f.* gnjila, lončarska zemlja.

Löpfcrn, *adj.* zemljen, zemljan; od zemlje, od gnjile.

Löpfcrschelbe, *f.* kolo lončarsko; — *geschirr*, *n.* — *arbeit*, *f.* zemljanice, posudje zemljano.

Lopfftein, *m.* lončarski kamen.

Lopograph-ie, *f.* méstopis; — *isch*, *adj.* méstopisni.

Lopp, *i.* hajd, hajde; dobro, he dobro.

Lorf, *m.* turfa; — *boden*, *m.* turfasta zemlja; — *erde*, *f.* turfasta zemlja; — *grube*, *f.* turfara; — *händler*, *m.* turfara.

Lorfein, *f.* Laumeln.

Lormentille, *f.* stečnik (trava).

Lornister, *m.* torba; (der *Soldaten*), telešak. [recht]

Lort, *m.* *f.* Nachtheil, Schaden, Un-

Lorte, *f.* turta, torta; — *npfanne*, *f.* tortenica, turtenica.

Tortur, *f.* muke; mučenje.

Total, *adj.* vaskolik; —ität, *f.* vaskolicina; — summe, *f.* svakolika svota; — überſicht, *f.* pręgled o svojkolikoj stvari; — vermögen, *n.* svakolika imovina.

Trab, *m.* kas; in — reiten, kasati.

Trabant, *m.* pandur, ustavnik; ber — eines Planeten, pratilac.

Traben, *v. n.* kasati; — er, *m.* kasalo, kasalac.

Traber, *pl.* kom, *f.* Treber.

Tracht, *f.* brême, naramak, naručaj; (von Speifen etc.), nélo, nosilo; (von Brügeln), brême, sporcia, obrok batinah; (von Thieren), leglo; (in der Baukunst), podpor; (Kleibertracht) nošnja, nošivo.

Trachten, *v. n.* gledati, starati se, binuti se, nastojati, térsiti se; nach etwas —, tražiti, iskati što god, težiti, hlepiti za čim; nach dem Leben —, radit kome oglavi; —, *n.* nastojanje, gledanje; traženje, iskanje, hlepjenje; sein ganzes Dichten und — geht dahin, svi njegovi trudi, sva njegova nastojanja teže tamo.

Trächtig, *adj.* (von Hündinnen), sušten; (von Raſen), skotan; (von Kühen), steon, bredj; (von Stuten), suđrėban; (von Sauen), suprasan; (im Allgemeinen), skotan.

Traciren, *v. a.* izmėriti (*n. p.* cestu).

Tractament, *m.* pir, čast, štov, gostba, goštenje; platja.

Tractat, *m.* pogodba, razprava.

Tractiren, *f.* Behandeln, Unterhandeln, Bewirthen.

Tragant, *m.* tragant (smola).

Tragbar, *adj.* nošljiv, nosiv, ponešljiv; (fruchtbar) plodan, rođan.

Trage, **Tragbahre**, *f.* nosila.

Träge, *adj.* lėn; trom.

Trage-balken, *m.* tram; —himmel, *m.* baldakin, nebo; —knospe, *f.* rođan, plodan pupak, pupoljak; —lohn, *m.* nošivo, platja za nošivo.

Tragen, *v. a. & n.* nositi; (von Büumen), nositi, rođiti; (einbringen), nositi, donositi, prinositi, davati korist; Kosten —, platiti troškove; Schaden —, imati štetu; Bedenken —, dvojit, domišljavati se, otežati se, krątiti se; die Stute trägt eiff Monate, kobila nosi jedanest mėsasih; Sorge —, skėrbiti se, starati se, gledati, nastojati; eine Schuld ins Buch —, zapisati u knjigu dug; et trägt sein Herz auf der Zunge, što mu je na sercu, to mu je i na jeziku, odpėrt je: meine Augen — nicht so weit, ja nevidim tako daleko; Verlangen —, žudėti, želėti.

Träger, *m.* nosač, nosilac; — der Gewalt, vlastonoša; —lohn, *m.* noševina.

Tragesessel, *m.* nosiva stolica.

Tragezeit, *f.* vrėme nošenja.

Trägheit, *f.* lėnost; tromost.

Tragifer, *m.* tragik.

Tragikomisch, *adj.* tragikomički; tragikomėan.

Tragikomödie, *f.* tragikomedija.

Tragisch, *adj.* tragički; tragiėan.

Tragödie, *f.* tragedia, žalostni igrokaz.

Tragstange, *f.* abravnica.

Tragweite, *f.* doseg; die Sache hat eine große —, stvar daleko došie.

Trällern, *v. n.* pėvukati; (trillern) trestati, potresati gėrlom.

Trambaum, *m.* vėnėanica.

Trämel, *m.* tojaga, kihėća.

Trampeln, *v. n.* lupati, biti, udarati nogama.

Trampelhier, *n.* dromedar, dromodėv.

Trampen, *f.* Trampeln.

Tränbeln, *v. n.* nevati se, ogukati se; f. Tränbeln.

Trant, *m.* pilo, pitje, napitak; (für das Vieh), napoj.

Tränke, *f.* pojnica.

Tränken, *v. a.* pojiiti, napajati; napojiti.

Tränkeß, *n.* Tränkrinne, *f.* Tränftrog, *m.* pojnica, korito, kamenica (za pojenje).

Tränstener, *f.* (t.) piševina, danak od piša, dacia.

Transaction, *f.* f. Vergleich.

Transferir-en, *v. a.* preněti; preměstiti; —ung, *f.* prenos, preměštaj.

Tranßto, *n.* f. Durchfuhr.

Tranßtorisch, *adj.* medjutimni; mimgredni.

Tranßlator, *m.* prevoditelj; —ßgebüßr, *f.* prevodnina.

Tranßport, *m.* transport, prevoz, (a) preprat; —cur, *m.* prepratnik; —iren, *v. a.* prepratiti; —ßchiff, *m.* brod prepratni.

Trappe, *f.* droplja, (ptica).

Trappe, *f.* f. Tritt, Fußßapfen.

Trappeln, *f.* Trampeln.

Trappen, (ßrampfen), *v. n.* baktati, biti, itropotat nogama.

Trapp-at, *m.* platilac (od mēnice); (t.) tezochnik, potezochnik; —ent, *m.* teznik, poteznik; —iren, *v. n.* (auf einen), dati mēnicu, tegnuti, po tegnuti mēnicu na koga; trappirter Wechßel, tezica, potegnuta mēnica.

Tratte, *f.* tezica, potezica.

Träubchen, *n.* grozdak, grozdić.

Traube, *f.* grozd.

Trauben-beere, *f.* Weinbeere; —boh-
rer, *m.* svěrdlo s rućicom; —ßbr-
mig, *adj.* grozdovit; —ßagel, *m.*
kartaća grozdovita; —ßhülße, *f.*
Weinhülße; —ßamm, *m.* host, ho-
stovina; —ßefe, *f.* Weinfefe; —

ßirße, *f.* sřenska; —nachleßer, *m.*
pabirćilac; —ßaft, *f.* Rebenßaft.

Trauen, *v. a.* vėnćati.

Trauen, *v. n.* (einem), vėrovati komu, uzdati se, pouzdati se u što, u koga; ßich —, *v. r.* f. Getrauen.

Trauer, *f.* žalost, žaloba, žaljenje, cėrnina; tuga; für Jemanden — an-
legen, obuće se u cėrno za kim, žaliti koga.

Trauer-binde, *f.* poša; —fall, *f.* Lo-
beßfall; —ßor, *m.* poša; —geßicht, *n.*
pėsan žalobna; —geßolge, *n.*
ßprovod; —geßlaut, *n.* mērtćaßko
zvonjenje, zvono na mērtca; —
geßränge, *n.* velikolėpje žalobno.

Trauer-gerüßt, *n.* f. Leichengerüßt; —ge-
ßang, *m.* pėsmia, pėvanje žalobno;
—geßchichte, *f.* istoria, pripovėst
žalostna; —jahř, *n.* lėto, godina od
žalenja; —kleid, *n.* cėrnina; —maßß, *n.*
karmine, daća; —mußß, *f.* mērt-
ćaßka, žalobna muzika.

Tauern, *v. n.* žalostiti se, tugovati;
žaliti, žalovati; um seinen Vater
—, žaliti otca.

Trauer-pferd, *n.* žalobni konj; —
rede, *f.* besėda žalobna; pogrebna.

Trauerspiel, *f.* tragedia, žalostni igro-
kaz; —ßichter, *m.* tragik.

Trauer-ton, *m.* ton, glas žalobni; —
tuch, *n.* cėrno sukno; —wagen, *m.*
mērtćaßka kola; —weib, *n.* pokaj-
nica; —zeit, *f.* vrėme, doba od ža-
lobe; —zimmer, *n.* soba žalobna.

Trause, *f.* kap, kapilo, kapivo, strėha.

Träußeln, Trausen, *v. a. & n.* curiti,
kapati; nakapati.

Traus-recht, *n.* f. Dachtrausenrecht; —
ßafen, *m.* kuka od klėba; —ßinne,
f. Dachrinne.

Traulich, *adj.* prijazan; pouzdan, uz-
dan.

Traum, *m.* san, sanja; —buch, *n.*

sanarica (kujiga); —beuter, *m.* ta-
mačnik sanah; —beuterin, *f.* tu-
mačnica sanah; —beutung, *f.* tu-
mačenje sanah.

Träum-en, *v. n.* sanjati; usniti; von
etwas —, sanjati što god, sanjati
se komu što god; —er, *m.* sanja-
lac, sanjar; —erin, *f.* sanjalica, san-
jarica; —erci, *f.* sanjaria; —erisch,
adj. sanjarski; sanjar.

Traum-geſicht, *n.* utvora, vidjenje
sansko; —gott, *m.* Morfej, bog od
sna.

Traum, *adv.* zaisto, doisto, u istinu.
Traurig, *adj.* žalostan, tužan; plačan,
suzan; —ſeit, *f.* žalost, tuga.

Trau-ring, *m.* vjenčani prsten; —
ſchein, *m.* vjenčano pismo, svedočba
od vjenčanja; —ſchleier, *m.* duvak.

Traut, *adj.* mio, drag, prijazan; po-
uzdan, uzdan; vćeran; dobar.

Traung, *f.* vjenčanje; —ſbuch, *n.*
knjiga vjenčanih; —ſgebüch, *f.* vjen-
čanica; —ſſchein, *m.* vjenčano pismo.

Treber, *pl.* komina, košn, drop; —
branntwein, *m.* komovača, komovi-
ca; —öl, *n.* premllak.

Treben, *f.* Ziehen.

Treſchhüte, *f.* tumbas.

Treſſ, Treſſel, *n.* treſ; žir (u karti).

Treſſ, *m.* ſ. Schlag.

Treſſen, *v. a.* sgoditi, pogoditi; *fig.*
naći, sresti, sukobiti, zastati, sa-
stanuti; Anſtaſten —, pripravljati
se, pripravljati; nicht —, proma-
šiti; eine Wahl —, izabrati; eine
Heirath —, oženiti se; die Reibe
trifft mich, moj je red; das Unglück
hat mich getroffen, našla me je ne-
sreća; das trifft Sie, to se vas ti-
će, to na vas spada; das Loos hat
ihn getroffen, zapalo ga je; Ihr
habt es getroffen, pogodili ste; der
Blitz hat ihn getroffen, udarila ga,

ošnula ga munja; wen trifft die
Schuld? tko je kriv? es traf ſich,
bqš, sgodilo se je da; wie es ſich
trifft, kako bude, kako se pripeti;
die Reibe wird Sie auch —, doći
će red i na vas.

Treffen, *n.* boj, bitka.

Treffend, *adj.* ugodan, udoban; pogo-
dan, sgodan.

Treffer, *m.* sgoditak (u lotarii).

Trefflich, *adj.* krasan; dobar; vćerli;
—ſeit, *f.* krasota; dobrotā; vćerli-
na, vćerloća, valjanost.

Treibe-beet, *f.* Miſſbeet; —haus, *n.*
postava; —herb, *m.* ognjište za či-
štenje srebra; —holz, *n.* splav-
ljeno, priplavljeno đervo; (zum
Walfen), oklagia; —jagen, *v. a.*
hajkati; —jagen, *n.* Treibjag, *f.*
hajka.

Treibeis, *n.* plivajući led, santa.

Treibelente, *pl.* hajkaši.

Treiben, *v. n.* (auf dem Waſſer), pli-
vati; (wachsen, auffchießen), tćerati,
rasti; vor Anſer —, bćizati sa si-
drom; — *v. a.* tćerati, goniti; za-
biti, zatući, utući; iztćerati, odtć-
rati, izagnati, odagnati; das Wiß
—, hajkati, goniti zvěrad; zu weit
—, preko mćere, preko naćina či-
niti, raditi; eine Handſpierung —,
tćerati zanat; Bucher —, kamoto-
vati; Kurzweil —, šaliti se, spē-
dati se, zanovetati; Ruthwillen
—, ludovati, vragovati; Metalle
—, bititi, kovati; topiti, čištiti rude.

Treiber, *m.* hajkaš; gonćin; pastćr.

Treibeeis, *n.* mladica, ogranak.

Treibſand, *f.* Triebſand.

Treinke, *f.* gopa, *f.* Kornblume.

Tremulant, *m.* treptajući glas (u or-
guljah).

Trennbar, *adj.* razlućiv.

Trennen, *v. a.* lućiti; razlućiti, od-

lučiti; razstaviti; raztèrgnuti, od-
tèrgnuti; eine Nath —, parati, raz-
poriti, razparati; sich —, v. r.
razstati se; razdružiti se; razlu-
čiti se; razvesti se.

Trennpunkt, m. razstavak, znak od
razstavljenja.

Trennung, f. razstanak; razlučenje;
razvedenje; — der Ehe, razpust.

Trense, f. uzdica, vojka.

Trepan, m. trepan; —iren, v. a. tre-
panati, provèrtèti.

Treppe, f. skalin, stuba, listva; —
geländer, n. ručice na stubi.

Treschak, n. tresak (igra).

Trespe, f. ljulj.

Tresse, f. pašaman; —hut, m. klobuk
pašamanom obšiven.

Trester, pl. kom, drop; —wein, m.
cavarika, hèrdjavo vino.

Treten, v. n. stupiti, koračiti; auf
etwas —, stati na što; —in, —
aus, unići, izići; auf seine Füße
—, stati, ustati na noge; ans Fen-
ster —, stati na prozor; einem auf
den Fuß —, stati komu na nogu;
auf einer Seite —, pristupiti, pri-
stati k komu; Jemandes Ehre zu
nahe —, dirati u poštenje čije;
bei Seite —, ukloniti se, odstupi-
ti; zusammen —, skupiti se, spra-
viti se; einem unter die Augen —,
doći komu pred oči; vor Gericht
—, doć pred sud; das Gesetz tritt
in Wirksamkeit, zakon stupa u ki-
vot; dazwischen —, in's Mittel —,
posredovati, medžustnuti; die Thran-
nen traten ihm ins Auge, došle, u-
darile su mu suze na oči; — v.
a. gaziti; pogaziti; sgaziti; raz-
gaziti; plesati; splesati; das Pfla-
ster —, obijati sokake, tuć se po
ulicah; sich einen Nagel in den Fuß
—, nabosti se na čavao; die Schuße

schief —, skriviti obuću; die Wälge
—, puhati (pri orguljah); der Hahn
tritt die Henne, petao rasti, gazi ko-
koš; die Weintrauben —, gaziti
grozdje.

Treu, adj. vèran; —brüchig, adj. ne-
vèran, vèroloman; —e, f. vèrnost,
vèra; bei meiner —, boga mi, bog-
me; vèra i bog; vère mi; Bog i
duša; tako mi duše! auf — und
Glauben, pod vèru; —gehorsamst,
adj. prevèran i prepokoran.

Treue, f. Troćen; —en, f. Troć-
nen; —enplatz, f. Troćenplatz.

Treuherrig, adj. sèrdačan, usèrdan,
otvoren, odpèrt, iskren; —heit, f.
sèrdačnost, usèrdje, otvorenost, is-
krenost.

Treulich, adj. vèrno; —los, adj. ne-
vèran; —losigkeit, f. nevèra, ne-
vèrnost.

Triangel, m. trougal, f. Dreieck; —
ulireu, v. a. trouglovati, mèriti na
tri ugla.

Tribuliren, v. a. (im gem. Leben), mu-
čiti; vajkati se; dosadjivati, do-
dijati, dodèvati.

Tribunal, n. f. Gerichthof.

Tribut, m. namet, danak, daća, da-
tak; —spflichtig, adj. pod dankom.
dušan plaćati danak.

Trichter, m. lèvak; —förmig, adj.
lèvkovit, na naćin lèvka.

Trieb, m. tèranje; gonjenje; (Herde),
stado, ćopor; ćelep; (des Flußes),
tećenje, tæk, tèrk; fig. nagon, na-
gnutje, prignutje.

Triebel, m. potuk, pogonac (u bač-
vara); poluga, ručica.

Triebfeder, f. pero, stajka; fig. uz-
rok, razlog, vir, vrutak; —rad,
n. krećuće kolo; —sand, m. te-
kući, sitni pèsak; —werk, n. ko-
lesa, kola, kretalja.

Trief-auge, *n.* kèrmeljivo oko; —*ku-
gig*, *adj.* kèrmeljiv.

Triefen, *v. n.* kapatati; curiti; suziti.

Triefnas-e, *f.* balav nos; — *ig*, *adj.* balav.

Triegen, *v. n.* vārati; fičh —, *v. r.* varati se.

Trieglich, *adj.* yarav, lašan, lašljiv, tašt, himben.

Triefster, *f.* Trefster.

Triff, *f.* (Šcerbe), stado; čopor; čelep; hergela; (Weide), *f.* paša; — gelb, *n.* suljevina, pašarina; — gerechtigkeit, *f.* paša, pravo na pašu.

Triffig, *adj.* valjan, močan, krèpak, jak, èverst, temeljit; — feit, *f.* valjanost, moè, krèpost, jakost, temeljitost, èverstoa.

Trigonometrie, *f.* trigonometria; — isch, *adj.* trigonometrièki; trigonometričan.

Triller, *m.* tril, potres (glasa); — *n.*, *v. n.* tresti, potresati (glasom).

Trillich, *f.* Drillich.

Trilling, *f.* Drilling.

Trillion, *f.* triliun.

Trinkbar, *adj.* pitak.

Trink-en, *v. a.* piti; — *er*, *m.* pilac, pivator; — *erin*, *f.* pilca, pivatorica; — gelag, *n.* — gesellschaft, *f.* pijanka; — gelb, *n.* napojnica, poklon na vino, bakšis; — glas, *n.* stolna kupica, čaša za pitje; — lieb, *n.* napitnica; — stube, *f.* soba gde se pije; — wasser, *n.* voda za piti.

Trio, *n.* trio.

Tripel, *m.* tripuo; — takt, *m.* trojaki, trogubi takt.

Tripliren, *v. a.* triplirati, trostručiti, trojačiti.

Trippeln, *v. n.* drobno, sitno ići, koracati.

Tripper, *m.* kankov (bolest).

Tritt, *m.* hod; korak; stopa, trag; udarac nogom; (Stufe), stupanj; prag; (am Weberstuhl), podnožnici. Triumph, *m.* triunf, slavje, slavodobitje; — bogen, *m.* vrata triunfalna, obluk slavodobitni; — ircn, *v. n.* triunfirati; — wagen, *m.* kola slavodobitna.

Trivial, *adj.* prost; — schule, *f.* prosta škola; — schullehrer, *m.* školnik, učitelj od proste škole.

Troden, *adj.* suh; — heit, *f.* suša; suhoća; — platz, *m.* sušilo; — stube, — kammer, *f.* sušilnica.

Trodnen, *v. n.* sušiti se; sahnati; — *v. a.* sušiti; die Hånbe —, terti, otèrti ruke; —, *n.* sušenje.

Troddel, *f.* rojta, kita, kista.

Troddel, *m.* staretine; (in Zusam.) staretinarski; — hube, *f. f.* Troddeltram; — *er*, Troddler, *m.* staretinar, starežar; fig. ogušlac, ogušalo; — *frau*, Troddlerin, *f.* staretinaria, starežarica; — handel, *m.* staretinarstvo; — *tram*, *m.* starinarnica, starežarnica; starež, staretine, orepine; — manñ, *f.* Troddler; — markt, Troddel, *m.* prodaja, pazar od staretinah.

Troddeln, *v. n.* tèrgovati sa staretinami; mit etwas —, preprodavati štogod; fig. nevati se, ogušati se, zatezati.

Trog, *m.* korito, kopanja; — scharr, *f.* strugaè, stèrgulja.

Trollen, *v. n.* valjati se, koturati se; fičh —, *v. r.* tornjati se, pobirati se, nositi se; otići.

Trommel, *f.* bubanj; — blech, *n.* lim od bubnja; — fell, *n.* koža od bubnja; (im Dhr), bubanj; — feld, *f.* Trommelfeldger; — *n.*, *v. n.* bubnjati, udarati u bubanj, biti ubanj; — schlag, *m.* bubanj, glas od

bubnja; — schlägel, Trommelfuß,
m. šibalo; — schläger, m. bubnjar;
— taube, f. gačasti golub.

Trompete, f. trublja; — en, v. n.
trubiti; — enquaste, f. kita, kista
od trublje; — enschall, m. trublja,
glas od trublje; — er, m. trubnik.

Tropf, m. prostak, bena; armer —,
siromah.

Tropfbad, n. kapnica.

Tropfen, Tröpfeln, v. n. kapati; cu-
riti.

Tropfen, m. Tröpfchen, n. kap, kap
lja; kapljica; — weise, adv. na
kaplje, kaplju po kaplju.

Tropf-naß, adj. mokar do kože, mo-
kar do kërpe, mokar do žice; —
stein, m. siga (kamen); — wein, m.
samotok (vino).

Trophee, f. Siegeszeichen.

Troß, m. pèrtljaga, pratež; pratnja;
— bei Feinde, hèrpa, čopor ne-
priateljah; — buße, m. pratežar,
pratežnik; — pferd, n. sešana,
konj pratežni.

Trost, m. utèha.

Trostbar, adj. utèšiv.

Trostbrief, f. Trostschreiben.

Trost-en, v. a. tèšiti; pokojiti; utè-
šiti; upokojiti; — et, m. utèšitelj,
utèšnik; — in, f. utèšiteljica, utè-
šnica.

Trostgrund, m. utèha.

Trostlich, adj. utèšan, upokojiv; ra-
dostan; veseo.

Trost-loß, adj. bez utèhe; bezutèšan;
neutèšiv, neveseo, dresseo; — lo-
figkeit, f. bezutèšnost; neutèši-
vost, neveselje, dreselje; tuga, ža-
lost; — reich, f. Trostlich; — schrei-
ben, n. list od utèhe.

Trostung, f. tèšenje; utèha.

Trostwort, n. utèha, rée utèšna, upo-
kojiva.

Trott, f. Trab.

Trotte, f. f. Kelter.

Trottoir, n. pločnik.

Troß, m. upornost; tverdokornost;
tverdoglavost; ponosnost, ponosi-
tost, oholost; smionstvo, dèrzovi-
tost; zum —, uz pèrkos; einem
— bieten, opréti se, opréčiti se
komu; — dem, welcher, etc., teiko,
zlo, vaj onomu, koi itd; Jemandes
— demüthigen, poniziti, parazit o-
holost čiju; — dem, sa svim tim,
polag svega toga, ipak, svakako;
— allen seinen Einwendungen, kod
svih njegovih prigovorah; er spricht
— einem Gelehrten, govori kao ka-
kov učen čovèk; — aller Hindèr-
nisse, kod svih protimbah; svim
prošmbam uz pèrkos.

Trogen, v. n. (sinem), pèrkositi; dem
Lobe —, nebojati se smèrti; auf
etwas —, oslanjati se na što, uz-
dati se u što; — n. pèrkos;
pèrkošenje.

Troßig, adj. uporan; pèrkosan; tver-
dokoran, tverdoglav; ponosit, ohol,
smion, dèrzovit; osoran, osorit.

Troßkopf, m. upornik; tverdokornik,
tverdoglavac; osornik.

Trübe, adj. (als Wasser etc.), mutan,
kalan; (buntel), mračan, taman;
oblačan; fig. namèrgodjen, namèr-
čen; neveseo, žalostan, dresseo.

Trübel, m. (im gem. Leben), smeća,
smutnja, nered.

Trüben, v. a. mutiti; kaliti; oblačiti.

Trübsal, f. & n. tuga, žalost, jad;
nevolja, bëda; — selig, adj. tužan,
žalostan, jadan; nevoljan, bëdan;
— seligkeit, f. Trübsal; — sinn, m.
žalost, dreselje; — sinnig, adj. dre-
seo, žalostan.

Truchseß, m. tèrpeznik; — amt, n.
tèrpezni ured.

Trüffel, *f.* gomoljika; —hund, *m.* gomoljičar (pas); —jagb, *f.* traženje gomoljikah; —jäger, *m.* gomoljičar.

Trug, *m.* varka, prevara; obmana, obsena; —bild, *n.* utvora.

Trügen, Trüglisch, *f.* Triegen, Trieglich.

Trugschluß, *m.* sošizma, lašljiv, kriv izvod.

Truhe, *f.* škrinja; kovčeg; sanduk.

Trümmer, *pl.* razvaline, poderine, podertine; ostanci, ostatci.

Trumpf, *m.* Trümpfchen, *n.* adut; —bekennen, odgovorit na adut; mit einem — stehen, uzeti, ubit adutom.

Trumpfen, *v. a.* adutirati, igrati adut; ubit adutom; einen —, izplatiti koga, dobro, pošteno odgovorit mu.

Trunt, *m.* pitje, pilo, napitak; pijanstvo.

Trunten, *adj.* pijan, napit, opit; (vor Freude), izvan sebe od radosti.

Truntenbold, *m.* pijanac, pijanica; —heit, *f.* pijanstvo, pjanstvo.

Trupp, *m.* četa; herpa, čopor, gomila; —e, *f.* četa; društvo; —en, *pl.* vojska, vojnica; —enabtheilung, *f.* razdělak vojske; —enführer, *m.* kor; —weise, *adv.* na čete; na herpe, na čopore.

Trutbahn, *m.* čurak, puran, budac, tukac; —henne, *f.* čurka, pura, tuka, budia.

Truß, *m.* perkos, *f.* Troß.

Truß- und Schutzbündniß, *n.* savez za upor i obranu.

Tuberoſe, *f.* tuberoza (cvět).

Tubus, *m.* durbin, zvezdočnik.

Tuch, *n.* sukno, čoha; leinen —, platno, bez; rubac, mahrama; —artig, *adj.* suknanski, kao sukno; —bereiter, *m.* stupar, suknar; —bleiche, *f.* bělilo, běljenje. [mica. Tuchelchen, *n.* rubac, rubčić, mahra-

Tuch, *adj.* suknen, od sukna.

Tuchfabrik, *f.* fabrika od sukna, suknarnica; —ant, *m.* fabrikant od sukna, suknar.

Tuchhandel, *m.* tergovina sa suknom; —händler, *m.* suknar, tergovac od sukna; —macher, *m.* suknar; —macherhandwerk, *n.* suknarstvo, suknaria; —presse, *f.* preša suknarska; —rahmen, *m.* palice suknarske; —raß, *m.* raša suknarska; —schere, *f.* škare suknarske; —scherer, *m.* strigač od sukna.

Tüchtig, *adj.* dobar, vrėdan; vėri, hrabar; krėpak; evėrst, jak, temeljit; vėst; sposoban, podoban, prikladan; —keit, *f.* vrėdnost; vėrlina, vėrloća; vėština; sposobnost, prikladnost.

Tuchwaaren, *pl.* sukna, suknena roba; —wasser, *m.* stupar, valjibilac.

Tüſe, *f.* podmuklost; —iſch, *adj.* podmukli; —er Menſch, podmukalac.

Tuchmäuser, *f.* Dudenmäuser.

Tuf, *f.* Tof.

Tugend, *f.* krėpost; —haft, *adj.* krėpostan; —lehre, *f.* moral, evėdorednost; —lehrer, *m.* moralista, evėdorednik; —reich, —sam, *f.* Tugendhaft.

Tulpe, *f.* lala, kaloš, tulipan (cvět); —nbaum, *m.* lala, kaloš, lalovo, kalošovo dėrvo.

Tummel, *m.* vėrtoglavica, zamantrica.

Tummeln, *v. a.* tėrati, goniti; ein Pferd —, igrati konja; sich —, žuriti se.

Tummelplatz, igralište, tėrkalište, Tummeln, bojište.

Tumult, *m.* buka, halabuka; talabuka, larma, vrevu; (Aufruhr), buna; —uant, *m.* larmadija; bunovnik; —uarisch, *adj.* bunovni.

Lünch-e, *f.* kreč, klak, japno, vapno; maz; —en, *v. a.* bëliti; krečiti; mazati; —er, *m.* bëlilac.

Lünk-e, *f.* umaka; —en, *v. a.* močiti; umočiti; umakati.

Lüpfel, *m.* Lüpfelchen, *n.* piknja, piknjica; plga.

Lüpfelig, *adj.* piknjast.

Lüpfeln, *v. a.* pikati; kljucati; bockati; stercati.

Lupfen, Lüpfen, *v. a. & n.* tikati, dirati; ticati, tegnuti, taknuti; dotaknuti, dodirnuti.

Lurban, Lürtenbund, *m.* čalma, saruk.

Lürfiß, *m.* modraljica (kamen).

Turnier, *n.* turnier (igre viteške); —baßn, *f.* —plaß, *m.* turnier, terkalište, mejdan; —en, *v. n.* turnirati; biti se, tuč se u igrah viteških; *fig.* bučiti, vikati, tala bučiti.

Turn-en, *v. n.* vëšbati t'lo; —er, *m.* tëlövëšbalac.

Turteltaube, *f.* gërlica (ptica).

Turteln, *v. n.* gukati.

Tusch, *m.* tuš.

Tusche, *f.* černilo kinezko.

Tuschen, *v. a.* pengati, malati černilom kinezkim.

Tuschiren, *v. a.* taknuti, dirnuti; dirati.

Tute, *f.* Düte.

Tuten, *f.* Düten.

Tutsche, Tutschen, *f.* Tunte, Tunken.

Tütte, *f.* Žiže.

Tyger, *f.* Tiger.

Typen, *pl.* slova štamparska.

Typograph-ic, *f.* tiskarnica, tiskopisje; —isch, *adj.* tiskarski, tiskopisni; —ische Ausstattung, tiskopisni iskit.

tyrann, *m.* tiran, silnik, samosilnik; okrutnik, kërvo-pija, kërvo-lok; —ei, *f.* tirania, samosilnič-

stvo, sulum; nemilost, nemilosër-dje, okrutnost, kërvo-ločtvo; —isch, *adj.* tiranski, samosilnički; nemilo, okrutan, kërvo-ločan; —istren, *v. n. & a.* mučiti.

Uzaf, *m.* čaka, klobuk (vojnički).

U.

Uebication, *f.* (t.) gdëvovanje, mësto, gdë je tko.

Uebel, *n.* zlo; (Krankheit), bolest, nemoć, bol; (Unglück), zlo, nesreća, bëda, nevolja.

Uebel, *adj.* zao, hud, hërdjav, nevaljao, zločest; —adv. zlo, hërdjavo, hudo, zločesto; eß ist mir —geworben, mučno mi je došlo, napala me nekakova muka; —anschen, poprëko gledati; —ansänbig, nepristojan; —aussehen, ružne kože, ružne cere; etwas —nehmen, zamëriti; mir ist —zu Muthë, nije mi dobro pri sërcu, pri duši; einem —wollen, zlo komu želëti; mit etwas —ankommen, zlo čime nagaziti; —gelaunt, zle volje, zlovoljan; —berüchtigt, *adj.* zloglasni; —gesinnt, *adj.* zao, zlohotan; —feit, *f.* zlo. muka; —klang, —laut, *m.* neskladan, neugodan glas; —launig, *adj.* zlovoljan, zle volje; —stänb, *m.* (Hinderniß), smetnja; (Gebröchen), mana; (Unfug), nered, nepodobitina; —that, *f.* zločinstvo; zao, hërdjav čin; —thäter, *m.* zločinac; —thäterin, *f.* zločinka; |—wollend, *adj.* zlohotan.

Ueben, *v. a.* (einen in etwas), vĕžba-
ti, učiti, podučavati; (ausüben),
činiti, tĕrati, izvĕršivati; *sich* —,
v. r. učiti se, vĕžbati se.

Ueber, *prp.* na; nad; vĕrh, vĕrhu;
pĕrko; po, kroz; — die Brücke
gehen, pĕrko mosta ići; er schließ
— dem Lesen ein, zaspao je, za-
drĕmao je nad knjigom; — dem
Spiele vergißt er alles, kod igre
sve zaboravi; — Land reisen, oti-
ći na selo, putovati; einen — et-
was sehen, staviti koga nada što;
— Vorschriften — das mündliche Ver-
fahren, propisi o ustmenom postu-
panju; — die Beschwerde eine Tag-
sagung anordnen, odrediti na žalbu
ročište; — Verzeichniß — Schriften,
popis pisamah; — alles Lob sein,
nemariti za sve hvale; nemoć se
dosta nahvaliti; es ist schon —
drei Jahre, već su tomu tri godi-
ne prošle; — ein Jahr im Arrest
sitzen, više od godine danah sĕditi
u zatvoru; heut — acht Tage, da-
nas osam danah, danas nedĕlju
danah; — lang oder kurz, prie il
poslie; — Haß und Roff, navrat
na nos; — dieses, vĕrh toga; su-
više; er kann — das Geld, imade
ključ do novacah; — den bösen
Menschen! ali ste zločesti!

Ueberackern, *v. a.* preorati.

Ueberall, *adv.* svigdĕ, svagdĕ, svuda,
posvud.

Ueberantworten, *v. a.* dati, predati,
izručiti; — *ung, f.* predaja, izru-
čenje.

Ueberarbeiten, *v. a.* prenačiniti; *sich*
—, *v. r.* prekinuti se poslom, od
velika posla.

Ueberaus, über die Maßen, *adv.* po-
sve, sasama, vele jako, neizmĕrno.

Ueberbaden, *adj.* propoćen.

Ueberbau, *m.* gornja sgrada; — *en*,
v. a. zidati, graditi nad...; di-
gnuti, dizati (kuću, itd.); *sich* —,
v. r. otrožiti se gradeć, zidajuć.

Ueberbehalten, *f.* Uebrigbehalten.

Ueberbein, *n.* mĕrva kost; — *ig, adj.*
tko ima mĕrtvu kost.

Ueberbett, *f.* Dĕčbett

Ueberbieten, *v. a.* više davati, nuditi
više, nadmetati, više obećati, pre-
teći koga u cĕni; Jemanden —,
nadkriliti, prestić koga; (den
Preis überspannen), precĕniti, cĕniti
prekomĕrno.

Ueberbinden, *v. a.* dovezati, prive-
zati; prevezati; — blättern, *v. a.*
prebrati, prevratiti (knjigu); —
bleiben, *f.* Uebrigbleiben; — blei-
sel, *n.* ostanak, ostatak, kusur;
— blick, *m.* pregled, prezor, pogled;
— blicken, *v. a.* pregledati; pre-
gledavati; previdĕti; *f.* Ueberse-
hen; — blühen, *sich, v. r.* prevca-
sti se; — bot, *f.* Uebergebot; —
breiten, *v. a.* zastĕrti, prostĕrti.

Ueberbringen, *v. a.* donĕti; odneći;
premetnuti, prebaciti, prenĕti, pre-
vezti; — *er, m.* donositelj, dono-
sniĕ; pokaznik (mĕnice); — *en*,
f. donositeljica, donosnica; — *ung*,
f. izručenje; donos; prevoz.

Ueberbürden, *v. a.* mit Arbeiten, dati
kome odviše posla, prekomĕrno
obterĕtiti; mit Steuern, metnuti na
koga prekomĕrni porez; — *ung, f.*
prekomĕrno obterĕtjenje.

Ueberburgen, *sich, v. r.* premetnuti
se, prekobaciti se.

Uebercomplet, *f.* Ueberzählig.

Ueberdach, *n.* krov; štrim.

Ueberdas, — dem, — dieß, *adj.* vĕrh
toga, još k tomu, suviše.

Ueberdeckt, *f.* pokrivać, pokrivalo;
— *en, v. a.* pokriti; pokrivati.

Ueberdenken, *v. a.* promisliti, razmi-
sliti; *sich* —, *v. r.* premisliti se.

Ueberdruß, *m.* dosada; omèrznutje;
—drüßig, *adj.* sit; *ich* bin deß Le-
bens schon —, veé mi dodija ovaj
život, veé mi je omèrznuo život;
er wird eß bald — werden, dosa-
dit ée mu skoro.

Uebertüngen, *v. a.* pregnojiti, preveé
nagnojiti; poguojiti, nagnojiti;
gnojiti.

Uebered, *adv.* na kosa, popréko, na
krivo, izprééeno.

Ueberelien, *v. a.* stíéi, prestíéi;
stignuti; preteéi; zateéi; (etwas
—), hitro, bërzo raditi stogod;
nagliiti u éem; *sich* —, *v. r.* pre-
nagliiti se; —t, *adj.* prenagao;
—ung, *f.* prenaglo radjenje; pre-
nagljenje; prenaglost.

Ueberein, *adv.* — sein, — werden,
pogoditi se; wir sind —, pogodili
sino se, razumémo se.

Uebereinaber, *adv.* jedno preko dru-
goga; jedno na drugo; — legen,
metnut jedno preko drugoga;
kreuzweise — legen, prekèrstiti,
metnuti na kèrst; eß geht — alles
leb, sve ide naopako.

Ueberein-kommen, *v. n.* (mit etwas),
složit se u éemu; pogoditi se;
—kommen, *adj.* shodan; skladan;
slagajuéi se; —kunst, *f.* pogodba;
shodnost; složenje, sudaranje.

Uebereinstimm-en, *v. n.* sudarati se;
nagoditi se; —end, —ig, *adj.* su-
darajué se, složan, suglasan, skla-
dan; —ung, *f.* sudaranje, suglasje,
sloga, slaganje, složnost, sklad,
skladnost; nagodba.

Uebereintreffen, *f.* Uebereinstimmen.

Ueberessen, *sich*, *v. r.* preésti se, ob-
jèsti se.

Ueberfahren, *v. n.* (*part.* übergefah-

ren), preéi, prevezti se; einen
Fluß —, prebroditi réku, prevezti
se preko réke; — *v. a.* (*part.*
überfahren), pogaziti, potèrti koga
kolmi, kolima, prevezti se preko
koga.

Ueberfahrt, *f.* skela; prelaz; prevoz;
—gebüß, *f.* skelarina, prevoz-
nina.

Ueberfall, *m.* navala, nasèrnutje, ju-
rié nenadani; —en, *v. a.* (*part.*
überfallen), navaliti, nasèrnuti, u-
dariti.

Ueberfeilen, *v. a.* opiliti, olimati, po-
limati.

Ueberfein, *ad.* prefin; pretanak.

Ueber-flüssen, *v. a.* flnisovati; —
fliegen, *v. a.* & *n.* preletéti; pro-
letéti; nadletéti; —fließen, *v. a.*
(*part.* übergeflossen), izlèvati se;
preko íéi, preko teéi; *fig.* ohllo-
vati, obilan, obilat biti; preteéi,
preticati; —flügeln, *v. a.* nadkri-
liti, nadletéti; —fluß, *m.* obilje,
obilnost, izobilje, obilatost; zali-
host, zaliánost, suvlánost; —flü-
ßig, *adj.* obilan, izobio, izobilan,
obilat; zalih, zalián, suvlán; —
fordern, *v. a.* prekomèrna, preko-
mére, preveé, previše pitati, iska-
ti; —fracht, *f.* suvlánji teret; —
frachten, *f.* Ueberladen; —fressen,
sich, *v. r.* (*part.* übergefressen), pre-
éderati se; —frieren, *v. n.* za-
mèrznuti; mèrznuti; —führen, *f.*
Ueberfahrt; —führen, *v. a.* (*part.*
übergeführt), preveziti; prevoziti;
—führen, *v. a.* (*part.* übergeführt),
(einen einer Sache), uglaviti, ube-
zoéiti, dokazati kome éto; —füh-
rend, *adj.* uglavljiv, ubezoéiv; —
führung, *f.* prevoz; uglavljenje,
ubezoéenje, dokazanje; —führungs-
stück, *n.* dokazni, osvèdoéni éla-

nak; —füllen, *v. a.* prepuniti; sich mit Speifen —, prejésti se; —füllung, *f.* prepunjenje; —fütern, *v. a.* odviše davat jésti; —gabe, *f.* predaja; predanje; izručénje; —gabéprotokoll, *n. (t.)* predatnik, podnesnik, predatni, podnesni napisnik; —gabétag, *m.* dan predaje; —gang, *m.* prelaz; prehod; —gangszustand, *m.* prelazno stanje; —geben, *v. a.* predati, dati, izručiti; podnéti; sich —, *v. r.* pobljuvati se, izrigati se, izmetati se; bljuvati, metati, rigati; —geber, *m.* predavalac; podnositelj; —gebot, *n.* veća ponuda; —gebühr, *f. (t.)* suvišnina.

Uebergehen, *v. n. (part. übergegangen)*, preći, proći, prelaziti, prolaziti; odbégnuti; pribégnuti; auf Jemand —, preći na koga; zum Feinde —, preći neprijatelju; zu einer andern Religion —, preći u drugi zakon; die Augen gehen mir über, oblévaju me suze; in Fäulniß —, trunuti, gnjiliti, gnjiti; die Festung ist übergegangen, pre dala se tvérdja; — *v. a. (part. übergangen)*, preći, obići, pregaziti; razvidéti, pregledati; propustiti; mimoići; minuti; izpustiti; sich —, *v. r.* utruditi se, struditi se, umoriti se, sustati od velika hoda.

Uebergeh-ung, *f.* —en, *n.* prelaz; propuštenje; izpuštenje; mimooidjenje; mit —ung der Obrigkeit, mimoišavši poglavarstvo.

Uebergeordnet, *adj.* nadpostavljen, nadčinjen.

Uebergewicht, *n.* prevaga, pretega; *fig.* premah, prevaga, veća moć; eine Partei hat das —, jedna je stranka mogućija.

Ueber-gießen, *v. a. (part. übergossen)*, polijati, poléti; oblijati, obléti; —gießen, *v. a. & n. (part. übergegossen)*, preléti, prelijati; proléti, proljati; prelijati se, proljati se.

Uebergolben, *v. a.* pozlatiti, zlatiti.

Uebergroß, *adj.* prevelik.

Ueberguß, *m.* polévka.

Uebergut, *adj.* predobar.

Ueberhalten, *v. a.* odviše céniti, precéniti.

Ueberhandnehmen, *v. n.* rasti, širiti se, razprostraniti se, množiti se, ploditi se, vréžiti se, preoteti se.

Ueberhang, *m.* prekrivalo; závésa, zastor; (in Gärten), grane, koje na tuđu njivu vise; —en, *v. n. (part. übergegangen)*, viséti nad čim; prekrivati.

Ueberhängen, *v. a. (part. überhängt)*, pokriti; závésiti; prevésiti.

Ueberharthen, *v. n.* okoriti se; stegnuti se, zamérznuti.

Ueberhäuf-en, *v. a.* natovariti; napértiti; prepértiti, dati kome odviše posla; prepuniti; *fig.* zasuti, obasuti, mnogo, izobila koma što dati; —t, *adj.* prepunjen; prepun; prepértjen; pretovaren; *fig.* zasut, obasut; —ung, *f.* prepunjenje; prepértjenje; *fig.* mnoš, mnoštvo; teret.

Ueberhaupt, *adv.* u obée, u obšte, u obćenito; — kaufen, na popreko, osékom, djuture kupiti.

Ueberheben, *v. a. (einen einer Sache)*, réšiti, izbaviti, osloboditi koga od čega; sich —, *v. r.* ponéti se, uzoholiti se; uzobjéstiti se; —ung, *f.* ponositost; objést.

Ueberhelfen, *v. n.* pomoći komu, da prodje; *fig.* hraniti.

Ueberhin, *adv.* mimogred; na lakko

Ueberholen, *v. a. f.* Einholen; —hören, *v. a.* etvaš —, nečuti čega; —einen —, slušati, poslušati koga; —hüpfen, *v. a. (part. überhüpft)*, preskočiti, mimoléi, propustiti, izpustiti; —hüpfen, *v. n. (part. übergehüpft)*, preskočiti, preko skočiti; —jagen, *v. a.* utruditi, umoriti (tëranjem).

Ueberjährig, *adj.* preko jedne godine.

Ueberirdisch, *adj.* nadzemaljski, nebeski, božanski, božanstven.

Ueberkaufen, *řich, v. r.* skupo kupiti, drago platiti.

Ueberkippen, *v. n.* prevaliti se, prevërnuti se, svaliti se, oboriti se.

Ueberkippen, *v. a.* prevaliti, prevërnuti, svaliti, oboriti.

Ueberkleiben, *v. a.* oblëpiti, omazati.

Ueberkleib, *n.* gornja haljina; —en, *f.* Beskleiben.

Ueberkleistern, *f.* Ueberkleiben.

Ueberflug, *adj.* premudar; përhošan.

Ueberklügeln, *v. a.* nadmudriti.

Ueberkochen, *v. n.* pokipëti; prekuhati se.

Ueberkommen, *v. n.* preći; proći, doći na koga; prelaziti; prolaziti; — *v. a. (part. überkommen)*, dobiti; primiti što.

Ueberkunft, *f.* došastje, prišastje; prešastje.

Ueberlab-en, *v. a.* obterašiti; prepërtiti, pretovariti; prepuniti; mit Geschäft-en — sein, imati mnogo posla; —ung, *f.* prepërtjenje, pretovarenje; prepunjenje.

Ueberlandgrund, *m.* seljačka pretečna zemlja.

Ueberlang, *adj.* predug, predugačak.

Ueberlangen, *v. n.* dopirati, dozicati; doprëti, dosegnuti.

Ueberlass-en, *v. a.* propustiti, pustiti; ustupiti, ostaviti, prepustiti,

dati; řich —, *v. r.* dati se, po dati se, pustiti se; —ung, *f.* ustupljenje; podanje.

Ueberlast, *f.* pretežak, prevelik teret; *fig.* brëme, terah, teret; —en, *v. a. (part. überlastet)*, prepërtiti, pretovariti.

Ueberlästig, *adj.* prepërtjen, pretovaren; *fig.* mučan, težak, dosadan.

Ueberlauf, *m.* navala, naloga; —en, *v. n. (part. übergelaufen)*, preko léi; pokipiti, prolijati se, izlijati se; zum Felde —, uskočiti, odbëgnuti, pribëgnuti k neprijatelju; —en, *v. a. (part. überlaufen)*, preteći; prevaliti, pogaziti koga tërkom; *fig.* navaljivati na koga, dosadjivati, dodijati kome; eine Rechnung —, protëreati okom račun kakov; es überläuft mich ein Schauer, hvata me groza, tërnem; řich —, *v. r.* umoriti se, sustati od velika tërka.

Ueberläufer, *m.* uskok, pribëg.

Ueberlaut, *adv.* glasno, iza svega gërla, na vas glas.

Ueberleben, *v. a.* preživëti; nadživëti.

Ueberlegen, *v. a.* metnuti, na preko metnuti.

Ueberlegen, *v. a. (part. überlegt)*, pokriti; mit Abgaben —, obterašiti nametom; (überdenken), promisliti, razmišljavati.

Ueberlegen, *adj.* uzmožnii, jačji; —sein, nadići; nadilaziti koga; —heit, *f.* preuzmožnost; nadmoguëstvo.

Ueberlegsam, *adj.* razložan, razboran; oprezan, pazljiv, opazan; —feit razložnost, razbornost; razlog' razbor, oprez, opaz; opaznost' pazljivost.

Ueberlegt, *adj.* razsudjen, promišljen, razabran.

Ueberlegung, *f.* razbor; razmišljavanje; —*šfrist*, *f.* vreme za razmišljavanje; —*šraft*, *f.* razbor.

Uebersehen, *v. a.* pročitati, proštiti; prečitati, prečitati.

Ueberlernen, *v. a.* ponavljati, preživati lekciu; proučiti; proučavati.

Ueberlei, *adv.* ostalo.

Ueberlieferen, *v. a.* dati, predati, izručiti; ostaviti; —*ung*, *f.* izručenje, predaja; (mündliche —), predaja, predajstvo (ustmeno).

Ueberlisten, *v. a.* nadmudriti, prevariti, nadhitriti; —*ung*, *f.* nadmudrenje, nadhitrenje; prevara, varka.

Uebermachen, *v. a.* prepraviti, pronačiniti; izručiti, predati; poslati.

Uebermacht, *f.* preuzmožnost; nadmoćstvo; veća sila.

Uebermächtig, *adj.* preuzmožan; jači, uzmožniji.

Uebermachung, *f.* izručenje, predanje; poslanje.

Uebermalen, *v. a.* premalati, prepen-gati.

Uebermannen, Uebermeistern, *v. a.* (*part.* übermannt, übermeistert), svladati, nadvladati, predobiti, preobladati.

Uebermaß, *n.* suvišnost (u méri); *fig.* zalihost, suvišnost; preobilje, prekomernost. [nost.

Uebermaße, *f.* preobilje, prekomér-

Uebermäßig, *adj.* preobilan, prekoméran; suvišan.

Uebermauern, *v. a.* zazidati.

Uebermeistern, *f.* Uebermannen..

Uebermenslich, *adj.* nadčovčiji, nadčovčan, nadčovčanski.

Uebermessen, *v. a.* mēriti; izmēriti; sich —, *v. r.* prevariti se u mēri.

Uebermögen, *v. a.* nadmoći; nadmagati; nadvladati, predobiti; nadći; nadilaziti.

Uebermorgen, *adv.* prekosutra, prek-sutra; —*end*, *adj.* preksutrašnji.

Uebermuth, *m.* objést; ponositost, oholost.

Uebermüthig, *adj.* objestan; ponosit, ohol; preuzetan.

Uebernachten, *v. n.* (*part.* übernachtet), prenoćiti; noćiti.

Uebernächtig, *adj.* prenoćan; sinoćnji.

Uebernähen, *v. a.* zašiti; obāiti; pošiti; šiti.

Uebernahme, *f.* primanje; —*scom-mission*, *f.* povérenstvo za primanje; —*protokoll*, *n.* (l.) primaik, napisnik o primanju.

Uebernatürlich, *adj.* vèrhunaravan, vèrhunaravski.

Uebernehmen, *v. a.* (*part.* übergenommen), (einen Mantel), zagèraiti, prigèrnuti kabanicu, uzeti na se;

— *v. a.* (*part.* übernommen), uzeti na se; die Untertanen mit Abgaben, guliti, globiti, otegotiti podložnike nametom; ein Pferd —, umoriti, utruditi konja; sich —, *v. r.* prestupiti mēru, preko

mēre, preko načina štogod činiti; preuzeti se, objésti se; sich von Born — lassen, dati se zanéti od s'rdjbe; sich mit Arbeit —, prekidati se, prekinuti se poslom.

Uebernehmer, *m.* primalac, primitelj, uzimalac.

Uebernehmung, *f.* Uebernahme.

Ueberpfeffern, *v. a.* prepapriti, prebiberiti.

Ueberpflügen, *f.* Ueberackern.

Ueberragen, *v. a.* nadvisiti; nadvisivati.

Ueberraschen, *v. a.* (*part.* überrascht), zaskočiti, zateći, zastati, zastieći;

—*end*, *adj.* nenadan; —*ung*, *f.* zaskoćenje, zatećenje, zastanak, zastíženje; nenada.

- Ueberraspeln**, *v. a.* poraspati; raspasti.
- Ueberechnen**, *v. a.* (*part.* überrechnen), računati; preračunati; sračunati.
- Ueberreden**, *v. a.* (*part.* überreden), nagovoriti; namamiti; nagovarati; mamiti na što; —*enb*, *adj.* nagovorani; —*ung*, *f.* nagovor, nagovarjenje; —*ungskraft*, *f.* moć nagovorna.
- Ueberreiben**, *v. a.* ribati, tèrti; poribati, oribati, otèrti.
- Ueberreich**, *adj.* prebogati.
- Ueberreichen**, *v. n.* (*part.* überreichen), doprèti, doseći; dopirati, dosizati.
- Ueberreichen**, *v. a.* (*part.* überreichen), dati, podati, izručiti, predati, podnèti (pismo sudu); —*ung*, *f.* predanje, izručenje; predavanje, izručanje.
- Ueberreif**, *adj.* prezrio.
- Ueberreiten**, *v. n.* (*part.* übergeritten), prejahati, prejašiti.
- Ueberreiten**, *v. a.* (*part.* überritten), ein Pferd —, umoriti, utruditi konja; (im Reiten zuvorkommen), nadjahati, nadjašiti, prestići na konju; (zu Boden reiten), pogaziti, splesati, potèrti konjem.
- Ueberreiter**, *m.* (Aufseher bei der Mauth, Ueberfuhr), latov.
- Ueberrennen**, *v. n.* (*part.* überrennt), nadtèrèsti, prestignuti koga; pogaziti, svaliti koga tèrkom.
- Ueberrest**, *m.* ostanak, preostatak; razvalina, poderina, podèrtina; —*lich*, *adj.* preostadni.
- Ueberrinnen**, *f.* Ueberlaufen, *v. n.*
- Ueberroch**, *m.* gornja haljina.
- Ueberrumpeln**, *v. a.* (*part.* überumpelt), zaskočiti, zateći iz nenada; —*ung*, *f.* zaskočenje, zatećenje.

- Uebersäen**, *v. a.* sijati; posijati; presgusto posijati.
- Uebersalzen**, *v. a.* presoliti.
- Uebersatt**, *adj.* presit, sit.
- Uebersättigen**, *v. a.* prenasititi.
- Uebersaufen**, *sich*, *v. r.* oblokati se, prelokati se.
- Ueberschallen**, *v. a.* nadglasiti.
- Uebersaß**, *m.* prekomèran dobitak; (über ein Wasser), skela; prevoz.
- Ueberschatten**, *v. a.* sèniti; obsèniti; zasèniti.
- Ueberschätzen**, *v. a.* precèniti; procèniti na novo.
- Ueberschau**, *f.* razgled na novo; —*en*, gledati; razgledati; pregledati; *f.* Uebersèhen.
- Ueberscheinen**, *f.* Bescheinen.
- Ueberschicken**, *f.* Uebersenden.
- Ueberschiesen**, *v. n.* (*part.* übergeschossen), pucati, puknuti preko; promašiti; (bei den Jägern), previsoko uzeti; (überlaufen), iztica-ti, preko ići; — *v. a.* (*part.* übergeschossen), pucati preko; nadodati, pridati; *sich* —, *v. r.* prekobaciti se, premetnuti se.
- Ueberschiffen**, *v. n.* (*part.* übergeschiff), prevezti se; — *v. a.* preveziti; prevoziti; — *v. a.* (*part.* übergeschiff), ein Meer, prebroditi.
- Ueberschimmeln**, *v. n.* zaplèsniviti; plèsniviti.
- Ueberschlag**, *m.* premah (u vage); suvratak, zavratak, podvratak; obliž; *fig.* proračun; —*en*, *v. n.* (*part.* übergeschlagen), prevratiti se, prevèrnuti se; premahnuti; — *v. a.* suvratiti, zavèrnuti, posuvratiti; —*en*, *v. n.* (*part.* übergeschlagen), pokriti se (osobito plèsn); daš Wasser ist übergeschlagen, mlaka je, smlačila se voda; — *v. a.* ein Kind —, prebiti dète; im Reßen

—, preskočiti štogod čitajući ;
 warme Lúcher —, metnuti, vèrói,
 staviti vruće kërpe na što; (über-
 rechnen), računati; proračunati;
 sračunati; ſich —, v. r. prebaciti
 se, premetnuti se, prekobaciti se.
 Ueberschlamm, v. a. napuniti, za-
 suti, zasipati blatom, grezom.
 Ueberschleichen, ſ. Weſchleichen.
 Ueberschleiern, v. a. zavésiti, zastréti;
 pokriti; sakriti.
 Ueberschmierem, v. a. mazati; poma-
 zati.
 Ueberschnappen, v. n. skočiti, skok-
 nuti; prevèrnuti se, prevaliti se;
 fig. poludéti.
 Ueberschnellen, v. a. nadhitriti, nad-
 mudriti; obmanuti, prevariti.
 Ueberschneien, v. n. zapasti snégom;
 — v. a. pokriti snégom.
 Ueberschnüren, v. a. vezati; poveza-
 ti; pokriti gajtanom.
 Ueberschreiben, v. a. prepisati; nadpi-
 sati, napisat štogod na što; Ze-
 mannen etwas —, pisat komu što
 god; ich habe diesen Brief über-
 schrieben, napisao sam adresu na
 ovaj list.
 Ueberschreien, v. a. nadvikati, nad-
 kričati.
 Ueberschreit-bar, adj. prekoračiv; —
 en, v. n. (part. übergeschritten),
 preći, léi na drugu stranu; —en,
 v. a. (part. übergeschritten), prekora-
 čiti; prestupiti; prevaliti; pre-
 këršiti; —ung, f. prekoračenje,
 prestupljenje, prekëršenje.
 Ueberschrift, f. nadpis, napis; tituo;
 adresa.
 Ueberschuß, m. coklja, cokula.
 Ueberschuß, m. višak, suvišak, osta-
 nak.
 Ueberschütten, v. a. (part. überge-
 schüttet), prelijati; presipati; —

v. a. (part. übergeschüttet), polijati;
 posuti; zalijati; zasipati, zasuti.
 Ueberschwänger-n, v. a. pretegotiti;
 —ung, f. pretegotjenje.
 Ueberschwänglich, adj. preobilan, obi-
 lan, izobilan.
 Ueberschwanken, v. n. (part. überge-
 schwankt), premahnuti; premahi-
 vati; nakriviti se, nahiriti se.
 Ueberschwellen, v. n. naduti se, na-
 breknuti.
 Ueberschwemm-en, v. a. (part. über-
 schwemmt), potopiti, poplaviti; —
 ung, f. potop, poplava, poplavica.
 Ueberschwenglich, ſ. Ueberschwänglich.
 Ueberschwer, ad. protežak.
 Ueberschwimmen, v. n. (part. überge-
 schwommen), preplivati.
 Ueberschwung, m. (der Soldaten), re-
 menje.
 Uebersegen, v. n. (part. übersegelet),
 prevezti se; — v. a. (part. über-
 segelet), prejédriti, prebroditi; nad-
 jédriti, nadbroditi; ein Schiff —,
 razbiti, probiti brod jédreć.
 Uebersehen, v. a. vidéti; gledati; pre-
 gledati; razgledati, progledati;
 einen —, nadilaziti koga; etwas
 —, prozrèti, vidéti štogod; (verſe-
 hen), nevidéti, nespasiti, neopa-
 ziti; (nicht achten), nevažavati;
 nemariti, zaboraviti, prezirati;
 Jemandes Fehler —, oprostiti, gle-
 dati kroz prste; die Menge ist
 nicht zu —, mnoštvo je neiz-
 brojno; sein Unglück ist nicht zu —,
 neizmèrna je njegova nesreća.
 Uebersehb-en, v. a. slati, poslati,
 odpraviti; —er, m. odpravnik; —
 ung, f. poslanje, odpravljenje.
 Uebersehbar, adj. prevodljiv.
 Uebersehen, v. n. (part. übergesehen),
 proći, prevezti se, prevaliti; —
 v. a. prevezti; prevoziti; metnuti.

verci (na vatru); — *v. a. (part. überseht)*, prevesti; prevoditi; inš Deutsche —, prevesti na němački jeziki; prem' stiti (činovnika); ein Haus —, dignuti, dizati kuću; (übermäßig besetzen), prepuniti, prenapuniti; einen im Handel —, skupo prodati; die Stadt war mit Truppen überseht, u gradu je bilo preved vojske.

Uebersetzer, *m.* prevoditelj, prevodnik; —ung, *f.* prevoz; (in einer andern Sprache), prevod.

Uebersicht, *f.* pregled, prezor, pregledak; vid, pogled; razgledanje; —ig, *adj.* kratkovid, kratka, prekratka vida; —igkeit, *f.* kratak, prekratka vid; —lich, *adj.* u pregledku.

Uebersetzen, *v. n.* preseliti se; seliti se.

Uebersetzen, *v. a.* (übersetzen), prekuhati, prevariti; — *v. n.* pokipěti; izkipěti.

Uebersiedlung, *f.* preseljenje.

Uebersilbern, *v. a. (part. über silbert)*, posrebriti, posreběrniti; sreběrniti, srebriti.

Uebersingen, *v. a.* nadpěvati; eine Arie —, pěvati; izpěvati; sich —, *v. r.* promuknuti od velika pėva.

Uebersinnen, *f.* Ueberbenfen.

Uebersinnlich, *adj.* věrhucutan, nedokučiv.

Uebersommern, *v. n.* lětovati.

Ueberspannen, *v. a.* napeti, nategnuti, napregnuti, raztegnuti; natezati, naprezati, napinjati; odveć napeti, nategnuti; zahvatiti, zasegnuti pedljem; *fig.* den Geist —, naprezati odveć duh, napinjati se odviše; seine Erwartung —, odviše očekivati; —t, *adj.* odveć odviše napet, nategnjen, napreg-

njen; ein —er Kopf, ugrijana, razpaljena glava; —ung, *f.* natezanje, naprezanje, napinjanje; *fig.* prekoměrnost (u činjenju, mišljenju, itd.).

Ueberspinnen, *v. a.* zapresti, opresti.

Ueberspringen, *v. n. (part. übergesprungen)*, preskočiti, skočiti preko; — *v. a. (part. übersprungen)*, einen Graben —, preskočiti jamu; etwas —, preskočiti, ostaviti, izostaviti, izpustiti štogod; sich —, *v. r.* umoriti se, prekinuti se skakać.

Uebersprung, *m.* skok, preskok.

Ueberspäunig, *adj.* odviše, odveć ustojan, zaležan; prezrio; ein —er Baum, prestaro dęrvo.

Ueberspielen, *v. a.* eine Karte —, ubiti, uzeti (kartu u igri).

Ueberspielen, *v. a.* pretěrpěti, prepatiti, podněti do kraja, pretrajati; er hat seine Lehrjahre überspielen, iztrajao je, pretrajao je godine od nauka; eine Krankheit —, prebolěti.

Ueberspielen, *v. n. (part. übergespielen)*, preći, prekoračiti, popeti se, penjati se preko; er stieg über die Mauer, popeo se preko zida; — *v. a. (part. überspielen)*, preći, popeti se kamo il na što; (über treffen), nadići, nadvisiti; nadilaziti, nadhoditi, nadvisivati; Sinnenrisse —, nadvladati, predobiti zapreke; eine Fesslung —, uzici, popeti se na tverdju.

Ueberspielig, *adj.* predobljiv.

Ueberspieler, *v. a.* podražati, podignuti cėnu; —ung, *f.* dražanje, dizanje cėne.

Uebersimmen, *v. a.* nadvladati, nadvikati koga većinom glasovah; ein Instrument —, prenategnuti, prenapeti.

Ueberstrahlen, *v. a.* nadasjati; obasjati; obasjavati.
 Ueberstreichen, *v. a.* mazati, pomazati; namazati.
 Ueberstreifen, *v. a.* (wie Kermel), zasukati rukave; na lako dotaknuti, dodirnuti; preći, prehoditi preko čega. [sipati].
 Ueberstreuen, *v. a.* sipati; posuti, po-
 Ueberstriden, *v. a.* oplesti, poplesti.
 Ueberström-en, *v. n.* (*part.* übergeströmt), izlijati se; izljevati se, lći preko; seine Augen strömten über, oblike su ga suze; — *v. a.* (*part.* überströmt), topiti, plaviti; potopiti, poplaviti; —ung, *f.* izljevanje; poplava, poplavica.
 Ueberstübieren, *sich*, *v. r.* preučiti se, prekinuti se učeći.
 Ueberstülpen, *v. a.* poklopiti; (seine Kermel), zasukati, zavěrnuti rukave.
 Ueberstürzen, *v. a.* poklopiti; — *v. n.* & *sich* —, *v. r.* prevěrnuti se, prebaciti se; prenagliti.
 Ueberfuß, *adj.* presladak.
 Uebertäfeln, *v. a.* obit daskami.
 Uebertäuben, *v. a.* zaglućiti; zaglućati.
 Uebertheur, *adj.* predrag; preskup; —n, *v. a.* precěniti, odveć cěniti.
 Uebertölpeln, *v. a.* (*part.* übertölpelt), prevariti, zaslepiti.
 Uebertrag, *m.* prenos, prenosak; —en, *v. a.* (*part.* übertragen), preněti; prenositi; preměstiti; uněti, upisati; (umschreiben), prepisati; einem ein Amt —, pověriti kome ured; —en, *v. a.* (*part.* übertragen), narućiti, izrućiti, priporućiti; einen —, platiti za koga; —ung, *f.* prenos, prenošenje; prepis, prepisanje; pověrenje.

Uebertreffen, *v. a.* nadlći, nadvisiti; nadvladati; nadilaziti, nadhoditi; nadvisivati.
 Uebertreiben, *v. a.* (*part.* übergetrieben), těrati, goniti; protěrati, prognati (překo česa il kroza što; ein Feld —, nagnat marvu na polje; — *v. a.* (*part.* übertrieben), (ein Pferd ic. —), izmućiti, pretěrati; *fig.* etwas —, pretěrati; pretěrivati.
 Uebertreibung, *f.* pretěranje; pretěri-
 vanje.
 Uebertreten-en, *v. n.* (*part.* übergetreten), stupiti, koraćiti preko, preći, prekoraćiti; odmenuti se, odvěri se, odběgnuti; (von Flüßen), izlijati se, lć preko; — *v. a.* gaziti; pogaziti; sgaziti; —en, *v. a.* (*part.* übertreten), prestupiti, prekěřiti (zakon itd); —er, *m.* prekoraćitelj prelaznik; prestupnik, prekěřitelj; —erin, *f.* prestupalica, prekěřiteljica; —ung, *f.* prestupljenje, prestupak, prekěřaj; —ungesfall, *m.* slućaj prekěřaja.
 Uebertreiben, *adj.* pretěran, prekoměran.
 Uebertinken, *sich*, *v. r.* opiti se, prepiti se.
 Uebertritt, *m.* odmetnutje, odvėrgnutje, odběgnutje, prelazak.
 Uebertünchen, *v. a.* biliti; pobiliti.
 Uebervorbiens, *m.* suvišak dobitka.
 Uebervoll, *adj.* prepun.
 Uebervortheil-en, *v. a.* (t.) zakinuti koga, prevariti; —ung, *f.* zakina, prevara, varka.
 Uebervachsen, *v. n.* Semant, etwas, nadgledati koga, što.
 Uebervachsen, *v. a.* nadrasti; pokrit rastući; — *v. n.* zarasti, obrasti; rasti, narasti na čem, vėrh čega.
 Uebervägen, *f.* Ueberviegen.

Ueberwaffen, *v. a.* prevaljati, odveć valjati, stupati.
 Ueberwältig-en, *v. a.* nadvladati, nadhervati, nadjačati, nadjunačiti, svladati, predobiti, preuzeti; — ung, *f.* nadvladanje, nadhervanje, pobeda, predobitje; *fig.* trud, muka, teškoća.
 Ueberweis-en, *v. a.* dokazati, ubezočiti; (*zuweisen*), naložiti kome što; predati; — enb, *adj.* uglavljiv; ubezočiv; — ung, *f.* dokazanje, uglavljenje, ubezočenje; predanje, naloga.
 Ueberweis-en, *v. a.* biliti; pobiliti; — ung, *f.* bljenje; pobljenje.
 Ueberwerfen, *v. a.* (*part.* Übergeworfen), prebaciti, preturiti; pokriti; bte Mauer —, šbukati, pozbukati, lēpiti zid; den Mantel —, zagernuti, baciti preko sebe kabanicu; —, *stch*, *v. r.* (*part.* Überworfen), svaditi se, zavaditi se. [*žan.*]
 Ueberwichtig, *adj.* prevažan, prevagujući.
 Ueberwieg-en, *v. a.* prevagnuti, premahnuti; — enb, *adj.* pretežan, znamenit; veći; — ender Wortheil, veća korist.
 Ueberwind-en, *v. a.* dobiti, predobiti, nadvladati, svladati, pobediti, preuzeti; *stch* —, *v. r.* suzdēriati se, sustegnuti se, odoliti sērcu; — er, *n.* dobitnik, pobēdnik; — erin, *f.* dobitnica, pobēdnica; — lich, *adj.* pobēdiv, predobljiv, dobitan; — ung, *f.* pobēda, nadvladanje, nadhervanje, predobitje; *fig.* muka, trud, teškoća.
 Ueberwintern, *v. n.* zimovati.
 Ueberwichtig, *adj.* odveć domisljat, doskočiv, dobitan.
 Ueberwurf, *m.* šbuka, lēp.
 Ueberzahl, *f.* zalih, suvišan broj; vekina.

Ueberzahlen, *v. a.* preplatiti.
 Ueberzahl-en, *v. a.* brojiti; prebrojiti; — ig, *adj.* vērhubrojan, *vgl.* Eupernumerāt.
 Ueberzahlung, *f.* preplata.
 Ueberzahl, *m.* vērhubrojaj zub.
 Ueberzeitig, *adj.* prezrio.
 Ueberzeug-en, *v. a.* dokazati; osvedočiti, uglaviti, ubezočiti; uvēriti; — end, *adj.* uglavljiv; ubezočiv, osvedočiv; — ung, *f.* uvērenje, osvedočenje, uglavljenje.
 Ueberziehen, *v. a.* (*part.* übergezogen), preći; prelaziti; seliti se; preseeliti se; — *v. a.* (*part.* überzogen), navući; pokriti; zastrēti; *fig.* ein Land mit Krieg —, zavojsiti, zaratiti zemlji kojoj; *stch* —, *v. r.* preobući se; bey Himmel überzieht *stch* mit Wolken, oblaći se.
 Ueberzinn-en, *v. a.* kalaisati; pokalaisati; — ung, *f.* kalaj; kalaisanje.
 Ueberzuckern, *v. a.* šećeriti, cukriti; posut šećerom, cukrom.
 Ueberzug, *m.* kora; ljuska; navlaka.
 Ueberzweck, *adv.* na križ, na kērst, popreko, sukērstice.
 Ueblich, *ad.* navadan, običaj; wie es im Lande — ist, kako je u zemlji običaj.
 Ueblichkeit, *f.* navada, običaj.
 Uebrigg, *adj.* ostao, drugi; (überflüssig), zalih, suvišan, zalijan; — haben, *v. a.* imati jošte; — lassen, *v. a.* ostaviti; — sein, — bleiben, *v. n.* ostati, ostanuti, preteći; ostajati, preticati; — es, *n.* ostalo, ostanak; ein —es thun, činiti što netrēba; — enb, *adv.* u ostalom.
 Uebung, *f.* vēštba; vēzbanje; uvēzbanje, upražnjavanje; običaj.
 Ufer, *n.* kraj, jalia, žalo, igalo; brēg, obala; — aas, *n.* (Gintagsfliege), vodeni cvēt; — befestigung, *f.* u-

tvêrda obalah; — bewohner, *m.* primorac; — recht, *n.* obalno pravo; — schwalbe, *f.* brêgunica (lasta).

Uhr, *f.* ura, sat; — band, *n.* sveza, vèrpa,pletak od ure; — fette, *f.* lanac, lančić, lanci od ure; — gehäuse, *n.* kutia od ure; — gewicht, *n.* teža od ure; — macher, *m.* urar, satar, satčija; — macherkunst, *f.* urarstvo, uraria; — schlüssel, *m.* ključić od ure; — tasche, *f.* kesica od ure; — werk, *n.* ura, makina, kolesa od ure; — zeiger, *m.* skazaljka od ure.

Uhu, *m.* jeina, sova, sovuljaga.

Ufah, *m.* ukaz.

Ufme, *f.* — nbaum, *m.* brêst (dêrvo); — nbaume, *pl.* brêstje; — en, *adj.* brêstov; — enholz, *n.* brêstovina; — enstab, *m.* brêstovača, brêstovac; — enwald, *m.* brêstik, brêstova šuma, gora brêstova.

Ultramarin, *n.* zamorka, prekomorka (vêrsta od modrila).

Um, *prp.* oko, okolo, u okolo, na okolo; za; o, ob; — Gottes willen, za boga, za ljubav božju; — willen, za, poradi, radi, čéca; — sein, bit prošao; bit minuo; um und um, u okolo, na okolo; ich rede, wie mir um's Herz ist, govorim kao što mi je na sêrcu; Uebel das — sich greift, zlo što se prostire; — sechs Uhr herum, oko šest sati; — Oftern, oko uzker-sa; um's Geld, za novce; es ist ihm nur um's Geld zu thun, samo mu je do novaca; — etwas kommen, izgubiti štogod; — die Wette, tko će bolje; — so viel glücklicher, toliko, tim sréćnii; — so mehr, — so weniger, tim više, tim manje; dieser Weg führt —, put ovaj ide na okolo, na zavoj; die Zeit

ist —, minulo je, prošlo je vrême; — mit diesem Baum! dolé a tim dêrvom; — etwas schiden, poslati po što.

Umacern, *v. a.* preorati; orati.

Umandern, *v. a.* pretvoriti; preinačiti; — ung, *f.* preinaka, preinačenje.

Umarbeit-en, *v. a.* die Erde —, tešiti, orati, kopati, dèlati zemlju; eine Sache —, preraditi, prepraviti; — ung, *f.* preradjenje, predèlanje, prepravak.

Umarren-en, *v. a.* gèrliti; ogèrliti. zagèrliti; — ung, *f.* gèrljenje; ogèrljenje, zagèrljenje.

Umbehalten, *v. a.* ostaviti, zadèriati na sebi, neskinuti, nesvući.

Umbiegen, *v. a.* previjati, svijati, prevràćati, pretvoriti.

Umbliben, *v. a.* prenačiniti, prepraviti; preobraziti; — ung, *f.* prenačinjenje, prepravak; preobraženje.

Umbinden, *v. a.* obvezati; privezati; svezati oko česa, svezati na što; ein Buch —, prevezati knjigu.

Umblasen, *v. a.* sduhnuti, spahati, svaliti štogod (pušú).

Umbra, *f.* umbra (zemlja).

Umbrechen, *v. a.* prevèrnuti; prelo-miti; prevràćati, lomiti; ein Ast —, uzorati, prevratiti njuvu.

Umbringen, *v. a.* ubiti, smaknuti; ubijati, smicati.

Umburzeln, *v. n.* premetnuti se, prebaciti se, prekobaciti se.

Umdecken, *v. a.* prepokrivati; prekriti.

Umbdreh-en, *v. a.* zavèrnuti; obèrnuti; okrenuti; zavràćati; obraćati; okretati; — ung, *f.* zavèrnutje; obèrnutje; okrenutje; zavràćanje; obraćanje; okretanje.

Umbrufen, *v. a. (part. umgebruft)*, preštampati; preštampivati; — ung, *f. preštampanje*; preštampivanje. [vati mirisom.]

Umbusten, *v. a. zadahnuti*, napunji.

Umfahren, *v. n. (part. umgefahren)*, voziti se okolo; — *v. a. prevaliti*, pogaziti, potérati (kolima, itd.); — *v. a. (part. umfahren)*, obići (kolima, itd.).

Umfall, *m. padež, propast*; (beš Viehes), lipsivanje (marve); — en, *v. n. pasti*; prevaliti se, srušiti se; (vom Vieh), lipsati; lipsivati.

Umfang, *m. obseg; okrug, obod; prostor, protegnutje, okolina; méra*; — en, *v. a. obseći, obsegnuti, objeti, obuzeti; okružiti, obkoliti, f. Umarmen.*

Umfärben, *v. a. prefarbati, premaštiti; prefarbivati, premaštivati.*

Umfassen, *v. a. einen Ring* — okovati, okivati persten.

Umfassen, *f. Umfängen.*

Umfattern, *v. a. obletěti; oblitati.*

Umflechten, *v. a. plesti; oplesti.*

Umfiegen, *v. a. obletěti; oblitati.*

Umfleischen, *v. a. obteći; obticati.*

Umformen, *f. Umbilden.*

Umfrage, *f. opitivanje, razpitivanje, propitivanje*; — en, *v. a. opitati, razpitati, propitati; razpitivati, propitivati, opitivati.*

Umführen, *v. a. voditi na okolo, u okolo*; einen Garten mit einer Mauer —, obzidati vrt.

Umfüllen, *v. a. pretočiti, prelěti, pretakati, prelěvati.*

Umgang, *m. (eines Rades), vèrtenje, obratjanje*; (Procession), procesia, obhod, litija; bei — mit Jemanden, drugovanje, obćenje; — von einer Sache nehmen, mimoići, obići štogod.

Umgänglich, *adj. druževan, priazan, obćiv*; — seit, *f. druževnost, prijaznost; obćivost.*

Umgeben, *v. a. (part. umgegeben)*, dati; davati; děliti; poděliti; — *v. a. (part. umgeben)*, okružiti, obkoliti, obskočiti; okruživati, obkoljivati, obskakivati.

Umgehen, *v. n. (part. umgegangen)*, vèrtěti se, obraćati se, okretati se; (spučen), obilaziti, ěuti se nešto; mit Jemanden —, obćiti, drugovati, družiti se, obhoditi s kim; mit etwas —, zanimati se, zabavljati se ěime; er weiß nicht mit dem Gewehre umzugehen, nerazumie se u pušku, nije vėšt puški; mit etwas schlecht —, zlo s ěime raditi, ěiniti; (einen Umweg machen), ići okolo, na okolo; antworten Sie mir mit —der Post, odgovorite mi s budućom poštom.

Umgehen, *v. a. (part. umgangen)*, obići; obilaziti; (vermeiden), ukloniti se; uklanjati se; izbėgnuti; izbėgivati.

Umgehung, *f. obhodjenje; mimoidjenje, izbėgnutje (zakona).*

Umgekehrt, *adj. obratjen; prevèrnen; prevratjen*; — adv. ukloniti se; uklanjati se; izbėgnuti; izbėgivati.

Umgele, *n. namet; dacia.*

Umgestalt-en, *v. a. pretvoriti*; — ung, *f. pretvorenje.*

Umgießen, *v. a. (part. umgegossen)*, prelěti, prelijati; prelěvati; — *v. a. (part. umgossen)*, oblijati; oblěvati; — ung, *f. Umguß, m. prelitje, prelijanje.*

Umgängen, *v. a. obasjati; obsěvati.*

Umgraben, *v. a. prekopati; prekopati; obkopati, obkapati*; — ung, *f. p. en. panje; prekop; obkapanje; obkop.*

Umgrenzen, *v. a.* ograničiti, obmedjati, obkružiti.
 Umgucken, *sih, v. r. f.* Umsehen.
 Umgürten, *v. a.* pasati; opasati; prepasati; pripasati.
 Umhaben, *v. n.* imat na sebi, nositi.
 Umhang, *m.* zavěsa; zastor.
 Umhauen, *f.* Umhauen.
 Umhalsen, *f.* Umarmen.
 Umhäng-en, *v. a.* oběsiti; oběsit okò čega; převěsiti; zavěsiti; ogěrnuti, zaogěrnuti; — fleid, *n.* ogěrač.
 Umhau-en, *v. a.* sěći; posěći; ob-sěći; — ung, *f.* sěćenje; posě-ćenje.
 Umher, *ic. f.* herum, 1.
 Umhin, *adv.* okò, okolo; *ich* kann nicht — zu schreiben, nemogu da nepišem.
 Umhüll-en, *v. a.* zamotati, zaviti; omotati, oviti, zamatati, zavijati; — ung, *f.* zamatanje, zavijanje; zamotanje, zavitje.
 Umhüpfen, *v. a.* skakat okò česa.
 Umkehr, *f.* povratak, zavrata; — en, *v. n.* vratiti se; povratiti se; vraćati se; povraćati se; — *v. a.* oběrnuti, převěrnuti, prevratiti, okrenuti, izvratiti; alles —, prevratiti, preremetati; — ung, *f.* vraćanje; prevraćanje; oběrnutje; převěrnutje.
 Umkippen, *v. n.* prevaliti se, svaliti se, převěrnuti se, — *v. a.* prevalliti, svaliti, převěrnuti.
 Umklaffern, Umklammern, *v. a.* obuzeti, obuhvatiti, objeti; obuzimati, obuhvatati, objimati.
 Umkleiben, *sih, v. r.* preoblačiti se, preobući se.
 Umkommen, *v. n.* poginuti, ginuti.
 Umkrämpfen, *v. a.* zavratiti, posuvratiti, zavěrnuti.
 Umkränzen, *v. a.* věnáti; ověnáti.

Umfreis, *m.* krug, okrug; obod; okoliš; okolina, im —, u okolo, u okolišu; eine Meile im —, jedna milja u okolini.
 Umfreisen, *v. a.* kružiti, koliti; okružiti, obkoliti.
 Umladen, *v. a.* pretovariti, prekàrcati.
 Umlage, *f.* razrez (poreze).
 Umlagern, *v. a.* obsěsti; obkoliti; obsědati; kružiti, koliti.
 Umlauf, *m.* obratak; obraćanje; (bes Blutes, bes Geldes), okolovanje; (ein Schreiben), okolnica; — en, *v. a.* (part. umgelaufen), prevaliti, převěrnuti, srušiti těrćući; — *v. n.* (sih drehen), věrtěti se, obraćati se, okretati se; léi u okolo, těrčati u okolo; — en, *v. a.* (part. umlaufen), oběrtěti štogod; okolovati; — speriode, *f.* doba okolo-vanja; — s schreiben, *n.* okolnica.
 Umliegen, *v. a.* (part. umgelegt), svaliti, prevratiti, prevalliti; (umbiegen), saviti, previti, previnuti; sagnuti, prignuti; einen Verband —, svezati, zavezati; eine Steuer —, razrezati porezu; Reise —, nahiti, nabijati (hačvu); einen Mantel —, zagěrnuti, prigěrnut kabanicu; (umbers legen), preměstiti; *sih* —, *v. r.* okrenuti se; das Schiff legt sich um, sagibilje se, savija se brod; die Schneide hat sich umgelegt, previnulo se ostro; der Wind legt um, mēnja se vėtar; *v. a.* (part. umgelegt), obložiti; oblagati; okružiti.
 Umleiten, *v. a.* zavesti; odvesti; odvratiti, svratiti. [svratiti]
 Umlenken, *v. a.* okrenuti, oběrnuti.
 Umleuchten, *v. a.* razsvětiti, posvětiti; razsvětljivati, prosvětljivati.
 Umliegen, *v. n.* ležati na okolo; — end, *adv.* obližnj.

Ummachen, v. a. predelati, prenačiniti, prenapraviti; cin šalšbaub—, svezati; privezati rubac na vrat.

Ummauern, v. a. obzidati; zidati.

Ummessen, v. a. mériti na novo; izmériti; mériti.

Ummünzen, v. a. prekovati; preki-vati (novce).

Ummühen, v. a. obšiti; obšivati.

Ummebeln, v. a. magliti; zamagliti; omagliti; pomračiti, potaměti.

Ummehmen, v. a. uzet na se, zagěnuti, prigěnuti.

Umpacken, v. a. drugako svezati, složiti, spremiti.

Umpanzern, v. a. oklopiti, pancierom oděnuti.

Umpfählen, v. a. okružiti, obiti ko-ljem.

Umpflanzen, v. a. (part. umgepflanzt), presaditi; presadjivati; v. a. (part. umpflanzt), obsaditi; obsadjivati (děrvjem).

Umpflügen, v. a. orati; preorati.

Umprägen, f. Ummünzen.

Umreich-en, v. n. oboditi; —ung, f. obodnja.

Umreisen, v. a. obiěi; obiti; obila-ziti; objajati; v. n. — putovati, ići u okolo.

Umreißen, v. a. srušiti, porušiti; razvaliti, razgraditi.

Umreiten, v. a. (part. umgeritten), jašiti, jahat u okolo; — v. a. po-gaziti, splešati; srušiti, prevaliti koga konjem; — v. a. (part. umritten), objašiti, objahati, objahivati.

Umrennen, v. a. (part. umgerennt), pogaziti, splešati; srušiti, prevaliti těruš; — v. a. (part. umrennt), obtěcati; obtěkivati.

Umringen, v. a. kružiti, koliti; obkoliti, okružiti.

Umriss, m. obris, okoliš.

Umrühr-en, v. a. měšati; proměšati; razměšati; —ung, f. měšanje; proměšanje; razměšanje.

Umsügen, v. a. prepiliti; piliti.

Umsatteln, v. a. presedlati; —, v. n. fig. premisliti se; proměnit se; udariti drugim putem.

Umsatz, m. pazar, prodaja, prodja.

Umschaff-en, v. a. pretvoriti; —ung, f. pretvora; pretvorenje.

Umschanz-en, v. a. obkopati; obkopati; —ung, f. obkop.

Umschatten, v. a. obsěniti, zasěniti

Umschauen, f. sch, f. Umschēn.

Umschäufeln, v. a. prevěnuti, prevratiti lopatom.

Umschiffen, v. n. (part. umgeschiff) broditi, jědriti u okolo; — v. a. obroditi, objědriti, obiěi brodom.

Umschlag, m. (um etwas), zavoj; zavitak; oboj; (bei den Ärzten), zavoj, obliž; (im Spiel), prevěnutje, prevratak; (Veränderung), proměna; (Umsatz, Tauschhandel), pazar, prodaja, prodja; (an Kleibern), zavatak, suvratak; —en, v. n. prevaliti se, prevěnuti se, prevratiti se; fig. proměnit se, měnjati se; die Milch schlägt um, grua se mlěko; das Wetter schlägt um, měnja se vrěme; (ausarten), izopačiti se; opačiti se, — v. a. einen Nagel—, zavěnuti, pridrati čavao; eine Naht—, podvěnuti šav; etwas um etwas—, omotati, oviti; zamotati, zaviti; eine Karte—, prevěnuti kartu; einen Mantel ic. —, zagěnuti kabanicu; zamotati se u kabanicu; Kräuter—, priviti, privezati obliž; einen Baum—, posěci, oboriti děvo; (im Handel), pazariti, těgovati;

Münzen —, prekovati; prekiwati novce.

Umschlagsbogen, *m.* ovojni tabak.

Umschleichen, *v. a.* vué se, smucati se kradom oko čega.

Umschleiern, *v. a.* pokriti, zastéti, zavesíti.

Umschließen, *v. a.* okružiti, obkoliti; opasati; obuhvatiti.

Umschlingen, *v. n.* obviti; obuzeti; obuhvatiti; zagérliti, prigérliti.

Umschmeißen, *f.* Umwerfen.

Umschmelzen, *v. a.* preléti, prelijati; prelévati.

Umschmieben, *v. a.* prekovati; prekiwati.

Umschnallen, *v. a.* pasati; pripasati; opasati; prikopéati.

Umschreiben, *v. a.* (*part.* umgeschrieben), prepisati; prepisivati; preuknjižiti, prenesti što uknjižbom na drugoga; — *v. a.* (*part.* umgeschrieben), nadpis okolo česa napraviti; opisati; opisivati; razpisati; razpisivati.

Umschreibung, *f.* razpis; razpisivanje preuknjiženje.

Umschrift, *f.* nadpis (na novcéh itd).

Umschürzen, *f.* Umgürten. [matl.]

Umschüteln, *v. a.* protresti, prodér-

Umschütten, *v. a.* (*part.* umgeschüttet), presipati, presuti; prelijati, preléti; prosipati, prosuti; prolijati, proléti; — *v. a.* (*part.* umgeschüttet), obsipati, obsuti; obliti, obléti.

Umschweif, *m.* Umschweife, *pl.* obilaženje; *fig.* zavoj; — *en*, *f.* Herumstreichen.

Umsegeln, *v. a.* (*part.* umsegelt), probiti, razbiti, prevaliti, srušiti brod jedré; — *v. n.* jedrit u o kolo; — *v. a.* (*part.* umsegelt), objédriti, obroditi, obiéti brodom.

Umsehen, *sich*, *v. r.* obazréti se, o-gledati se; obzirati se, obazirati se, o-gledati se; *sich* nach etwas —, gledat za čim; brinuti se za što; *sich* in der Welt —, vidéti svéta,

Umsetzen, *v. a.* (*part.* umgesetzt), presaditi, presadjivati; preméstiti; Geld, Waaren —, pazariti, tégovati; — *der* Wind setzt um, méno se vétar; — *v. a.* (*part.* umgesetzt), obložiti; okružiti; obsaditi.

Umsein, *v. n.* minuti, proéti; baš ist um, prošlo je, to je minulo.

Umsticht, *f.* obazrivost, *f.* Vorsticht.

Umstinken, *v. n.* pasti, prevérnuti se, srušiti se, prevaliti se.

Umsonst, *adv.* zabadava, zaman; (vergeben), zabadava, zaman, ma, zaludu.

Umspannen, *v. a.* (*part.* umgespannt), prepregnuti, proméniti konje; — *v. a.* (*part.* umspannt), obuhvatiti pedljem. [presti.]

Umspinnen, *v. a.* zapresti; opréti,

Umspringen, *v. n.* (*part.* umgesprungen), postupati, ohoditi s čime; — *v. a.* (*part.* umsprungen), akokom prevaliti, porušiti; obskočiti; obskakivati.

Umstand, *m.* okolnost, okolovština; dogadjaj, sgoda; stvar; uzrok; Umstände machen, neprilike, zapreke činiti, délati, zatezati.

Umständlich, *adj.* podroban; obširan; *adv.* obširno; etwas — darlegen, obširno što razložiti; — *seit*, *f.* podrobnost; obširnost.

Umstechen, *v. a.* prevratiti, prevérnuti, prekopati; prevratjati, prekapati.

Umsteden, *v. a.* (*part.* umgestedt), prenačiniti, prenapraviti ures od kosa; — *v. a.* (*part.* umgestedt), utaknuti, zatači okolo čega.

Umstehen, *v. n.* okolo stojati; — *enb*, *adj.* okolostojec.

Umstellen, *v. a.* (*part.* umgestellt), pre-mestiti, prestaviti; — *v. a.* (*part.* umstellt), obkoliti, okružiti; koluti, kružiti.

Umstimmen, *v. a.* ein Instrument — prougoditi, preudesiti; Jemanden —, nagovoriti koga; — *v. n.* glasovati po redu.

Umstören, *v. a.* preremetati, prerovati, prekopati.

Umstoßen, *v. a.* prevrnuti, prevaliti, obaliti; *fig.* razvérci, uništiti; — *enb*, *adj.* prevratan.

Umstößlich, *adj.* prevratljiv, obaljiv, uništiv.

Umstrahlen, *v. a.* sjati oko čega; obasjati; obasjavati.

Umstreuen, *v. a.* obasuti, obasipati, obsipati, obsuti.

Umstricken, *v. a.* (*part.* umgestrickt), preplesti; — *v. a.* (*part.* umstrickt), oplesti; zaplesti; zaplitati, oplitati.

Umströmen, *v. a.* obteći; obticati.

Umsturz, *m.* prevrat, padež, propast; prevrnuti, prevraljenje, porušenje; Partei bei —, prevratna stranka.

Umstürzen, *v. n.* pasti, srušiti se, prevaliti se, porušiti se; — *v. a.* prevrnuti, srušiti, prevaliti, porušiti; — *ung*, *f.* prevrnutje, prevraljenje, porušenje; prevratjanje, valjanje, rušenje.

Umtauschen, *v. a.* (*part.* umgetauscht), prekerstiti.

Umtausch, *m.* ména, zaména; — *en*, *v. a.* ménjati; ménjati se; proméniti, zaméniti; proméniti se, zaméniti se.

Umthun, *v. a.* einen Mantel —, zagèrnati, prigèrnati kabanicu; sich nach etwas —, starati se, brinuti se za čim, gledat o čem.

Umtreiben, *v. a.* obraćati, okrećati; obèrnuti, okrenuti; sich —, *v. r.* skitati se, tepsti se, klatiti se.

Umtreten, *v. a.* pogaziti; gaziti; — *v. n.* odmetnuti se, odvérci se, odbègnut.

Umtrieb, *m.* obratjanje; obticanje; obilaženje; geheime —, kovářstvô potajna, pletke.

Umwachsen, *v. n.* (*part.* umwachsen), obrasti; zarasti.

Umwachsen, *adj.* obrašten, zarašten.

Umwälzen, *v. a.* prevaliti, prekrenuti, prevèrnuti; — *ung*, *f.* valjanje; *fig.* prevrat, prekret, revolucija, buna.

Umwandeln, *v. a.* proméniti, pretvoriti; (recluiren), proméniti, odkupiti.

Umwandlung, *f.* pretvaranje; proména, odkup.

Umwandeln, *v. a.* ménjati; proméniti, zaméniti; — *v. n.* mit einem —, ménjati se; redati se; izmènice štogod raditi.

Umweg, *m.* zavoj, stranputica; einen — machen, ići u okolo, ići na zavoj, obilaziti.

Umwehen, *v. a.* (*part.* umgeweht), prevaliti, prevèrnuti (duvanjem); — *v. a.* (*part.* umweht), duvati, puhati oko čega.

Umwenden, *v. a.* prevèrnuti, okrenuti; einen —, preokrenuti koga; — *v. n.* mit dem Wagen —, okrenuti, obèrnuti kola.

Umwerfen, *v. a.* (einen Mantel etc.), zagèrnati, prigèrnati, baciti preko sebe kabanicu; (umstoßen), prevaliti, prebaciti, prehititi, srušiti, porušiti, prevèrnuti.

Umwickeln, *v. a.* (*part.* umgewickelt), premotati, previti; — *v. a.* (*part.* umwickelt), zamotati, zaviti, omotati.

lati, oviči, poviti; — ung, *f.* zavoj; zamotanje; zamatanje.

Umwinden, *v. a.* (*part.* umgewunden), premotati; previti; — *v. a.* (*part.* umwunden), oviči, omotati.

Umwölken, *ſich*, *v. r.* oblačiti se; naoblačiti se.

Umwühlen, *v. a.* prerovati; razrovati.

Umzählen, *v. a.* prebrojiti, iznova brojiti.

Umzapfen, *v. a.* pretočiti; pretakati.

Umzäunen, *v. a.* graditi; ograditi; — ung, *f.* ograda, plot. [iznova.

Umzeichnen, *v. a.* obilježiti; bilježiti

Umziehen, *v. z.* (*part.* umgezogen), seliti; preseliti se; skitati se. klatiti se, tepsti se, tući se; — *v.* svaliti, prevaliti, povaliti; Kfci-ber —, preobučiti, proměniti; preobuti; *ſich* —, *v. r.* preobučiti se; preobuti se; — *v. a.* (*part.* umgezogen); okružiti, obkoliti; ograditi; oděnuti; *ſich* —, *v. r.* oblačiti se; maoblačiti se.

Umzingeln, *v. a.* obkoliti, okružiti; pasati; opasati.

Umzug, *m.* zavěsa, zastor; procesia, obhod, litija.

Unabänderlich, *adj.* neproměnjiv; (in der Sprache) nesklonjiv; — *ſeit*, *f.* neproměnjivost; nesklonjivost.

Unabgetrennt, *adj.* nerazlučen, neodlučen.

Unabhängig, *adj.* nezavisan; (ſelbſtſtändig), samostalan; — *ſeit*, *f.* nezavisnost; samostalnost.

Unabhänglich, *adj.* bezpomoćan.

Unablässig, *adj.* neprestan, bez prestanka.

Unabsehbar, *adj.* neizměran.

Unabsehbar, *adj.* (von Beamten), neizvěrjliv, neizvěršiv; (von Waaren), što neima prodje; — *ſeit*, *f.* neizvěrjlivost, neizvěršivost.

Unabsichtlich, *adj.* nehotan; — *adv.* nehote, nehotice.

Unabtretbar, *adj.* neustupljiv.

Unabweislich, *adj.* neuklonjiv; — *ſeit*, *f.* neuklonjivost.

Unabwendbar, *adj.* neodvratljiv; — *ſeit*, *f.* neodvratljivost.

Unächt, *f.* Unecht.

Unachtsam, *adj.* nepazljiv, nepomnjev, bezopazan, bėzpoman, nesmotěra; — *ſeit*, *f.* pepazljivost, nepomnjevost, bezpomošt, bezopaznost, nesmotěrnost.

Unabelig, *adj.* neplemenit.

Unähnlich, *adj.* nespodoban, nesličan, neprličan; — *ſeit*, *f.* nespodobnost, nesličnost, neprličnost.

Unangebaut, *adj.* neobradjen, nepriježan, netežan.

Unangefochten, *adj.* nehapaden, nezapřen.

Unangeflehet, *adj.* neobučen.

Unangemeldet, *adj.* nejavljen.

Unangenehm, *adj.* neugodan, neprijatan.

Unangerührt, Unangetaſtet, *adj.* netegnjen, nēdotaknjen.

Unangesehen, *adj.* malea, neznan, nesnamenit; — *adv.* (eines Dinges), pored, polag, kod.

Unangetaſtet; *f.* Unangerührt.

Unangreifbar, *adj.* nenapadan, nedobitan.

Unannehmlich, *adj.* neprijatan; neugodan; — *ſeit*, *f.* neprijatnost; neugodnost; neprilika.

Unansehnlich, *adj.* neznan; malovažan; — *ſeit*, *f.* neznanost; malovažnost.

Unanständig, *adj.* nepristožan; — *ſeit*, *f.* nepristožnost.

Unanständig, *adj.* neuvěrđan; — *ſeit*, *f.* neuvěrđnost.

Unanwendbar, *adj.* neupotrěbljiv.

Unart, *f.* zao običaj, zla navada; nepristojnost, neuljudnost, nedvornost, nesklad; — *ig.* *adj.* nepristojan, neuljudan, nedvoran, neskladan; — *igleit*, *f.* nepristojnost, neuljudnost, nedvornost.

Unaufgeräumt, *adj.* neuredjen, nespremljen; *fig.* neveseo, ele volje.

Unaufhalt-bar, — *sam*, *adj.* neustavan, bez zapreke, bez prestanka.

Unaufhörlich, *adj.* neprestan, bez prestanka.

Unauflös-bar, — *lich*, *adj.* nerazdršiv, nerazvešiv; — *lichfeit*, *f.* nerazdršivost, nerazvešivost.

Unaufmerksam, *f.* Unachtsam.

Unausführlich, *adj.* nepomanjkav; stalan, istinit, stavan.

Unausforschlich, *f.* Unersforschlich.

Unausführbar, *adj.* neizvodan; — *feit*, *f.* neizvodnost.

Unausführlich, *adj.* nedostatan; što se nemože načiniti.

Unausgearbeitet, *adj.* neizdėlan; nedovėren.

Unausgebildet, *adj.* neizobraen; neobradjen.

Unausgemacht, *adj.* neodlučen; neodredjen; nestalan, nestavan, nestanovit.

Unausgenommen, *adv.* bez izjetja, bez iznimke.

Unausgesetzt, *adj.* neprestan; — *adv.* bez prestanka.

Unauslöschlich, *adj.* neugasiv; neizbrisiv, neotariv; — *feit*, *f.* neugasivost.

Unausprechlich, *adj.* neizkazan, neizrečen; — *feit*, *f.* neizkaznost, neizrečenost.

Unausstėhlich, *adj.* nesnosan, nepodnosan.

Unausstėgbar, *adj.* neiztrėbliv, neizkorjenjiv, neizkorėpiv.

Unbändig, *adj.* nezauzdan, neobuzdan, svojevoljan, samovoljan, nekrotak; neukrotiv; — *feit*, *f.* nekrotkoća, samovolja, svojevolja; neukrotivost.

Unbarmhėrzig, *adj.* nemilosėrdan, nemilostiv; — *feit*, *f.* nemilosėrdje, nemilost.

Unbärtig, *adj.* golobrad.

Unbeantwortlich, *adj.* neodgovoran, nerazrėšiv; — *adv.* bez odgovora.

Unbedacht, — *sam*, **Unbedächtig**, *adj.* nesmotren, bezpoman, nepazljiv; — *samfeit*, *f.* nesmotrenost, nepomanost; nepomanja.

Unbedekt, *adj.* nepokriven.

Unbebenlich, *adj.* nesmetan; (unverbdächtig), nesumnjiv; — *feit*, *f.* nesmetnost; nesumnjivost.

Unbebeutend, *adj.* neznatan.

Unbedingt, *adj.* bezuvėtan, bez iznimke.

Unbeeidet, *adj.* nezaklet.

Unbreinträchtigt, *adj.* neoštetjen, nesmeten, miran.

Unberbt, *adj.* bez baštinika, bez naslėdnika.

Unbesangen, *adj.* neprizet, nepristran, nepristalan; otvoren, odprt, iskren; — *feit*, *f.* nepristranost, nepristranost; otvorenost, odprtost, iskrenost.

Unbesiebert, *adj.* tko nema poljah; — *er* Šausler, šiljer.

Unbestekt, *adj.* neoskvėrnjen, neporočan, čist; — *feit*, *f.* čistoća, neporočnost, neoskvėrnjost.

Unbefugt, *adj.* bezpovlastan, nepovlašten; nedopusiten, nedozvoljen; — *feit*, **Unbefugnis**, *f.* nepovlastenost.

Unbegleitet, *adj.* sam, bez družine.

Unbegnüg-lich, — *sam*, *adj.* nenasitan, nenasitljiv.

Unbegreiflich, *adj.* nedohitan, nepostikan; — *feit*, *f.* nedohitnost, nepostiznost.

Unbegrenzt, *adj.* neomedjašen, neograničen.
 Unbegütert, *adj.* neimajuć dobarah.
 Unbehaart, *adj.* gol, golišav.
 Unbehaglich, *adj.* neugodan; neprijatan, nepriličan; —feit, neugodnost, neprijatnost, neprilika.
 Unbehauen, *adj.* neokopan; neotesan; neobsećen.
 Unbeherzt, *adj.* strašljiv, plašljiv.
 Unbehülflich, (Unbeholfen), *adj.* neprikladan, nevrédan; težak; —feit, *f.* neprikladnost, nevrédnost, težkoća.
 Unbehutsam, *adj.* bezopazan; nesmotren; —feit, bezopaznost, nesmotrenost.
 Unbekannt, *adj.* nepoznat, neznan.
 Unbekleidet, *adj.* neobučen.
 Unbekümmert, *adj.* bezbrizan; bez brige, bez skerbi.
 Unbeladen, *adj.* prazan.
 Unbelaubt, bez listja, gol.
 Unbelebt, *adj.* neživ; mrtav.
 Unbelesen, *adj.* neobran; nečitao, nečit; —heit, *f.* neobranost; nečitlost.
 Unbeliebig, *adj.* neugodan, neprijatan.
 Unbelohnt, *adj.* nenadaren, nenaplaćen.
 Unbesannnt, *adj.* neboružan (brod).
 Unbemertt, *adj.* nespašen, neopažen, neugledan.
 Unbemittelt, *adj.* nehogat, ubog.
 Unbenannt, *adj.* neimenovan.
 Unbeneidet, *adj.* komu se nezavidni.
 Unbenommen, *adj.* neuzet; slobodan, prost, dopušten; eš ist ihm —, nebrani mu se, slobodno mu je.
 Unbenüht, *adj.* neupotrèbljen.
 Unbequem, —lich, *adj.* nepriličan, neugodan, nepristao; —lichfeit, *f.* neprilika.
 Unberathen, *adj.* nesmotren; eine — Tochter, neudata kći.

Unberechtigt, *adj.* tko nema prava na što; tko nije svoj.
 Unberebt, *adj.* nerècit; nerazgovoran.
 Unberèitet, *adj.* nepripravljen, nepripravan.
 Unberitten, *adj.* ein — eš Pferd, nov, nebiran konj; ein — er Mensch, èovèk bez konja.
 Unberufen, *adj.* nezvan.
 Unberühmt, *adj.* neslavan; potišten.
 Unberührt, *f.* Unangerührt.
 Unbeschadet, *adv.* bez uvrède, bez štete.
 Unbeschädigt, *adj.* neoštetjen; cio; zdrav i èitav.
 Unbeschäftigt, *adj.* bezposlen.
 Unbeschattet, *adj.* neobsećen, bez sène; bez hlada.
 Unbeschreiben, *adj.* nerazboran, nerazborit, neèedan; —heit, *f.* nerazbor; neèednost. [kovan.
 Unbeschlagen, *adj.* neokovan; nepod.
 Unbeschritten, *adj.* neobrèzan.
 Unbescholten, *adj.* neprikoran, neporočan, neoskvrènjén.
 Unbeschränkt, *adj.* neograničen; —heit, *f.* neogranièenost.
 Unbeschreiblich, *adj.* neopisan, neizreèen, neizkazan; —feit, *f.* neopisanost, neizreèenost, neizkazanost.
 Unbeschrieben, *adj.* èist (papir itd.)
 Unbeschwert, *adj.* neobtegotjen, neobteretjen, neobtežan; lak, bez muke.
 Unbeseelt, *adj.* neživotan.
 Unbesehen, *adj.* nevidjen.
 Unbesonnen, *adj.* nesmotren; nerazboran, alakast; —heit, *f.* nesmotrenost; nerazbor.
 Unbesserlich, *adj.* nepopravljiv, nepoboljšav; —feit, *f.* nepopravljivost, nepoboljšavost.
 Unbestand, *m.* nepostojanstvo, nestalnost, nestavnost,

Unbeſtändig, *adj.* nepostojan, nestalan, nestavan; —feit, *f.* f. Unbeſtändig.
Unbeſteckbar, —lich, *adj.* nepodmitljiv, nepodkupljiv; —barfeit, —lichfeit, *f.* nepodmitljivost, nepodkupljivost.
Unbeſteht, *adj.* neizručen; neobavljen; neobradjen.
Unbeſtimmt, *f.* neodređen, neodlučen; nestalan; nečan; —heit, *f.* nestanovitost, neodlučnost.
Unbeſtraft, *adj.* nekažnjen.
Unbeſtreitbar, *adj.* (t.) nepobitan, neosporni.
Unbeſtritten, *adj.* neprigovorano.
Unbeſubelt, *adj.* neoskvrnjena; nezamazana.
Unbetagt, *adj.* ne pri dobi, nedoban.
Unbeträchtlich, *adj.* neznatan, malenkast.
Unbetrüglich, *adj.* nevarav, stanovit, istinit.
Unbewacht, *adj.* nečuvan.
Unbewaffnet, *adj.* neoboružan.
Unbewanbert, *adj.* nevješt.
Unbeweglich, *adj.* nepomičan, negibiv, nepokretno; —es Gut, nepokretno, nepomično dobro; —feit, *f.* nepomičnost, negibljivost, nepokretnost.
Unbewehrt, *f.* Unbewaffnet.
Unbeweibt, *adj.* neženjen.
Unbeweislich, *f.* Unerweislich.
Unbewohnbar, *adj.* neobitatan, neobitavan.
Unbewußt, *adj.* tko nezna, tko nepozna; mir iſt das —, toga ja neznam. fmože.
Unbezahſbar, *adj.* što se platiti ne.
Unbezahnt, *adj.* neogradjen.
Unbezweifelt, *adj.* nedvojbjen.
Unbezwinglich, *adj.* nedobitan; neosvojiv; —feit, *f.* nedobitnost; neosvojivost.

Unbieber, *adj.* nepošten; —feit, *f.* nepoštenje.

Unbiegsam, *adj.* negibak; *fig.* tvrd; kark; —feit, *f.* negibkoća; *fig.* tvrdoća; karkoća.

Unbill, *f.* nepravda.

Unbillig, *adj.* neprav. nepravičan; —feit, *f.* nepravda, nepravica, nepravičnost.

Unblätig, *adj.* nekervav.

Unbrauchbar, *adj.* nepotrebljiv; nekoristan, neprudan; —feit, *f.* nepotrebljivost; nekorist, neprudnost; neprikladnost; nesposobnost (šrednika); neškodnost (stvari kakve).

Unbürgerlich, *adj.* uegradjanski.

Unbußfertig, *adj.* nepokajan, nepokoran; —feit, *f.* nepokora, nepokajanje.

Unchrist, *m.* nekereštanin; poganin; —lich, *adj.* nekereštanski, pogan.

Unb; conj. i; a; pak.

Unbanf, *m.* —barfeit, *f.* neharnost, nezahvalnost; —bar, *adj.* neharan, nezahvalan.

Unbenfbar, *adj.* nedohitan, nepostiziv; —feit, *f.* nedohitnost; nepostiživost.

Unbenflich, *adj.* davnji, nepamtiv; —en Zeiten, od nepamtiva vremena.

Unbeutlich, *adj.* taman; nejasan, nerazgovetan; smučen, smeten; —feit, *f.* nejasnost, nerazgovetnost, tamnost.

Undeutsch, *adj.* zao nemački; (unverständig), nerazumljiv.

Unbillig, *adj.* nekoristan, neprudan; es wird uns nicht — sein, neće nam od nekoristi biti; —feit, *f.* nekorist, neprudnost.

Unbillfertig, *adj.* neposlušan; —feit *f.* neposlušnost.

Unbing, *n.* nebilica, ludovet.

Unzulßam, *adj.* netérpljiv (u vért, itd.); — *feit, f.* netérpljivost (u vért, itd.).

Unzurhbringlich, *adj.* neprohodan, neprohodiv; neproziran; — *feit, f.* neprohodnost, neprohodivost; neprozirnost.

Unzurhsichtig, *adj.* neproziran; — *feit, f.* neprozirnost.

Uneben, *adj.* neravan, hrapav.

Unebene, Unebenheit, *f.* neravnost, neravnica, hrapavoet.

Unebenmaß, *n.* nesklad, nerazmér.

Unecht, *adj.* lajljiv; kriv, nepravi; nezakonit; — *feit, f.* nepravota.

Unedel, *adj.* néplemenit; prost; unedle Metalle, proste kovovine.

Unedel, *f.* priekúsnjstvo; — *lich, adj.* nezakonit, nebračni, naravski, kópillan.

Unehrbar, *adj.* nepóšten; nepristojan; — *feit, f.* nepóštenje; nepristojnost.

Unehre, *f.* nepóštenje, sramota.

Unehrerbittig, *adj.* nesmérán, neponizan; — *feit, f.* nesmérnost, neponiznost, neútlivost.

Unehrlich, *adj.* nepóšten; — *feit, f.* nepóštenje.

Uneigennützig, *adj.* nekoristoljubiv, bezkoristljiv; — *feit, f.* nekoristoljubivost, bezkoristljivost.

Uneigentlich, *adj.* nevlastit; — *adv.* nevlastito, nevlastitim načinom.

Uneinbringlich, *adj.* nenaplatljiv, nezateriv; — *feit, f.* nenaplatljivost, nezaterivost.

Uneingebunden, *adj.* nesvezan; nevezan.

Uneingedenk, *adj.* nespominjajuó se; — *sein, nepantiti, nespominjati se, bit zaboravio.*

Uneingekauft, *adj.* nekupljen.

Uneingefallen, *adj.* neposoljen.

Uneingeschränkt, *adj.* neomeđjajen, neograničen.

Uneingewöhnt, *adj.* neposvetjen.

Uneingezogen, *adj.* razuzdan.

Uneinig, *adj.* neslošan, neskladan; — *werden, svaditi se, zavaditi se, razmiriti se; — machen, zavaditi; — sein, neslagati se u óemu, biti, živjeti u neslezi, nepogadjati se; — feit, f.* nesklad, nesloga.

Uneinse, *f.* lftinig.

Uneintrügllich, *adj.* neprudan, nekoristan, ne od koristi.

Unempfanglich, *adj.* nezóetan, nekadar, nesposoban za primiti, záseti ótogod.

Unempfindbar, *adj.* neosétljiv, neútljiv, neocútljiv.

Unempfindlich, *adj.* neosétljiv, neútljiv, neocútljiv; neosétan, neúctan, neocúctan; — *feit, f.* neosétljivost, neútljivost, neocútljivost; neosétnost, neocúctnost.

Unendlich, *adj.* nedospétan, bezkonačan; neizmérán; — *feit, f.* nedospétnost, bezkonačnost; neizmernost.

Unentbehrlich, *adj.* neóhodian, neobhedno potreban, bez óega nije móóiti biti; — *feit, f.* neobhednost, neobhedna potrebnost.

Unentgeltlich, *adv.* zabadava, zaman bez pláte, bezplatan, za óiíta.

Unentgeltfam, *adj.* neuztegnut, neuzpregnut, netrénan; — *feit, f.* neuztegnutje, neuzpregnutje, netrénanost.

Unentschieden, *adj.* neodlučen; — *feit, f.* neodlučenost.

Unentschlossen, *adj.* neodvažen; nesmion, neodluóit; — *feit, f.* neodvaženost; nesmionstvo, neodluóitost.

Unentfegbar, *adj.* nesvérghjiv; — *feit, f.* nesvérghjivost.

Unermjedelt, *adj.* nerazvijen, nerazvit.
Unerachtet; *f.* Ungeachtet.
Unerbittlich, *adj.* neumoljiv; tvrd; nesmiljen; —*feit*, *f.* neumoljivost, nesmiljenstvo, tvrdoća.
Unerbicht, **Unerbichtet**, *adj.* neizmiljen, istinit.
Unerbenlich, *f.* Unerfennlich.
Unerfahren, *adj.* neizkusan, nevrst, nevičan, nevikao; —*heit*, *f.* neizkustvo, nevičina, nevičnost.
Unerforschlich, *adj.* nedohitan; neprozirljiv; —*feit*, *f.* nedohitnost; neprozirljivost.
Unerfreulich, *adj.* neveseo; žalostan.
Unergründlich, *adj.* bezdan; *fig.* nedohitan; neprozirljiv; —*feit*, *f.* nedohitnost; neprozirljivost.
Unerheblich, *adj.* neznatan, nevažan, malovaian, malenkast, male važnosti; (unwesentlich) nesučan, nebitan; —*feit*, *f.* malenkost, malovažnost, neznatnost.
Unerhört, *adj.* nešiven.
Unerinnerlich, *adj.* što se nepanti, česa se nesća.
Unerkannt, *adj.* nepoznat, nepoznan.
Unerfennlich, *adj.* neharan, nezahvalan; —*feit*, *f.* neharost, nezahvalnost.
Unerklärbar, **Unerklärlich**, *adj.* nerazjasnjiv, netumačiv; nedohitan.
Unerläßlich, *adj.* neobhodan; neodpustiv.
Unerlaubt, *adj.* nedopušten; zabranjen.
Unerledigt, *adj.* neršen.
Unermeßlich, *adj.* neizmćeran; —*feit*, *f.* neizmćerost.
Unermüdblich, *adj.* neütrudljiv; —*feit*, *f.* neutrudljivost.
Uneroberlich, *adj.* neosvojiv.
Unerörtet, *adj.* neiztumačen, neprotumačen, nerazložen.

Unerreichbar, *adj.* nedostiziv.
Unerfätlich, *adj.* nenasitan; —*feit*, *f.* nenasitnost.
Unerchaffen, *adj.* nestvoren.
Unerschöpflich, *adj.* neizćerpiv; —*feit*, *f.* neizćerpivost.
Unerschroffen, *adj.* —neustraiv, neuplaiv, neprepadljiv; neprestrašen, neuplašen, neprepaden, neustrašen; —*heit*, *f.* neuplaivost, neustraivost, neprepadljivost.
Unerschütterlich, *adj.* neuzkolebiv; *fig.* ćverst, tvrd; —*feit*, *f.* neuzkolebivost; *fig.* ćverstoć, tvrdina.
Unerschwänglich, *adj.* što se ne može smćoi, prevelik, prekomćeran.
Unerseßlich, *adj.* nenaknadiv, nenaknadni; nenaćomćeriv; —*feit*, *f.* nenaknadivost; nenaćomćerivost.
Unerfennlich, *adj.* neizmiljliv.
Unersteiglich, *adj.* nenadhodan; neprohodan; nepristopljiv.
Unerträglich, *adj.* nesnosan; —*feit*, *f.* nesnosnost. [Jak.
Unerwachsen, *adj.* nedorasao; lud, ne.
Unerwartet, *adj.* nenadan; *adv.* iznenada.
Unerweichlich, *adj.* nesklonjiv.
Unerweislich, *adj.* nedokaziv, nedokazni, što nije moći dokazati; —*feit*, *f.* nedokazivost.
Unerwiesen, *adj.* nedokazan.
Unerwogen, *adj.* nepromisljen, nepromtren; nichts —lassen, sve promotriti, promisliti; *f.* Ungeachtet.
Unerzählich, *adj.* neizkazan.
Unerzogen, *adj.* neodgojen, lud, nekaj, nedorasao.
Unfahrbar, *adj.* nevoziv; —*er* Zustand, nevozivost.
Unfähig, *adj.* nesposoban, nekadar; —*feit*, *f.* nesposobnost.
Unfall, *m.* nezgoda, neprilika, nesreća, bćda.

Undulbsam, *adj.* netérljiv (u vért, itd.); — *feit, f.* netérljivost (u véri, itd.).

Unburcbringlich, *adj.* neprohodan, neprohodiv; neproziran; — *feit, f.* neprohodnost, neprohodivost; neprozirnost.

Unburcſchtig, *adj.* neproziran; — *feit, f.* neprozirnost.

Uneben, *adj.* neravan, hrapav.

Unebene, Unebenheit, *f.* neravnost, neravnica, hrapavost.

Unebenmaß, *n.* nesklad, nerazmér.

Unecht, *adj.* lajljiv; kriv, nepravi; nezakonit; — *heit, f.* nepravota.

Unecht, *adj.* néplemenit; prost; unedle Metalle, proste kovovine.

Unecht, *f.* prihešnjeſtvo; — *lich, adj.* nezakonit, nebračni, naravski, koptan.

Unechtbar, *adj.* nepošten; nepristojan; — *feit, f.* nepoštenje, neprištojnost.

Unecht, *f.* nepoštenje, sramota.

Unehrerbietig, *adj.* nesmérán, neponizan; — *feit, f.* nesmérnost, neponiznost, neútljivost.

Unehrlich, *adj.* nepošten; — *feit, f.* nepoštenje.

Uneigennützig, *adj.* nekoristoljubiv, bezkoristljiv; — *feit, f.* nekoristoljubivost, bezkoristljivost.

Uneigentlich, *adj.* nevlastit; — *adv.* nevlastito, nevlastitim načinom.

Uneinbringlich, *adj.* nenaplatljiv, nejateriv; — *feit, f.* nenaplatljivost, nejaterivost.

Uneingebunden, *adj.* nesvezan; nevezan.

Uneingebent, *adj.* nespominjajući se; — *sein, nepantitl, nespominjati se, bit zaboravio.*

Uneingekauft, *adj.* nekupljen.

Uneingekauft, *adj.* neposoljen.

Uneingeschränkt, *adj.* neomeđjšen, neograničen.

Uneingeweiht, *adj.* neposvetjen.

Uneingezogen, *adj.* razuzdan.

Uneinig, *adj.* nesložan, neskladan; — *werden, svaditi se, zavaditi se, razmiriti se; — machen, zavaditi; — sein, neslagati se u čemu, biti, živjeti u neslozi, nepogadjati se; — feit, f.* nesklad, nesloga.

Uneins, *f.* listinig.

Uneinträglich, *adj.* neprudan, nekorištan, ne od koristi.

Unempänglich, *adj.* nezadržan, nekardar, neposoban za priiniti, začeti štogod.

Unempfindbar, *adj.* neosétljiv, neútljiv, neoútljiv.

Unempfindlich, *adj.* neosétljiv, neútljiv, neoútljiv; neosétan, neúatan, neoúatan; — *feit, f.* neosétljivost, neútljivost, neoútljivost; neosétnost, neoúatnost.

Unenblich, *adj.* nedospétan, bezkonačan; neizmérán; — *feit, f.* nedospétnost, bezkonačnost; neizmérnost.

Unentbehrlich, *adj.* neobhodan, neobhodno potreban, bez čega nije moći biti; — *feit, f.* neobhodnost, neobhodna potrebnost.

Unentgeltlich, *adv.* zabadava, zama bez plaće, bezplatan, za ništa.

Unentgeltlich, *adj.* neuztegnut, neuzpregnut; netržan; — *feit, f.* neuztegnutje, neuzpregnutje, netržnost.

Unentschieden, *adj.* neodlučen; — *heit, f.* neodlučenost.

Unentschlossen, *adj.* neodvašen; nesmion, neodlučit; — *heit, f.* neodvašenost; nesmionstvo, neodlučnost.

Unentfegbar, *adj.* nesvèrgljiv; — *heit, f.* nesvèrgljivost.

Unermjähelt, *adj.* nerazvijeh, nerazvit.
 Unerachtet; *f.* Ungeachtet.
 Unerbittlich, *adj.* neumoljiv; tvërd; nesmiljen; —*feit, f.* neumoljivost, nesmiljenstvo, tvrdoća.
 Unerbacht, Unerbichtet, *adj.* neizmiljen, istinit.
 Unerbenlich, *f.* Unerfennlich.
 Unerfahren, *adj.* neizkusan, nevčät, nevičan, nevikao; —*feit, f.* neizkustvo, nevčština, nevičnost.
 Unerforschlich, *adj.* nedohitan; neprozirljiv; —*feit, f.* nedohitnost; neprozirljivost.
 Unerfreulich, *adj.* neveseo; žalostan.
 Unergründlich, *adj.* bezdan; *fig.* nedohitan; neprozirljiv; —*feit, f.* nedohitnost; neprozirljivost.
 Unerheblich, *adj.* neznatan, nevažan, malovažan, malenkast, male važnosti; (unwesentlich) nesučan, nebitan; —*feit, f.* malenkost, malovažnost, neznatnost.
 Unerhört, *adj.* nešüven.
 Unerinnerlich, *adj.* što se nepanti, česa se nesčća.
 Unerkann, *adj.* nepoznat, nepoznan.
 Unerkennlich, *adj.* neharan, nezahvalan; —*feit, f.* neharnost, nezahvalnost.
 Unerklärbar, Unerklärlich, *adj.* nerazjasnjiv, netumačiv; nedohitan.
 Unerlässlich, *adj.* neobhodan; neodpustiv.
 Unerlaubt, *adj.* nedopušten; zabranjen.
 Unerledigt, *adj.* neršien.
 Unermesslich, *adj.* neizmëran; —*feit, f.* neizmërnost.
 Unermüdblich, *adj.* neutrudljiv; —*feit, f.* neutrudljivost.
 Uneroberlich, *adj.* neosvojiv.
 Uerörtert, *adj.* neiztumačen, neprotumačen, nerazložeh.

Unerreichbar, *adj.* nedostiživ.
 Unerfättlich, *adj.* nenasitan; —*feit, f.* nenasitnost.
 Unerschaffen, *adj.* nestvoren.
 Unerschöpflich, *adj.* neizčerpiv; —*feit, f.* neizčerpivost.
 Unerschrocken, *adj.* neustrašiv, neuplašiv, neprepadljiv; neprestrašen, neuplašien, neprepaden, neustrašen; —*feit, f.* neuplašivost, neustrašivost, neprepadljivost.
 Unerschütterlich, *adj.* neuzkolebiv; *fig.* čvërst, tvërd; —*feit, f.* neuzkolebivost; *fig.* čvërstoča, tvërdina.
 Unerschwänglich, *adj.* što se nemože smočü, prevelik, präkomëran.
 Unersehblich, *adj.* nenaknadiv, nenaknadni; nenadomëriv. —*feit, f.* nenaknadivost; nenadomërivost.
 Unerfennlich, *adj.* neizmisljiv.
 Unersteiglich, *adj.* nenadhodañ; neprohodan; nepristupljiv.
 Unerträglich, *adj.* nesnosan; —*feit, f.* nesnosnost. [Jak.
 Unerwachsen, *adj.* nedorasao; lud, ne.
 Unerwartet, *adj.* nenadan; *adv.* iz nenada.
 Unerweichlich, *adj.* nesklonjiv.
 Unerweislich, *adj.* nedokaživ, nedokazni, što nije moči dokazati; —*feit, f.* nedokaživost.
 Unerwiesen, *adj.* nedokazan.
 Unerwogen, *adj.* nepromisljen, nepromotren; ničtë —lassen, sve promotriti, promisliti; *f.* Ungeachtet.
 Unerzählich, *adj.* neizkazan.
 Unerzogen, *adj.* neodgojen, lud, nejak, nedorasao.
 Unerfahrbar, *adj.* nevoziv; —*er* Zustand, nevozivost.
 Unerfährig, *adj.* nesposoban, nekadar; —*feit, f.* nesposobnost.
 Unfall, *m.* nezgoda, neprilika, nesrčća, hëda.

Unsehlbar, *adj.* nepobitan; nespotaknjiv; —*feit, f.* nepobitnost; nespotaknjivost.

Unfern, *prp.* nedaleko.

Unfähr, *m.* smrad, gad, nečistoća.

Unfährer, *m.* gadan, smradan čovjek; svinja; —*erci, f.* gad, smrad; svinjaria; —*ig, adj.* gadan, smradan, nečist; —*igfeit, f.* smrad, nečistoća, gad.

Unfeiß, *m.* nemarljivost, lénost; —*ig, adj.* nemarljiv, lén.

Unfolgsam, *adj.* neposlušan, nepokoran; —*feit, f.* neposluh, nepokornost.

Unförmlich, *adj.* nesgroman, nepriřtao, nesmotern, nezgrapan; neuradan; —*feit, nezgromnost, nepriřtalost, nesmoternost, nezgrapnost, neurednost.*

Unfreund, *m.* neprijatelj; —*lich, adj.* neprijazan; neugodan, nepriřtan; neuljudan; —*lichfeit, f.* neprijaznost; neuljudnost; —*schafftlich, adj.* neprijazan; neprijateljski.

Unfrei, *adj.* neslobodan, neprost.

Unfreiigebig, *adj.* nepodatan, nepodatljiv.

Unfriede, *m.* nemir, razmirica, nesklad, razdor; —*lich, adj.* nemiran.

Unfruchtbar, *adj.* neplodan, nerodan; jalov; —*feit, f.* neplodnost; nerodnost.

Unfug, *m.* nered, nepristojnost, nepodobna; razuzdanost, razpuštenost; bezzakonje Unfuge treiben, vladati se razuzdano; činiti što nije u rédu, što je proti zakonu.

Unfuglich, *adj.* neprav; nepristojan, nepodoban.

Unfühlsam, *adj.* neosjetljiv; netaknjiv; netegnjiv.

Ungangbar, *adj.* (vom Wege) nehodan; (vom Gelde) neprolazan.

Ungastfreundschaftlich, *adj.* negostiqn. Ungeachtet, *adj.* necénjen, neštovan; neznatan.

Ungeachtet, *prp.* negledé na; kod, polag, pored; sa svim tim; —*conj.* za sve da, premda, akoprem.

Ungeahndet, *adj.* bez kazni, nekašnjen; etwas —*lassen, nekazniti čega.*

Ungeahnt, *adj.* neutervén, neravan, neprohodan.

Ungeändert, *adj.* neukrotjen.

Ungebaut, *adj.* neobradjen; nesazidan; nesagradjen.

Ungeberbig, *adj.* razuzdan; nestašan; nemiran.

Ungebeten, *adj.* nezvan, nepozvan; nemoljen.

Ungebildet, *adj.* neizobražen.

Ungebleicht, *adj.* nebéljen.

Ungeblümt, *adj.* jednostavan, bez cvétja.

Ungebrannt, Ungebraten, *adj.* nepečen; prřaan. [vadan.

Ungebräuchlich, *adj.* neobičan, neallgebraucht, *adj.* nov.

Ungebührt, *f.* nepristojnost, nepodobna; zur—, bez razloga; nepristojno; —*lich, —end, adj.* nepristojan; nedužan; —*lichfeit, f.* Ungebührt.

Ungebunden, *adj.* nesvezan; *fig.* slobodan, prost, razuzdan, razpušten; —*e Rede, proza; —heit, f.* sloboda, slobodna, slobodnost.

Ungebulb, *f.* neuzterpljivost; —*ig, adj.* neuzterpljiv.

Ungeehrt, *adj.* neštovan, nepoštovan.

Ungefähr, *adj.* nenadan; slučajan; —*adv.* slučajno; iz nenada; oko, okolo; jedno, nekoliko.

Ungefällig, *adj.* neprijatan, neugodan; neposlušan, nedvoran, neuljudan; —*feit, f.* neprijatnost; neposlušnost.

ungefärbt, *adj.* nefarban; *fig.* istinit, iskren; otvoren, odprt.
 ungefesselt, *adj.* bez okovah.
 ungeflügelt, *adj.* bez krilah.
 ungefordert, *adj.* nepitan, bez pitanja.
 ungefüttert, *adj.* nepostavljen; nenahranjen, nekermljen.
 ungegessen, *adj.* nepojeden; — *adv.* na tašte, našte sërce.
 ungegründet, *adj.* petemeljit, neosnovan; bez temelja, lažljiv.
 ungehalten, *adj.* sêrdit; über etwas — werden, sêrdit se rad česa.
 ungeheissen, *adj.* dobrovoljan; — *adv.* dobrovoljno, drage volje, bez zapovedi.
 ungehemmt, *adj.* slobodan, prost, bez zapreke.
 ungeheuchelt, *adj.* nehinjen, istinit, iskren.
 ungeheuer, *adj.* strašan, strahovit; neizmèran; golem.
 ungeheuer, *n.* nakazan, nakaza, nakaz, čudo.
 ungehindert, *adj.* slobodan, prost, brez zapreke.
 ungehobelt, *adj.* neoblanjan, nedstružan, *fig.* neotesan, grub.
 ungehofft, *adj.* nenadan; neufan; — *adv.* iz nenada; neufano.
 ungehörig, *adj.* nepristojan, nedužan.
 ungehorsam, *adj.* neposlušan, neposoran; — *m.* neposluh, neposlušost, nepokornost.
 ungehört, *adj.* nečuvèn.
 ungehörtlich, *adj.* svétovan, svétski.
 ungekränkt, *adj.* neuvredjen, miran; — *z.* bolésti, bez boljezni.
 ungekünstelt, *adj.* neiskan, neuziskan;
 ungeravan, naravski; nepričinjen.
 ungeladen, ungeladen, *adj.* nezvan, nepozvan.
 ungeleutert, *adj.* neočistèn, nečist.

ungelegen, *adj.* neprilican, od neprilike, neudoban, nezgodan; — *adv.* u nevrème, u nedobu, za nepriliku, na nepriliku; — *heit, f.* neprilika, dosada, nezgoda.
 ungelehrig, *adj.* neučljiv, nenaučljiv, tverdi; — *heit, f.* neučljivost, nenaučljivost.
 ungelehrt, *adj.* neučen, nenaučan; — *heit, f.* neučenost, nenaučenost.
 ungeleimt, *adj.* nelépljen, bez klijè.
 ungelent-sam, *adj.* negibak, neokretan; — *igheit, — samheit, f.* negibkost, neokretnost.
 ungeliebt, *adj.* nejubljen.
 ungelöblich, *adj.* negašen, živ.
 ungemach, *n.* nezgoda, neprilika, bóda, zlo.
 ungemächlich, *adj.* neprilican, nezgodan, nelastan; — *heit, f.* neprilika, nezgoda, nelast. [mèriav.
 ungemäset, *adj.* neugojen; negojen.
 ungemein, *adj.* nenavadan, neobičan; osebit; redak.
 ungemengt, ungemischt, *adj.* nepoméšan; čist.
 ungemessen, *adj.* neizmèren; bez mèrenja, bez mère; *fig.* neodlučen.
 ungemünzt, *adj.* nekovan.
 ungenannt, *adj.* neimenovan, bezimèn.
 ungenect, *adj.* nedražen.
 ungenügend, *adj.* nepriklonjen, neprignut; — *heit, f.* neprignutje, nepriklonstvo, nenagnutje.
 ungenießbar, *adj.* neužitán; nejestiv.
 ungenossen, *adj.* neužit, neuživen; neuživan; daš wird ihm nicht so — hingehen, neče to njemu tako proči.
 ungenüßig, *adj.* dobrovoljan; — *adv.* dobrovolje, dobrovoljno.
 ungenügend, *adj.* nedovoljan.
 ungenügsam, *adj.* nezadovoljan; nenasičan; — *heit, f.* nezadovoljnost; nenasičnost.

Ungenüht, *adj.* netrčbovan.

Ungerordnet, *adj.* neuredjen.

Ungerächt, *adj.* neosvetjen; *f.* Ungerächt.

Ungerade, *adj.* neravan; nepar; — Zahl, lihi (liji) broj.

Ungerathen, *adj.* zao, zločest, , nevaljao, pokvaren.

Ungerethet, *adj.* neračunan; — *adv.* neračunajuč; bez računa.

Ungerethet, *adj.* krivičan, neprav, nepravičan, nepravedah; — *igfeit, f.* krivica, nepravica, nepravda, nepravednost.

Ungeretmt, *adj.* neriman, bez rime, nesličan; *fig.* neskladn, lud; — *heit, f.* neskladnost, ludost, ludoria.

Ungern, *adv.* nerado, nedrage volje.

Ungerochen, *f.* Ungerächt.

Ungerührt, *adj.* neganjen, neganht.

Ungesagt, *adj.* nerečen, nekazan.

Ungesalzen, *adj.* neslan.

Ungesattelt, *adj.* neosedlan;

Ungesäuert, *adj.* bezkvasan, bez kvasa.

Ungesäumt, *adj.* nezarubljen; (unverzüglich), bčrz, skar, hitar; — *adv.* bez zatezanja, bez okleve, odmah, udilj.

Ungeschält, *adj.* neolupljen; neoguljen; neokomljen.

Ungesehen, *adj.* neučinjen.

Ungescheit, *adj.* nepametn; — *heit, f.* nepamet.

Ungescheut, *adj.* smion; bez straha.

Ungeschicklichkeit, Ungeschicktheit, *f.* nevéština, nepodobnost.

Ungeschickt, *adj.* nevéšt, nepodoban.

Ungeschlacht, *adj.* neotesan, sirov, divji.

Ungeschliffen, *adj.* nenabrušen, tup, nenaštren; *fig.* grub, neotesan, sirov; — *heit, f.* *fig.* grubost, sirovost, neotesanost.

Ungeschmäfert, *adj.* čio, čitav, bez uzkrate.

Ungeschmeibig, *adj.* tvrđ; kčrk; — *heit, f.* tvrđoča; kčrkoča.

Ungeschminft, *adj.* nenamazn; *fig.* istinit, iskren.

Ungeschoren, *adj.* neostrižen; čina — lassen, pustiti, ostaviti koga u miru.

Ungeschworen, *adj.* neprišešen. nezaklet; bez prisege, bez zakletve.

Ungesellig, *adj.* nedruževan; neprijazn; — *heit, f.* nedruževnost; neprijaznost.

Ungeselligschafftlich, *adj.* nedruživen.

Ungesellig, *adj.* bezzakon; — *heit, f.* bezzakonost.

Ungeselmäßig, *adj.* nezakonit; — *heit, f.* nezakonitost.

Ungesttct, *adj.* neizobražen, neotesan; zlih običajah, razuzdan.

Ungestottet, *adj.* nevaren; přesan.

Ungestrichig, *adj.* nerazgovoran.

Ungestaltet, *adj.* bezobrazan, nezgapan, nezgroman, nesmotern.

Ungestieft, *adj.* bez dčrika; bez dčžala.

Ungestört, *adj.* miran.

Ungestraft, *adj.* bez kazni, nekaznjen.

Ungestüm, *n.* nagao; čestok; silovit.

Ungesund, *adj.* nezdrav; — *heit, f.* nezdravje; nezdravost.

Ungetabelt, *adj.* meukoren.

Ungetheilt, *adj.* nerazdčljen; nedčljen; — *e. štand,* nerazdčlna obvezanost.

Ungethüm, *n.* nakazn; čudo; utvora.

Ungetreu, *adj.* nevéran.

Ungewibt, *adj.* nevéžban; nevéšt.

Ungeweiht, *adj.* neposvetjen.

Ungewiß, *adj.* nestalan, nestavan, nestanovit; nesčguran; slučajan, prigodan.

Ungewissenhaft, *adj.* bezdušan, bezdčše, nesdušan; — *igfeit, f.* bezdčše.

Ungewißheit, *f.* nestalnost, nestavnost, nestanovitost; nesigurnost.

Ungewitter, *n.* nevréme, nepogoda.
 Ungewogen, *adj.* nevagan, neméren; bez mére.
 Ungewohnheit, *f.* neobičaj, nenavada.
 Ungewöhnlich, *adj.* neobičan, nenavadan; — *feit*, *f.* neobičnost, nenavadnost.
 Ungewohnt, *adj.* nepriviknjen, nenaučan.
 Ungewöhnlich, *adj.* neukrotjen, neobuzdan, nezauzdan.
 Ungewisser, *n.* gad.
 Ungewissen, *adj.* nepristojan, nedostojan.
 Ungewogen, *adj.* neodgojen; *fig.* neotesan, sirov; — *feit*, *f.* grubost, sirovost.
 Ungewöhnlich, *adj.* nezauzdan, neobuzdan.
 Ungewissheit, *adj.* nedvojben.
 Ungewungen, *adj.* neprisiljen, neusiljen, neusilovan; slóbdan, prost, priprost; — *feit*, *f.* neusiljenost; last; prostota, priprostota.
 Ungültig, *adj.* nevaljan, nezakonit; der Vertrag ist ungültig, pogodba nevalja, nije zakonita; etwas machen, načiniti da što izgubi valjanost, zakonitu silu; für — erlernen, izjayiti da što nevalja, da se što nezakonito; — *feit*, *f.* nezakonitost, nevaljalost.
 Ungläubig, *adj.* nevéran; nevérujuć.
 Ungläublich, *adj.* nevérovan; — *feit*, *f.* nevérovanost.
 Ungleich, *adj.* nejednak; nepar; neavan; različn; — *adv.* nejednako; neravno; različno; — *größt*, mnogo, puno veći.
 Ungleichartig, *adj.* raznorodan; različit, nejednak; — *feit*, *f.* raznorodnost; različitost.
 Ungleichheit, *f.* nejednakost; neravnost; različnost; neparstvo.

Ungleichförmig, *adj.* različn; neajičan; — *feit*, *f.* različnost; neajičnost.

Ungleichseitig, *adj.* nejednakostran.

Unglimpf, *n.* tvérdost, tvérdoća; grubost, sirovost; — *lich*, *adj.* tvérd; grub, sirov.

Unglück, *n.* nesréća, nezgoda; — *lich*, *adj.* nesréčan, nezgodan, nečestit; koban; — *sbete*, *m.* glasnik nesréće; — *selig*, *f.* Unglückslich; — *fall*, *m.* nezgoda, nesréća; — *stind*, *n.* zlosréća, zlobrónik; — *stifter*, — *svogel*, *m.* zloslut, zloguk.

Ungnade, *f.* nemilost.

Ungnädig, *adj.* nemilostan, nemiloserdan, nesmiljen; gnjevan, razsérćen.

Ungöttlich, *adj.* nebožji, nebožanski; bezbožan.

Ungrün, *m.* netemelj.

Ungültig, *adj.* nevaljao, nevaljan, nevrđan; — *feit*, *f.* nevaljalost, nezakožitost, *f.* Ungiltig.

Ungunst, *f.* nepogodnost; zlohotnost.

Ungünstig, *adj.* zlohotan, zlovoljan; protivan, nepogodan.

Ungut, *adj.* etwas für ungut nehmen, (im gem. Leben), zamériti, pa zlo primiti, uzeti.

Ungütig, *adj.* nedobar, neblag; — *aufnehmen*, zamériti.

Unhaltbar, *adj.* slab.

Unheil, *n.* zlo, béda, nesréća.

Unheilbar, *adj.* neizléčiv; — *feit*, *f.* neizléčivost.

Unheilig, *adj.* nesvet; bezakon, bezbožan; — *feit*, *f.* nesvetost; bezakonje, bezbožnost.

Unheilsam, *adj.* nezdrav; neprobitičan; nespasonosan.

Unheimlich, *adj.* inostran.

Unheimlich, *adj.* strahovit, čudnovit, grozan.

Unhöflich, *adj.* neuljudan, nevdoran,

nećiv; —feit, *f.* neuljudnost, nedvornost, nećivost.

Unhold, *adj.* neprignut, nepriklonjen; nemio, neugodan, neljubezan; —*m.* vrag, djavaa, neprijatelj; vēš tac, čarobnik; —*in, f.* vēštica, čarobnica.

Uniform, *f.* uniforma. (*t.*) odora; —*irt, adj.* u odori; —*irung, f.* na bava odore.

Union, *f.* sjedinjenje.

Universal, *adj.* obći; —*erbe, m.* svekupni naslćdnik; —*friegeschaft, n.* obći vojni izplatni ured, obća vojna plaćaonica.

Universität, *f.* univerzitet, sveučilište; (*in Zus.*) sveučilišni; —*bildung, f.* sveučilišno obrazovanje; —*matrifel, f.* sveučilišna matica; —*reform, f.* preobraz sveučilišta; —*studium, n.* sveučilišna nauka.

Unfe, *f.* (Art Schlangē), vēsta od zmije; vēsta od žabe kućne.

Unfennbar; Unfennlich, *adj.* nepoznav, tko se poznat nemože.

Unkenntniß, *f.* neznanstvo, neznanje.

Unkeusch, *adj.* nećist, bludač; —*heit, f.* nećistoća, bludnost.

Unflug, *adj.* nepametan; lud; —*heit, f.* nepamet, ludost.

Unkörperlich, *adj.* netělesan; beztělesan; —*heit, f.* netělesnost; beztělesnost.

Unkosten, *pl.* troškovi.

Unkräftig, *adj.* nekaj, nekrćpak, bezmoćan; —*heit, f.* nekajost, nekrćkoća, slabost.

Unkraut, *n.* plevelj; lalj, kukolj; zlatrava; —*verbirbt nicht, neće grom u koprive.*

Unkund-e, *f.* neznanje, neznanstvo; —*ig, adj.* nevēšt, nevićan, nevikao; —*ig des Schreibens, nevēšt pisanju, koji neumje, nezna pisati.*

Unlänglich, *adv.* nedavno, onomadne.

Unflugbar, *adj.* oćit, oćevidan, bćlodan, ito se tajit nemože; —*heit, f.* oćevidnost, bćlodavost.

Unlauter, *adj.* nećist; —*heit, f.* nećistoća.

Unlieblich, *adj.* nesnosan, nepodnosiv; —*heit, f.* nesnosnost, nepodhosivost.

Unselbstiam, *adj.* samovoljan, svojevolje, tko neda sobom vladati; —*heit, f.* samovolja, samovoljnost.

Unserflich, *adj.* nećiv, nećativ, ito se ćitat nemože; —*heit, f.* nećivost, nećativost.

Unlieblich, *adj.* neprijatan, neugodan, nesladak, hemio.

Unblöblich, *adj.* tko nije vrćdan hvale, neslavan; prost.

Unlust, *f.* grustnja, mćrzost; zla volja, neveselje; —*ig, adj.* neveseo.

Unmanierlich, *adj.* nedvoran, neuljudan, bez naćina, glup; —*heit, f.* nedvornost, neuljudnost, glupost.

Unmannbar, *adj.* nedoban, neodrasao; —*heit, f.* nedobnost, neodraslost.

Unmännlich, *adj.* nedostojan ćovćka, nepristojan ćovćku; mekopatan, razbludjen.

Unmaßgeblich, *adj.* nepropisni, nemćrodajni.

Unmäßiig, *adj.* nemćran, neuztegnut, netřezan, neizmćran, prekorećan; —*heit, f.* nemćrnost, netřeznost, neuztegnutje; neizmćrnost, prekorećdnost.

Unmenslich, *m.* nećovćk, nakaza; —*lich, adj.* nećovććan, neljudak; —*heit, f.* nećovććtvo.

Unmerklich, *adj.* neznatan, neopazljiv; —*heit, f.* neznatnost, neopazljivost.

Unmittelbig, *adj.* nemio, nemilostřdan, nemilostiv, tvćrd, nesmiljea.

Unmittelbar, *adv.* neposřdan; izvan; —*adv.* neposřdno; —*m*

ber Person, baš, uprav od. osohe;
—feit, *f.* neposrednost, izravnost.
Unmittheilbar, *adj.* nepriobčiv.
Unmöglich, *adj.* nemožan, nemoguć;
—feit, *f.* nemožnost, nemogućnost.
Unmoralisch, *adj.* nemoralan, nemoral-
ski, nečudoredan, razpušten.
Unnützig, *adj.* nedorašao, nedoban;
—feit, *f.* nedorašlost, nedobnost.
Unnuth, *m.* neveselje, dreselje, žal-
ost; turobnost, zla volja; —ig, *adj.*
neveseo, dreseo, žalostan; zlovo-
ljan, zle volje.
Unnachahmlich, *adj.* nenaslédny; —feit,
f. nenaslédivost.
Unnachbarlich, *adj.* nestsédan; nesu-
sédski, nekomsinski.
Unnachforschlich, *adj.* neodpustan.
Unnatürlich, *adj.* nenaravan; —feit,
f. nenaravnost.
Unnennbar, *adj.* neizrečen, neizkazan.
Unnützig, *adj.* nepotrèben, nepotrèbit;
zalih, zališan; —feit, *adj.* zalihost,
nepotrèbitost.
Unnützig, —lich, *adj.* nekoristan, nepru-
dan, bez korist; —lichfeit, *f.* ne-
korist, neprudnost.
Unobligat, *adj.* nepropisan.
Unordentlich, *adj.* neuredan; neuredjen;
zao; zločest, hêrdjav, nepošten.
Unordnung, *f.* nered; smutnja, smeća,
smetnja; —schiff, *m.* mutilac,
smutljivac; nemirančovék; pèrznè,
pèrznica.
Unparteilich, —lich, *adj.* nepristran,
nepriustran, nijednostran; —lich,
feit, *f.* nepristranost; nijednostra-
nost.
Unpass, Unpasslich, *adj.* nelagodan.
Unpasslichkeit, *f.* nelagodnost.
Unpersönlich, *adj.* neosohan, nesob-
stven.
Unpolit, *adj.* neugladjen, neulašten;
fig. neotesan, glup.

Unpolitisch, *adj.* nepolitičan; nepoli-
tički; bez politike, ne polag politike.
Unproportionirt, *adj.* nerazmèran.
Unrath, *m.* gad, smet, gnjus, pome-
tina; zalihost, zališanost; —mer-
ten, njušit prevaru.
Unrathlich, *adj.* neštedljiv, neštedan;
—feit, *f.* neštedljivost, neštednost.
Unrathsam, *adj.* neprobitačan.
Unrecht, *adj.* zao, hêrdjav; neprav,
kriv; nepravičan, krivičan, neprava-
vedan; opak; —e Seit, opaka
strana; naličje, nice; —*adv.* naopako,
zlo, hêrdjavo; krivo, nepravo;
krivično, nepravično; —ver-
stehen, naopako razumèti; —sehen,
naviđèti dobro; —*n.* nepravda,
krivica, krivda.
Unrechtmässig, *adj.* nezakonit, neza-
konski; neprav, kriv, krivičan,
nepravedan; —feit, *f.* nezakonitost;
nepravda, krivičnost.
Unredlich, *adj.* nepošten, nepravotan;
—feit, *f.* nepoštenost, nepravota.
Unregelmässig, *adj.* nepravilan, neure-
dedan; —feit, *f.* nepravilnost, neu-
rednost.
Unreif, *adj.* nezrijo, nedozrijo, nepri-
spio; —e, *f.* nezrelost; nezrešina.
Unrein, *adj.* nečist; gnjusnan, gadan;
—igfeit, *f.* nečistoća; gnjus, gad;
—lich, *adj.* nečist, neopran; gnju-
san, gadan; —lichfeit, *f.* nečistoća,
nesnaga, neopranost; gnjus, gad.
Unrepublikanisch, *adj.* protùrepubli-
kanski.
Unrichtig, *adj.* neprav, kriv, što nije
u redu; lažan, lažljiv; nezakonit,
neizpravan, zao, hêrdjav; —feit,
f. nepravost, neizpravnost; krivično-
nost; lažljivost.
Unruhe, *f.* nemir, nepokoj; razmi-
rica; smeća; smutnja; (in der Uhr)
nihaljka (od ure); —ig, *adj.* ne-

miran; nepokojan; smeten; smutjen;
uzbunjen, usnegiren; bibav, uzko-
leben.

Unrühmlich, *adj.* neslavan, nepohvalan.

Uns, *pr.* nam; nas.

Unsäglich, *adj.* neizrečen, neizkazan;
neisméran.

• Unsanft, *adj.* neblag, nekrotak, nemio;
festok, [reinigfeit.

Unsauber, Unsauberkeit, *f.* Unrein, Un-
Unschabhaft, *adj.* éitav, cio, neoítetjen,
neozledjen, nepokvaren.

Unschädlich, *adj.* neškodljiv, neštétan,
neškodan; nenaudan, nenaudljiv;
—lichkeit, *f.* neškodljivost, neštét-
nost, neškodnost; nenaudba, ne-
naudljivost.

Unschäpbar, *adj.* (was der Schätzung
nicht unterworfen), neprocénjiv; (von
unermesslichem Werthe), bezcén; —
feit, *f.* neprocénjivost; bezcénost.

Unscheinbar, *adj.* tamav; bléd; nezna-
tan; —feit, *f.* tamnost; blédost;
neznatnost.

Unschlich, *adj.* nepristojan; nepri-
ličan; —feit, *f.* nepristojnost; ne-
prilicnost.

Unschiffbar, *adj.* nebrodan, nebrodiv;
—feit, *f.* nebrodnost, nebrodivost.

Unschlachtig, *f.* Ungeschlacht.

Unschlitt, *n.* loj; —fuge, *f.* lojenica,
lojena svéca.

Unschlüssig, *adj.* neodlučen, neodvašen;
neodvažen; — machen, ustrašiti
koga; — sein, nemočj se odvážiti;
—feit, *f.* neodvaženost, neodluče-
nost; neodvaženost.

• Unschmackhaft, *adj.* netežan, nesmočan,
nesmašan, neslan; —igkeit, *f.* netek,
nesmok, nesmaš; netečnost, ne-
smočnost, nesmašnost, neslanost.

Unschmelzbar, *adj.* neraztopiv, neraz-
taljiv, netopiv, netaljiv; —feit, *f.*
netopivost, netaljivost.

Unschmerzhaft, *adj.* nebon, nebolan.

Unschuldig, *f.* bezazlenost, nevinost;
pravost, nekrivost; —ig, *adj.* be-
zazlen, nevin; prav, nekriv; —ig-
erklärung, *f.* proglašenje za nevina.

Unschwer, *adj.* netežak; lak.

Unsegen, *m.* prokletstvo.

Unselig, *adj.* nesréčan, proklet, klet,
koban; —feit, *f.* nesréca, prokle-
stvo, kletost, kobnost.

Unser, *pr.* nas, od nas, o nas; nam.

Unser, (*e, es, er, sie, das*), Unserige,

Unsrige, *pr.* naš.

Unserhaben, —wegen, —willeu; *adv.*
radi, poradi; céé nas, za nas.

Unsticher, *adj.* nesiguran; nestalan,
nestavan, nestanovit; opasan; —
heit, *f.* nesigurnost; nestanovitost;
opasnost.

Unstichtbar, *adj.* nevidion; nevidjen;
—feit, *f.* nevidionost; nevidjenost.

Unstinn, *m.* ludost, budalaština, ludo-
ria; nepamet; bezumnost; —ig,
adj. lud, budalast; bezuman; ne-
pametan; —igkeit, *f.* bezumnost,
ludost, nepamet.

Unstittig, —sam, *adj.* nesméran, ne-
krotak; nepóšten; nečudoredan;
zao, zločest, hérđjav; neotesan,
glup; —lich, *adj.* nečudoredan, ne-
póšten, zao, zločest; —lichkeit, *f.*
nečudorednost, sloba, opačina.

Unstorgsam, *adj.* bezbrižan, neskerban;
—feit, *f.* neskerb, bezbrižnost.

Unstát, —ig, *adj.* nepostojan, nestal-
lan, nestavan; vétren; —igkeit, *f.*
nepostojanstvo, nestalnost, nestav-
nost; vétrenost.

Unstátthast, *adj.* neputan, čemu nema
mésta; —igkeit, *f.* neputnost.

Unsterblich, *adj.* neuméril, bezsmértan;
—feit, *f.* neumérlost, bezsmértje.

Unstern, *m.* zla sréca, zla kob, hoh-
čest, zla svérda.

sträflich, *adj.* nekazniv, neukoran; nekriiv, prav, nevin; — *feit, f.* nekašnjivost, neukornost; nevinost, nekriivost.

treitig, *adj.* nedvojben, izstinit, stanovit; — *adv.* bez dvojbe, loista, azalsta, u istinu; da kakó. tubirt, *adj.* neučep.

ünbig, *adj.* negrššan, bezgrššan. ünbligh, *adj.* negrššan, bezgrššan; — *feit, f.* negrššnost, bezgrššnost.

abelhaft, — *ig, adj.* neukoran, eprikoran; — *haftigkeit, f.* neukorost, neprikornost.

unglich, *adj.* nevaljab, nedobar, eprištao, nepodoban, neprikladn; — *ist dazu* —, on nije za to; — *it, f.* nevaljalost, neprikladnost.

n, adv. dolj; dolé; ozdo.

n an, adv. dolj; dolj; ozdo.

n auf, von unten auf, adv. od ozdo. *r, prp.* pod, izpod; niže; međ, edju, izmedju, od; za; eine *Ber* — vierzehn Jahren, osoba, koja ima četernaest godinah, koja nije izvršila četernaestu godinu; ich rieb Ihnen — dem vorigen *Mo* — te, pisao sam vam prošastoga česca.

r, (in Zuf.) donji, dolnji; pod. *r-abgeordnete, m.* podposlanik; *r-ordnung, f.* podposlanje, pododanje; — *abtheilung, f.* podrazrešenje; nižji razred; — *admiral, m.* vice-admiral; — *arm, m.* dolnja an ruke; — *ärzt, m.* dolnji kav; — *arzt, m.* (t.) podlékar; *baften, m.* dolnja greda; — *bau, temelj, fundament;* — *bauch, m.* lnja stran terbuha; — *beamte, m.* jji, manji službenik; — *befehl* — *bet, m.* podzapovédnik; — *bett, perina.*

bind-en, v. a. podvezati; sveza-

ti, zavezati; — *ung, f.* podvezanje, podvezivanje.

Unterbleiben, v. u. ostati, ostanuti; prestat; — *n.* prestanak.

Unterbrechen, v. a. pretégnuti, prekinuti; smesti; eine *Verhandlung* —, obustaviti, prekinuti razpravu (sudnu); *Jemanden im Reden* —, preséci kome govor; in *unterbrochenen Tagen*, u dane, koji ne sléde uzastopce; — *ung, f.* smetanje; smeća; prekinutje, obustava.

Unterbreiten, v. a. podastréti; podastirati; dati, predati, podnéti.

Unterbringen, v. a. naméstiti; nastaniti; mésta komu naći; — *ung, f.* naméštenje; nastanjenje; naméštivanje.

Unterfürger, m. (t.) podvidar.

Unterlassen, adv. međjutim, međjušto, u toliko.

Unterdrücken, v. a. zatačiti, zadušiti, utaćiti, údušiti; (bebrücken), gaziti, gnještiti, tlačiti; pogaziti, potlačiti; eine *Sache*, eine *Schrift* —, zatajiti, sakriti stvar kakovu il pismo koje; — *er, m.* tlačitelj, gazitelj; — *ung, f.* tlačenje, potlačenje, gázenje; zataja.

Untere, Unterste, adj. dolnji; najdolnji; posljednji; nižji; manji; najnižji.

Untereinander, adv. međju sobom; jedno s drugim; smeteno; naopako; skupa, zajedno.

Unterfangen, sich, v. r. usuditi se, usloboditi se; — *n.* smélost, smélostvo.

Unterfeldherr, m. podvojvoda.

Unterfertig-en, v. a. podpisati; — *ung, f.* podpis.

Unterflüche, f. podvéraje, dno zemlje. *Unterförster, n.* podšumar, podlugar; — *futter, n.* postava.

Unterfüttern, *v. a.* postaviti; postavljati.

Untergang, *m.* zahod, zapad; sėdanje, zahodjenje; (Berfall), propad; razsap; razor. [nuti; poddati.

Untergeben, *v. a.* podverći; podvėrg-
Untergeben, *adj.* podlošan; pokoran; poddan; podvėrien; (in Betreff der Jurisdiction), prinadlešan, pripadan; —*e, m.* podložnik; poddanik; manji; podvėrienik.

Untergehen, *v. n.* (von der Sonne), zahoditi, zapadati, zalaziti, sėdati; (im Wasser); tonuti, utonuti; (zu Grunde gehen, propadati; propasti; gihuti; poginuti; —*end, adj.* zahodeć, zapadajuć, sėdajuć; propadajuć.

Untergeordnete, *m.* podredjen, podvėrien; podčinjen; —*e, m.* podredjenik; pođdanik, podvėrienik, podćinjenik; manji, mladji; —*gericht, n.* dolnji, nižji, manji sud; —*geschoben, adj.* podmetnut, podvėrgnut; —*gewehr, n.* sablja; mać; spada, vućac.

Untergraben, *v. a.* podkopati; podkapaťi; —*ung, f.* podkop; podkapanje.

Unterhalb, *adv.* od ozdo, dolě, s dolnje strane; —*prp.* niže, izpod.

Unterhalt, *m.* uzdržavanje; hrana; prehranjivanje, prehrana; —*en, v. a.* (part. unterhalten), hraniti; uzdržavati; uzdržavati; (ergehen), zabavljati, zabaviti; sč —, *v. r.* zabavljati se, zabaviti se; sč von etwas mit einem —, govoriti, sbo-riti, razgovarati se a kime o ćem; —*end, adj.* zabavan; —*ung, f.* hrana; uzdržavanje; razgovor; zabava.

Unterhalten, *v. a.* (part. untergehal-ten), dćržat od ozdo.

Unterhändler, *v. a.* pogadjati se, dogovarati se; —*händler, m.* pogadjalac; posrėdnik; —*handlung, f.* pogodjanje, dogovaranje; pogodba, dogovor.

Unterhauptmann, *m.* podkapetan; —*haus, a.* dolnji pod, dolnji kat (od kuće); (in England), donja zbornica; —*hemb, n.* dolnja košulja; —*hof, m.* dolnji dvor; —*holz, n.* gėrmeje, šibarje; —*hoiz, pl.* svitice, gaće; —*irbisch, adj.* podzemaljski; —*jagd, f.* mali lov.

Unterjochen, *v. a.* podvėrći, podvėrgnuti, podjarmiti, pokoriti; —*ung, f.* podvėrgnutje, podjarmljenje, pokorenje.

Unterhammeramt, *a. (t.)* podkomorni ured; —*fammerer, m.* podkomornik.

Unterfinn, *n.* —*fehle, f.* podbradak; —*liefer, f.* dolnja vilica, dolnja ćeljust; —*fleib, n.* dolnja haljina; —*fleiber, pl.* ćakšire, blaće; —*fisch, m.* podkuhar.

Unterkommen, *v. n.* mćsta, stana naći, namćstiti se, nastantiti se; —*n. mćsto; služba.*

Unterönig, *m.* vice kralj, podkralj, namćstnik kraljevski.

Unteröthig, *adj.* gnojjan.

Unterfriecken, *v. n.* podmilćti, odmilćti pod a ćto, sakriti se, odpušiti kamo.

Unterfunft, *f.* mćsto; služba; konak
Unterlage, *f.* podlog, podloga; —*land, n.* dolnja zemlja; —*künder, m.* dolnjozemac.

Unterlaß, *m.* ćhne —, bez prestanka neprestano;

Unterlassen, *v. a.* ostaviti štogod ostaviti se, mahnuti se, proći a ćega; propušćti, zapušćti, izpušćti, mimoići, zaostaviti; prest-

ti, stati; —ung, *f.* ostavljenje, zaostavljenje; neizpunjenje; propuštenje, izpuštenje, mimošastje.

Unterlaufen, *v. n.* (*part.* untergelaufen), mit —, proći, ići, otići među drugim, izmaknuti se, izpuznuti se; wenn ein Irrthum im Namen unterlaufen würde, ako bi što faleno bilo u imenu.

unterlaufen, *v. a.* (*part.* unterlaufen), einen —, metnuti se, vèri se pod koga; — *v. n.* napraviti se sukèrvica, modrica.

unter-leſte, —lippe, *f.* dolnja ustna, ustnica dolnja.

unterlegen, *v. a.* postaviti; podmetnuti; postavljati; Pferde —, mènjati konje; einer Henne Eier —, nasaditi kokoš; eine Schrift zur Bestätigung —, podnèti pismo za potvrðjenje; dem Gesetze eine andere Deutung —, dati zakonu drugè smisao.

unter-lehen, *n.* zavisan feud; —leher, *m.* podučitelj; —leib, *m.* tèrbuh.

unterliegen, *v. n.* ležat od ozdo, dolè ležati; dem Feinde, der Krankheit ic. —, pasti, podati se, svladan biti od ðega; biti podvèržen (*n. p.* espap^lcarini).

unter-lieutenant, *m.* podlajtnant.

untermauern, *v. a.* podzidati; podzidjivati.

untermengen, *v. a.* smèšati; umèšati; primèšati; zamèšati.

termiether, *m.* podnajmitelj.

terminiren, *v. a.* podkopati; podkapati.

termiſchen, *f.* Untermengen.

ternähren, *v. a.* podšiti; podšivati.

ternehm-en, *n.* —ung, *f.* poduzetje; preduzetje; posao; —en, *v.*

a. podхватiti se, poduzeti, preduzeti, uzeti na se; —enb, *adj.* poduzetan; smion, slobodan; —er, *m.* poduzetnik.

Unteroffizier, *m.* podčastnik.

Unterordn-en, *v. a.* podrediti, podvèri, podložiti; podèiniti; —ung, *f.* podredjenje, podvèrije; podèinjenost.

Unterpacht, *f.* podnajam, podarenda.

Unterparlament, *f.* Unterhaùs.

Unterpfand, *n.* zalog, *f.* Pfand.

Unterpfügen, *v. a.* zaorati.

Unterred-en, sich, *v. r.* dogovarati se; razgovarati se; —ung, *f.* dogovor; razgovor.

Unterricht, *m.* nauk, nauka, školskò poučavanje, školska nastava; (Bericht), izvèštje; (Instruction), naputak; (in Zus.) poučni, nastavni; —en, *v. a.* učiti, poučavati; naučiti; objaviti, javiti, doglasiti, izvèstiti, dati kome naputak; —er, *m.* podsudac, podsudija.

Unterrichts-anstalt, *f.* poučni zavod; —geld, *n.* (t.) poučnina, nastavnina; —ministerium, *n.* ministerstvo (doglavstvo) poučavanja (naukah); —sprache, *f.* jezik poučavanja; —wesen, *n.* (t.) poučanstvo, nastavstvo; —zweck, *m.* svèrha poučavanja, nastave.

Unterrichtung, *f.* učenje, naučavanje; nauka, nauk, poduka.

Unter-rinde, *f.* dolnja kora; —roß, *m.* dolnja haljina, dolnja suknja.

Untersag-en, *v. a.* braniti, kratiti, zabraniti, prepovèdati; —ung, *f.* zabrana, prepovèd.

Untersag, *m.* podpor; (in der Logik), manja (zasada); —schale, *f.* —schälchen, *n.* dolnji šindjan; podčasnjak.

Unterscheid-en, *v. a.* lučiti, razlučiti.

razlikovati, razlučivati; dĕliti, razdĕliti; —*enb*, *adj.* razlikujući; razlikovan; —*ende* *Werkmale*, razlikovna znamenja; —*ungeſtraft*, *f.* razbor; —*ungezeichen*, *n.* znak razlikujući; (in der Orthographie), znamenje, biljega ortografska, pravopisna.

Unterschenkel, *m.* goljen.

Unterschieden, *v. a.* podmetnuti, podloiti.

Unterschied, *m.* razluka, razlika; —*lich*, —*en*, *adj.* razlik, različan.

Unterschlagn, *m.* zataja, zatajenje; —*en*, *v. a.* (*part.* unterschlagen), Briefe *ic.*, tajiti, zatajiti pisma; einem ein Bein —, podmetnuti nogu komu.

Unterschlagen, *v. a.* (*part.* unterschlagen), podbiti, zabit od ozdo; die Beine —, prekĕrstiti noge.

Unterschlagig, (*Unterschlagtig*), *adj.* ein unterschlagiges Raub, kolo lopatasto, koje se na vodu okreće.

Unterschlagung, *f.* *f.* Unterschlag.

Unterschleif, *m.* varanje; prevar, podvala; prilika; —*geben* den Verbrechern, davati priliku (stan, konak) zločincima; (mit Waaren), krlomičarenje, siehe Schwärzen, Schmuggeln.

Unterschreiben, *v. a.* podpisati; —*ſchrift*, *f.* podpis.

Unterschule *f.* manja, niſja škola.

Unterſehen, *v. a.* (*part.* untergeſeht), metnuti, vĕrĕi dole, od ozdo; u-mĕſati, zamĕsati.

Unterſetzt, *adj.* zamaſan, tĕrceljast, malen a ĕvĕrst.

Unterſiegel-n, *v. a.* (*part.* unterſiegelt), udariti peĕat poda ſto; —*ung*, *f.* peĕat; udarenje peĕata svoga.

Unterſinken, *v. n.* (*part.* untergeſunken), tonuti; utonuti, potonuti;

pasti, propasti; propadati; —, *n.* tonuće; propadanje.

Unterſtaatsſecretär, *m.* dĕrſjavni pod-tajnik.

Unterſtammen, *v. a.* (*part.* untergeſtammt), eine Stütze —, podupĕri, podupirati, udariti .poda ſto podpor.

Unterſtand, *m.* stan; Jemand —*geben*, primiti koga na konak, dati kome stan; —*geber*, *m.* konakodavac, stanodavac.

Unterſte, *adj.* najdoljni, poſlĕdnji; najmanji; najniſnji.

Unterſtehen, *v. a.* podmetnuti, podvĕri, metnuti, zabosti poda ſto; Soldaten —, razdĕliti po drugim regementih vojnike.

Unterſtehen, *v. n.* stati, stojati poda ſim; Jemanden —, podĕinjen biti; einer Berichtbarkeit —, biti pod sudnom oblasti; —*enb*, *adj.* podĕinjen, podvĕrien kome, koji je pod kim.

Unterſtehen, *ſich*, *f.* Unterfangen.

Unterſtelle, *f.* niſe, manje mĕsto; manja ſluſba.

Unterſtellen, *v. a.* (*part.* untergeſtellt), podmetnuti, podvĕri; *ſich* —, *v. z.* stati poda ſto.

Unterſteuermann, *m.* drugi kormanjoſ, drugi pilot, drugi timunir.

Unterſtreichen, *v. a.* podvući, podbrisiati; podvlaĕiti, podbrisiivati; —*ung*, *f.* podvućenje; podvlaćenje.

Unterſtreuen, *v. a.* podsuti, podsipati, podasuti; den Pferden Stroß —, posteljati konjem, vĕro slame pod konje.

Unterſtrumpf, *m.* ĕarape, dolje bĕĕve.

Unterſtüt-en, *v. a.* podupĕri; podpirati; pomoći; pomagati; (ſich)

tigen), potvèrditi; —ung, *f.* pomoć; podpor; —ungsanstalt, *f.* pomoćni zavod; —beitrag, *m.* pomoćni prinesak; —casse, *f.* pomoćna péneznica.

Untersuch-en, *v. a.* iztraživati, proiskivati; razviditi, promotriti; razgledavati; —ung, *f.* iztraživanje, proiskivanje; razgledanje, promatranje.

Untersuchungs-commission, *f.* povèrenstvo za iztraživanje; —gefängener, *m.* zatvoreni iztraživalac; —gefängniß, *n.* —haft; *f.* iztražni zatvor (zatvor za iztraživanje); —kosten, *pl.* iztražni troškovi; —richter, *m.* iztražni sudac; —sache, *f.* iztraživanje; —verfahren, *n.* —proceß, *m.* iztražno postupanje.

Untertasse, *f.* Unterthale.

Untertauch-en, *v. a.* zagnjuriti, pognjuriti; — *v. n.* romiti; zaroniti; —ung, *f.* gnjurenje, ronjenje.

Unterthan, *m.* podložnik, poddanik.

Unterthänig (Unterthan), *adj.* podložan, podvèrien, poddan, pokoran; —feit, *f.* podložnost, podvèrienost, poddanost, pokornost.

Unterthaus, (in Zus.) podanski; —band, *n.* podanska sveza; —brandcasse, *f.* péneznica za pogorjele podanike.

Untertheil, *m.* dolnja, niža strana; —en, *v. a.* podrazdèliti, podrazdèljivati.

Untertreten, *v. n.* (*part.* untergetreten), stati, stupit poda što.

Intertreten, *v. a.* (*part.* untertreten), gaziti; pogaziti, sgaziti, razgaziti.

Interverbeß, *n.* podpalub.

Intervormund, *m.* podtutor, drugi tutor.

Intervachsen, *f.* Durchwachsen.

Unterwärts, *adv.* dolé, na dolinu.

Unterweges, *adv.* putem, na putu; uz put, mimogred, uzgred.

Unterweilen, *f.* Bißweilen.

Unterweil-en, *v. a.* učiti; naučiti; naputiti, obućavati; —ung, *f.* učenje, naučavanje; nauk.

Unterwelt, *f.* donji, podzemaljki svét; *fig.* polja elisejska.

Unterwerf-en, *v. a.* podvèri; pokoriti; poddati; Jemand der Einzelhaft —, baciti koga u inokosni zatvor; sich —, *v. r.* poddati se kome; unterworfen sein, biti poddan, podvèrien; —ung, *f.* podvèrgnutje, podvèrienje; pokorenje; poddanje.

Unterpindeb, sich, *f.* Unterstehen.

Unterworfen, *adj.* podvèrien.

Unterwuchs, *m.* germje, šibarje.

Unterwühl-en, *v. a.* podrovati, podriti, podkopavati; —ung, *f.* podkopavanje.

Unterwürfig, *adj.* podvèrien, podložan, zavisan, pokoran; —feit, *f.* podvèrienost, podložnost, pokornost, zavisnost.

Unterzeichn-en, *v. a.* podpisati; —er, *m.* podpisalac; —eter, *m.* podpisani; —ung, *f.* podpis.

Unterziehen, *v. a.* (*part.* untergezogen), podvući; podvèri, vèri, metnut od ozdo; eine Mauer —, podzidati, napraviti, zid od ozdo; — sich, *v. r.* (*part.* unterzogen), preduzeti što; predložiti; einer Sache —, podhvatiti se, podvèri se.

Unterzieh-hosen, —strumpf, *f.* Unterhosen, Unterstrumpf.

Unterzug, *m.* podpor, greda.

Unthat, *f.* zločinatvo.

Unthätchen, *n.* (im gem. Leben), mana, šalanga.

Unthätig, *adj.* bezposlen; lén; —
 feit, *f.* bezposlica; lénost.
Untheilbar, *adj.* nerazdion, nerazdél-
 ljiv; —feit, *f.* nerazdéljivost.
Unthier, *n.* nakaza, nakaz, nakazan.
Unthunlich, *adj.* nemoguć, nemožan,
 što se nemože činiti.
Unthief, *adj.* plitak; —e, plitčina,
 plitkoća; merkenta, prud (u mo-
 ru).
Unthöflich, *adj.* nesmětan, nesměr-
 tonosan.
Untragbar, *adj.* (von Blumen), nero-
 dan, neplodan; (von einer Kuh),
 neplodan, jalov; nenosljiv, što se
 nosit nemože.
Untrue, *adj.* nevěran; —e, *f.* nevěra,
 nevěrnost.
Untriiglich, *adj.* nevarav; istinit; —
 feit, *f.* nevaravost; istinitost.
Untrinfbar, *adj.* nepitak.
Untröstbar, —lich, *adj.* neutěšiv; —
 barfeit, —lichfeit, *f.* neutěha; neu-
 těšivost.
Untrüglich, *f.* Untriiglich.
Untüchtig, *adj.* nesposoban, nepodo-
 ban, nevrėdan, neprikladan, neva-
 ljao, hėrdjav; —feit, *f.* nesposob-
 nost, nepodobnost, nevrėdnost.
Untugend, *f.* porok; salinga, mana.
Unüberlegt, *adj.* nerazsudjen, neraza-
 bran, nerazmišljen, nesmotren; —
 feit, *f.* nesmotrenost.
Unüberschbar, *adj.* neizměran.
Unübersteiglich, *adj.* neprolaziv.
Unüberwindlich, *adj.* nedobitan, ne-
 pobėdiv; nepredobljiv.
Unüberwunden, *adj.* nepobėdjen, ne-
 predobljen.
Unüblich, *adj.* neobičan, nenavadan.
Unumgänglich, *adj.* nedruževan, ne-
 prijazan; neobhodan, neodpustiv;
 —feit, *f.* nedruževnost, neprijaz-
 nost; neobhodnost, neodpustivost.

Unumschränkt, *adj.* neograničen, neo-
 medjašen; —feit, *f.* neograniče-
 nost, neomedjašenost.
Unumstößlich, *adj.* neobaljiv, nepre-
 vratljiv; —feit, *f.* neobaljivost,
 neprevratljivost.
Unumwerflich, *f.* Unumstößlich.
Ununterbrochen, *adj.* neprestan, ne-
 pretėrngen; — *ad.*o. bez pre-
 s'anka, neprestano, uzastopce.
Unväterlich, *adj.* neočinski.
Unveraltet, *Unveraltet*, *adj.* neosta-
 rio.
Unveränderlich, *adj.* neproměnjiv; —
 feit, *f.* neproměnjivost.
Unverändert, *adj.* neproměnnen.
Unverantwortlich, *adj.* neodgovoran;
 —feit, *f.* neodgovornost.
Unverarbeitet, *adj.* neobdėlan, neob-
 radjen.
Unveräußerlich, *adj.* neotudjiv, neod-
 svojiv, neprodajan; —feit, *f.* neo-
 tudjivost, neodsvojivost, neprodaj-
 nost.
Unverbesserlich, *adj.* savėrašen, izvėr-
 stan; *f.* Unbefferlich; —feit, *f.* sa-
 vėrienstvo, izvėrstnost.
Unverboten, *adj.* nesakriven, nesak-
 rit.
Unverbotten, *adj.* nezabranjen, nepre-
 povidjen; dopušten.
Unverbrennlich, *adj.* neizgoriv; —
 feit, *f.* neizgorivost.
Unverbrüchlich, *adj.* neoskvėrnjiv, ne-
 prebomljiv, neprelomni; —feit, *f.*
 neoskvėrnjivost.
Unverbürgt, *adj.* neobsiguran; nes-
 gurau; nestalan.
Unverächtlich, *adj.* nesumnjiv, nepo-
 dozriteljni; —feit, *f.* nesumnj-
 vost.
Unverdammlich, *adj.* neosudljiv.
Unverbauet, *adj.* neprobavljjen.
Unverbaulich, *adj.* neprobavljiv; —

feit, *f.* neprobavljivost, neprobavljenje.
 Unverbeft, *adj.* nepokriven.
 Unverberblich, *adj.* nepokvaran.
 Unverbienftlich, *adj.* nezasluzan.
 Unverbient, *adj.* nezasluzen.
 Unverborben, *adj.* nepokvaren.
 Unverbroffen, *adj.* neutrudljiv; —
 feit, *f.* neutrudljivost.
 Unverehlich, *adj.* (von Mannspersonen), neozenjen; momak; (von Weibspersonen), neudata; moma, devojka, cura, puca.
 Unvereinbar, *adj.* neslozan, neskladn; —feit, *f.* nesloznost, nesklad, nesloga, neskladnost. [istinit.
 Unverfalscht, *adj.* prav, nepokvaren.
 Unverfanglich, *adj.* nelukav, nelovak.
 Unverfaulbar, *adj.* nesagnjilan.
 Unverganglich, *adj.* neminuć, stalan, stavan; —feit, *f.* stalnost, stavnost.
 Unvergeblich, *f.* Unverehlich.
 Unvergeffen, *adj.* nezaboravljien.
 Unvergeßlich, *adj.* nezaboravljiv.
 Unvergleichlich, *adj.* neprispodobljiv; —feit, *f.* neprispodobljivost.
 Unvergoßten, *adj.* nenaplatjen, bez uzdarja.
 Unverhalten, *adj.* odkrit, iskren; pošten; — *adv.* es ist euch —, neće vam se zamucati.
 Unverhältnismäßig, *adj.* prekoredan, bez razmjerja.
 Unverheurathet, *f.* Unverehlich.
 Unverhohert, *adj.* nezapréciv.
 Unverhofft, *adj.* nenadan.
 Unverhohlen, *adj.* otvoren, odpért; — *adv.* otvoreno, odperto.
 Unverjährbar, *adj.* nezastariv; —
 feit, *f.* nezastarivost.
 Unverjährt, *adj.* neustaran.
 Unverkauft, *adj.* neprodan.
 Unverkennbar, *adj.* očevidan, belodan, u što se nemože čovek upoznati.

Unverlangt, *adj.* nepitan, neiskan.
 Unverleßlich, —bar, *adj.* neranjiv; neoskvérnjiv, nepovrédiv, neuvrédljiv; —lichfeit, *f.* neoskvérnjivost, neuvrédljivost; —t, *adj.* cio, čitav, zdrav; neuvrédjen; neranjen.
 Unverlierbar, *adj.* neizgubljiv.
 Unverloren, *adj.* neizgubljen.
 Unverlöblich, *adj.* neugasiv.
 Unvermählt, *adj.* neoženjen.
 Unvermeidlich, *adj.* neobhodan; neuklonjiv; —feit, *f.* neobhodnost.
 Unvermeint, *f.* Unverhofft.
 Unvermerkt, *adj.* neopažen, nezapažen.
 Unvermischbar, *adj.* nepoméšiv.
 Unvermög-en, *n.* nemoć, nemogućstvo, slabost; siromaštvo, ubožtvo, nemanje, oskudnost; —end, *adj.* nemožan, nemoguć, slab; —enheit, *f.* nemožnost.
 Unvermuthet, *f.* Unverhofft.
 Unvernehmlich, *adj.* nerazumljiv, nerazgovetan; —feit, *f.* nerazumljivost, nerazgovetnost.
 Unvernunft, *f.* nerazum; nepamet, bezumje.
 Unvernünftig, *adj.* nerazuman, nepametan, bezuman.
 Unverrichtet, *adj.* neovéršen; —er Sache zurückkommen, povratiti se neučinivši ništa, vratiti se bez svake koristi.
 Unverrückt, *adj.* nepoméšten; *fig.* stalan, stavan.
 Unverschämt, *adj.* bezsraman, bezobrazan; —heit, *f.* bezobraznost, bezsramnost.
 Unverschuldet, *adj.* (ohne Schuld), nekriv, nevin; bezazlen, prav; (ohne Schulden), bez dugovah, nezadužen.
 Unverschwiegen, *adj.* bérbljav, nemučec.
 Unversehen, *f.* Unverhofft.
 Unversehens, *adv.* iz nenada.
 Unversehrt, *adj.* čitav; nepovredjen.

Unverflegbar, *adj.* neprešusan.
 Unverflegelt, *adj.* nezapečatjen, o-
 tvoren.
 Unverföhnlich, *adj.* nepomiriv; —feit,
f. nepomirivost.
 Unverföhnt, *adj.* nepomiren.
 Unverforgt, *adj.* neobskərbjen; neudat.
 Unverftand, *m.* bezumje, nerazum.
 Unverftändig, *adj.* bezúman, nerazu-
 man; glup.
 Unverftändlich, *adj.* nerazumljiv; ne-
 razgovetan; —feit, *f.* nerazumlji-
 vost; nerazgovetnost.
 Unverfucht, *adj.* neprokušan; nepo-
 kušen; neizkušen; nekušan.
 Unvertilgbar, *adj.* neiztrébljiv, neiz-
 Korépljiv.
 Unvertráglich, *adj.* neskladán, neslo-
 žán; —feit, *f.* nesklad, nesloga.
 Unverwandt, *adj.* upèrt, ukočen.
 Unverwehrt, *adj.* nezabranjen; do-
 pušten.
 Unverweigerlich, *adj.* neuzkrativ.
 Unverweigert, *adj.* neuzkratjen.
 Unverweillich, *adj.* neuvenjiv; *fig.*
 nemínué, stalan, stavan; —feit, *f.*
 neuvenjivost.
 Unverweilt, *adj.* neuvenuto, neuvenut.
 Unverwerflich, *adj.* nezabaciv, neza-
 vèršiv; —feit, *f.* nezabacivost.
 Unverweſlich, *adj.* nesagnjilan, neiz-
 tranjiv; —feit, *f.* nesagnjionost,
 neiztrunjivost.
 Unverwundlich, *adj.* nepregorljiv; ne-
 naknadljiv.
 Unverwundbar, *adj.* neranjiv; —feit,
f. neranjivost.
 Unverzagt, *adj.* smion, slobodan;
 neustrašen, neuplašen; —feit, *f.*
 smionſtyo, sloboda; neustrašenost,
 neuplašenost.
 Unverzeihlich, *adj.* neoprostiv; —feit,
f. neoprostivost. [probitka.
 Unverzinsbar, *adj.* neokamatni, bez

Unverzúglich, *adv.* bèrz, hitar, skv.
 neodvlačan, bez otežanja, taki.
 Unvollbúrtig, *adj.* *f.* Winderjúhrig.
 Unvollkommen, *adj.* nesavèrien, neiz-
 vèrstan; —feit, *f.* nesavèrienſtro,
 neizvèrſtnost.
 Unvollftándig, *adj.* nedostatan, nepod-
 pun; —feit, *f.* nedostatak, nepod-
 punost.
 Unzáhlig, *adj.* nepodpun.
 Unbegreiflich, *adj.* nepropisan, neod-
 lučan.
 Unvorhergesehen, *adj.* nepredvidán.
 Unvorſèhlich, *adj.* nehotan; —*adv.*
 nehota, nehotece.
 Unvorſichtg, *adj.* nesmotren, besopa-
 zan; —feit, *f.* nesmotrenost, bes-
 opaznost.
 Unwahr, *adj.* neistinit, lašljiv, la-
 žán; —feit, *f.* neistinitost; laš.
 Unwahrscheinlich, *adj.* nevèrojatán; —
 feit, *f.* nevèrojatnost.
 Unwandelbar, *adj.* neproménljiv.
 Unwegſam, *adj.* neprohodán.
 Unweigerlich, *adj.* neuzkratjen; bez
 prigovora, ustručavanja.
 Unweife, *adj.* nepametán.
 Unweit, *prp.* nedaleko, blizu.
 Unwerth, *adj.* nevrèdan; —*m.* nevrèd-
 nost, necèna.
 Unweſen, *n.* nered; uepodobítia.
 Unweſentlich, *adj.* nesučán, nebitán.
 Unwetter, *n.* nevrème, nepogoda, zlo
 vrème.
 Unwichtig, *adj.* neznan, malovázan;
 —feit, neznanost, malováznost.
 Unwiderſèglich, *adj.* neoprovèršiv; —
 feit, *f.* neoprovèršivost.
 Unwiderſüſſlich, *adj.* neporečan; —*feit*
f. neporečnost.
 Unwiderſpèchlich, *adj.* neprigovora;
 —feit, *f.* neprigovornost.
 Unwiderſtèhlich, *adj.* neodoljiv; —*feit*
f. neodoljivost.

Unwiederbringlich, *adj.* nepovratan, bez povratka; nenaknadljiv.
Unwille, *m.* ljutost, sèrdjba, gnjev.
Unwillfährig, *adj.* neprijazan, ne-služan.
Unwillig, *adj.* ljut, sèrdit, razljutjen, razsèren.
Unwillkührlich, *adj.* nehotan; — *adv.* nehote, nehotice.
Unwirksam, *adj.* nedèlovan, netvoran; — *feit*, *f.* nedèlovnost, netvornost.
Unwirthbar, *adj.* pust, zapušten, divji.
Unwirthschaftlich, *adj.* razmetan.
Unwissen, *adv.* neznan; neučen; ne-vèst; — *feit*, *f.* neznanje, neznanstvo; — *lich*, *adv.* neznajuè.
Unwisig, *adj.* neuman, nedomišljat, nedosètljiv.
Unwürdig, *adj.* nevrèdan, nedostojan; — *feit*, *f.* nevrèdnost, nedostojnost.
Unzahl, *f.* bezbroj, sila, množina, nebrojeno mnoštvo, slaset.
Unzählbar, *adj.* neizplatljiv.
Unzählbar, (**Unzählig**), *adj.* neizbrojan; — *feit*, *f.* neizbrojnost.
Unze, *f.* unèa.
Unzeit, *f.* nevrème, nedoba.
Unzeitig, *adj.* neudoban; nezrio; — *feit*, *f.* nezrìlost.
Unzerbrechlich, *adj.* nerazbitan.
Unzerstör-bar, — *lich*, *adj.* nerazrušiv, nerazoriv; — *barfeit*, — *lichfeit*, *f.* nerazrušivost, nerazorivost.
Unzertrenn-lich, — *bar*, *adj.* nerazluèiv, nerazdruživ; — *lichfeit*, — *barfeit*, *f.* nerazluèivost, nerazdruživost, nerazstavljivost.
Unziemlich, *f.* Ungeziemen,
Unzierlich, *adj.* neuresan.
Unzinsbar, *adj.* prost, slobodan od poreze.
Unzucht, *f.* blod, blodnost; Semanb zur — *verleiten*, zavesti koga na blod.

Unzuchtig, *adj.* bludan; — *es* Weib, bludnica, ajgiraèa, ajgirusa.
Unzufrieden, *adj.* nezadovoljan; — *heit*, *f.* nezadovoljnost.
Unzugänglich, *adj.* nepri-stupan; — *feit*, *f.* nepristupnost.
Unzufömmlich, *adj.* nenadležan; — *feit*, *f.* nenadležnost; (Unordnung) ne-red; (Schwierigkeit) teškoèa.
Unzulänglich, *adj.* nedostatan, nedovoljan; — *feit*, *f.* nedostatak, nedostatnost, nedovoljnost.
Unzulässig, *adj.* nedopustiv; — *feit*, *f.* nedopustivost.
Unzünftig, *adj.* necehovni.
Unzusammenhängend, *adj.* nesavezan.
Unzuständig, *adj.* nenadležan; — *feit*, *f.* nenadležnost.
Unzuverlässig, *adj.* nestalan, dvojbena, nesiguran; — *feit*, *f.* nestalnost, nesigurnost, dvojbenaost.
Unzweckmäßig, *adj.* nespodoban svèrsi.
Unzuverlässig, *adj.* nedvojben; — *igfeit*, *f.* nedvojbenost.
Unzweckig, *adj.* razkošan; nasladan; bludan; — *feit*, *f.* raskoša; naslada, bludnost.
Ur-ahn, — *ahn*herr, *m.* praotac; — *alt*, *adj.* prastar; — *ältermutter*, *f.* pramaèti; — *ältern*, *pl.* praroditelj, dèdovi otci; — *ältervater*, *m.* praotac, pèrvoroditelj; — *anfang*, *m.* pèrvi poèetak; — *anfänglich*, *adj.* prapoèetan.
Urbar, *adj.* izkèren; obradjen, težan, obdèlan; — *machen*, kèrciti; raditi.
Urbargelber, *pl. n.* (Bergw.) urbarina.
Urbarial, *adj.* urbarni.
Urbarium, *n.* urbar.
Urbeginn, *m.* pèrvi poèetak, pèrvi vrutak; — *begriff*, *m.* pèrva idea, misao; — *bewohner*, *m.* pèrvoselac; — *sib*, *n.* original, izvornik; — *en*

fel, *m.* praunuk, praunuće; —
 felin, *f.* praunuka, praunuće; —
 febbe, *f.* prisega, zakletva od ne-
 osvete; —großeltern, *pl.* pradéd i
 prababa; —großmutter, *f.* prababa;
 großvater, *m.* pradéd; —heber, *m.*
 početnik, začetnik, uzročnik; —in,
f. početnica, začetnica, uzročnica;
 —schaft, *f.* začetništvo, uzročniš-
 tvo, početak.

Urin, *m.* mokraća, pišaća, burež, vo-
 da; —blase, *f.* mēhur, bešika; —
 glas, *n.* burešnjak, vėrcina; —haft,
adj. mokraćast; —salz, *n.* sol od
 mokraće; —treibent, *adj.* vodogon.

Urkraft, *f.* pėrvobitna moć, sila.

Urkunde, *f.* isprava; (Zeugniß) svė-
 dočba, svėdočanstvo; —beffen, za
 potvrdu toga; —en, *v. a.* svėdo-
 ťiti; —enbeweis, *m.* dokaz ispra-
 vama; —enbuch, *n.* knjiga od is-
 pravah, ispravica; (Contracten-
 buch) pogodbenica; —stempel, *m.*
 biljeg za isprave; —lich, *adj.*
 ispravski; istinit, dostojan vėre;
 —adv. istinito; za veću vėru,
 potvrdu čega; —person, *f.* svė-
 dok.

Urtaub, *m.* odpust privremeni, vre-
 meniti oproštaj; —er, *m.* privre-
 mení odpuštenik; (Soldat) privre-
 meno odpuštení vojník; —spass,
m. privremena odpustnica.

Urne, *f.* urna, žara.

Ursprünglich, *f.* Uřđglicħ,

Ursreduction, *f.* dobívanje plodo-
 vah.

Ursquell, *m.* pėrvi vrtak, izvor, po-
 četak pėrvi.

Ursache, *f.* uzrok; razlog; prigoda;

an etwas —sein, býti čemu uzrok.

Urschrift, *f.* izvorník, prapis, pėr-
 vopis; —sprache, *f.* pėrvobitní jezik;
 izvoran jezik.

Ursprung, *m.* početak, počelo, nače-
 lo; izvor, vrtak.

Ursprünglich, *adj.* početan; izvoran;
 pėrvi, pėrvobitan.

Urstoff, *m.* pėrvobitna materia; po-
 četak, elemenat, stuhaj; —stück,
n. izvorni komad; —text, *m.* pėr-
 vopisne rėči.

Urtheil, *n.* (eines Richters), sud, pre-
 suda; (über eine Sache), mjenje,
 misao; Lossprechendes —, odpustna
 presuda; ein —fällen, sprecħen, iz-
 reći presudu; —en, *v. n.* suditi
 očemu; —abschrift, *f.* prepis pre-
 sude; —ausfertigung, *f.* opravak
 presude; —kraft, *f.* sud; —stare,
f. odredbina za presudu.

Urrurgroßmutter, *f.* praprababa; —
 großvater, *m.* prapradéd.

Urväter, *f.* Uřđstern; —verkauf, *m.*
 pėrvotna prodaja; —vertrag, *m.*
 pėrvotna pogodba; —welt, *f.* svėt
 pėrvobitní, davnji svėt; —wese,
n. bitje pėrvobitno; početak, ele-
 menat, stuhaj; —wort, *n.* korėnita
 reć; —zeit, *f.* davnje vrėme, vrė-
 me pėrvobitno; —zustand, *m.* sta-
 liš, stanje pėrvobitno.

Uso, *m.* obíčaj (u tėrgovacah.)

W.

Wacant, *adj.* prazan, *f.* Uřđbigt.

Wacang, *f.* vakancia; (in den Schu-
 len), vakacia, školní praznici.

Wabium, *n.* jemčevina.

Wagabunde, *m.* tepac, klateš, prota-
 ha, potepuh, skitalica.

Walebiciren, *f.* Uřđschibnehmen.

Valediction, *f.* oproštaj, valedikcia.

Valet, *n.* s bogom; oproštaj, razstanak; —geben, oprostiti se, s bogom reći; —schmaus, *m.* sobet, gostba, goštenje, čast od razstanka, na razstanku, za razstanak.

Valuta, *f.* (bei Wechseln *z.*), vrédnoća, *f.* Währung.

Vampyr, *m.* vampir, vukodlak.

Vanille, *f.* vanilja.

Varinaš, *m.* varina (vèrsta od duhana).

Vasall, *m.* vazal; —schaft, *f.* vazalstvo.

Vase, *f.* vaz, sud, posuda.

Vater, *m.* otac, čačko, babo, babajko.

Väterchen, *n.* otac, babajko, čačko, tata, čaća.

Vater- (in Zus.) otčinski; —herz, *n.* sèrce otčinsko; —land, *n.* otačbina, domovina; postojbina; —landsbisch, *adj.* domorodan; —landsfreund, *m.* domorodac; —landsliebe, *f.* domorodnost, ljubav domovine.

Väterlich, *adj.* otčinski; otčevan.

Vater-liebe, *f.* ljubav otčinska; —loš, *adj.* bez oca; —mord, *m.* otcoubojstvo; —mörder, *m.* —mörderin, *f.* otcoubojica; —mörderisch, *adj.* otcoubojički; —name, *m.* ime od oca.

Vatersbruder, *m.* stric; —sohn, *m.* strinić, stričević, bratućed; —stockter, *f.* strinićna; stričevica; bratućeda.

Vaterschwester, *f.* teta, tetka.

Vater-schaft, otčinstvo, otčevina; —stadt, *f.* rodno mjesto, rodni grad, postojbina; —stand, *m.* otčinstvo; —stelle, *f.* —bei jemanben vertreten, bit komu na mjesto oca, bit komu kao otac, za oca; —theil, *m.* otčinstvo, otčevina; —unser, *n.* otčenaš, molitva gospodinova.

Vegetabilien, *pl.* rastja.

Vehe, *f.* feče.

Veilchen, *n.* ljubica (cvět); —blau, *adj.* ljubičast; —geruch, *m.* miris od ljubice.

Veitstanz, *m.* vèrsta bolesti.

Velinpapier, *n.* velin, papir velinski.

Venerisch, *adj.* veneričan; venerički.

Ventil, *n.* zalétavac; —ator, *m.* odušnik.

Venus, *f.* Venere; Venera; —beule, bubanj, micina venerička; —ritter, *m.* kurvar, kurviš, bludan čovjek; —seuche, *f.* bolest venerička.

Verabfolg-en, *v. a.* dati, predati, izdati, izručiti; —en lassen, poslati, izručiti; —ung, *f.* danje, predanje, izdanje; poslanje.

Verabred-en, *v. a.* ugovoriti štogod, dogovoriti se o čem; —ung, *f.* ugovor, dogovor.

Verabsäum-en, *v. a.* propustiti, zakasniti što, zaléniti; —ung, propust, zakašnjenje.

Verabscheu-en, *v. a.* mèržiti, oduravati; —ung, *f.* mèrzenje, oduravanje; —ungswürdig, *adj.* mèrzak, mèržeć, oduran, pogan.

Verabschied-en, *v. a.* odpustiti, oprostiti koga; —ung, *f.* odpust, oproštaj; odpuštenje, oproštenje.

Veraccisen, Veracciffren, *v. a.* platiti od čega potrošninu.

Veraccordiren, *v. a.* pogoditi.

Veracht-en, *v. a.* prezirati, pogèrdjivati, pometavati, zametavati, necéniti, nehajati, nemariti; den Tod —, nemariti za smèrt, nebojati se smèrti.

Verächt-er, *m.* preziratelj; pogèrditelj; —lich, *adj.* preziran; pogèrdan; —machen etwas, gèrditi što. Berachtung, *f.* preziranje; pogèrda;

pogèrdjivanje; zametavanje; ne-
 čna.

Verähnlich-en, v. a. upodobiti; upo-
 dobljivati; —ung, f. upodobljenje;
 upodobljivanje.

Veralt-en, v. m. ostariti; —et, adj.
 ostarilo; štar.

Veränderlich, adj. proménjiv, nesta-
 lan, nepostojan; —heit, f. promé-
 njivost, nestalnost.

Veränder-n, v. a. ménjati; izméniti,
 proméniti, preinačiti; sich —, v. r.
 ménjati se; promeniti se; (heira-
 then) oženiti se; udati se; —ung,
 f. proména, izména, preinaka, prei-
 načenje, ménjanje; —ungsgebüß,
 f. pristojbina za izménu.

Veranlass-en, v. a. povod dati, uzro-
 čiti, priliku, prigodu dati; —ung,
 f. povod, prilika, prigoda, uzrok.

Veranstalt-en, v. a. pripraviti, napra-
 viti, narediti, spraviti, prirediti,
 sgotoviti; —ung, f. priredjenje,
 spravljenje, napravljenje, sgotov-
 ljenje.

Verantwort-en, v. a. odgovoriti, od-
 govarati za što; sich —, v. r. o-
 pravdati se; odgovoriti; —lich,
 adj. odgovoran, —lichkeit, f. od-
 govornost; —ung, f. opravdanje,
 odgovornost.

Verarbeit-en, v. a. uzet u posao, pre-
 dèlati, obraditi; potratiti, potro-
 šiti (u delu); —ung, f. obradjiv-
 vanje; predèlanje, potratjenje, po-
 trošenje.

Verarg-en, v. a. zamériti; —ung, f.
 zaméra; zamérenje.

Verarm-en, v. m. osiromašiti; —ung,
 f. osiromašenje.

Verarrendiren, v. a. dati u arendu,
 na arendu, pod arendu.

Verarrestiren, v. a. ustaviti, zausta-
 viti štogod.

Verarten, f. Ausarten.

Verarzeneien, v. a. potratit u medi-
 cinah.

Verassicuriren, f. Versichern.

Verauctionir-en, v. a. prodati draž-
 bom, prodavati na ličbu; —ung,
 f. licitacija, ličba, dražba.

Verausgaben, v. a. izdati.

Veräußerlich, adj. prodajan, prodan;
 odatan; —n, v. a. odati, dati
 što od sebe, odtudjiti, razsvojiti,
 prodati, odsvojiti; —ung, f. pro-
 daja, otudjenje, razsvojenje, odanje.

Verbaßen, v. a. popeći; prepeći.

Verballasten, v. a. nakécati brod sa-
 vornjom.

Verband, m. vez, sveza; (chirurgi-
 scher) zavoj.

Verbann-en, v. a. izagnati, prognati,
 protérati, propisati; —er, m. pro-
 pisalac; —ter, m. prognanik; —ung,
 f. izaganje, prognanje, progno-
 stvo.

Verbauen, v. a. pograditi, zazidariti,
 potratiti gradeć; zgraditi.

Verbeißen, v. a. sgriziti; fig. odolèti;
 gutati, progutati, progutnuti; —
 sich —, v. r. zagrizti se u što.

Verberg-en, v. a. skriti, sakriti; skri-
 vati; tajiti; —ung, f. sakritje;
 sakrivanje; tajenje.

Verbescheiden, v. a. dati odluku;
 pozvati koga pred sud.

Verbesser-er, m. popravitelj; —lich,
 adj. popravan, —n, v. a. popra-
 viti; popravljati; poboljšati; —
 ung, f. popravak; popravljenje,
 popravljanje; poboljšanje.

Verbeten, f. Abbeten.

Verbeugen, sich, v. r. pokloniti se;
 klanjati se; —ung, f. poklon, na-
 klon; poklonjenje.

Verbiegen, v. a. savnuti; savénuti
 skriviti.

Verbieten, v. a. zabraniti, prepovedati,

Verbinden, v. a. svezati, savezati, povezati, zaviti; ein Buch —, zlo, hêrdjavo svezati, premêstiti listje u knjizi; (vereinigen), složiti, sjediniti, spojiti; einen zu etwas —, obvezati; sich —, v. r. složiti se, sjediniti se; ehelich —, oženiti se, udati se; sich zu etwas —, obvezat se na što; sich einen —, obvezati koga.

Verbindlich, adj. obvezujuć; dvoran, uljudan; dêrhan, dušan, obvezan; sich zu etwas — machen, obvezat se na što; —keit, f. obvezanost, dêrhanstvo, dušanost; (Schuldigkeit), uljudnost, dvornost.

Verbindung, f. sjedinjenje, složenje; savez; eheliche —, ženitbena sveza; (von Wundärzten), vez, zavoj; zaveživanje, zavijanje; —strich, m. potez od saveza; —swôrden, n. vez, veznik.

Verbitten, v. a. moliti da se što neuchini, da što nebude; neprimiti.

Verbittern, v. a. ogorčati; ogorčivati; —ung, f. ogorčanje, ogorčivanje.

Verblasen, v. a. izduvati, izpuhati.

Verblasen, f. Erblasen.

Verblâtern, v. a. zamesti, pomesti, izgubiti (prevratjajuć listje od knjige).

Verbleiben, v. n. ostati; ostajati; —n. ostanje; es hat dabei sein —, kod toga ostaje; es soll dabei sein — haben, kod toga (tako) ima ostati.

Verbleichen, v. n. blêdêti; poblêdêti; Lobe —, umrêti, preminuti.

Verblenden, v. a. zaslêpiti; zaslêpljivati; obsêniti; —ung, f. obsêna, zaslêpljenje.

Verbleien, v. a. zaliti olovom.

Verblîchen, adj. blêd, pokojan, mêrtav.

Verblîchene, m. pokojnik; — f. pokojnica.

Verblîsst, adj. zabunjen, smutjen, zablenuť.

Verblûhen, v. n. ocvasti; venuti; uvenuti.

Verblûmt, adj. prenosan, metaforičan; metaforički; taman, nerazumljiv, spleten.

Verbluten, sich, v. r. proliti, prolivati kêrv, izteći komu kêrv; fig. iznemoći; zaboraviti se; —ung, f. iztećenje kêrvi.

Verbohren, v. a. zavêrtati; zlo, hêrdjavo vêrtati, bušiti.

Verborgen, v. a. uzajmiti, zalmo dati.

Verborgen, adj. skrit, sakrit, sakriven; tajan, potajan, otajan; im Verborgenen, tajom, kradom, u potaji; —heit, f. potaja; tamnost.

Verbot, n. zabrana, prepovêd; ustava; —leger, m. ustavnik; —schein, m. zabranica.

Verbrâmen, v. a. obšiti; obšivati; —ung, f. pervaz, obšav.

Verbrannt, adj. izgoren, izpaljem; opaljen, opečen.

Verbrauch, m. potrošak; —bar, adj. potrošljiv, potrošni; —en, v. a. trošiti, tratiti, arêti; potrošiti, potratiti, poarêti; —sabgabe, —steuer, f. potrošnina.

Verbrauen, v. a. povariti u pivu.

Verbrausen, v. n. pokipêti, povrêti; okipêti, ovrêti; utêšiti se, utakšiti se, umiriti se.

Verbrechen, v. a. slomiti, polomiti, zalomiti; skriviti, sakriviti; sich —, v. r. slomiti se, prekinuti se, pretêrgnuti se.

Verbrech-en, n. krivnja, zločinstvo; —er, m. prestupnik, krivac, zlo-

ćinac; —erin, *f.* prestupnica, krivnica, zloćinka; —crisch, *adj.* prestopan; grěšan; kloćinski.

Verbreit-en, *v. a.* razprostraniti, razširiti; razglasiti, proglasiti; —er, *m.* razprostratelj, razširitelj, razglasitelj; —ung, *f.* razprostranjenje, razširenje; prostiranje, razširivajenje; razglašenje.

Verbrenn-en, *v. a.* sažgati, sažeci; sažigati, sažigati; opaliti, izgorěti, opariti, opěriliti, opeći, spaliti; —v, *n.* izgorěti; izgarati; —lich, *adj.* izgoriv; —ung, *f.* sažganje; sažiganje; opaljenje; oparenje, opěrjenje.

Verbriefen, *v. a.* potvėrditi što pismom; —sich, obvezati se pismom.

Verbringen, *f.* Durchbringen, Zubringen.

Verbröseln, *v. a.* smėrviti, izmėrviti.

Verbrüder-n, sich, *v. r.* pobratiti se, pobratimiti se; —ung, *f.* bratimstvo; bratovština.

Verbrühen, *v. a.* opaliti, opariti, opěriliti.

Verbüchen, Verbücher-n, *v. a.* uknjižiti; —ung, *f.* uknjižba.

Verbuhst, *adj.* bludan; zaljubljen; —heit, *f.* zaljubljenost.

Verbunden, *adj.* složen, sjedinjen; savezan; zavezan; povezan; zavijen, zavít; obvezan.

Verbünd-en, *v. a.* savezati; sjediniti, složiti; sich —, *v. r.* savezati se; sjediniti se; složiti se; —ct, *adj.* savezan, svezan, sjedinjen, složen; —ct, *m.* saveznik; *f.* saveznica; —niß, *n.* Bündniß, Bund.

Verbürg-en, *v. a.* & *n.* jaměti, jeměti; sich —, jeměti se, jemac, poruk biti za što, odgovorat za što; —ung, *f.* porukanje, jamstvo, poručanstvo.

Verbutten, *v. a.* zakėrljaviti.

Vercautioniren, *v. a.* dati sigurnost zašto.

Verclusuliren, *v. a.* (t.) ograditi što zaporkama.

Verdacht, *m.* sumnja, podozrenje; gegen Jemand —schöpfen, posumnjati na koga; —haben auf Jemand, sumnjati na koga.

Verdächtig, *adj.* sumnjiv, podozriteljan.

Verdammen, *v. a.* zagatiti, pregraditi, zagradingi, zajaziti.

Verdammen-en, *v. a.* osuditi; prokleti; *fig.* huliti, koriti; pohuliti, prikoriti; —lich, *adj.* prikoran, osudan; —niß, *f.* osuda, prokletstvo; —t, *adj.* osudjen; klet, proklet; —ung, *f.* osudjenje.

Verdampfen, *v. n.* izjapiti, izvapiti, izlapiti, izvėtriti.

Verdampfen, *v. a.* činit da izjapi.

Verdanken, *v. a.* děrjan, obvezan biti, zavahiliti, zavahljavati, haran biti.

Verbau-en, *v. a.* probaviti; probavljati; —lich, *adj.* probavljiv; —lichkeit, *f.* probavljivost; —ung, *f.* probavljenje; probavljanje; —ungskraft, *f.* moć, sila probavna; —ungsmittel, *n.* srđstvo probavno; —ungskraft, *m.* sok probavni.

Verbeck, *n.* palub.

Verbeden, *v. a.* pokriti; poklopiti; *fig.* sakriti, zatajiti, potajiti.

Verbenfen, *v. a.* zaměrati; zaměrati.

Verberb, *m.* —en, *n.* kvarenje, pogibio, propadanje, padanje, propast; —en, *v. n.* ginuti; kvariti se; izopaćiti se; padati, propadati, ić po zlu; poginuti; pokvariti se; propasti; —v, *a.* kvariti; pokvariti; izopaćiti; upropastiti; sich —, *v. r.* izgubiti se; pokvariti se,

upropastiti se; lé po zlu; —er, m. kvarilac, kvaritelj; —lich, *adj.* kvarljiv; ikodljiv; pogibelan, opastan; —lichkeit, *f.* kvarljivost; ikodljivost; opastnost, pogibionost; —niß, *n.* pogibio, propast; —theit, Verborbenheit, *f.* pokvarenost, izopačenost; opačina; —ung, *f.* kvarenje; pokvaritba.

Verbeutsch-en, *v. a.* prevesti, prevoditi na jezik nemački; —ung, *f.* prevod na nemački.

Verbichten, *v. a.* zagustiti, sgustiti; gustiti.

Verbid-en, *f.* Verbichten; —ung, *f.* Verbichtung.

Verdienen, *v. a.* zaslužiti; zasluživati, vrđan biti; steći, teći, pridělati, dobiti.

Verdienst, *m.* zasluža, tečevina, dobitak.

Verdienst, *n.* zasluga; —freuz, *n.* kćerst za zasluge; (militärishes), kćerst za vojne zasluge; —lich, *adj.* zaslužan; —lichkeit, *f.* zaslužnost; —orden, *m.* zaslužni red; —voll, *adj.* zaslužan.

Verdient, *adj.* zaslužan; dobljen; stećen; zaslužan.

Verbing, *m.* zarok, pogodba, najam; —en, *v. a.* dati u najam, pogoditi se za posao kakov, najmiti koga; sich in die Kost —, pogoditi se za stol; sich —, *v. r.* najmiti se; —ung, *f.* najam; najmljenje.

Verbolmettsch-en, *v. a.* tumačiti; protumačiti, protolkovati; —ung, *f.* tumačenje; protumačenje.

Verdoppel-en, *v. a.* podvostručiti; —ung, *f.* podvostručenje.

Verdurben, *adj.* pokvaren; izopačen; opak; propao; —heit, *f.* Verderbtheit.

Verdorr-en, *v. n.* sahnuti; usahnuti;

—t, *adj.* suh, usahnuo; —ung, *f.* usahnutje.

Verdräng-en, *v. a.* izagnati, izrinuti; izgoniti; —ung, *f.* izagnanje, izrinutje, izgonjenje.

Verdreß-en, *v. a.* zavěrnuti, zavraćati; den Arm zc. —, uvinuti, uganuti; einen Schlüssel —, uvinuti ključ; die Augen —, prevěrnuti, prevraćati očima; *fig.* izopačiti, naopako tumačiti; den Kopf, Verstand —, smutiti, smesti komu glavu, mozag; den Sinn einer Rede —, izopačiti smisao govora; das Recht —, izopačiti zakon; —t, *adj.* zavěrnjen; uvinjen, uganjen; prevěrnjen; izopačen; —ung, *f.* zavěrnjivanje; uvinutje, uganutje; prevěrnjivanje; uvijanje; izopačivanje.

Verdreißfachen, *v. a.* potrostručiti.

Verdrieß-en, *v. i.* es verdrießt mich, mēzi me, sich keine Mühe, keine Kosten — lassen, nežaliti ni truda ni troškova; es verdrießt mich zu leben, dosadio mi, oměrznuo mi život; —lich, *adj.* neveseo, zlovoljan; mērzak, mēržeć, dosadan; —lichkeit, *f.* neveselje, zla volja; dosada.

Verbringen, *f.* Verdrängen.

Verbroffen, *adj.* lēn; zlovoljan; —heit, *f.* lēnost.

Verbruden, *v. a.* pošampati; zlo, hěrdjavo šampati.

Verbruß, *m.* jad, dosada, neprilika.

Verdrüsslich, *f.* Verdrießlich.

Verbusten, *f.* Verbunsten.

Verbunkel-en, *a. a.* potamniti, pomračiti; sich —, *v. r.* potamněti; —ung, *f.* pomračenje, potamjenje.

Verbünn-en, *v. a.* potanjiti, potanćati; tanjiti; židiti; raziditi; —ung, *f.* tanjenje, tanćanje; židjenje.

Verbunsten, *v. a.* izjapiti, izvapiti; izvétriti; japiti, vapiti, lapiti; vé-triti.

Verbunsten, *v. n.* umréti od sedje.

Verbunsten, *f.* Verbunsten.

Verbugen, **Verbugt machen**, *v. a.* zabuniti.

Verbeſſern, *v. a.* popraviti, poboljšati; oplemeniti; —ung, *f.* popravljenje, poboljšanje; oplemenjenje; oplemenjivanje.

Verheſſen, *v. a.* (von Mannſperſonen), oženiti, ženiti; (von Frauenzimmern), udati, udavati; —t, *adj.* oženjen; udát; —ung, *f.* ženjenje; udavanje; ženitba; udaja.

Verehren, *v. a.* ſtovati, čaſtiti, ſtimati, poſtovati, poſtivati, počtovati; einem etwas —, dati, pokloniti komu ſtogod; —en, *m.* ſtovalac; ljubovnik; —erin, *f.* ſtovalica; ljubovnica; —ung, *f.* ſtovanje, poſtovanje, počtovanje; čaſt, čaſtenje; dar, poklon; —ungswürdig, *adj.* počtovan, ſtovanja, počtovanja vrédan, doſtojan.

Verſehen, *v. a.* zakletvom, pod zakletvu obvezati; zapriſeći; —ung, *f.* zapriſeženje.

Verſein, *m.* društvo; savez, ſjedinjenje; —bar, *f.* Verſeinbarlich; —baren, *f.* Verſeinigen; —barlich, *adj.* ſlozan, ſkladan; —barung, *f.* ſjedinjenje, ſloženje; —en, *v. a.* ſjediniti, sdružititi, *f.* Verſeinigen.

Verſinfachen, *v. a.* jednoſtručiti; u jednoſtručiti, pojednoſtručiti.

Verſinigen, *v. a.* ſjediniti, ſložiti, sdružititi, pogoditi; ſakupiti; ſich —, *v. r.* ſjediniti ſe, ſložiti ſe, pogoditi ſe; ſakupiti ſe; —ung, *f.* ſjedinjenje, ſloženje; sdruženje; ſloga, ſklad, jedinstvo; ſakupljenje; —ungſrecht, *n.* pravo sdružititi ſe;

—ungſpunkt, *m.* točka od ſjedinjenja.

Verſeinſtatuten, *pl.* uſtanove društva; —zeichen, *n.* znamenje društva.

Verſein, *adj.* ſjedinjen; ſlozan; ſakupljen.

Verſeinzelnen, *v. a.* na komade, jedno po jedno prodavati; (trennen), dé-liti, lučiti, —razstavljati; —t, *adj.* jedan po jedan, ſvaki ſam ſebe, inokosan, —ung, *f.* prodaja na komade; razstavljenje, razdéljenje; inokosnost; razpadanje; —ungſverſahren, *n.* ſustava inokosnosti.

Verſeſten, *v. a.* (t.) uniſtiti, obezpešiti, utašiti; —ung, *f.* uništenje, utaštenje.

Verſetzen, *ſich*, *v. r.* ognojiti ſe; gnojiti ſe; —ung, *f.* gnoj.

Verſetzen, *v. a.* gaditi; mraziti; zagaditi, ogaditi, omraziti.

Verſenken, *v. n.* ginuti; poginuti.

Verſengen, *v. a.* ſtisnuti; ſtiakati; —ung, *f.* ſtiſkanje, ſtiſnutje.

Verſetzen, *v. a.* etwas auf einen, oſtaviti ſe komu u naſlédſtvo; —lich, *adj.* naſlédan; —ung, *f.* oſtavljenje; oſtavlanje (u naſlédſtvo).

Verſetzen, *v. a.* u rudu, u gvozdje obratiti, pretvoriti, ovékovéčiti.

Verſewigen, *v. a.* vékovititi, ſvedjeriti; uvékovititi, uſvedjeriti; —ung, *f.* uvékovitjenje, uſvedjerenje, ovékovéčenje.

Verſahren, *v. n.* poſtopati, obhoditi, iztraſivati; —v. a. voziti, razvo-ziti; den Zoll —, obići maizu, carinu; den Weg —, zaći, zabasati, zabluditi; —en, *n.* —ungſart, *f.* poſtopak, poſtopanje, obhodjenje.

Verfall, *m.* padanje, propadanje, propaſtvo, padnutje, padež; izopačenje; propaſt; ſteta; (beſt Kontraktes), minutje, minutak; —en, *v. a.*

pasti, upasti; padati, propadati, propasti; ginuti, rušiti se, srušiti se, porušiti se; auf etwas —, doč komu što na pamet; dem Fiskus —, pripasti fiskusu; (vom Wechsel), prispěti, izteći, proći, minuti; verfallene Kautiön, propala sigurnica; verfallener Wechsel, prispěla mēnica; am Körper —, gubiti se, mērsāviti, opadati; in Armuth —, osiromašiti; (verlustig werden), izgubiti što; —en, *adj.* (in Trümmer), srušen, porušen, razvaljen, provaljen; (am Körper), mērsāv, opao; (konfiskirt), konfiskovan; propao.

Verfällen, *v. a.* osuditi.

Verfallenheit, *f.* propalost.

Verfalls-tag, *m.* dan pripělosti; —zeit, *f.* minutje, minutak; rok; (einer Zahlung), vrēme za plaćanje; (eines Wechsels), vrēme mēnične pripělosti; die —zeit tritt ein, prispěva.

Verfälsch-en, *v. a.* kyariti; pōkvariti; (Münzen, Urkunden), krivotvoriti, panaćiniti; —er, *m.* kvarilac, kvaritelj; —ung, *f.* kvarenje, pokvarenje.

Verfangen, *sch.* *v. r.* zaplesti se, zamotati se, uloviti se, zamērsiti se, zaputiti se; (mit den Zähnen), zagristi se; (von Pferden), ukoćiti se noge u konja; (im Laufen), zapuhati se; (von Winden, vom Rauch), zapinjati, zadirati; das Erz verfängt sich bei der Luft, ruda gubl boju na zraku; sich im Reden verfangen, zaplesti se u govoru, sam proti sebi govoriti.

Verfangen, *v. n.* koristiti, hasniti, prđiti.

Verfänglich, *adj.* lovak, lukav, hitar; —heit, *f.* lukavština, hitrina, hitrost.

Verfärben, *sch.* *v. r.* mēnjati, promēniti boju; gubiti; pogubiti boju.

Verfass-en, *v. a.* narediti, urediti, napraviti; ein Buch —, sastaviti, pisati, napisati knjigu; etwas schriftlich —, složiti, sastaviti pismo; —er, *m.* sastavitelj, načinitelj, pisac, pisalac, spisatelj; (eines Geächtes), spēvalac; —erin, *f.* načiniteljica, pisalica, spisateljica.

Verfassung, *f.* uredba, naredba, napravljenje; zastavljenje, napisanje, spisavanje, složenje; slog; uredjenje; (Constitution), ustav; (Zustand), stališ, stanje; —smäßig, *adj.* ustavni, polag ustava; —surkunde, *f.* ustavna isprava; —swidrig, *adj.* protiv ustava.

Verfäul-bar, *adj.* sagnjilan; —en, *v. n.* sagnjiti, sagnjiliti, iztrunuti, izpērhnuti; —t, *adj.* gnjio, truo, pērhn.

Verfächt-en, *v. a.* braniti; —er, *m.* branitelj; —ung, *f.* branjenje.

Verfehlen, *v. a.* nepogoditi, promašiti; eine Gelegenheit —, propustiti prigodu; ich werde nicht —, neću pomanjkati.

Verfeiner-en, *v. a.* *fig.* ugładiti, izgładiti, izobraziti; —ung, *f.* izobraženje; izobražavanje.

Verfertig-en, *v. a.* načiniti, napraviti; načinjati, napravljati; sgotoviti; gotoviti, dogotoviti, pripraviti; —er, *m.* pravitelj, sgotovitelj, pripravitelj; —ung, *f.* načinjavanje, napravljanje; načinjavanje, pravljenje, sgotovljenje, priprava.

Verfeuer-en, *v. a.* popucati; —ung, *f.* popucanje.

Verflizen, *v. a.* smēšati, zamērsiti.

Verfäster-en, *v. a.* potamniti, pomraćiti, pomērsiti; —ung, *f.* pomraćenje, pomērsanje, pomērsina.

Verstehen, v. a. slóme napraviti na krovu.

Verstehen, s. Verwirren.

Verflechten, v. a. zaplesti; uplesti, zamérsiti, zamotati.

Verflüchten, v. a. potrošiti, potratiti kërmeé.

Verfliegen, v. n. izgubiti se, razletéti se; (als die Zeit), prolaziti, letéti, minuti; (verbünften), izjapiti, izvapjiti; sich —, v. r. zaletéti se.

Verfließ-en, v. n. teéi, proticati; prolaziti, prohoditi; minuti; —ung, f. teéenje, ték, tečaj; minutje.

Verflößen, v. a. plaviti; splaviti.

Verflossen, adj. prošasti; minuo, prošao; prošavši, minuvši.

Verfluchen-en, v. a. kleti; prokleti; proklinjati; —t, ad.; proklet, klet.

Verflüchtig-en, v. a. letotvoriti; —ung, f. letotvorba.

Verfluchung, f. proklinjanje; prokletstvo; kletva.

Verfluß, m. s. Verfließung.

Verfolg, m. nastavak; nastavljenje, produšenje.

Verfolg-en, v. a. progoniti; térati; prognati; (fortsetzen), nastaviti, produšiti; sein Recht —, tražiti pravo svoje; sein Glück —, íei, težití za sréoom; das Ziel, den Zweck —, sléditi svérhu, cilj; seinen Weg —, íei svojim putem; den Rechtsweg —, íei putem pravde; gerichtlich —, sudno postupati; schriftlich —, poslati za kim téralicu; —er, m. gonitelj, progonitelj; —erin, f. progoniteljica; —ung, f. gonjenje, progonjenje, progon, progonstvo; potéra; slédjenje; trašenje (prava); —gerichtliche —, sudno postupanje; —ungsgeist, m. duh progonstva.

Verfesten, v. a. pošderati.

Verfüg-bar, adj. razložni, razpoležni;

—en, v. a. (etwas), narediti, razrediti; (erlebigen), réšiti; —ung, f. naredba, naredjenje, razredjenje, razpoloženje, razpoložba; Jemanden etwas jur —ung stellen, dati vlast kome, da éime razpoláže.

Verführ-en, v. a. (von Waaren), veziti, razvoziti; Jemanden —, zavešti, zamamiti; kvariti, pokvariti; Neben —, govoriti; —er, m. (von Waaren), voznik, razvoznik; (einer Person), zavednik; —erin, f. razvoznica; zavednica, zavoditeljica; —erisch, adj. zavedan, zamaman; —ung, f. (von Waaren), razvoz, vožnja; fig. zamama, zavedanje, zavedba.

Verfüttern, v. a. pokèrmiti, potratiti, potrošiti kërmeé; —ung, f. pokèrmljenje.

Vergaffen, sich, v. r. zablenuiti se, zagledati se.

Vergähren, v. n. pokipéti, ovréti.

Vergaloppiren, sich, v. r. zareéi se; zabasati.

Vergällen, v. a. (einen Fisch), prošáéiti; fig. ogoréati.

Vergangen, adj. prošasti; —heit, f. prošastnost.

Vergänglich, adj. prošastan, minué, nestalan, nepostojan; —lichkeit, f. prošastje, prošastnost, nestalnost, nepostojanstvo.

Verganten, Vergantung, s. Veranctionniren, Veranctionirung.

Vergatter-n, s. Vergittern; —ung, f. sakupljanje, sticanje; die —ung schlagen, búdnjat na sakupljanje, na sticanje.

Vergeben, v. a. (die Karten), slo déšiti, salit u déljenja; einem mit Gift —, otrovati koga; eine Sache —, dati, podéšiti komu slábu; — einem —, oprostiti, prostiti; —

nem Rechte nichts —, neustupiti ništa od prava svojega; seine Leichter —, dati kóor; die Sünde —, oprostiti; odпустiti gréh; eine Waare —, platiti carina od robe.

Bergeben, *adj.* f. Bergblich.

Bergebens, *adv.* zabadava, zaludu, zaman, man, bez koristi, zaostan.

Bergblich, *adj.* (verzeislich), oprostiv, proativ, odpustán; (unhüt), neprudan, bezkoristan, tašt.

Bergbung, *f.* proštenje; oproštenje, odpustenje; otrovanje; danje, podjeljenje; ustpljenje.

Bergegenwärtig-tn, *v. a.* upredóčiti; upredóciyati; —ung, *f.* upredobnje; upredóivanje.

Bergehen, *v. n.* (verfließen), minuti, proći; prolaziti; prestat; proteći; protičiti; (zu Grunde gehen), propasti; poginuti; propadati; ginuti; umrći; sich —, *v. r.* pomanjati, isčiniti, poglediti, zaboraviti se, prestupiti; mit Worten sich — gegen Jemanden, uvrediti koga rečima.

Bergehen, *n.* Bergbung *f.* salinga, pomanjkanje, prestupak.

Bergehen, *v. a.* kúttiti; požúttiti.

Bergest, *m.* zajam; —en, *v. a.* nadariti; obdariti; platiti; povérnuti, vratiti; dati; šiniti; (sáchen), o-sveštiti se kome; Dufes mit Bósem —, vratit zlo za dobro; Gott ver-geste, es tuch' bog vam platit! Gleiches mit Gleichem —, vratiti čast u zajam; ich will es ihm schyn —, platit, čé on to meni, vrati ču ja to njemu! —er, *n.* nadaritelj, obdaritelj; vratilac; ošvetitelj; —ung, *f.* uzdarje, platja, nadarenje, obdarenje, vratanje, povérnutje; osveta; —ungrecht *n.* pravo od vratanja.

Bergesellschaft, *v. a.* sdružiti, sastaviti, sjediniti; sich —, *v. r.* sdružiti se, složiti se, sjediniti se.

Bergeffen, *v. a.* zaboraviti; sich —, *v. r.* zaboraviti se; —heit, *f.* zaborav, zaboravnost, zabit, pozabljenje.

Bergeflich, (vergeffen), *adj.* zaboravan; zaboravljiv; —heit, *f.* zaboravnost; zaboravljivost.

Bergehen, *v. a.* razmetnuti, razsuti, razočiti; razmetati, razasipati, raztakati; —ung, *f.* razmetanje, razasipanje, raztakanje; razmetnutje; razsutje.

Bergewisser-n, *v. a.* uváriti; uvéravati, osigurati; —ung, *f.* uvéranje, uvéravanje, osiguranje.

Bergiech, *v. a.* (als mit Blei x.), saliti, zalévati; (verschütten), proliti; prolévati; —ung, *f.* prolitje; prolévanje.

Bergiften, *v. a.* trovati; otrovati; —er, *m.* otrovnik; (—erin, *f.* v. trovniča; —ung, *f.* trovanje; otrovanje.

Bergisinnicht, *n.* potočnica, dubač mah (cvét); (poet.) uspomena.

Bergitter-n, *v. a.* pregraditi, ograditi, rešetkom, napraviti rešetku; —ung, *f.* rešetka.

Berglas-en, *v. a.* stakliti; postakliti; —ung, *f.* stakljenje; postakljenje.

Berglasuren, Berglasren, *v. a.* kalajiti, kalajisati; pokalajiti.

Bergleich, *m.* pogodba; —, nagodba; ugovor; uvát; popravak; dogovor; poravnanje; (Bergleichung), prispodoba, prispodobljenje, usporedjivanje; —bar, *adv.* prispodobljiv; —en, *v. a.* (streitende Parteien), pomiriti, primiriti, pogoditi; poravnati; Sachen mit einander —, prispodobiti; usporediti; sich —, *v. r.*

pogoditi se; pomiriti se; —ung, *f.* potavnanje, nagodjenje, dogovor, primirenje, pomirenje; usporedjivanje; —ungstufe, *f.* (in der Sprachlehre), stupanj od prispodobljenja; —ungswelse, *adv.* prispodobljajúc.

Berglimmen, *v. n.* ugasiti se, utérnuti se; gasiti se, térnuti.

Berglúhen, *v. n.* hladiti se; ohladiti se.

Bergnúgen, *v. a.* (befriedigen), samiriti, zadovoljiti; (ergóhen), zabaviti, zabavljáti; arajdati, veseliti, razveseliti, obradovati; sich —, *v. r.* zabavljati se, arajdati se.

Bergnúgen, *n.* zabava, veselje, radost; —lich, —sam, *adj.* zadovoljan; —t, *adj.* veseo, radostan; zádo-voljan; —ung, *f.* zabava, veselje, arajdanje; —ungsort, *m.* (t.) veselište.

Bergólb-en, *v. a.* zlatiti, pozlatiti; —er, *m.* zlatan, zlatilac; —ung, *f.* zlatjenje; pozlatjenje, pozlata.

Bergónnen, *v. a.* dopustiti, dozvoliti.

Bergótt-er-n, *v. a.* obožavati, bogotvoriti; zabrojiti medju bogove; —ung, *f.* obožavanje, bogotvorenje.

Bergwáb-en, *v. a.* zakopati; zakapati; —ung, *f.* zakapanje; zakapanje.

Bergwáscn, *v. n.* zarasti travom.

Bergwáscn, *v. n.* osédéti; sédétí.

Bergwáscn, sich, *v. r.* (von Waaren), prodati se, razpaćati se; die Hand —, uviauti, uganuti ruku; (falsch greifen), uzet jedno za drugo; sich an einen —, staviti, vérdi ruke na koga; sich an etwas —, prisvó-jiti, posvojiti što god po nepravdi; oteti, ukrasti; sich an der Kasse —, okrásti pénežnicu; sich an heiligen Dingen —, oskvrniti stvari svete; sich an den Gesetzen —, prekóršiti, prestopiti zakon.

Bergwáscn, *adj.* (von Waaren), prodan, razprodan, razpaćan.

Bergwáscn, *v. a.* povećati; umnožiti; umnožiti; —ung, *f.* povećavanje; umnožavanje; —ungsglas, *n.* sitnozoz, mikroskop, staklo povećavajuće.

Bergwáscn, Bergwáscnig, *f.* Gráuben.

Bergwáscn, *v. a.* naplatiti; náknaditi. nádoznádití; vráttiti; nádoméstítí; —ung, *f.* náknada, náplatjenje, nágrada; —ung, (in Zusam.), náknadni.

Bergwáscn, *m.* zaséka.

Bergwáscn, *m.* aps, zátvor; in — nehínen, zátvoriti, metnuti pod stránu, ustávití, uhváttítí; —befehl, *m.* zátvorna záповést; —en, *v. a.* zátvoriti; uhváttítí; —ct, *adj.* u-lóviljen, ustáviljen, uhváttjen, zátvoren, u aspu; —ung, *f.* uápíenje, zátvorenje, uhváttjenje, zátvor.

Bergwáscn, *v. n.* izgubiti se; gubiti se; zamuknuti, umuknuti.

Bergwáscn, *v. n.* ustaviti, záustávití, uzdráttítí; (verháltén), skriti, skriti, tajiti; was Sachén —, omlóti sméhu; Jemanden zu etwas —, primorati koga na što; sich —, *v. r.* bití; (sich vertragen), vládati se, rávnati se, podnositi se; (von Verháltmissen), imati se k óemnu, biti kakav; wie verhált sich die Sache? kako stoji stvar? die Sache verhált sich so, tomu je tako, stvarja takva.

Bergwáscn, *n.* primoráenje; vládanje, rávnáenje, podnošenje; uzdráttáenje; záustávljenje.

Bergwáscn, *adj.* razmér, méra; razlog; (Verhándlung), savoz; (Bzug), obzir, ogled; uznošenje; (Beschaffenheit), náčin; kakvoća; (Umstände), okolnosti; —máßig, *adj.* razmércan; po razmércu, po méri.

Verhaltung, *f.* ustavljenje, uzdržanje, vladanje; — *šbefehl*, *m.* zapovéd, naredba, za ravnanje, od vladanja.

Verhandlung, *v. a.* sporiti, vécati; razpravljati, pogadjati se; dogovarati se; (vertrauen), prodati; — *lung*, *f.* razprava, pogadjanje; prodavanje; prodaja; — *lungen*, *pl.* dogovori, sborenje.

Verhängen, *v. a.* zavésiti, zastréti; dem Herbe den Jügel —; popustiti uzdu konju; mit verhängtem Jügel, s popuštenom uzdom; *fig.* hotéti, odlúčiti, odrediti, naložiti, dopustiti; was Gott verhängt, što bog hoće; eine Strafe —, odrediti, naložiti kome kaznu; über Jemanden die Curatel —, postaviti skérbnika nad kim.

Verhängniß, *n.* sudba, sudbina, osuda, udes; — *voll*, *adj.* koban.

Verhängt, *adj.* zastért; naložen, vólúčen; odredjen.

Verharren, *v. a.* ostati; ostajati.

Verharrlich, *f.* Beharrlich.

Verharren, *n.* Verhartung, *f.* ostanak; ostajanje; posojanstvo, stajnost.

Verharrsch, *v. n.* okoriti se, napravit se kora.

Verhärten, *v. a.* otvérdnuti; tverdnuti; — *v. a.* tverdití; otvérditi; den Leib —, zatvoriti, zatvoriti tverbuk; — *et*, *adj.* tverd, otvérdnut; — *ung*, *f.* (des Leibes), zatvor, otvérdnutje; (in einem Theile des Körpers), tverdost, tverdoća.

Verhaft, *adj.* mérzak.

Verhättseln, *v. a.* maziti; razmaziti (dšte).

Verhau, (Verhaft), *m.* zaséka.

Verhauen, *v. a.* zaséci, zavaliti; sich —, *v. r.* promaziti; (im Reden), zaséci se, poséci se.

Verhauen, *f.* Vergeuben.

Verheben, *v. a.* (die Karten), zlo odignuti, nepodignuti dobro; sich —, *v. r.* prekinuti se, protérnuti se (dizanjem).

Verheeren, *v. a.* pustošiti; harati, opustiti, poharati; — *ung*, *f.* pustošenje, haranje.

Verheften, *v. a.* (ein Buch), zlo, hédjavo sašiti, svezati; (zuheften), sašiti, zasiti.

Verhehlen, *v. a.* tajiti, sakriti; derzati koga kod sebe kriomice; mučati; zamučati; — *ung*, *f.* tajenje.

Verheilen, *f.* Zuhellen.

Verheimlich-en, *v. a.* tajiti; zatajiti; — *ung*, *f.* tajenje, zataja.

Verheirath-en, *v. a.* (von Mannspersonen), ženiti; oženiti; (von Frauenzimmern), udati; udavati; — *et*, *adj.* ženjen, oženjen; udata; — *ung*, *f.* ženjenje, ženidba; udavanje, udaja, udatba.

Verheugen, *f.* Vermietzen.

Verheirathen, *f.* Verheirathen.

Verheiß-en, *v. a.* obećati; obećavati; — *ung*, *f.* obećanje.

Verheiff-en, *v. a.* (einem zu etwas), priškérbiti, pribaviti što komu, pomoć komu, da dobije što god; — *ung*, *f.* pomoć.

Verhentert, *adj.* vragometan, vragolast.

Verherrlich-en, *v. a.* slaviti; proslaviti; — *ung*, *f.* slava, proslavljenje.

Verhezen, *v. a.* dražiti, nukati, podligati.

Verheren, *f.* Beheren.

Verhinderlich, *f.* Ginderlich; — *n.*, *n.* a. prepréčiti, zapréčiti, préčiti, sméjati; zabaviti koga; — *ung*, *f.* zapréka, prepréka, smetnja, packapadanje, zabavljenje; — *ungesall*, *m.* slučaj, prepreke.

Verhoffen, *f.* Hoffen.

Verhoffen, *n.* wiber —, proti nadanju, iznenada, nenadano.

Verhoffen, *f.* Heimlich.

Verhoffen-en, *v. a.* rugati se, porugivati se kome, spèrdati se; rušiti, pogušiti; —ung, *f.* rug, ruga, poruga, porugivanje, spèrdnja.

Verhör, *n.* izpit, izpitivanje, saslušak; —en, *v. a.* (einen), izpitati; izpitivati; saslušati; poslušati; (etwas), nečuti; zlo, hèrdjavo čuti; —immer, *n.* saslušalonica.

Verhübeln, *v. a.* pokvariti; kvariti.

Verhüll-en, *v. a.* zastèrti; zavesiti; pokriti; zamotati; sakriti; —ung, *f.* zamatanje, zastiranje, pokrivanje; pokrivalo; zastor.

Verhungern, *v. s.* umèrti, poginuti od glada.

Verhungen, *f.* Verhübeln.

Verhuren, *v. a.* prokurvati, zakurvati.

Verhüt-en, *v. a.* sačuvati, obraniti, obratiti isto, ukloniti se, ugniti se čemu; —ung, *f.* sačuvanje, uklona, odvrata; —ungsmittel, *n.* odernatno sredstvo.

Verintzessiren, *f.* Verzinsen.

Verir-en, *lich*, *p. r.* zabluditi, zači, zabasati; —ung, *f.* zabluda, bludnja.

Verjag-en, *v. a.* protèrati, raztèrati, prugnati, razagnati; —ung, *f.* protèranje, razagnanje.

Verjähr-bar, *adj.* ustarav; —en, *v. n.* zastarèti, zagoditi; —t, *adj.* ustaran, ostario; (von Verurtheilen), zakorènjen; —ung, *f.* zastarèlost, zastara, zgodà.

Verjüng-en, *v. a.* pomladiti; pomladjivati; (verkleinern), omaliti, pomanjšavati; —t, *adj.* pomladjen; —er Maßstab, omaljena mèra, omaljeno mèrilo; —ung, *f.* pomladljenje, pomladjivanje.

Verkalben, *v. n.* izverci, izvergnuti, povergnuti tele.

Verkalben, *v. a.* u klak, u kreč obratiti; krečiti, klaciti; okrečiti, oklèciti; —ung, *f.* Krečība, klacība.

Verkälten, *f.* Erkälten.

Verkannt, *adj.* zlo, hèrdjavo poznat.

Verkapp-en, *v. a.* pokriti; pokrivati; sich —, *v. r.* zamotati se, poklabučiti se; —t, *adj.* zamotan; poklabučen; *fig.* tajan, otajan, zakrit.

Verkauf, *m.* prodaja; (im Pl.) prodajni; —en, *v. a.* prodati; prodavati.

Verkäufer, *m.* prodavalec; —in, *f.* prodavalica.

Verkäuflich, *adj.* prodajan; einem etwas — überlassen, prodati komu štogod.

Verkaufsgewöh, *n.* prodajnica; —note, *f.* prodajnica; —posten, *m.* prodajna stāvka; —stätte, *f.* prodavaliste; —hrunde, *f.* prodajna isprava.

Verkehr, *m.* promet, tèrgovina, pazar; obćenje; posao; saves; —en, *v. a.* (handeln), prometati, tèrgovati, pazariti, mit Semanden — obèrti, imat posla s kime; (umfahren), izvernuti, prevèrnuti, prevratiti; den Sinn einer Rede — naopako tumačiti govor kakov; (verwunden), mènjati; promèniti.

Verkehrt, *adj.* prevratjen, prevèrtjen, izvernjen; opak; —adv. naopako; —heit, *f.* opačina.

Verkehrung, *f.* prevèrnjivanje, prevratjanje, izvernjivanje; prevratjenje. [wall]

Verkeilen, *v. a.* saglaviti; zaglaviti. Verkenubar, *adj.* varav; nestal; heistink.

Verkennen, v. a. upoznati sb u što, zlo poznati, nepoznat dobro.

Verketten, v. a. lancićem svezati.

Verketten, v. a. svezati; zakovati; okovati lancem; —ung, f. svezaj; savezanje; lanac.

Verkeher-n, v. a. deriati koga na poluvěra, nazivat koga krivověcom; —ung, f. nazivanje krivověcem.

Verketten, v. a. perom providěti; sich —, v. r. narasti komu perje.

Verkiten, v. a. lemiti; zalemiti.

Verklagen, v. a. tužit; obfuziti, obaditi.

Verklager, m. tužitelj.

Verklagte, m. tuženik.

Verklagung, f. tužba; tuženje, obtuženje, obadjenje, obada.

Verklammern, v. a. ukočiti se.

Verklammern, v. a. klasfami, spojiti, pribiti, utvrditi, prikopati.

Verklaren, v. a. biati, razblistiti; fig. preobrasiti; staviti, proslaviti; —t, adv. fig. preobrazen; —ung, f. fig. preobrazenje; slava; slavjenje.

Verklarung, f. (im Gezecht), izpričba, razsvěta brodovah.

Verklarung, f. Verklarung, Ausklarung.

Verkleben, f. Verkleben.

Verkleben, v. a. pokapati, zakapati; prošiti, izliti.

Verkleben, v. a. mazati; kljajati; zamazati, omazati; zaklijati; —ung, f. mazanje; zamazanje; omazanje.

Verkleben, v. a. oblokiti; oblagati; sich —, v. r. preobući se; preoblaćiti se; —ung, f. preoblaćenje; lašljiva oděa, tudje odělo; preobuka; oblaganje; oblog.

Verkleben, v. a. omaliti, pomanj-

šati, poniziti; —lich, adj. omaljujuć; ponizujuć; —ung, f. pomanjšavanje; —ungswort, n. pomanjšavajuća rěč.

Verkleben, v. a. zalěpiti, zamazati; mazati, lěpiti.

Verkleben, v. a. okostiti, kostotvoriti, pokostotvoriti, u kost obratiti.

Verkleben, v. a. zavezati; svezati, savezati; sjediniti, složiti; —ung, f. zavezanje; savez; sjedinjenje, složenje.

Verkleben, v. a. pbkuhati, povariti; prekuhati, prevariti.

Verkleben, v. a. obratit u ugljen.

Verkleben, f. Fortkommen, Auskommen.

Verkleben, v. a. tělotvoriti; potělotvoriti; —ung, f. tělotvorba.

Verkleben, v. a. hrapiti, hranu davati.

Verkleben, sich, v. r. skriti se, sakriti se.

Verkleben, v. a. smrviti, zdrobiti, šatěti.

Verkleben, v. a. skriviti se, skuciti se.

Verkleben, v. a. osakattiti; — v. n. zakěršjaviti.

Verkleben, v. n. & r. nahladiti se, ohladiti se, ozebsti, pašebsti;

Verkleben, v. a. zatvoriti, uhvatiti, ustaviti; f. Verbittern; —ung, f. zatvor, aps; ustavijenje.

Verkleben, v. a. navěstiti; navěštivati, obznaniti; proglasiti, razglasiti, obnaroditi; —er, m. navěstitelj, obznanitelj, proglasitelj, oglasitelj; (Ausruf) lidnik; —ung, f. navěštenje, navěštivanje; (der Ehe), napověd; —

Maria, blagověst.

Verkleben, f. Auskundtschaften.

Verfünkeln, v. a. kvariti, pokvariti od prevelike majstorie.

Verfuppeln, v. a. svesti, svoditi.

Verfürzen, v. a. kratiti, pokratjivati; einem den Lohn —, odkinut što komu od plaće; Jemand —, učiniti kome krivo, prikrattiti kome što; einem die Zeit — zabavljati, zahaviti koga; —ung, f. pokratjivanje; pokratjenje, prikrata.

Verladen, v. a. tovariti; natovariti; Waaren —, izvoziti vap iz zemlje, pošiljati, robu u kakvo mjesto.

Verlag, m. izdanje, štampanje, nakladstvo; naklad, trošak; ein Buch in — nehmén, izdati knjigu o svojem trošku; (Vorwurf), predujam; —sbuch, n. —šartifel, m. knjiga vlastitoga troška; —shandlung, f. prodaja pečatanih (štateh) stvari izdanih o svom trošku; —recht, n. pravo izdavanja; —vertrag, m. pogodba o izdavanju.

Verlahmen, v. n. ohromiti, osantaviti, osepaviti.

Verlammen, v. n. izvèri, povergnuti jagnje.

Verlangen, v. a. (etwas), žuděti; hotěti; želěti; zaktěvati; pitati; iskati, tražití; es verlangt mich zu ..., rad bi znati; — n. želja, požuda, žudnja; zaktěvanje; hotenje, hjenje.

Verlänger-n, v. a. produljiti; produžiti; protegnuti što; —ung, f. produljivanje; produživanje, produženje.

Verlarven, v. a. zakrabuljiti; pokriti; sakriti.

Verlaß, m. naslědje, naslědstvo, baština, imetak, pogodba.

Verlassen, v. a. pustiti, zapustiti; ostaviti; odustati od čega; — s

r. osloniti se, pouzdati se na što.

Verlassen, adj. zapušten, pust; ostavljen; —heit, f. zapuštenost; ostavljenost.

Verlassenschaft, f. naslědje, baština, ostavština, zaostavština; —sahandlung, f. razprava ostavštine; —sacten, pl. spis o ostavštini; —sgläubiger, m. ostavštinski vèrovnik; —masse, f. masa ostavštine.

Verlässlich, adj. siguran; vèran; stavovít; opreděljeni; —heit, f. sigurnost; vèrnost.

Verlassung, f. ostavšjenje; puštenje, zapušćenje; oslanjanje, uzdanje, pouzdanje.

Verlächern, v. a. huliti, psovati; —ung, f. huljenje, psovanje.

Verlauf, m. těk, tečaj, tećenje, prozaiće; (Dauer), trajanje; nach — einiger Wochen, nakon nekoliko neděljah; vor — von vierzehn Tagen, prije nego prodje četernaest danah; vor — eines Jahres, prije nego mine, prodje godina; der ganze — der Sache erzählen, kazati na tanko, po-drobne stvar svukoliku; —en, v. a. cinem den Weg —, presěći put komu, proteć koga; — v. n. prolaziti; protezati; proći; proteći; sich —, v. r. proći; proteći; prolaziti; proticati; zabluđiti; zaići, zabasati; razterćati se, razići se; izgubiti se (na biljaru).

Verlaug-n, v. a. tajiti, zatajiti; nekati; zaněkati; odreći se, odmetnuti se; —ung, f. tajeenje; zatajenje; zaněkanje.

Verlaumben, f. Verlaumben.

Verlaut, m. beim — nach, kako se kaže, kako se govori, kako se

razasuo glas; —en, v. i. č. ver-
loutet, kaže se, veli se, govori
se, glasa se, pukao je glas, raz-
nio-se glas; sich — lassen, reči,
kazati, govoriti.

Verleb-en, v. a. proživati, prebaviti,
pretrajati, iztrajati; —t, adj. star,
ostario.

Verleichen, v. n. popucati (od suše);
ginuti, poginut od žedje.

Verlegen, v. a. zametnuti; preněti,
premestiti; (aufschieben), odgoditi,
odložiti; (versperren), zatvoriti,
zaprečiti, zagradiiti, pregraditi;
(versorgen), providěti; ein Buch
—, izdati knjigu o svom trošku;
— sich auf etwas, dati se na što.

Verlegen, adj. (von Waaren), star,
ustaran, zastaran; (in Verlegen-
heit), smućen, smeten, zabunjen.

Verlegenheit, f. smeća, zabuna; cinen
in — sejen, smeati, zabuniti koga.

Verleger, m. izdatelj, izdavaatelj o
svom trošku, nakladnik, knjigar.

Verlehn-en, Verlehn-en.

Verleiden, v. a. (einem etwas), omra-
ziti što komu.

Verleihen, v. a. posuditi, uzajmiti;
(geben, schenken), dati, darovati,
podělititi, pokloniti; —er, m. po-
sudjivalac, uzajmljivalac; —erin,
f. posudjivalica, uzajmljivalica;
—ung, f. posudjivanje; uzajmlji-
vanje; podějivanje; darovanje,
dar, poděljenje; —ungsurkunde, f.
isprava o danu, daonica.

Verleiten, v. a. (einen zu etwas),
namamiti, zavesti, skloniti, zaněti
koga na što; —er, m. zavednik;
—ung, f. namana, navedenje, za-
vedenje, zavedba.

Verlernen-en, v. a. zaboraviti, odućiti
se; —ung, f. oduka, zaboravljenje.

Verlesen, v. a. čitati; pročitati,

(aussuchen, reinigen), čistiti, pre-
birati; die Soldaten —, čitati,
svati vojnike.

Verlesen, v. a. (beschäftigen), oštetiiti,
pokvariti; ozlediti, raniti, uvrediti;
oskvěrnuti; prekěrsiti; —er, m.
ozlednik, ozleditelj; uvrědnik,
uvrěditelj; presomnik, prekěrsitelj;
—lich, adj. ranjiv; ozledan; uvrě-
dan; —ter, m. ozledjenik, uvrě-
djenik; —ung, f. rana, ozleda; u-
vrěda, oskvěrnutje; prekěrsenje.

Verleugnen, v. a. zatajiti.

Verleumb-en; v. a. klevetati, cěrniti,
ogovarati, opadati, zloglasiti, be-
diti, panjkati, potvorati; —er, m.
klevetnik, ogovaralac, ogovornik,
opadnik; —erin, f. klevetnica,
ogovaralica; —erisch; adj. ogovo-
ran, klevetan, opadan; —ung, f.
ogovaranje, opadanje, klevetanje,
potvora, zloglasenje.

Verlieben sich, v. r. (in), zaljubiti
se; —t, adj. zaljubljen; —heit, f.
zaljubljena ćud.

Verliegen, v. n. zaležati se.

Verlierbar, adj. izgubljiv.

Verlieren, v. a. izgubiti, pogubiti;
gubiti; den Verlust —, poluděti;
die Gesundheit —, razbolěti se;
sich —, v. r. gubiti se, nestajati,
ptolaziti; minuti; sich aus den
Augen —, zamaći, zamaknuti,
izmaći izpred očuh.

Verloben, v. a. obećati, zaručiti.

Verlobniß, m. Verlobung, f. zaruke,
vėritba, pėstena.

Verlobte, m. vėrenik, zarućnik; —
f. vėrenica, zarućnica.

Verlochen, v. a. prěsupiti, prověrtati,
probušiti; tobtes Vieh —, zakopati,
zakapat stāvihu.

Verlochsteynen, v. a. zarupiti.

Verlochern, v. a. (im gem. Leben);

poharšiti, potratiti, razasati, razmetnuti.

Verlobern, v. n. pobuktati, poplabanjati, izgorsiti.

Verloren, adj. lahljiv, lažljivac, laža.

Verlohnem, es verlohnt der Mühe nicht, adv. nije vrdao truda.

Verloren, adj. izgubljen; fig. propao; —gehen, izgubiti se.

Verlösch en, v. n. gasiti se; ugasiti se; tēnuti; utēnuti se; —ung, f. gašenje, tēnutje; ugašenje, utēnutje.

Verloſ-en, p. a. vući idrēbe, idrēbati; —ung, f. fārēbanje; idrēb.

Verlöthen, v. a. zapojiti, spojiti; zapojavati.

Verlust, m. gubitak, izgubitak, kvar; —im Spiel, što je, tko zaigrao; auf Gewinn und —, na grēu; —ig, adj. lišen, whiljen; sich einer Sache — machen, hlāiti se čega; einer Sache — werden, izgubiti stogod; —(im Spiel), zaigrati što; (im Prozeß), zapravdati što.

Vermachen, v. a. zabušiti, začepiti, zatvoriti; (im Testamente), ostaviti, zapisati kome što, zavēstati.

Vermächtniß, n. ostavak, zapis; —geber, n. zapisatelj, zavēstatelj; —nehmer, m. zapisovnik; —stück, n. zapisak, zavēstana, zapisana kome stvar.

Vermahlen, v. a. (Mehl), samēti.

Vermalen, v. a. (die Farben), potratiti, potrošiti svu boju.

Vermählen, v. a. oženiti, ženiti; udati, udavati; —ung, f. ženitba, udatba, vōvānje; —ungsfchein, f. vōvāno pismo.

Vermahn-en, v. a. opomenuti; opominjati; —ung, f. opomena.

Vermaleben-en, v. a. prokleti; pro-

klinjati, kleti; —et, adj. proklet, klet; —ung, f. proklinjanje; prokletstvo.

Vermahnigfaltigen, f. Vervielfältigen.

Vermänteln, f. Vermänteln.

Vermarken, v. a. staviti granice, medje, ograničiti, ograditi, omeđajiti.

Vermauern, v. a. (zum Mauern verwenden), posidati; eine Defnung —, zaklāati.

Vermehr-bar, adj. umnoživ; —en, v. a. množiti; umnožiti; množavati; —ung, f. umnožanje, množenje, umnožavanje.

Vermehren, v. n. izbēgivati, mlađjati se, ugibati se čega, —lich, adj. izbēžan, obhoda, uklonjiv; —ung, f. izbēgavanje, uklonjanje, ugibanje; bei — der Ungnade, inače izgubit će cesarsku milost.

Vermehren, v. a. mliliti, sēniti, suditi.

Vermehrt, Vermehrtlich, adj. namiljen.

Vermeld-en, v. a. javiti, objaviti, oglasiti, doglasiti; —ung, f. javljenje, objavljenje.

Vermengen, v. a. mēšati; smēšati; pomēšati; —ung, f. mēšanje; smēšanje; pomēšanje.

Vermerk-en, v. a. opaziti; zablijesiti; ung, f. opazka; opačenje; bilješka; zabilješenje.

Vermessen, v. a. mēriti; izmēriti; sich —, p. r. kalit'u mērenju; (schwören), kleti se, zaklinjati se; (prüfen), hvakiti se, ivastati, veštati se; samēriti se; sich zu viel — dēran, dērovit biti.

Vermessen, adj. dēran, dērovit; —heit, f. dēranost, dērovitost; —lich, adj. dērano, dērovito.

Vermessung, f. izmērenje, izmēra.

Vernehen, v. a. plaćiti, dat ujam; —ung, f. plaćanje uja; ujam.
Vernehen, v. n. u najam dati, pod kiriju dati, najmiti; sich —, v. r. najmiti se; —er, m. najmodavac, tko što daje u najam, pod kiriju; —ung, f. najam; najmljenje; najmivanje.
Vernehen, v. a. omaliti, pomanjšati; obaliti; —ung, f. pomanjšanje, omalj enje; obalj enje.
Vernehen, v. a. mešati; smešati; pomiešati; —t, uđj. mešoviti; smešan; pomiešan; mešan; —ung, f. mešanje; pomiešanje; smesa; fischliche —, obćenje puteno.
Vernehen, v. a. naći, opaziti, da što falt, falt kome itogod, manja kati, bit izgubio itogod; vermissen Ruhen, izmakla karist; —ung, f. manjkanje, pomanjkanje.
Vernehen, v. a. posredovati; umiriti, primiriti, pomiriti, spraviti, pohaćiniti; einen Frieden —, raditi o miru.
Vernehen, prp. po; kroz.
Vernehen, f. hodotajstvo, posredništvo.
Vernehen, m. posrednik, hodotaj; —in, f. hodotajica, posrednica.
Vernehen, v. n. iztrunuti, sagnjiliti; gnjiliti, trunuti; —ung, f. sagnjiljenje, iztrunjenje; gnjiljenje, trunjenje.
Vernehen, prp. (in Kraft), po, polag, kršpost.
Vernehen, n. (Kraft), sila, moć, kršpost; (Wesisthum), imovina, imanje, imetak.
Vernehen, v. a. moći, vlast, moć, stlu imati; u bitju biti; viel bei einem, über einen —, vele, mnogo vrediti u koga; einen zu etwas —, skloniti koga na što; —end, uđj.

moć, tko što može; imuć; bogat; kadar, sposoban, podoban.
Vernehen, besennniß, n. prokaz imovine; —beschreibung, f. popis imovine, nadjevnik; —los, uđj. bez imovine; —losigkeit, f. bezimućnost; —steuer, f. (t) imovinarina, imovina; —umstände, pl. m. srećstva; imanje, imetak.
Vernehen, v. n. sagnjiliti, iztrunuti.
Vernehen, v. a. zamotati, zaviti, zakrabuljiti, poklabučiti, preobući; —ung, f. laaljiva odleća, tuđe odlelo, zakrabuljenje.
Vernehen, v. a. obratit u novce; potratit u kovanje novcah.
Vernehen, v. a. misliti, sećniti, suditi, predmnivati; sumnjati; —lich, uđj. vjerojatan, predmnivan; —adv. vjerojatno, po svoj prilici; mozebiti; —ung, f. predmnjeva, misao, sumnja.
Vernehen, v. a. zanemariti, zapustiti; —ung, f. nemar, zapuštenje; zanemarenje.
Vernehen, v. a. zakovati; zabiti; pribiti čavli; das Pferd —, raniti konja podkivajuć; das Geschütz —, zagvozdit topove; —ung, f. zagvozdjenje, zagvozda.
Vernehen, v. a. zašiti; pošiti.
Vernehen, sich, v. r. zarasti se.
Vernehen, sich, v. r. zaljubiti se u što, poludeti za čim; in etwas vernarrt sein, lud zu čim biti.
Vernehen, v. a. polizati, potratiti u slastice.
Vernehen, v. a. čuti; slušati, poslušati; posluhnuti; razumeti; einen über eine Sache —, pitati, izpitivati, saslušati koga o čem; sich — lassen, reći, kazati, govoriti.

Vernehmen, *n.* (gutes —), sloga, sklad; prijateljstvo.

Vernehmen, *n.* dem Vernehmen nach, kako se veli, kako se čuje, kao što se kaže.

Vernehmlich, *adj.* razumljiv, razgovetan; —*feit*, *f.* razumljivost, razgovetnost.

Vernehmung, *f.* izpitivanje, saslušanje; (Verhör), saslušak.

Verneigen, *sich*, *v. r.* pokloniti se; klanjati se; —*ung*, *f.* poklon, naklon.

Vernein-en, *v. a.* nekati; zanekati, reć da ne, odricati; —*end*, *adj.* nekajuć, nekovni, protivan; im —*enden* Falle, ako bi tko nekao, u protivnom slučaju; —*ende* Verbindung, nekovni uvjet; —*ung*, *f.* nekahje, nek, zanekanje.

Vernicht-en, *v. a.* uništiti; uništivati; iztrčebiti; —*ung*, *f.* uništenje; iztrčbljenje; uništivanje.

Vernieten, *v. a.* pribiti, zabit čavlići.

Vernunft, *f.* um, razum; razlog; pamet.

Vernunftseli, *f.* mudrovanje.

Vernunfteln, *v. n.* mudrovati.

Vernünftig, *adj.* uman, razuman;

razlozan; pametan; —*feit*, *f.* pamet.

Vernunftkraft, —*fähigkeit*, *f.* um,

razum; razlog; —*lehre*, *f.* logika.

Vernunftler, *m.* mudriša; čepidlaka.

Vernunftlos, *adj.* bezuman; bezraz-

lozan, neuman; —*losigkeit*, *f.* bez-

umje, bezumnost, neumnost; —

mäßig, *adj.* razuman; razlozan; po

umu; —*schluß*, *m.* umovanje; —

widrig, *adj.* bezuman, protivan

razlogu.

Veröbn-en, *v. a.* pustoliti; opustiti,

opustošiti; —*v. n.* opustiti; —

ung, *f.* puštošenje; opustošenje.

Veroffenbaren, *f.* Offenbaren.

Veröffentlich-en, *v. a.* objaviti; —

ung, *f.* objavljenje.

Verordn-en, *v. a.* zapovijediti; (fest-

setzen, bestimmen), narediti, odrediti;

ustanoviti; Arzneien —, prepisati,

harediti; gerichtlich —, odlučiti;

— *etc*, *m.* naredjenik; — *ung*, *f.*

naredba, uredba; — *ungsweg*, *m.*

naredbeni put.

Verpacht-en, *v. a.* dati u zakup; iz-

rendirati; —*et*, *m.* izarendator,

zakupodavac; —*ung*, *f.* izarendi-

ranje, danje, u zakup.

Verpachten, *v. a.* potratiti u tovarenje,

u spremanje preteži; *f.* Cinar-

den.

Verpallisabiren, *v. a.* obiti, ograditi

koljem.

Verpanzern, *v. a.* odeti, odénuti o-

klopom.

Verpassen, *v. a.* propustiti; zanema-

riti.

Verpeß-en, *v. a.* okužiti; —*et*, *adj.*

okužen.

Verpetschiren, **Verpetschaften**, *v. a.*

pečatiti; zapačatiti.

Verpfehl-en, *v. a.* obiti, ograditi ko-

ljem; —*ung*, *f.* ograda od kolja.

Verpfänd-en, *v. a.* založiti, dati u

zalog; —*er*, *m.* založitelj; —*ung*,

f. založenje, založba, zalog.

Verpfeffern, *v. a.* prepačiti, prebi-

heriti.

Verpflanzen, *v. a.* presaditi; pre-

sadjivati; —*er*, *m.* presaditelj;

presadjivalac; —*ung*, *f.* presadje-

nje; presadjivanje.

Verpflegen, *v. a.* skrbiti; oskrbiti,

snabděti, uzdržavati, starati se

hraniti; (warten), negovati, dvo-

rišti koga; —*er*, *m.* hranitelj; —

contract, *m.* oskərbna, snabděna

pogodba; —*magazin*, *n.* (t.) *

skerbniča, snabděvniča; — *överwält*, *m.* oskərbni upravnik; — *swesen*, *n.* (subjectiv) oskərbstvo; (objectiv) oskərbničtvo; — *ung*, *f.* hrana; hranjenje; uzdržanje; skerb, briga; nega, dvorba; — *uggsanstait*, *f.* oskərbilliste, snabděvaliste.

Verpflichten, *v. a.* obvezati, ovezati; — *ct*, *adj.* obvezan, dužan, děržan; — *cttr*, *m.* obvezanik; — *ung*, *f.* dužnost; děržanstvo; obezva.

Verpflichten, *v. a.* zaglaviti, utvėrditi.

Verpflichten, *v. a.* provėditi dobroćinstvom (cėrkvenim); — *ung*, *f.* podėljenje dobroćinstva (cėrkvenoga).

Verpflichten, *v. a.* kyariti; pokvariti; spėrtljati.

Verpflichten, *v. a.* zasmoliti; osmoliti; posmoliti.

Verpflicht sein, *v. n.* dert na što biti; imat zub na što.

Verpflichtung, *f.* smoljenje; zasmoljenje; posmoljenje.

Verpflichtern, *v. a.* potrođiti, potratiti, poharćiti, pobacati; *sich* — *v. a. r.* spandjati se, slizati se s kim.

Verpflichten, *v. n.* popaliti, poputati (prah).

Verpflichten, *v. a.* prebaviti, iztrajati vėrme u razgovoru, bėrbljanju.

Verpflichten, *v. a.* zabraniti što pod kazan.

Verpflichten, *v. a.* požderati, raztoćiti.

Verpflichten, *v. a.* provėditi hranom; — *ung*, *f.* hrana; provėdjanje hranom.

Verpflichten, *v. a.* zapravdati, potratiti u pravde.

Verpflichten, *v. n.* pucati; puknuti;

sich — *v. r.* (im gem. Leben), bubnuti, lupnuti; bubati, lupati; koje šta govoriti; — *ung*, *f.* pucaanje; bubanje, lupanje; bubnutje.

Verpflichten, *sich*, *v. r.* prevoriti se u ninsu.

Verpflichten, *v. n.* zabreknuti, nabreknuti; — *lassen*, zamoćiti, nakvasiti, ćinit da zabrekne stogod.

Verpflichten, *v. a.* amalgamovati; — *ung*, *f.* amalgamovanje, amalgamacia, smėš.

Verpflichten, *v. a.* ograditi što; — *ung*, *f.* ograda; ogradjenje.

Verpflichten, — *en*; *v. a.* zagraditi; zagradjivati; — *elung*, *f.* zagrada.

Verpflichten, *v. n.* zarasti, obrasti travom.

Verpflichten, *m.* izdaja, izdajstvo; — *en*, *v. a.* einen, izdati, odati; (treulos an einem werden), iznevėrtiti koga; ein Geheintniß —, odkriti, odati, opovėditi etajstvo.

Verpflichten, *m.* izdajica, izdajnik; iznevėritelj, nevėra; — *st*, *f.* izdaja, izdajstvo; — *in*, *f.* izdajnica; — *isch*, *adj.* izdavan, izdajan, nevėran.

Verpflichten, *v. n.* izjapiti; izvėtriti; — *v. a.* popuđiti (*n. p.* duhan).

Verpflichten, *v. a.* zabaciti, zametnuti, izgubiti spremajuć.

Verpflichten, *v. n.* prosumėti.

Verpflichten, *v. a.* dati raćun, položiti raćun, uraćunati; zaraćunati; *sich* gegenseitig —, proraćunati se s kime; *sich* — *v. r.* (irren), saliti u raćunu; — *ung*, *f.* raćun; raćunanje; bludnja; salinga u raćunu; *in* — *sein*, stėhen/ imati raćun s kime, imati, dati raćun; was *in* — *bleibt*, što ostaje na raćunu; — *ungsart*, *f.* naćim davanja raćuna; — *ungskunde*, *f.* nauka o davanju raćuna.

Verreden, v. n. cĕrknuti, lipsati; cĕrkavati, lipsavati.

Verreden, v. a. zareći se, zateći se, zavĕćati se; odreći se ĕega; ſich —, v. r. zareći se, ſalit u govoru.

Verreiben, f. Zerreiben.

Verreiben, v. n. otići, opraviti se na put; —, v. a. potratiti putujući.

Verreiben, v. a. pokidati; poderati; potĕrgati.

Verreiten, v. a. potratiti, poderati jašuć; ſich —, v. r. zateći, zabasati na konju.

Verreiben, v. a. uganuti, uvinuti; izćasiti; —ung, f. uganjenje, uvinjenje, izćašenje.

Verreimen, v. a. (einem den Weg), presćći put komu.

Verriechen, v. a. opraviti, opravljati, obaviti, svĕrĕiti, ovĕrĕiti; —ung, f. opravljanje, obavljanje; obavljenje, opravljanje; posao, radnja.

Verriechen, v. n. & ſich —, v. r. izvĕtriti, izjapiti, izvapiti, izjapati.

Verriegeln, v. a. zakraćunati, romanom zatvoriti.

Verringern, f. Vermindern.

Verrinnen, v. n. proteći; izteći; proticati; izticati.

Verrotten, v. n. hĕrdjati, hĕrdjati; zahĕrdjati, pohĕrdjati; —t, adj. hĕrdjav, zahĕrdjan; —ung, f. hĕrdja.

Verrotten, f. Verkaufen, Vermoern.

Verrucht, adj. opak, pogan, sloĕest, bezbošan; —heit, f. bezbožnost, opačina.

Verrücken, v. a. odmaknuti; odhvatiti; premĕstiti; eicem den Kopf —, smesti, smuti kome glavu.

Verrückt, adj. odmaknjen; premĕšten; ſig. smušen, sulud; —heit, f. smušenost, ludost.

Verrückung, f. odmaenje; odmaknutje; ſig. smušenost, ludost, ludovanje.

Verrufen, v. a. ozloglaſiti; zloglaſiti; raznĕti, razglaſiti; eincünje —, zabraniti, ukinuti novac kakav.

Verrufen, adj. ozloglaſien, poznat, razglaſien, razvikan.

Verrufung, f. ozloglašenje; zabranjenje, ukinutje novca kakova.

Vers, m. vers, stih, redak.

Versagen, v. a. (vſprechen), obeſati, obreći drugomu; (abſchlagen), uzkrati, odreći; — v. n. (von Schießgewehr), neućgati; planuti, ne sastaviti (ne sastavi ma piška); —ung, f. obeſanje, obrešenje; uzkratjenje.

Versalbuchſtab, m. veliko slovo, pisme.

Versagen, v. a. presoliti; eicem die Freude —, kvariti, pokvariti komu veselje.

Versammeln, v. a. kupiti, spravljati; sakupiti, skupiti, spraviti.

Versammlung, f. skupština; (Synode, Landtag), sabor, sastanak; —ort, m. skupalca, skupiſte.

Versanden, v. a. zasuti pĕskom; — v. n. zasuti se pĕskom.

Versart, f. vĕrsta od versa.

Versatz, m. zalog; (von Metallen), smĕſa; —amt, n. (f.) zalogaonica, založionica; —zettel, n. molina veduſja.

Versauen, v. a. oprasiti, omdĕljati, zagaditi.

Versauern, v. n. kisnuti; prekisnuti, ukisati se; in einem Hute —, ostarĕti u služi kakovoj.

Versauern, v. a. kisati, kiseliti; ukisati, ukiseliti.

Verkaufen, v. a. zopiti, zalokati.

Veršäumen, v. a. (vernachlässigen),
zaleñiti, zanemariti, propustiti;
(ju - štät konnen), zakasñiti, za-
kärzmati, odocñiti - ñš, n. -
ung, f. lönost, nemar, nehajstvo;
kañjenje, kärzmanje, zakasñenje,
odocñenje.

Veršauw, w. stihotvorstvo, sklad
versa.

Veršchaffen, v. a. prodati.

Veršchaffen, v. a. dati; nahaviti, do-
baviti, pribaviti, priskesbiti; —
ung, f. nabavljenje, dobavljenje;
dobavljanje, nabavljanje.

Veršchaffen, v. a. prebaviti, iztrajati
a. -li.

Veršchaffen, v. d. korice napraviti.

Veršchaffen, v. n. gubiti se; izgub-
ljati se glas; umaknuti, uöüteti.

Veršchaffen, adj. stidljiv, strameñljiv;
—heit, f. stidljivost, strameñljiv-
vost; stid, sram.

Veršchaffen, v. a. gerñiti; nager-
ñiti; nagerñivati.

Veršchaffen, v. a. obkopati; obka-
pati; sich —, v. r. obkopati se;
—ung, f. obkop.

Veršchaffen, v. a. poötriti; —ung,
f. poötrenje.

Veršchaffen, v. a. zakopati, za-
gresti, pogresti; —ung, f. po-
kop, pogreb.

Veršäumen, v. n. izpñeniti se.

Veršaffen, v. n. umrñeti, preminuti,
prestaviti se; mreti, umirati; —
n. smert; umor.

Veršaffen, v. a. darovati, poklo-
niti; darijati, poklanjati, razpo-
klanjati; (Wein, Bier &c.), toñiti,
pöodavati; —ung, f. darovanje;
poklon; darivanje; toćenje, pro-
davanje, prodaja (vina).

Veršaffen, v. a. proñi, prebaviti,
iztrajati salec; izgubiti; zanema-

ñiti, zaleñiti; —ung, f. gubitak;
izgubljenje.

Veršaffen, v. a. poplašiti, raztä-
rati, razagnati.

Veršaffen, v. g. slati; poslati; od-
praviti, odpravljati; razaslati; ra-
zasiljati; —ung, f. slanje; od-
pravljanje; poslanje; razasiljanje.

Veršaffen, v. a. ödmaknuti; ödmi-
cati; pomestiti; (auschieben), öd-
goditi; ödloñiti, ödlagati; sich —,
v. r. pomestiti se, pomaknuti se;
pomicati se; —cn, n. —ung, f.
ödmicanje; fig. ödloćenje, ödlag-
nje, ödgoda, ödgadjanje, kärzma-
nje, zatezanje.

Veršaffen, —lich, adj. razas, raz-
lik; razliän, različit; —heit, f.
raznost, razlika, razlikost, razli-
čnost; bei — bet Meinung, kad se
nealag u manjima.

Veršaffen, v. a. ökovati, ökivati
(ätnom).

Veršaffen, v. n. (von Farben), gu-
biti se, prolaziti, linjati se, bë-
ñati; izgubiti se, pobegnuti, pro-
ñi; — v. a. (Pulver), popucati;
(Pfeile), pometati, postreljati; (in
der Druckeri), smesti, pomesti
stranku; sich —, v. r. popucati,
potratiti, poharñiti prah, nast-
nuti komu baruta; — n. blöðilo,
gubljenje boje.

Veršaffen, v. a. voziti; prevoziti;
razvoziti.

Veršaffen, sich, v. r. obrasti, za-
rasti sašom.

Veršaffen, v. n. zaplñniviti;
plñniviti; —elt, adj. plñniv.

Veršaffen, v. a. psovati; opso-
vati; ruziti; porugati, obruziti.

Veršlafen, v. a. zaspati; prespati.

Veršlafen, adj. pospan; —heit, f.
drömez, pospanost, san-

Verſchlag, *m.* pregrada, pretin; skripja

Verſchlagen, *v. a.* (mit Nägeln, Brettern), zabiti, obiti, oblokiti; (einen Verſchlag machen), tiniti; pretiniti; (Schiffe von Winden), odneti, baciti; razferati, razagnati; eine Stelle in einem Buche. — izgubiti ſtogod premetjué liſtje od knjige; ſich etwas —, izgubiti, zaleniti, zanemariti, propustiti ſtogod; — *v. n.* stopiti ſe, amlačiti ſe; (von Pferden), ukočit ſe noge konju; (hüſen), pruditi, haſniti, korſtiti; eš verſchlagt mir nichts, to je meni sve jedno; eš verſchlagt Ihnen nichts, to se vas ništa netiče; ſich —, *v. r.* zabasati, zaiči, zabluditi; izgubiti ſe.

Verſchlagen, *adj.* hitar, lukav, ſegav; — heit, *f.* hitroſt, lukavſtina, ſegavoſt.

Verſchlämmen, *v. a.* blatom, grezom napuniti, zasuti; (verſchwelgen), raztočiti, razasuti, razmetnuti, potepati.

Verſchlechteren, *v. a.* goršati; pogoršati; pogoršavati; —ung, *f.* pogoršanje.

Verſchleichen, ſich, *v. r.* skriti ſe, sakriti ſe; teči, proticati, krasti ſe (dah, vréme, itd.)

Verſchleieren, *v. a.* zastěrti, zakriti, pokriti koprenom; zavěsiti,

Verſchleimen, *v. a.* zasliniti, osliniti; sliňiti.

Verſchleiſſen, *m.* prodaja, prodja; — preis, *m.* prodajna cěna; — ſtätte, *f.* prodavaliſte; — en, *v. a.* (abtragen, abnuſen), derati, kidati; poderati, ſazkianuti; Seit —, traktiti, gubiti, provoditi vréme; Waaren —, prodati; prodavati.

Verſchlemmen, *f.* Verſchlämmen.

Verſchlenbern, *v. a.* provesti, provoditi u bezpoſlici.

Verſchleppen, *v. a.* razněti, raznositi; derati, kidati; poderati, pokidati.

Verſchleubern, *v. a.* raztepsti, potepsti; Waaren —, dati, prodati u necěnu; za ništa.

Verſchließ-en, *v. a.* zatvoriti, zapřěti; zatvorati, zapirati; die Augen —, zaklopiti ſtg. umřěti, izdahnuti; ſich in ſich ſelbſt —, zatvorti ſe, zatvoren biſt; —ung, *f.* zatvoranje; zátvorenje, zatvor.

Verſchlümmern, *f.* Verſchlechtern.

Verſchlüngen, *v. a.* pogutnuti, progutnuti, • progutati; gutati; zaměrsiti, zapleſti; —ung, *f.* gutanje; pogutnutje.

Verſchloſſen, *adj.* zatvoren, zapert.

Verſchluden, *v. a.* pogutnuti, progutnuti, progutati

Verſchlummern, *v. a.* zadrěmati.

Verſchlüpfen, *f.* Verſchleichen.

Verſchluß, *m.* prodaja, prodja; zatvor, zaklop; etwas in, ober unter ſeinem — haben, imat što pod ſvojim ključem; ähnlichen Verſchluß anlegen, staviti na što uredovni pečat, zatvoriti što uredovno.

Verſchmacht-en, *v. n.* čěznuti, gidati, vahnuti; izčěznuti, poginuti, povernuti; — en, *n.* —ung, *f.* čěznutje; uvelknutje; izčěznutje.

Verſchmähen, *v. a.* prezirati; prezřěti; pometnuti; pometavati; psovati, qpsovati.

Verſchmauſen, *v. a.* potratit u goſtba.

Verſchmelzen, *v. a.* topiti; stopiti; raztopiti; die Farben —, aliti, slěvati boje.

Verſchmerzen, *v. a.* pregorěti.

Verſchmieben, *v. a.* pokovati.

Verſchmieren, *v. a.* pomazati; zamazati; oměrljati, operljati.

Verschmigt, *adj.* lukav, hitar; podhiban; —heit, *f.* lukavština, podhibnost.

Verschnappen, *sich*, *v. r.* zarez se.

Verschnaufen, **Verschnauben**, *v. n.* odahnuti.

Verschneiden, *v. a.* rezati; zarezati; porézati; podrézati; obrézati; (castriren), škopiti; uskopiti; (Luch, Leinwand), pokrojiti; zakrojiti.

Verschneien, *v. n.* zapasti snegom.

Verschneiben, *f.* Verschnaufen.

Verschnitterer, *m.* uskopljenik; hađum.

Verschneiden, *v. n.* izrezkat; porézkat.

Verschnupfen, *v. a.* popiti burmut; bas verschnupfte ihn, to ga je udarilo po nosu, dalo mu je po nosu.

Verschonen, *v. a.* platiti namet.

Verschollen, *adj.* nestao, izčeznuo, izgino; poznat, razkričat; er ist —, nestalo ga je; em —er, nestalac.

Verschonen, *v. a.* štediti; poštediti; —ung, *f.* štednja, štedjenje, pošteda.

Verschönern, *v. a.* lepšati; pollepšati; pollepšavati; —ung, *f.* lepšanje; pollepšanje.

Verschossen, *adj.* *f.* Verschießen.

Verschranken, *v. a.* prekerštiti; premetnuti.

Verschrauben, *v. a.* (zuschrauben), zarađati; zlo, hrdjavo zarađiti; zavinuti.

Verschreiben, *v. a.* (Papier, Tinte &c.), potrošiti, potratiti, positati papir, černilo, itd.; (falsch schreiben), napisat, nenapisat dobro, talit u pi sanju; Waaren —, naručiti robu, poručiti, pisati po robu; Arzneien —, prepisati lek; einem eine Sache als Pfand —, ustupiti kome što pismo kao zalog za kakvu svotu.

obvacati; Zemanden etwas brieflich, hüchlich —, obvezati se kome za što pismom, uknjižbom; sich —, *v. r.* prevarit se u pismu;

sich für einen —, jamčiti se za koga; sich eigenhändig —, obvezati se vlastitom rukom; —er, *m.* (Verschreiber), pismoobvezanik;

quem etwas geschrieben wird, pismoobvezovnik; —ung, *f.* zapis, narudjenje, pisanje (za robu); preps; pismo, pismena obveza.

Verschreiben, *v. a.* razkričati, razvikati; *fig.* ureći.

Verschroben, *adj.* zatvorčen; prevrađen; opak.

Verschrumpfen, *v. n.* stisnuti se, svrėti se.

Verschub, *f.* Aufschub.

Verschulden, *v. a.* etwas, skrbviti; sagrešiti; (mit Schulden beladen), zadužiti; sich —, *v. r.* zadužiti se; —en, *n.* krivnja, krivina; —et, *adj.* zadužen; po krivnji.

Verschütten, *v. a.* (zuschütten), zasuti, zasipati; (aus einem Gefäße), politi, proljati; es bei einem —, izgubiti milost čiju; —ung, *f.* zasutje; zasipavanje; prolitje; prolévanje.

Verschwägeren, *sich*, *v. r.* sprijateljiti se, postati kome rod po tastbini; —ung, *f.* prijateljstvo, rod po tastbini.

Verschwären, *v. a.* čerčiti, opadati; očerniti, opasti.

Verschwasen, *v. a.* provesti, provoditi bérbljajuć; (auswasen), izbérbljati.

Verschweigen, *v. a.* zamućati, zamućiti, zatajiti, zamuknuti; —ung, *f.* tajenje; mućanje; zamuknutje.

Verschwelgen, *v. a.* potepati, faktepati, raztošiti.

Verſchwellen, v. n. zabreknuti.

Verſchwemmen, f. Ueberſchwemmen.

Verſchwend-en, v. a. -razasati, raz-
točiti, razmetnuti; —er, m. raz-
metnik, razsipnik, raspikuća; —
ein; f. razmetnica, razsipnica;
—crisch, adj. razmetan, razsipan;
—ung, f. razmetnost, razsipnost.

Verſchwiegen, adj. akrovan, akrovit;
—heit, f. akrovnost, akrovnost
mućanje.

Verſchwimben, v. n. izčežnuti, isgu-
biti se, neštati; n. izčežnutje;
izčežavanje.

Verſchwistern, ſich, v. r. posestriti se.

Verſchwizen, v. a. zamazati, opeljati
znojom; fig. zaboraviti; odućiti se.

Verſchmür-en, v. a. obreći se, za-
reći se, obreći se, da se što neće
činiti; ſich —, v. r. zakleći se,
priaćiti; (wider den Staat), suro-
titi se, okleći se, urotiti se su-
proti državi, itd.; —er, Ver-
ſchmörerer, m. urotnik, oklepnik,
urotnik; —ung, f. okletva, urota,
urota.

Verſeh-en, v. a. (nicht ſehen, über-
ſehen), neviděti, nepaziti, neo-
paziti; (einen ſich(er) begehen), sa-
liti, pogrešiti, pomesti se, po-
manjkati, zanemariti, zalěniti;
ein Amt —, izvršivati uređi;
an Jemand's Stelle etwas —, oprav-
ljati što na męsto koga; obav-
ljati službu kakvu; mit etwas —,
oskerbiti providěti čime, naba-
viti, dohaviti što god; es bei einem
—, zaměriti se komu; ſich —, v.
r. prevariti se, saliti; ſich mit
etwas —, oskerbiti se čime, naba-
viti, dohaviti što god; ſich einer
Sache —, nadati se čemu, čekati,
očekivati; (von Schwängern) za-
gledati se; —en, n. salinga, po-

manjkanje, pometanje, pogreška,
bludnja; nepozna, nesmotrenost;
—ung, f. providjenje; (sines Kri-
tes), izvršivanje, obavljanje, oprav-
ljanje.

Verſch-en, v. a. (zuſenden), slati;
poſlati; pošiljati; (Waren), od-
pravljati, poſlati; (nach Verſchie-
denen Seiten), razaslati, razaišljati;
—ung, f. slanje, pošiljanje, -po-
šiljka; razaišljanje; razaišljka, od-
pravljenje; odpravljanje; —ungs-
anſtalt, f. razaišljonica.

Verſengen, v. a. opaliti, popaliti,
izpaliti; —ung, f. paljenje; impa-
ljenje, opala.

Verſen-en, v. a. spustiti; utopiti;
—ung, f. spuštanje; utapljanje;
spustnica.

Verſeßen, adj. (auf etwas), dert na
što, lud za čim, bėsan, zapešen.

Verſe-en, v. a. (ſich ſetzen, an
eine Stelle), nęmetnuti, nepostaviti
na svoje, na pravo męsto; anders
wohin ſeßen), premęstiti; preněti;
prevesti; (Bäume, &c.), presaditi,
Bewohner eines Landes —, presę-
liti, premęstiti; eine Deſſnung —,
zasloniti; zatvoriti, zagraditi;
Metalle, Arzneien, —, męšati;
smęšati; unter die Heiligen —,
metnuti u broj od svetćah, za-
brojiti medju svęce; einen in die
Nöthwendigkeit —, prisiliti, nate-
rati, nagnati koga k čemu; in einem
Zuſtand —, u italić kakav staviti,
vęroći; in Angst —, nagnati u
strah; in Anſtand Jemand —,
staviti koga pod tužbu; in Frei-
ſahr —, osloboditi koga; in Ge-
fahr —, izvrěći koga pogibelji;
in Irthum —, zavešati; einen
Schlag —, udariti; (verſehen),
založiti; eine Ohrfeige —, pljućak.

zamlaticu, zausnicu dati; (antwor-
ten), reći, odgovoriti; der Hase hat
versetzt, povérgnula, izvèrgla-je ze-
čica; sich —, v. r. preneti se;
preməstiti se; —ung, f. premēstenje,
presadjivanje; preseljenje; preno-
šenje, mēsanje; zalog, zalaganje;
f. Versehen.

Verseuzen, v. a. provesti, provoditi
uzdāiući.

Verfuß, m. noga, stopa od versa.

Verficherung, m. osiguratelj; —ern,
v. a. einem etwas (ober: einen eines
Dinges), uvēriti; tvērditi kome-
što; (affecuriren), osigurati; sich —,
v. r. (einer Sache), uvēriti se;
osvojiti kakvu stvar; sich Jeman-
des —, uloviti, uhvatiti koga;
—ert, adj. uvēren; osiguran; si
guran.

Verficherung, f. uvērenje; sigurnost;
osiguravanje; uvēranje; —san-
stalt, f. osiguraonica; —spolizze,
f. osigurni list; —summe, f. osi-
gurnina; —svertrag, m. osigurna
pogodba.

Verfleden, v. a. povariti, pokuhati;
— v. n. prekuhati se.

Verfiegbar, adj. izcērpiv, presušan,
presušiv.

Verfiegel-n, v. a. pečatiti; zapečatiti;
—ung, f. pečatjenje; zapečatjenje;
pečat.

Verfuehen, v. n. prosušiti, zasušiti;
presušivati, zasušivati; —ung, f.
presušenje; presušivanje.

Verfilber-n, v. a. srebriti, srebēniti;
posrebriti, posrebēniti; obratit u
srebro; prodati, u novac obratiti;
—ung, f. srebro; srebrenje, sre-
bērnjenje; posrebrenje; prodanje;
prodavanje.

Verfingen, v. a. die Sorgen —, raz-
biti, iztērati, protērati pēvajuci

brigu; probaviti, zanemariti, zalē-
niti pēvanjem, propēvati.

Verfinken, v. n. pasti; padati; tonuti;
propasti; propadati; potonuti, uto-
nuti.

Verfinnlichen, v. a. staviti, metnuti
pred oči, čutivo, očutivo učiniti.

Verfintern, f. leberfintern.

Verfizen, v. a. presēditi, provesti,
provoditi, gubiti, izgubiti sēdeš;
sich —, v. r. zasēditi se.

Verfmacher, m. stihotvorac.

Verfassen, adj. pijan.

Verföhlen, f. Besöhlen.

Verföhnen, v. a. miriti; pomiriti;
smiriti; tašiti; ublašiti, utašiti;
—er, m. miritelj, pomiritelj; —
erin, f. miriteljica; pomiriteljica;
—lich, adj. utēšiv, pomiriv, utašiv;
miran; —lichheit, f. utēšivost, u-
tašivost, pomirivost; mirna čud-
—opfer, n. žertva ublašujuća; —
ung, f. mirenje; pomirenje; smi-
renje; taženje; utaženje, ublaženje.

Verforgen, v. a. dobiti, nabaviti;
pribaviti, priskērbiti; oskērbiti,
snabdēti koga čim; hraniti; uz-
dēržavati; seine Tochter —, udati,
udomiti kēer; —er, m. nabavljalac,
oskērbitelj; uzdēržatelj; —ung, f.
oskērbljenje; dobavljenje, nabav-
ljenje, uzdēranje; udomljenje; —
ungshaus, n. —ungsanstalt, f. kuća
oskērbna; oskērbionica, snabdēonica.

Verfpar-en, v. n. štedēti; prištedēti;
odgoditi; odgadjati, ostaviti za
drugi put; —ung, f. štedjenje;
prištedjenje; odgod; odgadjanje.

Verfpät-en, sich, v. r. zakasniti, za-
docniti; kasniti, docniti; —ung,
f. kašnjenje; zakašnjenje.

Verfpieien, v. a. popljuvati, opljuvati.

Verfpieifen, v. a. zajēsti, pojēsti, iz-
jēsti.

Verfperren, *v. a.* podělití, izdavati, poizdavati.

Verfperren, *v. a.* zatvoriti, zaprěti; zagradi; pregradi; den Weg —, zakěrěti cestu; —ung, *f.* zatvoranje, zapiranje; zatvor; zagrada, pregrada; zagradienje.

Verfpielen, *v. a.* zaigrati, poigrati, izgubit na igri; — *n.* gubitak, izgubitak; zaigranje, proliranje.

Verfpillen, *v. a.* raztočiti, razsuti, potepsti, raztepsti.

Verfpinnen, *f.* Auffpinnen.

Verfpitteln, *f.* Verfchwenben, Verthun.

Verfpott-en, *v. a.* ružiti; poružiti; rugati se, porugivati se; —ung, *f.* rug, ruga, poruga.

Verfprechen, *v. a.* obećati, obreći; fićh —, *v. r.* zareć se; mit einem, mit' einer —, zarućiti se, pěrste novati se; ićh verfpreche mit von einem, ćekam, nadam se; — en, *n.* —ung, *f.* obećanje.

Verfprengen, *v. a.* pokropiti, poškropiti, raztěrati, razagnati, razbiti, razsuti; feinen Ball ober fićh —, izbiti loptu, izkoćit komu lopta (na biljaru).

Verfpringen, fićh, *v. n.* (den Fuß ic.), uvinuti, uganuti, izćasiti nogu (skaćuć).

Verfpringen, *v. a.* popěrskati, izpěrskati; *fig.* proliti; prolćvati.

Verfpunden, *v. a.* udariti vranj, zatapanati.

Verfpüren, *v. a.* ćuti; osćtjati; ćutćti, njućiti; opaziti.

Verfñhlen, *v. a.* naditi; obnadići.

Verfñnd, *m.* pamet; um; rozum; (einer Rede), rozumak, smisao; znamenovanje; znak; den — verlieren, poludćti, sići s pameti; zu — kommen, doć k pameti; wieder zu

— kommen, osvćstit se — ćskraft, *f.* rozum.

Verfñnd-ig, *adj.* uman; razuman; pametan; iskusan; vćst; —igen, *v. a.* uglaviti; naućiti; ubavćstiti; dati kome ćto na znanje; fićh —, *v. r.* razumćti se, porazumćti se, nagoditi se skime; — lićh, *adj.* razumljiv, razgovetan; — lićh, *adj.* razumljivost, razgovćtnost; — —nićh, *f.* rozum; sloga, sklad; razumljenje, sporazumljenje, dogovor; znanje, ubavćštenje; privoljenje.

Verfñrf-en, *v. a.* umnoćiti; umnoćavati; povećiati; povećiavati; objaćiti; objaćivati; —ung, *f.* umnoćenje; umnoćavanje; povećiavanje; objaćenje, pomoć (vojna).

Verfñrren, *f.* Erfñrren.

Verfñt-en, *v. a.* dopustiti, dozvoliti, dopućtati, dozvoljavati; —ung, *f.* dopućtenje, dozvoljenje.

Verfñuben, *v. n.* otići u prah, razpěršati se.

Verfñuben, *v. a.* izpraćiti; razpěršati.

Verfñuch-en, *v. a.* uvinuti, uganati; —ung, *f.* uvinutje, uganutje.

Verfñeden, *v. a.* sakriti, skriti, zakriti; fićh —, *v. r.* sakriti se, skriti se; zadućiti se; — *n.* sakriovanje, sakriovanje; — spielen, i-grati se skrivaća.

Verfñehen, *v. a.* razumćti; razumćvati; znati; vidćti; fićh —, *v. r.* (mit einem), razumćti se; sporazumćti se, nagoditi se s kim; (heimlich im nachtheiligen Sinne), biti s kime s sporazumljenju; fićh auf etwas —, vćst ćemu biti, razumćti se u ćto; fićh zu etwas —, pristati na ćto; jenes mit darunter verfñanden, skupa, ujedno, zajedno s onim.

Verfñeigen, fićh, *v. r.* ponjati se; p-

peti se predaleko; zaići, zabasati penjajući se; *fig.* izgubiti se, zabasati.

Versteiger- *v. a.* dražati, prodati, prodavati na ličbu; — *ung, f.* ličba, dražba; (in *Zusam.*) dražbeni.

Versteiner- *n, v. a.* okameniti; okamenjavati; — *ung, f.* okamenjenje; okamenjavanje.

Verstell- *en, v. a.* premestiti; einen Ort — womit, zakérčiti čim (kakvo mjesto); *fig.* ružiti, gèrditi; stić —, *v. r.* pretvoriti se, prečiniti se; pretvarati se, prečinjati se, činiti se; — *t, adj.* nagèrdjen, izgèrdjen, izružen; pretvoran; — *ung, f.* gèrdjenje, ruženje; hinjenje, pretvaranje, pretvornost; — *ungskunst, f.* pretvaranje, pretvornost.

Versterben, f. Sterben.

Versteuern, v. a. platiti namet, danak, porezu od čega.

Verstieben, f. Verstauben.

Verstießen, v. a. nasaditi; nasadjivati.

Verstimm- *en, v. a.* razgoditi, poremećiti; razgadjati; *fig.* smutiti, smesti; ožalostiti, razžučiti; — *ung, f.* razgadjanje; razgod; nesklad; (deš *Gemüths*), zla volja.

Verstöhnen, v. a. (ben *Weg*), zaviti, zamesti (puteve sn'g).

Verstoß- *en, v. a.* tvèrditi; otvèrditi; zatvèrditi; — *v. n.* kvariti se, pokvariti se od vlage; — *t, adj.* tvèrdokoran, kamen, otvèrdnut; pokvaren (od vlage); — *theit, f.* tvèrdokornost, kamenitost; — *ung, f.* Verstoßtheit.

Verstohlen, —er Weise, adv. kradom, kradoma, tajom, u potaji.

Verstollen, v. a. (ein *Bergwerk*), kopati; izkopati provode u rudah.

Verstopf- *en, v. a.* začepiti, zabašiti;

ben Leib —, zatvoriti, zatvorati tèrbuh; — *t, adj.* začepljen, zabašen; (vom Leib), zatvoren; — *ung, f.* začepljanje, zabašivanje; začepljenje, zabašenje; (deš *Leibes*), zatvor.

Verstorben, adj. pokojni; mèrtvi.

Verstört- *en, v. a.* zabuniti; smesti; smutiti; smetati; buniti; mutiti; razagnati, raztèrati; razasuti; *f.* Zerstören; — *t, adj.* smutjen, smeten, zabunjen; — *ung, f.* smetnja, smuća, zabuna.

Verstoß, m. falinga, pogrèska, po-metnja, pomanjkanje; — *en, v. a.* stući; sbiti; tući; biti, obiti, obijati; etwas aus *Noth* —, prodati u nevolji, od nevolje štogod; einen —, odagnati, odtèrati; ostaviti, odreći se koga; seine Frau —, odvèri ženu; — *v. n.* (gegen etwas), saliti, prekèrsiti, pogrèšiti; pomesti se; daß *Dier hat* —, okipèlo je pivo; stich —, *v. r.* saliti-pogrèšiti; — *ung, f.* odtèranje, odagnanje; odvèrgnutje (*ène*).

Verstreichen, v. a. pomazati; mazati; zamazati; — *v. n.* prolaziti, proći; — *n.* mazanje; zamazivanje; prošastje, minutje, prolaženje.

Verstreiten, v. a. zapravdati.

Verstreuen, v. a. prosuti, prosipati; razasuti, razauti.

Verstrick- *en, v. a.* poplesti; zaplesti, zamotati, zamèrsiti; — *ung, f.* zamèrienje; zamèrsivanje; *fig.* zanka.

Verstübren, v. n. potrošiti, potratiti u nauke.

Verstümmel- *n, v. n.* osakatiti, nakazati; — *ung, f.* osakatjenje, nakazanje.

Verstummen, v. n. umuknuti, zamuknuti, učutiti; mučati, čutiti.

Verstümpeln, f. Verpfuschen.

Verfürzen, *f.* Verfürzen.

Verfüßen, *f.* Stußen.

Verfuch, *m.* pokus, pokušenje; pokušaj; proba; —*en*, *v. a.* (cinen), napastovati; podkušavati; (untermuchen), kušati, pokusiti, pokušati, prokušati; probati; izkusiti, izkušavati; —*er*, *m.* napastnik; podkušavalač, pokusnik; —*erin*, *f.* napastnica; podkušavaličica, pokusnica; —*t*, *adj.* prokušán, pokušan; izkušén; probán; — *ung*, *f.* napast, pokušenje; führe uns nicht in —, neuedi nas u napast.

Verfupeln, *v. a.* zamazati, opèrljati, omèrljati.

Verfühnen, *f.* Verfühnen.

Verfündig-en, (*sch*) *v. r.* pogrèšiti; sàgrèšiti; —*ung*, *f.* pogrèška; sàgrèšenje.

Verfüß-en, *v. a.* osladiti; razsladiti; —*ung*, *f.* osladjenje; razsladjenje; osladjivanje; razsladjivanje.

Vertag-en, *v. a.* odgoditi; odgadjati, odložiti; —*ung*, *f.* odgoda, odgodjenje, odgadjanje, odloženje.

Verändeln, *v. a.* provešti, provoditi, izgubiti u igri, u šali.

Vertanzen, *v. a.* zatancati, protancati, proigrati.

Vertausch-en, *v. a.* mènjati; promèniti; razmèniti, zamèniti; pazariti; —*ung*, *f.* mènjanje; promèna; razmèna; zamèna; pazar. [oski.]

Verteufelt, *adj.* vragometan; djava-

Verteutschen, *f.* Verbeutschen.

Vertheidig-en, *v. a.* braniti; obraniti; —*er*, *m.* branilac, branitelj; zaštitnik.

Vertheidigung, *f.* branjenje; obrana; slov, *adj.* bez obrane; —*rede*, *f.* zaštitni govor; —*schrist*, *f.* (t.) obranica, obrano pismo; —*stand*, *m.* stališ od obrane.

Vertheil-en, *v. a.* dèliti; podèliti; razdèliti, razdavati; — *Truppen* in die Dörfer, nastaniti vojsku po selima; —*lung*, *f.* dèljenje, razdèljivanje, razdavanje; —*ung*-ausweis, *m.* razdèlni izkaz.

Vertheuern, *v. a.* podražati, dignati, podignuti cènu.

Verthuer, *f.* Verschwenber.

Verthulich, *adj.* razmetan, razsipan.

Verthun, *v. a.* potepsti, potrošiti, poharèiti; seine Tochter —, udati kèer; Waaren —, prodati, prometnuti robu.

Vertical, *f.* Schtelrecht.

Vertief-en, *v. a.* dubsti; izdubsti; *sch* —, *v. r.* zadubsti se, zadubiti se; udubiti se u što; —*ung*, *f.* dubljenje; zadubljenje; dubljina, jama.

Vertilg-en, *v. m.* iztrèbiti, izkorèpiti, zatèrti uništiti; —*er*, *m.* uništitelj, izkorèpilac, iztrèbitelj; —*ung*, *f.* uništenje, iztrèbljenje, izkorèpljenje, zatèrtba, zatrenje.

Vertraft, *adj.* proklet, vragometan, djavaoski, vražjl.

Vertrag. *m.* pogodba, ugovor.

Vertragen, *v. a.* (Kleider, ic.), imèsiti, izderati; (wegtragen), raznèti; raznositi; (ertragen), patiti, tèrpèti, snositi, podnositi; (verfühnen), pomoriti; pogoditi; *sch* —, *v. r.* pogoditi se; složiti se; pogadjati se; slagati se; *sch* mit Jemanden gut —, slagati se s kim; *sch* schlecht —, neslagati se.

Verträglich, *adj.* miran, druževan; snosan, skladan; —*keit*, *f.* druževnost, krotkoća, snosnost, skladnost.

Vertragsam, —*keit*, *f.* Verträglich.

Vertragserbe, *m.* pogodbeni nasljednik; —*mäßig*, *adj.* po pogodbi;

—urhude, *f.* pogodbeno ispu-
va.

Vertrauen, *v. a. & n.* vérovati; oz-
dati se; pouzdati se u koga; o-
sloniti se na koga; jemanen etnos
—, poveriti, zaveriti isto koma:
—, *n.* uzdanje, pouzdanje pové-
renje; —éman, *m.* uzdanik, po-
uzdanik, poverénik; —éwurnig, *adj.*
poverénja, pouzdanja vridan.

Vertraulich, *adj.* uzdan, pouzdan;
prijazan, druževan; prijateljski,
tajni; —, *n.* Sigurny, tajna séd-
nica.

Vertraumen, *v. a.* provesti, provoditi,
izgubit sanjajuči.

Vertraut, *adj.* iskren; dobar; isti-
nit; istinski; uzdan, pouzdan;
prijateljski; — mit etnos wtrick,
upoznati se, spoznati se s čime;
— mit etnos sein, vést čemu, vést
u čem biti; —e, *m.* uzdanik, uz-
dan čovék, pouzdanac; — *f.* uz-
danica, uzdana, pouzdana; —heit,
f. prijateljstvo; véstina.

Vertraiben, *v. a.* istérati, protérati,
izagnati; raztérati, razagnati; die
Zeit —, zabavljati se; (vertraufen)
prodati, prodavati; die Farben —,
razvesti, razvoditi boju.

Vertret-en, *v. a.* (den Weg), zastupi-
ti, préčiti put komu; jemanben
Stelle —, zastupiti; zastupati
koga; (jemanben vertreibigen), bra-
niti; sich den Fuß —, uvinuti,
uganuti nogu; (durch Treten ver-
derben), szgiziti, pogaziti; razga-
ziti; —er, *m.* zastupnik; —erin,
f. zastupnica; —astuplje-

—e; zastup-
—e; —e;
—e;
—e;

Vertrauen, *v. a.* zapiti.

Vertrauen, *v. a.* osahitati; presah-
nuti; pouzdati se; osahitati se.

Vertraulich, *v. a.* pridati, provesti,
provoditi u besposledu.

Vertrauen, *v. a.* dati, davati etno-
sje; zatezati koga uzdanjem; sich
mit etnos —, otati se, sadat se
čemu; —ung, *f.* uzdanje, sadanje.

Vertrauen, *v. a.* zabavljati, zama-
zati, zatapsati; —ung, *f.* zaba-
vavanje, zabavrenje; zama-
zanie, zatapsanje.

Vertrauen, *v. a.* zamériti kome isto.

Vertrauen, *v. a.* delati, činiti; otinuti.

Vertrauen, *v. a.* gèrditi; pogèrditi;
pogèrdjivati.

Vertrauen, *v. a.* sramotiti; ogra-
motiti; —ung, *f.* sramota; ogra-
motjenje; sramotjenje.

Vertrauen, *v. a.* zavaditi, sva-
diti; svadjati; —ung, *f.* zavada,
svadja.

Vertrauen, *v. a.* gèrditi, rušiti,
psovati, ogovarati, zloglasiti; kle-
vetati, cèrniti, opadati; pogèrditi,
ohrušiti, ogovoriti, ozloglasiti,
ocèrniti, opasti, opsovati; —ung,
f. pogèrda, psovka; opadanje,
ogavaranje.

Vertrauen, *v. a.* nesrétno proći;
nesrécan biti; propasti; poginuti;
neizći za rukom,

Vertrauen, *f.* Untheiligen.

Vertrauen, *v. a.* oskvrnuti; o-
skvrnjivati; zamazati, opèrljati;
mazati, pèrljati; —ung, *f.* oskvr-
njivanje.

Vertrauen, *v. a.* gèrditi, rušiti;
izgèrditi, nagèrditi, nakazati; —
ung, *f.* nagèrda, nagèrdjenje, iz-
gèrda, nakazanje.

Vertrauen, *v. a.* nevétno, zlo,
hèrdjavo obavljati, pronevésti

Verfürzen, *f.* Bestürzen.

Verfügen, *f.* Stufen.

Verfuch, *m.* pokus, pokušenje; pokušaj; proba; —*en*, *v. a.* (einen), napastovati; pokušavati; (unterfuchen), kušati, pokusiti, pokušati, prokušati; probati; izkusiti, izkušavati; —*er*, *m.* napastnik; pokušavalač, pokusnik; —*erin*, *f.* napastnica; pokušavatica, pokušnica; —*t*, *adj.* prokušán, pokušán; izkušén; probán; — *ung*, *f.* napast, pokušenje; führe uns nicht in —, neuvedi nas u napast.

Verfucheln, *v. a.* zamazati, opèrljati, omèrljati.

Verföhnen, *f.* Verföhnen.

Verfündig-en, *sich*, *v. r.* pogrèšiti; sagrèšiti; —*ung*, *f.* pogrèška; sagrèšenje.

Verfüßen, *v. a.* osladiti; razsladiti; —*ung*, *f.* osladjenje; razsladjenje; osladjivanje; razsladjivanje.

Vertrag-en, *v. a.* odgoditi; odgadjati, odložiti; —*ung*, *f.* odgoda, odgodjenje, odgadjanje, oslojenje.

Vertrübeln, *v. a.* provesti, provoditi, izgubiti u igri, u šali.

Vertanzen, *v. a.* zatancati, protancati, proigrati.

Vertausch-en, *v. a.* mènjati; promènti; razmèniti, zamèniti; pazariti; —*ung*, *f.* mènjanje; promèna; razmèna; zamèna; pazar. [oski.

Verteufelt, *adj.* vragometan; djava-

Verteutschen, *f.* Verdeutschén.

Verteidig-en, *v. a.* braniti; obrániti; —*er*, *m.* branilac, branitelj; zaštitnik.

Verteidigung, *f.* branjenje; obrana;

šlov, *adj.* bez obrane; —*srecht*, *f.* zaštitni govor; —*schrift*, *f.* (t.) obranica, obrano pismo; —*stand*, *m.* stališ od obrane.

Vertheil-en, *v. a.* dèliti; podèliti; razdèliti, razdavati; — *Truppen* in die Dörfer, nastaniti vojsku po selima; —*lung*, *f.* dèljenje, razdèljivanje, razdavanje; —*ung*—*ausweis*, *m.* razdèlni izkaz.

Vertheuern, *v. a.* podražati, dignuti, podignuti cènu.

Vertuer, *f.* Verschwenber.

Vertulich, *adj.* razmetan, razsipan.

Verthun, *v. a.* potepsti, potrožiti, poharèiti; seine Tochter —, udati kèer; Waaren —, prodati, prometnuti robu.

Vertical, *f.* Scheitelrecht.

Vertief-en, *v. a.* dubsti; izdubsti; *sich* —, *v. r.* zadubsti se, zadubiti se; udubiti se u što; —*ung*, *f.* dubljenje; zadubljenje; dubljina, jama.

Vertilg-en, *v. a.* iztrèbiti, izkorèpiti, zatèrti uništiti; —*er*, *m.* uništitelj, izkorèpilac, iztrèbitelj; —*ung*, *f.* uništenje, iztrèbljenje, izkorèpljenje, zatèrtba, zatrenje.

Vertraßt, *adj.* proklet, vragometan, djavaoski, vražji.

Vertrag, *m.* pogodba, ugovor.

Vertragen, *v. a.* (Kleiber, ic.), iznositi, izderati; (wegtragen), raznèti; raznositi; (ertragen), patiti, tèrpèti, snositi, podnositi; (verföhnen), pomoriti; pogoditi; *sich* —, *v. r.* pogoditi se; složiti se; pogadjati se; slagati se; *sich* mit Jemanden gut —, slagati se s kim; *sich schlecht* —, neslagati se.

Verträglich, *adj.* miran, druževan; snosan, skladan; —*keit*, *f.* druževnost, krotkoća, snosnost, skladnost.

Vertragsam, —*keit*, *f.* Verträglich.

Vertrags-erbe, *m.* pogodbeni nasljednik; —*mäßig*, *adj.* po pogodbi;

—urkunde, *f.* pogodbená isprava.

Vertrauen, v. a. & n. věrovati; uzdati se; pouzdati se u koga; osloniti se na koga; jemanben etwaš —, pověřiti, zavěřiti što komu; —, *n.* uzdanje, pouzdanje pověřenje; —šmann, *m.* uzdanik, pouzdanik, pověřenik; —šwürbig, *adj.* pověřenja, pouzdanja vrėdan.

Vertraulich, adj. uzdan, pouzdan; prijazan, druževan; prijateljski, tajni; —, *n.* Sitzung, tajna sėdnica.

Vertraumen, v. a. provesti, provoditi, izgubit sanjajući.

Vertraut, adj. iskren; dobar; istinit; istinski; uzdan, pouzdan; prijateljski; — mit etwaš werben, upoznati se, spoznati se s čime; — mit etwaš sein, věst čemu, věst u čem biti; —e, *m.* uzdanik, uzdan čověk, pouzdanac; — *f.* uzdanica, uzdana, pouzdana; —heit, *f.* prijateljsvo; věština.

Vertreiben, v. a. istěřati, protěřati, izagnati; raztěřati, razagnati; bie Zeit —, zabavljati se; (verkaufen), prodati, prodavati; bie Farben —, razvesti, razvoditi boju.

Vertret-en, v. a. (den Weg), zastupiti, přčėiti put komu; jemanbeš Stelle —, zastupiti; zastupati koga; (jemanben vertreibigen), braniiti; sich den Fuß —, uvinuti, uganuti nogu; (durch Treten verderben), sgaziti, pogaziti; razgaziti; —er, *m.* zastupnik; —erin, *f.* zastupnica; —ung, *f.* zastupljenje; zastupanje; branjenje; —ungssache, *f.* zastupna stvar.

Vertrieb, m. prodaja, prodja.

Vertriebene, m. prognanik.

Vertriebesforger, m. prodajnik.

Vertrinken, v. a. zapiti.

Vertröcnen, v. n. usahnuti; presahnuti; presušiti; osušiti se.

Vertröbeln, v. a. prodati; přvesti, provoditi u bezposlici.

Vertröst-en, v. a. dati, davati ufanje; zatezati koga ufanjem; sich auf etwaš —, ufati se, nadat se čemu; —ung, *f.* ufanje, nadanje.

Vertusch-en, v. a. zabašuriti, zamazati, zatapsati; —ung, *f.* zabašurivanje, zabašurenje; zamazanje, zatapsanje.

Verübeln, v. a. zaměřiti kome što.

Verüben, v. a. dělati, činiti; učiniti.

Verunebeln, v. a. gėrditi; pogėrditi; pogėrdjivati.

Verunehren, v. a. sramotiti; osramotiti; —ung, *f.* sramota; osramotjenje; sramotjenje.

Veruneinigen, v. a. zavaditi, svaditi; svadjati; —ung, *f.* zavada, svadja.

Verunglimpf-en, v. a. gėrditi, ružiti, psovati, ogovarati, zloglasiti; klevetati, čėrniti, opadati; pogėrditi, obružiti, ogovoriti, ozloglasiti, očėrniti, opasti, opsovati; —ung, *f.* pogėrda, psovka; opadanje, ogavaranje.

Verunglücken, v. n. nesrėtno proš; nesrėcan biti; propasti; poginuti; nečizė za rukom.

Verunheiligen, f. Entheiligen.

Verunreinigen, v. a. oskvėrnuti; oskvėrnjivati; zamazati, opėrljati; mazati, pėrljati; —ung, *f.* oskvėrnjivanje.

Verunhalt-en, v. a. gėrditi, ružiti; izgėrditi, nagėrditi, nakazati; —ung, *f.* nagėrda, nagėrdjenje, izgėrda, nakazanje.

Veruntreu-en, v. a. nevėrno, zlo, hėrdjavo obavljati, pronevěriti.

izdati povérenn stvar; — (ſtehen),
krasti; ukrasti; pokrasti; —ung,
f. pronevérenje; kradja, tatbina.

Berunzieren, f. Berunſtalten. [vati.

Berurfachen, v. a. uzročiti, uzroko-

Berurtheil-en, v. a. osuditi, —ter,
m. osudjenik; —ung, f. osuda.

Bervielfältig-en, v. a. umnožiti; um-
nožavati; pomnožavati; —ung, f.
umnoženje; umnožavanje; pomno-
žavanje.

Bervierfachen, v. a. četverostručiti;
početverostručiti.

Bervollkommen-en, v. a. savršiti; sa-
vršavati; —ung, f. savršenje;
savršavanje.

Bervortheilen, f. Bevorthailen.

Berwachen, v. a. provesti, provo-
diti noć bdeći.

Berwachsen, v. a. (ein Kleib), odra-
sti haljinu; — v. n. zarasti; ob-
rasti; na krivo rasti.

Berwachsen, adj. odrasten; zarašten;
obrašten; gèrbav.

Berwahr-en, v. a. čuvati; sačuvati;
paziti, gledati; (deponiren), osta-
viti; Jemand —; metnuti koga
pod čuvanje, čuvati koga; zatvo-
riti; ſich —, v. r. čuvati se, pa-
ziti se; braniti se, gledati se,
ograditi se proti kome; —er, m.
čuvar; čuvalac; (Depoſitor), osta-
voprimac; —erin, f. čuvarica; ču-
valica; —lich, adv. — niederlegen,
na ostavu dati.

Berwahrloſ-en, v. a. zabataliti; za-
bataljivati, zanemariti; zanemari-
vati; —ung, f. nemar, nepom-
nja; zabataljenje, zanemarenje.

Berwahrung, f. čuvanje; ostava; sa-
hrana; zatvor; —mittel, n. ču-
vajuće sredstvo; —verhaft, m.
čuvaoni zatvor, čuvaonica; —ver-
trag, m. ostavna pogodba.

Berwaſſ-en, v. n. ostati, postati si-
rota; —et, adj. sirota.

Berwalten-en, v. a. obavljati, oprav-
ljati; opraviti; ravnati, upravljati;
izvršivati (ured); —end, adj.
obavljajuć, upravljajuć; upravlja-
juć; —er, m. opravnik, upravnik;
—erin, f. opravnica, opravionica,
opraviteljica; —ung, f. opravlja-
nje, obavljanje, uprava, upravlja-
nje, nastojanje; —ungsbeamte, m.
upravni urednik; —ungsjahr, n.
upravna godina; —ungsſtafen, pl.
troškovi za upravu; —ungsſystem,
n. način uprave.

Berwandeln, adj. preobrativ.

Berwandeln, v. a. pretvoriti, obra-
titi, proméniti; pretvarati, obra-
tjati, ménjati.

Berwandlung, f. pretvora.

Berwandt, adj. svoj, srodan, u ro-
du, u kèrvi; —e, m. rođjak,
srodnik; — f. rođakinja, rodica
srodnica; —ſchaft, f. rod, rođbi-
na; (die Verwandten), srodstvo,
srodnictvo; —ſchaftsgrab, m. kol-
jeno rodbine; —ſchaftslinie, f.
loza rodbine; —ſchaftsverhältniß,
n. rodbinska sveza; —ſchaftlich,
adj. rodbinski.

Berwarnen, f. Warnen.

Berwaschen, v. a. poprati, potratiti,
poharéti peruć; oprati, izprati;
fig. f. Berplaubern.

Berwässern, v. a. preveć vodniti,
navodniti.

Berweben, v. a. potkati; (verflech-
ten), uplesti, zaplesti, utkati.

Berwechſel-en, v. a. ménjati; promé-
niti; zaméniti; mēšati; smēšati;
pomēšati; —ung, f. promēna;
ménjanje; proménjenje; mēšanje;
smēšanje; —ungesaffa, f. mēšje-
nica.

Berwegen, *adj.* smion, dèrzovit; —
heit, *f.* smionstvo, smionost dèr-
zovitost.

Berwehen, *v. a.* razpuhati, razdu-
vati; zamesti.

Berwehren, *v. a.* braniti, kratiti,
prèčiti; zabraniti, uzkratiti, zaprè-
šiti.

Berweichèn, *v. a.* preveé močiti; —
v. n. preveé omeknuti.

Berwelger-n, *v. a.* kratiti; braniti;
uzkratiti, odbiti; zabraniti; —
ung, *f.* uzkratjenje; zabránjenje;
kratjenje, branjenje.

Berweifen, *v. a.* & *sich* —, *v. r.*
zabaviti se; baviti se; oštati,
ostanuti; kasniti, docniti; zaka-
niti, zadocniti; —ung, *f.* bavlje-
nje; zakañjenje.

Berweinen, *v. a.* provesti, provoditi
plaèué; izplakati; verweinte Augen,
zaplakane oèi.

Berweis, *m.* ukor, prigovor.

Berweisen, *v. a.* (einen auf etwas —),
slati; poslati; uputiti; odpraviti
što ili koga pred ili na koga;
beé šandè —, izagnati, prognati,
protèrati; einem etwas —, karati;
ukoriti koga; predbacivati kome
što.

Berweislich, *adj.* ukoran.

Berweisung, *f.* poslanje, odpravlje-
nje, uputa, odprava; (šandè —),
izagnanje, prognanje; predbaci-
vanje; —schriftlich, —surtheil,
n. odpravna presuda.

Berweil-en, *v. n.* vehnuti, uvehnuti.
—ung, *f.* vehnutje; uvehnutje.

Berwendbar, *adj.* upotrèbljiv, upo-
ravljiv, sposoban èemu; —keit, *f.*
uporavljivost, upotrèbljivost.

Berwend-en, *v. a.* odvèrnuti; od-
vraèati; obèrnuti, obratiti; obra-
èati; etwas auf etwas —, trošiti,

tratiti; potrošiti, potratiti; upo-
trèbiti; sich —, *v. r.* (für einen),
zauzeti se, uzeti se, nastojati; —
ung, *f.* odvèrnutje; odvràcanje;
obèrnutje; obraèanje; trošak;
potrošak; trud; posrèdnicтво; spo-
sobnost, prikladnost; vladanje;
marljivost.

Berwerf-en, *v. a.* razbacati, razhita-
ti, pobacati, pohitati; zabaciti,
zahititi, zametnuti, zavèrgnuti
jemandes Rath —, zabaciti, za-
vèrsi, pometnuti, baciti savèt èi-
ji; die Steinfugen —, napuniti
klakom sglobe od kamenja; ein
Geschick —, neprimiti, pometnuti
dar; — *v. n.* izvèri, povèri;
—lich, *adj.* zabacan, zabacljiv;
fig. nevèrdan, nedostojan; —ung,
f. zabaè-nje; pometnutje.

Berwerthen, *v. a.* ponovèiti što.

Berwers-en, *v. n.* gnjilliti, truniti; sa-
gnjilliti, iztruniti; —en; *v. a.*
opravljati, obavljati; upravljati;
—er, *m.* opravnik, upravnik; na-
mèstnik; zastupnik.

Berweslich, *adj.* sagnjiliv, iztru-
njiv; —keit, *f.* sagnjilivost, iz-
trunjivost.

Berwesung, *f.* (Verwaltung), nastoja-
nje, obavlanje; upavljanje; (Ber-
terbniß), gnjilost, trulost.

Berwetten, *v. a.* (durch Wetten ver-
lieren), potratiti, potrošiti, izgu-
biti u obkladah; (wetten), obkla-
diti se, kladiti se za što.

Berwettert, *adj.* proklet, vragome-
tan, djavolast, djavaoski, vražji.

Berwichen, *adj.* prosiasti.

Berwickeln, *v. a.* zamèrsiti, zamota-
ti, zaplesti; sich —, *v. r.* za-
plesti se, zamèrsiti se, zamotati se;
—t, *adj.* zamèrsien, zapleten, za-
motan; —ung, *f.* zapletak; za-

- mèrsenje; zamatanje, zamèrsiva nje.
- Berwiegen**, *v. a.* prevagnuti; prevagivati, *siĉ* —, *v. r.* prevariti se, *fàlit* u mèri.
- Berwiesene**, *m.* prognanik; — *f.* prognanica.
- Berwiber-n**, *v. n.* podivjati, podivjaĉiti se; divjati, divjaĉiti se; — *lassen*, zapustiti, zanemariti; — *t*, *adj.* divji; zapuštèn; zanemaren; pust; — *ung*, *f.* zapuštjenje, zanemarenje; divjaĉ, divjaĉina, podivjačenje.
- Berwillig-en**, *f.* Bewilligen; — *ung*, *f.* Bewilligung.
- Berwinden**, *v. a.* pomotati; zamotati, zamèrsiti; zaplesti; oporaviti se; oporavljati se (od bolesti); *er wirb es sobald nicht* —, neĉe on toga tako lako pregorĉiti, prebolĉiti.
- Berwirken**, *v. a.* potkati; skriviti, sakriyiti, uĉiniti zlo kàkovo; *das Leben* —, zasluĉiti smèrt; *jemandes Gnade* —, izgubiti milost u koga; *durch eine Schuld* —, pasti pod što (n. p. pod globu).
- Berwirklichen**, *v. a.* uvesti što u Źivot.
- Berwirren**, *v. a.* zabuniti, smesti, smutiti, smetati, buniti, mutiti; mèšati; pomĉšati; zamĉšati; zamèrsiti, zaplesti; — *t*, *adj.* zabunjen, smeten, smutjen; — *ung*, *f.* smetja, smuĉa; zabuna.
- Berwiſchen**, *v. a.* tèrti, brisati; otèrti, obrisati, izbrisati.
- Berwittern**, *v. a.* razpasti se, izvĉtriti.
- Berwittwet**, *adj.* udov; — *er*, *m.* udovac; — *e*, *f.* udovica.
- Berwöhnen**, *v. a.* kvariti; pokvariti; maziti; razmaziti, zlu nau-

ĉiti; — *ung*, *f.* zla nauka, zla nada, hĉrdjav obiĉaj; kvarenje, mačenje.

Berworfen, *adj.* potlišten, nevaljao; hĉrdjav, pometnut; — *heit*, *f.* potlištenje, nevaljalost, hĉrdjavost, pometnutje.

Berworren, *adj.* smĉšan, smĉten, smuĉen, zapleten, zamèršen; — *heit*, *f.* zabuna; smeĉa, smuĉa; mered.

Berwund-bar, *adj.* ranjiv; — *en*, *v. a.* raniĉi, obraniĉi; ranjavati; — *ung*, *f.* rana; ranjenje; *schwere*, *leichter* —, jako, slabo ranjenje.

Berwunder-n, *v. a.* u snebivanje staviti, u ĉudo postaviti; *siĉ* —, *v. r.* ĉuditi se, diviti se; zaĉuditi se, udiviti se; — *ung*, *f.* ĉudo, snebivanje, zaĉudjenje, udivljenje; — *ungewoll*, *adj.* zaĉudjen, udivljen; — *ungewürbig*, *adj.* ĉudnovit.

Berwünsch-en, *v. a.* kleti; prokleti; proklinjati; — *t*, *adj.* proklet; (bezaubert), oĉaran; vilovit; — *ung*, *f.* kletva; proklinjanje, prokletstvo.

Berwüſt-en, *v. a.* pustošiti; harati; opustošiti; poharati; razoriti; — *er*, razoritelj; poharatelj; — *ung*, *f.* pustošenje; haranje; opustošenje; poharanje; razorenje.

Berzagen, *v. n.* klonuti duhom, bezufati, plašiti se, prepadati se; — *t*, *adj.* bezufan; plašljiv, strajljiv; uplašen; — *heit*, *f.* bezanjenje; plašljivost, strajljivost; uplašenost, strah.

Berzähl-en, *siĉ*, *v. r.* zabrojiti se; zabrajati se; — *ung*, *f.* zabrojenje, zabrajanje.

Berzajnen, *v. a.* zubiti, nazubiti; — *v. n.* narasti zubi koma.

Verzapfen, *v. a.* točiti, prodavati (vino itd.).

Verzappeln, *f.* Zappeln.

Verzärtel-n, *v. a.* maziti; razmaziti;

—ung, *f.* maženje; razmaženje.

Verzäun-en, *v. a.* graditi, ograditi;

zagradi; —ung, *f.* plot, ograda.

Verzähen, *v. a.* zapiti.

Verzähnten, *v. a.* platiti desetinu, desetak od čega.

Verzähnsähen, *v. a.* deseterostručiti; podeseterostručiti.

Verzehr-en, *v. a.* pojesti; jésti; po-

trošiti, potratiti; trošiti, tratiti;

iztrošiti, iztratiti; —er, *m.* potroš-

nik; —erin, *f.* potrošnica; —ung,

f. trošenje, tratanje; potrošenje,

potratjenje; trošak, potrošak; —

ungsteuer, *f.* potrošnina.

Verzähnen-en, *v. a.* (eine Figur), zlo-

herđavo risati; narisati; (Bücher,

Waaren, ic.), pisati, bilježiti; po-

pisati, pobilježiti, popisivati;

sič —, *v. r.* šaliti, pogrešiti u

risanju; —iß, *n.* (von Büchern,

Waaren ic.), pobilježenje; pobil-

ješka, popis, lista.

Verzeih-en, *v. a.* (einem etwas), pro-

stiti, oprostiti; odpuštiti; —

lich, *adj.* prostiv, oprostiv; odpu-

stiv; —ung, *f.* proštenje, oprošte-

nje; odpuštenje; um —ung bit-

ten, moliti za oprostjenje.

Verzett-en, *v. a.* kriviti, kreveljiti;

izkriviti, izkreveljiti; —ung, *f.*

kreveljenje; krivljenje.

Verzetteln, *v. a.* razsuti, razasuti,

prospati.

Verzicht, *f.* odrećenje; — auf etwas

thun, lešten, odreći se čega, —

leistung, *f.* odrećenje, ostavljenje;

—revers, *m.* odrećno uspisje.

Verzieh-en, *v. n.* kriviti, kreveljiti;

izkriviti, izkreveljiti; ein Kind

—, kvariti, pokvariti; maziti;

razmaziti déte; (aus der gehörigen

Lage ziehen), zavući, zavláčiti; za-

tegnuti; zatezati; — *v. n.* zé-

kati, počekati; sič —, *v. r.* (sič

in die Länge ziehen), zatezati se,

otezati se; (vorüber gehen), razići

se, proći; (im Schachspiel), pre-

variti se u vuđenju; —ung, *f.* —

en, *n.* krevljenje; maženje, raz-

maženje; čekanje.

Verzier-en, *v. a.* kititi, resiti; na-

kititi, uresiti; —ung, *f.* nakit,

ures; rešenje; kitjenje.

Verzinn-en, *v. a.* kalajiti, kalaisati,

kositriti; pokalajiti, nakalaisati,

pokositriti; —ung, *f.* kalaj, kos-

ter; kositrenje, kalaisanje.

Verzins-en, *v. a.* (auf Zinsen geben),

dati na kamate, okamatiti; (Zin-

sen zahlen), platiti interes od če-

ga; —ung, *f.* danje na kamate,

platanje interesa; kamat.

Verzinslich, *adj.* okamatani; —es

Papiergeld, okamatni novci od

artije.

Verzogen, *adj.* izkrivljen, izkreve-

ljen; (als ein Name), zapleten,

spleten; (verzärtelt), razmašen,

pokvaren.

Verzögern, *v. a.* zatezati, odga-

djati, kaaniti, docniti, produžiti;

(auffalten), ustaviti; die Sache

wird verzögert, stvar se oteže;

—ung, *f.* zatezanje, odlaka; —

ungzinsen, *pl. n.* odozne kamate.

Verzoll-bar, *adj.* ocarinijiv, podvę-

žen carini; —en, *v. a.* ocariniti,

platiti carinu za što.

Verzuck-en, *v. a.* dęrmnuti, tęrgnuti;

dęrmati, tęrzati; uzročiti gęrc; *f.*

Entzücken; —ung, *f.* tęrganje, dęr-

manje, gęrc.

Verzuckern, *v. a.* šećeriti, cukriti;

pošećeriti, pocukriti; prešećeriti, precukriti.

Verzug, *m.* zatezanje, odgod, odgadjanje, otezanje; *ohne* weiteren —, bez daljeg otezanja.

Verzweifel-n, *v. n.* sdvojiti, bezusati; —*t*, *adj.* bezusan, sdvojen; (schrecklich), strahovit, strašan; (verwünscht), proklet; —*ung*, *f.* sdvojenje, bezufanjenje.

Verzweigen, *sich*, *v. r.* razgranati se; eine weit verzweigte Verschönerung, na široko razgranana okletva.

Verzweiden, *v. a.* bdštupnuti; štupati. **Vesicatorium**, *f.* Zugpflaster.

Vesper, *f.* večernja; —*brod*, *n.* užina; —*prebiger*, *m.* pripovjedač večernji; —*prebigt*, *f.* predika večernja.

Veteran, *m.* stari vojniki; —*enzeichen*, *n.* znamenje starih vojnika.

Vettel, *f.* baba.

Vätter, *m.* bratućed; (väterl. Scit), stric; (mütterl. Scit), ujak; rođjak; —*lich*, *adj.* rođbinski; —*schaft*, *f.* rođbina, rođbinstvo.

Verir-en, *v. a.* mučiti, kiniti; dražiti, zadirkivati; —*ung*, *f.* draženje; mûka, klna.

Vežir, *m.* vezir; —*schaft*, *f.* vezirstvo.

Viaticum, *n.* poputnina.

Vicar, *m.* vikar; naměstnik; —*iat*, *n.* vikarstvo; naměstništvo.

Vice, (in Zus.), naměstni, vice —;

Vice-Admiral, *m.* vice admiral; —*könig*, *m.* prikralj, kraljevski naměstnik; —*präsident*, *m.* podpredšednik; —*versâ*, *adv.* zaménito.

Victualien, *pl.* hrana, *f.* Lebensmittel; —*handel*, *m.* trgovina hranom.

Vidimiren, *v. a.* vidimovati, viditi. **Vieh**, *n.* živina, marva, stoka; (in Zus.), marvinski.

Vieharznei, *f.* marvinska, živinska lèkaria; —*funde*, —*funst*, *f.* živinsko lèkarstvo.

Vieh-arzt, *m.* marvinski lèkar, marvinar; —*bremse*, *f.* obad; —*dieb*, *m.* marvokradica; —*diebstahl*, *m.* marvokradja; —*futter*, *f.* Futter; —*handel*, *m.* trgovina marvom; —*händler*, *m.* trgovac marvom; —*hirt*, *m.* pastir, čoban, čobanin; —*hof*, *m.* obor; —*isch*, *adj.* marvinski, skotski, živinski; —*magd*, *f.* kravarica; —*markt*, *m.* marvinski vašar, sajam; marvinska piaca, tèrg, vašarište; —*mâßig*, *f.* Viebißig; —*raub*, marvokradja; —*schelle*, *f.* klepka, zvonce, —*seuche*, *f.* —*sterben*, *n.* marvinska kuga, pošast; —*stall*, *m.* itala, staja, hlèv; —*stamm*, *m.* pasmina, fela, rufet; bagra; —*staud*, *m.* stanje marve; —*steuer*, marvarina; —*trânke*, *f.* Trânke; —*treiber*, *m.* gonèin; —*trist*, *f.* pravo na pašu marve; —*weide*, *f.* marvinska paša; —*zoll*, *m.* carina od marve; —*zucht*, *f.* hranjenje, gojenje marve.

Viel, *adj.* mnogi; — *adv.* mnogo, vele; —*ästig*, *adj.* granat, razgranat; —*äugig*, *adj.* okast; —*bedeutend*, *adj.* znamenit; —*blätterig*, *adj.* velelistat; —*beutig*, *adj.* veleznaćeć, dvojbena, velestran; —*beutigkeit*, *f.* veleznaćeć, dvojbena; —*ed*, *m.* velekutje; —*edig*, *adj.* velekutan; —*erici*, *adj.* mnogoverstan, razlik, različit, mnogi; —*fach*, —*fältig*, *adj.* mnogi, čest, mnogostran, velegub; —*fältigkeit*, *f.* različnost.

razlikost, različitost, mnogostrukost; — *farbig, adj.* velebojan; šaren; — *farbigkeit, f.* šarenost; — *fräß, m.* rozomak (zvr̃r); *fig.* požderuh, nesit; — *fräßig, adj.* proždérljiv; — *füß, m.* stonoga; *gadji svak* (zareznici); — *geliebt, adj.* veleljubljen; — *götterei, f.* mnogoboštvo, veleboštvo; — *heit, f.* množ, množstvo, množina; — *jährig, adj.* od više godinah, od mnogo godinah.

Vielleicht, adv. morebit, možebiti, možda, morda.

Vielfach, —s, adv. mnogo putih, velekratih, čestokrat; — *ig, adj.* čest, čestokrat.

Vielfährerei, f. mnogomuštvo; — *mehr, adv.* pače, da pače; — *namig, adj.* velelmen; — *saitig, adj.* od više strunah, od mnogo žicah, strunat; — *seitig, adj.* mnogostran, velestran; — *syßig, adj.* velesilaban; — *theilig, adj.* veledion; — *vermögend, adj.* velemožan; — *weiberei, f.* mnogoženstvo; — *weniger, adv.* tim manje; a kamo li, a nekamoli; — *wissend, adj.* sveznan, svezna; — *wisser, m.* sveznalica; — *wisserei, f.* sveznanstvo.

Bier, num. četiri; —, —, —, *f.* četvrtka, četvrtica; — *beinig, adj.* četverožan; — *blätterig, adj.* četverolistan; — *brätzig, adj.* od četiri žice; — *ck, n.* četverokutje; — *ckig, adj.* četverokutan; kvadratan; — *erlei, adj.* četverovrstan; — *f. ch, —fältig, adj.* četverostruk, četverostručan, četverogub; — *fürst, m.* (im ehem. süb. Lande), tetrarka, četverovlastnik; — *füßig, adj.* četveronog, četverožan; — *hundert, num.* četiri sto, četiri stotine; — *hundertste, adj.* četiri stoti; — *jäh-*

rig, adj. od četiri godine; — *fantig, f.* Biederig; — *ling, m.* četvrtak; — *mal, adv.* četiri puta, četiri krat; — *malig, adj.* četverokrat, četiri krat ponovljen; — *monatlich, adj.* od četiri mēseca; — *pfündig, adj.* od četiri funte; — *räderig, adj.* od četiri, sa četiri, na četiri kola, točka; — *ruberig, adj.* od četiri, na četiri vesla; — *saitig, adj.* od četiri žice, na četiri strune; — *säulig, adj.* četverostupan, od četiri stupa; — *schrotig, adj.* pleat, debelo, okrugao; — *seitig, adj.* četverostran; — *stzig, adj.* sa četiri, na četiri, od četiri sedala; — *spännig, adj.* sa četiri, na četiri, od četiri konja; — *syßig, adj.* četverosilaban; — *tägig, adj.* od četiri dana; — *tägiges Fieber, četvertodanica* (groznica).

Biertausend, num. četiri hiljade, četiri tisuće.

Bierte, adj. četvrti; — *halb, f.* Bierterhalb.

Biertel, n. četvrt, čerek; — *jahr, n.* četvrt godine; — *jährig, adj.* četvrtljetan, od tri mēseca, na tri mēseca; — *n, v. a.* dēliti, podēlit na četvero; *die Uhr viertel, ura udara, bija četvrtē; — note, f.* četvrt (od kajde); — *pfund, n.* četvrt funte; — *stunde, f.* četvrt, čerek sata, ure.

Biertens, adv. četverto.

Bierthals, Bierthals, adj. tri i pol.
Biertheil, f. Biertel; — *en, v. a.* dēliti, podēliti, razkomadati, razkinuti na četvero.

Bierung, f. četverokutje.

Biervierteltakt, m. četiri četvrtē od takta, puna, čela mēra; — *winkelig, adj.* četverokutan; — *zäßig, —zünftig, adj.* od četiri, na četiri zuba.

Bierzejn, *num.* četernaest, četernest; —hundert, *num.* hiljada i četiri sto; —iäzig, *adj.* od četernest danah; —te, *adj.* četernaesti, četernesti; —tens, *adv.* četernaesto, četernesto.

Bierzig, *num.* četrdeset, četrest; —jährig, *adj.* —er, *m.* od četrdeset, od četrest godinah; —ste, *adj.* četrdeseti, četresteti.

Vigilien, *pl.* predvečerje.

Vigiliren, *f.* Wachen.

Vignette, *f.* vinjeta.

Vinculiren, *v. a.* obvezati zadužnicu.

Vinculum, *n.* obveza.

Vinbiciren, *v. a.* tražiti što iz vlastničkoga prava, oteći, uzeti natrag.

Viole, *f.* f. Weichsen; Bratsche.

Violet, *f.* Weichsenblau.

Violin-e, *f.* violina; —ist, *m.* violinista.

Violon, *n.* violun.

Violoncell, *n.* violončelo; —ist, *m.* violončelista.

Viper, *f.* Ijutica, aspida (zmija).

Virguliren, *v. a.* naznačiti, potezima.

Virtuose, *m.* virtuoz; —f. virtuozica.

Vistr, *n.* (am Helme), prozirka; (am Schießgewehr), nišan; —en, *v. a.* gadjati, nagadjati, pogadjati, nišani; —eriti; prozireti; prozirati; —er, *m.* merilac; —horn, *n.* nišan; —maß, *n.* mera izkusna; —stab, *m.* izkusna palica.

Vistation, *f.* razgled, progled; preiskivanje, ogledanje, razgledanje.

Vistator, *m.* razglednik, proglednik; pommik, preiskivalac.

Viste, *f.* vizita; f. Besuch.

Vistiren, *v. a.* razgledati, progledati, preiskati, obiskati, ogledati, razgledati.

Vista, *f. a vista* Wechsel, mēnica na pokaz.

Bitriol, *m.* galica; —artig, —isch, *adj.* galičast; galičav; —erbe, *f.* galičava zemlja; —geist, *m.* spirit duh od galice, galični spirit; —hütte, *f.* galičarnica; —isch, *f.* Bitriolartig; —öl, *n.* ulje od galice, galično ulje; —säure, *f.* kiselina od galice, kiselina galična; —steberet, *f.* Bitriolhütte; —wasser, *n.* voda galičava.

Bißboom, **Bißthum**, *m.* naměstnik.

Bließ, *n.* runo; Orben des goldenen —es, red zlatnoga runa.

Bocal, *m.* samoglasnik, slovo glasno, glasovito; —must, *f.* glasna muzika.

Bogel, *m.* Bögelfchen, *n.* ptica; ptičica; —bauer, *m.* kćerletka, kavez, gajba; —beere, *f.* brekinja (plod); —beerbaum, *m.* brekinja (dĕrvo); —beize, *f.* sokolji lov; —beute, *m.* pticogonetnik; —beutung, *f.* pticogonetanje; —bunſt, *m.* ptičar (šprij), ptičja saćma; —fang, *m.* ptičarstvo, lov, lovitva od pticah, ptičji lov; —fänger, —steller, *m.* ptičar; —flinte, *f.* ptičarica (puška); —flug, *m.* letenje pticah; —frei, *adj.* propisan; —frei erklāren, propisati; —futter, *n.* hrana ptičja; —garn, *f.* Garn, Netz; —gefang, *m.* pĕv, pĕvanje ptičje; —hänbler, *m.* ptičar; —haus, *n.* ptičarica; —herde, *f.* leglo ptičje; —herb, *m.* gumno (ptičarsko); —hütte, *f.* koliba (ptičarska); —firſchbaum, *m.* srienska (dĕrvo); —firſche, *f.* srienska (plod); —funbe, *f.* pticoslovje; —fundiger, *m.* pticoslovac; —leim, *m.* lepak, veska; —näpſchen, *n.* valovčić, koritašice; —neſt, *n.* gajdo ptičje; —pfelfe, *f.* svirka (ptičarska); —scheuche, *f.* strašilo; —schieſen, *n.* pucanje u ptice; —

šlag, *m.* labor; —schrot, *f.* Bogelbunſt; —ſpeiſe, *f.* hrana ptičja; —ſtange, *f.* ſiba, ſibka; —ſtellen, *n.* *f.* Bogelfang; —warter, *m.* ptičar; —wiſe, *f.* divji grahor; —wiſdbret, *n.* divje ptice, divja ptičevina.

Bogler, *f.* Bogelfänger.

Bogt, *m.* nadglednik, naſtojniſnik, pomnik; kaſtelan; (Berwalter), upravnik; (Vormund), zakrilnik, tutor; (Schhüter), poljar; Kirſchen—, zavétnik cérkve; —bar, *f.* Mündig; —ei, *f.* nadgledničtvo, naſtojničtvo; upravničtvo; zakrilničtvo; zavétničtvo; kaſtelania.

Boll, *n.* puk; ljudſtvo; (Nation), narod; (Truppen), vojska; vojnici; (Geſinde), čeljad; ljudiſtvo; ein — Rebhühner, jato jarebicah.

Böllerecht, *n.* medjunarodno pravo; —rechtlich, *adj.* što se tiče medju narodnoga prava; —ſchaft, *f.* puk; narod; —wanderung, *f.* seljenje narodah.

Bollreich, *adj.* napučen, pučan, pukovit.

Bollſ-angelegenheit, *f.* pučke stvari; —aufklärung, *f.* pučka razsvéta; —bewegung, *f.* kretanje ljudſtva; —blatt, *n.* pučki liſt; —geiſt, *m.* pučki duh; —glaube, *m.* pučka véra; —herrſchaft, *f.* Bollſregierung; —lehrer, *m.* pučki naučitelj; —liebend, *adj.* prijatelj puka; —lieb, *n.* pſma narodna; —mäßiſig, *adj.* pučki, pučanski; —menge, *f.* množ, množina puka; ljudiſtvo; —rebner, *m.* pučki govornik; —regierung, *f.* pučko vladanje, demokracija; —ſage, *f.* priča, pričica narodna; —ſchule, *f.* škola pučka; —ſitte, *f.* običaj pučki, narodni; —ſprache, *f.* jezik pučki; —ſtamim,

m. puk; —thümlich, *adj.* narodan; —thümlichkeit, *f.* narodnost; —tracht, *f.* nošnja, nošivo narodno; —verſammlung, *f.* pučka skupština; —vertreter, *m.* zaſtupnik naroda, puka; —vertretung, *f.* zaſtupanje puka; (die Bollſvertreter), zaſtupni tvo puka; —zahl, *f.* broj puka, pučanſtvo.

Bollthum, *n.* narodnost, pučanſtvo. Boll, *adj.* pun; napunjen; podpun; clo; *fig.* pijan; —ährlig, *adj.* punoklasan; —auf, *adv.* obilno, izobila, doſta; —blütig, *adj.* punokérvan; —blütigkeit, *f.* punokérveje. Bollbring-en, *v. a.* svèrsiti, obaviti, opraviti, dočiniti, dokonéati, dovérsiti; —ung, *f.* svèrsenje, obavljenje, dokonéanje; svèrsétak, svèrha.

Boll-brüſtig, *adj.* pèrsat; —bürtig, *adj.* punorodan, rodjen; —bürtigkeit, *f.* punorodnost.

Bollend-en, *v. a.* svèrsiti, navèrsiti, izpuniti; obaviti, dokonéati; er hat vollendet, svèrsio je, umro je; —er, *m.* svèrsi elj, dovérsitelj; —et, *adj.* navèrsen, svèrsien; —et, *adv.* sasvim, poſve, sasma; —et ſagen, izreći; —et leſen, pročitati; —ung, *f.* svèrsenje, dovérsenje.

Böllerei, *f.* proždèrlost.

Bollſühr-en, *v. a.* obaviti, opraviti, izvérsiti, ovèrsiti; —ung, *f.* izvérsenje, ovèrsenje; obavljenje.

Bollgenuß, *m.* podpuno uživanje.

Bollgültig, *adj.* od podpune vrédnosti, poſve valjan; —keit, *f.* podpuna valjanost. [pijanost.

Bollheit, *f.* punoća; *fig.* pijanſtvo, Bollhuſtig, *adj.* punokopitan; —keit, *f.* punokopitnost.

Bolljährlig, *adj.* punoljetan; *f.* Mündig; —keit, *f.* punoljetnost.

Böllig, *adj.* pun; podpun; cio; sav, vās; tust, krupan, debeo, pretio, pun; — *adv.* puno; podpuno; posve. sasvim, sasma; — *feit*, *f.* (beš, Leibes), debljina, pretilost, krupnoća.

Wollkommen, *adj.* savršen; izvrstan; vās, sav; cio; pun, podpun; (von Kleidern), prostran, alvatan, oplovit; — *adv.* posve, sasvim, sasma; — *feit*, *f.* izvrstnost, savršenost.

Wollkörnig, *adj.* zérnat.

Wollkugig, *adj.* pun, tust, debeo, tio, pretio, éil, krupan; — *feit*, *f.* debljina, pretilost, krupnoća, éilost.

Wollmacht, *f.* vlast, puna vlast, punomoćje; (subjectiv), punomoćništvo; (in Zusam.), punomoćni; — *sbrief*, *m.* pismo o punomoćju; — *sgber*, *m.* opunomoćitelj; — *schmer*, *m.* punomoćnik.

Wollmond, *m.* pun mēsec, uštap.

Wollständig, *adj.* sočan.

Wollständig, *adj.* pun, podpun; — *feit*, *f.* podpunost.

Wollstimmig, *adj.* savršen, podpun; — *feit*, *f.* sklad savršen, savršenost, podpunost.

Wollstreich-en, *v. a.* izpuniti, izvršiti; — *er*, *m.* izvršnik, izvršitelj; — *ung*, *f.* izpunjenje, izvršenje; izvršaha; — *ungelausef*, *f.* izvršna zaporka.

Wollwichtig, *adj.* podpane mēre; — — *feit*, *f.* puna, podpuna mēra.

Wollzählig, *adj.* pun, podpunim brojem; — *feit*, *f.* podpunost broja.

Wollziehbar, *adj.* izvršalj; — *feit*, *f.* izvršivost.

Wollzieh-en, *v. a.* izpuniti, izvršiti, obaviti, opraviti, doćeti (ženitbu); — *end*, *adj.* izvršujuć; — *er*, *m.* izvršitelj, izvršnik; — *erin*, *f.* izvršiteljica; — *ung*, *f.* Wollzug,

m. izvršenje; doćetje; doćimanje (ženitbe).

Wolontär, *m.* dobrovoljac, samovoljac.

Womitiv, *f.* Brechmittel.

Won, *prp.* od; s, sa; iz; po; — *Amtswegen*, od ureda; — *Lobeswegen*, zbog smérta; — *einander*, raz; od.

Wonnöthen, *adv.* trēbi, potreban, potrebit; etwas — haben, trēbati, trēbovati štogod.

Wer, *prp.* préd; prie; od; — *Werklauf von 14 Tagen*, prie nego prodje 14 danah; (in Zusam.), pred, predtećni, predhodni; (mittlerweilig), medjutimni, začasni; (vorbereitend), pripravni.

Worabend, *m.* predvećerje, nadvećerje.

Woracten, *pl.* predhodni spisi; pripravni spisi.

Worältern, *pl.* praotci, dēdi, praroditelji, predci.

Woran, *adv.* napred, napérvo; sprēda.

Woranschlag, *m.* proračun.

Worarbeit, *f.* priprava k čemugođir, posao, dēlo početno, predhodna radnja; — *en*, *v. a.* (cinem), predteći, preticati koga u poslu; — *lassen*, pokazati komu posao; pripravljati se k drugomu poslu; napérvo raditi; *fig.* probiti, prodrēti put, stazu.

Worärme, *m.* gornji rukavi.

Worauf, *f.* Woran.

Woraus, *adv.* napréd, napérvo; sprēda; u naprédak.

Woraus, *m.* uзор, pėrvenstvo; predostavak.

Woraus, (in Zus.), u napréd, naprédnji; — *bezahlen*, *v. a.* u napréd, na pėrvo platiti; predplatiti, predbrojiti; — *bezahlung*, *f.* plaća, plaćanje u napréd; predplata; — *setzen*, *v. a.* naumiti, nakaniti što u

napred; —gabe, *f.* naprednji trošak; —geben, *v. a.* dati što napred; —haben, *v. n.* (etwas vor einem Andern), imati što pred kim; —sagen, —sehen, *f.* Vorhersagen, Vorsehen; —schicken, *v. a.* napred poslati; eine Mahnung —schicken, o-pomenuti; —sehen, *v. a.* predpolažiti; predpolagati; uzimati, deržati, misliti, da...; voraussetzen, daš... uzemati; —setzung, *f.* predpolaženje, predpolaganje; predmnjeva; —sicht, *f.* predvidjenje; —sichtlich, *adv.* predvidno; —vermächtniß, *n.* predzapis.

Vorbau, *m.* zaklon, prědnja sgrada.
 Vorbau-en, *v. a.* zidati, graditi napred, u napred, u napredak; *fig.* einer Sache —, oprěti se; opirati se čemu; predusrěti; predusrětati štogod; varovati se čega; —*n.* varovanje, predopaznost; —ung, *f.* *fig.* predobrana.

Vorbekacht, *m.* nakanjenje; prednamjenost, navlašnost; mit —, prednamjenjeno; hotoma, hotimica, navlaš; ohne —, nehote, nehovice.

Vorbekächtig, *adj.* opipan, varovan, opazan; hotoma učinjen, promisljen.

Vorbekenden, *v. a.* misliti, razmisliti, promotriti napred, u napred.

Vorbekend-en, *v. a.* prorokovati, slutiti; —ung, *f.* kob, slutnja, prorokovanje.

Vorbekingung, *f.* preduvět.

Vorbekhalt, *m.* —ung, *f.* priuzdržaj, zadržaj; mit —, priuzdržavši; —en, *v. a.* (eine Schürze), zadržati, ostaviti na sebi, neskinuti; sich etwas —, priuzdržati, priuzdržavati štogod; sich etwas bis auf eine andere Zeit —, ostaviti, odgoditi za drugi put; —lich, *adv.* sa priuzdržajem, sa zadržajem.

Vorbei, *adv.* mimo; —ist —, što je prošlo prošlo; —fahren, —gehen, —reiten, *v. n.* provezti se, proći, projahati mimo čega; —fliegen, *v. n.* proletěti; letěti mimo; prolětati; —lassen, *v. a.* propustiti; propustati; pustiti mimo; —sein, *v. n.* bit prošao, biš minuo, bit propao, svēršeno biti.

Vorbenannt, Vorbemelbet, *adj.* gori rećen; spomenut, hvaljen, gori imenovani.

Vorbekereit-en, *v. a.* pripraviti, spraviti; —ung, *f.* priprava; —ungß, (in Zus.), pripravn.

Vorbekerkicht, *m.* predgovor, predpomena; predhodno izvěstje.

Vorbekerkleid, *m.* poziv, pozov (na sud); —en, *v. a.* zvati, pozvati (na sud).

Vorbeketen, *v. a.* (einem etwas), moliti pred kim štogod.

Vorbekugen, *v. a.* svinuti, svijati u napred; *fig.* einer Sache —, ukloniti se, uklanjati se, ugnuti se, ugibati se čemu; —ung, *f.* predusrět; (in Zusam.) predusretni.

Vorbekewußt, *m.* znanje; ohne meinen —, bez moga znanja.

Vorbekbild, *n.* izgled, priměr, kip.

Vorbekbild-en, *v. a.* izobraziti; izobrazivati, obrazovati; izraziti; izrazivati; —lich, *adj.* obrazan, tipičan; —ung, *f.* obraz; predhodno obrazovanje.

Vorbekbinden, *v. a.* privezati; privezivati.

Vorbekblasen, *v. a.* (einem etwas), svirati, igrati što pred kim; (einem), nadsvirati, nadigrati koga.

Vorbekbohr-en, *v. a.* vrtati, bušiti s malim svėrdlom; —er, *m.* malo, tanko svėrdlo.

Vorbekbote, *m.* predulak; *fig.* glasnik, věstnik; znak, znamenje.

Vorbekbringen, *v. a.* izvesti, objaviti

reći, govoriti; razložiti, izestiti; dovesti, navesti; — *n.* dovodjenje, izustenje.

Vorbach, *n.* stréha.

Vorbattren, *v. a.* u napréd datovati.

Vorbem, *f.* Ehedem.

Vorber, *ber*, *die*, *das*, **Vorbere**, **Vorberſte**, *adj.* prednji, pèrvi; — *achſe*, *f.* prednja osovina; — *arm*, *m.* donja, prednja stran ruke, — *bein*, *m.* prednja, pèrva noga; — *bug*, *m.* lopatica, pleće (od maršeta); — *flügel*, *m.* prednje, pèrvo krilo; — *fuß*, *m.* prednja, pèrva noga; stupalo; — *gebäude*, *n.* prednja sgrada; — *glied*, *n.* prednja vèrsta; **preduji**, pèrvi član, članak; — *grund*, *m.* prednja strana; — *haar*, *n.* prednje kose, prednji vlasi; — *hand*, *f.* šaka, pèsnica; — *haupt*, *n.* — *kopf*, *m.* tème, prednja stran glave; — *haus*, *n.* prednja stran kuće; lice od kuće; — *lauf*, *m.* (bei den Jägern), prednje noge; — *mann*, *m.* prednjak, prednji momak (u vèrsti); — *maſt*, *m.* ptednji jarbuo; — *pfote*, *f.* prednja šapa; — *rad*, *n.* prednje kolo, prednji točak; — *saß*, *m.* (in der Logik), veća; prednja (u logici); — *ſiß*, *m.* prednje sedalo; — *ſtube*, *f.* prednja soba; — *theil*, *n.* prednja strana, prednji diq; (bei Schiffen), prora; — *thür*, *f.* prednja vrata; — *treffen*, *n.* prednja straža; — *wagen*, *m.* prednja stran kolah; — *zahn*, *m.* prednji zub.

Vor dieſem, *f.* Ehedem.

Vorbrängen, *v. a.* tèrati, turati, tiskati, rivati napréd.

Vorbringen, *v. n.* prodrèti; prodirati; napredovati; doći, dospèti.

Vordrucken, *v. a.* sprèda naštampati.

Vorbrüden, *v. a.* tiskati, protisati, potisnuti u napréd.

Voreilen, *v. n.* (cinem), preteći; preticati koga; (eilig sein), žuriti se, nagliti se; prenagliti se.

Voreilig, *adj.* nagao, prenagao; — *feit*, *f.* naglost, prenaglost.

Vorempfinden, *v. a.* osètiti, osètjati, èutèti u napréd; — *ung*, *f.* predosètjanje, predèutjenje.

Vorenthalt-en, *v. a.* kratiti, nedati, zadèržati, zaustavljati, obustavljati; — *ung*, *f.* kratjenje, zadèržanje, zaustavljanje; ukratjenje, zaustavljenje.

Vorerhebung, *f.* predhodno iztraživanje.

Vorerinner-n, *v. a.* u napréd opomenuti, opomnjeti; — *ung*, *f.* predopomena.

Vorernte, *f.* predjetva.

Vorerſt, *adv.* najprije, najpèrvo; prije svega.

Vorerwähnt, *f.* Vorbenannt.

Vorſſen, *n.* pèrvo jèlo.

Vorſahr, *m.* predmèstnik; praotec, pradéd, d'đ; — *en*, *pl.* praotci, praroditelji, dèdi, predci, predkovi.

Vorſahren, *v. n.* (cinem), preteći koga; ići, doći napréd s kočiom, s koli.

Vorfall, *m.* događaj, slučaj, prigoda, sbitak, sgoda; (der Gebärmutter), padnutje utrobe; — *en*, *v. n.* (ſich ereignen), dogoditi se, slučiti se, sbiti se, sgoditi se; (vor etwas fallen), pasti sprèda; — *enb*, *adj.* prigodan; — *enheit*, *f.* prigoda, prigodnost.

Vorſecht-en, *v. a.* mađiti se pred kim, učiti koga u maćenju; nadmađiti koga; — *er*, *m.* podmađtar od oružja od maćenja.

Vorſeß, *n.* nadvečerje, predvečerje.

Vorfinben, *v. n.* naći što; skobiti se
skim; opaziti.

Vorfliegen, *v. n.* doletěti; nadletěti.

Vorfordrer, *er, m.* pozivalac; — *n, v.*
a. zvati; pozvati koga (pred sud);
der **Vorgeforderte**, pozvanik; — *ung,*
f. poziv, pozov, pozivanje; — *ung-*
brief, m. pozivno pismo; — *ung-*
befehl, m. pozivna zapovest; izrok,
zakaz.

Vorfrage, *f.* predhodno (pripravno)
pitanje.

Vorführen, *v. a.* dovesti, staviti pred
koga.

Vorgang, *m.* pèrvenstvo; događaj,
sbitak, slučaj, prigoda; prilika,
primér, izgled.

Vorgänger, *m.* predmestnik.

Vorgängig, *adj.* predhodan, *f.* Vor-
läufig.

Vorgaufeln, *v. a.* (einem etwas), slò-
pariti što pred kim; prevariti, va-
rati koga.

Vorgebäude, *n.* predaja sgrada.

Vorgeben, *v. a.* dati, metnuti što pred
koga; (im Spiele), dati napèrvo,
u napréd dati; (vorwenden), kazati,
govoriti, šiniti se, pretvarati se,
izgovarati se; — *n.* izgovor, izli-
ka; govor, govorenje.

Vorgebirge, *n.* predgorje, nadmorje,
èrt.

Vorgeblich, *adj.* namišljen; lažan,
lažljiv.

Vorgefaßt, *adj.* prie začet; predsudan;
— *e* Meinung, predsuda.

Vorgefühl, *n.* predosjećanje, predću-
tjenje, predćutjenstvo.

Vorgeh-en, *v. n.* (einem), ići pred
kim, prednjačiti, predhoditi; pre-
teći, nadleći, nadhoditi koga; (den
Vorgang haben), pèrvenstvo imati;
die Tugend geht der Schönheit vor,
krèpost nadilazi lepòtu; biesè Ußr

geht vor, ura ova idje napréd;
(sich zutragen), bivati, šiniti se,
dogoditi se, slućati se; einem mit
guten Beispielen —, dati komu do-
bar izgled; gegen Jemand mit Strafe
—, kazniti koga; — *end, adj.*
prednji, predhodan.

Vorgeigen, *v. a.* (einem etwas), guđet
što pred kim.

Vorgemeldet, **Vorgenannt**, *f.* Vorbe-
nannt.

Vorgemacht, *f.* Vorzimmer.

Vorgerecht, *f.* Voressen.

Vorgeschmack, *f.* Voršmađ.

Vorgesehen, *interj.* pazi! na stran!
otole! odtale! oko!

Vorgesetzter, *m.* predpostavljeni; po-
glavar, staršina.

Vorgestern, *adv.* prekjućer, prekoju-
ćer.

Vorgestrig, *adj.* prekjućerašnji.

Vorgiebel, *m.* čelo.

Vorglänzen, *v. n.* nadasjati; nada-
sjavati koga.

Vorgreif-en, *v. a.* posegnuti u što,
preteći; posegnuti se na pèrvo;
(einem), preteći koga; posegnuti
se pred koga; prisvojiti što tu-
djeja sebi; (im Neben), presěći,
presěcati koga u govoru; — *ung,*
f. Vorgriff, *m.* posegutje, posi-
zanje u tudja prava.

Vorhaben, *v. a.* nositi, imati što
pred sobom; ein Geschäft —, na-
mèravati, kaniti što god, baviti se,
zabavljati se čime; (im Spiel),
imat više, napèrvo imati; Jemand
—, pitati, izpitivati koga; —
n. nlet, nakanjenje, namèranje.

Vorhalt-en, *v. a.* đeržati pred kim;
einem einen Fehler —, koriti, uko-
riti koga rad kakova pomanjkanja;
— *ung, f.* (eines Fehlers), korenje,
ukor, korba.

Vorhand, *f.* iaka; (Vorrang), pèrvenstvo; (im Spiel) — haben, bit na ruci.

Vorhanden, *adv.* & *adj.* nalazan, nadjen; nalazeći se, čega ima, što se nalazi; — sein, biti, nalaziti se, nahoditi se.

Vorhang, *m.* zastor, zavjesa; — en, *v. n.* viset preda čim; prekrivati.

Vorhängen, *v. a.* zavésiti, zastréti; obésiti preda što.

Vorhängeschloß, *f.* Vorlegeschloß.

Vorhaus, *n.* predvorje, ulaz od kuće.

Vorhaut, *f.* lakorina, lakorinica; — des männlichen Gliedes, okapina.

Vorhemd, *n.* (Chemisette), primetaća.

Vorher, *adv.* prie, preda tim, prie toga; napréd, u napréd, napèrvo, pèrvo; — bestimmen, *v. a.* napèrvo, u napréd odrediti, predosuditi; — bestimmung, *f.* predosuda, predosudjenje; — gehen, *v. n.* napèrvo, napréd ići; — gehend, *adj.* predajšnji, priašnji; — ig, *f.* Vorig; — sagen, *v. a.* u napréd kazati, obznani; prorokovati; — sagung, *f.* prorokovanje, proročanstvo; — sehen, *v. a.* predviděti, viděti u napréd; u napréd odrediti; — sehung, *f.* predvidjenje; — vertündigung, — vertündigung, — f. Vorhersagen, Vorhersagung.

Vorheucheln, *v. a.* (einem etwas), hiniti što pred kim.

Vorhimmel, *m.* limb.

Vorhin, *adv.* prie, odprie.

Vorhof, *m.* predvorje, prednji dvor.

Vorhölle, *f.* Vorhimmel.

Vorig, *adj.* predajšnji, priašnji; proiasti.

Vorjahr, *n.* lanjska godina, prošla, prošasta godina.

Vorjährig, *adj.* lanjski.

Vorjehst, *f.* Jegt.

Vorkauen, *v. a.* einem etwas (im gem. Leben), žvakati, prežvakati što komu.

Vorkauf, *m.* prekup; — en, *v. n.* (einem), prekupiti.

Vorkäufer, *m.* prekupac.

Vorkaufrecht, *n.* pravo prekupa.

Vorkauf-en, *v. a. fig.* alle Mittel, pripravljati sve moguće za . . . ; — ung, *f.* priprava, naredba, mèra.

Vorkennniß, *f.* predtečno znanje.

Vorkirche, *f.* pristirošak od cèrkve.

Vorklage, *f.* tužba predtečna.

Vorkleben, *v. a.* zalěpiti, prilěpiti.

Vorklingen, *v. n.* nadglasiti druge instrumente.

Vorkommen-en, *v. n.* (vorher kommen), prie, pèrvo doći; (einer Sache), predusrěsti, predusrětati što god; bei jemanden, — doći do koga, doći pred koga; (vorfallen), abiti se, sgoditi se, dogoditi se, pripetiti se; (scheinen), činiti se, viděti se; die Sache ist im Rathe nicht vorgekommen, stvar još nije došla do vćanja; hervorkommen, pomoliti se, prjavititi se, doći napèrvo; Sachen die täglich, oft —, svakdanje stvari; die Sache ist in der Duplit vorgekommen, što je bilo navedeno u drugotnici; — niß, *n.* dogadjaj, sgoda; sbitak.

Vorkopf, *f.* Vorberhaupt.

Vorkost, *f.* Voressen; Zugemüse.

Vorkab-en, *v. a.* pozvati; pozivati, zvati; — ung, *f.* poziv, saziv, pozivanje, sazivanje; (in Zus.) pozivni, sazivni.

Vorklage, *f.* sud, posuda; predloženo pismo; (in der Chemie), primnik.

Vorkland, *n.* prednja zemlja.

Vorklang-en, *v. a.* dohvatiti, dosognuti, izvaditi što odkud.

Vorklangst, *adv.* odavna, davno.

Vorlaß, *f.* Vorlauf.

Vorlaß-en, *v. a.* propustiti; pustiti do koga, dopustiti komu do koga; —ung, *f.* pripuštenje, dopuštenje.

Vorlauf, *m.* (vom Weine), samotok (od vina); (im Destilliren), patoka; (der erste, stärkste Brantwein), bašica, ertnica; —en, *v. n.* tērčati, teći pred kim; nadtērčati, preteći koga.

Vorläufer, *m.* predteča, teklić.

Vorläufig, *adj.* predtečan, predhodan; pripravan; privremeni, medjutimni, začasni.

Vorlaut, *adj.* nagao; lajav; ein — er Mensch, vikač, lajavac.

Vorlege-messer, *n.* veliki (stolni) nož; —löffel, *m.* velika žlica.

Vorlegen, *v. a.* (als ein Schloß ic.) metnuti, vērći, staviti; die Pferde —, upreći; uhvatiti, upregnuti konje; Speisen —, metnuti, vērći, donēt pred koga jestvinu; die Frage —, dati, učiniti, zadati pitanje; seine Gründe —, razložiti, razlagati uzroke svoje; seine Vollmacht —, pokazati vlast svoju; (vor-schlagen), predložiti, predlagati.

Vorlegeschloß, *n.* lokot, čilit, katanac.

Vorlegung, *f.* predloženje; predlaganje, predlog; *f.* Vorlegen.

vorleimen, *v. a.* prilēpiti; zalēpiti.

vorlesen, *v. a.* čitati komu, čitat pred kim; —er, *m.* čitalac, štitalac; —ung, *f.* čitanje, čatenje, štijenje; lekcija.

vorlesen, *adj.* predzadni, predposlednji.

vorleuchten, *v. a.* (einem), svētiti komu; mit Beispielen —, dobar zgled komu dati, davati; *f.* Hervorleuchten.

Vorlieb, *f.* Sürlieb.

Vorliebe, *f.* priljubav, osobita ljubav.

Vorliegen, *v. n.* ležati, biti pred kim; —end, *adj.* ov, ovaj; prisutan; (angrängend), obližnji.

Vorlägen, *v. a.* lagati, slagati komu štogod.

Vormachen, *v. a.* metnuti, staviti, vērći preda' što; zagraditi; zastrēti; *fig.* einem etwas —, pokazati komu štogod; lagati, slagati štogod komu; spērdati se, sbijati šale s kime.

Vormalen, *v. a.* (einem etwas), kazati, pokazati komu, kako se malja; maljati, pengati, napengati što pred kim.

Vormalig, *adj.* prijašnji, nēgdašnji, nekadanji, pervašnji.

Vormalß, *adv.* prie, pria, nēgda, prvo.

Vormann, *m.* prednjak.

Vormauer, *f.* beden; zaštita.

Vormerk-buch, *n.* zabilježnica, predbilježnica; —en, *v. a.* zabilježiti, predbilježiti; —ung, *f.* predbilježenje, zabilježenje; (in Zuf.) zabilježni, predbilježni.

Vormittag, *m.* —zeit, *f.* jutro, dan prie podne; —ß, *adv.* prie podne, u jutro.

Vormittägig, *adj.* jutrenji, juternji.

Vormund, *m.* tutor, zakrilnik, branitelj, zagovornik.

Vormünberin, *f.* tutorica, zakrilnica.

Vormundschaft, *f.* tutorstvo, (t.) zakrilstvo; (in Zuf.) tutorstveni, zakrilstveni; —lich, *adj.* tutorski, tutorstveni, zakrilstveni.

Vorn, *adv.* sprēda; von —, sprēda.

Vornächtig, *adj.* noćasnji.

Vornageln, *v. a.* pribiti, prikovati.

Vorname, *m.* kēsteno ime, ime;

Vor- und Zuname, ime i prezime.

Vornehm, *adj.* velik; znatan; odličan; zaméran, izuč.

Vornehmen, *v. a.* uzeti preda se, preduzeti; cine Arbeit —, primiti se, latiti se, uhvatiti se posla kakova; sich —, kaniti, nakaniti, naméravati, smérati; — *n.* nakanjenje, kanjenje, sméranje, niet, nakan, naméra.

Vornehmlich, *adv.* osobito.

Vornehmste, *adj.* pèrvi, najpèrvi; *f.* Vornehm.

Vorpfaffen, *v. a.* zviždati, svirati što komu, pred kim.

Vorplaudern, *v. a.* bérbljati što komu, pred kim.

Vorposten, *m.* prednja straža.

Vorpredigen, *v. a.* predikati, predikovati što komu.

Vorragen, *v. n.* viriti, pružati se, preticati.

Vorrang, *m.* pèrvenstvo, prednost.

Vorrath, *m.* sprava, providjenje, zalih; großer —, hèrpa, mnoštvo, gomila; das Schiff hat einen großen — an frischem Wasser, brod ima (u brodu ima) dosta hladne vode.

Vorräthig, *adj.* gotov, pripravljen, u zalih, što se nalazi.

Vorraths-haus, *n.* —kammer, *f.* magazin, skladište, hámbar.

Vorrechnen, *v. a.* kazati, pokazati komu kako se računa; računati komu, pred kim.

Vorrecht, *n.* preimućstvo.

Vorreden, *v. a.* spružiti, izplaziti; plaziti.

Vorrede, *f.* predgovor; —en, *v. a.* govorit pred kim, kazati, kazivati komu.

Vorreiß, *adj.* ran, preran.

Vorreigen, *m.* pèrvi tanac.

Vorreiten, *v. n.* jahati pred kim,

pred koga; nadjahati, nadjašiti koga; —er, *m.* predjašnik.

Vorrennen, *v. n.* tèreći napèrvo, pred koga; nadtèreći, preteći koga.

Vorricht-en, *v. a.* pripraviti; pripravljati; —ung, *f.* priprava, pripravljenje; pripravljanje; sprava.

Vorritt, *m.* predjašenje, predjahanje.

Vorrück-en, *v. n.* napèrvo, dalje ići, napredovati, promicati se, promaknuti se; približiti se; —, *v. a.* maknuti, pomaknuti, potegnuti napèrvo; Semanden die geöffneten Wöhlthaten —, verèi, bacati komu u oči primljena dobroćinstva; —ung, *f.* napredak; promak; im —ungsfalle, u slučaju promaka.

Vorrufen, *v. a.* (eine Person), pozvati; (mehrere Personen), sazvati (pred sud); —ung, *f.* pozvanje; (in Zuf.) pozivni, sazivni.

Vorssaal, *m.* prednja sala.

Vorsagen, *v. a.* kazati, kazivati, govoriti što pred kim, komu.

Vorsänger, *m.* pèvac, pèvač.

Vorsatz, *m.* niet, nakanjenje, nakasa, namisao, odluka; preduzetje; mit —, hotoma, hotice, navlaš.

Vorsätzlich, *adj.* samohotan, hotan; promotren, razmišljen; — *adv.* hotoma, hotice, navlaš, s namisljom.

Vorschein, *m.* zum — kommen, pokazati se, javiti se, pomoliti se, na videlo doći; zum — bringen, doñeti na videlo.

Vorscheinen, *f.* Durchscheinen.

Vorschieben, *v. a.* slati, poslati napred.

Vorschießen, *v. a.* rinuti, turiti, potisnuti što preda što; zasunuti.

Vorschießen, *v. a.* (einem Geld), predumiti kome, dati komu u napred

novacah; uzajmiti što komu; — v. n. bacati se, metati se, hitati se, tiskati se; (von Hüßigkeiten), iknuti, udariti; iškajati, udarati; (von Pfanzen), térati, rasti; (einem), kazati, pokazati komu kako se puca; nadstréljati koga.

Vorschlag, *m.* (in der Artillerie), éep, zatik; (in der Musik), znak, bilje-ga pred kajdom; — (Ausrag), *m.* predlog, predloženje; savét, svét; ponuda.

Vorschlagen, *v. a.* pribiti, zabiti; (bei der Artillerie), nabiti, nabijati prah; (im Handel), drago céniti, preveé iskati; pitati; (einen Vor-schlag thun), svétovati, predložiti, predlagati, nukovati, nuditi, ponu-diti; — *v. n.* prevagnuti, pre-mahnuti; prevagivati, premahivati; die Uhr schlägt vor, ura idje ber-zo; (bei den Jägern), der Hund schlägt vor, pas laje prie dobe.

Vorschläglich, *adj.* predlošan, ponu-dan.

Vorschmađ, *m.* pèrvi tek; predtek, predéutjenstvo.

Vorschmeđen, *v. n.* poznati se po teku preda šim.

Vorschneib-en, *v. a.* krojiti; rézati; —*er, n.* rézalac, krojitelj.

Vorschnell, *adj.* nagao, prenagao.

Vorschreiben, *v. a.* učiti pisati; *fig.* narediti, zapovédati, prepisati; propisati; upisati.

Vorschreiben, *v. a.* kriéati, vikati što pred kim, komu.

Vorschrist, *f.* primér, izgled (od pisma); *fig.* naredba; propis, pre-pis, zapovéd; —*smäßig*, *adj.* propisan, po propisu; —*swibrig*, *adj.* proti propisu.

Vorschub, *m.* pèrvenstvo (u igri); (Unterstützung), pomoć, povlad; —

leisten, biti kome na ruku, povla-diti kome što; —*leistung*, *f.* po-vladjenje.

Vorschuß, *m.* naglavak, preglavak; —*en*, *v. a.* naglaviti, preglaviti; naglavljivati; preglavljivati (éizme, itd.).

Vorschuß, *m.* pèrvenstvo (u puca-nju); predujam, zajam; (in Zus.) predujamni; —*weise*, *adv.* pre-dujmice, predujamno.

Vorschütten, *v. a.* sipati, posipati, prosipati preda što.

Vorschützen, *v. a.* izgovoriti se, iz-priéati se, izgovarati se, ispriéa-vati se; navesti.

Vorschwägen, *s.* Vorplaubern.

Vorschweben, *v. n.* biti, imati pred oćima; es schwebt ihm ein Unglück vor, éeka ga nesreća.

Vorsich-en, *v. a. s.* Vorhersehen; sich —, *v. r.* privedéti se, biti na oprezu, paziti se, gledati se, éuvati se; —*ung*, *f.* providjenje, providjenstvo.

Vorsehen, *v. v.* staviti, metnuti, vérdi pred; einem zum Essen, zum Trinken —, dati, donéti jésti, piti komugodir; einem einen —, sta-viti, postaviti koga nad kim; sich —, *v. r.* kaniti, nakaniti.

Vorsélich, *f.* Vorstélich.

Vorsicht, *f.* (göttliche), providjenje, providjenstvo; (Behutsamkeit), ó-prez, opaz; —*ig*, *adj.* opazan, o-prezan; —*igkeit*, *f.* opaznost; o-preznost; —*smäßigein*, *f. pl.* opazne naredbe, oprezna srédstva; —*weise*, *adv.* s opreznosti; me-djutim.

Vorsingen, *v. a.* početi, pošimat pè-vati; pèvati što komu, pred kim.

Vorsiß, *m.* predséd; (subjectiv) pred-sédništvo; —*en*, *v. n.* predsédo-

vati, predséditi, biti predsédnik;
—er, m. predsédnik.

Vor Sommer, f. Frühling.

Vorſorge, f. briga, skérb, staranje, nastojanje.

Vorſpann, m. priprega, sprega; —
en, v. a. razastérti, razastirati
štogod preda što; pripreói, pri-
pregnuti; priprezati, sprežati;
—s, (in Zuf.) pripreáni, —ſwe-
ſen, n. pripreániſtvo.

Vorſpiegel-n, v. a. (einem etwas), pre-
variti, obséniti, zaséniti, obmanuti
koga; —ung, f. obséna, zaséna,
obséanjvanje.

Vorſpiel, n. predigra; početak,
predgovor; —en, v. a. igrati pred
kim, komu; — v. n. početi, po-
šimati igru, predigru igrati, zal-
grati.

Vorſprechen, v. a. (einem), reći, go-
voriti što pred kim, komu; — v.
n. prodréti, prodirati glasom iz-
među drugih.

Vorſpringen, v. n. (einem), skoúit
pred koga; preteói, preticati ko-
ga; (vorragen), viſiti, pružati se,
preticati.

Vorſpruch, m. f. Fürſprache.

Vorſprung, m. skok u napréd; (an
Gebáuden), štrim, striha; okuka,
nadkuka; einen — gewinnen, od-
maknuti, odmícati; preteói, preti-
cati.

Vorſpuhen, v. n. slutiti, znak, kob
biti budućih događajah.

Vorſtadt, f. zagradje, podgradje,
Vpředgradje, varoš.

Vorſtádtér, m. zagradjanin, podgra-
djanin, varošanin.

Vorſtand, m. doſtaſtje, predsud; (Amt),
načelníctvo; (ein Vorſtér), na-
čelnik; (Unterpfand), zalog, poru-
čanstvo, jamstvo.

Vorſtehen, v. a. bosti, probosti prie-
nego se promakne igla il drugo
štogodir; —, v. n. viriti, pružati
se, preticati; fig. padati u oči,
sžati, odlikovati se, vidéti se iz-
među drugih.

Vorſtecken, v. a. metnuti, vèréi, za-
bosti, zataknuti što preda čim, il
preda što; ein Ziel —, obilježiti
svèrhu; —er, —nagel, m. kila,
čavao, čivla.

Vorſtehen, v. n. (vorragen), viriti,
pružati se, preticati; napèrvo ſto-
jati, gledati; (von Hüſnerhunden),
stojati, stati; einer Sache —, bit
nada čim, biti načelnik, uprav-
ljati, nastojati štogod; obavljati,
opravljati (službu, ured); es ſieht
mir vor, čeka me nešto; —er, m.
glava, glavár, poglavár, nastojnik,
staršina, čeonik, načelnik.

Vorſtellen, v. a. (etwas vor etwas),
staviti, metnuti, vèréi što preda
što; einem etwas —, predstaviti,
predložiti, razložiti, izložiti što
komu; zabavljati čemu, prigova-
rati; ein Stück —, prikazati, pri-
kazivati komad kakav; ſich —
v. r. misliti, pomisliti štogod;
—ung, f. predſtávka, predſtav-
ljenje, predloženje; prigovaranje;
zastupanje; (Gedanke), misao, po-
misao.

Vorſtoßen, v. a. turiti, rinuti, potis-
nuti napèrvo; — v. n. pripetiti
se, dogoditi se; mit Rauchwerk —,
pervazom obšiti.

Vorſted-en, v. a. protegnuti, pru-
žiti; (Leihen), uzajmiti, posuditi, u
napréd dati, predumjeti; —ung,
f. uzajmljenje; uzajmljvanje; za-
jam.

Vorſtreichen, v. a. podvući, podv-
šiti redke il reči u kajžli.

Vorstricken, *f.* Anstricken.
Vorstudium, *n.* pripravna nauka.
Vorsuchen, *f.* Hervorsuchen.
Vortanz, *m.* prvi tanac; —*en, v. n.* poešeti, pošimati tanac; voditi tanac; tancati pred kim, kazati, pokazati komu, kako se tanca.
Vortänzer, *m.* tancovodja; —*in, f.* tancovodja.
Wortheil, *m.* probitak; korist; dobit, dobitak; uhar; —*haft, adj.* probitačan, koristan, prudan, uharan.
Worthun, *v. a.* (eine Schürze *ic.*), uzeti, privezati, pripasati; sich —, *v. r. f.* Hervorthun.
Worthür, *f.* vanjska, nadvornja vrata.
Wortab, *m.* prednja straža; —*en, v. n.* (einem), kasati pred kim.
Wortrag, *m.* tumačenje; predavanje; govor; doglas, izvestje; (im Lehren), način od priobčivanja; (im Singen), način od pčvanja; —*en, v. a.* (vor einem etwas tragen), nositi pred kim; einem eine Sache —, tumačiti, izjasniti, učiti, predavati; priobčati, javiti, doglasiti, izvestiti što komu.
Wortrefflich, *adj.* izuč, krasan, uzorit, vrđan, verli, izverstan, zamčran; —*heit, f.* uzoritost, verlna, vrđnost, izverstnost.
Wortreiben, *v. a.* tčrati, goniti napčrvo; dotčrati, dođnati; iztčrati, izagnati.
Wortreten, *v. n.* stupit napčrvo; iziđi, stupit na srđdinu, na polje, itd.; iđi pred kim; stupit pred koga.
Wortrinken, *v. n.* prie piti, prvi piti.
Wortritt, *m.* pčvenstvo.
Wortruppen, *pl. f.* Wortrab.
Wortuch, *n. f.* Schürze.
Wortüb-en, *v. n.* včšbati u napčrd; —*ung, f.* predtečno včšbanje.

Worüber, *f.* Vorbei.
Woruntersuchung, *f.* pripravno iztraživanje.
Worurtheil, *n.* predsud, predauda; —*frei, adj.* bez predsudah.
Worwache, *f. f.* Vorposten.
Worwägen, *v. a.* mčriti, vagati, izmčriti, vagnuti pred kim.
Worwalten, *v. n.* premoči, premognuti; premagati.
Worwand, *m.* izgovor, izlika.
Worwärts, *adv.* napčrd; dalje.
Worweg, *f.* Voraus.
Worweinen, *v. n.* plakati pred kim, komu.
Worweisen, *f.* Vorzeigen.
Worweiser, *f.* Vorzeiger.
Worweisung, *f.* Vorzeigung.
Worwelt, *f.* nčgdašnji, predašnji ljudi, nčkadanja vrđmena, davnost.
Worwenden, *f.* Vorščützen.
Worwerfen, *v. a.* (als einem Hunde einen Knochen *ic.*), baciti što komu, pred koga; (vorrücken), baciti, baciti u oči, prebaciti, prebacivati što komu.
Worwerk, *n.* majur; brana, bent.
Worwiegen, *v. n.* prevagnuti, pre-mahnuti, pretegnuti; —*end, adj.* pretežni.
Worwimmern, **Worwimeln**, *v. a.* (etnem etwas), jaukati pred kim.
Worwissen, *n.* znanje; ohre mein —, bez mojega znanja.
Worwitz, *m.* prevelika ljubopitnost; đerzovitost; —*ig, adj.* đerzovit; pčrpošan.
Worwort, *n.* (in der Sprachlehre), predlog.
Worwurf, *m.* ukor; prebacivanje; (Gegenstand), stvar, predmet.
Worzählen, *v. a.* (einem etwas), brojiti što pred kim.
Vorzeichnen, *v. a.* (einem etwas), ri-

sati, narisati što komu, pred kim.

Vorzeigen, *v. a.* kazati, pokazati; dovesti, dovoditi; — *er*, *m.* pokazatelj; pokazalac, pokaznik; — *erin*, *f.* pokazateljica; — *ung*, *f.* pokazanje, pokaz, pokazivanje.

Vorzeit, *f.* staro doba.

Vorzeiten, *adv.* negda, u staro doba, u stara vremena.

Vorziehen, *v. a.* (hervorziehen), vući, izvući što na dvor; povući što preda što; eine Sache einer andern —, volėti; više céniti.

Vorzimmer, *n.* prednja soba.

Vorzug, *m.* preimuštvo; pèrvenstvo, prednost; — *weise*, *adv.* osobito, osobitim naćinom.

Vorzüglich, *adj.* osobit; vèrli; rèdk; — *adv.* osobito, izvrstno; — *keit*, *f.* osobitost, izvrstnost, rèdkost, vèrlina.

Botir-en, *v. n.* odvètovati, glasovati; — *ung*, *f.* odvètovanje, glasovanje.

Botum, *n.* odvèt, glas.

Vulkan, *m.* Vulkan (bog od ognja); vulkan, gora ognjena, bèrdo ognjometno, ognjem rigajuće; — *isch*, *adj.* vulkanski; ognjen, ognjevit.

W.

Waare, *f.* roba, espap; eine außer Handel geköfte —, roba kojom se više netèrguje, roba, skojom je zabranjeno nadalje tèrgovati.

Waaren-abaß, *m.* prodja robe; — *artikel*, *m.* roba; — *austritt*, *m.* — *ausfuhr*, *f.* izvoz, izlaz robe; —

ausweis, *m.* izkaz robe; — *bollete*, *f.* pokazka od robe; — *controlle*, *f.* prigled robe; — *controlssamt*, *n.* prigledništvo, prigledni ured od robe; — *einfuhr*, *f.* uvoz robe; — *erklàrung*, *f.* oćitovanje o robi; — *fùhrer*, *m.* voznik robe; — *lager*, *m.* magazin, skladište; — *preis*, *m.* cèna od robe; — *seubung*, *f.* pošiljka robe; — *senjal*, *m.* samsar od robe; — *transport*, *m.* prènos robe; — *verzeichnis*, *n.* kazalo, popis od robe; — *verjolung*, *f.* ocarinjenje robe.

Wabe, *f.* Honigscheibe.

Wach, *adj.* budan.

Wache, *f.* straža; (Person), straža, stražar, stražac, stražanin; (Haus), stražara; — *halten*, auf der sein, bit na straži; auf die — ziehen, ić na stražu.

Wachen, *v. n.* bdėti, nespavati; über etwas, für etwas —, gledati, nastojati što god, paziti na što; bei einem Kranken —, gledati, nastojati bolesnika.

Wachen, *n.* bdijenje, bdenje.

Wachdienst, *m.* sluiba na straži; — *feuer*, *n.* stražarski oganj, vatra stražarska; — *frau*, *f.* nastojnica, ćuvarica; — *frei*, *adj.* prost, slobodan od straže; — *geld*, *n.* stražarina; — *habend*, *adj.* od straže, koji je na straži; — *haus*, *n.* stražara.

Wachholder, — *baum*, — *strauch*, *m.* borovica, smrèka (dèrvo); — *beer*, *f.* borovica, smrèkulja (plod od smrèke); — *branntwein*, *m.* borovica, smrèkova rakia; — *holz*, *n.* smrèkovina; — *öl*, *n.* smrèkovo ulje; — *saft*, *m.* smrèkov sok; — *wald*, *m.* smrèćak; — *wein*, *m.* smrèkovac, smrèkovo vino.

Wachmannschaft, *f.* stražari; stražarstvo; —meister, *m.* stražmeštar (u konjicah); —parade, *f.* parada (stražina); —posten, *m.* straža; —zimmer, *n.* stražionica.

Wachs, *n.* vosak; —abbruch, *m.* utisak u vosku, vošten utisak.

Wachsam, *adj.* bdeć, pazljiv; opazan; pomniji; —heit, *f.* pazljivost; opaznost; pomnja, pomnjava.

Wachsartig, *adj.* voskovit; —biss, *n.* vošten, voštan kip; —bleiche, *f.* belilo voska; —bleicher, *m.* belilac voska; —blume, *f.* voštan cvet; —boden, *m.* sirac, krug voska; —büffler, *m.* salčevalac voštanih kipovah.

Wachschiff, *n.* stražni brod, brod od straže.

Wachsen, *v.* *n.* rasti; roditi; radjati; množiti se, umnožavati se; umnožiti se; er ist schon gewachsen, lep je uzrasta.

Wachsen, *adj.* vošten, voštan; od voska.

Wachsfabrik, *f.* voštarnica; —fabrikant, *m.* voštar; —fadet, *f.* voštana mašala, duplir; —fleschen, *m.* kaplja, kapljotina od voska; oka pina; —gelb, *adj.* žut kao vosak; —händler, —främer, *m.* voštar, trgovac od voska; —ferge, *f.* voštana svéda, voštanica, provlak; (in der Kirche), duplér, dublijer; —lappen, *m.* kërpa voštana; —leinwand, *f.* voštanica, vošteno platno; —licht, *n.* voštana svéda, voštanica; —malerei, *f.* enkaustika, malaria voštana; —papier, *n.* voštan papir; —perle, *f.* voštan biser; —pflaster, *n.* voštan melem; —pomade, *f.* voštana pomada; —puppe, *f.* lutka voštana; —salbe,

f. mast, pomast voštana; —scheibe, *f.* krug voska; —stoch, *m.* muket, kotur, provlak (voštani); —tafel, *f.* voštana tabla, daska.

Wachsthum, *n.* rastnja, raštjenje.

Wachstuch, *n.* *f.* Wachseleinwand; —zieher, *m.* voštar, svečar.

Wacht, *f.* Wače.

Wachtel, *f.* prepelica, plepelica (ptica); —fang, *m.* lov, lovitva prepelice; —garn, *n.* mreža za prepelice; —humb, *m.* vižao, višle, prepeličar (pas); —könig, perdevac, hariš (ptica); —pfeife, *f.* —ruf, *m.* svirka prepeličarska; —streich, *m.* prolet prepeličji; auf den —schlag gehen, ić na prepelice; —schlag, *m.* pív, pèvanje prepeličje.

Wächter, *m.* stražar, stražac, stražanin; čuvar; —in, *f.* stražarica, stražanka; čuvarica; —häuschen, *n.* stražarnica, čuvara.

Wachtmeister, *f.* Wachmeister; —thurm, *m.* stražni turan, toranj od straže.

Wackelhaft, —ig, *adj.* klimav, voškav; —n, *v.* *n.* klimati se, voškati se, kolebati se; —n, klimanje, voškaje, kolebanje.

Wacker, *adj.* verli.

Wabe, *f.* list (od noge).

Waben, *f.* Waten.

Wabenader, *f.* listna žila.

Waffel, *f.* kockasta lepinja; —bäcker, *m.* pekar kockastih lepinjah; —eisen, *n.* forma, kalup od kockastih lepinjah.

Waffen, *f.* pl. oružje; die —ergreifen, popasti oružje; zu den —greifen, ustati na oružje; —brüder, *m.* suvojnici, drugoratk, drugobojnik, subojnik; —fähig, *adj.* koji je za oružje; —gewalt, *f.* sila oružja; —kammer, *f.* —haus

n. oružnica; —plaß, m. oružište; bojno mēsto; —roß, m. oružna odora; —schmieb, m. kovač od oružja; —schmiebe, f. kovačnica, viganj, fabrika od oružja; —stillstand, m. prestaja od oružja, sustava bojna, primirje; —träger, m. oružionoša, ižitnik; —übung, f. vojno vježbanje, vježbanje u oružju.

Waffnen, v. a. oružati; oboružati.

Wagant, n. vagarina.

Wage, f. vaga; (an der Deichsel), vagir.

Wage, f. Wagehaus, n. vagarnica, vaga; —balken, m. rudo od vage; —brett, n. daska od vage; —geld, n. vagarina; —haß, m. vratolom; —kloben, m. klin od vage; —meister, m. vagar.

Wagen, m. (Bauerwagen, Fuhrmannswagen), kola, tarnice; (Kutsche), kočia, karuca, karuce.

Wagen, v. a. staviti, metnuti, vderi na srčcu, na pogibio; daß Außerste —, zadnje, posljednje sile napeti; — v. n. & r. usuditi se, usloboditi se, podhvatiti se.

Wägen, v. a. mēriti, vagati, izmēriti, vagnuti.

Wagen-achse, f. os, osovina; —baum, razpust, svora, serčanica; —burg, f. tvrđjava kolna (u boju); —decke, f. krov od kolah; —deichsel, f. Deichsel; —flechte, f. —korb, m. koš od kolah; —gelleise, f. Gelleise; —geld, n. (t.) kolarina; —gestell, n. stan od kolah; —haus, n. suša, pejata; —leiter, m. lēsa, lēsica; —macher, m. vagar; —meister, m. nastojnik kolah poštar skih; —pferd, n. tegleci konj; —rad, n. kolo, točak; —rennen, n. natēcanje, uterkivanje s koli; —schmiere, f. kolomaz; —schmier-

gelb, n. (t.) kolomazina; —schoppen, m. f. Wagenhaus; —sperr, f. zapor od kolah; —spur, f. f. Gelleise; —winde, f. kluba.

Wage-recht, adj. horizontalan, oborran; —adv. horizontalno, pod nivel; —schale, f. đasa, plitica od vage.

Wagestück, n. vratoloman čin.

Wagezettel, m. cedulja, teskera od vage.

Waggelb, n. vagarina.

Waghaß, f. Wagehaß.

Waglich, adj. opasan, pogibelan, vratoloman; —keit, f. opasnost, pogibionost.

Wagner, m. kolar; —arbeit, f. kolarsko dēlo.

Wagniß, n. pogibio, srčca, usuda.

Wagschale, f. Wagschale.

Wahl, f. izbor, izabranje; izabiranje; nach eigener —, po svojoj volji; —act, m. izbiranje; —aufschreibung, f. razpis izbora.

Wahlbar, f. Wahlfähig.

Wahl-berechtigt, adj. tko ima pravo izbirati; —berechtigung, f. pravo izbiranja; —herr, m. izborni kotar; —capitulation, f. kapitalacia izborna (cesara rimskoga).

Wählen, v. a. izabrati; odabrati; izabirati; odabirati, birati.

Wähler, m. izbiratelj, izbornik; —liste, f. izborniška listina.

Wahlfähig, adj. izberiv; —keit, f. izberivost.

Wahl-fürst, m. (Churfürst), elektor, izbornik; (ein gewählter Fürst), izabran princip; —gesetz, n. zakon o izboru; —handlung, f. izabiranje; izbor; —herr, m. izbornik.

Wählig, adj. (im gem. Leben), godljiv.

Wahl-kind, n. primljeno dēte; pos-

nak; posinće; pokćerka; —*könig*, m. izabran kralj; —*königreich*, n. izborno kraljestvo; —*körper*, m. izborništvo; —*kugel*, f. balotica, (t.) biraljka; —*liste*, f. izborna lista; —*mutter*, f. pomajka; —*ordnung*, f. izborni red; —*ort*, m. izbornište, izbiralište; —*platz*, m. (Schlachtfeld), bojište, ratište, mejdan; (Ort der Wahl), mjesto od izbora; —*recht*, n. (activ) pravo izabirati; (passiv) pravo biti izbran; —*reich*, n. država izborna; —*spruch*, m. poslovice; —*stabt*, f. grad izborni; —*stätt*, f. f. Wahlsplatz; —*stimme*, f. odvjet, glas; —*tag*, m. dan od izabiranja; —*vater*, m. poćim; —*versammlung*, f. sabor, skupština izborna; —*zettel*, m. cedulja, tesker (izborna); —*zimmer*, n. sala, soba izborna, od izabiranja.

Wahn, m. misao; bludnja.

Wähnen, v. a. misliti, scćniti.

Wahn-sinn, —*wig*, m. ludost; pomama, bćs, bćsnoća; bezumnost; —*sinnig*, —*wigig*, adj. lud; pomamljen, bćsan, bćsnoviti; bezuman.

Wahr, adj. istinit; prav; eć ist nicht —, nije istina; eć ist —, istina je; eć ist — gemorben, sbilo se je; —*sprechen*, istinu govoriti; so — mir Gott helfe! tako mi bog pomogao, tako mi boga; so — ich lebe! tako mi života; dać Wahre; istina; pravo; eć ist nicht dać Wahre, nije što bi trebalo da bude.

Währen, v. m. trajati, durati.

Während, *prp.* u; medju; u vrćme; —*der Nacht*, noćju, ob noć; —*des Winters*, u simu, kroz zimu, preko zime; —*des Krieges*, u vrćme rata; —*adj.* trajuć, dura-

juć; —*adv.* dok, doćim, u toliko dok.

Wahrhaft, —*ig*, adj. prav; pravedan; istiniti; —*igkeit*, f. pravota; istinitost; istina.

Wahrheit, f. istina.

Wahrheits-erinnerung, f. opomena na istinu; —*liebe*, f. istinitost, ljubav istine; —*liebend*, adj. istiniti, priatelji istine.

Wahrlich, *adv.* u istinu, zaista, doista.

Wahrmann, f. Gewährmann.

Wahrnehm-en, v. a. opaziti; ugledati; scćtiti; spaziti; eine Sache —, paziti, gledati na što; die Gelegen-heit —, slućiti se prilikom; —*ung*, f. opaćenje; opaćenje; —*ungsb-vernögen*, n. opaznost, opazna sila.

Wahr-sag-en, v. a. gatati; gonetati; prorćci, proricati; prorokovati; vraćati; —*er*, m. gonetalac, gatalac, vrać, vraćar, gatar; —*erin*, f. vraćara, gatar, gatalica, gonetalica; —*erei*, —*erkunst*, —*ung*, f. f. gatanje, vraćanje, proricanje, gonetanje; —*ergift*, m. vraćarski, gatarski duh.

Währschaft, f. Gewährschaft.

Währschelmlich, adj. vćrojanat, istini spodoban; —*adv.* vćrojanato, po svoj prilici.

Währspruch, m. (der Geschwornen), izreka porote.

Währung, f. trajanje, duranje; (Geld —), vćrdnoća; (Worth), vćrdnost.

Währwolf, m. vukodlak.

Währzeichen, n. biljega, znak, znamenje, obilježje.

Waid, m. vćrbovnik (trava); —*asche*, f. vćrbovnikov pepeo; —*färber*, f. Schönfärber; —*mühle*, f. mlin za mlćti vćrbovnik.

Waise, f. (m.) Waisen-kind, —*knabe*,

m. —mädchen, n. sirota, sirotica, sirotée; —werben, osirotiti; (in Zuf.) sirotinski.

Baifengelb, n. sirotinjski novci; —haus, n. (t.) sirotnica; —linb, n. —knabe, m. —mädchen, n. f. Waife; —mutter, f. sirotinjska majka; —ſchajt, f. sirotinstvo; —vater, m. otac sirotinjski.

Wafe, f. hrid, sténa, kuk.

Walb, n. ūma, gora, lug, dubrava; —amt, n. ūmski ured; —aufſichtspersonale, n. ūmsko nadgledniſtvo; —bach, m. bujica, gorski potok; —biene, f. divja pčela; —brand, m. požar (ūme); —bruder, m. puſtinjak, remeta.

Waldchen, n. gaj, ūmica, lužak.

Walb-eſel, m. divji magarac; —frevel, m. ūmski preſtupak; —gerecht, adj. ūmarski; —geſchret, n. krika, vika, buka lovačka; —gott, m. Faun, Satir, ūmski bog, bog lužanin; —honig, m. divji med; —horn, m. lovački rog; —horniſt, m. rogotrubnik; —hüter, m. lužar, ūmar; —hütte, f. koliba, kućarica, pojata ūmska; —ig, adj. ūmovit, lugovit, dubravast; —tirſche, f. Vogelſtirſche; —teute, pl. lužani, gorani; —mann, m. ūmar; lužanin, goranin; —maſt, f. ūrovina; —meiſter, m. ūmarski méſtar; (Krant), ūmarak; —menſch, m. urang-utang; divji čovék; —münze, f. konjski boſiljak; —nahrung, f. uſivanje ūme; —nymphe, f. ninfa ūmska, driada napea; —ochs, f. Auerochs; —pappel, f. ūmski topola; —rebt, f. pavitina, béla loza; —recht, n. ūmsko pravo; —ſtadt, f. ūmski grad; —ſtrom, m. réka ūmska; —taube,

f. divji golub; —teufel, m. satir; ſau; ſilvan; —ung, f. ūma, lug, dubrava; —zeichen, n. biljega, obilježje lužarsko.

Walgen, **Walgern**, **Walgern**. v. a. valjati.

Walke, f. valj bilo, valjak.

Wälte, f. f. Waſtmühle.

Walte, f. f. Waſchholz.

Walſten, v. a. valjati (ūkno); fig. einen —, biti, derati, izbiti, izderati koga.

Walſer, f. Waſtmüller.

Walſer-erbe, f. —thon, m. **Walſerbe**, f. valjbarska zemlja.

Walſ-holz, n. —ſtock, m. oklagia, valj, tērínica; —mühle, f. valjarica; —müller, m. valjbar.

Wall, m. bastia; bedem; nasip; (Ufer), obala, igalo, žalo; fig. obrana, zagrada, zaklon.

Wall, m. (von Wallen), kipljenje, vrénje.

Wallach, m. parip, konj uštrojen, utuén; —en, v. a. štrojiti; utaci, uštrojiti, uškopiti.

Wallarbeit, f. dēlo, posao oko bedemah; —er, m. obkopnik, argatar.

Wallbruch, m. prodor, prolom.

Wallen, v. n. (vom Waſſer), kipiati, vréti, ključati; (von Gewändern), letéti; péréti; (wandern), patovati, ići.

Wallfahrt, f. hodočastje, zavét, oproštenje; —en, v. n. ići, poći na zavét, na oproštenje; —er (Wallfahrer), m. pobožni putnik, hodočastnik.

Wallfiſch, m. kit (riba); —artig, adj. kitovit; —fang, m. lov, lovitva kitah; —fänger, m. kitolov.

Wallgraben, m. obkop.

Wallnuß, f. orah.

Wallrath, m. spermacét.

Waltrosf, *n.* morski konj.
Wallung, *f.* kipljenje, vrnje; (beß Meerés), bibavica, valjavica; in — gerathen, uzkipéti, uzavréti.
Wallmürz, *f.* svaljanik, gavez (trava).
Walmbach, *n.* krov od četiri strihe.
Walmen, *v. a.* na četiri strihe pokriti, pokrivati.
Walpurgiénacht, *f.* noć sv. Valpurgé (noć čarobnička).
Walſch, *adj.* talianski; *fig.* tuđj, inostran.
Walten, *v. n.* činiti, raditi, délati; ravnati, upravljati, nastojati; ſchalten unb —, činiti, što komu drago; pakit i žariti; walſ's Gott! bóže daj, da bog da!
Walz-e, *f.* valj, valjak; oklagia; ostupica, ostup; — en, *v. a.* valjati, tanjiti valjem, oklagiom; valjac tancati, igrati.
Walzen, *v. a.* valjati, koturati; ſich *v. r.* valjati se; die Schuld von ſich auf einen andern —, baciti, bacati krivnju sa sebe na drugoga.
Walzenförmig, *adj.* obal, obao.
Walzer, *m.* valjac (tanac).
Wälzung, *f.* valjanje, koturanje.
Wamme, *f.* potérbušina; drob.
Wamme, **Wampe**, *f.* salo.
Wammé, **Wamméchen**, *n.* primitača, kruziak; pèrsluk, ječerma.
Wand, *f.* zid, mir, duvar; strana, stranica; Fels —, sténa, sténjak, brid.
Wandel, *m.* život, življenje, vladanje, podnošenje, podnašanje; nepostojanstvo; mana, salinga; Wandel unb —, tèrgovina; život, življenje.
Wandelbar, *adj.* proménjiv, nepostojan, nestalan; (hinſällig), slab, lomnan pometjen; — ſeit, *f.* proménjivost; nepostojanstvo, nestalnost; slabost, lomnost.

Wandeln, *v. n.* íéi, hoditi, hodati; íetati se; (ſich betragen), vladati se, ravnati se, podnositi se; — *v. a.* ménjati, proméniti.
Wandelftern, *f.* Planet.
Wandlung, *f.* (bei den Katholiken), posvetjenje (u misi).
Wanderbuch, *n.* (t.) stranovnica, putovná knjiga.
Wanderer, *m.* putnik.
Wandergeſell, *m.* putujući (stranujući) détié, kalfa; — jaht, *n.* putna godina (u détiéah majstorskih); — *n, v. n.* putovati, íéi, péške íéi, (t.) stranovati; seliti se, preseliti se; unſtát herum —, tepsti se, klattiti se, tuó se, skitáti se; — paß, *n.* stranovna putovnica, putovni list; — ſchaft, *f.* put, putovanje, (t.) stranovanje; — ſmann, *f.* Wanderer; — ſtab, *m.* putnička batina, palica; — ung, *f.* putovanje; seljenje, seoba.
Wand-hafen, *m.* kuka; — laus, *f.* Wanze; — leuchter, *m.* svétnjak zidovni; — ur, *f.* zidovna ura, stéjni sat.
Wange, *f.* lice, obraz, jagodica.
Wandel-muth, *m.* — müthigkeit, *f.* nepostojanstvo, nestalnost; — müthig, *adj.* nepostojan, nestalan.
Wanf-en, *v. n.* dibati se, kolebati se, voškati se, klimati se, teturati se; — *n.* dibanje, teturanje, klimanje; — end, *adj.* dibav, teturav, klimav.
Wann, *adv.* kad, kada.
Wanne, *f.* (Wurffsch), vijača, rešeto; (ein Gefäß), kada, kaca.
Wannen, *v. a.* vijati.
Wannen, *adv.* von —, odkuda, odkud.
Wannen-hero, — her, *f.* Woher, Daher.
Wannenweher, *m.* pustolovica, pustolovka (ptica).

Banſt, *m.* burag, terbušina.

Banſe, *f.* stěpica, kimak, šimavica; — enbrut, *f.* leglo, gnězdo od stěnicah; — *ig, adj.* stěnicav, pun šimavicah.

Bapen, *m.* *f.* Wappen.

Bapnen, *f.* Waffen.

Wappen, *m.* arma, gěrb, cimer; — ausleger, *f.* Wappenkunbige; — binde, *f.* šveza od gěrba; — brief, *m.* gěrbovni list; — buch, *n.* (t.) gěrbovnica; — beche, *f.* plašt od gěrba; — felb, *n.* polje (u gěrbu); — halter, *f.* Ščilbhalter; — herold, *m.* telal gěrbovni; — löbnig, *m.* cimernik, gěrbovnik; — funde, — funst, *f.* heraldika, gěrbošlovje; — funbige, *m.* gěrboznanac; — mantel, *m.* plašt od gěrba; — roch, *m.* haljina telalska; — schilb, *n.* štit cimerni; — schilbchen, *n.* štitak; — schneider, *m.* rězar gěrbovah; — verleihung, *f.* danje gěrba; — vetter, *m.* sugěrbovnik.

Wappner, *m.* gěrbovnik.

Barbein, *m.* podkušalac novacah.

Barbiren, *v. a.* podkušati, podkusiti (novce).

Barlich, *f.* Bährlich.

Barm, *adj.* vruć, topao; Einem den Kopf — machen, ugrijati komu glavu.

Bärme, *f.* vrućina; toplina; — mesſer, *n.* termometar, toploměr.

Bärmen, *v. a.* grijati, topliti, vrućiti.

Bärme-stoff, *m.* toplqtvor, topilo; — flasche, *f.* grionica.

Bärme-Ofen, *m.* peč griaća; — pfanne, *f.* keravnica; — ſtein, *m.* kamen griaći; — ung, *f.* grijanje, topljenje, vrućenje.

Bärmen, *v. a.* opomenuti, opominjati; — ung, opomena, opominjanje; zur — ung anderer Semanden fra-

fen, kazniti koga na priměr drogi-ma; — ungschreiben, *n.* (t.) opomenica; — ungsstafel, *f.* (t.) opominjalo; — ungszeichen, *n.* (t.) opomenik, znamenje od opomene.

Warte, *f.* kula; toranj, turan.

Warten, *v. a.* (auf einen, auf etwas), čekati; očekivati; izgledati koga; — *v. a.* (beienen), einen Kranken —, nastojati, gledati, dvoriti, čuvati, prihledati bolesnika; ein Rath —, négovati; seineſ Amtes —, nastojati, obavljati službu svoju; ein Pfert —, gledati, nastojati, gojiti konja; — *n.* čekanje, očekivanje, izgledanje.

Wärter, *m.* nastojnik, čuvar; (bei Kranken), bolničar; — in, *f.* nastojnica, čuvarica; bolničarka.

Wart-gelb, *n.* čuvarina; — stunde, *f.* sat čekanja; — thurm, *f.* Warte.

Wartung, *f.* nastojanje, čuvanje, prihledanje, négovanje; briga, staranje, skėrb, néga.

Warum, *adv.* zašto, čemu.

Wärwolf, *f.* Bährwolf.

Wärze, *f.* (Wärzchen, *n.*) bradavka, bradavica; — enkraut, *n.* maš čerljeni, zelje vėtaranje (trava); — *ig, adj.* pun bradavicah.

Was, *pr.* što; šta; (etwas), štočod; nešto; — für ein, *pr.* kakov, kakav.

Wäſch-bär, *f.* Schupp; — becken, *n.* umivaonica, ledjen; — blauc, *n.* prašak.

Wäſche, *f.* pranje, perilo; (Weißung), rubje, pėrtenina.

Wäſchen, *v. a.* prati; mit; plakati; umivati; pomivati; — *v. n.* bėrb-ljati, blebetati.

Wäſcher, *m.* periljac; (Schwėger), blebetašo, bėrbiljalo; — *ci, f.* pranje; perilo; (Erschwėger), bėrbiljanje,

blebet; —in, *f.* perilja, pralja; —
 Lohn, *m.* platja za pranje.
 Wafcherz, *n.* prana ruda; prača ruda;
 —faß, *n.* kada, kaca, čabar; —
 frau, *f.* perilja, pralja; —gold, *n.*
 prano zlato.
 Wafcherhaft, *adj. fig.* bërbljav, blebe-
 tav; —igkeit, *f. fig.* bërbljavost, ble-
 betavost.
 Wafcherhandschuhe, *pl.* rukavice za pra-
 nje; —haus, *n.* perionica; —kessel,
m. kotao (za pranje); —furb, *m.*
 koš (za rubje); —lappen, *m.* opir-
 njača, kërpa, kërпина (za pranje);
 —lauge, *f.* lug, luđia, lušia; —
 leine, *f.* konop (od sušila); —mei-
 ster, *m.* periljac; —plab, *m.* peri-
 lo; —trog, *m.* —wanne, *f.* korito
 za pranje; —wasser, *n.* voda za
 pranje; pomije; —weib, *n. f.* Wafcher-
 frau; —werk, *n.* praonica; —zet-
 tel, *m.* popis od perila.
 Wafen, *f.* Rafen; Schindanger; —
 meister, *m.* dereniin, *f.* Abdecker.
 Waffer, *n.* voda; zu —, po vodi; po
 moru; zu — und zu Land, po vodi
 i po kopnu; baß — steigt, voda
 raste, diže se voda; zu — werden,
 razbiti se; pomesti se; Fasten bei
 — und Brod, post o hlëbu i vodi.
 Wafferader, *f.* iica, žila od vode; —
 ampfer, *m.* vodeni kiseljak (trava);
 —artig, *adj.* vodovit; —ast, *m.*
 divlja grana, divjl ogranak, divja
 mladica; —bad, *n.* hladno kupalo,
 hladna banja; (Taufe) kërst, kër-
 štenje; —bau, *m.* sgrada vodena, (t.)
 vodograd; —baukunst, *f.* vodogra-
 dna umëtnost; —becken, *n.* kamenica,
 ledjen za vodu, vodonos; —behäl-
 ter, *m.* čatërnja, vodoshrana; (bei
 einer Mühle), ustava; —beschreiber,
m. hidrograf, vodopisac; —beschrei-
 bung, *f.* hidrografa, vodopisje; —

bett, *n.* korito (u vode); —bezug,
m. uzimanje vode; —birn, *f.* vo-
 dena, meka kruška; —blase, *f.* mè-
 hur na vodi; mèhur, beška, bobuk;
 (bei stehenden Waffers), klobuk; —
 blau, *adj.* sinj; —blei, *n.* molibde-
 na; —bleisäure, *f.* kiselina od mo-
 libdene; —brei, *m.* —muß, *n.* kaša
 s vodom; —bruch, *m.* vodena kila,
 prodor vodeni; —bunge, *f.* kres
 (trava); —damm, *m.* nasip, nasap
 proti vodi; —dampf, *m.* para od
 vode; —dieht, *adj.* kroza što voda
 nemože da probije, nepromočan;
 —eimer, *m.* vedro, sič, kova, zal-
 mač; —fall, *m.* slap, vodopad; —
 fang, *m.* čatërnja, guštërna; —
 farbe, *f.* vodena boja; —fläsche, *f.*
 ploska, boca za vodu; —faß, *n.*
 čabar, kabao, vodeni sud; —flüche,
f. lice, ravnina od vode; —fluth,
f. potop; poplavica, poplava; —
 fracht, *m.* brodarina, broditba; —
 furche, *f.* brazda izmedju dviju nj-
 vah, jarak; vodotočina; trag na vo-
 di; —galle, *f.* blato, mlako; (un-
 vollkommener Regenbogen), nesvr-
 šena duga; (am Auge), ječam, ja-
 rac; —gang, *m.* jarak, rov; —ge-
 fäß, *n.* vodeni sud; —gefügel, *n.*
 vodene ptice; —geist, *m.* duh vo-
 deni; —geschwulst, *f.* otok vodeni;
 —gewächs, *n.* vodeno rastje; —
 glas, *n.* čaša za vodu; —gleich, *f.*
 Horizontal; —graben, *m.* jarak, rov;
 —guß, *m.* pljus, pljusak; —hälter,
f. Wafferbehälter; —hart, *adj.* na
 polu suh; —holunder, *m.* vodena
 zova; —hose, *f.* truba (morska);
 —huß, *n.* liska (ptica); —hund,
m. vodeni pas.

Wafferig, *adj.* vodan; vodnjikast, vod-
 njikav; —keit, *f.* vodnost, vodnoća.
 Wafferjungfer, *f.* gospojica (zarëznik);

—kanal, *m.* vodotočina; —kanne, *f.* kanta, ibrik; sió; —kasten, *m.* éatérnja, guštérna; —keffel, *m.* kotao, kotlió za vodu; —kitt, *m.* lem vodoprotivni; —kolbe, *f.* rogoz, rogoša (trava); —kopf, *m.* vodena glava (bolest); —kunde, —lehre, *f.* hidrologia, vodoslovje; —kunst, *f.* hidraulika; éesma, fontana; —leistung, *f.* vodevod; kanal, kono; —linse, Weerlinse, *f.* vodena, blatna leća; —malerei, *f.* vodena malaria; —mangel, *m.* nedaća, nedostatak vode; —mann, *m.* (Sternbild und Himmelszeichen), vodenik; —mauß, *f.* vodeni mió; —mauth, *f.* vodna mitica; —melone, *f.* lubenica; —messer, *m.* hidrometar, vodomér; —mühle, *f.* vodenica, mlin vodeni, badnjara; (an einem Bache), rékavica, potočara; —müller, *m.* vode-niár.

Wässern, *v. a.* ber Mund wässert mir, rastu mi zazubice, mióu mi se o-skomine; — *v. a.* vodníti; moóiti, kvasiti; zalévati; natapati; navod-niti; nakvasiti, namoóiti; zaléti; natopiti.

Wässer-nix, *m.* bog, duh vodeni; —nix, *f.* boginja, bošica vodena; —noth, *f.* (Mangel), nedostatak vode; (LeberSchwemmung), poplava; —nuß, *f.* vodeni orah; —nymphe, *f.* (ein Insect), gospojica; (in der Mythologie), najada, nereida; —perle, *f.* laóljiv bióer; —pfahl, *m.* vodeni kolac; —pfanne, *f.* tiganj za vodu; —pfeffer, *m.* vodeni biber, papar vodeni; —pflanze, *f.* rastje vodeno; —pflaume, *f.* vodna óljiva; —poden, *f. pl.* vodene opice; —probe, *f.* proba, prova vodena; —pumpe, *f.* sisaljka vodena; —quelle, *f.* Quelle; —rad, *n.* vodeno

kolo; —ratte, *f.* pacov, štakor vo-deni; —recht, *n.* pravo na vodu; —reich, *n.* carstvo vodeno; —reiß, *f.* Wasserreiß; —rinne, *f.* ólób; —röhre, *f.* cév vodena; —schacht, *m.* vodna donja; —schaden, *m.* šteta od vode; —schaz, *m.* obilnost, e-bilatost vode; —schau, *adj.* vodobe-jazljiv, básan; —schau, *f.* vodobe-jazan, básnoća, bás; —schlange, *f.* zmija vodena; hidra; —schnecke, *f.* óljuka vodena; —schwalbe, *f.* brégunica; —spiegel, *m.* lice, po-véršje, ravнина od vode; —spritze, *f.* stércajka, š. Feuer-spritze; —staud, *m.* visina od vode; —ständer, *m.* čabar; —steuer, *f.* (im Bergw.), vo-darina; —strahl, *m.* zraka, trak od vode; —straße, *f.* put po vodi; —streif, *m.* gnjecavo, nepečeno mésto u hlébu; —streifig, *adj.* gnjecav, gnje-covan, nepečen, nepropečen, mecar; —strom, *f.* Strom; —sucht, *f.* vo-dena bolest, vodnica; —suchtig, *adj.* vodnićav; tko pati od bolesti vodene; —suppe, *f.* vodena juha, čorba vodena; —thier, *n.* živinće vodeno; —träger, *m.* vodonoó; —treten, *n.* gaénje vode; —tritt, *m.* vodohod; —trinker, *m.* vodopija; —trog, *m.* korito, kopanja; —trypfen, *m.* kaplja vode; —uhr, *f.* vo-dena ura.

Wässerung, *f.* polévanje, zalévanje, natapanje, kvaénje, moćenje.

Wasser-vogel, *m.* ptica vodena; —wage, *f.* livel; —wegerich, *m.* bokva, bokvica, paskvica vodena (trava); —weibe, *f.* iva (dérvo); —weibe, *f.* svetjenje, posvetjenje vode; —werf, *n.* vode; vodotvor, vodotvo-rina; —wirbel, *m.* vir, vértlog, ko-lovrat; —woge, *f.* val, talas, slap; —zeichen, *n.* vodno znamenje; —

—joll, *m.* vodarina, vodna carina;

—juber, *m.* čabar.

Bate, *f.* iztezavica (mréža); zagažnja.

Baten, *v. n.* gaziti; pregaziti; zagaziti.

Batscheln, *v. n.* zibati se (u hodu).

Batt-e, *f.* vata; —iren, *v. a.* vatirati.

Bau, *m.* katanac (trava).

Bebe, *f.* truba platna od 60 do 70 risih.

Beben, *v. a.* tkati; satkati; — *v.*

n. micati se; leben und —, micati se; živeti; — *n.* tkanje.

Beber, *m.* tkalac; —erin, *f.* tkalica,

tkalja; —arbeit, *f.* tkalačko dělo;

—baum, *m.* vratilo; —blatt, *n.*

běrdo (tkalačko) žensko; —blatt-

macher, *m.* běrdar; —einschlag, *m.*

utak, poutka, potka; —ei, —kunst,

f. tkanje, tkalački zanat; —gestell,

n. stan; —samm, *m.* běrdo žensko;

—schemmel *m.* podnožnik; —schiff,

n. —schüge, *n.* čun, čunak; —

schlichte, *f.* Schlichte; —spuhle, *f.*

čěv, kalem (tkalački); —stuhl, *m.*

stan, razboj, krosna; —tritte, *pl.*

podnožnici; —zettel, *m.* osnova,

osnutak.

Wechsel, *m.* (Veränderung), preinaka;

(Tausch), proměna, izměna; razmě-

na; měnjanje; (Wechselbrief), poli-

ca, měnica; einen — ausstellen,

měnicu izdati; der — der Röhren,

sastaja, savez od čěvih; der — der

Jahreszeiten, proměna, měnjanje do-

bah od godišta.

Wechsel, (in Zusam.) měnični; —ab-

schrift, *f.* prěpis měnice; —allonge,

f. měnična prodiljka; —arrest, *m.*

arest měnični; —aussteller, *m.* iz-

datelj, izdavalac měnice; —balg,

m. podmetnuto děte; děte od na-

ležaka rodjeno; nestašno děte, ne-

stašnik; —bank, *f.* banka měnična;

—brief, *m.* měnica; —buch, *n.* mě-

nična knjiga; —courě, *m.* měnični

hod; —crebit, *m.* měnično věrivo;

—fähig, *adj.* sposoban za měnice,

imajuě pravo izdati měnice; —fä-

higkeit, *f.* sposobnost za měnice;

—fieber, *n.* popustna groznica.

Wechsel-geld, *n.* měnični novci; —

gericht, *n.* měnični sud; —gesang,

m. izměnita pěsma, pěvanje izmě-

nito.

Wechsel-geschäft, *n.* —handel, *m.* měn-

ba, posao měnbeni, měnični posao;

—haus, *n.* měnarska kuća; —in-

haber, *m.* děriac měnice.

Wechseljahr, *f.* Stufenjahr.

Wechsel-mäſter, *m.* samsar (měnbeni);

—mäſig, *adv.* po měničnom naćinu.

Wechseln, *v. n.* měnjati se; proměniti

se; — *v. a.* měnjati; proměniti;

razměniti; *fig.* Kugeln —, pucati

jedan u drugoga; Worte mit Ze-

manben —, govoriti; pravdati se,

svadjati se; Briefe mit einem —,

dopisivati, pisati jedan drugomu;

(Wechsel treiben), měnjati; děrižati

banku; in einer Arbeit —, měnjati

se, izměnice űtograditi.

Wechselnd, *adj.* měnjajuě; izměnit,

fig. nestalan, nepostojan, nejednak.

Wechsel-orbnung, *f.* měnični red; —

platz, *m.* měnbeno město; —protest,

m. měnični prosvěd; —rechnung,

f. měnbeni raćun; —recht, *n.* mě-

nično pravo; —rechtlich, *adv.* po

měničnom pravu; —reim, *m.* izmě-

nita rima; —reiterei, *f.* zloporaba

měničnoga posla.

Wechselseitig, *adj.* zaměnit, uzajemni;

s jedne i s druge strane; —e Be-

ziehung, uzajemno odnoűenje; —

feit, *f.* zaměnitost, uzajemnost.

Wechselweise, *adv.* izměnice, na iz-

měnice; zaměnito.

Wechselstich, *m.* stol banklerski.
Wechselverkehr, *m.* (wechselfeltiger), u-
 zajemni, zameniti promet; (mit Wech-
 ſeln), mēnični promet.
Wechselwesen, *n.* (t.) mēničanstvo.
Wechselwirtschaft, *f.* redarno kućan-
 stvo.
Wechselzahlung, *f.* mēnično plaćanje.
Wechſeler, *m.* bankler, mēnjalac, mē-
 njač.
Weck, **Wecken**, *m.* Wecke, *f.* rogalj
 (vērsta od kruha).
Wecken, *v. a.* buditi; probuditi; uz-
 buditi; — *er, m.* budilac; (an einer
 Uhr), budilo.
Wedel, *m.* rep; — *n, v. n.* mahati.
Weber, *c. ni, nit, niti*; — Waſſer
 noch Wein, *ni vode ni vina*.
Weg, *m.* put; cesta, drum; staza;
fig. put, srediſtvo, naćin; im —
 ſehen, smetati kome; etwas zu —
 bringen, ućiniti, izveřiti ſto, na-
 praviti; im kurzem —, u kratko;
 im —e der Geſetzgebung, po zaka-
 notvorſtvu, putem, srediſtvom za-
 konotvorſtva; im —e Rechtes, pu-
 tem pravde.
Weg, *interj. ća*; odtale, otole, dalje;
 naſtran; na dvor, na polje; —
 da, otole, na ſtran; er iſt —, o-
 tiſao je; propao je; ſein Geß iſt
 —, odoſe mu novci! ſchlechtweg,
 prosto, kratko, na kratko, naſki.
Weg, (in Zuſam.) od-, o-, s-, iz-, ne-.
Wegarbeiten, *v. a.* deſajuć snimiti,
 skinuti, izvaditi, ukloniti, maknuti,
 odlomiti; — *v. n.* bez preſtanka
 raditi.
Weggehen, *v. a.* snimiti, skinuti, iz-
 vaditi jeđkom vodom.
Weggeben, *ſich, v. r.* otići, udaljiti
 se; uztegnuti se.
Wegbeißen, *v. a.* odgrižati, odgrižnuti.
Wegbeißen, *v. a.* snimiti, skinuti, iz-

vaditi, (kakovom ieſtokom, jeđkom
 ſtvari).
Wegblasen, *v. a.* odpuhnuti, odduh-
 ni, izpuhnuti, izduhnuti; izpuhati,
 izduvati.
Wegbleiben, *v. n.* nedoći; izostati, iz-
 oſtanuti.
Wegbrechen, *v. a.* odbiti, odlomiti,
 odkinuti; izrigati, izbljuvati.
Wegbrennen, *v. a.* izieći; poſgati, po-
 keći; — *v. n.* izgorěti, pogorěti.
Wegbringen, *v. a.* odneti; izvaditi;
 maknuti; ukloniti; odvesti.
Wegbürſten, *v. a.* izkefati, okefati.
Wegcapern, *v. a.* oteti, otimati, uzeti,
 osvojiti.
Wegborn, **Stechborn**, *m.* paſjakovina.
Wegdrängen, *v. a.* odtisnuti, odrinuti.
Wegbürſten, *v. n.* sm'it otići.
Wegge-amt, *n.* drumarſtvo; — aufſeher,
m. naſtojnik putovah (drumovah);
 — bereiter, *m.* drumar; — breiter, *f.*
Wegerich; — gelb, *n.* putovina, dru-
 marina.
Wegellen, *v. n.* otići, hitro otići, od-
 bićati, žuriti se dalje.
Wegelagerer, *m.* puſtaji, razbojnik;
 — mauth, *f.* drumovna mitnica;
 (Gekühr), drumovina; — mauth-
 ſchranken, *pl.* pranjga, iſtranjga,
 prećnica drumovne mitnice; —
 meſſer, *m.* odometar, putomer.
Wegen, *prp. za*; radi, zaradi, pora-
 di, ćeća, zbog.
Wegerich, *m.* bokva, bokvica, paſkvi-
 ca (trava).
Wegerecht, *n.* drumovno pravo; —
 ſtute, *f.* putni ſtup, drumokaz; —
 ſchelte, *f.* razputje, razputica; —
 ſchnecke, *f.* puž, puž.
Wegessen, *v. a.* pojeſti.
Wegestroß, *n.* mliekosěda (trava); —
 tritt, *m.* ſlak, krupnik, podvornak
 (trava); — warte, *f.* kućanica, radni.

vodopija, vodoplav (trava); — mešer, m. (Zeiger), drumovnik, cestnik, drumočas, cestokaz; (Führer), kaulaz, provodič; — zehnung f. poputnina; — zoll, m. f. Wegegeld.

Wegfahren, v. n. otići, odvesti se; über etwas —, preći, prelaziti, preko česa; — v. a. odvesti.

Wegfallen, v. n. pasti, odpasti, odpanuti; fig. prestati, prestanuti; izostati, izostajati.

Wegfangen, u. a. uzeti, osvojiti, uloviti.

Wegfassen, v. a. sagnjiliti, odpasti, iztrunuti, izpèrhnuti.

Wegfegen, v. a. pomesti, izmesti.

Wegfeilen, v. a. odpiliti, odlimati, polimati.

Wegfischen, v. a. loviti; ulaviti; o-
teti, preoteti.

Wegfliegen, v. n. odletěti.

Wegfliehen, f. Entfliehen.

Wegfließen, v. n. teći; izteći; oticati; izticati.

Wegflößen, v. a. odplaviti; plaviti.

Wegfressen, v. a. pokderati.

Wegführen, v. a. odvesti; voditi; od-
voditi.

Weggabeln, v. a. (gem.) otati, preoteti.

Weggang, m. odlazak, polazak.

Weggeben, u. a. dati, dat od sebe.

Weggehen, v. n. otići; odlaziti, po-
laziti.

Weggedhnen, v. n. otudjiti, odvika-
nuti, odušiti.

Weggießen, v. n. izlěti; prolěti; od-
lěti.

Weghaben, v. a. bit primio; bit do-
bio; er hat es bei mir weg, izpa-
je iz moje milosti; (wegnehmen), re-
zuměti.

Weghalten, v. a. dalje, daleko dèržati.

Weghängen, v. a. dalje, na drugo mē-
sto, drugamo oběsiti, odvěsiti.

Weghalschen, f. Wegfangen.

Weghauen, f. Abhauen, Umhauen.

Wegheben, v. a. ča, dalje dignuti,
ukloniti, maknuti od kuda.

Weghoheln, v. a. oblanjati, ostrugati.

Wegholen, v. a. odněti; doći po što.

Weghürfen, v. n. odsakakati; fig.
über etwas —, skočiti, preći, pre-
laziti preko čega, nehajati, nema-
riti za što.

Wegjagen, v. a. iztérati, odagnati,
odtérati.

Wegkapern, f. Wegcapern.

Wegkaufen, v. a. kápiti, pokupiti,
pokupovati.

Wegkehren, v. a. (wegfegen), pomesti,
izmesti; (wegwenden), okrenuti, o-
bèrnuti, odvèrnuti od kuda, od-
vratiti.

Wegkommen, v. n. (von einem Orte),
izići, otići; izbaviti se, rěšiti se,
spasiti se; (sich verlieren), izgubiti
se, zabluditi, zabasati, zaići; schlecht
—, zlo proći; gut —, dobro, ar-
etno proći.

Wegdñnen, v. n. moć ići, moć otići.

Wegfragen, v. a. ogrebsti, oguliti,
odrapiti.

Wegfrieren, v. n. odmilěti, odpuziti.

Wegfrieren, v. a. (im gem. Leben), do-
biti; (einschén), razuměti, postignuti.

Wegfüßen, v. a. snimiti, izvaditi, u-
zeti, otěti cělovi.

Weglagerer, m. pustajca, razbojnik.

Weglassen, v. n. odpustiti; propustiti;
pustiti; ostaviti.

Weglaufen, u. n. odtèrčati; odběsati;
otići.

Weglecken, f. Wlecken.

Weglegen, v. a. ostaviti, pustiti, na
stran metnuti, vèrći, ukloniti,
maknuti na stran ili s puta; — ung,
f. ostavljenje, izloženje; — eines
Kindes, izloženje, izmetnutje dčteta.

Wegleihen, *v. a.* uzajmiti, posuditi.
 Wegleiten, *f.* Abreiten.
 Weglesen, *v. a.* čistiti, očistiti, tré-
 biti; čitati.
 Weglocken, *v. a.* odmamiti, odvabiti.
 Wegmachen, *v. a.* (einen Flecken *ic.*),
 izvaditi; *sich* —, *v. r.* otići, ići,
 pobrati se, pobirati se.
 Wegmarschiren, *v. n.* otići.
 Wegmausen, *v. a.* ukrasti, kradom u-
 zeti.
 Wegmauth, *f.* drumovna mitnica, *f.*
 Wegemauth.
 Wegmüssen, *v. n.* morat otići.
 Wegnahme, Wegnehmung, *f.* uzetje,
 osvojenje.
 Wegnehmen, *v. a.* uzeti; oteći; osvo-
 jiti, odneti.
 Wegpacken, *v. a.* drugamo spremiti;
sich —, *v. r.* pobrati se, tornjati se.
 Wegpfeischen, *v. a.* odtérati, raztérat
 korbačem.
 Wegpracticiren, *v. a.* (im gem. Leben),
 ukrasti.
 Wegprügeln, *v. a.* protérati, raztérati
 batinom.
 Wegpußen, *f.* Abpußen *fig.* ukrasti.
 Wegraffen, *v. a.* odneti, pograbiti,
 ugrabiti.
 Wegräumen, *v. a.* spremiti, ukloniti,
 maknuti s puša.
 Wegreiben, *f.* Abreiben.
 Wegreise, *f.* Abreise.
 Wegreisen, *v. n.* otići, polaziti, ići,
 odpraviti se.
 Wegreißen, *v. a.* odkinuti, skinuti;
 porušiti, srušiti, razvaliti.
 Wegreiten, *v. a.* odjašiti, odjahati.
 Wegrollen, *v. a.* odvaliti.
 Wegrücken, *v. a.* odmaknuti, ukloniti;
 — *v. n.* odmaknuti se, maknuti se.
 Wegrubern, *v. n.* odvesti se.
 Wegrufen, *v. a.* odazvati.
 Wegsägen, *v. a.* odpiliti.

Wegsaufen, *v. a.* popiti, polokati.
 Wegsaugen, *v. a.* posisati.
 Wegschaffen, *v. a.* odpraviti; maknu-
 ti, ukloniti; réšiti se, oprostiti
 se, izbaviti se čega.
 Wegscharren, *v. a.* odgrebsti.
 Wegschaukeln, *v. a.* izvaditi, ukloniti,
 maknuti lopatom.
 Wegschenden, *v. a.* dati, darovati, po-
 razdavati, izpoklanjati.
 Wegscheren, *v. a.* ostrici; *sich* —,
v. n. vući se; tornjati se, pobira-
 ti se.
 Wegscheuchen, *f.* Verscheuchen.
 Wegschicken, *v. a.* odpraviti; poslati;
 slati; pošiljati.
 Wegschieben, *v. a.* odtisnuti, odrinuti.
 Wegschießen, *v. a.* odkinuti, odbiti
 (iz puške).
 Wegschiffen, *v. n.* odjédriti, odvesti se.
 Wegschlagen, *v. a.* odbiti, odkianiti.
 Wegschleichen, *sich*, *v. r.* ukrasti se
 odkud.
 Wegschleifen, *v. a.* odvesti na vlač-
 cah, na saonicah.
 Wegschleifen, *f.* Abschleifen.
 Wegschleppen, *v. a.* odvući; odneti;
 razneti; porazneti.
 Wegschleudern, *v. a.* baciti; *fig.* po-
 tepsti, potipati, bacati, baciti.
 Wegschmeißen, *f.* Wegwerfen.
 Wegschnappen, *v. a.* sčepati, lapiti;
fig. ukrasti.
 Wegschneiden, *v. a.* odrézati; odséti;
 ostrici.
 Wegschnellen, *v. a.* baciti; izbiti.
 Wegschütten, *v. a.* iztresti; izléti;
 proléti; odasuti; prosuti; odléti.
 Wegschwemmen, *v. a.* odneti (voda).
 Wegschwimmen, *v. n.* odplivati.
 Wegsegeln, *f.* Absegeln.
 Wegsehen, *v. n.* gledati, pogledati
 na stran, odvrattiti, odvrnati od
 od čega.

Wegsehen, *fič*, *v. r.* žuděti, težiti, želět otiěi.

Wegsenden, *v. a.* poslati, odaslati, odpraviti.

Wegsetzen, *v. a.* metnuti, vèrěi, staviti na stran; ostaviti; pustiti; ein Kind —, izložiti, izmetnuti děte; über einen Graben —, skočit preko jame; *fič* —, *v. r.* (über etwas), nehajati, nemariti za što.

Wegsein, *v. n.* nebit prisutan; bit otišao; bit prošao; bit propao; — über etwas, nehajati, nemariti za što.

Wegsingen, *v. a.* odpěvati; vom Blatte —, na pèrvi mah, s mēsta pěvati štogod.

Wegsollen, *f.* Wegmüssen.

Wegspeien, *v. a.* izbljuvati, izrigati; izpljuvati.

Wegsprengen, *v. a.* odcěpiti; éinit da skoči štogod, — *v. n.* odtěrěti, odskočiti; odskakati, odběkati u skok.

Wegspringen, *v. n.* skočiti, odskočiti, odskakati; uteći.

Wegspühlen, *v. a.* odněti; oprati; pomiti; izplakati.

Wegstechen, *v. a.* izbosti.

Wegstehlen, *v. a.* ukrasti; *fič* —, *v. r.* ukrasti se odkud, otiěi izpod rta.

Wegstellen, *v. a.* metnuti, staviti, vèrěi na stran.

Wegsterben, *v. n.* umrěti, pomrěti, poumirati.

Wegstippen, *f.* Wegstechen.

Wegstoßen, *v. a.* odbiti; odrinuti; odtisnuti. [obrisati.]

Wegstreifen, *v. a.* izbrisati, otěrti,

Wegstun, *v. a.* skinuti, snimiti; maknuti, ukloniti; odpustiti, odpraviti; dat od sebe; ostaviti, pustiti.

Wegtragen, *v. n.* odkasati.

Wegtragen, *v. a.* odněti.

Wegtreiben, *v. a.* odtěrati, protěrati, iztěrati, odagnati.

Wegtreten, *v. n.* odstupiti; — *v. a.* pogaziti, razgaziti, sgaziti.

Wegtrinken, *v. a.* popiti.

Wegverlangen, *v. n.* žuděti, želět otiěi.

Wegwälzen, *v. a.* odvaliti; odvaljati.

Wegwandern, *v. n.* otiěi, odpraviti se, odputiti se.

Wegwaschen, *v. a.* oprati, izprati; pomiti, umiti.

Wegwehen, *v. a.* odduvati, sduvati, izduvati, odpuhati, spuhati, izpuhati.

Wegweis-en, *v. a.* odpraviti; uputiti, uputjivati; —er, *m.* kalauz, vodja, provodiě; —erin, *f.* kalauzka, vodja, provodica.

Wegwenden, *v. a.* odvratiti, odvèrnuti.

Wegwerfen, *v. a.* baciti, zabaciti, pometnuti; *fič* —, *v. r.* potisnuti se, pometnuti se, poniziti se.

Wegwischen, *v. a.* otěrti, obrisati, izbrisati; *fig.* über etwas —, omaknuti se, skočiti, preći preko čega.

Wegwollen, *v. n.* htět otiěi.

Wegwünschen, *v. a.* želěti, žudět da tko otidje, da što prodje, da čega neima.

Weggaubern, *v. a.* odčarati; izčarati, odhajati.

Wegziehen, *v. a.* odvući; — *v. n.* seliti se, odseliti se; otiěi.

Wegzug, *m.* polazak, odlazak; odseljenje.

Wegwidien, *v. a.* odštipnuti.

Weg, **Wēge**, *interf.* jaoh, vajme. vaj, lele; — *adr.* — tšun, bolěti;

Zemanben — thun, uvréditi koga; es thut mir wehe, boli me; sich wehe thun, udariti se; uvréditi se; ozlediti se.

Weh, *n.* bolja, bolest; bóda; die — *en, pl.* muke porodae, trudni hipi.

Wehemutter, *f.* Wehmutter.

Wehen, *v. n.* puhati, duvat, popuhivati; vijati se (barjak, itd.); — *n.* puhanje, duvanje, popuhivanje; vijanje (barjaka).

Weh-Klage, *f.* jauk. plač, rida, kukanje, vapaj, lelek; — flagen, *v. n.* jaukati, ridati, kukati, plakati, vapiti, lelekati; — müth, *f.* žalost, tuga; — müthig, *adj.* tužan, žalostan; — mutter, *f.* babica, primalja.

Wehr, *n.* bent, brana, zaprada; jaz.

Wehr, — *c, f.* obrana, oružje; (Wall), bedem, zaklon; sich zur — sehen, braniti se; — baum, *m.* pranjga, štranjga; — *en, v. a.* cinem etwas, braniti, zabranjivati kome što; préšiti; nedopuštati; kratiti; sich — *v. r.* braniti se; — gefäng, (— gefent), *n.* remen, privésa od sablje; — gerath, *n.* sprava od obrane; — haft, *adj.* tko je kadar braniti se; tko može nosit oružje; — machen, oružati; oboružati; — los, *adj.* bez obrane, bez oružja, neoružan; *fig.* slab; — pflicht, *f.* dužnost vojevati; vojnička dužnost; — stand, *m.* vojnički stalež; — wolf, *f.* Währwolf.

Wehstage, *m. pl.* dani, dnevi od bolesti; nevolja, zlo.

Weib, *n.* žena; (Ehegattin), supruga, braćna žena; altes —, baba, baka; ein großes —, kćenina; eine Menge — *er,* ženad; — chen, *n.* ženica, ženka; (bei Thierch), samica, ženka..

Weiber-abel, *m.* plemstvo, plemehština od strane ženske, — arbeit.

f. ženski posao, žensko dčlo; — brust, *f.* sise, pčrsi ženske; — busen, *m.* nédra ženska; — fettd, *f.*

Weiberhaffer, — geflatste, — gefchwäd, *n.* bčrbljanje, tlapnja, bledet ženski; — haft, *f.* Weibisch;

— handschuhe, *pl.* rukavice ženske; — haß, *m.* mčrkost ženska; mčrkost prema ženam; — haßer, *m.*

neprijatelj ženah, ženski neprijatelj; — haute, *f.* kapa ženska; — hemb, *n.* ženska košulja; — keir,

n. ženska haljina, ženska svita, suknja; — lehen, *n.* feud ženski;

— liebe, *f.* ženska ljubav; ljubav prema ženam, ljubav ženah; — list, *f.*

varka, lukavčina ženska; — mann, *m.* ženar; — mantel, *m.*

kabanica ženska; — name, *n.* žensko ime; — narr, *m.* budala ženska; ženar; — raub, *m.* otmica;

— regiment, *n.* — herrschaft, *f.* vladavina ženska, vladanje žensko; — roß, *m.* svita, suknja, haljina ženska; kikijska; — sattel, *m.* sedlo

žensko; — schen, *adj.* tko se boji ženah; — schinder, *m.* kčrvolek ženski; — thum, *n.* ženstvo; — tracht, *f.* nošnja ženska; — zeit, *f.*

mčsecina (ženka), vrijeme žensko.

Weib-heit, *f.* — thum, *n.* ženstvo.

Weibisch, *adj.* mekoputam, ženski; babji; — *adv.* ženski, babji.

Weiblich, *adj.* ženski; — feit, *f.* ženska narav, čud ženska.

Weibsbild, *n.* — person, *f.* žena, žensko, ženska glava; — kleiber, *pl.*

haljine ženske; — leute, *pl.* ženske, ženskinje, ženske glave; — person, *f.* ženska, žensko, ženska glava;

— schneider, *f.* Frauen Schneider; —

stüch, *n.* ženturina, ženetina, žen-
skara; — *veſt*, *f.* Weibſeute.
Weich, *adj.* mek; mekan.
Weichbilb, *n.* okružje, okolica (grada
kakova).
Weiche, *f.* mekoća, mekanost; *bie*
Weichen, *pl.* slabine.
Weichen, *v.* *n.* ukloniti se; uzmak-
nuti; ustupiti; uklanjati se; uz-
micati; ustupati; — *von* einem,
bežat od koga, bežati pred kim.
Weichen, *v.* *a.* močiti, kvasiti; — *v.*
n. meknuti, mecati; omeknuti.
Weichſeiſch, *n.* babušina; — *gefotten*,
adj. mek, meko, na meko skuhan;
— *heit*, *f.* mekota, mekoća; — *her-
zig*, *adj.* miloſerdan, meka, milo-
stiva ſerca; milostiv; smiljen; —
herzigkeit, *f.* miloſerdnost, meko,
milostivo, smiljeno ſerce, mekota
ſerca; — *huſig*, *adj.* meka, mekana
koplta.
Weichlich, *adj.* mekan; slab; meko-
putan; — *keit*, *f.* mekota, meko-
putnost.
Weichling, *m.* mekoputnik; meko-
putnica.
Weichmüthig, *f.* Weichherzig; — *mäu-
lig*, *adj.* mekoust.
Weichſel, — *kirſche*, *f.* višnja (plod);
— *kirſchbaum*, *m.* višnja (dërvo);
— *wein*, *m.* višnjevik; — *zopf*, *m.*
koltun.
Weide, *f.* Weidenbaum, *m.* vërba.
Weide, *f.* paša; *ſig.* veselje, radost.
Weiden, *v.* *a.* pâsti; — *v.* *n.* pasti,
pasti se.
Weiden, *adj.* vërbov.
Weidenbaum, *m.* *f.* Weide; — *band*,
n. vërbov vez, gušva; — *blatt*, *n.*
vërbov list; — *buſch*, *m.* vërbak;
— *gerſte*, *f.* šiba, prut vërbov; —
ruthe, *f.* šiba, prut vërbov.
Weideplag, *m.* pãia; luka; pašnac;

— *recht*, *n.* pravo na pašu; —
reich, *adj.* obilan pašom; — *zins*,
m. daća za pašu.
Weibgeſchrei, *n.* vika, krika lovač-
ka; — *ſnecht*, *m.* lovački sluga.
Weiblich, *adj.* vërli, jak, snažan;
dobar; živ; — *adv.* vërlo; do-
bro; živo; jako.
Weidmann, *m.* lovac; — *ſchaft*, *f.*
lov; lovačtvo.
Weidmännlich, *adj.* lovački.
Weidmeſſer, *n.* nož lovački; — *ſack*,
m. *f.* Weidtaſche; — *ſpruch*, *m.*
rëč, poslovice lovačka; — *taſche*,
f. torba lovačka, risnica; — *wert*,
n. lovačtvo; lov.
Weife, *f.* motovilo; — *en*, *v.* *a.* mo-
tati.
Weiger-n, *v.* *a.* (einem etwas), kra-
titi, nedati, braniti, zabranjivati
ſich —, *v.* *r.* kratiti se, nedat;
se; nehtëti; — *ung*, *f.* kratjenje;
uzkratjenje, nehtenje; — *ungſall*,
m. (im —e), ako bi se tko kratio.
Weißbiſchof, *m.* posvetjen biskup.
Weihe, *m.* piljuh, kanja (ptica).
Weihe, **Weihung**, *f.* posveta, posve-
tjenje, redjenje; sveti red; *bie*
Weihen, sveti redovi; *bie* — *er-
theilen*, rediti koga.
Weihen, *v.* *a.* svetiti; posvetiti; re-
diti koga.
Weiherr, *m.* ribnjak.
Weihfeſſel, *m.* kotlić, kropionica.
Weihnachten, *f.* Weihnachtsfeſt, *n.*
božić, narodjenje Isusovo.
Weihnachtsabend, *m.* badnjak, badnji
dan; — *ſeiertag*, *m.* blagdan bo-
žićni; — *geſchent*, *n.* dar božićni;
— *zeit*, *f.* božić.
Weihrauch, *m.* tamjan; — *büchſe*, *f.*
tamjanica; — *faß*, *n.* kadillo, ka-
dionica, kadionik; — *ſtruchen*, *n.*
zërno tamjana.

Weihung, *f.* Weiße, *f.*
Weihwasser, *n.* sveta, blagoslovljena voda; —wedel, —sprengel, *m.* kropilo, kropionik, škropionik.
Weil, *conj.* jer, jerbo, bo, budući da, zašto; pokli.
Weiland, *adj. indecl.* pokojni; nêgdašnji, bivai; — *adv.* nêgda, prije.
Weilchen, *n.* čas; časak.
Weise, *f.* vrême, čas; lazno, tenan; alle —, svigdar, svagda, uvêk, svaki čas; lange —, čama, dug čas.
Weisen, *f.* Berweisen.
Weiser, *m.* seoce.
Wein, *m.* vino; têrsje.
Weinart, *f.* sela, vêrsta od vina; —ig, *adj.* vinast, vinu spodoban, prillčan.
Weinbau, *m.* težanje vina, težanje vinogradah; —bauer, *f.* Winzer; —beere, *f.* jagoda vinova; —berg, *m.* vinograd, têrsje; —bergamt, *n.* vinogradski ured; —blatt, *n.* vinov list, list vinuke; —blütze, *f.* cvêt vinov; —bohrer, *m.* svêrdlić; —brütze, *f.* umaka vinska; —butte, *f.* brenta, čabar, putunja; —drossel, *f.* bëll drozd (ptica); —bunst, *m.* para vinska.
Weinen, *v. a. & n.* plakati, cvilêti; — *n.* plać, cvil; plakanje, cviljenje.
Weinerlich, *adj.* plaćan, plaćljiv; mit ist so —, plakao bi, teško mi je na sêrcu.
Weinermte, *f.* Weinlese; —effig, *m.* ocat vinski, vinsko sirée; —färfser, *f.* Färfser; —farbe, *f.* vinova boja; —farbig, *adj.* vinov, vinove boje; —faß, *n.* bačva, lagav, bure vinsko, za vino, bačva, bure vina; —flasche, *f.* ploska, flaša vinska; —fleder, *m.* skvêrna,

mêrlja, kapljotina od vina; —garten, *m.* vinograd, têrsje; —gärtner, *m.* vinogradnik, *f.* Winzer; —gebirge, *n.* vinogradi, vinove gore; —geist, *m.* spirit od vina, duh vinski; —gelag, *n.* pijanka; —geländer, *n.* brajda, baras; —geruch, *m.* miris od vina; —geschmack, *m.* smaš, sok, tek od vina; —glas, *n.* vinska čaša, kupica; —gott, *m.* Vinko Lozić, bog od vina; —grün, *adj.* ostružvan, opojen vinom; —haute, —haue, *f.* motika; —haft, *adj.* vinovit; —handel, *m.* têrgovina s vinom, vinarstvo; —händler, *m.* têrgovac od vina, vinar, tko têrguje s vinom; —haus, *n.* kêrčma, (t.) vinnarnica, vinara; —heber, *m.* teglica, nategača; —hefen, *pl.* talog, mut od vina; —hülse, *f.* kožica od groždja; —hüter, *m.* puđar; —jahr, *n.* godina rodna vinom; —kanne, *f.* kanta vinska; —keller, *m.* pivnica, konoba, podrum; —keller, *f.* Kelter; —kriener, *m.* znalac, poznalac vina; —kern, *m.* paćac, pêska, koštica vinnova; —kranz, *m.* kita, vênac, cimêr od kêrčme; —krug, *m.* vêrê, bukara vinska; —kufe, *f.* kada, kaca vinska; —küfer, *m.* konobar; —lägel, *n.* barilac vinski; —lager, *n.* podlozi, trupice; —prijedjenje vina; —land, *n.* zemlja vinnorodna, zemlja, gdje raste vino; —latte, *f.* ostilj, letva; —laub, *n.* vinuka, listje vinovo; —laube, *f.* brajda, baras veliki; —lese, *f.* berba, têrgatba, jematva, branje, bratva; —leser, *m.* berać, têrgać, jemać; —leserin, *f.* beraćica, têrgaćica, jemaćica; —markt, *m.* têrg, vašar, pazar vinski; —maß

n. méra vinska; —messer, n. kosér, kosérić; —monat, m. oktobar, listopad; —most, m. must, mast, šira, kljuk; —müde, f. mušica vinska; —muß, n. varen must; —mutter, f. f. Weinhefen; —pfaß, m. kolac; —presse, f. Kelter; —ranke, f. loza, rozga; —raupe, f. zavijač (zar-znik); —rausch, m. mamura, pijanstvo od vina; —rebe, f. loza, rozga; —reich, adj. obilan, bogat vinom; —reis, n. droždje; —roth, adj. cèrljen kao vino; —säuerlich, adj. kiseo kao vino; —säufer, m. vinopija; —säure, f. kiselina, kiselina vinska; —schank, m. kèréma, toćenje, prodaja vina; —schenk, kèrémar; —schenke, f. kèréma; —schenkin, f. kèrémarica; —schlauch, m. mèšina vinska; —seßling, f. šačfer; —stein, m. birsas, strés; —steinartig, adj. birsast, strésan; —steinrahm, m. čista, očištena birsas; —steinsalz, n. sol od birse; —steuer, d. danak, daća od vina; —stoß, m. tèrs, éokot, panj; —suppe, f. vinska čorba, juha vinska; —traber, —trester, pl. kom, drope; —traube, f. grozd; —n, pl. groždje; —traubenkamm, f. Traubenkamm; —trinker, m. vinopija; —versälscher, m. kvarilac vina; —versälschung, f. kvarenje vina; —vistrer, m. mérilac vina; —vorrath, m. providjenje vina, gotovo vino; —wache, n. létina od vina; —wetter, n. vrème ugodno vinu; —zehent, m. desetak, desetina od vina; —zeichen, n. f. Weinkranz; —zoll, m. carina, namet na vino; —zuber, m. šabar vinski; —zwang, m. name-tanje vina.

Weiss, adv. einem etwas — machen, lagati, slagati što komu.

Weißartifel, m. dokazni članak.

Weise, f. nacin; melodia, aria, napév

Weise, adj. mudar, premudar; — m. mudarac, mudrac.

Weisel, m. matica (u pèelah).

Weisen, v. a. kazati, pokazati, kazivati; an einen —, napatiti, uputiti k komu; fig. sich — lassen, slušati, poslušati, posluhnuti; von sich —, odpraviti.

Weiser, m. skazaljka.

Weiser, f. Weisel.

Weisheit, f. mudrost, premudrost; —szahn, m. zub od mudrosti.

Weislich, adj. mudar, premudar, pametan; — adv. mudro, pametno.

Weiß, adj. bio; (rein), čist, bio; sich — brennen wollen, prati se, pravdati se, oprati se, opravdati se.

Weiß, n. Weiße, f. běloća, bělina; (Farbestoff), bělilo.

Weissagen, v. a. prorokovati, proreći, proricati; —er, m. prorok; —erin, f. proročica; —ung, f. proročanstvo; prorokovanje, proricanje.

Weißbäcker, m. somunar, kolašnik; —backig, adj. bělolik; —bier, n. bělo pivo; —blech, n. lim běli, běla lama; —brod, n. somun, bio kruh, bio hlébac.

Weißbuche, (Weißbuche), f. grab, grabar (dèrvo); —en, adj. grabov; —enholz, n. grabovina; —enwald, m. grabik.

Weißborn, m. glog běli (dèrvo).

Weiße, f. f. Weiß.

Weiße, n. bělo; (im Ei), bělanjak, bělmo.

Weissen, v. a. běliti, krešiti; oběliti, poběliti, okrešiti.

Weiß-fisch, *m.* běla kesega (riba); —*fedig*, *adj.* bělokěrp; —*fűűig*, *adj.* bělonog.

Weißhaar, *adj.* (von Hăuten), strojen, ostrojen na lutak.

Weißgărber, *m.* irhar, strojbar od lutka; —*ei*, *f.* strojbaria, strojbarstvo od lutka, irharia, irharstvo.

Weißgelb, *adj.* bělozăt; —*grau*, *adj.* prosěd; —*haarig*, *adj.* bělokos; sědokos; —*fűűhl*, *m. f.* Weißfraut; —*fram*, *m.* těrgovina, dućan od platna; —*fraut*, *n.* kupus běli.

Weißlich, *adj.* bělkast, bělicast, beluśast.

Weißpappel, *f.* běla topola (děrvo).

Weißsteden, *n.* světlanje, čišćenje srebra.

Weißtanne, *f.* běla jela (děrvo).

Weißzeug, *n.* rubje, pěrtenina, pěrтіste, platenina.

Weisung, *f.* uputjenje, napatjenje, napatuk, zapověst; nauka, opomena, ukor.

Weit, *adj.* (entfernt), dalnji; dalek; (als Kleiber ic.), širok; prostran; alvatan, oplovit; (gerăumig), prostran; širok; velik; bei —*em*, mnogo, vele, puno; bei —*em nicht*, nipošto, nimalo, ni iz daleka; von —*em*, iz daleka; die Sache steht noch im —*en Felde*, stvar je još jako daleko.

Weit, *adv.* daleko; široko; mnogo, vele, puno.

Weite, *f.* prostranost; prostor; širina; duljina; daljina; alvatnost, oplovitost.

Weiten, *sich*, *v. r.* širiti se, prostraniti se.

Weiter, *comp.* dalji; širi; prostraniji; alvatniji, oplovitiji; —*adv.* dalje; više; ohne —*es*, bez odla-

ganja; bis auf —*e Weisung*, do druge zapověsti.

Weiterung, *f.* (im gerichtlichen Style) slėdstvo, poslėdak, poslėdica.

Weitverbreitung, *f.* razširenje.

Weitläufig, *adj.* prostran; širok; obilan; obširan; raztegnjen, protegnjen; ein —*er Werbantler*, dalnji rođjak, rođjak iz daleka; —*Schreibart*, obširan, raztegnjen, dugaćak stio; —*feit*, *f.* prostranost; širina; obilnost; obširnost; duljina, dužina (stila, itd.).

Weitschichtig, *f.* Weitläufig.

Weitschweifig, *adj.* obširan, raztegnjen, dugaćak (stil); —*feit*, *f.* obširnost, dužina, duljina.

Weitsichtig, *adj.* dalekovid; —*t*, *m.* dalekovid; —*f.* dalekovida; —*feit*, *f.* dalekovidost.

Weizen, *m.* pšenica; —*ader*, *m.* —*feld*, *n.* pšenićiste, pšenićno polje; —*bier*, *n.* pivo od pšenice; —*brod*, *n.* pšenićni kruh, pšenićan hlėb; —*graupe*, *f.* krupa pšenićna; —*kleie*, *f.* mekinje, posije pšenićno; —*orn*, *n.* zerno pšenićno; —*mehl*, *n.* mūka pšenićna, brašno pšenićno; —*spreu*, *f.* plėva pšenićna.

Welcher, **Welche**, **Welches**, *pr.* koji; tko; *welch* ein Mann! kakav ćovėk! *welche* asen, *welche* trantra, tko je plo, tko jto, nekoi su pili, nekoi jėli; *hier sind Birnen*, nekimen Sie *welche*, eto vam krućakah, uzmite koju.

Welcher-gestalt, *adv.* kako; kakovim, kojim naćinom; —*lei*, *pr.* kakav; koji.

Weiß, *adj.* uveo, uvehnuo, povehao. —*en*, *v. n.* vehnati, uvehnuti; povehnuti; —*heit*, *f.* uvelost, r vehnutje.

Wellbaum, *m.* (Welle, *f.*), stabar (od kretalje kakove); (am Weberstuhl), vratilo.

Welle, *f.* val, talas, slap; (von Reisholz), snop, naramak.

Wellen, *v. a.* činit da uzavri, variti, uzvariti; svariti (grozdje).

Wellenförmig, *adj.* valovit, valovan; — *e* Bewegung, valjavica.

Wellern, *v. a.* graditi, zidati slamom i blatom, lepiti.

Wellermwand, *f.* Lehmwand.

Wels, *m.* som (riba).

Welsch, *f.* Wälsch.

Welt, *f.* svet; ljudi, čeljad; — *haben*, čovjek od sveta biti, znati na čine; — *achse*, *f.* stožer, os, osovinna od sveta; — *all*, *n.* vas svet, vas saj svet, svet; — *alter*, *n.* vjek sveta; — *bau*, *m.* gradja od sveta; — *begebenheit*, *f.* dogadjaj od sveta; — *beherrscher*, *m.* gospodar od sveta; — *bekannt*, *adj.* poznat svemu svetu, prepoznat; — *berühmt*, *adj.* slavan po svem svetu, preslavan; — *beschreiber*, *m.* svétopisac; — *beschreibung*, *f.* svétopis; — *brauch*, *m.* navada, običaj sveta; — *bürger*, *m.* gradjanin od sveta; — *gebäude*, *n.* sgrada, sagrada od sveta; — *gegenb*, *f.* strana sveta; — *geistliche*, *m.* svétovni duhovnik, svétski sveštenik; — *gericht*, *n.* strašni sud, sudnji dan; — *geschichte*, *f.* historia, dogodovština od sveta; *allgemeine* —, obéinska historia; — *getümmel*, *n.* buka od sveta; — *gürtel*, *m.* zونا, pojas podnebeski; — *händler*, *pl.* poslovi od sveta, poslovi svétski; — *karte*, *f.* karta, krajobraz od sveta; — *kenntnis*, *f.* poznanje sveta; — *kind*, *n.* — *mens*, *m.* svétski, svétovni čovjek, svétovnik, svétovnjak; — *flug*, *adj.* vjest svetu,

hitrouman; — *flugheit*, *f.* znanje, poznanje sveta, razum, mudrina; — *förper*, *m.* telo nebesko; — *kreis*, *m.* krug zemaljski; — *krug*, *okrug* sveta; — *kugel*, *m.* obla od sveta; obla zemaljska; — *funde*, *f.* svétoslovje; *f.* Weltkenntnis; — *funbig*, *adj.* vjest svetu, tko pozna sva delovanja svétovna; *f.* Weltbekannt; — *lauf*, *m.* tečaj od sveta; — *leute*, *pl.* svétovni ljudi; ljudi od sveta.

Weltlich, *adj.* svétovan, svétski; zemaljski; — *keit*, *f.* svétovnost.

Weltlust, *f.* veselje svétsko, razkošja, naslada svétovna; — *mann*, *m.* politik; čovjek od sveta; svétovni čovjek, svétovnjak; — *meer*, *n.* pučina, široko more; — *mens*, *f.* Weltkind; — *priester*, *f.* Weltgeistlicher; — *sinn*, *m.* pamet svétska, svétovne misli; — *strich*, *m.* klima, podnebjje; — *system*, *f.* Weltgebäude; — *theil*, *m.* strana sveta; — *weise*, *m.* filosof, mudarac, mudrac; — *weisheit*, *f.* filozofija, mudrost.

Wem? *pr.* komu?

Wen? *pr.* koga?

Wendehals, *m.* vrtoglavka, krivovratac (ptica).

Wendekreis, — *zirkel*, *m.* tropik, povratni krug.

Wendeltreppe, *f.* uvita stuba, stuba na zavoje, skalini na puž, šašarap; — *baum*, *m.* stožer (od vjetrnjace).

Wenden, *v. a.* obratiti, obérnuti, okrenuti; svérnuti, obraćati, okretati; svraćati; prevérnuti; prevraćati; *sich* — an einen, obratiti se na koga (*n. p.* molbom); *das Korn* —, prevérnuti žito lopatom; *einen Acker* —, preorati njivu; *ein Kleid* —, prevérnuti haljinu; *den Rücken* —, okrenuti, obérnuti ledja; *Zeit*, *Welt*

worauf —, trošiti, haršiti, tratiti, uporaviti vrēme il novce na što; Gott wende es zum Besten! hože daj, da dobro bude, da bog da da dobro izidje; der Wind hat sich gewendet, proměnio se. vėtar.

Wendstoc, *m.* děrvoe za prevraćat rukavice.

Wendung, *f.* oběrnutje; obraćanje; okret, obrata, okretanje; zavoj; proměna, preinaka; einer Sache eine — geben, oběrnuti stvar na dobro.

Wenig, *adj. & adv.* malo; —e, *n.* malo; —er, *adj. & adv.* manje; —keit, *f.* malina, malenkost, malotća; —ste, *adj.* najmanje; —stend, *adv.* bar, barem, zanajmanje.

Wenn, *adv.* ako; kada, da; — auch, — gleich, — schon, *c.* premda, akoprem, prem ako, zasve da, bud; — nur, *c.* samo ako.

Wenzel, *m.* (in der Karte), dolnjak, dečko.

Wer, *pr.* tko; kol.

Wergegeld, *n.* kapara vojnička; — haus, *n.* kuća od zapisivanja vojnika; — freis, *m.* kotar od zapisivanja vojnika; — liste, *f.* lista od zapisivanja vojnika.

Werben, *v. n.* (um etwas), tražiti, iskati, prositi što god; — *v. a.* (verlocken zu etwas), mamiti, vabiti na što, u što; (Truppen), kupiti, popisivati, pisati (vojnike); — *n.* traženje, iskanje, prošenje; prositba; vabljenje, kupljenje, zapisivanje (vojnika).

Wergeoffizier, *m.* kupivojni častnik; — platz, *m.* (t.) kupilište.

Werber, *m.* kupilac, kupivojska; vabilac.

Werbung, *f.* f. Werben, *n.*

Werben, *v. n.* biti, postati, postanuti; bivati, postajati.

Werber, *m.* luka, palučak.

Werfen, *v. a. & n.* baciti, bacati, hititi, hitati; Junge —, kotiti, okotiti, kotiti se, okotiti se; teliti se, oteliti se; idrěbiti se, oidrěbiti se; oprasiti se; sich —, *v. r.* baciti se, hititi se; (sich frumm ziehen), kriviti se, skriviti se; sich vor Jemanden auf die Kniee —, baciti se na kolěna, klekauti, poklekauti pred kim.

Werft, *n.* ikar, ikver, kantir.

Werft, *n.* Werste, *f.* (im Weben), osnova, osnutak.

Berg, Werk, *m.* kućina, zgriba, štupa.

Werk, *m.* dělo, tvorina; posao; die Hand ans — legen, latiti se, uhvatiti se, primiti se posla, počěti kakvu tvorinu; (Berg—), taonica.

Werkbank, *f.* Werkstisch, — bier, *f.* radena pčela; — bret, *n.* stolac, daska za radnju; — eltag, *f.* Werktag.

Werkführer, *m.* upravitelj tvorinare (dělao nice), dđlovodja; — holz, *f.* Bauholz.

Werfen, *adj.* od kućine, od zgribe, od štupe.

Werkleute, *pl.* težiaci; poslenici, robotnici; — meister, *m.* nastojnik zanata il tvorinare kakove, tvorinar, dđlotvornik; — messer, *m.* nož; — ofen, *m.* (Glas—), staklana, staklarnica; (Eisen—), gvozdar, gvozdarica; — probe, *f.* ogled dđla; — sbeister, *m.* posćdnik tvorinare (rudnika); — schuh, *m.* stopa, mēra (mēra); — statt, — stätte, *f.* dđlaonica, tvorinara; — stein, *m.* f. Werkstück; — stellig, *adj.* — machen, staviti u dđlo, opraviti, svěršiti, svėřšiti, ovėřšiti, nđiniti; — stück, *n.* kljesan, okljesan kamen; — tag, *f.* dđlaonica; — tag, *m.* posao

radni dan; svaki dan, svakdanji dan, delatnik; —štätig, *adj.* tezga, stol od radnje; —zeug, *n.* orudje, alat; srédstvo.

Wermuth, *m.* pelén (trava); —wein, *m.* pelénaš, pelénkovač (vino).

Werste, *f.* vërsta (milja ruska).

Werth, *m.* cëna, vrédnost; dostojnost.

Werth, *adj.* vrédan; dostojan; drag; —achten, —halten, —schätzen, poštovati, štovati, štimiti, cëniti koga il štogod; —sein, vréditi; nichts —sein, nevaljat ništa; es ist nicht der Mühe —, nije vrédno, ne vrédi da...

Werth-anschlag, *m.* procëna; —be-messung, *f.* izmëra vrédnosti; —empfang, *m.* primanje vrédnosti; —erhebung, *f.* pronadjenje vrédnosti; —geschätzt, *adj.* drag, poštovan, ljubljen; —loß, *adj.* bez svake cëne; —papiere, *pl. n.* artije od vrédnosti; —schätzung, *f.* poštovanje, štovanje; cënjenje, cëna; procëna; —verminderung, *f.* omala, omaljenje vrédnosti; —zeichen, *n. s.* Werthpapiere.

Wesen, *n.* (ein Wesen), bitje; (Wesenheit), bitnost; (Sache), stvar; (Zustand), stalež, stanje, bitje; (Naturell), narav, ćud; volja; (Betragen), naćin, naćini; baš hčhste —, vliñje bitje beztëlesno, netëlesno; baš gemeine —, poslovi obćinski; obée dobro; artiges, gezwungenes, grubes —, naćini uljudni, prisiljeni, grubi; baš böse —, velika bolest, padavica; viel — machen, cëniti buku, vika, bućiti preveć o ćem; preveć toćan, dušovan u ćem biti.

Wesenheit, *f.* bitnost, sućnost; —loß, *adj.* tašt, prazan; lud; —stlich, *adj.* bitan, sućan; prav; prav;

istinit; baš —stliche einer Sache, bitnost stvari koje.

Wespe, *f.* osa, osa, osinac; —nest, *n.* osinjak.

Wessen, **Wes**, *pr.* ćiji, ćigov.

Wes-halb, —wegen, *adv.* zašto, rad ćega, porad ćega, ćega radi.

West, *m.* zapad, zahod; zapadnjak, vëtar zapadnji.

West, *f.* Westchen, *n.* përsluk, jećerma.

Westen, *m.* zapad, zahod.

Westerbemb, *m.* kerštena košulja.

Westlich, *adj.* zapadan; zapadnji; —*adv.* na zapad, prema zapadu, k zapadu; —wärtig, *adv.* na zapad, k zapadu, prema zapadu; —wind, *m.* zapadnjak, vëtar zapadnji.

Wette, *f.* oblada, oklada; es geht um die —, ide za okladu; cine — eingehen, okladiti se.

Wetteifer, *m.* natëcanje; —er, *m.* natëcalac; —n, *v. n.* natëcati se.

Wetten, *v. a. & n.* obkladiti; kladiti se.

Wetter, *m.* kladilac; obkladnik.

Wetter, *n.* vrëme; (Ungewitter), nevrëme, zla godina, nepogoda, oluja; grom; germjavina; —ableiter, *f.* vližableiter; —beobachter, *m.* motritelj, motrilac vrëmena; —beobachtung, *f.* motrenje vrëmena, opazka pogodnoslovna; —bach, *n.* štrim; krov; —fahne, *f.* vëternica; —glaß, *n.* barometar; termometar; —hahn, *m.* (—fahne, *f.*) pëtao, oroz, kokot (na krovu); fig vëternjak; —flust, *f.* pukotina u dërvu (od zla vrëmena); —launig, *adj.* zlovoljan, zle volje, neveseo; promënjiv kao vrëme; —suchten, *v. i.* munja sëvati; —suchten, *n.* munja svëtlica; —männchen, *n.* anemoskop, vëtarnica.

Wettern, *v. i.* garméti; — *v. n.* lar-mati, hužiti, štopotati.

Wetter-propheet, *m.* prorok vrémena; — *propheetung*, *f.* proročanstvo, prorokovanje vrémena; — *regen*, *m.* škropac, dažd, kiša s vétrom; — *schaden*, *m.* šteta od zla vrémena; — *schadenversicherung*, *f.* osiguranje pred štetom od zla vrémena; — *schneie*, *f.* razputica od oblakah nepogodnih; — *schlag*, *m.* grom; grad, tuča; — *strahl*, *m.* grom, stréla; — *veränderung*, *f.* proména vrémena; — *vogel*, *m.* vrémenjača (ptica); — *wendisch*, *adj.* nestalan, nepostojan, proménjiv kao vréme, — *wolke*, *f.* nepogodan oblak.

Wett-geld, *n.* okladnina; — *kampf*, *f* **Wettstreit**; — *lauf*, *m.* natécanje, utérkivanje; — *laupreis*, *m.* obdu-lja; — *rennen*, *n.* utérkivanje; — *streit*, *m.* natécanje; *prepiranje*, *prepor*; — *vertrag*, *m.* okladna po-godba.

Wet-en, *v. a.* brusiti, oštriti; točiti; — *en*, *n.* brušenje, oštrenje; toče-nje; — *stahl*, *m.* gladilica, gladilo; — *stein*, *m.* brus; *tocilj*, *točilo*.

Wisp, — *spiel*, *n.* hvist igra.

Wisch-e, *f.* mast; vosak; — *en*, *v. a.* voštiti; ovoštiti; mazati, mastiti; namazati, omastiti; *die Schuhe* —, čistiti, svétlati obuću.

Wischelappen, *m.* kèrpa za voštenje.

Wicht, *m.* ugursus, orjatin; armer —, siromah, ubog djavao.

Wichtig, *adj.* (wichtig) pune, pod-pune mése; (von Bedeutung) va-žan, važan, važan; — *keit*, *f.* puna, podpuna méra; *fig.* važnost, važnost, važnost, važnost.

Wicke, *f.* grahor.

Wickel, *m.* svitak; (*Spinnwerk*), ovo-jak; — *band*, *n.* povej; — *frau*, *f.*

povijéca, povijalica; — *kind*, *n.* dète u poveju; *povijeno dète*; — *n*, *v. a.* motati; smotati; zamotati; viti; uviti; zaviti; *ein kind* —, poviti, povijati dète; — *zeug*, *n.* poveji, pelenice.

Wickfutter, *n.* grahor.

Wiber, *m.* ovan.

Wiber, *prp.* prot, proti, proš, suprot, suproti, suproš, protiva, suprotiva; — *alle Erwartungen*, nenadano.

Wiber-belfern, — *bellen*, *v. n.* odgo-varati, prigovarati, protiviti se, suprotiviti se.

Wiberchrift, *m.* antikerst.

Wiberdruck, *m.* odpor; (*bei den Buch-bruckern*), štampa druge stranke lista.

Wiberfahren, *v. n.* pripetiti se, do-goditi se; — *lassen*, učiniti; dè-lati, éiniti.

Widergelfen, *f.* Bergelten.

Widerhafen, *m.* kuka, pero.

Widerhalt, *m.* protivnost, protiva, suprotiva, odpor; podpor; — *en*, *v. n.* opirati se, protiviti se; pod-pirati, podupirati.

Widerlage, *f.* ustulba; *f.* Gegenlage.

Widerlag, *f.* podboj; (*Gegenvermäch-tnis*), suprotni zapis; (*Gegenst-keuer*), uzmiraz.

Widerleg-bar, *adj.* opovéršiv; — *en*; *v. a.* opovéri, opovérgnuti; opo-metati; — *ung*, *f.* opovérganje, opovérganje, opometanje.

Widerlich, *adj.* dosadan, neprijatan; neugodan, neprijatan, — *keit*, *f.* dosada; dosadnost.

Wibern, *v. n.* dosaditi; dosadivati; gaditi se.

Wibernatürlich, *adj.* prirodan; — *keit*, *f.* prirodanost.

Wiberpart, *m.* protivnik; protivna, odpravna stranka.

Widerprall, *m.* odboj; odakok; —*en*, *v. n.* odbiti se; odbijati se; od skočiti; odskakivati.

Wider Rathen, *v. a.* (einem etwas), odgovarati, odgovoriti koga od čega; nesvetoovati čega komu.

Widerrechtlich, *adj.* nepravedan, bez zakonit, zakonu protivan; —*feit*, *f.* nepravda, nepravednost, bezakonitost.

Widerreb-e, *f.* prigovor, protimba; —*en*, *v. n.* odgovarati, prigovarati, protiviti se.

Widerruf, *m.* poreka, oporeka; —*en*, *v. a.* poreći, oporeći; oporicati; —*lich*, *adj.* porečan, oporečiv; —*ung*, *f.* oporeka; porećenje; oporicanje; —*ungéllage*, *f.* porečna tužba.

Widerfacher, *m.* protivnik; neprijatelj; vrag, djavao; —*in*, *f.* protivnica; neprijateljica.

Widerfchein, *f.* **Wieberfchein**.

Widerfeh-en, *v. r.* (einem), protiviti se, suprotiviti se, upirati se; oprći se čemu; —*lich*, *adj.* protivan, uporan; tvrđoglav; —*lich*, *feit*, *f.* upornost; tvrđoglavoš; —*ung*, *f.* upor; protivljenje.

Widerfinn, *m.* protivan smisao, suprotivan razumak; (*Unfinn*), ludost, ludoria; budalaština, ludovet; —*ig*, *adj.* protivan; suprotivan, protivan razumu, opak; lud, ludovetan; —*igfeit*, *f.* protivnost; ludost-ludovet, luderia.

Widerfpanftig, *adj.* uporan, suprotivan, protivan, tvrđoglav, neposluš, nepokoran; —*feit*, *f.* upornost, tvrđoglavost, neposluš, nepokornost.

Widerfpiel, *n.* što je čemu protivno, *f.* **Gegentheil**.

Widerfprech-en, *v. a.* (einem), protivu-

slaviti što, protiva govoriti, protiviti se, prigovarati, odgovarati; einer Sache —, govoriti proti čemu; (läugnen), tajiti; sich —, *v. r.* poreći se, poricati se, sam proti sebi govoriti; neslagati se, nesudarati se; —*enb*, *adj.* protivuslovan, protivubesedan; neslozan, suprotivan; —*er*, *m.* prigovoralac, protivubesédnik; protivnik; —*erin*, *f.* prigovoralica, protivubesédnica.

Widerfpruch, *m.* protivuslovje, protivurčje; prigovor.

Widerftand, *m.* suprotjenje, protivljenje, upor; —*leiften*, protiviti se, upirati se.

Widerftehen, *v. n.* (einem), protiviti se; upirati se, oprći se; diese Arznei widerfteht mir, gadi mi se, mrzi me ta lekaria; (bezwingen), odolėti.

Widerftehen, *v. n.* (einem Dinge), suprotiti se; upirati se, oprći se, oprčiti se; odolėti; —*n.* suprotjenje, protivljenje.

Widerftreit, *m.* upor; suprotjenje, protivljenje, —*en*, *v. n.* (einer Sache), upirati se, protiviti se, suprotiti se.

Widertheil, *m.* protivnik; protivnica.

Widerthun, *m.* paprat vodena, etoka (trava).

Widerwärtig, *adj.* protivan, suprotivan; nesgodan, neprijatan; dečadan, neprilican; —*feit*, *f.* protivnost, protimba, suprotivština; nesgodnost; neprilika; nesgoda, nesrčea.

Widerwille, *f.* zlovoljnost, mrznost, nezadovoljnost, nezadovoljstvo; —*en* gegen etwas haben, mrziti na što; mit —*en*, zlom voljom, ne dobre volje, zle volje, zlovoljno;

—ig, *adj.* nehotan; zlovoljan; nečav.

Wibmen, *v. a.* posvetiti; posvetjivati; —en, *n.* posvetjenje; posvetjivanje; —ung, *f.* posveta, posvetjenje; —ungsurkunde, *f.* posvetna isprava.

Wibrig, *adj.* protivan, suprotivan; neugodan, neprijatan; dosadan; gadan; neprilican; —enfall, *adv.* ako ne, drugačie, inako, inače; —heit, *f.* protivnost; neugodnost; neprilika; dosada.

Wie, *adv.* kako, kao; kano, jak, jakno; nego, od; — gefehrt er auch sein mag, bio on učen koliko mu drago; — alt ist er? koliko mu ima godinah? — stark war die Gesellschaft? koliko je bilo društva? — lange wird das noch dauern? dokle će to još trajati? — lange ist er schon hier? odkad je, koliko je tomu da je ovdě? — oft? koliko putih? — theuer? po što? — viel? koliko? — groß ist er? kolik je? — breit, diec. ? od kolike debljine? itd. — weit ist es von da? koliko ima odavle?

Wiebeln, *f.* Wimmeln.

Wiebe, *f.* gužva.

Wiebehopf, *m.* pupavac, futavac, dedek, putpuden (ptica).

Wieder, *adv.* opet, opeta; iz nova; s nova, po drugi put; natrag.

Wieder-aufnahme, *f.* preduzetje čega s nova (na novo); — aufnehmen, *v. a.* preduzeti što s nova.

Wiederbekommen, *v. a.* opet dobiti; dobit natrag.

Wiederbringen, *v. a.* doněti, dovesti, dotčrati natrag; povratiti što koma; — lich, *adj.* popravljiv, nadoknadljiv; — ung, *f.* povratjenje.

Wieder-einnahme, *f.* priosvojenje; —

einfegung, *f.* prinaměstenje, povratjenje; — erinnerung, *f.* priopomena; — erlangung, *f.* prizadobljenje; — eroberung, *f.* priosvojenje; — erscheinung, *f.* pripojavljenje, pripomoljenje; — erstatten, *v. a.* vratiti, povratiti što; (einen Verlust), maknaditi što; — erstattung, *f.* povratjenje.

Wiederfinden, *v. a.* opet naći.

Wiederfordern, *v. a.* pitati, tražiti, iskati natrag.

Wiedergabe, *f.* povratjenje.

Wiedergebären, *v. a.* preporoditi.

Wiedergeben, *v. a.* povratiti; ponoviti; kazati.

Wieder-geboren, *adj.* preporodjen; — geburt, *f.* preporodjenje.

Wiedergenesen, *v. n.* ozdraviti, oporaviti se, ponaciniti se, oponaciniti se; — ung, *f.* oporavljenje, ozdravljenje, zdravlje.

Wiedergewinnen, *v. a.* opet dobiti, dobiti natrag.

Wieder haben *v. a.* opet dobiti, opet imati; natrag dobiti.

Wiederhall, *m.* odziv, jeka; — en, *f.* Wiedererschallen.

Wiederherstell-en, *v. a.* popraviti, ponapraviti, ponaciniti; — ung, *f.* popravak, popravljenje, ponapravljenje, ponacinjjenje.

Wiederhol-en, *v. a.* (part. wiederholt), ponoviti, ponavljati, opetovati; — en, *v. a.* (part. wiederholt), doněti natrag, opet doněti; — ung, *f.* ponovljenje, ponavljanje.

Wiederkaufen, *v. a.* preživati; — n, *f.* preživanje.

Wiederkauf, *m.* odkup, nazadna kupnja; — en, *v. a.* odkupiti, kupiti nazad.

Wiederkäufer, *m.* odkupnik; — in, *f.* odkupnica.

Wiederkäuflich, *adj.* odkupan, nazadokupan.

Wiederkaufrecht, *n.* pravo od odkupa.

Wiederkehr, *f.* zavrata, povratak; — *en, v. n.* vratiti se, povratiti se.

Wiederkommen, *v. n.* opet doći, doć natrag, vratiti se, povratiti se.

Wiederkunft, *f.* zavrata, povratak.

Wiederlesen, *v. a.* opet čitati, na novo pročitati.

Wiedernahme, *f.* priuzetje, preotetje, priosvojenje.

Wiedernehmen, *v. a.* uzeti natrag, priosvojiti, preoteti.

Wieder sagen, *v. a.* opet reći; ponoviti; — *n.* ponavljanje, ponavljanje.

Wieder schaffen, *v. a.* opet dobiti, opet steći, opet dostati; s nova narediti, prirediti.

Wieder schall, *m.* jeka, odziv, razlög; — *en, v. n.* odzivati se, razlögati se, oriti se, odbijati se.

Wieder schein, *m.* odsjev, odsjevanje, odasjavanje; — *en, v. n.* odsjevati, odasjavati; odslnuti, odasjati.

Wieder schicken, *v. a.* slati, poslati na trag, opet slati, poslati.

Wieder schreiben, *v. a. & n.* odpisati, odgovoriti.

Wieder suchen, *v. a.* tražiti, potražiti iz nova.

Wieder sehen, *v. a.* opet viděti, uzviděti.

Wieder sehen, *n.* uzvidjanje.

Wiederkauf, *f.* prikeršćenje; — *n, v. a.* s nova kerštiti, prikerštiti.

Wiederkauf, *m.* prikerštitelj; anabaptista.

Wieder tönen, *f.* Wieder schallen.

Wiederum, *f.* Wieder.

Wieder vereinigung, *f.* prisjedninjenje.

Wiedervergelt, *en, v. a.* vratiti, nadomestiti, naknaditi, nadoknaditi,

platiti, odplatiti, odmēniti; — *ung, f.* odplata, odmēna, *f.* Vergeltung; — *ungrecht, n.* pravo zamēnitosti, *f.* Vergeltungsrecht.

Wiederverkaufen, *v. a.* preprodati, prodati nazad.

Wiege, *f.* zibka, kolēvka, bešika.

Wiegen, *v. a. (part. gemogen), mēriti, vagati*; — *v. n.* vagati, potezati; *sich* —, *v. r.* (wie der Vogel in der Luft), vijati se.

Wiegen, *v. a. (part. gewiegt), ljaljati, nihati, šikati, zibatli.*

Wiegenband, *n.* uzica, sveza od kolēvke; — *fest, f.* Geburtstest; — *perd, (Schaukelpferd), n.* konj derveni.

Wiehern, *v. n.* hērzati; — *n.* hērzanje, hērzetanje.

Wiebbaum, *f.* Heubäum.

Wiefe, *f.* livada, sēnokoša.

Wiefel, *n.* lasica.

Wiefenblume, *f.* poljski cvět; — *flur, f.* rudina, livada; — *gras, n.* trava poljska; — *grund, m.* sēnokoša, livada; — *her, m.* dētellina (poljska); — *knopf, m.* jarčia trava; — *läufer, f.* Wachtelkönig; — *lerche, f.* poljska ševa (ptica); — *raute, f.* ruta divja (trava); (gelbe —), vredovač.

Wiefenwachs, *m.* livade, sēnokoše, rudine.

Wieviel, *f.* Wie.

Wievielte? *pr. koi; den* — *n* haben wir heute? kol je danas (mēseca)? koliko ga je danas?

Wiewohl, *c.* akoprem, premda, prem ako, zasve da, sasvim tim.

Wiltb, *adj.* divji; puat, neobradjen; sirov, neotesan; okrutan, razpušten, razuzdan; — *e* Thiere, zvrinje, divjačina.

Wiltb, *n.* zvr; zvrinje, divjač, divjačina.

Wilb-ader, *m.* njiva za zverinu (u zverinjaku); — *bañn*, *f.* staza; branjevina od lova; logovlji put; *fig.* logov (konj); — *bann*, *m.* lov, pravo lova, branjevina; — *bruten*, *m.* divjačina (pećena); — *bret*, *m.* divjač, divjačina; *baß* furze — muda od jelena; — *bretßänbler*, *m.* divjačar; — *bieb*, *m.* kradljiv lovac, zvérokradica; — *bieberci*, *f.* zvérokradja.

Wilbe, *m.* divjak.

Wilbenjern, **Wilpern**, *v. n.* udarat po divjačini, davat po divjačini.

Wilb-fahrt, — *fuhre*, *f.* staza (kud prolazi zverad); — *fang*, *m.* lov, hvatanje zverinja; *fig.* divjak, vé-trogonja, nestašan čovék; — *fremb*, *adj.* posve tudj, posve nepoznat; — *frevel*, *m.* zvérokradja; — *gefälle*, *pl.* dohodci od divjačine; — *geruch*, *m.* miris po divjačini; — *graf*, *m.* vildgrof; — *grube*, *f.* jama (za loviti zverad); — *heit*, *f.* divjač; — *kalb*, *n.* lane; — *ling*, *m.* divje dërvo; *divlj* ogranak; — *meister*, *m.* zverinjar, nadglednik zverinja; — *niß*, *f.* divjač, pustoš, pustiinja; — *obst*, *n.* divje voće; — *schaden*, *m.* (burč baß Wilb), šteta, kvar od zveradi; (am Wilbe), šteta na zverinju; — *schur*, *f.* vušina, šuba vušja; — *schuße*, *m.* lovac, puškonoša, puškar, *f.* Wilbbieb; — *schwein*, *n.* vepar, prase divje; — *spur*, *f.* trag od zveri; — *stand*, *m.* leše, bërlog; (Menge des Wilbes), množina zverinja; — *wachsend*, *adj.* bujan; — *werk*, *n.* divjačina, divjač.

Wille, *m.* volja; (Einwilligung), *privoljenje*; *der letzte* —, posljednja volja, oporuka; *mit Wissen und* — *n.* znajući i hotéti; *auß freiem* — *n.* dobre volje.

Willens sein, *v. n.* hotéti, htéti, kiniti, smérati.

Willensbestimmung, *f.* htjenje, odluka, nakana; — *meinung*, *f.* volja, misao, mnénje.

Willfahren, *v. a.* (einem in etwas), ugoditi, učiniti komu po volji, uslišati, poslušati, privoléti.

Willfährig, *adj.* prijazan; voljan, poslušan; gotov, dvoran; — *feit*, *f.* prijaznost; voljnost; poslušnost; dvornost.

Willfährung, *f.* uslišanje, privoljenje, ugodjenje.

Willig, *adj.* gotov, hotan, voljan, dobrovoljan; — *adv.* dobre volje, hotno, dobrovoljno; — *en*, *v. n.* (in etwas), privoléti k čemu, odobriti štogod; — *feit*, *f.* pripravnost, hotnost, dobrovoljnost, dobra volja.

Willkommen, *adj.* dobro došao; *einen* — *heißen*, primiti, dočekati koga ljubežno; — *sein*, dobro doći; *fig.* drag biti, ugodan, prijatan biti; *sein Sie* —, dobro došli!

Willkommen, *m.* doček; (Art großer Feinglas), dobrodošlica; (im Zuchthause), dobrodošnica, pozdrav, pèrve šibe, pèrve batine.

Willkühr, *f.* volja; samovolja; — *lich*, *adj.* samovoljan.

Wimmeln, *v. n.* vèrvéti; *die Stadt wimmelt von Menschen*, sve vèrve ljudi po gradu.

Wimmer, *f.* (im Holz, im Steine), šlan; — *ig*, *adj.* šlanit.

Wimmern, *v. a.* jecati, skvićati, cviléti; — *n.* jecanje, skvićanje, cvil, cviljenje.

Wimpel, *m.* štezié, barjačić; vétnica.

Wimpern, *v. n.* trépati; trenuti; mi-gati; magnuti.

Wind, *m.* vétar; gelinder —, vétró

větric, hlad; ber — geht, větar puše, duše; mit vollem — e segeln, jědriti s větrom u kěrmu; — machēn, mahati; fig. hvaliti se, veličati se, lagati; in den — schlagen, nemariti, nehajati za što; — wovon haben, njužiti, osětjati, eutěti štogod.

Windball, m. balun.

Windbeutel, m. větrogonja, větrenjak, torlak; — ei, f. větrogonatvo, torlanje, hvastanje; — n, v. n. torlati, hvaliti se, veličati se, větar kapom těrati.

Windbruch, m. (im Walde), prolom (od větra u šumi), (t.) izvrat; — (am Körper), kila větrona, prolom, prodor větreni; — büchse, f. větrenjača (puška).

Winde, f. slak (trava). [vilo.

Winde, f. (zum Winden), vito, moto-

Windel, f. pelena, pelenica.

Windeln, v. a. poviti; povijati (děte).

Winden, v. a. motati; viti; věrtěti; sukati; sich um die Bäume —, viti se oko děrvja; Kränze —, viti, plesti věnce; einem etwas aus den Händen —, izvlnuti komu što iz ruke; Lasten in die Höhe —, potezati, dizati u vis štogod na vito; sich —, v. r. viti se; vijugati se, krivudati se (od potokah, itd.).

Wind-ei, m. prazno, šuplje jaje; — faßel, f. zublja, mašala, baklja, spēriao; — fahne, f. větarnica; — fall, m. děrvje polomljeno od větra; — fang, m. větrovnik (u uri); — geschwulst, f. otok, otikao (od větra); — gott, m. Eolo, bog od větarah; — hehe, f. lov s hěrtovi; — hund, m. hěrt, ogar; — hündin, f. hěrtica, ogrica.

Windig, adj. větren, větrovit; (leichtfertig), větren, větrenjast.

Wind-instrument, n. větren instrumēnat; — klappe, f. zaletavac; — kolle, f. kolika, zavijanje od větarah; — kugel, f. eolipila; — laber, f. (in den Orgeln), větrovnica; — licht, n. svěća za větar; — loch, n. oduška; — macher, m. torlak, hvastun; — macherei, f. Windbeuterei; — messer, m. větroměr; — mühle, f. větrenjača (mlinica); — mühlensflügel, m. krilo od větrenjače; — müller, m. větrenjačar; — ofen, m. peć větrona; — postt, — blätter, f. divje ospice; — röhren, n. sasa (cvět); (an Schiffen), ruža od větarah na busuli; — rose, f. sasa (cvět); — sbrant, f. oluja, bura, vihar; — schaben, m. kvar, škoda, šteta od větra; — scheu, adj. tko se větra boji; — schief, adj. kriv, nakrivljen, skrivljen, kos; — seite, f. strana od větra; — spiel, n. f. Windhund; — still, adj. tih; — stille, f. tišina, bunaca; — stoß, m. udar, udarac od větra; — strich, — strom, m. větromet; — sturm, f. Sturmwind; — sucht, f. větrona bolest; — süchtig, f. tko ima bolest větrenu.

Windung, f. (eines Stusses), okuka, zavoj; vijuganje, veruganje; (beß Zwirns ic.) motanje, sukanje; viltje; navijanje; (einer Schraube), zavoj.

Wind-vogel, m. vrěmenjak (ptica); — wagen, m. kola na jědra; — wasserfucht, f. vodnica větrona; — wehe, f. hěrpa sněga nanešena od větra, zavoj; — weiser, — zeiger, m. anemoskop, větrokaz; — wirbel, f. Wirbelwind.

Wind, m. mig, magnutje, namagnutje; mah, mahanje; znak, znamenje. Winkel, m. (Winkelstein, n.), kut, ugao.

Winkelbruder, *m.* tajni, potajni štampar; — *ci*, *f.* tajna, potajna štamparia.

Winkelche, *f.* tajna, potajna lenitba; — *förmig*, — *licht*, *adj.* uglas, kutan, zakutan; — *hafen*, *m.* škvadra; — *höfzer*, *f.* Winkeljüge; — *ig*, *adj.* kutan, uglovat, uglas, zakutan; — *maß*, — *cifen*, *n.* škvadra; — *messer*, *m.* kutomér (u kopnomérahah); — *münze*, *f.* hédjov, kriv, lašljiv novac; — *recht*, *adj.* pravokutan; — *scheibe*, *f.* astrolabij, zvézdogled; — *schne*, *f.* tajna, potajna kéréma; — *schule*, *f.* mala, neznatna, prosta zakutna škola; — *streppe*, *f.* potajna stuba; — *verlobniß*, *m.* potajne zaruke; — *jüge*, *f.* izvijačka, izvijotina, prazni izgovori.

Winken, *v. n.* migati, namigivati; magnuti, namignuti; (mit dem Kopfe, mit der Hand), mahnuti, mahati.

Wipfel, *v. n.* cviléli, skvičati; — *n.* cvil, cviljenje, skvika, skvičanje.

Winter, *m.* zima; *biesen* —, zimus, ove zime, te zime.

Winterabend, *m.* zimski, zimni večer; — *apfel*, *m.* zimski jabuka; — *arbeit*, *f.* zimsko dèlo, zimni posao; — *beule*, *f.* Großbeule; — *birn*, *f.* zimna, zimski kruška; — *frucht*, *f.* ozim; — *getreide*, *f.* ozimica (pšeniča); — *gerste*, *f.* ozimac (ječam); — *grün*, *n.* zimozelen (rastje); — *halbjahr*, *n.* zimski polugodište.

Winterhaft, *adj.* zimovan.

Winterholz, *n.* zimna, zimski dèrva; — *kleb*, *n.* zimna, zimski haljina; — *korn*, *f.* Winterfrucht; — *licht*, *f.* Winterhaft; — *mäßig*, *f.* Winterhaft; — *monat*, *m.* novembar, studeni; — *morgen*, *m.* zimno, zimski jutro.

Wintern, *v. i.* nastajati, nastupati, ići zima.

Winternacht, *f.* zimna, zimski noć; — *obst*, *n.* zimno, zimski voće; — *quartier*, *n.* zimovnik, zimovništvo; — *saat*, *f.* usév zimski; — *seite*, *f.* séverna strana; — *tag*, *m.* zimni, zimski dan; — *vorrath*, *m.* zimna zaliha; — *weizen*, *m.* ozimica (pšeniča); — *wetter*, *n.* zimno, zimski vréme; — *wolle*, *f.* prolétna vana; — *zeichen*, *n.* znamenje od zime; — *zeit*, *f.* zimno, zimski vréme, zima.

Winzer, *m.* vinogradnik; — *messer*, *n.* kosér.

Wichtig, *adj.* malen, droban, sitan.

Wipfel, *f.* Wipfel.

Wipfeln, *v. a.* podrézati, podrézivati vérh.

Wipfelreich, *adj.* gusta vérha, guste vérsike.

Wippe, *f.* (Schaukel), cubaljka, caljka, ljaljka, ljaljaška, nihaljka; (Schnellgalgen), véšala; *sein Glück steht auf der* —, sróca njegova visi o dlaci.

Wippen, *v. a.* cubati, culjati, ljaljati, nihati, šikati; obéšiti, véšati, *f.* Rippen.

Wipper, **Wipperei**, *f.* Ripper, Ripperi.

Wippgalgen, *f.* Schnellgalgen.

Wir, *pr. mi.*

Wirbel, *m.* (im Wasser), vir, vértlog, kolovrat; (Windwirbel), vihar; (an der Violine), évia; (am Kopfe), teme, vérh glave; (am Fenster), krakunió, kvačica; (Schwindel), vértoglavica, zamačnica; (an der Trommel), trepet, hitro bubljanje; (an einer Spindel), prečalj, ageršak; (am Hahn eines Kaffees), évia; *fig.* — von Geschäften, množ, množstvo od posalah; — der Leidenschaf-

ten, vir, vèrtlog od strastih; der Rauch steigt in — n in die Höhe, dim se valja, dim se vije, dim se puši vijue u visine.

Wirbel-bein, *n.* sgloba herbtena; — förmig, —licht, *adj.* virovit; —ig, *adj.* virovit, pun vèrtlogah; *fig.* zamantran, vèrtloglav; pijan; macht mich nicht —ig, nemojte mi mësati pameti.

Wirbeln, *v. n.* vèrtëti se, vijati se; (Wirbel schlagen), bubnjati, udariti trepet, hitro bubnjati.

Wirbel-punkt, *f.* Scheitelpunkt; —sucht, *f.* Schwindel; —wind, *m.* vihar.

Wirb-bret, *n.* daska za mësiti; —eisen, *n.* kovački strugač (za strugat kopita).

Wirfen, *v. a.* (den Teig —), mësiti; umësiti, zamësiti; (weben), tkati; (den Huf), strugati, ostrugati kopito; (bewirfen), činiti, učiniti, proizvesti, proizvoditi.

Wirken, *v. n.* dëlati, dëlovati, činiti, proizvoditi, učiniti, proizvesti uspëh; auf etwas —, dëlovati, uticati u što, utok imati u što; (von Arzneien, Ermahnungen), pruditi, hasniti, koristiti.

Wirklích, *adj.* tvoran, dëlotvoran; prav; istinit; zaistan, zbiljan; — *adv.* zaista, doista, u istinu; zbalja; —feit, *f.* tvornost, dëlotvornost; istina, istinitost, zbiljnost, zaistnost.

Werkmesser, *f.* Wirkeisen.

Wirksam, *adj.* (activo), poslen, raden, dëlovan, dëlatan; prudan, koristan, hasnovit, probitačan; (gültig), valjan; — sein, dëlovati; od koristi biti, pruditi, hasniti; — feit, *f.* poslenost, radenost, dëlatnost; moč, sila; valjanost; krëpost; dëlovanje; korist, prudnost; außer —feit

treten, izstupiti iz dëlatnosti; prestat dëlati; ein Geschäft ist außer —feit getreten, zakon izgubio je valjanost; außer —feit seßen, uzeti čemu valjanost, krepost, moč.

Wirkung, *f.* dëlovanje; tvor; uspëh; moč; krëpost, valjanost; učinak; —strafft, *f.* dëlovnost, moč, krëpost, sila dëlovná; —sreis, *m.* dëlokrug, okrug dëlatnosti, podružje; —sloß, *adj.* bezkoristan, neprudan, bez uspëha, bez tvora, bez učinka.

Wirren, *pl.* zamëršaj; zapletke (politické).

Wirren, *f.* Verwirren.

Wirrgarn, *n.* zamëršena predja; —kopf, *m.* zabunjena, smutjena glava; —seibe, *f.* zamëršena, potërgana svila; —stroh, *n.* potërgana, polomljena, stërta slama.

Wirrwarr, *m.* smëća, smutnja, metež, nered, bërkaonica.

Wirtel, *m.* vèrtalj, točilo, šarap, prešalj na vretenu od preše.

Wirth, *m.* (Hauswirth), kućanik, domaćin, gazda, gospodar, gospodar; (Gastwirth), gostionik; kërëmar; (guter Wirth), gospodar; —in, *f.* domaćica, gazdarica; gospodarica; gostionica; kërëmarica; —lich, —schaflich, *adj.* štedan, štedljiv, gospodaran; gospodaraki.

Wirthschaft, *f.* kućanstvo, gospodarstvo; —en, *v. n.* gospodariti, kućiti; —er, *m.* gospodar; zapostat; —erin, *f.* gospodarica; ključarica; —lich, *f.* Wirthlich.

Wirthschafts-, (in Zufam.) kućanski; —amt, *n.* kućanski ured; —ertragniß, *n.* dohodak od kućanstva; —gebäude, *n.* sgrada gospodaraka; —kunst, *f.* gospodarstvo, kućanstvo.

Wirthshaus, *n.* kèrèma; gostionica; — *junge*, *n.* momak kèrèmarski.
 Wisch, *m.* otirač, kèrpa, kèrpina; *fig.* (eine schlechte Schrift), trice, smet od knjige.
 Wischen, *v. a.* brisati, tèrti, otèrti, obrisati; — *v. n.* uteći, izmaći se, uzet utrenik; che ich es mir versah, wischte er in das Haus, prie neg sam upazio, izmakao se, utekao je u kuću.
 Wischer, *m.* (ber Kanoniere), èistilica (topovska); (Wischlappen), otirač; *fig.* — geben, obrisati, oprati, u-seknuti koga, pod nos komu što dati, po nosu komu dati; — bekommen, dobit po nosu, dobit otirač, rubac dobiti.
 Wischsolben, *m.* èistilica topovska); — lappen, — haber, *m.* otirač, kèrpina, cunja; — tuch, *n.* otirač, rubac; — wafch, *m.* blebet, bèrbljanje, trice i kućine.
 Wispel, *m.* vispao (mèra).
 Wispern, *v. n.* šaptati.
 Wisbar, *adj.* znatljiv, što se znat može.
 Wisbegier, — be, *f.* želja, požuda, pohlepa za znanjem; ljubopitnost; — *ig*, *adj.* željan, požudan, pohlepan za znanjem; ljubopitan.
 Wissen, *v. a.* & *n.* znati; zu — thun, dati na znanje, oznaniti, do glasiti, javiti; — *n.* znanje; sein es — und Erinnern es, koliko zna i sèća se; mit — und Willen, sa znanjem i voljom; Ursache des — es, odkud tko što zna.
 Wissenschaft, *f.* znanje; nauka, nauk; znanost, znanstvo; — lich, *adj.* učen, učan; znanostan.
 Wissenwürdig, *adj.* vrèdan, dostojan da se zna.
 Wisentlich, *adj.* znajući, samohotan,

hotan, razmišljen; — *adv.* hotice, hotoma, hotno, samohotno.
 Wismut, *m.* bismut.
 Wittern, *v. i.* gèrmèti; — *v. a.* njušiti, osècati, èutèti štogod.
 Witterung, *f.* vrème; (Geruch), njuh, njušenje, njuškanje; — slehre, *f.* meteorologia, pogodoslovje.
 Wittfrau, *f.* Wittwe.
 Wittthum, *n.* udovstvo.
 Wittwe, *f.* udova, udovica; — sein, udovati.
 Wittwenkassè, *f.* udovička kasa; — gehalt, *m.* — geld, *n.* udovstvo, udovička platja; — jahr, *n.* godina od udovstva; — sit, *m.* prebivalište udovičko; — stand, *m.* udovstvo.
 Wittwer, Wittmann, *m.* udovac, udov; — sein, udovati.
 Wis, *m.* um, oštroumje; domišljatost; dosètljivost, dosèt; — bold, *f.* Wisling; — ecki, *f.* umnièanje, oštroumkanje; — eln, *v. a.* umnièati, oštroumkati; — *ig*, *adj.* uman, oštrouman, domišljat, dosètljiv, dosètjan; — *igen*, *v. a.* uèiti, nauèiti pameti, opametiti.
 Wisling, *m.* kućica, domišljan, umièar; pèrpoša, pèrpošic.
 Wo, *adv.* gdè; ako; — nicht, ako ne, drugaèie, inaèe.
 Wobei, *adv.* gdè; pri èem; u èem.
 Woche, *f.* nedèlja, tjedan, sedmica; die Wochen, *pl.* babine, porod; in die — kommen, roditi, poroditi se, obabiti se; in den — sein, liegen, bit na porodu, ležat u babinah; in den — sterben, umrèt u porodu, umrèt u babinah.
 Wochenbett, *n.* babine; — bettskosten, *pl.* troškovi za babine; — blatt, *n.* nedèljni list, tjednik; — geld, *n.* nanedèljnica, natjednica, nedèlna plata; — kind, *n.* novorodjenac

děte; — lohn, *m. s.* Wočengeld; — markt, *m.* sajam, vašar neděljni; — prebiger, *m.* svakdanji predikač, pripovědalac; — prebigt, *f.* svakdanja predika; — schrift, *f.* tjednik; — stube, *f.* porodiljina soba; — tag, *m.* dan tjedna, dan nedělje; dělatnik, dan posleni, svakdanji dan; — zimmer, *n.* soba na nedělju.

Wočentlich, *adj.* neděljni; — *adv.* na nedělju, na tjedan; svake nedělje, svakoga tjedna.

Wočenweise, *adv.* na nedělju; na tjedan.

Wočner, *m.* onaj, čija je nedělja, reduš; — in, *f.* porodilja; (auf die eine Woche hindurch die Reife kommt), reduša.

Wočen, *f.* Ročen, Spinnročen.

Woburch, *adv.* kuda; po čem, kroza što; čim; kako; preko česa.

Wofern, *conj.* ako, samo ako, ako samo.

Wofür, *adv.* za što; čemu.

Woge, *f.* val, talas, slap.

Wogegen, *adv.* kuda; kamo; prema čemu; proti čemu; za što.

Wogig, *adj.* valovit.

Woher, *adv.* odkud, odkuda.

Wohin, *adj.* kamo, kuda.

Wohl, *adv.* dobro; prem, vèrlo, jako, pre, vele; (vielleicht), može biti, morda; leben Sie —, s bogom, s bogom ostajte; ja —, dà, dà, bogme da, jest jest; er so —, als ich, i on i ja; nicht —, teško, ne baš lako; — dir, blago tebi; ganz —, dobro dobro, vèrlo dobro; glauben Sie —? a zar vi mislite? ich möchte — wissen? baš bi rad znati; ich glaube es —, ja bogme vèrujem; ich habe es — gedacht, to sam ja mislio; es kann — sein, a to može biti; ich habe

ihn — geschlagen, aber ic., istina, ja sam ga udario, ali itd.; heute nicht, aber — morgen, danas ne, al sutra sigurno.

Wohl, *n.* blago, dobro; korist; öfentlicheš —, obća korist, obća dobro; sréca; — achtbar, *adj.* poštovan; prepoštovan.

Wohlan, *i.* nu, deder, dajda, ajd, ajde.

Wohlanständig, *adj.* pristojan; pošten; — feit, *f.* pristojnost.

Wohltauf, *adj. indecl.* — sein, zdrav biti.

Wohlbedacht, *adj.* dobro razmišljen, promotren; — bebächtigt, *adj.* dobro razmišljen, promotren; opazan, pazljiv; — besinnen, *n.* zdravje, dobro zdravje; — begüttert, *adj.* dobroćuč, bogat; — behagen, *n. s.* Wohlgefallen; — behalten, *adj.* sačuvan, čitav i zdrav, u dobru staležu; — bekommen, *v. n.* pruditi, hasniti, koristiti, biti na zdravje; beleiht, *adj.* debeo, krupan; — belefen, *adj.* mnogo čitao, od velika čitanja; — berebsamfeit, *f.* rěčitost; — berebt, *adj.* rěčit; — betagt, *adj.* doban, star, podobro star; — ebel, *adj.* plemenit, blagorodan (tituo); — ebelgeboren, *adj.* preplemenit, preblagorodan (tituo); — ehrwürdig, *adj.* mnogopoštovan, mnogočastan (tituo).

Wohlergehen, *n.* sréca; zdravje.

Wohlfahrt, *f.* dobro; sréca.

Wohlfel, *adj.* jevtin; — heit, *f.* jevtinoća.

Wohlgart, *adj.* dobar, dobro odhranjen; — gebauet, — gebildet, *adj.* dobro napravljen, dobro sagrađen; lépa stasa, lépa uzrast, skladan; — geboren, *adj.* blagorodan, plemenit (tituo); Guer — vaeš blagorodatvo.

Wohlfgefallen, *n.* radost, zadovoljstvo; — an etwas haben, veseliti se, radovati se čemu, dopadati se.

Wohlfgefallen, *v. n.* dopadati se; dopasti se.

Wohlfgefallig, *adj.* ugodan, prijatan; —heit, *f.* zadovoljstvo, radost.

Wohlfgehen, *f.* Wohlfergehen.

Wohlfgemeint, *adj.* istinit, iskren, dobrozeleć.

Wohlfgemuth, *m.* vranilovka, mravinac (trava).

Wohlfgemuth, *adj.* veseo, dobre volje.

Wohlfgeneigt, *adj.* prignut, priklonjen, naklonjen; —geneigtheit, *f.* blagonaklonost; —geordnet, *adj.* dobro uredjen, naredjen; —gerathen, *adj.* obilan, rodan, plodan, dobro pošao za rukom; dobro odhranjen, dobar.

Wohlfgeruch, *m.* ugodan miris.

Wohlfgeschmack, *m.* ugodan tek.

Wohlfgesinnt, *adj.* dobromisleć; —er, *m.* dobromišljenik.

Wohlfgestimmt, *adj.* dobrih običajah, dobar.

Wohlfgestalt, *f.* lepota, lépa slika; —et, *adj.* lép, lépe slike; lépa uzrasta; lépo napravljen.

Wohlfgewogen, *adj.* dobrohotan; —heit, *f.* dobrohotnost.

Wohlfgezogen, *adj.* dobar, dobro odhranjen; —heit, *f.* dobrotá, dobro odhranjenje.

Wohlfhabend, *adj.* imuć, dobrostojeć.

Wohlfklang, —laut, *m.* harmonia, sklad; blagoglasje; —klingend, —lautend, *adj.* skladan; blagoglasan.

Wohlfleben, *n.* razkošje, veseo život, razkošan život.

Wohlfloblich, *adj.* slavan (tituo); —meinend, *adj.* dobrohotan, priklonjen, naklonjen; —adv. kao prijatelj, prijateljski, po prijateljski;

—meinung, *f.* mnéaje; —reue, *adj.* léposboreć, lépogovoreć, léposboran, lépogovoran; —reueheit, *f.* réćitost, lépogovornost; —riechend, *adj.* mirisan, mirisav; —ruhend, —schlafend, *adj.* mirno, tiho spavajuć, počivajuć; —schmeckend; *adj.* tešán.

Wohlfsein, *n.* zdravje; sreća.

Wohlfstand, *m.* dobrostanje; sreća; pristojnost.

Wohlfstage, *pl.* lépi, dobri, razkošni dani.

Wohlfthat, *f.* dobroćinstvo, blagodarstvo, blagotvorstvo.

Wohlfthäter, *m.* dobroćinac, blagotvorac, blagodarnik; —in, *f.* dobroćiniteljica, blagodarnica, blagotvornica.

Wohlfthätig, *adj.* dobroćineć, dobroćinstven, blagotvoran, blagodaran; darovit; —heit, *f.* dobroćinstvenost, blagotvornost, blagodarnost; darovitost; —heitsanstalt, *f.* dobroćinstveni zavod; —heitswerk, *m.* dobroćinstvena svérha.

Wohlfthun, *v. n.* ugoditi; ugadjati; prijati (od jéla); (nügen), koristiti, hasniti, pruditi; (Guteš thun), dobro ćiniti, blagotvoriti komu; sich —, *v. r.* ćastiti se, gostiti se, štovati se.

Wohlfverbient, *adj.* zaslužen; vele zaslušan; —verhalten, *n.* dobro vladanje, dobro podnašanje; dobri načini; —verständnis, *adj.* dobrorazumljen; —adv. razumie se, dobro razumivši; —verwahret, *adj.* dobro saćuvan, dobro sahranjen; —weise, *adj.* premudar (tituo); —wissend, *adj.* & adv. dobro saznaći; znadući dobro.

Wohlfwollen, *n.* dobrohotnost.

Wohlfwollen, *v. n.* ho ćeti, zeléti ho

- ma dobro; —*end*, *adj.* dobrohotan.
- Wohnbar, *adj.* obitan, stanovan, stanovljiv.
- Wohnen, *v. n.* živěti, obitavati, stojati, stanovati, bivati, prebivati.
- Wohnhaft, *adj.* obitavajuć, stanujuć, živući, prebivajuć, koji stanuje; *sich* — niederlassen, nastaniti se gdje godi.
- Wohnhaus, *n.* kuća, dom; —*partei*, *f.* najmitelj, ukućamin; —*platz*, —*st.*, *m.* —*stätte*, *f.* —*ort*, *m.* —*ung*, *f.* stan, prebivalište, obitalište, stanište; —*zimmer*, *n.* —*stube*, *f.* soba, odaja za stanovanje.
- Wolb-en, *v. a.* boltati, voltati; *sich* —, *v. r.* dizati se; uzvijati se; —*ung*, *f.* svod, bolta, volta.
- Wolf, *m.* vuk, kurjak; wie ein —, vućke, vućki; Ort, wo die Wölfe zusammen kommen und heulen, vijalište; —*ähnlich*, *adj.* vuku, kur jaku spodoban, priličan.
- Wölf-chen, *n.* vućić, kurjaćić; —*en*, *v. n.* kotiti se, okotiti se (vućica); —*in*, *f.* vućica, kurjaćica; —*isch*, *adj.* vućji.
- Wolfram, *m.* volfram.
- Wolfs- (in Zuf.) vućji; —*biß*, *m.* vukojedina; —*hohne*, *f.* vućak, vućji bob (rastje); —*eisen*, *n.* —*falle*, *f.* gvozdja, željeza vućja; —*fänge*, *pl.* zubi vućji; —*fuß*, *m.* vućja šapa (trava); —*grau*, *adj.* vućji, vućje boje; —*grube*, *f.* jama vućja; —*haar*, *n.* vućja dlaka; —*haut*, *f.* vućina, vućetina, kurjaćina, koža vućja; —*hund*, *m.* vućji pas, pas za lov vućji; —*hunger*, *m.* glad vućji, pasji glad; —*jagd*, —*hete*, *f.* lov, hajka na vuke, vućji lov; —*firsche*, —*beere*, *f.* Lollfiršče, Lollbeere; —*magen*,

- m.* želudac vućji; *fig.* nesit; —*milch*, *f.* mlěćika (trava); —*pelz*, *m.* šuha vućja; —*sprot*, *n.* saćma vućja, šprih vućji; —*wurz*, *f.* svolina (trava); —*zahn*, *m.* zub vućji.
- Wolger, *m.* *f.* Rubel.
- Wolfschen, *n.* oblaćić, oblaćak.
- Wolke, *f.* oblak.
- Wolken, *sich*, *v. r.* oblaćiti se; nao-blaćiti se.
- Wolken-bruch, *m.* pljus, ploha, plahovića kiša; —*himmel*, *m.* oblaci, nebo gdje su oblaci; —*los*, *adj.* vedar, bez oblaka; —*saule*, *f.* stup od oblaka.
- Wolfig, *adj.* oblaćan.
- Wollarbeit, *f.* teg, dēlo vunemo; vunutvorstvo; —*er*, *m.* vunar, vunutvorac.
- Wollbereiter, *m.* pripravjalac od vune.
- Woll-e, *f.* vuna; —*en*, *adj.* vunena, od vune.
- Wollen, *v. a.* htěti; kaniti, směrati; volju imati; želěti, kuděti; iskati, zahtěvati; *ich* will nicht, neću; *er* mag wollen oder nicht, htio il nehtio; *ich* wollte lieber, volio bi; *ich* will kommen, doći ću; wenn Sie wollen? ako hoćete? *zu* wem wollen Sie? koga bi radi, k komu ćete, koga traćite? *er* will bezahlt sein, on traći platju; *will's* Gott! ako će bog! wollte Gott! da bog da, da bi bog dao! dem sei wie ihm wolle, nek bude kako mu drago.
- Wollen, *n.* htěnje; volja.
- Wollen-fabrik, *f.* vunarnica, fabrika od vune; —*garn*, *n.* predja vunena; —*webst*, *m.* tkalac od vune; —*werk*, *n.* vuna; —*zeug*, *n.* vuneno tvorivo.
- Woll-handel, *m.* tērgovina s vunom;

—händler, *m.* trgovac od vune, vunar; —icht, *adj.* vunast, vunat, mek, mekan; —ig, *adj.* vunen, vunast.

Boll-famm, *m.* greben, gërdaša; —fämmer, *m.* grebenalac; —frage, *f.* četka (vunarska); —rab, *n.* kolovrat od vune; —reich, *adj.* vunat, vunoplodan, vunorodan; —sack, *m.* vréša vune; vréša za vunu; vréča vunena, —schert, *f.* škare, makaze, nožice za vunu; —schur, *f.* striženje, strikinja; —spinner, *m.* vunoprelac; —spinnerrin, *f.* vunoprelja, vunoprelica.

Bolluft, *f.* naslada; razkoša, razbluda; blud.

Bollüftig, *adj.* nasladan; razkošan.

Bollüftling, *m.* nasladnik; razkošnik, razbludnik; bludnik.

Bolluftseuche, *f.* Rußseuche.

Bollwäſche, *f.* pranje, perilo vune; —wäſcher, *m.* vunopraljac; —zwirn, *m.* vanica, vunen konac.

Bomit, *adv.* s čim; čim, čime.

Bo nicht, *conj.* ako ne; drugačie, inako, inače.

Bonne, *f.* radost, sladost, razkoša, razbluda; —monat, *m.* maj, svi-banj; —reich, *Bonnig*, *adj.* razkošan, razbludan; radostan, sladostan; —trunfen, *adj.* pijan od radosti, od razkoše; —voll, *adj.* razkošan, razbludan.

Boran, *adv.* na čem; po čem; gdje; na što.

Borauf, *adv.* na čem; kuda; kamo; na što.

Boraus, *adv.* iz česa; odkud.

Borein, *adv.* u što; kamo.

Borfein, *v. a.* vijati (žito); — *n.* vijanje.

Borſchäufel, *f.* vijača (lopata); —tenne, *f.* vijače gumno.

Borgen, *v. n.* ſich —, *v. r.* daviti se, gušiti se.

Borin, *adv.* u čem; kamo; kuda; gdje.

Bornaſch, *adv.* za čim; po što; posle česa, nakon česa.

Bort, *n.* rěč, slovo, izraz; vëra, obočanje; —für —, od rěči do rěči.

Bortühnlich, *adj.* rěči spodoban; —keit, *f.* paranomastia, spodobaost u rěči, u imenu.

Bort-arm, *adj.* oskudan, siromak u rěčih; —betrug, *m.* sofizma, varka u rěči; —brüchig, *adj.* véroloman.

Börterbuch, *n.* slovar, rěčnik.

Bort-forſcher, *m.* etimologista, rěčo-slovac; —forſchung, *f.* etimologia, rěčo-slovje; —fügung, *f.* slaganje rěčih, sintaksa; —führer, *m.* govornik, besëdnik; —gepränge, *n.* ured od rěčih, uredne rěči.

Bortſauber, *m.* prebiralac rěčih; —ci, *f.* prebiranje rěčih.

Bort-ſtram, *m.* prazne, puste rěči, množina od rěčih; —främer, *m.* bërbļjavac, bërbļjalo; —främmeri, *f.* bërbļjanje, blebet, blebetanje; —laut, *m.* (beſ Gefeges), smisao zakona po rěčima.

Bortlich, *adj.* slovan; rěčan; —*adv.* od rěči do rěči, slovano, rěčno.

Bort-macher, *m.* kováč od rěčih, rěčotvorac; blebetuša; —register, *n.* tabla, tabula, popis rěčih; —reich, *adj.* rěčit; obilan, bogat rěčim; —reichthum, *m.* bogatstvo rěčih; —ſchwäll, *m.* hërpa, množstvo, gomila, bujica, vir od rěčih; —spiel, *n.* igra od rěčih; —ſtreit, *m.* prepiranje, razpra od rěčih; —verberber, *m.* kvarilac od rěčih; —verbrechung, *f.* izvijanje rěčih; u-

vijotina od réčih ; — verstand, *m.* slovní smisao, smisao réči ; — wechsel, *m.* razpra, prepiranje, pregovaranje, inat ; — wiederholung, *f.* ponovljenje, ponavljanje réčih.

Worüber, *adv.* nada čim ; vèrh čega ; na čem ; rad čega ; o čem.

Worunter, *adv.* gdé ; pod čim ; medju čim.

Woselbst, *adv.* gdé.

Wovon, *adv.* o čem ; od čega ; od kud.

Wovor, *adv.* pred čim ; od čega, o da šta.

Wovider, *adv.* proti čemu, suprot čemu.

Woywode, *m.* vojvoda ; — schaft, *f.* vojvodstvo ; vojvodovina.

Wozu, *adv.* čemu ; k čemu ; na što ; za što.

Wraß, *n.* podèrtine (od broda).

Wucher, *m.* —ei, *f.* kamata, lihva ; —er, *m.* kamatnik, lihvenik, lihvar ; —geschäft, *n.* —patent, *n.* zakon, povelja o lihvi ; —haft, —lich, *adj.* kamatnički, lihvenički, lihvarski ; —in, *f.* kamatnica, lihvenica ; —isch, *adj.* kamatnički, lihvenički.

Wuchern, *v. n.* kamatovati, lihvovati, lihvariti, na kamatu, na lihvu davati ; (von Gewächsen) širiti se ; — *v. a.* Geld zusammen —, gèrnuti, nagèrnuti novce kamatujué ; sich reich —, obogatiti se kamatujué.

Wucherzinsen, *pl. m.* kamate lihvene.

Wuchse, *m.* stas, uzrast ; rstenje.

Wudein, *f.* Gebeihen.

Wüßlen, *v. a. & n.* kopati, riti, ro-vati.

Wußne, *f.* rupa, oduška (u ledu).

Wußt, *m.* gušva, svitak (dèci oko glave) ; jastuóé, koktalié ; —ig,

adj. uvit, savit na naćin gušve ; nadut, naduven, nabubren.

Wund, *adj.* ranjav ; ozledjen ; ranjen ; oguljen, odèrt ; einen — schlagen, izbit koga do kèrvi ; sich — reiten, ozlediti se jašué.

Wund-arznei, —arzneifunf, *f.* kirurgia, ranarstvo, (t.) vidarstvo ; —arzt, *m.* kirurg, ranarnik, (t.) vidar ; —balsam, *m.* balsam za rane.

Wunde, *f.* rana.

Wundeisen, *f.* Sonde. [rana.

Wundenmahl, *n. f.* Narbe ; (bei Heiligen),

Wunder, *n.* čudo ; es nimmt mich —, čudim se ; sein — an etwas sehen, hýren, čudeći se, začudjen gledati, čuti što godi.

Wunder-arzt, —doftor, *m.* lékar čudotvorni ; —bar, *adj.* čudotvoran ; čudan, čudnovit, divan ; —baum, *m.* raolje, arepka (dèrvo) ; —bild, *n.* čudotvoran kip ; —cur, *f.* léčenje, izléčenje čudnovito ; —ding, *n.* čudo, stvar čudna, čudilo ; —gabe, *f.* dar čudotvorni ; —geburt, *f.* čudnovit porod ; —geschichte, *f.* čudna historia, pripovést ; —geschöpf, *n.* stvor, stvorenje čudno ; —glaube, *m.* vèra u čudesa ; —groß, *adj.* čudnovite veličine ; —kind, *n.* čudnovito dète, vidovito dète ; —kraft, *f.* čudnovita moé, sila, krépost.

Wunderlich, *adj.* čudan, čudnovit, čudnovat ; divan ; —feit, *f.* čudnost, čudnovitost.

Wundermacht, *f.* vlast, moé čudnovita ; —mährchen, *n.* čudnovita prića, prićica čudna.

Wunbern, *v. a.* es wunbert mich, čudim se ; wunbert Sie das ? pa zar se vi tomu čudite ; sich —, *v. r.* čuditi se, diviti se čemu, snebiti se nada čim.

Wunbernwürdig, *adj.* čudnovit, čudnovat.

Wunber-salj, *n.* čudna sol; —sam, *f.* Wunberbar; —schön, *adj.* divan, čudnovite lepote; —schönheit, *f.* divota; —selten, *adj.* jako, vele redak; —thalben, *adv.* od čuda, za čudo; —that, *f.* čudo; —thäter, *m.* čudotvorac; —thäterin, *f.* čudotvorka; —thätig, *adj.* čudotvoran; —thier, *n.* čudo od zveri, čudnovato živinče; —voll, *adj.* čudan, čudnovat, divan; pun čuda; —werk, *n.* čudo; —zeichen, *n.* čudo; znamenje čudnovito.

Wund-essenj, *f.* esenca ranovna; —fieber, *n.* groznica od rane; —kraut, *n.* ranjenik (trava); —mittel, *n.* lek ranovni; —pflaster, *n.* melem ranovni, za ranu; —pulver, *n.* prašak ranovni; —salbe, *f.* mast, pomast ranovna; —wasser, *n.* voda od puške, voda od rane.

Wunsch, *m.* želja, požuda.

Wunschelruthe, *f.* vilinski štapič, vilinska šibica.

Wunschchen, *v. a.* želēti, žudēti.

Wunschenswerth, *adj.* požudan.

Würde, *f.* čast, dostojanstvo; —träger, *m.* dostojanstvenik.

Würder-n, *v. a.* čeniti; učniti; —ung, *f.* čenjenje, učna.

Würdig, *adj.* vrēdan, dostojan; —en, *v. a.* udostojiti; udostojavati, čeniti; proceniti; štimati, poštovati; —feit, *f.* dostojnost, vrēdnost; —ung, *f.* udostojavanje; čenjenje; čena; poštovanje.

Wurf, *m.* hitac; udar, udarac; mah; (ein — junger Ehre), leglo; —angel, *f.* udica (prosta); —anker, *m.* malo sidro, maleni lenger.

Würfel, *m.* kocka, kocke; (in der Mathematik), kocka, kub.

Würfel-becher, *m.* čaša (od kockanja); —bein, *n.* kocka; —förmig, *adj.* kockast; —ig, —icht, *adj.* kockast; nakockan; kubičan, kubički.

Würfeln, *v. n.* kockati se.

Würfelspiel, *n.* kocke, igra na kocke; —er, *m.* kockar.

Wurf-erde, *f.* izkopana zemlja; —garn, —neß, *n.* ričjak, grip (marša); —maschine, *f.* samostrěl; —pfeil, *m.* strēla; —riemen, *m.* remen (od sokola); —schaufel, *f.* Worffschaufel; —spieß, *m.* herba, djilit, kopje (metače); —stein, *m.* kamen (metači); —weise, *adv.* na hitce, na mahove, bacajuč.

Würgen, *v. a.* daviti, gušiti, dusiti; gutati, pogutnuti; sich —, *v. r.* daviti se, gušiti se, dusiti se; —n. davljenje, gušenje, dušenje.

Würgengel, *m.* anjezo satritelj.

Würger, *m.* davitelj, gušilac, dusitelj.

Wurfen, *f.* Birken.

Wurm, *m.* červ; gljista; (am Finger), poganac pod noktom; (im Kopfe), mušica, muha; *fig.* nagaber —, grizučí červ.

Wurmartig, *adj.* červast.

Wurmchen, *n.* červič; gljistica.

Wurm-doctor, —arzt, *m.* lékar od gljistah.

Wurmen, *v. n.* baš wurmt mich, to me grize, to me jēdi, to me peč.

Wurmförmig, *adj.* červast; červolik; —fraß, —stich, *m.* červotočina, červotoč, bēri; —sträße, *adj.* červotočan, bērišv, izjedan; —ig, *adj.* čerljiv, červljiv; *fig.* sle volje, zlovoljan; —krankheit, *f.* Wurmsucht; —suchen, *m.* lepinja na gljiste; —loch, *n.* červotočina; —meß, *n.* červotočina; bēri, pač

od červotočine; —mittel, n. lék proti gljístam; —pflaster, n. melem sa gljíste; —pillen, pl. pilule proti gljístam; —pulver, n. prašek proti gljístam; —schneber, m. tko réše červe psom izpod jezika; —speiße, f. hrana červom; —stich, f. Wurmfraß; —stichig, f. Wurmfraßig; —stoch, m. červinjak; —sucht, f. gljíste (bolest).

Wurſt, f. kobasica; auf ber —reiten, zádele lizati; (Art Wagen), f. Wurſtwagen.

Wurſt-bügel, m. —eisen, —horn, n. —trichter, m. stěrcaljka (za naděvat kobasice).

Wurſtchen, n. kobasičica.

Wurſtbarm, m. crěvo za kobasice.

Wurſten, v. n. naděvat kobasice.

Wurſt-kraut, n. éubar (trava); —macher, m. kobasičar; —maul, n. debele ustnice; —mäulig, adj. debelih, nabubrenih ustnicah; —reiter, f. Schmaröber; —suppe, f. čorba, juha s kobasicami; —wagen, m. prička, vurst, kočia u kojoj se jašimice sédi.

Wurze, f. začina, začimba; f. Gewürz.

Wurzbüchse, f. kutia s mirodijom.

Wurzel, f. korěn; žila; —faßen, ukorěnit se, primati se, vrěšiti; —buchstab, m. slovo korěnito.

Wurzeln, n. korěnak.

Wurzel-gewächß, —werk, n. korěnje; —holz, n. korěn, děvo od korěna; —mann, m. korěnjár.

Wurzeln, v. n. korěnit se, zakorěnit se, ukorěnit se; ukorěnen, zakorěnen biti.

Wurzel-silbe, f. silaba korěnitá; —wort, n. korěnitá rěč; —zahl, f. korěn (od broja kakova).

Wurzen, v. a. začiniti; začinjati.

Wurz-geruch, m. mirodijni miris; —geschmack, m. tek mirodijni; —haft, adj. začinjen; mirodian; mirisav; —händler, f. Specerei-händler; —laden, f. Spezereiladen; —nelke, f. Gewürznelke; —ung, f. —en, n. začinjanje; začina, začimba.

Wurſt, m. hěrlog; smet, smetje, gad, hěrpa, gomila.

Wurſt, adj. pust, divji, divjačan; fig. neuredan, razpušten, razuzdan; ber Kopf ist mir ganz —, buči mi glava, sa svim mi je smutjena, zabunjena glava.

Wurſte, —nei, f. pustoš, divjač, puſtinja.

Wurſtig, adj. nečist, gadan, smradan.

Wurſting, m. razuzdan, razpušten, neuredan čověk.

Wurſt, f. (Krankheit), bés, bésnoća; (Zorn), jarost, gnjev.

Wurſt-en, v. n. bésniti, bésnovati; —en, n. bés; bésnovanje; jarost; —end, —ig, adj. bésan, pomamljen, děrnovit, děrnovan; razjaren; razsěrcen; —erich, m. kěrvolok, okrutnik; (ein Gewächß), kukuta (trava).

Wurſtkraut, n. mišakinja, kika (trava).

Wurſtſpierring, (Wurſtſpicerling), m. kukuta, trubeljika (trava).

3+

Zaar, m. car; —in, f. carica.

Zäde, f. žede.

Zaſen, m. Zäſchen, n. ert, vėrh; zub, zubac; rog; račve (pl. f. gen. račavah); (am Hirſchgeweiße), paročičie, rošak.

Zaden, *v. a.* zubiti; nazubiti.
Zadenwalze, *f.* subat valj.
Zadig, *adj.* zubat; rogljast; račvast; granat.
Zagel, *f.* Schwanz.
Zagen, *v. n.* plašiti se, strašiti se, bojati se; derktati.
Zaghaft, *adj.* strašljiv, plašljiv, bojazljiv; uplašen, prestrašen, prepaden; —igleit, *f.* strah, bojazan, plašljivost, bojazljivost, strašljivost.
Zähe, *adj.* žilav; kasan, zatezav; *fig.* lakom, skup, stisljiv, tvrd, škrt.
Zähigkeit, **Zähheit**, *f.* žilavost.
Zahl, *f.* broj; eine — Garn, povésno, pasmo; —amt, *n.* plaćonica.
Zählbar, *adj.* plativ, izplatan; —leit, *f.* izplatanost.
Zählbar, *adj.* izbrojiv, izbrojan.
Zählbrett, *n.* brojionica, daska za brojenje.
Zählbruch, *m.* drobiž; —buchstab, *m.* slovo brojno.
Zählen, *v. a.* platiti; platjati (plaćati); für etwas —, platiti za što.
Zähl-en, *v. a.* brojiti; izbrojiti; računati; izračunati; —en, *n.* —ung, *f.* brojenje; računanje.
Zahlen-lotterie, *f.* brojna lutrija; —ordnung, *f.* brojni red, red, kako idu brojevi; —rechnung, *f.* računstvo brojno.
Zähler, *m.* platac, platjalac, platnik; —in, *f.* platnica, platjalica.
Zähler, *m.* brojitelj, brojilac.
Zahlfigur, *f.* cifra.
Zählgelb, *n.* brojevina.
Zähllos, *adj.* nebrojen, bezbrojan, neizbrojan; —adv. bez broja.
Zählmeister, *m.* platjatelj, platnik, izplatnik.
Zählperle, *f.* krupan biser.

Zählpfennig, *f.* Rechenpfennig.
Zählreich, *adj.* brojjan, mnogobrojan.
Zähltag, *m.* platni dan, dan od platjenja; dan od platjanja.
Zählweise, *m. f.* Zählbret.
Zählung, *f.* platja (plaća); platjenje; platjanje, platež; — binnen 24 Stunden, platjanje u 24 sata.
Zählunge, (in Zuf.) platežni; —begen, *m.* platežni list; izplatnilist. —fähig, *adj.* mogućan platiti; —ort, *m.* (t.) platiste, platiliste; —schein, *m.* (t.) platežnica; (Zuzählungsschein), izplatka; —tag, *m.* dan za platjanje, platežni dan; —termin, *m.* platežni rok; —unfähig, *adj.* nemogućan platiti; —unfähigkeit, *f.* nemogućnost plaćanja; —zeit, *f.* (t.) platitba, platežno vréme, vréme za plaćanje.
Zählwoche, *f.* platna nedelja, platni tjedan; —wort, *n.* brojnik; —zeichen, *n.* cifra.
Zahn, *adj.* pitom; krotak; domaći; *fig.* blag, tih, krotak.
Zähmbar, *adj.* ukrotan, ukrotiv.
Zähmen, *v. a.* pitomiti; pripitomiti; krotiti; ukrotiti; *fig.* obuzdati, zauzdati, uzaptiti; sich —, *v. r.* uzderžati se, ustegnuti se.
Zähmheit, *f.* pitomost, krotkoća.
Zähmung, *f.* pitomljenje; ukrotjenje, obuzdanje, zauzdanje, usteganje.
Zahn, *m.* Zähnein, *n.* zub; zubié; (eines Kammes, Kades), zub, zubac.
Zahn-argnei, *f.* lék, lékaria za zube; —arzt, *m.* zubnik, zubni lékar; —brecher, *m.* zubolom, zubolomac; —buchstab, *m.* slovo zubno; —bürste, *f.* zubna četka, četka za zube.
Zähnein, *v. n.* dobiti, dobivati zube rasti komu zubi; — *v. a.* zubiti, nazubiti.

Zahnen, *v. n.* rasti komu zubi, dobiti, dohlvati zube.

Zahn-fäule, *f.* červotočina u zubu, zubna červotoč; —*feile*, *f.* turpijica, limica zubna; —*fieber*, *n.* groznica zubna; —*fistel*, *f.* fistula zubna; —*fleisch*, *n.* desna, desni, zuberina; —*förmig*, *adj.* zubast, zubu spodoban, zربولik; —*geschwür*, *n.* zazubica; —*höhle*, *f.* jamica, šaplina od zuba.

Zählig, *adj.* zubat; nazubljen.

Zahnklappen, (*Zahnklappern*), *n.* cvokot, cvokotanje zubih.

Zahnknirschen, *n.* škripa od zubih, škripanje zubih.

Zahn-kraut, *n.* zubova biljina (trava);

—*loß*, *adj.* bez zubih, bezzub; —

lücke, *f.* šterba, šterbina, kørnja;

—*lückig*, *adj.* šterbav; krezub, kørnjav;

—*pusser*, *n.* zubni prašak;

—*pußer*, *m.* *f.* Zahnfeile; —

rad, *n.* zubato kolo; —*reihe*, *f.* red zubih;

—*schmerzen*, *pl.* —*weh*, *n.* zubobolja;

—*schnitt*, *m.* zubac; —

stift, *m.* okørnjak od zuba; —

stocher, *m.* zubatka, čistilica za zube;

—*stocher-Stuhl*, *n.* zubatkovnica;

—*wurm*, *m.* červ u zubu, zubni červ;

—*wurzel*, *f.* korèn od zuba;

—*zange*, *f.* klèšte, klèstice zubne.

Zähre, *f.* suza;

Zain, *m.* motka, šiba, šibka (od gvoždja, itd.).

Zainen, *v. a.* kovat u motke (gvoždje, itd.).

Zainhammer, *m.* gvoždjarnica.

Zange, *f.* klèšte, klèšta.

Zangenwert, *n.* klèšte.

Zant, *m.* razpra, inat, kavga, svadja,

zavada, pravda, prepiranje, kár,

káranje; —*apfel*, *m.* jabuka od nesloge;

—*en*, *v. n.* pravdati se,

inatitise, svadjati se, prepirati se, kárati se.

Zänfer, *m.* pravdaš, inatnik, kavgadja, prepirač, svadljivac; —*ei*, *f.* pravda, razpra, kavga, inat, svadja; pravdanje, prepiranje, káranje; —*in*, *f.* pravdašica, inatnica, svadljivica.

Zängeist, *m.* duh od nesloge, duh od svadje, pravdaški duh.

Zänfisch, **Zänfsüchtig**, *adj.* pravdaš, kavgadja, svadljivac, zavadan, svadljiv, inatan.

Zänf-stifter, *m.* kavgadja, zametalac kavge; —*sücht*, —*lust*, *f.* traženje kavge, pohlepa za kavgom, svadjom.

Zäpfchen, *n.* čepić; (im *Halße*), jezicac; resa (u gèrtu).

Zapfen, *m.* (an einem *Gefäße*), čep; vranj, tapun; (*Blod*), klin; (im *Halße*), jezicac, resa.

Zapfen, *v. a.* točiti, prodavati (vino pivo, itd.), *f.* *Ginzapfen*, *Wergapfen*.

Zapfen-bier, *n.* čedotine od piva; —

bohrrer, *m.* svèrdlo za čep bušiti;

—*geiß*, *n.* kèrmarina, danak, datak (od točenja vina itd.); —

loß, *n.* čep, rupa od čepa; —

streich, *m.* večernje bubnjanje; —

stück, *n.* (einer *Kanone*), srédina od topa;

—*wein*, *m.* čedotine od vina.

Zappeln, *v. n.* kopècati se; hitati, kopècati, bacat nogam; *das Herz zappelt ihm vor Freude*, skače mu sèrce od radosti; *cinen — lassen*, ostavit koga bez pomoći; — *n.* kopècanje, bacanje nogama.

Zarge, *f.* zub, kraj, obod.

Zart, *adj.* nješan; slab; mek, mekan, mekoputan; malen, sitan, droban; tanak, tanan; —*geföhrl*, *n.* nješnost, ćutjeljivost.

Zärtelein, *f.* *Wergärtelein*.

Zartheit, *f.* njega, nježnost; slabost; mekanost, mekota; tančina; proksina.

Zärtlich, *adj.* nježan; mazan, proksen; — *feit*, *f.* nježnost, njega; proksivost.

Zärtling, *m.* mekoputnik, njegovan, razmažen čovek, proksienac.

Zaser, Zäserchen, *f.* Zaser, Zäserchen; — *ig*, *f.* Zäserig.

Zäsern, *f.* Zäsern.

Zaspel, *f.* pasmo, povésmo.

Zauber, *m.* čar, čarobia; urok; (Reiz), dragost, milota, milost, razbluda.

Zauber-bild, *n.* amajlla; čarovnik; *fig.* razbludan, dragostan kip; — buch, *n.* čarobnička knjiga; — *er*, *m.* čarobnik, vilenik, véstac; — *ci*, *f.* čarobia, vilenstvo, vileniéstvo; urok, uroci; — *formel*, *f.* réči čarobničke, vilenstvo, basma; — *geschichte*, *f.* historia čarobnička, vilenička; — *in*, *f.* čarobnica, véstica, vilenica, čaralica; — *isch*, *adj.* vilovan, čarovan; vilovnički, čarobnički, vilinski; — *kraft*, *f.* krépost, moć, sila vilovna, čarovna; — *kreis*, *m.* čarovni krug; — *kunst*, *f.* čarobia, vileniéstvo, — *laterne*, *f.* lanterna čarovna; — *mittel*, *n.* čarobia, vileniéstvo, vilovniéstvo.

Zauberern, *v. n.* čarati, vraćati; — *v. a.* proizvesti, proizvodit itogod čarobiom.

Zauber-ring, *m.* prsten čarovni; — *ruthe*, *f.* — šab, *m.* šiba, šibica čarovna, vilovnička; — *schloß*, *n.* čarovni, vilenički kasteo; — *segen*, *m.* čarobia, vileniéstvo, basma; — *spiegel*, *m.* zercalo, ogleđalo čarovno; — *stimme*, *f.* glas čarovni, vilovni; — *ton*, *m.* glas, zvuk, ton vilovni, čarovni; — *trank*, *m.* napitak čarovni, vilovni; — *trom-*

mel, *f.* bubanj čarovni; — *werk*, *n.* čarobia, vileniéstvo, vilovniéstvo; — *wort*, *pl.* réči vilovne, čarobničke; — *zettel*, *m.* zapis.

Zauberer, *m.* zatezalac, kèrzmamac; ogušalo; — *f.* zatezalica, kèrzmatica; ogušalica.

Zauberer, *f.* zatezanje, kèrzmanje.

Zauberhaft, *adj.* zatezav, kèrzmav; kasan, docan, ogušan; — *igfeit*, *f.* zatezanje, kèrzmanje, kèrzmavost, ogušanje.

Zaubernd, *v. n.* kèrzmati, zatezati, kasniti, ogušati se; — *n.* ogušanje, zatezanje, kèrzmanje.

Zauen, *sch.*, *v. r.* šuriti se, pašiti se.

Zaum, *m.* uzda.

Zäumchen, *n.* uzdica.

Zäumen, *v. a.* uzdati; zausdati; obuzdati.

Zaum-geld, *n.* platja za uzdu (pri kupovanju konja); — *los*, *adj.* razuzdan, nezauzdan, neobuzdan, bez uzde; — *adv.* bez uzde; — *recht*, *adj.* biran, objahan (konj).

Zaun, *m.* plot; ograda, obor.

Zäunchen, *n.* plotić, ogradica.

Zaun-gerste, *f.* prut od plota; — *glode*, *f.* zvončić (rastje); — *firsche*, *f.* plotoplet (*lonicera xylosteum*); — *fönig*, *m.* kraljić, šterko, štréčé, tértak (ptica); — *pfahl*, — *stern*, *m.* kolac od plota, prošac; — *rebe*, — *rübe*, *f.* divja tikva (rastje); — *schlösser*, *f.* Zaunfönig.

Zaunen, *v. a.* ćupati; potézati; *sch.* —, *v. r.* ćupati se, potézati se; počupati se.

Zebra, *n.* zebra (živinoće).

Zechbrüder, *f.* Zecher.

Zechte, *f.* pijanka, veselo društvo; (Zählung), račun, potrošak, gubarina; (Zunft), ceh, ceha; (im Berg-

baue), ortački, skupni rudnik; *fig.* die — bezahfen müssen, platiti.
Zech-en, *v. n.* piti, pijančevati; —
er, —bruder, *m.* pijanac, pivator.
Zechen-meister, *m.* nastojnik rudnika
 ortačkoga; —*register*, *n.* računi od
 rudnika ortačkoga.
Zech-frei, *adj.* tko neplatja za pilo i
 jelo; *emen* — halten, platiti za ko-
 ga; —*geld*, *n.* račun, platja, novi-
 ci za pilo; —*gesellschaft*, *f.* pijan-
 ka, društvo pivatorah; pivatorsko
 društvo.
Zechine, *f.* cekin (novac).
Zech, **Zäcke**, *f.* klop, kerpelj.
Zehr, *f.* nožni prst, prst od noge;
große —, palac nožni.
Zehn, **Zehn**, *num.* deset.
Zehend, *n.* desetak, desetica, dese-
 tina.
Zehent, *m.* desetak, deseto, desetina;
 — zahlen, dati desetinu; (in Zus.)
 desetački, desetinski; —*ader*, *m.*
 desetkovna njava; —*bar*, *adj.* de-
 setkovan, od čega se daje dese-
 tak; —*barkeit*, *f.* desetačnost, de-
 setinstvo; —*berechtigt*, *adj.* tko
 ima pravo birati desetak; —*buch*,
 —*register*; *n.* knjiga, kazalo od de-
 setka, od desetine; —*en*, *v. a.*
 desetkovati, pobirati, kupiti dese-
 tak; —*er*, *m.* desetčar, desetinar;
 —*frei*, *adj.* prost od desetka; —
garbe, *f.* deseti snop, snop od de-
 setka; —*geld*, *n.* desetačina, de-
 setinarina; —*herr*, *m.* gospodar
 od desetka; —*hofs*, —*mann*, *m.*
 desetačnik, desetinar; —*horn*, *n.*
 žito od desetka; —*mann*, *m.* de-
 setkovan, podvriježen desetku; —
recht, *n.* pravo desetka, desetak,
 desetina.
Zehne, *f.* Zehner, *m.* desetica, dese-
 tak; desetka.

Zehneck, *n.* deseterokutje; —*ig*, *adj.*
 deseterokutan.

Zehnerlei, *adj.* deseterovrštan.

Zehnfach, *adj.* deseterostruk, dese-
 terostručan, deseterogub; —*füßig*,
adj. deseteronog, deseteronožan;
 —*jährig*, *adj.* od deset godinah;
 —*mal*, *adv.* deset putih; deset
 kratih; —*malig*, *adj.* deseterokra-
 tan, deset kratih ponovljen; —
monatlich, *adj.* od deset mjeseci;
 —*pfänder*, *m.* top za žerna od de-
 set funtih; —*pfündig*, *adj.* od de-
 set funtih; —*stündig*, *adj.* od deset
 urah; —*stübig*, *adj.* od deset sila-
 bah; —*tägig*, *adj.* od deset danah.

Zehnt-e, *adj.* deseti; —*ens*, *adv.* de-
 seto.

Zehr-en, *v. n.* živeti, jesti i piti;
fig. gubiti se, nestajati; — *v. a.*
 sušiti; (verbrauchen), trošiti, trati-
 ti, harčiti; —*er*, *m.* trošilac, tra-
 tilac; —*frei*, *adj.* tko ništa za jelo
 i pilo neplatja, za koga drugi pla-
 tja; —*geld*, *n.* —*pfennig*, *m.* hra-
 novina; potputna, trošak za put,
 putni potrošak; —*ung*, *f.* hrana,
 jelo i pilo; trošenje, tratanje,
 harčenje, tratanje; trošak, potro-
 šak; —*ungsgeld*; *n.* (t.) tratinjari-
 na, hranovina; —*ungskosten*, *pl.*
 trošak za jelo i pilo, potrošak za
 hranu, tratinju.

Zeichen, *n.* znak, znamenje; biljega,
 obilježje.

Zeichenbuch, *n.* knjiga od risanja,
 knjiga za risanje.

Zeichenbeuter, *m.* gatalac, gatar; —
ei, *f.* gatanje, gonetanje; —*in*, *f.*
 gatara, gatalica.

Zeichenbeutung, *f.* gatanje, gonetanje.

Zeichengarn, *n.* bilježni konac; —
tafel, *f.* Reistafel; —*tafel*, *f.*
 kreda risarska; —*kunst*, *f.* risanje,

nauk od risanja; —meister, *m.* meštar, učitelj od risanja; —papier, *n.* papir za risanje; —schule, *f.* škola od risanja; —sprache, *f.* jezik z omenjima; —stunde, *f.* lekcija od risanja.

Zeichn-en, *v. a. & n.* risati; narisati; (bezeichnen), bilježiti, zabilježiti, znamenovati, zaznamenovati; (unterschreiben), podpisati; —er, *m.* risar; —erin, *f.* risarka, risarica; —ung, *f.* risanje; (das Gezeichnete), naris, risunak.

Zeibel-bär, *m.* vrsta malenoga medjeda; —baſt, *f.* Seibelbaſt; —n, *v. a.* podržati, podrživat košnice; međ vaditi; —recht, *m.* pčelarstvo.

Zeibler, *m.* pčelar.

Zeigefinger, *m.* kažiput (perst).

Zeigen, *v. a.* kazati, pokazivati; pokazati; sich —, *v. r.* kazati se; pokazati se.

Zeiger, *m.* kazalac, pokazivalac; (an Uhren etc.), skazaljka; —uhr, Zeigehr, *f.* kažuća ura, ura koja nebije.

Zeihen, *v. a.* kriviti koga radi čega, obtuživati, obadjivati.

Zeile, *f.* —chen, *n.* red; redac, redak; vrsta; —entwiſe, *adv.* red po red, od reda do reda, vrstu po vrstu.

Zeiselbär, *m.* martin, biran, naučen medjed.

Zeißig, *m.* čis, čizak (ptica); —grün, *adj.* čizov, čizove boje.

Zeit, *f.* vrme; doba; freie —, te-nan, kad, lazno; bestimmte — (Frist), rok, termin; (Stunde), ura; die — der Frauen, vrme žensko, mēsečina; mit der —, s vrmenom; rechte —, hora, doba, vrme; von — zu —, od vrmena

do vrmena; zu der —, tada, u to doba; zu —en, kadkada; zur rechten — kommen, na vrme doći; es ist hohe —, krajnje je vrme; zu gleicher —, u isto doba; zu allen —en, svagda; bei —en, za dobe, za rana, dok je vrme; vor —en, prije nekda, u staro doba.

Zeit-ablauf, *m.* prošastje vrmena; —abschnitt, *m.* doba; —alter, *n.* vėk; —beschreiber, *m.* kronograf, vrmenopisac; —beschreibung, *f.* kronografija, vrmenopisje; —bauer, *f.* trajanje vrmena; —folge, *f.* tėk, tečaj, tečenje, hod vrmena; —frist, *f.* rok; —geist, *m.* dah vrmena; —gemäß, *adv.* po potrebi vrmena; —genoß, *m.* suvrėmenik; —genossin, *f.* suvrėmenica; —geschichte, *f.* —buch, *n.* kronika, lėtopis; —herig, *f.* Bisherig.

Zeitig, *adj.* gadanji, sadašnji; (reif), zrio; (frühzeitig), ran; —adv. za rana, rano; —en, *v. a.* činiti, učiuit da zrie; —v. v. se zrėti, sazrėti, zoriti se, uzoriti se; —ität, —ung, *f.* zrėlina, zrėloća.

Zeit-irrtum, *m.* anakronizam, saliga, bludnja u vrmenu; —kunde, *f.* kronologia, vrmenoslovje; —kundige, *m.* kronolog, vrmenoslovac; —fürjung, *f.* Zeitvertreib; —lang, eine —lang, nėkoje vrme, nėkoliko vrmena; —lauf, *m.* vrme, tėk, tėrk, hod vrmena; —lebenß, *adv.* do smėrti; za život; sve vrme, po sve vrme od života.

Zeitlich, *adj.* vrmenait, začasan; mi-nuė; das —c mit dem Ewigen ver-wechsell, umrėti, preminuti, predstaviti se; —ada, vrmenito; rano; —lichkeit, *f.* vrmenitost, vrmeniti život.

Zeitlose, *n.* bezvrémnica (*colchicum*).
 Zeit-maß, *n.* mēra od vrēmena; (in der Musik), vrēme, takt; (in der Poesie), kolicina; — messer, *m.* kronometar, dobomér; — punkt, *m.* vrēme, doba, čas; — raum, *m.* vrēme, čas; (in der Geschichte), doba; — rechner, *m.* kronolog; — rechnung, *f.* kronologia; létobrojenje.
 Zeit-schrift, *f.* časopis.
 Zeitung, *f.* (Nachricht), novina, glas; (Blatt), novine.
 Zeitungs-blatt, *n.* novine, broj, list novina; — bruder, *m.* štampar od novina; — schreiber, *m.* novinar, časopisac; — träger, *m.* novinoša; *fig.* glasonoša; — unternehmung, *f.* novinarsko poduzetije.
 Zeit-verderb, *m.* danguba, dangubljenje, gubljenje vrēmena; — verführung, *f.* Zeitvertreibend; — verführung, *f.* Zeitvertreib; — verlust, *m.* — versäumnis, *n.* danguba, dangubljenje; zatezanie, kērzmanje, otezanie; — verschwendung, *f.* Zeitverderb; — vertreib, *m.* zabava; — vertreibend, *adj.* zabavan; — vertreiber, *m.* zabavnik; — wechsel, *m.* mēnjanje, promēna vrēmena; — weilig, *adv.* na neko' vrēme, vrēmenito.
 Zeitwort, *n.* (in der Sprachlehre), glagolj.
 Zelle, *f.* ćelija, cela, stanica; (der Biennen), kućica, stanica (pčelinja).
 Zellen-gebäude, *n.* ćelinjak; — förmig, *f.* Zellicht; — gewebe, *n.* tkanina kućićasta, tkanje stanićasto.
 Zellerie, *f.* Sellerie.
 Zelleruß, *f.* lēānik, lēānjak.
 Zelllicht, Zellig, *adj.* kućićast, stanićast.
 Zelt, *n.* šator, ćador, ćerga; das — anschlagen, razapeti šator; — bett,

n. taborska, postelja, taborski krevet; — bube, *f.* šator; šatra.
 Zeltchen, *n.* šatorak, ćergica.
 Zelter, *m.* jorga, lépopēšan konj, prusac; — schritt, Zelt, *m.* lépopēšan korak (u konja).
 Zelt-pfahl, *m.* kolac od šatora; — pfloß, *m.* klin od šatora; — schneider, *m.* šatorar, ćergar; — stange, *f.* — baum, *m.* motka, dervo od šatora; — stiel, *m.* konop od šatora; — wagen, *m.* pokrivena kola, pratežna kola.
 Zent, — gericht, *n.* sud zaglavni; — graf, *m.* zaglavni knez; — richter, *m.* zaglavni sudac.
 Zentner, *f.* Gentner.
 Zephyr, *m.* zefir,
 Zepher, *n.* (m.) žezlo, šibika; — träger, *m.* šibikonoša.
 Zerarbeiten, *sch.* v. r. prekinuti se poslom.
 Zerbeißen, *v. a.* sgrizti; razgrizti; pregrizti.
 Zerbersten, *v. n.* pući, puknuti, razpuknuti; pucati; razpucati.
 Zerblasen, *v. a.* razduvati, razpuhati.
 Zerbrechen, *v. a.* razbiti, razlomiti; prekinuti, prelomiti, pretērgnuti; — v. n. razbiti se, razlomiti se; prekinuti se, prelomiti se.
 Zerbrechen, *adj.* loman, kērķ; — feit, *f.* lomnost, kērķoća.
 Zerbröckeln, *v. a.* smērtiti, sdrobiti, razmērtiti, razdrobiti.
 Zerbrechen, *v. a.* toćet, okrećuć, sućud pokvariti, razbiti, pretērgnuti itd.
 Zerbrechen, *v. a.* izplattiti.
 Zerdrücken, *v. a.* sgnječiti, sgnjesti, sgnjaviti.
 Zerfahren, *v. a.* potērti, sgnjesti s koli; — v. n. razići se, razletēti se.

Zerfallen, *v. n.* razpasti se; razvaliti se; mit enim —, svaditi se, zavaditi se s kim; sich ben Kopf —, pasti i razbit glavu.

Zerfallen, *adj.* zapušten, porušen, podert, razvaljen.

Zerfehen, *v. a.* razkidati, razderati, pokidati, poderati, razdrapiti, razmércvariti.

Zerfleischén, *v. a.* razmércvariti, razdrapiti, razkinuti.

Zerfließen, *v. n.* topiti se, taliti se; raztopiti se, raztaliti se; in Thronen —, roniti potoke od suzahi.

Zerfressen, *v. a.* izjésti, razgristi, pojedsti, pregrizati.

Zergehen, *v. n.* razid se; razilaziti se; raztaliti se; taliti se, topiti se.

Zergen, *v. a.* dražiti; razdražiti.

Zergliederer, *m.* razglobnik, anatom; —n, *v. a.* razglobiti, razglabati; séci; razséci; *fig.* razložiti, tumačiti; —ung, *f.* razglabanje, séčenje; razglobljenje, razséčenje; *fig.* razloženje; razlaganje; —ungskunst, *f.* anatomia.

Zerhacken, Zerhauen, *v. a.* séci; razséci; poséci.

Zerhämmern, *v. a.* razbiti, raztanjiti čekićem gladivcem.

Zerhauen, *v. a.* živakati; pošvakati.

Zerflopfen, *v. a.* razbiti, razlupati.

Zerhüden, *v. a.* lomiti; slomiti; pretèrgnuti; tèrgati.

Zerfnirsch-en, *v. a.* krušiti, merviti; skrušiti, smèrviti; —t, *adj. fig.* skrušen; —ung, *f. fig.* skrušenje.

Zerfnittern, Zerfnüllen, *v. a.* sgnječiti, sgnjaviti, sgužvati.

Zerfochen, *v. a.* razkuhati, pokuhati; — *v. n.* razkuhati se, pokuhati.

Zerfragen, *v. a.* razgrestiti, ogrebsti.

Zerkrümmeln, *v. a.* smèrviti, skrušiti,

ti, sdrobiti, razmèrviti, razdrobiti.

Zerkrümpeln, *f.* Zerfnittern.

Zerlachen, sich, *v. r.* puknuti, pucati od sméha.

Zerlassen, *v. a.* topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; —ung, *f.* topljenje, taljenje; raztopljenje, raztaljenje.

Zerlaufen, *v. n.* topiti se, taliti se; raztopiti se, raztaliti se.

Zerlecken, *v. n.* pucati, popucati, razpucati se od suše.

Zerlegen, *v. a.* razložiti; razlagati, razstaviti, razmetnuti; razséci; razrèzati; —ung, *f.* razlaganje, razstavlanje; razstavljenje; razsécanje; razséčenje.

Zerlöchern, *v. a.* šupiti; prošupiti, prohibiti, probušiti.

Zerlumpt, *adj.* oderpan, okidan, razdrapan, razkidan.

Zermahlen, *v. a.* mléti; samléti.

Zermalm-en, *v. a.* tèrti, merviti, drobiti; satèrti, smèrviti, sdrobiti, razmèrviti, satarisati; —ung, *f.* satrenje; satiranje.

Zermartern, sich, *v. r.* mučiti se, kiniti se; izmučiti, namučiti se, nakiniliti se.

Zernagen, *v. a.* progriziti, sgriziti, razgriziti; griziti.

Zernicht-en, *v. a.* uništiti, razoriti; —ung, *f.* uništenje, razorenje.

Zerpeltschen, *v. a.* izšibati, iztepsti, raztepsti.

Zerplagen, *f.* Zermartern.

Zerplagen, *v. n.* pući, puknuti; pucati; popucati, razpucati.

Zerpressen, *v. a.* gnječiti, gnjaviti; razgnječiti, sgnječiti, sgnjaviti.

Zerprügeln, *v. a.* izderati, razderati bijud.

Zerquälen, *f.* Zermartern.

Berquetschen, *v. a.* gnječiti; razgnječiti, sgnječiti, razbiti, razlupati; — *ung, f.* gnječenje; razgnječenje, sgnječenje.

Berreiben, *v. a.* saterti, samliti; izderati, razderati ribajuć; razribati, sribati.

Berreiblich, *adj.* satriv; — *feit, f.* satrivost.

Berreibung, *f.* satiranje; satrenje; sribanje.

Berreiben, *v. a.* kidati, derati; pokidati, poderati; okidati, oděrpiti; razdrapiti, razderati; — *v. n.* kidati se, derati se; razkinuti se, prekinuti se, razderati se; — *ung, f.* kidanje, deranje, drapljenje; razkidanje, razdrapljenje.

Berren, *v. a.* vući, těrzati, kidati.

Berringen, *v. a.* die Wäsche —, razkinuti, pokvariti ožimajuć; ble Hände —, lomiti, izlomiti, polomiti ruke.

Berrinnen, *v. n.* raztopiti se, raztaliti se; nestanuti, nestati; wie gewonnen, so zerronnen, kako došlo, tako prošlo.

Berrühren, *v. a.* měšati; razměšati, proměšati, směšati.

Berrupfen, *v. a.* čupati; počupati, razčupati, izčupati.

Berrütteln, *v. a.* mutiti, smetati; smutiti, směsti, pomesti, poremetiti; — *ung, f.* mutjenje, smetanje; smutjenje, smetenje, smutnja, smeća, poremetjenje.

Bersägen, *v. a.* piliti; prepiliti; razpiliti; popiliti.

Bersäben, *v. a.* izstrugati, ostrugati; strugati. [šiti se.

Berscheitern, *v. n.* razbiti se, razkru-

Berschellen, *v. a.* razbiti, razlupati; — *v. n.* razbiti se, razkrušiti se, razlupati se.

Berschießen, *v. a.* razbiti, odkinuti, odrapiti, obiti, probiti iz puške.

Berschlagen, *v. a.* razbiti, raztući; stući; potući; sich —, *v. r. fig.* razbiti se, razvėći se.

Berschlihen, *v. a.* poriti, parati; razporiti, razparati.

Berschneifen, *v. a.* razbiti, razlupati; razbacati; bacati.

Berschmetzen, *v. a.* tōpiti, taliti; raztaliti, raztopiti; — *v. n.* taliti se, topiti se; kopnėti; raztaliti se, raztopiti se.

Berschmetter-n, *v. a.* razlupati, razbiti, raztrěškati; — *n, n.* — *ung, f.* razlupanje, raztrěškahje; razbijanje.

Berschneid-en, *v. a.* rězati; razrězati, porězati; izrězati; — *ung, f.* rězanje; razrězanje.

Berschrotten, *v. a.* sgristi, izjėsti, razočiti; piliti; razpiliti; děliti; razděliti.

Bersehen, *v. a.* razstaviti, razmetnuti, razložiti; razstavljati, razmetati, razlagati.

Berspalten, *v. a.* cěpati; razcěpati; pocěpati.

Berspöthern, *v. a.* merviti, drobiti; razmerviti, razdrobiti; *fig.* die Zeit —, gubiti, tratiti, izgubiti, potratiti, vrėme; — *v. n.* merviti se, drobiti se; razmerviti se, razdrobiti se.

Bersprengen, *v. a.* raznėti; raztěrati, razagnati; razočpati.

Berspringen, *v. n.* puknuti; pucati; razpuknuti, razpucati, popucati.

Bersumpfen, *v. a.* gaziti; terti; pogaziti; razgaziti; saterti.

Bersäuben, *v. a.* razpěršiti, razsuti, razsipati; raztěrati, razagnati, razasuti, razplašiti.

Berstehen, *v. a.* bosti; izbosti, polzbadati.

Zerfleben, *v. n.* razpèrsiti se, razasuti se, razsipati se; *fig.* nestati, izčeznuti. [razorivost.

Zerfdrbr-en, *adj.* razoriv; — *feit*, *f.*

Zerfdr-en, *v. a.* razoriti, razrušiti, porušiti; razvaliti; satarisati, satariti; eine Druckschiff —, unštiti tiskopis; — *et. m.* razoritelj; sataritelj, strenitelj; — *ung.*, *f.* razor, razsap; razrušenje, satarisanje.

Zerfhoßen, *v. a.* tući, tèrti, stući; satariti; razbiti.

Zerfreu-en, *v. a.* razasuti, razsipati, razsijati; raztèrati, razagnati; jemanden —, zabaviti, zabavljati koga; sich —, *v. r.* razsuti se, razići se; zabavljati se, zabaviti se; rãzgaliti se, razvedriti se; — *et.*, *adj.* razasut, razsijan; *fig.* raztèrkane, zapèrsane misli; nepazljiv; — *ung.*, *f.* razasutje, razsijanje; *fig.* zabuna; zabava, veselje.

Zerfück-en, — *eln.* *v. a.* razkopirati, razmèrviti, razdrobiti, razdèliti što na čestice; — *ung.*, — *elung.*, *f.* razkomadanje, razdrobljenje, razdèljenje.

Zerfùmmeln, *f.* Zerfùmmeln.

Zertheil-en, *v. a.* dèliti; razdèliti; razgoditi; razgodjati; lučiti; razlučiti; raztèrati, razagnati; raztopiti, razstaviti; — *end.*, *adj.* raztapajuć, razstavljajuć.

Zertrenn-bar, — *lich*, *adj.* razlučiv.

Zertrennen, *f.* Trennen.

Zertreten, *v. a.* gaziti; razgaziti; pogaziti; sgaziti.

Zertrùmmern, *v. a.* razoriti, razrušiti, razvaliti; rušiti, valjati, razoravati.

Zerweichen, *v. a.* razmočiti, razkvasiti; kvasiti, močiti,

Zerwirken, *v. a.* ščiti, čistiti; razšèći, očistiti (žvér).

Zerwùhlen, *v. a.* rovati, riti; izrovati, razrovati, razriti.

Zergaulen, *v. a.* kosmati, čupati; razkosmati, razčupati.

Zeter! *interj.* zlo, jao, vaj, vajme, pomagaj; — *geschrei*, *n.* pomaganja; vika, krika, buka; — *schreier*, *m.* vikač, vškalo.

Zettel, *m.* cedulja, ceduljica; teskera; (bei den Webern), osnova, o-snutak; — *bank*, *f.* ceduljna banka.

Zettelchen, *n.* ceduljica; teskera.

Zettelbaum, *m.* (bei den Webern), snovače.

Zetteln, *v. a.* snovati; *f.* Anzetteln, Zerzetteln.

Zeug, *m.* (s) tvorivo; (Gerät); sprava; orudje, slat; (Ding), stvar; dummes albernes —, budalaštine, ludosti, ludorie; weißes —, zubje, pètenina; liebes —, lopovi, lupeži; elendes —, ništaria.

Zeugbar, *adj.* rodiv, rodan.

Zeugdruck, *m.* štampa od materije; — *er*, *m.* štampar od materiah, od tyorina.

Zeuge, *m.* svèdok; Belastungs —, o-krivni svèdok; Entlastungs —, o-privni svèdok.

Zeugefall, *m.* (in der Sprachlehre), genitiv, padež rodovni (roditeljni).

Zeugen, *adj.* od tvoriva, od vanice.

Zeugen, *v. a.* (erzeugen), roditi; pleđiti; poroditi; radjati; proizvesti; proizvoditi; proizvajati.

Zeugen, *v. n.* svèdočiti; posvèdočiti.

Zeugen (in Zuf.) svèdočki; — *aussage*, *f.* svèdočka izpovèdka; — *beweis*, *m.* dokaz po svèdočima; — *eid*, *m.* zakletva, prisega svèdočanska; — *schaft*, *f.* svèdočanstvo; svèdočenje; posvèdočenje; — *erhöhr*, *n.* saslušak svèdokah.

Zeug-fabrik, — *manufactur, f. fabrika, manufaktura* od *materiah, od stofah* (tvoriva).

Zeughaut, *n. oružnica; oružište.*

Zeugmacher, *m. tkalac, rukotvorac* od tvoriva; — *material, n. tvorivo, materia.*

Zeugmeister, *m. cajmajstor, meštar* od artilerie.

Zeugniß, *n. svédočba; svédočanstvo; ein* — *abgeben, dati svédočbu, pošvédočiti.*

Zeugrod, *m. halja, haljina* od vunicé.

Zeugschmied, *m. kovač* od alata, od oružja.

Zeugschreiber, *m. pisar* od oružišta.

Zeugung, *f. rodjenje, plodjenje, radjanje; proizvedenje; proizvodjenje.*

Zeugungs-geschäft, — *werk, n. čin, posao* od plodjenja, od radjanja; — *glied, n. uđo rodno; — glieder, — theile, pl. adesa rodna; — kraft, f. — vernügen, n. moć, krépost, sila rodna; — trieb, m. nagon rodni, nagon* od radjanja.

Zeugwärtter, *m. čuvar* od artilerie.

Zeugweber, *f. Zeugmacher.*

Zibebe, *f. cibiba.*

Zibet, *m. Zibettage, f. cibet* (živinée).

Zide, *f. kóza; kozlić.*

Zideln, *v. n. koziti se; okoziti se.*

Zidjack, *m. siksak, tamo amo.*

Ziehe, *f. navlaka.*

Ziege, *f. koza.*

Ziegel, *m. (Mauerziegel), cigla, opeka; (Dachziegel), crép; (Hohlziegel), žlěbac; — brenner, m. ciglar, opekár; — brennerci, f. ciglana, ciglenica, opekara; — bach, n. krov* od crépa; — *beder, m. pokrivač* (crépom), *krovár; — erde, f. zemlja* za cigle; — *ci, f. Ziegelbrennerci; —*

farbe, f. ciglena boja; — farben, adj. ciglen, ciglene boje, na ciglu; — hütte, f. opekara, f. Ziegelbrennerci; — form, f. kalup od cigle; — *mehl, n. prah* od cigle, *ciglen prah; — meister, Ziegler, m. ciglar; — ofen, m. ciglana, peć ciglarska, opekarska; — roth, f. Ziegelfarben; — scheune, f. Ziegelbrenneri; — stein, m. cigla, opeka; — streicher, f. Ziegelbrenner.*

Ziegen-bart, *f. Geißbart; — beim, n. kozja noga; — hoch, m. jarac, praz, péré; — böschchen, n. jarčić, kozlić; — butter, f. kozje maslo; — fell, n. kozja koža; — fleisch, n. kozjevina, pérčevina; — fuß, m. noga kozja; — haar, n. kostrét, kozja dlaka; — hirt, m. kozár; — hirtin, f. kozarica, — läse, m/ kozji sir; — melker, m. f. Nachtrabe, Nachtschwalbe; — milch, f. kozje mléko.*

Zieger, *m. surutka, sirutka; — läse, m. sir* od surutke.

Zieh-bank, *f. drotarska tezga, klupa žičarska; — brunnen, m. studenac* (na točák, na kolo).

Ziehe, *f. Erziehung.*

Zieheltern, *pl. m. hranitelji.*

Ziehn, *v. a. vući; potezati; tegliti; vlačiti; povući; potegnuti; razvlačiti; Kinder —, hraniti, gojiti, odhranjivati* dčcu; *Pferde, Schafe* ic. —, *gojiti, hraniti, patiti* konje, ovce, itd.; *Bäume, Blumen* ic. —, *saditi; sijati; den Beutel —, vaditi, izvaditi kesu; den Degen —, tčrgnuti, povaditi mač; den Hut —, skinuti šešir, odkriti se; das Gesicht —, kreveljiti se; (von Pfästern), mazati; razmazati; Lichter —, svčće lčvati, napravljati; Gewinn —, dobivati, imati dobitak, koristí; (im Schach-*

spiele, Damenspiele), vući, micati; povući, maknuti; igrati; zur Gericht —, zvati, pozvati koga pred sud, tužit ga; zu Rathe —, zapitati koga za savět, svitovati se s kim; zur Rechenchaft —, povući koga na račun; eine Stelle aus einem Buche —, izvaditi, izpigati što iz kakve knjige; sich etwas zu Gemüthe —, žalostiti se rad čega, tugovati za čim, primiti što odviše k sercu; etwas in Betracht —, uzeti obzir na što, uzeti što u obzir; den Kürzeren —, izgubiti; an sich —, vući, potezati, zanostiti, potegnuti, provući, zaněti k sebi; Drath —, graditi, praviti žicu (gvozdenu); die Achseln —, štisnuti, stiskati s pleći; Saiten auf eine Violine —, napeti, nategnuti žice na gusle; einen Graben, einen Zaun um einen Ort —, obkopati, ograditi plotom mēsto kakovo; Wein —, točiti, otakati vino; aus dem Lande —, aus einer Wohnung —, izseliti se iz zemlje, iz stana; das Kern aus dem Lande —, voziti žito iz deržave; den Wechsel auf einen —, potegnuti mēnicu na koga; die Worte —, raztezati, razvlačiti reči; etwas in Verathung —, včati o čemu; in Zweifel —, dvojiti o čem; etwas in die Länge —, otezati što; Folgen nach sich —, imati poslēdicah, vući, povući za sobom poslēdicah; — v. n. ići; polaziti; poći; wohin —, se liti se; preseliti se; herum —, skitati se, tepsti se, klatiti se, tući se; sich —, v. r. vući se; razvlačiti se; (sich erstrecken), pružati se, protezati se, prostirati se; sich aus der Berlegenheit —, izić iz smetnje, iz blata, izvući se iz

čega; der Weg zieht sich in die Länge, put se vuće, proteže se, neima mu kraja; sich in'le Enge —, stinuti se; das Wasser zieht sich in den Sand, ponire voda u pesak.

Zieh-geld, n. penzija, platja za odgojenje; —linb, n. hranjenec; hranjenik; hranjenica; —mutter, f. hraniteljica; —pflaster, f. žugpflaster; —schraube, f. nategać; —seil, n. konop, palamar; —sohn, m. hranjenik; —tochter, f. hranjenica.

Ziehung, f. (in der Lotterie), vučenje. Ziehwater, m. odhranitelj.

Ziehwerk, n. makina, sprava za potezanje, za napravljanje žice, itd.

Ziehsange, f. kļešte, kļeštice (iglar-ske).

Ziel, n. (Absicht), svērha, namisao; kraj, kouac; (zum Schießen), nišan, biljega; (Griff), rok, termin; —en, v. n. ciljati, mēriti, omērati, smērati, nagadjati, sgadjati, gadjati, nisaniti; auf etwas —, ciljati, smērati na što; nach etwas —, težiti, ići za čim, tražiti što-god; —er, m. gadjalac.

Zielscheibe, f. kolut.

Ziemen, f. Geziemen.

Ziemer, m. (Vogel), bravenjak, branjug; (Hirsch), Ochsenziemer), ila volajska il jelenja.

Ziemlich, adj. dovoljan; osrēdnji, srēdnji, podobar; —ade, dosta dobro, osrēdnje, prilično, podobro, tako tako.

Ziepen, f. Zirpen.

Zier, f. Zierde.

Zieraffe, m. fig. lutka.

Zierrath, m. ures, nakit.

Zierbengel, m. (im Scherze), gizde lin.

Zierbe, *f.* ures, ukras, nakit, dika, lěpota, gizda.

Zieren, *v. a.* krasiti, resiti, kititi; uresiti, ukrasiti, nakititi, nagizdati; *sič* —, *v. r.* ličiti se, gizdati se, kititi se, cifrati se; prečinjati se, prenavljati se. [navljanje.

Ziererei, *f.* cifraria; prečinjanje, pre-
Zierlich, *adj.* gizdav, urěsen, nakitjen; lěp, krasan; —feit, *f.* gizda; krasota, lěpota, naćinost.

Zeiselmusch, *f.* puh (živinće).

Ziffer, *f.* cifra, broj; —ansatz, *m.* brojna stavka; —blatt, *n.* kazalo (od ure); —maßig, *adj.* brojni, po broju; —n, *v. a.* cifrati, broje pisati; —rechnung, *f.* Računrechnung; —schrift, *f.* pismo cifreno, brojno pismo.

Zigarre, *f.* smotka.

Ziguner, *m.* ciganin; —in, *f.* ciganica, ciganka; jegjupka; —isch, *adj.* ciganski.

Zimbel, *f.* Cymbel.

Zimentirer, *m.* baždar.

Zimmer, *n.* soba, odaja.

Zimmer, *n.* svežanj od 40 kožah.

Zimmerarbeit, *f.* tesarska, đėrvodělska radnja; —arrest, *m.* sobni zatvor; —art, *f.* —beil, *n.* bradva; —gesell, *m.* momak tesarski, đėrvodělski; —handwerk, *n.* đėrvodělstvo, tesarstvo, dundjerinstvo; —hof, —platz, *m.* lěsni dvor; —holz, *n.* lěs; —mann, *m.* dundje rin, tesar; đėrvodělja; —meister, *m.* tesarski, dundjerinski, đėrvodělski majstor; —meister, (—herr), *m.* najmitelj sobe.

Zimmern, *v. a.* tesati; graditi; sagraditi; *fig.* naćiniti, napraviti; ćiniti, praviti.

Zimmerung, *f.* Zimmerwerk, *n.* đėrvodělsko dělo, lěs.

Zimmet, **Zimmt**, *m.* cimet, kořica.

Zimmtbaum, *m.* cimetno, korićno đėrvo; —blütze, *f.* korićni cvět; —farbe, *f.* boja korićna; —farben, *adj.* korićan, korićne boje, na koricu; —holz, *n.* korićno đėrvo; —öl, *n.* ulje korićno; —rinne, *f.* *f.* Zimmt; —wasser, *n.* voda korićna.

Zimperlich, *adj.* razmažen, mekoputan.

Zinbel, *f.* Zembel.

Zin, *m.* cinak.

Zinke, *f.* (ein Instrument), kornet, rožak; *ř.* Zaßen.

Zinnetist, *m.* kornetista, svirac od rožka.

Zinfig, *f.* Zađig.

Zinn, *m.* cinj, kalaj, kositer; —asche, *f.* kositeran pepeo; —bergwerk, *n.* kositerna ruda.

Zinn, *f.* krunište, věrh, věrsak (od sgradah).

Zinnern, *adj.* cinjast, kositeran, od kositera.

Zinn-erz, *n.* kositerna ruda; —folie, *f.* kositer u listu; —gesch, *n.* kositeran sud, sud od kositera.

Zinngießer, *m.* kositlar; —ri, *f.* kositlaria; —handwerk, *n.* kositlarstvo, kositlaria.

Zinnhaltig, *adj.* kositerast, u čem ima kositera.

Zinnkalf, *m.* *f.* Zinnasche.

Zinnobert, *m.* ćenovar, rumenica; —rotz, *adj.* ćenovaran, ćenovarne boje, na ćenovar.

Zinnplatte, *f.* ploća kositerna.

Zinnsand, *m.* pěsak kositerni.

Zins, *m.* danak, daća, datak, harać; bir; (Hauszins), najam, najmovina; Zinsen, *pl.* interes, kamata.

Zins, (in Zus.) daćni; najmovni; —acker, *m.* daćna, birna njiva; —bar, *adj.* daćni, datni; haraćan,

- podharaćen; — barfeit, *f.* daćnost, haraćnost, podharaćenost; — bauer, *m.* daćnik, daćnik, haraćnik; — buch, *n.* daćna knjiga; — einnehmer, *m.* haraćar.
- Zinsen, *pl.* *f.* Zins.
- Zinsen, *v. a. & n.* platjati, platiti harać; donositi, nositi račun.
- Zinsens- (in Zns.) kamatni; — bezug, *m.* kamatni dohodak; — coupon, *m.* kamatni odrezak; — vertrag, *m.* pogodba o kamatama.
- Zinsfrau, *f.* haraćnica; — frei, *adj.* prost, slobodan od haraća, daće; — freiheit, *f.* sloboda od haraća; — fuß, *m.* mera daće; — gerechtigkeit, *f.* — recht, *n.* birno pravo, pravo, od bir, bir; — gut, *n.* daćeovina; — haßn, *m.* birni pétao; — heber, *m.* haraćar; — herr, *m.* gospodar daće; — fern, *n.* birno žito; — mann, *m. pl.* — leute, haraćnik, daćnik, ukućanin, kvartirnik; — pflichtig, *adj.* daćevo, koj je dužan davati, daću; — register, *n.* registar, popis birni; — tag, *m.* dan kada se plaća najmovina (daća), daćni dan; — zahl, *f.* der Römer Zinszahl, daća rimska (u kalendaru).
- Zipfel, *m.* Zipfelchen, *n.* kraj, skut, okrajak; skutak, krajac.
- Zipfelig, *adj.* naréžkan.
- Zipfelpeß, *m.* opaklika.
- Zipperlein, *f.* Podagra.
- Zirbel, Zirbelbaum, *f.* Pinienbaum.
- Zirbelnuß, *f.* pinjuo.
- Zirkel, *m.* Zirkelchen, *n.* kolo, krug, okrug; druitvo; kumpas; šestilo; šestar; — bogen, *m.* luk, obluk; — fläche, *f.* krug, kole; — förmig, *adj.* okrugao, obao; — linie, *f.* okrugla linia, obod.
- Zirkeln, *v. a.* šestilom mériiti, izmériiti.
- Zirkel-punkt, *m.* srédina, srédište (od kruga); — rund, *adj.* okrugao; — runde, *f.* okruglina od kruga.
- Zirn-baum, *m.* — eiche, *f.* cer (drvo).
- Zirpen, *v. n.* šturiti; pévati.
- Zischeln, *v. a.* šaptati; — *n.* šapat, šaptanje.
- Zischen, *v. n.* piskati; cićati; — *v. a. f.* Zischen; — *n.* piska, piskanje; cika, cićanje.
- Zieser, Ziesererbie, *f.* Kicher.
- Zismauß, *f.* puh (živinće).
- Zisterne, *f.* Cisterne.
- Zither, *f.* citara.
- Zitrone, *f.* Citrone.
- Zits, *m.* cic (materija).
- Zitter-aal, *m.* električna jegulja; — fisch, *m.* dèrktulja, tèrn (riba); — gold, *n.* varak; — mahel, *n. f.* Flechte.
- Zittern, *v. n.* dèrktati, trepetati; strepiti; — *n.* trepet, dèrktavica, trepetanje, dèrktanje.
- Zitternabel, *f.* trepetljika.
- Zitterpappel, *f.* topola.
- Zitwer, — same, *m.* setvar, sème od setvara.
- Ziß, *f.* Zits.
- Ziße, *f.* sisa; — unförmig, *adj.* sisast.
- Zobel, *m.* samur, zerdav (živinće); — fang, *m.* — jagd, *f.* lov na samure; lov od samurah; — fänger, *m.* zerdavar, lovac od samurah; — fell, *n.* samurovina, koša od samura, zerdava; — futter, *n.* postava od zerdava; — müße, *f.* samur-kalpak, kapa od zerdava; — pelz, *m.* samurovina; šuba sa zerdavom.
- Zober, *m.* Zoberchen, *n.* čabar; ka-bao; čabrica.
- Zose, *f.* dvorkinja, dvorkinjica.
- Zögern, *v. n.* otezati, odocniti, kèrmati, ogužati se; — ung, *f.* ote-

zanje, odocnjenje, kèrzmanje, ogu-
žanje.

Bödgling, *m.* hranjenik, odhranjenik,
gojenik, pitomac.

Boll, *m.* (*pl.* Bolle), palac, cola
(méra).

Boll, *m.* (*pl.* Bille), carina; den —
der Natur bezahlen, umréti; *fig.* —
der dem Verdienste gebührt, ha-
rač kol se zaslugam pristoji; —
amt, *n.* divona, carinski ured; —
amtlich, *adj.* carinski; — aufseher,
m. latov, carinski nadglednik; —
bar, *adj.* carini, dači podvržen; —
beamte, — bebiente, *m.* carinik;
— bereiter, *m.* latov, stražar divo-
ne; — einnehmer, *m.* carinar.

Bollen, *v. a.* platiti, platjat carinu;
fig. dati, učiniti, činiti; Dank —
hvaliti, zabvaliti; Thranen —, žert-
vovati komu suzami.

Boll-frei, *adj.* slobodan od carine;
— freiheit, *f.* sloboda, slobodnost
od carine; — gerechtigkeit, *f.* cari-
na, pravo carinsko; — haub, *n.*
divona; — linie, *f.* carinski potez,
f. Bollstätte; — maß, *n.* palac, méra
od palacah.

Böllner, *m.* haračar, carinar.

Boll-ordnung, *f.* red carinski; — rfaß,
m. — säule, *f.* stup, kolo od cari-
ne; — pflicht, *f.* carinovost, dužnost
plaćati carinu; — pflichtig, *adj.* ca-
rinovnik; — rolle, *f.* f. Bolltarif;
— saß, *m.* carinski cénik; — schran-
ken, *pl. f.* carinska prečnica; —
schreiber, *m.* pisar od divone; —
stätte, *f.* carinište; — tafel, *f.* tabla,
tablica od carine; — tarif, *m.* ca-
rinski cénik; — vorchrift, *f.* ca-
rinski propis.

Bone, *f.* pojas (zemaljski).

Zoolog, *m.* živinoslovac, zoolog; —
ie, *f.* živoslovje, zoologia.

Zopf, *m.* Zöpfchen, *n.* kika, perčin,
pleténica; verh, vérika od dërva;
— band, *n.* upletak, upletnik, u-
pletnjak; — ende, *n.* verh od dërva;
— haar, *n.* kose, vlasi od perčina,
od pleténice.

Zorn, *m.* ljutost, sèrditost, sèrčba,
gnjév, jarost; — *ig. adj.* ljut, sèr-
dit, razsèrčen, gnjévan, razjaren.

Zote, *f.* gnjus, gad, smrad, pogan,
gadne, smradne réči.

Zote, Zotte, Zottel, *f.* kudra, runja,
ruta.

Zoten-haft, *adj.* gadan, pogan, smra-
dan, gnjusan; — reißer, *m.* gnjus-
nik, nesramnik, čovék poganib,
nečistih ustah.

Zottel, *f.* Zote, Zotte.

Zottelbär, *m.* rutav, kudrav medjed.

Zotteln, *v. n.* klapati, kasati, vući
se.

Zottig, *adj.* kudrav, rutav, runjav.

Zu, *prp.* k, ka; na; u; prema; po;
za; kod; pri; hie — Lande, ovdé;
gerade —, upravo, pravo, baš; —
Wasser und — Lande, vodom i suhom,
po vodi i po kopnu; nach der Stadt
—, prema gradu; — *interj.* zu,
zu! ajde ajde; bolje; bërže; bliže;
schlag! zu! udari; — *adv.* pre, pre-
več, odveč; — groß, prevelik; —
viel, predebeo; die Thür ist —,
vrata su zatvorena.

Zuackern, *v. a.* zaorati; zaoravati.

Zubauen, *v. a.* zazidati, zagraditi;
zazidjivati, zagradjivati.

Zubeißer, *f.* Zugeißer.

Zubeißen, *v. n.* zagriziti; zagrizivati;
fig. jèsti s čime.

Zubenamt, *adj.* zvan, nazvan.

Zuber, *f.* Zober.

Zubereiten, *v. a.* gotoviti, priprav-
vati, spremati; sgotoviti, pripra-
viti, spremiti, prigotoviti; — ung,

Zucker, *v. a.* cukriti, šećeriti; pocukriti, pošećeriti.
 Zucker-papier, *n.* cukren, šećeran papir; —plättchen, *n.* lepinja cukrena, pogačica šećerna; —rohr, *n.* cukrena tērst, tērstika šećerna; —säure, *f.* šećerna kiselina; —schachtel, *f.* Zuckerbüchse; —schote, *f.* Zuckercbse; —sieder, *m.* varitelj cukra, šećera; —siederer, *f.* varionica od cukra; fabrika od šećera; —süß, *adj.* cukren, šećeran, sladak kao šećer; —werk, *n.* slastice, poslastice; —zange, *f.* klješće za cukar, šećerne klješće.
 Zuckung, *f.* tērzanje, tērganje.
 Zudämmen, *v. a.* zagraditi, zasuti, zapruditi.
 Zudecken, *v. a.* pokriti; pokrivati; poklopiti; poklapati; *fig.* opiti; opijati.
 Zudecretiren, *v. a.* odlučiti kome što.
 Zudem, *adv.* vērh toga, k tomu, suviše.
 Zudenken, *v. a.* (einem etwas), namēniti što komu.
 Zudrängen, *sich, v. r.* navaliti; na valjivati; sērnuti; nasērnuti; *fig.* mēšati se, pačati se u svašto, svakamo se zabadati.
 Zubreßen, *v. a.* zavinuti; zasukati; zavinjivati; zasukivati.
 Zudringen, *f.* Zudrängen.
 Zudringlich, *adj.* dosadljiv, dosadan, neprillēan; —keit, *f.* dosadljivost, dosadnost, neprillēnost.
 Zudrücken, *v. a.* zatvoriti, zaklopiti; zatisnuti; *fig.* ein Auge —, kroz pērste gledati; die Augen —, zaklopiti oči; umrēti, preminuti, prestaviti se.
 Zueggen, *v. a.* zabraniti; zabranjavati.
 Zueign-en, *v. a.* privlastiti kome

što; pripisati; (wōbmen), posvetiti; sich etwas —, prisvojiti što sebi; —ung, *f.* privlastjenje, prisvojenje, posveta, posvetjenje; —ungeschrift, *f.* posveta, posvetno pismo.

Zueilen, *v. n.* spēšiti, hititi, tērčati, sērnuti, žurit se kamo; dotērčati, doskočiti, priskočiti.

Zuerkennen, *v. a.* prisuditi; odlučiti; dati; priznati; dopustiti; —ung, *f.* prisuda, prisudjenje; osuda; priznanje; priznavanje.

Zuerst, *adv.* najprije, prije svega, vērh svega; pērvī, najpērvī.

Zufahren, *v. n.* bērzo voziti; auf etwas —, nasērnuti, baciti se na što; auf einen Ort —, voziti se kamo; blīnd —, naglo, slēpo, bezumno raditi, postupati; fahr zu! vozi!

Zufall, *m.* sgoda, slučaj; namēra, prigoda, srēea; (von Krankheit), prigoda; (Accidens), pripadak.

Zufallen, *v. n.* zapasti, pripasti; zaklopiti se, zatvoriti se; zaklapati se, zatvarati se.

Zufällig, *adj.* slučajjan, prigodan, sgodan; —keit, *f.* slučajnost.

Zufertigen, *v. a.* slati, odpravljati, pošiljati; poslati, odpraviti.

Zuflechten, *v. a.* zaplešti; doplesti; dopletati; zapletati.

Zuflicken, *v. a.* kērpiti; zakērpiti.

Zuflicgen, *v. n.* priletēti, doletēti; prilītati, dolītati; letēti kamogod.

Zuflicßen, *v. n.* doteći, priteći; dotīcati, priteći; teći kamogod; einem eine Wohlthat — lassen, ukazati, učiniti komu kakovo dobročinstvo.

Zusucht, *f.* uotočīste; seine — zu Jemanden nehmen, uteći se, uti-

cati se k komu; — sort, *m.* utocište.

Zusatz, *m.* doticanje; — des Wafers, utok; häufiger —, mnoštvo; obilnost, obilje, izobilje; Zusätze, pripadci.

Zufolge, Zu Folge, *adv.* po, polag, u sléd.

Zufragen, *v. n.* pitati.

Zufrieden, *adj.* zadovoljan; namiren, samiren; — stellen, namiriti, samiriti koga, zadovoljiti komu; sich mit etwas —, biti zadovoljan s éim; —heit, *f.* zadovoljnost; zadovoljstvo.

Zufrieren, *v. n.* smérznuti se, zamérznuti se; smérzavati se, zamérzavati se.

Zufügen, *v. a.* éiniti; uéiniti, uzroéiti, uzrokovati.

Zufuhr, *f.* dovoz, privoz, privoénja, privoénje, dovoénje; die — abschneiden, presééi, zaprééiti dovoz hrane.

Zuführen, *v. a.* (zu Wagen, zu Wasser), dovezti, dovoziti, privezti, privoziti; Jemanden einem —, dovesti, dovoditi, voditi koga pred koga.

Zufüllen, *v. a.* napuniti; dopuniti, nadopuniti; napunjivati; dopunjivati, nadopunjivati.

Zug, *m.* mah; (das Ziehen), potez, tegljenje, vuénje; (im Trinken), dušak; (mit der Feder), pótez, éerta; (von Truppen etc.), pohod; zavojevanje; herpa, éeta; put; (Worübergang), prolaz, prohod; ein — Pferde, sprega konjah; ein — Vögel, jato pticah; ein — Ochsen, jaram volovah; (im Drucken), igra; (zu Lasten), vito; (Luftzug), propuh, vétromet; (bei den Cigarren), odušak; des Ge-

sicht, des Charakters), éerta, éertica; (der — in einem Fintenlaufe), iléb od cévi pušéane; (Profession), obhod, litija; (Train), tegla; povlak; im — e sein, u poslu biti, u mahu biti; — für — kopiren, točno prepisati, na daku, od éerte do éerte kopirati; auf einen —, na dušak; na jedan mah; ein Paar Züge thun (im Rauchen), povuéc, potegnuti nekoliko putah; im — e der Verhandlung, u hodu (teéaju) razprave; in lezten Zügen liegen, na umoru biti, boriti se s dušom.

Zugabe, *f.* dodatak, pridavak; trešelj; (Agio), prid; (beim Zahlen), doplata; (beim Messen), domérak; (beim Metall), uméšaj; (Zunage, bei den Fleischern), privaga, prilozak.

Zugang, *m.* pristup, prihod, dostup. Zugänglich, Zugänglich, *adj.* pristupan, pristupačan, dostupan; (willfährig), blag, popustljiv; prijazan.

Zugband, *m.* skoba, spoja; uzica, vèrpca (od kese).

Zugbrücke, *f.* diživ most.

Züge, *f.* Zieche.

Zugehen, *v. a.* pridati, dodati; navèréc, navèrgnuti; (gestatten), dopustiti, pripustiti; Jemanden am Lohne —, poveécati kome plata; (im Kartenspiele), dati; davati; einem einen Anwalt —, dati, davati komu odvètnika; *fig.* klein —, tanko svirati, tanko presti.

Zugebräu, *m.* priuvařak.

Zugebacht, *adj.* naménjen.

Zugegen, *adv.* prisutan, pritoman, nazočan; er war auch —, i on je tu, i on je pri tom bio.

Zugehen, *v. n.* bérzo léi, žuriti se, hititi; léi kamo; zatvoriti se,

zaklopiti se; zatvorati se; (ge-
schēhen), sgoditi se; wie geht es
zu? odkud hiva, što će reći? es
geht in diesem Hause ordentlich zu,
u ovoj kući je dobar red; es ging
sehr hitzig zu, jako su se bili u-
griali; dort geht es schrecklich zu,
tamo se strahovite stvari doga-
đaju; so geht es zu in der Welt,
tako je to na svētu; spitzig gehen,
zašiljen biti, oštar, zaostren biti.

Zugehör, *n.* pristojstvo, prinadlež-
nost; sprava; — *en*, *v. n.* spadati
na koga, bit čiji; — *ig*, *adj.* spa-
dajuć, pristojan.

Zügel, *m.* uzda; — *los*, *adj.* razuzdan,
bez uzde; — *losgigkeit*, *f.* razuzda-
nost, razuzdana zlobost.

Zugemüße, *n.* povèrtje, varivo.

Zugenamnt, *f.* Zubenamt.

Zugeortnet, *adj.* pridani, dodani.

Zugesellen, *v. a.* pridružiti; pridati.

Zugesänbniß, *n.* popuštenje, dozvola.

Zugestehen, *v. a.* dopustiti; dopušta-
ti; priznati; (verleihen), dati ko-
me što.

Zugethan, *adj. fig.* privèržen; pri-
klonjen, naklonjen, prignut.

Zugewähren, *v. a.* prepisati na koga
što u javne knjige.

Zugfisch, *m.* prohodna riba; — *garn*,
n. iztezavica (mržža); — *graben*,
n. jarak; — *heuschrecke*, *f.* skaka-
vac prohodni.

Zugießen, *v. a.* prilèti; dolèti; za-
lèti; prilèvati; dolèvati; zalèvati.

Zugleich, *adv.* skupa, upored, za-
jedno; u isto doba.

Zugleine, *f.* konop za potezanje.

Zugloch, *n.* odučka; — *luft*, *f.* pro-
puh, vètromet; — *mühle*, *f.* pote-
zaća (mlinica); — *wch*, *m.* tegleći
vol; — *pferd*, *n.* tegleći konj; —
pflaster, *n.* vizikatur.

Zugreifen, *v. n.* uhvatiti, popasti,
primiti, uloviti; greif zu, uzmi;
primi; dèrži.

Zugschnur, *f.* uzica, vèrpca (od ke-
se); — *strang*, — *riemen*, *m.* stran-
ga; — *seil*, *n.* konop, konopac
(tegleći); — *taube*, *f.* prohodni go-
lub; — *vieh*, *n.* tegleća marva;
— *vogel*, *m.* prohodna ptica; —
weise, *adv.* na jata; na čete; na
hèrpe; — *wind*, *m.* vètromet, pro-
puh.

Zuhafen, *v. a.* zatvoreno imati; —
wollen, *iskat* privage, tražiti na-
dometka.

Zuhafen, **Zuhäfen**, *v. n.* zakopèati;
zapetljati; (den Thürhafen), zaere-
ziti.

Zuhalten, *a. a.* (die Augen ic.), žmu-
riti, žmati; zažmuriti, zažmati;
eine Thür —, dèržat zatvorena
vrata; etwas —, rukom pokriti,
zatvoreno dèržati, pritisnuti što-
god; *die Hand* —, stisnuti šaku;
eine Frist —, dèržati rok; — *v.*
n. mit einer Person —, bit u ob-
ćenju sa ženom kakovom.

Zuhängen, *v. a.* zastèrti, zavèsiti;
zastirati, zavèsivati.

Zuhauen, *v. n.* udarati, udariti bolje,
nemilice; — *v. a.* tesati; zate-
sati; otesati, zadèlati.

Zuhfesteln, *v. a.* zakopèati, zakučiti.

Zuheten, *v. a.* zašiti.

Zuheifen, *v. a.* zalèčiti; lèčiti; —
v. n. zalèčiti se, zacèliti se; lè-
čiti se, cèliti se.

Zuhorchen, *v. a.* slušati, prisluški-
vati; prisluhnuti.

Zuhören, *v. n.* (Nicht haben), pažiti,
obzir imati na što; (anhören), slu-
šati; — *er*, *m.* slušatelj, slušak,
poslušatelj, slišatelj.

Zujagen, *v. n.* tèrèati skokom; —

v. a. goniti, tĕrati; natĕrati, nagnati.
 Zujaučžen, v. a. (einem); primiti, primati koga veselim uzklíčanjem; Weisfall —, pljeskati komu veselo.
 Zukausen, v. a. prikupiti, dokupiti.
 Zukĕhren, v. a. ohĕrnuti, obratiti; obratjati; mesti, pometati kawo, zamesti.
 Zukĕllen, v. a. zaglaviti; zaglavljivati.
 Zukettehn, v. a. zapeži, zapinjati lančičem.
 Zuklatschen, v. a. einem Weisfall —, pljeskati komu na pohvalu.
 Zukleben, Zukleisern, v. a. zalĕpiti; zalĕpljivati.
 Zuklinken, v. a. zatvorit zaletavkom.
 Zuknũpfen, v. a. zakopĕati, zaputiti; zakopĕavati se, zaputjivati se.
 Zuknũpfen, v. a. zavezati; zaveživati.
 Zukommen, v. n. pripustiti, doći, prići; dospĕti, stići; (gebũhren), íeí kome, pristojati se; zapasti, pripasti; zapadati, pripadati; einem etwas — lassen, podĕliti, dati, predati; man kann ihm nicht —, nemože se k njemu, nije moguće do njega.
 Zukost, f. prismuk.
 Zukragen, v. a. zagrebsti; zagrebljivati.
 Zukunft, f. budućnost, buduće vrĕme, buduće; in bie —, u naprĕdak, odsele.
 Zukũnftig, adj. buduće, dojudu, došastan; — adv. u naprĕdak, odsele, odsada.
 Zukũheln, v. n. (einem), smĕšiti se, nasmĕšiti se komu.
 Zuklage, f. nadometak, pridatak; priloga; (Selb—), doplata, pomoć;

(im Bau), lĕs za kuća; (beim Fleischer), privaga.
 Zulangen, v. n. uhvatiti se, mašiti se, primiti se; (bei Tisch), služi se, uzeti; (hinreichŕen), doseći, doprĕti; dosizati, dopirati; fig. do teći, doticati, dosta biti.
 Zulänglich, adj. dovoljan, f. Hingänglich; — feit, f. dovoljnost, f. Hingänglichfeit.
 Zuláppern, v. a. stisljivo dati, davati, platjati.
 Zulassen, v. a. pripustiti, pustiti na što; (gestatten), dopustiti, priznati, (geschlossen lassen), zatvoreno ostaviti.
 Zulássig, Zulásslich, adj. dopustiv, pripustiv, što se može dopustiti; — feit, f. dopustivost.
 Zulassung, f. pripust, dopuštenje.
 Zulauf, m. navala, naloga, mnoštvo; — en, v. n. tĕrati, teći kamo; dotĕrati, dotĕći; steći se; sticati se; spitzig —, oštar, zaoštree, zašiljen, zadĕlan biti.
 Zulegen, v. a. zabušiti, zatvoriti, zagradi; (hingulegen), dodati, pridati, doverći, nadometnuti; einen Brief —, saviti, savijati list; sich ein Pferd —, kupiti, dobaviti konja.
 Zufeimen, v. a. zalĕpiti; zalĕpljivati.
 Zulegt, adv. najposlie, najzada, napokon; (adj.) zadnji, posleđnji.
 Zulũthen, v. a. zapojiti; zapojavati.
 Zulup, m. uzao, uzlić za sisanje (u dĕce); — en, v. a. & n. sisati; cuclati.
 Zumachen, v. a. zatvoriti, zaprĕti, zatvorati, zapirati; den Red —, zakopĕati, zaputiti haljinu; die Flasche —, zaĕpiti plosku; — v. n. žurit se, paštiti se.

Zumašl, *adv.* osobito, vèrh svega, najveć, najvećma.
 Zumaurn, *v. a.* zazidati; zazidjivati.
 Zumeffen, *v. a.* odmèriti, izmèriti, primèriti što komu; pripisati, podèliti, dati, udseliti.
 Zumiščen, *v. a.* domèšati.
 Zumuth-en, *v. a.* (cinem etwas), iskati, tražiti, zaktèvati što od koga; mislit što o kom, od koga; — ung, *f.* zaktèvanje, pitanje; misao, namjenje.
 Zunačst, *adv.* najbliže; najpèrvo, najprije; osobito, najvećma, najviše.
 Zunağesn, *v. a.* zakovati, zabiti što god èavli.
 Zunağen, *v. a.* zašiti; zašivati, šiti.
 Zunağme, *f.* raštjenje, umnoženje, rastnja; naprèdak, naprèdovanje.
 Zuname, *m.* prezime, pridèvak.
 Zundbar, *adj.* upaljiv; —feit, *f.* upaljivost.
 Zunden, *v. a.* upaliti, paliti; uđati, uđiti; — *v. n.* upaliti se, uđati se, planuti.
 Zunder, *m.* trud, guba.
 Zunder, *m.* prižižak, uđgalo; (an Bomben), roket od bumbe.
 Zunder-buchse, *f.* kutija za trud, za gubu; —schwamm, *f.* Zunder.
 Zund-felb, *n.* strana od falje (u topa); —kraut, *n.* podprašnik, naprašnik; — aufschütten, podprašiti, naprašiti; —loch, *n.* falja; —pfanne, *f.* èašica, prašnica, prašnik; —pulver, *f.* Zundkraut; —ruthe, —stange, *f.* —stod, *m.* prižižak, uđgalo; —strich, *m.* štilj; —wurf, *f.* Pulverwurf.
 Zuneñmen, *v. n.* (größer werden), rasti; (sich vermehren), rasti; množiti se; ploditi se; (bist werden),

debljati, gojiti se; tijati; (an Kräftem), jaçati; an Alter, an Weisheit —, naprèdovati u dobi, umudrosti; bei Zuneñmenen Jahren, na dobi, pri dobi, pod starost.
 Zuneigung, *f.* prignutje, priklonstvo, priverženost, nagnutje.
 Zuneiteln, *f.* Zubeniden.
 Zunft, *f.* ceh, ceha; obèina; (in Zunft.) cehovni.
 Zünftig, *adj.* cehovan; —feit, *f.* cehovnost.
 Zunft-mäßig, *adj.* cehovan; — *adv.* po cehu, na naçin ceha; —meister, *m.* cehmeštar, cehovnik; —recht, *n.* cehovno pravo.
 Zunft-, (in Zunft.) cehovni; —ältester, *m.* starešina ceha; —genosse, *m.* sucehovnik.
 Zunft-verwandte, *m.* cehovni drug, onaj, kol je od istoga ceha; sucehovnik; —wesen, *n.* cehovstvo; —zwang, *m.* natèra u ceh.
 Zunge, *f.* jezik; (Sprache), jezik.
 Züngelchen, *n.* jezièé; jezièac.
 Züngeln, *v. n.* igrati se jezikom.
 Zungen-ader, *f.* jezièna žila; —band, *n.* žilica podjezièna; —buchstab, *n.* slovo jezièno; —brecher, *m.* hèrdjav, himben, jezièan advokat; —brecherer, *f.* vårke, himbe, izvijotine hèrdjava advokata; —förmig, *adj.* jezikoslièan; —geschwür, *n.* šir na jeziku; —kraut, *n.* bobovnjak; —krebs, *m.* rak na jeziku.
 Zunichte machen, *v. a.* uništiti, upropastiti, pokvariti, razoriti, razrušiti; zunichte werden, *v. n.* izèeznuti, nestati; izèezavati, nestajati.
 Zuniden, *v. a.* (einem), mahnuti, mahati komu glavom; einem Weisfall —, pokazati, dokazati zadovolj-

stvo svoje mahnutjem, mahanjem glave.

Zunöthigen, *f.* Zubringen, Aufbringen. Zuordnen, *v. a.* dodati, pridati za druga, u pomoć.

Zupfischen, *v. n.* šibati, tepsti bolje, nemilice; peitschet zu! udri, udari bolje.

Zupfeifen, *v. n.* žviždnuti; žviždati komu.

Zupfen, *v. a.* tērzati, tērgati; čupati, tērgati listje; Wolle, Seide —, šinkati vunu, svilu; einen bei den Haaren —, čupati koga za kose.

Zupflattern, *v. a.* potaracati, taracati.

Zupföden, *v. a.* zaglaviti, začepiti klinom, udariti klin.

Zupflügen, *v. a.* zaorati, zaoravati.

Zupfropfen, *v. a.* začepiti.

Zupfsteife, *f.* očinci od svile.

Zupfuchen, *v. a.* zasmoliti.

Zuplagen, *v. n.* nagliti se; prena-
gliti se; slēpo raditi.

Zuplumpen, *f.* Zuplagen.

Zu Rathe halten, *v. a.* štedēti, ču-
vati.

Zurathen, *v. a.* svētovati.

Zurechn-en, *v. a.* metnuti, vērći na račun, uzet u račun; pripisati, ubrojiti kome što; —ung, *f.* pripis, ubroj, pripisanje; krivljenje; —ungsfähig, *adj.* ubrojan, pripisan; okrivljiv, koi se radi čega okriviti može; svēstan; —ungsfähigkeit, *f.* ubrojnost, pripisnost; svēstnost, okrivljivost.

Zurecht-bringen, *v. a.* urediti, metnuti u red; einen Kranken —, lēčiti, izlēčiti koga, povratit mu zdravje; —finden, *sičh*, *v. r.* naći se, iznaći se; —helfen, *v. n.* pomoći komu do pravoga puta; —kommen, *v. n.* dobro, u dobu, na vrēme

doći; mit einem —, pogoditi se s kime; mit etwas —, vēšt čemu biti, na konac čemu doći; —legen, —stellen, —setzen, *v. a.* namēstiti; namēstivati, vērći, metnuti na mēsto, u red, urediti, uređivati; —machen, *v. a.* napraviti; popraviti; ponapraviti, ponāčiniti, vērći, metnuti u red; —präpariren, *sičh* —machen zu etwas, pripraviti se k čemu; —weisen, *v. a.* uputiti, naputiti, pokazati komu put pravi; (belehren), učiti, podučiti, uputiti, ubavēstiti; opomenuti; —weisung, *f.* uputjenje, ubavēštjenje; opomena.

Zureben, *v. n.* nagovarati; nagovoriti; govoriti.

Zureben, *n.* nagovor, nagovaranje, govorenje.

Zureichen, *v. a.* dodati; pružiti; dodavati; pružati; — *v. n.* doteći, doticati, dosta biti.

Zureichend, *adj.* dovoljan.

Zureiten, *v. a.* birati, učiti konja; *v. n.* jahati, jašiti kamo; bērzo, hitro jahati.

Zurennen, *v. n.* tērcati bērzo, bolje; tērcati kamo.

Zuricht-en, *v. a.* gotoviti; pripravljati; sgotoviti, pripraviti; urediti; uređivati; prirediti; priredjivati; *fig.* urediti; *sičh* —, *v. r.* zamazati se, opērljati se; —ung, *f.* priprava, pripravljenje, sgotavljenje, priredjenje, uradjenje; uređivanje.

Zuriegeln, *v. a.* zasunutī, zakraku-
nati; zatvarati krakunom.

Zürnen, *v. n.* sērditi se, ljutiti se, gnjēviti se.

Zurufen, *v. a.* valjati, kotarati kamo. [viti.]

Zuroften, *v. n.* zahērdjati, zahērdje-

Zurüd, *adv.* natrag, natraſke, nazad.

Zurüd! *interj.* natrag, nazad!

Zurüd-beben, *v. n.* dèrkati; uzdèrkati; —begeben, *ſich*, *v. r.* vratiti se, povratiti se; vratjati se; —behalten, *v. a.* zadèriati, priuzdèriati što; —behaltung, *f.* priuzdèrzanje; —bekommen, *v. a.* dobiti natrag; —berufen, *v. a.* pozvati natrag; —beugen, —biegen, *v. a.* uzvinuti; uzvinjivati; —begahen, *v. a.* platiti natrag; povratiti novce; —bleiben, *v. n.* ostati, zaostati; ostajati, zaostajati; —blicken, *v. n.* obazrèti se, ogledati se; obazirati se, ogledati se; —bringen, *v. a.* donèti, donositi, nositi natrag; vratiti, povèrnuti; —denken, *v. n.* misliti, pomisliti (na što proſtaſtoga); —drängen, *v. a.* uzbitti; uzbijati; —breſen, *v. a.* odmotati; odviti; odsukati; odmatati; odvijati; odsukivati; —erlag, *m.* povrata; —erobern, *v. a.* osvojiti natrag; —fahren, *v. n.* voziti se natrag, vratiti se na kolima; —fallen, *v. n.* natraſke, na oznak pasti; in Krankheit —, povratiti se bolest, obolèti s nova; (von Gütern), vratiti se, povratiti se, vratjati se; (von Strafen), odbiti se, odbijati se, uzvratiti se, uzvratjati se; in Sünden —, priupasti, priupadati u grèhe; —fordern, *v. a.* iskati natrag; —forderung, *f.* prizaktèvanje, iskanje natrag; —führen, *v. a.* voditi, povesti natrag.

Zurüdgabe, *f.* povrat, povrata, vratjanje; —geben, *v. a.* vratiti, povratiti, dati, davati natrag; —gang, *f.* Rüdgang; —gehen, *v. n.* vratiti se; vratjati se, iè natrag; (von Käufen ic.), razbiti se, raz-

vèri se; —halten, *v. a.* zaustaviti, zadèriati; obustaviti, zauzdati; —haltend, *adj.* zapèrt, zatvoren; hladan, studen; opafan, pazljiv, opipan; ustegunen, ustegnut; —haltung, *f.* zaustavljenje; *fig.* ustegnutje; hladnost, studen; —kehr, —kunft, *f.* povratak; zavrata; —kehren, *v. n.* vratiti se, povratiti se; vratjati se; in sich —, opametiti se, osvèstiti se, doèk sebi; svidèti se; —kommen, *v. n.* vratiti se, povratiti se; vratjati se; doè natrag; *fig.* in Wiſſenſchaften —, zaboraviti; zaboravljati; in Vermögensumständen —, propasti; propadati; von einer Meinung —, promènitì, mènjati miſao; —kunft, *f.* Zurüdkehr.

Zurüdlaſſen, *v. a.* ostaviti; zaostaviti; pustiti, puštati natrag; ostavljati; zaostavljati; —legen, *v. a.* metnuti, vèri natrag; Gelb —, priètedèti, metnuti na stran novcah; so und so viel Meilen —, prevaliti, uèiniti miljah toliko; ein Befugniß —, vratiti pravo; so und so viel Jahre —, prevaliti, preèi godinah nèkoliko; er hat das 20. Jahr seines Alters zurüdgelegt, doveršio je 20. godinu svoga vèka (svoje dobe); den Ruffenhimmel —, spustiti krov od kočie; —nehmen, *v. a.* uzeti natrag; sein Wort —, poreèi rée svoju; —prallen, *v. n.* odbiti se; odskoèiti; odskakati; odtepstì se; uzvratì se; vor Schrecken —, prenuti se od straha; —reise, *f.* Rüdreise; —rufen, *v. a.* zvati, pozvati natrag; odazvati; einen in's Leben —, oživiti, uzkrèstiti koga; —rufung, *f.* odazvanje.

Zurüdſchaubern, *v. n.* strepiti, uz-

strepiti, strestiti se, agroziti se, groziti se od straha; — schiden, v. a. slati, poslati natrag; — schieben, v. a. rimuti, potisnuti natrag; den Eid —, uzvratiti zakletvu; — schiebung, f. potisnutje natrag; (des Eides), uzvrata zakletve; — schlagen, v. a. uzbíti; das Bettuch, die Aermel —, posuvratiti, zavèrnuti rukave; den Schüler —, dignuti, dizati veo, koprenu; — schreiben, v. a. odpisati; — sehen, v. a. obazrèti se, ogledati se; pogledati; gledati natrag; — sehen, sich, v. r. želèti, žudèti se natrag; uzdisati, čeznuti za čim; — senden, f. Zurückschicken; — setzen, v. a. metnuti, vèrèti natrag; metnuti, vèrèti, staviti na stran; das Datum —, ranie datak napisati, metnuti; Jemanden —, zapostavljati, zanemariti koga; — setzung, f. zapostavljanje; — sein, v. n. biti se vratilo; s traga biti, bit zaostao; — stehen, v. n. s traga stojati; stajati za inim; zane-maren biti; — stoßen, v. a. odrinuti, odtisnuti; rinuti, potisnuti natrag; fig. odbiti; odvratiti.

Zurück-treiben, v. a. tèrati, goniti; iztèrati, odtèrati, odagnati natrag; einen Aus-schlag —, uzbíti oasp; — treten, v. n. odstupiti, stupiti natrag; (vom Wasser), opasti, opadati; (von Krankheiten), uzbíti se, vratiti se; — tritt, m. odstup; — weichen, v. a. ustupiti, uzmaèi; — weisen, v. a. odpraviti; poslati, pošiljati natrag; auf etwas —, o-pomenuti na što; — werfen, v. a. baciti, bacati natrag; uzbíti; od-biti; — wirken, v. n. uzdešlovati; — Wirkung, f. Rückwirkung; — zah-ler, v. a. platiti natrag, odplati-

ti; — ziehen, v. a. vuèi, potezati' povuèi, potegnuti natrag; uztegnu-ti; uztezati; sich —, v. r. uzte-gnuti se; uzmaèi, uzmaknuti.

Zuruf, m. zvanje; glas, vikanje; (vor Freuden), uzklik; uzklicanje, klikovanje; — en, v. a. zvati; po-zvati; zazvati; vikati, krièati; klicati, klikovati.

Zurück-en, v. a. pripraviti; pripravljati, spremi, opremi; oprema-ti, spremati; oružati; oboružati; — ung, f. sprava; pripravljanje; priprava, spremanje, oružanje.

Zufügen, v. a. posijati.

Zufage, f. obećanje, rèè, vèra; — en, v. a. obećati, rèè dati, vèru uhva-titi.

Zusammen, adv. skupa, zajedno; u-pored; u društvu.

Zusammen-, (in Zusam.) s-, sa-; — baden, v. n. srasti se (u peèi); — v. a. speèi; napeèi; — beißen, v. a. (die Zähne), stisnuti, stiskati zube; — berufen, v. a. sazvati; — berufung, f. saziv, sazvanje; — binden, v. a. svezati, savezati; saveživati; — brüchen, v. a. potèr-ti, satèrti, slomiti, izprehijati; — v. n. potèrti se, satèrti se, slo-miti se, srušiti se, povaliti se; — bringen, v. a. skupiti, sabrati, nabrati, nakupiti, nabaviti; — brü-hen, v. a. usukati, savinuti, svi-nuti, smotati; — brüden, v. a. gnjesti, sbiti, stisnuti; — bruden, v. a. saštampati, naštampati za-jedno; — fahren, v. n. navesti, na-voziti, nanèti; — v. n. voziti se, povesti se skupa; udariti se (kola, brodovi itd.); (erschrecken), pre-nuti se, ustreptèti od straha; (ge-rinnen), sgrušati se; — fallen, v. n. srušiti se, porušiti se; (sich ver-

einigen), slagati se, složiti se; (mager werden), opasti, opadati; —fasten, v. a. nabrati; nabirati; saviti; savijati; die Fände —, sklopiti, stisnuti, sklapati, stiskati ruke; —fassen, v. a. objekti, obužeti; objimati, obužimati; popasti; popadati; es kurz —, u kratko, na kratko reći, stisnuti u kratko; seine Gedanken —, sabrati, sakupiti misli svoje; smisliti.

Zusammenfinden, sich, v. r. naći se s kime; —flechten, v. a. splesti; spletati; —fliehen, v. a. kerpiti; zakerpiti, pokerpiti; —fliegen, v. n. zajedno, skupa letěti; sletěti se; —fließen, v. n. sastati se; steći se; —fluß, m. sastanak, sték; steka, navala, naloga, mnoštvo; —forhern, v. a. sazvati; sakupiti, skupiti; skupljati; —forherung, f. sazvanje; —frieren, v. a. směznuti se; zaměznuti se; —fügen, v. a. slěpiti; lěpiti; sklopiti; sastaviti; —fügung, f. sklapanje; sklop; sgloba; sastavljenje; —geben, v. a. skupa dati, sklopiti; sastaviti; Verlobte —, sjediniti, oženiti, vénéati; —gehen, v. n. skupa, zajedno ići; (von Tuch), sběgnuti se, stisnuti se, svrěti se; (von zwei Dingen), zatvoriti se, sklopiti se, sljubiti se, složiti se, slagati se; —gesezt, adj. sastavljen.

Zusammenhalten, v. a. držati skupa, zajedno; (vergleichen), uzporediti, prispodobiti; das Geld —, držati na kupu, na okupu; šteděti, šuvati; — v. n. držati; skupa držati, jedne misli biti; —haltung, f. prispodobljenje, uzporedjenje; razumljenje, porazumljenje, sloga; —hang, m. savez, sklad, skopća

nje; ohne —, gdje neima ni glave ni repa; ohne — reben, govoriti bez sklada, bez glave i repa; —hängen, v. a. sjediniti, sastaviti, skopćati, savezati; — v. n. skladatai se, bit u savezu, u skladu, savezan, skopćan, skladan biti; —hängend, adj. savezan, skladan, skopćan; —häufen, v. a. sgěrnuti, nagěrnuti, sgěrtati; gěrnuti; kupiti, sakupiti, nakupiti; —häufung, f. sgěrtanje; gomila, hěrpa; —heften, v. a. sašiti; šiti; skopćati; —heilen, f. zuheilen; —heizen, v. a. svadjati; zavaditi, svaditi; dražiti, razdražiti jednoga na drugoga.

Zusammenkaufen, v. a. kupiti, kupovati zajedno; nakupovati; —fehren, v. a. smesti, mesti na jedan kup; —fetten, v. a. zakovati, okovati; okivati zajedno; —flang, m. sklad, suglasje, sloga; —kaufen, v. a. sabrati; sabirati; nabrati; nakupiti; nabirati; —kleben, v. a. slěpiti; lěpiti; —knüpfen, v. a. svezati; sjedniti; skopćati, sponjati; —kommen, v. n. sastati se; skupiti se; skupa, zajedno doći; —koppeln, v. a. svezati, savezati; skopćati; —kunft, f. sastanak; skupćina; sabor, sbor; —kuppeln, v. a. (Personen), svesti; svoditi; f. Zusammenkoppeln; —lassen, v. a. pustiti, ostaviti zajedno; (Thiere zur Zeugung), pripustiti; pripušćati; — v. n. moži, šćhön —, slagati se, stojati dobro; —lauf, m. sastanak, sték; steka, navala, naloga, mnoštvo; —laufen, v. n. kupiti se, sakupiti se; steći se; naleći; sěrnuti; sastati se; (vom Tuch), sbiti se, sběgnuti se, stisnuti se; (vom bet

Wisch), f. **Gerinnen**; — **laufend**, **odf. sticajuó se**; — **leben**, v. a. **skupa**, zajedno živěti; — **legen**, v. a. **složiti**; **slagati**; **saviti**; **savlja ti**; **Selb** —, **sastaviti**, **sakupiti novacah**; — **legung**, f. **složenje**; **slaganje**; **sastavljenje**; **sakupljenje**; — **leimen**, v. a. **slěpiti**, **lěpiti**; — **lesen**, v. a. **brati**; **sabrati**; **čitat zajedno**; **pročitati**; — **lōthjen**, v. a. **spojiti**; — **mischen**, v. a. **měšati**; **směšati**.

Zusammen-nähjen, v. a. **šiti**; **sašiti**; — **nchmen**, v. a. **skupa**, zajedno **uzeti**; **sabrati**; **küpiti**, **pokupiti**; **sakupiti**; **sich** —, v. r. **sabrati se**; **gledati**, **nastojati**, **paziti se**; — **paden**, v. a. **spremiti**; **spremati**; **sakupiti**, — **pressen**, v. a. **stisnuti**; — **quettschen**, v. a. **sgnjesti**, **sgnječiti**; **gnječiti**; — **raffen**, v. a. **sakupiti**; **küpiti**; **sgěrnuti**; **sgěrtati**; **sabrati**; — **rechnen**, v. a. **spraviti**, **sakupiti**, **küpiti** (**grabljami**); — **rechnen**, v. a. **sračunati**; **računati**; **fig. wenn man alles zusammenrechnet**, **kad čověk sve uzme**; — **reimen**, v. a. **rimati**; **fig. ich kann es nicht zusammenreimen**, **nerazumiem**; — v. n. § **sich** —, v. r. **složiti se**, **sudarati se**; — **reiten**, v. a. (**ein Pferd**), **izmučiti**, **umoriti konja**; — v. n. **skupa**, zajedno **jahati**; — **rollen**, v. a. **smotati**; **saviti**; **zaviti**; — **rotten**, **sich**, v. r. **steći se**; **küpiti se**; **sakupiti se**; **sběci se**; — **rottung**, f. **sběg**, **ste ka**; — **rüden**, v. a. **primaknuti**; **primicati**; **približiti jedno k drugomu**; — v. n. **primaći se**; **približiti se**; **sastati se**; — **rufen**, v. a. **sazvati**.

Zusammen-scharren, v. a. **sgěrnuti**, **agěrnuti**; **sgěrtati**, **küpiti novce**;

— **schiden**, **sich**, v. r. **slagati se**; **složiti se**; **liđiti jedno k drugomu**; — **schießen**, v. a. (**eine Stadt**), **razvaliti**, **razoriti**, **razrušiti** (**grad iz topovah**); **Selb** —, **sastaviti**, **sakupiti novacah**; — **schlagen**, v. a. **sbiti**; **die gedruckten Bogen** —, **složiti**; **slagati**; **die Arme** —, **prekěrstiti**, **prekržiti ruke**; **die Hände** —, **pljesnuti**, **pljeskati rukama** (**od čuda**); (**gerschlagen**), **razbiti**; — **schleppen**, v. a. **navući**, **naněti**, **vući**, **nositi na herpu**; — **schließen**, v. a. **zatvoriti zajedno**, **skupa**; — **schmelzen**, v. a. **stopiti**; — v. n. **stopiti se**; **fig. nestajati**; **nestati**; — **schmieden**, v. a. **svariti**; **okovati**, **okivati zajedno**; — **schmiegen**, **sich**, v. r. **spriljubiti se**; — **schmiercn**, v. a. **fig. spěrtljati**, **skěrpiti** (**knjigu itd.**); — **schnüren**, v. a. **stegnuti**; **stezati**; **svezati**; — **schreiben**, v. a. **spisati**; — **schrumpfen**, v. n. **stisnuti se**, **sgěrtati se**, **sguriti se**; **svrěti se**, **sběgnuti se**; — **schweiffen**, v. a. **svariti**; — **schütten**, v. a. **slěti**; **slěvati**; **sasuti**; **sasipati**.

Zusammensehen, v. a. **složiti**, **sastaviti**; **slagati**; — **setzung**, f. **slaganje**; **sastavljenje**; — **sparen**, v. a. **pristěděti**, **pričuvati**; — **stehen**, v. a. **pribosti**; **pribadati**; — **stehen**, v. a. **pribosti**, **priděnuti**; **pribadati**, **priděvati**; **die Köpfe** —, **otajno se razgovarati**; — v. n. **zajedno**, **skupa biti**; — **stehen**, v. n. **stajati skupa**; **zajedno**; — **stehlen**, v. a. **nakrasti**; **ukrasti**; **krasti**; — **stellen**, v. a. **uzporediti**; — **stimmen**, v. n. **slagati se**, **sudarati se**; **po-goditi se**; — **stoppeln**, v. a. **skěrpiti**, **spěrtljati**; **skupiti**, **skucati**; — **stöß**, m. **sudar**, **sudarac**; — **stöß**

fen, v. n. tikati se; taknuti se; (angränzen), medjiti, graničiti; (begeggen), sastati se, sresti se, skobiti se; (von Truppen), pobiti se; — v. a. udariti jedno o drugo; kucati; kucnuti; stući; — stüßen, v. a. skerpiti; kerpiti; — stürzen, f. Einstürzen; — suchen, v. a. kupiti; sakupiti; skucati; — tragen, v. a. sněti, naněti, nanositi; nositi na hěpu; sabrati; sastaviti; — treffen, v. n. složiti se; slagati se; sbiti se; naći se; sastati se, sresti se, skobiti se; — treffen, n. skob; — der Verbrechen, stečaj zločinstvah.

Zusammen-treiben, v. a. satěрати; sagoniti; Geld, Lebensmittel —, dohaviti, nabaviti; — treten, v. n. sastati se; sakupiti se; sjedniti se, složiti se; — tritt, m. sastanak; družtvo; sjedinjenje; — wachsen, v. n. srasti se; — neben, v. a. saskati, ujedno tkati; — werfen, v. a. sbacati, pobacati; bacati na hěpu; — wickeln, v. a. smotati, saviti; smatati, savijati; — winden, v. a. smotati; motati; — ziehen, v. a. stianuti; stiskati; stegniti; stezati; Summen —, sračunati, računati svote ujedno; die Truppen —, kupiti, pokupiti, sakupiti vojsku; — v. n. seliti se, preseliti se zajedno; sich —, v. r. sbiti se, stianuti se, sběgnuti se, svrěti se; sbijati se, stiskati se, sběgavati se, svirati se; es zieht sich ein Gewitter zusammen, mevrěme se spravija, dišu se oblaci; — ziehend, adj. (von Arzneien etc.), stežuć; — ziehung, f. stezanje; stiekanje; pokratjivanje; pokratjenje; kupljenje; sakupljenje. Zusatz, m. dodatak, nadometak, pri-

davak, pridatak; (in Münzen), uměšaj, kov; (bei Getränken), primet i priměšaj; — frage; f. dodatno pitanje; — wort, n. rěč pridavna.

Zuschänzen, v. a. (einem etwas), dohaviti, nabaviti, pribaviti, priskėrbiti.

Zuschärren, v. a. zaoštriti; zadělati; zasiljiti.

Zuscharen, v. a. zagrebsti, zasipati, zasuti.

Zuschauen, v. n. gledati; — er, m. gledatelj, gledalac; — in, f. gledateljica, gledalica.

Zuschicken, v. a. slati, pošiljati; poslati; (zubereiten), sgotoviti, prigotoviti, pripraviti; was mir Gott zuschickt, što bog da.

Zuschieben, v. a. (einem etwas), primaknuti, namaknuti što komu; einen Riegel —, zasunuti, zarinuti krakun; einem die Schuld —, bėditi, obėditi koga.

Zuschießen, v. a. dodati, pridati, nadometnuti; einem Geld —, dati komu novacah, doplatiti; — v. n. sěrnuti, posěrnuti na što; puknuti, pucati kamō; schief zu! pucaj, udri!

Zuschiffen, v. n. brođiti, jėđriti kamō, prema komu městu.

Zuschlag, m. (gerichtlicher), prisuda, izručenje; — zu einer Steuer, dodatak k porezu; (Agio), prid; (Legirung), rudosmės; (im Deichbau), popravak od naspa; die Wiesen in — legen, zabranit pašu na livadi.

Zuschlagen, v. a. udariti, lupiti vratima; ein Faß —, začepiti, zatvoriti bačvu; ein Buch u. s. w. —, zatvoriti, zaklopiti knjigu; die Augen —, zašmuriti, zašmati; eine Summe zur ändern —, priračunati,

svotu k svoti; (in der Auction), prisuditi, izručiti; — v. n. udarati, biti bolje, jače; *fig.* (anſchlagen), goditi, prijati.

Zuschließen, v. a. zatvoriti, zapreći.

Zuschmeißen, v. a. lupiti, lupnuti vratima, itd.

Zuschmieren, v. a. zamazati; mazati.

Zuschnallen, v. a. zakopčati, zaputiti, zakućiti, zapetljati.

Zuschnappen, v. n. skočiti, zatvoriti se, zapreći se; (von Hundem ic.) lapiti.

Zuschneidebret, n. Zſchneidebeſch, m. tezgá, daska (u rukotvoracah).

Zuschneiden, v. a. (ein Kleid ic.), krojiti; skrojiti, srézati; *fig.* ſparſam einem —, po malo dati, davati.

Zuſchnitt, m. kroj; *fig.* eš iſt im — verſehen worden, još je od početka učinjena ſalinga, pogreška.

Zuſchnüren, v. a. zavezati, stegnuti.

Zuſchrauben, v. a. zašarafiti.

Zuſchreiben, v. a. pripisati, dopisati; (an Jemanden ſchreiben), pisati kome; jemanden ein Haus —, zapisati, zapisivati komu kuću; upisati na koga kuću; (imputiren), pripisati, ubrojiti kome što; (widmen), posvetiti, posvetljivati.

Zuſchreien, v. n. vikati, kričati komu, na koga.

Zuſchreiten, v. n. berzo, hitro koracati, stupati.

Zuſchrift, f. pismo; ſopis, pripis; upis; (Zueignung), posveta, posvetjenje; —lich, *adv.* dopisom.

Zuſchüren, v. a. Feuer —, poticati, potaknuti vatru, oganj.

Zuſchuß, m. dodatak, pomoć (k plačji), priplata.

Zuſchütten, v. a. Sand ic. —, prisući, dosuti, nasuti; doléti, priléti; einen Graben —, zasuti.

Zuſchwären, v. n. začeliti se goječ; zugeſchworne Augen haben, kermeljiv biti, kermeljive oči imati.

Zuſchwören, v. a. kleti se, zaklinjati se; zakleti se; priſeći, priſegnuti.

Zuſehen, v. n. gledati; viděti; pogledati; paziti; —end, *adv.* očevidno; —tr, m. gledaoc, gledatelj, očevidac.

Zuſehr, *adv.* preveć, odveć, previše.

Zuſenden, f. Zuſchicken.

Zuſegen, v. a. dodati, pridati; nadodati, nadometnuti; priſtaviti; ein Loſch —, zabušiti, zatvoriti, zapreći, zagraditi, zataknuti; — v. n. einem —, navaliti; dodijati; (von Krankheiten), trošiti; iztrošiti; dem Feinde hart —, tištiti po blizu neprijatelja.

Zuſein, v. n. zatvoreno, zaperto biti.

Zuſichern, v. a. (einem etwas), obećati; osigurati.

Zuſtegen, v. a. pečatiti; zapečatiti.

Zuſperren, f. Zuſchließen.

Zuſtrichen, v. a. zaoštriti; zadělati; zašiljiti.

Zuſprechen, v. a. (Muth), sloboditi, osloboditi koga; (Troſt), téšiti; utěšiti; (gerichtlich —), prisuditi; — v. n. govoriti, reći što komu; bei einem —, svratiti se, navratiti se, navěrnuti se k komu, pohoditi koga.

Zuſpringen, v. n. priskočiti, dookočiti; priskakati, doskakati; (als ein Schloß), skočiti; zatvoriti se.

Zuſpruch, m. slobodjenje, téšenje; oslobodjenje, utěšenje, utěha; poláčaj, pohod, pohodjenje; (gerichtlich), prisuda, prisudjenje.

Zuſtünden, v. a. začepiti; začepljivati; udariti, udariti vranj, tapun.

Zuſtand, m. stanje, stalež, bitje; o-

- kolnost; im — e einer Leidenschaft, u strasti; im — e der Trunkenheit, biviti pijan, u pjanstvu.
- Zuständig**, *adj.* spadajuć, nadležni; pristojće; vlastit; — *feit*, *f.* nadležnost.
- Zustattenkommen**, *f.* Statt.
- Zustechen**, *v. a.* pribosti; pribadati; šiti, zašiti; — *v. n.* bosti, badati; klati.
- Zustechen**, *v. a.* pribosti, priděnuti, pritaknuti; pribadati, priděvati, priticati; *fig.* einem etwas heimlich —, dati, dodati što komu kradom.
- Zustehen**, *v. n.* nadležati kome; ići kome, pristojati se; (bewilligen), dopustiti, dozvoliti; den Kindern steht es zu, den Kestern zu gehorchen, děti se pristoji, děca sudužna slušati roditelje.
- Zustellen**, *v. a.* (eine Deynung ꝛ.), zatvoriti, zasloniti, zagradići; (einem etwas), dostaviti kome što, predati; izručiti; slati, poslati; — *ung*, *f.* dostava; (in Zus.) dostavni; — *ungsgebühr*, *f.* (t.) dostavna pristojbina, dostavnina; — *ungschein*, *m.* dostavno pismo.
- Zustreben**, *v. n.* paći na koga, pripasti komu, zapasti koga po směrti čljoj.
- Zustimmen**, *f.* Beistimmen.
- Zustopfen**, *v. a.* začepiti; zatvoriti; zabušiti; kěrpiti; zakěrpiti.
- Zustöpfeln**, *v. a.* začepiti; začepļivati.
- Zustöpfen**, *v. n.* rinuti, porinuti, potisnuti; rivati, tiskati; *fig.* pripetiti se, dogoditi se, sgoditi se; es steht ihm eine Ohnmacht zu, o-nevěstio se, obeznanio se, pao u nevěst, — *v. a.* zatvoriti; začepiti; zabiti.
- Zustreichen**, *v. a.* samazati; zalěpiti.
- Zuströmen**, *v. n.* teći, doticati, priticati, dohoditi, dolaziti izobila.
- Zustürmen**, *v. n.* (auf etwas), nasěnuti, navaliti, udarit jurišem na što; sěrauti, navaljivati.
- Zustuzen**, *v. a.* (einem Pferde, einem Hunde die Ohren ꝛ.), podrězati, odrězati; podrězivati; *fig.* einen —, popraviti, urediti, otesati.
- Zustürzen**, *v. n.* (auf einen), navaliti, nasěnuti, sěrauti, navaljivat na što; srušiti se, svaliti se; — *v. a.* poklopiti; zatvoriti; poklapati; zatvarati.
- Zutappen**, *v. n.* popasti, popadati nevěsto; *fig.* nevěsto raditi.
- Zuthat**, *f.* pristojstvo; sprava; (bei Speisen), začina, začimba; priměs.
- Zuthätig**, *adj.* dvoran, udvoran, prijazan.
- Zuthelwerben**, *f.* Theil.
- Zuthelsen**, *v. a.* dati; pridati; podati, dodati, uděllti, poděllti; odrediti; naložiti kome (kakav posao); — *ung*, *f.* danje; dodanje; halog.
- Zuthunlich**, *f.* Zuthätig; — *feit*, *f.* dvornost, udvornost, prijaznost.
- Zuthun**, *v. a.* zatvoriti, zapřěti; zaklopiti; sich —, *v. r.* zatvoriti se; sich bei einem —, udvoriti se, ulagati se, umiljavati se komu.
- Zuthun**, *n.* pomoć; ohne mein, dein ꝛ. Zuthun, bez mene, bez tebe, bez moje, bez tvoje pomoći.
- Zutraben**, *v. n.* kasati kamo; běre, bolje kasati.
- Zutragen**, *v. a.* nositi; donositi; doněti; priněti; navěti; sich —, *v. r.* sgoditi se, pripetiti se, sluěiti se, sbiti se.
- Zuträglich**, *adj.* dobar; prudan; koristan; probitačan; zdrav; — *feit*, *f.* prudnost; dobrota; korist; probitačnost; zdravost.

Zutrauen, v. a. (einem etwas), nadati se, misliti, čekati što od koga, vérovati, scéniti, misliti, suditi što okom, da je u stanju učiniti; baš hätte ich ihm nicht zugeutraut, to nebi bio mislio od njega, tomu se nebi bio nadao od njega; einem viel Gutes —, mnogo dobra scéniti, dèriati o kom; — *n.* uzdanje, pouzdanje, zaufanje, povèrenje, povèra, usanje.

Zutraulich, adj. uzdan, pouzdan, zaufan, pun uzdanja, ufanja; — *feit, f. f.* Zutrauen, *n.*

Zutreffen, v. n. slagati se; složit se; (sich ereignen), sbiti se, slučiti se.

Zutreiben, v. a. tèrati, goniti kamo; pognati; zabiti.

Zutreten, v. a. sgaziti, pogaziti; gazi; — *v. n. f.* Hinzutreten.

Zutrinken, v. n. piti, napiti; napijati; pijuckati; einem eine Gesund-heit —, pit komu u zdravje, napit komu zdravicu.

Zutritt, m. pristup; ulaz, ulazak; freien — bei Jemanden haben, moći kome ići slobodno; einem den — verwehren, nepustiti koga kamo ili pred koga.

Zutrunk, m. zdravica.

Zutsehen, f. Nutschen.

Zuverlässig, adj. jamačan; siguran; véran, sposoban, stalan, stanovit; — *e* Nachricht, sigurna vèst; — *adv.* jamačno, sigurno, zaista; — *feit, f.* sigurnost; stalnost, stanovitost; jamačnost.

Zuversicht, f. uzdanje, pouzdanje; sigurnost; — *lich, adj.* uzdan, pouzdan; jamačan; siguran; — *adv.* uzdano, pouzdano, s pouzdanjem; jamačno; sigurno.

Zuviel, adj. preveć, odveć, previše.

Zuvor, adv. prije, pria; pèrvo, napèrvo.

Zuvorberst, adv. najprije, prije svega.

Zuvorkomm-en, v. n. predusrèsti; preteći koga; — *en, n.* pretećenje; — *end, adj.* predusrètan, dvoran. udvoran; — *ung, f.* — *en, n.* predusrètanje; predusrètjenje; dvornost.

Zuvorthun, v. a. ès einem in etwas —, preteći, prestići, prestizati koga u èem.

Zuwachs, m. raštenje; naraštenje; pomnožanje, umnoženje, umnožak, priplodak; der jährliche — an Früchten, létina; (vom Vieh), paćenje; (von Pflanzen), doraštaj; — an Erbreich durch einen Fluß, naplavak, naplovina; ein Kleid auf den — machen, alvatniu, oplovitiu, prostraniu haljinu napraviti rad raštenja.

Zuwachsen, v. n. zarasti, zarasti se; *fig.* roditi, priroditi, prirasti, množiti se, ploditi se; ès ist ihm schon dadurch ein großer Vortheil zuge wachsen, s tim je mnogo stekao, mnogo je s tim dobio.

Zuwage, f. privaga, priložak.

Zuwägen, Zuwiegen, v. a. mèriti, odmèriti što komu.

Zuwarten, v. n. čekati, dočekati; Jemandem eine Summe —, èuvati èije novce.

Zuwegebringen, v. a. učiniti; naèiniti; dovéraiti, dokonèati, ovèrsiti, opraviti; proizvesti.

Zuwehen, v. a. zasuti, zasipati, napuniti (od vétra); duvati, puhat prema komu, nositi, namèti véтром.

Zuweilen, adv. kadkad, kadkada.

Zuweifen, v. a. uputiti; napetiti; dati; naložiti kome što; odrediti kome (mèsto); preporučiti; — *ung, f.* uputa; naloženje; danje.

Zuweit, *adv.* predaleko, preveć, odveć daleko.

Zuwenden, *v. a.* okrenuti, obèrnuti, obratiti kamo; *fig.* priskèrbiti, pribaviti, nabaviti, dobaviti.

Zuwerfen, *v. a.* baciti, bacati što kamo; eine Thür —, lupiti vratima; eine Grube —, zasuti, zasipati jamu.

Zuwideln, *v. a.* zamotati, zaviti; zamatati, zavijati.

Zuwider, *prp.* proti, suproti, suproć; — sein, biti proti čemu, protiv čega; — laufen, biti protivan, protiviti se.

Zuwider, *adj.* protivan; — sein, mèrziti, dosadan biti; der Mensch ist mir —, mèrzi me ovaj čovèk; diese Speiße ist mir —, mèrzi me, nedopada mi se ova jèstvina.

Zuwinken, *f.* Winken.

Zuwissenschaft, *v. a.* na znanje dati, oglasiti.

Zuwölben, *v. a.* zaboltati, preboltati, prevoltati, svodom zatvoriti.

Zuzählen, *v. a.* brojiti; pribrojiti; odbrojiti.

Zuzäunen, *v. a.* zagradiiti (plotom).

Zuzeiten, *adv.* kadkada, drugda.

Zuziehen, *v. a.* stisnuti, stegnuti; stiskati, stezati; zategnuti; zatezati; die Thür hinter sich —, zatvoriti, zatvorati za sobom vrata; die Vorhänge —, potegnuti, zatvoriti zavèse; Jemanden für etwas —, uzeti koga k čemu; Händel, Verdruß —, uzročiti, uzrokovati smutnju, svadju; sich —, dobaviti se čega, dobiti što god, prijaviti, navući, navlačiti na se što god; sich eine Strafe —, zaslužitikazan; biti kaštigovan; Vieh ꝛc. —, gojiti, hraniti, patiti; sich den Tod —, bit uzrok smèrti svoje.

Zuziehung, *f. fig.* oñne Zemanbeß — etwas unternemen, primiti se posla kakova bez saveta čijega, bez pomoći čije.

Zuzucht, *f.* priraštaj, paćenje.

Zwackstein, *n.* kljèšte, kljèstice, štikalica.

Zwacken, *v. a.* štipati, štipnuti, uštipnuti; *fig.* štipati, bockati, ujedati koga, šaliti se, spèrdati se s kime.

Zwang, *m.* sila, siljenje, usiljenje; primoranje; (Zwangungeshett), prisiljenost; auß —, na silu; einem — anthun, primoriti, siliti koga; sich — anthun, siliti se, mučiti se.

Zwang-anlehen, *n.* zajam pod silu;

—arbeit, *f.* roblija; —bäcker, *m.*

silovni pekar; —backofen, *f.* Zwang-

ofen; —brief, *m.* silovni list; —

cours, *m.* silovni tečaj; —dienst,

m. služba pod silu; —gerechtigkeit,

f. pravo silovno; —gefinde, *n.* si-

lovna služba, družina, koja mora

služit za malu platju; —gesetz, *m.*

silovni zakon; —huffig, *adj.* hrom,

prekovan (konj); —lauf, *m.* samo-

prodaja; —mühle, *f.* silovna vode-

nica, silovni mlin; —ofen, *m.* peć

silovna; —recht, *f.* Zwanggerechtig-

keit; —schente, *f.* kèrèma silovna;

—mittel, *n.* sila, silovito, usiono

sredstvo, naćin silovni; —weise,

adv. na silu, pod silu, silovno,

usiono, silovitim naćinom.

Zwanzig, *num.* dvadeset, dvaest, dva-

dest; —er, *m.* dvadesetak; dva-

desetica; —jährlig, *adj.* od dva-

est godinah; —pfänder, *m.* top

od dvaest suntih zèrna; —pfündig,

adj. od dvaest suntih; —ste, *adj.*

dvadeseti; —thcil, *m.* dvadesetina.

Zwar, *c.* istina, do duše; baš, u-

pravo, ravno; er ist — reich, aber —,

latina, on je bogat, ali —; und —, i to.

Zweel, *m.* svérha, cilj; namisao, naméra, naméranje, nakanjenje, zamérak.

Zweelbienstich, *adj.* *f.* Zweelmäßig.

Zweel, *f.* klinac, éavlió, brukvica.

Zweel, *v. a.* udaritti klince, éavliée; — *v. n.* auf etwas, ciljati, smérati.

Zweel-loß, *adj.* bez svérhe, neshodan; —mäßig, *adj.* sversí shodan, shodan prikladan, nakanjenju spodoban; —mäßigkeit, *f.* shodnost, prikladnost, shodnost sversí; —wibrig, *adj.* cilju protivan, neshodan, neprikladan; —wibrigkeit, *f.* neshodnost, neprikladnost.

Zwei, *num.* dva; dvé; alle —, oba, obadva, oboica.

Zwei, *f.* dva, dvojica.

Zwei-armig, *adj.* dvogranat, od dvé grane; dvoruk; —bändig, *adj.* od dva déla; (Bruder und Schwester), braća i sestra po otcu i po materi; —beinig, *adj.* dvonog; —blätterig, *adj.* dvolistan, od dva lista; —beutig, *adj.* dvoznaéni, dvouman, šaren; —beutigkeit, *f.* dvoznaénost, dvoumnost, dvoumstvo; —brätzig, *adj.* dvošícán, od dvé šice.

Zweier, *m.* dvojak, novac od dva fenika, itd.; —lei, *adj.* dvovérstan; dva; razlik, različan, različít; dvojak.

Zwei-fach, —fältig, *adj.* dvostruk, dvogub, dvostručan, dvovérstan, dvojak; —falter, *f.* Schmetterling.

Zweifel, *m.* dvojba, dvoumnost, sumnja: ohne —, bez dvojbe; bei sich ergebendem —, ako bi nastala kakova dvojba (sumnja) o čemu; im — stehen, dvojiti, dvoumiti, biti u dvojbi, u sumnji biti; in — stehen, stellen, dvojiti, dvoumiti o

čemu, dovesti, dovodit u sumnju; —haft, *adj.* dvojbén, dvouman, sumnjiv, nestalan, nestanovit; —haftigkeit, *f.* dvojbénost, dvoumaost, sumnjivost, nestalnost, nestanovitost.

Zweifeln, *v. n.* dvojiti, dvoumiti, sumnjiti, sumnjati o čemu.

Zweifeln-sucht, *f.* dvojenje, dvoumljenje, sumnjanje; skepticism; —& ohne, *adv.* bez sumnje, bez dvojbe; —süchtig, *adj.* suman, dert na sumnjanje.

Zweifler, **Zweifeler**, *m.* dvojlac, sumnjalac, dvoumitelj; skeptik.

Zweig, *m.* grana, ogranak; struka; —en, *f.* Ästchen; —ig, *adj.* granat; —verein, *m.* podružnica.

Zwei-groschenstück, *n.* dvogrošnik, novac od dva groša; —händig, *adj.* obéruk; dvoruk; —hentlich, *adj.* sa dvé ušice, od dvé ručice; —jährig, *adj.* od dvé godine, dvolétan, dvogodan.

Zweikampf, *m.* duel, dvoboj, međan.

Zwei-föpfig, *adj.* dvoglav; —löthig, *adj.* od dva lota.

Zweimal, *adv.* dva puta, dvaput, dvakrat, dvaš; —ig, *adj.* dvašnji, dvokratán.

Zweimännisch, *adj.* ein zweimännisches Bett, krevet za dvojicu, za dvoje; —mäßig, *adj.* od dva, na dva jarbula; —monatlich, *adj.* od dva méseca; —pfündig, *adj.* od dvé funte, dvofuntni; —rüberig, *adj.* od dva, na dva koleša; —schalig, *adj.* dvočášan; —schneidig, *adj.* obéstran, dvorézan; —schuhig, *adj.* od dvé noge; od dvé stope; —schürig, *adj.* —e Schafe, ovce, koje se dvaput strigu na godište; —seitig, *adj.* dvostran; —stüg, *adj.* od dva, sa dva sédala; —

spaltig, *adj.* razčepan, račvast; od dve spalte; —spännig, *adj.* dvo-sprežni, sa dva, na dva, od dva konna; —spißig, *adj.* dvočrtast; —stümmig, *adj.* dvoqlasan; —stünnig, *adj.* od dve ure; —sylvig, *adj.* dvooslaban, dvooslovčan; —täggig, *adj.* od dva dana, dvodnevnan.

Zweit-e, *adj.* drugi; —el, *n.* f. Šälfte; —enß, *adv.* drago; —geborner, *adj.* drugorodjen.

Zweittheilig, *adj.* dvostran, razdéljen na dvoje; —thürmig, *adj.* od dva, sa dva tornja, zvonika; —vierteltakt, *m.* takt od dve četvrti, méra od dva vrémena; —wuchß, *m.* inglesezka bolest (u déce); —wüchßig, *adj.* tko pati od bolesti inglesezke.

Zweizäh, *m.* dvozub, dvozubje; —ig, *adj.* dvozub, račvast.

Zweizähig, *adj.* dvozub; —zeilig, *adj.* dvoredan; —zünftig, *f.* Zweizähig; —zünftig, *adj.* dvojezičan; *fig.* dvoiličan; —züngigkeit, *f.* dvoiličnost, dvojezičnost.

Zwerch, *f.* Duer; —art, *f.* Duerart; —balten, *f.* Duerbalten; —fell, *n.* prisérđe; einem das —fell erschüttern, natérati koga u sméh.

Zwerg, *m.* patuljak, maljenica, kepec, starmall; —in, *f.* patuljica, maljenica; —baum, *m.* kérésljavo drévo; —bohne, *f.* francezki bob; —erbse, *f.* francezki grašak; —pflanze, *f.* kérésljavo rastje.

Zweischke, Zwetschge, *f.* šljiva, sliva. Zwetschen- (in Zus.) šljivov; —branntwein, *m.* šljivovica; —garten, *m.* šljivik; —händler, *m.* šljivar; ein Stab von Zwetschenholz, šljivovac.

Zwid, *m.* f. Zwickel.

Zwickel, *m.* latica; klin, klinčić; —bart, *m.* bérk, bérkovi. [nutl.]

Zwiden, *v. a.* štipati; štipauti, uštip-

Zwickmühle, *f.* (im Mühlenpiel), dvo-gub mlin (u igri istoga imena).

Zwickfange, *f.* štipalica, kljéšte, kljéštice.

Zwickel, *m.* beskot, piškot, dvopek.

Zwiebel, *f.* kapula, luk čerljeni; (von Tulpen, Hyacinthen), luk, gomolj, česno.

Zwiebel-artig, *adj.* gomoljast; —beet, *n.* lukov slog; —brühe, *f.* umaka od luka; —geruch, *m.* miris lukov; —gewächß, *n.* gomoljasto rastje.

Zwiebeln, *v. a.* lučiti; zalučiti; (im Spiel), dati komu; mučiti ga, kilit ga.

Zwiebel-röhre, *f.* stablo lukovo; —schale, *f.* ljuska od luka; —suppe, *f.* juha, čorba lukova; —wurzel, *f.* gomolj, gomoljica, bobulast kórén.

Zwieblig, *adj.* gomoljast.

Zwiebrach-e, *f.* drugo oranje; —en, *v. a.* & *n.* po drugi put orati, uzorati.

Zwiefach, *f.* Zweifach.

Zwiefalter, *f.* Schmetterling.

Zwiefältig, *f.* Zweifach.

Zwier, *adv.* (veralt.), dvaš, dvaput, dvakrat, dva puta.

Zwiesel, *m.* razsoha, račvo.

Zwiespalt, *m.* Zwietracht, *f.* razdor, nesloga, raspra, nesklad.

Zwischlich, *m.* cvilik (materia); —en, *adj.* od cvilika; —weber, *m.* cvililar.

Zwilling, *m.* (ohne Unterschied des Geschlechtes), blizne, *pl.* bliznad; (männl.), blizanac, dvojak, dvojnac; (weibl.), blizanjica; (Zwillinge), *pl.* blizanci, dvojci; —sbruder, *m.* blizanac (brat); —schwester, *f.* blizanjica (sestra).

Zwinge, *f.* mori; preša.

Zwing-en, *v. a.* (pressen), stisnauti;

atlakati; (ndžbigen), siliti, silovati; usiliti, prisiliti, primorati, tērati koga na što; fičh —, v. r. siliti se; posiliti se; —*enb*, *adj.* silovan; —*er*, *m.* silitelj; (Ehurm), kula; (bei den Jägern), ograda za pse od lova.

Zwirn, *m.* konac; žica; nit; —*en*, *adj.* končen, od konca; —*en*, v. a. sukati, nasukati, posukati konac; —*er*, *m.* sukač; —*erin*, *f.* sukačica; —*faben*, *m.* konac; žica; —*fnaul*, *m.* klupko konca; —*mühle*, *f.* sukači mlin; —*rab*, *n.* kolovrat.

Zwischen, *prp.* med, medju; izmedju, izmed.

Zwischen, (in Zus.) medju, medjutimni; —*amt*, *n.* medjuured; —*behrbc*, *f.* medjuoblast; —*balken*, *m.* srednja greda; —*begebenheit*, *f.* medjuprigoda; —*episoda*; —*frage*, *f.* medjupitanje; drugotno pitanje; —*gesang*, *m.* medjupėsma; —*inhaber*, *m.* medjutimni dëržac (dëržatelj); —*mauer*, *f.* tin; srednji zid; —*reifer*, *m.* srednji stup; —*platz*, *m.* medjumęsto; —*punkt*, *m.* medjučlanak, medjutočka; —*raum*, *m.* medjuprostorje, prostor, męsto izmedju dvę stvari; —*rebt*, *f.* medjugovorenje, presęcanje ręci; —*reich*, *n.* —*regierung*, *f.* medjukraljestvo; —*sach*, *m.* medjumetak; —*parenteza*; —*schein*, *m.* (t.) medjutimnica; —*spiel*, *n.* medjuigra; —*spruch*, *m.* medjusud; —*stunde*, *f.* medjuvręme; —*urtheil*, *n.* medjupresuda, medjutimna presuda; —*vorfall*, *m.* medjudogadjaj; —*wall*, *m.* medjazaklonje, medjunasipje; —*wort*, *n.* (in der Sprachlehre), me-

djumetak; —*zeit*, *f.* medjuredak; —*zeit*, *f.* medjučasje; —*zoll*, *m.* medjuzemska carina.

Zwischholz, *f.* Blattholz.

Zwist, *m.* Zwistigkeit, *f.* svadja, razpra, nesloga, nesklad.

Zwistig, *adj.* razpreni; nesložan, neskladan.

Zwitschern, v. n. žuberiti, cvërkutati; — *n.* cvërka, cvërkutanje, žuber, žuborenje.

Zwitter, *m.* jermafrodita; polutan; —*gemächel*, *n.* —*pflanze*, *f.* polutno rastje.

Zwo, *f.* Zwei.

Zwölf, *num.* dvanaest, dvanest; dvanadeset; — *Uhr* (Mittage), *pol-dne*; (in der Nacht), *ponoć*, *polnoća*.

Zwölftel, *n.* dvanesterokutan; —*ctig*, *adj.* dvanesterokutan; —*er*, *m.* dvanestica; —*erlei*, *adj.* dvanaest; dvanesteroverstan; —*fach*, *adj.* dvanaesterostruk, dvanesterostruk, dvanesterostrčan, dvanesterogub; —*jährig*, *adj.* od dvanest godina; —*lctig*, *adj.* od dvanest lotah; —*monatlich*, *adj.* od dvanest męsasih; —*pfünber*, *m.* top od dvanest funtih zërna; —*pfünbig*, *adj.* od dvanest funtih; —*seitig*, *adj.* od dvanest stranah, dvanesterostran; —*stünbig*, *adj.* od dvanest urah; —*tägig*, *m.* od dvanest danah.

Zwölftel, *adj.* dvanaesti, dvanesti, dvanadesti; —*el*, *n.* dvanaestina, dvanestina; —*est*, *adv.* dvanaesto, dvanesto. [adj. valjevit.

Zylinder, *m.* valjak, valj; —*zirmig*, Zymbel, *f.* poudrica.

Zypressen, *f.* kupres, čempres, cipres.

Zyfelmaus, *f.* Zeisfelmaus.

Männliche und weibliche Taufnamen.

(Křstna imena mužka i ženska.)

Abraham

Abraham, *m.* Abram, Avram.
Achilles, *m.* Akile, Ahil.
Adam, *m.* Adam, Danko.
Adelheid, *f.* Adelajda.
Adolf, *m.* Adolf, Adolfo, Bratoljub,
Ljubibrat.
Adonis, *m.* Adonid.
Aegibius, *m.* Egidij, Egidio.
Agathophylus, *m.* Dobroljub.
Agathe, *f.* Agata, Jagica.
Agnes, *f.* Agneza, Janja.
Aelian, *m.* Elian.
Aeneas, *m.* Enea.
Ajar, *n.* Ajač.
Alarich, *m.* Alarić, Alarik.
Albanus, *m.* Alban.
Alberich, *m.* Alberić, Alberik.
Albert, Albrecht, *m.* Albert, Alberto.
Albin, *m.* Bélan.
Alexander, *m.* Aleksandar, Aleksan-
dro, Lesandro, Skender.
Alexandra, *f.* Aleksandra.
Alexius, *m.* Aleksa, Aleksie, Leš,
Leksa.
Alexia, *f.* Aleksia, Leksa.

Anselm

Alfred, *m.* Alfrid.
Alois, Aloisius, *m.* Alojzio, Věko-
slav.
Aloysta, *f.* Věkoslava.
Alphonse, *m.* Alfonzo.
Alypius, *m.* Alempij, Alempio, Alem-
pia, Alempie.
Amadeus, *m.* Amadej.
Amalia, *f.* Amalia (*sam.* Malika,
Malčika).
Ambros, Ambrosius, *m.* Ambrozij,
Ambrozio, Ambrozia, Ambrozie
(*sam.* Brozo, Broze).
Amphion, *m.* Amfion.
Anastasia, *f.* Anastazia, Staža.
Anastasi, *m.* Anastazij, Anastazio,
Anastazia, Anastazie (*sam.* Na-
sta).
Andrea, *m.* Andria, Andrij (*sam.*
Andro, Andre, Jandro).
Angelika, *f.* Andjelia (*sam.* Andja,
Andjica, Andjuša).
Anna, *f.* Jana, Ana (*sam.* Anka, Ani-
ca, Nanica, Nanika, Nančika).
Anselm, *m.* Anzelmo (*sam.* Željmo).

Anton, *n.* Antun, Antonij, Antonie
(*fam.* Tone, Tune, Tono).
 Antonia, Antoinette, *f.* Antonia (*fam.*
Tonika, Tonka, Tončika).
 Apollonia, *f.* Apolonia, Polonia (*fam.*
Pola, Polka).
 Arnob, *m.* Arnaldo.
 Arsenius, *m.* Arsenij, Arsenio, Arse-
nia, Arsenie (*fam.* Arso, Arsa).
 Arthur, *m.* Ardoje.
 Athanasius, *m.* Atanasia, Atanasie,
Tanasija, Tanacko.
 August, *m.* August, Agust.
 Auguste, *f.* Augusta, Agusta.
 Augustin, *m.* Augustin, Agustin (*fam.*
Gustin).
 Augustine, *f.* Augustina, Agustina
(*fam.* Gustina).
 Aurelius, *m.* Aurelij, Aurelio, Aure-
lia, Aurelie.
 Aurora, *f.* Zora, Zorana,
 Balderich, *m.* Balderić, Balderik.
 Balbus, *m.* Baldo.
 Baltasar, *m.* Baltazar (*fam.* Balta,
Bolto).
 Baptista, *m.* Kërstitelj.
 Barbara, Bärbel, *f.* Barbara, Varva-
ra (*fam.* Bara, Bare, Barica).
 Barnabas, *m.* Barnaba.
 Bartholomäus, Barthel, *m.* Bartuo,
Bartol, Jernej, Vratolomije.
 Basilisa, *f.* Bosiljka,
 Basilus, *m.* Vasilij, Vasilio, Vasilie,
Vasilla (*fam.* Vaso, Vasa, Vase).
 Bastian, *m.* Sebastian, Šebeštan.
 Bathilde, Bathilbiš, *f.* Batilda.
 Beata, *f.* Blažena.
 Beatrix, *f.* Beatrix, Blaženka.
 Benedict, *m.* Benedik, Benedit, Bla-
goje (*fam.* Benko).
 Benedicta, *f.* Benedikta.
 Benigna, *f.* Benigna, Dobrutinja.
 Benignus, *m.* Benigan, Dobrutin.
 Bernhart, *m.* Bernardo.

Bernhardin, *m.* Bernardin.
 Bernhardine, *f.* Bernardina.
 Bertha, *f.* Berta.
 Blanca, *f.* Bianka.
 Blaschen, *n.* Blašić, Blažko.
 Blasius, *m.* Blaš, Vlasij, Vlaho.
 Boleslaus, *m.* Boloslav.
 Bonifacius, *m.* Bonifacij, Bonifacio,
Blagotvor.
 Brictius, *m.* Bercko.
 Brigitta, *f.* Brigita.
 Cajetan, *m.* Kajetan.
 Cara, *f.* Mila.
 Carl, *f.* Karl.
 Caesar, *m.* Cesar, Česar.
 Casarius, *m.* Cesarij, Česarij, Cesa-
rio, Česario.
 Kazimir, *m.* Kazimir.
 Caspar, *f.* Kašpar.
 Charlotte, *f.* Karolina, Dragoila.
 Christian, *m.* Kristian (*fam.* Kërsto,
Hristo).
 Christiane, *f.* Kristiana.
 Christine, *f.* Kristina (*fam.* Tina).
 Christoph, *m.* Kristofor, Kërsto.
 Christus, *m.* Kërst, Hrist.
 Chrysostomus, *m.* Zlatoust.
 Clara, *f.* Klara.
 Claudius, *m.* Klaudij, Klaudio, Klau-
die, Klaudia.
 Claus, *f.* Rifosluž.
 Clemens, *m.* Klemento, Klimenat.
 Solomon, *m.* Koloman, Goluban.
 Conrad, *f.* Konrad.
 Constantia, *f.* Konstancia (*fam.* Štan-
ca).
 Constantin, *m.* Konstantin (*fam.* Ko-
sta, Kosto).
 Constantine, *f.* Konstantina.
 Constantius, *m.* Konstancij, Konstancia.
 Cornelius, *m.* Kornelij, Kornelio.
 Cornelia, *f.* Kornelia, Dränka.
 Corona, *f.* Krunija.
 Gošmas, *m.* Kuzma, Kuzman.

Grispin, *m.* Krišpin.
 Gyprian, *m.* Ciprian, Ćiprian.
 Gyrillus, *m.* Ćirilo, Cirilo (*fam.* Ćiro).
 Damian, *m.* Damjan.
 Damiana, *f.* Damjanka.
 Daniel, *m.* Daniel, Danilo (*fam.* Dane).
 Demetrius, *m.* Mitar, Dimitrij, Dimitria, Dimitrie.
 Deodat, *m.* Bogdan.
 Deodata, *f.* Bogdana.
 Desideria, *f.* Dezideria.
 Desiderius, *m.* Deziderij, Deziderio, Željko.
 Diebold, *f.* Theobald.
 Dietrich, *m.* Ditrik.
 Diocletian, *m.* Dukljan.
 Dionysia, *f.* Dionizija.
 Dionysius, *m.* Dionizij, Dionizio, Dionizie.
 Dominica, *f.* Dominika, Nedeljka, Neda.
 Dominicus, *m.* Dominik, Domogoj, Dinko, Nedeljko.
 Dorothea, *f.* Dorotea, Dora, Dorka.
 Dohmus, *m.* Dujam.
 Eberhard, Ebert, *m.* Eberardo.
 Edmund, *m.* Edmunad, Edmundo.
 Eduard, *m.* Eduardo, Slavoljub.
 Ehrenfried, Ehrenreich, *m.* Erenfrid, Ćastimir.
 Eleonore, *f.* Eleonora, Lorika.
 Elia, *m.* Ilija.
 Elisa, *f.* Eliza.
 Elisabeth, *f.* Elizabeta, Jelisaveta (*fam.* Lizika, Jeca).
 Emanuel, *m.* Manojlo.
 Emerich, *m.* Emerik, Mirko.
 Emil, Emilius, *m.* Milan, Emilij, Emilio, Emilie.
 Emilia, *f.* Emilia, Milica, Miljka.
 Ephraim, *m.* Jefrem.
 Erasmus, *m.* Erasmo.

Erich, *m.* Erić.
 Ernst, *m.* Ernest.
 Izaia, *m.* Izaia.
 Esther, *f.* Estera.
 Eucharistus, *m.* Evkarij, Evkarlo, Evkarie.
 Eugen, Eugenius, *m.* Evgenij, Evgenio, Evgenia, Evgenie, Blagorod.
 Eulalia, *f.* Eulalia, Lelica.
 Eulogius, *m.* Evlogij, Evlogio, Evlogie.
 Euphemia, *f.* Fema, Vema, Vemia.
 Eurostus, *m.* Široslav.
 Eusebius, *m.* Evzebij, Evzebio.
 Eustachius, *m.* Evstakij, Evstaklo.
 Eustratus, *m.* Blagovoj.
 Euthimius, *m.* Evtimij, Evtimio, Evtimie (*fam.* Jesta).
 Euren, *m.* Blagogost.
 Eva, *f.* Eva, Evica.
 Fabian, *m.* Fabian.
 Fabricius, *m.* Fabricij, Fabricio, Fabricie.
 Felicia, *f.* Felicia, Srćka.
 Felicitas, *f.* Felicita.
 Felix, *m.* Felić, Srćtan, Srććko.
 Ferdinand, *m.* Ferdinando, Ferdo (*fam.* Ferko).
 Flora, *f.* Cvćtka, Cvćta.
 Florentin, *m.* Florentin, Cvćtoje, Cvćtoljub, Cvćtoš, Cvijan.
 Florentius, *m.* Florencij, Florencio, Florencle.
 Florian, *m.* Florian, Cvćtan, Cvćtin.
 Franciska, *f.* Franceska (*fam.* Franja, Franica, Franka).
 Franciskus, Franj, *m.* Francesko (*fam.* Franjo, Frane, Frano, Franko).
 Franzhen, *n.* Franić.
 Friedrich, Frić, *m.* Fridrik, Miroslav, Mirosav.
 Friederike, *f.* Friderika, Mirosava.
 Fructuosus, *m.* Sadovit.
 Fürchtgott, *m.* Bogoboj, Ćastibog.

Gabriel, m. Gabriel, Gavrilo (*fam.*
 Gavro, Gavra, Gavre).
 Gabriela, f. Gavrila, Gavra.
 Genovefa, f. Genovefa, Genoveſica (*fam.*
 Veva).
 Georg, m. Gjuraĝj, Juraj (*fam.* Juro,
 Jure).
 Georgſchen, n. Görgel, m. Jurko, Ju-
 rié, Jurica.
 Georgine, f. Gjurgjinka, Gjurgjija.
 Geraſtima, f. Jeroſima.
 Geraſtimus, m. Jeroſim.
 Gerhard, m. Gerardo.
 Gertraud, f. Gertruda.
 Gervafius, m. Gervazij, Gervazio,
 Gervazie.
 Gottbani, m. Bogohval.
 Gottfried, m. Godeſrid, Bogomir.
 Gotthard, m. Gotardo.
 Gottlieb, m. Bogoljub, Bogoje, Bo-
 gomil.
 Gottlob, m. Bogoslav.
 Gottſchalk, m. Gočalak.
 Gratianus, m. Gracian.
 Gregor, Grégorius, m. Gèrgur (*fam.*
 Gèrgo, Gèrga).
 Grete, f. Gretſchen, n. Margareta,
 Margita; Margareta, Margitica.
 Grifelde, f. Grizelda.
 Guido, m. Gvidun.
 Günther, m. Gunter.
 Guſtav, m. Guſtav.
 Hannchen, n. Ivka.
 Hanne, f. Ivanica.
 Hannibal, m. Annibó.
 Hanſ, m. Jovan, Ivan.
 Hänſchen, n. Hänſel, m. Ivo, Ive, Jo-
 vo, Ivié, Ivica, Jovica.
 Hedwig, f. Jedviga, Jadviga.
 Heinrich, m. Enrik, Enriko, Erich.
 Heſtor, m. Jektor.
 Helene, f. Jelena, (*fam.* Jela, Jele,
 Jéllica).
 Henrika, Henriette, f. Enrika.

Hercules, m. Erkule, Jerkuo, Hrelja.
 Herrmann, m. Jerman.
 Hieronymus, m. Jerolim.
 Hilarius, m. Ilarij, Ilario, Ilarie.
 Hildebrand, m. Ildebran.
 Hiob, m. Job.
 Honorius, m. Onorij, Onorio, Onorié.
 Horatius, m. Oracij, Oracio, Oracie.
 Hubert, m. Uberto.
 Hugo, m. Ugon.
 Hymen, m. Imenej, Imeneo.
 Hypolit, m. Ipolit.
 Ida, f. Ida.
 Ignaz, Ignatius, m. Vatroslav, Ognjo-
 slav, Ignacij, Ignacio, Ignatie.
 Innocenz, Innocentius, m. Inocencio,
 Inocencij, Inocencie.
 Ireneus, m. Irenej, Ireneo.
 Irene, f. Irena, Jerina.
 Iſaak, m. Izak.
 Iſabelle, f. Izabela.
 Jakob, m. Jakov.
 Jakóbschen, n. Jakša, Jača.
 Jakobea, Jakobine, f. Jakovica.
 Januar, Januarus, m. Januario,
 Jenko.
 Jeremiaſ, m. Jeremia.
 Jeſaias, m. Izais.
 Jeſus, m. Isus.
 Jeſus Chriſtus, m. Isukèrst.
 Joachim, m. Ačim, Jačim.
 Jodocus, Joſt, Joſt, m. Jodok.
 Johann, m. Ivan, Jovan.
 Johanna, f. Ivanica.
 Jonaſ, m. Jona.
 Joſeph, m. Joſip (*fam.* Joſo, Ješko,
 Joſipac, Peſša).
 Joſephina, Joſephine, f. Joſipica, Joſka.
 Joſtaſ, m. Joſia.
 Juſas, m. Juda.
 Juditha, f. Judita.
 Juliane, f. Juliana, Ljuboslava, Lju-
 bica.
 Julianſchen, Juſchen, n. Julika.

Julie, *f.* Julia, Slava, Slavica.
 Juliette, *f.* Julika.
 Julius, *m.* Julij, Julio, Julle.
 Juno, *f.* Junona.
 Jupiter, *m.* Jupiter, Gjove.
 Just, Justus, *m.* Justo.
 Justine, *f.* Justina, Pravdoslava.
 Justinian, Justinianus, *m.* Justinian,
 Upravda, Praydoslav.
 Justinus, *m.* Justiu.
 Juvenal, *m.* Mladen.
 Kaliste, *f.* Kalista, Lépa.
 Kalistus, *m.* Kalisto, Lépoje, Léposav.
 Karl, *m.* Karlo, Dragutin, Dragoilo.
 Karlchen, *n.* Karlica, Karlí.
 Karoline, *f.* Karolina, Dragoila, Dra-
 ginja.
 Kaspar, *m.* Gašpar (*fam.* Gašo).
 Katherine, *f.* Katarina (*fam.* Kata,
 Kate).
 Kätthe, *f.* Kätchen, *n.* Katica, Katišica.
 Konrad, Kunz, Kurt, *m.* Konjrad.
 Kunigunde, *f.* Kunigunda.
 Lätus, *m.* Veselin, Veselko.
 Lätitia, *f.* Vesela.
 Laura, *f.* Laura, Lavra.
 Laurentius, Lerenz, *m.* Lovrénac (*fam.*
 Lovro, Lovre, Lovrić).
 Laurentia, *f.* Lovrénica.
 Lazarus, *m.* Lazar (*fam.* Lazo, Laze).
 Leander, *m.* Leandro.
 Lene, *f.* Lenchen, *n.* Jela, Jele, Jelica.
 Leo, *m.* Lav.
 Leonhard, *m.* Leonardo, Linarto.
 Leonore, *f.* Eleonore.
 Leopold, *m.* Lavoslav, Leopoldo
 (*fam.* Poldo, Polde, Poldí).
 Liborius, *m.* Liborij, Liborio, Liborie.
 Lieschen, *n.* Lizika.
 Livius, *m.* Livij, Livio, Livie.
 Lorenz, *f.* Laurentius.
 Lotte, *f.* Lottchen, *n.* Karolina, Dra-
 goila.
 Lotzar, *m.* Lotar.

Louise, *f.* Ludovika.
 Lucanus, *m.* Lukan.
 Lucas, *m.* Luka.
 Lucia, *f.* Lucia, (*fam.* Luce, Luca).
 Lucian, *m.* Lucian, Lucian.
 Lucius, *m.* Lucij, Lucio, Lucie.
 Lucretia, *f.* Lukrecla.
 Lubchen, *n.* Ludovičica.
 Lubmilla, *f.* Ljudmila.
 Rudolf, *m.* Ludolfo.
 Lubovica, *f.* Louise.
 Ludwig, *m.* Ljudevit (*fam.* Lujo, Luje).
 Lyeurg, *m.* Likurgo.
 Macarius, *m.* Makarij, Makario, Ma-
 karie, Makaria.
 Magdalene, *f.* Mandaléna, (*fam.* Man-
 da, Mande, Mandica).
 Magna, *f.* Velika.
 Magnus, *m.* Veličko.
 Malachias, *m.* Malakia.
 Marcell, *m.* Marcelo.
 Marcus, *m.* Marko.
 Margarethe, *f.* Margaréta, Margita,
 Marga.
 Marie, *f.* Maria (*fam.* Maca, Mara,
 Mare).
 Mariechen, *n.* Marica, Maričica.
 Martha, *f.* Marta (*fam.* Martica).
 Martin, Wärten, *m.* Martin, Davorin,
 Davroslav.
 Martiana, *f.* Davroslava.
 Mathias, Matšis, *m.* Matia (*fam.*
 Mato, Mate, Mata, Matko, Matí).
 Mathilde, *f.* Matilda.
 Matthäus, Matšes, *m.* Matej.
 Maurus, *m.* Mavar.
 Mauritius, *m.* Mavricij, Mavricio,
 Mavričie (*fam.* Mavro).
 Maxentia, *f.* Maksencia.
 Maxenz, *m.* Maksenac.
 Maximilian, *m.* Maksimilian (*fam.*
 Makso, Makse).
 Maximiliana, *f.* Maksimiliana (*fam.*
 Maksa, Maksica).

Meroveus, *m.* Merovej.
 Michael, Michel, *m.* Mihovio, Mihat;
 Mihajlo (*fam.* Mijo, Miho, Mio).
 Michas, *m.* Mika.
 Michelchen, *m.* Miško.
 Micheline, *f.* Mihajlica.
 Moriz, *f.* Mauritiuš.
 Moses, *m.* Mojsia.
 Natalie, *f.* Božena.
 Natalis, *m.* Božo, Boško.
 Nereus, *m.* Nerej.
 Nicastus, *m.* Nikazij, Nikazlo, Nikazie.
 Nicobemus, *m.* Nikodem.
 Nicola, Nicolaus, Niflas, *m.* Nikola
 (*fam.* Niko, Niklé).
 Noah, *m.* Noe.
 Octavia, *f.* Oktavia.
 Octavian, *m.* Oktavian.
 Octavius, *m.* Oktavij, Oktavio, Ok-
 tavie.
 Odilia, Ottilie, *f.* Odilia.
 Olivia, *f.* Olivia.
 Otto, *m.* Otuan.
 Ovid, Ovidius, *m.* Ovidij, Ovidio, O-
 vidie, Ovidia.
 Pachomius, *m.* Pakomij, Pakomio,
 Pakomle, Pakomia.
 Pantraz, *m.* Svevlad.
 Paris, *m.* Parid.
 Paul, Paulus, *m.* Pavle (*fam.* Pavo,
 Pave).
 Pauschen, *n.* Pavko, Pavica, Pavić.
 Pauline, *f.* Pavlija, Pavlica (*fam.*
 Lina).
 Paulinus, *m.* Pavlin.
 Peter, *m.* Petar (*fam.* Pero, Pere).
 Peterchen, *n.* Perić, Petrica.
 Petronille, *f.* Petronila.
 Philaletes, *m.* Vaistina.
 Philibert, *m.* Filiberto.
 Philipp, *m.* Pilip, Konjrad (*fam.*
 Pilo, Pile).
 Philippchen, *n.* Pilipac.
 Philippine, *f.* Pilipina.

Pius, *m.* Pio, Pia.
 Procop, *m.* Prokop.
 Puscheria, *f.* Léposava, Léposlava.
 Quirinus, *m.* Kirin.
 Rachel, Rašel, *f.* Rahela.
 Raimund, *m.* Rajmundo.
 Raphael, *m.* Rafael.
 Rebecca, *f.* Rebeka.
 Reinhard, *m.* Rajnardo.
 Reinhold, *m.* Rajnoldo.
 Remigius, *m.* Remigij, Remigio, Re-
 migie, Remigia.
 Resus, *m.* Rez, Rezo, Resan.
 Richard, *m.* Rikardo.
 Robert, *m.* Roberto.
 Rochus, *m.* Rok (*fam.* Roko).
 Roderich, *m.* Roderik.
 Roland, *m.* Orlando.
 Rosalia, *f.* Ružalja.
 Rosamunda, *f.* Rozamunda.
 Röschen, *n.* Ružica.
 Rose, Rosine, *f.* Ruža, Ružica.
 Rüdiger, *m.* Roger.
 Rubolph, *m.* Rudolfo.
 Ruprecht, *m.* Robert.
 Sabbas, *m.* Sava.
 Sabine, *f.* Sabina, Savica, Savka.
 Salome, *f.* Salomea.
 Salomo, *m.* Salamun, Solomun.
 Sara, *f.* Sara.
 Särchen, *n.* Sarica.
 Saul, *m.* Šavó (*gen.* Šavla).
 Sebastian, *m.* Sebastian, Šebeštian.
 Sergius, *m.* Šerdan.
 Sidonius, *m.* Sidonij, Sidonio, Si-
 donie.
 Siegfried, *m.* Sigefrid, Mirlboj.
 Sigismund, Sigmund, *m.* Šišman.
 Silvan, *m.* Silvan.
 Silvester, *m.* Silvestar, Šalvečtar.
 Simeon, *m.* Šimun (*fam.* Šimo, Šime).
 Simson, *m.* Sanson.
 Sirtus, *m.* Sisto.
 Sophie, *f.* Sofia (*fam.* Sofa, Soka).

Epiridion, *m.* Splridian (*fam.* Spiro).
 Stanislaus, *m.* Stanislav (*fam.* Stanko).
 Stella, *f.* Zvezdana.
 Stephan, *m.* Štěpan, Krunoslav (*fam.* Štěpo, Štěpo).
 Stephanie, *f.* Štěpania, Krunoslava.
 Stephchen, *n.* Štěpko, Štěpko, Štěpica.
 Sulpiz, Sulpicius, *m.* Sulpicij, Sulpicio, Sulpicie.
 Susanne, *f.* Susana.
 Suschen, *n.* Suska.
 Thaddaus, *m.* Tadia.
 Theobald, *m.* Teobaldo.
 Theodor, *m.* Todor (*fam.* Tošo), Božidar.
 Theodora, *f.* Toda, Božidara, (*fam.* Todica),
 Theodorich, *m.* Todorik.
 Theodosius, *m.* Todosij, Todosio, Todosie, Bogdan.
 Theophila, *f.* Bogomila.
 Therese, *f.* Tereza (*fam.* Terza).
 Thomas, *m.* Toma (*fam.* Tomo, Tome).
 Thomasia, *f.* Tomazia.
 Tiburz, Tiburcius, *m.* Tiburcij, Tiburcio, Tiburcie.
 Timotheus, *m.* Timotej, Častibog, Bogoboj.
 Titus, *m.* Tit, Tito.
 Tobias, *m.* Tobia.
 Tripthonius, *m.* Tripun, Tripko.
 Tullus, *m.* Tulij, Tulio, Tullie, Tulia.
 Ulrica, *f.* Ulrika.
 Ulrich, *m.* Ulrik.

Urban, *m.* Verban.
 Uroslus, *m.* Uroš.
 Ursel, Ursula, *f.* Uršula (*fam.* Urša).
 Valens, *m.* Valenat.
 Valeria, *f.* Valeria.
 Valerius, *m.* Valerij, Valerio, Valerie, Valeria.
 Valerian, Valerianus, *m.* Valerian.
 Veit, *m.* Vid.
 Veronica, *f.* Veronika, Verka, Vera.
 Victor, *m.* Viktor.
 Victoria, *f.* Viktoria.
 Vincenz, Vincentius, *m.* Vinceta, Vincenco, Vičentij, Vičentia, Vičentle (*fam.* Vinko, Vicko, Vice).
 Vincencia, *f.* Vicenca, Vičentia (*fam.* Vicka, Vice).
 Virgilius, *m.* Virgillij, Virgilio, Virgillie, Virgillia, Děvoslav,
 Virginia, *f.* Virginia, Děvoslava.
 Vitalis, *m.* Vido (*gen.* - Vidala), Živan, Živko.
 Walthar, *m.* Valter.
 Werner, *m.* Verner.
 Walburgis, *f.* Valpurga.
 Wilhelm, *m.* Vilelmo, Guljermo.
 Wolfgang, *m.* Vuk.
 Wilhelmine, *f.* Vilelmina, Guljerma.
 Wilibald, *m.* Vilibaldo.
 Wenzel, Wenzeslaus, *m.* Věnceslav.
 Xaver, Xaverius, *m.* Šaverij, Šaverio, Šaveria.
 Xenophon, *m.* Ksenofonat, Senofonat.
 Xerxes, *m.* Kserkas, Kserkse, Serse.
 Zacharias, *m.* Zakaria.
 Zachaus, *m.* Zakej.

Geographische Namen.

(Imena zemljopisna.)

Nachen

- Nachen, *n.* Akvisgran, Caha; —*er*, *m.* Akvisgranac, Cašanin, Akvisgranjanin; —*erin*, *f.* Akvisgranaka; —*er*, *adj.* akvisgranaki, Cahanski.
- Abysſin-ien, *n.* *m.* Abisinja; —*ier*, *m.* Abisina; —*ierin*, *f.* Abisinka; —*iſč*, *adj.* abisinski; — *adv.* abisinski, na abisinsku.
- Abrianop-el, *n.* Drinopolje, Jedrenja, Jedrene (*gen. eta*); —*olitane*, *m.* Drinopoljac, Jedrenjanin; —*olitane*, *f.* Drinopoljka, Jedrenjka; —*olitane*, *adj.* drinopoljski.
- Abelſberg, *n.* Postojna; —*er*, *m.* Postojnanin; —*erin*, *f.* Postojkinja; —*er*, *adj.* postojanski.
- Abriatiſches Meer, *n.* adriansko, jadransko more.
- Aegäiſches Meer, *n.* egejsko more.
- Aegypt-en, *n.* Egipat, Jegjupat, Misiir; —*ier*, *m.* Egiptjanin, Misiiranin, Jegjupac; —*ierin*, *f.* Egiptjanka, Jegjupka; —*iſč*, *adj.* egipatski, misirski; — *adv.* egi-

Alexandrien

- patski, misirski, na egipatsku, po egipatski, po jegjupački, po misirski.
- Aethiop-ien, *n.* Etiopia; —*ier*, *m.* Etiop; —*ierin*, *f.* Etiopka, Etiopkinja; —*iſč*, *adj.* etiopski.
- Aetna, *m.* Etna.
- Africa, *n.* Afrika; —*aner*, *m.* Afričanin, Afrikanac; —*anerin*, *f.* Afrikanica; —*niſč*, *adj.* afrikanaki; — *adv.* afrikanaki, po afrikanaki, na afrikansku.
- Agram, *n.* Zagreb; —*er*, *m.* Zagrebac, Zagrebanin; —*erin*, *f.* Zagrebkinja, Zagrebačkinja; —*er*, *adj.* zagrebački.
- Alban-ien, *n.* Arbania; —*ier*, *m.* Arbanas (Škipetar); —*ierin*, *f.* Arbanaskinja; —*iſč*, *adj.* arbanaski; — *adv.* arbanaski, po arbanaski, na arbanasku.
- Alexandr-ien, *n.* Aleksandria; —*ier*, *m.* Aleksandrinac; —*ierin*, *f.* Aleksandrinka; —*iner*, *adj.* aleksandriški.

Algarb-ien, *n.* Algarbia; —*ier*, *m.* Algarbinac; —*ierin*, *f.* Algarbin-ka; —*išč*, *adj.* algarbinski; —*adv.* algarbinski, po algarbinski, na algarbinsku.

Algier, *n.* Algër; —*er*, *m.* Algëranin; —*erin*, *f.* Algërkinja; —*išč*, *adj.* algërski; —*adv.* algërski, po algërski, na algërsku.

Almiſſa, *n.* Omiš; —*er*, *m.* Omišanin; —*erin*, *f.* Omiškinja; —*er*, *adj.* omiški.

Alpen, (*bie*), Alpe (*planine*.)

Alpiſč, **Alpinišč**, *adj.* alpinski; —*adv.* alpinski, po alpinski.

Altſohl, *n.* (Ung.) Zvolen.

Amerika, *n.* Amerika; —*ner*, *m.* Amerikanac, Američanin; —*nerin*, *f.* Amerikanka; —*niſč*, *adj.* ameri-kanski; —*adv.* amerikanski, po amerikanski, na amerikansku.

Amſelſelb, *n.* (in der Türkei), Kosovo (*polje*); —*er*, *m.* Kosovac; —*erin*, *f.* Kosovka, Kosovkinja; —*er*, *adj.* kosovski.

Amſterdam, *n.* Amsterdam; —*er*, *m.* Amſterdamac; —*erin*, *f.* Amſter-damka; —*er*, *adj.* amſterdamski.

Ancon-a, *n.* Jakin; —*itaner*, *m.* Jakinjanin; —*itanerin*, *f.* Jakinkin-ja; —*itaner*, *adj.* jakinski.

Angermannland, *f.* Ingermannland.

Andaluſ-ien, *n.* Andaluzia; —*ier*, *m.* Andaluzac; —*ierin*, *f.* Andaluzkin-ja; —*iſč*, *adj.* andaluzki; —*adv.* andaluzki, po andaluzki, na andalusku.

Anden, (*bie*), Ande (*planine*).

Anhalt, *n.* Anhalat.

Anaſpach, *n.* Anaſpah.

Antillen (*bie*), Antile.

Antioch-ien, *n.* Antiohia; —*ier*, *m.* Antioh; —*ierin*, *f.* Antiokinja; —*iſč*, *adj.* antiočki.

Antivari, *n.* Bar; —*er*, *m.* Baranin; —*erin*, *f.* Barkinja; —*er*, *adj.* barski.

Antwerpen, *n.* Antaverpa.

Apeninen-en, (*bie*), Apenine (*planine*); —*iſč*, *adj.* apeninski.

Pul-ien, *n.* Pulja; —*ier*, *m.* Puljanin; —*ierin*, *f.* Puljanka; —*iſč*, *adj.* puljski.

Aquitani-ien, *n.* Akvitanja; —*ier*, *m.* Akvitanac; —*ierin*, *f.* Akvitan-ka; —*iſč*, *adj.* akvitanški.

Arab-ien, *n.* Arabia, Arapska (*zem-lja*); —*er*, *m.* Arap, Arapin; —*erin*, *f.* Arapkinja, Arapinka; —*iſč*, *adj.* arapski.

Arkad-ien, *n.* Arkadia; —*ier*, *m.* Arkadjanin, Arkad; —*ierin*, *f.* Arkadianka, Arkadka; —*iſč*, *adj.* arkadeki.

Arbe, *f.* (Inſel und Stadt), Rab; was ju — gehört, rabski.

Archipel, **Archipelaguš**, *m.* Arkipe-lag; *bie* Inſeln des Archipelš, arkipelaški otoci, otoci od Arkipe-laga.

Armen-ien, *n.* Jermenia, Jermenska (*zemlja*); —*ier*, *m.* Jermenin; —*ierin*, *f.* Jermenka; —*iſč*, *adj.* jermenski.

Arragon-ien, *n.* Aragonia; —*ier*, *m.* Aragonac; —*ierin*, *f.* Aragonka; —*iſč*, *adj.* aragonski.

Aſien, *n.* Azia.

Aſiat, *n.* Azianin, Azianac; —*in*, *f.* Azianka, Aziankinja; —*iſč*, *adj.* azianski.

Aſſyr-ien, *n.* Asiria; —*ier*, *m.* Asirianin; —*ierin*, *f.* Asirianka; —*iſč*, *adj.* asirski.

Aſtur-ien, *n.* Aſturla; —*ier*, *m.* Aſturianac; —*ierin*, *f.* Aſturianka; —*iſč*, *adj.* aſturski.

Atßen, *n.* Atena; —*er*, *m.* Atenja-

nin; —erin, *f.* Atenka, Atenkinja; —ienſiſch, *adj.* atenski.
Atšos, *m.* Sveta gora; ciner von —, Svetogorac; cine von —, Svetogorka; zu — geſörig, svetogorski.
Atlas, *m.* Atlanat.
Atlantiſches Meer, *n.* atlantovsko more.
Auerberg, *n.* Turjak.
Augsburg, *n.* Ausbor; —er, *m.* Ausborac; —erin, *f.* Ausborka; —er, *adj.* ausborski.
Aurana, *f.* Vrana; — *adj.* vranski.
Auſchwitš, *n.* Osvětín; —er, *m.* Osvětínac; —erin, *f.* Osvětinka; —er, *adj.* osvětinski.
Auſterliſ, *n.* Slavkov.
Auſtral-ien, *n.* Australia; —ier, *m.* Australac; —ierin, *f.* Australkinja; —iſch, *adj.* australski.
Babylon, **Babel**, *n.* Babilonia; ber Thurm von —, turan, toranj babilonski; —ier, *m.* Babilonac; —ierin, *f.* Babilonkinja; —iſch, *adj.* babilonski.
Baben, *n.* Badena.
Baier, *m.* Bajur, Bavar; —in, *f.* Bajurka, Bavarka; —iſch, *adj.* bajurski, bavarski; —n, *n.* Bavaria, Bajurska, Baburska (zemlja).
Bairut, *n.* Bajrut. [otoci.
Baleariſche Inſeln, (die), balearski
Baltiſches Meer, *n.* blatovsko, baltičko more.
Barbar, **Berber**, *m.* Barbarez; —in, *f.* Barbarezkinja; —iſch, *adj.* Barbarezki; —ci, *f.* Barbarezka (zemlja).
Basel, *n.* Basilea; —er, *m.* Basileanin, Basilejac; —erin, *f.* Basilejka; —er, *adj.* basilejski.
Batav-ien, *n.* Batavia; —ier, *m.* Batavianac; —ierin, *f.* Batavkinja; —iſch, *adj.* batavski.

Baugen, *n.* Budjišin; —er, *m.* Budjišinac; —erin, *f.* Budjišinka; —er, *adj.* budjišinski.
Belg-ien, *n.* Belgia; —ier, *m.* Belgianac; —ierin, *f.* Belgianka; —iſch, *adj.* belgianski.
Belgrad, *n.* Biograd; —er, *m.* Biogradac, Biogradjanin; —erin, *f.* Biogradka, Biogradkinja; —er, *adj.* biogradski.
Braslien, *n.* Brasilia.
Bengal-ien, *n.* Bengala; —er, *m.* Bengalac; —erin, *f.* Bengoka; —iſch, *adj.* bengoski.
Bergamo, *n.* Bergamo.
Bergſchott-e, *m.* gorski Škot; —in, *f.* gorska Škotkinja; —iſch, *adj.* gorskoškotski.
Berlin, *n.* Berlin; —er, *m.* Berlinac; —erin, *f.* Berlinka; —er, *adj.* berlinski.
Bern, *n.* Berna; —er, *m.* Bernjanin; —erin, *f.* Bernjanka.
Beſca, *n.* Baſka; —er, *m.* Baſtanin; —nerin, *f.* Baſtanka; —ner, *adj.* baſtanski.
Beſſarab-ien, *n.* Besarabia; —ier, *m.* Besarab; —ierin, *f.* Besarabka, Besarabkinja; —iſch, *adj.* besarabski.
Biſanz, *n.* Bizanat (Carigrad).
Biſant-ier, *m.* Bizantjanin; —ierin, *f.* Bizantinka; —iniſch, *adj.* bizantinski.
Biſchof Lad, *n.* (in Krain), Škofja Loka.
Biſenz, *n.* Bezansa; —er, *m.* Bezanaſanin; —erin, *f.* Bezanaſkinja; —er, *adj.* bezanaški.
Bobenſee, *m.* kostanaško jezero.
Bocſe di Cattaro, *pl.* Boke kotorske; ciner von —, Bokelj; cine von —, Bokeljka; zu — geſörig, bokeljski.

Böhm-e, *m.* Čeh; —*en*, *n.* Česka (zemlja); —*in*, *f.* Čehinja; —*isch*, *adj.* česki.

Bonen-ien, *n.* Bolonja; —*ier*, *m.* Bolonjanin; Bolonjez; —*ierin*, *f.* Bolonjezka; —*ier*, *adj.* bolonjski, bolonjezki.

Bošn-ien, *n.* Bosna; —*ier*, *m.* Bošnjak; —*ierin*, *f.* Bošnjakinja; —*isch*, *adj.* bošanski.

Bošporuś, *m.* Bospor.

Bozen, *n.* Bolsan.

Bordeaux, *n.* Bordo.

Brabant, *n.* Brabancia; —*er*, *m.* Brabantjanin; —*erin*, *f.* Brabantkinja; —*isch*, *adj.* brabantatski.

Brandenburg, *n.* Brandibor; —*er*, *m.* Brandiborac; —*erin*, *f.* Brandiborka; —*isch*, *adj.* brandiborski.

Brafil-ien, *n.* Brezil, braziljska zemlja; —*ier*, *m.* Braziljanin; —*ierin*, *f.* Brasiljka; —*isch*, *adj.* brasiljski.

Braunschweig, *n.* Brunšvig; —*er*, *m.* Brunšvižanin; —*erin*, *f.* Brunšvižkinja; —*er*, *adj.* brunšvižki.

Brazza, (*Insel*), *f.* Brač; einer von —, Bračanin; eine von —, Bračkinja; zu — gehörig, brački.

Bregenç, *n.* Bregenca; —*er*, *m.* Bregenačanin; —*erin*, *f.* Bregenačkinja.

Breisach, *n.* Brisak.

Breisgau, *n.* Brizgava; —*er*, *m.* Brizgavljanin; —*erin*, *f.* Brizgavljanka; —*er*, *adj.* brizgavski.

Bremen, *n.* Brema; einer von —, Bremljanin; eine von —, Bremkinja; zu — gehörig, bremski.

Breslau, *n.* Breslava; —*er*, *m.* Breslavljanin; —*erin*, *f.* Breslavkinja; —*er*, *adj.* breslavski.

Bretagn-e, *f.* Bretanja; —*er*, *m.* Bretanjac; —*erin*, *f.* Bretanjka; —*isch*, *adj.* bretanjski; — *adv.*

bretanjski, po bretanjski, na bretanjsku.

Briesen, *n.* (Ung.) Brezno.

Brittanien, *n.* Britania.

Britt-e, *m.* Brit, Britanin; —*in*, *f.* Britanka; —*isch*, *adj.* britski, britanski.

Brügg-e, *n.* Bruž; —*er*, *m.* Bružanin; —*erin*, *f.* Bružkinja; —*er*, *adj.* bružki.

Bründl, *n.* Brinj, Brinje; einer von —, Brinjanin; eine von —, Brinjka; zu — gehörig, brinjski.

Brünn, *n.* Bërno; —*er*, *m.* Bërnanin; —*erin*, *f.* Bërnskinja; —*er*, *adj.* bërnski.

Brüssel, *n.* Bruselj; —*er*, *m.* Bruseljanin; —*erin*, *f.* Bruseljka; —*er*, *adj.* bruseljski.

Budweis, *n.* Budějovice.

Budweis-er, *m.* Budějovčanin; —*erin*, *f.* Budějovkinja; —*er*, *adj.* budějovački.

Burgund, *n.* Burgundia; —*er*, *m.* Burgundjanin; —*erin*, *f.* Burgundkinja; —*er*, *adj.* burgundski.

Buccar-i, *n.* Bakar; —*aner*, *m.* Bakranin; —*anerin*, *f.* Bakarka; —*aner*, *adj.* bakarski.

Buccarizza, *n.* Bakrac; einer von —, Bakračanin; eine von —, Bakračkinja; zu — gehörig, bakrački.

Budua, *n.* Budva; einer von —, Budavljjanin; eine von —, Budavljanka; zu — gehörig, budavljanski.

Bukarest, *n.* Bukurešte, Bukreś; —*er*, *m.* Bukrešanin; —*erin*, *f.* Bukreškinja; —*er*, *adj.* bukreški.

Bulgar, *m.* Bugarin; —*in*, *f.* Bugarkinja; —*ien*, *n.* Bugarska (zemlja); —*isch*, *adj.* bugarski; — *adv.* bugarski, po bugarski, na bugarsku.

Gabr, *n.* Kadis; einer von —, Kadisčanin; eine von —, Kadisčinja; zu — gehörig, kadiški.

Gairo, *n.* Kair; einer von —, Kairanin; eine von —, Kairkinja.

Galabr-ien, *n.* Kalabria; —ier, *m.* Kalabrez; —ierin, *f.* Kalabrezkinja; —isch, *adj.* kalabreski; — *adv.* kalabreski po kalabreski, na kalabrezku.

Galametta, (*Insel*), *die*, Kolocep (otok).

Gamenj, *n.* Kamenica; —er, *m.* Kameničanin; —erin, *f.* Kameničkinja; —er, *adj.* kamenički.

Ganarische Inseln, *die*, kanarski otoci.

Gandia, (*Insel*), *die*, Kandia; einer von —, Kandiota; eine von —, Kandiota; zu — gehörig, kandianski.

Gannosa, *n.* (bei Ragusa), Tèrsteno (kod Dubrovnik).

Gapodistria, *n.* Kopar.

Gappadoc-ien, *n.* Kapadocia; —ier, *m.* Kapadok; —ierin, *f.* Kapadočkinja; —isch, *adj.* kapadočki.

Garasferia, *n.* (in Mazedonien), Bër.

Garlewiß, *n.* Karlovec (dolnji); —er, *m.* Dolnjokarlovecanin; —erin, *f.* Dolnjokarlovkinja; —er, *adj.* dolnjokarlovački.

Garlstadt, *f.* Karlstadt.

Garthagena, *n.* Kartagena.

Garthag-o, *n.* Kartagina; —er, *m.* Kartaginjanin; —erin, *f.* Kartaginjanka; —er, *adj.* kartaginski.

Caspisches Meer, *n.* hvalinsko more.

Gastelmuschio, *n.* Omišalj; einer von —, Omišljanin; eine von —, Omišljanka; zu — gehörig, omišaljski.

Gastelnuovo, *n.* Novigrad bokeljski.

Gastil-ien, *n.* n. Kastilla; —ier, *m.*

Kastiljanin; —ierin, *f.* Kastilkinja; —isch, *adj.* kastiljski; — *adv.* kastiljski, po kastiljski, na kastiljsku.

Gastua, *n.* Kastav; —ner, *m.* Kastavac; —nerin, *f.* Kastavkinja; *adj.* kastavski.

Catalonien, *n.* Katalonia.

Chaldä-a, *n.* Kaldea; —er, *m.* Kaldejac; —erin, *f.* Kaldejka; —isch, *adj.* kaldejski.

Champagne, *f.* Šampanja.

Champagner, (*Wein*), *m.* Šampanja (vino), šampansko vino.

Charybbis, *f.* Karibda.

Cherso (*Insel*), *die*, Cres; einer von —, Cresanin; eine von —, Creskinja; zu — gehörig, creski.

Chin-a, *n.* Kina, Kitaj; —eser, *m.* Kinez, Kitajac; —eserin, *f.* Kinezkinja, Kitajka; —esisch, *adj.* kinezki, kitajski.

Chur, *n.* Kur.

Civitate, *n.* Staro město.

Cliffa, *n.* Kliš; einer von —, Klišanin; eine von —, Kliškinja; zu — gehörig, kliški.

Corsu (*Insel*), *die*, Kèrf; einer von —, Kèrfjanin; eine von —, Kèrfjanka; zu — gehörig, kèrfski.

Cobleng, *n.* Koblice.

Cöln, *n.* Kolonja; —er, *m.* Kolonjanin; —erin, *f.* Kolonjka; —er, *adj.* kolonjski.

Constantin-opel, *n.* Carigrad, Stambul; —opolitaner, *m.* Carigradjanin; —opolitanerin, *f.* Carigradka; —opolitaner, *adj.* carigradski.

Copenhagen, *f.* Ropenhagen.

Corinth, *n.* Korinat; —er, *m.* Korintjanin; —erin, *f.* Korintkinja; —er, *adj.* korintski.

Corje, *m.* Korzikanaac; —in, *f.* Korzikanka.

Gorſſa (Inſel), die, Korzika.
 Gorſſiſch, *adj.* korzikanski.
 Gracau, *f.* Krafau.
 Croat, *f.* Kroat.
 Creta, *f.* Candia.
 Gurland, *n.* Kurlandia.
 Gurländ-er, *m.* Kurlandez; —erin, *f.* Kurlandezka; —iſch, *adj.* kurlan dezki.
 Gurzola (Inſel), die, Korčula (otok).
 Gypſern, *n.* Cipar.
 Gypſ-er, *m.* Cipranin; —erin, *f.* Ciparkinja; —iſch, *adj.* ciparski.
 Damaskus, *n.* Demesak; einer von —, Demeſtanin; eine von —, Demeſkinja; zu — gehörig, demeski.
 Dalmatien, *n.* Dalmacia.
 Dalmatin-er, *m.* Dalmatin, Dalmati- nac; —erin, *f.* Dalmatinka; —iſch, *adj.* dalmatinski; — *adv.* dalmati- nski, po dalmatinski, na dalma- tinsku.
 Dän-e, *m.* Danez; —in, *f.* Danezka, Danezkinja.
 Dänemarſ, *f.* Dania, Danska (zemlja).
 Däniſch, *adj.* danski, danezki; — *adv.* danski, danezki, po danezki.
 Danzig, *m.* Gdansk; —er, *m.* Gdan- ſtanin; —erin, *f.* Gdanſtanka; — er, *adj.* gdanski.
 Darbanellen (die), Dardanele.
 Daruvar, *n.* Podborje; einer —, Podborac; eine von —, Podbor- kinja; zu — gehörig, podborski.
 Delph-i, *n.* Delf (gen. Delfah); — iſch, *adj.* delafski.
 Deutſch, *adj.* němački; —e, *m.* Ně- mac; —land, *n.* Němačka, Ger- mania.
 Diaſovar, *n.* Djakovo.
 Dille, *n.* (Ung.) Bela.
 Dnieper, *m.* Dněpar.
 Dnieſter, *n.* Dněſtar. [minika.
 Domingo (Inſel), die, otok sv. Do-

Donau, *f.* Dunaj, Dunavo; zur — gehörig, dunajski, dunavski; längs der Donau wohnend, laufend, po- dunavski; das Land neben der —, Podunavje; ein Anwohner der —, Podunavac; eine Anwohnerin der —, Podunavka.
 Dornif, *n.* Těrnaj.
 Dorpat, *n.* Gurjevo; einer von —, Gurjevljanin; eine von —, Gurjev- kinja; zu — gehörig, gurjevski.
 Drau, Drave, *f.* Drava; zur — ge- hörig, dravski; die — anwohnend, angrenzend, podravski; das —ge- biet, Podravina; ein Bewoſhner des —gebietes, Podravac; eine Bewoſh- nerin des —gebietes, Podravka.
 Dresden, *n.* Draždjan; —er, *m.* Draždjanin; —erin, *f.* Draždjanka; —er, *adj.* draždjanski.
 Dulcigno, *n.* Odsinj; einer von —, Odsinjanin; eine von —, Odsinj- ka; zu — gehörig, odsinjski.
 Durazzo, *n.* Drač; einer von —, Dra- čanin; eine von —, Dračkinja; zu — gehörig, drački.
 Dublin, *n.* Dublin; —er, *m.* Dubli- njanin, Dublinac; —erin, *f.* Du- blinka; —er, *adj.* dublinski.
 Edinburg, *n.* Edinbor; —er, *m.* Edinborac; —erin, *f.* Edinborka; —er, *adj.* edinborski.
 Eger, *m.* (Böhm.) Jegar, Heb.
 Egg, *n.* (Krain), Bědo.
 Eiſenſtadt (Ung.), Źelezno Město.
 Edmeer, *n.* ledeno more.
 Elbe, *f.* Laba.
 Elbogen, *n.* (Böhm.) Loket.
 Elfaß, *n.* Alzacia; —er, *m.* Alzas; —erin, *f.* Alzaska.
 England, *n.* Inglezka (zemlja).
 Engländer, *m.* Inglez; —in, *f.* In- glezkinja.
 Engliſch, *adj.* inglezki; — *adv.* in-

- glezki, na inglezku, po inglezki.
Epirus, *f.* Epir.
Epirot, *m.* Epiranin; — *in*, *f.* Epirkinja; *zu* Epirus gešđrig, epirski.
Effeg, *n.* Osěk; — *er*, *m.* Osěćanin; — *erin*, *f.* Osěćkinja; — *er*, *adj.* osěćki.
Etich, *f.* Adig, Ečava.
Euphrat, *m.* Euftrat.
Europa, *n.* Europa, Evropa.
Europä-er, *m.* Europljanin, Evropejac; — *erin*, *f.* Europljanka, Evropejka; — *isch*, *adj.* europejski; — *adv.* europejski, po europejski, na europejsku.
Euxen, *m.* *f.* Schwarzes Meer.
Feuerland, *n.* Ognjena zemlja.
Feuerländ-er, *m.* Ognjenozemac; — *erin*, *f.* Ognjenozemka; — *isch*, *adj.* ognjenozemski.
Fiannona, *n.* Plominj; *einer von* —, Plominjanin; *eine von* —, Plominjka; *zu* — gešđrig, plominjski.
Finnland, *n.* Finlandia.
Finnländer, *Finne*, *m.* Fin, Čud; Ču honac; — *in*, *f.* Finkinja, Čudkinja.
Finnisch, *adj.* Finski, čudski, čuhonski.
Fiumara, *f.* Rěčina (potok kod senjske Rěke).
Fium-e, *n.* Rěka (senjska); — *aner*, *m.* Rěćanin; — *anerin*, *f.* Rěćkinja; — *aner*, *adj.* rěćki.
Flammländ-er, *m.* Flam; — *erin*, *f.* Flamkinja; — *isch*, *Flämiſch*, *adj.* Flamski.
Flandern, *n.* Flandria.
Fleđnig, *n.* (Krain), Smlednik.
Florenz, *n.* Firenca, Fiurenca.
Florentiner, *m.* Fiorentin, Fiorentin; — *in*, *f.* Fiorentinka, Fiorentinka; — *adj.* firentinski, fiurentinski.
Fort'Opus, *n.* Opuzen.
Franken, *n.* Frankonia.
Frank-e, *m.* Franak; — *in*, *f.* Franaćkinja.
Frankisch, *adj.* franaćki.
Frankreich, *n.* Francia, Francezka, Francuzka (zemlja).
Frankos-e, *m.* Francuz, Francez; — *in*, *f.* Francezkinja, Francuzkinja.
Franköſiſch, *adj.* francuzki, francezki; — *adv.* po francezki, na francuzku.
Frankfurt, *n.* Frankesurat; — *er*, *m.* Frankofurtjanin; — *erin*, *f.* Frankofurtka; — *er*, *adj.* frankofurtski.
Frauenbach, *n.* (Ung.) Velika Banja.
Freiburg, *n.* Frajbor; — *er*, *m.* Frajborac; — *erin*, *f.* Frajborka; — *er*, *adj.* frajborški.
Friaul, *n.* Furlania, Furlanska (zemlja); *einer von* —, Furlan; *eine von* —, Furlanka; *zu* — gešđrig, furlanski.
Friedau, *n.* (Steierm.) Ormož.
Frieſe, **Frieſländer**, *m.* Friz.
Frieſland, *n.* Frizia.
Fünſtirchen, *n.* Pečuh, Pečuj; — *ner*, *m.* Pećujac; — *nerin*, *f.* Pećujka; — *ner*, *adj.* pećujski.
Gailfluß, *m.* (Kärnthēn), Zilja.
Galic-ten, *n.* Galicia; — *ier*, *m.* Galicćanin; — *ierin*, *f.* Galicćkinja; — *isch*, *adj.* galicćki.
Ganges, *m.* Ganges.
Gallilä-a, *n.* Galilea; — *er*, *m.* Galileanin, Galilejac; — *erin*, *f.* Galilejka; — *isch*, *adj.* galilejski.
Gascon-ien, *n.* Gaskonja; — *ier*, *m.* Gaskonac; — *ierin*, *f.* Gaskonkinja, Gaskonka; — *isch*, *adj.* gaskonski.
Gatſch, *n.* (in Polen), Halić.
Geldern, *n.* Geldria.
Genf, *n.* Ginevra; — *er*, *m.* Ginevranin; — *erin*, *f.* Ginevranka; — *er*, *adj.* ginevarski.
Genua, *n.* Genova; — *er*, *m.* Ge-

- novez; —*erin, f.* Genovezkinja; —*er, adj.* genovezki.
- German-e, m.** Germanac; —*in, f.* Germanka, Germankinja; —*ien, n.* Germania; —*isch, adj.* germanski, *f.* Deutsch.
- Gibraltar, n.** Gibraltar; zu — *gehörig, gibraltarski.*
- Simino, n.** (Istrien), Zminj.
- Siuppana (Insel), die, Šipan.**
- Glogau, n.** Glogova; *einer von —, Glogovljanin; eine von —, Glogovkinja; zu — gehörig, glogovski.*
- Gnjesen, n.** Gnjezno; *einer von —, Gnježanin; eine von —, Gnjezanka; zu — gehörig, gnjezanski.*
- Görz, n.** Gorica; —*er, m.* Goričanin; —*erin, f.* Goričkinja; —*er, adj.* gorički.
- Gotſe, m.** Got; —*in, f.* Gotkinja; —*isch, adj.* gotski.
- Gottſcher, n.** (in Krain), Kočevje.
- Göttingen, n.** Gotinga; zu — *gehörig, gotinaški.*
- Gron, n.** Ostrogon; —*er, m.* Ostrogonac; —*erin, f.* Ostrogonka; —*er, adj.* ostrogonski.
- Granab-a, n.** Granada; —*er m.* Granadjanin; —*erin, f.* Granadkinja; —*er, adj.* granadski.
- Graubünden, n.** Grizia.
- Grad, n.** Gradac (němački); —*er, m.* Gradčanin; —*erin, f.* Gradčan-ka, Gradačkinja; —*er, adj.* gradački.
- Gravosa, n.** Gruž (kod Dubrovnika); zu — *gehörig, gružki.*
- Griech-e, m.** Gerk; —*in, f.* Gerkinja; —*isch, adj.* gērēki; —*enland, n.* Grecia, Gērēka (zemlja).
- Griechisch-Weißenburg, f.** Belgrad.
- Grönland, n.** Grenlandia.
- Grönland-er, m.** Grenlandez; —*erin, f.* Grenlandezkinja; —*isch, adj.* grenlandezki.
- Großbritannien, n.** velika Britania.
- Großwardein, n.** veliki Varadin; *einer von —, Velikovaradinac; eine von —, veliko-Varadinka; zu — gehörig, velikovaradinski.*
- Günz, n.** Kisag.
- Gurf, n.** (in Krain), Kërka.
- Gurfefeld, n.** (in Krain), Kërako.
- Haag, n.** Haga; —*er, m.* Hažanin; —*erin, f.* Hažkinja; —*er, adj.* hažki.
- Haib, n.** (in Böhmen), Bor.
- Halle, n.** Hala.
- Hamburg, n.** Ambor; —*er, m.* Amborac; —*erin, f.* Amborka; —*er, adj.* amborski.
- Hannover, n.** Anovera.
- Hebrus, m.** (Fluß), Marica.
- Hermannstadt, f.** Sibinj.
- Hermannstädter, m.** Sibirjanin; —*in, f.* Sibirjanka; —*adj.* sibirjanski.
- Herzegowina, f.** (ducatu s. Sab-bae) Hercegovina; *einer auß der —, Hercegovac; eine auß der —, Hercegovka; —isch, adj.* hercego-vački.
- Hessen, n.** Hesia.
- Hesse, m.** Hes; —*in, f.* Heskinja; —*isch, adj.* heski.
- Hindostan, n.** Indostan.
- Hof, n.** (in Böhmen), Dvorac.
- Holland, n.** Olandia, Olandezka (zemlja).
- Holländ-er, m.** Olandez; —*erin, f.* Olandezka, Olandezkinja; —*isch, adj.* olandezki.
- Holstein, n.** Olstin; —*er, m.* Olstinac; —*erin, f.* Olstinka; —*isch, adj.* olstinski.
- Hottentott, m.** Otentot; —*in, f.* Otentotka, Otentotkinja.
- Srabisch, n.** (in Mähren), Hradišće.

Itria, *n.* (Krain), Idrja, Vidèrga.
Iřir-ten (Syrrien), *n.* Iřiria, Iřirska (zemlja); —*ter*, *m.* Iřiri; —*lerin*, *f.* Iřirka; —*iř*, *adj.* Iřirski.
Indianer, *m.* Indianin, Indianac; —*in*, *f.* Indianka.
Indien, *n.* India, Indjia; **Ořt** —, iztoèna India; **Beřt** —, zapadnja India.
Indiř, *adj.* Indianski.
Ingermannland, *n.* Ingria.
Irland, *n.* Irska (zemlja).
Irland-er, *m.* Irac; —*erin*, *f.* Irkinja; —*iř*, *adj.* irski.
Inřpruch *n.* Inřpruk.
Island, *n.* Islandia.
Island-er, *m.* Islandez; —*erin*, *f.* Islandezka, Izlandezkinja; —*iř*, *adj.* islandezki.
Isola di Mezzo, *f.* Lopud (otok).
Iřonzo (Iřuř), *m.* Soèa.
Iřtrien, *n.* Istria.
Iřtrian-er, *m.* Istrijanin; —*erin*, *f.* Istrijanka; —*iř*, *adj.* istrijanski.
Italien, *n.* Italia, Talia; —*er*, *m.* Talian, Lacmanin; —*erin*, *f.* Talijanka, Lacmanka; —*iř*, *adj.* talijanski, lacmanski.
Jaffa, *n.* Jař; einer von —, Jařanin; eine von —, Jařkinja; zu — gehòrig, jařki.
Jamaica (Inřel), *die*, Jamajka.
Janina, *n.* Janina.
Japan, *n.* Japan; —*eser*, *m.* Japanac; —*eserin*, *f.* Japanka; —*eř* *iř*, *adj.* japanjski.
Jena, *n.* Jena; zu — gehòrig, jenski.
Jerusalem, *n.* Jerusolim, Jerusalem, Solim; einer von —, Jerusolimac; eine von —, Jerusolimka; zu — gehòrig, jerusolimski, solimski.
Joseřsthal, *n.* Munjava; einer von —, Munjavac; eine von —, Mun-

javka; zu — gehòrig, munjavski.
Jubaa, *n.* Judea, Židovska (zemlja).
Julich, *n.* Julia.
Kaffern, *die*, Kasri; —*land*, *n.* Kasria.
Kalkanbesen, *n.* (in Bulgarien), Heto-
 tovo.
Karlowiř, *n.* Karloveci (*gen.* Karlovacah) *f.* Carlowiř.
Karlřbad, *n.* (Bòhm.), Karlovi Vari.
Karlřtadt, *n.* Karlovac (gornji).
Karlřstòder, *m.* Karlovèanin; —*in*, *f.* Karlovkinja; — *adj.* karlovaèki.
Kàrntñen, *n.* Karintia, Koruřka (zemlja).
Kàrntñner, *m.* Koruřac; —*in*, *f.* Koruřka, Koruřkinja; —*iř*, *adj.* koruřki.
Karpfen, *n.* (in Ungarn), Krupina.
Kaschan, *n.* Kořice (*gen.* Kořicah); —*er*, *m.* Kořicanin; —*erin*, *f.* Kořicèkinja; —*er*, *adj.* kořicèki.
Kaspiřches Meer, *n.* hvalinsko more.
Kirchenstaat, *m.* dèrziave cèrkveno.
Klagenfurt, *n.* Cèlovac; —*er*, *m.* Cèlovèanin; —*erin*, *f.* Cèlovkinja; —*er*, *adj.* cèlovaèki.
Klattau, *n.* (in Bòhmen), Klatovi.
Klausenburg, *n.* Kolořvar.
Kleinasien, *n.* Natolia, mala Azia.
Klingenberg, *n.* (Bòhmen), Zvikov.
Koblentz, *n.* Koblice.
Komorn, *n.* Komoran; —*er*, *m.* Komorjanin; —*erin*, *f.* Komoranka; —*er*, *adj.* komoranski.
Kòniggròř, *n.* (in Bòhmen), Kralovgradac.
Kònigřhof, *m.* (in Bòhmen), Kralov-
 vedvor.
Kònigřberg, *n.* (in Ungarn), Nova
 banja.
Kònigřberg, *n.* Kraljevac (*pruski*); —*er*, *m.* Kraljevèanin; —*erin*, *f.*

Kraljevkinja; — *adj.* kraljevački.
 Konstanj, *n.* Kostanac.
 Kopenhagen, *n.* Kodanj; einer von —, Kodanjanin; eine von —, Kodanjka; zu — gehörrig, kodanjski.
 Koprivniz, *n.* Koprivnica; — *er, m.* Koprivničanin; — *erin, f.* Koprivničkinja; — *er, adj.* koprivnički.
 Korbauern, *n.* Kərbava.
 Korinth, *f.* Corinth.
 Krain, *n.* Kranjska (zemlja); — *er, m.* Kranjac; — *erisch, adj.* Kranjski; — *adv.* kranjski, po kranjski, na kranjsku.
 Krainburg, *n.* Krajn.
 Krakau, *n.* Krakov; — *er, m.* Krakovljanin; — *erin, f.* Krakovkinja; — *er, adj.* krakovski.
 Kromtzer, *n.* (in Mähren), Kromeritz.
 Kroat, *m.* Hèrvat; — *in, f.* Hèrvatica; — *ien, n.* Hèrvatska (zemlja); — *isch, adj.* hèrvatski.
 Kreuz, *n.* Križevac, Križevci (*gen.* Križevacah); — *er, m.* Križevčanin; — *erin, f.* Križevkinja; — *er, adj.* križevački.
 Kronstadt, *n.* Brašov.
 Krumau, *n.* (in Böhmen), Krumlava.
 Kulpa, *f.* Kupa; zu — gehörrig, kupski; das — gebiet, — thal, Pokupje; ein Bewohner des — gebietes, Pokupac; eine Bewohnerin des — gebietes, Pokupka; zum — gebiet gehörrig, pokupski.
 Kuttenberg, *n.* Kutna gora.
 Laaf, *n.* (in Krain), Loka.
 Laas, *n.* (in Krain), Lož, Loše.
 Laas, *n.* (in Böhmen), Ledec.
 Laedämon, *n.* Laédemon, Sparta; — *ier, m.* Laédemonjanin, Laédemonac; — *irin, f.* Laédemonka; — *isch, adj.* lakonski; laédemonski; — *adv.* lakonski, la-

édemonski; po lakonski; na laédemonsku.
 Lagosta (Insel), die, Lastovo (otok).
 Laibach, *n.* Ljubljana; — *er, m.* Ljubljanac; — *erin, f.* Ljubljanka; — *er, adj.* ljubljanski.
 Laitha, *f.* (Fluß), Litava.
 La Manche, *f.* Rukav; Canal de la Manche, rukavski kono (tésno more).
 Landsberg, *n.* (Steiermark), Pod četertkom.
 Landstraß, *n.* (in Krain), Kostanjevica.
 Lappce, *m.* Laplandez; — *in, f.* Laplandezkinja.
 Lappland, *n.* Laplandia.
 Lappländer, *f.* Lappe.
 Lappländisch, *adj.* laplandezki.
 Lausitz, *f.* Lužica; — *er, m.* Lužicanin; — *erin, f.* Lužičkinja; zu Lausitz gehörrig, lužički.
 Leipsig, *n.* Lipsko, Lipska; — *er, m.* Lipštanin; — *erin, f.* Lipskinja; — *er, adj.* lipski.
 Leitmeritz, *n.* (in Böhmen), Litoměřice.
 Lemberg, *n.* Lavov; — *er, m.* Lavovljanin; — *erin, f.* Lavovkinja; — *er, adj.* lavovski.
 Lesna (Insel), die, Hvar; einer von —, Hvaranin; eine von —, Hvarkinja; zu — gehörrig, hvarski.
 Libethen, *n.* (in Ungarn), Lubjetova.
 Lika, *f.* Lika; — *ner, m.* Ličanin; — *nerin, f.* Ličkinja; — *ner, adj.* lički.
 Liffland, *n.* Liffandia.
 Liffländer, *m.* Liffandez; — *erin, f.* Liffandezkinja; — *isch, adj.* liffandeski.
 Lissa (Insel), die, Vis (otok); einer von —, Višanin; eine von —, Viškinja; zu — gehörrig, viški.

Siffabon, *n.* Lizbona; einer von —, Lizbonjanin; eine von —, Lizbonka; zu — gehörig, lizbonski.

Siffbau-en, *n.* Litva; —er, *m.* Litvanin; —erin, *f.* Litvanka; —iſch, *adj.* litavski.

Sivorno, *n.* Livoran; einer von —, Livornjanin; eine von —, Livoranka; zu — gehörig, livoranski.

Sombard-et, *f.* Lombardia; —er, *m.* Lumbarad, Lumbardez; —in, *f.* Lombardkinja, Lumbardezkinja; —iſch, *adj.* lumbaradski, lumbardezki.

Sondon, *n.* London; —er, *m.* Londonjanin; —erin, *f.* Londonkinja; —er, *adj.* londonski.

Soffonj, *n.* (in Ungarn), Lučenac.

Sotheringen, *n.* Lorena; —er, *m.* Lorenjanin; —erin, *f.* Lorenkinja; —iſch, *adj.* lorenski.

Sübeck, *n.* Ljubek, Bukovac.

Succa, *n.* Luka; einer von —, Lučanin; eine von —, Lučankinja; zu — gehörig, lučki.

Subiſch, *n.* (Böhmen), Žlutica.

Suegg, *n.* (Krain), Predjama.

Suffitan-ien, *n.* Luzitania; —er, *m.* Luzitanin, Luzitanac; —ierin, *f.* Luzitanka; —iſch, *adj.* luzitanski.

Suffin granbe, *n.* Lošinj veliki; —piccolo, Lošinj mali; einer von —, Lošinjanin; eine von —, Lošinjka, i to: veliko i malološinjanin; zu — gehörig, lošinjski.

Suxenburg, *n.* Luksenbor.

Syon, *n.* Lion.

Traac, *f.* Moza; zur — gehörig, mozki.

Tracebon-ien, *n.* Mačedonia; —ier, *m.* Mačedonac; —ierin, *f.* Mačedonka; —iſch, *adj.* mačedonski.

Tabeira (die Inſel), Madeira.

Tadrib, *m.* Madrid; —er, *m.* Ma-

dridjanin; —erin, *f.* Madridkinja; —er, *adj.* madridski.

Tagnar, *m.* Magjar, Madžar; —enthum, *n.* mađjarstvo; —iſch, *adj.* mađjarſki; —iſſren, *v. a.* mađjariti; pomadžariti; —iſſrung, —iſſation, *f.* mađžarenje; pomadžaritba, pomadžärenje.

Tähr-en, *n.* Moravia; —er, *m.* Moravanin, Moravac; —erin, *f.* Moravkinja; —iſch, *adj.* moravski.

Tähriſch-Neuſtadt, *n.* Uničov.

Tailand, *n.* Milan.

Tailänder, *m.* Milanac; — *adj.* milanski; —in, *f.* Milankinja.

Tain, *m.* Men; zum — gehörig, menſki; Frankfurt am —, Frankofurat menſki.

Tainj, *n.* Moguncia; —er, *m.* Moguntjanin; —erin, *f.* Moguntkinja; —er, *adj.* moguntski.

Tajbrka (Inſel), die, Majorka.

Talta (Inſel), die, Malta.

Talteſer, *m.* Maltez; — *adj.* maltezki; —in, *f.* Maltezkinja.

Tantua, *n.* Mantova.

Tarf, *f.* Markia.

Taria-Thereſiopel, *m.* Subotica; einer von —, Subotičanin; eine von —, Subotičkinja; zu — gehörig, subotički. [ſke Laznje.

Tarienbad, *n.* (in Böhmen), Marian-Marmorare Meer, *n.* Bělo more.

Taroc-c-o, *n.* Marok; —aner, *m.* Maročanin, Marokanac; —anerin, *f.* Maročkinja, Marokanka; —aniſch, *adj.* maročki, marokanski.

Tarſeille, *n.* Marſilja; einer von —, Marſiljanin; eine von —, Marſilkinja; zu — gehörig, marſiljski.

Tatſchovien, *n.* Mačva; Ban von —, ban od Mačve, mačvanski ban.

Mecca, *n.* Meka; —*ner*, *m.* Mečanin; —*net*, *adj.* meški; —*nerin*, *f.* Meškinja.

Medina, *n.* Medina; einer von —, Medinjanin; eine von —, Medinkinja; zu — gehörig, medinski.

Medien, *n.* Media.

Medier, *m.* Medjanin; —*in*, *f.* Medkinja.

Medisch, *adj.* medski.

Meißen, *n.* Mišnice (*gem.* Mišnicah); einer von —, Mišnicanin; eine von —, Mišničkinja; zu — gehörig, mišnički.

Meleta (Insel), *die*, Mliet (otok); einer von —, Mlietjanin; eine von —, Mlietkinja; zu — gehörig, mlietski.

Michelfstätten, *n.* (in Krain), Velesovo.

Minorca (Insel), *die*, Minorka.

Miskolc, *n.* (in Ungarn), Miškovac.

Mittelasten, *n.* srédnja Azia.

Mitteländisches Meer, *n.* srédozemno more.

Mitterburg, *n.* Pazin.

Modena, *n.* Modena; einer von —, Modenjanin; eine von —, Modenkinja; zu — gehörig, modenski.

Modern, *n.* (in Ungarn), Modra.

Mohr, *m.* Maur, Moro; —*enland*, *n.* Mauritania; —*in*, *f.* Maurkinja, Morkinja; —*isch*, *adj.* maurski.

Moldau, *f.* Moldavia, Karabogdanska, Bogdanska (zemlja); —*er*, *m.* Moldavac, Bogdan, Karabogdan; —*erin*, *f.* Moldavkinja, Bogdanka, Karabogdanka; —*isch*, *adj.* moldavski, bogdanski, karabogdanski.

Moludische Inseln, *die*, Moluci *ca.* Molukah (otoci).

Monte maggiore, *n.* Uška.

Montenegro, *n.* Černagora, *m.* Černogorac; —*inerin*, *m.* Černogorka, Černogorkinja; —*adj.* černogorski.

Montona, *n.* (in Sfirien), Matun.

Montpreis, *n.* Planina.

Morea, *f.* Morea; einer von —, Moreanin; eine von —, Morekinja; zu — gehörig, morejski.

Morgenland, *n.* iztok; —*länder*, *m.* iztočanin; —*länderin*, *f.* iztočkinja; —*ländisch*, *adj.* iztočan.

Moskau, *n.* Moskva; —*er*, *m.* Moskov, Moskvjanin; —*erin*, *f.* Moskvanka, Moskovka; —*er*, *adj.* moskovski.

Moskovit, *m.* Moskovicé; —*in*, *f.* Moskovka, Moskovkinja; —*isch*, *adj.* moskovski.

Mosel, *f.* Mozela; zur — gehörig, mozeoski.

Mötting, *n.* (in Krain), Motnik.

München, *n.* Monakov; —*er*, *m.* Monakovljanin, Monakovac; —*erin*, *f.* Monakovka; —*er*, *adj.* monakovski.

Murinsel, *f.* Medjumurje.

Nanking, *n.* Nankin; einer von —, Nankinjanin; eine von —, Nankininja; zu — gehörig, nankinski.

Narenta, *f.* Neretva; —*iner*, *m.* Neretvanin; —*inerin*, *f.* Neretvanka; —*inisch*, *adj.* neretvanski.

Narona, *n.* Norin; einer von —, Norinjanin; eine von —, Norininja; zu — gehörig, norinski.

Nassenfuß, *n.* (in Krain), Mokronog.

Nazaren-er, *m.* Nazaretjanin, Nazaranin; —*erin*, *f.* Nazaretkinja, Nazarenka; —*er*, *adj.* nazarenski.

Nazareth, *n.* Nazaret.

Neapel, *n.* Napulj.

Neapolitaner, *m.* Napulitan; —*erin*, *f.* Napulitanka; —*isch*, *adj.* napu-

(in Krain), Mirna.

Novisad; —*er*, *m.* Novo-

- sadjanin; —erin, *f.* Novosadkinja; —er, *adj.* novosadski.
- Neufiedel, *n.* (in Ungarn), Nisider.
- Neufohl, *n.* Banjska Bistrica.
- Neustadt, *n.* Novoměsto.
- Neutra, *n.* (in Ungarn), Nitra.
- New-York, *n.* Novi Jorak; —er, *m.* Novojořanin; —erin, *f.* Novojořkinja; —er, *adj.* novojořački.
- Niederlande, *die*, Nizka zemlja.
- Niederländ-er, *m.* Nizozemac; —erin, *f.* Nizozemka; —iſch, *adj.* nizozemski.
- Nikolsburg, *n.* Mikulov.
- Nil, *m.* Nio (*gen.* Nila); zum —gehörig, nioſki.
- Niſſa, *n.* Niš; einer von —, Nišanin; eine von —, Niškinja; zu —gehörig, niški.
- Nona, *n.* Nin; einer von —, Ninjanin; eine von —, Ninkinja; zu —gehörig, ninski.
- Nordamerika, *n.* ſéverna Amerika; —ner, *m.* ſéverno amerikanac; —nerin, *f.* ſéverno amerikanka; —niſch, *adj.* ſéverno amerikanski.
- Nordiſche Bölker, *die*, ſéverni puci, narodi, ſéverani, ſéverci.
- Nordſee, *f.* ſéverno more; zur —gehörig, ſévernomorski.
- Normandie, *f.* Normandia. [manka.
- Normann, *m.* Norman; —in, *f.* Normänniſch, *adj.* normanski.
- Norweg-en, *n.* Norvegia; —er, *m.* Norvečanin; —erin, *f.* Norvežkinja; —iſch, *adj.* norvežki.
- Nowgerod, *n.* Novigrad (ruſki); niſchnei —, dolnji Novigrad; einer von —, Novogradjanin (ruſki); einer von niſchnei —, Doljo-novogradjanin (ruſki).
- Nürnberg, *n.* Nurimberak; Nurimberčanin; —erin, *f.* Nurimberkinja; —er, *adj.* nurimber-
- Oberſaibach, *n.* Věrhnika.
- Obrovag-o, *n.* Obrovac; —er, *m.* Obrovčanin; —erin, *f.* Obrovkinja; —er, *adj.* obrovački.
- Obenburg, *n.* Šopron; —er, *m.* Šopronac; —erin, *f.* Šopronka; —er, *adj.* šopronski.
- Ober, *f.* Odra; zur —gehörig, odarski; Frankfurt an der —, odarski Frankobrod.
- Oeſterreich, *n.* Austria; —er, *m.* Austrianac, Austrianin; —erin, *f.* Austrianka; —iſch, *adj.* austrianski.
- Ofen, *n.* Budim.
- Oſner, *m.* Budimac; —in, *f.* Budimka; —adj. budimski.
- Olmutz, *n.* Olomuc; —er, *m.* Olomučanin; —erin, *f.* Olomučkinja; —er, *adj.* olomučki.
- Oranien, *n.* Orania.
- Orkadiſche Inſeln, *die*, Orkadi (otoci).
- Orlean, *n.* Orlean.
- Orlean-er, *m.* Orleanin; —erin, *f.* Orleanka; —iſch, *adj.* orleanski.
- Orſchova, *n.* Oršava, Erišava; einer von —, Oršavac; eine von —, Oršavka; zu —gehörig, oršavski.
- Oſmaniſches Reich, *n.* osmanliſka carevina.
- Oſſero (Inſel), *die*, Osor (otok).
- Oſtindien, *f.* Indien.
- Oſtsee, *f.* ſ. Baltiſches Meer.
- Ottomaniſche Pforte, *f.* otomanska porta.
- Padua, *n.* Padova; —ner, *m.* Padovac; —nerin, *f.* Padovkinja; —ner, *adj.* padovſki.
- Pago (Inſel), *die*, Pag (otok); einer von —, Pažanin; eine von —, Pažanja; zu —gehörig, paški.
- Palästina, *n.* Paletina; zu —gehörig, paletinski.
- Palermo, *n.* Paleram.

Varenzo, *n.* (in Istrien), Porč; einer aus —, Porčeanin; eine aus —, Porčćanka; — *adj.* porčćanski.

Paris, *n.* Pariz.

Pariser, *m.* Parišanin; —in, *f.* Parizkinja; — *adj.* pariški.

Parther, *m.* Parat; —in, *f.* Partkinja; —land, Partia, Paratska (zemlja).

Parzagno, *n.* (in der Bocca), Pěčanj.

Passarowitz, *n.* Požarevac; einer von —, Požarevećanin; eine von —, Požarevkinja; zu — gehörig, požarevački.

Peking, *n.* Pekin; einer von —, Pekinjanin; eine von —, Pekinkinja; zu — gehörig, pekinski.

Persien, *n.* Persia; —ier, *m.* Persianin; —ierin, *f.* Persianka; —isch, *adj.* persianski.

Peru, *n.* Perav; einer von —, Peravljānā; eine von —, Peravkinja; zu — gehörig, peravski.

Pešt, *n.* Pešta; —er, *m.* Peštanin; —erin, *f.* Peštanka; —er, *adj.* peštanski.

Petersburg, *n.* Petrograd; —er, *m.* Petrogradjanin; —erin, *f.* Petrogradka, Petrogradkinja; —er, *adj.* petrogradski.

Peterwarbein, *n.* Petrovaradin; —er, *m.* Petrovaradinac; —erin, *f.* Petrovaradinka; —er, *adj.* petrovaradinski.

Pettau, *m.* Optuj; —er, *m.* Optujec; —erin, *f.* Optujka; —er, tujski.

Pfalz, *f.* Palatinat.

Philippinische Inseln, die, otoci.

Philippopoli, *n.* (in Rumelien).

Phönicien, *n.* Fenicia; —

nićeanin; —ierin, *f.* Fenićkinja; —isch, *adj.* fenićki.

Phrygien, *n.* Frigia; —ier, *m.* Frigianin; —ierin, *f.* Frigianka; —isch, *adj.* frigiānski.

Pico, *m.* Pik; — de Teneriffa, Pik od Tenerife, tenerifski věrh.

Piemonte, *n.* (in Istrien), Zavěrije.

Plattensee, *m.* Blatno jezero.

Po (Fluß), *m.* Pad (rěka).

Pola, *n.* (in Istrien), Pula.

Polce, *m.* Poljak, Leh; —in, *f.* Poljakinja, Lehinja; —en, *n.* Poljačka, Poljska, Leška (zemlja); —nisch, *adj.* poljački, poljski, leški.

Polstrau, *n.* (in Steiermark), Srđdišće.

Pölstzschach, *n.* (in Krain), Polićani (*m. pl.*).

Polynesien, *f.* Australien.

Pommer, *m.* Pomoranac, Pomoranin; —in, *f.* Pomoranka; —n, *n.* Pomorania.

Boroflo, *n.* (in Ungarn), Braslav.

Portelo, *n.* (in Istrien), Operto.

Portore, *n.* Kraljevica; einer von —, Kraljevićanin; eine von —, Kraljevićkinja; zu — gehörig, kraljevički.

Portugall, *n.* Portugalia.

Portugiese, *m.* Portugez; —in, *f.* Portugezkinja; —isch, *adj.* portugezki.

Posen, *n.* Poznanj; —er, *m.* Poznānjac; —erin, *f.* Poznānjka; zu — gehörig, poznānjski.

Pösting, *n.* (Ungarn), Pezinak.

Prag, *n.* Prag, Zlatni Prag; —er, Pražanin; —erin, *f.* Pražkinja; *adj.* pražki,

n. (in Mähren), Prerov.

n. Požun, Bretislav; —er, Požunac; —erin, *f.* Požunka; požunski.

- Preuße, m.** Prus; —in, *f.* Pruskinja; —en, *n.* Prusia, Pruska (zemlja); —isch, *adj.* pruski.
- Pyrenäen, die, Pireneje (planine), planine pirenejske.**
- Raab, n.** Gjur; —er, *m.* Gjuranin; —erin, *f.* Gjurkinja; —er, *adj.* gjurski.
- Radgersburg, n.** Radgona.
- Radmannsdorf, n.** (in Krain), Radolice.
- Ragusa, n.** Dubrovnik; —vecchia, Captat; —ner, *m.* Dubrovčanin; *f.* Dubrovkinja; —ner, *adj.* dubrovački.
- Rakonitz, n.** (in Böhmen), Rakovnik.
- Rann, n.** (in Steiermark), Bréžci (*gen.* Bréžacah).
- Rappoltsstein, n.** Rapolstin.
- Ratthach, n.** (in Krain), Ráteče.
- Regensburg, n.** Ratisbona; —er, *m.* Ratisbonac; —erin, *f.* Ratisbonka.
- Reichenberg, n.** (Böhm.) Liberk.
- Reibnitz, n.** Ribnica; —er, *m.* Ribničanin; —erin, *f.* Ribničkinja; —er, *adj.* ribnički.
- Resciutta, n.** Béla.
- Rhein, m.** Ren, Rajna; zum — gehörig, renski, rajnički; —thal, *n.* renska dolina.
- Rhodus (Insel), die, Rod.**
- Rhodiser, m.** Rodjanin; —in, *f.* Rodjanka, Rodkinja; —adj. rodski.
- Rhone, f.** Rodan; zur — gehörig, rodanski.
- Riesengebirge, n.** Kärkonose
- Riga, n.** Riga.
- Risano, n.** Risan; ein — Risjanin; eine von — zu — gehörig, rinja
- Rohitsch, n.** Rogatac; bei —, Slatina (sta)
- Rom, n.** Rim.
- Röm-er, m.** Rimljanin; —erin, *f.* Rimljanka; —isch, *adj.* rimski.
- Rosenau, n.** (Ungarn), Rožnava.
- Rothes Meer, n.** cèrljeno, cèrvenomore.
- Rußland, n.** Rusia, Ruska (zemlja).
- Ruß-er, m.** Rus; —in, Ruskinja; —isch, *adj.* ruski.
- Saaz, n.** (Böhmen), Žatac.
- Sabioncello, n.** Peljesac, Rát.
- Sachs-en, n.** Saksonia, Saska (zemlja); —er, *m.* Sas; —in, *f.* Saskinja.
- Sajo, m.** (Fluß in Ungarn), Slana.
- Salona (Stadt), n.** Solin; einer von —, Solinjanin; eine von —, Solinka, Solinkinja; zu — gehörig, solinski.
- Salona (Fluß), f.** Jadar; zur — gehörig, jadariski.
- Samarit-er, m.** Samaritanin, Samaritanac; —erin, *f.* Samaritanka; —anisch, *adj.* samaritanski.
- Saracene, m.** Saracen; —in, *f.* Saracenska; —isch, *adj.* saracenski.
- Sardinien, n.** Sardinia.
- Sard-er, m.** Sardinjanin, Sardinac; —in, *f.* Sardinka; —isch, *adj.* sardinski.
- Sau, Save, f.** Sava; zur — gehörig, savski; das —gebiet, Posavina; ein Bewohner des —gebietes, Posavac; eine Bewohnerin des —gebietes, Posavka, Posavkinja; zum — gehörig, posavski.
- Savojanen, m.** Savojanin; —in, *f.* Savojkinja.
- Slovoja, n.** Slova; zu — gehörig, slova; ein —, Slovan; zu — gehörig, slovan; der Wasserfall von —, Slap; einer von —, Skradinski; eine von —, Skradinska.

- Schemnitz, *n.* Štavnica, Šéavnica; —
er, m. Štavníččanin; —*erin, f.*
 Štavníčkinja; —*er, adj.* štavníčki.
- Šchirgiswalben, *n.* Šerjahov.
- Šchlesien, *n.* Slezia, Slezka (zem-
 lja); —*ier, m.* Slezak; —*ierin, f.*
 Slezakinja; —*isch, adj.* slezki.
- Šneeberg *m.* (Dorf in Krain), Sněž-
 nik.
- Šnödöfel, *m.* (Berg in Steiermark),
 Sokol.
- Škott-e, *m.* Škot; —*in, f.* Škotki-
 nja; —*land, n.* Škocia, Škotska
 (zemlja); —*isch, adj.* škotski.
- Škütt (Insel), *bie, Čalokez.*
- Šwab-e, *m.* Švaba; —*in, f.* Šva-
 bica, Švabkinja; —*enland, n.*
 Švabska (zemlja).
- Šwäbisch, *adj.* švabski.
- Šwarzes Meer, *n.* černo more;
 zum — *gehörig, černomorski.*
- Šwarzwald, *m.* Černa šuma; zum —
gehörig, černošumski.
- Šwede, *m.* Šved; —*in, f.* Šved-
 kinja; —*en, n.* Švedska (zemlja),
 Švecia; —*isch, adj.* švedski.
- Šweiz, *f.* Švajca, Švajcarska (zem-
 lja); —*er, m.* Švajcar; —*erin, f.*
 Švajcarka, Švajcarkinja; —*erisch,*
adj. švajcarski.
- Šcuttari, *n.* Škadar; einer von —,
 Škadrarin; eine von —, Škadar-
 ka, Škadarkinja; zu — *gehörig,*
 škadarski; der See von —, ska-
 darsko blato.
- Šebemico, *n.* Šibenik;
 Šibeníččanin; eine v
 čanka; zu — *gehörig,*
- Seeland, *n.* Zelandi.
- Seeländ-er, *m.* Zel-
 zelandezkinja;
 dezki.
- Seine, *f.* Selna
 selnski.
- Seisenberg, *n.* (in Krain), Žužemberk.
- Semendria, *n.* Smederevo.
- Semlin, *n.* Zemun; —*er, m.* Zemu-
 nac; —*erin, f.* Zemunka; —*er,*
adj. zemunski. [Séverník.
- Semmering, *m.* (Berg in Steiermark),
- Senftenberg, *n.* Zlokomorov.
- Serbien, *n.* Sèrbia, Sèrbska (zemlja).
- Serb-e, Serbier, *m.* Sèrbjin; —*in,*
f. Sèrbkinja; —*isch, adj.* sèrbski.
- Siberien, *n.* Siberia; —*ier, m.* Si-
 berac; —*ierin, f.* Siberkinja; —
isch, adj. siberski.
- Sichelburg, *n.* Žumberak; —*er, m.*
 Žumberčanin; —*erin, f.* Žumberki-
 nja; —*er, adj.* žumberački.
- Sicilien, *n.* Sicilia.
- Sicilian-er, *m.* Sicilianin, Sicilianac;
 —*erin, f.* Sticillanka; —*isch, adj.*
 sicilianski.
- Siebenbürg-en, *n.* Erdelj; —*er, m.*
 Erdeljac; —*erin, f.* Erdeljka; —
isch, adj. erdeljski.
- Sirmien, *n.* Srém; —*ier, m.* Srém-
 mac; —*ierin, f.* Srémkinja; —
isch, adj. srémški.
- Sittich, *n.* (in Krain), Zatičina.
- Sluin, *n.* Slunj; —*er, m.* Slunjanin;
 —*erin, f.* Slunjka; —*er, adj.*
 slunjaki.
- Smirna, *n.* Žmirna.
- Smirnder, *m.* Žmirnjanin; —*in, f.*
 Žmirnjanka; — *adj.* žmirnjanski.
- Solothurn, *n.* Soloturan.
- Solta (Insel), *bie, Solta (otok).*
- Spalato, *n.* Spliet; —*er, m.* Splie-
 tjanin; —*erin, f.* Splietkinja,
 tjanika; —*er, adj.* splietski.
- Spanien, *n.* Španja; —*ier, m.* Špa-
 njolac; —*ierin, f.* Špa-
 njolkinja; —*isch, adj.* španjolski.
 (kod Dubrovnik).
- Stajer, Štajerska

Steier-er, *m.* Štajerac; —in, *f.* Štajerka, Štajerkinja; —iſch, *adj.* ſtajerſki.

Steinamanger, *n.* (in Ungarn), Subo tiäte.

St. Georg, *Sv.* Juraj; —er, *m.* Svetojurac, Svetojurčanin; —erin, *f.* Svetojurka, Svetojurkinja; —er, *adj.* svetojurſki.

St. Georg, *m.* (in der Waraſchiner Grenze), Gjurgevac; einer von —, Gjurgevečanin, Gjurok; eine von —, Gjurgevečanka; zu — gehörig, gjurjevački.

Sträße von Gibraltar, *f.* prodor od Gibraltara, gibraltariſki prodor.

Strymon, *m.* Struma; — *adj.* Strumſki.

Stuhlweißenburg, *n.* Běla Stolica, Stojni Biograd; —er, *m.* Stojnobiogradjanin; —erin, *f.* Stojnobiogradka; —er, *adj.* stojnobiogradski, bělostolički.

Südamerika, *n.* južna Amerika; —ner, *m.* Južnoamerikanac; —nerin, *f.* Južnoamerikanka; —niſch, *adj.* južnoamerikaniſki.

Südbsee, *f.* Južnomoraki.

Syrien, *n.* Siria; —er, *m.* Sirianin; —erin, *f.* Sirianka; —iſch, *adj.* ſiriſki.

Syracusē, *n.* Sirakuza; —aner, *m.* Sirakuzanin, Sirakuzanac; —anerin, *f.* Sirakuzanka, Sirakuzkinja; an-iſch, *adj.* Sirakuzki, Sirakuzanſki.

Syrmien, *n.* f. Sirmien.

Tajo, *m.* (Fluß), Tag; zum — gehörig, tački.

Tartar, *m.* Tatarin; —in, *f.* Tatarin, Tatarin; —ei, *f.* (zemiſja); —iſch, *adj.* tatarſki.

Therſis, *f.* Tiſa; zur — gehörig, —iſch.

ein Bewohner des — gebietes, Potiſac; eine Bewohnerin des — gebietes, Potiſka, Potiſkinja; zum — gebiet gehörig, *adj.* potiſki.

Themeſe, *f.* Tamiſ; zur — gehörig, tamiſki.

Thessa-lien, *n.* Tesalia; —iſch, *adj.* teſoſki.

Thessa-lonich, *n.* Solun; einer von —, Solunjanin; eine von —, Solunka, Solunkinja; zu — gehörig, solunſki.

Thoun, *n.* Tognuj.

Thrac-ien, *n.* Tračia; —ier, *m.* Trak; —ierin, *f.* Trakinja; —iſch, *adj.* trački.

Tiber, *f.* Tever; zur — gehörig, teverski.

Tobtes Meer, *n.* merto more; zum tohten Meer gehörig, mertvomorski.

Trient, *n.* Tridenat; —er, *m.* Tridentinac, Tridentjanin; —erin, *f.* Tridentinka, Tridentkinja; —er, *adj.* tridentiniſki.

Trieſt, *n.* Tereſt; —er, *adj.* tereſtanſki; —iner, *m.* Tereſtanin; —inerin, *f.* Tereſtanka.

Troppau, *n.* (in Schleſien), Opava.

Tſchafatſhurn, *n.* Čakovac; einer von —, Čakovčanin; eine von —, Čakovkinja; zu — gehörig, *adj.* čakovkački.

Tſchernembl, *n.* (in Krain), Černomelj.

Tüſſer, *n.* (in Steiermark), Laško Meſto.

Turcin; —ei, *f.* Turſka Turčia; —in, *f.* Turki; —iſch, *adj.* turſki; —iſſen, *adj.* ein Türke werden.

Türke; —iſch, *adj.* ein Türke werden.

Ternava; —er, *m.* Tereſtanin; —erin, *f.* Tereſtanka;

- Ulbine, *n.* Vidam.
 Ukraine, *f.* Ukrajina; einer aus der —, Ukrajina; eine aus der —, Ukrajinka; zur — gehörig, *adj.* ukrajinski.
 Ungar, *m.* Ugrin; —in, *f.* Ugarka; —n, *n.* Ugarska (zemlja); —isch, *adj.* ugarski, vgl. Magyar.
 Uglia, *f.* (Insel und Stadt), Kerk; einer von —, Kercanin; eine von —, Kercinja; zu — gehörig, *adj.* kerciki.
 Venedig, *n.* Mletci (*gen.* Mletakah).
 Venetian-er, *m.* Mlečanin; —erin, *f.* Mlečankinja; —isch, *adj.* mletački.
 Verbenico, *n.* Vèrbnik; einer von —, Vèrbničanin; eine von —, Vèrbničkinja; zu — gehörig, vèrbnički.
 Vereinigte Staaten von Nordamerika, sjeđinjene dèriave sèvernoamerikanske.
 Verőze, *n.* Vèrovitica; —er, *m.* Vèrovitičanin; —erin, *f.* Vèrovitičkinja; —er, *adj.* vèrovitički.
 Vesuv, *m.* Vezuviij; zum — gehörig, *adj.* vezuvijski.
 Versailles, *n.* Versalje (*gen.* Versaljah); einer von —, Versaljanin; eine von —, Versaljkinja; zu — gehörig, versaljski.
 Vissach, *n.* Bèlak.
 Virgin-ien, *n.* Virginia; —er, *m.* Virginac; —erin, *f.* Virgink; —isch, *adj.* virginski.
 Wifinaba, *n.* (in Istrien), Višnja.
 Waizen, *n.* Vac; —er, *m.* vacin; —erin, *f.* vacinja; —isch, *adj.* vaciki.
 Wallach, *m.* Vlach; —in, *f.* Vlaška, *f.* Vlaška; —in, *f.* Vlach; —isch, *adj.* vlaški, karav.
 Warasdin, *n.* Varazdinac; —erin, *f.* Varazdinaka; —erisch, *adj.* varazdinski.
 Warschau, *n.* Varšava, Vèrsava; —er, *m.* Varšavljanin; —erin, *f.* Varšavka, Varšavkinja; —er, *adj.* varšavski.
 Weichsel, *f.* Visla; zur — gehörig, vislanski.
 Weichselburg, *n.* (in Krain), Višnja gora.
 Weisfenfels, *n.* (in Krain), Beli kamen.
 Weißfisch, *n.* (in Böhmen), Hranice.
 Weißkirchen, *n.* (im Banat), Bèla Cèrkva.
 Westbien, *f.* Indien.
 Westfal-en, *n.* Vestfalia; —er, *m.* Vestfalac; —in, *f.* Vestfalka; —isch, *adj.* vestfalski.
 Wittingau, *n.* Kalov.
 Wien, *n.* Beč; —er, *m.* Bečanin; —erin, *f.* Bečkinja; —er, *adj.* bečki.
 Wieselburg, *n.* (in Ungarn), Mošonj.
 Wippach, *n.* (in Krain), Vipava.
 Zara, *n.* Zadar; —erisch, *n.* Biograd (morski); —iner, *m.* Zadranin; —inerin, *f.* Zadarka, Zadarkinja; —er, *adj.* zadarski.
 Zembla nova, *f.* Nova zemlja; einer von —, Novozemac; eine von —, Novozemka; zu — gehörig, *adj.* novozemski.
 Zengg, *n.* Senj; —er, *m.* Senjanin; —erin, *f.* Senjka; —er, *adj.* senjski.
 Celje, einer von —, Celjanin; einer von —, Celjka; zu — gehörig, *adj.* celjski.
 Ungarn), Spiš.
 (f), *f.* Dèrvenik.
 nojmo.
 n. Dva mosta; einer von Dvomoštanin; eine von Dvomoštkinja; zu — gehörig, dvomoštanski.

